

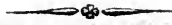
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

2 v. \$ 5.00

السنة فرانسواويه و تركيه نيك لغتي

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS - TURC.

TOME PREMIER.

جلد اول

A—F.

INSTITUTE OF ISLAMIC STUDIES

CET OUVRAGE SE TROUVE :

A PARIS,

Chez l'AUTEUR, rue du Bac, n° 84 ;

A la Librairie Orientale de Mme Ve DONDEY-DUPRE, rue des Pyramides,
n° 8, près les Tuileries.

A MARSEILLE,

Chez Mme Ve CAMOIN, libraire, place Royale.

A CONSTANTINOPLE,

Chez M. ISKENDER, libraire ;

Chez M. J.-B. DUBOIS, Négociant français ;

Et chez les principaux Libraires de la France et de l'Étranger.

السنة فرانسواويہ و ترکیه نك لغتی

DICTIONNAIRE

130

FRANCAIS-TURC

5

A L'USAGE

DES AGENTS DIPLOMATIQUES ET CONSULAIRES,

DES COMMERÇANTS, DES NAVIGATEURS

ET AUTRES VOYAGEURS DANS LE LEVANT.

PAR T.-X. BIANCHI,

ANCIEN SECRÉTAIRE-INTERPRÈTE DU ROI POUR LES LANGUES ORIENTALES,

OFFICIER DE LA LÉGION-D'HONNEUR, DÉCORÉ DE L'ORDRE OTTOMAN DU NICHANI-IFTIKHAR,

MEMBRE DU CONSEIL DE LA SOCIÉTÉ ASIATIQUE DE PARIS,

MEMBRE DE LA SOCIÉTÉ ROYALE ASIATIQUE DE LONDRES.

TOME PREMIER.

جلد اول

A — F.

SECONDE ÉDITION.

PARIS,

TYPOGRAPHIE DE Mme Ve DONDEY-DUPRÉ,

IMPRIMEUR DU COMITÉ DES TRADUCTIONS ORIENTALES DE LONDRES,

Rue Saint-Louis, n° 46, au Maris.

M DCCC XLIII.

PL
193
F8B6
1843
t.1

951052

Tout exemplaire de ce Dictionnaire qui ne serait pas revêtu de la signature de l'auteur sera réputé contrefaçon, et poursuivi comme telle, en vertu de la loi du 19 juillet 1793.

Gianchi

PRÉFACE.

Le Dictionnaire dont j'offre aujourd'hui le premier volume au public aurait pu paraître quelques années plus tôt, si, bornant cette seconde édition à une simple réimpression de mon Vocabulaire français-turc, publié en 1834, je n'avais voulu donner à cet ouvrage plus de perfectionnement et d'étendue. Jusqu'à cette époque, ce simple Vocabulaire, le seul qui eût encore paru en France et à l'étranger, aurait pu, à défaut d'un ouvrage plus considérable, suffire quelque temps encore aux besoins de notre politique et de notre commerce dans le Levant, si l'édition n'en eût été promptement épuisée.

Mais depuis lors, la prépondérance inévitable de la civilisation et des idées européennes en Turquie, le goût généralement répandu de la langue française parmi les Ottomans, et l'accroissement et la fréquence de nos communications avec le Levant, faisaient, de la publication d'un dictionnaire français-turc plus complet, l'une des nécessités de l'époque actuelle, qu'il convenait de satisfaire le plus promptement possible. Cette lacune eût été comblée plus tôt encore, si la composition et la publication d'un ouvrage plus considérable, celle du Dictionnaire turc-français, qui suivit immédiatement le Vocabulaire, et celle d'un Guide de la Conversation, n'eussent absorbé une grande partie de mon temps durant plusieurs années consécutives.

De même que pour mes ouvrages précédents, la substance de ce nouveau Dictionnaire français-turc a été tirée en grande partie de l'*Onomasticon* de Meninski, ouvrage écrit en latin

et publié à Vienne en 1687, mais qui, malgré son ancienneté, est encore, pour l'abondance et le choix des mots arabes et persans, ainsi que pour la régularité d'orthographe des mots turcs, le lexique le plus précieux qui existe de nos jours. Malheureusement ce dictionnaire est devenu tellement rare aujourd'hui, que, récemment encore, des libraires de Paris demandèrent jusqu'à 500 francs des exemplaires que le hasard ou la mort de quelques savants firent tomber entre leurs mains. Toutefois, ne me bornant pas aux seuls mots de l'*Onomasticon*, j'ai extrait des ouvrages antérieurs et postérieurs, à ce dernier, ainsi que des manuscrits de la Bibliothèque du Roi et des Archives du Ministère des Affaires étrangères, tout ce qui pouvait contribuer à l'utilité de ce Dictionnaire.

A ces éléments indispensables à la composition d'un ouvrage de cette nature, j'ai cru devoir ajouter une foule de locutions qui ne se trouvent point dans les anciens dictionnaires, et que j'ai été à même de recueillir, soit par la lecture des meilleurs ouvrages de la langue turque, que j'ai étudiée depuis plus de trente ans, soit par mes rapports fréquents et presque journaliers avec des hommes instruits du pays, pendant un séjour de dix années, tant à Constantinople que dans d'autres parties de l'empire ottoman. J'ai cru devoir également faire entrer dans mon nouveau travail tout ce qu'il était utile d'extraire de quelques dictionnaires, qui ont paru à l'étranger depuis l'impression des miens, tels que ceux de MM. Rhasis, Hindoglu, Tchadirdji, et du prince A. Handjeri. J'aurais désiré pouvoir extraire en plus grand nombre de l'ouvrage de ce dernier, quelques-uns des exemples bien écrits qu'il renferme, et qui constituent le mérite principal de cet important et utile dictionnaire; mais, placé dans la nécessité d'opter entre les citations de nombreux exemples et la prononciation des mots turcs en lettres européennes, j'ai cru

devoir préférer cette dernière, dans l'intime conviction où je suis qu'un dictionnaire turc sans prononciation ne pourrait être utile à la plupart des Européens, et surtout aux commerçants. J'ai été en outre porté à agir de la sorte, par le désir de publier, dans un format commode et portatif, un dictionnaire dont le prix modéré fut accessible à toutes les classes de lecteurs.

Je dois cependant observer que si, par les motifs d'économie que je viens d'indiquer, je me suis vu forcé de restreindre le nombre des exemples, je n'en ai pas moins donné tous ceux que la signification incertaine de quelques termes rendaient indispensables. Quant au nombre des mots de la langue française que j'ai fait entrer dans cet ouvrage, les lecteurs pourront se convaincre, par l'usage même, qu'il dépasse de beaucoup celui de tous les dictionnaires de ce genre publiés jusqu'à ce jour.

Une lecture attentive et suivie des journaux tures, imprimés à Constantinople, m'ayant mis à même de recueillir sur la politique, l'organisation civile, judiciaire, militaire et municipale, sur la marine et les relations diplomatiques de la cour ottomane avec les puissances étrangères, un grand nombre de désignations et de termes nouveaux, je me suis empressé de les consigner dans ce Dictionnaire. Sous ce rapport, c'est particulièrement le journal publié sous la direction de M. Churchill, et intitulé : *Djeridèi havadis* (جريدة حوادث), qui m'a été le plus utile. Cette feuille, qui compte deux années d'existence, est un journal rédigé sur le plan des journaux politiques et littéraires français les mieux accrédités. Écrit dans un style clair et précis, et en continuant d'initier, comme il l'a fait jusqu'à ce jour, la nation ottomane aux institutions, aux usages, aux sciences et aux arts de l'Europe, ainsi qu'à tout ce qui constitue la supériorité des peuples civilisés, le *Djeridèi havadis* aura puissamment contribué au

succès de la réforme, et, par ce motif même, bien mérité du gouvernement de Sa Hautesse.

Je n'ai rien négligé, j'ose au moins l'espérer, de tout ce qui pouvait ajouter à l'utilité de ce Dictionnaire; mais je ne dois pas me dissimuler que ce ne sera que dans un avenir plus ou moins éloigné encore, et lorsque les progrès des réformes en Turquie auront mis la nation et la langue des Ottomans dans des rapports d'idées plus intimes avec la civilisation du reste de l'Europe, que la science pourra s'enrichir d'un dictionnaire des deux langues véritablement perfectionné. Jusqu'à présent, il est encore un grand nombre d'expressions et de termes de notre langue que les lexicographes, malgré tous leurs efforts, n'ont pu rendre en turc, et même en arabe, que par des locutions hasardées ou des mots d'une traduction plus ou moins exacte.

En résumé, ce nouveau Dictionnaire Français-Turc contient *tous les mots d'usage général dans la langue française, accompagnés de l'indication du genre et de l'espèce, leur signification rendue en turc avec les caractères arabes et leur prononciation en lettres latines, les mots arabes et persans avec l'indication de leur origine, toutes les fois qu'ils sont usités en turc; l'indication des pluriels irréguliers arabes, celle des pluriels réguliers, lorsqu'ils sont plus particulièrement employés en turc; l'emploi des mots au propre et au figuré avec leurs acceptions diverses; les termes de pratique et de jurisprudence, les termes les plus nécessaires dans le commerce, les sciences et les arts; les dignités anciennes et modernes de l'empire ottoman, appartenant à l'ordre religieux, civil et militaire; les mots nouvellement adoptés, autant qu'ils ont été susceptibles d'être traduits en turc; les noms historiques, bibliques et patronymiques; enfin un grand nombre de désignations de pays, de villes, de fleuves, de montagnes, etc., appartenant à la géographie du Levant.*

Une des grandes difficultés que les commençants éprouvent

à se servir de l'*Onomasticon* de Meninski, est cette multitude de synonymes, faussement appelée richesse du langage, et qui n'en est véritablement que le chaos. A cet égard, je n'ai donné que les mots indispensables, et j'ai toujours placé en première ligne ceux qui m'ont paru les plus usités.

Cet ouvrage, comme l'indique le titre, est destiné à l'usage des agents diplomatiques et consulaires, des commerçants, des navigateurs et autres voyageurs dans le Levant; mais, ayant eu par état l'honneur d'appartenir moi-même, depuis plus de trente ans, au corps des Interprètes du Roi dans le Levant, c'est surtout à ces fonctionnaires utiles, à ces sentinelles perdues et souvent oubliées de la diplomatie et du service consulaire de la France en Orient, que je devais consacrer le fruit de mes travaux. Puisse ce nouveau résultat des efforts de leur vétéran et de leur ami, leur être de quelque utilité dans la carrière laborieuse et honorable qu'ils sont appelés à parcourir!

En expliquant, par des phrases courtes et concises, quelques expressions de notre langue, qui n'avaient pas encore été rendues en turc, mon but a été d'étendre l'usage de ce Dictionnaire aux Ottomans, qui, déjà depuis douze ans, se livrent avec ardeur à l'étude du français.

Du goût et de la propagation de notre langue dans l'Orient, doivent naturellement résulter, parmi les Turcs, une influence toute française, et des besoins nouveaux dont notre industrie et notre politique bien dirigées peuvent un jour retirer de grands avantages. Ces considérations toutes politiques, et d'autres encore sur la littérature ottomane, se trouvant déjà suffisamment développées dans la préface de mon Dictionnaire Turc-Français, je me borne à les indiquer aux lecteurs dans cette partie de mon ouvrage. Ces derniers pourront également consulter, au besoin, l'indication du mode de transcription des mots turcs en caractères euro-

péens, que j'ai placée à la suite de la préface dans le même volume.

Le *nouveau Dictionnaire Français-Turc* formera deux volumes in-8°, de chacun huit cents pages environ; un court appendice et un errata termineront le second volume. Libre désormais de donner plus de temps à l'achèvement de cet ouvrage, l'auteur espère, dans le plus court délai possible, pouvoir livrer le second et dernier volume au public.

ADDITIONS

ET CORRECTIONS AU PREMIER VOLUME.

ABATTOIR, s. m., خارج شهرده *khāridji chehirdè*
بولخانہ *boulounān sālkhānè*, a.-t.

ANCRAGE, s. m., کمی یتاغی *guèmi iatāghy*, t. — Droit d'ancrage,
رسمی کمی یتاغی *guèmi iatāghy*
resmi.

ALCALI, s. m., قلیه توزی *qalia*
touzou, t.

ALCALIN, INE, adj., قلیه لو *qa-*
lialu, t.

AMBRETTE, s. f., petite fleur,
عبر چچکی *'amber tchitchè-*
gui, t.

AMBROISIE, s. f., plante maritime,
پایلا چچکی *iāilā tchitchegui*, t.

AVANT-COUREUR, s. m., tout ce

qui précède ou annonce une chose,
مقدمات *mouqaddemè*, pl. a. مقدمات
mouqaddemāt.

AVARIE, s. f., سقطلق *saqath-*
lyq, t.

AVARIÉ, E, adj., سقظ *saqath*, a.

DÉFAVEUR, s. f., bas prix de la
marchandise faute d'acheteurs, کساد
keçād, کسادلک *keçādlik*, a.-t.

FRANC, s. m., pièce de monnaie,
فرانقه *frānqa*, t. — Le franc vaut
quatre piastres turques et demie,
فرانقه تعبیر ایدیلان اچچه درت
بچق غروشہ کچر بر نوع سکہ در
frānqa ta' bîr idilān aqtchè dort bou-
tchouq ghourouchè guetcher bir nev'y
sikkèdur.

CENDRION (page 224), lisez : CENDRILLON.

EMBRYON, s. m., au lieu de جنین *djennîn*, lisez : جنین *djenîn*.

TABLEAU

DES ABBRÉVIATIONS EMPLOYÉES DANS CE DICTIONNAIRE.

a.,	arabe.	pl. a.,	pluriel arabe.
adj.,	adjectif.	pop.,	populaire.
adv.,	adverbe.	prat.,	pratique.
a.-p.,	arabe-persan.	prépos.,	préposition.
a.-t.,	arabe-turc.	pron.,	pronom, pronominal.
commun.,	communément.	prov.,	proverbialement.
conj.,	conjonction.	s.,	substantif.
fam.,	familier.	s. f.,	substantif féminin.
f.,	féminin.	s. m.,	substantif masculin.
fig.,	figuré, figurément.	s. pl.,	substantif pluriel.
g.,	grec.	t.,	terme.
h.,	hongrois.	v.,	verbe.
i.,	italien.	v. a.,	verbe actif.
interj.,	interjection.	v. n.,	verbe neutre.
jurispr.,	jurisprudence.	v. pron.,	verbe pronominal.
m.,	masculin.	Voy.,	Voyez.
méd.,	médecine.	vulg.,	vulgairement.
p.,	persan.	ا	ایتمک
p.-a.,	persan-arabe.	it	itmek ou etmek (faire) ¹ .
p.-t.,	persan-turc.	او	اولمق
pl.,	pluriel.	ol	olmaq (être).

Le — trait-d'union pour les mots turcs, et la virgule pour les mots français indiquent la séparation entre des synonymes du même mot. Dans les verbes, lorsque l'auxiliaire *itmek* ou *olmaq* se trouve précédé de plusieurs mots séparés par des virgules ou le trait-d'union, cela indique que cet auxiliaire s'applique à chacun des mots pris séparément; ex. : — یغما ایتمک ا غارت - غصب ا *iaghmā, ghāret, ghasp it*; c'est comme s'il y avait : ا غارت ا - غصب ا *iaghmā it, ghāret it, ghasp it*.

¹ Le verbe actif se forme souvent en turc d'un nom et du verbe auxiliaire *ایتمک itmek*, exemple : ا صرب ا *zarb it*, battre. On forme de même le verbe passif, en faisant suivre le nom ou participe de l'auxiliaire *اولمق olmaq*, ex. : ا متحرک او *muteharrik ol*, être agité, se mouvoir.

ازمق اصلندن *aslynden azmaq*, a.-t.

ABATARDISSEMENT, s. m., بوزلید *bozoulma*, t.; فرومایگی *furoumāëgui*, p.; بتر اولمدهسی *beter olmaci*, pour بدتر اولمدهسی *bedter olmaci*, p.-t.; افساد *ifsād*, a.

ABATIS, s. m., action d'abattre, یقماق *iqmaqlyq*. — Maisons abattues, منهدم اولر *iqymich*, *munhedim evler*. — Bois, یئله جک کسلمش *keçilmich aghadjlar*. — La tête, les pieds, le cou, etc., ينله جک قوشلرک *ienilèdjek qouchlaruñ keçilmich bâch vè qanād*, t.

ABAT-JOUR, s. m., پنجره قفسی *pendjèrè qafeci*, قفسلو پنجره *qafestju pendjèrè*. — de lampe, فنديل *qandil qapāghy*, قندیلک *qandilun uzeri*, t.

ABATTEMENT, s. m., faiblesse et découragement, زبولق *zabounlyq*, t.; غیرتسزلیک *ghaïretsyzyk*. — Faiblesse et langueur, قوتسزلیک *qouvetsyzyk*, ضعیفلیک *z'aflik*, a.-t.; ضعف *z'af*, فتور *futour*, a.; سستلیک *sustlik*, p.-t.

ABATTEUR, s. m., qui abat, اقتربچی *oqtaridji*. — de bois, اودون کسبچی *odoun kécidji*. — Abatteur, au fig., celui qui se vante de faire de grandes choses, فورته جی *fortadji*, t.; لافزن *lāfazan*, p.; فدلور *palāvradji*, t.; فدلور *fudoul* corrupt. pour فضول *fuzoul*. — C'est un abatteur qui se vante d'arrêter un lion et ne peut prendre une grenouille, بر فدلور درکه ارسلانسی *bir fudoul dırke arslanسی*, طوتارم دیرده قوربعه طوتنمز *bir futarım dırde qorbecë tütünmız*.

doul durki arslāni thoutārum derdë, *qourbaghaï thoutmāz*.

ABATTRE, v. a., renverser, jeter par terre, détruire, یقماق *iqmaq*, بره دوشرمک *aqtarmaq*, اقدرمک *aqturmek*. — Faire descendre, اندرمک *indurmek*, t. — Démolir, détruire, هدم ا *hedm it*, a.-t. — Affaiblir, تضعیف ا *taz'yf it*, a.-t. — les fruits, les faire tomber, سلكك *silkemek*. — Abattez des prunes si vous voulez en manger, ارکری *eriklèri silk èierèmek istersen*. — S'Abattre, tomber, دوشمک *duchmek*. — Se renverser, se détruire, crouler, یقلمق *iqylmaq*. — S'apaiser, se calmer, s'adoucir, یواشلنمق *yāvāchlanmaq*, t.; تسکین بولمق *teskūn boulmaq*, a.-t. — Diminuer, se dit du vent, اکسلمک *eksilmek*, t. — Se décourager, غیرتسز او *ghaïretsyz ol*, یورکی کسلمک *ürëgui keçilmek*, a.-t. — S'abattre en parlant d'un oiseau, قونمق *qonmaq*, t. — L'oiseau s'abat, یایوب *qouch qanādlerin iätup iner*, قوش فروهشت ایدر *qouch furouhicht ider*. — Le cheval s'abat, آت چوکر *at tcheuker*.

ABATTU, e, adj., renversé, détruit, etc., دوشممش *iqylmich*, دوشممش *duchmich*, اقدرلمش *aqtarylmich*, t.; منهدم *munhedim*, a. — Abattu en parlant des traits du visage, متغیر *chāchmich*, صولممش *sölmich*, t.

ABAT-VENT, s. m., petit toit en saillie, او چاتپسی *ev tchätpey*, t.

ABJECT, *e*, adj., الحقيق *altchaq*, t.; خور *khör*, دنى *deni*, a.; دون *doun*, فرومايه *nādjins*, ناجنس *suroumäë*, p.; حقير *haqyr*, a.

ABJECTION, *s. f.*, الحقلالق *altchaqlyq*, t.; خورلق *khörlyq*, p.-t.; مذلت *denä'et*, دناءت *mezellet*, حقارت *haqāret*, a.

ABJURATION, *s. f.*, ارتداد *irtidād*, a.

ABJURER, *v. a.*, دينندن دونمك *dīnenden deunmek*, ديننى ترك ا *dīnini terk it*, ارتداد ا *irtidād it*, مرتد - ماحد او *murted*, *mulhyd ol*, a.-t.

ABLATIF, *s. m.*, المفعول عنه *el-mef'oul anhou*, جبرى *djerri*, a.

ABLE, *s. m.*, sorte de petit poison, كفال بالغى *kefāl bālyghy*, اق كفال بالغى *aq kefāl bālyghy*, اق كفال *aq kefāl*, t.

ABLERËT, *s. m.*, sorte de filet pour pêcher les ables, اق كفال اولامق *aq kefāl av-lāmaq itchoun*, bir āghuñ nev'i, t.

ABLUTION, *s. f.*, lotion, غسل *ghousl*. — des musulmans avant la prière, آبدست *ābdest*. — Faire cette ablution, آبدست ألمق *ābdest ālmaq*. — Lotion de certaines parties du corps, وضو *vouzou*. — Ablution faite avec du sable, تيمم *teïemmun*, a. — Faire cette ablution, تيمم ا *teïemmun it*, a.-t.

ABNÉGATION, *s. f.*, renoncement à soi-même, ترك نفس *terki nefs*, عزل نفس *azlinefs*, a. — Faire —

گنديسينى بر شيه صايميق *guenducini bir cheïe sāt mamaq*, t.

ABOI, ABOIEMENT, *s. m.*, اورش *aurich*, حولامه *havlāma*, بغيرش *baghyrych*, t.; كلب صداسى *kelb sadāci*, a.-t.; نبح *nebh*, a.

ABOIS, *s. m. pl.*, حالك پريشانلى *hālūñ perichānlyghy*. — Être aux abois, بى مجال اولمق *bi medjāl olmaq*, a.-t. — Il est aux abois, بى طياندهماز *bi medjāldur*, مجالدر *dhaïānamāz*.

ABOLIR, *v. a.*, annuler, ابطال - *ibthāl*, ابطال *batthāl it*, a.-t. — La loi a été abolie, قانون ابطال اولندى *qānoun ibthāl oloundou*, a.-t.

ABOLISSEMENT, *s. m.*, action d'abolir, رفع *ref*, ابطال *ibthāl*, a.; اورتادن چقرمه *ortādan tchyqarma*, t.

ABOLITION, *s. f.*, ابطال *ibthāl*, ازاله *izālè*, a.

ABOMINABLE, adj., مكرهه *mekrouh*, a.; اكرهه اولندهجق *ikrah olounadjaq*, a.-t., منفور *menfour*, بادي نفرت *bādii nefret*, a.

ABOMINABLEMENT, adv., مكرهه *mekrouhen*, a.; پك فنا *pek fenā*, اكرهه ايله *ikrah ilè*, a.-t.

ABOMINATION, *s. f.*, action abominable, فنا ايش *fenā ich*, عيب *'aïb*, معصيت *ma'cūiet*, a.

ABONDAMMENT, adv., بول بول *bol bol*, وفرتيله *bollyghylè*, t.; كشرتيله *berketlè*, برکتيله *kesretlè*, زياده سيله *ziādècîlè*. — Il y a abondance de tout, هر شيك

وار *her cheüñ kesret* كثرت و برکتی وار
u bereketi vār, t.

ABONDANCE, s. f., grande quantité, چوقلق *tchoqlouq*, كثرت *kesret*, وفرت *bereket*, وفرت *vefret, a.*; بوللق *bollouq, t.* — En abondance, اوزره كثرت *kesret uzrè, a.-t.*

ABONDANT, e, adj., qui est en quantité, بول *bol, t.*; وافر *kécir*, وافر *vāfir, a.*

ABONDER, v. a., être ou avoir en abondance, چوق اولمق *tchoq olmaq*, چوغلمق *tchoghalmaq, t.*; وافر او, كثرتی اولمق *kesreti olmaq* وافر او, *vāfir ol.* — Dans son sens, فکرنک *fikrindè dhourmaq, a.-t.*

ABONNÉ, s. m. et adj., مستاجر *müsteèdjir, a.*

ABONNEMENT, s. m., استیجار *istidjār, a.*

S'ABONNER, v. n., آجاره یه آلمق *ajārehē ālmaq*, آلمق و علسیله *ālmaq va'edécilè bir cheüñ qymètini pūchîn vīrmek, a.-t.*

ABONNIR, v. a., ابروا *abrūa*, rendre bon, *eü it*, اوکرمق *oñarmaq*, vulgair. *icilmek, t.*; اصلاح *islāh it, a.-t.* — S'Abonnir, ابو اولمق *eü olmaq, t.*

ABORD, s. m., accès, یکاشمه *ianāchma*, اوغرامقلق *irichmè*, اوغرامقلق *oghrāmaqlıq, t.*; وصول *vuçoul.* — D'Abord, adv., اوکدن *euñden*, اوکزدی *euñardy*, تیزدن *tyz elden.* — De prime abord, اول باؤل *evel bëevël, t.*; ابتدا *ibiidā* — Dans l'instant même, همان *hemān,*

در حال *ol sātte, a.-t.*; اول ساعتک *der hāl, p.-t.*; انیک *enidè, t.*

ABORDABLE, adj., d'un abord facile, یانشه سی قولای - قابل - ممکن, *iānachmaci qolāi, qābil, mumkin, a.-t.*

ABORDAGE, s. m., approche, *iānachma, t.* — Choc de deux vaisseaux, کمیلرک بری بری ایله *guēmileruñ biri biri ile tchātychmaci.*

ABORDER, v. a., approcher, *iaq-lāchmaq.* — Tout le monde l'aborde, هرکس اتکنی اوپر *herkes etèguini cuper.* — Approcher du rivage, قریه *qyia, kenāre irichmek.* — Prendre terre, بر *qarāè tchiqmaq, inmek.* — Acoster quelqu'un, کمنه نک یانده وارمق *bir kimesnè-nuñ iānina vāрмаq.* — Traiter une question, un sujet, *bahs it.*

ABORIGÈNES, s., اصل بر لو خلق *asl ierlu khalq, a.-t.*; اهل البلاد *ch-lul-bilād, a.*

ABORNEMENT, s. m., تحدید *tahdīd, a.*

ABORNER, v. a., donner des bornes, limiter, تحدید *tahdīd it, a.-t.*; سنور کسمک *sinor kesmek, t.*

ABORTIF, ve, adj., avorté, وقتندن اول *duchuk*, طوغمش و اولمش اوغلان *vaqtinden evvel doghmich vè eulmich oghlān, t.* — Qui n'a point acquis la perfection, ناقص *nāçys, a.*

ABOUCHEMENT, s. m., conférence, مشافهه *mukiälèmè, a.*

muchāfehè, ملاقات *mulāqāt*, a.;
گورشمه *gucuruchmè*, t

ABOUCHER, v. a., سويلشترمك
seülechturmek, بولشترمق *bou-*
louchturmaq, روبرو *rouberou it.*
— S'aboucher, سويلشتمك *seülech-*
mek, بولشتمق *boulouchmaq*, t.;
ملاقات مذاكرة *muzākerè it*, ا
mulākāt it, ملاقى او *mulāqy ol*,
a.-t.

ABOUGRI, adj., trapu بودر *bou-*
dour, t. (On dit mieux Rabougri,
voyez ce mot.)

ABOUKIR, n. de v., rade et petit
port d'Égypte, بوقير *bouqyr*, t.

ABOUTIR, v. a., toucher d'un
bout à .., او بتشق *bitichyq ol*,
متصل او *oulāchmaq*, t.; او
mouttacyl ol, a.-t.; او جى وارمق
oudjou vāрмаq, t. — Tendre, me-
ner à .., او منجر *mundjerr ol*,
او مودى *mueddi ol*. — A quoi cela
enfin aboutira-t-il? عاقبت نيه منجر
بو *āqybet nèè mundjirr olour*
bou. — Où aboutira l'affaire?
ايش نيه وارر *maslahat nèè mundjirr olour*,
ich nèè vārur. — Aller, وارمق
vāрмаq, t. — Aboutir, crever (apos-
tème), اچلمق *âtchilmaq*, t.

ABOUTISSANT, e, adj., qui abou-
tit à .., او لاشق *oulāchyq*,
bitychyq, t.; متصل *mouttacyl*, a.
— Qui mène, conduit, وارر *vārur*.
— A la ville, شهره وارر-كت-ورر
chehrè vārur, گوتورور.

ABOUTISSANS, s. m. pl., les te-
nans et aboutissans, اولى و اخرى

eveli vè akhyri, t.; اتصالات *ity-*
şālāt, متعلقات *mute'allyqāt*, a.

AB OVO, adv., dès l'origine, dès
le commencement, او ايلندنبرو *evä-*
linden beru, اصلندن *aslinden*,
ماتقدمدن *mäteqaddumden*, a.-t.;
من الاصل *min el-asl*, a.

ABOYER, v. n., اورمك *eurmek*,
باغرمق *havlāmaq*, باغرىماق *bā-*
ghyrmaq, t.; نبخ *nebh it*, a.-t.

ABOYEUR, s. m., بغرىجى *ba-*
ghyrđji, t.

ABRAHAM, n. pr., ابراهيم *ibra-*
hīm, خليل الله *khalil-ul-lah*, a.

ABRAQUER, v. a., tirer un cor-
dage de main en main, الدن اله
چكمك *elden èlè bir*
orghān tchekmek, t.

ABRÉGÉ, s. m., réduction d'un
ouvrage plus étendu, مختصر *moukh-*
taçar, اجمال *idjmāl*, a. — En
Abrégé, adv., اجمالاً *idjmālen*,
مختصرجه *moukhtaşardjè*, a.-t.

ABRÉGER, v. a., rendre plus
court, قصه او *qyssaltmaq*,
qyssa it, a.-t. — Réduire en plus
petit, un ouvrage, اجمال *idjmāl*
it. — Pour Abréger enfin, adv.,
والحاصل *hācyli kelām*, حاصل
velhācyli, a.

ABBEUVER, v. a., faire boire des
bêtes, صوارمق *souvāрмаq*. — Les
chevaux, اتلرى صوارمق *atlāri*
souvāрмаq, t.; اسقا *isqā it*, a.-t.;
اچورمك *itçurmek*. — quelqu'un
de chagrin, كدر و بزمك *ziādècülè keder vürmek*, a.-t.

ABREUVOIR, s. m., صوارجق يير

souwāradjaq ier, صواد *souwād*, t.;
مصلق *moustouq*, حوض *havouz*, a.

ABBREVIATEUR, s. m., قصدیجی *qyçadîdji*,
ایجاد ایجالی *idjmāl*, ایدییجی *ididji*, a.-t.; مختصر *moukhtacyr*, a.

ABBREVIATION, s. f., action d'abrèger, اختصار *ykhticār*. — Retranchement des lettres d'un nom, d'un titre, حذف *hazf*, تخفیف *takhfisf*. Ainsi l'on écrit en français S. M. au lieu de sa majesté; en ture ou en arabe, س pour سوال *sou'āl*, demande; ج pour جواب *djevāb*, réponse; الخ *elakh* pour آخره *ila akhyrihi*, etc.

ABRI, s. m., صغنجق بیر *syghynadjaq ier*, صیغنیش *syghynich*, t.; ملجا *meldjā*, a. — A l'abri, adv., à couvert, یغموردن آمین *iaghmourden emîn*, برطام التندک *bir dhām altyndè*. — Préservé, صاقلو *sāqlu*, محفوظ *sāqlānmich*, t.; مافوف *mahfouz*, مافون *maçoun*, a. — A l'abri de tout dommage, جمیع ضرردن *djemy' zararden maçoun*.

ABRICOT, s. m., fruit à noyau doux, قیسی *qaïcy*. — A noyau amer, زردالو *zerdālou*, t.

ABRICOTIER, s. m., قیسی اغاجی *qaïcy aghādji*, t.

ABRITER, v. a., صاقلامق *sāqlāmaq*, درسیپر ا *dersiper it*, p.-t.; قورومق *qoroumaq*. — S'Abriter, صغنیق *saqlānmaq*, صغنیق *syghynmaq*, صاقنمق *sāqynmaq*, t.

ABROGATION, s. f., suppression d'une loi, نسخ *naskh*, ابطال *ibthāl*, ابطال قانون *ibthāli qānoun*.

— d'un verset du Coran par un autre, نسخ آیه بالایه *neskhy diētin*, *bilāiē*, a.

ABROGÉ, E, adj., منسوخ *men-soukh*, a.

— ABROGER, v. a., قالدرمىق *qāldurmaq*, t.; ابطال - رفع *ibthāl ref' it*, نسخ *neskh it*, الغا *il-ghā it*, a.-t.

ABROTONE, s. f. (plante), کافراوتی *kiāfir oty*, قوین اوتی *qoïoun oty*, t.; قیصوم *qaïçoun*, a.

EX-ABRUPTO, sans phrases préparatoires, برده *birden birè*, t.; بدیها *bedîhen*, بالبداهه *bilbedāhè*, ارتجالا *irtidjālen*, a.

ABRUTIR, v. a., rendre brut, حیوان کبی ا *haivān guibi it*. — Hébéter, شاشرمق *chāchirmaq*, سرسملمک *sersemlemek*. — S'Abrutir, حیوان کبی او *haivān guibi ol*, شاشمق *chāchmaq*, t.

ABRUTISSEMENT, s. m., شاشقنلق *chāchqunlyq*, سرساملق *sersāmlyq*, توش *tevakhouch*, a.

ABSENCE, s. f., غیبت *ghāibet*, ایراقلق *ghāiboubet*, a.; غیبتک *irāqlyq*, t. — En son absence, غیبتک *ghāibetindè*, t. — d'esprit, voyez DISTRACTION.

ABSENT, E, adj., حاضر بولنمیان *hāzyr boulounmaïān*, a.-t.; غایب *ghāib*, a.

S'ABSENTER, v. pron., بولنمق *boulounmamaq*, حاضر اولمق *hāzir olmamaq*, غایب اولمق *ghāib olmaq*. — Aller ailleurs,

گتتمک *ghairi ierè* غیر بره وارمق - کتتمک
vârmaq, guïmek, a.-t.

ABSINTHE, s. f., پلون *pelun*,
پلین *pelîn*. — Vin d'absinthe,
پلین شرابی *pelîn chârabi, t.*

ABSOLU, E, adj., indépendant,
مطلق *mouthlaq, mousta-*
qyll, a. — Impérieux, متکبر *mute-*
kebbir, a.; کامکار *kiâmkiâr, p.* —
Pouvoir absolu, استقلال *istyq-*
lâl, a.

ABSOLUMENT, adv., مطلق *mouth-*
laq, pour مطلقاً *mouthlaqâ, البتہ*
el-bettè. — Dans tous les cas, بای حال
bièi hâl, a.

ABSOLUTION, s. f., عفو *'afv*,
مغفرت *maghfîret, تحلیل* *tahlîl, a.*;
یرلغ *ïarlygh, t.*

ABSOLUTOIRE, adj., qui absout,
عافی *baghychlâidji, t.*; عافی
'âfi, a.

ABSORBANT, E, adj., شارب *châr-*
rib, a.

ABSORBER, v. a., engloutir,
سوکر مک *suñurmek, یوتمق* *ïout-*
maq, t.; بلع *bal' it, a.-t.* — Épuiser,
بتون المق *butun âlmaq.* —
Il absorbe tout mon temps, بتون

بور *butun vaqtumu âleur.*
— S'Absorber, s'enfoncer, صوقلمق
soqoulmaq, t.; غرق اولنمق *gharq*
olounmaq. — Se perdre او, نابدید او
nâbedîd ol, p.-t.

ABSORPTION, s. f., action d'ab-
sorber, بلع *bel'*, تجرع *tedjerru'*,
شرب *churb, ابتلاع* *ibtîla', a.*

ABSOUDE, v. a., بغشلمق *ba-*
ghychlamay, t.; غوا *'avf it,*
تبریه او *tebriè it, a.-t.*

ABSOUTE, s. f., absolution publi-
que donnée au peuple, حلة *hyl-*
let, a.

ABSTÈME, adj. et subst., شراب
ایچمین *charâb itchmeïen, a.-t.*;
صولنج *soulândj, t.*

S'ABSTENIR, v. pron., صقنمق
saqynmaq, t.; پرهیز طونمق *perhîz*
thoutmâq, p.-t.; چکنمک *tchekin-*
mek. — Avec l'ablatif, بر شیدن
اجتناب *bir cheïden idjtî-*
nâb itmek, امتناع *imtinâ' it, a.-t.*

ABSTERGENT, E, adj., remède
émollient qui dissout les duretés,
خشونت بدن فالدرردوا *khouchou-*
neti beden qâldureur devâ, a.-t.;
دافع خشونات *dâfy' khouchou-*
nât, a.

ABSTERGER, v. a., nettoyer une
plaie, بر باره یومی *ïoumaq,*
تصفیه او *bir îarâi ïoumaq, t.*;
تاسفیئ او *tasfiè it, a.-t.*

ABSTERSIF, VE, adj., تمیز ایدییجی
témiz ididji, t.; منطف *munazzif, a.*

ABSTERSION, s. f., بر باره یومی
تمیز ایلوسی *bir îarâi témîz èlî-*
mèci, t.; جرح *tanzfyfi*
djerh, a.

ABSTINENCE, s. f., jeûne, پرهیز
perhîz, p.; پرهیز کارلق *perhîzkiâr-*
lyq, p.-t.; امساک *imsâk, a.* —
Jour de jeûne, اورج کونی *oroudj*
guni. — Action de s'abstenir,
اجتناب *idjtînâb, a.*

ABSTINENT, E, adj., پرهیزکار
perhîzkiâr, p.; اهل پرهیز *ehli perhîz,*
a.-p.; زاهد *zâhid, a.*

ABSTRACTIF, VE, adj., تجریدی
tedjrdî, معقول *ma'qoul.* — Comme

opposé à... , منقول *menqoul*, a.

ABSTRACTION, s. f., examen d'une chose séparée de ses accessoires, تجريد *tedjri'd*, معنى *ma'na*. — Opposé à... , صورت *souret*. — Abstraction faite, قطع نظر *qathy' nazar*. — Séparation, تفریق *tefrîq*, a.

ABSTRACTIVEMENT, adv., par abstraction, مجرداً *mudjerreden*, بالتجريد *bittedjri'd*, a.

ABSTRAIRE, v. a., considérer séparément les choses réellement unies, مربوط اولان شیلری ایروب برر برر *merbouth olân cheïleri aïrup*, birer birer *mulâhaza itmek*, a.-t.

ABSTRAIT, e, difficile à pénétrer, مشکل اولان *idrâki muchkil olân*, a.-t.; معلق *muchkil*, معلق *moughlaq*. — Séparé par abstraction, مجرد *mudjerred*. — Opposé à concret, معنوی *m'anavi*. — Enfoncé dans ses méditations, متفکر *mutefekkir*, a.

ABSTRUS, e, adj., معلق *moughlaq*, a.

ABSURDE, adj., یاقشقسز *ïaqy-chyqsyz*, یاقشقسز *ïaqychmaz*, یاراشقسز *munâcebetsyz*, یاراشقسز *ïârâchyqsyz*, یاراشمز *ïârâchmaz*, t.; بیهوده *bîhoudé*, بیمعنی *bima'na*, باطل *bimeâl*, بی مال *bimeâl*, عبث *bâthyl*. — Pensée absurde, خیال باطل *khaïâli bâthyl*, a.

ABSURDEMENT, adv., مناسبسنزلکه *munâcebetsyzliguilé*, a.-t.; بی معنی *bi ma'na*, a.

ABSURDITÉ, s. f., مناسبسنزلک

munâcibetsyzlik, معنیلك *bi ma'nalik*, a.-t.; عبث *'abes*, pl. عبثیات *'abecîât*, a.

ABUS, s. m., mauvais usage, کم عادت *fenâ, kem'âdet*, بر شیک مخالف استعمالی *bir cheïuñ moukhâlîf istymâli*, یرامز *ïaramaz, kem, bed-istî mâl*, a.-t.; سوء استعمال *sû ist'ymâl*. — Erreur, غلط *ghalath*. — Désordre, نظامسنزلک *nizâmsyzlik*, a.-t.

ABUSER, v. a., faire un mauvais usage, فنا قوللنق *fenâ qoullanmaq*, فنایه قوللنق *fenâie qoullanmaq*, t.; مخالف استعمال *moukhâlîf ist'ymâl it*, a.-t. — Tromper, تغلیط *aldâtmaq*, t.; ا *taghlyth it*, a.-t. — S'Abuser, v. pr., الدانق *aldânmaq*, t.

ABUSIF, ve, adj., خلاف استعمال *khyläfi ist'ymâl*, عادتہ مغایر *'âdeté moughâir*, عادتدن دیشاری *'âdetten dichârou*, محلنک اولمیان *mahallindé olmaïân*, نظامه مخالف *nizâmé moukhâlîf*, قانونه مغایر *qânouné moughâir*, a.-t.; مجازی *medjâzi*, a.

ABUSIVEMENT, adv., خلاف ایله *khyläfi ist'ymâl ile*, قانونه مغایر *nâ haqq tërè*, نا حق یره *qânouné moughâiren*, a.-t.

ABUTILON, s. f., plante de la famille des mauves, خباز جنسندن *khoubbâz djinsinden*, اولان نبات *olân nebât*, a.-t.

ABYME, s. m., gouffre sans fin, درداب *derîñ ier*, t.; یر

guirdāb, p. — Précipice, ورطه *vartha*, a. — Enfer, جهنم *djehennem*, هابوة *hāvīet*, a.

ABYMER, v. a., gâter, بوزمق *bozmaq*, t.; ; بر باد *berbād it*. — Précipiter dans un abyme, dans un précipice, دریک یره دوشرمک *deriñ ièrè duchurmek*, ورطه یره دوشرمک *varthaia duchurmek*. — Ruiner, خراب *kharāb it*, a.-t.; کول *kul it*, t. — S'Abymmer, v. pr., se gâter, بوزلمق *bozoulmaq*. — Se corrompre, چورومک *tcheurumek*. — Se ruiner, کندو کندینی خراب *ku*, a.-t.; گول *guendu guendini kharāb it*, *kul it*, t.

ABYDOS, nom ancien d'un des châteaux du détroit des Dardanelles, اق دکز بوغازنک اولان بر قلعه لرینک *aq deñiz boughāzindè olān bir qal'alerīnuñ ismi qadīmīci*.

ABYSSINIE, s. f., حبش ولایتی *habech vilāieti*, a.-t.

ABYSSIN, s. m., حبشی *habechi*, a.

ACA, s. m., boisson de l'Inde, هندستان مملکتینک بر نوع ایچقی *hindistān memleketīnuñ bir nev'y itchqy*, t.

ACABIT, s. m. fam., مقوله *maqoulè*, صوی *soī*, t.; جنس *djins*, قسم *qysm*, a.

ACACIA, s. m., سنط *santh*, سنط *santh aghādji*, t.; طلاح *thylāh*, a.

ACADÉMICIEN, s. m., مدرسه *medrecè* اربابی *medrecè erbābi*. — Membre de l'Académie des sciences, علوم و معارف اقامیاسی *ou-*

loumu me'arif acādemiāci ā'zāci, زمرة عرفانک بریسی *zumrè 'ourè-fānuñ birici*, a.-t.

ACADÉMIE, s. f., مدرسه *medrecè*, جماعت *medjlici ourèfā*, علمای *djèma'ati 'eulēmā*, a.

ACADÉMIQUE, adj., عرفا مجلسنه *'ourefā medjlicinè mençoub*, a.-t.; علمی *'ylmi*, a.

ACAJOU, s. m., bois, arbre d'Amérique, ماهون اغاجی *māhoun aghādji*, t.

ACANTHE, s. f., plante, آیوپانچه *āiōu pāntcha*, t.

ACARIATRE, adj. et s., یکاز *ianāz*, تیتیز *tittz*, t.; نزاغی *nizā'dji*, a.-t.

ACARNANIE, province de l'Épire, قارلو ایلی *qarlo ili*.

ACARNE, s. m., poisson de mer, بر جنس دکز بالعی *bir djins deñyz bālyghy*, t.; فریدنه *ferīdenet*. — Sorte de chardon, بر جنس دیکنلو *bir djins dikenlu ot*, t.; سلین *selbīn el-homār*, a.

ACATALEPSIE, s. f., عدم الفهم *'adem ul-fehm*, a.

ACATALEPTIQUE, adj., هر نسندن *her nesnèden chubhè ididji*, t.; اهل شکوک *ehli chukiouk*, a.

ACCABLANT, e, adj., ثقلت و برن *tor-ghounlouq vīren*, یورغونلق و برن *bādii t'ab*, متعب *mut'ib*, a. — Lourd, ثقیل *saqyl*. — Le temps est accablant, هوا ثقیل *havā saqyl*.

ACCABLEMENT, s. m., faiblesse, قوتسزلق *qouvveyszlyq*, a.-t.; فتور *futour*, a. — Découragement

غير تسزلق *ghairetsyzlyq*, a.-t. — Lassitude, يورغونلوق *iorghounlouq*, t.

ACCABLER, v. a., fatiguer à l'excès, يورلتمق *pek ioroulتماق*. — Surcharger, زياده سيله يوكلمك *ziädécilè iukletmek*. — Opprimer, چينمك *basmaq*, باصمق *tchëinèmek*, t.; ثقلت وبرمك *syqlet virmek*, رنجيدك *rendjide it*. — Accabler d'affaires, ايش چوق وبرمك *ich tchoq virmek*. — Affliger, حددن *hadden* زياده كدر وبرمك *hadden ziädè keder virmek*. — Être accablé, fatigué, يورلتمق *ioroulتماق*. — Je suis accablé, يورلدم *pek iorouldoum*. — Plier sous le faix, يوك *iuk* التتلك قالمق *altyndè qälماق*. — Accablé par la maladie, خسته لكدن *khastalikten* اغرنلنيس *aghrylanmich*, پك خسته اولمش *pek khasta olmych*, t.

ACCAPAREMENT, s. m., احتكار *yhtikiär*, a.

ACCAPARER, v. a., احتكار *yhtikiär it*, جمع ايدوب يغمق *djem'idup iyghماق*, a.-t.

ACCAPAREUR, s. m., احتكار *yhtikiär ididji*, a.-t.; محتكر *muhtekir*, a.

ACCÉDER, v. n., قبول *qaboul it*, طرف طوتمق *tharaf thoutماق*, قائل اولمق *qäil olماق*, a.-t.

ACCÉLÉRATEUR, TRICE, adj., معجل *mou'addjil*, a.

ACCÉLÉRATION, s. f., تعجيل *ta'djil*, a.

ACCÉLÉRER, v. a., عجله ايتدirmek, تعجيل *t'adjil it*,

صقشدرمق *sy-qychturماق*, t.

ACCENT, s. m., prononciation propre à un peuple, à une personne, بر خلقه يا خود بر كه سنده مخصوص *bir khalqa iäkhod bir kimesnèie makhsous olän teleffuz*, اماله *imälè*. — Signe qui se met sur les voyelles en arabe, حرکت *harèket*, pl. حرکات *harèkiät*, a. — Accent aigu, حرکه حاده *harèkèi häddè*. — grave, حرکه ثقيله *harèkèi saqilè*. — circonflexe, حرکه *egri harèkè*.

ACCENTUATION, s. f., وضع حرکات *vaz'y harekiät*, a.

ACCENTUER, v. a., نقطه لر قومق *noqthalar qوماق*, t.; حرکاتی وضع *harekiäti vaz' it*, a.-t.

ACCEPTABLE, adj., قبول اولنده جق *qaboul olounadjaq*, قبول اولنور *qaboul olounour*, a.-t.; مقبول *maq-boul*, a.

ACCEPTANT, e, adj., قبول ايدن *qaboul iden*, راضی - قائل اولان *räzi, qäil olän*, a.-t.

ACCEPTATION, s. f., قبول *qaboul*, اجابت *idjābet*. — Consentement, رضا *rizā*, a.

ACCEPTER, v. a., قبول - اجابت *qaboul, idjābet it*, مقبول طوتمق *maq-boul thoutماق*. — une lettre de change, بر پوليتچاي قبول ايلمك *bir politchai qaboul èilèmek*. — Rاضی - قائل *räzi, qäil olماق*, a.-t.

ACCEPTILATION, s. f., quittance feinte, يالان تمسكى *iälän temessu-*

gui, t.-a.; دوزمه کاغدی *duzmè kiāghydi*, t.

ACCEPTION, s. f., préférence, distinction des personnes, محابا *mouhābā*; محابا میل *meīlu mouhābā*, امتیاز *imtiāz*. — Ne faites point d'acception des personnes, محابا میل *meīlu mouhābā qylmān*. — Acception, sens d'un mot, معنی *ma'ana*, pl. معانی *m'eāni*, a.

ACCÈS, s. m., abord, یاقلشمه *iaqlachma*, کورشمه *gueuruchmè*, یول *iol*, یانشمه *iānachma*, t.; تقرب *teqarrub*, ملاقات *mulāqāt*, دخول *dukhoul*. — Les personnes qui ont accès près de lui, اکا یاشان *ākā yāshan*, کسندلر *kimesnèler*.

— Donner accès, یول ویرمک *iol virmek*. — Trouver accès près de quelqu'un, یول بولمق *iol boulmaq*, کسب تقرب *kesbi teqārrub it*, a.-t. — Accès de fièvre, استمه طوتهدی *icimā thoutmaci*. — de colère, پک *pek*, دارغونلق *dārghounlyq*, t.; غضب شدتی *ghazab chiddeti*, a.

ACCESSIBLE, adj., یانشمه سی *iānachmaci qolāi*, t.; قولاوی *gueuruchmèci qābil*, کورشمه سی قابل *dukhoulī qābil*, a.-t.

ACCESSION, s. f., رضا *rizā*, a. ACCESSOIRE, adj. et s., قاتش *qātiçh*, قاتمه *qātma*, t.; ضمیمه *zamīm*, زیاده اولان *ziādè olān*, تابع *tāb'ÿ*. — Les accessoires, توابع *tevāb'ÿ*, اتصالات *ittiçālāt*, فروع *surouāt*, pl. a.

ACCESSOIREMENT, adv., ضمیمه *zamīmeten*, a.; اندن ثانیا *andan sāniā*, t.-a.

ACCIDENCE, s. f., qualité, état de l'accident, عرضیه *arazīet*, a.

ACCIDENT, s. m., événement, cas fortuit, عارضه *'ariza*, قضیه *qazūè*, وقعه *vaqa'a*, حادث *hādis*, pl. حوادث *havādis*; وقوع *vouqou'*, a.; دوشش *duchuch*, t. — Malheur, قضا *qazā*, بلا *bèlā*, a.

ACCIDENTEL, LE, adj., عرضی *'arazi*, اتفاقی *ittifāqy*, a.

ACCIDENTELLEMENT, adv., اتفاق *ittifāq*, pour اتفاقاً *ittifāqān*, a.; ایله قضا *qazā ilè*, a.-t.

ACCLAMATEUR, s. m., چاغریجی *tchāghyridji*, القش ایدیجی *alqych ididji*, t.

ACCLAMATION, s. f., چاغرش *tchāghyrich*, القش *alqych*, t.; سرور *surour sedācy*, a.-p.

ACCLIMATER, v. a., هوایه الشترمق *havāè alichturmaq*, a.-t. — S'Acclimater, v. pr., هوایه الشمق *havāè alichmaq*, امتزاج *imti-zādji*, a.-t.

ACCLIMATÉ, E, adj., هوایه الشمس *havāè alichmich*, بر اقلیمک *bir iqlīmuñ āb u havācinè imti-zādji olounmich*, a.-t.

ACCOINTANCE, s. f., آشنالِق *āchinālyq*, t.; اختلاط *ulfet*, یکشیلایش *ykhtilāth*, معاشرت *mou'ācheret*, a.

S'ACCOINTER, v. pr., کورشمک *gueuruchmek*, بولشوق *boulouchmaq*, t.; آشنالِق *āchinālyq it*, الفت *ulfet*, مؤنس او *mou'nis ol*, الفت *ulfet it*, a.-t.

djihet, iekdillu ol. — Se réconcilier, *باشمق bārichmaq.* — S'accorder, vivre ensemble, *امتزاج imtizādji it, a.-t.*

ACCORDOIR, s. m., outil pour accorder les instrumens de musique, *چالغولری دوزده جک الت tchālghouleri duzededjek alet, t.*

ACCORT, e, adj., complaisant, doux, *ادبلی edebli, ملايم mulāim, a.;* *خاطر کوزدیحی khāthyr gucu-zedīdji, a.-t.;* *ارکانلی erkiānli, t.* — Gracieux, *ظریف zarīf, a.*

ACCOSTABLE, adj., *یانشمه سی* *یاناشمق یاناشلور, iānachimaci qolāi, t.*

ACCOSTER, v. a., *یانشمق* *یاناشماق, iānachmaq, t.;* *یانده وارمق, iānina vārmaq, t.;* *تقرب ا, teqarrub it, a.-t.*

ACCOTER, v. a., *طیانمق* *اتکا ا, ittikiā it, یصدنمق, iāstanmaq, t.* — S'Accoter, v. pr., *طیانمق dhaiānmaq, t.*

ACCOTOIR, s. m., *طیباق dhaiāq, t.*

ACCOUCHÉE, s. f., *لخسه lo-khouça, لکخوسه عورت, lokhouça 'avret, طوغوران قری, dhoghourān qary, t.;* *زاج zādji, p.*

ACCOUCHEMENT, s. m., *طوغورمقلق, dhoghourmaqlıq, طوغورلوق, dhoghourlyq, طوغورش, dhoghourich, طوغورمه, dhoghourma, t.* — Temps et douleurs de l'accouchement, *هیلاج heilādji, p.*

ACCOUCHER, v. a., *aider une femme à accoucher, طوغورتمق, dhoghourtmaq, بر قاربه ابدک اندک, bir qārte ebèlik itmek, بر قاری, bir qārıi dhoghourtmaq,*

t. — Accoucher, enfanter, *طوغورمق, dhoghourmaq, لکخوسه او, lokhouça ol, t.;* *وضع حمل ا, vazi haml it, a.-t.*

ACCOUCHEUR, s. m., *ابدک ایدن, ebèlik iden djerrāh, t.*

ACCOUCHEUSE, s. f., *ابه, ebè, ابه قادن, ebè qādın, t.*

S'ACCOUDER, v. pron., *درسکه, dirsegiü dhaiānmaq, تکیه ا, tekielenmek, تکیه ا, te-kiè it, t.*

ACCOUDOIR, s. m., *درسکه, یاناشمق طیانده جق پر, dirsegiü dhaiānadjaq ier, t.;* *مسند mesned, a.*

ACCOUPEMENT, s. m., *چفتلشمه, tchiftlehmè, چفتلش, tchiftlich, t.;* *جماع djimā', a.*

ACCOUPLER, v. a., *چفت ا, tchift it, چفتلندرمک, tchiftlendurmek, چفته قوشمق, tchiftlèmek, چفتلمک, tchiftè qochmaq, t.* — Accoupler des bœufs, *اوکوزلری چفته باغلق, eukuzleri tchiftè bāghlamaq.* — S'Accoupler, v. pr., *چفتلشمک, tchiftlehmek, t.*

ACCOURCIR, v. a., *قصلتمق, qysçaltmaq, قصتمق, qysçatmaq, t.;* *قصر ا, qasr it, a.-t.* — S'Accourcir, v. pr., *قصلتمق, qysçalmaq, t.*

ACCOURCISSEMENT, subst. masc., *اقتصار, qysçaltmaqlıq, t.;* *قصلتمق, yqticār, a.*

ACCOURIR, v. n., *سکردتمک, se-guirtmek, اوشمک, uchmek, تیز, tiz içtichmek, t.*

ACCOUTREMENT, s. m., *عجایب, adjāib qyāfet, a.-t.;* *نلبس, telebbus, a.*

ACCOUTRER, v. a., عجائب *adjāib esbābi* كيدرمك *guēidurmek*, اسبابي *duzmeq*, t.

ACCOUTUMÉ, E, adj., habitué et habituel, عادت الشق *alichyq*, ايدنمش *ādet idinnich*, الشمس *alichmich*, t.; مألوف *mèelouf*, — Être accoutumé, avoir coutume de, معتادي اولمق *mu'tādi olmaq*. — Ordinaire, معتاد اولان *mu'tād olān*, a.-t.

ACCOUTUMER, v. a., اوكرتمك *eugretmek*, الشترمق *alichturmaq*, t.; عادت ايتدرمك *adet itturmek*, a.-t. — S'Accoutumer, v. pron., عادت الشمق *alichmaq*, t.; عادت ايدنمك *adet idinmek*, عادت ا *adet it*, اعتيادا *i'tiād it*, a.-t.

ACCREDITÉ, E, adj., qui a une mission autorisée d'une puissance près d'une autre, مرتخص *mourakhhkas*, مأمور *mèemour*, مأمورته *mèemourunbih*. — Votre ambassadeur accrédité près de nous pour conclure la paix, عقد شروط مصالحديه مأمور *aqdi chourouthy mouçālahaiè mèemour vè mourakhhkas olān iltchiñyz*. — Recommandé, توصيه اولنمش *tavsie olounmych*, a.-t. — Connu, répan-
du, مشهور *mechhour*, a.

ACCREDITER, v. a., recommander par lettre missive, توصيه ا *tavsie it*. — Mettre en crédit, اعتبار ويرمك *i'tibār virmek*. — Donner de la réputation, برينك اعتبارين ارترمق *birinuñ i'tibārīn artarmaq*, شهرة *cheuhret virmek*, مدح *medh it*. — une nouvelle, خبره

ايناندرمق *bir khaberè ināndurmaq*.

— une marchandise ou une chose quelconque, رواج ويرمك *revādj virmek*, تروبيج ا *tervidj it*, a.-t. —

S'Accréditer, v. pr., مشهور بللو *mechhour bellu olmaq*, a.-t. اولمق *olmaq*.

ACCROC, s. m., déchirure d'une étoffe en accrochant, يرتش *irtich*, ييرتق *irtyq*, ييرتق *irtyq ier*, t.

ACCROC OU ACCROCHE, s. f., difficulté, obstacle, الشك *ilichik*, طونق *thoutouq*, t.; مانع *māny'*, pl. موانع *mevāny'*, a.

ACCROCHEMENT, s. m., action d'accrocher, چنگلمه *tchenguellèmè*, قانجه لايش *qāndjalāich*, t.

ACCROCHER, v. a., suspendre à un crochet, چنگله اصمق *tchenguèlèc asmaq*. — Tirer avec un crochet, چنگللمك *tchenguellèmek*, قانجلماق *qāndjalamaq*. — Retarder, arrêter, الشترمك *alichturmek*, اليقومق *alyqomaq*, t. — S'Accrocher, v. pr., صاتشمق *sātachmaq*, الشمك *ilichmek*, t.

ACCROIRE (faire), v. a., اناندرمق *ināndurmaq*. — En faire accroire, tromper, الداتمق *aldātmaq*, t.

ACCROISSEMENT, s. m., ازدياد *izdiād*, ترقي *teraqqy*, نماء *nemā'u*, vulg. *nemā*, نشو و نما *nechv u nemā*, a.; ارتمقلق *artmaqlq*, t. — Croissance des jours, كونلرك *gunleruñ ouzānmaei*, t.

ACCROÎTRE, v. a., augmenter, ازدياد ويرمك *izdiād virmek*, زياده ا *ziādè it*, a.-t. — Rendre plus grand, بيوتنهك *büütmeq*, t.; اعظام ا *yzām it*,

a.-t. — S'Accroître, v. pr., - ترقى *bir dhār ièrè soqmaq*, *bir boudjagha surmek*, t. — Réduire à l'étroit, تصيق *taz-tyq it*, a.-t. — S'Acculer, se retirer dans un coin, انزوا *inzivā it*; زاویه نشین او *zavîè-nichîn ol*, a.-p.-t.

ACCUMULATEUR, s. m., - بيجى جمع ايديجى *tyghâdji*, t.; *djem' idîdji*, a.-t.

ACCUMULATION, s. f., amas, يعن *ty-ghâch*, - بيعش *ty-ghâch*, - بيعش *ty-ghâch*, t. — Réunion, اجتماع *idjtimâ'*, تراکم *terākum*. —

ACCROISSMENT, subst. masc., قرفضا *tcheumelmeklik*, t.; قرفضا *qourfaçā*, قعد القرفضا *q'adel-qourfaçā*, a.

ACCUEIL, s. m., réception faite à une personne qui arrive, استقبال *istyqbâl*, ملاقات *mulâqât*. — Bonne réception, التفات *iltifât*, اکرام *ikrâm*. — Mauvaise, استثقال *istisqâl*, a.

ACCUEILLIR, v. a., recevoir quelqu'un qui vient à nous, استقبال *istiqbâl it*, تقبل *teqabbul it*, a.-t.

Faire un bon accueil, يانده الميق *iânina âlmaq*. — Faire un bon accueil, التفات *iltifât it*, بر کسديه لطفى *ikrâm it*, ايله استقبال *bir kimsèè louthf ile istiqbâl it*, a.-t.; بوز و برمک *üz vîrmek*, t. — Un mauvais, mal recevoir, استثقال *istisqâl it*. — Accueillir une proposition, قبول *qaboul*, اجابت *idjâbet it*, a.-t.

ACCUL, s. m., طار و چقلمز ير *dhâr vè tchyqylmaz ier*, بوجق *boudjaq*, t.

ACCULER, v. a., بر طاريره صوقمق

ACCUMULATER, s. m., - بيجى جمع ايديجى *tyghâdji*, t.; *djem' idîdji*, a.-t.

ACCUMULATION, s. f., amas, يعن *ty-ghâch*, - بيعش *ty-ghâch*, - بيعش *ty-ghâch*, t. — Réunion, اجتماع *idjtimâ'*, تراکم *terākum*. —

ACCROISSMENT, subst. masc., قرفضا *tcheumelmeklik*, t.; قرفضا *qourfaçā*, قعد القرفضا *q'adel-qourfaçā*, a.

ACCUMULER, v. a., - يغمق جمع ايدوب *tyghmaq*, يغمق *djem' idup tyghmaq*, بر کدرمک *birikturmek*, t.; جمع *djem' it*, a.-t. —

S'Accumuler, ييغمق *tyghynmaq*, ارتمق *artmaq*, برکمک *birikmek*, جمع *tchoghalmaq*, اولنمق *djem' olounmaq*, اولنمق *izdâad boulmaq*, a.-t.

ACCUSABLE, adj., دم اولندجق *zem olounadjaq*, قولنمش *govlanmich*, تهمتلو *teuhmetlu*, a.-t.

ACCUSATEUR, s. m., et au fém. ACCUSATRICE, قولاييجى *govlâidji*, قوجى *govdji*, t.; غماز *ghammâz*, a.

ACCUSATIF, s. m., t. de gramm., مفعول به *nasbu*, نصبي *nasbi*, مفعول *mef'oulun bihi*, a.

ACCUSATION, s. f., action d'accuser, قولاييش *govlâich*, قوجيلق *govdjilyq*. — Dénonciation, اتهام *itti-hâm*, غمز *ghamz*, a. — Plainte,

شکایت *chikiāiet*, شکوا *chekvā*. —
Reproche, آزار *āzār*, p.; بوزه اورمه
iüzē ourma, t.

ACCUSÉ, E, part. pass., chargé
d'une accusation, قولانمیش *qovlan-*
mich, t.; متهم *muttehim*, a.

ACCUSÉ, E, s. m., قولانمیش کیمسنه
qovlānmich kimesnē, نهمتملو کشی
teuhmetlu kichi, a.-t.; مدعی علیه
muddeī 'aleih, متشکی علیه *mute-*
chekki 'aleih, a.

ACCUSER, v. a., charger d'une ac-
cusation, قولامق *qovlāmaq*, t.;
غهازلماق *ghammāzmaq*,
صوچلامق *soutchlāmaq*, اتهام ا
itihām it. — Accuser réception,
اشعارا *aldughyna*
ykhbār, ich'ār it, a.-t. — S'Accu-
ser, s'avouer coupable, صوچندی
اقرارا *soutchounou 'yti-*
rāf, iqrār it, a.-t.

ACENSER, v. a., donner à cens,
ا اقطاع *'yqthā' it*, a.-t.

ACÉPHALE, adj. des deux genres,
باشسوز *bāchsyz*, t.; بلا رأس
bilā res, a.

ACÉRAIN, adj., چلکلو *tchêliklu*, t.

ACERBE, adj., ککره *kekrē*,
اکتی *ikti*, خام *khām*. — En par-
lant du caractère d'une personne,
سرت *sert*, t.

ACERBITÉ, s. f., ککره لک *kekrē-*
lik, t.; فجاجة *fedjādjet*, a.

ACÉRÉ, E, adj., کسکین
keskîn. — Aigu, سوری *sivri*. —
Mêlé-avec Pacier, چلکلو
tchêlik-
lu, t.

ACÉRER, v. a., بر مقدار چلک

قارشترمق ایله دمیری *bir myqtār*
tchêlik ilē dēmiri qārychturmaq,
چلکلک *tchêliklēmek*, t.

ACÉSCENCE, s. f., حموض *hou-*
mouz, a.

ACÉSCENT, adj., حامض *hāmyz*,
a.; اکشیرک *ekchârek*, t.

ACÉTEUX, SE, adj., اکشی *ekchi*,
t.; حامض *hāmyz*, a.

ACHALANDÉ, E, adj., الشق *aly-*
chyq. — Boutique achalandée,
الشقو دکان *alychyqlu dukkiān*, t.-a.

ACHALANDER, v. a., مشتری پیدا
بولدرمق - اتمک *muchteri peidā*
itmek, bouldourmaq, t.

ACHARNEMENT, s. m., à mordre,
اصرمقلىق *icirmaqlyq*. — Combat
acharné, صواش *savāch*, t. — Ani-
mosité, عناد *'ynād*, a.; عنادلق
'ynādlyq, a.-t.; کین *kîn*, p.

ACHARNER, v. a. Voy. EXCITER.
S'ACHARNER, v. pr., - عنادايله
'ynādilē, hyddetlē
īāpychmaq, a.-t.

ACHAT, s. m., action d'acheter,
الم *alum*, t.; اشترا *ichtirā*, مباحه
mubātea, a. — Emplette, acquisi-
tion, صاتون النمى سنه *ālich*,
sātoun ālynmich nesnē, t.

ACHE, s. f., herbe, صو کروبزی
sou kèrèvtzi, کروبز *īabān ke-*
rèvtz, t.; حاشا *hāchā*, p.

ACHEMINEMENT, s. m., یول *īol*, t.;
عزیمت *'azīmet*, توجه *teveddjuh*, a.

ACHEMINER, v. a., یوله قومق *īola*
qomaq, یوروتمک *īurutmek*, یوللهق
īollamaq, t.; روان ا *revān itmek*,
p.-t.; تسیرا *tecür it*, a.-t. — S'A-
cheminer, یوله کیرمک *īola guir-*

mek, يوله چقمق *iola tchyqmaq*, t.; روانه او *'āzim*, *revānè ol*, اوزم - روانه او *rou berāh ol*, p.

ACHEMINÉ, adj., يوله قونلمش *iola qonulmych*, t.; روانه *revānè*, p.; روانه اولمش *revānè olmych*, p.-t.; رهرو *rehrev*, متوجه *muteveddjih*, a.

ACHÉRON, s. m., un des fleuves de l'enfer, قوم يونانيان اعتقادنجه *gavmi iounāntān 'ytiqādindjè douzakh-dè aqān bir irmāghuñ ismi*, t.

ACHETER, v. a., صاتون ألمق *sātoun ālmaq*, اشترا ألمق *ālmaq*, t.; اشترا *ichirā it*, a.-t. — A combien avez-vous acheté cela? بوني قاچه الدكز *bouni qāteha āldyñyz*.

ACHETEUR, s. m., ACHETUSE, f., صاتون آلمجي *sātoun āldjji*, t.; مشتري *muchteri*, a.

ACHÈVEMENT, s. m., اتمام *itmām*, ختم *tekmil*, تميم *tetmim*, khatm, a.; بتورمك *biturmeklik*, t.

ACHEVÉ, E, adj., بتمش *bitmich*, t.; تمام اولمش *temām olmuch*, a.-t.; متمم *mutemmem*, a. — Ac-

compli, كامل *mukemmel*, *kiāmīl*, a.; قصورسز *qouçourcyz*, a.-t. — Ouvrage achevé, bien fait, ايو *ēiu bitmich ich*.

ACHEVER, v. a., بتورمك *biturmek*, t.; اتمام *tamām it*, تكميل *tekmil it*, a.-t.; باشه چقمق *bācha tchyqurmaq*, t.

ACHILÉE, s. f., plante, espèce de jacobée, بيك ييراق ديدكلى اوت *biñ iapraq dedikleri ot*, littéralement:

l'herbe aux mille feuilles; حشيشة الزببة *hachichet urriat*, a.

ACHOPPEMENT, s. m., الشك *ilichik*, دوشك *duchuk*. — Pierre d'achoppement, obstacle, مانع *māny'*, pl. a. موانع *mevāny'*.

ACHROMATIQUE, adj., lunette qui rend les images plus nettes, صور *siveri echkiāli eiu gueusteren durbun*, t.

ACIDE, adj. et subst., اكشي *ekchi*, t.; حامض *hāmyz*, pl. حوامض *havouāmyz*, a.; اكشي نسنه *ekchi nesnè*, t.

ACIDITÉ, s. f., اكشيليك *ekchilik*, t.; حموضة *hamouzat*, حموضيية *hamouziè*, a.

ACIDULE, adj., اكشيرك *ekchirek*, t.; محمض *mouhammaz*, a.

ACIER, s. m., چلك *tchèlik*, t.; فولاد *foulād*, vulg. پولاد *poulād*, p.

ACIERIE, s. f., manufacture d'acier, چلك فابريقدسى *tchèlik fābrī-qācy*, t.

ACOLYTE, s. m., ملازم *mulāzim*, a.

ACONIT, s. m., plante vénéneuse, خانق النهر *qourd keuku khānyq unnemr*, a.

ACOQUINER, v. a., جلب ا *djèlb it*, a.-t.; داداندرمق *dādāndurmaq*, t. — S'acoquiner, v. pr., تنبللنمك *tembellennemek*, t.

ACORE, s. f., plante des Indes, galanga, وج *qāroun*, *vedj*, a.

ACOUSTIQUE, s. f., théorie de l'ouïe, قواعد قوت سامعدي مبيين علم *qavā'ydi qouveti sām'yai mubeïien 'ylm*, a.

ACOUSTIQUE, adj., qui concerne l'ouïe, قوت سامعه يه دائر *qouwveti sāmy'aîè dāir*, a.-t.; سمعی *se-mi'y*, a.

ACQUÉREUR, s. m., اله كتور بجي *elè guèturidji*, t.; تحصیل ايدن *tahsyt iden*, a.-t.; الاڤان *alān*, t. — Acheteur, مشتري *muchteri*, a.

ACQUÉRIR, v. a., اله كتورمك *elè guèturmek*, تحصیل الحق *ālmaq*, t.; تحصیل ا *tahsyt it*, ا كسب *kesb it*. — une terre, بر بیره مالک او *bir ièrè mālīk ol*. — de la science, du savoir, معرفت ا *kesbi ma'rifet it*, a.-t.

ACQUÊT, s. m., gain, قازنج *qā-zandj*, t.; ماملک *māmek*, میراث دکل کسب اولمش مال *mîrās deil, kesb olounmich māl*, a.-t.; منفعت فائده *fāidè*, ربح *rybh*, *menfa'at*, a.

ACQUIESCEMENT. Voyez CONSENTEMENT, ADHÉSION.

ACQUIESCER, v. n. Voyez CONSENTIR, DÉFÉRER.

ACQUIS, e, adj., gagné, قزانلش *qazānylmich*, t. — Bien acquis, تحصیل اولمش *tahsyt olounmych*, a.-t. — Savoir, pratique, ادمان *idmān*, تجربه *tedjrubè*, a.

ACQUISITION, s. f., ساتون آلهش *sātoun ālynmich nesnè*, t.; نسیسه *tahsyt olounmych chei*, a.-t.; اشترا *ichtirā*, کسب *kesb*, a.

ACQUIT, s. m., quittance, décharge, ادا *temesçuk*, ادا *ada*; ابرا کاغدی *edā tezkerèci*, تذکره سی

ibrā kiāghydi, ابرا سندي *ibrā senèdi*, a.-t.; رجعت *ridjâ't*, a. — Pour l'acquit de sa conscience, تصفیة *tasfiè derouni it-choun*.

ACQUIT-A-CAUTION, s. m., باج *bādj tezkerèci*, a.-t.

ACQUITTEMENT, s. m., action d'acquitter une dette, ادا بر بورجک *bir bordjuñ edā èilèmèci*. — Acquittance, action de libérer, d'absoudre, ابرا *ibrā*, تبریه *tebrîè*, عفو *afw*, اطلاق *ihlāq*, a.

ACQUITTER, v. a., une dette, بورجدن قورنلمق *bordjdan qour-toulmaq*, ادا بورجنى *bourdjournalou edā it*, بورجنى ویرمک *bordjournalou vîrmek*, بورجنى اوده مک *bourdjournalou eudèmek*, t.; اداى دين ا *edāi dein it*. — S'Acquitter mutuelle-

ment, بر برينک ذمتنى *bir birinuñ zimmetini ibrā it*, حقلاشيق *ibrālachmaq*, حقلاشيق *haqqlāchmaq*. — Se désister, قطع علاقه *qath'y' alāqa it*, a.-t.

S'ACQUITTER de, accomplir, faire son devoir, اداى - اتهام خدمت ا *edāi, itmāmi khydmet it*, a.-t. — S'acquitter de sa promesse, وعده سنده *va'yrdècinè vesā it*. — Acquitter, libérer, renvoyer quitte et absous, ابرا *ibrā it*, اطلاق *ihlāq it*, تبریه *tebrîè it*, a.-t.

ACRE (SAINT-JEAN-D'), ville maritime de Syrie, l'ancienne Ptolémaïs, عکا *'akkā*.

ACRE, adj., piquant, دل بوران *dil bourān*, ککره *kekrè*, t.; حميض *hamyz*, a.

ACRE, s. m., mesure de terre, un arpent et demi, بر نوع یر اولچسی *bir nev' y' ier eultchuçu*, بر بچق *bir boutchouq deunum thopraq*, a.-t.

ACREMENT, s. m., sorte de peau, دری بر جنس دری *bir djins deri*, t.; جلد نوعی *djild nev'i*, a.

ACRETE, s. f., ککره لک *kekrel-lik*, اکشیلک *ekchlik*, صریلق *sarplyq*, t.; حمض حرافة *harāfet*, *houmz*, a.

ACRIMONIE, s. f., صریلق *sarplyq*, ایتلیک *itlik*, t.

ACRIMONIEUX, SE, adj., صرب *sarp*, t.; تلخی آمیز *telkhy āmiz*, p.

ACRISIE, s. f., crudité des humeurs, فجاجة *fedjādjet*, a.

ACROMION, s. m., le haut de l'épaule, اومز اوستی *omouz usti*, t.; رمانة الکتف *remmānet ul-kef*, a.

ACROSTICHE, s. m., بر اسم که هر *bir ism ki her harfi*, حرفی بر بیتک ابتدا سیدر *bir beituñ ibtidācī dur*, t.

ACROTÈRES, s. m. pl., t. de marine. Voyez CAP.

ACTE, s. m. action, اییش *ich*, t.; حرکت *hareket*, عمل *'amel*, وضع *f'yl*, pl. افعال *ef'āl*; طور و حرکت *thavru hareket*, a.; کار *kiār*, p. — Écrit publié et pièce probante, سند *sened*, pl. سندات *senedāt*. — Actes publics, سجلات *sidjillāt*. — Décision juridique, sentence d'un juge, حجت *heuddjet*, pl. حجاج *houdjedj*. — Partie d'une pièce dramatique,

جز *djuz'* et جزو *djuzv*, pl. اجزا *edjzā*, a.

ACTEUR, TRICE, subst., qui joue un rôle, تقلیدچی *taqlidji*, a.-t.; چنکی *mouqallid*. — Baladin, *tchingui*, t. — Qui a part à une action, بیلده اشلین *bile ichleien*, بر عملک شرکتی اولان *bir 'ameldē chirkēti olān*.

ACTIF, VE, adj., qui agit, qui a la vertu d'agir, اییشلیچی *ichleidji*, t.; چاپک *'amil*. — Vif, prompt, عامل *tchāpouk*, p.; مقدم *mouqtim*, a. — Laborieux, چالشقان *tchālich-qān*, t. — Verbe actif, معلوم *m'aloum* ou فعل معلوم *f'yl m'aloum*, a.

ACTION, s. f., opération d'un agent, fait, ایش *ich*, t.; فعل *f'yl*, pl. افعال *ef'āl*; عمل *'amel*, اعمال *'āmāl*, عیلات *'amelāt*, a.; کار *kiār*, p. — Bonnes actions, حسنه *ef'āli hacenē*, افعال ممدوحه *ef'āli memdouha*. — Mauvaises actions, اعمال قبیحه *'āmāli qabyha*. — Procédé et conduite, حرکت *hareket*; طور و حرکت *thavru hareket*. — Manière, وضع *vaz'*, pl. اوضاع *ev-zā'*. — Action, faculté d'agir, عمل *'amel*. — Action, demande en justice, دعوا *d'avā*. — Véhémence, chaleur, emportement, حدت *hyd-det*, گرمیت *guermüet*. — Action de grâces, remerciemens, شکر *chukur*, تشکر *techekkur*. — Action, combat, محاربه *mouhārebē*. — Pendant l'action, محاربه ده *es-nāū mouhārebēde*. — Action, propriété dans une entreprise, حصه

hyscè, a.; حصه دارلق *hyscèdârlyq*,
سهم *sehm*. — Titre de cette action,
حصه سندی - نيسكى *hyscè sene-
di*, *temesçugui*, a.-t.

ACTIONNAIRE, s. m., حصه دار
hyscè-dâr, a.-p.; سهم صاحبى *sehm
sâhybi*. — Les actionnaires, اصحاب
ashâbi eshâm, a.

ACTIONNER, v. a., محکمديه
دعوا, دعوت *mehkemeiè d'âvet it*,
d'avâ it, a.-t.

ACTIVER, v. a., donner du zèle à
quelqu'un, تحريك *tahrîk it*,
ا تشويق *techvyq it*, a.-t. Voy. STI-
MULER. — Activer le feu, اتشى
âtechi thoutouchturmaq, t.

ACTIVITÉ, s. f., promptitude,
سرعت *tchâpouklik*, t.; عجله
sur'at, *adjèlè*. — Force,
قوت *qouvet*. — Mouvement,
حرکت *hareket*, a. — Diligence,
ایشکدارلق *ایشکدارلق*,
ichguzârlyq, p.-t.; برارلق *iarârlyq*,
t.; همت *ghâïret*, همت *himmet*.
— En activité de service, خدمتک
khyzmettè, a.-t.; بالفعل *bilf'yl*, a.

ACTUEL, LE, adj., présent,
شمدیکی *chimdiki*, t.; حاضر-درکار
hâzir, *derkiâr olân*. — Dans
l'état actuel, le moment présent,
شمدیکی حالک *chimdiki hâldè*,
شمدیلک *chimdilik*, t.

ACTUELLEMENT, adv., شمدى
chimdi, شمدیلک *chimdilik*, t.;
حالا *hâlâ*, vulg. *halia*, a.; شمدیکی
الحالة هذه *chimdiki hâldè*,
al-hâletu hazihi. — Demeurant ac-
tuellement à Constantinople, حالا

استانبولک متمکن اولان *hâlâ istâm-
bolda mutemekkin olân*.

ADAGE, s. m. Voyez PROVERBE,
SENTENCE.

ADAGIO, t. de musique, à l'aise,
posément, یواش یواش *iävâch iä-
vâch*, t.; آهسته آهسته *âhestè âhes-
tè*, p.

ADAM, nom propre du premier
homme, آدم *âdam*, حضرت آدم
hazreti âdam. — Le père du genre
humain, ابوالبشر *abou l-becher*, a.

ADANA, ville de l'Anatolie, ادنا
adanâ.

ADAPTER, v. a., ajuster, اوبدرمىق
ouïdourmaq, ياقتىرمىق *iäqychtur-
maq*, ياپىشتىرمىق *iäpychturmaq*. —
S'Adapter, ياپىشماق *iäpychmaq*,
ياقتىشماق *iäqychmaq*, t.

ADDITION, s. f., ce qu'on ajoute,
ارتمقلىق *qâtma*, قاتش *qâtich*,
artmaqlyq, t.; علاوه *zamm*,
'ylâvè, a.

ADDITION, s. f., règle d'arithmé-
tique, جمل حسابى *djummel hy-
çâbi*, قره جمله *djumlè*, a.; جمله
qara djumlè, t.-a. — Le résultat de
l'addition, le total, يکون *ièkioun*, a.

ADDITIONNEL, LE, adj., مضاف
muzâf, a.; مضاف اولان *muzâf
olân*, زياده اولان *ziâdè olân*,
متزائد *mutezâid*, زائد *zâid*, a.-t.

ADDITIONNER, v. a., جمع *djem'*
it, يکون *ièkioun it*, ou plus cor-
rect. يکوننى *ièkiounini it*, a.-t.

ADEPTION, s. f., révocation d'un
legs, d'une donation, بروقى يابر
bir vaqf iä bir

'athānuñ *ibthāli*, a.-t.; تبطيل وقف *tebthylī vaqf*, a.

ADEPTE, s. m., بر علم يابسر, مذهبک اسرارنه واقف اولان کمسنه *bir 'yīm, iā bir mezhebuñ esrārīnē vāqyf olān kimesnē*, a.-t.; محرم *mahrem*, a.

ADERBIJAN, s. m., grande province de Perse, اذربيجان *azerbaï-djān*.

ADHÉRENCE, s. f., union d'une chose à une autre, ياپشيقلى *iāpychmaqlıyq*, ياپشيقلى *iāpychyqlıyq*, t.; التصاق *ilticāq*, تعلق *te'alluq*. — Attachement à un parti, طرفدارلىق *tharafdārlyq*, طرفدارى *tharafdāri*, a.-p.-t.; اتحاد *'ytiçāb*, اعتصاب *itihād*, تشبث *techebbus*, a.

ADHÉRENT, E, adj., fortement attaché, ياپشيقان *iāpychqān*, t.; ملاصق *mulācyq*, متلاصق *mutelācyq*, a. — Partisan, طرفدار *tharafdār*, a.-p.

ADHÉRER, v. n., être attaché, ياپشيق *iāpychmaq*, t.; ملاصق *mulācyq*, مربوط او *merbouth ol*. — Adhérer à un parti, à une opinion, طرف تومتق *tharaf thoutmaq*, t.; طرفدار *tharafdār ol*, p.-t. — à une opinion, بر راند *bir rānd*, بر قياسه *bir qyācé*, bir reie *muvāfyq ol*. — Consentir, قائل او *qāil ol*, a.-t.

ADHÉSION, s. f., union, jonction, ياپشيقلىق *iāpychmaqlıyq*, t.; تلاصق *telāçouq*. — Consentement, رضا *ryzā*, قبول *qaboul*, a.

AD-HONORES, loc. adv., با پايه *bā pāie*, p.

ADIANTE, s. f., plante capillaire pectorale, كشيپر *kechper*, t.; كزبرة *kezbouret el-bîr*, a.

ADIEU, dans la bouche d'une personne qui prend congé d'une autre, الله اصمردلىق *allaha ismarladuq*, الله امانت اولك *allahē emānet olouñ*, a.-t.; خوشجه قال *khochdjē qāl*, p.-t.; وداع *elvidā'*. — A quoi on répond : سعادتيله *se'adetilē*, عزتيله *'yzzetilē*, دعالر *dou'āler*, الله باينجه *dou'āler syzē*, دعالر سوزه *dou'āler olsoun*.

ADIEU, s. m., اسنلك *ecenlik*, t.; وداع *vidā'a*. — Se dire adieu, وداعلىق *ecenlēmek*, t.; وداعلىق *vidā'lamaq*. — Se dire, se faire mutuellement ses adieux, اسنلشيك *ecenlechmek*, t.; وداعلىق *vidā'lachmaq*, a.-t. — Dire adieu, se séparer, ايرلىق *ārylmaq*, t. — Quitter, abandonner, ترك *terk it*, a.-t.

ADIEU, c'en est fait, واردى *vārdı*, بتدى ايش *vārdı guitti*, بتدى *betti ich*, t.

ADDITION, s. f., acceptation d'un héritage, ميراث اجابت *idjābeti mīrās*, a.

ADJACENT, E, adj., بتشق *bitichyq*, s. متصل *muttacyl*, يقين *iāqyn*, a. — Endroits, lieux adjacens, بتشق اولان يز *bitichyq olān ier*, t. — Angles adjacens, متناظره *zevātāi mutenāzyrē*, a.

ADJECTIF, s. m., mot qui indique le mode, la qualité, وصف *vasf*,

صفة *syfet*, pl. صفات *syfāt* ;
نعت *n'at*, pl. نعوت *n'aout*, a.

ADJECTIF, verbal, participe actif, فاعل اسم *ismi fā'yl*. — Passif, مفعول اسم *ismi mef'oul*, a.

ADJECTIVEMENT, adv., نعتاً *n'a-ten*, وصفاً *vasfen*, a.

ADJOINDRE, v. a., قوشمق *qoch-maq*, قائمق *qātmāq*, بيله قومق *bilè qomaq*, ترفيق *terfyq it*, معتينه تعيين *bilè nasp it*, مايتينه تعيين *maïietinè ta'ün it*, a.-t.

ADJOINT, s. m., aide, suppléant, معين *nāïb*, نائب *nāïb*, ملازم *mulāzim*, mo'ün, a. — Associé à un autre, اورتاق *ortāq*, t.; شريك *cherik*, a.

ADJONCTION, s. f., jonction d'une personne à une autre, ترفيق *terfyq*, اشتراك *ichtirāk*, انضمام *inzimām*, a.

ADJUDANT, s. m., sous-officier d'après la nouvelle organisation militaire en Turquie, صول قول اغاسي *sol qol aghācy*. — major, صاغ قول *sāgh qol aghācy*, t.

ADJUDICATAIRE, s. m., حكم شرعيه *hukmi cher'yilè mu-teçarrif olān*, متصرف اولان *el-mahkoum lehou*, a.

ADJUDICATIF, adj., حكمي *hukmi*, a.

ADJUDICATION, s. f., تمليك *temliki cher'y*, شرعي *temliki cher'y*, a.

ADJUGER, v. a., حكم شرعيه *hukmi cher'yilè virmek*, ويرمك *temlāk it*, تليك *temlāk it*, a.-t.

ADJURATION, s. f., استخلاف *istyqlāf*, استقسام *istyqsām*, a.

ADJURER, v. a., الله حقی ایچون *allah haqqy itchoun felān cheï eülè dîmek*, فـلان شئ ايله ديمك *istyhlāf*, استخلاف *istyqsām it*, استقسام *istyqsām it*, a.-t.

ADMETTRE, v. a., قبول *qaboul it*. — Reconnaître pour vrai, حقدر *haqqtur*, کرچکدر ديمك *guertchektur dîmek*, ا ادخال *id-khāl it*, ا ادخال *id-khāl it*, a.-t.

ADMINISTRATEUR, s. m., public, مدير امور ملكيه *mudîri oumouri mil-kîe*, مدبر *mudêbbir*, وكيل *vekîl*. — de l'autorité civile, حاكم *hākim*. — Magistrat, حاكم شرعي *hākimi cher'y*. — du pouvoir militaire, chargé du maintien de l'ordre, ضابط *zābith*. — d'une exploitation quelconque, ناظر *nāzir*, وكيل *vekîl*. — Régisseur des biens d'une communauté, d'une mosquée, متولى *mutevelli*, a.

ADMINISTRATION, s. f., direction des affaires publiques, اداره امور *idārè oumouri mil-kîe*, تدبير *tedbiri oumouri mem-leket*, مدبرلك *mudêbbirlik*, a.-t. — Pouvoir administratif, حكومت *hukioumet*, حكم *hukm*. — Direction, inspection d'une administration publique ou particulière, نظارت *nezāret*, تنظيم امور *vekiālet*, ضبط وربط *tanzîmi oumour*, وكالة *zabth u rabth*. — Sous l'administration de votre excellence, جنابكرك زمان *djenābîūzuñ zcmāni ve-*

kiâletlerindè. — Administration des biens des mosquées, تولیة *tev-lîet*, a.

ADMINISTRER, v. a., en général, مصاحمت *guezetmek*, گوزتهک *maslahat gueurmek*, کورمهک *tedbîr*, idârè *it*, اداره ا امورى *idârèi ounour it*, امورى تنظيم ا *ounouri tanzîm it.* — les affaires publiques, اداره امور *idârèi ounouri memleket it.* — Gouverner, حکومت سورمهک *hukioumet surmek*, حکم ا *hukm it.* — une province, بر ایالتنه حکومت ا *bir eîâletè hukioumet it.* — la justice, اجرای حق - شرع - عدالت ا *idjrâi haqq, cher', 'adâlet it*, a.-t. — des preuves légales, les fournir, وجه شرعى اوزره اثبات ا *vedjy cher'y uzrè isbât it.*

ADMIRABLE, adj., عجيب *'adjîb*, عجائب *'adjâib*, عجب *'adjeb.* — Chose admirable, تعجب ايلا جک *te'ad-djub idedjek cheï*, a.; عجبلى *'adjeblu*, a.-t.; معجب *mou'd-djeb*, a.

ADMIRABLEMENT, adv., يديعا *bed'yen*, عجيبا *'adjîben*, a.

ADMIRATEUR, s. m., تعجبى *te'ad-djub ididji*, a.-t.; معجب *mou'djib*, a.

ADMIRATIF, adj., استعجابى *ist'î-djâbi*, a.

ADMIRATION, s. f., تعجب *te'ad-djub*, حيرت *isty'djâb*, حيرت *hâiret*, a.

ADMIRER, v. a., تعجب ا *te'ad-*

djub it, استعراب ا *istighrâb it*, عجبده قالمق *'adjèbè qâlmaq*, a.-t. VOY. APPROUVER.

ADMIS, E, adj., مقبول *maqbol*, قبول اولنمش *qaboul olounmich*, a.-t.

ADMISSIBLE, a dj., قبول اولنده جق - قبول اولنور *qaboul olounadjaq, olounour*, a.-t.; مقبول *maqbol*, a.

ADMISSION, s. f., قبول *qaboul*, قبول اولنمقلق *idkhâl*, ا.; قبول اولنمقلق *qaboul olounmaqlq*, a.-t.

ADMONÉTÉ, adj., تنبيه - تعذير *tembyh*, اولنمش *ta'zîr olounmich*, a.-t.

ADMONÉTER, v. a., شرعا توبيخ - cher'en *tevbykh*, توبيخ ا *tembyh it*, a.-t.

ADMONITION, s. f., توبيخ *tevbykh*, تنبيه *ta'zîr*, تعذير *tembyh*, زجر *zidjr*, a.

ADOLESCENCE, s. f., تازه لك *tâ-zèlik*, تازه يكتلك *tâzè ièitlik*, بلوغ *oghlanlyq*, ا.; بلوغ *bulough*, بلوغيت *buloughyüet*, a.

ADOLESCENT, s. m., اعلان *oghlan*, بالغ *guendj*, يكت *ièit*, ا.; بالغ اولان *bâlygh olân* *guendj*, ا.-t.; شاب *châb*, a.

ADONIS, s. m., très-beau garçon, صاحب يوسف *iouçouf sâni*, جمال *sâhyb djemâl*, a.

ADONNÉ, E, adj., مايلى *mâil*, مقيد *mouqaüed*, ا.; هوسكار *haveskiâr*, ا.-p.; هوسلو *haveslu*, a.-t.

S'ADONNER, v. pr., مايلى - مقيد او, *mâil, mouqaüed ol*, هوس ا *haves it*, هوسكار او, *haveskiâr ol*, a.-p.-t.;

یلتنمک *ieltenmek*, یا پینمق *iäpynmaq*, t.

ADOPTER, v. a., prendre pour fils, اولاد ایدنمک *evlād idinmek*, اوغل *tebenni it*, اوغلغه قبول *oghoul idinmek*, - اختیارا *oghoullygha qaboul*, یقاسندن کچورمک *ykh-tiār it*, a.-t.; یقاسندن *guetchurmek*, t. — Choisir, prendre pour soi, préférer, ا ترجیح *terdjih it*, a.-t.

ADOPTIF, VE, adj., fils, آخرت اوغلی *ākhyret oghly*. — Fille, آخرت قیزی *ākhyret qyzy*. — Frère, آخرت قرداشی *ākhyret qar-dāchi*, a.-t.

ADOPTION, s. f., action d'adopter, تهنی *tebenni*, ترجیح *terdjih*, a. — ADORABLE, adj., طاپمغه - عبادت *thāpmagha*, 'ربادته لایق *lāiq*, سجد قلبه جق *sedjdè qylina-djaq*, a.-t.

ADORATEUR, s. m., طاپیجی *thāp-ıdji*, t.; عابد *'ābid*, a.; سجد قلان *sedjdè idıdji*, سجد پرست *perest*. — Adorateur du feu, آتش پرست *ātech perest*, p.

ADORATION, s. f., سجد *sedjdè*, عبادت *'ybādet*, a.; طاپمق *thāpmaglyq*, t.

ADORER, v. a., طاپیق *thāpmag*, سجد قلمق *sedjdè qylmaq*, ا عبادت *'ybādet it*, a.-t.

ADOSSE, v. n., طیانمق *dhaäatmaq*, ارقدیه طیانمق *arqāia dhaäatmaq* — S'Adosser, طیانمق *dhaäänmaq*, ارقه ویرمک *arqa vırmek*, t.

ADOUCI, s. m., طتلولنمش *thatlulanmich*, t.; ملایم *mulāim*, لاین *leın*, a.

ADOUCIR, v. a., rendre doux, بومشامق *thatlu itmek*, بومشاتمق *ıoumchāmaq*, بواشترمق *ıavāchturmaq*, بواشلندرمق *ıavāchlandurmaq*, گوشت-مک *guevchetmek*, ساکن *dındurmek*, t.; - ساکن *sākin*, تسکین *teskın it*, a.-t. — S'Adoucir, طتلولنمق *thatlulanmaq*, ساکن *ıavāchlanmaq*, t.; ساکن *sākin ol*, بولمق *teskın boulmaq*, a.-t.

ADOUCISSANT, E, adj., ملین *mulleın*, a.

ADOUCISSEMENT, s. m., ملاییت *mulāimet*, تسکین *teskın*. — Soulagement, تسلی خاطر *tecelli*, تسلی خاطر *tecellii khāthyr*, a.-t.

ADOUCISSEUR, s. m., qui polit les glaces, جلا ویرجی *djilā vırdji*, اینلره جلا ویرن *āinalara djilā vıren*, t.

AD PATRES, loc. adv. (aller, être), بو دنیادن *bou duniāden*, انتقال *intiqāl it*, a.-t.

ADRAGANT, s. m., sorte de gomme, کتیره *ketirè*, vulg. کتیرا *kècirā*, کتیره *sanghy ketirè*, a.-t.

ADRAMYTE, nom d'une ville ancienne et d'un golfe de l'Asie Mineure : la ville d', ادیره میط شهری *edrēmıth chehri*; le golfe d', ادیره میط *edrēmıth keurfèzi*.

AD REM, adv., répondre ad rem, جواب شافی - convenablement.

دژمک *djevüb chäfi, kiäfi*
värmek, a.-t.

ADRESSE, s. f., **قابلیت**
qabilüet, **مهرت** *mehäret*,
m'arifet, a. — Tour d'adresse,
چاپکدستلک *tchäpoukdestlik*,
 p.-t.; **دولکلک** *duleklik, t.* — de
 lettre, **مکتوب اوستی** *mektoub us-*
tu, t. — Ruse, **حیا** *hîlè*,
کید *keïd, a.*

ADRESSÉ à, **خطابا** *khythäben, a.*
 — au vice-roi d'Égypte, **مصر والیسنه**
خطابا *micyr välycinè khythäben.*

ADRESSER, v. a., **یولمق** *iolla-*
maq, **طوغرو کوندرمک**
gueundurmek. — la parole, **برکسه**
سویلک *bir kimsèè seuilèmek, t.*;
توجیه مقال *khythäb it, a.*
تصدیجی *tevđjhi mequl it.* — S'adresser à
 quelqu'un, avoir recours à lui,
استمداد *murädja'at it, a.*
استمداد *istimdäd it, a.-t.*

ADRIATIQUE (Mer), le golfe de Ve-
 nise, **کورزی** - **وندیک دکزی** -
venedik deñzi, keurfezi, t.

ADROIT, e, adj., qui a de l'a-
 dresse, **قابل** *qabil*, **مهارتلو**
mehäretlu, a.-t.; **چیره دست**
tchîrè dest, p.; **دولک**
dulek. — Rusé, **حیله کار**
hîlèkiär, a.-p.

ADROITEMENT, adv., **اصول ایله**
ouçoul ilè, **قابلیتله**
qabilüetlè, a.-t.; **چاپکلک**
tchäpoukklè, t. — Avec
 grâce, **ظرافتله** *zeräfetlè, a.-t.*

ADULATEUR, s. m., **یتقانیجی**
ïaltaqlanıđji, t.; **مداهنده جی**
mudähenèđji, t.; **صقاله کولیجی**
ïüzè, t.; **یوزه** - **صقاله**
saqala gulıđji, t.; **تملق ایدیجی**

خوش آمدی *melluq idıđji, a.-t.*;
سویلجی *khoch ämedi seuilèđji,*
 p.-t.

ADULATION, s. f., **مداهنده**
mudähenè, a.; **یتقانیملق**
ïaltaqlanmaq-
lyq, t.

ADULER, v. a., **مداهنده**
mudähenè it, t.; **یوزه** - **صقاله**
ïüzè, t.; **کولمک** - **صقاله**
saqala, gulmek, a.-t.; **جابلوس**
djablous it, t.

ADULTE, adj. et s., **بیومش**
büümuch, t.; **یتشمش**
ïetichmych, t.; **بالغ**
bälygh, a.; **حد بلوغه یتشمش جوان**
haddi bulougha ïetichmych djivän,
 a.-t.

ADULTÉRATION, s. f., action de
 gâter, d'altérer ce qui est pur, **افساد**
ifsäd, a.; **بوزدرملق**
bozdourmaq-
lyq, t.

ADULTÈRE, s. m., **زنا** *zinä, a.* —
 Commettre l'adultère, **ارتکاب زنا**
irtikiäbi zinä it, a.-t.

ADULTÈRE, adj., **زنا کار**
zinä kiär, a.-p.; **زانی** *zanät*
 et **زانی** *zaväni*; féminin, **زانیة**
zäniet, a.

ADULTÉRER, v. a., **بوزمق**
bozmaq, t.; **قلب** *qalb it, a.-t.*

ADULTÉRIN, adj., **زنا کاردن**
zinäkiärden dhoghma, t.; (fils),
ولد زنا *veledi zinä, a.*

ADUSTE, adj., brûlé, en parlant
 de sang, d'humeur, de bile, **محروق**
mahrouq, a.; **یانمش**
ïänmich, t.

ADUSTION, s. f., état de ce qui est
 brûlé, **احتراق** *yhtiräq, a.*

ADVENIR, v. a., **واقع اولمق**
väqy'olmaq, t.; **ظهور**
zouhour it, t.; **عارض**
'äriz ol, a.-t.; **است کلمک**
räst guelmek, t.

ADVENTICE, adj., عرضى 'arazi, a.

ADVENTIF, IVE, adj., ميراثدن mirāsten guèlān, a.-t.; عرضى a'razi, a.; دوشن مال duchen māl, مال موروث māli mevrous, a.

ADVERBE, s. m., t. de gramm., particule, mot qui se joint avec les verbes et les adjectifs pour exprimer les manières et les circonstances, نعت و حال n'atu hāl, ظرف zarf, pl. ظروف zourouf. — Particule, حرف harf, pl. حروف hourouf; ex. : Oui, adverbe d'affirmation, نعم حرف ایجاب n'am, harfiidjāb. Non, adverbe de négation, لا حرف لا نهی lā, harfi nehi. — Nom circonstanciel, adverbes de temps, حروف زمان houroufi zemān; ex. : Aujourd'hui, bou gun; demain, یاران iārin, ظروف demain. — Adverbes de lieu, ظرف مکان zouroufi mekiān; ex. : Dedans, ایچیندک ičhindē; dehors, دیشارده dichārda. — Nom indéclinable, اسم مبنی ismi mebni; ex. : Hier, دون dun; alors, اولزمان ol-zemān; comment, نصل nacyl.

ADVERBIAL, adj., ظرفی zarfi, a.

ADVERBIALEMENT, adv., ظرفیاً zarfiān, a.

ADVERBIALITÉ, s. f., ظرفیة zarfiyet, a.

ADVERSAIRE, s., قارشو طوران qārchou dhourān, ضد zydd, مخالف moukhālif, a.; اونکو eunēgu (vieux mot), t. — Partie adverse, خصم khasm, a.

ADVERSATIF, VE, adj., متضاد mu-tezādd. — Particule adversative qui marque l'opposition, la différence,

حرف المبادنه harful-mubānenē, a.

ADVERSE, adj., مخالف moukhālif. — La partie adverse, دعوا جیلرک بری d'avadjileruñ biri. — Les parties adverses, le demandeur et le défendeur, خصما khoucēmā, مدعی و مدعی علیه mud-dei' vè muddē'a 'alcih, a. — Faire comparaître les deux parties adverses, احضار خصما yhzāri khoucēmā it, a.-t.

ADVERSITÉ, s. f., بلا belā, مصیبت moucibet, نکتب nekbet, بختسزلك felāket, a.; بختسزلك bakhtsyzlyk, a.-t.

AÉRER, v. a., روزکارلتمق rouz-guārlatmaq, یللمتک iclletmek. — Renouveler l'air, هوا بی دکشترمک havāü dēichturmek, a.-t.

AÉRIEN, adj., هوا بی havāi, a.

AÉRIFORME, adj., comme l'air, مانند هوا havātē beñzer, t.; مانندی havā, p.

AÉROGRAPHIE, s. f., théorie de l'air, هوا معرفتی havā ma'rifeti, هوا بیان طبیعت هوا be'ūni thabi'ati havā, a.

AÉROMÈTRE, s. m., instrument pour mesurer la densité de l'air, هوا میزانی havā mizāni, a.-t.

AÉROMÉTRIE, s. f., وزن هوا vezni havā ma'rifeti, a.

AÉRONAUTE, s. m., هوا ده کزن havāda guezen, a.-t.

AÉROSTAT, s. m., هوا کوله سی havā gulēci, t.; بالون bālon.

AÉRUGINEUX, adj., پاسلو paslu, t.

AÉTITE, s. f., ou pierre d'aigle, قارتال طاشی qārtāl thāchi, t.;

حجر النسر *hadjer unnesr*, حجر
الولادات *hadjer ul-wulâdet*, a.

AFFABILITÉ, s. f., يواشلق *ïa-vâchlyq*, t.; ملايمت *mulâimet*, a.;
خاطر نوازلىق *khâthyr nuwâzlyq*,
a.-p.-t.; طتلو دلولك *thatlu dil-
lulyk*, t.

AFFABLE, adj., يواش *iavâch*,
طتلو دلولو *guler üzlu*, كولو يوزلو
thatlu dillu, خوش صحبتلو *khoch
sohbetlu*, خاطر نواز *khâthyr nuwâz*,
a.-p.

AFFABULATION, s. f., sens moral
بر مثلك *bir meceluñ ma'naci*,
مغيبسى *ma'nai mecel*, a.

AFFADIR, v. a., لذتسزا *lezzetsyz
it*, دادينسى *thâthsyz it*, طاطسزا
dâdini guñdermek. — le
cœur, بولندرمق *ïurek bou-
landurmaq*, t.

AFFADISSEMENT, s. m., طاتسزلك
thâtsyzlik, t.

AFFAIBLIR, v. a., زبون ا *zaboun
it*, ضعيفلىق *z'atflamaq*, زبونلىق
zabounlamaq, ا *taz'if it*,
زبونلىق *zabounlyq vîrmek*.
— S'Affaiblir, ضعيفلىق *z'atflan-
maq*, a.-t.

AFFAIBLISSANT, E, adj., زبونلىق
ضغف ويران *z'af vîren*, ويران
z'af vîren, a.-t.

AFFAIBLISSEMENT, s. m., ضغف
z'af, a.; زبونلىق *zabounlyq*,
قوتسزلىق *qouvvetsyzlyq*, a.-t.;
تضعيف *taz'yf*, a.

AFFAIRE, s. f., ايش *ich*, t.; شى
مصاحف *khouchous*, خصوص

maslahat, a.; — C'est mon affaire,
cela me regarde, بونم ايشمدر *bou
benum ichum dur*. — Cela ne vous
regarde pas, ce n'est pas votre af-
faire, ايشكز دكل *syzuñ ichu-
ñyz deil*. — Affaire d'état, امور
دولت *oumourî milküè*,
devlet. — Versé dans les affaires,
كار ايش كورمىش *ich gueurmich*, t.;
امور ديك *kiâr âzmoudè*,
دعوا *oumour dîlè*. — Affaire, procès,
دعوا *d'uvâ*. — Querelle, نزاع *nizâ'*. —
Combat, محاربده *mouhârebè*,
واقعه *vâqy'a*, a.

AFFAIRÉ, E, adj., ايش اوزرنك
مشغول *ich üzèrindè olân*, t.;
مشغول *mechghoul*, a.

AFFAISSEMENT, s. m., فتور *fu-
tour*, ضعف *z'af*, a.

AFFAISSEUR, v. a., اندرمك
endirmek, باصمق *bâsmaq*. — S'af-
faisser, انمك *innmek*. — S'affaiblir,
ضعيفلىق *z'atflanmaq*, a.-t.

AFFAITER, v. a., برچاقبرى
الشمزق *bir tchâqiri alichturmaq*, t.

AFFALER, v. a., t. de mar., abais-
ser, اندرمك *endurmaq*, t. — S'af-
faler, v. r., s'approcher trop de la
côte et manquer de vent, روزكار سز
اولوب قرهيد يانشمق *rouzguiâr syz
oloup, qaraïè ûnachmaq*, t.

AFFAMÉ, E, adj., آج *âdj*, t.;
كرسته *gursinè*, p.

AFFAMER, v. a., épuiser par la
faim, قارنى اجتمق *qarni adjitmaq*,
اجلق ايله *adj thoutmaq*, آج طومتق
زبون ا *adjlyq ilè zaboun it*. — Af-
famer une place, ايلق ايله

أ *bir chehri adjlyq ilè zaboun it*, بر شهره قحطيله مضايقه وپرمك *bir chehrè qahthilè mouzāiaqa virmek*, ذخيره لـرى *adjqiturmaq*. — Retrancher les vivres, *زخيره لـرى* *zakhyrèlèri kesmek*, قتلق *qytlyq guèturmek*, a.-t.

AFFÉAGER, v. a., donner une partie du fief, *بر زعامتك حصه سنى* *bir zi'āmetuñ hyssècini tev-djîh it*, a.-t.

AFFECTATION, s. f., دوزگون *duzgun*, t.; تصنع *teçannu'*, a.

AFFECTÉ, e, adj. et part., affligé, *كدرلنمش ghoussalu*, a.-t.; *كدرلنمش kederlenmich*, a. t.; *مكدر mukedder*. — Faux, *دوزگونلنمش duzgunlenmich*, طوغرو دگل *ialān dhoghrou dèil*, t.

AFFECTER, v. a., destiner à..., *تخصيص ا* *takh-sys it*, a. — Faire une impression pénible, *اضطراب وپرمك isthyrāb virmek*, a.; *بولندرمق boulandurmaq*. — Montrer, faire ostentation, *كوسترمك gueustermek*. — Prétendre, *ادعا ا* *iddi'ā it*, a. — Affliger, *انجتمك indjtmek*. — Faire un usage fréquent, *چوق قولانمق tchoq qoulānmaq*. — Marquer de la prédilection, *مائل او māil ol*, *ترجیح ا terdjîh it*, a.-t.

AFFECTION, s. f., accident du corps ou de l'âme, *درد derd*, *علت 'yllet*. — mélancolique, *سودا sevda*. — Bienveillance, *خير خواهلق khäir*

khählyq, p.-t. — Amour, *ميل meil*, *محبت mouhabbet*, a.

AFFECTIONNER, v. a., *سومك sevmek*, t.; *محبتى اولمق mouhabbeti olmaq*, *كوكل بغلمق gueuñul baghlamaq*, *محبت كوسترمك mouhabbet gueustermek*. — S'Affectionner à quelqu'un, *ايدنمك bir kimsè dost idinmek*, *خاطر بنى* *khāthyrini elè ālmaq*, *محبتى اولمق sevmek*, t.; *محبتى اولمق mouhabbeti olmaq*, a.-t. — Je l'affectionne beaucoup, *اكا محبتتم چوقدر anā mouhabbetum tchoqtur*.

AFFECTIONNÉ, e, adj., *محبتلو mouhabbetlu*, a.-t. — Mon très-cher et très-affectionné ami, *بنم محبتلو benum mouhabbetlu dostum*.

AFFECTUEUSEMENT, adv., *دوستانه dostāne*, p.; *محبتله mouhabbetlè*, a.-t.

AFFECTUEUX, se, adj., *محبتلو mouhabbetlu*, a.-t.

AFFERMER, v. a., *بر نسنه اجاره bir nesnè idjārè ilè, iā ālmaq iā virmek*, a.-t. — Donner à ferme, *كرايه اجاره يه - كرايه idjārè, kirāè virmek*. — Prendre à..., *كرايه اجاره يه المق, kirāè, idjārè ilè, iā ālmaq*, *استيجارا is-tidjār it*, a.-t.

AFFERMIR, v. a., *بركتمك berkitmek*, *قوى ا qavi it*, *متين ا metin it*, *متانet وپرمك metānet virmek*, a. — S'Affermir, *استحکام بولمق istihkiām boulmaq*, a.-t.

AFFERMISSEMENT, s. m., تقويد taq-
viç, تمكين temkîn, a.

AFFËTÉ, adj., دوزگون duzgun, t.;
مصنع mouçanny', a.

AFFËTERIE, s. f., تصنع teçannu',
تكلف tekelluf, a.

AFFICHE, s. f., یافته iästa, t.

AFFICHER, v. a., یافته ایله اعلان ا
iästa ilè i'lân it. — Placarder,
دیواره یافته یاپشترمق divârè iästa
iäpichturmaq. — Publier, تشهیر ا
techhâr it, a.-t.; دستان destân it,
p.-t. — S'Afficher, مهارتنی صاتمق
mehâretini sâtmaq, کندینی تشهیر ا
guendîni techhâr it, دستان او
des-tân ol, p.-t.

AFFICHEUR, s. m., دیواره یافته
دیواره یافته یاپشترمق divârè iästa iäpichtu-
rîdji, t.

AFFIDÉ, adj., معتمد mu'temed, a.;
معتمد علیہ mu'temed 'alèih, a. —
Une personne affidée, امین بر کشی
emîn bir kichi, a.-t.; محرم mah-
rem, a.

AFFILÉ, adj., کسکین keskîn. —
Avoir la langue bien affilée, دل باز او
dîlbâz ol, p.-t.

AFFILER, v. a., بلمک bilèmek,
بلمتک biletmek, t.

AFFILIATION, s. f., ادخال id-
khâl, a.

AFFILIER, v. a., بر جهیتته
بر جهیتته bir djem'ietè idkhâl it, a.-t.

S'AFFILIER, v. pr., بر جهیتته
بر جهیتته bir djem'ietè
guîrmek, ichtirâk it, a.-t.

AFFILOIR, s. m., pierre pour don-
ner le fil, بلکو طاشی bilègu thâ-
chi, ou simpl. بلکو bilègou, t.

AFFINAGE, s. m., des métaux,
تظهير معادن tathhîri m'âden. —
du sucre, شکر تصفیة شکر tasfiè cheker,
a.-t.

AFFINER, v. a., تمیزلمک temîz-
lèmek, ایتمق aütlamaq, t.; پاک ا
pâk it, p.-t.; تصفیة شکر -
تظهير tathhâr, tasfiè it, a.-t.

AFFINERIE, s. f., lieu où l'on af-
fine le sucre, شکر تصفیة خانه سی
cheker tasfiè khâneci, a.-t.

AFFINEUR, s. m., تصفیة ایدجی
tasfiè id'dji, a.-t.

AFFINOIR, s. m., کتان سی
کتان سی ketâni temîzlicè-
djek alet, t.-a.

AFFINITÉ, s. f., خصمق
khyssimlyq, قرابت qarâbet,
مصاهرت muçâheret. — Liaison,
rapport, مناسبت munâcebet, a.;
معاشرت mou'âcheret. — Avoir de
l'affinité avec quelqu'un, معاشرت ا
mou'âcheret it. — Affinité, commu-
nauté de genre, d'espèce, مجانسة
mudjâneçet, a.

AFFIQUETS, s. m. pl., petits ajus-
temens de femmes, قری زینتجقلى
qary zinetdjyqleri, t.

AFFIRMATIF, VE, adj., مصدق
mouçaddyq, a.

AFFIRMATION, s. f., تصدیق tas-
tyq, اقرار yqrâr, a.

AFFIRMATIVEMENT, adv., اقرار ایله
yqrâr ilè, a.-t.; اقراراً yqrâren,
بالتصديق bittasdyq, a.

AFFIRMER, v. a., اقرار اقرار ا
yqrâr it, — avec serment,
تصديق ایله تصديق ا
tastyq it. — avec serment,
ایله تصديق ا iemîn ilè tastyq

it, اقرارو، تحقیق لیک tahqyqlèmek, اقرارو، تحقیق لیک
ا iqrāru, tastyq it, a.-t.

AFFIXE, adj., t. de gramm., se dit des pronoms joints à la fin des mots, ضمیر متصل zamîri muttacyl, a. — Particule affixe, ادات edât, a.

AFFLICTIF, VE, adj., عقوبتلو ou-qoubetlu, a.-t.

AFFLICTION, s. f., قساوت qaçâvet, الم elem, a.; قایغو qāïghou, t.; کدر keder, غم gham, حزن huzn, a.

AFFLIGEANT, E, adj., الم و برن elem vîren, کدرلو kederlu, a.-t.;

مکدر mukedder, a.

AFFLIGÉ, adj., حزین hazîn, کدرلو kederlu, محزون mahzoun, خاطری قالمش khâthyri qâlmich, a.-t.

AFFLIGER, v. a., قساوت و برمک qaçâvet vîrmek, کدر و برمک keder vîrmek, a.-t.; غصه لندرمک ghousalendurmek, t. — S'Affliger, غم ییک gham iemek, کدرلنیک kederlenmek, قساوت چکه مک qaçâvet tchekmek, a.-t.

AFFLUENCE, s. f., چوقلق tchoqlouq, t.; کثرة kesret, a. Voy. FOULE.

AFFLUENT, adj., ملتقی multeqi, اوشیجی bir ièrè aqân, اوشیجی uchîdji, t.

AFFLUER, v. a., اوشمک uchmek, بریره اقمق bir ièrè aqmaq. — Se jeter dans..., منصب اولمق mounseb olmaq, دوکلمک deukulmek. — Se réunir en foule, جمع ازدحام قلوب djem'olmaq, کیرمک izdihâm

qylup ghalèbè ilè guelmek, guirmek.

AFFOLER, v. a., دلی - دیوانه deli, دیوانه it, p.-t.; عشقندن عشقندن y'chqynden medjnoun it.

S'AFFOLER, v. pr., s'engouer de..., دلچسپیک دلیسی اولمق bir cheïiun delici olmaq, t.; مجنون اولمق medjnoun olmaq, a.-t.; دلورمک dëlurmek.

AFFOURCHER, v. a., t. de mer, poser les ancres en croix, دکرده بردمر dekdzede berdemir, اوزرینه دخی آتمق bir demir uzerinè bir demiri dakhy âtmaq, t.

AFFOURAGER, v. a., طواره بیگو dhavâra iëïgu vîrmek, t.

AFFRANCHI, E, s., آزاد اولمش âzâd olmich, t.; عتیق آزاد atıq, a.; آزادلو âzâdlu.

AFFRANCHIR, v. a., mettre en liberté, آزادلو âzâd it, و برمک âzâdlyq vermek, آزادلمق âzâdlyq vermek, — Exempter, عفا'afv it. — Délivrer, قورتارمق qourtârmaq, t. — S'Affranchir, قورتولمق qourtoulmaq, t.; اطلاق اولنمق ithlâq olounmaq, a.-t.

AFFRANCHISSEMENT, s. m., اطلاق ithlâq. — Délivrance, خلاص khâlâs. — Affranchir une lettre, بر مکتوبک نقلیه سنی پیشین و برمک bir mektoubun naqliècini pichîn vîrmek, t. — Affranchissement d'une lettre, - ویرله جک بوسته اجرستی virilèdjek posta cudjrèti, پارهی pâraci, t.

AFFRES, s. f. pl., grande peur, احوال qorqou, قورقو ehvâl. — Les

affres de la mort, موتك اهو اللرى *mevtuñ ahvälleri*, a.-t.

AFFRÉTEMENT, s. m., نول *nevl*, نول سفينه *nevlî sefinê*, t.

AFFRÉTER, v. a., - نول ايله المق *nevl ile almaq*, thoutmaq, نول ايله كرا *nevl ile kirâ*, thoutmaq, a.-t.

AFFRÉTEUR, s. m., كرا ايله كمي *kirâ ile kemî*, طوتان كمنه *thoutân kimesnê*, t.

AFFREUSEMENT, adv., وجه مكروه *vedjhi mekrouh uzrê*, اوزره *uzrê*, a.-t.

AFFREUX, SE, adj., قورقونج *qorqoundj*, t.; مكروه *mekrouh*, a.; مهول *mêhoul*, p.; هولناك *hevîlnâk*, p.; هولناك *hevîlnâk*, p.; مهول *mêhoul*, a.

AFFRIANDER, v. a., يملك *îemlêmek*, مزه لملك *mezêlêmek*, داداندرمىق *dādāndurmaq*, t.

AFFRONT, s. m., رسوا بلىق *rous-vaylyq*. — Injure, سوکش *seuguch*, تحقيق *tahqyr*, a.

AFFRONTER, v. a., قورقوسز هجوم ا *qorqousyz hudjoun it*, بصغوا *basghou it*, دشمن اوزرینه كلكمك *duchmen uzerinê guelmek*, t.; اقدامله *iqdamile*, دليرانه ميدانده كيرمك *dilîrânê meïdanê guîrmek*, بي پروا او *bi pervâ ol*. — Ne pas craindre, قورقمهق *qorqmamaq*, t.

AFFRONTÉRIE, s. f., tromperie, خيانت *khyānet*, a.

AFFRONTEUR, s. m., خايسن *khāïn*, a.

AFFUBLEMENT, s. m., كيچك *gueïèdjek*, كيسى *gueïuci*, t.

AFFUBLER, v. a., بدن و باشى

اورتمك *beden vè bâchi eurtmek*.

S'AFFUBLER de, v. pr., s'entêter de quelqu'un, عتادله بر كمنه بى *inādilê bir kimesnêi muçāhyb tchyrmaq*. — Se vêtir, se couvrir la tête, le corps, وجود و باشنى اورتمك *vudjoud vè bâchîni eurtmek*, t.

AFFUT de canon, s. m., طوب *thop arabaci*. — Être à l'affût, v., فرصت اولمق - كوزلمك *furçat avlamaq, gueuzlêmek*, t.

AFFUTER, v. a., mettre un canon sur son affût, en mire, نشانه مطابق اولدوق طوبى عربسه نه وضع ا *nichânê muthâbyq olaraq thopy 'arabacinê vaz' it*, t. — Affûter, aiguïser, بلمك *bilêmek*, t.

AFIN DE et AFIN QUE, conj., تا *tâ*, تاكه *tâki*, بوبله كه *beuilê ki*, t.; حتى *hatta*, a; ايچون *itchoun*. — Afin de voir, كورمك ايچون *gueurmek itchoun*.

AFRICAIN, E, adj. et s., افرىقالو *afriqâlu*, t.; مغربى *afriqi*, مغربى *maghrebi*, a.

AFRIQUE, s. f., افرىقا *afriqâ*, غرب مملكتى *gharb memleketi*, a.-t.

AGA, s. m., seigneur, chef militaire en Turquie, اغا *aghâ*. — des janissaires, بيكيچرى اغاسى *ièni-tchèri aghâci*. — Le chef des eunuques noirs, l'un des premiers dignitaires de l'empire ottoman, قزلباش *qyzlar aghâci*, ou دارالسعادة *dârussê adê aghâci*. — Officiers de la cour ottomane ou agas de l'étrier impérial, ركب اغالرى *rikiâb aghâleri*.

AGAÇANT, E, adj., نازلو *nāzlu*,
p.-t.; عشوهر *'yehvè-guer*, p.

AGACE OU AGASSE, s. f. Voy. PIE.

AGACEMENT, s. m., قامشترمه *qā-
machturma*. — des dents, دیشش
*dich qāmachturil-
maci*. — Mes dents sont agacées,
دیشلرم قامشدی *dichlerum qā-
machty*.

AGACER, v. a., provoquer,
قودورنمق *qyndurmaq*, قندورمق
qoudourmaq, t.; تحریک ا *tah-
rik it*, a.-t. — Chercher à plaire par
des manières attrayantes, نازلنمق
nāzlanmaq, جلوه کراو *djilvè-guer
ol*, p.-t.

AGACERIE, s. f., نازوشیوه *nāz*, ناز
nāzu chivè, p.

AGALLOCHE, s. m., bois d'aloës,
عود اغاجی *'oud aghādji*, a.-t.

AGAME, s. m., کرتنکله جنسی
kertenkelè djinsi, t.

AGARIC, s. m., غریقون *gharî-
goun*, t.

AGASILLIS, s. m., arbrisseau,
شجره الاشیق *chedjeretul-ou-
chaq*, a.

AGATHE, s. f., باباقوری *bābā-
gouri*, t.; عقیق یمانی *'aqyqy iēmāni*,
حجر یمانی *hadjeri iēmāni*, a.

AGAVE, s. f., امریقه دن بر جنس
عود امریقادن *ameriqaden bir djins
'oud aghādji*, t.

AGE, s. m., سن *iāch*, t.; باش
sinn, a. — Quel âge a-t-il? قساج
qātch iāchinda dur. — Il
a vingt ans, در یکرمی *iērmi
iāchinda dur*. — L'âge d'or, ایام
iām و برکات *iām u berekiāt*.

— Le moyen-âge, époque historique,
اعصار متواسطه یعنی اول ازمنه که
هجرة محمدیدن بدء ایدوب نافتح
*'açāri qasṭanṭhiyè waqtinè qadar
mutedvācitha, t'ani ol ezmenè ki hidj-
reti mouhammediden bed' idup tā
sethi qosthanthinè waqtinè qadar
mumtedtur*. — L'âge de l'enfance,
ایام صباوة *iām sabāvet*, a.

AGÉ, E, adj., qui a tel âge, یاشلو
iāchlu, t. — Je ne vous croyais pas
اولقدر یاشلو ظن ایتمزایدیم
*si âgé, oqadar iāchlu zann itmez idum
sizi*. — Agé, avancé en âge, مسن
mourinn, a.; قوجه *qodja*, t.; یاشنی
iāchini almich. — C'est un
homme âgé de soixante ans, التمش
*altmich iāchinda
bir ademdur*. — Il est plus âgé que
moi, بندن بیوکردر *benden buiuktur*.
— Il est moins âgé que moi, بندن
benden kutchuktur.

AGENCE, s. f., وکیلک *vekîllik*,
a.-t.

AGENCEMENT, s. m., دوزمکلک
duzmeklik, دوزش *duzich*, دوزن
duzen, t.; ترتیب *tertîb*, نظام
nizâm, a.

AGENCER, v. a., ajuster, دوزتمک
duzetmek, دوزن ویرمک *duzen vîr-
mek*, اویدر مسق *ouïdurmaq*,
یقشدرمق *iāqychturmaq*, t.

AGENDA, s. m., بازار بوزار *iāzār
bozār*, احمق دفتری *ahmaq def-
teri*, t.

S'AGENOUILLER, v. réfl., چوکوک
tcheukmek, دیز چوکمک *diz tcheuk-
mek*, t.

AGENT, s. m., tout ce qui agit, عامل 'āmil, pl. عمال 'ammāl. — Celui qui fait les affaires d'une société, d'un individu, وكيل vekīl, pl. وكلاء vukēlā, a.; كتحدا ketkhouda, v. كتحيا kihā, kiaā. — de change, اقچه صرف sarrāf, a.; اقچه دلالي aq-tchē tellāli, t. — Agent politique, fonctionnaire public, مأمور mē-mour. — d'un consul dans les Échelles du Levant, ou vice-consul, قونسلوس وکيلي qonçolos vekīli.

AGGLOMÉRATION, s. f., اجتماع idjtimā', جمع تراکم terākum, djem' a, یعنی ĩghyn, t.

AGGLOMÉRÉ, E, adj., جمع اولنمش djem' olounmich, a.-t.; یعنی یشلمش ĩghylmich, t.

AGGLOMÉRER, v. a., جمع اولنمش djem' ol, olounmaq, a.-t. Voy. AMASSER.

AGGLUTINANT OU AGGLUTINATIF, adj., اوکسدلو euksēlu.

AGGLUTINATION, s. f., بر یاره نک bir یارانی قپانمسی - یارانی قپانمسی bir iāranuñ iāpichmaci, qapānmaci, اوکسدلنمه euksēlenmē, t.

AGGLUTINER, v. a., بر یاره بی تکرار یارانی قپانمسی - یارانی قپانمسی bir iārai tekrār iāpichturmaq, berkītmek. — S'Agglutiner, - بر یاره بی تکرار یارانی قپانمسی - یارانی قپانمسی iārai tekrār, iāpichmaq, qabouqlanmaq, t.

AGGRAVANT, E, adj., بیوک ایدن buük iden, t.; معظم mou'azzem, a.

AGGRAVER, v. a., بیوتکم buüt-mek, بدتر bedter it, p.-t. — une

faute, un crime, بیوتکم bir gunāhi buütmeç, t.

AGILE, adj., prompt, چاپک tchāpouk, چالاک tchālāk, p. — Léger, خفیف khafif, a.

AGILEMENT, adv., چاپکله tchāpoukliguile, p.-t.; سرتله sur'atilē, a.

AGILITÉ, s. f., چاپکلیک tchāpouklik, p.-t.; سرعت sur'at, a.

AGIO, t. de banque et de change, différence entre l'argent courant et l'argent de banque ou de change sur une même place, باش باقی bāch, باش باقی aqtchē bāchi, t. — Bénéfice qu'on fait sur des espèces dont le prix est fixé par le gouvernement, ربح ribh, باش kiār, bāch, t.; ربح ribh, a.

— Dans une acception moins propre, quoique très-commune, intérêt de l'argent prêté, معامله mou'amelē. — Remise sur un paiement anticipé, ادا اولنماج edā olounadjaq, meblaghuñ tenzīli djuzvi, a.-t.

AGIOTAGE, s. m., مرابحة murābahat, a.

AGIOTER, v. n., باش باقی ایله باش باقی ایله aqtchē bāchi ilē murābahat it, a.-t.

AGIR, v. a., par action, ایشلک ichlēmek, t.; عمل amel it. — par mouvement, حرکت اوزره او حرکت اوزره ol, a.-t. — Négociier, s'employer, ایش کورمک ich gueurmek. — Produire un effet, opérer une impression, تاثیرا tè'cīr it. — Agissant sur son esprit, تاثیر صمیرنه تاثیر zamtrinē tè'cīr idup. —

S'Agir, falloir, او کرک *guèrek ol.*
— Il s'agit de partir, کتمک کرک
guitmek guèrek. — Il s'agit, il est
question entre nous de cela, لاقردیمز
لاقردیمز *lāqyrdymuz, bou*
maddè uzerindè dur.

AGISSANT, E, adj., ایشالیجی *ich-*
lëdjî, t.; عامل *'āmil, a.*

AGITATEUR, S. M., فتنه قوپاریجی *fitnè*
qopārîdjî, t.; فتنه انکیز *fitnè*
engûz, p.; زوربا *zorbâ, t.*

AGITATION, S. F., secouement,
mouvement, سالینماق *sālinmaq-*
lyq, teprenich, سالنش *sā-*
linich, t.; حرکت *hareket.* — des
flots, دالغانمسی *deñyz dāl-*
ghalanmaci, t.; تهموج *temevudj.*
— Peine, tourment, اضطراب *iz-*
thyrāb, a. — Trouble, tumulte, فتنه
fitnè, اختلال *ykhtilāl, fesađ.*
— Défaut, manque de calme,
راحتسزلیک *rāhatsyzlyk, a.-t.*

AGITÉ, E, adj., en mouvement,
سالنمیش *sālanmich, t.;* متحرک
mut'eharrik. — Troublé, tourmenté,
مضطرب *rāhatsyz, a.-t.;* بیحضور
mouztharib, bîhouzour. —
Ému, متأثر *mutè'escir, a.*

AGITER, V. A., remuer, صالمق
sālmaq, tepretmek, t.;
حرکتہ کتورمک *tahrîkit,*
har'eketè guèturnek, a.-t. — Re-
muer les liquides, چالتمق *tchāl-*
qatmaq, t. — une question, discu-
ter, بحث *bahs it, a.-t.* —
S'Agiter, دپرنمک *teprenmek,*
چابالنمق *tchābālanmaq, t.;*
حرکتلنمک *hareketlenmek,*

حرکت اوزره *hareket it,*
او *har'eket uzrè ol.* — Être discuté,
مباحثه اولنمیش *mubāhacè oloun-*
mich, a.-t.

AGLACTATION, S. F. Voy. ALLAITE-
MENT.

AGNAT, S. M., قاین *qāin, t.*

AGNATION, S. F., parenté, قرابت
qarābet, a.

AGNEAU, S. M., قوزی *qouzou, t.*
— Agneau pascal, حمل الله *ham-*
loullāh, a. — Au figuré, une per-
sonne très-douce, بغایت ملایم
beghāiet mulāimu و مظلوم بر کمسنه
mazloun bir kimesnè.

AGNELINE, S. F., قوزی یوکسی
qouzou iūñi, t.

AGNELINS, S. M. PL., قوزی
qouzou derîleri, t.

AGNUS-CASTUS, S. M., arbrisseau,
بر نوع اغاجیق *bir nev'y aghād-*
djiq, bech parmaq
oty, āi tokhoumy, t.;
اغناس *aghnās,* کفی مریم
kefi merîem, a.

AGONIE, S. F., جان چکشمسی
djān tchekichmèci, soñ
nefes, t.; نزع روح *nez'y rouh.* —
Vive angoisse, عظیم اضطراب
'azîmi izthîrāb. — Être à l'agonie,
صوک نفس ویرمک *soñ nefes vîr-*
mek, t.

AGONIR, V. A., dire des injures,
سوکمک *seuïmek, t.*

AGONISANT, E, adj., جان چکشن
djān tchekichen, t.; جان بر لب
djān bër leb, p.

AGONISER, V. H., جان چکشمک
djān tchekichmek, p.-t.

AGRAFE, s. f., قوپچه *qoptcha*, t.

AGRAFER, v. a., قوپچەلمق *qoptchilamaq*, توقەلمق *toqalamaq*, t.

AGRAIRE, adj., تقسيم اراضيه دائر, *taq'imi erāzīe dāir*, a.-t.

AGRANDI, E, adj., بيومش *biūmich*, t.; آرترلمش *arturilmich*, t.

AGRANDIR, v. a., بيوتتمك *biūt-mek*, بيوتك *biūt-mek*, بيوتك *biūt-mek*, *biūt-mek*, t. — Donner plus d'étendue, توسيع *arturmaq*, آرترمع *arturmaq*, توسيع *tevsy' it*, a.-t. — S'Aggrandir, ازدياد *biūklenmek*, بيوکلمك *biūklenmek*, ازدياد *izdiād boulmaq*, بولمق *izdiād boulmaq*, a.-t.

AGRANDISSEMENT, s. m., بيومه *biūme*, آرتمقلىق *artmaqlıq*, t.; ازدياد *izdiād*, توسيع *tevsy'*, a.

AGRÉABLE, adj., مقبول *maqbol*, a.; مقبوله *maqbolè guetcher*, مطبوع *mathbou'*. — Particulièrement en parlant des choses et des personnes, خوش *khoch*, p.; لطيف *lathyf*, a. — D'un naturel agréable, لطيف مشرب *lathyf mechreb*. — Une personne agréable, خوش صحبت بر ذات *khoch sohbet bir zāt*.

AGRÉABLEMENT, adv., لطافتله *lè-thāfetilè*, a.-t.; بر خوشجه *bir khochdjè*, t.-p. — Avec plaisir et agrément, ذوق و صفا ايله *zevk u safū ilè*, a.-t.

AGRÉER, v. n., trouver bon, agréable, حظا *hazz it*, a.-t.; بکنمک *beñenmek*, t.; خوشلانمق *khochlanmaq*. — Recevoir favorablement, قبول *qaboul it*. — Consentir, trouver bon, راضى او *rāzi ol*, a.-t. —

Faire agréer, بکندرمک *beñendur-mek*. — Agréer, en t. de mar., équiper un vaisseau, كى دوناتمق *guēmi donātmaq*, t.

AGRÉEUR, s. m., qui agréé un vaisseau, سفينه لاتني و برن *sēfinè alāti vīren*. — Sorte de courtier, سمسار مقولسى *simsār maqoulēci*. — Ouvrier qui travaille le fil de fer, دمر نلى ايشلين - ايشچي *demir telī ichlēien, ichlji*, t.

AGRÉGATION, s. f., assemblage, اجتماع *iljtimā'*, a.; قاتش *qātich*. — Amas de choses, مجموعه *medj-mou a*, a.; يعين *ighyn*, t. — Réception, admission dans un corps, une compagnie, قبوليت *qaboulīet*, ادخال *idkhāl*, a.

AGRÉGÉ, s. m., en droit, en médecine, suppléant d'un professeur, ملازم *mulāzim*. — Médecin reçu au collège de médecine, مقبول طبابتك *medrecci thybabbette maqboul olmych olān hekīm*, زمره سنه معدود *hekimteruñ zum rcinè ma'doud olān*, a.-t.

AGRÉGER, v. a., recevoir, admettre, ارابه الحق *arāè almaq*, t.; ادخال *idkhāl it*. — S'Aggréger, v. pr., بر جعائتد كيرمك *bir dje-mā'atè guīrmek*, a.-t.

AGRÉMENT, s. m., approbation, consentement, رضا *rizā*. — Avec l'agrément, le consentement du souverain, پادشاهك حسن رضاسى اوزره *pādichāhuñ husni rizāci uzrè*. — Bonne grâce, air qui plaît, manières qui agréent, لطافت *lèthāfet*. —

Chose agréable, ذوقلو شی *zevqlu chež*. — Plaisir, sujet de satisfaction, حظ *hazz*, ذوق *zevq* و ذوق *zevq u safā*. — Amusement, اكلنجه *eïglendjè*, نزهت *nuzhet*. — Ornement, زينت *zinet*, a.

AGRÈS, s. m. pl., بر سفینه نك *ber sefinènek*, دوناتمه سنه لازم كلان جميع لاتی *bir sefinènuh donatmācinè lāzim guelen djèmi' alāti*, t.

AGRESSEUR, s. m., اول اوران *evvel ourān*, باصیجی *bācīdjī*, t.; صائل *sāül*, a. — Repousser l'agresseur, دفع صائل ا *def' y sāül it*, a.-t.

AGRESSION, s. f., باصقن *bāsqoun*, t.; صولت *savlet*, هجوم *hudjoun*, a.; الك *ilk* هجوم *hudjoun*, t.-a.

AGRESTE, adj., یبانی *iabāni*, t.; صحرايی *sahrāi*, بری *berri*, a.

AGRICOLE, adj., adonné à l'agriculture, زراعتله مشغول *zirā'at ilè mechghoul*. — Relatif à l'agriculture, زراعتله دائر *zirā'atè dāir*, a.-t.; زارع *zāry'*, فلاحي *fellāhi*, a.

AGRICULTEUR, s. m., زراعت *zirā'at* ایديجی *ididji*. Voy. CULTIVATEUR.

AGRICULTURE, s. f., زراعت *zirā'at*, فلاحه *felāhat*, حراثت *harācet*, a.; چفتجیلک *tchiftjdjīlik*, t.

S'AGRIFFER, v. pron., طرنق ایله *thyrnaq ilè tā-pichmaq*, thoutounmaq, t.

AGRIPAUME, s. m., plante, فراسیون *ferācioun ul-qalb*, a.

AGRIPPER, v. a., قاپمق *qāpmaq*,

پنچه لکم *pentchëlèmek*. — S'AGRIPPER, پنچه لتمک *pentchèlenmek*, t.

AGRONOME, adj. et s. m., versé dans la science de l'agronomie, فن *fenn*, زراعتک ماہر *fenni zirā'attè mähir*.

AGRONOMIE, s. f., théorie de l'agriculture, علم زراعت *'ylmi zirā'at*, علم الفلاحة النظری *'ylm ul-felāhāt unnazari*, a.

AGUERRI, e, adj., محاربه کورمش *mouharèbè gueurmuch*, t.; جنک *djenk* آزموده *āzmoudè*, p.; جنک اوکرنمش *djenguè eugrennich*, t. — Il n'est pas aguerrī, جنک *djenk* احوال بیلمز *ahvālin bilmèz*.

AGUERRIR, v. a., جنکه الشرمق *djenguè alichturmaq*. — S'Aguerrier, جنکه الشمق *djenguè alichmaq*. — S'habituer, الشمق *alichmaq*. — Prendre courage, غیرته کلمک *ghāiretè guelmek*, a.-t.

AGUETS, s. m. pl., lieux pour guetter (vieux mot); être aux aguets, se mettre aux aguets, فرصتی *fourçati gucuzetmek*, a.-t.; کمینک او *pouçouda, kemindè-ol*, p.-t.; پوصوده طورمق *pouçouda dhourmaq*, t.

AH! interject., واه *vāh*, اه *āh*, وای *vāi*, a.-t.

AHEUREMENT, s. m., عناد *'yruād*, a. Voy. OBSTINATION.

S'AHEURTER, v. pr., pour s'obstiner, s'opiniâtrer. Voyez ces mots.

AHURI, adj., شاشقن *chāchqun*, مبهوت *chāchmich*, t.; مبهوش *mebhout*, a.; بیهوش *bihouch*, p.

AHURIR, v. a., fam., شاشرمق *chächyrmaq*, t.; بيهوش *bihouch it.* — S'Ahurir, شاشمق *chächmaq*, t.; سرسم او *sercem ol*, p.-t.

AIDE, s. f., secours, assistance qu'on donne à quelqu'un, ياردم *ïärdum*, t.; مدد *meded*, عون *'avn*, اعانت *y'ānet*, معاونت *mou'āvenet*.

AIDE, s. m., celui qui aide à un autre, le seconde, ياردمجي *ïärdumdji*, t.; معين *mou'in* (ce mot signifie également aide-de-camp). — Aide, lieutenant, adjoint, ملازم *mulāzim*, a. — Aide de cuisine, اشجي *achdji iamāghy*, t.

AIDER, v. a., ياردم *ïärdum it*, t.; امداد *imdād it*, اعانت *y'ānet it*, a.-t. — Venir en aide, porter secours, ياردم يئتشمك *ïärdum iëtichturmek.* — S'Aider, se porter mutuellement secours, ياردملشمق *ïärdumlachmaq*, t.; بربرنه معاونت *bir birinè mou'āvenet it*, a.-t. — Faire usage, se servir, قوللنمق *qoullanmaq*, t.

AIDES, s. f. pl., subsides sur les boissons pour *aider* à soutenir les dépenses de l'état, مشروبات *mechroubāt rouçoumāti*, a.-t.

AÏDIN (Guzel-Hyçar), ville de l'Asie-Mineure, ايدين كوزل حصار *aidin guzel hyçar*.

AÏE! interjection qui marque la douleur, های *hāi*, p.; واه *vāh*, t.

AÏEUL, s. m., pl. AÏEUX, بيوكت *büük atā*, جد *dèdè*, t.; جد *djedd*, pl. a. اجداد *edjdād*.

AÏEULE, s. f., انا بيوكت *büük anā*, t.; جدّة *djeddè*, a.

AIGLE, s. m., oiseau, قرتال *qartāl*, قره قوش *qara qouch*, t.; نسر *necir*, pl. a. نصور *nuçour.* — L'aigle (constellation), نسر *necir*, نسر طائر *nesr thāir.* — Pierre d'aigle, حجر الولادة *hadjer el-vulādet.* Voyez AÉLITE.

AIGLE, s. f., étendard, بيراك *bairāq*, t.

AIGLON, s. m., قرتالجي *qartāldjiq*, قرتال ياروسى *qartāl iävrouçou*, t.

AIGRE, adj., acide, اكشى *ekchi*, ترشى *turchu.* — S'Aigrir, tourner à l'aigre, اكشيمك *ekchūmek.* — Aigre, en parlant de l'humeur, du caractère, سرت *sert*, t.

AIGRE DE CÈDRE, s. m., برجنس *bir djins lîmoun souï*, t.

AIGRE-DOUX, adj. m., AIGRE-DOUCE, fém., مبخوش *maïkhoch*, p.

AIGREFIN, s. m. Voyez ESCROC. AIGREFIN, s. m., poisson, اشك *echek bālyghy*, t.

AIGRELET, adj., اكشيجه *ekchīdjè*, t.

AIGREMENT, adv., سرتلكه *sertlyguilè*, t.

AIGREMOINE, s. f., plante apéritive, قاسق اوتى *qācyq oty*, t.; غافت *ghāfyf*, غافت *ghāfyf*, a.

AIGREMORE, s. m., charbon pulvérisé pour le feu d'artifice, كهور *kumur tozy*, t.

AIGRETTE, s. f., oiseau, بالقچل *bālyqtchil*, t. — Panache, سرعوج

sarghoudj. — du sultan, زلف *zulf*.
— des soldats turcs, espèce de décoration qui ne se portait autrefois qu'à l'armée, چلنک *tchelenk*, t.;
— Léger bouquet de pierres précieuses, aigrette du chah de Perse, چکه *tchekè*, p.

AIGREUR, s. f., qualité de ce qui est aigre, اکشیلک *ekchîlik*, t.; ککره لک *kèkrèlik*. — Amertume, disposition à se fâcher, سرتلک *sertlik*, t.; خسونت *khouchounet*, a.

AIGRI, E, adj., passé à l'aigre, اکشی *ekchi*, اکشیلنمش *ekchîlenmich*. — Irrité, کوجنمش *gudjenmich*, کوسلو *kuslu*, t.

AIGRIR, v. a., rendre aigre, اکشمک *ekchîmek*. — Irriter, کوجندرمک *gudjendurmek*, طارلمق *dhârylmaq*. — S'Aigrir, devenir aigre, اکشیمک *ekchîmek*. — S'irriter, طارلمق *dhârylmaq*, کوجنمک *gudjenmek*, t.

AIGU, E, adj., pointu, سوری *sivri*, اوجلو *oudjlu*, کسکین *keskîn*, t. — Douleur aigue, وجع شدید *vè-djai chedîd*. — Maladie violente, مرض شدید *marazi chedîd*, ساندجی *sândji*, مرض حاد *marazi hâdd*. — Angle aigu, زاویه حاده *zâvièi hâddè*, a. — Un son aigu, قتی *qati* بر اواز *bir avâz*.

AIGUÛDE, s. f., eau douce pour les vaisseaux, کمیلر ایچون *guêmîler itchoun thatlu souî*, t. — Lieu où l'on prend l'eau, طتلو *thatlu souî tchi-qaradjaq îer*, t.

AIGUIÈRE, s. f., بر ابریق *ibryq*, t.

AIGUIÈRE, s. f., plein une aiguière, بر ابریق مقدارى *bir ibryq myqtâri*, بر ابریق طولوسى *bir ibryq dholouçou*, t.

AIGUILLADE, s. f., اوکندره *eu-gundurè*, t.

AIGUILLE, s. f., outil pour coudre, اکنه *ignè*, t.; ابره *ibrè*, a. — de montre, ساعت عقربى *sâ'at 'aq-rebi*. — à coudre de la grosse toile, چوالدوز *tchuwâldouz*. — De fil en aiguille, adv., دره دن دپدن *derèden tepèden*, t.

AIGUILLÉE, s. f., longueur de fil, بر اکنه ایپلک *bir ignè iplik* یاخود ایپک *ipek*, t.

AIGUILLETTE, s. f., باغ *bâgh*, شربت *cherît*, t.

AIGUILLIER, s. m., اکنه قابى *ignè qâbi*, t.

AIGUILLIÈRE, s. f., بر جنس *bir djins bâlyq aghy*, t.

AIGUILLON, s. m., دورتی *deurti*. — d'une boucle, توقة دلى *toqa dili*. — Bâton pointu, اوکندره *eu-gundurè*, *eugûndurè*, t. — Dard d'insecte, نیش *nîch*, p. — d'abeille; ارو نیشى *ârou nîchi*. — de la chair, نفس غلبه شہوت *ghalebèi chehvet*, اماره *nefsi emmârè*, a.

AIGUILLONNER, v. a., دورتمک *deurtmek*. — Exciter, animer, تحریض *tahrîz*, *tahrîk it*, a.-t.

AIGUISEMENT, s. m., بلنه *bilet-mè*, t.

AIGUISER, v. a., بلمک *bilèmek*, سور بلتمک *biletmek*, سور بلتمک

sevriltmek, t.; کسکین *keskîn it*, a.-t.

AIL, s. m., صرمساق *saremsâq*; pl. Aux. صرمساقلر *sarymsâqlar*. — Une tête d'ail, بر باش صرمساق *bir bâch sarymsâq*. — Une gousse d'ail, بر دیش صرمساق *bir dîch sarymsâq*.

AILE, s. f., جناح *qanâd*, t.; جنج *djenâh*, a. (fait au pl. a. اجنجه *edjni-hat* et جنج *djunh*); بال *per*, بال *bâl*, p.

AILES de bâtiment, s. f. pl., جناح *binânûn iki* طرفی *tharafi*. — Une des ailes, جناح *binânûn bir tharafi*, t.-a.; دائره *dâîrè*, a.

AILES d'une armée, s. f. pl., جناح *askeruñ qanâd-leri*, جناحین *djenâheîn*. — Une seule aile, قول *qol*. — droite, صاغ *sâgh qol*, t.; ميمينه *meîmenè*, a. — gauche, قول *sol qol*, t.; ميسره *meîcirè*, a.

AILÉ, e, adj., قنادلو *qanâd-lu*, t.

AILERON, s. m., قنادک اوجی *qanâdûñ oudju*, قنادجق *qanâ-djyq*, t.

AILLADE, s. f., sauce à l'ail, تره تور *terètor*, t.

AILLEURS, adv., غير يره *ghair ièrè*, بشقه يره *bachqa ièrdè*. — D'ailleurs, بشقه يردن *bachqa ièrden*. — D'ailleurs, de plus, en outre, بوندن *boundan bachqa*, بوندن *boundan mâ'edâ*.

AIMABLE, adj., سويلىچك *sevil-djek*, سوكولو *sevgulu*, دلبر *dil-*

ber, p.; محبوب *mahboub*, a.; محبتلو *mouhabbetlu*, a.-t.

AIMANT, adj., سويجى *sevidji*, t.; محبتنه مائل *mouhabbetè mâil*, a.

AIMANT, s. m., pierre, minéral ferrugineux qui attire le fer, دمير *démir qapân*, t.; مقناطيس *mignâthys*, a. — Pierre d'aimant, مقناطيس طاشى *myqnâthis thâchi*, حجر مغناطيس *hadjeri myghnâ-thys*, a.

AIMANTER, v. a., مقناطيسيله *myqnâthiscîle surmek*, مقناطيسلماق *mignâthislamaq*, a.-t.

AIMÉ, adj., محبوب *mahboub*, a.; سولمىش *sevimich*, سوش *sev-mich*, t.

AIMER, v. a., avoir de l'affection pour un être, سومك *sevmek*, t.

AIMER, prendre plaisir à, حظ *hazz it*, a.-t. — Être amoureux de, عاشق اول *âchyq ol*, a.-t.

S'AIMER, s'entr'aimer, سوشمك *sèvichmek*.

S'AIMER soi-même, كندى *guendi guendini sevmek*, كندوبى سومك *guendui sevmek*, t.

AÎNE, s. f., قاسق *qâcyq*, t.

AÎNÉ, adj., بيوك *büük*. — L'ainé des enfans, اوللرك اولوسى *oghoulleruñ olouçou*, t.; الك اولاد *ilk evlâd*, t.-a. — Le frère aîné, بيوك قرداش *büük qardâch*, t.

AÎNESSE, s. f., الك اولادلق *ilk evlâdlyq*, نكستزاده لك *nu-khustzâdèlik*, p.-t.

AINSI, adv., de cette façon, شوبيله *cheuïlè*, بو وجيهيله *bou vedjhîlè*. — C'est ainsi, در بويله *beuïlè dur*. — S'il en est ainsi, ايسه بويله *beuïlè icè*. — Qu'il en soit ainsi, soit, اولسون *beuïlè olsoun*. — Par conséquent, كذلك *kèzalikè*. — C'est pourquoi, لاجل ذلك *liedjli zalikè*, a. — Or, ainsi donc, بويله جه *beuïlèdjè*. — Ainsi soit-il, je le souhaite, ان شاء الله *amîn inchâlah*, a.

AIR, s. m., fluide, température, هوا *havâ*, روزگار *rouzguiâr*. — L'air est pesant, هوا ثقيلدر *havâ saqyl-dur*. — Il ne fait pas d'air, هيچ روزگار *hitch rouzguiâr iogtur*.

AIR, façon, manière, طور و حرکت *thavru hareket*, a.-t.; ادا *edâ*, طور *thavr*, a. — Avoir l'air, ressembler à quelqu'un, بکزمک *beñzèmek*. — Il a l'air d'un honnête homme, اهل *ehli'yrz ademè beñzer*. — En l'air, sans fondement, اصلی فضلی يوق *asly fasly ioq*. — Propos en l'air, بوش لاقردی *boch lâqrdy*. — Il a son air, il lui ressemble, اكا بکزر *añâ beñzer*.

AIR, suite de tons qui composent un chant, پرده *perde*, p.; رقم *raqam*, مقام *maqâm*, a.

AIRAIN, s. m., cuivre rouge, نوحاس احمر *pirindj*, p.; نوحاس احمر *nouhâs ahmer*, a.

AIRE, s. f., خرمن *khyrmen*, vulg. حرمان *harmân*, t.

AIRÉE, s. f., quantité de froment contenue dans une aire, خرمن

مقداری بغدادی *bir khyrmen myq-târi boghdâi*, t.

AIRELLE, s. f., ييبان مرسيني *ïubân mer'sini*, t.

AIRER, v. n., faire son nid (vieux mot), يوالمق *iouvâlamaq*, t.

AIS, s. m., تخته جک *takhta-djik*, پداوره *pèdâvra*, t.

AISANCE, s. f., facilité, قولايلىق *qolâilyq*. — Commodité, وسعت *vus'at*, حضور *houzour*, ا.; يسر *ïusr*, iugur. — Fortune, زنگينلىك *zenguînlîk*, ماللولىق *mâllulyq*. — Douceur, tranquillité de la vie, رفاهة *refâhet*, رفاهيت *refâhiet*, a.; خوشحال *khoch hâl*. — Jouir de cette aisance, خوشحال او *khoch hâl ol*, حالى خوش او *hâli khoch ol*. — Lieux d'aisances, ايباق يولى *aiâq iolou*, t.; ادبخانه *edebkhânè*, p.; ميمشا *mimchâ*, a.

AISE, s. f. Voyez CONTENTEMENT, SATISFACTION.

AISE, commodité, aisance, s. f., حضور *houzour*, راحت *râhat*, a. — Être à son aise, حضورايله اوتورمق *houzourilè otourmaq*, راحتلىق *râhatlyq surmek*. — A l'aise, commodément, sans peine, راحتله *râhatlè*, زحمتسىز *zahmetsyz*, a.-t.; انى قونى *eni qonou*. — Avoir de la fortune, زنگين او *zenguînlî ol*.

AISÉ, adj., facile, قولاي *qolâi*, t.; آسان *âçân*, p.

AISÉ, assez riche, ماللو *mâllu*, اوسط الحال *avsath ul-hâl*, a.-t.;

AISEMENT, adv., قولايلىغله *qolâilyghilè*, وجهه *qolâidjè*, قولايجه *qolâidjè*, سهولت *vedjhi açân* è,

ایله *souhoulet ilè*, a.-t.; بالسهبوله
bissouhoulè, a.

AISSELLE, s. f., قولتق *qoltouq*,
تر بغل *baghal*, p.

AJOURNÉ, adj., ایرتلنمش *irtè-*
lenmich. — Assigné, محکمه یسه
دعوت اولنمش *mehkemèi d'avet*
olounmich, a.-t.

AJOURNEMENT, s. m., عوق *'avq*,
تأخیر *tākhyr*; تراخی *terākhy*, a.

AJOURNER, v. a., ایرتلنمک *ir-*
tèlemek, بشقه کونده سالمق *bachqa*
gunè sālmaq, فردایه سالمق *fer-*
dāiè sālmaq, t.

AJOUTER, v. a., قاتمق *qātmaq*,
قوشمق *qochmaq*. — Joindre, ضم
zamm it. — foi à...., croire,
انانمق *inānmaq*, اعتقاد *y'tiqād*
it, a.-t.

AJUSTEMENT, s. m., action d'a-
juster, دوزن *duzen*, ترتیب *tertib*,
a. — Parure, زینت *zīnet*, a.

AJUSTER, v. a., rendre juste au
poids, تماملامق *tēmāmlāmaq*, t.;
تمام *temām it*, a.-t. — Égaliser,
تسویه *ouïdourmaq*, t.; ا
tesviè it. — Ordonner, rendre pro-
pre à .., یاقشترمق *iāqychturmaq*,
اویدرمق *ouïdourmaq*, دوزمک *duz-*
mek, برابرلمک *berāberlemek*,
دوزلتمک *duzeltmek*. — Viser,
نشان آلیق *nichānlamaq*, نشانلیق
nichān ālmaq, p.-t. — Parer, em-
bellir, زینتلنمک *zīnetlèmek*, ا
teziin it, a.-t.

S'AJUSTER, v. réfl., se parer,
زینتلنمک *zīnetlenmek*. — Se prépa-

rer, حاضرلنمق *hāzirlanmaq*, a.-t.
— Convénir, cadrcr, اویتمق *ouï-*
maq, یقشمق *iāqychmaq*, t.

AJUSTOIR, s. m., balance où l'on
pèse les monnaies avant de les frap-
per, صرنجانده استعمال اولنان
پاره *zurb khāncèdè is-*
t'ymāl olounān pāra terāzouci, t.

AKKERMAN, ville de la Bessara-
bie, اق کرمان *aq kermān*, connue
particulièrement par le traité du 7 oc-
tobre 1826 entre la Russie et la Porte
ottomane.

AKYSSAR, ville de l'Anatolie,
اق حصار *aq hyçār*.

ALADJA, s. f., sorte d'indienne
qui se fabrique à Magnésie, لاجه
alādja, t.

ALAMBIC, s. m., انبیق *embīq*, a.

ALAMBIQUER, v. a., fatiguer l'es-
prit, جانه ثقلت ویرمک *djāna*
syqlet vīrmek, a.-t.

S'ALAMBIQUER, v. réfl., s'épuiser
l'esprit par une recherche obstinée
de subtilités, موشکافلک *mouchi-*
kiāflik it, p.-t.

ALAMBIQUÉ, adj., trop subtil,
trop recherché, مدقق *moudaq-*
qyq, a.

ALARGUER, v. n., t. de marine,
prendre, gagner le large, لارغه
alārgha it, t.

S'ALARGUER, v. réfl., s'éloigner
d'une côte, قره دن اوزنمق *qaraden*
ouzanmaq, t.

ALARME, s. f., crainte, قورقو *qor-*
qou, دترش *titrich*. — Bruit, cri
de détresse, پوتیره *potyra h*, ولوله
velvelè, کورلادی *geurulyt*.

باتردی *bātyr dy*. — Donner l'alarme, *gueuruly*, لوله برافق - *velvelè brāqmaq*, t. — Fausse alarme, *maghlatha*, a.-t.

ALARMER, v. a., قورقونمق *qor-qoutmaq*, t.

S'ALARMER, v. réfl., قورقمق *qorqmaq*, شاشمق *chāchmaq*, t.

ALARMISTE, s. m., اراجیف *arādžif khaberler viridji*, a.-t.; اراجیف صاحبی *arādžif sāhibi*, a.-t.

ALBANAIS, s. et adj., ارناود *arnāoud*, t.

ALBANIE, prov. turque, ارناود *arnāoud vilāyeti*, ولایتی *arnāoudlyq*, t.

ALBATRE, s. m., اق مرمر *aq mermer*, صو مرمری *sou mermeri*, t.

ALBUGO, s. m., taie sur l'œil, کوز بیاضند عارض اولان لکه *gueuz beāzine 'ariz olān lekke*, t.

ALBUM, s. m., مجموعه *medj-mou'a*, a.

ALBUMINE, s. f., substance semblable au blanc d'œuf, يمورطه اغينه *ioumourtha aghyna benzēien nesne*, t.

ALCADE, s. m., juge en Espagne, اسپانیده قاضی تسمیهسی *ispāniada qāzi tsmiēci*, a.-t.

ALCALI, s. m., sel tiré de la soude, قالیه ماحی *qālia melhy*, قالی *qali*, a.-t.

ALCALI volatil, نشادر روحی *nechādir rouhi*, a.-t.

ALCALIN, E, adj., قالیه ماحنه *qālia melhinè dāir*, a.-t.

ALCALISER, v. a., قالیه ماحی *qālia melhyi istikhrādji*, استخراج ا.

ALCÉE, s. f., espèce de mauve sauvage, بیان اجم کومجینک جنسی *īabān ebem gumédjīnuū djsi*, t.

ALCHIMIE, s. f., الکیمیا *alkīmū*, الکیمیای باطل *kimiāi bāthyl*, a.

ALCHIMILLE, s. f., pied de lion (plante), شیرپا اوتی *chūrpā oty*, پ.-t.; ارسلان پاچهسی *arslān pāchēci*, t.; رجل الاسد *redjl ul-ēced*, لوف السباع *levful-sebā'*, a.

ALCHINIQUE, adj., کیمیایی *ki-miāi*, باطله دائر *kimūāi bā-thilè dāir*, a.-t.

ALCHIMISTE, s. m., کیمیایر *ki-miāguer*, p.

ALCIBIADIUM, s. m., nom de la vipérine (plante), انکرک اوتی *en-guèrek oty*, t.; یبان لسان ثور *īabān liçāni sor*, t-a.

ALCOHOL, s. m., poudre très-fine, کحل *kohl*, توتیا *toutiā*, سرمه *surmè*. Voyez COLLYRE.

ALCOHOL, esprit de vin pur, راقی *rāqy rouhi*, t.-a.; روح *rouh ul-araqy*, a.

ALCOHOLISER, v. a., تبهوزه *tozè deundurmek*, آنچه *in'ljè toz guibi ez-mek*, t.

ALCORAN. Voyez CORAN.

ALCÔVE, s. f., یتاق بری *īātaq iēri*, t.

ALCYON, s. m., مارتی *mārti*, مارتی قوشی *mārti qouchi*, t.

ALDEBARAN, s. m., étoile, الدبران *aldeberān*, a.

ALÈGRE, adj., کولر *chen*, شن *chen*, گولر *guler üzlu*, شوخ *choukh*, پ.; مسرور *mesrou*, ا.

ALÈGEMENT, adv., سنلکه *chenliklè*, ت.; سرور ایله *surourilè*, ا - ت.

ALÈNE, s. f., بیز *biz*, ت.

ALÉNOIS (cresson), adj., بر نوع *bir nev'i tère oty*, ت.

ALENTOUR de, adv., چوره *tchevrè*. — Tout à l'entour, چپ چوره *tchep tchevrè*, طولایندک *dholäündè*, اطرافدک *ethraftè*, ا - ت.

ALENTOURS, s. m. pl., les environs, بر بیرک اطرافلری *bir ièrūn ethraftèri*, ت.

ALENTOURS, ceux qui vivent habituellement avec quelqu'un, اشنالر *achinäler*, اصحاب *ashāb*, ا.

ALEP, v. de Syrie, حلب *haleb*; et avec le surnom, حلب الشهبأ *haleb echchehbā*.

ALÉPIN, s. et adj., natif d'Alep, حلبی *halebi*.

ALERTE, adj., چاپک *ichāpouk*, ت.; حاضر باش *hāzyr bāch*, اویانق *ouïānyq*, ت.

ALERTE. Voyez ALARME.

ALERTE, interj. ou adv., debout, sur vos gardes, حاضر اول *hāzyr ol*, قالدق *qālq*, هایک *hāidè*, ت.

ALÉVIN, s. m., انجه بالقلر *indjè bālyqler*, ت.

ALEXANDRE, n. pr., اسکندر *is-kender*.

ALEXANDRETTE, ville de Syrie, اسکندرون *iskenderoun*.

ALEXANDRIE, v. d'Ég., اسکندریه *iskenderiè*.

ALEXIS, n. pr., رشا *rachā*, ا.

ALEZAN (cheval), adj., آل ات *āl āt*, اتی قولای *qoulā ati*, ت.

ALÈZE, s. f., خسته بیتاعنک *khasta iatāghinda qonilān tchārchafdjıq*, ت.

ALFONSIN, s. m., instrument de chirurgie pour tirer les balles, بدن انساندن تفنک فندغنی چقره جق *bedeni insānden tufıng fondoughyni tchyqaradja djerrāh aleti*, ت.

ALGARADE, s. f., سوکش *seüüch*, ت.; بد معامله *bed mou'amelè*, پ - ا.

ALGÈBRE, s. f., الجبر *aldjèbr*, علم الجبره *aldjèbrè*, ا.; والمقابله *ylm uldjèbr vel-muqābelè*.

ALGÉBRIQUE, adj., جبری *djèberi*, ا.

ALGÉBRISTE, s. m., علم الجبره *ylmul-djèberè achinä*, ت.

ALGER, ville de Barbarie, جزایر *djèzāir*. — L'ancienne régence d'Alger, جزایر اوجاعی *djèzāir odjāghy*, ت.

ALGÉRIEN, s. et adj., جرایزلو *djèzāirlu*, ا - ت.

ALGUE, s. f., دکر اوتی *deñiz oty*, دکر ارشدیمی *deñiz erichtèci*, ت.

ALIBI, s. m., présence dans un lieu autre que celui indiqué, اشارت اولندان غیری بر برده حاضر *ichāret olounānden ghāiri bir ièrdè hāzir boulounmaci*.

ALIBORON, s. m., ignorant, جاهل کمسنه *djāhil kimesnè*, ا. — Homme qui fait l'important, فورته جی *fortadji*.

ALIDADE, s. f., règle pour mesurer les angles, زاویه جدولی *zāviē djedveli*, a.-t.

ALIDADE, aiguille de cadran, عقرب *'aqreb*, a.

ALIDES, s. m. pl., descendants d'Ali, علویان *'alevi*, pl. علویان *'alevīān*; اهل البیت *ehl ul-beūt*, a.

ALIÉNABLE, adj., جائز البیع *djāz ul-be'ī*, a. ; صامدسی جائز *sātmāci djāz*, t.-a.

ALIÉNATION, s. f., vente, بیع *be'ī*, a.

ALIÉNATION de l'esprit, folie, دلایلک *delīlik*, t. ; جنون *djunoun*, a.

ALIÉNATION des esprits, تباعد *tebā'idi* خوارق *khavāthyr*, عوامک *khalq 'adu'vēti*, عوامک *'avamuū khochnoud syzlyguī*, a.-p.-t.

ALIÉNÉ, E, adj., vendu ou cédé à un autre, غیره وپولمش - صانلمش *ghāirē vūrlmich, sātlmich*. — Biens aliénés, غیره صانلمش اموال *ghāirē sātlmich emvāl*, t. — Aliéné d'esprit, مجنون *medjnoun*, a.

ALIÉNER, v. a., vendre, صاتمق *sātmāq*, بر ملکی یا صاتمق یا خود *bir mulki tā sātmāq, iākhod bir ghāiri kimesnē uzerinē havālē it*. — Rendre fou, دلوی *deli it*, دلورتمک *dē-lurtmek*, چلدورتمک *tcheldurmek*, مجنون *medjnoun it*, a.-t.

ALIGNEMENT, s. m., action de mettre en rangs, تصفیق *tasfyf*. — Redressement, تسویه *tasviē*, a. ;

طوغرلتمه *dhoghroultma*, t. — Terme de commandement, طابور اولدجق *thābour oladjaq*. — A droite alignement, صاعه طابور اولدجق *sāgha thābour oladjaq*.

ALIGNER, v. a., mettre en rangs, صره اوزره دیزمک *dīzmek*, بر دیزری اوزره *sirā uzrē dīzmek*, تصفیق *bir dīzi uzrē qomaq*, تصفیق *tasfif it*, صف بغلتمق *saf bagh-latmaq*. — Aligner des troupes, طابور دیزمک *thābour dīzmek*, t.

S'ALIGNER, v. réfl., دیزلمک *dīzilmek*, t. ; صف بغلتمق *saf baghlamaq*, a.-t.

ALIMENT, s. m., nourriture, طعام *tha'ām*, a. ; بیچک *iē'icēdjek*, t. ; غذا *ghydā*, قوت *qout*, a. — Aliments, plur., du corps, غذای *ghydāi* جسمانی *djesmāni*. — spirituels, غذای روحانی *ghydāi rouhāni*, قوت روح *qouti rouh*, a.

ALIMENTAIRE, adj., destiné pour les aliments, غذایی *ghadāii*. — Pension alimentaire, دیرلک *dirlik*, t. ; معاش همیشه *m'aīchet*, معاش *me'ūch*, نفقه *naṣāqa*, a.

ALIMENTER, v. a., بسلمک *beslèmek*, t. ; اطعام *yth'ām it*, a.-t.

ALINÉA, s. m., سطرک ابتداسی *sathruū iptidāci*, a.-t.

ALIQUEANTE (partie), adj., terme de mathématiques, عدد متباین *adedi mutebāin*, a.

ALIQUEOTE (partie), adj., terme de mathématiques, عدد متداخل *adedi mutedākhyt*, a.

ALITER, v. a., یتاغه قومق *iātāgha qomaq*, یاندرمق *khasta*

ïätturmaq, t. — S'Aliter, v. refl.,
او صاحب فراش *sähyb firäch ol*,
a.-p.-t.

ALITÉ, adj., صاحب فراش *sä-
hyb firäch*, a.-p.

ALIZARI, s. m., racine sèche de
garance; قزو قزل بوبا کوی *qou-
rou qyzil boüa keuki*, t.

ALIZÉS (vents), réguliers, بحر
محیطک نامتغیر روزکارلر
*bahri mou-
hyttê nāmūteghair rouzigüärlar*.

ALIZE, s. f., دوم *divim*, نبق
nabaq, a.

ALIZIER, s. m., دویم *devim*,
نبق اغاجی *nabaq aghädji*, t.

ALKEKENDJE OU COQUERET, s. m.,
هیربه, ککنج *kiäkendj*, a.

ALKERMÉS, s. m., confection,
قرمز معجون *qyrmiz m'adjouni*,
a.-t.; معجون القرمز *m'adjoun ul-
qyrmiz*, a.

ALLAITEMENT, s. m., امزش *em-
zurich*, t.; ارضاع-رضاع *irzä'-rizä'*,
رضاعت *rizä'at* a.

ALLAITER, v. a., امزرمک *em-
zurmek*, سود و برمک *sud vürmek*,
مه و برمک *mémè vürmek*, t.;
ارضاع *irzä' it*, a.-t. — Allaiter un
enfant, چوجوعه مه و برمک *tcho-
djougha mémè vürmek*.

ALLANT, s. m., کیدن *guïden*. —
Les allans et les venans, s. pl.,
کلوب کیدنلر *guëlup guïdenler*, t.;
آمد شد ایدنلر *âmed chud idenler*,
p.-t.; گذار ایدنلر *guecht
a guzâr idenler*, p.-t.

ALLÉCHER, v. a., داداندرمق *dä-
dändurmaq*, t.

ALLÉE, s. f., passage entre deux

ایکی دیوارک اراسنک کسی
murs, یکی *iki divârün aräsinda ki iol*. —
د'arbres, یول اغاجلق *aghädjlyq
iol*, t.

ALLÉES et venues, s. pl., کلش
کیدش *guëlich guidich*, t.; کشت
guecht u guzâr, p.

ALLÉGATION, s. f., ایراد *iräd*,
نقل *teqyryr*, نقل *naql*, a.

ALLÈGE, s. m., بیوک فلوکه
buük fulouqa, ماونه *mäona*, t.

ALLÈGEMENT, s. m., تخفیف
takhfif, a.

ALLÈGER, v. a., بیکیلتمک
üüiletmek, t.; تخفیف *takhfif it*;
تقلیل *taqlil it*, a.-t.

ALLÉGER, v. a., تقلیل *taqlil
it*, a.-t.; هر طرفدن ازالتمق *her
tharastan azältmaq*, t.

ALLÉGORIE, s. f., تمثيل *temsil*,
مجاز *medjâz*, a.; استعاره *ist'arê*,
کنایه *kinâie*, a.

ALLÉGORIQUE, adj., مجازی *me-
djâzi*, a.

ALLÉGORIQUEMENT, adv., کنایه
تمثيل ایله *temsil ilè*,
ایله *kinâie ilè*, مجازاً *mudjâzen*, a.-t.

ALLÉGORISER, v. a., تمثيل
کنایه *temsil, kinâie it*, a.-t.

ALLÉGORISTE, s. m., مفسر کنایات
mufessiri kinâiat, a.

ALLÉGRESSE, s. f., سرور *surour*,
ا.; کیف شاذلق *këif, chüzlyq*,
p.-t.

ALLÉGUER, v. a., mettre en avant,
اورتهده چقارمق *ortaia tchyqârmaq*.
— Citer une autorité, un fait, نقل
ایراد - *naql, iräd it*. — Donner

pour motif, *heuddjettè-mek*, *sebebi sebülè-mek*, a.-t.

ALLÉLUIA, s. m., سبحان الله *soubhān allah*, a.

ALLEMAGNE, s. f., نمچه ممالکی *nemchē memāliki*, الامان ولايتی *alāmān vilāyeti*, جرمانيا *djermā-niā*, t.

ALLEMAND, s. m., نمچه لو - *nemchēlu* ou *nemseli*, الامان *alāmān*, t.

ALLER, v. n., کیتمک *guïtmek*, وارمق *vārmaq*, — Où allez-vous? *nèrètè guïdersinyz*. — Je vais à la maison, اوه کیدرم *evè guïdèrum*. — Partir, se mettre en route, بوله کیتمک *ïola guïtmek*. — Aller, voyager par terre, قره دن *qaradan guïtmek*. — par mer, کیتمک *deñyzden guïtmek*. — Aller à pied, یایان کیتمک *ïāiān guïtmek*. — à cheval, ات ایله *at ilè guïtmek*. — en bateau, قایغله کیتمک *qāigulè guïtmek*. — Aller à la Porte, signifie à Constantinople, se rendre au ministère, chez le grand vizir ou au palais du sultan, قپوبه وارمق *qapouïa vārmaq*. — Aller par force, زور ایله *zor ilè guïtmek*. — Aller en France, فرانسه یه کیتمک *frānçaïa guïtmek*. — Aller en avant, avancer, الرو کیتمک *ileru guïtmek*. — Aller à l'écart, se retirer, تنه یاه وارمق *tenhāïe vārmaq*, کیتمک *qapoudan qapouïe vārmaq*. — Aller à la selle, à

la garde-robe, — ایاق بولنه وارمق *aiāq iōlyna vārmaq*, کیتمک *guïtmek*. — Aller et venir, واروب کلمک *vārüp guelmek*. — Aller son chemin, بولنه کیتمک *iōlyna guïtmek*. — Laisser aller, قویوبرمک *qoivirmek*, صالیوبرمک *sālyvirmek*. — Laisser aller les choses comme elles vont, suivre le courant, ایشی نیجه *ichi nūdjè iūrursa iūrutmek*, صوبی اقندی ایله *souï aqyntı ilè iūrutmek*. — Se laisser aller, یوالنمق *iōuvālanmaq*. — Les allans et les venans, کلوب کیدنلر *guèlup guïdenler*. — Marcher, یورومک *iurimek*, یورومک *iurumek*. — Aller à . . . , se montrer à . . . , بالغ او *bāligh ol*. — Aller, cadrer, être séant, être propre à . . . , یاقشمق *iāqichmaq*. — Ce vêtement ne vous va pas, یورویا سزه یاقشمز *bou roubā sizè iāqychmaz*. — Aller, se mouvoir, en parlant des machines, اشلنمک *ichlèmek*, اشلنمک *ichlenmek*, اوینامق *oïnāmaq*. — Cette montre ne va pas, بوساعت اشلمز *bou sā'at ichlèmez*. — Comment ça va-t-il? cōmment va votre santé? مزاج شریفکوز نصلدر *mizādji cherifinīz nacyl dur*. — Il y va, il s'agit de *dhoqounour*. — Il y va de votre honneur, سنک عرضکه *senūñ 'yrziñè dhoqounour*. — S'en aller, کیتمک *guïtmek*. — Allons, partons! کیللم *guïdèlum*, t. — Aller aux voix, مرام واختیار *merāmu ykhtiāri* 'avāmi ist'ilūm it.

ALLIAGE, s. m., mélange de mé-

taux, معدنيہ اجزای اختلاط *rkhti-lāthy edjzāi m'aadenūi*.

ALLIANCE, s. f., entre les familles, مقارنت *khicymlyq, muqārenet*. — Alliance, confédération, برلق *birlyq, t.*; اتفاق *ittifāq, t.*; معاهدہ *mu'āhedē*. — Faire une alliance, عقد معاهدہ *'aqdi mu'āhedē it, a.-t.* — Parenté, مصاهرت *mouçāheret*. — Alliance offensive et défensive, اتفاقی تعرضی و تدافعی *ittifāqy te'arrouzi vu tedāfu'i, a.-t.*

ALLIÉ, s. f., d'une puissance, متفق *muttesfyq*. — Parent, خصم *khycim, aqribā*. — Les puissances alliées, دول متفقہ *duveli muttēfāqā*.

ALLIER, v. a., mêler, incorporer ensemble, قارشمق *qārīchturmaq*. — Joindre par mariage, par parenté, خصلق بغلتق *khycimlyq baghlatmaq*. — S'Allier, s'unir à une famille, خصلق بغلق *khycimlyq baghlamaq, a.* مصاهرت *muçāheret it*. — Se liguier, ایتفاق *birlik, ittyfāq it, a.* عقد اتفاق *'aqdi ittifāq it*. — Se combiner, قرشمق *qarichmaq, t.*

ALLITÉRATION, s. f., consonnance des mots, تسجیع *tesdjy', a.*

ALLOCATION, s. f., حسابہ *hyssābdē iāzilmich nesnē, t.*

ALLOCUTION, s. f., خطاب *khythāb, a.*

ALLONGE, s. f., قانش *qātich, qātma*. — Cordage, اورغان *orghān, t.*

ALLONGÉ, e, adj., اوزادلمش *ouzādilmich, ouzānmich, t.*; اورانمش *memdoud, a.*

ALLONGEMENT, s. m., اوزاتمه *ouzātma, t.*

ALLONGER, v. a., rendre plus long, faire durer plus long-temps, اوزاتماق *ouzātmaq, a.* تطویل *tathvil it, a. t.*; اوزادیه صالحق *ouzādīē sāлмаq, a.* اوزاق یره صالحق *ouzāqīerē sāлмаq, a.* سورمک *surmek*. — S'Allonger, اوزادلمق *ouzādilmāq, t.*; اوزانمق *ouzānmāq, t.*

ALLOUABLE, adj., qui se peut accorder, ویرلهدجک *vīrlēdjek, t.*; مساعک اولنور *muçā'edē olounour*. — Qui peut être passé en compte, حسابک قونلهدجق *hyçābtē qonoulādjoq, a.-t.*

ALLOUER, v. a., approuver une dépense, قبول *qaboul it*. Voyez ACCORDER. — Tenir compte d'une somme sur une plus grande, حسابہ *hyçābē tahvil it, a.-t.*

ALLUMER, v. a., یاقیق et یاقیق *iāqmaq, a.* یانیق *iānmaq, t.*

ALLUMETTE, s. f., طوتراق *thoutrāq, t.* کبریت *kibrīt, t.*

ALLUMEUR, s. m., یاقیچی *iāqy-dji, t.*

ALLURE, s. f., یورش *ürich, t.*; طور و حرکت *thavru hareket, a.* کیدیش *guidich, t.*

ALLUSION, s. f., کنایه *kināte, a.* — Faire allusion, کنایه ایله *kināte ilē seuilēmek, a.-t.*

ALLUVION, s. f., چای طاشقنلی *tchāi thāchqynlyghy, t.*

ALMANACH, s. m., روز نامه *rouz nâmè*, p.; تقویم *taqvîm*, a.

ALOËS, s. m., عود 'oud. — Bois, صبر *sabr, sebîr*. Voyez, pour les diverses espèces d'aloës; le *Dictionnaire turc-français*, au mot صبر.

ALOÏ, s. m., titre de l'or et de l'argent, عيار *'aïâr*, a. — Argent de bon aloï, خاص اقیچه *khâss aqtchè*, عيار اقیچه *'aïâr aqtchè*. — De bas ou de mauvais aloï, الحق اقیچه *al-tchaq aqtchè*, t.

ALOPÉCIE, s. f.; صاچ دوکلمه سی *sâch deuklèmeçi*, t.; دا الثعلب *dâ elsa'leb*, a.

ALORS, adv., اول زمان *ol zemân*, اول وقت *ol vaqît*, a.-t.; بوزک *bou-guez*, t.

ALOSE, s. f., قره کوز بالیق *qara gueuz bâlyq*. Voy. SÈCHE.

ALOUETTE, s. f., توپغار *toïghâr*, چایر قوشی *tchâïr qouchi*, t.

ALOURDIR, v. a., اغرا *aghyr it*, t. صغر قبورغده سی *sighyr qabourghaci*, t.

ALPES, s. f. pl., montagnes qui séparent la France de l'Italie, الپس جبالی که اتالییه ممالکنی فرانچیه وهلوچییه و نمچه مملکتلرنندن فصل *alpes djebâli ki itâlia memâlikini frântchia vè helvetchia vè nemtchè memleketerinden fastu tahdîd ider*.

ALPHABET, s. m., fig., élémens, commencement, هر برایشک اولی *her bir ichuñ evveli*, ابتداسی *ibtidâci*, a.-t.

ALPHABET, s. m., ensemble des lettres d'une langue, حروف الهجا *hourouf ulhedjè*, a.

ALPHABÉTIQUE (ordre), adj., حروف هجا ترتیبی *houroufi hedjè tertîbi*, a.

ALPHABÉTIQUEMENT, adv., حروف هجا ترتیبی اوزره *houroufi hedjè tertîbi uzrè*, a.-t.

ALTE. Voyez HALTE.

ALTÉRABLE, adj., متغیر *muteghâïr*, بی قرار *bi qarûr*, a.; بوزله جق *bozou.cadjaq*, t.

ALTÉRANT, adj., qui cause la soif, صوسزلق ویرن *souçûdân*, صوسزلیق *souçouzlyq vîren*, t.; معطش *mou'-attach*. — Remède qui change les humeurs, دواى مغیر *devâï mou-ghâïr*, a.

ALTÉRATION, s. f., falsification des monnaies, قلبزلیق *qalpazanlyq*, a.-p.-t. — Soif, صوسزلیق *sou-souzlyq*. — Épuisement, پریشانلق *perîchânlyq*, p.-t.; بولانقلق *boulâniqlıq*, t. — Changement, تغییر *teghâïïur*, pl. a. تغییرات *teghâïïurât*, a.

ALTERCATION, s. f.; چکش *tchekich*, t.; نزاع *nizâ*, a.

ALTÉRÉ, adj., گâté, بوزق *bozouq*. — Changé, troublé, متغیر *muteghâïr*, a.; صولمش *solmich*. — Ses traits sont altérés, بکزی صولمش *boñzi solmich*, soldy. — Qui a soif, صوسز *soucyz*, t.

ALTÉRER, v. a., vicier, بوزمق *bozmaq*. — Changer, تغییر *taghûir it*. — Causer de la soif,

صوستمق *souçatmaq*. — Altérer les monnaies, بوزمق سکه *sikkëi bozmaq*. — S'altérer, se gâter, بوزلمق *bozoulmaq*, t.

ALTERNATIF, adj., au fém. ALTERNATIVE, دكشن نوبتله ايشلين - *nevbetlè ichlëien, dëichen*, t.; دورى *devri*, متعاقب نوبتى *neubeti*, *mutë'äqyb*, a.

ALTERNATION, s. f., نوبت *neubet*, تعاقب *te'äqoub*, a.

ALTERNATIVE, s. f., option entre deux choses, اختيار *ikhtïär*. — Action d'alterner, مناوبه *munävebet*, a.

ALTERNATIVEMENT, adv., نوبتله *nevbetlè*, متعاقباً *mutë'äqyben*, a.; دوره *devr ilè*, a.-t.

ALTERNER, v. a., نوبت ا *nevbet it*, نوبتله دکشترمک *nevbetlè dëichturmek*, - نوبتله ايشلمک *'amel it*, a.-t.

ALTESSE (son), s. f., حضرتلری *hazretleri*, a.-t. — Son altesse le grand vizir, اعظم حضرتلری *sadri a'zem hazretleri*, a.-t.

ALTHÉA, s. m., گل خاتم *gul khätèm*, p.-t.

ALTIER, IÈRE, adj., فضول *fuzoul*, vulg. *fodoul*, مغرور *maghrour*, t.; متکبر *mutëkebbir*, a.

ALTITUDE, s. f., hauteur des élévations et montagnes au-dessus de la mer, روى دريا اوزرندن جبللرک *rouï deriä uzerinden djebelleruñ irtifä'i*, t.

ALTIMÈTRE, s. m., instrument pour mesurer la hauteur des objets au-dessus de l'horizon, افقک اوزرنک

بولنان شيلرک ارتفاعى مساحه *ufquñ uzerindë* *boulounän cheileruñ irtifä'i meçäha idedjek alet*, a.-t.

ALTIMÉTRIE, s. f., art de mesurer les hauteurs, ارتفاع مساحت فن *fenni meçahati irtifä'*, a.-t.

ALTO, s. m., instrument de musique, فن موسيقيه دائر بر آلتک *fenni muciqië dâir bir âletuñ ismi*, a.-t.

ALUMINEUX, adj., شابلو *chäblu*, p.-t.; شېبى *chabbi*, a.

ALUN, s. m., شاب *chäb*, p.-t.

ALUNER, v. a., شابلمق *chäblamaq*, شاب صوبنه بانترمق *chäb souinë bätturnmaq*, صومق *soqmaq*, t.

ALVÉOLE, s. f., cavité où est placée la dent, ديش يتاغى *dich iatäghy*, چقورى *dich tchouqoury*. — Petite cellule dans un rayon de miel, آرو کلبسى *ärou kulbëci*. — L'intérieur de l'oreille, قولاغک ايجى *qouläghuñ itchi*. — Creux où quelques fleurs sont naturellement plantées, بعض چچکلرک *ba'z tchüchekleruñ zarfi, kiüacëci*, a.-t.

AMABILITÉ, s. f., محبتلوق *muhabbetlulyq*, طنلو دللوق *thatlu dillulyq*, t.; لطافت *lethäfet*, ملايمت *muläimet*, دلنازى *dilnaväzi*, دلبرى *dilberi*, p.; چلبيلک *tchëlebîlik*, a.-t.; شيرينلک *chirînlik*, p.-t.

AMADOU, s. m., قار *qäv*, t.

AMADOUER, v. a., اوخشامق

mdahneh - تملق ا *okhchâmaq*, t.; *mudâhènè*, *temelluq it*, a.-t.

AMAIGRIR, v. a., زبون ا *zaboun it*, p.-t.; اربقلمق *ariqlatmaq*, t. — S'AMAIGRIR, v. réfl., اربقلمق *ariqlanmaq*, t.; ضعيفلمق *zâiflanmaq*, a.-t.

AMAIGRISSEMENT, s. m., اربقلاق *ariqluq*, t.; ضعيفلاق *zâifluq*, a.-t.

AMALGAME, s. m., mélange, قارشتريش *qârichturich*, خالط *khalth*, اختلاط *ykhtilâth*, a. — de métaux, معدن اختلاطى *ma'den ykhtilâthi*, a.-t.

AMALGAMER, v. a., قارشتريش *qârichturmaq*. — S'AMALGAMER, v. réfl., قارشتريش *qârichturilmaq*, t.; مختلط او *moukhtelith ol*, a.-t.

AMANDE, s. f., بادام *bādām*, بادم *bādēm*, t.; لوز *louz*. — Une amande, لوزة *louzet*, a. — Huile d'amandes, بادم ياعى *bādām iāghy*.

AMANDIER, s. m., بادام اجاجى *bādām aghādji*, t.

AMANT, s. m., سوكلو *sevghulu*, t.; عاشق *'achyq*, a.; يار *īār*, p.; معشوق *ma'chouq*, محبوب *mahboub*. — Une amante, معشوقة *m'achouqa*, محبوبه *mahboubè*, a.

AMARANTE, s. f., قطفه *qadhifè tchitchègui*, سلطان *qadhifè tchitchègui*, امير عاشقان *soulthān beurki*, مخمور *emiri 'āchiqān*, چچكى *makhmour tchitchègui*, t.

AMARRE, s. f., كمي يى ياليه *guèmi iālīa baghluādaq orghān*, پالامار *pālāmār*, غومنه *gomèna*, t.

AMARRER, v. a., بغلمق *baghla-maq*, كمي يى ياليه اورغان *guèmi iālīa orghān ilè baghla-maq*, پالامار ايله بغلمق *pālāmār ilè baghla-maq*, t.

AMAS, s. m., يعن *iēghyn*, يعن *iēghen*, t.

AMASSER, v. a., بيعمق *iēgh-maq*, طويلق *devchirmek*, thoplamaq. — S'amasser, بيعمق *iēghynmaq*, جمع او *djem'ol*, a.-t.

AMASIE, s. f., ville d'Asie, اماسيه *amāciā*.

AMATEUR, s. m., سون *seven*, سور *sever*, t.; سوبجى *sevīdji*, هوسكار *haveskiār*, a.-p. — Les amateurs de la science géographique, هوسكاران فن جغرافيا *haveskiārāni fenni djoghrafīā*.

AMAUROSE, s. f., cécité, goutte sercine, كورلق *kieurlyq*, t.; كمنه *kumnet*, a.

AMAZONE, s. f., جنگى عورت *djenkdji a'oret*, t.-a.

AMBASSADE, s. f., ايلچيلىك *iltchilik*, t.; سفارت *sefāret*, a. — Secrétaire d'ambassade, سفارت ستر *sefāret sirr kiātibi*. — Hôtel d'ambassade, سفارت خانه *sefāret khānè*. — Conseiller d'ambassade, سفارت مستشارى *sefāret mustechāri*. — Drogman d'ambassade, سفارت ترجمانى *sefāret terdjumāni*, t.

AMBASSADEUR, s. m., ايلچى *iltchi*. — Ambassadeur résident, اقامت ايلچيسى *iqāmet iltchici*. — extraordinaire, بيوك

فوق العاده *buiuk iltchi*, اياچى
fevq ul-'âde iltchi, a.-t. —

Les ambassadeurs des puissances
 amies, دول متحايه اياچيلرى
du-vêli mutchâbbè iltchîleri. — Point
 de tort à l'ambassadeur ou chargé
 d'une mission étrangère, اياچيه زوال
iltchiè zavâl ioq, prov. t.

AMBIANT, adj., قپلايان *qaplâân*,
 t. — Air, احاطه ايدن هوا
ihâtha iden havâ, a.-t.

AMBIDEXTRE, adj., صاعلو صوللو,
 ذواليددين *saghlu sollu âdem*, t.;
 zoul-îedein, a.

AMBIGU, adj., مبهم *mubhem*, a.;
 شبهه لو *chubhèlu*, a.-t. — Discours
 ambigu, چتال لاقردى *tchâtal lâ-
 qyrdy*, t.

AMBIGUITÉ, s. f., شبهه *chubhè*,
 a.; چتاللق *tchatûlyq*, t.

AMBIGUMENT, adv., شبهه ايله
chubhè ilè, a.-t.

AMBITIEUSEMENT, adv., حرص
 ايله *hyrs ilè*, a.-t.

AMBITIEUX, adj., حسرتلو *has-
 retlu*, a.-t.; متكبير *mutekebbir*,
 حريص منصب *harîci mancyb*, a.;
 حريص شان و پايه *harîci chân ve
 pâie*, a.-p.

AMBITION, s. f., حرص *hyrs*,
 حريص منصب *hyrci mancyb*, a.;
 حريص شان *hyrci chân*, a.-p.;
 حسرت *hasret*, هوس *haves*, a.;
 آرزو *ârzou*, p.

AMBITIONNER, v. a., حارص او
 حريص ايله استمك *hyrs
 ilè istemek*, قدرى هوس ا
 حسرت *qadri istemek*, ا

چكه-ك *hasret tchekmek*, a.-t.

AMBLE, s. m., يورغه *ïorgha*,
 اتك اشمسى *atuñ echmèci*.

— Cheval qui va l'amble, اشكين
echkîn, چاقون اشكون *echkoun*,
 تchapqyn. — Aller à l'amble, اشمك
tchâpmaq, t.

AMBLER, v. n., چاپمق *tchâp-
 maq*, اشمك *echmek*, t.

AMBLEUR, s. m., چاپقن *tchap-
 qyn*, t.

AMBRE gris, s. m., عنبر *'amber*,
 a. — Ambre jaune, succin, كاهريا
kiâhroubâ, pl. vulg. *kehribar*, t.

AMBRÉADE, s. f., ambre jaune
 faux, ياپمه كاهريار *ïâpma kehribâr*,
 ou simplem. *ïâpma*, t.

AMBRER, v. a., عنبرلك *'am-
 berlemek*, a.-t.

AMBRETTE, s. f., fleur, لخنيس
lakhnîs, لخنيش *lakhnich*, p.

AMBROISIE, s. f., قديم بت
 پرستلر اعتقادينه كوره الاه-لرك
*qâdim but perestler i'tiqâ-
 dinè gueurè ilâhleruñ tha'ûmi*.

AMBULANCE, s. f., سفرده بر
 بلوك عسكرك بيار خاندىسى
*se-ferdè bir buluk 'askeruñ bîmâr khâ-
 nèci*.

AMBULANT, adj., qui n'est pas fixe
 en un lieu, بر برده طورميان
bir ierdè dhourmaïân, سيار *seïâr*,
 متحرك *mutcharrîk*, a.

AME, s. f., principe de la vie,
 جان *djân*, a.-p.; روح *rouh*, plur.
 نفوس *nefes*, pl. نفس *ervâh* ارواح
nufous et انفس *enfes*. Ce dernier
 mot signifie également l'âme de

l'homme, âme raisonnable, personne, individu. — Corps sans âme, جسد *chifâ boulmaq*, a.-t. — Mon âme, expression de tendresse, جانم *djânum*, a. — Ame, conscience, عرض *'yrz*. — Honneur, souffle, vie, نفس *neses*. — Il a rendu l'âme, کورک *haqqa teslimi djân eiledi*. — Les âmes des trépassés, اولولرک ارواحی *euleruñ ervâhi*. — Les facultés de l'âme, مدرکه قوای *qouwâi mudrikè*, a. — L'âme d'un soufflet, کورک *kurek nefeci*. — d'un violon, کمانجه نفسی *kemândjè nefeci*, t.

AME, individu, نفس *neser*, نفس *nefess*, pl. نفوس *nufous*. — La population de Constantinople s'élève à environ neuf cent mille âmes, محروسه *استانبولک بالجمله سکنه سی تخمیناً طقوز یوز بیك نفوسه بالغ اولور mahroucè istâmboluñ bildjumlè senkenèci takhmînen dhoqouz üz bîñ nufouècè bâlygh olour*.

AMEDJI, s. m., آمدجی *âmedji*. Secrétaire du reis-effendi, rapporteur du divan (cette charge vient d'être supprimée).

AMÉLIORATION, s. f., اصلاح *islâh*, تصلیح *teslyh*, a.

AMÉLIORER, v. a., دها ایوو *dahâ eü itmek*, ییلمک *ieilèmek*, اوکدرمق *oñdurmaq*, اوکرمق *oñarmaq*, t.; اصلاح *islâh it*, a.-t. — S'Améliorer, v. réfl., ایو اولمق *oñmaq*, اوکمق *olmaq*. — En parlant de la santé,

شفا *sâghlamaq*, t.; شفا *chifâ boulmaq*, a.-t.

AMEN, s. m., ainsi soit-il, آمین *âmîn*, a.

AMENDABLE, adj., qui a mérité d'être mis à l'amende, جریمه *djèrèchè virmècinè mustahyqq*, a.-t. — Qui peut s'amender, قابل لاصلاح *qâbil ulislâh*, a.

AMENDE, s. f., جریمه *djèrèchè*, vulg. جریمه *djerèchè*, a. — Payer l'amende, جرمد وبرمک *djerèchè virmek*. — Faire payer l'amende, جریمه لهرک *djerèchèmek*, t. — Faire amende honorable, استغفار *istygghfâri âm it*, a.-t.

AMENDEMENT, s. m., اصلاح *islâh*, انابت *inâbet*, تصحیح *tashyh*, a.

AMENDER, v. a., rendre meilleur, اوکدرمق *oñdurmaq*, اوکرمق *oñarmaq*, طوغرولتمق *doghroultmaq*, اصلاح *islâh it*, a.-t. — S'amender, اوکمق *oñulmaq*, اوکرمق *dhoghroulmaq*, t.; اصلاح *islâh*, متنبه او *mutnebbih ol*, انابت *inâbet it*, a.-t.

AMENER, v. a., faire venir au lieu où l'on est, کتورمک *guèturmek*, t.; جلب *djelb it*, a.-t. — Abaisser le pavillon, بیراغسی *bâirâghy indirmek*, t.

AMÉNITÉ, s. f., شنلک *chenlik*, t.; لطافت *lethâset*, a.

AMENUISER, v. a., انجیلمک *indjiltmek*, انجیلمک *indjilèmek*, t.

AMER, s. m., fiel de poisson, مرارتي - بالق اودی *bālyq eudi*, *merārety*, t.-a.

AMER, adj. m.; fém. AMÈRE, آجی *ādji*, t.; مرّ *murr*, a. — Pa-roles amères, سوزلر آجی *adji seuzler*. — Triste, douloureux, کدرلو *kederlu*, a.-t.; مکدر *mukedder*, a. — Un peu amer, اچيجه *adjidjè*, a.

AMÈREMENT, adv. اچيكله *adjilikhè*, t.; مرارت ایله *merāret ilè*, a.-t.

AMÉRICAIN, s. m., امريقالو *ameriqālu*.

AMÉRIQUE, s. f., امريقا - امريقه *ameriqā*, يکي دنيا *iēni duniā*. — du nord, امريقه شمالي *ameriqai chimāli*. — du sud, امريقه جنوبي *ameriqai djenoubi*.

AMERTUME, s. f., goût amer, اچيک *adjilikhè*, t.; مرارة *merāret*. — Avec amertume, مرارنله *merāretlè*, a.-t. — Peine d'esprit, ناصه *tāsça*, الم *elem*, قضاوت *qaçāvet*, a. — de l'âme, جان اچيکي *djān adjilighui*.

AMÉTHYSTE, s. f., جبلقوم *djebel-leqoum*, جمست *djemset*, کرکهان *qir-qehān*, a.; قبرس الماسي *qibris elmāci*, t.

AMEUBLEMENT, s. m., اوطة طاقهي *odha thāqmy*, اوادانلق *avādān-lyq*, t.; اوک تجملاتي *evūn tedjemulāti*, او دوشمهسي *ev duchet-mèci*, a.-t.; اثات بييت *açāti beüt*, a.

AMEULONER, v. a., قورو اوت *qourou ot*, يعن *ieghen it*, t.

AMEUTER, v. a., former des chiens en meute, کويک سوريلري بغلمق *keupek suruleri baghlamaq*. — Soulever le peuple dans un esprit de révolte, زوربا ا *zorbā it*, فتنه قويرمق *fitnè qoparmaq*, a.-t. — Attrouper, اياغه قالدورمق *aiāgha qāldurmaq*, t.; جمع ا *djem' it*, a.-t. — S'Amateur, v. réfl., se réunir séditieusement, اياغه قالمق *aiāgha qalq-maq*, t.

AMI, E, S., يار دوست *dost*, t.; يار *iār*, p.; محلب *mouhibb*, محلب *moukhlys*, a. — Ami peu constant, sur lequel on ne peut guère compter, ايو، لیتراlement ami des beaux jours, کون دوستي *eü gun dosti*. — Ami sincère, véritable, يار وفادار *iāri vesādār*, محلب صادق *mouhibbi sād- dyq*, حقيقتلو دوست *haqqatlu dost*. — Ancien ami, اسكي دوست *eski dost*. — Mon cher ami, دوست *dosti*, عزيزم *'azizum*. — Amie, محبوبه *mahboubè*. — Amante, معشوقه *m'achouqa*, a. — Il est de mes grands amis, بنم پیک بيوک دوستمدر *benum pek büük dostumdur*. — Je vous dis cela en ami, بن سکا بونی *ben sañā bou-nou dost guibi seülèrum*.

AMIALE, adj., لطيف *lathyf*, a.; محبتلو *mouhabbetlu*, a.-t. — A l'amiable, adv., sans procès, بلا نزاع *bilā nizā*, بالتراضي *bittèrāzou*, a.

AMIALEMENT, adv., دوستانه *dostānè*, a.-p.

AMIANTE, s. m., يانمز طاش *iānmaz thāch*, t.

AMICAL, adj., محبتلو *mouhabbetlu*, a.-t.; دوستلغه *dostlu*, دوستلغه *dostlygha lâq*, p.-a.

AMICALEMENT, adv., دوستانه *dostânè*, محبانه *muhibbânè*, a.-p.; دوست کبی *dost guibi*, t.

AMIDON, s. m., نشاسته *nechâsta*, p.-t.

AMINCIR, v. a., انجلمک *in-djeletmek*, t.

AMIRAL, s. m., chez les chrétiens, امیرال *amirâl*, t. — En Turquie, grand amiral, پاشا قپودان *qapoudân pâchâ*. — Vice-amiral, قپودانه *qapoudâna beg*, پاترونا بک *pâtronâ beg*. — Contre-amiral, رهاله *reâla beg*.

AMIRAUTÉ, s. f., charge d'amiral, امیرال پایدسی - منصبی *amirâl pâÿsî - mancebi*. — En Turquie, دریا قپودانلغی *deriâ qapoudânlyghy*. — Siège du conseil d'amirauté et arsenal, ترسانه عامره *tersânè 'âmirè*, t.

AMITIÉ, s. f., دوستلق *dostlyq*, p.-t.; محبت *mouhabbet*, موڈت *meveddet*. — apparente, feinte, قوی یوزدن دوستلق *üzden dostlyq*. — constante, qui ne varie point, قوی دوستلق *qavi dostlyq*. — ancienne, eski دوستلق *eski dostlyq*. — Faire amitié, محبت ا *mouhabbet it*. — Témoigner de l'amitié, اظهار *izhâri mouhabbet it*. — Amitié pure, sincère, réciproque, مخالصة *moukhâlaçat*, مصادقة *muşâdaqat*, خلوص *khoulous*. — Être en rapports d'amitié, la cultiver, دوستلق اوزره او *dostlyq uzrè ol*,

دوستلغه رعایت ا *dostlygha ri'âÿet it*, دوستلش - هق *dostlachmaq*, محبتلشمک *mouhabbetlechmek*, a.-t.

AMMI, s. m., plante, نانخواه *nânkhâh*, p.; ام الخلال *oumm el-khalâl*, a.

AMMONIAC, s. m., sel, نشادر *nichâdir*. — liquide, نشادر روحی *nichâdir rouhy*, a.-t.

AMNISTIE, s. f., عفو عام *'afvi 'âmm*, a.; کچنک اوندلمه سی *guetchenuñ ounoudoulmacî*, t.

AMOINDRIR, v. a., ازلمق *azaltmaq*, t.; تقلیل ا *taqlîl it*, a.-t. — S'Amoindrir, v. réfl., ازلمق *azaltmaq*, اکسلمک *eksilmek*, t.

AMOINDRISSEMENT, s. m., تقلیل *taqlîl*, زوال *zavâl*, a.; اکسکلک *eksiklik*, t.

AMOLLIR, v. a., یومشانتق *ïoumchâtmaq*, t; نرم ا *nerm it*. — En mouillant, اسلاتمق *islatmaq*, صوده *souda ïoumchâtmaq*. — S'Amollir, v. réfl., devenir mou, یومشاق او *ïoumchânmaq*, یومشانق *ïoumchaq ol*. — S'amollir, au fig., s'efféminer, او *guevchek ol*, مؤخنت او *moukhannes ol*, a.-t.

AMOLLISSEMENT, s. m., تلبیسین *teliin*, a.; یومشانمقلق *ïoumchâtmaqlyq*, t.

AMOME, s. m., plante, حمامه *hemâma*, a.

AMONCELER, v. a., بیغمق *iyghmaq*, ییغمق *ieghmaq*, بیغن *iyghyn*, ییغن *ieghyn it*, جمع *iyghyn*, ایدوب بیغمق *djem' idup iyghmaq*,

a.-t.; دپه په ییغمق *tepèè iïgh-maq*, t.

AMORCE, s. f., appât pour prendre les poissons, يم *iem*, دادانمه *dādānma*. — Amorcer d'une arme à feu, اغز اوتی *aghyz oti*, طوتراق *thout-rāq*, t.

AMORCER, v. a., garnir d'amorce et attirer, يملمک *iemlèmek*, يم قومق *iem qomāq*, داداندرمق *dādāndurmaq*. — Amorcer une arme à feu, اغز اوتی قومق *aghyz otou qomāq*, t.

AMORTIR, v. a., calmer, دکدرمک *dīndurmek*, سوبندرمک *seuiundur-mek*, گوشتمک *guevchetmek*. — Rendre moins violent, moins ardent, ازالتمق *chiddeti azāltmaq*. — Amortir une dette, اطفای دین ا *ihfāi deīn it*. — S'Amortir, v. pr., گوشتمک *guevchenmek*, t.

AMORTISSEMENT, s. m., extinction, دوکنمکک *tukenmeklik*, انظفا *intifā*. — de la dette d'un état, دین مملکتک انظفاسی *dēini memlekētūn inthifāci*. — Caisse d'amortissement, ادای دین مملکت *edāi deīni memleket kha-zinēci*, a.-t.

AMOUR, s. m., affection, محبت *mouhabbet*, a.; سوکو *sevgu*, t.; حب *hubb*, *hybb*, مودت *meveddet*. — d'un sexe pour l'autre, عشق *'ychq*, vulg. *'achq*, a.; عاشقلق *'achyqlq*, a.-t. — divin, الله عشقی *allah 'ychqy*. — de la patrie, حب الوطن *hubb ul-vathan*, a. — paternel, athufeti pederānè. —

maternel, شفقت مادرانه *cheshqati māderānè*, p.-t. — mutuel, سوش *sevich*, t.; محبت مشارکه *muhābbeti muchārikè*, a.

AMOUR-PROPRE, s. m., خود بینلق *khod bīnlyq*, خود پسندلق *khod pē-cendlyq*, p.-t.

AMOUR charnel, شهوت *chehvet*.

AMOUR (pour l') de Dieu, الله الله عشقی *allah itchoun*, الله الهی *allah 'ychqy itchoun*, اللهی *allahi seversèn*. — de moi, بنم خاطر *benum khāthyrum itchoun*.

AMOURS (les), s. f. pl., l'objet aimé, محبوبه *mahboub*, محبوب *mahboubè*, a.; سوکولو *sevgulu*, t.

S'AMOURACHER de, v. réfl., عاشق *'āchyq ol*, a.-t.; دوشتمک *sevdiāe duchmek*, p.-t.

AMOURETTE, s. f., attachement passager, عشق بی قرار *'ychqi bi qarār*, a.-t. — Amourettes des prés (fleur de coucou), ایرق اوتی *airyq oty*, t.

AMOUREUSEMENT, adv., عاشقانه *'āchqānè*, a.-p.

AMOUREUX, s. et adj., عاشق *'āchyq*, a.; یاوقلو *īāvouqlu*. — Amoureuse, معشوقه *m'achouqa*, a. — Devenir amoureux d'une personne, بر کمسیدیه عاشق او *bir kim-sēiè 'āchyq ol*. — Brûler d'amour, عشقله یانمق *'ychqilè iānmaq*.

AMOVIBILITÉ, s. f., قرار سزلق *qarārsyzlyq*, a.-t.

AMOVIBLE, adj., قرار سز *qarārsyz*, عزلی ممکن *'azli mumkin*, a.-t.

AMPHIBIE, adj. et s., بىرلۇ صولو،
ierlu soulu, هم ابي هم ترابي hem
abi hem turabi. — Animal amphibie,
هم صوده هم قرهده ياشان حيوان
hem souda hem qarada iächân häi-
vân.

AMPHIBOLOGIE, s. f., ابهام ib-
hâm, a. Voy. AMBIGUITÉ.

AMPHIBOLOGIQUE, adj., مبهم
mubhem, a.

AMPHIGOURI, s. m., معنى سز
م'anasiz lâqirdi, t.

AMPHITHÉATRE, s. m., درجه ايله
derêdjê ilê ihâta احاطه اولنمش بر
olounmich ier, تپاشا ييري temachâ
ieri, تماشاگاه temâchâguitâh. — d'a-
natomie, تشریح خانه, techrîh khânê,
a.-p.

AMPHORE, s. f., شراب قابى cha-
râb qâbi, مشربه machraba, a.-t.

AMPLE, adj., ككش guênich,
بول bol, t.; واسع vâcy', a.

AMPLEMENT, adv., زياده سييله ziâ-
dêtlê, a.-t.; بول بول bol bol,
بولغىيله bollyghylê, t.; وسعتله vs'at-
tilê, a.-t.

AMPLEUR, s. f., ككشلك guê-
nichlik, بوللق bollyq, t.; وسعت
vs'at, a.

AMPLIATIF, adj., موسع muves-
cy', a.

AMPLIATION, s. f., بر سندنك
bir senêduñ ikindji ايكنجى صورتي
sourêti, ارتتملق artyrma, ارتتملق
artmaqlq, t.

AMPLIFICATEUR, s. m., مبالغه
mubâlagma idîdji, a.-t.;
ارتترىجى arturîdji, t.

AMPLIFICATION, s. f., زياده لىق
ziâdêlyq, a.-t.; مبالغه ithrâ,
mubâlagma, a.

AMPLIFIER, v. a., سوزى قبارتمق
seuzi qabârtmaq, بيوتتمك
biüt-mek', قبارتمق qabârtmaq, t.;
مبالغه mubâlagma it, a.-t.

AMPOULE, s. f., قبارجق qabâr-
djiq, شيشه qabâtaq, قبالتق
chê, t.

AMPOULÉ, adj., قبارتمش qabârt-
mich. — Discours, style ampoulé,
قبارتمش سوز qabârtmich seuz, t.;
كلام صحم kelâmi zakham, a.

AMPUTATION, s. f., ككش ke-
cich, t.; قطع qath'. — d'un membre,
قطع عضو qathy 'yzv, a.

AMPUTER, v. a., ككشمك kes-
mek, t.; قطع عضو qath it,
قطع عضو qathy 'yzv it, a.-t.

AMULETTE, s. m., حمايل hamâil,
تميمت temîmet, pl. a. تمايم temâim.

AMUSANT, adj., كوزل guzel, t.;
مقبول maq-
boul, a.; خوشجده khochdjê, p.-t.;
اكنجده لى eglendjêlu, t.;
صفالو safâlu, ذوقلو zevqlu, a.-t.

AMUSEMENT, s. m., اكنجده eglen-
djê, t.; صفا safâ, a. — Tromperie,
اولون oïoun, t.; ملاعبه mulâ'ebet,
a.; يالان سوزلرى iâlân seuzleri, t.

AMUSER, v. a., اكندرمىك eglen-
durmek, صفا ويرمك safâ vermek,
ذوق اتدرمىك zevq etdurmek. —
Trainee en longueur, صالماق ouzât-
maq. — Arrêter, اكندرمىك cîglen-
durmek. — Faire perdre le temps,
وقتنى غايب اتدرمىك vaqtyny

ghäbitturmek.—Tromper, الداتيق
aldätmaq, t. — Amuser par de vaines
promesses, مواعيد عرقويه ايله
مکندرمک *mevâ'ydî 'arqoubî ilê*
ëiglendurmek, a.-t.

S'AMUSER, v. réfl., اکلنمک
eglenmek, صفا سورمک safâ sur-
mek, a.-t. — Perdre son temps,
واقتنى غایب ا
vaqtini ghäb it,
a.-t.

AMUSETTE, s. f., اوبونجق *oïoun-*
djiq, اکلنجه eglendjè, جيجى dji-
dji, t.

AMUSEUR, s. m., الداديجى *al-*
dädidji, t.

AMYGDALES, s. f. Voy. GLANDE.

AN, s. m., douze mois, ييل *ïil,*
t.; سنه *senè, a.;* سال *sâl, p.* —
L'an passé, سنه - کچن ييل *gue-*
tchen ïil, ou *senè, بولدور boldur.* —
L'an prochain, کله جک ييل *guelè-*
djek ïil. — Jour de l'an, ييل باشى
ïil bâchi. — Une fois par an, سنه ده
senèdè bir kerrè. — Tous les
ans, بهر سنه *beher senè.* — Dans
cent ans, يوز ييلدنصکره *ïuz ïilden*
soñra.

ANA, s. m., حکايات مختلفه ذک
hikiütäti mukhtel'ifenuñ
medjmou'çi, a.-t.

ANACARDE, s. m., fruit de l'Inde,
قاوله *qâqoula, t.*

ANACHORÈTE, s. m., زاهد *zâhid,*
a.; ابدال *abdâl, منزوى munzèvi, a.*

ANACHRONISME, s. m., توارىخک
tavärykhtè olân ghalath,
a.-t.

ANADOLIE, partie de l'Asie-Mi-
neure, اناطولى *anâdholy.*—Bureau

du département des finances à Con-
stantinople, اناطولى محاسبه سى
anâtholy mouhâcebèci qatèmi.

ANAGRAMME, s. m., تحريف *tah-*
rîf, pl. تحريفات tahrîfât, a.

ANALEPTIQUE, adj., qui rend les
forces, دواى مقوى *mouqavvi,*
devâi mouqavvi, a.

ANALOGIE, s. f., بکزيش *beñ-*
zeïch, مشابهت tènâçoub, تناسب
muchâbèhat, قياس qyäs, a.

ANALOGIQUE, adj., مطابق *mu-*
thäbyq, قياسى iäqyelyqli; ياقشلى
qyâci, a.

ANALOGIQUEMENT, adv., مشابهت
بر وجهه *muchâbèhat uzrè,*
ber vedjhi qyäs, a.-p.-t.

ANALOGUE, adj., موافق *muvâ-*
fyq, مشابه muchâbyh, a.

ANALYSE, s. f., réduction d'une
chose à ses principes, تفرق *hall,*
teferruq, توزيع tevzi, a.

ANALYSE grammaticale des mots,
تفريق *temiiz, hall, تفريق tef-*
rîq. — Faire l'analyse d'un discours,
le réduire dans ses parties princi-
pales, اختصار كلام ا *ykhüçârî ke-*
lâm it, a.-t.

ANALYSER, v. a., حل *hall it,*
a.-t.

ANALYTIQUE, adj., حلى *halli,*
تفصیلی *tafsîli, a.*

ANALYTIQUEMENT, adv., حل ايله
hall ilê, a.-t.

ANANAS, s. m., fruit, اناناس
anânäs, يکى دنپانک بر ميوه سى
ièni dunânun bir mëvèci, t.

ANAPLÉRÉTIQUE, adj., دواى

مقَطَب *devāi mouqaththib*, a.

ANARCHIE, s. f., حكومتسزلک *hukoumetsyzlik*, a.-t.; اختلال *ikh-tilāl*, فتنه *fitnè*, a.

ANARCHIQUE, adj., حكومتسز *hukoumetsyz*, a.-t.

ANARCHISTE, s. m., باغی *bāghy*, a.; زوربا *zorbā*, t.

ANATHÉMATISER, v. a., لعنتلمک *lanetlèmek*, لعنت ا *lanet it*, لعنت او قومق *lanet oqoumaq*, a.-t.

ANATHÈME, s. m., لعنت *lanet*, a.

ANATOLIE, Asie-Mineure, اناطولی *anādhoulou*. Voyez ANADOLIE.

ANATOMIE, s. f., علم تشریح *'ylmi techrith*, a.

ANATOMIQUE, adj., تشریحی *tech-rihi*, a.

ANATOMIQUEMENT, adv., قواعد *qawā'ydi 'ylmi techrith uzrè*; a.-t.; تشریحاً *techrithen*, a.

ANATOMISER, v. a., تشریح ا *tech-rith it*, a.-t.

ANATOMISTE, s. m., علم تشریحک *'ylmi techrithè māhyr*, a.-t.

ANCÊTRES, s. m. pl., انازلر *atā-lar*, t.; اجداد *edjdād*, a.; اسلاف *eslāf*, ابا *ebā*. — Nos augustes ancêtres, اجداد عظامز *edjdādi 'yzā-mumuz*.

ANCHOIS, s. m., ساردله *sārdella*, شابسی بالغی *chābsi*, شابسی *chābsi bālyghy*, t.

ANCIEN, adj. et s., اسکی *eski*, t.; کهنه *keuhnè*, p.; قدیم *qadim*, a.—

Les anciens, متقدمین *muteqadde-mîn*, اسکی زمان ادملری *eski ze-mān ademleri*. — Un ancien ami ne devient pas (facilement) un ennemi, اسکی دوست دشمن اولمز *eski dost duchmen olmaz*.

ANCIENNEMENT, adv., اسکی ما تقدمدن *eski zèmandè*, *mā teqaddemden*, a.-t.

ANCIENNETÉ, s. f., قدیماتیق *qadimlyq*, a.-t.

ANCOLIE, s. f., گیاه *akhylā*, a.

ANCRAGE, s. m., lieu où l'on peut jeter l'ancre, دمیر اتدجق یئر *demir atadjaq ier*, میرسی *merça*, a. — droit d'ancrage, حققی *demir aktchèci*, *haqqy*, t.

ANCRE, s. m., لنگر *lenguer*, p.; دمیر *dèmir*, کمی دمیری *guèmi demiri*, t.; سکان *sukkiān*, a. — Jeter l'ancre, لنگر براقیق *lenguer brāqmaq*, لنگر انداز اولمق *lenguer endāz olmaq*. — Lever l'ancre, لنگر قالدرمق *lenguer qāldurmaq*.

ANCRER, v. a., دمیر براقیق *dèmir brāqmaq*, دمیر اتیق *dèmir ātmaq*, p.-t.

S'ANCRER, v. pr., بر مکانک یا خود *bir mekiāndè iākhod bir mancybtè qarār boulmaq*, t.

ANDALOUSIE, s. f., province d'Espagne, اندلوس *andelous*.

ANDOUILLES, s. f., بومبار *boumbār*.

ANDOUILLETTE, s. f., بومبارجق *boumbārdjiq*, t.

ANDRÉ, n. pr., اندریا *andriā*, t.

ANDRINOPLE, s. f., ville de Turquie, ادرنه *edirne*.

ANDROGYNE, adj., خنثی *khounsa*, a.

ANDROMÈDE, s. f., constellation, لامرأة السلسلة *el-imrāt el-mucel-selè*, a.

ANDROS, s. f., l'une des Cyclades, اندره اهدسى *andra adhaci*.

ANDROSACE, s. m., ou ANDROSSELLE, s. f., plante, قبيع *qaby'*, a.

ANE, s. m., چار اشك *èchek*, t.; جار *hymār*, مركب *merkeb*, a.; خر *kher*, p. — sauvage, يبان اشكى *iabān echègui*, t.

ANÉANTIR, v. a., ا يوق *ioq it*, t.; ازاله *izālè it*, ا اعدام *i dam it*, a.-t.

— S'anéantir, او يوق *ioq ol*, a.-t.

ANÉANTISSEMENT, s. m., هلاک *helāk*, a.; عدم يوقلق *ioqlyq*, *'adem*, 'udm, اعدام *in'idām*, a.

ANECDOTE, s. f., قصه *qyssa*, معلوم اولهش *hikiūiet*, حكايت *m'aloum olmamich qyssa*, a.-t.

ANÉE, s. f., اشك يوكى *èchek iuki*, خروار *khervār*, p.

ANÉMONE, s. f., كلنجك *guèlindjik tchitchègui*, چچكى *n'umān*, نعمان *n'umān tchitchègui*, a.-t.

ANERIE, s. f., اشكلىك *echeklik*, حماقت *hamāqat*, a.

ANESSE, s. f., ديشى اشك *di-chi èchek*, حمارت *hamāret*, a.

ANETÉ OU ANET, s. m., plante, شبت طوراق اوتى *dhourāq otj*, t.; شبت *chibitt*, a.

ANÉVRISME, s. m., dilatation d'un

artère, طمار شيشهسى *dhamār chichmèci*, انورسما *anèvrismā*. — Anévrisme des vaisseaux de l'œil, سبل *sebel*, a.

ANFRACTUEUX, adj., عوج *a'vedj*, معوج *m'uavvedj*, a.

ANFRACTUOSITÉ, s. f., عوج *'avedj*, انواع *in'yvadj*, a.

ANGE, s. m., ملك *melek*, a.; فرشته *fèrichtè*, p.

ANGÉLIQUE, adj., ملکه منسوب *mèlèguè mensoub*, بکرز *bežzer*, t.-a.; ملكى *meleki*, a. — Figure angélique, ملك منظر *melek manzar*, سيماء *melek peiker*, سيماء *peiker*, *sīmā*, a.-p.

ANGÉLIQUE, s. f., ملايک *mèlāik otou*, t.; سنبل خطابی *sumbuli khathāi*, a.

ANGÉLIQUEMENT, adv., ملايکه *mèlāikè guibi*, a.-t.

ANGINE, s. f., خناق *khounāq*, vulg. *hunaq*, a.; بوزاز قسلمسى *bo-ghāz qycilmaci*.

ANGLAIS, e, s. et adj., انگليز *ingliz*.

ANGLE, s. m., گوشه *kieuchè*, بوجاق *boudjāq*, t.; زاویه *zāvîè*, a. — droit, زاویه قايمه *zāvîèi qāimè*. — aigu, زاویه حاده *zāvîèi hādè*. — obtus, زاویه منفرجه *zāvîèi munsaradjè*.

ANGLETERRE, s. f., انگليز *ingliz memlèkèti*, انگلتره *inguiltera*.

ANGLICAN, adj., انگليز مذهبندن *ingliz mezhebinden*, t.

ANGLICISME, s. m., لغوة انكليزيه *laghvèti inglizîè*, t.

ANGLOMANE, adj., انگليز طرفدارى *inglîz tharafdâri*, انگليز ملتى سون *inglîz milleti seven*, t.

ANGLOMANIE, s. f., انگليز تقليدى *inglîz taqlîdi*, t.-a.

ANGOISSE, s. f., غصه *ghoussa*, كدورت *kè-douret*, t.; غم *ghamm*, الم *èlèm*, a.

ANGORA, ville de l'Asie-Mineure, l'ancienne Ancyre, انغورى *enghourî*. — Chat d'Angora, انغورى كديسى *enghourî kèdîci*. — Chèvre d'Angora, انغورى كچيسى *enghourî kètchîci*. — Châli, étoffe particulière d'Angora, انغورى شاليسى *enghourî châlîci*, t.

ANGUILLE, s. f., بيلان بالغى *ilân bâlighy*, t.

ANGULAIRE, adj., گوشه لو *kieu-chèlu*, t.; زوزاويه *zou zâvîè*, a.

ANGULAIREMANT, adv., زوايا ايله *zévâî ilè*, a.-t.

ANGULEUX, adj., چوق گوشه لو *tchok keuchèlu*, بوجاقلو *boudjâqlu*, گوشه لو *keuchèlu*, t.

ANIGROCHE, s. f., الشك *ilichik*, مانع *mân'ç*, طونق *thoutouq*, a.

ANIER, s. m., اشكچى *ehek-tchî*, t.

ANIL, s. m., چوبد اوتى *tchivîd oty*, t.; شتلة النيل *chetlet ennîl*, a.

ANIMADVERSION, s. f., تعذير *ta-zîr*, a.; عيبلامه *a'yplâma*, t.; زم *zemm*, a.

ANIMAL, s. m., حيوان *haivân*, pl. جانور *haivânât*, a.; حيوانات

djânver, p. — raisonnable, حيوان ناطق *haivâni nâthyq*. — Animal privé de raison, حيوان غير ناطق *haivâni ghâiri nâthyq*. — Les animaux domestiques, او حيواناتى *ev haivânâti*, طوارلر *dhavârter*, مواشى *mevâchi*. — Animal sauvage, يبان *iabân haivâni*. — Homme stupide ou privé de bon sens, حيوان *haivân*, احمق *ahmaq*, كيبى بر آدم *haivân guibi bir âdem*. — Qui appartient au genre animal, حيوانى *haivâni*, a.; حيوانه *haivânè daïr*, متعلق *mutè-allyq*, a.-t.

ANIMALCULE, s. m., حيوانچق *haivândjiq*, t.

ANIMALITÉ, s. f., حيوانية *haivânîet*, a.

ANIMATION, s. f., روح ايله *rouh ilè djeceduñ ütîhâdi*, برلكى *birligui*, a.-t.; جانلنمه *djânlanma*, p.-t.

ANIMÉ, adj., يوركلنمش *ïureklenmich*, جانلو *djânlu*, t.

ANIMER, v. a., donner le principe de la vie, جان و برمك *djân vîr-mek*, حيات و برمك *haïât vîr-mek*, احياء *ihîâ it*. — Exciter, encourager, غيرت و برمك *ghâiret vîr-mek*, تشويق *tchovyq it*. — Donner de la force, قوت و برمك *qouvvet vîr-mek*, تقويت *taqvîet it*, يوركلندرمك *ïureklendurmek*. — S'Animer, v. réfl., يوركلنمك *ïureklenmek*, t.; غيرته *ghâiretè guelmek*, a.-t.

ANIMOSITÉ, s. f., دارغونلق *dâr-*

ghouñlyq, t.; خصوصت gharaz, خصومت
khouçoumet, حقد hyqd, a.

ANIS, s. m., انیسون anıçoun, t.

ANISÉ, adj., انیسونله قرشترمش
anıçounlè qarichturmich, t.

ANISER, v. a., انیسون ایله قرشترمشق
anıçoun ilè qarichtur-
maq, t.

ANISETTE, s. f., انیسون عنبرتهسی
anıçoun amberüeci, t.

ANNAL, adj., qui dure un an,
سنو بر سنه سورر bir senè surer, t.; سنوی
senèvi, a.

ANNALES, s. f. pl., تواریخ tevā-
rykh, a. — Les annales de l'empire
Ottoman, تواریخ آل عثمان tavāry-
khy āli'osmān, a.-t.

ANNALISTE, s. m., مؤرخ muvar-
rykh, a.

ANNEAU, s. m., حلقه halqa, a.;
بوزک üzük. — Boucle de cheveux,
قورجق qyvrıdjq, قوری qyvrı, t.;
جد dj'ad, a.

ANNÉE, s. f., ییل il, t.; سنه
senè, pl. سنوات senoun, سنون se-
nevāt, عام 'ām, a.; سال sül, p. —
solaire, سنه شمسیه senèi chemsüè.

— lunaire, سنه قمریه senèi gama-
rüè. — Année d'abondance, برکتلو
berketlu senè. — stérile, برکتسز
berketsyz senè. — Année bis-

sextile, سال کبیسه sāli kebicè. —

L'année prochaine, کله جک سنه
guelèdjek senè, سنه اتیه senèi atie.

— L'année passée, dernière, کچن
guetchen senè, بولدور boldur, سنه

guetchen senè, سنه سابقده
senèi sābyqada. —

D'année en année, ییلدن ییله
il-den ilè, سنه سنه senè besenè. —

Dans les années de l'enfance, اعوام
طفولیتک a'vāmi thousoulüiettè. —

Daté du 15 septembre de l'année de
J.-C. 1838, تاریخ عیسوئیدن بیک

سکز بوز اوتوز سکز سنه سنک ایلول

اینک اون بشنجی کونک یازلمشدر
tärykhy 'ycevüiden biñ sekiz üz

otouz sekiz senècinuñ-èiloul äinuñ
on bëchindji gunurdè äizilmich-
tur.

ANNELER, s. f., boucler les che-
veux, قورتمق ساچی sätchi qyvirt-
maq, t.

ANNELURE, s. f., frisure en an-
neaux, قوری ساچلر qyvrı sätch-
lar, t.

ANNEXE, s. f., ارتمه artma, t.;
ذیل zeil, ضمیمه zamimè, a.

ANNEXER, v. a., ضم zamm it,
برابر قومق - rabit it, a.-t.; وضع
beräber qomaq, vaz' it, a.-t.

ANNEXION, s. f., t. de grammaire,
افاضت izäfet, a.

ANNIHILER, v. a. V. ANÉANTIR.

ANNIVERSAIRE, adj., هر ییللو her
üllu, ییلدن ییله واقع اولان
il-den ilè vāqy' olān, سنوی se-
nevèi, a.

ANNIVERSAIRE, s. m., ییل دونمی
il deunumi, t.

ANNONCE, s. f., اعلان khaber,
تنبیه tenbih, a.

ANNONCER, v. a., خبر و برمک
khaber virmek, اعلان ilān it,

inhā vè ich'ār it, a.-t.,
اخبار ikhbār it, a.-t.

ANNONCIATION, s. f., بشارت
bechâret gony, a.-t.

ANNOTATION, s. f., اشارت
ichâret, a.

ANNUEL, adj., سنوی sênêvi, a. ;
بر ییلیلک bir üllik, t.

ANNUELLEMENT, adv., ییلیلق iy-
lyq, t. ; هر یییل her iy-l, sênêde,
sênêden sênêtê.

ANNUITÉ, s. f., remboursement
annuel d'une partie du capital ajou-
tée aux intérêts, معامله ایله بر
سرمایه مقدارینک ادای سنویسی
mou'âmêlê ilê bir ser mâtê myqtâri-
nuñ êdâi sênêvüci, t.

ANNULAIRE (doigt), adj., اوکسر
euksyz parmaq, t.

ANNULATIF, adj., مبطل
moubthyl, ناسخ nâcykh, a.

ANNULATION, s. f., ابطال
ibthâl, رفع ref', a. ; بطل اتمه
batthâl itmê, t.-a.

ANNULER, v. a., قالدرمى qâl-
durmaq, t. ; رفع - یوق -
ioq, ref' it, ابطال -
batthâl, ibthâl it, a.-t.

ANOBLIR, v. a., اولولمق
oulou-lamaq, t. ; شرف ویرمک
cheref vîrmek, تشریف
techrîf it, a.-t.

ANOBLISSEMENT, s. m., تشریف
techrîf, a.

ANODIN (remède), adj., ملین
mulîn, a. Voy. CALMANT.

ANOMAL, adj., قاعلادن
qâ'idêden khâridj, a.-t.

ANOMALIE, s. f., قواعدسزلق
qavâ'idsizlyq, قانونسزلق
qânounsyzlyq, a.-t.

ANON, s. m., اشجک
êchêdjik, قولان
qolân, صیبه syba, sepa, so-
pa, t.

ANONNER, v. n., یلتکلیمک
yeltklêmek, t.

ANONYME, adj., آدسز
âdsiz, اسمی ismi nâ m'aloum. — Un ano-
nyme, معلوم اولمیان کسنه
ismi mâ'loum olmañ kimesnê, a.-t.

ANOREXIE, s. f., dégoût des ali-
mens, اشتها 'ademi ichtihâ, a.

ANSE, s. f. (d'un vase), -
قولب qoulb. — Les anses d'un pot,
بر باردغک قولبری
bir bârdaghuñ qoulbleri. — L'anse ou l'anneau d'un
cadenas, کلید پرهسی
kilîd pèrêci. — Petit golfe,
چکمهچہ tchekmêdjê.

ANTAGONISTE, s. m., خصم
kha-cym, a.

ANTARCTIQUE, adj., méridional,
جنوبی djenoubi, a. Voy. PÔLE.

ANTÉCÉDENT, adj., ایلروکی
ilê-ruki, t. ; سابق
mouqaddem, سابق
sâbyq, a. — Les antécédens,
سوابق sevâbyq. — L'antécédent, terme de
grammaire (dans un rapport d'an-
nexion), المضاف el-mouzâf.
— L'antécédent dans l'argument,
متقدم muteqaddem, a.

ANTECHRIST, s. m., دجال
ded-djâl, a.

ANTÉDILUVIEN, adj., qui a précédé
le déluge, طوفاندن اول اولان
thoufânden ewel olân, مقدم
thoufândem mouqaddem, a.-t.

ANTENNE, s. f., vergue, سرن
seren, ارتنه artêna, t.

ANTENNES, s. f. pl., cornes des

insectes, بوبجک بوپنوزی *beudjek boïnouzy*, t.

ANTÉPÉNUITIÈME, adj., آخردن اول *akherden ewvel*, قبل لآخر *qabl el-ākher*, a.

ANTÉRIEUR, adj., ایلروکی *ilèruki*, t.; سابق *sābiq*, متقدم *mutèqad-dim*, a.

ANTÉRIEUREMENT, adv., مقدما *mouqaddemā*, a.; اندن اول *anden ewvel*, t.-a.

ANTÉRIORITÉ, s. f., تقدم *teqad-dum*, اولیت *evvelîyet*, a.

ANTHOLOGIE, s. f., choix de fleurs, مجموعه اشعار *intikhābi chukioufè*. — Choix de poésies, متنوعه *medjmou' ai ech'ari mutè-nevvi'a*, a.

ANTHRAX, s. m., حرت مقولهسی *houmret maqoulèci*, a.-t.; شیر پنجه *chîr pentchè*, p.

ANTHROPOFORME, adj., animal qui a quelque ressemblance avec l'homme, نوعاً انسان ایله مشابهتسی اولان *nev'èn insān ilè muchābehati olān haivān*, a.-t.

ANTHROPOPHAGE, s. m., آدم بیجی *adem iēdji*, t.; مردمخوار *merdum-khār*, p.

ANTHROPOPHAGIE, subst. fém., مردمخوارلق *merdumkhārlyq*, p.-t.

ANTICHAMBRE, s. f., مابین *mā-bein*, a.; مابین اوطهسی *mābein odhaci*, a.-t. — Faire antichambre, مابین اوطهسنگ بکلمک *odhacindè beklèmek*, t.

ANTICHRÉTIEN, adj., دین

دین *dini 'ycevüie* مخالف *moukhālif*, a.-t.

ANTICHRISTIANISME, s. m., دین *dini mecy-hinuñ moukhālèfeti*, a.-t.

ANTICIPATION, s. f., پیشین *pî-chîn*, سبقت *sebqat*, تقدیم *taqtîm*. — Par Anticipation, adv., بروجه *ber vedjhi pîchîn*, a.-p. — Anticipation, usurpation, تعدی *tè'addi*, a.

ANTICIPER, v. a., prévenir, devancer, پیشین *teqaddum it*, پیشین *pîchîn it*. — sur les droits de, ضرر کتورمک *noqsān, zarar guèturmek*. — Prendre en avance, المق پیشین *pîchîn almaq*, p.-t. — Donner, payer, پیشین *pîchîn vîrmek*.

ANTICONSTITUTIONNEL, adj., قواعد *qavā'ydi memleketè moughāür*, a.-t.

ANTICONSTITUTIONNELLEMENT, ad- verbe, قوانین مملکته مغایراً *qavā-nîni memleketè moughāüren*, a.-t.

ANTIDATE, s. f., تاریخ مقدم *tārikhi mouqaddim el-vou-qou'*, تاریخ مقدم *tārikhy mouqad-dem*, a.

ANTIDATER, v. a., تاریخ مقدم *tārikhy mouqaddem iüzmaq*, یازمق *üzmaq*, a.-t.

ANTIDOTE, s. m., پاد زهر *pād zehr*, vulg. *panzèher*, ترياق *tariāq*, p.-t.; دافع الزهر *dāf'y uzzehr*, a.

ANTIENNE, s. f., début de chant, بر ترنمک ابتداسی *bir terennuñ*

ibtidāci. — Au figuré, mauvaise nouvelle, فننا بر خبر *fenā bir khaber*.

ANTIFÉBRILE, adj., دافع الحمى *dāf'y el-houmma*, a.

ANTIHYDROPIQUE, adj., استسقايه *istisqāè nāfi'*, a.-t.

ANTIHYPOCONDRIQUE, adj., مراق *merāq 'yilletinè nāf'y*, a.-t.

ANTIHYSTÉRIQUE, adj., رحم علتنه *rahm 'yilletinè nāf'y*, a.-t.

ANTILOPE, s. f., أهو *āhou*, p.; غزال *ghazāl*, a.

ANTIMÉPHYTIQUE, adj., دافع العفونة *dāf'y ul-'oufounet*, a.

ANTIMOINE, s. m., راستق طاشي *rāstyq thāchi*, antimoine, t.

ANTIMONARCHIQUE, adj., قرالغه *qrallygha moughāir*, اصول *oçouli salthanetè moukhālif*, a.-t.

ANTIMONIAL, adj., راستق تاشلو *rāstyq tāchly*, t.

ANTINATIONAL, adj., كندو ملتنه *guendu milletinè mukhālif*, مخالف *bed khāhi millet*.

ANTINÉPHRÉTIQUE, adj., بوبرك *beubrek thāchi 'yilletinè nāf'y*.

ANTINOMIE, s. f., ايكي قانون *iki qānoun be'nindè olān moukhaléfēté*, اختلافي *ykhilāfi cher'*, a.

ANTIOCHE, ville de Syrie, انطاكيه *entākiè*.

ANTIPAPE, s. m., شرعي اولميان *cher'y olmān rīm pā-pāci*, t.

ANTIPAROS, île de l'Archipel, انتيباره *antibāra*.

ANTIPATHIE, s. f., صد الطبعيت *ziddul-thabi'iat*, نفرت *nefret*, a.

ANTIPATHIQUE, adj., مخالف *moukhālif*, مصادد *mouzādīd*.

ANTIPESTILENTIEL, adj., دافع ضد الطاعون *dāf'y ul-vebā*, زيد العذبة *zidd ed-thāvoun*, a.

ANTI-PHRASE, s. f., كلام بالعكس *kelāmi bil'aks*, a.

ANTI-PHISTIQUE, adj., دافع ضد السل *dāf'y ul-verem*, زيد اوسيل *zidd ussil*, a.

ANTI-PHYSIQUE, adj., ضد الطبيعة *zidd utthaby'at*, a.

ANTIPODES, s. m. pl., lieu ou habitans de la terre diamétralement opposés, برى برينه مقابل اولان كره *olān kurèi arzuñ tahtindè vè fevqyndè olān sukkiān umekiānleri*, ارضك تحتك و فوقك اولان *biri birinè muqābil*, اسكي اسكي *eski cheiler*, a.-t. — Contraste, عكس *'aks*, a.

ANTI-PUTRIDE, adj., دافع عفونت *dāfi' oufounet*, a.

ANTIQUAILLE, s. f., اسكي شيلر *eski cheiler*, a.-t.

ANTIQUAIRE, s. m., اسكي زماندن *eski zemānden qālān cheilèrini arān*, اثار *açāri qadimètè vāqif*, a.-t.

ANTIQUÉ, adj., قديم *qadīm*, عتيق *'atyq*, a.

ANTIQUITÉ, s. f., les temps anciens, اسكي زمان *eski zemān*, قديمية *qadimüet*. — Antiquités,

monumens antiques, انار قديمه *açari qadimè*, انتقدهلر *antiqaler*, اسكيدن *eski qālma*, قالمه طاشلر *eskiden qālma thāchlar*, t.

ANTITHÈSE, s. f., اصداد كلمات *izdād kelimāt*, a.

ANTIVÉNÉRIEN, adj., فرنك علتنه *frenk 'yulletinè nāf'y*, a.-t.

ANTIVERMINEUX, adj., صوغالجان *soghouldjān 'yulletinè nāf'y*, a.-t.

ANTIVÉROLIQUE, adj., ضد *zidd ul-djèdèri*, دافع الجدرى *dāf'y ul-djèdèri*, a.

ANTONOMASE, s. f., emploi de l'épithète pour le nom propre, كنية *kinièt*, kuniet, غلبه *ghalèbet*, a.

ANTOINE, II. PF., انطون *anthoun*, t.-a.

ANTORE OU ANTITORE, s. m., plante antivénéneuse, تريباق البيش *teriāq ul-bīch*, قيمق *qyhaq*, a.; طولغادجق *dhoulghadjīq*, t.

ANTRE, s. m., غار *in*, t.; كهف *ghār*, مغاره *mèghārè*, كهف *kehf*, a.

S'ANCIER, v. réfl., كيجد لنيك *guïdjèlenmek*, كيجه قالمق *guïdjè qālmaq*, كيجه ايله بولمق *guïdjè ilè iolda boulounmaq*, t.

ANUS, s. m., بزوك *gueut*, كوت *beuzuk*, مقعد *maq'ad*, a.

ANXIÉTÉ, s. f., كوكل طارغى *gueuñul dhārlighy*, t.; كدر *kèder*, دل تنكى *dil tengui*, p.; دلگيرلك *dil-guïrlik*, p.-t.

AORISTE, s. m., مضارع *mou-zāry*, a.

AORTE, s. f., شاه طمار *chāh dhamār*, بيورك طهارى *ürè-gun buük dhamāry*, t.

AOUT, s. m., اب *āb*, ا. *aghostos*, g.

APAISEUR, v. a., تسكين *teskīn it*, ساكن *sākin it*, دكدرمك *dīndurmek*. — la colère, غضبى *ghazabi teskīn it*. — une

sédition, فتنه *fitnè teskīn it*. — Adoucir, يمشاتمق *ïoum-chātmaq*, خاطر بن خوش *khāthyrīn khoch it*. — S'Apaiser, يواشلنمق *ïavāchlanmaq*.

APAMÉE, ville de Syrie, فامية *fā-mièt*, a.

APANAGE, s. m., ارپدلق *arpalyq*, t.; ناپاره *nāmpārè*, p.

APANAGER, v. a., ارپدلق وبرمك *arpalyq vīrmek*, t.

APANAGISTE, s. m., ارپدلق صاحبي *arpalyq sāhybi*, t.-a.

A PART, exp. adv., séparément, باشقه *bāchqa*, باشقه *bāchqadjè*, t.; بر طرف *ber tharaf*, p. — Plaisanterie à part, لطيفه بر طرف *la-thifè ber tharaf*.

APARTÉ, s. m., كندو كندينه *guendi guendinè*.

APATHIE, s. f., طوبيازلق *dhoi-mazlyq*, طوبيمقالق *dhoi-mamaqllyq*, بلادت *gucūñulsyzylyq*, كوكلسزلق *belūdet*, a.-t.

APATHIQUE, adj., طوبياز *dhoi-māz*, حسسز *hyscyz*, بلاحس *bilū-hyss*, a.

iassi, ياصيلنمش *iāci*, ياصى *iāci*,
iācīlanmich, t.

APLATIR, v. a., دوز نمک *duzet-mek*, آنچه *indjēletmek*,
indjē it, ياصيلمق *iassylamaq*, ا
iassy it, تاسطيح *tasthyh it*, a.-t.

— S'Applatir, v. réfl., دوز او, *duz ol*,
ياصيلنمق *iācylanmaq*, t.

APLATISSEMENT, s. m., دوز لك
duzlik, دوز ايلملك *duz ēilēmek-*
lik, ياصيلق *iācylik*, t.

APLOMB, s. m., ligne perpendicu-
laire, خط عمود *khatty 'amoud*. —
— D'aplomb, à angle droit, زاوية
زاويه *zāvīci qāimē uzrē*. —
Aplomb, gravité, وقار *vaqār*. — Fil
à..., شاقولى ايب *chāqouli ip*. —
Le soleil tombe d'aplomb sur nous,
در كونش طوغرو اوزر-مزده در
gunech kounsh toughrou ouzrumuzdē dur.

APOCALYPSE, s. f., livre du Nou-
veau Testament, كتاب ابوقاليسس
kitābi abouqālicys, t.; الهام *ilhām*,
a.; روبای مر يوحنا *rouiāi mar iou-*
hanā, a.

APOCOPE, s. f., retranchement à
la fin du mot, حذف *hazf*, a

APOCRYPHE, adj., اصلسز *acyl-*
syz, ساخته *sākhtē*, p.; دوز مه
duz-mē, t.; شهبهلو *chubhèlu*, a.-t.;
مستور *mestour*.

APOGÉE, s. m., اوج *zervē*, ذروه
ēvdji sēmā, a. — Apogée de la
fortune, de la gloire, ترقى افتاب
tereqqi āfitābi dev-
let u idjlāl, a.-t.

APOLOGÉTIQUE, adj., qui contient

une apologie, مديحي *medihi*,
معذرت اميز *ma'ziret āmīz*, a.-p.

APOLOGIE, s. f., justification,
éloge, مدح *medh*, معذرت *m'azi-*
ret, اعتذار *i'tizār*, a.

APOLOGISTE, s. m., مدح ايديجي
medh idīdji, a.-t.; مادح *mādjh*,
ثناكوي *senāgouī*, p.

APOLOGUE, s. m., مثل *mecel*, pl.
امثال *emsāl*. Voyez FABLE.

APOPHTEGME, s. m., مقال حكما
maqāli hukemā, a.; كوزل سوز
guzel seuz, t.; نكته *nuktē*, pl.
نكات *ni-kiāt*, a.

APOPHYSE, s. f., saillie sur un os,
سنسن *synsyn*, pl. سناسن *synā-*
cin, a.

APOPLECTIQUE, adj., دامالو
dhamlalu, t.; سكتي *sekti*, a.

APOPLEXIE, s. f., طمله - دامله
dhāmla, t.; سكته *sektē*, a.

APOSTASIE, s. f., ارتداد *irtidād*, a.

APOSTASIER, v. n., دينندن
ارتداد ا *dininden deunmek*,
irtidād it, مرتد او *murted ol*, a.-t.

APOSTAT, s. m., دونه *deunmē*,
مرتد *murtad*, a.

APOSTÈME, s. m., دبله *dubbèlè*,
vulg. *dummèlè*.

APOSTER, v. a., mettre dans un
poste pour surprendre, پوسوده قومق
pouçouda qomaq, بکلتهمک
beklet-mek, t.; کيپندارلق *kēmīndārlyq*
it, p.-t. — des espions, جاسوس
djāçous qomaq, قومق

APOSTILLE, s. f., حاشيه *hāçhiie*,

a.; در کنار *der kênâr*, p. — Recommandation, توصیه *tevciê*, a.

APOSTILLER, v. a., — حاشیه قومی *hâchiê qomaq*, *îâzmaq*, کنار *kenâr* *îâzmaq*, p.-t.

APOSTOLAT, s. m., پیغمبرلک *pêighamberlik*, p.-t.; رسالت *rêçâllet*, a.

APÔSTOLIQUE, adj., qui vient de l'apôtre de Dieu ou des apôtres, رسولی *reçouli*, a.; پیغمبری *pêighamberi*, p.-t. — Qui est du Saint-Siège, ربم پاپاسنه منسوب اولان *rîm pâpâcinê mensoub olân*, ربم *rîm* *pâpâci tharafinden olân*, t.

APOSTOLIQUEMENT, adj., رسول *reçoul guibi*, a.-t.

APOSTROPHE, s. f., allocution, توجیه کلام *moukhâthêbet*, — مخاطبة *tevdjîhi kelâm*, *khythâb*, a. — Petit signe d'élosion, بر حرفک *bir harfuk*, حذفنه *terkhiminê mus-tedlil nichân*.

APOSTROPHER, v. a., خطاب *khythâb it*, توجیه خطاب *tevdjîhi khythâb it*. — S'Apostropher, v. réfl., خطا بلشقی *khytâblachmaq*, a.-t.

APOSTUME. Voy. APOSTÈME.

APOSTUMER, v. n., se former en apostème, قبارمق *qabârmaq*, ایرکلکمک *irînlêmek*, t.

APOTHÉOSE, s. f., تالیه *tâliêh*, a.

APOTHICAIRE, s. m., اجزاجی *edjâdji*, vulg. *êzâdji*, a.-t.

APOTHICAIRERIE, s. f., magasin

de drogues, دکانی اجزاجی *edjâ-dji dukkiâni*, t.-a. — Art de l'apothicaire, ازاجیلک *ezâdjîlik*, t.

APÔTRE, s. m., رسول الله *reçoul allah*, a. — Apôtre de J.-C., حواری *havâri*. — Les apôtres, حواریون *havârîoun*, a.

APOZÈME, s. m., قابینامش اوتک *qâinâmich otuñ souî*, t.

APPARAÎTRE, v. n., کوزکمک *gueuzukmek*, کورنمک *gueurunmek*, ظاهر- نمایان او *zouhour it*, *zâhir*, *numâian ol*, a.-p.-t.

APPARAT, s. m., آلائی *âlâi*, t.; عنوان *unvân*, طنطنه *thanthana*, a.

APPAREIL, s. m., آلائی *âlâi*. — Grands préparatifs, عظیم *azîm tédâruk*. — de guerre, تدارکات حربیه *tedârukiâti harbîê*, یراق *sefer muhimmâti*, *iarâq*, t. — Bandages et remèdes mis sur une plaie, بر پاره اوزرنه قونلان *bir iâra uzerinê qon-lân bâgh rê 'ilâdjler*. — Lever l'appareil, بر پاره نک باغلری چوزمک *bir iâranuñ bâghlari tcheuzmek*.

APPAREILLAGE, s. m., t. de mer, یلکن اچمقاعی *ielken atchmaqly-ghy*, t.

APPAREILLÉE, s. f., voile mise au vent, روزکاره اچلمش یلکن *rouz-guiârê atchilmich ielken*, t.

APPAREILLER, v. a., joindre deux choses pareilles, اویدر مرق *cuïdour-maq*. — Accoupler, چفتلمک *tchift-lêmek*. — Préparer, disposer, قورمق *gourmaq*, حاضرلمق *hâzirlamaq*.

— Mettre à la voile, **بلکن آچمق** *ielken âtchmaq*, t. — S'Appareiller, v. réfl., **چفتلنمک** *tchiftlenmek*, v. réfl., **برابر او** *berâher ol*, t.-p.

APPAREMMENT, adv., **غالباً** *ghâlibâ*, **ظاهر حالده** *zâhirdè*, **ظاهر حالده** *zâhiri hâldè*, a.-t.; **مکر** *meïer*, p.

APPARENCE, s. f., extérieur, **گوشه گسترش** *gueusterich*, **گوشه گسترش** *gueu-runuch*, t.; **صورت** *souret*, a. — En apparence, **صورتاً** *soureten*, vulg. **صورتاً** *soureta*, **صورت ظاهرده** *soureti zâhiredè*. — Vraisemblance, **احتمال** *yhimâl*, a.

APPARENT, adj., **گورنن** *gueurunen*, **بللو** *bellu*, t.; **عیان** *zâhir*, **عیان** *'aiân*, a.

S'APPARENTER, v. réfl., **خصملىق** *khycymlyq* **باغلاماق** *baghlamaq*, t.; **باغلاماق** *khycymlyq* **باغلاماق** *baghlamaq*, t.; **مصارهت او** *muçâheret it*, a.-t.

S'APPARESSER, v. réfl., **تتبللنمک** *tembellenmek*, t.; **تکاسل او** *tékiâçul it*, a.-t.

APPARIEMENT, s. m., action d'apparier, **چفتلشه** *tchiftlechemè*, t.; **تزویدج** *tezoïdj*, a.

APPARIER, v. a., **چفتلنمک** *tchiftlèmek*. — S'apparier, **چفتلنمک** *tchiftlenmek*, t.

APPARITEUR, s. m., **محضر** *muhzyr*, a.; **چاوش** *tchâvouch*, t.

APPARITION, s. f., **ظهور** *zouhour*, a.; **گورنمکلىق** *gueurunmeklik*, t.; **صدور** *scoudour*, a.

APPAROIR, v. n., **اشکاره** *achikiâr*, **ظاهر او** *zâhir ol*, a.-t.; **پدید اولمق** *pedîd olmaq*, p.-t.

APPARTEMENT, s. m., **قونعک** *qonaghun bir dâirèci*, **بر دایره سی** *qonaghun bir dâirèci*, **دایره** *dâirè*. — des femmes, **حرم** *harem*, a.

APPARTENANCE, s. f., dépendance, **توابیع** *tevâby*, **لواحق** *levâhyq*, **تعلق** *te'alluq*, pl. **تعلقات** *te'alluqât*, **انتساب** *intiçâb*, a. — Ce mur est une des appartenances de cette terre, **مذکورهنک** *bu divâr*, **توابعدندر** *erâzî mezkîourènuñ tevâby'indendur*.

APPARTENIR, v. n., avoir rapport, **انتساب او** *mutè'alluq ol*, **انتساب او** *intiçâb it*, **منتسب او** *munteçib ol*, a.-t. — Être à quelqu'un, **بسر** *bir kimesnènuñ mâli ol*. — Cela lui appartient, **انک در** *anuñ dur*. — Cela m'appartient, **بو بنمدر** *bou benum dur*. — Être parent, **خصمى او** *khysmy ol*, a.-t.

APPAS, s. m. pl., **گوزللك** *guzzellik*, t.; **جاذبه** *djâzibet*, a.; **دلنوارلق** *dilnuvâzlyq*, p.-t.

APPAT, s. m., **یم** *iem*, t.

APPATER, v. a., **یلمک** *iemlèmek*, **یم ویرمک** *iem vîrmek*, t.

APPAUVRIR, v. a., **فقیرا** *saqyr it*. — S'appauvrir, **فقیرلنمق** *saqyrlanmaq*, a.-t.

APPAUVRISSEMENT, s. m., **فقیرلق** *saqyrlyq*, a.-t.; **فاقد** *fâqa*, **افتقار** *iftiqâr*, a.

APPEAU, s. m., **یم** *iem*, t.

APPEL, s. m., action d'appeler à haute voix, **چاغرش** *tchâghrych*,

مذادات *munādāt*. — Recours à un juge supérieur, حاکم اکبره مراجعت *hākimi ekberè murādja'at cīlèmeklik*, t. — Défi, دعوت *d'avet*. — Appel canonique à la prière, اذان *ezān*, a.; اذان او قونمسی *ezān oqounmaci*, a.-t.

APPELANT, adj., محکمه اکبره *mehkemè ekberè murādja'at iden*, a.-t.

APPELÉ, part., تسمیه *tesmüè olounmuch*, a.-t.

APPELER, v. a., inviter à venir, خدمتکاری چاغرمق *tchāghyrmaq*. — Appelez le domestique, چاغر *khyzmetkiāry tchāghyr*. — Appelez par le nom, ادیله چاغرمق *adilè tchāghyrmaq*. — en justice, محکمه یه *mehkemèie oqoumaq*, d'avet it, دعوته *murāfa'a it*. — Appeler les causes, دعوالری *d'avāleri beīān it*. — Défier, میدانه دعوت ا *oqoumaq*, میدانه دعوت ا *meīdānè d'avet it*, a.-t. — Nommer, ادقومق *ad qoumaq*, تسمیه *tesmüè it*.

— Comment appelle-t-on cette fleur? بو چچکه نه دیرلر *bou tchitchèguè nè derler*. — Je m'appelle Ahmed, احمددر ادم *ahmedtur adum*. — Appeler, attirer, faire venir, جلب ا *djelb it*. — Appeler, recourir à un autre tribunal, غیر محکمه یه *ghāiri mehkemèie qāldurmaq*. — En appeler d'une sentence, بر قاضینک حجتی قبول *bir qāzīnuñ heuddjèti qaboul itmemek*, a.-t. — Appeler au

secours, مدد چاغرمق — ق *meded tchāghyrmaq*. — En appeler à quelqu'un, بر کسند نک رأینه — قیاسنه *bir kimesnènuñ reīnè*, قیاسینه *qyācinè murādja'at it*, a.-t.

APPELLATIF (nom), adj., اسم *ismi djins*, a.

APPELLATION (d'un jugement) s. f., مرافعت *murāf'aat*. — des lettres, تسمیه حروف *tesmüèi hourouf*, a.

APPENDICE, s. m., آرتمه *artma*, t.; ذیل *zèil*, ضمیمه *zamimè*, a.

APPENDRE, v. a., اصد قومق *aç a-qoumaq*, t.

APPENTIS, s. m., تخته سایه بانى *takhta sāiebāni*, سایه بان *sāie-bān*, p.

APPESANTIR, v. a., اغرلتمق *agherlatmaq*, t.

S'APPESANTIR, v. réfl., devenir plus pesant, اغرلتمق *agherlanmaq*. — sur un sujet, اوزاتمق *ouzātmaq*, تطویل کلام ا *tathvīl it*, تطویل کلام ا *tathvīli kelām it*, a.-t.

APPESANTISSEMENT, s. m., اغرلتمه *aghyrlatma*, t.; تثقیل *tesqīl*, a.

APPETENCE, s. f., اشتها *ichtihā*, a.

APPÉTER, v. a. (peu usité), désirer vivement, حسرنله استمک *hasretlè istèmek*, a.-t.

APPÉTISSANT, adj., اشتها ویرجی *ichtihā vīrdji*, a.-t.

APPÉTIT, s. m., اشتها *ichtihā*, a. — Appétits sensuels, هواى نفسانى *havāi nefsāni*, شهوات نفسانى *chehevātī nefsāniie*, a.

APPLAUDIR, v. a., en battant des mains, *el qāqmaq*. — Ap-
prover, *afserin oqou-
maq*, p.-t.; *tahsîn it*,
a.-t.

S'APPLAUDIR, v. réfl., *کندیننی guendini tahsîn it*, a.-t.;
bēūmek, t.

APPLAUDISSEMENT, s. m., *ال*
el qāqmaci, *افسرین afserin*,
tahsîn, a.

APPLAUDISSEUR, s. m., *تَحْسِين*
tahsîn ididji, a.-t.

APPLICABLE, adj., *ياقشقی tāqi-
chiq*, t.; *راجع rādji*. — A quelle
personne cette épithète est-elle ap-
plicable? *بوصفت قنغی ذاته*
*bou sifāt qanghy zātē rā-
dji dur*, a.-t.

APPLICATION, s. f., *کوشش kiou-
chich*, p.; *جد و جهد sa'i*,
djedd u djehd, *تقیّد teqāūd*,
digqat, *مطالعه mouthā-
l'aa*, a.

APPLIQUER, v. a., mettre une
chose sur une autre, *یاپشترمق ū-
pichtürmaq*, *اوزرینه قومق uzerinē
qomaq*. — la main, *ال اورمق el
ourmaq*, t. — Destiner, *تخصیص takhsys it*, a.-t. — l'esprit, l'atta-
cher à..., *چالشمق tchālichmaq*,
بر قانونی sa'i it. — une loi,
bir qānouni idjrā it. — une
peine, *جزاسن ویرمک djézācin
vürmek*, a.-t.

S'APPLIQUER, v. réfl., s'attacher,
se poser sur, *یاپشتمق tāpichmaq*,

ثوتونمق thoutounmaq. — S'appli-
quer à une chose, *برایشه ال اورمق
bir ichē el ourmaq*, *تثبت techē-
bus it*. — au travail, *چالشمق
tchālichmaq*, *اقدام sa'i it*,
y'qtām it. — à la lecture, *مطالعه
mouthāla'ā kiutub it*. —
S'appliquer, se rapporter, *راجع او
rādji' ol*, a.-t.

APPOINT, s. m., *کسور kuçour*, a.

APPOINTÉ, adj., *کدکلو guèdiklu*,
t.; *علوفه لو ulufēlu*, a.-t.

APPOINTEMENS, s. m. pl., *کدک*
guèduk, t.; *علوفه ulufē*,
vazifē, a.

APPOINTER, v. a., donner des ap-
pointemens, *تعیین ا* - *ویرمک*
'ulufē vürmek, *ta'īn it*, a.-t.

APPORT, s. m., *بازار bāzār*, p.-t.

APPORTAGE, s. m., *حماللق ham-
mällyq*, a.-t.

APPORTÉ, adj., *کتورلمش guètu-
rilmich*, t.

APPORTER, v. a., *کتورمک guè-
turmek*. — Apportez cela, *کتور
guètur chounou*. — Causer,
باعث bā'is, *sebeb ol*.
— Apporter du dommage, *ضررینه
zararinē sebeb ol*, *ضرر او
zarar it*, a.-t.

APPOSER, v. a., *قومق qomaq*,
vaz' it, a.-t. — les scellés,
مهرلمک muhurlèmek, p.-t.

APPOSITION, s. f., *وضع انمکلیک
vaz' etmeklik*, a.-t.; *وضع vaz'*, a.

APPRÉCIATEUR, s. m., *بهاکسیجی
behā kecīdji*, t.; *قیمت شناس*

qymet chinās, a.-p.; قيمتى بيلان
qymetyni bilēn, a.-t.

APPRECIATION, s. f., قيه-ت
qymet thoutmaqlyq, a.-t.;
اعتبار *y'ibār*, تميمين *tesmīn*, a.
— Cas, opinion, مظنه *zann*,
mezennē, a.

APPRECIER, v. a., طوتمق *thout-
maq*, قيمته طوتمق *qymetē thout-
maq*, اعتبار *i'ibār it*, -
قيمتنى *qymētini*, *qadrini*
bilmek, a.-t.

APPREHENDER, v. a. V. CRAINDRE.

APPREHENSION, s. f., crainte,
قورقو *qorqou*, خوف *khavf*. — Sim-
ple idée qu'on prend d'une chose
sans porter de jugement, وهم *vehm*,
pl. اوهام *evhām*, a.

APPRENDRE, v. a., acquérir une
connaissance, اوكرنمك *eugren-
mek*, تعلم *te'allum it*. — par cœur,
ازبرلمك *ezberlēmek*. — Enseigner,
او قودرمق *eugretmek*, t.;
oqoudourmaq, تعليم *t'alīm it*, a.-t.

— Ouïr dire, اشتمك *ichitmek*, t.;
او *mesmou'y ol*. — Être
informé, خبر المق *khāber ālmaq*.
— De qui avez-vous appris cette
nouvelle? بو خبرى كيدن الدكر
bou khāberī kūnden alduñyz, a.-t.

APPRENTI, s. m., شاگرد *chā-
guerd*, p.-t. — Novice, peu habile,
مبتدى *muhtedi*, عجهى *'alje-
mi*, a.

APPRENTISSAGE, s. m., شاگردلك
chāguirdlik, شاگردلك وقتى
chāguirdlik vaqty, عجهيلك *'alje-*

mlīk, p.-t. — Étude, تعلم *te'al-
lum*, a.

APPRÊT, s. m., تدارك *tedāruk*,
تهيه *tehüet*, *tehüē*, a. — Assaison-
nement, تربيه *terbiē*. — De grands
apprêts, تداركات عظيمه *t edāru-
kiāti 'azīmē*, a.

APPRÊTER, v. a., حاضرلمق *hā-
zyrlamaq*, حاضر *hāzyr it*,
تهيه *tehüē it*, a.-t. — Assaisonner,
يمك *pichurmek*, پشورمك
ïemek pichurmek. — Don-
ner l'apprêt, صيقل ويرمك *sai-
qal virmek*.

S'APPRÊTER, v. réfl., حاضرلمق
hāzyrlanmaq, حاضر او *hāzyr ol*,
نداركلنمك *tedāruklenmek*, a.-t.;
يرافلنمق *ïarāqlanmaq*, t.

APPRIVOISÉ, adj., الشيق *aly-
chyq*, t.; رام *rām*, p.; متانس
mutē'ennis, خانه پرور *khānē perver*, p.
— Animal apprivoisé, الك او كرنهش
eldē eugrenmich djānver,
1.-p.

APPRIVOISER, v. a., الشترمق
alichturmaq, رام او *rām it*,
mutē'ennis it. — S'Apprivoiser, v.
réfl., الشيق *alichmaq*, t.

APPROBATEUR, s. m., تكسين
tahsīn idīdji, ايديجى

APPROBATION, s. f., تكسين *tah-
sīn*, استحسان *tasvīb*, تصويب
tihsān, رضا *rizā*, a.; بكنمك
beūmeklik, t.

APPROBATIF, adj., بکنن *beūnen*,
رضا كوسترون *rizā gueusteren*,
استصوابى *istisvābi*, a.

APPROCHANT, adv., يقين *iaqyn*, بکزر *qarīb olān*, a.-t.; بکزر *beñzer*, تخمینا *takhmīnā*, a.

APPROCHES, s. f. pl., voisinage, يقين *iaqynlyq*, a.; قریب *qārib ierler*, a.-t. — Les approches d'une place, يقين *qal' aīe* بکزر *iaqyn ierler*.

APPROCHER, v. a., avancer vers, يقين *iaqlachturmaq*. — Faire approcher, يقين *ianāchturmaq*. — Mettre proche, يقين *iaqin qomaq*. — S'avancer, يقين *iaqin guelmek*. — Approchez, كل *iaqin guel*. — Ressembler, بکزر *beñzèmek*. — Être en faveur auprès de quelqu'un, بر *bir kimesnè-nuñ nazarindè ol*. — Il approche du vizir, il est en faveur auprès de lui, در *vèziruñ nazarindè*, ou *gueuzuñdè dur*.

S'APPROCHER, v. réfl., يقين *iaqlachmaq*, يقين *ianāchmaq*, t.

APPROFONDIR, v. a., rendre plus profond, creuser, قازمق *qāzmaq*, بر *derin it*. — Un fossé, بر *bir khandāghy derin qāzmaq*, ا *te'am-mouq it*. — Pénétrer plus avant dans la connaissance, استکناه *istīknāh it*, بر شیک *bir cheiūñ kunhinè vārmāq*, ا *in'ān it*, تیل *temel ilè añlamāq*, ا *tadqyq it*, a.-t.

APPROPRIATION, s. f., action de s'approprier une chose, کندینه *āldè*

guendinè ālma, t.; استملاک *istim-lāk*, a.; تخصیص *takhsīs*, a.

APPROPRIER, v. a., conformer, rendre propre à..., اويدر *ouī-durmaq*, ا *takhsīs it*, a.-t.

S'APPROPRIER, v. réfl., prendre pour soi, کندینه *guendinè āl-maq*, مالک *mālik ol*, ا *nefsinè takhsīs it*. — S'attribuer, کندو *guendu guēnduē isnād it*, a.-t.

APPROUVER, v. a., بکنمک *beñen-mek*, ا *tahsīn it*, a.-t.; راضی *rāzi ol*, ا *qaboul it*, معقول *m'aqoul gueurmek*, افرین *āferin oqou-maq*, دیمک *dīmek*, ا *istihsān it*, a.-t.

APPROVISIONNEMENT, subst. m., تدارک *tedāruk gueur-mèci*, ذخیره *zakhyrè tedā-rugui*. — d'une place ou d'une armée, بر شهرک *bir chehruñ tā bir 'askeruñ muhimmati*, صورصات *sorsūt*, t.-a.

APPROVISIONNER, v. a., ذخیره *zakhyrè hāzyr it*, ذخیره *zakhyrè tedāruk it*, ا *zakhyrè gueurmek*, a.-t.

S'APPROVISIONNER, v. réfl., کندینه *guendinè lā-zim olāni tedāruk it*, ا *zakhyrè djem' it*, a.-t.

APPROXIMATIF, adj., تخمینا *tekh-minū*, a.

APPROXIMATION, s. f., تخمین *takhmīn*, a. — Par approximation,

اپله *takhmîn ilè*, a.-t.

APPUI, s. m., étaie, soutien, *طیاق dhāīāq*, *دستک testek*.

— Protecteur, *ارقه arqa*, *مسند mesned*, a. — Il a de l'appui, de la protection, *ارقهسی varqacy vār*, ou *مسندی واردر mesnèdi vārdur*.

APPUYER, v. a., soutenir avec un appui, *طیاق dhāīātmaq*, *طیاق قومق dhāīāq qomaq*. — Favoriser, aider, *یاردم iārdum it*. — Prendre parti pour, *صاحب چقمق sāhub tchiqmaq*. — Insister, *قوی طورمق qavi dhourmaq*, *طیانمق dhāīānmaq*.

Voyez PROTÉGER. — S'Appuyer, v. réfl., *طیانمق dhāīānmaq*, t.; *استظهارا istizhār it*, a.-t. — sur un coussin, *یاصدانمق iāstānmaq*, t.

APRE, adj., *سرت sarp*, *صرب sert*, *ککره kekrè*, t.

APREMENT, adv., *سرتانگله sertli-guilè*, t.; *خشونت ایله khouchounet ilè*, a.-t.

APRÈS, adv., *صکره soñra*, t.; *بعد b'ad*, a. — Après vous, *سزدنصکره syzdensoñra*. — Vous irez après, *سکره soñra guñdersiñyz*. — Courir après quelqu'un, —

بیر کیمسندنک ardinè gochmaq. — D'après, selon, *اوزره uzrè*, *گوره gueurè*. — D'après lui, *اگا کوره aṅā gueurè*.

— D'après ce qu'il dit, ou a dit, *سوزینه dedugui uzrè*, *دیدوکی اوزره seuzinè gueurè*. — Après les salutations, *بعد السلام b'ad esselām* — Après demain, *اوبر کون obir gun*,

یارین iāryn dèil obir gun. — Après coup, *بعد الوقوع b'ad el-vouqou'*. — Après midi, *اویلهدن صکره euilèdèn soñra*.

APRETÉ, s. f., *سرتلق sertlyq*, *خاملق khāmlyq*, *ککره لک kekrèlik*, t.

APTE, adj., *یاراتق iārāchyq*, *یارار iārār*, t.; *قابل qābil*, *قادر qādir*, *مستعد moustā'ydd*, a. — Un homme apte, *یارار آدم iārār ādem*.

APTITUDE, s. f., *یاراتلق iārāchyqlyq*, t.; *قابلیت qābilīet*, *استعداد isti'dād*, *اهلیت ehlīet*, a.

APUREMENT, s. m., *حسابی hyçābi biturmè*, a.-t.; *قطع حساب qath'y hyçāb*, a.

APURER, v. a., *حساب کسپک hiçāb kesmek*, *قطع حساب qath'y hyçāb it*, a.-t.

AQUATILE, adj., *صولی souli*, *صوده کی soudèki*, t.

AQUATIQUE, adj., *صوده کی soudèki*, *صوده گلور soudè guèlur*, t.; *ابی ābi*, p.

AQUEDUC, s. m., *صویولی sou iōli*, *صوترازو souterāzou*, t.

AQUEUX, adj., *صولو soulu*, t.; *ابدار ābdār*, p.; *مایی māīi*, a.

AQUILIN (hez), adj., *قرنال بورونلو qartāl bourounlou*, t.

AQUILON, s. m., *قیش یلی qych ièli*, *پوبراز poīrāz*, t.

ARABE, s. et adj., *عرب 'areb*, *لسان عربی 'arebi*. — Langue arabe, *عرب لسانی liçāni 'arebi*, ou *عربی*

'areb liçāni, العربية 'arebiè. — En arabe, عربي 'arabichè. — Arabe, homme dur, avare, طمعكار than'akiār, a.-p.; خسيس khacis, a.

ARABESQUE, adj., dans le genre des Arabes, عرب جنسى 'arab djinsi, a.-t.

ARABESQUES, s. m. pl., ornemens, عرب زينتي 'arab zīnèti, a.

ARABIE, s. f., عربستان 'arabistān. — Arabie heureuse, يمين iēmen. — Arabie déserte, حجاز hedjāz. — La presqu'île des Arabes, جزيرة العرب djézîret ul-'arab, a.

ARABIQUE, adj., عربي 'arabi. — Gomme arabique, صمغ عربى samghy 'arabi, a.

ARABISME, s. m., locution arabe, عرب اصطلاحى 'arab isyrlāhi, a.-t.

ARABLE, adj., زراعتة صالح zirā'atè sālīh, a.-t.

ARACK OU RACK, s. m., sorte d'eau-de-vie, عراق 'arāq, a.

ARAFAT (MONT), s. m., montagne peu éloignée de la Mecque, عرفة جبلی 'arefet djèbèli, a.

ARAGONITE, s. m., minéral, معدن جنسى ma'den djinsi, a.-t.

ARAINÉE, s. f., اورمبک eurumdjek, t.; عنكبوت 'ankebout, a. — Toile d'araignée, اغي اورمبک eurumdjek aghy, پرده عنكبوت perde 'ankebout. — de mer, اورمبک بالغى eurumdjek bālyghy, t.

ARARATH OU MONT-ARARATH, mon-

tagne d'Asie, اغرطاغ aghyr dhāgh, اغرطاغى aghyr dhāghy.

ARATOIRE, adj., زراعتة دائر zyrrā'atè dāir. — Instrumens aratoires, دائرلاتر zyrrā'atè dāir alatler, a.-t.

ARBALÈTE, s. f., منجنيق mendjènyq, t.; قذافى qazzāf, a.

ARBITRAGE, s. m., اصلاح بين islāh bēin ez-zāt tēvasçouth, a.

ARBITRAIRE, adj., ارادته منوط irādètè menouth, عرفى eurfi, a. — Volontaire, اختيارى ikhtiāri. — Tyrannique, ظلمى zoulmi, a.

ARBITRAIREMENT, adv., استديكى istèdugui, مراد نجه istèdugui uzrè, t.; murādindjè. — Selon son bon plaisir, حسن اختياريله husni' ykhtiāri ilè, a.-t.; خود بخود khod bekhod. — Par violence, زور - ظلمله zor, zoulm ilè, a.-t.; ظلميا zoulmen, a.; قواعد شرعيه مغايراً qavā'ydi cher'è moughātren, a.

ARBITRAL, adj., متوسطى tevasçouthy. — Sentence arbitrale, متوسط حكمى mutèvessith hukmi, a.

ARBITRALEMENT, adv., میانجىک miāndjinuñ vācithacilè, واسطه سپيله miāndjinuñ vācithacilè, متوسطى tevasçouthilè, a.-t.

ARBITRE, s. m., juge choisi par les parties, يارغوجى yārghoudji, t.; مصالح مىانجى miāndji, p.-t.; مصالح مولىک mouslih, متوسط mutèvescyth, مصالح بين الذات mouslih bēin ez-zāt, p.-t. — Libre arbitre, اختيار ikh-

tār, جزویه *irādēti* ارادت کلیه - جزویه *kullīe*, *djuzviē*, جزوی اختیار *djuzvi ykhtār*, a.

ARBITRER, v. a., یارغوجی او *یارغoudji ol*, مصالح بین الذات *mouslih bëin ezzāt ol*, حکم او *hukm it*, a.-t.

ARBORER, v. a., دکمک *dikmek*, نصب ا *nasb it*. — l'éteudard, بیراغی *bairāghy dikmek*, t.

ARBOUSE, s. f., قوجه یمشی *qodja tëmichi*, t.

ARBOUSIER, s. m., قوجه یمشی *qodja tëmichi aghādji*, a.

ARBRE, s. m., اغاج *aghādji*, t.; درخت *dirakht*, p.; شجر *chedjer*, pl. اشجار *echdjār*, a. — Arbre à fruit, یمشوا اغاجی *yemichlu aghādji*, یمش اغاجی *yemich aghādji*. — Qui ne donne pas de fruits, یمش *yemich guèturmez aghādji*. — Lieu planté d'arbres, اغاجلق *aghādjlyq*. — Arbre généalogique, سلسله نامه *silsilē nāmē*, صوی دفتری *soi defteri*. — L'arbre généalogique des sultans ottomans, شجره سلسله آل عثمانی *chedjerē silsilē āli osmāni*. — Portion de la circonférence, قوس *qavs*, a.

ARBRISSEAU, s. m., اغاجچق *aghādjdjiq*, زبال چالی *tchāly*, نبال *ni-hāl*, p.

ARBUSTE, s. m., فدان *fidān*, t.

ARC, s. m., قوس *iāi*, t.; قوس *qavs*, a.; کمان *kemān*, p. — de triomphe, دونانیا کهری *donāniā kemeri*.

kemeri. — Tendre un arc, بر یای *bir iāi* یا صبق *iasmaq*.

ARCADE, s. f., کهر *kemer*, p.-t.

ARCADIE, ville et canton du Péloponèse, ارقدیا *arcadiā*.

ARCANSON, s. m. V. COLOPHANE.

ARCANUM-DUPLICATUM, s. m., سر الهضاف *sirr el-nuzā'af*, a.

ARC-BOUTANT, s. m., درسک *dirsek*, کهر درکی *dhaīaq*, a.; کهر *kemer dirègui*, t.

ARCEAU, s. m., کهرچک *kemer-djik*, p.-t.; قوس قبه *qavsi qoubbē*.

ARC-EN-CIEL, s. m., اکم صغمه *ilègum saghma*, t.; قوس قزح *qavsi qouzah*, a.

ARCHAL (fil d'), s. m., پرنج تلی *pirindj teli*, t.

ARCHANGE, s. m., باش ملک *bāch melek*, ریس ملایکه *rēici melāikē*, ملک مقرب *meleki mouqarreb*, a.

ARCHE, s. f., arche du pont, کهر *kemer*. — de Noé, نوح کشتیسی *nouh kechtici*, سفینه نوح *sefinē nouh*. — Arche d'alliance, coffre mystérieux, تابوت العهد *tābout ul-'aht*, عهد صندوقی *'aht sandoughy*, a.

ARCHÉOLOGIE, s. f., علم اثار *'ylmi açārī qadīnē*, a.

ARCHER, s. m., soldat armé d'un arc, اوقچی *oqtchi*. — Soldat de police, قواس *qa'ās*, a.

ARCHET, s. m., کمان یایی *kemān iāi*, t.

ARCHÉTYPE, s. m., اصل *asl*, a.;
نومونه *numounè*, p.; اورنك *urnek*, t.

ARCHEVÊCHÉ, s. m., juridiction,
territoire de l'archevêque, باش
پسقیپوسلیق *bâch pysqoposlyq*,
متروپولیٹلیق *métropolitlyq*. — Palais
de l'archevêque, متروپولیٹ قوناغی
métropolît qonāghy, t.

ARCHEVÊQUE, s. m., باش
متروپولیٹ *bâch pyscopos*,
métropolit, g.

ARCHIDIACONAT, s. m., باش
باش دیاقوزلیق *bâch diâqozlyq*,
باش شماسلیق *bâch chemmâslyq*, t.

ARCHIDIACRE, s. m., باش دیاقوز,
bâch diâqoz, باش شماس *bâch
chemmâs*, t.

ARCHIDUC, s. m., باش دوقة *bâch
douqa*, ارقیدوقة *arqîdouqa*, t.

ARCHIÉPISCOPAT, s. m., متروپولیٹ
منصبی *metropolît pâțeci*,
mancbi, a.-t.

ARCHIFOU, adj., پک دلی *pek
dèli*, t.

ARCHIFRIPON, s. m., عیار *âiîâr*, a.

ARCHIMANDRITE, subst. masc.,
ارخیماندریت *arkhymândrît*.

ARCHIPEL, s. m., اطهر اراسی
اق دکز جزیره لری *adhalatarâci*, t.;
aq deñyz djezirèleri, t.

ARCHIPRÊTRE, s. m., باش پاپاز,
bâch pâpâz, t.

ARCHITECTE, s. m., معمار *mîmâr*,
بنا *bennâ*, a.

ARCHITECTURE, s. f., معمارلق
معمار علمی *mîmârlyq*, بنا علمی
binâ 'ilmi, a.-t.

ARCHITRAVE, s. f., درک اوستی
direk ustû, t.

ARCHIVES, s. f. pl., lieu où elles
sont déposées, دفتر خانه *defter
khânè*, a.-p. — Anciens titres, pa-
piers importants, سندات *senèdât*,
a.; دفتر لری *defterler*, a.-t.

ARCHIVISTE, s. m., دفتر خانه
حافظ *defter khânè hâfzyzy*, حافظ
دفتر امینی *hâfiz ul-qouïoud*,
defter êmîni, a.

ARCHONTAT, s. m., ارخن پایه سی
arkhoun pâièci, t.

ARCHONTE, s. m., ارخن *arkhoun*,
حاکم قوم یونانیان *hâkimi qavmi
ïounânîân*, t.

ARÇON, s. m., pièce de bois qui
sert à faire le bois de la selle, ایر
ایرک کولهری *èier qâchi*, ایرک
èieruñ kulumleri. — Instrument de
cardeur, حلاج التی *hallâdj alèti*,
a.-t.

ARÇONNER, v. a., ایپک
یون *ïuñ*, *îpek ourmaq*, t.

ARÇONNEUR, s. m., حلاج *hal-
iâdj*, a.

ARCTIQUE, adj., septentrional,
قطب شمالی *chimâli*. — Pôle,
شمالی *qouthbi chimâli*, a.-t.

ARCTURUS, s. m., السیاک الرامح
essimâk ur-râmih, a.

ARDEMENT, adv., حرارتله *harâ-
retilè*, غیرتیلله *guermüiètilè*,
شمالی *ghaïretilè*, کل اشتیاقیلله *kulli ichtiâ-
qilè*, a.-t.

ARDENT, adj., enflammé, en feu,
قرغن *ianâr*, اتشلو *atechly*,
یون *qyzghyn*, یون *ïányq*. — Impé-

tueux, حدتلو *hiddetlu*, a.-t.; كرم
مقدم مزاج *guerm mizādij*. — Actif, مقدم
mouqtim. — à l'étude, هوسلو *haveslu*,
هوسكار *haveskiār*, a.-p.

ARDEUR, s. f., chaleur, اسبلىق
iscilyq, t.; حرارت *harāret*, a. —
Forte chaleur, اسبىجلىق *iscūdjaqlyq*,
t.; كرمييت *guermūiet*. — Véhé-
mence, حدت *hiddet*. — Courage,
غبرت *ghāret*, a.

ARDILLON, s. m., توفه دلى *toqah
dili*, t.

ARDOISE, s. f., قره طاش *qara
thāch*, قاينغان *qāighān*, t.

ARDU, adj., صعب *sa'ab*, مشكل
muchkil, a.; دشوار *duchwār*, p.;
چتين *tchetin*, t.

AREC, s. m., fruit des Indes, فوفل
seffel, a.

ARÈNE, s. f., menu sable, انجه قوم
indjè qoum. — Lice, ميدان *mei-
dān*, a.

ARÉOMÈTRE, s. m., موايع ميزانى
mevā'y mīzāni, a.-t.

ARÈTE, s. f., - باللق كموكى
bālyq guēmigui, dikenī, t.

ARGEMON, s. m., ulcère du globe
de l'œil, ارغامون *arghāmoun*, a.

ARGEMONE, s. f., pavot épineux,
گومش كوكى *gumuch keukī*, t.

ARGENT, s. m., métal, گومش *gu-
much*, t.; سيم *sīm*, p. — D'argent,
en argent, گومشلو *gumuchlu*. — Ar-
gent blanc, بياض اقچه *beīāz aq-
tchè*. — comptant, نقد اقچه *naqt
aqtchè*. — Monnaie, اقچه *aqtchè*,

پاره *pāra*. — Gagner de l'argent,
پاره قزانماق *pāra qazānmaq*. — Ar-
gent qui ne porte pas intérêt, يانعين
ātghyn aqtchè, t. — Vif-ar-
gent, جيوه *djivè* et *djiva*, p.

ARGENTER, v. a., گومشلمك *gu-
muchlèmek*, گومشله قپلامق *gu-
muchlè qaplāmaq*, t.

ARGENTERIE, s. f., گومش سفره
gumuch sofrā thāqymy,
گومش طاقمى *gumuch thāqymī*,
گومش اوادانلق *gumuch avādān-
lyq*, گومش اوادانلقى *gumuch avā-
dānlyghy*, گومش قابلىرى *gumuch
qāblerī*, t.

ARGENTEUR, s. m., گومش
gumuch qaplāidjī, t.

ARGENTIÈRE (l'), petite île de l'ar-
chipel, l'ancienne Cimolos, كوچك
kutchuk dēürmenlik.

ARGENTIN, adj., گومش رنگلى
gumuch renkli. — Son —, گومش
gumuch sadāci.

ARGENTINE, s. f., بر چچكك
bir tchitcheguñ ismi, t.

ARGILE, s. f., بالچق *bālčhyq*, t.

ARGILEUX, adj., بالچقلىو *bāl-
tchhyqlu*, t.; كلكو *guillu*, p.-t.

ARGOT, s. m., كزلىو سوز *guizlu
seuz*, خرسزلسانى *khrysyz liçāni*, t.

ARGOUSIN, s. m., فورسه لرك
forçalaruñ bektchīci, t.

ARGUER, v. a., montrer, prou-
ver, گومشلمك *gueustermek*,
الزام اكلاتمق *ailātmaq*, t.; ازام
il-zām it. — Accuser, reprendre, دل
ازارلمق *dil t'aziri it*,

azārlamaq, t.; عیبلامق *aïplamaq*, a.-t.

ARGUMENT, s. m., raisonnement par lequel on tire une conséquence, قیاس *qyās*, حجت *houddjet*, برهان *burhān*. — Preuve, دلیل *delīl*. — tranchant, قاطع برهان *burhāni qāthy'*, a.; دلیل ساطع *delīli sāth'y*. — Sujet abrégé d'un livre, احوال *idjmāl*, مضمون *mazmoun*, a.

ARGUMENTATEUR, s. m., مباحث *mubāhys*, a.; بحث ایديجی *bahs ididji*, a.-t.

ARGUMENTATION, s. f., قیاس *qyās*, اثبات *isbāt*, دلیل *delīl*, a.; استدلال *istidlāl*, تبرهن *tèberhun*, a.

ARGUMENTER, v. a., نتیجه *netīdjè*, چقارمق *tchiqārmaq*, برهان *burhān*, استدلال *istidlāl it*, کتورمک *burhān guèturmek*, قیاس *qyās it*, ظن *zann it*, a.-t.

ARGUS, s. m., جاسوس *djāçous*, رقیب *raqyb*, a.

ARGUTIE, s. f., بیهوده سوز *bî-houdè seuz*, p.-t.; کلام باطل *kelāmi bāthyl*, a.; خرده دانلق *khourdédānlyq*, p.-t.; نکته *nuktè*, a.

ARGYRITE, s. f., مرداسنک *mur-dūcink*, p.

ARGYRO-CASTRO, petite ville de l'Albanie turque, اکری قاستری *eghri castri*.

ARIDE, adj., یابیس *iābis*, a.; قورو *qourou*. — Stérile, حاصلسز *hā-cylsyz*. — Terre aride, غیر منبت *ghāiri mumbūt ier*. — Esprit —

عقل غیر مثمر *'aqli ghāiri musmir*, a.

ARIDITÉ, s. f., قورولق *qouroulyq*, t.; یبوسه *ieboucet*, a.

ARISTARQUE, s. m., باحث *bāhis*, a.

ARISTOCRATE, s. m., partisan de l'aristocratie, اصل زاده لارک *asyl zādeleruñ tharafdāri*, طرفداری *asyl zādeleruñ tharafdāri*, رجاله تابع *ridjālè taby'*. — Partisan de l'ancien régime en France, قدیم فرانسه حکومتنک طرفداری *qadīmi frānça hukuioumētīnuñ tharafdāri*, a.-t.

ARISTOCRATIE, s. f., gouvernement des personnes les plus considérables d'un état, کبرای ملتک *kuberāi millètūñ devlèti*. — Souveraineté des nobles, des grands et des riches, شرفا و اغنیا و کبارلرک *shurfā u aghniā vè kibārleruñ hukmdārlyghy*. — Collectivement, les personnes même les plus considérables d'un pays, d'une nation, اولولر *olouler*, کبرای ملت *kuberāi millet*, اصحاب مال و *ashābi māl u yqtidār olānlar*, a.-t.

ARISTOCRATIQUE, adj., کبارلرک *kibārlaruñ hukminè dāūr*, a.-t.

ARISTOCRATIQUEMENT, adverbè, کبرایرک حکمی اوزره *kibārlaruñ hukmi uzrè*, a.-t.

ARISTOLOCHE, s. f., زراوند *zerāvend*, p.

ARISTOTE, n. pr., ارسطو *aristhou*,
ارسطوطالبس *aristhouthālis*.

ARITHMÉTICIEN, s. m., رقمچی
raqamdji, اهل رقم *ehli raqam*,
محاسب *hyçābdji*, a.-t.; محاسب
mouhācyb, a.

ARITHMÉTIQUE, s. f., علم رقم *'ilmi*
raqam, a.; علم حساب *'ilmi hy-*
çāb, a.

ARITHMÉTIQUEMENT, adv., علم
گوره حساب *'ilmi hyçābè gueurè*,
a.-t.

ARLEQUIN, s. m., مقلد *mouqal-*
lid, a.; مسخره *maskhara*, a.

ARLEQUINADE, s. f., فروره لوق
farfaralyq, t.; مسخره لوق
maskhara-
ralyq, a.-t.

ARMATEUR, s. m., marchand,
گومی صاحبی *guèmi sâhibi*, a.-t.
— en course, قورصان *qoursân*, t.

ARME, s. f., سلاح *silâh*, a.; براق
iarâq, t. — de guerre, الت حرب
aleti harb. — Arme blanche, قلیج
qylidj. — à feu, تفتنک - پشتو
tufenk, *pichtov*, *thop*, t.

ARMES, s. f. pl., اسلحه *eslyha*,
a.; سلاح *silâhler*, a.-t.; یات
îât, براق *iarâq*, t. — offensives et
défensives, ضرب و دفع یات - براق
zarb u def'îât, *iarâq*, a.-t.

ARMES (Appeler aux), حربی
چالوق *harbi tchâlmaq*. — Passer
par les armes, fusiller, ایله
تفتنک اولدورمک *tufenk ilè euldur-*
mek, t.

ARMES, profession de la guerre,

صنعت حربیه *san'ati harbîe*. —
ARMES, voyez ARMOIRIES.

ARMES, escrime, مطراقچیلک
mathrâqtchîlik, مسایفه *musâiefè*. —
Maître d'armes, باشی مطراقچی
mathrâqtchî bâchi, t.

ARMÉE, s. f., عسکر *'asker*, pl.
عساکر *'açâker*. — navale, دریا
دونانمدسی *deriâ donânmaci*, p.-t.;
دونانمه *donânma*, t.

ARMÉE (à main), adv., عسکر ایله
'asker ilè, a.-t.; قهرآ *qahren*, a.

ARMEMENT, s. m., appareil de
guerre, سفر مهیات *muhimmât*,
تدارکاتی *sefer tedârukiâti*, a.-t. —
Action d'armer un ou plusieurs vais-
seaux, گومی دونانمدسی
guèmi do-
natmâci, t.

ARMÉNIE, s. f., ارمنی ولایتی
ormèni vilâyeti, ارمنیستان
armênîs-
tân.

ARMÉNIEN, adj., ارمنی *ermenî*.

ARMER, v. a., fournir, revêtir
d'armes, سلاحلندورمق
silâhländurmaq, براقلمق
iarâqlamaq, t. —
Lever des troupes, عسکر قالدورمق
'asker qâldurmaq, عسکر جمع
'asker djem it. — un fusil,
تفتنک *tufenk*, قورمق
tufenk gourmaq. — un
vaisseau, گومی دونانمدسی
bir guèmi
donâtmaq. — S'armer,
سلاحلنمق *silâhlänmaq*,
سلاح قوشانمق *silâh*
gouchânmaq, a.-t.

ARMET, s. m., دمر باشلق
dèmir
bâchlyq, t.

ARMILLAIRE (sphère), adj., کره

سوارى *kurëi siväri*, كره عالم *kurëi 'ülem*, a.

ARMISTICE, s. m., متاركة *mutä-rekë*, مهاده *muhädëné*, a.

ARMOIRE, s. f., دولاب *dolāb*, t.

ARMOIRIES, s. f. pl., نشان *nichān*, علامت *'alāmet*, a.; پ. *chān*, ا. *alāmeti*, ا. - t.

ARMORIER, v. a., - نشان قومق *nichān qomaq, tasvīr it*, ا. - p. - t.

ARMOISE, s. f., مسك اوتى *misk oty*, t.

ARMURE, s. f., كوكس جبهسى *gueugus djëbëci*, كوكسلك *gueuguslik*, t.; سينه بند *sinë bend*, p.; سلاح طاقمى *pouçāt*, t.; *silāh thāqymī*, a. - t.

ARMURIER, s. m., سلاح ياپىجى *silāh iāp'dji*. — Corps militaire d' —, جبه جيلر *djëbëdjiler*.

AROMATE, s. m., ابزار بهار *bahār*, ابزار *ebzār*, ادويه *edvië*, ا. *athar*, عطر

AROMATIQUE, adj., معطر *mou'at-thar*, ا. *behārlu*, ا. - t.

AROMATISATION, s. f., تبخير *teb-khyr*, بهار لمعلق *t'athyr*, ا. *behārlamaqlyq*, ا. - t.

AROMATISER, v. a., تبخير ا *teb-khyr it*, معطر ا *mou'atthar it*, بهار لمق *bahārlamaq*, ا. - t.

AROME, s. m., عطر *'athr*, a.

ARPENT, s. m., دونم *deunum*, t.

ARPENTAGE, s. m., action de mesurer, يرا اولچمدهسى *ier eultch-mëci*, t. — Art de mesurer, مساحت

meçāhat, مساحت صنعتى *meçāhat san'ati*. — Measure par arpent, يرا اولچمدهسى *ier eultchuçu*.

ARPENTER, v. a., يرا اولچمدهسى *ier eultchmek*, t.; مساحت ا *meçāhat it*. — Marcher vite, چاپك *tchāpouk iurumek*, t.

ARPEUTEUR, s. m., مساحت ايدىجى *meçāhat ididji*, ا. - t.; اولچمدهسى *muhendis*, a.; *eultchudji*, t.

ARQUEBUSE, s. f., چرخلو تفنك *tcharkhlu tufenk*, شىخانه لو تفنك *chichkhānëlu tufenk*, ou simplem. شىخانه *chichkhānë*, t. - p.

ARQUEBUSIER, s. m., تفنكچى *tufenkdji*, t.

ARQUÉ, e, adj., ياي كىي اكرى *iāi guibi egri, eülmich*, t.; اكلمش *mou'avvedj*, a.

ARQUER, v. a., courber en arc, ياي شكنه اكمك *iāi cheklinë eü-mek*, ياي كىي اكمك *iāi guibi eü-mek*, t.

ARQUER, v. n., se courber, كيان شكنه كيرمك *eülmek*, *kemān cheklinë guïrmek*, a. - t.

ARRACHEMENT, s. m., كوكدن *keukten qopārich*, كوكدن *keukten qopāрмаqlyq*, t.; استىصال *istīçāl*, a.

ARRACHE-PIED (d'), adverb., اولاشترى *oulāchturi*. — Travailler arālyq brāqmaïup tchalichmaq.

ARRACHER, v. a., قلع و خلع ا

qa' ou khal' it, قوپرماق *qoparmaq*. — Tirer par force, استیصال *istîçâl it*. — Arracher, obtenir avec peine, بیک زحمتله اله کنورمک, — *bîk zahmet ilè èlè guèturmek, tahsyl it*, زحمتله ألمق *zahmetlè âlmaq*. — une dent, دیش *dîch tchiqârmaq*. — S'Arracher à, v. réfl., زور ایله چکلمک, — *zor ilè tchekilmek, qoparîlmaq, t.*; نزع اولنمق *nez' olounmaq*.

ARRACHEUR, s. m., قوپاربیجی *qopârîdji*. — de dents, دیشجی *dichdji*. — Il ment comme un arracheur de dents, اما یالانچیدر *ammâ iäländji dur*.

ARRAGON, s. m., province d'Espagne, اراغونیا نام اسپانیانک, — *arâghoniâ nâm ispâniânun bir çialèti, t.*

ARRANGEMENT, s. m., dispositions, دوزن *duzen, t.*; ترتیب *tertîb, a.* — Conciliation, نظام *nizâm, a.* — *bârîchyq, t.*; صلح *soulh, a.* — d'une affaire, رابطه *râboutha, a.*

ARRANGER, v. a., mettre en ordre, بیرینه *nizâm vîrmek*, بیرلو بیرنجه قومق *îerîne qomaq*, بیرلشترمک *îerlechturmek*. — Disposer, دوزمک *duzmek*, دوزن ویرمک *duzen vîrmek*, بر ترتیب *tertîb it*. — une affaire, بر *bir ichè râboutha vîrmek, a.-t.* — S'Arranger, v. réfl., s'accorder, اولاشمق *ouzlâchmaq, t.*

t.; اصال *teçâlouh it, a.-t.* — Se contenter, être satisfait d'une chose, راضی او *râzi ol, a.-t.*

ARRANGÉ (bien), adj., دوزلمش *duzulmuch, t.*; نظام اوزره اولان *nizâm uzrè olân, a.-t.*; منظم *munaz-zam*, منظوم *manzoum, a.*

ARRENTER, v. a., donner à rente, کرایه ویرمک *kirâie vîrmek*. — Prendre à rente, کرایه ألمق *kirâie âlmaq, t.*; استیجار ا *istîdjâr it, a.-t.*

ARRÉRAGES, s. m. pl., باقی قالان *bâqy qâlân, a.-t.*; کرو قالانی *guîru qâlâni, t.*

ARRESTATION, s. f., طوتسقلق *thoutsaqlyq, t.*; حبس *haps, a.* — احتباس *ihtibâs, a.*

ARRÊT, s. m., sur les biens, الیقومتلق *aliqomaqlyq, t.* — Prison, حبس *habs*. — Les arrêts du ciel, تقدیر *qader ou qazâ, taqdîr, a.* — Sentence, حکم شرعی *hukmi cher'y, ilâm*. — Les arrêts chez soi, کوز حبسی *gueuz hapsi*. — Mettre aux arrêts, خانه بند ا *khânè bend it, a.-p.*; حبس *haps it, a.-t.*

ARRÊTÉ, s. m., مضبوط *mazbouth hukmi, nûieti, a.-t.*; نیت *nüet*. — du gouvernement, حکم دولت *hukmi devlet*. — de compte, حساب *hyçâb kesmekligui*. — Arrêté, conclu, اولمش *qarâr dâdè olmuch, p.-t.* — Arrêté,

retenu, البقونلش *alyqonoulmuch*, t.
— Arrêté, emprisonné, حبسك *hapysta*, a.-t.; محبوس *mahbous*, a.

ARRÊTER, v. a., empêcher d'avancer, اليقومق *alyqomaq*, طورغونمق *dhourmourmaq*, طورغونمق *dhourghoutmaq*, توقيف *tevqyfit*.

— Saisir, mettre en prison, طونمق *thoutmaq*, حبس *haps it*, a.-t.

Retenir, اليقومق *alyqomaq*. — Retarder, اكلندرمك *eülendürmek*. — sa vue sur, كوز دكمك *gueuz dikmek*.

— Arrêter un compte, حساب *hiçab kesmek*. — Fixer, déterminer, قرار ويرمك *qarâr vürmek*. — Arrêter le sang, قان

قان *qân diñdürmek*, a.-t. — S'Arrêter, v. refl., طورمق *dhourmaq*, اكلنمك *eglenmek*, مكش *meks it*. — Être arrêté par une difficulté, un doute, بر مشكل بولمق *bir muchkil boulmaq*, شبهه *chubhè it*. — S'arrêter aux apparences, فقط

نسند لرك صورت ظاهره سنه بقمق *faqath nesnèlèruñ sourèti zähyrècinè baqmaq*, a.-t.

ARRHES, s. f. pl., پى *pèi*. — Donner des —, پى ويرمك *pèi vürmek*, t.

ARRIÉRE, s. m., كروده قالان *guirudè qālān*, t.; متأخر *muteākhhyr*, a.

ARRIÉRE, s. m., ارد *ard*, t.; ورأ *verā*, a. — cour, حولى *ard havli*. — de vaisseau, كمينك قچى *guémūnuñ qytchi*. — faix, حوله *havla*, a.; مشيمه *meçhimè*, t. — garde,

طوندار *dhondār* (altération de *دَمْدَار* *muākher uldjëch*, a. — neveu, قرداش

قرداش *qardāch oghlounuñ oghlou*. — petit-fils, نبيره اوغلو *nèbîrè oghlou*. — En Arrière, adv., en retard, كبروده *guirudè*, t. — Arrière-pensée, غرض *gharaz*, a. — Arrière-saison, صوڭ بهار *soñ behār*.

ARRIÉRE, e, adj., كىرو قالش *guiru qālmich*, t.

ARRIÉRER, v. a., différer un paiement, اداء دينك تعلل *edāi dèindè te'allul it*. — S'arriérer, ne pas payer à l'époque, وقتنك بورجى *vaqtindè bordjounou edā itmemek*. — demeurer en arrière, كرو قالمق *guiru qālmaq*, كروده قالمق *guirudè qālmaq*.

ARRIMAGE, s. m., استيف *istif*, كى استيفى *guèmi istifi*, t.

ARRIMER, v. a., استيف *istif it*, t.; بولشترمك *guèminuñ iukini ierleçhtürmek*, t.

ARRIVAGE, s. m., يانشيه *iānachma*, t.; ورود *vuroud*, a.

ARRIVÉE, s. f., كلىش *guèlich*, t.; ورود *vuroud*, a.

ARRIVER, v. a., پيشمك *iètichmek*, كلك *guèlmek*, t.; وارد *vārid ol*. — Survenir, عارض او *vāriç ol*, وقوع واقبع او *vāqi ol*, ظهورا *zou-hour it*, a.-t. — Laisser arriver vent arrière (un vaisseau), روزگار او كنيه *rouzguīār eūnūnè duchmèk*, p.-t. — Approcher du rivage,

قرايه يناشيق, *iānachmaq*, قرابه يناشيق *qarāie iānachmaq*. — Que vous est-il arrivé? نه اولدى سزه *nè oldou syzè*. — Faire arriver, ايرشدرمك *irichturmek*, ايركورمك *irgueurmek*. — Arriver à bon port, ايو *eiū guelmek*. — Arriver sain et sauf, صاغ سليم وصول بولمق *sāgh selīm vuçoul boulmaq*. — Arrive ce qui pourra, نه اولورسه *nè oloursa olsour*. — Il m'est arrivé un événement, بر *bir qazāie oghrādum*, t.-a.

ARROCHE, s. f., *يبان* *iabān kèrèviz*, t.; *سرمه* *sermè*, *قطف* *qathaf*, a.

ARROGAMMENT, adv., *تکبتر ايله* *tekebbur ilè*, a.-t.

ARROGANCE, s. f., *سرکشلیک* *serkechlik*, t.; *مغرورلق* *maghrourlyq*, a.-t.; *غرور* *ghourour*, *تکبتر* *tekebbur*, a.

ARROGANT, adj., *سرکش* *serkech*, *مغرور* *maghrour*, *متکبتر* *mutekebbir*, a.

S'ARROGER, v. réfl., *آعا* *iddi'ā it*, *دعوا* *davā it*, *تخصیص* *takhsys it*, a.-t.

ARRONDI, e, adj., *مدور* *mudevver*, a.

ARRONDIR, v. a., *دکرمی* *dëir-mi it*, *مدور* *mudevver it*, a.-t. — S'ARRONDIR, v. réfl., devenir rond, *مدور* *mudevver ol*. — Augmenter son bien, *زنکینلکنسی ارتیق* *zen-guinlignini arimaq*, t.

ARRONDISSEMENT, s. m., action d'arrondir, *تدویر* *tedvir*. — Canton, *ناحیه* *nāhiè*, *سنجاق* *sandjāq*. — Subdivision, quartier d'une ville, *محله* *mahallè*, a.

ARROSAGE ET ARROSEMENT, s. m., *سوارش* *souvārich*, t.; *اسقا* *isqā*, a.

ARROSER, v. a., humecter, mouiller, *اصلاتیق* *islātmaq*. — un arbre, une fleur, *سوارمق* *souvārmaq*, *صولمق* *sou serpmek*, *صولمق* *soulamaq*, t.; *اسقا* *isqā it*. — Arroser un pays (en parlant d'une rivière), *دوکلکمک* *deukulmek*, t.; *جریان* *djèriān it*, a.-t.

ARROSOIR, s. m., *ابچون* *soulāmaq itchoun qova*, t.

ARSENAL, s. m., *ترسخانه* *ters-khānè*, *ترسانه* *tersānè*, vulg. *tersana*, *جبهخانه* *djebè khānè*, vulg. *djeb-hanè*, p.-t.

ARSENIC, s. m., *سچان اوتی* *sitchān oty*, t.; *زرنیخ* *zernykh*, *سم الفار* *summ ul-fār*, a.

ARSENICAL, e, adj., *زرنیخی* *zernykhly*, a.

ART, s. m., *صنعت* *sana'at*, *حرفت* *hyrfat*. — Savoir, habileté, *معرفت* *ma'rifet*. — Méthode pour faire un ouvrage selon certaines règles, *فن* *fenn*, pl. *فنون* *funoun*. — Ruse, adresse, *حیلہ* *hylè*, *هنر* *fenn*, *هنر* *huner*. — L'art oratoire, *علم کلام* *ilmi kelām*. — de la guerre, *صنعت حربیه* *sana'ati harbîè*. — Les produits de

l'art, محصولات صنایعیه *mahsoulâti sanâ'îe*, a. Voy. MÉTIER.

ARTA-AMBRACIA (l'), ancienne ville de l'Albanie turque, نارطه *nârdha*.

ARTÈRE, s. f., نبضلو طهر *nabzlu dhamar*, p.-a.; شریان *cheren*, شریان *cheriân*, pl. a. شراییین *cherâîn*.

ARTÉRIEL, adj., نبضلو طهره دائر, *nabzlu dhamarê dâir*, a.-t.

ARTICHAUT, s. m., انکینار *enguñâr*, t.

ARTHRITE, s. f., goutte aux jointures, دا المفاصل *dâ el-mefâcyl*, a.

ARTICLE, s. m., partie d'un écrit, d'un traité, مادّه *mâddè*, pl. موادّ *mevâdd*; شرط *charth*, pl. شروط *chourouth*. — de foi, دین قیدی *din qaïdi*. — de marchandise, مقوله *maqoulè*. — Article, jointure des os, مفصل *mefsel*, pl. مفاصل *mefâcyl*, a.; اوبناق ییری *oïnâq iëri*, t. — Partie du discours qui précède les noms arabes, et qui répond à le, la, les, ال *al* ou *el*, ex. : Le juge, القاضی *el-qâzi*. Cet article se nomme grammaticalement, لام تعریف *lâmi t'arîf*, ou حرف تعریف *harfi t'arîf*. — Article, petite portion d'un discours, فصل *fast*, pl. فصول *fuçoul*, a.

ARTICULAIRE, adj., مفاصله دائر, *mefâcylê dâir*, a.-t.

ARTICULATION, s. f., jointure des os, اک *añ*, اک ییری *añ iëri*, اوبناق ییری *oïnâq iëri*. — de la voix, تلفظ *teleffuz*. — Déduction des faits, تفصیل *tafcîl*, a.

ARTICULER, v. a., prononcer nettement, کلمه بی ایو تلفظ *kèlimèi èü teleffuz it*. — un fait, l'affirmer, le circonstancier, تفصیل *tafcîl it*, ماده بمادّه بیان *mâddè bemâddè beïân it*, a.-t.

ARTIFICE, s. m., ruse, fraude, حيله *hylè*, آل *âl*. — Art, industrie, صنعت *sana'at*. — Finesse, manière adroite de faire, فن *fenn*. — Feu d'artifice, آتش بازلق *âtech bâzlyq*, فشک شنلکی *fichek chenligui*, t.

ARTIFICIEL, LE, adj., fait par art, بیایه *duzmè*, دوزمه *duzmè*, اشله *ichlèmè*, مصنوع *mouçanna*, ت. عملی *'amèli*, ت. عاریتی *'ariëti*, vulg. *èirëti*, a.

ARTIFICIELLEMENT, adv., صنعتیله *sana'atilè*, a.-t.

ARTIFICIER, s. m., فشکچی *fichekdji*, t.

ARTIFICIEUSEMENT, adv., حيله ایله *hylè ilè*, a.-t.

ARTIFICIEUX, SE, adj., حيله کار *hylèkiâr*, a.-p.

ARTILLERIE, s. f., توپلر *thoplar*, توپلر ایله ادوات حربیه *thoplar ilè adevâti harbîè*, a.-t.

ARTILLEUR, s. m., توپچی *thoptchi*, t.

ARTIMON (mât d'), s. m., پوپه *poupa ièlkènuñ dirègui*, چنبر درکی *tchember dirègui*, t.

ARTISAN, s. m., ouvrier dans un

art mécanique, *اهل صنعت ehli sana'at*, a.; *اهل صنعتجي sana'atdji*, ahl
اهل صنعت ehli hyrfet, a.-t. — L'auteur, la cause, *سبب sebeb*, *مستبب mucebbib*, a.

ARTISON, s. m., *اڃاج قوردی aghādj qourdou*, t.

ARTISTE, s. m. et f., *معرفةلو m'arifetlu ustāz*, a.-t.; *اهل معرفة ehli sana'at*, ahl
اهل معرفة ehli m'arifet, a.; *صنعتگر san'at-guer*, a.-p.

ARTISTEMENT, adv., *معرفةلو m'arifetilè*, *استادانه ustādānè*, *مهارةلو mehāretilè*, a.-t.

ARUM, s. m., *اينک inek pātchaci*, t.; *ارون aroun*, *رجل البقرة ridjl el-baqarat*, a.

ARUSPICE, s. m., *عراف ar-rāf*, a.

AS, s. m., point seul marqué sur une carte, *يک ièk*, p.; *اس as*, t.

ASARUM OU ASARET, s. m., plante. Voyez CABARET.

ASCALON, ville, *عسقالن 'asqā-loun*.

ASCARIDES, s. m. pl., petits vers, *قوردجغز qourdjaghaz*, t.

ASCENDANT, s. m.; pouvoir, empire sur quelqu'un, *قدرت qoudret*, *حکم hukm*. — Influence, *نفوذ nu-fouz*. — Ascendant donné par Dieu à quelqu'un sur un autre, *تسلط te-celluth*. — Signe qui monte sur l'horizon, *طالع thāl'y*, pl. *طوالع thavāl'y*. — Il a un heureux ascendant,

il a du bonheur, *طالعي ايشلر thāl'yi ichler*, *وار طالعي thāl'yi vār*.

ASCENDANS, s. m. pl., les personnes dont on descend, *ابا و اجداد ebā u edjdād*, a.

ASCENSION, s. f., action de monter, *چقش tchiqych*, t.; *صعود sou'oud*, *مصعد mas'ad*, a. — de Jésus-Christ, *حضرت عيسانک گوکه چقمه سی hazreti ičānuñ gueugue tchyqmaci*. — de Mahomet, *معراج m'irādji*, *معراج نبوی m'irādji nebevi*, a. — L'Ascension, fête des chrétiens, *عيد الصعود 'yduš-sou'oud*, *معراج عيد الارترفاع 'yduš-irtifā'*, *حضرت عيسى m'yrādji hazreti 'yça*, a.

ASCENSIONNEL, adj., *صعودی sou'oudi*, *ارتفاعی irtifā'i*, a.

ASCÈTE, s. m., *صوفي zāhid*, *راه سالک sofou*, *درويش dervich*, *طريقت ساليكي rāhi tharyqat*, a.

ASCÉTIQUE, adj., *زاهدي zāhidi*, *رياضتي riāzēti*. — Vie — *تزهده tezehhud*, *طريقت tharyqat*, a.

ASCITE, s. f., hydropisie du bas-ventre, *استسقای بطنی istisqāi bathni*, a.

ASCITIQUE, adj., *مستسقی البطن moustasqy ul-bathn*, a.

ASCLÉPIAS OU DOMPTE-VENIN, s. m., plante, *ضد السموم zidd us-soumoum*, a.

ASIATIQUE, adj., *آسيالو aciālu*, *آسيایه منسوب aciāiè mensoub*, *شرقی charqy*, a.-t.

ASIE, s. f., آسیا *aciā*. — mineure, اناطولى *anādhoulū*, a.-t.

ASILE, s. m., صغجق پير *syghy-nadjaq ier*, ماجا *meldjée*, a.; ملاذ *melāz*, ماوى *meēva*, a.; پناه *penāh*, p.

ASPALATHE, s. m., bois odoriférant, بر جنس قوقولو اجاج *bir djins qoqoulū aghādj*, t.; قندول *qundoul*, دار شيشعان *dār chích'an*, a.

ASPECT, s. m., كورش *guruch*, كورنش *gueurunuch*, منظر *manzar*, چهره *üz*, بوز *üz*, باقش *bāqich*. — Air, premier aspect, تچه رة *tchehrè*. — Au premier aspect, كورشك *ilki gueuruchte*. — Qui a l'aspect ou la figure d'un ange, ملك منظر *melek manzar*. — D'un aspect terrible, كربة المنظر *kerih ul-manzar*, a.

ASPERGE, s. f., قوش قونمز *qouch qonmaz* (littéralement l'oiseau ne s'y perche pas), t.; اسفراج *isfirādj*, p.

ASPERGER, v. a., سريپك *serpmek*, صو سريپك *sou serpmek*. — en soufflant de l'eau, پوسكرمك *puskurmek*, t.

ASPERITE, s. f., خشونت *khou-chounet*, a.; صريلق *sarplyq*, t.

ASPERSION, s. f., سريپش *serpich*, سريپه *serpmè*, t.

ASPEROIR, s. m., مرش *merech*, مرشت *merechchet*, a.

ASPERULE, s. f., plante, كوكب *kevkeb ul-v'ar*, a.

ASPALTE, s. m., bitume de Judée, بر نوع قطران *bir nev'y qathrān*, t.; قفر اليهود *qafur ul-ichoud*,

قفر اليهودية *qafur ul-ichoudiè*, a.

ASPHALTITE (lac) ou MER-MORTE, لوط دكزي *louth deñzi*.

ASPHODELE (lis), s. m., بر نوع *bir nev'y zambaq*, t.; وحداح *vahdāh*, a.

ASPHYXIE, adj., طمله *dhamla*, بوغولش *boghoulch*.

ASPHYXIÉ, s. f., بوغولش *boghoulmich*, t.; غشيان *ghachiān*, a. — Être — بوغولمق *boghoulmaq*, t.

ASPIC, s. m., petit serpent très-venimeux, صاغر بيلان *sāghir ü-lān*, t.; افعى *ef'y*, pl. افعى *efā'y*, a.

ASPIC, plante, espèce de lavande, بر نوع خزامة *bir nev'y khazāmet*, سنبلى هندى *sumbuli hindi*, a.

ASPIRANT, adj., طالب *thālib*, a.; استيان *istēān*. — Pompe aspirante, صوبى يوقارو قالدران طلومبه *souï ioqaru qāldirān thouloumba*, t.

ASPIRATION, s. f., action d'aspirer, تنفس *teneffus*, نفس *neses*, a.; صولوق *solouq*, t. — Terme de grammaire, manière de prononcer en aspirant, بوغاز تلفظى *boghāz telef-fuzi*, t.-a.

ASPIRAUX, s. m. pl., فرونجيق *fououndjyq deliklèri*, t.

ASPIRÉ, E, adj., lettre aspirée, حرف الحلق *harf ul-halq*, a.

ASPIRER, v. a. (l'air), نفس *tenefes ālmaq*, تنفس *tenefess it*. — Prétendre, اوزلمك *arzulamak*, ارزولمق *arzulamaq*, قضا *qast it*, استمك *istemek*,

او طالب *thālib ol*, اآا *iddi'ā it*, a.-t. — Aspirer à une place, بر منصبه طالب او *bir mancybè thālib ol*.

ASPRE, s. m., petite pièce de monnaie, $\frac{1}{120}$ de la piastre turque, اقچه *aqtché*, t.

ASSA, s. m., حلتيت *haltit*, a.

ASSA-FOETIDA, s. f., شيطان بوقى *chēithān boqy*, t.; خيل *khail*, a.

ASSAILLANT, s. m., agresseur, اول اوران *evel ourān*, t.; صائل *sāil*, a. — Qui assiège une place, محاصر *mouhācir*. — Les assaillans, يوريش ايدنلر *ürich idenler*, t.; محاصرين *mouhācīrin*, a.

ASSAILLIR, v. a., باصمق *bāsmāq*, اوزرنه دوشمك *uzerine duchmek*, يوريش او *hudjoun, ürich it*, a.-t.

ASSAINIR, v. a., بريرك هواسنى *bir ieruñ havācini* خوش اندرمك *khoch itturmek*, t.-a.

ASSAISONNEMENT, s. m., تربيه *terbiè*, طعام تربيهسى *tha'am terbièci*, t.; ابزار *ebzār*, a.

ASSAISONNER, v. a., تربيه *terbiè qomaq, it*, a.-t.; طوز *thouz, biber qomaq, t.*

ASSASSIN, s. m., اولدرنجي *euldur'ıjı*, t.; قائل *qātil*, حرامى *harāmi*, a. — Au fig., yeux assassins, چشم خونريز *tchechmi khounrız*.

ASSASSINAT, s. m., قتل *qatl*, a.; اولدرمه *ādem euldurmè*, t.

ASSASSINÉ, E, adj., قتل اولنمش *qatl olounmich*, a.-t.; مقتول *maq-toul*, a.

ASSASSINER, v. a., آدم اولدرمك *ādem euldurmek*, خيانتله اولدرمك *khyānetilè euldurmek*, t.; قتل او *qatl it*, حراميلك *harāmīlik it*, a.-t.

ASSASSINER, ennuyer extrêmement, ثقلت ويرمك *siqlet vırmek*, اوصاندرمق *oçāndurmaq, t.*

ASSAUT, s. m., يوريش *ürich*, t.; هجوم *hudjoun*, a. — Donner l'assaut, يوريش او *ürich it*. — Soutenir l'assaut, يوريشه طيانمق *ürichè dhaiänmaq, t.*

ASSEMBLAGE, s. m., مجمع *medjma*, مجموعه *medjmo'ūa*, a.

ASSEMBLÉE, s. f., مجلس *medj-lis*, جمعيت *djem'et*, a.; درنك *dirnek*, انجهن *endjumen*, p.

ASSEMBLER, v. a., réunir, جمع او *djem' it*, ديرمك *dırmek*. — Recueillir, دوشورمك *deyçhirmek*. Voy. JOINDRE. — S'Assembler, v. r., جمع او *djem' ol*, a.-t.; برركمك *birrikmek*, بريره كلهك *bir ierè guelmek*.

ASSÉNER, v. a., شدنله اورمق *chiddetilè ourmaq*, برضرب محكم او *bir zarbi nuhkem it*, a.-t.

ASSENTIMENT, s. m., رضا *rizā*, a.

ASSEOIR, v. a., اوتورتنمق *otourtmaq*. — Mettre, poser, قومق *qomaq, t.*; وضع او *vāz' it*, a.-t. — les fondemens d'un édifice, بر بنانك *bir binānuñ temellerini qomaq, vāz' it*, a.-t. —

Fonder, établir, وضع *vaz' it*,
 تأسيس *tecès it*. — Asseoir l'im-
 pôt, وبركوا *ta'ini vîrgu it*.

S'ASSEOIR, v. pr., اوتورمق *otour-
 maq*. — à table, سفرده اوتورمق *sofrada otourmaq*. — S'asseoir sur le
 trône, y monter, تخته جلوس ا
takhta djulous it, ou simpl. جلوس ا
djulous it. — à la turque, sur les
 jambes, بغداد چورمق *baghdâdj
 gourmaq*, t.

ASSERMENÉ, E, adj., اند ايچمش
anda içmich, يمين اتمش *iêmîn
 etmich*, a.-p.-t.

ASSERMENTER, v. a., يمين
 كچورمك *iêmîn guetchurmek*, a.-t.

ASSERTION, s. f., قول *qavl*, plur.
 مدعا *mazynnè*, مظنه *aqvâl*, اقوال
mudd'â, a.

ASSERVIR, v. a., rendre esclave,
 قول ا *qoul it*. — Soumettre, حكمى
 हुकनल قومق *hukni altinè qomaq*,
 हुकनल - हुकनल - हुकनल *altynè,
 zabtynè âlmaq, qomaq*. — les pas-
 sions, شهوات نفسانيه سنه غالب
 كههवतल नुफसानीऐनल गहलल
*chehvâti nefsâniècinè ghâlib
 guelmek*. — S'Asservir, v. réfl.,
 او بر كمنهيه تابع او *bir kimesnèiè
 tâb'y ol*, a.-t.; كوله او *keulè ol*, t.

ASSERVISSEMENT, s. m., esclava-
 vage, servitude, اسيرلق *écîrlyq*,
 قوللق *qouullyq*, t.; استرقاق *istir-
 qâq*. — Dépendance, متابعت *mu-
 tâbe'at*, a.

ASSESEUR, s. m., ييله اوتوريجى
 بيله اوتوريجى *bilè otouridji*, t.; مجالس
mudjâlis, a.; همنشين *hemnichîn*, p.

ASSEZ, adv., suffisamment, يئشور
iêtichur. — Il suffit, يئتر *ièter*,
 كافيدر *kifâiet ider*, يتر اترق
kiâfi dur. — C'est assez, يتر اترق
ièter artyq. — Quantité suffisante,
 يته جك *qadri kesfâie*,
 كفايه مقدارى *ietedjek qadar*,
 كفايه مقدارى *kèfâie miqtâri*, a. — Je n'ai pas
 assez de force, قدرتم يئتمز *goudretum
 ietmez*. — Assez souvent, صقچه
 بر *seuqcha*. — Voir assez clair, بر
 خوشجه كورمك *bir khochdjè gueur-
 mek*. — Est-ce assez ainsi? بونكله
 بونكله *bounouñilè iètermi*.

ASSIDU, E, adj., مواظب *muvâ-
 zyb*, مداوم *dâim*, دايم *mudâvim*, a.
 — au travail, چالشقان *tchûlich-
 qân*.

ASSIDUITÉ, s. f., استدامت *isti-
 dâmet*, مداومت *mudâvemè*, a.;
 ملازمت *mulâzemet*. — au travail,
 جهد *teqâiud*, جهد *djehd*,
 مواظبت *muvâzabet*, a.

ASSIDUMENT, adv., مداومت
 اوزره - ايله *mudâvemè uzrè, ilè*, t.;
 دايمال *dâimâ*, اعلل التوالى
'alet-tevâli, a.

ASSIÉGEANT, E, adj., محاصره
 محاصره *mouhâcèrè iden*, a.-t.;
 محاصره *mouhâcyr*, a.

ASSIÉGER, v. a., محاصره ا
 محاصره *mouhâcèrè it*, a.; قوشانمق
*qouchât-
 maq*, t.

ASSIÉGÉ, E, adj., محاصره اولمش
 محاصره *mouhâcèrè olmuch*, محصور *mahsour*,
 محاصره اولنانلر *a.* — Les assiégés,
 محاصره اولنانلر *mouhâcèrè oulounânlar*, a.-t.

ASSIETTE, s. f., position, situation, موقع *mevqy'*, a.; حال *hāl*. — Assiette des impôts, تعیین و پرکو, *ta'ūni virgu*, a.-t. — Vaisselle, تپسی *tepsi*, طبق *thabaq*, t.

ASSIÉTÉE, s. f., بر طبق طولوسی *bir thabaq dholouçou*, t.

ASSIGNABLE, adj., تعیین *t'aiin u tahdidi qabil*, mumkin, a.-t.

ASSIGNAT, s. m., آنچه بر بنده و برلن *aqtehè ièrinè vîrilen kiāghyd*, t. — Papier-monnaie mis en circulation à Constantinople en 1840, سهم *sehm, sehim*, pl. a. سهام *sihām*.

ASSIGNATION, s. f., حواله *havâlè*, تحويل *tahvîl*, a.

ASSIGNER, v. a., indiquer, désigner, تعیین *takhsîs it*, ا *ta'ūn it*, تحويل *tahvîl it*, a.-t. — Appeler en justice, محکمه یی *mehkemèie d'avet it*, a.-t.

ASSIMILER, v. a., بکنتمک *beñ-zetmek*, t.; ا *temsîl it*. — S'Assimiler, v. réfl., متشابه *mutechābih ol*, او, متشاکل *mutechākil ol*, a.-t.

ASSIMILATION, s. f., تمثیل *temsîl*, تشبیه *techbîh*. — injurieuse, اظهار *zihār*, a.

ASSISE, s. f., بر دی-زی اوزره *bir dizi uzrè qonmich thūchlar*, طاش صره سی *thāch syracy*, t.

ASSISES (cour d'), s. f. pl., مجلس شرعی *medjlîci cher'y*, a. — Séances des juges, قاضیلر مجلسی

جميعتی - *qāziler medjlîci, dje-mî'èti*, a.-t.

ASSISTANCE, s. f., حضور *houzour*. — L'assemblée, جماعت *djemā'at*. — Aide, secours, یاردم *īardum*, t.; امداد *imdād*, a.

ASSISTANT, s. et adj., présent, حاضر - موجود اولان - بولنان *hāzyr, mevdjoud olān, boulounān*, t.; حاضر *hāzîr bilmedjlîs olān*. — Qui aide, یاردمچی *īardumdjî*, t.; معین *mū'in*, a.

ASSISTER, v. a., être présent, حاضر بولنمق *hāzîr boulounmaq*, حاضر او *hāzîr ol*, a.-t. — Secourir, یاردم ا *īardum it*, امداده کلمک *īmdādè guelmek*, اعانت ا *i'ānet it*, a.-t.

ASSOCIATION, s. f., اورتاقلق *ortaqlyq*, t.; شرکت *chirket*, a.

ASSOCIÉ, E, adj., اورتاق *ortāq*, t.; شریک *cherîk*, a.

ASSOCIER, v. a., prendre pour collègue, شریک ایدنمک *cherîk idinmek*, t. — Admettre, قبول ا *qaboul it*, a.-t. — S'Associer, v. pr., اورتاقلق بغلمق *ortāqlyq baghla-maq*, t.

ASSOMMER, v. a., دپهلمک *tepè-lèmek*. — Fatiguer, importuner, اوصندرمق *īoroultmaq*, باش اغرتنمق *bāch aghyrtmaq*, t.; تعجیزا *t'adjiz it*, a.-t.

ASSOMMANT, E, adj., تعجیز ایدن *t'adjiz iden*, ثقلت و برن *syqlet vîren*, a.-t.

ASSOMPTION (jour de l'); s. f.,

ميراج مريم كوني *mirādji meriem*
guny, t.

ASSORTIMENT, s. m., convenance,
ياقشقلق *iāqychyqlyq, تطابق te-*
thābouq. — Assemblage complet de
choses qui conviennent ensemble,
طاقم *thāqym, t.*; اجناس *edjnās,*
انواع *envā.* — de marchandises,
امتعد اجناسي *emti'a edjnāci, a.-t.*

ASSORTIR, v. a., réunir des choses
qui se conviennent, اوبدرمق *oī-*
dourmaq, طاقم ا thāqym it, طاقم
thāqym duzmek. — un
magasin, دكاني امتعد متنوعه ايله
طولدردمق *dukkiāni emti'āi mute-*
nevvi'a ilè dholdourmaq, a.-t.

S'ASSORTIR, v. réfl., اويقم *oū-*
maq, t.

ASSORTISSANT, E, adj., اويبار
oūiār, t.

ASSOUPI, E, adj., endormi,
اويقويه دالمش *oūiqouïè dālmich,*
اويتمش *oīoutmich, t.*

ASSOUIR, v. a., endormir,
اويشترمق *oūioutmaq, اويشترمق*
oūiouchturmaq. — Apaiser, ا
تسكين *teskīn it, a.-t.*; تس ا
teps it, a.-t.; باصدرمق *bāsturmaq, t.* — S'As-
sourir, v. réfl., s'endormir, اويشتمق
oūiouchmaq, اويقويه وارمق
oūiougouïè vārmag, اويوقلامق
oūiougla-
maq, امزغنامق imizghanmaq, t.

ASSOUISSANT, E, adj., اويوديبي
oūioudoudjou, اويقو ويرن
oūiqou vīren, t.

ASSOUISSÉMENT, s. m., léger
sommeil, امزغنامق *imyzghanmaq-*

lyq, خواب سبك *khābi subuk, p.;*
نعس *n'as, a.;* پنكه *penèkè.* —
Grande négligence, غفلة *ghaflet, a.;*
غفلة خواب *khābi ghaflet, p.-t.*

ASSOULIR, v. a., يومشتمق *iou-*
mouchatmaq, t.; تلپين ا *telūin it,*
a.-t.

ASSOURDIR, v. a., صاغرا *sāghyr*
it, t. — S'Assourdir, v. pr., صاغراو,
sāghyr ol, t.

ASSOUVIR, v. a., طوبورمق
dhoīourmaq, طوبورمق dhoīdour-
maq. — S'Assouvir, v. pr., طويقم
dhoīmaq, قانقم qānmaq, t.

ASSOUVISSEMENT, s. m., قانقلق
qānmaqlyq, طويقمق dhoīmaqlyq,
t.; اشباع *ichbā', a.*

ASSUJÉTIR, v. a., soumettre à sa
domination, التنه آليق *altynè āl-*
maq, مقهور قلمق maqhour qylmaq,
تحت حكومته قومق *tahti hukio-*
mètinè qomac. — Lier fortement,
محكم بغلق *muhkem baghlamac.*
— Fixer, برکتتمك *berkitmek, t.*
V. SOUMETTRE. — S'Assujétir à...
بيوننه آلمق *boiouninè ālmaq,*
عيلسنه آليق *iltizām it, التزام ا*
'ouhtècinè ālmaq, a.-t.

ASSUJÉTISSANT, adj., زحمتلو *zah-*
metlu, a.-t.; اغر *aghyr, a.*

ASSUJÉTISSEMENT, s. m., con-
trainte, زور *zor, اجبار idjbar, a.* —
Soumission, انقياد *inqyād.* — Gêne
extrême, بيوك صقندي *biūk*
syqynty, a.-t.; ثقلت *syqlet, a.*

ASSURANCE, s. f., certitude ac-

quise, اعتماد *'itimād*, ایقان *iqān*.

— Promesse, وعك *va'dè*, اقرار *iq-rār*, a.

— Garantie, sûreté, امینک *amīnlik*.

— Nantissement, کفالت *kefālet*.

— Garanties des pertes éventuelles, سقورطه *siqourtha*.

— Courage, hardiesse, جسارت *djeçāret*,

a.; جان قوتی *djān qouvveti*, a.-t.

— Il a de l'assurance, کمال

کمالی *kemāli djēçārèti vār*.

ASSURÉ, E, adj., certain, vrai,

صحیح *sahih*. — Sûr, امین *emīn*.

— Être assuré, savoir avec certi-

tude, یقین بیلک *iaqyn bilmek*, t.

ASSURÉMENT, adv., sans doute,

بلی *bèli*, البته *elbette*, صحیح

sahih, a.; شهبهسز *guertchek* کرچک

chubhèsyz. — Avec confiance, غیبرنله

ghāiretilè, a.-t.; پرواسز *pervāsyz*,

p.-t.

ASSURER, v. a., rendre ferme,

برکتک *berkimek* قوی *qavi* ا,

محمک بغلق *muhkem baghlamaq*.

— Faire croire, اناندرمق *ināndur-*

maq. — Affirmer, اقرار ا,

تصدیق *tastiq*, اقرار ا,

— Payer l'as-

surance, سقورطه ایندرمک

siqourtha iturmek, سقورطه ویرمک

siqourtha virmek, t.

S'ASSURER de quelqu'un, se con-

fier à lui, بر کهسنهیه اینانمق

bir kimesnèie inānmaq, ا

اعتقاد *itimād*

it. — Connaître ses intentions, بر

کهسنه نک نیتنی بیلک

bir kimesnènik nūētini bilmek. — S'as-

surer de sa protection, بر کهسنه نک

بر کهسنه نک

حیانتندن امین او

bir kimesnènik

himāiētinden emīn ol, حیانتندن

حیانتندن *himāiētine dhaīānmaq*.

— S'emparer d'une chose, d'une per-

sonne, بر نسنه یی یاخود بر کهسنه یی

بر نسنه یی *bir nesnèi iākhod bir kimes-*

nèi zabih it, a.-t.

ASSUREUR, s. m., سقورطه جی

siqourthadji, t.

ASSYRIE, contrée d'Asie, اسور

اچور, کوردستان *kurdistan*.

ASTÉRIE, s. f., pierre précieuse,

بر جنس قیمتلو طاش

bir djins qy-

metlu thāch, t.; حجر شمسی

hadjèri chemsi, a.

ASTÉRISQUE, s. m., نشان

nichān, اشارت

ichāret, a.

ASTHMATIQUE, adj., ضیق نفس

zyq nefes, t.; تنک نفس

tenk ne-

fes, تنک نفسلو

tek nefeslu, vulg.

teknèfes, p.-a.

ASTHME, s. m., ضیق النفس

ziqoun-nèfes,

سلوغان رنجی

solu-

ghān rendji,

تنک نفسلیک

tenk nefeslik,

p.-a.-t.; نفس طارنجی

nèfes dhārlyghy,

a.-t.

ASTICOTER, v. a., انجتمک

in-

djitmek, t.

ASTRACAN, ville de la Russie asia-

tique, ازدرهان

ajderhān.

ASTRE, s. m., یلدز

ildiz, t.; نجم

nedjm, a.; ستاره

sitārè, p.

ASTREINDRE, v. a., زور ا

zor it,

حصر ا

hasr it, a.-t.;

مجبور ا

medj-

bour it, بغلق

baghlamaq. — S'as-

treindre à... اتمک

atmek,

زور ا

guendüè bir chèi itmèti zor it,

a.-t.

ASTREINT, مجبور *medjbour*, ملنترم *multezim*, a.

ASTRICTION, s. f., انقباض *ingy-bāz*, a.

ASTRINGENT, e, adj., صقيحي *si-qādjī*, قابض *qābyz*, a.

ASTROÏTE, s. f., حجر الكوكب *hadjer ul-kevkēb*, a.

ASTROLABE, s. m., اصطربلاب *ustourlāb*, a.

ASTROLOGIE, s. f., منجبلق *munēdjimlyq*, a.-t.; علم نجوم *'ylmi nudjōum*, علم تنجيم *'ylmi tendjīm*, a.

ASTROLOGIQUE, adj., علم نجومه *'ylmi nudjōumē dāir*, a.-t.; دائر تنجيمي *tendjimi*, a.

ASTROLOGUE, s. m., منجم *muneddjim*. — Le premier astrologue de la cour du sultan, منجم باشي *muneddjim bāchi*, a.-t.

ASTRONOME, s. m., اهل هيت *ehli heïet*, رصاد *neddjām*, رصاد *rassād*, a.

ASTRONOMIE, s. f., هيت *heïet*, علم هتة *haïat*, علم هتة *'ylmi hïet*, علم فلک *'ylmi felek*, a.

ASTRONOMIQUE, adj., علم هيته *'ylmi heïetē dāir*, دائر فلکی *feleki*. — Sciences astronomiques, علوم فلکیه *'ouloumi felekūē*, a.

ASTRONOMIQUEMENT, adv., قواعد *qavādi heïetē hacēbindjē*, a.-t.

ASTUCE, s. f., فلاشلق *qallāchliq*, t.; حيله *hylē*, فن *fenn*, vulg.

send, حيله بازلق *hylē bāzlyq*, p.-t.

ASTUCIEUSEMENT, adv., حيله *hylē ilē*, بازلقه *hile bāzlyghylē*, p.-t.

ASTUCIEUX, se, adj., قلاش *qal-lāch*, t.; حيله باز *hylē bāz*, a.-p. (dans le langage ordinaire); فتان *fet-tān*, a.

ATELIER, s. m., کارخانه *kiār khānē*, دستگاه *destguīāh*, vulg. دزگاه *dezguīāh*, p.

ATERMOIEMENT, s. m., ادای دینه *edāi deïnē dāir muhlet*, a.-t.

ATERMOYER, v. a., ادای دینه *edāi deïnē teekhyr it*, a.-t.

S'ATERMOYER, v. pr., لاجقلسندن *alādjaqlusinden muhlet boulmaq*, a.-t.

ATHÉE, adj., ناخدا *nākhouda*, p.; الهی انکار ایدن *allahi inkiār iden*, a.-t.; منکر الله *munkir oullah*, زندیق *zendīq*, a.

ATHÉISME, s. m., الله تعالینک *allah t'eālanuñ vudjoudini inkiār itmeklik*, a.-t.; زندقه *zindeqat*, الحاد *ilhād*, a.

ATHÈNES, ville de la Grèce, اتینا شهری *atīnā chehri*, t.

ATHÉNIEN, ne, adj., اتینالو *atīnālu*, t.

ATHLÈTE, s. m., پهلوان *pehlivān*, p.; کورشچی *gurechdjī*.

— Homme robuste, جسممانلو

دندرت کمنسه *djècāmetlu vè tendurust kimesnè*, a.-t.

ATLANTIQUE (Océan), adj., بحر محیط *bahri mouhyth*, a.

ATLAS, montagne d'Afrique, درن جبلی *dern djèbèli*. — Recueil de cartes, جغرافیا خریطلرک مجموعہ سی *djèghrāfiā kharitilèruñ medjmou'aci*, a.-t.; اطلس *athlas*, t.

ATHOS ou MONT-ATHOS, Monte-Santo, haute montagne de Grèce, ایونروز *aïo noroz*, t.

ATMOSPHERE, s. f., هوا *havā*, جو هوا *djevvi havā*, a.

ATMOSPHERIQUE, adj., هوا به دائر *havāiè dāir*, a.-t.

ATOME, s. m., ذره *chemmè*, ذره *zerrè*, هبا *hebā*, pl. هباب *hebāb*, a. — Un atome de, بر ذره قدر *bir zerrè qadar*.

ATONIE, s. f., قوتسزلق *qouvet-syzlyq*, a.-t.; ضعف *za'af*, a.

ATOUS, s. m. pl., قاری زنتلری *qārī zinellèri*, t.

ATRABILAIRE, adj., سوداوی *sev-dāvi*, a.

ATRABILE, s. f., سودا *sev-dā*, a.

ATRE, s. m., اوجاق *odjāq*, t.

ATROCE, adj., یاوز *iāvouz*, ییمان *iēmān*, t.; بی رحم *bi rahm*, پک ظالم *pek zālīm*, a. — Douleur — بیوک اگری *buiuk aghry*. — Crime — بیوک کناه *buiuk gunāh*, t.-p.

ATROCEMENT, adv., یاوزلغله *iāvouzlighylè*, t.

ATROCITÉ, s. f., action atroce, یاوزلق *iāvouzlyq*, ییمانلق *iēmānlyq*, بی شفقلىق *bi chefqatlyq*. —

Grand crime, بیوک کناه - شناعت *buiuk gunāh, chinā'at*, t.-p.

ATROPHIE, s. f., ورم *verem*, هزال *huzāl*, a.

S'ATTABLER, v. pr. fam., سفراده *sofrāda otourmaq*, t.

ATTACHANT, e, adj., - دفته سزا - مستحق *diqqatè sezā, moustahyq*, a.-t.

ATTACHE, s. f., باغ *bāgh*, قایش *qāich*, t.; بند *bend*, p.-t.

ATTACHÉ, e, adj., lié d'amitié, محبتلو *mouhabbetlu*, a.-t. — Il lui est très-attaché, انک بیوک دوستیدر *anuñ buiuk dosti dur*.

ATTACHEMENT, s. m., محبت *mouhabbet*, علاقه *'alāqa*, a.

ATTACHER, v. a., یاپشترمق *iāpichturmaq*, طاقمق *dhāqmaq* et *thāqmaq*. — Lier, بغلمق *baghla-maq*, بند ا *bend it*, p.-t. — Joindre, réunir, چانمق *tchātmaq*. — avec un clou, میخلمق *mykhlamaq*, t.

S'ATTACHER, v. pr., s'appliquer, یاپشتمق *iāpichmaq*. — S'attacher d'affection à quelqu'un, بر کمنسه بی *bir kimsèi sevmeq*. — Donner son attention à une chose, دقت ا *diqqat it*, تشبث ا *techebus it*, a.-t.

ATTAQUABLE, adj., هجومی قابل *hudjoui qābil*, a.-t.

ATTAQUE, s. f., اورش *ourouch*, باصقن *bāsqun*, t.; هجوم *hudjoun*, حمله *hamlè*, a.

ATTAQUER, v. a., commencer une attaque, assaillir, باصمق *bāsmuq*,

اورمق *ourmaq*, قارشولمق *qārchoulamaq*. — Se jeter avec furie sur quelqu'un, حولامق *havlāmaq*, اورزرنه دوشمك *hudjourn it*, *uzerinè duchmek*. — Provoquer, commencer une querelle, طاقلمق *thāqylmaq*. — Attaquer de paroles, سوز اتمق *seuz atmaq*. — Soutenir l'attaque, résister au choc, هجومه *hudjournè daīānmaq*. — S'Attaquer à..., v. pr., طوشمق *thoutouchmaq*, t.

ATTEINDRE, v. a., toucher, طوقنمق *doqounmaq* et طوقنمق *dhoqounmaq*. — Il m'a atteint, بكا *bañā doqoundou*. — Arriver jusqu'à une chose, un lieu, يتشمك *iètichmek*. — Je n'y puis atteindre, دقنهم *iètichèmem*, دقنهم *doqounamam*. — Pourrons-nous atteindre aujourd'hui Constantinople? بوكون استانبوله يتشه بيلورمىز *bougun istāmbola iètichè bīlurmīz*. — Rejoindre quelqu'un en chemin, بر *bir kimcèie* كيمسيه بولك *iolda iètichmek*, اولاشمق *oulāchmaq*. — Atteindre le but, نشانى *nichāni ouzāqtan ourmaq*. — Frapper de loin, اورمق *ourmaq*. — Frapper de loin, اورمق *ouzāqtan ourmaq*, اصابت *icābet it*. — le but de ses desirs, مرانده نائل او *merāminè nāil ol*.

ATTEINT, e, adj., frappé de..., دوقنمىش *dhoqounmich*, طوقنمىش *doqounmich*, اولاشمىش *oulāchmich*, t.; مبتلا *mubtelā*. — de maladie, خسته لنگه *khastalygha oghrāmich*.

— Atteint et convaincu d'un délit, اورزرنه بر جرم اثبات اولنمىش *uzerinè bir djurmi isbāt olounmich*, بر *bir qabāhat* قباحتله الزام اولمىش *ilè ilzām olmich*. — Atteint, frappé, اورلمىش *ouroulmich*. — de folie, مجنون *medjnoun*, a. — Être atteint, en proie à..., او *mubtelā ol*, a.-t.

ATTEINTE, s. f., action d'atteindre, دوقونمه *doqounich*, دوقونمه *doqounma*, اورش *ourich*. — Domage, lésion, ضرر *zarar*, نقصان *noqsān*, خلل *khalel*, a. — Porter atteinte, كتورمك *khalel virmek*, كتورمك *guèturnek*. — Porter atteinte à la paix, صلح وصلاحه *souh u salāhè khalel guèturnek*, a.-t.

ATTELAGE, s. m., action d'atteler, قوشمه *qochma*, قوشون *qochoun*, t. — Animaux attelés, قطار *qythār*, usit. *qathar*, a.; چفت *ichift*, t.

ATTELER, v. a., des chevaux, اتلاري عربيه قوشمق *atlari arabaia qochmaq*. — En général, قوشمق *qochmaq*, بغلمق *baghlamaq*, t.

ATTELLE, s. f., صارغى *sārghy*, t.

ATTENANT, e, adj., بنشقى *bitichiq*, t.; متصل *mouttacil*, a.

ATTENDANT, منتظر ايكن *moun-tazir iken*. — En attendant, بو ارالقك *bou arālyqta*, ارا يرده *arā ierdè*. — qu'il vienne, قدر *guèlin-djè qadar*.

ATTENDRE, v. a., بلكمك *beklèmek*, قاتلنمق *qatlanmaq*, دورمق

dourmaq, منتظر او *muntazir ol*, انتظار اوزه او *intizār it*, انتظار *intizār uzrè ol*. — Attendre quelqu'un, بر کمسه بکلمک *bir kimcèi beklèmek*. — Faire attendre, بکلمتک *bekletmek*. — J'attends de jour en jour de ses lettres, کوندن کونه *gunden günè mektoubinè mountazir im*. — Attends, دور *dour*. — Compter sur, مامول *mèemoul it*. — S'attendre mutuellement, بر برینه بکلمک *bir birinè beklèmek*. — S'attendre à..., espérer, اومماق *oummaq*. — Je ne m'attendais pas à cela de votre part, سزک طرفکزدن بوشی اومماز ایدم *sizün tharafünuzden bou chei oummaz idum*.

ATTENDRI, E, adj., متأثر *mutè'es-sir*, a.

ATTENDRIE, v. a., rendre tendre, یومشتمق *ioumchatmaq*, تلبین *telin it*, a.-t. — Toucher de compassion, اسپرکتیمک *esirguetmek*, t.; مبرحمته کتورمک *merhametè guèurmek*; تاثیر *teecir it*. — Ayant attendri son cœur, ضمیرنه *zamirinè teecir idup*. — S'Attendrir, v. pr., devenir plus tendre, یومشتمق *ioumchanmaq*. — Compatir, اسپرکتیمک *ecirguèmek*. — Éprouver de l'attendrissement, de l'émotion, متأثر او *muteessir ol*, رقت *riqqat it*, a.-t.

ATTENDRISSANT, E, adj., رقته *riqqatè guèu-*

ren, guèturidji, تاثیر ایدیجی *teecir ididji*, a.-t.

ATTENDRISSMENT, s. m., رقت *riqqat*, رقت قلب *ryqqati qalb*, a.

ATTENDU, QUE, conj., چونکه *tchiunki*, ملاحظه سیله *mulāhazacilè*. — Attendu sa probité, on a cru à sa parole, صلاحیتنه بفا سوزینه *salāhüetinè bināen seuzinè ināndiler*.

ATTENTAT, s. m., contre la vie de quelqu'un, جاننه قصد *djāna qast*. — Crime en général, برامزلق *ia-rāmazlyq*, t.; باش قصد *qast*, کیدجک خطا *bāch guddèdjek khatā*, t.-a.

ATTENTATOIRE, adj., بر قلمروک *bir qalemrevün* حقوقنه خلل کتورن *houqouqinè khalel guèturen*, a.-t.

ATTENTE, s. f., انتظار *intizār*, a. — Espoir, امید *umid*, عمل *emel*, a. — Être dans l'attente, انتظار اوزه او *intizār uzrè ol*. — Au-delà de toute attente, فوق *Jevq ul-mèemoul*. — Cela est arrivé contre l'attente de tout le monde, هیچ کمسندنک امید *hitch kimes-nenün umidi ioghiken*, بو واقع اولدی *bou, vāqy' oldy*.

ATTENTER, v. a., comploter, tramer, قصد *qast it*. — aux jours de quelqu'un, جاننه *bir kimesnènuñ djāninè qast it*, t.-a.

ATTENTIF, adj., مقید *mouqāied*,

a.; دقتلو *diqqatlu*, t. — Être —, ا دقت *diqqat it*, او موقيد *mouqaïned ol*, a.-t.

ATTENTION, s. f., دقت *dyqqat*, تقيد *teqaïud*, a. — Égard, déférence, رعايت *ri'āiet*, التفتات *ilti-fāt*, a.

ATTENTIVEMENT, adv., دقت ايله *diqqat ilè*, a.-t.

ATTÉNUANT, e, et ATTÉNUATIF, IVE, adj., تقييل ايدن *taqlil iden*, a.-t.; ملطف *muletthyf*, a.

ATTÉNUATION, s. f., ترقيق *ter-qyq*. Voy. AFFAIBLISSEMENT.

ATTÉNUER, v. a., diminuer, تقييل ا *eksiltmek*, t.; تقييل ا *taqlil it*, ا ترقيق *terqyq it*. — Affaiblir, ا اضعاف *iz'āf it*, a.-t.; ا رقلق *aryqlamaq*, t.

ATTÉRAGE, s. m., بر كمينك *bir guëminuñ ouzāqtan ilk thoprāghy kechf eilèdiki mekiān*, a.-t.

ATTÉRER, v. a., - بره اورمق *ière ourmaq*, *tchālmaq*. Voy. ABATTRE, ACCABLER.

ATTÉRIR, v. n., كميل ايكن *guëmidè iken ouzāqtan thoprāghy kechf eilèmek*, a.-t.; قرهيه چيقمق *qaraïè tchyqmaq*.

ATTÉRISSEMENT, s. m., چاي *tchāi*, كنارنك اولان قوم ياخود طيراق *tchāi kenārindè olān qoum iākhod thoprāq iğhyni*, t.

ATTESTATION, s. f., شهادت

اعلان *chehādet nāmè*, a.-p.; ا غادي *i'lān kiāghidi*, a.-t.

ATTESTER, v. a., شهادت ا *chehādet it*, a.-t.; تصديق - اثبات *tastîq, isbāt ichhād, istichhād it*, a.-t.

ATTIÉDIR, v. a., - اليجق *elidjaq, it*. — S'Attiédire, v. pr., اليجق او *alidjaq ol*, t.

ATTIÉDISSEMENT, s. m., tiédeur, فتور *buroudet*, برودت *relâchement, futour*, a.

ATTIFER, v. a., parer, - بزهمك *bezèmek*. — S'Attifer, v. r., se parer, بزهمك *bezinmek*, t.

ATTIQUE, s. f., pays dans la Grèce, dont Athènes était la capitale, قديم الايامك اتينا ولايتنك *qadim uleüämde atinā vilāietinuñ ismi*. — Partie et ornement d'architecture, اتينالو طرزنك *atinālu tharzindè bir binānuñ hys-sèci iākhod zinnèti*, t.

ATTIRAIL, s. m., جنك لائلري *djenk alāleri*, p.-a.-t.; طاقم *thāqym*, ادوات *adevāt*. — de guerre, ادوات جرييه *adevāti harbüè*, a.; عسكر اعزلعي *asker aghyrlyghy*, a.-t. — de cuisine, مطبخ لائي *mathbakh alāti*, a. — Train, bagage, غلبه لاق *ghalabalyq*, t.

ATTIRER, v. a., tirer à soi, چمكك *tchekmek*, چمكك *ānina tchekmek*, جذب و جلب ا *djezb u djelb it*, a.-t.

S'ATTIRER, v. pr., کندی کندينه *guendu guendinè djelb it.*
— l'amitié de quelqu'un, برکمهديي *bir kimsèi dost idinmek.* — S'attirer des désagrémens, او سبب او belācinè *guendu, sebeb ol.*

ATTISER, v. a., le feu, آتشی *âtechi thoutouchturmaq,*
P.-t.

ATTISEUR, s. m., آتیشش *âtech thoutouchtourou-dji.*

ATTITUDE, s. f., وجودك وضع و وحالي *vudjouduñ vaz' u hāli, a.-t.;*
قيام *qīām, a.*

ATTOUchement, s. m., طوقنيش *dhoqounich, t.;* لمس *mess, a.*

ATTRACTIF, VE, adj., جاذب *djāzib.* — Force attractive, قوت جاذبه *qouvveti djāzibè, a.*

ATTRACTION, s. f., جذب *djezb,* انجذاب *indjizāb, a.*

ATTRAIT, s. m., دادانه *dādānma,* ناز *nāz, شيوه chivè, p.* — Charme, جاذبه *djāzibè, a.*

ATTRAPE, s. f., الداتمه *aldātma,* رنك *renk, p.*

ATTRAPER, v. a., tromper, الداتمق *aldātmaq.* — Prendre, طومتق *thoutmaq.* — Attraper une maladie, بر خسته لعه اوغرانتق *bir khastalygha oghrānmaq.* — Attraper en courant, يقالمق *iaqālmaq.*

S'ATTRAPER, v. pr., être trompé, الدانمق *aldārmaq.* — en courant

l'un après l'autre, طوتشمق *ïuruchtè thoutouchmaq,*
يقالتمق *iaqālānmaq, t.*

ATTRAPOIR, s. f., طوزاق *thouzāq, t.*

ATTRAYANT, TE, adj., جاذب *djāzib, a.*

ATTRIBUER, v. a., raporter, اسنادا *isnād it,* حمل *haml it, a.-t.* — Donner, annexer, ويرمك *virmek, t.;* الحاق *ilhāq it, ضم ا zamm it.* — S'Attribuer, کندينه *almaq, v. pr.,* guendinè *mensoub it,* مخصوص *makhsous idinmek, a.-t.* — Prendre pour soi, کندينه *almaq, t.*

ATTRIBUT, s. m., propriété particulière d'une chose, كيفة *keifiet,* خاصية *khāciïet, pl. a.* خواص *kha-vāss.* — Qualité innée ou affirmée d'un sujet, صفت *sifet,* خبر *khaber, a.* — Le sujet et l'attribut, المبتدا والخبر *el-mubtèdā vel khaber.* — Les attributs ou noms de Dieu, اسماء الله الحسناء *ismāi ullah el-hosnā, a.*

ATTRIBUTION, s. f., prérogative, امتياز *imtīāz, a.* — Attribution, مأمورية *roukhsāt,* رخصت *meëmouriet, a.* — Les choses dont nous pouvons disposer, الدن کلان *elden guèlen cheïler, t.*

ATTRISTANT, E, adj., کدر ويرن *keder viren, a.-t.*

ATTRISTÉ, E, adj., محزون *mah-*

zoun, a.; کدرلو *qaçāvetlu*, قساوتلو; *kederlu*, a.-t.

ATTRISTER, v. a., محزون *mah-zoun it*, کدر *tahzîn it*, کدر *keder vîrmek*. — S'Attrister, v. pr., تصد لنمق *tassalannaq*, قساوت *mahzoun ol*, چک مک *qaçāvet tchekmek*, کدرلنمک *kederlenmek*, a.-t.

ATTRITION, s. f., توبه *teubè*, توبت *tevbet*, a.

ATTOUPEMENT, s. m., ازدحام *izdihām*, زحام ناس *zihāmi nās*, a.; جمیعتی *khalquñ djëmiëti*, a.-t.

ATTOUPER, v. a., جمع *djem it*, a.-t. — S'Attrouper, v. réf., جمع اولمق *djem olmaq* اولنمق *olounmaq*, a.-t.; اوشمک *uchmek*, t. — Le peuple est attroupe, insurgé, در خلق ایاقک *khalq aiāqka dur*.

AUBADE, s. f., نوبت *nevbet*, مهتر خانه نوبتی *mehter khānè nevbeti*, p.-a.-t.

AUBAIN, s. m., étranger non naturalisé, غریب *musteëmin* مستامن *gharîb*, اجنبی *edjnëbi*, a.

AUBAINE, s. f., succession aux biens d'un aubain, متوفی اولان *mutëvffa olān edjnëbîden qālān mālî mevrouci*. — Bonne aubaine, bien inattendu, غیر مترقبه *ni'mëti ghairi mutëraqqibè*, خیر من الله *khair min allah*, a.

AUBE, s. f., pointe du jour, فجر

sedjr, صادق *soubhi sādÿq*, a.; کون *gun aghërmaci*, اعرمه سی *t.* — Aube, vêtement de prêtre, بر جنس پاپاز کپسی *bir djins pāpāz gueïci*, t.

AUBÉPINE, s. f., اق دکن *āq diken*, t.

AUBERGE, s. f., قوناق *qonāq*, لوسداریه *losdāria*, خان *khān*, کروان سرای *kervān serāi*, p.

AUBERGINE, s. f., بادلجان *bād-lidjān*, commun. *pātlidjān*, p.

AUBERGISTE, s. m., قوناقچی *qonāqçi*, لوسداریه جی *losdāriadji*, t.

AUBIER, s. m., arbre, توز اغاجی *toz aghādji*. — Le nouveau bois qui se forme annuellement sous l'écorce de l'arbre, اغاج اوزی *aghādÿ euzy*, سنه بسنه قبوق ایله اغاجک *senè besenè qabouq ilè aghādjuñ arācindè iëniden biten odoun*, t.

AUBIFOIN, s. m., ماوی قدح *māvi qadeh tchitchègui*, t.

AUBIN, s. m., t. de manège, allure qui tient de l'amble et du galop, دورنلمه واشکنه بکزر آنک *deurtlemè vè echkinè beñzer ātuñ iuruchi*. — Aubin, blanc d'œuf, یمورطه آشی *imourtha āghy*, t.

AUCUN, E, adj. (sans négation), هیچ *kimsè*; (avec négation), هیچ کس *hitch bir kimsè*, هیچ بر کسه *hitch kes*. — Aucune fois, هیچ بر کره *hitch bir kerrè*. — En aucun lieu, هیچ بر پرده *hitch bir ierdè*.

AUCUNEMENT, adv., هیچ *hitch*,
هیچ بر وجهه *hitch bir vedjhilè*,
اصلا *aslā*, a.

AUDACE, s. f., جرأت *djurā'at*,
بی پرواکی *djècāret*, a.; بی پرواکی
bi pervālik, p.-t.

AUDACIEUSEMENT, adv., جرأتیله
djurā'atilè, جسارتله *djècāretilè*,
a.-t.

AUDACIEUX, SE, adj., جرأتلو *dju-
rā'atlu*, جسارتلو *djècāretlu*, a.-t.;
دلایل *dilāver*, جسور *djessour*, a.;
پورکلو *üreklu*, t.

AUDIENCE, s. f., attention don-
née à celui qui parle, استماع *isti-
mā'*. — Entrevue accordée par un
supérieur, ملاقات *mulāqāt*,
بولشملق *boulouchmaqlıyq*. — Don-
ner audience, entendre, écouter,
استماع *istimā' it*. — Avoir une au-
dience, une entrevue avec quelqu'un,
ملاقات *boulouchmaq*, ملاقات *mulāqāt it*. — Il a été admis à notre
audience, حضورمزه ملاقات اولدی
houzourumuzè mulāqāt oldou.

AUDIENCE publique et royale du
monarque, دیوان همایون *divāni
humāioun*, دیوان پادشاهی *divāni
pādichāhi*. — Salle d'audience,
دیوان خانه *divān khānè*. — Au-
dience privée, ملاقات خاصه *mulā-
qāti khāssè*, a.

AUDIENCIER, s. m., محضر *mouh-
zyr*, a.

AUDITEUR, s. m., سامع *sāmī'*,
مستمع *mustè-
mi*, a. Voy. MAÎTRE DES REQUÊTES.

AUDITOIRE, s. m., ایشدنلر *ichi-
denler*, سامعیمن *sāmī'in*, حاضر
بالمجلس اولانلر *hāzir bilmedjlis
olānlar*, a.-t.

AUGE, s. f., حوض *havouz*, a.;
تکنه *teknè*. — Auge aux pourceaux,
طوکز تکنه سی *doñouz teknèci*. —
Auge de puits, قویو مصلوغي *qoïou
moussloughy*, t.

AUGÉE, s. f., بر تکنه لک *bir
teknèlik*, بر تکنه طولوسی *bir teknè
dholouçou*, t.

AUGET, s. m., petit vase en bois,
دکرمن *guerdel*. — de moulin,
صندوغي *dèirmen sandhoughy*, t.

AUGMENT, s. m., addition,
زیاده لق *ziādèlyq*, a.-t.

AUGMENTS, s. m. pl., t. de gram-
maire, lettres accessoires, زواید *za-
vāid*, a.

AUGMENTATIF, VE, adj., t. de
grammaire, حروف المبالغة *hou-
rouf elmubāleghat*. — Faculté aug-
mentative, قوت نامیه *qouvvétî nā-
mîè*, a.

AUGMENTATION, s. f., ترقی *tè-
raqqi*, ازدياد *tèzāūd*, ازدياد *izdiād*,
a.; ارتمق *artmaqlıyq*, t.

AUGMENTÉ, E, adj., ارترلمش *ar-
turylmich*, t.

AUGMENTER, v. a., ارترمق *artir-
maq*, چوغلتتمق *tchoghaltmaq*,
زیاده - ازدياد *buütmeq*, بیوتمک
ziādè, izdiād it, ازدياد وهرمک *iz-
diād vîrmek*, a.-t.

S'AUGMENTER, v. pr., ارترلیق
arturilmag, چوغلیق *artmag*,

tchoghalmaq, t.; از دیداد بولمق *iz-diād boulmaq*, a.-t.

AUGURE, s. m., présage, pronostic, اوغور *oghour*, t.; فال *fāl*, a. — De bon —, اوغورلو *oghurlu*, فال نیک *nīk fāl*. — De mauvais —, اوغورسز *oghoursiz*. — Cette année d'heureux augure, بو سال خجسته *bou sāli khudjestè fāl*. — Auguré, devin, فالجی *fāldji*, a.-t.; کاهن *kiāhin*, a. — Consulter l'augure, interroger le sort, فال آچمق *fāl āčmaq*, اتنق *fāl āčmaq*, *ātmaq*, t.

AUGURER, v. a., présager (bien), قیاس ا *tefā'ul it*, a.-t. — Conjecturer, تخمین ا *takhmīn it*, قیاس ا *qyās it*. — Je n'en augure pas bien, بکا کوره ابو علامت ذکل *bañā gueurè eīu 'alāmet dēil*. — J'en augure bien, فال نیک عتد ایدرم *fāli nīk 'add iderum*.

AUGUSTE, adj., grand, magnifique, عظمئلو *'azametlu*, همایون *humāioun*, a.-t.; معظم *mou'azzem*, محترم *muh-terem*, جلیل *djēlil*. — Par sa volonté auguste, ارادة جلیله سیله *irādèti djēlilècile*.

AUJOURD'HUI, adv., بو کون *bou gun*, الیوم *el-ïevm*, a. — Au jour d'aujourd'hui, بو کونکی کون *bou gunki gun*. — Pour aujourd'hui, بو کون ایچون *bou gunluk itchoun*. — Les hommes d'aujourd'hui, بو کونکی آدمئر *bou gunki ādemler*.

AUMÔNE, s. f., صدقه *sadaqa*,

زکات *zekiāt*, a. — Faire l'aumône, صدقه و برمک *zekiāt vīrmek*, اولاشترمق *sadaqa oulāchturmaq*, a.-t.

AUMÔNER, v. a., صدقه و برمک *sadaqa vīrmek*, a.-t.

AUMÔNERIE, s. f., charge d'aumônier, امام پایدهسی *imām pāièci*, a.-p.-t.

AUMÔNIER, s. m., امام *imām*, پیش نماز *pich namāz*, p. — Grand aumônier du sultan, خونکار امامی *khounkiār imāmi*, p.-a.

AUNAGE, s. m., اولچمکلک *oulčhmeklik*, ارشین اولچمکلکی *archīn oulčhmekligui*, t.

AUNE, s. m., arbre, قزل اغاج *qyzil aghādj*, t.

AUNE, s. f., ذراع ارشین *archīn*, اندازه *endāzè*. (L'endāzè ou pic est de trente-deux pouces; l'archin est un peu plus long.)

AUNÉE, s. f., plante médicinale, راسن اندوز اوتی *endouz oty*, t.; راسن *rācen*, a.

AUNER, v. a., اندازه ایله اولچمک *endāzè ilè oulčhmek*, t.

AUPARAVANT, adv., avant toute chose, اول هرشیدن اول *evvel her cheiden evvel*. — Antérieurement, مقدمما *mouqaddemā*, a. — Un an auparavant, بر سنه اول *bir senè evvel*.

AUPRÈS, prép., tout contre, voisin, یقین *ïaqīn*, a. — Auprès du marché, چارشویه یقین *tchārchouïè ïaqīn*. — Auprès de quelqu'un,

يانندا *ianinda*. — Il est auprès de lui, يانندا در *ianinda dur*. — Il l'avait chassé d'auprès de lui, انى انى *ani ianinden govdi idi*. — Être bien auprès de quelqu'un, dans ses bonnes grâces, او نظرند *nazarindè ol*. — Il est en faveur auprès du vizir, وزيرك *vezîrûn nazarindè dur*. — En comparaison de, ايله *ilè*, t.; نظرا *nazaren*, طبيقاً *thatbîqân*. — Un fleuve est bien peu de chose auprès de la mer, بر ايرمق دكزه نظرا *bir irmaq denîzè nazaren*, كوچكدر *kutçuktur*.

AURÉOLE, s. f., اوليا اللهك *evliâ oullahûn bâchîndèki nourlu eklîl*, a.-t.

AURICULAIRE, adj., qui regarde l'oreille, قولاقلو *qoulâqlu*, t.; اذنى *uzni*, a. — Le doigt auriculaire, سرچه پرمق *sertchè parmaq*, t.

AURONE, s. f., قوبون اوتى *qoïoun ôti*, t.

AURORE, s. f., كون اغرمسى *gun agharmaci*, صباح اغارمى *sabâh agharmaci*, a.-t.; طاك *dhân*, mot turc vicilli; فجر *fedjr*, a.

AUSPICE, s. m., augure par le vol des oiseaux, قوشارك اوچمىسندن *qouchlarûn outchmacinden tef'oul*, اوغور *oghour*. — Secours, faveur, appui, همت *himmet*. — Sous vos auspices, همتكز ايله *himmetkiz ilè*. — Protection, حمايت *himâiet*, سايه *sâîè*. — Sous les auspices du monarque, پادشاهيك

sâîè pâdichâhîdè. — Sous les plus heureux auspices, اشرف ساغلك *echref sâ'atdè*, a.-t.

AUSSÏ, conj., encore, دخى *dakhy*. On écrit et l'on prononce également maintenant دها - دها *dâhâ*.

— Dans le but de faciliter encore davantage l'échange des produits de l'un des deux pays avec l'autre, مېلكتېندن يكدېكرك مبادله *membâdêlêi mahsoulâîni dahâ ziâdè teshîl zînnîndè*; ده *dè* est également employé pour دخى *dakhy*. — Il a des enfans aussi beaux, انك ده *anuñ dè beuîlè guzel tchoudjouqlèri vâr*. — Aussi peu, بوبله از *beuîlè az*. — Il est aussi beau qu'il est instruit, او قومش اولديغى قدر كوزلدر *oqoumouch oldoughy qadar, guzel dur*, هم *hem*. — Lui aussi, اودخى *oda-khy*.

AUSSITÔT, adv., در حال *p.-a.*; اولدم *oldem*, فى الحال *fil-hâl*, a.; هماندم *hemândem*, ائىك *antdè*, p.-a.

AUSTÈRE, adj., صرب سرت *sert*, سارب *sarp*, صعب *sa'b*, t.-a. — Personnage, اهل رياضت *ehli riâzet*. — Visage, بوزلو برک *berk üzlu*.

AUSTÈREMENT, adv., سرتلعه *sertlyghilè*.

AUSTÉRITÉ, s. f., سرتلك *sertlyk*, t.; رياضت *riâzet*, a.

AUSTRAL, adj., مېرديونال, جنوبى

djenoubi. — Les terres australes, جنوبیه اراضی *erāzū djenoubiē*, a.

AUTANS, s. m. pl., جنوبی روزگارلر, *djenoubi rouzguiārlar*, a.-p.-t.

AUTANT, adv., اولقدر, *qadar*, اولقدر *olqadar*, vulg. *oqadar*. — Autant que je puis ou que j'ai pu, قادر *qadir* اولديغم *oldoughoum qadar*. — Autant que j'ai compris, اکلادوغمه کوره *ānlādugumē gueurē*. — D'autant que, خصوصاً که *khouçoūcā ki*. — Tout autant, همان *hemān oqadar*. — Autant que j'ai pu voir, کورمه قادر اولدوغم *gueurmēguē qādir oldoughoum qadar*. — Autant qu'il faut, لازم *lāzim oldoughou qadar*.

AUTEL, s. m., table pour les sacrifices, قربانگاه *qourbānguiāh*, p.; مذبح *mezbah*, pl. a. *mezābih*. — Dans les temples mahométans, محراب *mihrāb*, a.

AUTEUR, s. m., première cause, اصل *asl*, باعث *bā'is*. — C'est toi qui es l'auteur de cela, بوشیک سن سبب اولدک *bou cheūn sen sebeb oldoun*. — Inventeur, ایجاد ایدن *idjād iden*, a.-t.; موجد *moudjid*, a. — Qui compose, مؤلف *muellif*, مصنف *muçannif*, a. — L'auteur du livre, مؤلف کتاب *muellifi kitāb*, a.

AUTHENTICITÉ, s. f., صحته *sihat*, حقیقت *haqqat*, a.

AUTHENTIQUE, adj., qui fait preuve, qui est légalisé, مبرهن *mu-*

berhen, اصلی مبرهن *asli mu-berhen*, صحیح *sahih*, محقق *muhaqqaq*, صحیح *sahh*. — Qui a l'autorité et les formes exigées par la loi, معتبر شرعی *cher'y*. — Notable, معتبر *mu'teber*, a.

AUTHENTIQUÉMENT, adv., حقیقت *haqqat ilē*, وجه شرع اوزره *vedjhi cher'y uzrē*, a.-t.

AUTHENTIFIER, v. a., صحیح *sahih*, امضا *mouhaqqaq it*, امضا *imzā vu tesdjil it*, صحیح *sahh tchekmek*. a.-t.

AUTOCÉPHALE, s. m., ریم پاپانک *rim pāpānuñ iihā'atindē olmaīān roum piscopoci*.

AUTOCRATIE, s. f., استقلال *istiq-lāl*, a.

AUTOCRATE, TRICE, s., مستقل *mustaqyll pādichāh*, پادشاه *imperāthor*.

AUTOGRAPHE, adj., برکشینک *bir-kichūn el tāzouci*. — impérial, de la main du sultan, خط شریف *khatthi chérif*, a.

AUTOMATE, s. m., عینیه دینری *ain ilē diri insān iākhod haivānuñ thavru harekiātini taqlid iden mudjessem souret*, t. — Personnage stupide, عجمی *adjemi*, احمق *ahmaq*, t.

AUTOMNAL, E, adj., خربنی *kharifi*, a.; کوز زماندک کی *guiuz zē-mānindē ki*, t.

AUTOMNE, s. m. et f., کوز *guiuz*, t.;
خريف *soñ bahār*, t.; صوك بهار
kharif, a.; خزان *khyzān*, p.

AUTOPSIE, s. f., بر جنازه نك
تفتيش جميع اجزای باطنیه سی
bir djenāzènuñ testíchi djemi' edjzāi
bāthinīeci, t.

AUTORISATION, s. f., رخصت
roukhsat, اذن *izn*, اجازت *idjā-*
zet, توصیه *tevsié*, a.

AUTORISER, v. a., اذن - رخصت
ازن *izn*, روكسات *roukhsat* و برمك
a.-t. — S'autoriser, acquérir de l'au-
torité, تحصیل اقتدار *tahsili iq-*
tidār it. — de quelque chose pour
faire de même, عبرت آلب یا پيق
'ybret álup iāpmaq, تقلید *taglíd it.*

AUTORITÉ, s. f., puissance souve-
raine, حکومت *hukioumet*, اقتدار
yqtidār. — absolue, استقلال *is-*
tyqlāl. — Les autorités civiles et mi-
litaires, حكام و صابطان *hukkiām*
uzābithān. — Il a de l'autorité,
حکمی - سوزی کچر *hukmi, seuzy*
guetcher. — Parler avec autorité,
حکم یوزندن سوبلمك *hukm iuzin-*
den seuilèmek. — Par l'autorité du
souverain, امر پادشاهی ایله *emri*
pādichāhi ilè. — Preuve, دلیل *dè-*
lil, حجت *burhān*, *hud-*
djet, a. — Exemple, عبرت *'ibret*.
— D'Autorité, adv., sans droit,
جبرا *djebren*, قهرا *qahren*, a.

AUTOUR, prép., اطرافك *athrāfdè*,
a.-t. — Tout — چپ چوره *tchep*
tchevrè, t.; — de la forteresse,
حصارك اطرافك *hyçāruñ ethrāfindè*.

AUTOUR, s. m., oiseau de proie,
چاقور *tchāqyr*, طوغان جنسی *dho-*
ghān djinsi, t.

AUTOUR, s. f., espèce d'écorce qui
ressemble à la canelle, بکزر
دارچینه مقوله سی *dārtchinè beñzer qa-*
bouq maqoulèci, t.; لطر *lothr*, a.

AUTRE, adj., بشقه - باشقه *bāch-*
qa, t.; دیگر *ghāir*, a.; دیگر *diguer*, p.;
آخر *ākher*, a. — C'est un autre
homme, بر باشقه آدمدر *bir bāchqa*
ādemdur. — Une autre fois, غیر کره
ghāiri kerrè. — L'autre jour, اونه
eutè gun. — L'un et l'autre,
ایکسیل *ikiçitè*. — D'une autre fa-
çon, غیر یوزدن *ghāiri iuzden*.

AUTREFOIS, adv., کچنلرده *guè-*
tchenlerdè, اول زمانك *evvel ze-*
māndè, سابقا *sābiqā*, a.

AUTREMENT, adj., d'une autre
manière, غیر درلو *ghāiri turlu*, بشقه
bachqa, غیر یوزدن *ghāiri iuzden*.
— Sinon, sans quoi, و الا *vè illā*,
یوخسد *iokhsā*, یوغسد *ioghsa*.

AUTRE PART, adv., بشقه برده
bachqa ierdè, غیر برده *ghāiri ier-*
dè, t.

AUTRICHE, s. f., اوستریا
ostriā, بیچ مملکتی *betch memlèkèti*.
— L'empereur d'Autriche, اوستریا
ostriā imperātori.

AUTRICHIEN, NE, adj. et s.,
نمچه لو *nemtchè-*
lu, t.

AUTRUCHE, s. f., دوه قوشی *devè*
qouchi, t.; نعام *ne'ām*, a.

AUTRUI, s. m., غيرلر *il*, t.; *ghairler*, a.-t. — Le bien d'—, ايل *il mālī*. — Affaire d'—, ايل *il ichi*. — Qui n'a pas besoin d'autrui, غير كمسديه محتاج اولميان *ghairi kimsdē muhtādj olmāian*.

AUVENT, s. m., سايبان *sāie-bān*, p.; ساچه كپنك *sātcha kepēnk*, t.

AUXILIAIRE, adj., اعانت ايدين *iānet idēn*, a.-t.; ياردمجي *iār-dumdji*, t.; معاون *mou'āvin*. — Armée — امداده كلن عسكر *imdādē guēlen 'asker*, معاون عسكر *mou'āvin 'asker*. — Troupes — عساكر *açākiri ençāriē*, a.

AUXILIAIRES (verbes), افعال *ef'āli ensārīē*, a.

S'AVACHIR, v. n., devenir lâche, sans vigueur, se détendre, كوشنمك *guevchenmek*. — Devenir mou, يومشانمق *ioumchānmaq*, t.

AVAL, s. m., بر پولچه نك *bir politchanuñ zahrinē iāzilmich va'dē*, كفالت *kefālet*, t.

AVALANCHE et AVALANGE, s. f., حدتله طاعدن دوشن قار *hiddellē dhāghden duchen qār*, a.-t.

AVALASSE, s. f., سيل *scil*, vulg. *sel*, طاشقينلك *sīlāb*, p.; *thāchqīnlik*, t.

AVALÉ, e, adj., qui est avalé, يوتمش *ioutmich*. — Qui pend un peu en bas, صارقتمش *sārqyt-mich*, t.

AVALÉE, adj., يوتوم *ioutoum*, t.

AVALER, v. a., يوتمق *ioutmaq*, لقمه *bel' it*. — une bouchée, *loqmaī ioutmaq*. — sans mâcher, چينمدن يوتمق *tcheïnemēden ioutmaq*. — Faire avaler, يوتدرمق *ioutturmaq*, t.

AVALEUR, s. m., يوتبجي *iout-dji*, t.

AVALOIRE, s. f., gourmand, vorace, بوغاز قولى *beghāz gouly*, t.; مبلغ *mibla'*, a.

AVANCE, s. f., argent payé en avance, پيشين وپرلمش *pi-chin virilmich aqichē*. — Paiement avant le terme, وعلا دن اول ادا *vā-dēden evvel edā*. — Saillie, چيقش *tchigych*, چيقمه *tchyqma*. — Ce qui se trouve déjà préparé, همان حاضر *hemān hāzir boulouñān chēi*. — Espace de chemin que l'on a devant quelqu'un, ميدان *meidān*.

— D'avance, par anticipation, بر وجه پيشين *ber vedjhi pichin*. — Avances, jeu de coquetterie, agaceries, نازلنمه *nāzlanma*, جلوه *djilvē*. — En faire, نازلنمق *nāzlanmaq*. — Faire des avances, payer avant le terme, پيشين اودمك *pichin eudemek*. — à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

— à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

— à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

— à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

— à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

— à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

— à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

— à quelqu'un pour se lier avec lui, بر كمسديه اول كيدوب دوستلغلك *bir kimsdē chāshmq evvel guidup dostlighinuñ tahsilinē tchālichmaq*, t.

en grade, ارتفاع *irtifā'*, ارتقا *irti-qā'*, a. — Obtenir de l'avancement, ارتفاع بولمق *irtifā' boulmaq*, a.-t.

AVANCER, v. a., aller en avant, ایلرو *ilëru guïtmek*, ایلرو وارمق *ilëru vârmag*. — Dépasser, صره دن چقمق *tchiqmaq*, syraden *tchyqmaq*. — Avancer de l'argent, اقچه پیشین ویرمک *aq-tchè pichîn vîrmek*, t. — S'Avancer, v. réfl., aller en avant, ایلرو وارمق *ilëru vârmag*, *guïtmek*. — Dépasser, déborder, دیشاری چیقمق *dichâri tchiqmaq*, چیقمق *tchiqmaq*, t.

AVANIE, s. f., افترا *iftirâ*, a.

AVANT, prép., اول *evvel*, a.; ایلرو *ilëru*. — Avant d'aller, de partir, کیتیزدن اول *guïtmezden evvel*. — Avant tout, جمله دن مقدم *djum-lëden mouqaddem*.

AVANT QUE, conj., s'exprime par l'ablatif du verbe, ex. : Avant que de venir, اول کلمزدن *guelmezden evvel*.

EN AVANT, adv., ایلرو *ilëru*, t. — Mettre en avant, تقدیم *taq-dîm it*, a.-t.

AVANT (l'), s. m., la proue d'un navire, کیمینک اوکی *guëminuñ euñi*.

AVANTAGE, s. m., فايك *fâidë*, منفعت *menfa'at*, a.; اصی *assi*. — Tirer —, استفاده *istifâde it*.

AVANTAGER, v. a., مختص ا *moukhtass it*, a.-t.; زياده ویرمک *zîadë vîrmek*, a.-t.

AVANTAGEUSEMENT, adv., فايك ايله *fâidë ilë*, a.-t.

AVANTAGEUX, adj., فايكلو *fâidëlu*, a.-t. — Excellent, افضل *efzel*. — Qui sied, برار *iarâr*, يقشقلو *ïaqychiqlu*, t. — Présomptueux, اوزلو *eüzlu*, فضول *fodoul*, a.-t.

AVANT-BRÂS, s. m., بلك *bi-lek*, t.; زند اسفل *zendi esfel*, a.

AVANT-COUREUR, s. m., السرو *ilëru sêguirdîdji*, پيشرو *qoulâghouz*, t.; پيڤهرو *pîchrev*, طلاييع *thalâlî*, a.; طلايه *thâlâie*, p.

AVANT-DERNIER, ière, adject., قبل سوک اوستی *soñ ustü*, t.; قبل الاخر *qabl ul-akher*, a.

AVANT-GARDE, s. f., الغار *ilghâr*, عسکر چارقاچيلير *tchârquâdjilar*, اوکی *'asker euñu*, t.

AVANT-GOUT, s. m., چاشنی *tchâchni*, t.

AVANT-HIER, adv., اول برکون *ol bir gun*, vulg. *o bir gun*, دکل *dun dëil evvëli gun*, دون *dun dëil o bir gun*.

AVANT-MAIN, s. m., آتک اوکی *âtüñ euñy*, t.

AVANT-PROPOS, s. m., مقدمه *mouqaddemë*, a.

AVANT-SCÈNE, s. f., تماشاگاهك *temâchâguiâhuñ euñi*, t.

AVANT-TRAIN, s. m., بر طوپ *bir thop üä bir 'arabanuñ euñ teker-lekleri*, t.

AVANT-TOUT, adv., **اولا** *evvelâ*,
مقدم جمله دن *djumlêden muqad-*
dem, a.-t.

AVANT-VEILLE, s. f., **ایکی کون**
iki gun evveli, t.

AVARE, s. et adj., **طمع کار - طمعکار**
tam'a kiâr, a.-p.; **خسیس** *khacıs*,
a.; **الی پک** *elipek*, t.

AVARICE, s. f., **طمعکارلق** *tam'a*
kiârlyq, p.-t.; **خسیسلک** *khacıs-*
lik, t.; **بخل** *bakhl*, *boukhl*, **طمع**
thama', vulg. *tamah*, a. — Par pure
avarice, **طمع خام ایله** *thama' i khâm*
ilê.

AVARIE, s. f., **ضرر** *zarar*, a.;
سقطلق *saqathlyq*, a.-t.

AVARIÉ, e, adj., **بوزق** *bozouq*,
بوزلمش *bozoulmich*, t.; **سقط** *saqath*.

AVEC, prép., **ایله** *ilê*, **له** *lê*, **بله**
bilê. — Avec moi, **بنمله** *benum ilê*.
— Avec tout cela, **بو جمله ایله** *bou*
djumlê ilê. — Avec soi, **کندو ایله**
guendu ilê. — Être en querelle avec
quelqu'un, **بر کسه ایله قوغهسی او**,
bir kimsê ilê qavghaci ol. — Avec
remplace quelquefois en turc la con-
jonction *et*, ex. : Entre la Sublime-
Porte et le gouvernement français,
دولت علیه ایله فرانسه دولتی بیندک
devlêi 'aliê ilê frânça devleti beî-
nindê. — D'avec se rend par **دن**
den, ex. : Distinguer le bien du mal,
ایولگی فیالقدن آبرمق *eüligui*
fenâlyqden âirmaq.

AVEINDRE, v. a., **چقارمق** *tchi-*
qârmaq, **یرندن چقارمق** *ierinden*

طشره یه چقارمق *tchiqârmaq*,
raïa tchiqârmaq, t.

AVELINE, s. f., **فندق** *funduq*,
بیوک فندق *büük fundouq*, t.

AVENANT, e, adj., **کوزل** *guzel*,
t.; **یارهشق** *lathyf*, a.; **یارهشق** *îa-*
rachyq, t.

AVÈNEMENT, s. m., **کلش** *guê-*
lich, t.; **ورود** *vuroud*. — d'un sou-
verain, **تخته جلوس** *takhta djulous*,
a.-t.; ou simpl. **جلوس** *djulous*. —
Son avènement eut lieu en telle année,
جلوسلری فلان سنهده واقع اولمشدر
djulouslêri felân senêde vâqy' ol-
muchtur.

AVENIR, s. m., temps futur,
کالجک وقت - زمان *guêlêdjek*
vaqit, zemân, t.-a. — A l'avenir,
adv., **شمدن صکره** *chinden soîra*.

AVENIR, v. n., arriver par acci-
dent, **واقع - دوشمک** *duchmek*,
عارض او *vâqy, hâdis ol*,
ظهور او *zouhour it*, a.-t.

AVENT, s. m., **ندلرنک** *ndlêrnk*,
بوزقدن اول اولان اورچ کونلری
naçârâ 'yndlêrindê bojouqdan evvel
olân oroudj gunlêri, t.

AVENTURE, s. f., **وقعه - واقعه** *va-*
qe'a, **قضا** *qazâ*, **قضیه** *qazîe*,
سراجم *serendjün*, p. — Dire la
bonne aventure, **آچمق** *âtmaq*. — Mal d'aven-
ture, **پارمق اوجنه کلان چبان** *pârmaq*
oudjounê guêlen tchibân, t.

D'AVENTURE ou par AVENTURE,
اتفاقا *ittifâq*, **اتفاق** *ittifâqâ*, a.;
قضا ایله *qazâ ilê*, a.-t.

AVENTURER, v. a., تهلکدیه *tehlükîye brâqmaq*, a.-t.

— S'AVenturer, v. réfl., تهلکدیه کیرمک *tehlükîye guîrmek*, a.-t.

AVENTURIER, ÈRE, s., vagabond, خوارده *khovârda*, t.; دربدر *derbêder*, p. — Soldat d'avant-garde, چارقه چی *tchârqadjî*, t.

AVENTURINE, s. f., بلدز طاشی *ildiz thâchi*, t.; جرة البرق *hadjret el-barq*, a.

AVENUE, s. f., allée d'arbres, اغاجلق یول *aghâdjliq yol*. — Passage, رهگذر *rehguzer*, کچد *guetchit*, t.; مدخل *medkhal*, a.

AVÉRER, v. a., کرچکلمک *guertcheklémek*, t.; تحقیق *tahqiq it*, تصدیق *tastyq it*, a.-t.

AVERSE, s. f., صغائق - صجانق *saghânaq*, صجانق *sadjânaq*, t.

AVERSION, s. f., کولکسزلق *guevünulsizlyq*, استکراه *istikrah*, نفرت *nefret*, ابا *ibâ*, a.

AVERTI, E, adj., خبردار - اگاه *aguiâh olmuch*, اولمش *khaberdâr*, a.-p.-t.; متنبه *mutenebbih*. — Être averti, خبردار اول *khaberdâr ol*. — Il est bien averti, ايو بيلور *aguiâhtur*, اگاهدر *aguiâhtur*, ايو بيلور *eiu bilur*, a.-p.-t.

AVERTIR, v. a., خبر او بريمک *khaber vîrmek*, t.; اگاه *aguiâh it*, p.-t.

AVERTISSEMENT, s. m., خبر *khaber*, a. — Conseil, اوکت *eugut*, اگاه *aguiâh*. — Sorte de préface, کتاب مقدمه سی *tembih*, a.; کتاب مقدمه سی *kitâb mouqaddemeci*, a.-t.

AVEU, s. m., اعتراف *iqrâr*, اقرار *iqrâr*, رضا *îtirâf*, a. — Consentement, در بدر *rizâ*, a. — Homme sans aveu, دربدر *derbêder*, p.

AVEUGLE, adj. et s., کور *keur*, کور *keur*, کورمز *keurmez*, t.; اعمى *a'ama*, a.; نابینا *nâbînâ*, p. — Faire l'aveugle, کورمز لیمک *gueurmez-lenmek*.

AVEUGLEMENT, s. m., کور لیمک *keurlyk*, کورمز لیمک *gueurmezlik*. — d'esprit, عقلسزلق *'aqylsyzlyq*, a.-t.

AVEUGLÉMENT, adv., دوشنه کسزین *duchunmekszyn*, t.; بی تامل *bi tæmmul*, a.; غافلانه *ghâfilânè*, a.-p.

AVEUGLER, v. a., کور اتمک *keur itmek*, کور لیمک *keurlémek*. — S'aveugler, کور لیمک *keurlenmek*. — Ne pas voir, بقممق *baqmamaq*. — Ne pas réfléchir, دوشنمک *duchunmèmek*, t.

AVEUGLETTE (à l'), adv., قراکقلق *qarânlyqta*, یوقلابو یوقلابو وارسق *yoqlâû yoqlâû vârsaq*, t.

AVICENNE, n. pr., ابو علی سینا *abou 'ali cînâ*, a.

AVIDE, adj., ارزولو *arzoulu*, حرصلو *hirslyu*, طمعکار *thama'kiâr*, حرص *haris*, a.

AVIDEMENT, adv., حرص ایله *hirs ilè*, طمع ایله *tham'a ilè*, a.-t.; حرصاً *hirsen*, a.

AVIDITÉ, s. f., طمع *thama'*, a.; حرص کوزلوق *adj gueuzlûlyq*, t.; حرص *hirs*, a.

AVILI, E, adj., رذیل *rezîl*, a.

AVILIR, v. a., الحقلق *altchaqlamaq*, رذیل *rezil it*, اذنا *ednā it*, a.-t.; خورلمق *khorlamaq*, t. — S'AVILIR, v. pr., یورکنی *khārlanmaq*; خوارلنمق *khārlanmaq*; قورمق *üregüni qırmaq*, t.; familièrement اوجزلنمق *oudjouzlannaq*.

AVILISSANT, ē, adj., ذلالته باعث *zelālète bâ'is*, a.-t.; ذلیل *zelil*, a.

AVILISSEMENT, s. m., ردالت *rezālet*, حقارت *haqāret*, مذلت *mezillèt*, a.; الحقلق *khorlyq*, الخقلق *altchaqlıq*, t.

AVIRON, s. m., کورک *kurek*, t.

AVIRONNER, v. a., کورک چکمک *kurek tchekmek*, t.

AVIS, s. m., opinion, صانو *sanou*, t.; مظنه *mazinnè*, ا.; ظن *zann*; خبر *qīās*. — Avertissement, خبر *khāber*, a. — Donner — خبر *khāber vīrmek*, a.-t.

AVISÉ, ē, adj., sage, prudent, عقلو *'aqyllu*, a.-t.

AVISER, v. a., donner avis, خبر *khāber vīrmek*. — à..., trouver un moyen, بر قولایلق بولمق *bir qolāilyq boulmaq*. — Réfléchir, *bir chēte duchunmek*.

S'AVISER de..., penser à..., بر *bir chēte fikr it*, a.-t. — Voy. IMAGINER.

AVITAILLEMENT, s. m., قلعه *gal'a zakhirèci*, a.-t.

AVITAILLER, voyez RAVITAILLER.

AVIVER, v. a., rendre plus frais,

plus net, تازه لمد *tāzələmek*, احياء *ihīā it*. — Fortifier, قوتلندرمک *qouvvelendürmek*, تقويه *taqvīe it*.

AVIVES, s. f. pl., آت مرضی که *āt marazi ki aṅā doloudjè derler*, t.

AVOCAT, s. m., وکیل دعوا *vekili d'avā*, وکیل دعوا *d'avā vekili*, مقرر دعوی *mouqarriri d'ava*, a.

AVOINE, s. f., یولاف *ioulās*, t.

AVOIR, v. a., مالک اولمق *mālik olmaq*. Ce verbe, qui n'existe pas, comme nous l'entendons, dans la langue turque, s'exprime par l'irrégulier وارد *vārdur* ou وار *vār* (il y a) en ajoutant aux objets possédés, les terminaisons des pronoms possessifs singuliers *im*, *in*, *ı*, et celles du pluriel *imiz*, *ınız* et *leri*; ex. : J'ai un livre, *kitābum vārdur*, ou simpl. *kitābum vār*. — Il a un cheval, *aty vār*. — Tu as une rose, *bir gulūn vār*. — Nous avons une maison, *bir evimiz vār*. — Vous avez de l'argent, *aqtchēnız vār*. — Ils ont un couteau, *bitchāqleri vār*. — Du présent, وارد *vār* ou *vārdur*, on forme l'imparfait par l'addition du mot ایدی *idi* : J'avais un beau jardin, *bir guzel bāghtchem vār idi*. — Le prétérit et le plus-que-parfait s'expriment comme l'imparfait en sub-

stituant *ایشم imich* à *ایدی idi*.

— Le futur n'existe pas quant au verbe irrégulier *وار vār*; mais on y supplée par le verbe *اولمق olmaq*;

ex. : J'aurai un beau sabre, *بر کوزل بر کوزل اوله جق bir guzel qylidjum oladjaq*. Toutes les formes du verbe

وارد vārdur sont applicables à son négatif *یوقدر یوقدر iöqtur*, il n'y a pas.

— Il n'y avait pas, *یوغیدی iöghydi*.

— Il n'y avait pas eu, *یوغیمیش iöghimich* — S'il n'y a pas, *یوغیسه iöghissa*. (Voyez, pour plus de détails, la *Grammaire turque*). Nous

ferons observer que le verbe *مالک*

اولمق mālīk olmaq, avoir, posséder, se conjuguerait mieux suivant les temps composés du verbe français

avoir; mais il est d'un usage moins

général en turc, bien qu'il soit employé dans quelques cas; ex. : Il a

un gros rhume, *شددت نوازله مالکدر chiddeti nevāzile mālīktur*.

AVOIR, s. m., ce que l'on possède, *وار اولان vār olān*, *ماملک*

māmēlek, a.-t. — On lui a pillé tout son avoir, *ماملکنی نهب و غارت*

māmēlēguīni nehb u ghāret

eīlēdiler.

AVOISINER, v. a., *یناشمق iā-nāchmaq*, *قوکشو iāqryn ol*, *یقین او*

qoñchou ol, *همجوار او*, *hemdjivār ol*, a.-t.

AVORTEMENT, s. m., *دوشش duchuch*, *چوجق دوشورمه ichodjouq duchurmē*, t.

AVORTER, v. n., *اوغلان دوشورمک*

oghlan duchurmek. — Accoucher avant terme, *وقتندن اول طوغورمق*

vaqtinden evvel doghourmaq. — Ne pas réussir, manquer, *راست کلیمک*

rāst guelmemek, *باشه چقمق bācha tchyqmanaq*, t.

AVORTON, s. m., né avant terme, *دوشوک duchuk*, t. ; *سقط syqth* et *souqyth*, a.

AVORTON, plante, *ناقص اولان nāqys olān aghādj*. — Fruit, *آواج bitmēmich mēvè*, t.

AVOUÉ, s. m., *وکیل vekīl*, a.

AVOUEUR, v. a., *اقرارا iqrār it*, *طوغرو i'tirāf it*, a.-t. ; *سویلمک dhoghrou seūlēmek*, t.

AVRIL, s. m., *نیسان niçān*, a.

AXE, s. m., *محور دنگل dinguīl*, *محور mi'ver*. — du monde, *محور عالم mihveri 'ālem*, a.

AXILLAIRE, adj., de l'aisselle, *قولتغه دائر qolthougha dāir*, t.-a.

AXIOME, s. m., *مقال maqāl*, a. ; *قاعد قاعل qā'idè*, a.

AXONGE, s. f., graisse, *طوک doñ iāghy*, *ایچ یاغی itch iāghy*, t.

AYAN, s. m., officier municipal en Turquie, *اعیان a'ūān*, a.

AYANT-CAUSE, s. m., *برکمسندک bir kimesnēnuñ*, *وارث chērik vè adēmīci*. — Héritier, *وارث vāris*, a.

AZÉDARAC, s. m., arbre, *ازاد azād dirakht*, a.

AZÉROLE, s. f., fruit, *هلج heldj*, a. ; *یبان ویشنه iābān vīchna*, t.

AZÉROLIER, s. m., arbre, *هلج heldj aghādjī*, a.-t.

AZI, s. m., présure de lait et de vinaigre, سرکه ایله سود مايدسی *sirkè ilè sud māiëci*, t.

AZIMUT, s. m., point vertical, سمت ایله *essimt*, a.; سمت ایله *semt ilè uf-qq' qath' iden dāirè*, a.-t.

AZOF, ville de Russie, ازاق *azāq*. — Mer d'—, ازاق دکزی *azāq de-ñizi*.

AZOTE, s. m., sorte de gaz en chimie, هواي مماتي *havāi mēmāti*, a.

AZUR, s. m., لاجورد *lādjiverd*. — Couleur bleu de ciel, ماوي *māvi*, a.; کوک رنگي *gueuk rengui*, t.

AXURÉ, E, adj., لاجوردی *lādji-verdi*, a.; کوک رنگو *gueuk renklul*, t.

AZYME (pain), adj., مايدسز اتمک *māiësiz etmek*, خپيرسز اتمک *khamirsyz etmek*, t.; فطير *fathyr*, خبز فطير *khoubzi fathyr*, a.

AZYMITE, s. m., مايدسز اتمک *māiësiz etmek iëien*, t.

B

B, s. m., seconde lettre de l'alphabet, حروف هجائک حرف *houroufi hédjènuñ harfi sū-nici*, a.-t.

BABEL, nom de ville, بابل *bābil*. — Tour de Babel, برج نمرود *burdji nemroud*. — (Tour de —), grande confusion, قرشقلق *qarichyqlyq*, قارمه قارشقلق *qārma qarichyqlyq*, t.

BABEL-MANDEB (la porte du deuil), détroit par lequel la mer Rouge communique à la mer des Indes, باب المندب *bāb el-mandeb*, a.

BABIL, s. m., caquet, superfluité de paroles, ياکشقلق *iānchaqlyq*, کوزه لک *guèvèzèlik*, t.

BABILLARD, E, adj., qui a du babil, ياکشق *iānchaq*, لافزن *lāfa-*

zan, کوزه *guevèzè*. — Femme —, لافزن قری *lāfazan qary*, p.-t.

BABILLER, v. n., caqueter, چوق کوزه او *tchoq seülemek*, *guevèzè ol*, t.

BABINE, s. f., lèvre de certains animaux, دوداغی *haivān doudāghy*, t.

BABIOLE, s. f., jouet d'enfant, chose puérile, جيجی *djidji*, او بونجق *oïoundjaq*, t.

BABORD, s. m., côté gauche d'un navire, کمينک صول يانی *guèmnūñ sol iāni*, t.

BABOUCHE, s. f., pantoufle en usage au Levant, پاپوش *pāpouch*, p.-t.

BABOUIN, INE, s. et adj., enfant badin, étourdi, دپرنیچی *diprniçy*

چوچق و خورته جي *teprenđji vè khoratadji tchoudjouq*. — Gros singe, *buük maïmoun*, t.

BABYLONE, s. f., ancienne et célèbre ville d'Asie, *bābil*.

BABYLONIE. Voy. CHALDÉE.

BAC, s. m., grand bateau plat servant à passer des voitures d'un bord à l'autre d'un fleuve, *tombāz*, *tchenber*, t.

BACCHANAL, s. m., grand tapage, *gueurultu*, اورانسز شماته کورلتی *orānsyz chamāta*. — Faire un grand bacchanal, *guruldemek*, اورانسز شماته ا *orānsyz chamāta it*, t.

BACHIQUE, adj., qui a rapport au vin, *charābè dāir*. — Chanson bachique, *charābè dāir turku*. — Fumée bachique, *serkhochlyq*, p.-t.

BACHOT, s. m., petit bateau, *kutchuk qāiq*, t.

BACILE, s. m., fenouil marin, دکز *deņyz rāziānēci*, t.

BACLER, v. a., fermer une porte par derrière avec une barre, *surgulèmek*. — Expédier à la hâte, *tíz biturmek*, t.

BADAUD, s. m., homme qui est d'une curiosité frivole, *hoppa*, *zirzob*, شاشقن *chāchqyn*, t.; دانغلاق *dānghalāq*, t.

BADAUDER, v. n., niaiser, s'amuser à tout, *eu-*

tèè beruïc guezmek, بوش کز مک *boch guezmek*, t.

BADAUDERIE, s. f., action de badaud, *zirzoblyq*, شاشقنلق *chāchqynlyq*, t.

BADIGEON, s. m., couleur blanche ou jaune dont on peint les murs, *badāna*, t.

BADIGEONNER, v. a., *badāna* — بدانسه *badāna ourmaq*, t.

BADIGEONNEUR, s. m., *badānādji*, t.

BADIN, e, adj., folâtre, لطيفه جي *lathyfedji*, خورته جي *khoratadji*, t.

BADINAGE, s. m., لطيفه *lathyfe*, شقا *chaqā*, خورانه *khorāta*, t.

BADINE, s. f., petite baguette, اينجه ال *tchiboudjiq*, چوچق *indjè el deñègui*, t.

BADINER, v. n., شقا ا *chaqā it*, خورانه ا *lathife it*, ا. — t.

BADINER, v. a., plaisanter quelqu'un, مزه لمک *mezèlemek*, t.

BADINERIE, s. f., بيپوده شيلر *bihoudè cheïler vè seuzler*, و سوزلر *djuziūt*, a.

BAFETAS, s. m., toile de coton blanc des Indes, قالك و بياض *qālyñ vè beïāz pambouq* بزی *bezy*, t.

BAFOUER, v. a., traiter injurieusement et avec mépris, مسخره يسه *maskharaā ālmaq*, کسندی يده *kecīndiè ālmaq*, t.

BAFRER, v. n., manger goulument, چوق يمهک *tchoq ièmek*,

اچ کوزلورکلکه بییوب ایچمک *atch gueuzlulyq ilè iëüp itchmek, t.*

BAFREUR, SE, adj., grand mangeur, چوق بیجی *tchoq iëdji,* قورساقسز *qoursâqsiz, t.*

BAGACE, s. f., canne à sucre passee au moulin, ازلمش شکر قامشی *ezilmich cheker qâmichi, t.*

BAGAGE, s. m., équipage, effet, اغرلق روبا *roubâ, اوروبا ouroubâ, اgherlyq. — militaire, عسکر اثواب, و ائقالری*

— Gros bagage, ارى و اغر روبا لر *iri vè agher roubâlar. — Plier bagage,*

au propre, روبا لری باغلمق *roubâleri bâghlamaq, قالدردمق*

— Plier bagage, au figuré, déloger furtivement, s'enfuir, قاچمق *qâtchmaq. — Homme qui*

a soin des bagages, particulièrement des tentes, en Turquie, عکام *'ykkiâm.*

— Le chef des bagages, عکام باشی *'ykkiâm bâchi, a.-t.*

BAGARRE, s. f., tumulte, bruit, شمانه *'chamâta, عربك 'arbèdè, t.*

BAGASSE, s. f., femme prostituée, روسپو *'ros pou, t.*

BAGATELLE, s. f., chose de peu l'importance, اوفاق توفک *oufâq ufek,*

جزئی بر بوش شی *boch cheï, جزئیات شی djuzi bir cheï, a.-t.; لجزئیات l'juziât, a.*

BAGDAD, s. f., ville de l'Irak-Arabe, بغداد *baghdâd.*

BAGNE, s. m., prison des forçats, les esclaves, کورک زندانی *kurek zindâni, t.*

BAGUE, s. f., anneau, یوزک *iuzuk, t.; حلقه halqa. — servant de cachet, خاتم khâtem, a. — Bague en brillant, پرنطه یوزک pyrntanthe iuzuk.*

BAGUENAUDE, s. f., یونجه *iøndjè aghâdjî-nun meivèci, t.*

BAGUENAUDEUR, v. n., بوش *boch guezmek, ielmek, t.*

BAGUENAUDIER, s. m., arbre, یونجه *iøndjè aghâdjî, t.*

BAGUETTE, s. f., چوق *tchibouq. — Petite — اینجه چوق indjè tchibouq. — de fusil, تفنک چبوغی tufenk tchiboughy, t.*

BAGUIER, s. m., یوزک قوتبسی *iuzuk qoutouçou, t.*

BAH! interj. d'étonnement, به *tè pour یا iâ, t.*

BAHUT, s. m., sorte de coffre, سپد *sepet. — couvert en cuir, جلد ایله djild ilè qaplânmiş buük sandouq, t.*

BAI, E, adj., دوری *dory. — Cheval —, s. m., دوری ات dory ât, t.*

BAIE, s. f., rade, اچق لیمان *atchyq lîmân, t.; مرسی - مرسا merçû, a. — Petit fruit mou, حبّه habè, a.*

BAIGNER, v. a., mettre dans le bain, حمامه قومق *hammâmè qommaq. — Mouiller, اصلتمق istatmaq, تبلیل ا teblîl it. — Se Baigner, صوبه - حمامه v. pr., entrer au bain,*

کیرمک *souïè, hammāma guïrmek*,
a.-t.

BAIGNER, v. a., tremper, اصلنق
islanmaq, t.

BAIGNEUR, s. m., حمامه - صوبه
کیرن *souïè, hammāma guïren*. —
Teneur de bain, حمامجی *ham-*
māmdji. — Baigneuse, s. f., حمامه
قاری *hammāmè guïren qā-*
ry, t.

BAIGNOIRE, s. f., قورنه - قرنه
gourna, t.

BAIL, s. m., pl. BAUX, اجاره
مقاوله سندي *idjārè senèdi*,
mouqāvēlè senèdi, a.; اجاره معينه
idjārèi mou'āïènè, a.

BAILLEMENT, s. m., اسنیش
esnèch, t.

BAILLER, v. n., ouvrir involon-
tairement la bouche, اسنمک
esnèmek. — Donner, v. a. fam., ويرمک
vïrmek, t.

BAILLET, s. m., cheval à poil roux
tirant sur le blanc, برآت که رنگی
bir āt ki rengui qyzil
vè beīāzdu, t.

BAILLEUL, s. m., چقغچی
tchi-qyghtchi, t.; مجبر *mudjebbir*, a.

BAILLON, s. m., اغز باغی
aghez bāghy, اکسک اغاجی
eñek aghā-dji, کلچه
keleptchè, tāpā, t.

BAILLONNER, v. a., اغز باغلق
aghez bāghlamaq, اغز تاپالمق
aghez tāpālamaq, t.

BAIN, s. m., حمام *hammām*, a.
— public, چارشو - چارشی حمامی

tchārchou, tchārchy hammāmi. —
d'eau chaude naturelle, قپلوجه
qap-loudjè, قدرت حمامی
qoudret hammāmi, صو
ilēdja sou. — Bain d'eau froide, صوغوق
soghouq sou hammāmi,
صوغوق حمام *soghouq hammām*.
— Domestique, garçon de bain en
Turquie, ناطر *nāthyr*, تلاق
tel-lāq, t.

BAIN-MARIE, s. m., eau chaude
dans laquelle on met un vase pour
faire cuire les viandes ou les autres
choses qui y sont, سچاق صو کسه
ایجنه برکاسه قوپوپ بو کاسه ده
اولان ات یا غیر سنهلری پیشوررلر
sidjāq sou ki itchinè bir kiācè qoïup,
bou kiācèdè olān et tā ghaïri nesnè-
leri pīchururlar. — Bain de sable,
آتشلک اسنمش قوم
ātechtè icinmich
qoum; t.

BAÏONNETTE, s. f., سکو
suïnu, t. — Croiser la baïonnette,
سکو *suïnu dāvranmaq*. — Fu-
sil à baïonnette, سکولو تیفنک
su-ñulu tufenk, t.

BAÏRAM, s. m., fête turque, بیبرام
baïrām. (Voy. ce mot dans le Dic-
tionnaire Turc-Français.)

BAIROUT (l'ancienne Berytus), ville
et port de Syrie, بیروت *beïrout*.

BAISE-MAIN, s. m., دستبوس
destbous, p.-t.; دستبوسی
destbouci, p.

BAISER, v. a., appliquer ses lèvres
ou sa bouche sur, اوپمک *eupmek*,

t.; *تقبیل* taqbîl it. — la main,
 ا *تقبیل دست* taqbîli dest it. —
 Se baiser, s'embrasser, *اوپشمک* eu-
 puchmek. — Baiser, terme bas et po-
 pulaire, jouir d'une femme, *سکیمک*
 sikmek, t.

BAISER, s. m., action de celui qui
 baise, *اوپش* eupuch, t.; *شفتالو*
 cheftâlu, *قله* goubè, p. — Donner
 un —, *اوپمک* eupmek. — de Ju-
 das, de traître, *خائن اوپشی* khâin
 eupuchi, t.

BAISEUR, SE, s., *اوپیجی* eupî-
 dji, t.

BAISOTTER, v. a. fam., baiser sou-
 vent, *صق صق اوپمک* syqsyq
 eupmek, *التشام* taqbîl u
 iltisâm it, a.-t.

BAISSE, s. f., diminution, abais-
 sement, *اندرمه* indermè, t.; *تنزیل*
 tenzîl, a.

BAISSER, v. a., mettre plus bas,
اشاغی قومق achâghy qomaq. —
 Abaisser, *اندرمک* endurmek. —
 Courber, *اکمک* eïgmek. — la tête,
باشنی اکمک bâchini eïgmek. —
 Décroître, *اکسلمک* eksilmek,
انمک inmek, vulg. *enmek*. — Bais-
 ser le prix, *اندرمک* indermek,
ازالتمق azâltmaq, t.; *تنزیل* ten-
 zîl it, a.-t.

SE BAISSER, v. réfl., se courber,
اکلمک eïlmek, t.

BAISSIÈRE, s. f., reste de vin mêlé
 de lie, *شراب دردوسی* charâb tor-
 touçou, t.

BAKTSCHESERAI, ville de la
 Crimée, *باغچه سراي* bâghtchè sa-
 raï, t.

BAL, s. m., *بالو* bâlo, *بالوس* bā-
 los, t.

BALADIN, s. m., danseur, *چینکی*
 tchingui, *جانباز* raqqās, *رقاص*
 djânbaz, p.

BALBECK, s. f., ancienne ville de
 la Syrie, *بعلبک* b'albek.

BALAFRE, s. f., *یاره نشانی* iāra
 nichāni, t.-p.; *یوز چالغی* iūz tchā-
 lyghy, *چالغی یوزده کی* iūzdeki
 tchālyq, *بره* bèrè, t.

BALAFRÉ, e, adj. et s., *چالغی*
 tchālyq, *بره لو* bèrèlu, t.

BALAFRER, v. a., *یوزی یاره لملق*
 iūzu iāralamaq, t.

BALAI, s. m., *سپرکه* supurguè, t.

BALAIS, (adj.), *یاقوت* iāqouti
 remmāni, a.-t.; *لعل* l'ali
 badakhehān, a.-p.

BALANCE, s. f., instrument pour
 peser, *ترازو* terāzou, *وزنه*
 veznè, a.-p. — Équilibre, *موازنه*
 muwāzenet. — Signe du zodiaque,
میزان mîzān lourdji, a. — État final
 de compte, *حساب کسمکلی* hy-
 çāb kesmekligui — Emporter la
 balance, *غالب چقمق* ghālîb tchyq-
 maq. — Dépasser la balance, déran-
 ger l'ordre établi, *چقمق* tchîq-
 maq. — Mettre en
 balance, peser, examiner en compa-
 rant, *ظارتقمق* thart-
 maq, t.; *وزنه چکمک* veznè tchek-

mek, a.-t. — Comparer, - تطبیق *tathbyq*, *mouqâbèlè it.* — Être en balance, irrésolu, شہدہ *chubhèdè qālmaq.* — Qui est en balance, متردد *mutèreddid.* — La balance (politique), de l'Europe, دول اوروپا موازنہ سی *duvèli evropā muvâzenèci*, a.-t.

BALANCEMENT, s. m., mouvement alternatif d'un corps qui balance, سالنما *sālinma*, سالنمقلق *sālinmaqlyq.* — Le balancement des vagues, دالغلامہ *dālghalanma*, t.; تہوج *tèmevudj.* — Balancement du corps, اهتزاز *ihtizāz*, a.

BALANCER, v. a., faire mouvoir en balançant, ساللماق *sāllmaq*, سالندرماق *sālyndurmaq.* — Examiner, peser le pour et le contre, بر شیک ضررینہ و فائل سند تقطیش *bir cheiūn zararîne vè fāidècinè tef-tîch it.* — Compenser une chose par une autre, تعدیل - تضمین *t'adîl*, *tazmîn it.* — Égaliser le poids des ballots, موازنت *denk it*, موازنہ *muvâzenet it.* — Pencher tantôt d'un côté tantôt d'un autre, سالندق *sālynmaq.* — Être incertain, متردد *tèreddud it*, متردد او *mutèreddid ol*, a.-t.

SE BALANCER, v. réfl., se pencher d'un côté et d'un autre, کاه بویانہ *guiâh bou iâna*, *guiâh oiânè cîlmek.* — Se balancer en marchant avec fierté, سالنہ *sālyna sâlyna iuru-*

mek, طاولسانماق *thâouslanmaq.* — Se balancer avec une escarpolette, سالنماق *sālanmaq*, t.

BALANCIER, s. m., pièce d'horloge, رقااص *raqqās*, a.; ساعت *sā'at* رقااصی *sā'at raqqāci.* — Machine pour battre monnaie, جندرہ *djen-dèrè.* — Longue perche de danseur de corde, جانبارک النک کی *djānbāzūn elindè ki ouzoun syrighy*, اگاجی *aghā-dji*, t.

BALANÇOIRE, s. f., سالنجق *sā-lindjaq*, t.

BALAUSTE, s. f., fleur du grenadier sauvage, یبان گلنارک چچکی *iabān gulnāruñ tchitchègui*, t.

BALAYER, v. a., سپر مک *supur-mek*, t.

BALAYEUR, SE, s., سپر بجی *supur-rūdji*, t.

BALAYURES, s. f. pl., سپرندی *supurundi*, vulg. *supruntu*, t.

BALBUSARD, s. m., aigle de mer, دکز قارتالی *deñiz qārtāli*, t.

BALBUTIEMENT, s. m., پلتکلک *pelteklik*, دل صارمشمقلعی *dil sār-machmaqlyghy*, t.

BALBUTIER, v. n., دل صارمشمق *dil sār-machmaq*, پلتکلک *peltek-lèmek*, پیکی سويلمک *pepègui seüilèmek*, پهلکمک *pèpèlèmek*, t.

BALCANS (les), ou Mont-Hœmus, chaîne de montagnes qui séparent la Bulgarie de la Roumélie, بالقان *bālqān*, بالقانلر *bālqānlar*, بالقان بالقری *bālqān dhāghlari*.

BALCON, s. m., شاهنشین *châh-nichîn*, p.; پرمقلىق *parmaqlyq*, t.

BALDAQUIN, s. m., سايبان *sâic-bân*, pour سايدبان, p.

BALÉINAS, s. m., membre de la baleine, اطه بالغنك ذكرى *adha balyghynuñ zèkèri*, t.

BALEINE, s. f., poisson, قادرغه اطه *qâdyrgha balyghy*, بالغى *adha balyghy*, t.; حوت *houti iounous*, a. — Constellation, قيبطس برجى *qythas burdji*. — Fanons de baleine, corne pliante, اطه بالقل اوافق قنادى يربونه *adha balyqta oufâq qanâdi ièrinè olân kèmuq*, t.

BALEINÉ, e, adj., garni de baleines, اطه باللق كيوكى ايسله *adha balyq guèmuqguè ilè duzelmich*, t.

BALÉINEAU, s. m., petit d'une baleine, اطه بالغنك ياوروسى *adha balyghynuñ iâvrouci*, t.

BALÉINIER, s. m., اطه بالغى *adha balyghy avlâmacinè guïden sefinè*, t.

BALISE, s. f., قيا نشانى *qaïâ nichâni*, a.-t.

BALISER, v. a., ساحل درياده بولنان قيالرى بر نشانله اشارت ا *sâhili dêriâde boulounân qaïâlèri*, bir nichân ilè ichâret it, a.-t.

BALISIER, s. m., هند قامشى *hind qâmichi*, t.

BALISTE, s. f., منجنيق *mendjè-nîq*, t.; قذافى *qazzâf*, a.

BALIVEAU, s. m., arbre réservé dans la coupe des bois pour laisser croître, بر اورمانك اغاجلىرى *kesildikè krovalân agajki ismi* bir *ormânûñ aghâdjleri kesildiktè guïru qâlân aghâdjûñ ismi*, t.

BALIVERNE, s. f., بيپوده سوز *bî-houdè seuz*, بوش لاقردى *boch lâ-qyrdi*, t.; ياهو *turrehât*, a.; ياهو *iâvè*, p.

BALIVERNER, v. a., بيپوده سوز- *bîhoudè seuz*, ياهو سويلمك *seuilèmek*, a.-t.

BALKH, ville d'Asie, au pays des Usbecks, بلخ *balkh*.

BALLE, s. f., à jouer, طوب *thop*. — Jouer à la —, طوب اوبنامق *thop oïnâmaq*. — Balle de plomb, قورشون *qourchoun*. — de marchandises, فرده دنك *ferdè, denk*, t.

BALLET, s. m., danse figurée, رقص جنسى *khora raqs djinsi*, a.

BALLON, s. m., vessie pleine d'air et couverte de cuir, اوفرلمش طوب *eufurilmich thop*, بل طوبى - طوپو *iel thopi, thopou*. — Ballon aérostatique, هوا يوكسلكنه صعود ايدن *havâ iüksèkliguinè sou'oud iden iel thopy*, بالون *bâlon*, t.

BALLOT, s. m., de marchandises, فرده دنك *ferdè, denk*. — Lie en ballot, دنك ا *denk it*. — Défaire un —, دنك بوزمق *denk bozmaq*.

BALLOTER, v. a., une affaire, la

discuter, بر ماده اعزرنه سوبلشمک
 ا - bir maddé uzérinè seüt-
 lehmek, mubâhacé il, a.-t. — Bal-
 loter quelqu'un, s'en moquer, بر
 کسندهیی ذوقلنمک bir kimesnèi
 zevqlenmek. — Choisir entre deux
 candidats, قرعه ایله سچمک qour'a
 ilè setchmek, a.-t.

BALLOTTEMENT, s. m., discussion,
 مباحثه moubâhacâ, قرعه qour'a, a.
 Voy. SECOUSSE.

BALOURD, E, s., شاشقن châch-
 qyn, t.; احمق ahmaq, a.

BALOURDISE, s. f., احمقلى ah-
 maqlıyq, a.-t.

BALSAMINE, s. f., بلسان
 بلسمینه belesân almâci, t.;
 belsamînet, a.

BALSAMIQUE, adj., بلسانلو bele-
 sânlı, معطر mou'atthar, a.-t.

BALSAMUM, s. m., arbre qui pro-
 duit le baume de la Mecque, اق
 بلسان aq beleçân, بلسان beleçân.
 Voy. OPOBALSAMUM.

BALTIQUE (mer), بالتقه دکزی
 bâltıqa deñizi, t.

BALUSTRADE, s. f., پرمقلى par-
 maqlıyq, t. — Galerie autour d'un
 minaret, شرفه churfè, vulg. che-
 refè, a.

BALUSTRE, s. m. Voy. PILIER.

BALZAN, adj., بیاض ایاقلو ات
 beüz aïäklı at, a.-t.

BALZANE, s. f., ات ایاغندکي
 at aïäghindeki aqlıyq, t.; جملة
 hadjlet, a.

BAMBIN, s. m., بغانه جق baghâ-
 nadjıq, کوچک چوجق kutchuk
 tchodjouq, t.

BAMBOCHE, s. f., marionnette,
 ایازل aïâzil. — Personne de petite
 taille, قصه بوبلو کسنه qyça boılu
 kimesnè. — Farce, مسخره لقی mas-
 kharalyq, a.-t.

BAMBOU, s. m., هند قامشی hind
 qâmychi, a.-t.

BAMIA OU ALCEA-ÆGYPTIACA, s. f.,
 plante, بامیه bâmîat, t.

BAN, s. m., proclamation de pro-
 messe de mariage, نکاح اعلامی
 nikiâh i'lâmi. — Annonce en gêné-
 ral, ندا nidâ, اعلان i'lân, a.

BAN, exil. Voy. BANNISSEMENT.

BAN, mandement quelconque, cri
 public, اعلان i'lân, مناداة munâ-
 dât, a.

BANAL, E, adj., commun, qui sert
 à tout le monde, عام 'ânm,
 'oumoumi, a.

BANAL, trivial, بیاغی baïâ-
 ghy, t.

BANANE, s. f., fruit, موز mouz, a.

BANANIER, s. m., arbre, موز
 mouz aghâdjı, a.-t.

BANC, s. m., siège long, پیش
 پخته pîch tahta, vulg. pestakta,
 اوزون اسکمله otourâq, اوتوراق
 ozoun iskmlè. — Écueil, rocher,
 قیا qaïâ. — de sable, قومسال qoum-
 sâl, قوم صغی qoum syghy. — de
 glace, بوز پارہسی bouz pârèci, t.

BANCAL, BANCROCHE, s. m.,

اکری با جاقلو *badjāqsyz*, بجاقسز
 ègri bādjāqlu, t.

BANDAGE, s. m., صارغی *sārghy*,
 t.; بند *bend*, p.; قونداق *qondāq*.

— Bandages des roues, تکرلک
 تکرلک *tekerlek dāīreci*, t.-a.

BANDAGISTE, s. m., صارغی
 ایشالیچی *sārghy ichlāūdjī*, t.

BANDE, s. f., lien plat et large,
 چنبر *tchenber*, صارغی *sārghy*, t.;

باغ *bāgh*, p. — Longue ligne étroite,
 صره *syra*. — Bordure, زنجف *zin-*

djef. — Troupe, بلوک *ālāi*, الای
beuluk, t.; گروه *gurouh*. — Parti,

ligue, زمره *zumrè*. — Une bande de
 voleurs, بز خرسز الابی *bir khysyz*

ālāi. — Faire bande à part, بر
 جمعیتدن آبرلمق *bir djēmī etten*

āīrılmaq. — Bande ou file de cha-
 meaux, دوه قطاری *dèvè qathāri*,

t.-a.

BANDEAU, s. m., bande qu'on met
 sur les yeux, کوز باغی *gueuz bā-*

ghy, t. — royal, diadème, اکلیل
iklīl, a.

BANDELETTES, s. f., باش باغی
bāch bāghy, t.

BANDER, v. a., lier, serrer,
 باغلامق *bāghlamaq*. — une plaie,

یاره بی بز ایله صارمق *īārāi bez ilè*
sārmaq. — un arc, - قورمق

یا *īāi qourmaq*, *īāsmāq*. —
 Lier fortement, محکم بغلیق *muh-*

kem baghlamaq. — Tendre, کرمک
guermek, اوزاتیق *ouzātmaq*. — Se

dresser, قالمق *qālmaq*. — Se ban-

der, s'opposer, se raidir contre,
 قارشو طورمق *qārchou dhourmaq*,
 t.; مخالفت ا *moukhālefet it*, a.-t.

BANDIÈRE, s. f., بیراق *bairāq*,
 t.; باندره *bāndèra*, i.

BANDEROLLE, s. f., کوچک
 بیراق *kutchuk bairāq*. الف *alef*, t.

BANDIT, s. m., حرامی *harāmi*,
 a.; یول کسچی *īol kécīdjī*, t.;

ازباندید *īzbāndīd*, i.

BANDOULIÈRE, s. f., اومز قایشی
omouz qāichi, t.

BANGUE, s. m., chanvre des In-
 des, بنک *benk*, p.

BANLIEUE, s. f., بر شهرک
 بیر اطراف و حوالیسی *bir chehrūn*
ethrāf u havālīci, a.-t.

BANNE, s. f., toile tendue pour
 couvrir les marchandises dans un

bateau, بر قایعک بز اورتسی *bir*
qāighūn bez eurtucī, t.

BANNEAU, s. m., sorte de vase en
 bois, بر جنس اغاج چناغی *bir*

djins aghādī tchanāghy. — Tombè-
 reau léger à deux, ایکی تکرکلکو,

iki tekerleklu 'arabadjīq, t.

BANNETTE, s. f., زنبیل *zenbīl*,
 a.-p.-t.

BANNI, e, adj., سورگون *surgun*,
 مطرود *mathroud*, منفی *menfi*, a.

BANNIÈRE, s. f., سنجاق
 سنجاق *sandjāq*, بیراق *bairāq*, t.; لوا *livā*,

pl. رایه *elviè*; رایت *rāiet*, pl.
 رایات *rāiat*, علم *'alem*, a.

BANNIR, v. a., سورگون *surgun*
 ا *it*, t.; نفی *nefi it*, *thard it*,

a.-t.

BANNISSABLE, adj., واجب النفی *vādjiḅ ul-nefi*, a.

BANNISSEMENT, s. m., سورگونلک *surgunlik*, t.; نفی *nefi*, a.

BANQUE, s. f., commerce d'argent, fonction de banquier, صرافلق *sar-rāstiq*, a.-t. — Caisse publique, نقود عمومیہ سنک *nouquodi oumoumiēcinuñ khazñēci*, a.-t.

BANQUEROUTE, s. f., مفلسلک *mufluslik*, a.-t.; افلاس *iflās*, a. — Faire —, مفلس او *muflis ol*, a.-t.

BANQUEROUTIER, s. m., مفلس *muflis*, vulg. *muhlus*, a.

BANQUET, s. m., ضیافت *ziāfet*, a.

BANQUETTE, s. f., کوچک اسکله *kutchuk iskemlè*, قولسز اسکله *qolsyz iskemlè*, t.

BANQUIER, s. m., صراف *sar-rāf*, a.

BANSE, s. f., دورت کوشه لو سپد *dort keuchèlu sèped*, t.

BAPTÈME, s. m., وافتز *vāstiz*, t.; تعمید *t'amīd*, a.

BAPTISER, v. a., وافتزلق *vāstizlamaq*, وافتز ا *vāstiz it*, t.; تعمید *t'amīd it*, a.-t.

BAPTISMAL, e, adj., وافتزه *vāstizè mençoub*, t.-a.

BAPTISTE (Saint-Jean), n. pr., یاهی *iahia* پیغمبری *peğhambèri*.

BAPTISTÈRE, adj., fonts de baptême, تعمید قرنه سی *t'amīd qour-naci*, a.-t.

BAPTISTAIRE, s. m., extrait de bap-

tême, تعمید سندی *t'amīd senē-di*, a.-t.

BAQUET, s. m., تکنه *teknè*, t.

BARAGOUIN OU BARAGOUINAGE, s. m., غلط یبانی دل *iabāni dil*, غلط سوبلمکک *ghalath seuilèmeklik*, t.

BARAGOUINER, v. a., غلط سوبلمک *ghalath seuilèmek*, t.

BARAQUE, s. f., کوچ او بده *oba*, گوتچ *gueutch èvi*, قلبه *qaliba*, t.

BARATTE, s. f., یایق *iāiq*, t.

BARATTER, v. a., سود یایقک *sud iāiqta tchālqatmaq*, t.

BARATTERIE, s. f., tromperie de la part d'un patron de navire, سفینه چالفتیق *sèfinè rēicinuñ hilēci*, a.-t.

BARBACANE, s. f., terme de fortification, مزغل دلکی *mazghal dèl-gui*, سچان یولی *sitchān ioli*, t.

BARBARE, adj. et s., étranger, حربی *harbi*, t.; عجم *'aadjem*, p. — Cruel, مرهمتسز *merhametsyz*, یاوز *iāvouz*, t.; ظالم *zālim*, a. —

Grossier, sauvage, au fig., خوبرات *khoirāt*, ادبسز *èdebsyz*, ترک *turk*, یبانجی *iabāndji*. — Ignorant, جاهل *djāhil*. — Impropre, inusité, غیر مستعمل *ghāiri musta'mel*, a.

BARBARESQUE, adj. et s., غرب مغربی *gharb odjāqlu*, اوچاقلو *ghrebi*, a.

BARBARIE, s. f., یاوزلق *iāvouzlouq*, t.; مرهمتسزلیک *merhametsyzlik*, a. — Ignorance, جاهلیت *djā-*

hiliet, a. — Contrée d'Afrique, مغرب ولايتى *maghreb vilāyeti*, او جا قلى يقهسى *gharb odjāqlar iaqaci*, t.

BARBARISME, s. m., غلط مشهور *ghalathi mechhour*, a.

BARBE, s. f., صقال *saqāl*, t.;

رش *rīch*, p.-a.; لحيه *lyhiet*, a. — Faire la —, صقال تراش ا *saqāl terāch it*. — Se faire faire la barbe,

صقالى تراش ايتدزمك *saqāli trāch ittürmek*. — Barbe d'un épi, بشق

تويجغزى *bachaq tuidjighyzi*. — A la barbe de quelqu'un, بـ

بـ *bir kimesnènuñ kieurliguinè*. — A ta barbe, en dépit de toi, سكا نسبت *sañā nispet*. —

Faire la barbe à quelqu'un, lui jouer un tour, بر كمسديه رفك ا *bir kimsète renk it*. — Grande barbe,

قبا صقال *qabā saqāl*. — Homme qui a la barbe clair-semée, كوسه *keuce*.

— Qui a la barbe blanche, اق *aq saqāllu*. — Barbe d'un coq, خروس صقالى *khoroš saqāli*.

— Barbe de Jupiter, plante, هر دم *herdem tāzè*. — Barbe de capucin, sorte de chicorée, بر جنس

بـ *bir djins iabān hindibā*, t.

BARBE (SAINTE-), s. f., endroit du vaisseau où l'on met la poudre, كميك اولان باروت مخزنى

mīdc olān bārout makhzēni, t.

BARBE-DE-BOUC, s. f., plante, sal-sifis, كچى صقالى اوتى *ketchi saqāli oty*, t.

BARBEAU OU BARBOT, s. m., poisson, تكير بالغى *tektir bālighy*. — Fleür, voy. BLUET.

BARBET, s. m., اوزون توبلو *ouzoun tuilu koupek*, t.

BARBIER, s. m., بربر *berber*. — Boutique de —, بربر دكانى *berber dukkiāni*, p.-t.

BARBIFÈRE, adj., صقاللو *saqāl-lu*, t.

BARBIFIER, v. a., صقالى تراش ا *saqāly trāch it*, t.

BARBILLON, s. m., كوچك صقال *kutchuk saqāl bālyghy*, t.

BARBON, s. m., دنج قوجه مان *dindj qodjamān*, t.

BARBOTER, v. n., marcher dans la boue, چامورا بچنك يورومك *tchāmour itchindè iurumek*. — Agiter l'eau avec les mains, صوبى اليه

سوي جالقمق *souï elilè tchālqatmaq*, t.

BARBOTEUR, s. m., canard privé, اوده بسلمش اوردك *evdè beslenmich eurdek*, t.;

او اوردكى *ev eurdegui*, t.

BARBOTEUSE, s. f., prostituée des rues, fam., زوقاق روسپوسى *zoqāq rouspouçou*, t.

BARBOTINE, s. f., semence, poudre contre les vers, خراسانى *khoraçāni*, صوغالجان اوتى *soghouldjān oty*, t.

BARBOUILLAGE, s. m., مردارلمه *mourdārlama*, بولاشقلى *boulāchyq-lyq*, ككه *mourdārlyq*, مردارلق *leke*, t.

BARBOUILLER, v. a., souiller, بولاشترمق *boulāchturmaq*. — Salir,

مردارلق *mourdärlamaq*. — Gâter, کاغذ بربادا *berbât it*. — du papier, قرهلق *kiāghyd qaralamaq*, t.

BARBOUILLEUR, SE, S., qui barbouille, مردارلیان *mourdärlaiän*, بولاشتیران *boulächtyrân*, بولاشتیراجی *boulächturudji*, t. — Mauvais peintre, عجمی نقاش *'adjëmi naqqâch*, a.-t.

BARBU, E, adj., qui a de la barbe, صقاللو *saqällu*, t.

BARBUE, S. F., poisson, قلقان *qalqân balyghy*, t.

BARCA, contrée d'Afrique, برقه *barqa*. — Le désert de —, برقه چولی *barqa tcheulu*, t.

BARD, S. M., sorte de civière, بر جنس تجکره *bir djins tedjkêrê*, t.

BARDACHZ, S. M., پوشت *poucht*, t.

BARDANE, S. F., طول عورت اوتی *dhoul 'avret oty*, t.

BARDE, S. F., armure de lames de fer dont on couvrait autrefois les flancs et le poitrail des chevaux, اسکی زمانک قولانلان ات پوساتی *eski zemändê qoulânilan ât pouçâti*, t.

BARDE de lard, S. F., tranche de lard mince dont on enveloppe une volaille, طوکز پاصدرمه سنک انجه *doñouz pâstymacinuñ indjê dilumi*, t.

BARDEAU, S. M., petit aïs, پداوره *pêdâvra*, چنדרه *tchindêrê*, t.

BARDEAU, mulet du cheval et de l'ânesse, ات ایله دیشی اشکدن *'adjäib*,

حاصل اولان قاطر *ât ilê dichî echekten häcil olân qâthyr*, t.

BARDELLE, S. F., قبا بزدن بر *qabâ bezden bir djins eîer*, t.; جل *djul*, vulg. *tchul*, pl. جلال *djulâl*, a.

BARDER, V. A., un cheval, le couvrir de bardes, پوسات ایله اتی *pouçât ilê aty rakhilamaq*, t.

BARDER une volaille, la couvrir de bardes de lard, کبابی طوکسز *kebâbi doñouz pâstymacinë sârmaq*, t.

BARDOT, S. M., petit mulet qui chemine à la tête des autres, قترجق *qatyr djyq*, قاطر صپاسی *qâthyr sy-pâci*, t.

BARGUIGNER, V. U., hésiter, شهبهده قالمق *chubhêdê qâlmaq*, a.-t.

BARIL, S. M., واریل - وارول *vâril*, وارول فوجی *vârol*, *foutchou*, t.

BARIOLAGE, S. M., رنک *renk qârîchyqlyghy*, قارشقلغی *alâdja boulâdja*, t.

BARIOLÉ, adj., درلودرلو رنکلی *turlu turlu renkli*, t.

BARIOLER, V. A., رنک قارشترمق *renk qârîchturmaq*, لاجه لقمق *alâdjalamaq*, لاجه بویامق *alâdja boiâmaq*, t.

BAROMÈTRE, S. M., هوا ترازوسی *havâ terâzouci*, هوا میزانیسی *mîzâni*, ا.-t.; میزان الهوا *mîzân ul-havâ*, a.

BAROQUE, adj., عجایب *'adjâib*,

a.; اكرى بوكرى *usloubsyz*, *eghry boughry*, t.

BARQUE, s. f., قايق *qāiq*, t.

BARRAGE, s. m. (droit de), باج *bādj*, p.; كچد اچھسى *guetchid aqtchéci*, p.-a.

BARRE, s. f., longue pièce de métal, كايچھ - كايچھ *keultché*, چرکى *kéltché*. — Trait de plume, چرکى *tchizgui*. — de bois, اچاج *aghādj*, صرق *syryq*, طرقات *tīrqāz*. — de fer, قول دمري *qol dēmīri*,

دمر چبوغى *dēmīr tchouboughy*. — Entrée intérieure d'un tribunal, d'une assemblée, ديوان صفھسى *divān so-faci*. — d'or ou d'argent, التون *altoun tā-khod gumuch keultchéci*, سبيكه *se-bīkè*. — Banc de sable à l'entrée d'un port, d'une rivière, صغ بىرى *sygh iēri*, بوغاز *boghāz*, t.

BARRES d'un cheval, endroit de la mâchoire où pose le mors, آت اغزىنك *āt aghzindè guiem dhoqoundoughy iēr*, t.

BARREAU, s. m., sorte de barre, قول قفس دمري *qafes dēmīri*, پرمق دمري *qol dēmīri*, طرقات *parmaqlyq dēmīri*, دمر قفسى *tīrqāz*, دمر قفسى *dēmīr qafēci*. — Lieu où se tiennent les avocats en cour de justice, محكمه ده دعا وكييلرينك *mehkèmedè d'avā vekillërinuñ otourdouqlëri mēkiān*.

— Leur corps, دعا وكييلرينك *d'avā vekillërinuñ thāqymi*, a.-t.

BARRER, v. a., une porte, قېويى *qaqoui semerqandi ilè qapāmaq*, طرقاتلىق *tīrqāzlamaq*. — une fenêtre, قول *qol dēmīrini qomaq*. — le chemin, clore le passage, كچد *ioly qapātmaq*, وپرممك *guetchit virmèmek*. — une veine, آتک طمارىنى قېماق *ātun dhamārini qapāmaq*, t. Voyez RATURER.

BARRETTE, s. f., برتا *beretā*, t.

BARRICADE, s. f., طابور *thābor*, t.; مترس *metëris*, سدد *sedd*, a.

BARRICADER, v. a. (les rUES), faire des barricades, زقاقلرى قېماق *zoqāqlëri qapāmaq*, سدد *sedd it*, طابور چمك *thābor tchekmek*. — Se barricader, اطرافلىرى قېماق *ethrāflëri qapāmaq*. — derrière une porte, بر قېويى اېچرودن محكم *bir qapouï itchëruden muk-kem qapāmaq*, t.

BARRIÈRE, s. f., traverse, قېو *qapou surmèci*, پارمق *pārmaq qapou*, سمرقندى *semerqandi*. — d'une ville, قېو *qapou*, t.; دروازه *dervāzè*, مدخل *medkhel*, a.; حد *hadd*, p. — Borne, limite, حدود *houdoud*, سدد *sedd*. — Barrières naturelles, طبيعى حدود *thab'ii houdoud*. — Empêchement, مانع *mān'y*, a.

BARRIQUE, s. f., بيوک فوجى *būuk foutchou*, وارل *vārol*, وارل *vāril*, t.

BARTAVELLE, s. f., قمرزى qymizi keklik, t.

BAS, s. m., vêtement des jambes, چوراب tchorâb. — Bas de soie, چورابى ipek tchorâbi, t.

BAS, SE, adj., peu élevé, الحقيق altchaq, اندرلمش indurilmich, t.

— Vil, الحقيق altchaq, ذليل zêlîl.

— De bas aloi, الحقيق عيارلو al-tchaq 'aïärlu. — Une personne de

basse condition, الحقيق كمنسه al-tchaq kimesnè. — Caractère bas,

méprisable, الحقيق طبيعت altchaq thab'iat. — Qui a la vue basse, يقين

كوربجى iäqyn gueurîdji. — A bas prix, اوجوز oudjouz. — Bas, qui

est au-dessous, اشغى - اشاغى achâghy et اشغه achagha. — Ce qui

est en bas, اشاغه كى achâghaki. — En bas, اشاغىك achâghyda. —

Plus bas que nous, بزدن اشاغه biz-den achâgha. — Le bas, اشاغيسى

achâghyci. — Tomber en bas, دوشمك achâghy duchmek. — Au bas de cette feuille, ذيل

ورقپارهده zêli varaqpâredè. — Mettre bas les armes, les déposer,

سلاحلى آتمق - ترك ا - براقمق silahlari ätmaq, terk it, brâqmaq.

— A bas, qui est bien bas, ruiné, دوشكن duchgun. — Mettre bas,

faire des petits, en parlant des animaux, ياوربلدق iävroulamaq.

— Particulièrement d'une chienne, انكلمك eniklèmek. — Faire main

basse sur les ennemis, les tuer tous, دشمنلرك جمله منسى قلجدن

دوشمنلرئى djumlècini qylidjten guètchurmek. — Mettre à bas, renverser, détruire, ييقمق iïqmaq, t.

BAS, adv., doucement, يواش iävâch. — Parler bas, يواش

سولمك iävâch seuilèmek, t. — En bas, sans mouvement, التئك

التئدè, الت يانئك alt iänindè. — Avec mouvement, التئè altine. — Il

est en bas, در اشاغىك achâghyde dur, vulg. achâghada dur. — De

haut en bas, بوقارىدن اشاغه ioqaridan achâgha qadar. —

Mettre chapeau bas, l'ôter, شبقه chapqai tchiqarmaq. — Là

bas, اول طرفك orâda, ol tharasta. — Ici bas, بو دنباده bou dun-

iâda. — Les choses d'ici bas, بو دنبانك bou dunîanuñ ah-

vâli. — Les biens d'ici bas, بو دنبانك bou dunîanuñ em-

vâli, متاع دنبا metâi duniâ, a.

BASALTE, s. m., قره مرمر bir nev'y qara mermer, t.

BASANE, s. f., كودرى gudèri, كوسله keucèlè, t.

BASANÉ, E, adj., اسمر esmer, a. — Les Arabes ont tous le teint ba-

sané, قوم عرب جميعاً اسمر اللوندن qavmi 'arab djèmien esmer ullevn-

dur. BASCULE, s. f., jeu d'enfant, صالئجق sâlindjaq, t.

BASE, s. f., اياق aiâq. — Ce qui soutient le fût de la colonne,

طبان direk thabâni, طبان

thabān, t. — Principe, fondement, temel *temel*, اساس *eçās*, a.; قاعك *qāde*, a.; بنیاد *bunīād*, p.; اصول *ouçoul*, a. — Jeter les bases, les fondemens, برافتمق *temel ourmaq*, برافتمق *brāqmaq*, t.

BASER, v. a., appuyer, طياتمق *dhāiatmaq*. — Fonder, تميل قومق *temel qomaq*, تميل قومق *binā qomaq*, تميل قومق *temellemek*. — Se Baser, v. pr., se fonder sur, تمللنمك *témellenmek*. طيانمق *dhaiānmaq*, بر شيه اسناد ا *bir cheie isnād it*, a.-t.

BAS-FOND, s. m., terrain bas et enfoncé, چقور ير *tchouqour ier*, t. — Bas-fond, fond de mer où il y a peu d'eau, صيغ ير *sygh ier* ou صيغ *sygh*, t.

BASILIC, s. m., plante, فسلكن *fesliguen*, t.; ريجان *reihān*, a. — Serpent fabuleux, قهقهها *qahqahā*, t.; صلت *sylllet*, a.

BASILIQUE, s. f., grande église, باش كليسا *bāch kelīcā*. — Veine de la partie interne du bras, قولدن بر *golden bir dhamaruñ ismi*.

BAS-RELIEF, s. m., اويمه *oïma*, t.

BASIN, s. m., بازه *bāzè*, دمسي *dimi*, t.

BASQUE, s. f., pan d'habit, اتك *etek*, بر اوروبانك *bir ouroubānuñ etègui*, t.

BASSE, s. f., les tons les plus bas en musique, فن مسيقيك نرم اواز لر, قبا *fenni musiqrde nerm avāzlar*, قبا

قالن - يوفون اواز *qabā sèdā*, صدا *qālyn*, ioghoun *avāz*. — Abaissement de la voix, نرمي اوازك *avāzuñ nermi*, t.

BASSE, instrument de musique, بر جنس بيوك *bir djins buiuk këmāntchè*, چالغو *bir nev'i tchālghou*, t.

BASSE-COUR, s. f., حيوان *haivān havlīci*, a.-t.; حيوان طامي *haivān dhāmi*, t.

BASSEMENT, adv., حقيرانه *haqī-rānè*, a.-p.; الجغلله *altchaqlyghilè*, t.

BASSES, s. m. pl., bancs de sable, rochers sous l'eau, صغلر *syghlar*, دكز صوبيك التنك بولنان *deñyz souiūñ altindè boulounān qaiālar*, t.

BASSESE, s. f., de naissance, نالجسلك *nādjinslik*, p.-a. — de sentimens, الجقلق *altchaqlyq*, t.; دنائت *denā'et*, a.

BASSET, s. m., chien de chasse à jambes courtes, زغار *zaghār*. Voyez COURTAUD.

BASSIN, s. m., vase, ككن *lēyen*, t. — de jardin, piece d'eau, حوض *havouz*, برکه *burkè*, a. — Bassin avec jet d'eau, فسقيده *fisqīde*, شادران *chādirevān*. — Bassins d'une balance, ترازو طاسلري *terāzou thās-lèri*, ترازو كوزي *terāzou gueuzi*. — Bassin d'un port de mer, ليماں *limān havouzi*, t. — Le bassin, la partie inférieure du tronc humain, قباچه كملكري *qāltcha ke-*

miklèri, قارنك ديبي *qarnūn dībi*,
t.; حوضه *havzat*, است *ist*, a. —
Belle plaine ronde entourée de monta-
gnes, دره *derè*. — Bassin d'un bain,
حمام حوضي *hammām havouzi*.

BASSINER, v. a., un lit, دوشكي
duchégui mangāl ilè iscūmaq, t. — Fomenten en
mouillant, اسلانمق *islāmaq*, t.

BASSINET, s. m., طاوه *fālia*, فالیه
thāva, t.

BASSINOIRE, s. f.; دوشك
duchek tendouri, يتاق
iatāq mānghāli, t.

BASSORA, n. de v., بصره *basra*.

BASTION, s. m., حصار *hyçār*,
مترس *metèris*, a.; باستيون *bās-
tīoun*, تابيه *thābiā*, t.

BASTONNADE, s. f., coups de bâ-
ton, فلاقه دکنک اورشي
deïnek ourouchi. — sur la plante des pieds,
فلاقه يه *salāqa*. — Donner la —,
فلاقه يه *salāqaia ālmaq*, t.

BASTRINGUE, s. m. popul., bal de
guinguette, ميخانه خورا ديمدسي
meïkhānè khorā tepmèci, t.

BAS-VENTRE, s. m., قاسق *qā-
cyq*, t.; جوف اسفل *djevsi esfel*, a.

BAT, s. m., queue de poisson,
باليق قوبرغي *bālyq qoiroughy*, t.

BAT, selle des bêtes de somme,
سمر *semèr*, پالان *pālān*. — d'âne,
اشك پالاني *echek pālāni*, t.

BATAILLE, s. f., جنك *djenk*, p.;
دوگش *duguch*, t.; محاربه *mouhā-
rebè*. — Champ de —, محاربه
mouhārebè meïdāni, ميدان

meïdāni mouhārebè. — Ran-
ger l'armée en ordre de —, عسکري
askèri saf saf صف صف قومق
qomaq. — Se mettre en —, صف
saf baghlamaq, t.

BATAILLER, v. n., contester,
نزع ا *tchekichmek*, t.; نزاع
nizā' it, a.-t.

BATAILLON, s. m., corps d'infan-
terie de huit cents hommes, officiers
et soldats, en Turquie, طابور
thābour, t.; بر طابور سکز يوز نفر
bir thābour sekiz وضابطدن مرکبدر
üz nefèr vè zābihnten murekkebtur.
— carré, قلعه *qal'a*, a. — Chef de
bataillon en Turquie, بيك باشي
bīn bāchi, t.

BATARD, e, adj. et s., روسپي
rospou oghlou, p.-t.; ولد زنا
vèlèdi zina, a.; پيچ *pīdj*, p. — En
parlant des arbres et des fruits, voy.
SAUVAGE.

BATARDEAU, s. m., digue, سد
sedd, a.; صو بندى *sou bendi*, p.

BATEAU, s. m., پياده *pīādè*,
قايق *qāiq*. — Grand bateau, grosse
allège, ماهونه *māhona*, t.

BATELAGE, s. m., métier, tour de
bateleur, حقه بارلق *hoqqa bāzlyq*,
a.-p.-t.

BATELET, s. m., کوچک قايق
kutchuk qāiq, t.

BATELEUR, s. m., حقه باز, *hoqqa*
bāz, p.-t.; اياز لجي *eüzildji*,
ايندجي *āïnadjī*, t.

BATELIER, ÈRE, s., قايقچي
qāiq-tchi, t.

BATER, v. a., سهرلمک *semerlè-mek*, t.

BATHOMÈTRE, s. m., instrument pour sonder les profondeurs de la mer, بر نوع اسقندیل *bir nev'i iskendil*, t.

BATIFOLER, v. n., چوجوق کبی *چوجوق گوبی* *tchodjouq gułbi oināmaq*, اوینامق *tchodjouq gułbi oināmaq*, ا شقا *chāqā it*, t.

BATI, s. m., grosse couture, Jointure, engrenage de pièces de menuiserie, چاتمه *tchātma*, t.

BATIMENT, s. m., édifice, بنا *binā*, a.; او *ev*, t. — Navire en général, سفینه *sefīnè*, t.; گمی *guèmi*, t.

BATINE, s. f., sorte de selle rembourrée, جلال *djulāl*, a.

BATIR, v. a., édifier, بنا *binā it*, بنا قورمق *binā qourmaq*, a.-t.; یاپو یایمق *iāpou iāpmaq*. — une maison, بر او یایمق *bir ev iāpmaq*. — Bâtir des châteaux en Espagne, هواده *havāda* کوشکر یایمق یعنی بیپوده فکرلرا *keuchkler iāpmaq, i ani bi-houdè fikrler it*, a.-t.

BATIR, t. de tailleur, coudre à grands points, فالک دیکمک *qālyñ dikmek*, t.

BATISSE, s. f., یایی *iāpou*, یایی *iāpi*, t.; بنا *binā*, a.

BATISSEUR, s. m., t. familier, qui aime à bâtir, هر زمان یاپو یایمق *her zemān iāpou iāpmaq isteien kimesnè*, t.

BATISTE, s. f., باتسته *bātista*, اینجه بز *īndjè bez*, t.

BATON, s. m., دکنک *deynek*, چیبوق *tchibouq*. — Petit —, دکنجک *deinedjik*. — Gros —, صپه *sopa*, t.; عسا *açā*, a. — Bâton à deux bouts, ferré aux deux extrémités, ایکی اوجی دمرلو دکنک *iki oudjou demirlu deinek*. — Battre l'eau avec un bâton, faire des efforts inutiles, نافله چالشمق *nāfilè tchālichmaq*. — Le tour du bâton, profits, casuels d'un emploi, ظهورات *zouhourāt*, a. — Bâton de commandement, صابط دکنکی *zābith deinègui*. — A bâtons rompus, کشان *kèchān kèchān*, بر کشان *kèchān ber kèchān*, t.-p.

BATONNISTE, s. m., joueur de bâton, دکنک چالان *deinek tchālān*, t.

BATONNER, v. a., دکنک ایله *deinek ilè ourmaq*, دکنک *deinek* کونک *deynek*, کونک اورمق *keutek ourmaq*, کونک بصیق - اورمق - *keutek basmaq, ourmaq, tchālmaq*. — Rayer, چزمک *tchizmek*, t.

BATONNIER, s. m., chef élu pour présider un corps, بر طایفه نک *bir thāifènuñ reici*, باشی *bāchi*.

BATTAGE, s. m., action de battre le blé, بعدای خرمن دوکلمه سی *bogh-dāi khyrmen deugulmèci*. — Temps de le battre, بعدای درس اتمک *bogh-dāi ders itmek vaqti*, t.

BATTANT, s. m., de porte, قناد *qanād*, قپو قنادی *qapou qanādi*.

— de cloche, دلی چاک *tchān dlii*, t.

BATTANT, adj., celui qui bat, چالان *tchālān*. — Mener tambour battant, maltraiter, پک طومتق *pek thoutmaq*. — Marcher tambour battant (armée), طاول چالارق, دهوریمک *dhāvoul tchālāraq iurumek*, t.

BATTEMENT, s. m., action de battre, دوکھکوکش *deukuch*, دوکھکوک *deuwmeklik*, ضرب *zarb*. — Battement de mains, ال قاقمقلق *el qāqmaqlyq*, t.; ال صفق *safq*, a.; ال قاقهسی *el qāqmaci*. — Battement de cœur, خفاقان *khafaqān*, a. — Battement d'artère, نبض *nabz*, a.

BATTE, s. f., instrument pour battre, طوقمق *thoqmaq*, t.

BATTERIE, s. f., querelle avec coups, دوکوکش *deuich*, t.; غوغا *ghavghā*, p.-t. — Lieu où l'on place les canons de vaisseau, طوب یری *thop ieri*. — Pièces d'artillerie réunies, mobiles, طوبی *alū thopi*. — à demeure fixe, طابیه *thābia*. — élevée, طابیه *iuksek thābia*. — Batterie de vaisseau de guerre, طوب انباری *thop ambāri*. — Pièces d'une arme à feu, چاقهق *tchāqmaq*. — de cuisine, مطبخ *mathbakh alāti*, a.-t.

BATTEUR, SE, s., qui aime à battre, قوغاجی *vouridji*, اوربجی *qavghādji*. — Batteur en grange, qui bat le blé, ترکه خرمندک دوکن, خرمنجی *terekèi khyrmendè deuyen*, خرمنجی *khirmandji*. — Batteur d'or, ورچی

varaqtchi. — Batteur de pavé, oisif, vagabond, سورنک *surtuk*, بوش *boch ièlen*, guèzen, کزن *khovārda*, t.

BATTOIR, s. m., طوقمق *thoqmaq*, کورک *keurek*, t.

BATTRE, v. a., donner des coups, frapper quelqu'un, دوکوکمک *deuymek*, *deuwmek*, اورمق *ourmaq*, t.; ضرب ا *zarb it*, a.-t. — monnaie, اورمق سکه *sikkè ourmaq*. — l'ennemi, دشمنه غالب *duchmènè ghālib guelmek*. — L'eau bat ou baigne le pied de la muraille, صو *sou hyçāruñ dībinè ourour*. — la campagne, être en délire, ساییمق *sāiqlamaq*. — le tambour, طاول چالمق *dhāvoul tchālmaq*. — les liquides, چالتمق *tchālqatmaq*. — des mains, ال قاقیق *el qāqmaq*. — la mesure, la marquer, اصول طومتق *ouçoul thoutmaq*. — Nettoyer, frapper avec une baguette, چبوقمق *tchibouqlamaq*. — un tapis, برقالبجهیی *bir qālīdjaī silkmek*. — le blé, ترکه خرمندک دوکوکمک *terekèi khyrmendè deuwmek*. — les cartes, اویون کاغدلری قارشترمق *ouïoun kiāghydləri qārichturmaq*, t.

BATTRE, v. n., éprouver un mouvement d'agitation, دپرنمک *tèprenmek*. — Palpiter, دترمک *titrèmek*. — Le cœur lui bat, دترر *iurègui titrer*. — Battre en retraite, se retirer, کرو چکھک *guru tchekilmek*, ou simpl. چکھک *tchckilmek*.

— Il faut battre le fer quand il est chaud, il ne faut pas laisser échapper l'occasion, دمیری استیجاق ایکن دوکمک کرک یعنی فرصت الک دمیری استیجاق ایکن قاچرماملو *dèmiri escidjâq iken, deuïmek guèrek, i'ani fourçat eldè iken qâtchurmâmalu.*

SE BATTRE, v. récip., دوکشک *deuguchmek, اورشوق ourouchmaq, t.*

BATTU, part., frappé, اورلمش *ou-roulmich, دوکلش deüülmich.* — En parlant des yeux, کوزلری ماوی *gueuzlèri mâvi.* — Battu (chemin), frayé, یول *ichlek iol, t.*

BATTUE, s. f., recherche du gibier dans les bois, dans la plaine, اورماندک شکار ارامقلعی *ormânda chikiâr arâmaqlıghy, t.*

BAUCHE OU BAUGE, s. m., enduit sur les murs, دیوار صواسی *divâr si-vâci, t.*

BAUDET, s. m., اشجک *êchêdjik, قولان qolân, t.*

BAUDRIER, s. m., قلیج باغی *qilidj bâghy, t.*

BAUDRUCHE, s. f., صغر بغرسنگک *sighyr baghirsaghuñ oufadjıq dêrici, t.*

BAUGE, s. f., یسان طوکز يتانی *iabân douñouz iatâghi, t.*

BAUME, s. m., liqueur qui découle de certains arbres, بلسان یاغی *balêçân, balsân iâghy, ou simplem. بلسان belêçân.* — de la Mecque, بلسان مککی *belêçâni mekki.* — du Péron, بلسم هندی *belêsèmi hindi.*

— de copahu, بلسم التعقیبة *bel-sem utta'qîbet.* — de Judée, بلسم *belêçemi isrâil.* — Onguent, مرهم *merhem, vulg. melhem, pl. a. merâhem.* — Herbe odoriférante, نعنه *n'anè, t.*

BAUMIER, s. m., arbre qui porte le baume, بلسان اغاجی *belêçân aghâdjı, t.*

BAUX, pl. de BAIL, voyez ce mot.

BAVARD, e, s. et adj., کوزه *guèvezè, t.; لافزن lâfzen, vulg. lafazan, p.; چالقی اغزلو; tchâlyq aghyzlu, t.*

BAVARDAGE, s. m., کوزه لک *guèvèzèlik, t.; لاف و کذاف lâf u guzâf, ou simplem. لاف lâf, لافزنلق lâfazanlyq, p.-t.; قیل qıl ou qâl, a.*

BAVARDER, v. a., چوق سوبلمک *tchoq seülèmek, کوزه لک ا guèvèzèlik it, چکه چالمق tcheñè tchâlmaq, لافزنلق ا lâfazanlyq it, a.-t.*

BAVARDERIE, s. f., کوزه لک *guèvèzèlik, t.; یاکشافلق iânchâqlyq, t.*

BAVAROIS, se, adj. et s., باواربه لو *bâvârîalu, t.*

BAVAROISE, s. f., boisson, بر *bir djins sudlu ا بچقی tchqy, t.*

BAVE, s. f., اغز صالیار *sâlîâr, صوبی aghyz souï, t.*

BAVER, v. n., صالیار دوکمک *sâlîâr deukmek, صالیاری اقیتهقی sâlîâri aqytmaq, t.*

BAVETTE, s. f., petite pièce de toile que l'on met sur la poitrine des enfans, معصوم کوكسلکی *m'asoum*

gueugusligui, ou simpl. کوکسلک
gueugusluk, t.

BAVEUX, SE, adj., qui have,
صالیارلو sāliārlu, t.

BAVIÈRE, état d'Allemagne, باواریه
bāvāriā, مملکتی bāvāriā
memlèkèti.

BAYER, v. n., اغزینی اچوب
اغهزینی atchup bāqmaq. —
Bayer aux corneilles, s'amuser à re-
garder en l'air niaisement, شاشقون
باشقون کبی chāchqun guībi
iqāru bāqmaq, t.

BAZAR, s. m., marché couvert,
بازار bāzār, p.

BDELLIUM, s. m., gomme, مقل
مقل ازرق mouqli ezraq, ا. - t.
مقل ازرق mouqli ezraq samghy, a. - t.

BÉANT, E, adj., ouvert, اغز آچق
اغهز atchqy, t.

BÉAT, E, adj. (ironiquement), qui
fait le dévôt, صوفی sofi, sofo,
مناقف munāfiq, a.

BÉATIFICATION, s. f., action de
béatifier les morts, تطویب الاموات
tathvibul emvāt. — Dans le langage
des Sophis, وصول vuçoul, a.

BÉATIFIER, v. a., بر کمنه اولیا
bir kimesnē evlīā
oullah syracinē qomaq, a. - t.

BÉATIFIQUE, adj., اسعاد اییدن
is'ād iden, a. - t.

BÉATITUDE, s. f., قوتلولق qoutlu-
lyq, مبارککک mubāreklik, a. - t.;
سعادات se'ādet. — éternelle,
خلد خلد se'ādeti ebēdiē, khould, a.

BEAU, BEL, BELLE, adj., کوزل
guzel, t.; زیبا khoub, zībā,
p.; حسن hacen, djemil, a.

— Un beau cheval, بر کوزل ات
bir guzel āt. — Un bel arbre, کوزل
guzel bir aghādj. — Une
belle femme, بر کوزل عورت bir gu-
zel'avret. — Il fait beau, هوا
havā guzel dur. — Prendre le plus
beau, le meilleur, اک ابوسی - اک
en ēiuci, en guzeli āl-
maq. — Belle, pris substantivement
pour amante, سوکولو dilber
sevghulu, t.; محبوبه mahboubet, a.

BEAU, adv., en vain, نافله nāfilē.
— Il a beau parler, نافله بویلر
nāfilē seuiler. — Il a beau faire,
نافله هر نه ایدرسه her nē idersa
چالشور nāfilē tchālīchur.

TOUT BEAU, interj. fam., یاوش
iāvach iāvach, t.

BEAUCOUP, adv., چوق tchoq, t.;
زیاده zīādē, خیلی khaīli, p. - t.;
بالا bālā. — Vous êtes de beaucoup
plus grand que lui, سز اندن چوق
siz ānden tchoq būuksīnyz.

— Beaucoup de monde, چوق آدم
tchoq ādem. — Beaucoup de temps,
زمان خیلی khaīli zēmān. — Il s'en
faut de beaucoup, فرقو چوقدر
farqy tchoqtur. — Il s'en manque de
beaucoup, نقصانی چوقدر
noqsāni tchoqtur.

BEAU-FILS, s. m., celui dont on
a épousé le père ou la mère, اوکسه
اوکی اوغل eugucū oghli,
eugui oghoul, t.; ریب rebib, a. —

Beau-fils se prend aussi pour genre, voyez ce mot.

BEAU-FRÈRE, s. m., celui dont on a épousé la sœur, قابین *qāin*.

Frère du mari, ار قزنداش *er qarindāch*, t.; أخ الزوج *akh uzzevdj*,

a. — Le mari de la sœur d'un homme, انشتسه *enichtè*.

Nom d'alliance de deux personnes qui ont épousé deux sœurs, بجاناق *badjānāq*.

Ils sont beaux-frères, بجاناقتورلر *badjānāqturler*.

BEAU-PÈRE, s. m., second mari d'une mère, اوکه انا *eugue atā*, اوکی

اوکی *eugui* پدر *eugui bābā* بابا *eugui bābā*,

pèder. — Nom donné par le mari au père de sa femme, ou par la femme

au père de son mari, قابین انا *qāin atā*, t.

BEAUPRÉ, s. m., mât à la proue d'un vaisseau, سرن دیرکی *sèren dirègui*, t.

BEAU-TEMPS, s. m., کوزل هوا *guzel havā*, اچق هوا *âtchyq havā*,

a.-t.

BEAUTÉ, s. f., de forme et de couleur, کوزلک *guzellik*, t.; خوبک *khoublik*, p.-t.;

حسن *husn*, a.; جمال *djémāl*, دلبرک *dilberlik*.

— d'homme, جلالت *djälâlet*. — de femme, لطافت *lèthāfet*, a.

— La beauté du corps, بدنه حسن و ملاحتی *bedènuñ husn u melāhaty*.

— du visage, چهره نک کوزلکی *tchehrènuñ guzelligui*,

محبوبه نک حسن *mevâ'îdi bihoude ilè èilendurmek*.

مهربانی *mahboubènuñ husnu bēhāci*.

— Beauté de la taille, حسن قد *husni qadd*. — La beauté passé vite, کوزلک از وقت ایچندک صاوار *guzellik az vaqt itchindè sāvār*,

جمال سربع الزوالدر *husnu djémāl sery' uzzavāldur*. — Beauté naturelle, حسن خلقی *husni khoulqy*,

حسن طبعی *husni thab'y*. — d'emprunt, حسن عاریتی *husni 'arièti*. — artificielle, یاپمه کوزلکی *iāpma guzelligui*, t.;

ساخته *sākhthè* کوزلک *sākhthè guzellik*, p.-t.;

حسن عملی *husni 'ameli*, حسن دادسز *husni sanā'î*. — fade, کوزلک *dādsyz guzellik*.

— Beauté journalière, حسن یکروزه *husni iekrouzè*, حسن یکدمه *husni iekdemè*.

— de l'esprit, علقک لطافتی *'aqluñ lèthāfeti*. — de l'âme, نفس لطافت *lèthāfeti nefes*. — de la voix, لطافت صوت *lèthāfeti savt*, a.

BEC, s. m., d'oiseau, قوش برنی *qouch bourni*, t.;

منقار *minqār*, a. — de plume, قلم اوجی *qalem oudji*, a.-t.;

سن القلم *sinn el-qalem*, a. — Bec crochu, منقار اعقوف *minqāri a'qaf*. — d'aiguïère, امزک *emzek*, ابربغک *ibrighuñ* امزگی *emzègui*. — d'un alambic, انبیق *embiq lulèci*. — Tenir quelque'un le bec dans l'eau, l'amuser de vaines promesses, مواعید بیپوده *mevâ'îdi bihoude ilè èilendurmek*.

ایله اکندرمک *mevâ'îdi bihoude ilè èilendurmek*.

BECABUNGA, s. m., ou cresson

de fontaine, صو ترهسى *sou tèreci*,
صو کردهسى *sou guerdèmèci*, t.

BÉCASSE, s. f., یلوه قوشی *ielvè*
qouchou, چولیق *tchulyq*, t.

BÉCASSINE, s. f., کوچک یلوه
قوشی *kutchuk ielvè qouchou*, t.

BEC-DE-CORBIN, s. m., دودو
بورنى *dou dou bournou*. — Une
canne à bec-de-corbin, قرغه بورن
باشلو بر دکنک - عصا
bouroun bâchlu bir deînek, 'açā.

BEC-DE-GRUE, s. m., plante.
Voyez GÉRANIUM.

BEC-FIGUE, s. m., oiseau, انجیر
دیلن *indjir dèlen*, انجیر قوشی *in-*
djîr qouchou, t.

BÊCHE, s. f., چپا *tchapā*, بل
bel, t.

BÊCHER, v. a., چپا ایله قازماق
tchapā ilè qāzmaq, بللک *belle-*
mek. — Bêché, چپا ایله قازلیش
tchapā ilè qāzilmich, t.

BÊCHIQUEOU PECTORAL, adj. et s.,
کوکسی *gueukusè nâfi*, کوکسی نافع
علاج *gueukuci ioumcha-*
dîdji 'ylâdj, t.; دوا صدرتی
dèvâi saderû, pl. ادویه صدریه *edvièi sa-*
drüè, a.

BÉCONQUILLE, s. f., عرق
الذهب *'yrq uzzeheb*, a.

BEQUÉE, s. f., ce qu'un oiseau
قوشک بورنیه *qouchk bourniè*
یاوردیسه وبردیکی یم مقداری
qouchuñ bourounilè iāvroucînè vîrdî-
gui îem myqtâri. — Un oiseau qui
donne la becquée à ses petits,
یاوردیلرینه بورنیه یم ویرن قوش

iāvroulèrînè bourounilè îem vîren
qouch.

BEQUETER, v. a., قوش بورنیه
زدهلمک *qouch bourounilè zedèlè-*
mek, ققالیق *qaqâlamaq*, t. — Se
Bequeter, v. réc., se battre à coups
de bec, بورن ایله اورشیق *bouroun*
ilè ourouchmaq. — Se caresser avec
le bec, قوشلر بری برلر ایله اوپشمک
qouchlar biri birlerilè eupuchmek, t.

BEDAINE, s. f. (comiquement),
gros ventre, بیوک قرن *buiuk*
qarn, t.

BEDON, s. m., homme gros et
gras, طوپاج *thopâdj*, t.

BEDEAU, s. m., قپوجی *qapou-*
dji, چاوش *tchiāvouch*, t.; محضر
mouhzir, a.

BÉDOUIN, s. m., arabe nomade,
بدوی *bèdèvi*, pl. اداوی *bè-*
dâvi, a.

BEFFROI, s. m., tour ou clocher
d'où l'on fait le guet, où l'on sonne
l'alarme, بکچی کوشکی *bektchi*
keuchki. — La cloche même du bef-
froi, بکچی کوشکی چاکی *bektchi*
keuchki tchāni, t.

BÉGALEMENT, s. m., پیدلمه *pè-*
lèmè, پلتکک *pelteklîk*, پیدیلک
pèpètlîk, t.

BÉGAYER, v. a. et n., پلتکک
پیدیلک *pelteklèmek*, اینتک *pè-*
pètlîk itmek, پپکی سویلمک *pèpèyi*
seuilèmek, t.

BÈGUE, adj. et s., پلتک *peltek*,
په پپی *pèpèyi*, t.; کچزبان
guetch zèbān, p.

BÉGUEULE, s. f., اونکو عورت *ounègu 'avret*, t.; شرسا *chersā*. — Faire la bégueule, اونکولک *ounègulik gueustermek*.

BÉGUEULERIE, s. f., اونکولک *ounègulik*, t.; شراست طبعی *chè-rācèti thab'y*, a. — On ne peut supporter sa bégueulerie, شراست طبعنه تحمل اولنماز *chèrācèti thab'ynè tehammul olounamāz*.

BÉGUIN, s. m., coiffe pour les enfans, چوجوق تاقیه سی *tchoudjouq tāqyèci*, t.

BEIGE, s. f., sorte de serge en laine, صایه جنسی *sāta djinsi*, نهد *nèmed ketchè*, t.

BEHEN, s. m., racine, بان کوکی *bān keuki*, t.; بهمن *behmen*, a.

BÉHEN, arbre, voy. BEN.

BEIGNET, s. m., ارشته *erichtè*, کوزله *gueuzlèmè*, t.

BEILERBEL, s. m., gouverneur général en Turquie; il y en a deux: l'un pour la Roumilie, روم ایلی *roumili beilerbèici*; et l'autre pour l'Anatolie, اناتولی *anatholy beilerbèici*.

BEILIKDJI, s. m., chef des trois bureaux de la chancellerie d'état à Constantinople, بکلیکچی *beilik-tchi*, t.

BÉLANT, e, adj., مله بیجی *mè-lèüdjì*, t.

BÉLÉDIN, s. m., coton du Levant, بر جنس اناتولی پنوغی *bir djins anathoulou pamboughy*, t.

BÉLEMENT, s. m., cri des moutons, مله - مله *mèlèmè*, t.

BÉLEMNITE s. f., pierre de lynx, حجر النشاب *hadjer unnechchāb*, a.

BÉLER, v. n., ملک *melèmek*, ملکم *mellèmek*, t.

BEL-ESPRIT, s. m., qui affecte de l'esprit, نکته بغیجی *nuktè bagh-lāidji*, p.-t.; نکته دان *nuktèdān*, p.

BELETTE, s. f., کلجک *guèlindjik*, سراعیب *ser'oub*, pl. سراعیب *serā'ib*, a.

BELGE, s. et adj., بلجیقو *bel-djīqālu*, t.

BELGIQUE, s. f., بلجیقا *beldjīqā*, بلجیقا مملکتی *beldjīqā memlèkèti*, t.

BELGRADE, capitale de la Servie, بلغراد *belghrād*. — Village du même nom dans une forêt à quatre lieues de Constantinople, بلغراد کوئی *belghrād keü*.

BÉLIER, s. m., mâle de la brebis, قوچ *gotch*, t. — Premier signe du zodiaque, حمل برجی *hamel bourdji*, a.-t.; برج الحمل *bourdj ul-hamel*. — Machine de guerre, دمیر منجینق *dèmir tchomāq*, منجینق *mendjèniq*, a.-t.

BÉLITRE, s. m., کلحانی *kulhāni*, t.; ناکس *nākes*, p.

BELLA-DONA OU BELLE-DAME, s. f., plante vénéneuse, حبشيشة *hachichet ul-hamrat*, s.

BELLE-DE-JOUR, s. f. Voy. HÉMÉROCALE.

BELLE-DE-NUIT, s. f., fleur, کيجه صفا *guıldjè safā*, t.-a. Voyez JALAP.

BELLE-FILLE, s. f., fille du mari relativement à la femme, et fille de la femme par rapport au mari, اوکی قزی *eugui qzy*, t.; ربيبة *rebibet*, a. — La bru, كليلن *guèlîn*, t.; كنة *kennet*, pl. كناين *kênāin*, a.

BELLEMENT, adv., يواشجه *ia-vāchdjè*, يواش *ia-vāch*, t.

BELLE-MÈRE, s. f., relativement aux enfans, la femme que leur père a épousée après la mort de leur mère, اوكى والى *eugui anā*, اوكى *eugui vālidè*, t.; رآبة *rābbet*, a. — Relativement au gendre, la mère de sa femme, قاين انا *qāin anā*. — Relativement à une bru, la mère de son mari, قاين انا *qāin anā*, t.

BELLERIE, s. f., espèce de mirobolans, هليلج جنسى *heliledj djinsi*, a.-t.

BELLE-SOEUR, s. f., nom donné par le mari à la sœur de sa femme, بالدز *baldyz*. — Par la femme à la sœur de son mari, ينگه *ienguè*. — Par un frère ou une sœur à la femme de son frère, گورمجه *gueurumdjè*. — Et à deux femmes qui ont épousé deux frères, ايلتى *ilty*, t.

BELLIGÉRANT, e, adj., مبارز *mubāriz*, a.-t. — Les deux puissances belligérantes, جنك اوزره اولان *djenk uzrè olān duvel*, دول *duvel*, مبارسين *duvèli muhārebeïn*, دولتين مبارزين *devlèteïn mubāri-zeïn*, a.

BELLIQUEUX, se, adj., جنگى

djenkdji, p.-t. — Nation belliqueuse, جنگاور ملت *djenguiāver millet*. — Humeur, disposition — جبلت *djibillèti harbüè*. — Prince belliqueux, پادشاه *djenguiāver pādichāh*, p.

BELLISSIME, adj. des deux genres, très-beau, پک گوزل *pek guzel*, t.; اجمل *ahsen*, احسن *ahsen*. — Sorte de poire, بر نوع ارمود *bir nev'y armoud*. — Espèce de tulipe, لاله جنسى *lālè djinsi*, t.

BELVÉDER, s. m., چارطاق *tchārthāq*, vulg. چارداق *tchārdāq*, p.; فوقانى كوشك *sevqāni keuchk*, a.-t.

BEN et **BEHEN**, s. m., arbre ou chicot d'Arabie, شجر البان *chèdjer ul-bān*, a.; سورقون اغاجى *sorqoun aghādji*, بن اغاجى *ben aghādji*. — Noix de ben, سرقون تخمى *sorqoun tokhomy*. — Huile de ben, بان ياغى *bān iāghy*, t.

BÉNÉDICTE, s. m., électuaire purgatif, ايله يورك سورجى *ilè iurek surādji*, علاج *khochlouq ilè iurek surādji*, t.

BÉNÉDICTION, s. f., vœux en faveur de quelqu'un, خبير دعا *khāir dou'ā*, دعای خیر *dou'āi khāir*, au pl. ادعية خيره *edüei khāirè*, تبرک *tèberruk*, بركة *bèrèket*. — Grâces, faveurs du ciel, تبرک ربانى *tèber-ruki rabbāni*, تبركات ربانيه *teber-rukiāti rabbāniè*, a.; اللهم كرمي *allahuñ kèrèmi*. — Recevoir la bé-

nédiction de quelqu'un, بر کیمسندک *bir kimesnèuñ*
 خیر دعاسنی الیق *khair dou'acini almaq.* — Homme
 qui est en bénédiction, dont on ne
 cesse de bénir la mémoire, خیر دعا
 ذکر اولنور آدم *khair dou'ā ilè*
zizr olounour adem. — Bénédiction
 se dit aussi quelquefois pour abon-
 dance de biens, برکة *bèrèket,* هر
 شیک کثرتی *her cheiũ kesrèti.* —
 C'est une vraie bénédiction, محض
 برکتدر *mahzi bèrèkettur.*

BÉNÉFICE, s. m., profit, avan-
 tage, دفع فایده *fāidè,* نفع *nef,*
 منفعت *menfa'at.* — Titre ecclésias-
 tique accompagné de revenus, رهبان
 زعامتی *rouhbān z'yāmèti.* — Possé-
 der un — بر زعامته متصرف او,
bir z'yāmètè mutèçarryf ol.

BÉNÉFICIAIRE, s. m., حصه دار
hissèdār, a.; فایده طویجی *fāidè*
thoutidji, a.

BÉNÉFICIAL, e, adj., زعامته
 متعلق *z'yāmètè mutè'allyq, a.-t.*

BÉNÉFICIER, s. m., زعامت
 صاحبی *z'yāmet sāhibi, a.-t.*

BÉNÉFICIER, v. n., tirer profit,
 فایده ا *fāidè it, a.-t.*

BÉNÊT, adj. et s. m., niais, sot,
 ابله *ebleh, a.;* بون *beun, t.*

BÉNÉVOLE, adj., bien disposé,
 خیر استیجی *khair istèidji, t.;*
 موافق *muwāfyq, a.-t.*

BENDER, ville de la Bessarabie,
 بندر *bender.*

BENGALE, contrée de l'Inde, بنکاله
benguiâlè.

BÉNI, e, adj., مبارک *mubā-*
rek, a.

BÉNIGNEMENT, adv., - طاتلولق
 خوشلق ایله *thatlulyq, khochlyq*
 ایله لطف ایله *louthf ilè, a.-t.;*
 بالرفق والاینة *birrysq vel mu-*
lāienet, a.

BÉNIGNITÉ, s. f., - ایولک
 طاتلولق *thātulyq, eũlyk,*
 رفق *rysq,* خوشلق
 ملاینت *mulāienet,* حلم
 ملاطفت *mulātheset,* لطف
louthf, a.

BÉNIN, NIGNE, adj., doux, hu-
 main, طاتلو *thātlu,* یواش
iavāch, لین
 حلیم *halim.* — D'une ex-
 cessive tolérance, رضاجو
rizādjou, a.-p. — Au figuré, favorable, pro-
 pice, موافق *muwāfyq,* مساعد
muçāyd. — Astre béni, نیکو اختر
nikiou ākhter, p.

BÉNIR, v. a., consacrer au culte,
 تقدیس ا *taqtis it,* مبارک ا
mubārek it. — En parlant des pères et des
 mères qui donnent la bénédiction à
 leurs enfans, دعا ا *dou'ā it.* — Bé-
 nir des choses, تبریک - تسمیت ا
tebrík, tesmüt it, a.-t. — Bénir les
 assistans, leur donner la bénédic-
 tion, مبارکلمک *mubāreklèmek.* —
 Faire prospérer, en parlant de Dieu,
 مونتلو قلمق *moutlu qylmaq.* — Que
 Dieu vous bénisse, وبرسون
bèrèkiāt versoun. — Que Dieu bé-
 nisse vos soins, الله حسن همتکزه

allah بين و برکت احسان ايليه
husni himmètiñyzè ùmnu bèrèket
yhsān eilèè. — Dieu vous bénisse
 (se dit à quelqu'un qui éternue),
 خیر اوله *khair ola.* — A un pauvre
 pour marquer qu'on n'a rien à lui
 donner, الله وبره *allah virè.*

BÉNIR, louer, rendre grâce, شکر
chukr it, تشکر techekkur it. —
 Tout le monde vous bénit, عالم سکا
 شکر ایدر *'ālem sañā chukr ider.*
 — Bénir un souverain, رحمت
 رحمت ايله *rahmet oqoumaq,*
 رحمت اوقومق *rahmet ilè iād it.* — Je bénis
 le jour et le lieu où je vous ai vu,
 سزک دیدارکزه مظهر اولدیغم محل
 و وقتده رحمت اوقورم — رحمت
 سیزن دیدارونیزه *sizn dīdāruñyzè*
mazher oldoughoum mahal u vaqtè
rahmet oqouroum, rahmet ilè iād
iderum, t.

BÉNIT, e, part., مبارک *mubā-*
rek, مقدس mouqaddes. — Pain
 bénit, نان مبارک *nāni mubārek.*
 — Eau bénite, ماء مقدس *māi mou-*
qaddes, a.

BÉNITIER, s. m., مبارک صو
 قویه جق طاس *mubārek sou qoā-*
djaq thās, t.

BENJAMIN, s. m., enfant préféré
 à d'autres, ولد محبوب *vèlèdi mah-*
boub, بنیامین benīāmīn, a.

BENJOIN, s. m., عسلبند *'acilbend,*
 a.-p.

BENOITE, s. f., حشيشة
 مبارکة *hachīchet mubārèket, a.*

BÉQUILLARD, s. m., دکنکه کزن

دکنکه کزن *dèineguilè guèzen qodjā-*
mān, t.

BÉQUILLE, s. f., قولتق دکنکی
 طیانہ جق دکنک *qoltouq dèinègui,*
 دکانہ جق دکنک *dhaïānadjaq dèinek, t.;*
 عکازه *'ak-*
kiāzè, a.

BÉQUILLER, v. n., فلتق دکنکه
 طیانق *qoltouq dèinèè dhaïān-*
maq, دکنکه طیانق یوربمک dèi-
nèguè dhaïānaraq ùrumek, t.

BERBERIS, s. m., بربریس
 بربریس *berberīs, زرشک zirichk.* Voyez
 ÉPINE-VINETTE.

BERCAIL, s. m., ماندره
 ماندره *māndra, قیون اغیلی qoïoun āghy-*
ly, t.; حظیره *hazirè, a.*

BERCE, s. f., اسقندفلیون
 اسقندفلیون *asqantefloun, اسفندلیون asfende-*
loun, a.

BERCEAU, s. m., lit d'enfant à la
 mainelle, کهواره بشک *keh-*
vārè, p.; مهد *mehed, a.* — Enfant
 encore au berceau, هنوز بشیکه کی
 چوجوق *henouz bechīkdèki tchou-*
djouq. — Dès le berceau, pour dire
 dès l'enfance, عهد صباوندنبرو *'ahti*
sabāvettenberu. — Au berceau, en
 bas âge, ایام طفولیتک *eitāmi thou-*
foulīettè. — Au figuré, lieux où une
 chose a pris naissance, اصل *asl,*
 مولد *mathla', منبع memba',*
 منشأ *menchā'e.* — La
 Grèce ancienne a été le berceau des
 arts et des sciences, یونان ممالکتی
 علوم و فنونلرک مولدی اولدش
 یونان ممالکتی *ïounān memlèkèti 'ouloumu funoun-*

leruñ mevlèdi olmuch. — Berceau de jardin, كوكه لك *gulguèlyq*. — couvert de vigne, اصهدلق *asma-lyq*, اصمه چارطاعى *asma tchārdhāghy*, اوستى اورتولو قهرته *ustu curtulu qamèrütè*, t.

BERCER, v. a., بشك صاللىق *bechiq sällamaq*, ou بشك *bechik sallāndurmaq*. — Amuser de paroles, d'espérances, سوزايله الداتىق *seuz ilè aldātmaq*. مامولات بييهوده ايله اكلندرمك *mémoulāti bîhoudè ilè eïglendurmek*, مواعيد عرقوبيه ايله اكلندرمك *mèvâ'ydî 'arqoubîè ilè eïglendurmek*, اوزاغه صالحق *ouzāgha sālmaq*. — Se Bercer de, v. réfl., se nourrir d'espérances vaines, بييهوده *bîhoudè umîd baghla-
maq*, p.-t.

BERGAMOTE, s. f., orange très-odorante, بر نوع پورتغال *bir nev'i portoughāl*. — Espèce de poires, بگ ارمودى *beg armoudi*, t.

BERGE, s. f., بر چايك ياخود *ber çayik yaxud*, بر خندغك صرب اولان كنارلىرى *ber tchāiūñ, iākħod bir khandaghūñ* *sarp olān kenārleri*, t.; سدد *sedd*, a.

BERGER, ÈRE, s., چوبان *tchobān*, p.-t. — Bergère, espèce de grand fauteuil, قولتقلو صنداليه *qoltouqlu sandālîè*, t.

BERGERIE, s. f., مندره *māndra*, ماندره سى *qoïoun māndraci*. — On dit proverbialement : Enfermer le loup dans la bergerie, c'est-à-dire fermer une plaie avant d'en

avoir fait sortir tout ce qui est nuisible; ou laisser quelqu'un dans un lieu où il peut nuire, قوردى قوبون *qourdy qoïoun* ماندره سنك قياتمق *māndracindè qapātmaq*.

BERGERONNETTE, s. f., petit oiseau blanc et noir qui suit les troupeaux, چوبان الدانجى *tchobān āldānqyđji*, قوبرق سالان قوش *qoïrouq sālān qouch*, t.

BERLUE, s. f., éblouissement passager, كوز بولانقلغى *gueuz boulānyqlyghy*, t.; زىغار بصرى *zîghār baçary*, a.

BÉRIL, voyez BÉRYL.

BERLIN, capitale de la Prusse, برلين شهرى *berlîn chehri*, پروسيا دولتلك دار الملكى *prouciā devlètinuñ dār ul-meliki*.

BERLINE, s. f., هنتوقسمى *hintov qysmy*, t.

BERNER, v. a., faire sauter quelqu'un en l'air par le mouvement d'une couverture, بر كهنديبى *ber kihendibi*, بيرگان اوزرنك صچراتمق *bir kimesnèü bir iorghān uzèrindè sytch-rātmaq*, صاللق *sällamaq*. — Au figuré, se moquer de quelqu'un, مسخره به المق *maskharaè àlmaq*, a.-t.

BERNEUR, s. m., ذوقلندجى *zev-qlenîđji*, t.

BÉRYL OU AIGUE-MARINE, s. m., كوك ياقوتسى *gueuk iāqouti*, بزاى ارزق *bezādi erzaq*, t.; حجر الارزق *hadjer ul-erzaq*, a.

BESACE, s. f., داغارجق *dāghār-jyq*, توربه - طوربه *thorba*, توربه *tobra*, t.; شلاق *chellāq*, a.

BESACIER, s. m., t. de mépris, qui porte la besace, داغارجق کوتوربجي *dāghārdjiq gueuturidji*, t.

BESICLES, s. f. pl., کوزلک *gueuzluk*, t.

BESOGNE, s. f., ایش *ich*, t.; خدمت *khydmet*. — Une rude besogne, آغر برایش *āghyr bir ich*. — S'occuper de sa besogne, ایشنه *ایشنه mechghoul ol*. — Il fait plus de bruit que de besogne, در شماطهسی ایشندن زیاده در *chamāthaci, ichinden zīādè dur*.

BESOIN, s. m., احتیاج *ihitiādji*, حاجت *hādjet*. — naturel, قضای *qazāi hādjet*, a. — Indigence, ضرورت *ihitiādji*, ضرورت *zarouret*. — Nécessité, لزوم *luzoum*, a. — Faire ses — حاجته وارمق *hādjetè vārmaq*, چشمهیه کتمک *techekmèè guitmek*, a.-p.-t. — J'ai besoin, وار احتیاجم *yhtiādjum vār*. — Au besoin, وقت حاجتک *vaqti hādjetè*.

BESSARABIE, s. f., بوجق *boudjaq*, t.

BESTIAL, adj., وحشی *vahchi*, بیبی *behimi*, حیوانی *haivāni*, a.

BESTIALEMENT, adv., حیوان کبی *haivān guibi*, حیوانجه *haivāndje*, a.-t.

BESTIALITÉ, s. f., حیوانلق *haivānlyq*, حیوان ایله جماع *haivān ilè djimū*, a.-t.

BESTIAUX, s. m. pl., حیوانات *haivānāt*, دواب *devāb*, a. Voyez BÉTAIL.

BESTIOLE, s. f., petite bête, حیوانجق *haivāndjiq*. — Au figuré, jeune personne qui a peu d'esprit, عقلى ازاولان قیز *aqly az olān qyz*, t.

BÉTAIL, s. m., حیوانلر *haivānlar*, حیوان قسمی *haivān qysmi*. — Gros — ایری حیوانلر *iry haivānlar*. — Menu — اوفاق حیوانلر *oufāq haivānlar*. — Bétail gros et menu, مواشی *mevāchi*, حیوانات *haivānāt*, طوارلر *dhavārlar*, a.-t.

BÉTA, s. m. fam., très-bête, بودالا *boudālā*, t.; پک حیوان *pek haivān*, t.-a.

BÊTE, s. f., animal irraisonnable, حیوان *haivān*, جانور *djānver*, vulg. *djanvar*.

BÊTE, s. f. et adj., personne stupide, احمق حیوان *ahmaq*, بون *beun*, سفیه *sefih*, a. — Bête de somme, طوار *dhavār*, یوک *yük dhavāri*, بارکیر *bārguir*, vulg. *beguir*, p. — sauvage, اوده بسلنمش وحشی حیوان *vahchi haivān*. — privée, domestique, اوده بسلنمش حیوان *eodè beslenmich haivān*. — à cornes, بوینوزلی حیوان *boïnouzlu haivān*. — féroce, بیترنجی حیوان *irtidji haivān*. — Animaux féroces en général, وحش *sibā*, سباع *vuhouch*, a.

BÊTE noire, au fig., personnage que l'on déteste, مکروه اولان کهنه *mekrouh olān kimesnè*, a.-t.

BÉTEL, s. m., plante, پان *pān*, p.; تنبول *temboul*, a.-t.

BÊTEMENT, adv., احمقانه *ah-maqlighilè*, حيوانجه *haivāndjè*, a.-t.

BETHLÉEM, village de Palestine, بيت اللحم *béit ullahm*.

BÉTISE, s. f., défaut d'intelligence, اشكلك *haivānlyq*, اشكلك *ècheklik*, t.; عقلسزلك *aqylsyzlik*, بوداللق *boudālatlyq*. — Action ou propos qui annonce la bêtise, حياقت *hamāqat*. — Il a dit une bêtise, بر حياقت سوبلدی *bir hamāqat seuilēdi*.

BÉTOINE, s. f., كستره *kestèrè*, t.

BETTE, s. f., plante potagère, پازی *pāzi*, t.

BETTERAVE, s. f., پانجار *pān-djār*. — Sucre de —, پانجار شكري *pāndjār chekeri*, t.

BEUGLEMENT, s. m., بوکوریش *beuürich*, بوکرمه *gumurmè*, بوکرمه *beugurmè*. — des bœufs et des vaches, اوکوز و ایندکوک بوکرمه سی *eukuz vè ineklèruñ beugurmèci*.

BEUGLER, v. n., en parlant du cri des bœufs et des vaches, بوکورمک *beuürmek*, gueumurdèmek. — Au fig., jeter les hauts cris, باغرمق *bāghyrmaq*. — Il se mit à beugler, باغرمغه باشلادی *bāghyr-magha bāchlādi*.

BEURRE, s. m., صای یانی *sāi tāghy*. — frais, تره یانی *tèrè tāghy*. — fondu, یاغ سوزلمش *suzulmuch tāgh*. — salé, طوزلو یاغ *thouzlu*

یاغ بوطنده سی *tāgh*. — Pot à beurre, یاغ بوطنده سی *tāgh pothnaci*, t.

BEURRÉ, s. m., sorte de poire fondante, یاغ ارمودی *tāgh armoudi*, صولو ارمود *soulu armoud*, t.

BEURRÉE, s. f., tartine de beurre, تره یاغلو اتمک دیلمی *tèrè tāghlu etmek dilimi*, t.

BEURRER, v. a., تره یاغ ایله *tèrè tāgh ilè terbiè it*, تریبه ا

BEURRIER, ÈRE, adj. et s., تره یاغدی *tāghdjî*, تره یاغدی *tèrè tāghdjî*.

BÉVUE, s. f., غلط *ghalat*, سهو *selw*, a.; یاکمه *tāñilma*, t.

BEY, s. m., seigneur turc, gouverneur d'un district, tout étranger de considération, بک *beg*. — Le bey Moustafa, مصطفی بک *mousthafa beg*. — Monsieur l'ambassadeur —, ایلچی بک *iltchi beg*.

BÉZESTAN, s. m., marché couvert en Turquie, بزستان *bezistān*, t.

BEZOARD, s. m., پادزهر *pādzeher*, vulg. *panzehir*, p.

BIAIS, s. m., obliquité, اکریلک *egrilik*, انحراف *inhirāf*, a. — Au fig., moyen détourné, طولاشمه *dholāchma*, t.; اکری حرکت *egri hareket*, t.-a. — De Biais, adv., obliquement, ارقرورو-ارقروری *arqourou*, یاينگی *tāmbegui*, t.

BIAISEMENT, s. m., marche en biaisant, اکری کتمکک *egri guitmeklik*. — Détour pour tromper, طولاشمقلق *dholāchmaqllyq*, حیله *hilè*, کارلق *kiärtlik*.

BLAISER, v. n., aller de biais, ار قورى *egri guitmek*.
 ار قورى *arqouri guitmek*. — Employer la finesse, ا حيله كارلق *hile kiärlyq it*, a.-p.-t.

BIAISEUR, s. m., homme qui biaise, ار قورى حرکت ايديجى *egri hareket ididji*, t.; حيله كار *hilèkiär*, a.-p.

BIBERON, s. m., homme qui aime à boire, بکرى ايتحيقچى *itchiqidji*, *bekri*. — Petit vase, ابر بچق *ibr-djiq*, مشرپه *machrapa*, a.

BIBLE, s. f., كتاب توراة *tevrät*, كتاب مقدس *kitäbi mouqaddes*, a.

BIBLIOGRAPHE, s. m., كتابلرک *kitäblaruk* اسم و قيمته واقف *qymétinë väqyf*, a.-t.

BIBLIOGRAPHIE, s. f., فن کتبه *fenn koutoubiè*, a.-t.

BIBLIOMANE, s. m., كتاب دليسى *kitäb delücy*, a.-t.

BIBLIOMANIE, s. f., كتاب هوسى *kitäb haveci*, a.-t.

BIBLIOPHILE, s. m., كتابلر *kitäblär* سويجى *sövüjü*. Voy. BIBLIOMANE.

BIBLIOTHÉCAIRE, s. m., کتب کتوب *koutoub khänèdji*, a.-p.-t.; کتابخانه ناظرى *kitäbkhänè näziri*, حافظ کتب *häfizi kiutoub*, a.

BIBLIOTHÈQUE, s. f., کتابخانه *kitäbkhänè*, a.-p.

BICHE, s. f., کيك صغنى *gueik sighyni*, اهو ديشيسى *ähou dichici*.

BICOQUE, s. f., پلانقه - پلانقه *palänqa*, t.; غير معومور و کوچک

قبسه *ghair ma'mour vè kutchuk qassaba*, a.-t.

BIDET, s. m., petit cheval, بار کيرجک *bärgüirdjik*, vulg. *bè-güirdjik*, مدلى *midilli*. — Cuvette de propreté, نظافته مخصوص بر نوع *nezäfetè makhsous bir nev'y læien*, a.-t.

BIDON, s. m., عسکره مخصوص صوقابى *'askèrè makhsous sou qäbi*, a.-t.

BIEN, s. m., ce qui est utile, avantageux, ايولک *eülyk*, t.; فايده *fäidè*, خير *khair*, نفع *nef*. — Vertu, صلاح *saläh*, a.; نيکوکارى *nikiukiäri*. — Action bonne, ايو عمل *eü 'amel*. — Faire du bien, être utile (en parlant des choses), فايده ا *fäidè it*, نافع او *näfi' ol*. — Faire le bien, ايولک اتمک - ايلک *eülik itmek, eilèmek*. — Vouloir le bien de quelqu'un, ou du bien à quelqu'un, بر کيسنه نک ايولکنى *bir kimesnènuñ eiliguini is-tèmek*. — Service, bienfait, احسان *ihsän*, pl. احسانات *ihsänät*, نعيم *n'ymet*, pl. نعم *n'am*. — Faire du bien à quelqu'un, بر کيسنه نک *bir kimesnènuñ haqqindè eilik it*. — Homme de bien, ايو ادم *eü ädem*, صالح ادم *sälüh ädem*, a.-t. — Fortune, richesse, avoir, وارلق *värlyq*, t.; مال *mäl*, pl. a. اموال *emväl*; ماملک *mämèlek*, رزق *ryzq*, ارزاق *erzäq*, a. — Un homme qui a de grands biens, مال غير مالدار ادم *mäl dār ädem*, مال

صاحبی *māl sāhibi*. — Amasser de grands biens, مال دیوشرمک *māl dīvchirmek*. — Il a dissipé son bien, دیوشرمک *māmeleḡuini telef itti*.

BIEN, adv., beaucoup, چوق *tchoq*, قتی چوق *khāili*, قتی چوق *qaty tchoq*. — Il y a bien du temps, چوق آدم وار *khāili zēmān vār*. — Il y a bien long-temps que, چوق آدم وار *khāili muddetturki*. — Il y a bien du monde, چوق آدم وار *pek guzel*, چوق آدم وار *pek eü*.

— Soyez le bien-venu, خوش *khoch gueldün*, خوش *khoch gueldün*; à quoi l'on répond en turc: خوش بولدق *khoch bouldouq* (bien trouvé). — Vivre bien d'accord avec quelqu'un, خوش *khoch guetchinmek*. —

Bien vivre, passer ses jours dans l'aisance, خوش *eü guetchinmek*, t. — Bien que, quoique, کرچه *guertchi*, p. — Bien loin de, au lieu de, tant s'en faut que, قانک *qānda qāldi*, vulg. *handā qāldi*, چوقدر *fargy tchoqtur*.

BIEN, adj., خوش *eü*, t.; خوش *khoch*, p. — Bien fait, کوزل *guzel*, خوش *zarif*, a.; خوش *eü endāmlu*, p.-t.; صاحب *sāhyb vidjāhet*. — C'est une bien belle femme, پک کوزل *pek guzel bir'avrettur*.

BIEN-AIMÉ, adj. et s., سوکولو *sev-gulu*, t.; محبوب *mahiboub*. — Au

féminin a., la bien-aimée, محبوبه *mahboubè*, معشوقه *m'achouqa*, a.

BIEN-AISE, adj., محظوظ *mah-zouz*, a.; خوشنود *khochnoud*, p.

BIEN-DIRE, s. m., langage poli, فصاحت اللسان *feḡahat ul-liḡān*, a.

BIEN-ÊTRE, s. m., fortune aisée, يسر *iusr*, غنا *ieḡār*, يسر *ghynā*, وسعت *vus'at*. — Situation agréable de corps et d'esprit, خوشحال *khochhāl*, p.-a.; خوشدارلک *khochdārlik*, p.

BIEN-FAIRE, v. a., s'acquitter de son devoir, ابو ایشلمک *eü ichlèmek*, t.; ایتام خدمتی *itmāmi khyzmetini it*, a.-t. — Faire de bonnes œuvres, pratiquer la vertu, اعمال صالحه *a'māli sāliha it*, a.-t.

BIENFAISANCE, s. f., ایولک *eülyk*, ایولک *eülyk*, t.; جو مردلک *djeumerdlyk*, انعام *ihšan*, انعام *in'am*.

BIENFAISANT, e, adj., ایولک *eülik*, نیکوکار *eülik ididji*, نیکوکار *nī-guioukiār*, p.; محسن *muhsin*, منعم *mun'im*, a.

BIENFAIT, s. m., ایولک *eülik*, لطیف *louthf*, t.; احسان *yhsān*, نعمت *n'ümet*, a.

BIENFAITEUR, TRICE, s., ایولک *eülik*, کرم *kerem ididji*, ا. - t.; ولی النعم *kerim*, کریم *kerim*, ولی النعم *veli unni'am*, a.

BIEN-FONDS, s. m., immeuble, ملک *mulk*, pl. املاک *emlak*, عقارات *'aqarāt*, a.

BIENHEUREUX, SE, adj., سعادتلو *se'adetlu*, سعيد *sa'id*, جنت مکان *djennet mekiän*, a. — Le séjour des bienheureux, بهشت *bihicht*, p.

BIENNAL, E, adj., ایکی سنه سورر, *iki senè surer*, t.

BIENSÉANCE, s. f., ادب *edeb*, ارکان *erkiän*. بول ارکان *tol erkiän*, a.-t.; یقینلق *līāqat*, a.; یقشقلق *īaqichiqlq*, t.

BIENSÉANT, E, adj., ادبلو *edeblu*, مناسب *munāeib*, a.; سزا *sezā*, p.

BIENTÔT, adv., یقینلک *īaqīndè*, a.-t.; چاپک *'anqarīb*, a.; عنقریب *tchāpouk*, p.

BIENVEILLANCE, s. f., خیرخواهلق *khāirkhāhlyq*, a.-p.-t.; عاطفت *'āthyfet*, a.

BIENVEILLANT, E, adj., خیرخواه *khāirkhāh*, p.

BIENVENU, adj., regardé d'un bon œil, مقبول *maqbol*, a. — Il est bienvenu du peuple, خلق انی سور *khalq anī sever*. — Soyez le bienvenu, خوش کلدک صفا کلدک *khoch guelduñ safā guelduñ*.

BIENVENUE, s. f., heureuse arrivée, خوش کلمه *khoch guelmè*, p.-t.; ورود مسعود *vuroudi mas'oud*, a.

BIENVENUE, entrée dans un corps, إدخال *idkhāl*, دخول *dukhoul*, a.; خوش آمدی *khoch āmedi*, p. — Payer sa bienvenue, منصب *mançoub bakhchī-chi vīrmek*, a.-p.-t.

BIÈRE, s. f., cercueil, تابوت *tā-bout*, p.-t.-a. — Espèce de boisson,

ارپده صوبی *arpa souūī*, بیره *bīra*, t.

BIFFER, v. a., چزمک *tchizmek*, رسید ا *ricid it*, a.-t.

BIGAME, s. et adj., ایکی عورتلو *iki 'avretlu*, ایکی اولو *iki evlu*, t.-a.;

وسنی *vesni*, a.

BIGAMIE, s. f., ایکی عورتلولق *iki 'avrettulik*, t.-a.

BIGARADE, s. f., اکشی ترنج *ek-chi touroundj*, a.-t.

BIGARRÉ, E, adj., لاجه *alādja*, لاجه بولاجه *alādja boulādja*, t.

BIGARREAU, s. m., تراغانه کراز *trāghāna kirāz*, t.

BIGARREAUTIER, s. m., تراغده کراز *trāghana kirāz aghādji*, t.

BIGARRER, v. a., لاجه لبق *alā-djalamaq*, t.

BIGARRURE, s. f., لاجه لبق *alā-djalyq*, رنگ او بیغونسزلغی *renk ouïghounsyzlyghy*, t.

BIGLE, s. et adj., شاشی *chāchi*, شاشی کوزلو *chāchi gueuzlu*.

— Sorte de chien de chasse, برجس *bir djins āv keupègui*, t.

BIGLER, v. n., شاشی بقمق *chāchi baqmaq*, گورمک *gueur-mek*, t.

BIGOR, E, adj., صوفی faux dévôt, صوفی منافق *sofou*, *munāfyq*. — Fanatique, متعصب *mute'assyb*, a.

BIGOTERIE, s. f., dévotion outrée, صوفیلق *sofoulyq*, a.-t. — Hypocrisie, ریا *riā*, a.; منافقلق *munā-fiqlyq*, a.-t.

BIJOU, s. m., جوهز *djevher*, a.

BIJOUTERIE, s. f., جواهر *djevā-*

hir, a. — Métier de bijoutier, جواهرچیلیق *djévāhirdjilyq*, a.-t.

BIJOUTIER, s. m., جواهرچی *djévāhirdji*, a.-t.

BILAN, s. m., پوسله *pousla*, t.

BILBOQUET, s. m., حاجی یاتمز *hādji iātmaz*, t.

BILE, s. f., اود *safrā*, a.; صفرای *safrāi* بولاندورمق *boulāndurmaq*. — Au fig., colère, échauffer la bile de quelqu'un, صفرایسی صفراسی *safrāci* بولاندوردی *boulāndurdy*.

BILIEUX, SE, adj., صفروی *safrevi*, a.; تیز مزاج *tiz mizādj*, p.-a.

BILLARD, s. m., jeu, بیلارت *billārt*, بیلارت اوپنی *billart oïouni*, t.

BILLE, s. f., طوپچغز *thopdjighiz*, بوالق *iouvālaq*. — Bille de billard, بیلارت طاشی *billārt thāchi*, t.

BILLET, s. m., petite lettre, تذکره *tezkèrè*, ورقه *varaqa*, شقه *chouqqa*, a. — Promesse par écrit de payer, تذکره سی *deïn tezkèreci*. — Effet public, کاغد تعیینی *kiāghyd ta'ïni*. — Marque pour entrer dans quelque endroit, بریره کیرمک *bir-irè guïr-mek* اذن کاغدی *izin kiāghydi*.

BILLEVESÉE, s. f., بوش لاقردی *boch lāqyrdi*, t.

BILLION, s. m., mille millions, بیلن میلیون *bīn mīlioun*, t.

BILLON, s. m., بقر پول *poul*, بقر اوفاقی *baqir oufāqi* پارہسی *pārasi*.

BILLONER, v. n., کچمزاقچه یی *guetchmez* کچراقچه بربنده وبرمک *aqtcheï guetcher aqtchè ierîne vîr-mek*, t.

BILLOT, s. m., طومروق *thoumrouq*, کوتک *keutuk*, t.

BINAIRE, adj., composé de deux unités, ایککی رقلو *iki raqamlu*, t.; مثنی *mucenna*, a.

BINER, v. a., طپراغی ایککی کره *thoprāghy iki kerrè* بللمک *belle-mek*. — la vigne, باغی چاپه لمق *bāghy tehāpalamaq*, t.

BIOGRAPHE, s. m., سیرت نویس *stret nuvis*, a.-p.

BIOGRAPHIE, s. f., سیرت *sîret*, نامه اعمال *nāmèi a'māl*, ترحمه *terdjemè*, p.-t.

BIOGRAPHIQUE, adj., سیرته دائر *sîrètè dā'ir*, a.-t.

BIPÈDE, s. m., ایککی ایاقلو *iki aiāqlu*.

BIQUE, s. f., کچی *ketchi*, t.

Bis, E, adj., قره جه *qaradjè*, کول رنگی *kul rengui*, سیاه *siāh*. — Pain — سیاه *siāh ekmek*, t.

Bis, adv., ایککی کره *iki kerrè*, بر دخی *bir dakhi*, t.

BISAÏEUL, s. m., père de l'aïeul, ددەنک باباسی *dèdènuñ bābāci*, ددەنک ددەسی *dèdènuñ dèdèci*, t.; جدّ ثانی *djeddi sāni*, a.

BISAÏEULE, s. f., بیوک والدنک *buïuk vālidènuñ anāci*, t.-a.

BISANNUEL, LE, adj., ايکي بيللق *iki t'yllyq*, سنه سورر *iki senè surer*, t.

BISBILLE, s. f., چکش *tchekich*, t.; نزع *nizā*, a.

BIS-BLANC, adj., سپاهه مائل *siāhè māl*, a.-t.

BISCAÏEN, s. m., بر نوع اوزون *bir nev' y ouzoun tufenk*, t.-a.

BISCORNU, E, adj., اسلوبسز *ous-loubsyz*, اورانسز *orānsiz*, t.

BISCOTIN, s. m., بر جنس بوارلق *bir djins iouwārlaq peksi-māt*, t.

BISCUIT, s. m., کورک *guevrek*. — de mer, — پکسمت *peksimet* ou *paksimāt*, t.

BISE, s. f., قش یلی *qich ieli*, پوپراز *poirāz*, t.

BISER, v. a., devenir noir, سپاهلنماق *siāhlanmaq*, a.-t.;

قرارمق *qarārmāq*. — Dégénérer, بوزولماق *bozoulmaq*. — Reteindre

une étoffe, بر قماشى تکرار *bir qoumāchi tekrār boiāt-maq*, t.

BISET, s. m., نخته *takhta gueuguerdjini*, t.

BISMUTH, s. m., مرقشيطه *marqa-chūtha*, a.

BISQUAIN, s. m., peau de mouton en laine, یوکلو قیون دربسی *iūnlu qoioun derici*, t.

BISQUER, v. n. fam., se fâcher, کوسمک *gudjenmek*, کوسمک *kusmek*, t.

BISSAC, s. m., هکبه *heibè*, t.

BISSEXTÉ, s. m., jour ajouté tous les quatre ans au mois de février, هر بر درت سنده ماه شباطه ضمّم اولنمش يوم *her bir dort senèdè māhi chubāthè zamm olounmich ievm*.

BISSEXTIL, E, adj., intercalaire, سال کبیسه *kébicè*. — Année —, سال کبیسه *sāli kébicè*, p.-t.

BISTORTE, s. f., قورد *qourd pentchéci*, t.

BISTOURI, s. m., جراح کزلكى *djerrāh kezlēgui*, a.-p.

BISTRE, s. m., قورم بوباسى *qouroum boiāci*, t.

BITHYNIE, s. f., بوتینیا *boutinā*, خداوندگار سنجاغی *khoudāvendi-guiār sandjāghy*.

BITUME, s. m., ییرساقزی *ier sā-gyzi*. — Noir qui découle des rochers, قیر *qyr*. — Pétrole ou bitume liquide, نفت یاغی *naftħ iāghy*, a.-t.

BITUMINEUX, SE, adj., قیرلو *qyr-lu*, نفتی *nāftħy*, a.

BIVALVE, s. m., ایکی قاتلو *iki qātlū sadef*, t.

BIVIAIRE, adj., ایکی یول اغزی *iki iōb aghzi*, t.

BIVOIE, s. f., چتاللو یول *tchātallū iōl*, t.

BIVOUC OU BIVAC, s. m., کیجه *gūdjè bektchīligui*, t.

BIVOUAQUER, v. n., آوردوده کیجه *ordouda gūdjè bektchīligui it*, ایازده یاتیق *iāzda iāt-maq*, t.

BIZARRE, adj., یگار *capricieux*, t.

iānāz, طبعنلو *nāmevzoun*
ihabiatlu, p.-a.-t. — Étonnant, ex-
 traordinaire, عجایب *'adjāib*,
 غریب *gharīb*, a.

BIZARREMENT, adv., غریبانه *gha-
 ribānè*, a.-p.; صببسطز لکه *zabthsyz-
 lyguilè*.

BIZARRERIE, s. f., humeur bizarre,
 یکارلق *iānāzlyq*. — Singularité ex-
 cessive, عجایب شی *'adjāib chēi*,
 a.-t.

BLAFARD, e, adj., صرارمش *sa-
 rārmich*, صولمش *solmuch*, t.

BLAINEAU, s. m., بورسوق *bour-
 souq*, بورزوق *bourzouq*, t.

BLAMABLE, adj., مدموم *mezmoum*,
 ذم اولنده جق *zemm olounadjaq*,
 عیبلنده جق *'aiblanadjaq*, a.-t.

BLAME, s. m., ذم *zemm*, طعن
ta'an, a. — Reproche, آزار *āzār*, t.;
 تعییب *tevbikh*, توبیخ *tevbikh*,
 لوم *levm*, *ta'ūb*, a.

BLAMER, v. a., ذم *zemm it*,
 a.-t.; عیبلمق *'aiblamaq*,
 تعییب ا *t'aūb it*, توبیخ ا *tevmu tev-
 bikh it*, a.-t.; آزارلمق *āzarlamaq*, t.

BLANC, CHE, adj., بیاض *beīāz*,
 a.; اق *aq*, t.; سپید *sipid*, p. —
 Barbe blanche, ااق صقال *aq saqāl*.
 — Qui a la barbe blanche, اق
 صقاللو *aq saqāllu*, t. — Vin —
 بیاض شراب *baīāz charāb*.

BLANC, propre, تمیز *témiz*. —
 Linge — تمیز چماشیر *témiz tcha-
 mūchir*. — Armes blanches, قلعج
 و مزارقلر کبی *qylidj vè miz-*

rāqler gūbi silāhlar. — Carte
 blanche, pleins pouvoirs, رخصت
 کامله *roukhsati kiāmilè*, a.-t.

BLANC, s. m., le blanc, بیاضی
beīāzi. — Couleur blanche, بیاض
 رنگی *beīāz rengui*. — Blanc d'œuf,
 بیورطه *imourtha aghy*, بیورطه اغی
 بیاضی *imourtha beīāzi*. — Le blanc
 des yeux, گوزاغی *gueuz aghy*, t.

BLANC, but, نشان *nichān*. — Ti-
 rer au blanc, آدرمق - نشانه آتمق
nichānè ātmaq, *ourmaq*, t. — En
 blanc, sans écriture, اچق ایله
atchiq ilè, t.

BLANC-BEG, s. m., صقالسز *sa-
 qālsyz*, کوسه *kieucè*, یکی فدان
ieñi fidān, t.

BLANC-DE-BALEINE, s. m., اطه
 بالغک سفیدی *adha bālighuñ se-
 fidi*, t.-a.; منی الحوت *meni ul-
 hout*, a.

BLANC-DE-CÉRUSE, s. m., استباج
ustubādj, a.

BLANC-D'ESPAGNE, s. m., سفید
sefid, a.

BLANC-SEING, s. m., مهرلو
 و امضالو بیاض کاغذ *muhurlu vè
 imzālu beīāz kiāghyd*, a.-t.

BLANCHATRE, adj., بیاضجه
beīāzjdjè, بیاضه مائل *beīāzè māl*,
 a.-t.

BLANCHÉMENT, adv., تمیزلکه *témiz-
 liguilè*, اوزرنه تمیز چماشیری اولان
uzèrinè témiz tchamāchiri olān, t.

BLANCHERIE OU BLANCHIRIE, s. f.
 Voyez BLANCHISSERIE.

BLANCHEUR, s. f., اقلق *aqlıq*,
t.; بیاضلق *beïāzlyq*, a.

BLANCHIR, v. a., rendre blanc,
ا بیاض *beïāz it*, بیاضلق *beïāz-*
lamaq, a.; اغرتیق *aghartmaq*, t.

— une muraille, ا بدانه *badāna it*.
— le linge, چماشیر بییق *tchamā-*
chır ütqamaq. — Étendre au soleil,
چرپمک *tchirpmek*, t.

BLANCHIR, au fig., justifier, faire
paraître innocent, بر کسندنک
bir kimesnē-
nuñ souchsyzlıni ispāt it, t.

BLANCHIR, v. n., devenir blanc,
اغرمق *beïāz ol*, اغار-
maq, بیاضلنمق *beïāzlanmaq*. —
Vieillir, اختیارلنمق *ykhtārlanmaq*.

— Une personne dont la barbe et
les cheveux ont blanchi, صاچی
ساقالی اغرمش کسند
sātchi, sa-
qālī agharmich kimesnē.

BLANCHISSAGE, s. m., بییقملق
ieıtqamaqlıq. — Linge blanchi,
چماشیر *tchamāchır*, t.

BLANCHISSEUR, SE, S., چماشیرچی
tchamāchırdji. — de toiles, چرپچی
tchirpıdji, بز اغاردیچی *bez aghār-*
dıdji, قصار *qassār*, a.

BLANCHISSERIE, s. f., قصارخانه
qassār khānē, بر بز چرپهچک *bez*
tcherpadjek ier, t.

BLANQUETTE, s. f., sorte de petite
poire, کوچک ارمود قسمی *kutchuk*
armoud qysmi, p.-t. — Fricassée de
veau, بوزاغواننک قاورمهسی *bou-*
zāghou itinūñ qāvourmacı, t.

BLASER, v. a., بقرتمق *byqtur-*
maq, بزدرمک *bezdurmek*. — Se
blaser, بقمق *byqmaq*, بزیمک *bez-*
mek, t.

BLASON, s. m., سلسله نشانی *sil-*
silē nichāni, a.-t.

BLASPHEMATEUR, s. m., کفر
کفر سوپلیچی *kufr idıdji*,
kufr seülcıdji, a.-t.

BLASPHEMATOIRE, adj., کفر آمیز
kufr āmız, a.-p.

BLASPHEME, s. m., کفر *kufr*,
لغت *l'anet*, a.

BLASPHEMER, v. a., کفر ا *kufr it*,
کفر سوپلمک *kufr seülemek*, a.-t.

BLATIER, s. m., marchand de blé,
بغدادی بازارکانسی *boghdāi bāzir-*
guiāni, t.-p.; ذخیره چی *zakhıre-*
dji, a.-t.

BLÉ ou BLED, s. m., بغدادی *bogh-*
dāi. — de Turquie, مصر بغدادیسی
missir boghdāi. — Blé noir, voyez
SARRAZIN.

BLÈME, adj., صارارمش *sārār-*
mich, صاری *sāri*, a.

BLESSÉ, E, adj., یاره لنمش *iāra-*
lanmich, یاره لو *iārahı*, t.; مجروح
medjrouh, a.

BLESSER, v. a., یاره لملق *iāra-*
lamaq, t.; مجروح ا *medjrouh it*,
جرح ا *djurh it*, a.-t. — l'honneur
de quelqu'un, عرضنه بر کسندنک
bir kimesnēnuñ 'yrzinē dho-
qounmaq. — Faire du tort, ا
ezfiet it, a.-t.; انجتمک *indjit-*
mek, t.

SE BLESSER, v. réfl., se faire une
blesure à soi-même, یاره لنمق *iā-*

ralanmaq. — Être blessé, مجروح *medjrouh ol.* — Affligé, منفعل *munfè'il ol* او, رنجیدہ *keuçulu* کوسلو, *rendjêdè khâthyr ol*, ا. - t.

BLESSURE, s. f., یاره *iâra*, t.; جرح *djurh*, a.

BLETTE, s. f., پاری *pâzi*, t.

BLETTE, adj. f. (poire), - بموشاق *imouchâq, guetchmich armoud*, t.

BLEU, e, adj., ماوی *mâvi*, a. — céleste, سود ماویسی *sud mâvici.* — Bleu clair, آچق ماویسی *âtchyg mâvici*, t. - a.

BLEU, s. m., la couleur bleue, نیل *mâvi rengui*, ا. رنگی *nîl.*

BLEUATRE, adj., ماویجه *mâvî-djè*, t.; نیلگون *nîlgun*, p.

BLEUIR, v. a., rendre bleu, ماوی *mâvi it.* — Bleuier, v. n., devenir bleu, ماویلینمک *mâvi ol*, او, *mâvilenmek*, a. - t.

BLOC, s. m., amas, assemblage, بیغن *îghin.* — Gros morceau in-forme, کونک *kutuk*, طوب *thop.*

EN BLOC, adv., sans compter, بر دن *bir oghourden*, بر دن *bir den*, کوتوری ایله *keuturu ilè.* — Payer en bloc, بر اوغوردن اودمک *bir oghourden eudèmek.*

BLOCAGE OU BLOCAILLE, s. m., انجه دیوار طاشی *indjè dîvâr thâchi*, تاش قرنتیسی *thâch qyren-tici*, t.

BLOCUS, s. m., محاصره *muhâ-cerè*, a.; قوشانمه *qouchâtma*, t.

BLOND, e, adj., صاری *sâru*, ا. صاری

sâry. — clair, آچق قورمال *atchyg qounrâl*, t. — ardent, tirant sur le rous, صارمترک *sârymtrèk*, t.

BLOND, s. m., la couleur blonde, صاری رنگی *sârylyq*, صاری *sâry rengui*, t.

BLONDIN, e, adj., صاری صاچلو *sâry sâchlu*, t.

BLONDIR, v. n., صار رموق *sârar-maq*, t.

BLOQUER, v. a., محاصره *mou-hâcerè it*, ا. - t.; قوشانمق *qouchât-maq*, t.

SE BLOTTIR, v. réfl., برونمک *bu-runmek*, چوکمک *tcheukmek*, t.

BLOUSE, s. f., اوست کیسی *ust guèici*, t.

SE BLOUSER, v. réfl., se tromper, الدانمق *aldânmaq*, t.

BLEUET OU BARBEAU, s. m., ماوی برداق *lakhnîch*, ا.; چچکی *mâvî bardâq tchitchègui*, ماوی پیغمبر چچکی *mâvi peîghamber tchitchègui*, t.

BLUETTE, s. f., قعاجم *qyghyldjim*, t. — Petit trait d'es-pirit, نکته *nuktè*, a.

BLUTEAU OU BLUTOIR, s. m., دکرمن الکی *elek*, الکی *elègui*, t.

BLUTER, v. a., المک *elèmek*, دکرمن الکندن *ellèmek*, دکرمن *deïrmen elèguinden* کچورمک *tehurmek*, t.

BLUTERIE, s. f., اونى اللیدجک *ouni ellèedjek* یر *ier*, t.

BOBÈCHE, s. f., شمعدان اغزی *cham'dân aghzi*, t.

BOBINE, s. f., ایک - اک ig.
— pour la soie, ایپک مقرهسی
ipek maqaraci, t.

BOCAGE, s. m., اورمانجق or-
māndjiq, قورو qourou, t.

BOCAL, s. m., اغزی شیشه chîchè,
شیشه بیوک aghzi buïuk chîchè, t.

BOEUF, s. m., اوکوز - اوکوز, eukuz,
صغیر syghyr. — Viande de —,
صغرائی syghyr èti. — Bœuf-marin,
ایه بالعی ayè balyghy, t.

BOEUF, au fig., gros homme stu-
pide, بوداله boudala, t.

BOHÈME, contrée d'Europe, چه
tchek, چه مملکتی tchek memlè-
kèti. — Homme ou femme de Bo-
hème, چه tchek, چهلو tcheklu, t.

BOHÉMIEN, NE, s., sorte de va-
gabonds des deux sexes, چنکانه
tchinguianè, t.

BOÏARD, s. m., seigneur russe,
moldave ou valaque, بویار boïär.

BOIRE, v. a., ایچمک itchmek,
t.; شرب churb it, a.-t. — de
l'eau, سو ایچمک sou itchmek. —
Boire à petites gorgées, صوره صوره
sora sora itchmek. — à la
santé, عشقنه ایچمک ychqinè itch-
mek, a.-t. — Se griser, او سرخوش
serkhoch ol. — S'adonner à la bois-
son, عشرته مائل او ichrètè mät ol,
a.-t. — Cela se boit, c'est bon à
boire, ایچیلور itchilur. — Faire
boire, ایچورمک itchurmek. —
Boire, se pénétrer, s'imbiber, تأثیر
tèecr it, اوتنه یاننه کچمک eutè

iānyna guetchmek. — Le pour-boire,
بخشیش bakhchîch, p.

BOIRE, s. m., ce qu'on boit,
شرب ایچمک itchèdjek, t.; شرب
churb, a.

Bois, s. m., substance dure des
arbres, اودون odoun, اغاج aghādij,
حطب hathab, a. — de charpente,
اورمان کراسته kèrastè. — Forêt,
بغدهجق ormān. — Bois à brûler,
یانهجق iaqadjaq odoun, اودون
iānadjaq odoun. — d'aloës,
عود اغاجی 'oud aghādji. — du
Brésil, بقم baqam. — d'une selle,
ایرک اغاجی èieruñ aghādji. —
کیک بوبنزی guèik bouinouzi. — Un morceau de
bois, اودون بر پارچه bir pärtcha
odoun, اودون پارچهسی odoun pär-
tchaci, اغاج پارهسی aghādij pā-
raci. — Qui est de bois, construit
en bois, اغاجدن aghādjian,
اغاجدن یاپلان aghādjian iāpy-
lān. — Bois de lit, کروت kerevet.
— Bois flotté, سال اغاجی sāl
aghādji. — Bois de coupe, کسله جک
kecilèdjek odoun. — Du petit
bois, اوفاق اودون oufāq odoun.
— Faire du bois, en couper, اودون
odoun kesmek. — Bois de
citron, لیمون اغاجنک اودونی
leïmoun aghādjinuñ odouni. — Bois
de corail, بقم مرجانی baqami
merdjāni. — Bois de fer, بقم
baqami hadîdi. — Bois
de rose, de Rhodes, de Chypre,
بقم قبرسی baqami qybrici, t.

BOISAGE, s. m., le bois d'une boiserie, تختنه قبلنمسی *takhta qaplan-maci*, t.

BOISÉ, adj. (pays), اورمانلق *ormānlyq*. — Terre garnie de bois, d'arbres, اورمانلو *ormānlu*, اغاجی *aghadjy*, کثیر الاشجار *aghādji tchoq*, t.; کعبر الاشجار *kēcır ul-eçhdjār*, a. — Ouvrage —, اغاجدن *aghādjtan*, t.

BOISER, v. a., - تختنه ايله دوشمک *takhta ilē duchèmek*, قاپلاماق *qap-lāmaq*, t.

BOISERIE, s. f., تختنه ايشی *takhta içhi*, دولکر ايشی *dulguer ichi*, t.

BOISEUX, SE, adj., de la nature du bois, اودونلو *odounlu*, t.

BOISSEAU, s. m., کيلہ *kilē*, کياجه *kildjē*, t.

BOISSELÉE, s. f., contenu d'un boisseau, کيلہ طولوسی *kilē dholou-çou*, بر کيلہ قدر *bir kilē qadar*, t.

BOISSON, s. f., ايچہ جک *itçhèdjek*, ايچقی *itçhgy*, ايچہ جک شی *itçhèdjek chēi*, t.; شرب *churb*, a. — Les boissons, مشروبات *meçhroubāt*, a.

BOÎTE, s. f., قوتی - قوطی *qoutou*. — Petite caisse, صندوقچه *sandouq-ichè*, t.

BOÎTEMENT, adv., action de boîter, اقساقلق *aq-sāqlyq*, توياللق *thopālyq*, عرج *'aredj*, a.

BOÏTER, v. n., اقسماق - اقسماق *aqsāmāq*, تويال او *thopāl ol*, تويال گوزمک *thopāl guezmek*, t.

BOITEUX, SE, adj., اقساق *aqsaq*,

تويال *thopāl*, t.; اعرج *ā'redj*, a.

BOKHARA, ville de Tartarie, بخاره *bokhāra*.

BOL ou BOLUS, s. m., petite boule composée de drogues médicinales, loqmadjyq, t.; حب *habb*, a. — Espèce de terre, گل *guil*. — d'Arménie, گل ارمنی *guili ermè-ni*, p.

BOL, jatte creuse, طاس *thās*, کاسه *kiācè*, p.

BOMBANCE, s. f., ايچمکک *itçhemkik*, عيش وعشرت *itçhup itçhemkik*, t.; عيش *'ich u'ichret*, a. — Faire bombance, عيش *itçhup itçhemk*, ايچمک *'ich u'ichrètè* وعشرته مشغول او *meçghoul ol*, a.-t.

BOMBARDE, s. f., pièce d'artillerie, هاون تويی *hāven thopou*. — Sorte de navire, کبی قسمی *guèmi gys-mi*, t.

BOMBARDMENT, s. m., قومبره *qoumbara atmaqlyghy*, t.

BOMBARDER, v. a., قومبره آتمق *qoumbara āmaq*, t.

BOMBARDIER, s. m., خمبره جی *khoumbaradji*, قومبره جی *qoumbaradji*, t.

BOMBASIN, s. m., étoffe de soie, بر جنس ايپک قماشی *bir djins ipek qoumāchi*, t.

BOMBE, s. f., قومبره *qoumbara*, خمبره *khoumbara*, t.

BOMBÉ, adj., محدب *mouhaddeb*, قبله *qoubbèlenmich*, قبله *qoubbèlu*, a.-t.

BOMBEMENT, s. m., convexité, قَبْدَلْنَمَه *egrilik*,
qoubbelenme, t.; تَقْيِب *taqib*, a.

BOMBER, v. a., rendre convexe, مَحْدَب *mouhaddeb it*,
qoubbelu it, a.-t.

BOMBER, v. n., مَحْدَب *mouhaddeb ol*, قَبْدَلْنَمَك *qoubbelenmek*,
 a.-t.

BON, NE, adj., اَبُو *eü*, t.; خُوش *khoch*, نِيَك *nik*, p.; يَآخْشِي *ïakhchi*. — Bon pain, اَبُو اَتْمَك *eü etmek*. — Bon naturel, خُوش مَشْرَب *khoch mechréb*. — Né sous une bonne étoile, نِيَك اَخْتَر *nik akhter*. — de bonne heure, اَرَكِن *erken*. — Dieu est bon, اَللّٰهُ كَرِيْمٌ *allah kerim dur*.

— Les bons (opposés aux méchants), اَبُو اَدْمَلَر *eü ademler*, صَالِحِيْن *sālihîn*, مَحْسِنِيْن *muhcinîn*, a. — Bon, propre à quelque chose, بَرَار *iarār*, اَيْشَه بَرَار *ichè iarār*. — Bon à rien, بَر شَيْئَه بَرَامَز *bir cheï iarāmaz*. — Utile pour, فَايْدَلُو *muftid*, مَفِيْد *fāidelu*. — Bon, propre à la guérison d'un mal, نَافِع *nāfi*. — Bon pour l'estomac, مَعْلِيْدَه نَافِع *m'idètè nāfi*, a. — Bon, c'est bien, adv., اَبُو پَك *pek eü*. — Soit, اَوْلَسُون *ol-soun*. — Bon au goût, طَلُو *thatlu*, لَذِيْذ *leziz*, a. — Très-bon, كُوْزَل *guzel*, پَك كُوْزَل *pek guzel*. — Trouver bon, approuver, بَكْنِيَك *bèienmek*, قَبُوْل *qaboul it*. — Tenir bon, résister, طِيَانَمَق *dhaïänmaq*, قَوِي طُوْرَمَق *qavi dhourmaq*.

BON! interj. d'étonnement, وَاي *vü*, اَوْبَلَمِي *euilëmi*, t.

TOUT DE BON, adv., sérieusement, كِرْچَكْدِن *guertchekten*, t.; فِى الْحَقِيْقَتِ *fil-haqyat*, a.

BON, s. m., consentement par écrit, اِذْن تَذَكْرَهْسِي *izin tezkèreci*, a.-t.

BONACE, s. f., calme de mer, اَيْلَمَانَلِق - لِيْمَانَلِق *ülmāntlyq* ou *li-māntlyq*, مَلْتَم *meltem*, a.

BONASSE, adj., simple, sans malice, سَادَه دَل *sādè dil*, p.

BONBON, s. m., شَكْر اَيْشِي *cheker ichi*, نَفَايْس *nefäis*, a.; حَلْوَالَر *halvāler*, a.-t.

BONBONNIÈRE, s. f., نَفَايْس *nefäis*, قُوْتُوْغُو *qotouçou*, a.-t.

BON-CHRÉTIEN, s. m., پُوْر *bir*, جِنْس اَرْمُوْد *djins armoud*, t.

BOND, s. m., صِجْرَايِش *sytchräich*, پَرْتَاب *sytschrāma*, t.; قَالْعَش *pertāb*, vulg. پَرْتَاو *pertāv*, p.; سُوْرزَنْدَك طُوْرْمَمَق *qālghych*. — Faire faux-bond, man-quer de parole, سُوْرزَنْدَك طُوْرْمَمَق *seuzindè dhourmamaq*.

BONDE, s. f., قِيَانَق *qapāq*, t.; بَنْد *bend*, p.; صُوْبَنْدِي *sou bendi*. — de tonneau, - فُوْچِي چِشْمَهْسِي *foutchi tchechmèci*, تَآپَاسِي *tā-pāci*, t.

BONDIR, v. n., صِجْرَامَق *sytchrāmaq*, قَالْغِيْمَق *qalghymaq*, t.

BONDISSANT, e, adj., صِجْرَايَان *sytchrāian*, t.

BONDISSEMENT, s. m., سَاوْت *saut*, صِجْرَايِش *sytschräich*. — du cœur,

répuance pour une chose, نفرت *nefret*, a.

BONDON, s. m., تاپه - تاپا - تاپه *tāpā*, تاقاج *tiqādj*, t.

BONDONNER, v. a., تاپه لقم *thapalamaq*, t.

BONHEUR, s. m., دولت *devlet*, a.; بخت *bakht*, p.; قوتلولوق *qoutlulyq*, t.; طالع اوغور *ihāli*, a.

BONHOMIE, s. f., طوغر بلق *dhoghroulyq*, t.; پارسالوق *pārsalyq*, p.-t.; ایلوک *eülük*, t.

BONHOMME, s. m., ساده دلولو *sādè dillu*, ساده دلولو قوجه مان *sādè dillu qodjamān*, p.-t.

BONIFICATION, s. f., amelioration, یگمکلک *iëguilèmeklik*, اصلاح دوزلتمکلک *duzeltmeklik*, تنزیل قیمت *islāh*. — Remise, قیمت *tenzile qymet*, a.

BONIFIER, v. a., ameliorer, یگمک *iëguilèmek*, ایوایتتمک *eüv itmek*, t.; اصلاح *islāh it*, a.-t. — Faire une remise, بر شیک قیمتینی ازالتیق *bir cheüv qymetini azältmaq*, a.-t.; دوزلتمک اوکدر مق *duzeltmek*, t.

BONJOUR, s. m., salut du matin, صباحکز خیر اوله *sabahyryzkhair ola*, صباح خیر *sabah khair*. — Bonsoir, اکشامکز خیر اوله *akshamyryzkhair ola*. A ces deux saluts on répond : عاقبتکز خیر اوله *'aqybetiryzkhair ola* (que votre fin soit heureuse), a.-t.

BON-MOT, s. m., facétie, لطیفه *lathifè*, a.

BONNE, s. f., d'enfant, دایه *dāie*, بسلمه *beslème*, t.

BONNE-AVENTURE, s. f., vaine prédiction; فال استخاره *fāl isti-khārè*. — Diseur de bonne aventure, فالجی *fāldji*. — Dire la bonne aventure, فال اچمق *fāl ačmaq*, فالجیلک *fāldjilik it*, a.-t.

BONNE-DAME, s. f., plante, بیان کروی *iabān kerèvizi*, t.

BONNE-FORTUNE, s. f., avantage inattendu, بخت دولت *devlet*, بخت *'bakht*. — C'est une bonne fortune, محض دولتدر بو *mahzi devlettur bou*.

BONNET, s. m., قلپاق *qalpāq*, اسکوف *uskiouf*. — de nuit, کیمجیلک *guïdjèlik*. — de femme mariée, تاقیه *ihāqia*. — Bonnet rouge des Turcs modernes, فس *fes*, a. — Qui a la tête près du bonnet, au fig., prompt à se mettre en colère, دارغون *dārgoun*, t.; تیز مزاج *tiz mizādj*, t.-a. — Gros bonnet, homme important, اولو کشی *oulou kichi*, بیوک کشی *buük kichi*, t.

BONNETERIE, s. f., métier de bonnetier, قالپاقچیلوق *qalpāqçilicliq*, فسجیلک *fesdjilik*. — Fabrique de bonnets, فس فابریقهسی *ses sâbrîqâci*, t.

BONNETIER, s. m., قلپاقچی *qalpāqçi*, فسجی *fesdji*, t.

BON-SENS, s. m., عقل 'aql, فراسټ *firācet*, a.

BONSOIR, s. m., اخشامکز خیر, اوله *akhchāmīuz khāir ola*, t.-a.

BONTÉ, s. f., qualité de ce qui est bon, خوشلق *eūlik*, t.; خوشلق *khochlyq*, p.-t.; نکویی *niguioui*, p.; طبیة *thybet*, a. — Qualité morale, douceur, bienveillance, کرم *kerem*, a.; لطف *louthf*, حلم *hylm*, رافت *reefet*, a. — Remercier quelqu'un de ses bontés, تشکر *techekkur it*, a.-t.

BORAK, s., jument mentionnée dans le Coran, sur laquelle Mahomet doit être monté au ciel, براق *burāq*, a.

BORAX, s. m., sel, بوراق *bourāq* (corruption de بوریق *bèvraq* et de بوره *bouré*, t.); تنگار *tengār*, p.

BORBORISME OU BORBORISME, s. m., vent dans les intestins, قرن *qarn guruldēmēci*, t.

BORD, s. m., کنار *kēnār*, اتک *etek*, اوج *oudj*, ذیل *zeil*, a. — Le bord de la mer, le rivage, بحر *kēnārī bahr*, ساحل دریا *qyri*, قی *sāhili dēriā*. — Le bord pris pour le navire, سفینه *guēmi*, سفینه *sefinē*. — Prendre, recevoir à bord, سفینه *sēfinēie ālmaq*. — Je l'avais sur le bord des lèvres, دلم اوچنک *dilun oudjoundē idi*. Voyez RIVAGE. — Ruban pour border, شربند *chirīt*. — Frange, سنجف *sindjef*, t.

BORDAGE, s. m., کومی *guēmi thachra-sindēki takhtalar*, t.

BORDAT, ou mieux BORDÉ, s. m., petite étoffe d'Égypte en laine, انچه *indjē mycyrlu üñ qoumāchi*, t.

BORDÉE, s. f., کھینک بر *guēmīauñ bir iānindan djemy' thop-laruñ atilmaci*, t.

BORDÉE, s. f., اولته *olta*, volta. — Courir des bordées, louvoyer, چالماق *olta ourmaq*, *tchālmaq*. Cette phrase, au fig., signifie se promener en allant et revenant.

BORDEL, s. m., lieu de débauche, بابوللق *bāboul khānē*, بابوللق *bāboullyq*, صقال دوکن *saqul duken*, t.

BORDELIÈRE, s. f., poisson du genre des carpes, سازان جنسندن *sāzān djinsinden bir bālyq*, t.

BORDEMENT, s. m., کنار قوملق *kēnār qomaqlyq*, t.

BORDER, v. a., کنار قوملق *kēnār qomaq*. — Ourler, قورمق *qyvirmaq*. — Entourer, قوشاتمق *gouchātmaq*. — Mettre une frange, un passe-poil, زنجف طاقمق *zindjef thāqmaq*. — Border la côte, côtoyer la terre, قی صره بوریک *qyri syra iurumek*. — Border les rames, terme de marine, کورکری قالدورمق *keurektēri qaldurmaq*, t.

BORDEREAU, s. m., نذکره *tezkere*.
قائمه *qāime*, a.; پوصله *pouçoula*, t.

BORDURE, s. f., کنار *kēnār*. —
Bordure en soie ou en fourrure,
پرواز زنجف *zindjef*. — de cadre, پرواز
pervāz. — Frange, صجاق *sā-*
tchāq, t.

BORÉAL, E, adj., du côté du nord,
شپالی *chimāli*, a.-t. — Aurore
boreale, فجر شالینک ایدنلغی
sedjri chimālīnuñ ādinlighy, a.-t.

BORÉE, s. m., vent du nord, قیش
بیلی *qīch īli*, بوپراز *poīrāz*, t.

BORNE, adj. et s., بر کوزلو *bir*
gueuzlu, t.; یکچشم *iekichechm*, p.

BORNAGE, s. m., سنور طاشی
sinor thāchi qomaqly-
ghy, t.; تحدید حدود *tahdidi hou-*
doud, a.

BORNE, s. f., pierre qui marque
les limites, سنور طاشی *sinor thā-*
chi. — Au fig., limite, سنور *sinor*,
t.; حد *hadd*, pl. حدود *houdoud*. —
Passer les bornes, حددن کچمک
hadden guetchmek. — Au-delà des
bornes, حددن طشره *hadden thach-*
ra, a.-t.

BORNÉ, E, adj., محدود *mah-*
doud, a. — d'esprit, از عقلی *'aqli*
az, a.-t.

BORNER, v. a., restreindre,
حددید *tahdīd it*. — Fixer des li-
mites, سنور کسمک *sinor kesmek*.
— Restreindre, حصر *hasr it*,
سرحد قومق *serhadd qomaq*. — Se
borner à, se contenter de, قناعت *qanā-*
at it, a.-t. — Se restreindre,

بر شیه منحصر او *bir cheie mounha-*
cyr ol, اکتفا *iktifā it*, a.-t.

BORYSTHÈNE, s. m., ادزی صوبی
ozi souï, t.

BOSNIAQUE, adj. des deux genres,
بوسندوی *bosnèvi*, a.-t.

BOSNIE, province de Turquie,
بوسنه *bosna*, ایالتی *bosna*
ēiālēti, t.

BORNOYER, v. a., فقط بر کوزبله
باقمق *saqath btr gueuzilē bāq-*
maq, t.; بر کوزایله شاقوللمق *bir*
gueuzilē chāqoullamāq, t.

BOSPHORE de Thrace, قره دکر
بوغازی *qara dēnyz boghāzi*,
استانبول بوغازی *istāmbol boghāzi*, t.

BOSQUET, s. m., petit bois,
اورمانجیق *ormāndjiq*. — Petite
touffe de bois, قورو *qourou*, قوری
qouri, t.

BOSSE, s. f., اور کوچ *eurkudj*, t.;
حده *hadbē*, a. — du chameau,
دوه اور کجسی *dèvè eurkudju*.

— d'un bossu, قانبورلق *qam-*
bourlyq. — Tumeur, شیشه *chichē*.

— Ouvrage en bosse, اوبمه ایشی
oïma ichi. — Dessin d'après la bosse,

مصور رسمیی *mouçavver resmi*,
مصورلق *muçavverlyq*, a.-t.

BOSSELAGE, s. m., سفره طاقمی
اوزرنلکی اوبمه ایشی *sofra tha-*
qymī uzērindēki oïma ichi, t.

BOSSELER, v. a., کومشلو سفره
طاقمی اوبیق *gumuchlu sofrā tha-*
qymy oïmaq, t.; دوکمه لوا *deu-*
mēlu it, t.

BOSSE, E, adj. et s., قمبر *qam-*
bour, t.

BOSSUER, v. a., faire des bosses, قابورلق *qambourlyq* it. — Se BOSSUER, v. pr., être bossué, اگری *egri ol*, اگریلمک *egrilmek*, t.

BOSTANGI, s. m., jardinier turc, ou garde des jardins du sérail, بوستانچی *boständji*, p.-t.

BOSTANGI-BACHI, s. m., intendant des jardins du Grand-Seigneur, بوستانچی باشی *boständji bâhi*, p.-t.

BOSTON, s. m., jeu de cartes, بر نوع کاغذ اوبونی *bir nev'y kiāghyd oïouni*, بوستون اوبونی *boston oïouni*, t.

BOT, adj., pied, اگریلمش ایاق *egrilmich aïaq*, t.

BOT, s. m., sorte de navire, کھی *guemi maqouléci*, t.

BOTANIQUE, s. f., علم نباتات *'ylmi nebâtât*, a.

BOTANIQUE, adj. des deux genres, qui appartient à la botanique, علم نباتات دائر *'ylmi nebâtâtê dâir*, a.-t.

BOTANISTE, s. m., اوتلری بلیجی *otlari bilidji*, t.; علم نباتاتک ماهر *'ylmi nebâtâtê mâhir*, a.-t.

BOTTE, s. f., faisceau lié, باغو *bāghou*. — de paille, صمان باخوسی *samān bāghouci*. — de foin, اوتلق *otlouq dêmèti*. — Grand tas, ایتلی *ighyn*. — Lier en bottes, دتملمک *démellèmek*, t.

BOTTE, s. f., chaussure de cuir, چزمه *tchizmè*. — Une paire de —,

بر چفت چزمه *bir tchift tchizmè*. — Mettre des bottes, چزمه کیمک *tchizmè guëinek*. — Tirer les —, چزمه *tchizmè tchyqarmaq*. — De grosses bottes, ایری چزمه *iri tchizmè*, t.

BOTTE, coup que l'on porte, اورش *ourouch*, t. — Parler à propos de bottes, sans raison, سببسیز *sebebsiz seuilèmek*, t.

BOTTER, v. a., چزمه کیدرمک *tehizmè guëidurmek*. — Se Botter, v. réfl., چزمه کیمک *tchizmè guëimek*, t.

BOTTIER, s. m., چزمه جی *tchizmédji*, t.

BOTTINE, s. f., کوچک - اینجه *kutchuk, indjè tchizmè*; t.

BOUC, s. m., تکیه ارکج *erkedj, tèkiè*, t.

BOUCAGE, s. f., plante, بر نوع *bir nev'y nebât*, t.-a.

BOUCAN, s. m., lieu où l'on fume la viande, اتی تقدید ایک جک بر, *èti taqdîd idedjek ier*. Voy. BORDEL.

BOUCANER, v. a., faire fumer ou griller la viande, اتی تقدید *èti taqdîl it*, پاستورمه *pâsturma it*, t.

BOTCHE, s. f., partie du visage qui reçoit les alimens et par où sort la voix, اغز *aghez* et *aghz*, t.; فم *sem*, دهان *dihân*, p. — Ouvrir la —, اغز اچمق *aghyz âtchmaq*. — Bouche, ouverture, دلک *dèlik*. — Bouches, au pl., pour embouchure, بوغاز *boghaz, aïaq*.

— Les bouches du Danube, طوزنه *thouna boghazleri*. — Dire de bouche, de vive voix, اغزدن *aghzyden seülèmek*. — Faire venir l'eau à la bouche, au fig., exciter en parlant le désir d'une chose, اغزی صولانمق *aghzi soulânmaq*. — Bonne bouche, mets le plus exquis, اک تطلو یمک *eñ thatlu ièmek*. — Garder pour la bonne bouche, اغزی تطلو ایتیمک *aghzy thatlu itmek itchoun saqlâmaq*. — Être sur la bouche, بوغاز قولى او *boghâz qouli ol*. — Il a la bouche dure, en parlant d'un cheval, اغزی پکدر - *aghzi pektur*, ou *serttur*. — Bouche à feu, canon, طوب *thop*.

BOUCHÉ, E, adj., sans intelligence, مغلق العقل *'aqylsyz*, a.-t.; *moughlaq ul-'aql*, a.

BOUCHÉE, s. f., لقمه *loqma*, a. — de pain, بر لقمه اتمک *bir loqma etmek*, t.

BOUCHER, v. a., clore, قپانمق *qapâtmaq*, قپامق *thyqâmaq*, قپامق *qapâmaq*. — Boucher un trou, بر قپانمق *bir dèlik qapâtmaq*. — Se Boucher, v. réfl., se fermer, قپانمق *qapânmaq*, t.

BOUCHER, ÈRE, s., قصاب *qas-sâb*, a.

BOUCHÈRIE, s. f., ساخانه *sal-khânè*, a.-p. — Boutique de boucher, قصاب دکانی *qassâb dukkâni*, a.-t.

BOUCHON, s. m., ce qui sert à

boucher une bouteille, تاپا *tâpâ*. — de paille, de foin, poignée de paille tortillée, بردوتام بولکیش صمان *bir-toutâm beukulmuch samân iâ qourou ot*, t.

BOUCHONNER, v. a., chiffonner, اومق صمانله سلمک - *samânile silmek, ovmâq*. — un cheval, برآت صمان ایله سلمک - *temizlèmek, ât samân ile silmek, temizlèmek*.

BOUCLE, s. f., sorte d'anneau de métal avec un ardillon, قوپچه *qop-tcha*, قوپچه *toqa*, mieux نقه *toqa*, قورم حلقه *halqa*, a. — de cheveux, قورم قیvirim, کاکل *kîâkul*, زلفی *zulf*, پ. - t. — d'oreilles, کيسو *keïçou*, t. — کوپه *keupe*, t.

BOUCLER, v. a., قوپچه لمق *qop-tchalâmaq*, قپدمق *toqalâmaq*. — les cheveux, صاچ قورمق *satch qy-virmaq*, t.

BOUCLIER, s. m., قلقان *qalqân*, t.; سپر *siper*, p.

BOUDER, v. n., اکشی یوزا *ek-chi iuz it*, صورت *tchehrè*, سوریت *bourou-nou chichurmek*, شورمک *kusmek*.

BOUDERIE, s. f., چهره *tchehrè*, t.

BOUDEUR, SE, adj., اکشی یوز *ek-chi iuz*, اکشی یوزلو *iden*, اکشی یوزلو *iden*, چهره یاپان *tchehrè iâ-pân*, t.

BOUDIN, s. m., کودن *guieuden*, قان سجوقی *qân soudjoughy*, t.

BOUDOIR, s. m., اویچ *itçh odha*, t.; خلوتخانه - *khalvet khânè*, a.-p.

BOUE, s. f., چامور *tchāmour*, t.
— COUVRIR de —, چامورلماق *tchāmourlamaq*, t.

BOUÉE, s. f., شاندره *chamāndura*, لنگر نشانی *lenguer nichāni*, t.

BOUEUR, s. m., سوقاق سپرایی *soqāq supuridji*, t.

BOUEUX, SE, adj., چامورلو *tchāmourlu*, t.

BOUFFANT, E, adj., qui paraît gonflé, شیشمش کبی *chichmich guibi*, t.

BOUFFÉE, s. f., اوفورش *eufurich*, اسمه *esme*; t.
— Action passagère du vent,

روزگارک براسمه سی *rouzgarık brasme si esmeci*, قاصرغه *qācyrgħa*, t. —

Masse de fumée, بردن بیره *birden birē odjāqtan iākhod ghāiri ierden tchyqān tutun*.

BOUFFER, v. n., enfler les joues, یکانقلری شیشمرک *ianāqleri chichurmek*. — Gonfler, شیشمرک *chichurmek*. — En soufflant, اوفلیوب *eufleūp chichurmek*, t.

BOUFFETTE, s. f., اسکل *uskiul*.

BOUFFI, E, adj., شیشمش *chichmich*, اوفورلماش *eufurilmich*. — Replet, شیشقو *chíchqo*, t. — Bouffi d'orgueil, غروردن قبارمش *ghourouden qabārmich*, طاوسلماش *thāvouslanmich*, مغرور *maghrour*, t.

BOUFFIR, v. a., شیشمرک *chichurmek*, قبارماق *qābarmaq*, t.

BOUFFISSURE, s. f., شیش *chích*, قبارجق *qabārdjiq*, t.

BOUFFON, s. m., qui fait rire, مسخره *maskhara*, a. — Facétieux, plaisant, خورانه جی *khorātailji*, t.

BOUFFONNER, v. n., مسخره لقی *maskharalyq it*, ا. - t.; شقا *chaqā it*, گولدرمک *guldurnek*, t.

BOUFFONNERIE, s. f., شقا *chaqā*, لطیفه *maskharalyq*, t.; لathyfe, a.

BOUGE, s. m., espèce de petit cabinet, اوطه جق *odhadjiq*. — Réduit auprès d'une chambre, اوطه کوشه سی *odha keucheci*. — Logement mal-propre, مردار قوناق *mourdar qonāq*, t.

BOUGEOIR, s. m., کوچیک *kutchuk cham'dān*, p.

BOUGER, v. n., قیلدامق *quimildāmaq*, قیلداتئق *quimildātmaq*.

— Se mouvoir, قیلداتئق *qymyldānmaq*, دپرنمک *tēprenmek*, t.; حرکت *hareket it*, حرکت *hareketē guelmek*, a. - t.

BOUGIE, s. f., بال مومی *bāl moumi*, t.

BOUGON, NE, s., مرلدايان *miryldāian*, t.

BOUGONNER, v. n. fam., murmurer entre ses dents, مرلدامق *miryldāmaq*, t.

BOUGRAN, s. m., ابری و قطرانلوز, ایری *iry vē qathrānlu bez*, کریاس *kirpās*, t.

BOUILLANT, E, adj., قینار *qainār*. — Eau bouillante, قینار صو *qainār sou*, t.

BOULLI, s. m., viande, bœuf,

صوبش *suüch*, ou سکوش *seüüch*,
 حاشلمه *hächlamta*, t.

BOUILLIE, s. f., سود ایله قینامش
sud ile qāinānich oin, بولاماج
boulāmādj, لاپه *lāpa*, t.

BOUILLIR, v. n., قاینیق *qāina-*
maq, غلیان *ghaliān it*, a.-t. —
 Faire —, قایناتمق *qāināmaq*,
 حاشلمق *hächlamaq*. — Faire
 bouillir dans l'eau, صوده قایناتمق
souda qāināmaq. — Bouillir à gros
 bouillons, قاینایوب طاشمق
qāināiup thāchmaq, t. — Entrer en ef-
 fervescence, bouillir et s'agiter comme
 les flots, جوشه کلمک *djouchè guel-*
mek, جوش *djouch it*, p.-t.

BOUILLOIRE, s. f., گوکم *geüum*, t.

BOUILLON, s. m., بیللو *sou*
gabārdjyghy. — de
 viande, ات صوبی *et souyou*, t.

BOUILLON-BLANC, s. m., plante,
 صغیر قوبیرغی *sighyr qouïroughou*.
 — Bouillons de ruban ou d'étoffe,
 قبارتمه *gabārtma*, t.

BOUILLONNANT, e, adj., قینار *qāi-*
nār, t.; ایدر غلیان *ghaltān ider*,
 a.-t.

BOUILLONNEMENT, s. m., قاینایش
qāināich, قاینامه *qāināma*, t.; جوش
djouch, p.

BOUILLONNER, v. n., قینامق *qāi-*
nāmaq, غلیان *ghaliān it*, a.-t.

BOULANGER, v. a., faire du pain,
 اتمگی یوغروب پشرمک
etmegui ioghouroup pichurmek,
 اتمک *etmek pichurmek*, t.

BOULANGER, ÈRE, s., اتمکچی *et-*

mekdji, اتمکچی *ekmekchi*,
 فرانجلادی *frāndjèlādji*, t.

BOULANGERIE, s. f., métier de
 boulanger, اتمکچیلک *etmekchī-*
lik. — Boutique de boulanger,
 اتمکچی دکانی *etmekchi dukkiāni*.
 — Four, فرون *furun* ou *fouroun*, t.

BOULE, s. f., طوب *thop*. — Pe-
 tite boule ou boulette, toute petite
 chose ronde, یوالق *iōvālaq*. —
 Jeu de boule, طوب اوینسی *thop*
ouïouni. — Mettre en boule, former
 en boule, طوب شکلنه دوندرمک -
thop cheklinè deundurmek,
 قومق *gomaq*, t.

BOULEAU, s. m., آیین *qāin*
 اغاچی *aghādji*, t.

BOULET, s. m., کله *gueulè*, کله
gullè, vulg. کورله *gurlè*. — rouge,
 قرغین کوله *qyzghīn gulè*. — ramé,
 زنجیرلو کوله لر *zindjirla gulèter*. —
 d'un cheval, jointure au-dessus du
 paturon, ات دوکومی *āt deugumu*,
 ات طپوغی *āt thopoughy*, t.

BOULETTE, s. f., petite boule
 ronde, یوالق *iōvālaq*. — Peloton,
 صارمه *sārma*, t. — Boulette de
 viande, کوفته *kiuſtè*, p.-t.

BOULEVARD, s. m., تابیه -
 طابیه *thābīa*, بیوک طابیه *buïnk thā-*
bīa, t. — Au fig., digue, سد *sedd*.
 — Promenade autour d'une ville,
 بز شهرک دائر مدار اولان گزنجک
bir chehruñ dāïr madār olān
 گوزیندجک *güzinèdjek iëri*, t.-a.; مسیره
mè-cirè, a.

BOULEVERSÉ, E, adj., دوپيرلمش *dévîrilmich*, *devîrilmich*, يقلمش *iqylmich*, t.

BOULEVERSEMENT, s. m., دوپيرش *devîrich*, يقلش *iqyllich*, t.; خراب *kharâb*, انقلاب *inqylâb*, a.

BOULEVERSER, v. a., - دوپيرمک *devîrmek*, الت اوست *alt ust*, it, التنى اوستنه چورمک *altini ustunê tchêvirmek*. — Ruiner, خراب ا *kharâb it*, يقمق *iqmaq*, t.; ا *a.-t.*

BOULEVUE (à la), adv., vague-ment, دوشنميرک *duchunmeîçrek*, وجه غير معين اوزره *vedjhi ghâiri mou'âien uzrê*, فکرسزکليه *fikirsizliguilê*, a.-t.; الله *ata bâboullah*, a.

BOULIMIE, s. f., جوع الکلب *djeou'ul-kelb*, a.

BOULIN, s. m., کوکرجين بوالعى *gueuwerdjîn iouwâlyghy*, t.

BOULINE, s. f., t. de mar., corde amarrée sur un côté d'une voile, يلکنک بر اتکنه باغلنمش اورغان *ïelkênun bir êtêguinë bâghlanmich orghân*, t.

BOULINER, v. n., اورسه لمق *or-salamaq*, اورسه کتمک *orça guit-mek*, t.

BOULINEUR, s. m., qui vole dans un camp (peu usité), اوردو خرسيزى *ordou khysizi*, t.

BOULINGRIN, s. m., يشيلک *ïêchîllik*, يشيلک ميدانى *ïêchîllik meidâni*, t.

BOULINGUE, s. f., بر درکک *bir dirê-* يلکن

guñ bâchündê ki kutchuk îelken, t.; بنتا *benêtâ*, t.

BOULINIER, s. m., ايو اورسه *eiuorsa guîden guèmi*, t. كيدن كمي

BOULOIR, s. m., بر جنس بالقجى *bir djîns balyqtchi alêti*, t.

BOULON, s. m., cheville de fer, سماخور اكسرى *samâkhor eksèri*, دمير كچيسى *démir ketchîci*, t.

BOULONNER, v. a., سماخور اكسرى ايله ميخلامق *samâkhor eksèri ilê mykhlâmaq*, t.

BOUQUE, s. f., بوغاز - دار كچد *dâr guetchid*, *boghâz*, t.

BOUQUER, v. a., زور ايله اويپك *zor ilê eupmek*, t.

BOUQUET, s. m., چچك دمتى *tchûtchek dêmeti*, بر طوتم چچك *bir thoutam tchitchek*. — Parfum du vin, شرابك رايحه طيبهسى *charâ-bun râihâi thaîbêci*, a.-t.

BOUQUETIÈRE, s. f., چچكى قارى *tchûtchektchi qâry*, t.

BOUQUETIN, s. m., يبان ارکجى *ïabân êrkêdji*, طاغ ارکجى *dhâgh êrkêdji*, t.

BOUQUIN, s. m., vieux bouc, قرت ارکج *qart êrkêdj*. — Lièvre ou lapin mâle, طاوشان يا اطه *thâouchân îâ âdha thâouchânun êrkêguî*. — Vieux livre, اسكى كتاب *eski kitâb*. — Embouchure de pipe, امامه *imâmê*, t.

BOUQUINER, v. n., اسكى کتابلىرى *eski kitâblêri* ارايوب دوشرمک *arâiup devchirmek*, t.

BOUQUINERIE, s. f., اسکی کتابلر, eski kitâbler *tidjâreti*, a.-t.

BOUQUINEUR, s. m., اسکی کتابلر, eski kitâbler *arâidji*, t.

BOUQUINISTE, s. m., اسکی کتاب ساتیجی, eski kitâb *sâti-dji*, t.

BOUR OU BOURMIO, sorte de soie de Perse, بر جنس عجم ایپکی, *bir djins 'adjem ipègui*, t.

BOURACAN, s. m., صوف, *saf*, a.

BOURBE, s. f., بالچق, *bâltchyq*, t.; چامور, *tehâmour*, کل, *guil*, p.; وحل, *vahal*, a.

BOURBEUX, se, adj., چامورلو, *tchâmourlu*, t.

BOURBIER, s. m., بتاق, *batâq*, وحلزار, *tchâmourlu ier*, *vahalzâr*, p. — Le bourbier de l'ignorance, وحلزار جهالت, *vahal zârî djehâlet*. — Bourbier, au fig., affaire fâcheuse, فنا ایش, *fanâ tch*. — Danger, péril, مخاطره, *moukhâtarè*, تهلیکه, *tehlikè*, a.

BOURBILLON, s. m., قویور اریک, *qouiou ériñ*, t.

BOURDE, s. f., mensonge, بالان, *ïälân*, t.; بالان خبری, *ïälân khuberi*, t.-a.

BOURDON, s. m., insecte, بیان اشک اریسی, *iabân âreu*, *cchek âreuci*. — Cloche, بیوک, *bûuk tchân*. — Bâton de pélerin, حاجی دکنکی, *hâdji dêinè-gui*, t.

BOURDONNEMENT, s. m., d'insecte, وزلدمه, *vizildama*, وزلدی, *vizildi*.

— d'oreille, voy. TINTEMENT. — des cloches, چاک صداسی, *tchân sadâci*, a.-p.-t.

BOURDONNER, v. n., وزلدمق, *vizildamaq*, وزلمق, *vizlamaq*, t.

BOURG, s. m., قصبه, *qaçaba*, a.

BOURGADE, s. f., کوچک قصبه, *kutchuk qaçaba*, قصبه جق, *qaçaba-djiq*, a.-t.

BOURGEAIS, OISE, s., شهرلو, *chehirlu*, شهر اوغلانی, *chehri*, *chehir oghlâni*, t.; اهل بلد, *ehli belèd*, a. — Bourgeoise, شهرلو قاری, *chehirlu qâry*, t.

BOURGEOISEMENT, adv., شهرلو, *chehirlu guibi*, t.

BOURGEISIE, s. f., شهر اوغلانلق, *chehir oghlânlyq*, شهرلورلر جماعتی, *chehirluler djemâ'ati*, t.-a.

BOURGEON, s. m., des plantes, طومرووجق, *thoumrou-djyq*, فلیس, *filis*. — de vigne, باغ طومرووجی, *bâgh thomroudjighy*. — Élevure ou hûbe qui vient au visage, یوز چچکی, *üz tchitchègui*, t.

BOURGEONNÉ, e, adj., qui a des bourgeons, طومروقلمش, *thoumrouqlanmich*. — Qui a des bourgeons sur le visage, چچکلور, *tchitcheklu*, t.

BOURGEONNER, v. n., pousser des bourgeons, طومروقلمق, *thoumrouqlanmaq*, فلسلنمک, *filislenmek*, فلس چقارمق, *filis tchiqârmaq*. — Avoir des boutons au visage, یوزه چچق, *üzè tchitchek tchyqmaq*, t.

BOURGUÉPINE OU BOURG-ÉPINE,

s. f., عوسج *aq diken*, t.; *avsadj*, a.

BOURQUEMESTRE ou BOURG-MESTRE, s. m., باش اعيان *'aīān* ou اعيان *bāch 'aīān*, t.-a.

BOURRACHE, s. f., صغر دلی *syghyr dili*, t.; لسان الثور *liçān ussevr*, a.

BOURRADE, s. f., coups de crosse ou du bout du fusil, تفنگك قونداغينيك يا دمربنك ضربى *tufenk qoundāghinuñ iā demirinuñ zarbi*, a.-t. — Répartie vive, حاضر و سرت جواب *hāzīr vè sert djēvāb*, a.-t.

BOURRASQUE, s. f., قاصرغه *qācyrgħa*, فورتنه *fortouna*. — Au fig., caprice, mauvaise humeur, بکازلق *ikāzlyq*, t. — Accident imprévu, قضای ناکهانی *qazāi nāguiehāni*, a.-p.

BOURRE, s. m., gros drap, bure, عبا *'abā*, t.

BOURRE, s. f., d'une arme à feu, قرقندی *ieuñ qyrqeni*, قرقنتی *qyrqinti*. — de soie, de laine, قتی *qytyq*. — de soie, خام ایپک *khām ipek*, t.

BOURREAU, s. m., جلااد *djel-lād*, a.

BOURRÉE, s. f., fagot de menues branches, قوروچالی دمتی *qourou tchāli demēti*, t.

BOURRELÉ, e, adj., منفعل *munfē'il*, a.

BOURRELEMENT, s. m., ندامت *nēdāmet*, a.; حسرت درون *hasrēti*

قلبک اضطرابی *deroun, 'a.-p.*; *qalbuñ izthyrābi*, a.-t.

BOURRELER, v. a., tourmenter l'esprit, تکدیبرا *tektir it*, خاطرنی *khāthyrini iqmaq*, اذیت *ezīet irmek*, a.-t.

BOURRELET, s. m., d'enfant, pour l'empêcher de se blesser en tombant, چوجقردوشدکلرنک باشلربنی *tchodjouqlar duchduklèrindè bāchlerini iaralmeden mouhāfaza itchoun gueïduklèri bir nev'i qālpāq*, t.

BOURRELIER, s. m., بویندرقچی *boïundurouktchi*, t.

BOURRER, v. a., une arme à feu, قرقندی ایله طولدرمق *qerqenti ilè dholdurmaq*. — Faire manger outre mesure, چوق یدرمک *tchoq iedurmek*. — des coups, خیابجه اورمق *khāilidjè ourmaq*. — Bourrer quelqu'un, lui adresser des paroles dures, ازارلمق *azārlamaq*, t.

BOURRIQUE, s. f., دیشی اشک *dichi echek*, t.; حمارة *hymāret*, a.

BOURRIQUET, s. m., petit ânon, سپا *sipā*, t.

BOURRU, e, adj., d'humeur rude, سرت مزاج *sert mizādj*, سرت تیز مزاج *tiz mizādj*, p.-a. — Capricieux, bizarre, تیتیز *titiz*, t.

BOURSE, s. f., petit sac pour mettre l'argent, صرة کيسه *kicè, kècè*, دوتن *sourret* ou *sourrè*. — à tabac, بازارکانلرک *tutun kicèci*. — Lieu où s'assemblent les négocians, بازارکانلرک

بازارچی جمع اوله جق بیری *bāzarguiānlaruñ djem' oladjaq ĩeri*, vulg. لونجه *lon-dja*. — Bourse de 500 piastres turques, كيسه *kicc*. — Bourses, peau des testicules, طاشق دربسی *thāchaq dertci*, حیا كيسه سی *hāiā kēcēci*, t.; صفن *soufn*, a. — Bourse à pasteur ou tabouret, plante astringente, چوبان چانده سی - اوت *čobān čāntaci, ot ismi*, t. — Coupeur de bourse, voleur, یان *iān kecēdji*, t.

BOURSIER, ÈRE, s., celui ou celle qui vend et fabrique des bourses, كيسه یاپار *kiccēdji* *kiccēdji*. — Enfant élevé dans un collège aux frais de l'état, دولت مصرفله مدرسه ده تربیه اولنمش *devlet masrafilē medrēcēdē, terbiē olounmich tchoudjouq*, t.

BOURSON, s. m., petite bourse ou poche, كيسه جق *kiccēdjiq*. — Gousset, ساعت جیبی *sā'at djēbi*, t.

BOURSOUFLAGE, s. m., تور — تور *seuz qabārtmaci*, t.

BOURSOUFLÉ, e, adj., enflé, شیشمش *chíchmich*, t.; منفوخ *men-foukh*, a. — Gros, boursoüflé, شیشقو *chíchqo*, t.

BOURSOUFLER, v. a., شیشمرمک *chíchürmek*, قبارتمق *qabārtmaq*, t.

BOURSOUFLURE, s. f., شیش *chích*, قبارتمه *qabārtma*, t.

BOUSCULER, v. a., الت اوست ا *ält-ust üt*, ایتویرمک *itivürmek*, t.

BOUSE ou BOUZE, s. f., صغر بوقی *syghyr boqou*, ترک *tēzck*, t.

BOUSILLAGE, s. m., chaume et terre détremés, اوانمش صمانيله *oufānmich samān ilē tchāmour*. — Mur en bousillage, چامور دیواری *tchāmour dīvāri*, t. — Ouvrage mal fait, فنا ایش *fanā ich*, t.

BOUSSOLE, s. f., پوصوله *poussola*, نما *qyblē numā*. — Au fig., guide, conducteur, رهنا *rehnumā*, p.

BOUT, s. m., extrémité d'un corps, اوج *oudj*. — Terme, خر *ākher*, a.;

کنار *kenār*, p. — Le bout du doigt, پارماق اوجی *pārmaq oudjou*. — Le

bout d'une pique, بر حربنه نک *bir harbānuñ oudjou*. — Bout

du sein, مده باشی - اوجی *mēmē bāchi, oudjou*. — Le bout du nez,

بورون اوجی *bouroun oudju*. — Le

bout d'une canne, دککنک اوجی *dēknēkuñ oudjou*. — J'ai ce mot sur

le bout de la langue, در *dil oudjindē dur*, ou

دلم اوجندک در *dilum oudjoundē dur*. — Le bout

du monde, دنیا بنک آخری - *duniānuñ akhyri, nihāiēti*.

— D'un bout à l'autre, باشدن باشم *bāchdan bācha*. — Le haut bout, la

کوشه صدر *sadr*, کوشه صدر *keuchēi sadr*. — Le haut bout

de la table, سفره باشی *sofra bāchi*. — Bout, fin d'un temps, d'un ou-

vrage, سوک *soñ*, اتمام *itmām*, انجام *endjām*. — Au bout d'une

année, بیر ییلدنصکره *bir iilden soñra*. — Au bout du monde,

دنیانک نہایتندک *duniānuñ nihäätindè*. — A l'autre bout de la ville, شهرک اوبر اوجندک *chehrun obir oudjindè*. — Un bout de... , une petite partie de... , بر پارچه *bir partchia*. — Un bout de corde, بر ایپ پارچهسی *bir ip pärtchaci*. — Un bout de chandelle, موم — موم پارچهسی *moum pärtchaci*. — Un bout d'homme, un petit homme, نه ایپک جگنی بلمک *nè idèdjeini bilmèmek*. — Être à bout, perdre patience, صبر و قراری *sabrou qarāri qālmamaq*. — Ma patience est enfin à bout, ما صبر و قرارم قالمدی *ākher sabru qarārūm qālmadi*. — Venir à bout de quelque chose, réussir, باشه *bācha tchyqniaq*, بجرمک *bedjermek*, اوجین بولمق *oudjīn boulmaq*, t. — Venir à bout d'une personne, l'amener à ce qu'on veut, بر کمسنه دن ایستدیکنی ألمق *bir kimesneden istèdiguini ālmaq*. — Venir à bout de ses ennemis, دشمنه *duchmèninè ghālib guelmek*. — Au Bout du compte, adv., tout considéré, après tout, عاقبة *'āgybet*, عاقبت الامر *'āgybet ul-emr*, عاقبت الحال *'āgybet ul-hāl*, a. — Tirer à bout portant, یقیندن اوردق *iaqyndan ourmaq*.

— Rire du bout des dents, استهیرک *istèmeièrek gulmek*, t.

BOUTADE, s. f., caprice, accès de gaité, کیف *keif*. — Saillie d'esprit, لطیفه *lathysè*, نکته *nuktè*, a.; فنتاسیه *fantāsia*, t.

BOUTARQUE, s. f., قورو بالق *qourou bālyq ioumour-thaci*, t.

BOUT-EN-TRAIN, s. m., homme de plaisir, qui excite les autres, نکره *nekrè*, اهل صفا *ehli safā*, a.

BOUTE-FEU, s. m., qui excite les séditions, فتنه قویارجی *fitnè qopārdji*, a.-t.; فتنه انکیز *fitnè enguiz*, a.-p. Voy. INCENDIAIRE.

BOUTEILLE, s. f., vaisseau de verre, شیشه *chichè*. — Ce que la bouteille contient, plein une — بر, بر شیشه قدر *bir chichè qadar*. — de vin, بر شیشد شراب *bir chichè charāb*. — Ampoule ou vessie pleine d'air, صو قبارجعی *sou qabārdjighy*, t.

BOUTIQUE, s. f., دکان *dukkiān*, a. — de barbier, بربر *berber dukkiāni*, t.

BOUTQUIER, s. m., دکانچی *dukkiāndji*, a.-t.

BOUTOIR, s. m., instrument de maréchal pour parer le pied d'un cheval, نعلبندک اویمه بجای *n'albenduñ oïma bitchāghy*, t.

BOUTOIR de sanglier, groin, یبان *ībān doñouzūñ bourouny*, t.

BOUTON, s. m., دوکمه *doḳmè*.

deuimè. — Bourgeon des arbres, طومروق *dhoumrouq*. — de rose, غنچه *ghontchè*, گل غنچه سی *gul ghontchèci*, p. — au visage, pustule, چچک *tchitchek*, چبان *tchibān*, t.

BOUTON-D'OR, s. m., plante, ربعیه *roub'è tchitchègui*, t.

BOUTONNÉ (homme), adj., qui ne laisse pas pénétrer ce qu'il pense, کتوم *kètoum*, a.

BOUTONNER, v. n., pousser des boutons aux arbres, طومرقنمق *thomrouqlanmaq*. — Boutonner un habit, v. a., ایلکلمک *ilıklèmek*, دوکمه لمک *deuimèlèmek*. — Se Boutonner, v. réfl., کندو اوروباسنی *guendu ouroubācini* دوکمه لمک *deuimèlèmek*, t.

BOUTONNIER, s. m., qui vend ou fabrique des boutons, دوکمه جی *deuimèdji*, t.

BOUTONNIÈRE, s. f., ایلک *ilik*, دوکمه دلکی *deuimè deligui*, t.

BOUTURE, s. f., فدان *fidān*, t.

BOUVERIE, s. f., اوکوز اخوری *eukuz akhori*, t.; اصطبل *isthtabl*, a.

BOUVIER, s. m., صغرتماج *si-ghyrtmādj*, t.; صغرچوبانی *sighyr tchobāni*, p.-t.

BOUVIER, constellation près de la Grande-Ourse, النقار عوا *'avvā*, *en-naqqār*, a.

BOXER, v. n., se battre à coups de poings, یومرق ایله اورششق *ioumrouq ilè ourouchmaq*, t.

BOYAU, s. m., بغرسق *baghersaq* et borsaq, t.

BRACELET, s. m., بلزک *bilèzik*. — Ce qui couvre, garantit le bras, gantelet, قولچاق *qoltchāq*, t.

BRACHIAL, E, adj., قوللو *qollu*, t.; قوله دائر *qola dāir*, t.-a.

BRACONNER, v. n., کز لوجه اولامق *guizludjè āvlāmaq*, t.

BRACONNIER, s. m., اذنیسز *izinsyz vè guizludjè āvlān*, t.

BRADYPEPSIE, s. m., t. de médecine, هضم غیر کامل *hazmi ghairi kiāmil*, a.

BRAGUES, s. f. pl., haut de chausses, شلوار *chalvār*, t.

BRAI, s. m., sorte de goudron propre à calfat, کمی قطرانی *guèmi qathrāni*, t.

BRAIE, s. f., لinge, بز پارچه سی *bez pārtchaci*, قونداق *qoundāq*, t.

BRAILLARD, E, adj., باغریجی *bāghirīdji*, t.

BRAILLER, v. n., باغرمق *bāghermaq*, t.; حیقرمق *haïqyrmaq*, t.

BRAILLEUR, SE, adj. Voy. BRAILLARD.

BRAIMENT, s. m., cri des ânes, اشک صداسی - اکرمه سی *sadāci, aňyrmaci*, t.

BRAIRE, v. n., اکرمق *aňyrmaq*, انغرمق *anghyрмаq*, t.

BRAISE, s. f., قور *qor*, کوز *keuz*, یانمش کمور *tānmich keumur*, t.

BRAISÉ, E, adj., قور اوزرنسک *qor uzérinsk*, پیشمش *qor uzérinsk pīchmich*, t.

BRAISER, v. a., faire cuire sur la braise, قور اوزرنك پشورمك *qor uzèrindè píchurmek*, t.

BRAISIÈRE, s. f., vase de cuivre qui remplace, en Turquie, la cheminée, منغال *manghāl*, t.

BRAMANE, **BRAMIN**, **BRAMINE**, s. m., prêtre ou philosophe indien, برهمين *berehmen*, pl. براهمه *berāhimè*, a.

BRAMER, v. n., كيك صداسى *kiik sadāsi*, guèik *guèik sadāci vīrmek*, t.

BRAMINISME, s. m., religion des brames, براهمه دينى - اعتقادى *berāhimè dīni, y'tiqādi*, a.-t.

BRAN, s. m., matière fécale, بوق *boq*, t.; نجاست *nèdjācet*, a. — Bran de son, ابرى كيك *īri kepek*.

— Bran de scie, دستره تلاشى *des-tèrè télāchi*, t.

BRANCARD, s. m., تجكره *tedj-kèrè*, دزكره *dezkèrè*, t.

BRANCHAGE, s. m., داللق *dāl-lyq*, داللى *dāllar*, t.

BRANCHE, s. f., bois qui sort du tronc d'un arbre, دال *dāl*, بوداق *boudāq*, t.

BRANCHE, famille issue d'une même tige, فرع صرهسى *fer' ser' syraci*, pl. فروع *furou'*. — Branches du bois d'un cerf, كيك بوبونوزينك ايكى بيوك *kiik boīnozinūn iki būiuk dāllèri*.

— Parties d'une chose composée, فرع *furou'*, حصه *hyssè*. — Branches du mors d'un cheval, كم داللى *km dāllèri*.

guiem dāllèri. — d'un fleuve, قول *qol*. — Le Danube se divise en six branches, et se jette dans la mer Noire, طونه نهري التى قول اوله رق *thouna nehri alti qol olaraq bahri sātāha munsabb olour*.

BRANCHE-URSINE OU **ACANTHE**, s. f., plante, آيو پانچه *āiou pāntcha*, t.; شوكت اليهود *chevket ul-īehoud*, a.

BRANCHU, e, adj., بوداقلو *bou-dāqlu*, داللى چوق *dāllèri tchoq*, t.

BRANDE, s. f., menues branches, چالى *tchāli*, t.

BRANDEVIN, s. m. Voy. **EAU-DEVIE**.

BRANDILLEMENT, s. m., صاللمه *sāllanma*, صاللمش *sāllanich*, t.

BRANDILLER, v. a., صاللمق *sāl-lamaq*, اويناتمق *oīnātmaq*, دپرنتمك *tèpretmek*, t. — Se Brandiller, v. réf., دپرنتمك *tèprenmek*, صاللمق *sāllanmaq*, t.

BRANDILLOIRE, s. f. Voyez **BALANÇOIRE**.

BRANDIR, v. a., صاللمق *sāllamaq*, صاللمق *sālmaq*, t.

BRANDON, s. m., آتش پاره *ātecl pārè*, چىرا *tchirā*, يىل مومى *īel moumi*, t.

BRANLANT, e, adj., صاللمان *sālynān*, چالقنان *tchālqanān*, t.

BRANLE, s. m., agitation de ce qui branle, صاللمه *sāllanma*, t.; حرکت *harèket*. — Mettre en branle,

حرکتہ *qymildätmaq*, قملداتماق
 harekète guëturmek. —
 Donner le branle à une affaire,
 برایشه مبادرت ایتمک
*bir'ichè mü-
 bādèret itmek*. — Être en branle,
 douter, شهبدهه قالمق
*chubhèdè
 qālmaq*. — Se mettre en branle,
 حرکتہ
 قملداتماق
qymildänmaq,
 harekète guelmek, a.-t.

BRANLEMENT, s. m., صالانش
sällanich, t.; حرکت
hareket, a.

BRANLER, v. a., صالماق
sälmaq,
 قملداتماق
qymildätmaq. — Branler
 la tête, باشی قملداتماق
*bāchi qy-
 mildänmaq*, t.

BRANLER, v. n., être agité,
 قملداتماق
sällänmaq,
 قملداتماق
qymildänmaq, t.

BRANLE-QUEUE, s. m., oiseau,
 قویروق صالان
qouïrouq sālän, t.

BRAQUE OU BRAC, s. m., chien,
 زغر
zaghar, t. — Au fig., se dit d'un
 homme étourdi, écervelé,
 شاشقن
chāchqoun, سرسم
sersem, t.

BRAQUEMART, s. m., عجم فلجی
 'adjem qylidji, t.

BRAQUER, v. a., دوزتمک
*duzet-
 mek*. — le canon, طوب قورماق
thop qourmaq, t.

BRAQUES, s. f. pl., ینکج مقصلری
iënguedj maqaslëri, t.

BRAS, s. m., بازو
qol, t.; بازو
*bā-
 zou*, p. — L'avant-bras, ساعد
sā'id, a. — Recevoir à bras ouverts,
 سرور ایله استقباله کلمک
*surour ilè
 istiqbālè guelmek*. —
 Avoir quelqu'un sur les bras, à sa
 charge, بر کسمه بی خرچلق وبروب

کوزتمک
*bir kimsèi khardjlyq virup
 gueuzetmek*, t.

A BRAS, adv., à force de bras,
 قوت بازو ایله
qouvveti bāzou ilè. —
 Frapper à tour de bras, قول قوتیله
*qol qouvvetilè syqlyq
 ourmaq*. — Bras dessus, bras des-
 sous, قول قوله وبرمک
*qol qola vir-
 mek*. — Qui a les bras longs, qui a
 du pouvoir, نفوذلو کشی
*nufouzlu
 ktchi*, السدن چوق شی کلور آدم
elinden tchoq chëi guëlur adem. —
 Bras, division d'une riviere, جای
 قولی
tchāi qolou. — Bras de mer,
 دکز قولی
dënyz qoly. — Bras de
 fauteuil, صندالیه قلتوشی
*sandālia
 qoltoughy*, t.

BRASER, v. a., دمیری لهلمک
dëmiri lehilmek, t.

BRASIER, s. m., feu de charbons
 ardents, کمور آنشی
keumur ātëchi.
 — Grand bassin de métal, قورلق
qorlyq, منعال
manghāl. — Au fig.,
 feu de l'amour divin, عشق الله آنشی
'yehq oullah ātëchi, a.-t.

BRASIERE, s. f., bassin de métal
 pour mettre la braise, منعال
manghāl, t.

BRASILLER, v. a., قور باصدی
 ایتمک
qor bāsty itmek, t.

BRASSE, s. f., قولادج
qolādji, t.

BRASSEE, s. f., قوجاق
qodjāq, t.

BRASSER, v. a., faire de la biere,
 ارپه صوبی ا
arpa souï it. — Re-
 muer à force de bras, ال ایله
 چالتمق
el-ilè tchālqatmaq, t.

BRASSERIE, s. f., ارپه صوبی *arpa souï kiärkhāneci*, کارخانه سی t.-p.

BRASSEUR, s. m., ارپه صوبی *arpa souï qāinādān*, قابنادان t.

BRASSIÈRES, s. f. pl., زبون *zouboun*, زببون *zīboun*, t.

BRASSIN, s. m., بيرا تکنه سی *birā tekneci*, t.

BRAVACHE, s. m., fanfaron, فورته جی *fortadji*, t.

BRAVACHERIE, s. f., jactance frivole, فورته *forta*, t.

BRAVADE, s. f., لافزنلق *lāfazenylyq*. — Faire des bravades, سوز *seuz ātup qorqoutmaq*, قورقوتماق, t.

BRAVE, adj., يرار *iarār*, t.; يکت *chedjā'atlu*, ا.-t.; شجاعتلو *ūguït*, يورکلو *keskîn*, keskîn, *ürreklü*. — Brave homme, homme bon, ابو آدم *eü ādem*, t.

BRAVEMENT, adv., دليرانه *dělirānè*, شجاعانه *chedjī'ānè*, a.-t.

BRAVER, v. a., ne pas craindre, قورقوماق *qorqmamaq*. — Affronter les dangers, کندویسی تهلكه یسه *guenduï tehlikè brāqmaq*. — la mort, قورقوماق *eulunden qorqnamaq*. — Insulter, سوکمهک *seuïmek*. — Faire le brave, کسکینلک ساتماق *keskînlik sātmaq*.

BRAVO, interj., t. pour applaudir, افرین *āferîn*, p.

BRAVOURE, s. f., غیرت *ghāïret*, يکتلک *chedjā'at*, ا.; شجاعت *ūguïtlyk*, t.; بهادرلک *behādirlyk*, p.-t.

BRAYER, s. m., bandage, قاسيق *qācyq bāghy*, باغی t.

BRAYETTE, s. f., دون ياربعی *don iāryghy*, یرتماج *irtmādj*, t.

BREBIS, s. f., femelle du bélier, ماربه *mārīa*. — Au fig., chrétiens sous un pasteur, رعیه *raïè*. — Brebis gauleuse, fam., personne dont la société est dangereuse, تهلكه لوبر آدم *tehlikèlu bir ādem*, t.

BRECHE, s. f., ouverture faite à un mur, كدك - كدوك *guèduk*, t.; رخنه *rakhnè*, p. — Ouvrir la —, حصاره كدك اچمق *hyçārè guèduk ātchmaq*. — Brèche à un couteau, بجاق كدوكی *būchāq guèduï*. — à l'honneur, عرض يقمقلعی *'yrz iqmaqlyghy*. — Tort, domage, ضرر *zarar*, سکتنه *sektè*, s. — Faire brèche, نقصان كتورمك *zarar, noqsān guèturmek*.

BRECHE-DENT, s. comp., اون *cun dīchi guedik*, ديشی كدك *guèduk*, t.; هم *eh-tem*, a.

BREDOUILLEMENT, s. m., كوه ليه *guèvèlemè*, كككيلك *kèkèilik*, t.; رطانه *rathāna*, a.

BREDOUILLER, v. n., parler d'une manière peu distincte sans articuler, دلي دولاشمق *dili dolāchmaq*, طوتقون سويلمك *thoutqoun seuïlèmek*, t.

BREDOUILLEUR, SE, s., طوتقون *thoutqoun seuïlèien*, كككى *kèkèi*, t.

BREF, VE, adj., قصه *qyssa*, a.

BREF, adv., en un mot, والحاصل *velhâcil*, العاصل *elhâcil*, الجملة في *fildjumlè*, a.

BREF, s. m., lettre du pape, ريم پاپا فرمانی - براتی *rim pāpā fermāni, bërāti*, t.

BREHIS, s. f., quadrupède de Madagascar, بر نوع جانور *bir nev'î djänver*, t.

BRELAN, s. m., jeu de cartes, بر جنس کاغذ اوبونی *bir djins kiāghyd oïouni*, t.

BRELANDIER, s. m., قمارچی *gou-mārdji*, t.

BRELOQUE, s. f., bijou, اوبنجق *oïoundjaq, djidji*, t.

BRÉSIL, s. m., براريليا *brāziliā*. — Bois de —, بقم *baqām*, t.

BRETAGNE (la Grande-), s. f., انكلترة *inguiltèra*. — Province de France, برتانيا ايالتی *bretāniè eïālèti*.

BRÉTAILLER, v. n., مطرقچيلق ا *mathraqtchilyq it*, t.

BRÉTAILLEUR, s. m., مطرقچي *mathraqtchi*, ايکيت *iguît*, t.

BRETELLES, s. f. pl., قايش *qāich*, پانتالون قايشی *pāntalon qāichi*, t.

BRETON, NE, s., برتانييا *bretāniā ehālicinden*.

BRETTE, s. f., longue épée, اوزون *ouzun metch*, t.

BREUVAGE, s. m., ايچقى *itçhi*, شرب *itçhèdjek*, t.; ايسچك *churb*, a.

BRÈVE, s. f., syllabe prononcée

rapidement, هجا موجز *hedjèi mou-djiz*, a.

BREVET, s. m., برات *berāt*, pl. برات *berāvāt*, a. — d'invention, privilège accordé à un inventeur, ايجاد براتی *idjād berāti*. — Brevet ou diplôme de décoration, نشان *nichān bërāti*, a.-t.

BRÉVETAIRE, s. m., porteur d'un brevet du roi, براتلو *berātlu*, دارنده *bërāt sāhibi*, a.-t.; برات *dārendèi bërāt*, p.-a.

BREVETER, v. a., donner le brevet d'un office, برات و برمک *bè-rāt virmek*, t. — Accorder un privilège à un auteur pour une découverte, ايجاد براتنی توجیه ا *idjād bërātini tevdih it*, a.-t.

BRÉVIAIRE, s. m., کتاب صلوات *kitābi salavāt*, فرض اولان *farz olān salāvātūn kitābi*, a.-t.

BRÉVITÉ, s. f., opposé à longueur, اختصار *ikhtisār*, a.

BRIBE, s. f., gros morceau de pain, انمک پاره سی *etmek pāreci*, اکمک پارچدسی *ekmek pārtchaci*.

BRIBES, au pl., restes des repas, طعامدن باقی - قالانی *thā'mden bāqy, qālāni*, a.-t.

BRICHET, s. m., le sternum, گوعوغ *gueugus guēmigu*, t.

BRICOLE, s. f., longe de cuir, قايش *qāich*, t.

BRIDE, s. f., دزکن *guiem*, لجام *li-dizgun*, اويان *ouïān*, t.;

djām, a. — Bride de bonnet, بارتَه
باغی *bārēta bāghy*. — Lien, باغ
bāgh, بند *bend*, p. — Courir à toute
bride, à bride abattue, دولو دزگن

ایله *dolou dizgun ilè*. — Un coup,
une secousse de bride, اوبان سلکمی
oñan silkimi. — Tenir en bride, dans
le devoir, اوبانلق *ouñanlamaq*,
عصبا *zabth it*. — Lâcher la bride à,
cesser de retenir, اوبانی بوش قومق
ouñani boch qomaq. — Rendre la
bride à un cheval, دزگنی صالیورمک
dizguini sālyvirmek. — Serrer la
bride, tenir la bride courte à un
cheval, دزگین چکهک *dizguin
tchekmek*. — Tourner la bride,
ا *athfi 'inān it*, a.-t.

BRIDER, v. a., کلمک *guēm-
lēmek*, اوبانلق *ouñanlamaq*. — un
cheval, آتَه اوبان ادرمق *āta ouñan
ourmaq*. — Au fig., réprimer, منع
men' it, a.-t.

BRIDON, s. m., bride légère, قنظرمه
qantharma, t.

BRIEF, ÈVE, adj., قصه *qyssa*,
قصیر *qacyr*, مختصر *moukhtaçar*, a.

BRIÈVEMENT, adv., مختصر بجه
moukhtaçaridjè, a.-t.

BRIÈVETÉ, s. f., قصه *qyssa-
lyq*, اختصار *rkhuçar*, a.-t.

BRIGADE, s. f., لوا *livā*. — Génér-
al de —, ou maréchal de camp,
لوا میر *mīri livā*, a.

BRIGADIER, s. m., sous-officier
dans la cavalerie, اَنلوعسکر چاوشی
atlu 'asker tchāvouchou. — Briga-

dier de bateau, le canotier qui borde
l'aviron le plus de l'avant, باش
کور کچی *bāch kurektchi*, t.

BRIGAND, s. m., حیدود *haïdoud*,
بول کسبجی *harāmi*, a.; بول کسبجی
iol kəcıdji, t.

BRIGANDAGE, s. m., vol, حیدودلق
haïdoudliq, بول کسبجیلک *iol kəcıdji-
lik*, t.; شاعت *chinā'at*, a. — Dé-
prédation, غارت و تخریب *ghā-
ret u takhrīb*, a.

BRIGANDER, v. n., خرسزلق ا
khyrsyzlyq it, بول کسبجیلک ا
iol kəcıdjilik it, t.

BRIGANTIN, s. m., چکتیری *tchek-
turi*, کوچک قورصان کپسی *kut-
chuk qorsān guēmīci*, t.

BRIGNOLE, s. f., اریک مقولهسی
erik maqoulèci, t.

BRIGUE, s. f., poursuite vive,
دعا *d'avā*, آدعا *iddi'ā*, طلب *tha-
leb*. — Faction, parti, سوزی بر
*seuzi bir itmich-
lèruñ syrqaçy*, t.

BRIGUER, v. a., طلب - هوس ا
thaleb, هaves *it*, طالب *thālib ol*,
a.-t.; جان آتمق *djān ātmaq*, t.

BRILLAMMENT, adv., کوزلجه *gu-
zeldjè*, t.; رونق ایله *revnaq ilè*.

BRILLANT, e; adj., qui brille,
پارلاق *pārmaq*, پارلابجی *pār-lāidji*,
شعله *ıldirāidji*, t.; بلد راجی-
ی *ch'culè vīridji*, a.-t.

BRILLANT, s. m., éclat, lustre;
جلا *djilā*, رونق *revnaq*. — Dia-
mant, الہاس *elmās*, a.-t.; برلانتي
birlānti, پرلانته *pirlānta*, t.

BRILLANTER, v. a., tailler un brillant, بر الماس طاشی یونمق, *bir elmās thāchi iōnmaq*. — Orner de pensées subtiles, نکته ایله, *nuktè ilè zīnetlèmek*, a.-t.

BRILLER, v. n., jeter une lumière éclatante, پارلمق, *pārlamaq*, یلدرامق, *ıldirāmaq*, t.

BRIMBORION, s. m., جزئی, *dju-z'i*, a.

BRIN, s. m., premier jet d'un végétal, tige d'arbuste, فیلیس, *filis*. — Brin de plante, فدان, *fidān*. — Parcelle, ذره, *zerrè*. — Il n'est pas resté un brin, ذره مقدار قالمدی, *zerrè myqtār qālmadi*. — Un brin de paille, صمان صاپی, *samān sāpy*. — Un brin, pop., un peu, براز, *bir-rāz*, بر پارچه, *bir pārtchia*, t.

BRIOCHE, s. f., gâteau, چورک, *čoruk*, tcheurek, t.

BRION, s. m., توزاق, *touzāq*, t.

BRIQUE, s. f., non cuite, کریچ, *kerpidj*. — cuite, طغلاه, *thoughla*, t.

BRIQUET, s. m., چاقمق, *tchiāq-maq*. — Battre le briquet, آتیش, *ātech tchiūqmaq*, t.

BRIQUETERIE, s. f., طغلاه, *thoughla kiārkhānci*, t.

BRIQUETIER, s. m., طغلاهچی, *thoughladji*, t.

BRIS, s. m., قرمه, *qyrytma*, قرمه, *qyrma*, t.

BRISANS, s. m. pl., شاب, *chāb*.

— Brisant, vague qui se brise contre la côte, دالغه, *dālgha*, t.

BRISE, s. f., petit vent frais, سرین روزگار, *rouzguiārdjiq*, سرین روزگار, *serin rouzguiār*. — Brise du soir, qui se fait régulièrement sentir dans l'archipel, et particulièrement dans le golfe de Smyrne, انباد, *embād*. — Jolie brise, سرین روزگار, *serin rouzguiār*, باد عاصف, *bādī 'ācyf*, p.-a.

BRISE-COU, s. m., اوچرم, *outchouroum*, t.

BRISE-RAISON, s. m., دلی, *dèli*, t.

BRISÉES, s. f. pl., t. de chasse, ایزر, *izr*, اثر, *ātz*. — Suivre les brisées de quelqu'un, ایزلمک, *izlèmek*, ایتلید, *itlīd it*. — Aller sur les brisées de quelqu'un, بر کسمیه, *bir kimsiè*, رقیب او, *raqīb ol*.

BRISEMENT, s. m., des vagues, طلغه چاتلمهسی, *dhalgha tchātla-maci*, t.

BRISER, v. a., rompre, mettre en pièces, کسرا, *kesr it*, پارهلمق, *pāralamaq*, صیمق, *symaq*, پاره پاره, *pāra parā it*. — En parlant des flots, چاتلمق, *tchātlamaq*, t.

BRISER les reins, fatiguer, پک, *pek iouroultmaq*. — Briser le cœur, خاطرگی شکست, *khāthyri chikest it*. — Briser la paille, صمانی اواتمق, *samāni oufātmaq*. — Brisons là, بتورهلم, *biturèlum*. — Briser ses fers, s'affranchir de la tyrannie, زنجیرلرینی قرمق, *zendjir-lerini qyrmaq*, ظلمدن خلاص بولمق, *čhalas bolmaq*.

zoulmden khalās boulmaq. — Briser les chaînes de quelqu'un, le dégager, تحلیه سبیل ا *takhliēi sebīl it.* — Se Briser, v. réfl., se casser, être mis en pièces, قرقلق *qrrylmaq,* منکسر *pāralanmaq,* پاره لئمق *munkecir ol.* — Se Briser ou Briser, v. n. (contre la côte), اوزرینه دوشمک *qaiā uzérinē duchmek, t.*

BRISOIR, s. m., instrument à briser le chanvre, la paille, کتن *kēten deukedjek thoqmaq, t.*

BRISURE, s. f., partie brisée, قرقلق *qrrylyq, t.*

BROC, s. m., کندر *testi,* دستى *kilinder, t.* — De bric et de broc, اوتئدن برودن *eutēden bēruden.*

BROCANTER, v. a., بدللشک *bē-dellechmek, t.;* دکش - مبادله *dēich, mubādèlèit,* تحفجلیک *tohafdjilik it.*

BROCANTEUR, s. m., مطره باز *mathrabāz,* دکشیجی *dēichidji,* ساتیجی *sātīdji, t.*

BROCARD, s. m., raillerie piquante, کئندی *kēcīndi, t.*

BROCARDER, v. a., railler, کسندیه *kēcīndiē ālmaq, t.*

BROCARD, s. m., étoffe de soie, d'or ou d'argent, دیبا *dībā.* — d'or, سراسر *serācer, p.* — d'argent, گومشلو دیبا *gunuchlu dībā, t.*

BROCHAGE, s. m., دیبا ایشلنمسی *dībā ichlenmēci, t.*

BROCHE, s. f., شیش *chīch.* — pour le rôti, کباب شیشی *kebāb chī-*

chi, t. — Mettre à la —, شیشه *chīchē saplāmaq.* — Tourner la —, کبابی چوبرمک *kēbābi tchēvīrmek.*

BROCHÉE, s. f., بر شیش طولوسی *bir chīch dholouçou, t.*

BROCHER, v. a., tisser, اورمک *eurmek,* طوقومق *dhoqoumaq.* — Écrire, composer à la hâte, عجله ایله *'adjèlè ilè tasnif it.* — Couvrir un livre de papier, بر *bir kitābuñ djuzlērini dikmek,* کاغدلله *kiāghidlè qāplamaq, t.*

BROCHES, s. f. pl., défenses du sanglier, بیان طوکزک ازو *īabān dhonouzuñ āzou dīchlēri, t.*

BROCHET, s. m., poisson, طورنه *thourna bālyghy, t.*

BROCHETTE, s. f., شیشجغز *chīch-djaghaz, t.*

BROCHEUR; EUSE, s., de livres, کتاب جزلری باغلیجی *kitāb djuzlēri bāghlāidjī, t.*

BROCHURE, s. f., action de brocher. Voy. BROCHAGE.

BROCHURE, livre broché, فقط *faqath djuzlēri dikilmich kitāb.* — Petit ouvrage, کتابجک *kitābdjik, t.*

BROCOLI, s. m., قره لحنه *qara lahana, t.;* زنبوط *zenbouth, a.*

BRODEQUIN, s. m., لاپچین *lāp-tchīn, t.*

BRODÉ, adj., نقشلو *naqychlu,* اشلنم *ichlenmich,* اشلنمه *ichlēmē, t.*

BRODER, v. a., نقش‌نقش *naqich-lamaq*, نقش‌نقش *naqch ichlèmek*, a.-t.; کرف ایشلیک *ker-guief ichlèmek*, t.

BRODERIE, s. f., ouvrage de celui qui brode, نقش *naqch*, a.; کرف *ker-guief* ایشلی *ichi*, t. — d'or, زردوزی *zerdouzi*, p.; زردوزلیق *zerdouzlyq*, p.-t. — Ornement, زینت *zînet*, a.

BRODEUR, SE, s., نقش ایشلیچی *naqch ichlèidji*, نقشچی *naqichilji*, t.-a.; کرف ایشلیان *ker-guief ichlèien*, t. — en or, زردوز *zerdouz*, p.

BROIEMENT, s. m., دوکمه *deug-mè*, ازلیش *ezilich*, t.

BROMÉLIE, s. f. Voy. ANANAS.

BROMOS ou **BROMOT**, s. m., plante vulnèraire détèrsive, یبان یولافی *îbân îolâfi*, t.; دوسر *davser*, a.

BRONCHADE, s. f., faux pas d'un cheval, دوشش سورچمه *surtchmè*, دوشش *duchuch*, t.

BRONCHEMENT, s. m., سورچمک *surtchmeklik*, t.

BRONCHER, v. n., سرچمهک *surtchmek*, سورچتورمک *surtchturmek* ou سورچرمک *surtchurmek*. — Au fig., faillir, یاکلمق *îânîlmaq*, t.; خطا *khathâ it*, a.-t.

BRONCHES, s. f. pl., vaisseaux du poumon qui reçoivent l'air, آق جکر طمرلری *âq djiguer dhamarlari*, t.; مجاری الریة *medjâri urriât*, a.

BRONCHIAL, E, adj., qui appartient aux bronches, مجاری الریة *medjâri urriâtè dâir*, a.-t.

BRONZE, s. m., توج *toudj*, پرنج *pirindj*, p.-t.

BRONZER, v. a., توج رنگنی *toudj renguini* و برمک *vîrmek*, t.

BROQUETTE, s. f., کوچک اکسر *kutchuk êkser*, p.-t.

BROSSE, s. f., vergette, کفه *kefè*. — Gros pinceau, بیوک توی قلمی *büük tuî qalemi*, فورچه *fourtchia*, t.

BROSSER, v. a., فورچه لبق *fourtchialamaq*, کفه لیک *kiêfelèmek*, t.

BROSSIER, s. m., فرچه جسی *fourtchadji*, t.

BROU, s. m., جوزک یشل قبوغی *djevîzuñ îèchil qaboughy*, t.

BROUET, s. m., ترید *tirît*, t.

BROUETTE, s. f., ال عربدهسی *el 'arabaci*, t.

BROUETTER, v. a., ال عربدهسیله *el 'arabacîla gueutur-mek*, t.

BROUHANA, s. m., کورلتی *gueurultu*, t.; دمدمه *demdèmè*, p.

BROUILLAMINI, s. m. Voy. EMBROUILLAMINI.

BROUILLARD, s. m., vapeur, طومان *dhoumân*. — Temps de brouillard, طومانلو و صوغوق هوا *dhoumânlu vè soghouq havâ*. — Livre de commerce, مسوده *mucevvedè*. — Papier brouillard, adj., چرچوه کاغدی *tchertchivè kiâghydi*, t.

BROUILLASSER, v. imp. Voyez BRUINER.

BROUILLER, v. a., mêler, mettre pèle-mêle, قارشمقی *qârichturmaq*,

ا قارشق *qārma qārīchyq it.*
 — des personnes, بوزوشترمق *bo-*
zouchturmaq. — un liquide, le ren-
 dre trouble, بولاندرمىق *boulāndur-*
maq. — Se Brouiller, v. réfl.,
 بوزوشمق *bozouchmaq, t.*

BROUILLERIE, s. f., بوزوشلق *bo-*
zouchiqlyq, بوزش *bozich, t.;* نزاع
nizā', شقاق *chiqāq, a.*

BROUILLON, s. m., qui jette la
 dissension, قارشترىجى *qārīchturi-*
dji, — Ce
 qu'on écrit avant de le mettre au net,
 قراله *qaralama,* تسويد *tasvīd,*
 مسودة *mucevvedet, a.*

BROUIR, v. a., قراغودنصره کنش
qyrāghouden
soñra gunech harārētīnden. iānmaq,
 قراغودوشك *qyrāghou duchmek, t.*

BROUISSURE, s. f., قراغوزبانى
qyrāghou zīāni, t.

BROUSSAILLES, s. f. pl., چالى
tchāli, چالى چىپى *tchāli tchir-*
pi, t.

BROUSSE, ville de Bythynie, بروسه
brouça.

BROUTER, v. a., اوتلمق *otla-*
maq, t.

BROUTILLES, s. f. pl., menues
 branches, اجاج *aghādj*
dāldjaghazlari. — Bagatelles,
 جزئیات *djuzūāt.* — Vieilleries,
 اسكى بسكى *eski bouski, t.;*
 خرت مرت *khourt mourt, t.*

BROYEMENT, s. m., ازش *ezīcht,*
 ازله *ezilmè, t.*

BROYER, v. a., ازمك *ezmek,*
 سحق *sahq it, a.-t.*

BROYEUR, s. m., سحق ايدىجى
sahq idīdji, سحاق *sahhaq, a.*

BROYON, s. m., بوبالرى ازه جك
boyālari ezēdjek thāch, t.

BRU, s. f., كلين *guèlīn, t.*

BRUANT, s. m., صارى قوشى
sāry gouchi, صارى اسمه *sāry as-*
ma, t.

BRUGNON, s. m., بر صوى قتى
bir soī qaty cheftālou, t.

BRUINE, s. f., قراغو *qyrāghou, t.*

BRUINÉ, e, adj., gâté par la
 bruine, قراغو بيمش *qyrāghou iē-*
nīch, t.

BRUINER, v. imp., قراغو - پوص
qyrāghou, pou ياغمق *qyrāghou,*
 قراغودوشك *qyrāghou duchmek, t.*

BRUIR, v. n., هسكاهه - شمانه ا
henguiāmè, chamāta it, p.-t.

BRUISSMENT, s. m., شمانه *cha-*
māta, t.-p.; ولوله *velvèlè, a.*

BRUIT, s. m., son, شمانه *cha-*
māta, كوتردى *keuturdi.* — Assem-
 blage de sons confus, كورلتى *gu-*
rultu. — Faire du bruit, ا پاتردى
pātyrdi it, شمانه *chamāta it.* —
 Bruit des pieds de personnes qui

sautent, courent, اياق پاتردى سى
aiāq pātyrdici. — Nouvelle
 خبر, *khāber.* — qui court, سوز *ses,*
 حوادث *havādis.* — Le bruit
 s'est répandu que, سس چيقديكه
ses tchyqtiki. — Murmure,
 سزلىتى *sizily,* — Renommée,
 شهرت *cheuhret, a.*

BRUIT, éclat que font certaines choses dans le monde, پاتلاق *pāt-lāq*, پاتلامه *pātlama*, ولوله *velvèlè*. — Exciter du bruit, du tumulte, براقمق ولوله *velvèlè brāqmaq*. — Bruit des coups de fusils, ولولسه *velvèlè tufenk*. — Bruit, querelle, trouble, غوغا *gaughā*. — A grand bruit, avec ostentation, ايله *thanthana ilè*, a.-t. — A petit bruit, ياواش *iāvāch* ياواش *iāvāch*, t.; مخفيجه *makhfīdjè*, a.-t.

BRULANT, E, adj., ينار *ianār*, حرارتلو *hakāretlu* ياقيجي *iāqydji*.

BRULÉ, s. m., consommé, يانمش *iānmich*, t.; محروق *mahrouq*, a. — Odeur d'un corps qui brûle, يانق قوقوسي *iānyq qoqoucou*, t.

BRULÉ, adj., trop cuit, چوق *choq* پيشمش *pīshmich*, t.

BRULER, v. a., consumer par le feu, ياقمق - ياقمق *iāqmaq*, احراق *ātechè iāqmaq*, اهراق *ihrāq it*, a.-t. — Faire du feu de..., ياقمق *ātech iāqmaq*, t.

BRULER, v. n., être consumé par le feu, يانمق *iānmaq*. — Être très-chaud, پك اسجاق او *pek issidjāq ol*, عشقه *ātech guī-bi iānmaq*. — Brûler d'amour, يانمق *yehqilè iānmaq*. — Brûler du désir, پك ارزو *pek arzou it*, اشتياق *ichtiāq it*, a.-t.

BRULER, v. a., appliquer le feu sur une partie malade du corps pour la guérir, ياقمق *iāqmaq*. — Cau-

teriser, داغ ياقمق *dāgh iāqmaq*, كى *kēi etmek*, a.-t. — Se brûler, v. réfl., يانمق *iānmaq*. — Je me suis brûlé la main, الهى ياندم *elimi iāndum*. — Brûler le café, قهوه قاورمق *qahvè qāvourmaq*.

BRULOT, s. m., حراقه *harrāqa*, a.; آتش كيميسى *ātech guēmici*, t.

BRULURE, s. f., يانقلىق *iāniqlıq*, t.; اثر حرق *ēcəri harq*, a.

BRUMAL, E, adj., قيشلق *qychlyq*, قيشه منصوب *qīchè mensoub*, t.-a.; شتوي *chetvi*, a.

BRUME, s. f., بلوت *boulout*, t.

BRUMEUX, SE, adj., طومانلو *dhounānlu* بلوتلو *bouloutlu*, t.

BRUN, E, adj., اسمر *esmer*, چرده *tcherdè*, بىغداى *qaramtraq*, بوغداى *boghdaī enlu*, t.

BRUNATRE, adj., اسمرجه *esmer-djè*, a.-t.

BRUNE, s. f., chute du jour, ياتسى زمانى *iātci zēmāni*, t.-a.

BRUNELLE, s. f., plante vulnéraire, نوريه *nouriet*, a.

BRUNET, TE, adj., diminutif de brun, اسمر كيمسنه *esmer kimesnè*, a.-t.

BRUNI, s. m., t. d'orfèvrerie, partie polie, جلالو *djilālu*, t.

BRUNIR, v. a., devenir brun, اسمر *esmer ol*. Voy. POLIR.

BRUNISSAGE, s. m., جلاله *dji-lālama*, t.

BRUNISSEUR, SE, S., جلاجى *dji-lādji*, t.

BRUNISSOIR, s. m., مصقله *mas-gala*, a.

BRUSQUE, adj. com., تيز مزاجلو *tiz mizādjlū*, p.-a.-t.; سرت *sert*, t.; صرب *sarp*, عجول *'adjoul*, a.

BRUSQUEMENT, adv., سرتلگله *sertliguilè*, ايله *'unf ilè*, a.-t.

BRUSQUER, v. a., offenser par des paroles dures, سرت سوبلمک *sert seülemek*. — une affaire, la terminer vite, بر ايشی عجله ايله بترمک *bir ichi 'adjelè ilè biturmek*, t.

BRUSQUERIE, s. f., سرتلک *sertlik*, t.; عنف *'unf*, a.

BRUT, adj., qui n'est pas raffiné, خام *khām*. — Qui n'est pas poli, جلاسز *djilāsyz*. — Qui n'est pas net, تمیز اولمیان *témiz olmaïān*, t.; غلیظ *ghalız*, a.

BRUTAL, E, adj., grossier, خوبرات *khoïrāt*, t.; قبا *qabā*. — Emporté, دارغون *dārghoun*, t.

BRUTALEMENT, adv., خوبراتلغله *khoïrātlyghilè*, t.; حیوانجه *haïvāndjè*, حیوان کبی *haïvān guibi*, a.-t.

BRUTALISER, v. a., خوبراتلق ا *khoïrātlyq it*, سوکمک *seümek*, t.

BRUTALITÉ, s. f., خوبراتلق *khoïrātlyq*, t.; حیوانلق *haïvānlyq*, a.-t.

BRUTE, s. f., animal, حیوان *haïvān*, بهیمه *bèhîmè*, pl. بهایم *bèhāim*, حیوان غیر ناطق *haïvāni ghaïr nāthyq*. — Personne sans esprit ni jugement, بوداله *boudāla*, t.; عقسز کمنسه *'aqylsyz kimesnè*, a.-t.

BRUXELLES, capitale des Pays-Bas, بروکسلا - بروکسلا *brouqsèlā*.

BRUYAMMENT, adv., شماته ايله *chamāta ilè*, t.

BRUYANT, E, adj., شماتدلو *chamātalu*, کورلک یجی *gueuruldāidji*, t.

BRUYÈRE, s. f., سپرکه اوتی *supurguè oti*, t.

BUANDERIE, s. f., چماشیر *tchamāchir* یا *iaïqadjaq ier*, t.

BUANDIER, s. m., چماشیرجی *tchamāchirdji*, چریجی *tchirpīdji*, t.

BUBE, s. f., élevation sur la peau, قبارجق *qabārdjyq*, t.

BUBON, s. m., pestilentiel, حورت *humret*, بمر *khūardjyq*, یومرو *iömrou*, t.

BUCCIN, s. m., بوینوز شکلنک *boïnouz cheklindè olān sadef*, t.

BUCHE, s. f., gros morceau de bois, ابری اودون پارچهسی *iri odoun pārtchaci*, کوتک *keutuk*. — Familier, homme stupide, ابله *eblèh*, شاشقن *chāchqyn*, t.

BUCHER, s. m., اودونلق *odounlouq*. — Pile de bois, اودون بیغنی *odoun iïghini*, t.

BUCHERON, s. m., اودونجی *odoundji*, کسبجی *odoun kèsbīdjī*, t.

BUCHETTE, s. f., menu bois, انجه *indjè odoun pārtchaci*, اودون پارچهسی *hīzum*, p.

BUDE, ville de Hongrie, بدون *boudun*.

BUDGET, s. m., دولتک سنوی *irād w mserf hasābi* - دفتری

devlētūn sēnēvi trād u masraf hi-
çābi, destēri, a.-t.

BUFFET, s. m., سفره طاقمی
sofra thāqymī dolābi, t.

BUFFLE, s. m., quadrupède, صو
ماندک - ماندا sou syghiri,
mānda, ماندک قره qara mānda, t.;

جاموس djāmous, a.

BUFFLE, s. m. (CUIR), ماندک درپسی
māndā dērici, t.

BUFFLETIN, s. m., jeune buffle,
sou syghyrī یاورپسی
iāvrici, t.

BUGLOSE, s. f., صغر دلی syghyr
dili, t.; لسان التور liçān us-sor, a.

BUGRANE OU ARRÊTE-BOEUF, s. f.,
plante, دلبوران اوتی dilbourān oty,
t.; عجرم 'adjrum, a.

BUIS, s. m., چمشیر tchimchīr, t.

BUISSON, s. m., چالی tchāli,
چاللیق tchālilyq, t.

BUKHAREST, ville de Valachie,
بوکرش - بوکرش boukrech.

BUKHARIE, contrée d'Asie, بخارا
boukhārā.

BULBE, s. f., چچک صوغانی
tchitchek soghāni. Voy. OIGNON.

BULBEUX, SE, adj., صوغان
soghān keuklu, t.

BULGARE, s., habitant de la Bul-
garie, بلغار bulghār, t.

BULGARIE, s. f., province de Tur-
quie, بلغار bulghār, بلغار مملکتی
bulghār memlekēti, t.

BULLE, s. f., صو قبارجعی
sou qabārdjyghy, قبالق qabālaq.
— Bulle d'or, پافته pāftē, t.

BULLETIN, s. m., nouvelle, état
de la situation journalière, حوادث
اخبار یومیته havādis nāmē,
akhbārī ievmiē, a.-p. — Petit billet,
تذکره tezkèrē, a.

BUPHTHALMUM OU OEIL-DE-BOEUF,
s. m., plante, صغر کوزی syghyr
gueuzi, t.; عین البقر 'ain ul-ba-
qar, a.

BUPLEVRUM OU OREILLE-DE-LIÈ-
VRE, s. m., plante, خیر الله khair
oullah, اذان الارنب ezān ul-er-
neb, a.

BUPRESTE, s. f., insecte, چایرده
اولان اوزون باجقلو بر زهرلو سکک
tchātrda olān ouzoun bādjaqlu bir
zēhirlu siñek, t.; خنفس khānfas,
pl. a. خنفاق khouñāfis.

BURALISTE, s. m., یازبجی yāzi-
dji, t.

BÜRAT, s. m., bure grossière, قبا-
عبا قسبی qabā, 'abā qysmi, a.-t.

BURE, s. f., عبا 'abā, a.

BUREAU, s. m., cabinet où l'on
travaille, یازو اوطدسی yāzou odha-
ci, t.

BUREAU d'administration, قلم qa-
lem, pl. a. اقلام aqlām. — de la
chancellerie d'état à Constantinople,
بکلیک قلمی bēlik qalēmi, a.-t. —
Table à écrire, سفره چکجه tchek-
mēdjē sofrā, اقچه تختسی aqchē
takhtaci, t.

BURETTE, s. f., ابرجیق ibri-
djyq, t.

BURIN, s. m., دمر قلم dēmir qa-
lem, t.-a.; منقاش minqāch, a.

BURINER, v. a., اوبىق oïmaq, |
 khorātadjī, شقاىى chaqādji,
 demir qalem ilē yonmaq, |
 t. — Au figuré, sot, ignorant,

BURLESQUE, adj., خوراتهجى
 khorātatalu, كولىجك gulē-
 djek, t.

BURLESQUEMENT, adv., شقا ايله
 chaqā ilē, t.

BUSC, s. m., سینه بندى sīnē
 bendi, p.

BUSE, s. f., espèce d'oiseau de
 proie, غم خورک gham khorek,
 t. — Au figuré, sot, ignorant,
 بوداله boudāla, t.; جاهل djā-
 hil, a.

BUSQUER, v. a., mettre un busc,
 سینه بندى قومق sīnē bendi qo-
 maq, t.

BUSSEROLE, BOUSSEROLE, s. f.,
 arbrisseau, بر نوع قوجه يمشى
 bir nev' i godja iēmichi aghā-
 dji, t.; عنب الدب 'aneb ūd-
 debb, a.

BUSTE, s. m., انسانک يارم
 insānuī, بوبلو اولان مجسم صورتى
 iārim boīlu olān mudjessim 'sourēti,
 a.-t.

BUT, s. m., point où l'on vise,
 نشان اووق nichāni, t.-p.; نشان
 nichān, p.; هدف amādj, |
 hedef. — Frapper au but, le tou-
 cher, نشان اووق nichānē ourmaq,
 a. — Intention, نیت niyet, |
 مرام mērān, مقصود maqsoud, a. — At-

teindre son but, مرانده واصل او,
 merāminē vācil ol, مرانده نائل او,
 murādinē nāil ol. — De but en
 blanc, inconsiderément, دوشنهکسزین,
 duchunmeksizīn, t.

BUTER, v. n., — نشانه آتمق
 nichānē ātmaq, اورمق
 ourmaq. Voy. BRONCHER.

SE BUTER à..., v. réfl., se dé-
 terminer, كوكلى صاپلتمق gueñuli
 sāplatmaq. — Être contraires, op-
 posés l'un à l'autre, بربرينه مخالف
 bir birinē moukhālif ol. — Ten-
 dre vers, قصد او qasd it, a.-t.

BUTIN, s. m., دويم يغمما iāghmā,
 ديوملىق doīoum, t.; شكار chikiār, p.;
 ديوملىق doīoumlyq, اقترمه aqtarma. — lé-
 gal, غنيمت ghanīmet, a.; غنيمت
 ghanīmet māli, a.-t.

BUTINER, v. n., يغمالمق iāgh-
 mālamaq, يغمما او iāghmā it, t.

BUTIREUX, SE, adj., de la nature
 du beurre, ياغلو iāghlu, t.

BUTOR, s. m., oiseau de marais,
 بالقچل bālyq-
 tchil, باتقچيل bātaqtchil, t.; خور
 māhi khor, p. — Au fig., stupide, lourdaud,
 شاشقون chāch-
 qun, اوغوز oghouz, t.

BUTTE, s. f., petite élévation,
 دپه tepē. — Être en butte à..., ex-
 posé à..., مظهر نشان nichānē ol,
 مظهر او mazher ol. — En butte à l'ini-
 mitié, مظهر عداوت mazheri 'adā-
 vet. — Se mettre en butte à, موجب
 او moudjib ol, a.-t.

BUVABLE, adj., ايجپلور *itchilur*,
ايجچك *itchédjek*, t.

BUVEUR, SE, s., simplement celui
ou celle qui boit, ايجچي *itchédji*.
— de vin ou liqueurs fortes,
باده نوش *itchqydji*, t.;

bādè nouch, p.; عشرت اربابي *'ichret*
erbābi, a. — Ivrogne, بکري *bekri*, t.

BUVOTTER, v. n. fam., سورہ
صوره *sora sora itchmek*,
يوتم ايجچك *ïoutoum ïoutoum*
itchmek, t.

C

C, s. m., troisième lettre de l'al-
phabet, حروف هجائک اوچنجي
حرفي *houroufi hédjenuñ uichundju*
harfi, a.-t.

ÇA, interjection pour commander
ou encourager, هايك *hüüdè*. — Ça,
or ça, maintenant, à présent, امدى
imdi, امدى *di imdi*, t.

ÇA, adv., بوراده *bounda*,
bourāda, شوراده *chourāda*. — Ça,
allons, هايك *guidèlum*, كيكيلم *hāi-*
dè, t.; يا الله *ïallah*, a.

ÇA et là, اوتده بروده *eutedè be-*
rudè, شورايه بورايه *chourāia bou-*
rāia. — Par deçà, اوتده طرفدن
tharāftan. — Courir ça et là, اورايه
بورايه سكرتمك *orāia bourāia sè-*
guirtmek, t.

ÇA, pron. pop. fam., cela, cette
chose là, بو نسنه *bou nesnè*,
بوشى *bou cheü*, بو *bou*, t.

ÇA (DE-), en deçà, prép., de ce
côté-ci, بروده *berudè*, بو طرفك
tharāfta, t.; برو طرفك *bèru tha-*

rafta. — En-deçà de la montagne,
طاغك برو طرفندك *dhāguñ beru*
tharāftanda. — Qui ça? qui est-ce?
كيدر *kîmdur*, كيدر بو *kîmdur bou*,
كيدر او *kîmdur o*.

CABALE, s. f., art prétendu du
commerce avec les esprits, علم
'ylmi rouhāni, a.-t.;
سحر بازلق *syhyrbāzlyq*, a.-p.-t.
— Complot, intrigue, machination,
يارامزلق برلشمه *ïārāmazlyqta bir-*
leçmè, حيله بازلق *hylèbāzlyq*,
a.-p.-t.; دسايس *dècīs*, pl. دسايس
dèçāis, a.; كزلو اتفاق *guizlu itti-*
fāq, a.-t.

CABALER, v. n., حيله بازلق ا
hylèbāzlyq it, a.-p.-t.; برلك ا
birlik it, يرامزلق اوغراشيق *ïarā-*
mazlyqta oghrāçmaq, كزلو اتفاق ا
guizlu ittifāq it, a.-t.

CABALEUR, s. m., intrigant,
يارامزلق چاليجي *ïarāmazlyqtatchā-*
lîdji, t.; حيله باز *hylè bāz*, a.-p.;
محرك *mouharrîk*, a.

CABANE, s. f., قالبه *qālība*, vulg. کلبه *kulbè*, اوبه *oba*, صلاح *salāch*, ایزبه *izbè*. — Fête des cabanes pour les juifs, عيد المظلة *'yd el-mezel-let*, a.

CABARET, s. m., lieu où se vend le vin, مېخانه *meïkhānè*, p.-t. — Gargote, آشخانه *āchkhānè*. — Planteau, طبلاه *thabla*, دپسى *tepsi*. — Plante, چوبان *açāroun*, اسارون, چوبان *tchobān dudugui*, t.

CABARETIER, s. m., مېخانه جى *meïkhānèdjī*, p.-t. — Gargotier, اشجى *āchdjī*, t.

CABAS, s. m., كوفه *kioufè*, t.

CABESTAN, s. m., بوجورغات *bou-djourghāt*, حالات چقرىغى *halāt tchiqryghy*. — Virer le —, حالات چقرىغى چوبرمك *halāt tchiqryghyni tchèvîrmek*, t.

CABILLAUD OU CABLIAU, s. m., morue fraîche, تازه باقله *tāzè bāqlè*, باقله بالى *bāqla bālyghy*, t.

CABILLE OU CABILE, s. f., tribu des Arabes, قبيلة *qabīlet*, pl. قبايل *qabāil*, a.

CABINET, s. m., petite chambre, اوطه *itch odha*. — de travail et d'étude, يازو اوطهسى *iāzou odhaci*, t.; خلوت اوطهسى *khalvet odhaci*, a.-p. — Lieu où l'on conserve des objets précieux, خزنه *khaznè*, corruption de خزينه *khazīnè*; خزينه اوطهسى *khazīnè odhaci*, اشياى عجيبه الصناعتى مشتمل خزينه *echiāi 'adjibet us-sanā'ati muchtēmīl*

khazīnè. — des médailles, قديم الزمان *qadīm* سكه لرئىك خزينه اوطهسى *qadīm muzzēmānsikkèlèrīnuñ khazīnè odhaci*. — Conseil intime d'une cour, خاصه ديوانسى *khāssa divāni*, مشورت ملكيه *mechvèrèti milküè*, a.; ديوان پادشاهى *dīvāni pādīchāhi*. — Secrets d'une cour, اسرار دولت *esrāri devlet*. — Courrier de —, قبرى *devlet oulāghy*, قورىرى *qourīeri*. — Tonnelle, berceau couvert de verdure, باغچه *bāgtchè gueulguīeligui*. — Lieux d'aisance, ادبخانه *edeb khānè*, a.-p.

CABLE, s. m., پالامار *pālāmār*, غومنه - غومنه *ghomèna*. — Filer le —, غومندى صالپوبرمك *ghomènaī sālyvîrmek*, t.

CABLER, v. a., faire des câbles, پالامار ايشلمك - اورمك *pālāmār ichlèmek, eurmek*, t.

CABOCHE, s. f. fam., tête, كله *kel-lè*. — Grosse —, ابرى كله *iri kellè*. — Petit clou à grosse tête, ابرى باشلو اكسر *iri bāchlu ekser*, t.

CABOCHON, s. m., pierre précieuse qui n'est pas travaillée, ايشلنماش *ichlenmènich djevher thāchi*, خام طاش *khām thāch*, t.

CABOTAGE, s. m., navigation le long des côtes, كمينك قىلرى *guèminuñ qyīlèri dholāchmaqlyghy*. — Première partie de قولانوز علمك *la science du pilotage*, قولانوز علمك

ابتداسی *qoulāghouz 'ylminuñ ibti-dācy, t.*

CABOTER, v. n., کمی ایله *guëmi* ساحلدن ساحله طولاشمق *ilë sähylden sähylē dholāchmaq,* کمی ایله اسکلهدن اسکله به امتعه *guëmi ilë iskülēden iskülēi emti'a guëtürmek,* کمی قیلری *guëmi qyilëri* صیپوروب کتمک *guëmi qyilëri sürup guitmek, t.*

CABOTEUR, s. m., کمی کراجیسی *guëmi kirādji, t.*

CABOTIER, s. m., navire, ساحلدن ساحله امتعه کتورن کیراجی - *sähylden sähylē emti'a guëtüren kîrādji, guëmici, t.*

CABOUL, ville de l'Indostan, کابل *kiāboul.*

CABRER (Se), v. f., se dresser sur les pieds de derrière, se dit particulièrement des chevaux, شاخ قالمق *chākh qālqmaq,* شاخلمق *chākhlanmaq.* — S'emporter, پیک *pek dhärylmaq, t.*; تهوره *tehävvrë guelmek, a.-t.*

CABRI OU CABRIL, s. m., jeune chevreau, کچی *oghlaq,* کچی *ketchi üavryey, t.*

CABRIOLE, s. f., پرتاوا *pertāv, t.*

CABRIOLER, v. n., قالمق *qālghymaq, t.*; پرتاوا *pertāv it, p.-t.*

CABRIOLET, s. m., ایکی تکرکللو *iki tekerleklu 'araba, t.*

CABRIOLEUR, s. m., پرتاوا ایديجی *pertāv ididji, t.*

CACA, s. m. pop., excrément d'en-

fant, اوغلانچق بوقی *oghlandjyq boqy, t.*; ققا *qaqā, a.*

CACADE, s. f., décharge du ventre, سچیه *sytchma.* — Au fig., entre-prise folle, ندبیرسز عیلى *tedbîrsyz 'ameli,* یولسزلق *ïolsyzlyq, t.*

CACALIA, s. f., plante, قاقلى *qāqyli, a.*; اوتسی مسک *misk oty,* دوه اوتی *dëvë oty, t.*

CACAO, s. m., هند بادمی *hind bādëmi,* چوقولاته بادمیسی *tchoqolāta bādëmici, t.*

CACHALOT OU CACHELOT, s. m., espèce de poisson, عروسه البحر *'aroucet ul-bahr, a.*

CACHE, s. f. fam. V. CACHETTE.

CACHÉ, E, adj., صقلو *guizlu,* کزلو *guizlenmich, t.*; ساقلو *saqlu,* کزلنمش *guizlenmich, t.*; مخفی *makhfi, a.* — Rien ne lui est caché, اكا كزلو نسنه یوقدر *añā guizlu nesnë ioqtur.*

CACHE-CACHE, s. m., بر جنس *bir djins* چوجق اوبونی *chodjouq oiouni, t.*

CACHECTIQUE, adj. com., سوقنیه *sou qanîë 'yllëtinë mubtelā, a.-t.*

CACHEMIRE, s. m., la ville ou le pays même, کشمیر *kechmîr.* — Espèce de châle des environs de la ville de ce nom, شال کشمیر *chāl kechmîr,* شال لاهور شالی *lāhor chāli* ou شال لاهوری *chāli lāhori, a.-t.* Voy. شال dans le Dictionnaire Turc-Français.

CACHER, v. a., کزلمک *guizlëmek,* صقلماق *saqlamaq, t.* — Ne pas

laisser voir, *gueuster-mémek*, *ketm it*, *setra* *setra it*, t.; *ikhfā it*, a. — Cacher un secret, *sirr saqlamaq*. — Couvrir, *eurtmek*, t.

SE CACHER, v. réfl., *kızılmek*, *guizlenmek*, *saqlanmaq*, *saqlanmaq*, *mestour*, *makhfi ol*, a.-t.; *siñmek*. — Ne pas se laisser voir, *gueurrunmémek*, t.

CACHET, s. m., pour cacheter et empreinte, *muhur*, p.-t.; *khâtem*, a. — L'empreinte même du cachet, *muhuruñ naqchi*, a.-t.

CACHETER, v. a., *muhurlémek*, *muhur ourmaq*, p.-t.; *temhîr it*, a.-t.

CACHETTE, s. f., lieu propre à se cacher, *guizlu ïer*, *kızılñek*, *guizlènèdjek ïer*, t. — En cachette, *guizludjè*, t.; *khoufîè-ten*. — En cachette de moi, *benden guizlu*. — Faire une chose en cachette, *br aishi khafîè*, *bir ichi khafîèten ichlémek*.

CACHEXIE, s. f., dépravation des humeurs, *souil-ākhlāth*, *souuil-qanîè*, a.

CACHOT, s. m., *zindān*, *zindān*, p.; *guizlu zindān*, *qānlu qouïi*, *boudroum*, t. — Mettre au —, *boudroumè vaz' it*, t.

CACHOTTERIE, s. f., *kızlu hareket*, *guizlu hareket*, a.-t.

CACIS, s. m., *br jens qre frenk*, *bir djins qara frenk uzumu*, t.

CACOCOLIE, s. f., dépravation de la bile, — *bozlu-ması*, *safrā bozoulmaci*, *inqylābi*, *inqylāb us-safrā*, a.

CACOCYME, adj. com., *zayıf*, *zaif ul-mızadj*, a.; *redii ul-kimous*, a.

CACOCYMIÉ, s. f., *ākhilāth*, *ākhilāthy fācidè-nuñ kesrèty*, a.-t.; *redā't ul-ākhlāth*, *redā't ul-kimous*, a.

CACOPHONIE, s. f., *āhenksızlyq*, p.-t.; *seçuñ ouïghounsyzligui*, *seçuñ bedligui*, t.

CADASTRE, s. m., *kāfè amlak*, *kiū-fèi emlāki memlèkètuñ liçābi*, *te'adādi*, a.-t.

CADAVÉREUX, SE, adj., *lāchlu*, t.; *djifèlu*, a.-t.; *euluè beñzer*, t.; *djifii*, a.

CADAVRE, s. m., *lāch*, *leç*, t.; *djifet*, *meit*, a.

CADE, s. m., grand genévrier, *bir jens biyok ardj*, *bir djins buiuk erdedj aghādji*, a.-t.

CADEAU, s. m., *hèdîè*, pl. *hedāū*, a.; *ermaghān*,

بخشیش *bakhchitch*, برگزار *berguzār*, p.

CADENAS, s. m., اسمه کلید *asma kilid*, کلید *kilid*. — Cadenas à lettre, حرفلو کلید *harflu kilid*, a.-t.

CADENASSER, v. a., کلیدلکم *kilidlèmek*, t.; تاغفیل *taqfil it*, کلیدلکم *asma kilidilè kilidlèmek*, t.

CADENCE, s. f., terminaison d'une phrase harmonique, آهنک *âhenk*. — Mesure qui règle le mouvement de la danse, اصول *ouçoul*. — Mesure des vers, وزن *vezn*, pl. اوزان *evzân*, a.

CADENCÉ, adj., آهنکلو *âhenklu*, p.-t.; موزون *mezoun*, a.

CADENCER, v. a., des phrases, سوزی صره لثمق *seuzu syralatmaq*. — des vers, وزن ایله او قومق *vezn ilè oqoumaq*, a.-t.

CADÈNE, s. f., chaîne de fer avec laquelle on attache les forçats, فورسه *força zendjiri*, t.

CADENETTE, s. f., اورلمش صاچ *eurulmuch satch*, t.

CADET, TE, s., celui ou celle qui est le plus jeune des enfans, اک *eñ kutchuk evlād*, کوچک اولاد *evlādūñ kutchuguy*. — Frère, کوچک قرداش *kutchuk qardāch*. — Sœur cadette, کوچک قز قرداش *kutchuk qyz qardāch*, t. — Cadet dans l'armée, جنجی شاکردی *djenkdji chāguirdi*, t.

CADETTE, s. f., pierre de taille

ایری قالدرم طاشی *iri qaldurum thāchi*, t.

CADI, s. m., قاضی *qāzy*, vulg. *qādy*, pl. قضاات *qouzāt*, a. — Monsieur le juge, قاضی افندی *qāzy efendi*, قاضی عسکر *qāzi 'asker*. — Grand juge; il n'y en a que deux dans l'empire ottoman : l'un pour la Turquie d'Europe, et l'autre pour celle d'Asie. Voy. le mot قاضی dans le *Dictionnaire Turc-Français*.

CADIX, ville d'Espagne, قادس *qadis*.

CADMIE, s. f., espèce de suie métallique, قلمیہ *qlymîa*, قیلمیا *qylimîa*, a.-p.

CADOGAN OU CATOGAN, s. m., صاچ *satch bāghy*, t.

CADOLE, s. f., بر جنس قپو *bir djins qapou mândali*, t.

CADRAN, s. m., solaire, کونش *gunech sâ'ati*, a.-t.; ساعت *sâ'ati chemsiè*, ارتفاع *irtifâ' takhtaci*. — de montre, ساعت تختہسی *sâ'at takhtaci*, a.-t.

CADRE, s. m., bordure de tableau, پرواز *pervāz*, p.; تصویر کناری *tasvîr kênâri*, a.-t. — Châssis, چرچوه *tchertchivè*, t. — Tableau, تصویر *tasvîr takhtaci*, a.; تصویر تختہسی *tasvîr takhtaci*, a.-t.

CADRER, v. n., اوبغون کلمک *ouïghoun guelmek*, یاقشموق *iaqychmaq*, اوبمق *ouïmaq*, t.

CADUC, QUE, adj., vieux, cassé, اختیارلشمش *godjāmān*,

ykhitiärlannych, t.; فرتوت *fertout*, a. — De peu de durée, فانی *fāni*, غير جاويدانى *ghair djāvidāni*, a.-p. — Mal caduc, épilepsie, طوطارق *thouthāryq*, طوطارقلق *thouthāryqlyq*, صرع *sara' khastalyghy*, a.-t.; خسته لعي *sar'*, vulg. *sara'*, a.

CADUCITÉ, s. f., état de l'homme caduc, قوجامانلىق *qodjāmānlyq*, اختيارلق *ykhitiärlyq*, a.-t.; عجز *'adjz*, هرم *herm*, a.

CAFARD, e, adj., مرايى *murāi*, رباكار *riākiār*, a.-p.

CAFARDERIE, s. f., مرايلك *murāilyq*, a.-t.

CAFAS OU CAPS, s. m., sorte de panier fait en branches de palmier, قفص *qafas*, pl. اقفاص *aqfās*, a.

CAFFA, ville de Crimée, كففه *keffè*; l'ancienne Théodosie.

CAFÉ, s. m., fève du cafier, قهوه *qahvè*. — Café moka, يمين قهوه سى *ïmen qahvèci*. — Lieu où l'on prend le café, قهوه خانه *qahvè khānè*. — Un café, قهوه خانه *qahvè khānè*, قهوه جى دكانى *qahvèdji dukkiāni*, قهوه دكانى *qahvè dukkiāni*. — Fève de café, بون *bunn*, a. — Une tasse de —, بر قهوه فجانى *bir qahvè findjāni*. — Brûler le café, قهوه يى قادرمق *qahvèi qā-vourmaq*. — Le moude, قهوه يى *qahvèi eugutmek*.

CAFETAN, s. m., robe d'honneur en Turquie, قفتان *qaftān*, t. —

Revêtir d'un —, كيدرملك *qaftān guëidurmek*.

CAFETIER, s. m., قهوه جى *qahvè-dji*, a.-t. — On appelle également ainsi en Turquie, dans les hôtels des grands, le valet chargé de la préparation du café.

CAFETIÈRE, s. f., قهوه ابريغى *qahvè ibriḡhy*, a.-t.

CAFFILLA, s. f., caravane en Asie et en Afrique, قافلة *qāfīlet*, pl. قوافل *qavāsil*, a.

CAFIER, s. m., arbre qui porte le café, قهوه اغاجى *qahvè aghādji*, a.-t.; شجر البون *chedjer el-bunn*, a.

CAGE, s. f., pour renfermer les oiseaux, قفس *qafes*, a. — de bâtiment, les quatre gros murs, بنانك *binānuñ qāfeci*, بر بنانك *binānuñ qāfeci*, دورت بيوك ديوارلىرى *bir binānuñ dort büük divārlèri*, t.

CAGNARD, adj., paresseux, تنبل *tembèl*, اشنگن *uchunguen*, t.

CAGNARDER, v. n., تنبللك *tembellik it*, t.

CAGNARDISE, s. f. fam., تنبللك *tembellik*, t.

CAGNEUX, se, adj., دزلى قشق *dizlèri qyqyq*, باجاقلو *ègri bādjäqlu*, t.

CAGOT, e, adj., صوفلىق صائيجى *sofoulyq sātīdji*, t.; مرايى *murāi*, a. Voy. HYPOCRITE.

CAGOTERIE, s. f., ساخته صوفلىق *sākhte sofoulyq*, مرايىلىق *murāiliq*, a.-t.; زهد كاذب *zohdi kiāzib*, a.

CAHOTISME, s. m., زاهد کاذبک *zāhidi kiāzibuñ* - زعمی *mechrēbi, zu'mi, a.-t.*; صوفیلق *sofoulyq sātma, t.*

CAHIER, s. m., جز دفتر *dester, djuz, a.* — Le cahier des charges, des dépenses, مصرف دفتری *mas-raf desteri, a.-t.*

CAHOS, s. m. Voy. CHAOS.

CAHOT, s. m., دپرنش *tèpreñich, 'araba sārçal-maci.* Voy. SECousse.

CAHOTAGE, s. m., صارصلمه *sārçalma, sārçama,* دپرنمه *tèprenmè,* اوینامسه *oïnama, t.*

CAHOTANT, e, adj., دپردیجی *tèpreñidji, oïnādīdji, t.*

CAHOTER, v. a., صارصمق *sārçamaq, tèpretmek,* اویناتمق *oïnātmaq, t.*

CAHUTTE, s. f., کوچ کلبه *kulbè, gueutch evi, t.*

CAIEU, s. m., چچک صوغانی - قوزوسی *tchitchek soghāni, filizi, qozoucy, t.*

CAIQUE, s. m., esquif long et léger en usage à Constantinople, قایق *qāiq;* voyez ce mot dans le *Dictionn. Turc-Français.*

CAILLE, s. f., بلدرجن *bildurdjin, buldurdjīn, t.*

CAILLE-LAIT ou GALLIUM, s. m., سدی بوغردجق اوت *sudi ioghourdadjāq ot, māie, t.*

CAILLEMENT, s. m., قویولمه *qoïoulama, gouïoulyq, t.*; انعقاد *in'yqād, a.*

CAILLÉ, s. m., لایت کايلل، قویولمه *qoïoulamaq, ioghourt, - ioghourt, qoïoulamaq, t.*

CAILLER, v. a., coaguler, قویولتمق *qoïoulatmaq, ioghourtlanmaq, - ioghourtlanmaq, t.* — Se cailler, قویولتمق *qoïoulatmaq, ioghourtlanmaq, māie thoutmaq, t.*; انعقاد بولمق *in'yqād boulmaq, a.-t.*

CAILLETEAU, s. m., بلدرجن *bildurdjin palāzi, t.*

CAILLETER, v. n., یاره سويلمک *iāvè seuilèmek, t.*

CAILLETOT, s. m., بر نوع کوچک *bir nev'y kütchuk qal-qān bālyghy, t.*

CAILLETTE, s. f., partie de l'animal où l'on trouve la présure à faire prendre le lait, حیوان معلا سسی *kaïvān m'idēci ki ütchindè sud māieci boulounour.* — Femme babillarde, *iañchaq qāry, t.*

CAILLOT, s. m., قویولمه *qoïoulamaq, ioghourtlanmich qān, t.*

CAILLOU, s. m., چاقل طاشی *tchāqyl thāchi, tchāqmaq thāchi, t.* — Caillou de rivière, *tchāi thāchi, t.*

CAILLOUTAGE, s. m., اماس ده چاقل طاشی *amas de cailloux, tchāqyl thāchi iighyni.* — Ouvrage de cailloux, *tchāqyllu ichi, t.*

CAILLOUTEUX, SE, adj., چاقاللو *čajqallu*. — Chemin — چاقاللو يول, *čajqallu iol*, t.

CAÏMACAN, s. m., lieutenant du grand visir, قايقام *qāimeqām*, a. (Ce mot signifie également aujourd'hui en Turquie lieutenant-colonel.)

CAÏMAN OU KAÏMAN, s. m., يكي *iki* bir nev' y timsāh, t.

CAIRE (le), capitale de l'Égypte, قاهرة *qāhīret*, *qāhīrè*, القاهرة *el-qā-hyret*, مصر قاهره *mycyr qāhīrè*.

CAISSE, s. f., coffre, صندوق *sandyq*, صندوق *sandouq*, pl. صناديق *sēnādyq*. — Coffre-fort de banquier, de marchand, خزينه صندوقي *kha-zīnè sandoughy*, صراف صندوقي *sarrāf sandoughy*. — militaire, — Tambour, اوردو خزينه سي *ordou khazinèci*. — طبل *dhāvoul*, t.; طبل *thabl*, a. — Battre la — طاول *dhāvoul tchālmaq*.

CAISSIER, s. m., دار خزينه دار *kha-zīnè dār*, vulg. *haznadār*, a.-p.; صندوق اميني *sandouq emīni*.

CAISSON, s. m., جبه خانه *djèbè khānè sandoughy*, a.-t.

CAJOLER, v. a., اوخشامق *okh-chāmaq*, t.; مداهنه ايلمك *mudā-hènè eilèmek*, طاتلوديل ايله الداتمق *thātlu dil ilè aldātmaq*, t.

CAJOLERIE, s. f., اوخشامه *okh-chāma*, t.; مداهنه تملق *tèmluq*, مداهنه *mudāhènè*, a.

CAJOLEUR, SE, s., اوخشايجي *okhshajici*

okhchāidji, t.; مداهنه جي *mudāhè-nèdji*, a.-t.

CAL, s. f., callosité, ناصور *nā-çour*, t.; طاق كوتي *thāvouq gueu-tu*, t. — Avoir des cals aux mains, ناصورلنمق *nāçourlanmaq*. — Cal ou calus sur un os fracturé, قربيق *qyryq* كميكله فالمش ياره اثيري *guèmikè qālmich iāra ècèri*.

CALADE, s. f., انيش *enich*, t.; نزول *nuzoul*, a.

CALAISSON, s. f., profondeur d'un navire, كمي در بيلكي *guèmi dirin-ligui*, كمينك اشاغي طرفي *guè-minuñ achāghy tharafi*, t.

CALAMENT, s. m., plante, بيان صويارپوزي *iabān nānèci*, نانه سي *sou iārpouzi*, t.; جبقة التمساح *habaq et-temsāh*, حبق الماء *habaq el-mā*, a.

CALAMINE, s. f., اقي توتيا *aq tou-tiā*, t.; حجر سليماني *hadjèri sulètmāni*.

CALAMITE, s. f., مقناطس طاش *miqnāthis thāch*, دمر قپان *dèmir qapān*, a.-t.; مقناطس *miqnāthis*, a.

CALAMITÉ, s. f., مصيبت *bèlā*, بلا *moucibet*, بليه *beliè*, آفت *āfet*, فلاكت *felāket*, a.

CALAMITEUX, SE, adj., فلاكتلو *fè-lāketlu*, مصيبتلو *moucibetlu*, a.-t. — Temps — مصيبت وقتلري *moucibet vaqytleri*.

CALAMUS, s. m., (verus), roseau du Levant, قلم *qalem*, يراعة *ie-rā'at*, a.

CALAMUS-AROMATICUS, s. m.,
 قصب الدبرة *qaçab ez-zerret*, a.

CALANDRE, s. f., sorte de grive ou
 alouette, بر جنس چایر قوشی *bir
 djins tchâir gouchy*, t.

CALANDRE, s. f., insecte, تحل بتی
takhl biti, بغدادی بتی *boghdâi biti*,
 قماش غله بتی *gallè biti*, t. — Cylindre
 pour lustrer les étoffes, قماش
 qoumâch mengueneci, منکنده سی
 مهره *muhre*. — Passer le drap à la
 calandre, چوقدی مهره لمک *tcho-
 qai muhrèlemek*. — Action de ca-
 landrer, مهره لمه *muhrèlemè*, t.

CALANDRER, v. a., مهره لمک
muhrèlemek, مهره اورمق *muhre
 ourmaq*, t.

CALCAIRE, adj., کرجانه بیله جک
kiredjlènè bilèdjek. — Pierre —
 کرجانه بیله جک طاش *kiredjlènè
 bilèdjek thâch*, t.

CALCANÉUM, s. m., os, اوقچه
 عظم *euqtchè guémugui*, t.; عظم
 العقب *'azm ul-'aqab*, a.

CALCÉDOINE, ville de l'Asie-Mi-
 neure, située en face de Constanti-
 nople, قاضی کویسی *qâdi keui*,
 اخلید دنیا *akhlid dounâ*, a.
 — Agathe blanche, اق بابا قوری *aq
 bâbâ qouri*, بلغمی طاش *balghami
 thâch*, t.

CALCINATION, s. f., تکلیس *tek-
 lîs*, a.; کرجانه *kiredjlenmè*.

CALCINÉ, e, adj., کرج حالنه
keredj hâlinè deunmich.

CALCINER, v. a., تکلیس *teklîs*
 ا, بر نسنه کرج *bir nesnè kiredj it*,

کرجه دوندرمک *keredjè deunder-
 mek*, حالنه دوندرمک *keredj
 hâlinè deundermek*, t.

CALCUL, s. m., حساب, صایش
sâich, صاغش *sâghych*, t.; حساب
 بنم *hiçâb*, a. — D'après mon —
 بنم *bènum hyçâbumè gueu-
 rè*. — Erreur de calcul, سهو
 حساب *sehvi hyçâb*. — Pierre qui se
 forme dans les reins, حصات *haçât*,
 a.; قوم *qoum*, طاش *thâch*, t.

CALCULABLE, adj., صایلور *sâilur*,
 حساب صایله بیلور *sâila bîlur*,
 بحصی اولنه جق *hyçâb olounadjaq*,
 یوهقا *ïouhça*, a.

CALCULATEUR, s. m., صایبجی
sâidji, حساب ایدیجی *hyçâb idî-
 dji*, a.-t.; محاسب *mouhâcib*, a.

CALCULÉ, e, adj., صایلمش *sâil-
 mich*, t.; محسوب *ma'doud*,
 mahsoub, a.

CALCULER, v. a., صایمق *sâi-
 maq*, حساب ا *hiçâb it*, a.-t.

CALCULEUX, se, adj., graveleux,
 حصاتلو *haçâtlu*, حصوی *haça-
 vii*, a.

CALCUTTA, ville du Bengale, کالکتہ
kiâlkèta.

CALDÉE, s. f. Voyez CHALDÉE.

CALE, s. f., abri pour les vais-
 seaux sur chantier, اورتولو قزاقی *eur-
 tulû qyzâq*, t. — Pour les vaisseaux
 entre deux pointes de terre ou de ro-
 chers, دکز قولتقی *dènyz qoltoughy*.
 — Fond de cale, lieu le plus bas d'un
 vaisseau, کمینک دیسی *guèminuñ
 dibi*. — Petit morceau de bois pour

redresser une chose, *دِرْسَك* *dirsek*,
بَسْلَمَه *beslèmè*. — d'un vaisseau,
گِیْمِنُؤن دِیْبِی *guèminuñ dibi*,
صَابُورَه *sāboura mahalli*, t.

CALEBASSE, s. f., fruit en forme
 de citrouille, *قَبَاق* *qabāq*. — Sorte
 de bouteille faite d'une courge vidée,
یَاتِق *iātyq*, t.

CALÈCHE, s. f., بر جنس آچق
کَالَشَقَه *kalēchqa*, t.
بِر دِجِنس آچِق *bir djins āchyq hintov*,
هِنْتُؤ

CALÈÇON, s. m., ایچ دونی
دُونِ *doni*, *طُؤْمَان* *dhōumān*, t.

CALÉFACTION, s. f., آتَشِک
آتَشِک *ātēchuñ icyliguy*, t.;
حِرَّ النَّارِ *hourr en-nār*, a.

CALEMBOUR, s. m., تَدِجِنِيس
تَدِجِنِيس *tedj-nūs*, a.

CALEMBREDAINES, s. f., بوش
خَلَطِيَّات *boch lāqyrdy*,
خَلَطِيَّات *khalthiyāt*, au pl. *تُرّهَات* *turrè-*
هَات, t.

CALENDER, s. m., classe de reli-
 gieux tures et persans qui se rasent
 les cheveux et la barbe, *قَالَنْدَر* *qalen-*
der. Voyez ce mot dans le *Dictionn.*
Turc-Français.

CALENDES, s. f. pl. fam., هَر
هَر *her āiūñ ilk guni*,
قَالَنْدَاس *qā-*
لَنْدَاس *lëndās*, a.

CALENDRIER, s. m., ordinaire,
تَقْوِيم *taqvīm*, a. — perpétuel,
رُؤز نَامَه *rouz nāmè*, p.

CALEPIN, s. m., كوچك دفتر
كُؤچِك دِفْتَر *ku-*

tchuk defter, *يَا زَار بوزار* *iāzār bo-*
zār, t.

CALER, v. a., baisser la voile,
يَلْكَنِي اِنْدِرْمَك *ielkèni indurmek*,
يَلْكَنِي دِيوشُورْمَك *ielkèni dēv-*
chirmek. — Assurer une chose, un
 meuble, *طِيَا تَمَق* *dhaiātmaq*,
طُؤغُرُؤلْتَمَق *dhoghroultmaq*, *بَسْلَمَه*
bestlèmè vaz' it, t.

CALFAT, s. m., celui qui calfate,
قَلْفَانَجِي *qalfātji*. — Maître —,
قَلْفَانَجِي اُؤسْتَهْسِي *qalfātji ousta-*
ci. — Étaupe et ouvrage de celui
 qui calfate, *قَلْفَات* *qalfāt*, t.

CALFATAGE, s. m., كَمِي قَلْفَانَتِنْدَه
كَمِي قَلْفَانَتِنْدَه *guèmi qalfātindè*
قُولَانِلَان كَتَان *qoullānilān kêtān*, t.

CALFATÉ, E, adj., قَلْفَانْتَلْمِش
قَلْفَانْتَلْمِش *qal-*
fātlanmich, *قَلْفَانْتَلُؤ* *qalfātlu*, t.

CALFATER, v. a., قَلْفَات
قَلْفَات *qal-*
fāt it, *قَلْفَانْتَلْمَق* *qalfātlanmaq*, t.

CALFEUTRAGE, s. m., يَارِيق
يَارِيق *iāryq thyqāma*, t.

CALFEUTRÉ, E, adj., قِيَانْمِش
قِيَانْمِش *qa-*
pānmich, *طِيْقَانْمِش* *thyqānmich*.

CALFEUTRER, v. a., بَر قِيُؤ يَاخُؤ
بَر قِيُؤ يَاخُؤ *ber qiyū yāxū*,
بَر پَنْجِرَه نَك دَلْكَرِينِي قِيَا تَمَق
ber panjere nek delkèrini qiyātmaq,
بِر قِيَا تَمَق *bir qapou iā khod bir pen-*
djèrènuñ dèliklèrini qapātmaq, *thy-*
qāmaq, ou simpl. *كِدْكَرِي طِيْقَانْمَق*
guèdiklèri thyqāmuq, t.

CALIBRE, s. m., grandeur, l'ou-
 verture d'une arme à feu, *چَاب*
تَحَاب *tchāp*, *طُؤب چَاپِي* *thop tchāpi*. —
 Gros calibre, *اِيرِي چَاب* *iri tchāp*.
 — Grosseur de la balle, *قِيَه* *qyè*,
وِزَن *vezn*. — Ce boulet est de tel ca-

libre, بوكله شو قدر قبه كدر, *bou kullè chou qadar qiyalyqtur.* — Grosseur, épaisseur d'une colonne, قالكلق *qālīnlyq.* — Espèce, genre, qualité d'une personne, مقوله *maqoulè*, t.; جنس *djins*, عيار *'aīār.* — Ils sont tous deux du même calibre, بر ايکيسي در *ikici bir 'aīārdè dur.*

CALIBRER, v. a., کلدنك اربلکنی *kaldènk arblkni* — اندازه سنی المق *kullènuñ irilīguini, endāzècini dīmaq*, t.

CALICE, s. m., قدح *qadèh*, a. — Coupe pour l'eucharistie, مبارک *mubārek qadèh.* — des fleurs, قدح *qadèh*, چچکک ایچنک کی *tchitchèguñ itchindèki tokhoun ièri*, a. — Boire le calice, ستم شربتی ایچک یعنی *sem m cherbèti uchmek i'ani khāili zahmet tchekmek*, a.-t.

CALIFAT, s. m., خلافت *khylāfet*, a.

CALIFE, s. m., خلیفه *khalfè*, pl. خلفا *khouléfā*, a.

CALIFOURCHON (à), adv., آپشی *āpchi* — Se mettre à *āpchi āiraraq.* — آپشی ایبرق بنمک, *āpchi āiraraq bīnnek*, t.

CALIGINEUX, SE, adj., قراکو *qarāku* — قراکو *qarānou*, t.

CALIGO, s. m., obscurcissement de la vue, کوز طومانلغی *gueuz dhoumānlyghy*, t.

CALIN, E, s., enfant qui caresse pour obtenir quelque chose, نازلو

nāzlu, نازلو چوجق *nāzlu tchoudjouq.* Voy. INDOLENT, NIAIS.

SE CALINER, v. n., کوشنمک *goueuchenmek*, خوراده لق *khorādalyq* it.

CALLEUX, SE, adj., ناصورلو *nācourlu*, t.

CALLIGRAPHE, s. m., یازبسی *īazyçi guzel*, خطاط *khatthāth*, a.; خوشنویس *khoch nuvīs*, p.

CALLIGRAPHIE, s. f., حسن الخط *husn ul-khatth*, a.; علم الخط *ilm il-khatth*, a.; یازو کوزلکی *īāzou guzelligui*, t.

CALLOSITÉ, s. f., ناصور *nācour*, t.

CALMANT, s. m., remède, یومشدیجی علاج *ioumouehadtji 'ylādji*, t.; دوای ملین *devāi mulèin*, a.-t.

CALMAR OU CALEMAR, s. m., étui à mettre des plumes à écrire, قلمدان *qalemdān*, a.-p. — Vaisseau de verre, جام قابی *djām qābi.* — Sorte de poisson appelé aussi cornet, مرکب بالغی *murekkeb bālyghy*, t.

CALME, adj., sans agitation, ساکن *sākin*, طورغون *dhourghoun*, t.; راحتلو *rāhatlu*, راحت *rāhat*, a.-t.; غایلهسز *ghāilèsyz.* — La tranquillité d'esprit, کوکل راحتلغی *gueuñul rāhatlyguy*, راحت *rāhat*, a.; راحتلیق *rāhatlyq*, a.-t.; رفاهیت *açoudèlyk*, p.-t.; رهفاهییت *rèfāhūiet*, a. — Le calme en mer, الیمانلق *ilimānlyq*, vulg. *limānlyq.*

Voy. TRANQUILLE.

CALMER, v. a., دكدرمك *din-durmek*, ديكلندرمك *dinlendurmek*, t.; ا تسكين *teskîn it*, a.-t.; سكتيمك *sekitmek*; au fig., راحتلندرمك *râhatlendurmek*. —

Faire cesser, بصدرمق *basturmaq*. — Se Calmer, v. réfl., دكمك *dinmek*, راحتلنمق ساكن او *sâkin ol*, راحتلانمق *râhatlanmaq*, a.-t.

CALOMEL, s. m., كبريتله *kibrîtilê* قارشتيرلمش ژبوهر *qârîştîrilmîch jîva*, t.

CALOMNIATEUR, TRICE, s., افتراجي *iftirâdji*, ا.؛ بهتانجى *bouhtândji*, a.-t.; مفتري *mustîri*, a.

CALOMNIE, s. f., افترا *iftirâ*, بهتان *bouhtân*. — Habitude ou action de calomnier, افتراجيلك *iftirâdjîlik*, a.-t.

CALOMNIER, v. a., افترا *iftirâ* شپت بهتان *bouhtân it*, ا، سوبلمك *ghaïbet seuïlemek*, a.-t.

CALOMNIEUSEMENT, adv., افترا *iftirâ* ايله *ilê*, a.-t.

CALOMNIEUX, SE, adj., افترا *iftirâlu*, ا.؛ بهتان اميز *bouhtân amîz*, a.-p.

CALORIMÈTRE, s. m., ميزان الحرارة *mizân ul-harâret*, a.

CALORIQUE, s. m., مبدأ حرارت *mebdê harâret*, حمو *koumû*, a.

CALOTHROPIS, s. m., plante, اغاجي *tighâlê aghâdji*.

CALOTTE, s. f., كده پوش *kellê pouch*, p. — en drap ou en laine, فس *ses*, t.

CALOYER, s. m., moine grec, كيشيش *kêchîch*, t.

CALQUE, s. m., جام اردندن *djâm ardinden* النيش رسم *âlinmîch recim*, t.

CALQUER, v. a., جام اردندن رسم *djâm ardinden recim âlmaq*, t.; نقل رسم ا *naqli resm it*, a.-t.

CALUMET, s. m., اوزون چبوق *ouzun tchibouq*, t.

CALUS, s. m., ناصور *nâcour*. — Nœud résultant d'un os rompu, كميكل اولان ياره ييري *guémiktê olân târa iêri*. — Au fig., endurecissement du cœur, يورك *îarek qâtylighy*, t.

GALVINISTE, s. et adj., لوتران *loutrân*, لوتران مذهبندك *qâlvîn mezhebîndê loutrân*, t.

CALVITIE, s. f., طاسلق *thâslyq*, vulg. طازلق *thâzlyq*, t.; صلغ *salâ*, t.

CAMARADE, s. m. com., يولداش *ïoldâch*, پ.-ت.; اياقداش *âïâqtâch*, ارقه داش *arqadâch*, t.; رفيق *rêfîq*, a. — de voyage, سفر يولداشي *sefer ïoldâchi*.

CAMARADERIE, s. f., يولداشلىق *ïoldâchlyq*, t.; طرفدارلىق *tharefdârlyq*, a.-t.

CAMARD, e, adj., پتقه - پوچه *patqa*, پوتشا بورونلو *poutcha bourounlu*, ا.؛ بصرى بورنلى *ïassi bourounly*, t.; افطح لانس *astah ul-enf*, a.

CAMARINE, s. f., شيطان *chêithân boqy ot*, اوت

CAMBISTE, s. m., celui qui fait le commerce de lettres-de-change,

پولیتچه سترافی *politcha sarrāfi*, t.-a.

CAMBOUIS, s. m., اسکی طوک
عربه قطرانی *eski doñ iāghy*,
'araba qāthrāni, t.

CAMBRÉ, adj., courbé, بوکلمش
beukulmuch. — Vouité, کمزلو *kē-*
merlu, t.; گوببلو *goubbèlu*, a.-t.

CAMBRER, v. a., courber, بوکمک
beukmek, اگر بتمک *egrūmek*, t.;
تقویس ا *taqvīs it*. — Courber en
voûte, کهرلمک *kèmerlèmek*. — Se
Cambrer, v. pr., بوکلمک *beukul-*
mek, t.

CAMBRURE, s. f., بوکندی *beu-*
kundu, بوکریلک *beugrīlik*, t.

CAMBUSE, s. f., کمی کلری و صو,
گمی کلری *guēmi kilēri vè sou ambāri*,
ذخیره مخزنی *zakhīrè makhzēni*, t.

CAMBUSIER, s. m., کمی
گمی *guēmi zakhyrédjici*, t.

CAME, s. f., coquillage, بر جنس
صدق *bir djins sadef*, t.

CAMÉADE, s. f., یبان قره بئر
ia-bān qara biber, t.

CAMELÉE, s. f., کوچک زیتون
کوتچوک *kutchuk zēitoun aghā-*
dji, t.

CAMÉE, s. m., بر جنس قیمتلو
بر جنس قیمتلو *bir djins qimettlu io-*
nylmich thāch, اویمه طاشی *oīma*
thāchi, t.

CAMÉLÉON, s. m., بو قلمون *bouqa-*
tēmoun, a.-p.-t.; چفوت کلری *tchi-*
sout kèléri, t.

CAMÉLÉOPARD, s. m., c'est le même
que la Girafe; voyez ce mot.

CAMELINE, s. f., plante, بر جنس
بر جنس *bir djins nèbāt*, t.-a.

CAMÉLIA, s. m., بر نوع چچک
بر نوع چچک *bir nev i tchitchek*, t.

CAMELOT, s. m., شالی *chāli*, t.;
شالی *chāli*, t.; — Camelot d'Angora,
صوف *sof*, a. — Camelot d'Angora,
انگوری شالیسی *engouri chālīci*,
a.-t.

CAMELOTTE, s. f., بر جنس قماش
بر جنس قماش *bir djins qoumāch*, t.

CAMERISIER, s. m., بر
بر جنس کچی یا پراغی - چچکی
bir djins ketchi iāprāghy, *tchitchè-*
gui, t.

CAMÉRISTE, s. f., قرالیچه اتبااعدن
قرالیچه اتبااعدن *qrālitchā etbā inden qādyn*, t.

CAMION, s. m., اوفاق طوپلو
اوفاق طوپلو *ou-fāq thoplou*, t.

CAMISADE, s. f., کیجه بصقونی
کیجه بصقونی *guidjè basqouny*, t.;
شبخون *chè-bikhoun* ou شبخون *chekkhoun*, p.

CAMISOLE, s. f., یلک *ièlek*. —
de toile, بلك بزدن *bezden ièlek*.

CAMOMILLE, s. f., پایادیه چچکی
پایادیه چچکی *pāpādia tchitchègui*, ou simplement
پایادیه *pāpādia*, t.

CAMOUFLET, s. m., رذالة *rezālet*,
تحقییر *tahqyr*.

CAMP, s. m., lieu où séjourne une
armée, اوردو *ordou guiāh*, اوردو
اوردو *ordou ièri*, t.-p.; معسکر
معیسکر *lecker guiāh*. —
fortifié, اوردو محصون
اوردو محصون *mahsoun ul-ethrāf ordou*.

CAMP-VOLANT, s. m., l'armée campée, اردو او اردو *ordou*. — Partie armée de cavalerie et de troupes légères, چاپل عسکری *tchāpoul 'askeri*, چاپولجي بلوکی *tchāpoul-dji beulugui*, عسکر يوکرک *üyruk 'asker*, t.

CAMPAGNARD, E, s., کویلو *keülü*, صحرا نشین *qyr ademi*, t. صحرای آمی *sahrā nichin*, p.

CAMPAGNE, s. f., étendue de terrain, قیر-قیر *qyr*, اوه *ova*. — En rase campagne, آچق صحرا ده *atchyq sahrāda*. — Le temps, la saison de la campagne, یاز *iāz*. — Les champs, par opposition à la ville, کوی *keüi*. — Allons à la campagne, کویه کیلکم *keüie küdētüm*. — Maison de —, چفتلک *tchiftlik*, قیسر اوی *qyr evi*, t. — Temps ordinaire durant lequel les armées sont en campagne, سفر *sēfer*, موسم *mevsimi sēfer*. — La campagne d'Égypte, مصر سفری *mycyr sēferi*. — Campagne de mer, دریا سفری *dertā sēferi*. — Pièce de campagne ou d'artillerie légère, سرعت طوبی *sur'at thopi*, a. — Battre la campagne, déraisonner, صایقلمق *sāyqlamaq*. — Tu bats la campagne, tu radotes, یبانه صایقرسن *iabāna sāyqlarsen*, t.

CAMPAN, s. m., بر نوع یشییل *bir ney'yēchil vè bëiāz mērmer*, t.

CAMPANE, s. f., پوشکول *puchkiul*, t.

CAMPANILLE, s. f., کوجک *kutchuk tehānlyq*, t.

CAMPANULE, s. f., چکرکه *tchikergue aīāghy*, t.; جرسه *djèrècet*, a.

CAMPÉ, E, adj., قونمیش *qonmich*, t.

CAMPÊCHE (bois de), s. m., بقم *baqam* ou بقم اغاجی *baqam aghādji*, t.

CAMPMENT, s. m., action de camper, قونمه *qonma*. — Lieu de —, اردو *ordou*, اردو یری *ordou ieri*, قوناق *qonāq*, t.

CAMPER, v. a., dresser un camp, اردوی قورمق *ordouï qourmaq*. — S'arrêter en quelque lieu, قونمق *qonmaq*. — Se placer, séjourner, برلشیک *ierlechmek*, یر طونمق *ier thoutmaq*, t.; اقامت *iqāmet it*, a.-t.

CAMPHORATA, s. f., کافور *kiāfour* اوتی *kiāfour oty*, t.

CAMPHRE, s. m., کافور *kiāfour*, p.-a.-t.

CAMPHRÉ, E, adj., کافورلو *kiāfourlu*, t.

CAMPHRÉE, s. f., کافور *kiāfour* اوتی *kiāfour oty*, t.; کافوره *kiāfourret*, a.

CAMUS, E, adj. et s., چوکک *iāci*, پتقه بورنلو *tcheukuk bournlu*, پوج بورنلو *poudj bournlu*, t.; اخناس *ākhnās*, et اخنس *ākhnēs*, a.

CANAILLÉ, s. f., قبا *qubā*, ایتحاق خلک *aitchāq khalq*, t.

rouni, خلوص *khoulous*, a. — Agir avec —, خلوص اوزره حرکت ا, *khoulous uzrè harèket it*.

CANDI, s. m., sucre, نبات شكري, *nèbāt chèkèri*, قند شکر, *qand cheker*, a.-p.-t.

CANDI, e, adj., réduit à l'état de sucre *candi*, قندلنمیش, *qandlenmich*, t.; مقند *mouqannid*, a.

CANDIE (Crête), قنديه *qandia*, کريد *kirî*. — Ville de l'île de Crête, قنديه شهری, *qandia chèhèri*. — Ile de la Méditerranée, کريد اطهسى, *kirî adhaci*.

CANDIDAT, s. m., qui aspire à une charge, رتبه استکوسى, *rutbè istek-luci*, t.; طالب *thālib*. — dans les facultés, ملازمین, *mulāzim*, pl. ملازمین, *mulāzimîn*, a.

CANDIDE, adj., طوغرو, *dhoghrou*, t.; صافی صافدرون, *sāfdèroun*, p.; صافی القلب *sāfi ul-qalb*, a.; خلوسکار, *khoulous kiār*, a.-p.

CANDIDEMENT, adv., صفوت قلبه, *safveti qalbilè*, کوکل پاککله, *gucunul pākligüülè*, خالصانه, *khālîçânè*, a.-p.-t.

CANDIR, v. n., ou SE CANDIR, v. réfl., قندلنمک, *qandlenmek*. — Faire *candir* du sucre, شکر, *şeker*, قندلندرمک, *cheker qandlendurmek*, نویت شکر تقنید ا, *cheker taqnîd it*, شکر یایمق, *neubet cheker iâpmaq*, t.

CANE, s. f., femelle du canard, اوردک دیشی, *dichi eurdek*, t.

CANÉE (la), chef-lieu actuel de l'île de Candie, خانیه, *khānia*.

CANEPTIÈRE, s. f., اوفاق طوی, *oufāq thoï*, t.

CANETER, v. n., اوردک کبی, *eurdek guïbi iurumek*, t.

CANETON, s. m., اوردک پالازی, *eurdek pālāzy*, پالاز, *pālāz*, t.

CANETTE, s. f., petite cane, دیشی اوفاق اوردک, *dichi oufāq eurdek*.

— Mesure de liquide, صولو نسنه اولچیسى, *soula nesnè eultchuçu*. — Petit robinet, لوله جک, *lulèdjik*.

CANEVAS, s. m., grosse toile claire, بزى استوبى بزى, *ustubi bëzi*. — Ébauche, plan d'un ouvrage, رسم, *resm*, مسوده, *mucevvèdet*, a. — Tracer un canevas, رسم چیزمک, *resm tchîzmek*, t.

CANGRÈNE. Voyez GANGRÈNE.

CANICHE, s. m., chien barbet, توپى اوزون کویک, *tuïu ouzour keupek*, t.

CANICULAIRE, adj., باحوری, *bā-houriï*. — Jours caniculaires, ایام باحوریه, *eïāmi bāhourîè*, a.

CANICULE, s. f., constellation, appelée aussi le Grand-Chien, بالدق کلب اکبر, *iāldyq üldyz*, t.; کلب اکبر, *kelbi ekber*. — Temps dans lequel on suppose que cette constellation domine (du 24 juillet au 23 août), ایام الباحور, *eïām el-bāhour*, a.

CANIF, s. m., à long manche, à l'usage des Turcs, قلمتراش, *qalem-trāch*, a.-p. — de poche, چاقى, *tchāqy*, t.

CANIN, *e*, adj, qui tient du chien; کلبی *kieupektehe*, کلبی *kelbi*. — Dents canines, ازودیشلری *âzou dichlêri*, t. — Faim caninel, کویک اچلغی *keupek atchlyghy*, جوع الکلب *djou' ul-kelb*, a.

CANNAIE, *s. f.*, lieu planté de cannes, قامشلق *qānychlyq*, t.

CANNE, *s. f.*, roseau, قامش *qānich*. — à sucre, شکر قامشی *chêker qāmichi*, t. — Bâton pour s'appuyer, دکنک *dēnek*, t.; عصا *'aça*, a.

CANNELAS, *s. m.*, طارچین شکری *thärtchin chékêri*, t.

CANNELÉ, adj., qui a des cannelures, ششخانہلو *oïulmich*, ششخانہلو *chêchkhânêlu*, اولوقلو *olouqlu*, t. — Couleur de cannelle, دارچینی *tärtchîni*, t.

CANNELER, *v. a.*, اولوق اولوق *oulouq oulouq oïmaq*, اولوق اوپوش *chêchkhânêlu it*. — Une colonne cannelée, اولوق اولوق *olouq olouq oïulmich bir sutoun*.

CANNELLE, *s. f.*, écorce odoriférante, دارچین *därtchîn*, vulg. دارچین اچلی *därtchîn aghâdjî*. — sauvage, بیان *tabân thärtchîni*. — Écorce de cannelle, طارچین چیبوی *thärtchîn tchyboughy*. — Poudre de —, سفوفی *thärtchîn tozi, soufoufi*. — Essence de —, طارچین روهی *thärtchîn rouhi*. —

Cannelle ou cannette, robinet, لوله فوجی لولهسی *lulé*. — de tonneau, فوجی لولهسی *foutchi lulêci*, t.

CANNELIER, *s. m.*, arbre qui donne la cannelle, دارچین اچلی *därtchîn aghâdjî*, t.

CANNELURE, *s. f.*, اولوقلمه *olouqlama*, اوبمه *cîma*, t.

CANNETILLE, *s. f.*, صرمة طرطل *syрма thyrthyl*, t.

CANNIBALE, *s. m.*, غول *ghoul*, پ.; آدم بیجی *âdem iëidjî*, t. — Au fig., homme féroce, یاوز-بیان *iävouz, imân âdem*, t.

CANON, *s. m.*, pièce d'artillerie, طوب *thop*. — Pièce en batterie, طوبیه طوبی *thābia thopy*. — de campagne, طوبی *alāi thopi*. — de fonte, دوکمه طوب *deukmê thop*. — Gros canon, آغر طوب *agher thop*. — Le bruit du —, طوبیک کورلدیسی *thopuñ guruldacy*. — Le recul du —, طوبیک *thopuñ guirüie tepchi*. — Enclouer le —, طوبی میخلمق *thopy mykhlamaq*. — Un coup de —, بر ضربہ طوب *bir zarbêi thop*. — Partie des armes à feu où l'on met la charge, دمیر *démir*, قونداق *qondāq*. — Le canon du fusil, تفنگک *tufenguñ dêmiri*, t.

CANON, en parlant d'un cheval, l'espace de la jambe depuis le genou au boulet, انجک *qourou indjîq*.

CANONS, *s. m. pl.*, règles, statuts,

CANTIQUÉ, s. m., *ilāhi* الاهي, *ilāhi* الاهيه, *mezmour* مزموور, au pl. *tesbihāt* تسبيحات, a.

CANTON, s. m., *semt* سميت, *nāhi* ناحيه, au pl. *nāvāhi* نواحي, a.; *sou* سو, p.

CANTONNÉ, e, adj., logé à demeure dans un canton, *bir nāhiyèdè mutèmek-kin olān*, a.-t.; *qonāqlardè qonmich*.

CANTONNEMENT, s. m., *asker qondoughy ier* عسكرو قوندوغى يير, *asker qonāghy* عسكرو قوناغى, au pl. *asker qonāqlari* عسكرو قوناقلارى, a.-t.; *mou'asker* معسكرو, a.

CANTONNER, v. n., des troupes, *askeri mahallèrindè otourmaq, qondurmaq* عسكرو محاللىرىنى اوتورتماق - قوندورماق, *mahallèrini thoutmaq, qonmaq* محاللىرىنى طوتماق, *qonāq thoutmaq* قوناق طوتماق. — Prendre ses cantonnementes en parlant des troupes, *asker qonāqlarda guïrmek, t.*

CANULE, s. f., *lulèdjik* لوله جق, *emzek* امزك, t.

CAP, s. m., promontoire, *bouroun* بورون, *dhāgh* طاغ بورون, *dāgh bouroun* طاغ بورونى, t.; *rees* ريس, *enf ul-djèbel* انفى الجبل, a. — De pied en cap, fam., de la tête aux pieds, *bāchten aīāghadek* باشدن اياغدهك. — Cap de Bonne-Espérance, *amīd* اميد

umīd bourouni. — Doubler le cap, *bourouni āchurmaq* بورونى آشورماق.

CAPABLE, adj., qui a les qualités requises pour quelque chose, *qābil* قابل, *mouqtedir* مقتدر. — Un vizir capable d'administrer les affaires de l'état, *idārèi oumouri milkiyè mouqtedir bir vèzir*. — Intelligent, *qādir* قادر, *īarār* برار, *ichguzār* ايشكذار, *qādir*. — Habile, instruit, *ma'rifetlu*, a.; *qābilüetlu*, قابلتلىو, a.-t. — Propre à tout, *her chèiè qādir*, هر شيه قادر, *elinden her chèi guètur*, t. — Faire le capable, montrer de la présomption, *īarārlyq sātmaq* يرارلىق ساتماق.

CAPACITÉ, s. f., largeur et profondeur d'un vase, *guèñlik* كيكلك, *bolliq* بوللىق, *syghadjaq mèidān*, t.; *kundjāch*, p. — La capacité de l'estomac, *mīdènuñ mertèbèi ittiçāi*, t.; *vus'at*. — Capacité, portée de l'esprit, *qābillyq*, قابللىق, *īarārlyq* يرارلىق, *qābillyq*, a.-t.; *qābilüet*, قابليت, *ma'rifet*, معرفت, *chlüet* اهليت, a.; *aqluñ syghychi*, عىلك صيغشى, t.; *ittiçā' ul-'aql*. — Selon la capacité, la portée de l'esprit, *mutèhammyl oldoughy qadar* متحمل اولديغى قدر.

CAPARAÇON, s. m., جل *djul*, vulg. چول *tchul*, pl. جلال *djulâl*.

CAPARAÇONNÉ, adj., چاللمش *tchullenmich*, t.

CAPARAÇONNER, v. a., چوللمق *tchullamaq*, آته چول اورمق *âte tchul ourmaq*, t.

CAPE, s. f., manteau, قاپوت *qâpout*, کپنک *kèpenek* (vieux mot). — Rire sous cape, fam., rire en dessous, en cachette, کزلیجه کولمک *güzlâdjè gulmek*, بیق التئک *biyq altindè gulmek*, t.

CAPELET, s. m., sorte d'enflure à l'extrémité du jarret des chevaux, آتک بر نوع ورمی - مهره سی *âtun bir nev'i vèrèmi, muhrèci*, t.

CAPIDJI-BACHI, s. m., portier du sérail, قپیدجی باشی *qapidji bâchi*, Voy. cet article dans le *Dictionnaire Turc-Français*.

CAPILLAIRE, s. m., se dit de certaines plantes dont les feuilles sont très-déliées, یپرانی بغایت اینجه اوت *iaprâghy bèghâiet indjè ot*. — des racines longues et filamenteuses, صچاقلو کوک *satchâqlu keuk*. — d'un tuyau très-étroit, قهار اولوق *dhâr olouq*. — Veine capillaire, طمر *indjè dhamar*. — Andiante (plante), قره بالدری *bâldiri qara*, t.; کزبیره *kuzbèret*, بر کزبیره البیر *kuzbèret ul-bîr*, بر شاوشان *ber chāvuchân*, ou بر سیاوشان *ber stāvuchân*, a.

CAPILLAIRE, adj., délié comme les

cheveux, صاچ کبی انجه *qyl*, *satch guibi indjè*, t.

CAPILOTADE, s. f., ragoût, ابلق *iblyq qâvourmaci*, t.

CAPITAINE, s. m., chef d'une compagnie de gens de guerre, یوز باشی *üz bâchi*. — Commandant d'un navire, کبی قپودانی *guèmi qapoudâni*, کمی رئیس *guèmi reïci*. — Homme de guerre versé dans les connaissances de son art et habile au commandement, جنک علمنی بیلور *djenk 'ylmini bîlur*. — Grand guerrier, جنکجی *djenkdji*, غازی *ghâzi*, رئیس *reïs*, a. — d'un port, لیمان رئیس *lîmân reïci*, t.-a.

CAPITAINERIE, s. f., charge de capitaine, قپودانلق *qapoudânlyq*. — Juridiction d'un capitaine, بیر قپودانک زیر حکمنک اولان بیر *bir qapoudânuñ ziri hukmindè olân ier*. — Logement du capitaine, قپودانک محل افامتی *qapoudânuñ mahalli iqâmèti*, t.

CAPITAL, s. m., somme constituée, fonds — سرمایه *ser mâie*, p.-t.; رأس الهال *rees ul-mâl*. — Il a de grands capitaux, بیوک سرمایه سی *buük ser mâieci vârdur*.

CAPITAL, e, adj. et s., principal, ماده *asli*, باشلو *bâchlu*, t.; — Point capital, بیر *maddè*, a. — Point capital, بیر مصاحتک نکتة اصلیه سی *bir maslahatuñ nuktè aslièci*. — Le plus important des choses, اهم امور *ehemmi oumour*. — Crime capital,

qui mérite la mort, باشلو صوچ *bāchlu souch*, اضر صوچ *āghyr souch*, ذنب عظيم *djurm kebīr*, جرم كبير *zembi 'azīm*, باش كيدجك خطا *bāch guidèdjek khathā*. — Encourir la peine capitale, او قتلہ مستحق *qatlè mustèhyqq ol*. — Peine capitale, قتل شرعي *qatli cher'y*. — Lettre capitale, باش حرفلر *bāch hārflār*. Voy. MAJUSCULE.

CAPITALE, s. f., ville principale d'un royaume, دار السلطنة *dār es-salthānet*, پاي تخت *pāitakht*, p.; مقرر حكومت *maqarri hukioumet*. — d'une province, كرسى ايالت *kurcii eiālet*. — La capitale de la France est la ville de Paris, فرانسہ ملکینیک دار الحکومتی پارس *frança memlèkètīnūñ dār ul-hukioumeti pāris chehridur*.

CAPITALISTE, s. m., qui possède de l'argent placé, سرمایه - مال *ser mātè, māl sāhibi*, p.-t. — Riche capitaliste, ذيقدرت *ziqoudret sermātè sāhibi*, a.-t.

CAPITAN, s. m., fanfaron, voy. ce mot.

CAPITAN-PACHA, s. m., قپودان *qapoudān pāchā*, t.; قپودان *qapoudāni dēriā*, t.-p. Voyez AMIRAL.

CAPITATION, s. f., خراج *kharādj*, جزیه *djèzè*, جزية الرأس *djèziet ur-rees*. — Sujet soumis à la capitulation, خراجگذار *kharādjguzār*,

ذمی *zimmi*. — Femme, ذمیة *zimmiè*, a.

CAPITEUX, adj., كسکین *keskīn*, باشه اوران *bācha ourour*, باشه اورر *bācha ourār*, t.

CAPITOLE, s. m., روما شهرنك كى *romā chehrindè ki mechhour bir qal'anūñ ismi*.

CAPITON, s. m., bourre, et ce qui reste de plus grossier après qu'on a dévidé la soie, ايپك خورده سى *ipek khourdecī*. — La coque du ver à soie, ايپك قوزه سى *ipek qozaci*.

CAPITULAIRE, s. m., ordonnance des rois de France, ملوك فرانسہ نك احكام شرعيه سى *mulouki frāncānuñ ahkiāmi cher'yeci*, a.-t.

CAPITULATION, s. f., traité pour la reddition d'une place assiégée, ويره اول شهر ويره ايله الندی *ol chèhir vîrè ilè ālindy*. — Acte écrit de la capitulation, استيمان *istimān senèdi*. — Observer, tenir la capitulation, شروط استيمان *chourouti istimānè reā'iet it*. — Capitulation, moyen d'arrangement, de composition, بارشق *bārichyq*, t.; صلح *souh*, a. — Traité impérial ou avec la Porte, عهد نامه *ahd nāmèi humātoun*, a.-p. Voy. le mot عهد نامه dans le Dictionnaire Turc-Français.

CAPITULER, v. n., rendre par capitulation, ويره ايله *vîrè ilè*, ويره ا *vîrè ilè teslīm it*. — De-

mander à capituler, امان طلب *amān thaleb it*, a.-t. — Traiter de la reddition d'une place, بر قلعدنك *bir qal'anuñ teslīmi khouçoucindè muzākèrè, muqāvèlè it*, a.-t. — Entrer en accommodement; سوبلشمك *seuilechmek*, بارشماق *bārichmaq*, t. صلح ايدشمك *soulh idichmek*, a.-t.

CAPIVERT, s. m., animal amphibie, خنزير الماء *khynzīr ul-mā*, a.

CAPON, s. m., joueur rusé, اويونك *ouiounda hilèkiār*. — Capon, hypocrite à dessein, مراءىسى *murāi*, منافق *munāfiq*, a. — Popul., lâche, قورقاق *qorqāq*; جبان *djébān*, a. — En t. de marine, crochet de fer, دمر چنگلى *démir tchen-guèli*, t.

CAPONNER, v. n., user de finesse au jeu, اويونك چالماق - حيله كارلاق *oiounda tchālmaq, hilèkiārlyq it*. — Popul., dissimuler, مدارا *mdārā it*, p.-t.; اکتىم نيت *ketmi nüet it*, a.-t. — Montrer de la lâcheté, غيرتسزلق كوسترمك *ghairetsylyq gustermek*. — Haler l'ancre avec le capon, چنگل ايله لنكرى *tchenguel ilè lenguèri qāldurmaq*, t.

CAPORAL, s. m., اون باشى *on bāchi*, t.

CAPOT, s. m., ياپونجه *iāpoundja*, ياغورلق *iāghmourlouq*. — Demeurer capot, voir ses espérances frustrées, قاز قاتنى قالمق *qāz qāty qālmaq*, t.; محروم قالمق *mahroum qalmaq*, a.-t.

CAPOTE, s. f., manteau d'homme, ياغورلق *iāghmourlouq*, t. — de femme, فراجه *fērādje*, a.; اوستلك *ustlik*, t.

CAPOU-AGHA, s. m., chef des eunuques blancs, قپو اغا *qapou aghā*, قپو اوغلان *qapou oghlān*. — Garçon de la Porte, nom des domestiques du drogman de la Sublime-Porte, qui s'appelle lui-même قپو ترجمانى *qapou terdjumāni*; voyez ce mot dans le *Dictionn. Turc-Français*.

CAPOTER, v. n., terme de marine. Voy. CHAVIRER.

CAPRE, s. f., كبره *guibèrè et kèbèrè*, t.

CAPRICE, s. m., boutade, fantaisie, چالقلق *djālyqlyq*, t.; هوس *havèci aql*, a. — Humeur morose, يکازلق *iānāzlyq*, مراق *merāq*. — Inconstance, هر جايلك *her djāilyk*, t.

CAPRICIEUSEMENT, adv., چالقلغه *tchālyqlyghylè*, يکازلكله *iānāzli-guilè*, t.

CAPRICIEUX, se, adj., عقلى *mevès aqli tchālyq*, مہوس العقل *mouhavves ul-'aql*, يکاز *iānāz*, متلون *merāqlu*, t.; هر جايبى *her djāii*, p. — C'est un homme capricieux, عقلى *'aqli tchālyq bir ādemdur*.

CAPRICORNE, s. m., signe du zodiaque, جدى برجى *djèdi bourdji*, جدى *bourdji djèdi*, a.-t. -- Sorte d'insecte, بر نوع بوجيک *bir nev'y beudjek*, t.

CAPRIER, s. m., arbuste, كبره
شجر *guèbère aghādji*, t.; اغاجي
الكبار *chedjer ul-kebār*. — Faux cap-
rier ou sabago, قبار البقلة *qabbār*
ul-baqlat, a.

CAPRISANT, adj., se dit d'un pouls
inégal et irrégulier, قاتني وقارشق
قاني *qāti vè qārīchyq nabz*, t.-a.

CAPRON, s. m., grosse fraise, اري
چيلك *iri tchillek*, t.

CAPSULAIRE, adj., qui appartient
à une capsule ou qui en a la forme,
كيسه *kicè cheklindè*, كيسه
شکلندك *kicè guibi*. — Fruit, قابلو
كبي *qāblu ièmich*, t.

CAPSULE, s. f., couvercle, قياقي
qapāq. — Espèce de boîte, حقه
hoqqa. — Ce qui renferme la graine
des plantes, تخم قبونى - كيسه سى
tokhoum qaboughou, kicèci, t. —
Membrane qui enveloppe une articula-
tion, غشا المفصل *ghychā ul-*
mefsyl, a.

CAPTATEUR, s. m., دوباره جى
doubāradji, t.; حيله باز
hilè bāz, a.-p.

CAPTATION, s. f., دوباره *doubāra*,
حيله *hilè*, فن *fenn*, vulg. *fend*, a.

CAPTÉ, e, adj., قازانلمش *qā-*
zānilmich, t.

CAPTER, v. a., ravir, اولامق
av-lāmaq, قازانلق *qāpmaq*,
قازانلق *qāzānmaq*, t.; تحصيل
tahsil it, a.-t. — les bonnes grâces de quel-
qu'un, بر كمنديك خاطر نسي
bir kimesnènuñ khāthyrini
djelb it, كوكنى اله الهق
gueuñu-
lini èl ālmaq, t.

CAPTIEUSEMENT, adv., بلبيس
اوبالندره رقى *ouā-*
landuraraq, a.-t.; حيله باز لغله
hylè
bāzlyguilè, p.-t.

CAPTIEUX, sè, adj., اوبالندره جى
اوبالندره رقى *ouīālanduridji*, t.; تلبيسلو
telbīslu, a.-t.; اغفال اميز
yghfāl āmiz, a.-p.

— Argument captieux, دليل مغلط
dèlīli moughallath, a.

CAPTIF, IVE, adj., طوتساق
thout-
sāq, t.; اسير *écīr*, vulg. *īecīr*, pl. a.
اسرا *ucērā*.

CAPTIVER, v. a., rendre captif,
محكوم قول *qoul it*. — Assujétir,
باغلمق *mahkoum qylmaq*, باغلمق
bāghlāmaq, t.; ضبط *zabth it*. —
l'esprit, خاطرى اله الهق
khāthyrī
èlè almaq, a.-t. — le cœur, كوكل
gueuñul avlāmaq, t. — Se
Captiver, voy. S'Assujétir.

CAPTIVITÉ, s. f., esclavage,
اسيرلك *écīrlik*, a.-t.; قوللق
qoul-
lyq, رقىة *rouqyiet*. — Retenir en —,
حالى رقىتلك طونمق
hāli rouqyiette
thoutmaq.

CAPTURE, s. f., پوتومه
thoutma. — Butin, طوبملىق مال
dhouïoumlyq māl. — Saisie de mar-
chandises défendues, قاچر مه ضبطى
qātehurma zabth, t.-a.

CAPTURER, v. a., طونمق
thout-
maq, t.; ضبط *zabth it*, a.-t.

CAPUCHON, s. m., كشيچك باش
اورتوسى *kèchichun bāch eurtucu*,
قوقلا *qouqoulā*.

CAPUCIN, s. m., قپوچين
qapou-
tehīn, رهبان *rouhbān*, p.

CAPUCINADE, s. f., مرايبيلق murāilik, منافلق munāfyqlq, a.-t.

CAPUCINE, s. f., fleur potagère, فرنك hind tèreci, هند ترهسى frenk tèreci, t.; ابو خنجر abou khandjer, a.

CAQUET, s. m., كوزه لك guèvè-zèlik. — Des caquets, لقلقيات laq-laqyāt.

CAQUETAGE, s. m., كوزه لك guèvèzèlik, اورمقلق laf ourmaq-lyq, t.; بربره berbèrè.

CAQUETER, v. n., causer beaucoup, چكه كوزه لك guevèzèlik it, لاف چالمق tchenè tchālmaq, لاف و كذاف lāfu guzāf it. — Au propre, se dit du bruit que font les poules sur le point de pondre, طاوق thāvouq qāqalamaq.

CAQUETEUR, s. m., كوزه guèvèzè, t.

CAR, conj., زبرا zirā, زبرا كه zī-rā ki, p.-t.

CARABÉ, s. m., ambre jaune, كهربا kehroubā, vulg. kehribar, t.; كارم asfar, اصفر kiārim asfar, a.

CARABIN, s. m., جراح ساكردى djerrāh chāguirdi, ساكردى sāguirdi, a.-t.

CARABINE, s. f., ششخانه تفنگك chichkhānè tufenk, ou simplement ششخانه chichkhānè, قرابيننا qarā-bīnā, t.

CARABINIER, s. m., قرابيننا كترن qarābīnā guèturen 'as-

ker nèfèri, قرابينه جى qarābīna-dji, t.

CARACHE OU CARAC, s. m., capitation imposée en Turquie aux sujets non musulmans, خراج kharādj, جزبه djèzè, a. Voy. خراج dans le Dictionnaire Turc-Français.

CARACO, s. m., بر نوع عورت bir nev'y 'avret guèici, t.

CARACOLE, s. f., mouvement du cheval, ات اوينمه سى at oīnamaci, طولندرق كزمه dholanaraq guez-mè, t.

CARACOLER, v. n., اتى اويناتمق aty oīnatmaq, اتى طولندرق كزدمك aty dholanduraraq guez-durmek, t.

CARACOULER, v. n., crier, se dit du pigeon. Voy. ROUCOULER.

CARACTÈRE, s. m., marque, empreinte, نشان nichān. — Lettre, حرف harf, خط khath, a.; يازى iāzi, vulg. iāzou. — Gros caractères, ابرى يازولر ury iāzouler. — Petits —, اينجه يازولر indjè iāzouler. — Inclination naturelle, طبيعت thabi'at, مشرب mechreb, خلق khoulq, a.; خوى khouī, p. — Titre, rang, رتبه unwān, عنوان unwān, پوسست rutbè, a. — Qualité de ce qui distingue par l'esprit ou les mœurs, صفة syfat, pl. صفات syfāt; اوصاف evsāf, سيرت sîret. — En parlant des traits par lesquels l'auteur ou l'artiste désigne les objets qu'il présente à notre esprit, هيت heïet, اسلوب ustlob. — En botanique, caractère

générique, صفت جنسيه *syfati djinsîe*. — Caractère spécifique, صفت نوعيه *syfati nevy'îe*. — Caractères en chimie, ارقام اهل الكيمياء *arqâmi ehlil-kimîa*. — algébriques, ارقام الجبر القابله *arqâm el-djebr el-muqâbelê*. — astronomiques, ارقام نجوميه *arqâmi nudjournîe*. — Force d'âme, حزم *hazm*. — Homme de caractère, ferme dans ses sentimens, متانت صاحبى *metânet sâhybi*, a.-t.

CARACTÉRISER, v. a., marquer le caractère, صورت وبرمك *souret vîrnek*, وصفى - طبيعتى بيان ا *vasfi, thabi'ati bêün it*, وصف ا *vasf it*, a.-t. — Marquer, نشانلق *nichânlamaq*.

CARACTÉRISTIQUE, adj. com., مميز *mumêüz*, مبيّن *mubeÿen*. — Caractéristique d'un logarithme, son exposant, مرفوع *merfou'*. — En terme de grammaire arabe, l'une des lettres qui détermine la forme du verbe, علامتى *fylun 'alâmêti*, a. — Signe caractéristique, علامت مميزه *'alâmêti mumêüzê*. — Lettre caractéristique, ادات مميزه *adâti mumêüzê*, a.

CARAFE, s. f., شيشه *chîchè*, t.; صراحي *sarâhi, surâhi*, p.

CARAFON, s. m., شيشه جك *chî-chêdjik*, t.

CARAÏTE, s. m., juif qui s'attache à l'Écriture et rejette les traditions,

قرا *qarrâ*, pl. a. قرايين *qarrâin*.

CARAMANIE (la), قرامان مملكتى *qarâmân memlekêti*.

CARAMEL, s. m., قينامش شكر *qainâmich chèker*, عقىل *'aqydè*, عقىل شكرى *'aqydè chèkèri*, t.

CARAT, s. m., poids de quatre grains, قراط *qyrrâth*, a. — Titre de l'or, عيار *'aÿâr*. — Or à vingt carats, يكرمى عيارده التون *ÿermi 'aÿardè altoun*.

CARAVANE, s. f., كروان *kiarvân*, كervân, p.

CARAVANSÉRAIL, s. m., كروانسرائى *kervânseraÿi*, خان *khân*, p.

CARAVELLE, s. f., sorte de navire, قراوله *qarâvela*, t.

CARBATINE, s. f., پوستكى *poustègui*, t.

CARBONE, s. m., قاربون *qârboun*, t.; فحم *fahm, faham*, a.

CARBONÉ, E, adj., قاربونى *qâr-bouni*, t.; فحمى *fahmi*, a.

CARBONIQUE (acide), adj. et s. m., قاربون حامض *hâmizi qârboun*, t.;

كومرلنمه *hâmizi fahm*, a.

CARBONISATION, s. f., كومرلنمه *kumurlenmè*, كوموره منقلب اولمه *kumurè munqalib olma*, t.-a.; تفحم *tèfahhum*, a.

CARBONISER, v. a., كور ا *keumur it*. — Se carboniser, كومورلنمك *keumurlenmek*, t.

CARBONADE, s. f., toute espèce de viande grillée, هر دورلو كباب *her turlu kèbâb*, كول بصدى *kul bâsty*.

CARCAN, s. m., collier de fer des criminels, چنبر *tchember*, p.-t.; لاله دمر تاصمدهسى *démir tasmaci*, لاله *lāla*. — Écrevisse de mer, سرطان *serthāni bahri*. — Espèce de collier de pierreries, بر نوع مجوهر *bir nev'y mudjevher qalāde*, t.

CARCASSE, s. f., ossemens décharnés, mais encore joints, d'un animal, انسانك يا خود حيوانك قفسه *insānuñ iā khod hāivānuñ qafecè deünmich lācheci*, اتى صيرلمش كوده *èty syrylmich guevdè*. — Charpente, pièces de bois taillées, كراسته *kerastè*, vulg. *kirastè*. — d'un navire, قزه چار *qara tchāv*.

— Se dit d'une personne extrêmement maigre, اتى قالماش قورى *èty qālmānich qourou guémik*. — Sorte de bombe, بر نوع خمبره *bir nev'y khombara*, t.

CARCINOMATEUX, EUSE, adj. m. ou fém., آكله لو *ākilèlu*, t.

CARCINOME, s. m., sorte de cancer ou tumeur, بر نوع آكله *bir nev'y ākilè*, t.

CARDAMINE, s. f., cresson des prés, چاپر ترهسى *tchāir tèreçi*, t.

CARDAMOME, s. m., graine aromatique, ققوله *qaqoula*, t.

CARDE, s. f., peigne, طراق *tharāq*, كتان طراغى *kētān tharāghy*, t.

CARDER, v. a., la laine, peigner avec la carde, طراماق *tharāmaq*, پياغى طراماق *iapāghy tharāmaq*, يوك و پيموق اتمق *יעون ve pam-*

louq ātmaq, t.; حلبج *haldj it*, a.-t.

CARDEUR, SE, s., طرايبجى *tharāidji*, t.; حلاج *hallādji*, a.

CARDIALGIE, s. f., يورك اغريسى *ïurek aghrīci*, t.

CARDIAQUE, adj., propre à fortifier le cœur, يورك قوربلشدر بجى *ïurek qavilechturidji*, t.; قلبه نافع *qalbè nāfy'*, دواى مقوى القلب *devāi mouqavvi ul-qalb*, a.-t. — En terme d'anatomie, ce qui appartient au cœur, يورکه متعلق *ïurèguè mutè'allyq*, t.; قلبى *qalbi*, a.

CARDIAQUE OU AGRIPAUME, s. f., plante, فراسيون القلب *ferācioun el-qalb*, a.

CARDINAL, s. m., pl. CARDINAUX, prélat, قردينال *qardīnāl*. — Les quatre points cardinaux, فلکک *felèguñ dort tharafi*, درت طرفى *djèhāti erba'a*, a. — Vents cardinaux, اصلو درت يل *acyllu dort iel*. — Nombres cardinaux, اسماء اعداد اصليه *esmāi 'ādādi asliè*.

CARDINALAT, s. m., قردينال *qardīnāl pāiçi*, t.

CARDON, s. m., plante, اشك *echek kunguèri*, بيان *iabān enguināri*, دکنلو *dikenlu ot*, t.

CARELET OU CARRELET, s. m., poisson, سرچه بالعى *sirtcha bālyghy*, چروس بالعى *tchirous bālyghy*, t.

CARÈME, s. m., - بيوك اورج

چا بیجی - چا بیجی *tchān vouridji, tchāltdji, t.*

CARLET. Voyez CARELET.

CARLIN, INE, s., espèce de chien, بر جنس کویک *bir djins keupék, t.*

CARINE, s. f., pleureuse dans les funérailles, نایحه *nāihat, a.;* نوحه کرقاری *nehaguer qāry, t.*

CARME, s. m., religieux du Mont-Carmel, کرمیل طاعی کشیشی *kermel dhāghy kechīchi, t.*

CARMEL (MONT), s. m., کرمیل طاعی *kermel dhāghy.*

CARMIN, s. m., آل لوک *āl leuk, t.;* لک براق *lekk berrāq, a.*

CARMINATIF, VE, adj., ییل *iel basturidji 'ylādj, iel 'yllètine nāfy', a.-t.*

CARNAGE, s. m., قیرغن *qyrghyn, t.;* مقاتله *mouqātèle, a.*

CARNASSIER, ÈRE, adj., ات چیک اتله *et iētdji, t.;* لاسم *tchig etilè bestèneur, lāhim, a.*

CARNASSIÈRE, s. f., sac où l'on met le gibier tué à la chasse, چانطه *tchānthā, tchāntaci, t.*

CARNATION, s. f., ات رنگی *et rengui, a. — Représentation des chairs de l'homme par le coloris, آدم کوده سی رنگی - صورتی kevdèci rengui, sourèti. — Teint d'un homme, چهره tchehrè, آدم*

چهره سی - در بسنک رنگی *ādem tchehrèci, dèrcinun rengui.*

CARNAVAL, s. m., ات کسمی *et kècimi, et kesmèci,* ات کسمه سی *et kesmèci,* شبک کونلری *chekbuk, chekbuk gunlèri, t.*

CARNE, s. f., angle extérieur d'une pièce, گوشه اوجی *keuchè oudji, t.*

CARNET, s. m., petit livre d'achat, دفترچک *defterdjik, ichtirā defteri, a.-t.*

CARNIFICATION, s. f., کمیک انه *guèmk ètè deunmek, tètahhum, a.*

CARNIVORE, adj. com., ات ایله *et ilè bestèneur,* ات بیجی *et iētdji,* لحم خور *lahm khor, a.-p.*

CARNOSITÉ, s. f., یاره اطرافرنک *iāra ethrāflèrindè bitmich, t.;* لحم زائد *lahmi zāid, a.*

CAROGNE, s. f. pop., فاحشه *fāhichè, a.*

CARONADE, s. f., خزینده سی ککش *khazīnèci guènich bir nev'y kebèr vè qyssa thop, qārona thopy, t.*

CARONCULES, s. f. pl., انجغز *et djighaz, et begui, t.;* ات بکی *et begui, t.;* کوشت پاره - پاره سی *kucht pāre, pāreçi, p.-t. — lacrimales, کوز gueuz bīnāri, t.*

CAROTIDES, s. f. pl., ابهرنا الدماغ *ebhertā uddamāgh, vèrīdān, a.*

CAROTTE, s. f., plante, هوج *hovdj,*

vulg. هاوچ *hāvoutch*. — de tabac, دونون یا پیراقلری طوماری *tutun iāprāqlèri thoumari*, t.

CAROUBE ou CAROUGE, s. m., کچی *ketchi boïnouzi*, خرنوب *kharnoub*, t.

CAROUBIER, s. m., کچی بوینوزی *ketchi bouïnouzi aghādji*, t.

CARPE, s. f., poisson d'eau douce, سازان بالغی *sāzān bālighy*, t.

CARPE, s. m., partie entre le bras et la paume de la main, اوج ایله *āvoudj ilè qoloun ortā ièri*, t.

CARPEAU, s. m., سازانه بکزر *sāzānabeñzer kutchuk bālyq*, t.

CARPIE, s. f., سازان بالغی *sāzān bālyghy qymaci*, t.

CARPILLON, s. m., کوچک *kutchuk sāzān bālyghy*, t.

CARQUOIS, s. m., اولق *oqlıq*, ترکش *oq qouboury*, t.; *terkech*, p.

CARRÉ, s. m., بر دورت گوشه *bir deurt kieuchè*, t.; مربع *murebby*, a.

CARRÉ, E, adj., دورت گوشه لو *deurt kieuchèlu*, t.; مربع *murebba'*,

— Figure carrée, شکل مربع *chekli murebba'*, درت گوشه لو صورت *dort keuchèlu souret*. — Rendre carré, former une figure carrée, ا *murebba it*, a.-t. — Nombre carré, مجدور *medjzour*. — Racine carrée, جذر *djezr*. — Tirer la racine

carrée, استخراج جذری *djezri istykhraj it*, a.-t.

CARREAU, s. m., pavé plat en terre, طاشی - دوشمه طغله سی *duchèmè thoughtlaci, thāchi*. — de marbre, بیضی مرمر تخته سی *iassy mermer takhtaci*. — de verre, جام *djām*, p.-a.; پنجره جامی *pendjèrè djāmi*. — Coussin pour se mettre à genoux, دیز یصدخی *diz iastyghy*, اونی *chittè*. — Fer de tailleur, اونی *oti*, vulg. *euti*. — Signe du jeu de carte, قار او *qāro*, کاغد اوینتک بر *kiāghyd outionnuñ bir levni*. — Maladie des enfans, کوچک *kutchuk ichodjouqlara makhsous khas-tālik*, قارن قاتیلغی *qārñ qātylyghy*, t.

CARREFOUR, s. m., پول اغزی *iol āghzi*, t.

CARRÉGER. Voy. LOUYOYER.

CARRELAGE, s. m., ouvrage de carreleur, طغله تخته دوشمه سی *doughla takhta duchèmèci*. — Prix de ce travail, طغله دوشمه سنک *toughla duchèmècinuñ qymèti*, t.-a.

CARRELER, v. a., paver avec des carreaux, طغله تخته دوشمک *thoughla takhta duchèmek*, t. — les souliers, اسکی پاپوشلری دوزمک *eski pāpouchlèri duzmek*, t.

CARRELET, s. m., grosse aiguille پاپوشچی اکنده سی *pāpouchdji ignèci*, t. — Poisson de mer, چروس بالغی *tchiros bāly-*

ghy, بالغى پيسى *pissi bāly-*
ghy, t.

CARRELEUR, s. m., qui pose les
carreaux, طغله-نخته دوشه بجى *thou-*
ghla, takhta duchëidji, t. — de sou-
liers, اسكيجى *eskidji*, t.

CARRELURE, s. f., semelles neuves
à de vieilles chaussures, نسمه
تاسما *tasma iāmaci*, t.

CARRÉMENT, adv., دورت گوشه
دورت *dort keuchè uzrè*, t.; دورت
دورت گوشه لو اوله رقى *dort keuchèlu ola-*
raq, مرتعا *murebbi'en*, a.

CARRER, v. a., donner une figure
carrée, دورت گوشه لو *dort keu-*
chèlu it. — Se Carrer, v. réfl.,
صالنى صالنى *sālyny sā-*
lyny iurumek, t.; اختيال *ikhhtāl*
it, a.-t.

CARRIER, s. m., طاشچى *thāch-*
tchi, طاش چيقار بجى *thāch tchy-*
qāridji, t.

CARRIÈRE, s. f., de pierres,
طاش معدنى *thāchlyq*, طاشلق
thāch ma'deni, t. — Lice, lieu fer-
mé pour courrir, ميدان *meidān*,
حلبة *halbet*, pl. حلايب *halāib*;
مضمار *myzmār*, pl. مضامير *mëzā-*
mīr. — Durée de la vie, عمر مدتى
'*eumr muddëti*, منزل عمر *'eumr*,
menzili 'eumr. — Profession, état,
طريقه *tharyqat*. — Carrière, cours
des astres, دور كواكب *devri kevā-*
kib. — Fournir une longue carrière,
vivre long-temps, چوقق ياشه مق
tchok iāchamaq. — Donner carrière,
laisser aller, صاليو پيرمك *sālyvir-*

mek. — Se donner Carrière, v. réfl.,
se réjouir, سونمك *sëvinmek*, t.

CARRIOLE, s. f., ايكي تکرلکلو
ايكي *iki tekerleklü 'araba*, t.

CARROSSE, s. m., هنتو *hintov*,
هنتو *'araba*, قوچى *qotchi*, قوچو
qou-tchou, t.

CARROSSIER, s. m., هنتوچى *hin-*
thovdj, هنتوچى پايوچيسى *hinthov iā-*
poudjici, t.

CARRURE, s. f., اوموز باشى *omouz*
bāchi, اوموز اينلکسى *omouz inly-*
ghy, t.

CARTAME, s. m. Voy. CARTHAME.

CARTE, s. f., à jouer, اوين
قمار *ouïoun kiāghydi*, قارته
qoumār kiāghydy, اوينى
qārta oïouni. — Un jeu de
cartes, بر دسته اوين کاغذلى
bir destè oïoun kiāghydlëri. — Batre
les cartes, قارشرتمق *kiā-*
ghydlëri qārichturmaq. — Être le
premier en carte, au jeu, کاغذ اوينك
kiāghyd oïouninda nev-
betlu ol. — de géographie, خريطه
kharītha, جغرافيه خريطهسى
djoghrafia khārīthacy. — Carte ma-
rine, دريا خريطهسى *dërtā khārī-*
thaci. — Carte générale de l'Eu-
rope, اوروپا اقليمك عمومىسى
evropā iqlimīnuñ 'ou-
mouni kharithaci. — Carte blan-
che, permission de se conduire comme
on voudra, رخصت كامله *roukhsati*
kiāmilè, a. — Donner carte blanche,
بول بول رخصت وپيرمك
bol bol roukhsat vīrmek. — Tirer les —,
قمار کاغذلىرله باقچيلىق *qoumār*

kiāghydlerilē bāqrdjilyq it. — Carte, note de la dépense chez un traiteur, طعام مصرفی پوصله سی *thām masrafi pouçoulacy.* — Connaître le dessous des cartes, avoir le secret d'une affaire, بر مصاحتک *bir maslahatuñ sir-rinē vāqyf ol.* — Brouiller les cartes, désunir, causer des divisions, قارش مورش ا *qārych mourich it,* بوزشترمق *bōzouchturmaq, t.* — Perdre la carte, se troubler, شاشیق *chāchmaq,* پوصله بی شاشرمق *pouçoulai chāchirmaq, t.*

CARTEL, s. m., défi par écrit pour un combat, میدان او قومق ایچون *meidān oqoumaq itchoun d'avei tezkèreci.* — Traité d'échange des prisonniers, اسرا *ucērā mubā-dēlecine dāir mou āhèdè, a.-t.*

CARTHAME, s. m., قرطم *qyrtham,* أصفور *asfour, a.;* vulg. أصپور *ās-pour.* — Graine de —, أصپور تحمی *āspour tokhoumy.*

CARTILAGE, s. m., کیرک *guëirek,* صاروسکر *sārou sinÿr,* کمرتلک *guëmertlek, t.;* غضروف *ghazrouf,* pl. غضاریف *ghazārif, a.*

CARTILAGINEUX, SE, adj., کیرکلو *guëireklu,* کمرتلکلو *guëmertleklou, t.;* غضروفي *ghazroufi, a.*

CARTON, s. m., grosse carte, مقوی *mouqavva,* مقوا *mouqavvā,* کاغدی *mouqavvā kiāghydi,* آیری کاغد *iri kiāghyd.* — Boîte en carton, مقوا صندوقی *mouqavvā san-*

doughy, مقوا قوطی *mouqavvā qou-thou.* — Portefeuille en —, مقوی *mouqavva djuzdāni, t.*

CARTONNER, v. a., مقوا ایله *mouqavvā ilē qaplamaq, t.*

CARTONNIER, s. m., مقواچی *mouqavvādji, t.*

CARTOUCHE, s. f., charge d'une arme à feu, فشک *fichek,* فشنگ *fichengue.* — Charge entière du canon, خرتوج *khartoudj.* — Déchirer la —, دیش ایله برتمق *dich ilē irtmaq.* — Cartouche, congé d'un militaire, اذن *izin tezkèreci, a.-t.*

CARUS, s. m., سبات *sekte,* سبته *subāti sehri, a.*

CARVI, s. m., کرابا *kērāvā,* قرمان کمیونی *karmān kèmiouni, a.*

CARYBDE EN SCYLLA (tomber de), prov., d'un péril en un autre, بر بلادن قورتلوب بلای دیکره *bir bēlāden qourtoloup bēlāi diguèrè oghrāmaq, t.*

CARYOPHYLLATA, s. f. Voy. BENOITE.

CAS, s. m., désinence des noms déclinales, صیغه *sygha.* — Conjoncture, حال *hāl,* حالت *hālet,* pl. حالات *hālāt.* — Accident, événement, وقعه *vaq'ya,* قضیه *qazie,* اتفاق *qazā.* — Cas fortuit, اتفاق *itifāq, a.* — En tout cas, بهر حال *bēher hāl,* هر حالک *her hāldè.* — Par cas fortuit, اتفاق *itifāq* pour اتفاقاً *itifāqan.* — Dans ce cas,

حالک *bou haldè*. — Faire cas de, صایمق *sāïmaq*, اعتبار *itibār*

it. — En pareil cas, *bou haldè*, بوتقدیرده *bou taqtîrdè*.

Dans des cas analogues, قضایای *qazāï* *munācîlèdè*. —

Voilà le cas, حال بوکده *hāl bou ki*, حال بو در *hāl bou dur*.

— En ce cas, adv., alors, les choses étant ainsi, بو تقدیرچه *bou taqtirtchè*,

ایکن *ich beuîlè iken*. — Faire cas, estimer, apprécier, صایمق *sāïmaq*,

شئی یرینه صایمق *chèi të-rinè sāïmaq*, t.; اعتبار *itibār it*,

a.-t. — Ne faire aucun cas, هیچ *hitch bir chèiè sāt-māmaq*, t.

— Crime, faute, قباح *qabāhat*, pl. قبايح *qabāih*, a. — Accusé d'un cas grave, جسیمه *qabāhati djècimè ilè mut-tèhim*.

CASANIER, IÈRE, adj., اونک *evindè otourîdji*, اودن *evden tchyqmāz*, t.

CASAQUE, s. f., بیونجه *ïapoundja*, t.

CASCADE, s. f., سلسبیل *silsebîl*, a.-t.

CASE, s. f., maisonnette, او *ev*, t.; خانه *khānè*. — Petits compartiments carrés d'un échiquier, یر *ier*, t.; خانه *khānè*, p.-t.

CASEMATE, s. f., یر آلتی ایزبه *ier âlti izbè*, t.

CASER, v. a., mettre en place, یر *ier vîrmek*, یرینه قومق *ier vîrmek*,

rinè qomaq. — Se Caser, v. réfl., مکان طومتق *ier, mekiân thout-maq*, a.-t.

CASERNE, s. f., قشلا *qychlâ*, قشلاق *qychlâq*, t.

CASERNÉ, E, adj., قشلاق *qychlaqta otourmich*.

CASERNEMENT, s. m., قشلاده *qychlâda otourtmaq-lyq*, t.

CASERNER, v. a., قشلاده *qychlâda otourtmaq*. — Se caserner, قشلاده *qychlâda otourtmaq*, قشلایه کیرمک *qychlâa guîrmek*, t.

CASEUX, SE, adj., پینیرلو *peînîrlu*, پینیرسی *peînîrci*, t.

CASPIENNE (mer), بحر خزر *bahri hazer*, کیلان دکزی *guîlân denyzi*, t.

CASQUE, s. m., باشلق *bâchlyq*, طولغه *thoulgha*, مغفر *mighfer*, a.

CASSADE, s. f., mensonge pour rire, رنک *renk*, p.

CASSAILLE, s. f., (hors d'usage), نطس *nadhas*, t.

CASSANT, E, adj., قرلور *qyrylur*, تیز قرلور *tyz qyrylur*, t.

CASSATION, s. f., acte juridique qui annule un jugement, حکمی *hukmi bozân sened*, بوزان سند *tebthlyli cher'y*, a.

CASSE, s. f., خیار شبر *khîâr chebr*, vulg. خیار شنبه *khîâr chembè*, p. — T. de gens de guerre, چالمنسی *çâmînuñ tchâlinmaci*. — En t. de fondeur,

bassin qui reçoit le métal en fusion, *deukidji qour-naci*. — En t. d'imprimerie, longue casse partagée en petits carrés appelés cassetins, *hourof takhtaci*, t.

CASSE-COU, s. m., اوچرم بر, *ouchouroum ier*, كميك قرارير, *guémik qyrār ier*, t.

CASSE-LUNETTE, s. m. V. BLUET.

CASSE-MUSEAU, s. m., سله, *sillè*, t.

CASSE-NOISETTE, s. m., فندق, *fyndyq qyrān*, چکردك, *tchekerdek tchèkitchi*, t.

CASSE-PIERRE, s. f. Voy. SAXIFRAGE.

CASSE-TÊTE, s. m., peine d'esprit, *bāch aghryci*. — Vin qui porte à la tête, باشه, *bācha ourān charāb*. — Sorte de massue de bois, چوماق, *tchomāq*, t.

CASSÉ, e, adj., brisé, قرق, *qyryq*, شكست, *qyrylmich*, t.; *chikest*, p. — Affaibli, قوتسز, *qouvetsyz*. — Vieux, infirme, پير, *pīri nātūwān*, p.; بلي قرق, *bèli qyryq*, t.

CASSER, v. a., briser, قورمق, *qyrmaq*, شکسته, *symaq*. — Affaiblir, *chikestè*, *chikest it*. — Annuler, *ibthāl it*, a.-t. — une sentence, un testament, un contrat, نقص بوزمق, *bozmaq*, t.; - نسخ - *naqz*; *neskh*, *ilghā it*, a.-t. — Le testament a été cassé, وصيتنامه

ولندی *veciet nāmè neskh oloundou*. — Casser un fonctionnaire, un officier, lui ôter sa place, بريني, *ïerini hakk it*. Voy. DESTITUER. — Se Casser, v. réfl., être brisé, قورمق, *qyrylmaq*, t.; شكست, *chikest ol*, شكست بولمق, *chikest boulmaq*, p.-t. — Se casser la tête, s'appliquer fortement à une étude, چوق چالشمق, *tchoq tchālichmaq*, درشمك, *duruchmek*, بارمق, *bāchi iārmaq*, t. — Se casser le nez, ne pas réussir, راست كلمامك, *rāst guelmèmek*. — Devenir vieux, اختيارلنمق, *ikhtiār lanmaq*. — Il se casse, il vieillit, اختيار اوليور, *ykhtiār olieur*. — Se casser, éclater, چاتلمق, *tchātlanmaq*, t.

CASSEROLH, s. f., تنجره, *tendjèrè*. — de cuivre, باقر تنجره, *bāqyr tendjèrè*. — de terre cuite, چوملك, *tcheumlek*. — Petite, اوفاق, *oufāq tendjèrè*, t.

CASSERON, s. m., بر نوع اوچار, *bir nev'y ouchār bālyq*, t.

CASSETTE, s. f., صندوقچه, *sandouqtchè*, چكجه, *tchekmèdjè*. — La cassette du roi ou du sultan, جيب همايون, *djèbi humāioun*, t.

CASSEUR, s. m., qui casse, قريجي, *qyrdji*. — Fanfaron, فورته جي, *fortadji*, t.

CASSIE, s. f., arbre, سيسبان, *sisbān*.

CASSIER, s. m., arbre, خيار شنبه, *khyār chembè aghādji*, t.

CASSIOPÉE, s. f., constellation, ذات الكرسی *zāt el-kurci*, a.

CASSOLETTE, s. f., réchaud sur lequel on brûle des parfums, بخوردان *boukhourdān*, t.; مبخرة *mebkharet*, a. — L'odeur même qui s'exhale de la cassolette, بخور بوغومی *boukhour boghoumou*. — Composition odoriférante, قوقولو بوغوم *qoqoulou boghoum*, t.

CASSONADE, s. f., خام شکر *khām cheker*, t.

CASSURE, s. f., قرق یری *qyrq yeri*, t.; کسر *kesr*, a.

CASTAGNETTES, s. f., چارپاره *tchārpārè*, vulg. چالپاره *tchāl-pārè*, p.

CASTE, s. f., بوی اویاق *oīmāq*, بوی *boi*, t.; طائفه *thāīfè*, صنف *synf*, اصناف *esnāf*, قبيله *qabīlè*, pl. قبایل *qabāil*, a.

CASTEL, s. m., قلعه *qal'a*, a.

CASTILLE, s. f. fam., petite querelle, دیدی قودی *dèdi qody*, t.

CASTELANE, s. f., بر جنس یشیل *bir djins ièchil èrīk*, t.

CASTOR, s. m., قندوز - قندوز *qoundouz*, صو کوپکی *sou keupègui*. — Peau de —, قندوز دریسی *qondouz dèrici*, پوستکیسی *postguici*. — Drap de —, قندوز تویيله *qondouz tuīlè men-soukh tchoqa*, t.

CASTORÉUM, s. m., قندوز خایهسی *qoundouz khāīeci*, t.

CASTRAL, s. m., خادم *khādim*,

خادم ازکیجی *khādim ezguīdji*, a.; آننمش *enenmich*, *inenmich*, t.; طواشی *thavāchi*, a.

CASTRAMÉTATION, s. f., اوردو *ordou qourmaqlighy*, t.

CASTRATION, s. f., en parlant des hommes, خادملمه *khādimlama*, اینتمکلیک *inètmeklik*, t.; اخسا *yksā*, خصا *khosā*. — En parlant des animaux en général, اندهمه *enè-mè*. — d'un coq, اكدیجلمه *ikdidj-lèmè*, t.

CASUALITÉ, s. f., عرضیه *aryziet*, عارضیه کیفیت *keīfièti 'aryziè*, a.

CASUEL, s. m., revenu fortuit, ظهورات *zouhourāt*, a.

CASUEL, e, adj., fortuit, accidentel, عارض *'aryz*, عرضی *'aryzi*, قریبلور *qriblor*, اتفاقی *itifāqi*, a. — Fragile, قریلور *qyrlur*, t.

CASUELLEMENT, adv., قضا ایله *qazā ilè*, اتفاقاً *itifāqān*, a.

CASUISTE, s. m., مسألدهجی *mècè-lèdji*, مبیین مشکلات *mubèïni muchkilāt*, a.

CATACHRÈSE, s. f., اصطلاح *ysthylāh bil-'abes*, منافرة *munāferet ut-techbīh*, a.

CATACLYSME, s. m., طاشقونلق *thāchqunlyq*. Voy. DÉLUGE.

CATACOI, s. m., sorte de petit mât, بر کمینک اک کوچک *bir guèminun èn kutchuk dèrgui*, t.

CATACOMBES, s. f. pl., زبر زمینک *ziri zèmindè olān maq-*

pèrèler, a.-t.; لحد *lahad*, pl. الحاد *elhād*, a.

CATADOUPE OU CATADUPE, s. f., چای صولربنک اشاغیه دوکلشی *tchāi soulèrinuā achāghyīè deukuluchy*, t.

CATAFALQUE, s. m., جيازه زينتى *djènāzè zīnēti*, جيازه سريرى *djènāzè sērīri*, a.-t.

CATAIRE OU HERBE-AU-CHAT, s. f., كدى اوتى *kedi oty*, t.

CATALEPSIE, s. f., طمله *dhamla*, t.; نقطة *noq̄hat*, دالثبات *dè-essēbāt*, a.

CATALEPTIQUE, adj., طمله لو *dhamlalu*, t.; ميثوت *mesbout*, a.

CATALOGUE, s. m., دفتر *dester*. — de livres, كتب دفترى *kutoub destèri*, a.

CATAPLASME, s. m., يغمه *āghlama*, لايه *lāpa*, مرهم *merhem*, vulg. *melham*, a. — Appliquer un —, برلايه اورمق *bir lāpa ourmaq*.

CATARACTE, s. f., chute des eaux d'un fleuve, جندل *djendil*, pl. ا. جنادل *djènādil*. — Les cataractes du Nil, مسقط نيل *masqathi nīl*, شلالات نيل *chèlālāti nīl*, a. — sur l'œil, پرده *perde*, كيزطوماني *gucuz dhomāni*, t.; علت سبل *'yllēti sebl*, a. — Pluie excessive, قتي *qaty* يغمور *īāghmour*.

CATARRHAL, e, adj., fièvre catarrhale, حماى نوازل *hoummāt nevāzil*, a.

CATARRHE, s. m., نوازل *nevāzil*, نوزله *nouzla*, *nuzlè*, a. — Un catarrhe

lui est tombé sur la poitrine, صدرينه *sadrinè nouzla endi*.

CATARRHEUX, se, adj., نوزله لو *nouzlatalu*, t.; نوزله علتنه مبتلا *nouzla 'yrlètīnè mubtèla*, a.-t.

CATASTROPHE, s. f., événement funeste, فلاكة *fèlāket*, نكمة *nekmet*, مصيبت *macybet*, pl. مصايب *meçāīb*. — Fin malheureuse, سو عاقبت *sou'āqybet*, a.

CATÉCHISÉ, e, adj., دينى اوكرنمش *dīni eugrenmich*, t.

CATÉCHISER, v. a., instruire des mystères de la foi, دينى اوكرتمك *dīni eugretmek*, تعليم *ta'līm it*, ا. — Endoctriner, fam., اوكرتمك *eugretmek*, سوز اوكرتمك *seuz eugretmek*, t.

CATÉCHISME, s. m., دين درسى *dīn dersi*, تلقين ايمان *talqyni imān*, a.; تعليم دين *ta'līmi dīn*, تعليم مسيحي *ta'līmi mecīhi*, a.-t. — Le livre du catéchisme, كتاب عقايد *kitābi aqā'id*.

CATÉCHUMÈNE, s. com., دين وافتز *dīn eugrènen*, اولنه جقق *vāstyž olounadjaq*, واقترلند جقق *vāstyžlanadjaq*, a.-t.

CATÉGORIE, s. f., مرتبه *mertèbè*, طبقه *thabaqa*, مقوله *maqoulè*, pl. مقولات *maqoulāt*, a.

CATÉGORIQUE, adj., dans l'ordre, à propos, يرنك *īerīndè*, محلدك *mahallīndè*, مناسب *munācīb*. — Précis, قاطع *qāth'y*, a. — Réponse,

قاطع جواب *djevābi qāthy*, قاطع جواب *qāthy djevāb*, کافی *djevābi chāfi, kiāfi*, پاک *chāfi djevāb*, a.; پاک جواب *pāk djevāb*.

CATÉGORIQUEMENT, adv., تمییزجه *tēmīzjdjè*, آشکاره *āchikiārè*. — Répondre — جواب قاطع و برمک *djevābi qāthy vîrmek*.

CATHARTIQUE, adj., بیورکسی *iurègui surudji*, t.; منقّی *munaqqi*, a.

CATHÉDRALE, s. f., باش کلیسا *bāch keliçā*, t.

CATHÉDRANT, s. m., صدرده *sadrè otourān*, t.; مشکل *muchkil kuchā*, a.-p.

CATHÉRIQUE, adj., اتسی *èti achenduridji*, علاج *ylādji*, t.; دواء اکال *dèvāi ekkiāl*, a.

CATHÉTER, s. m., قاقق بوقلیه جق *qavouq iöqlāüdjaq ālet*, میل *mīl*, t.; مجراف مٹانه *mihrāfi mēçānè*, a.

CATHOLICISME, s. m., قاطولک *qātholik dīni*, اعتقادی *qātholik dīni*, 'yti-qādi, t.-a.

CATHOLICITÉ, s. f., pays des catholiques, قاطولک مملکتلری *qātholik memlèketlèri*, ممالک قاطولکیه *mēmālīki qātholikūiè*. — Doctrine catholique, قاطولکلک *qātholiklik*, قاطولکیت *qātholikūiet*, قاطولک *qātholik mezhèbi*, t.-a.

CATHOLIQUE, adj. com., قاطولکی *pā-pāshthè lāthīn*, لاطین *qātholiki*,

pichta, t. — s., celui qui suit la religion catholique, قاطولک-قائک *qātholik*.

CATHOLIQUEMENT, adv., قاطولک *qātholik mezhèbi uz-rè*, t.

CATHOLISER, v. n., قاطولکلر ایله *qātholikler ilè boulouch-maq*, t.

CATI, s. m., جلا مهره *muhre*, جلا *djilā*, a.

CATILLAC, s. m., sorte de poire, برایری ارمودک اسمی *bir iri armoudūn ismi*, t.

CATIMINI OU EN CATIMINI, adv., en cachette, کزلوجه *guizludjè*, t.; مخفیجه *makhfidjè*, a.-t.; خفیة *kha-fîten*, a.

CATIN, s. f. (expression libre et popul.), prostituée, روسپو *rouspou*. — Femme ou fille déréglée dans sa conduite, یاشمقسز *iāchmaqsyz*, پوستال *postāl*, t.

CATIR, v. a., جلا و برمک *djilā vîrmek*, چندرده پرداختل *djen-dèrèdè perdākhlamaq*, t.

CATISSEUR, s. m., جلا و بریجی *djilā vîrîdji*, t.

CATON, s. m., اوصولو بر *oustlou bir âdem*, t.

CATTARO, ville de l'Albanie, قوتور *goutour*.

CAUCASE, s. m., قاف *qāf*, البرز طاغلیری *el-bourz dhāghlèri*, یلپرز طاغسی *ialpourz dhāghy*, چرکس طاغلیری *tcherkes dhāghlèri*.

CAUCHEMAR, s. m., أغر باصمه *āghyr bāsma*, أغرلق که اوبقوده *āghyrlyq ki ouūouqouda bācar*, t. ; كابوس *kiābous*, a. — J'ai eu le cauchemar cette nuit, بنی بوکیجه *bēni bou guīdjē āghyrlyq bāsty*. — Il est sujet au cauchemar, كابوسه مبتلادر *kiāboucē miḡbiēlādur*.

CAURIS OU CORIS, s. m., monnaie de l'Inde, غوری *ghori*, p.

CAUSALITÉ, s. f., سببیت *sèbè-büet*, a.

CAUSATIF, VE, adj., t. de grammair, سببی *sèbèbi*. — Particule causative, حرفی سببی *harfi sèbèbi*, ادات التعلیل *adāt utta'lil*, a.

CAUSE, s. f., motif, سبب *sèbeb*, pl. a. اسباب *esbāb*; موجب *moudjib*, pl. موجبات *moudjibāt*, علّة *'yllet*, pl. باعث *bāis*, 'علل *'ylel*, مبادي *mēbādī*, مبداء *mēbd'a*, pl. مبادي *mēbādī*, اول *mēbdēi evvel*. — secondes ou secondaires, اسباب جزیه *esbābi djuziē*. — finale, علت غائیة *'yl-lētū ghāiē*. — Origine, cause première, اصل *asl*. — Cause, sujet, ماده *māddē*, خصوص *khouçous*. — Par cette cause, بو سببيله *bou sèbebilē*, بو سببیدن *bou sèbebtēn*. — Sans cause, سببسیز *sèbebsyz*. — Cause principale, سبب مستقل *sèbèbi moustaqyll*. — Cause légale, موجب شرعی *moudjibi cher'y*. — Telle était ou a été la cause, اصلی بو ایمش *aslī bou imich*. — Quelle est la cause?

نه سببی *sèbebi nē*. — A cause de moi, par égard pour moi, بنم خاطر *bēnum khāthyrum itchoun*.

— Prendre fait et cause pour quelqu'un, صاحب چقمق *sāhyb ichyq-maq*, استصحاب *istishāb it*. — A cause de, pour l'amour de vous,

خاطرکز ایچون *khāthyrnyz itchoun*. — En considération de, رعایة *ri'āiēten*. — A cause de vous, par

égard pour vous, سزه رعایة *sizē ri'āiēten*. — A cause de cela, بو

سویه رعایة *bou chēiē ri'āiēten*. — A

Cause que, conj., اول سببيله که *ol sèbèbilē ki*. — Et pour cause, pour bonne raison, موجيله *moudjibilē*,

بلا موجب ایتمدی *aslī vār*. — Il ne l'a pas fait sans cause, بلا موجب ایتمدی *bilā moudjib itmēdi*. — Chercher des

causes, prétexter, بهانه آراق *bēhānē ārāmaq*. — Cause matérielle,

علت مادیة *'yllēti mādiē*. — efficiente, علت فاعلیة *'yllēti fā'iliē*,

سبب فاعلی *sèbèbi fā'ylī*. — apparente, علت صوریه *'yllēti sou-rūē*. — En t. de pratique, ayant-

cause, علاقة صاحبی *'alāqa sāhybi*.

— La cause, pour la chose même ou l'intérêt qui en résulte, مصاحات *maslahat*. — La cause publique,

مصاحات عامه *maslahati 'ammē*. — des pauvres et des infortunés,

مصاحات فقرا و ضعفا *maslahati fouqarā vu zou'afā*.

CAUSE, s. f., procès, دعوا *d'avā*, mieux دعوی *d'ava*. — Gagner sa

cause, son procès, دعواسنی قزانق *d'avūcini qazānmaq.* — douteuse, *d'avāi mechkiouk*, a.

CAUSER, v. a., être cause de, باعث - موجب *sebeb ol*, باعث او *bā'is*, moudjib *ol*, a.-t. — la guerre, سفره باعث او *sēferē bā'is ol.* — du dommage, سبب ضرر *irāci huẓn u keder it*, a.-t.

CAUSER, v. n., converser, لاقردی ا *seülechmek*, لاقردی ا *lāqrdy it*, صحبت ا *sohbet it.* — de choses et d'autres, افاقسی *ēfāqy sohbet it*, a.-t.

CAUSERIE, s. f., صحبت *sohbet*, a.; گوزه لک *guèvèzèlik*, t.

CAUSEUR, SE, adj. et s., چوق *tchoq seüler*, چوق سوزلو *tchoq seuzlu.* — Causeur indiscret, inconsequent, بوش بوغاز *boch boğhāz*, t. — Causeuse, femme qui cause, یاکشاق قری *iānchāq qary.* — Petit sofa, کوچک صفا *kutchuk sofa*, t.

CAUSTICITÉ, s. f., inclination à dire des choses mordantes, دل زفیرلیلیکی *dil zēfīrlīligui.* — de la langue, زرب لسان *zerbi liçān*, هجو *hedjv*, a.

CAUSTIQUE, adj., corrosif, brûlant, یاقیجی *iāqydji*, t.; محرق *mouhryq.* — Remède —, دواى *devāi mouhryq.* — Au fig., satirique, دیلی زفیرلی *dilī zefīrli*, هجو مائل *hedjvè māil*, a.-t.

CAUTELEUSEMENT, adv., احتیاطله *yhiāthilè*, ایله *hīlè ilè*, a.-t.

CAUTELEUX, SE, adj., fin, rusé, حیلہ باز *hīlèkār*, حیلہ کار *hīlèbāz*, a.-p.

CAUTÈRE, s. m., petit ulcère fait volontairement à une partie extérieure du corps, داغ *iāqi*, t.; داغ *dāgh*, p.-t. — Caustique qui sert à faire l'ouverture d'un cautère, یاقی جهنم طاشی *iāqy thāchi*, آچدرمق — *djehennem thāchi.* — S'appliquer un —, یاقی اچمق — *iāqy ātchmaq*, آچدرمق *ātchturmaq.* — L'appliquer à quelqu'un, یاقی داغلی *iāqy dāghlyghy ourmaq*, اورمق *dāghlamaq*, t.

CAUTÉRIQUE, adj. com., یاقیجی *iāqydji*, t.; محرق اللحم *mouharryq ul-lahm*, محرق *mouharryq*, a.

CAUTÉRISATION, s. f.; اورمه *iāqy ourma*, t.

CAUTÉRISÉ, E, adj., یانمش *iānmich*, داغلمش *dāghlanmich*, t.

CAUTÉRISER, v. a., brûler de la manière que font les caustiques, یاقمق *iāqmaq*, t. — Ce poison lui avait cautérisé l'estomac, بو سسم *bou summ felānuñ m' dēcini iāqmichidi.* — Faire ou appliquer un cautère, mais il est moins usité en ce sens. Voy. CAUTÈRE.

CAUTION, s. f., celui qui répond, کفیل *kēfil*, pl. a. کفلا *kufelā.* — La caution, کفالت *kēfālet*, a. — caution personnelle, کفالت بالنفس

këfälet binnefs. — valable, کفیل
مقتدر *këfili mouqtèdir.* — bonne et
suffisante, کفیل یارار *iarār këfil.* —
Être caution, کفیل او *këfil ol,*
او متکفل او *zāmîn vè mutè-*
këffil ol. — Fournir une caution,
کفیل ویرمک *këfil vîrmek.* — Ser-
vir de —, کفیل مقامنک او *këfil ma-*
qāmîndè ol. — Se rendre caution
d'une chose, تکفل ا *tèkëfful it.* —
J'en suis caution, بوکا تکفل ایدرم
boukā tèkëfful idèrum. — Sujet à
caution, douteux, dont il faut se mé-
fier, شایان اعتماد ذکل *chātāni 'yti-*
mād dèil. — Personne d'une sincé-
rité douteuse, صداقتی مشکوک
sadāqati mechkiouk
olān kimesnè, a.-t.

CAUTIONNÉ, E, adj. کفیللو *këfillu,*
a.-t.; مکفل *mukëffil, a.*

CAUTIONNEMENT, s. m., action de
celui qui cautionne, et gage pour la
sûreté d'une promesse, کفاله *këfälet,*
رهین *rèhîn.* — Acte juridique par
lequel on cautionne, کفالت حجتی
këfälet heuddjëti, a. — Moyennant,
par cautionnement, کفالت ایله *kè-*
fälet itè, a.-t.

CAUTIONNER, v. a., کفیل او *këfil*
ol, a.-t. — quelqu'un, بر کمسه یه
او *bir kimsèie këfil ol.* — Je
le cautionne, اگا کفیل اولورم *añā*
këfil olouroum.

CAVALCADE, s. f., marche pom-
peuse de personnes à cheval, اتلو
ایلی *ätlu alāi.* — Simple prome-

nade de quelques personnes à che-
val, آتلو جماعتی تفرجی *ätlu djè-*
mā'ati teferrudji, t.-a.

CAVALCADOUR (écuyer), adj. باش
آخور کجیاسی *bāch sës,*
ākhor kiahīaci, t.

CAVALE, s. f., قسراق *kysraq, t.*

CAVALERIE, s. f., اتلو عسکری *ätlu*
'askèri, سوارى عسکرى *souwāri 'as-*
kèri, سوارى *souwāri.* — Officier de
cavalerie, اتلو عسکری صابطی *ätlu*
'askèri zābithi. — Premier inspec-
teur aux revues de la cavalerie,
باش بوقلمه جیسی *souwāri*
bāch ioqlamadjici. — Combat de ca-
valerie, سوارى جنکی *souwāri djen-*
gui, t.

CAVALIER, s. m., homme à cheval,
اتلو *ätlu, t.; فارس* *fāris, a.* — Bon
cavalier, بیندجی *bînidji.* — Beau
cavalier, qui monte avec grâce, نیشی
یاقتشلو *binichi iāqychyqlu.* — Ca-
valier, simple soldat de cavalerie,
اتلو عسکری نفری *ätlu 'askèri nè-*
fèri. — Sorte de demi-lune placée
devant l'entrée d'une fortification,
قپو اوکنک بر جنس طبیه *qapoā eu-*
nundè bir djins thabīa. — Partie
élevée de fortification où l'on place
du canon, اوزرینه طوب وضع
uzèrinè thop vaz oloun-
mich qoullè. — Libre, dégagé,
تکلیفسز *teklîfsyz, اشپه* *achpa, t.*
— Brusque, incivil, سرت *sert,*
ادبسیز *edebsyz, a.-t.*

CAVALIÈREMENT, adv., lestement,
تیزجه *tîzjè.* — De bonne grâce,

الترصا *bitthav ver-rizā*. —

Avec hauteur, تكبر ايله *tékèbbur ilè*, a.-t. — Répondre cavalièrement, avec hauteur, رندانه جواب و بيمك *rendānè djevāb vîrmek*, p.-t.

CAVE, s. f., lieu souterrain pour le vin, مخزني شراب *charāb makhzēni*, ير آلتى مخزنى *ier ālty makhzēni*, a.-t.; پودرم *pōdrom*, t.

— Cave voûtée, كمرلوز بزمين *kèmerlu zîrzemîn*. — Mise au jeu, پارەسى *oïounuñ pāraci*, t.

CAVE (veine), adj., l'un des plus gros vaisseaux du sang, يورك *ïurek dhamari*, t.; و تين *vētîn*, عرق اجوف *'yraq edjvêf*, a.

CAVE, adj., creux, قووق *qovouq*, بوش ايجي *itchi boch*, t.

CAVÉ, E, adj., قازلمش *qāzil-mich*, t.

CAVEAU, s. m., مغاره جق *maghā-radjyq*. — Petite cave à vin, كوچك *kutchuk charāb makhzēni*. — Tombe souterraine, مزار بودرومي *mèzār boudroumi*, t.; لحد *lahad*, a.

CAVÉE, s. f., endroit creux et plein de ravins, چقورلق *tchouqourlyq*, t.

CAVECÉ, E, adj., ne se dit que d'un cheval qui a la tête noire, باشى ياغزات *bāchi iāghyz āt*. — Cheval rouan cavecé de noir, باشى ياغز بوزات *bāchi iāghyz bouz āt*, t.

CAVEÇON, s. m., يواشه *ïouwācha*, t. — Mettre un caveçon à un cheval,

آتک بورونده يواشه اورمق - *ātuñ bourouninè ïouwācha ourmaq, guetchurmek*, t.

CAVER, v. a., creuser, miner, اشندرمق قازمق *qāzmaq, áchen-durmaq*, اشندروب چقورلتمق *áchendurup tchouqourlatmaq*, t.; حك ا *hafr, hakk it*, a.-t.

CAVERNE, s. f., مغاره *maghāre*, غار *ghār*, a.; اين *in*, t. — Repaire d'animaux malfaisants, حيوان يتاغى *haivān iatāghy*. — Caverne de brigands, خرسز يتاغى *khrysyz iatāghy*. — Caverne obscure, غارتار *ghāri tār*, كهفى مظلم *kehfi mouzlim*. — profonde, غار عميق *ghāri 'amîq*, a.

CAVERNEUX, SE, adj., مغارستان *maghāristān*, a.-p.; چقورلو *tchouqourlu*, مغاره سى چوق *meghāraci tchoq*, t.

CAVERNOSITÉ, s. f., بوش ير *boch ier*, t.

CAVESSON, s. m. Voy. CAVEÇON.

CAVIAR, s. m., œufs d'esturgeon salés, حاويار - حويار *haviār*, t.

CAVILLATION, s. f., مغلطة *maghla-that*, pl. مغالطات *moughālathāt*, a.

CAVITÉ, s. f., چقور *tchouqour*, قووقلق *qo-vouglyq*, t.; چقور ير *tchouqour ier*, جوف *djevêf*, pl. جوايف *djevāif*, اجواف *edjvāf*.

— Les cavités du cœur, جوايف *djevāifi qalb*. — du cerveau, جوايف دماغ *djevāifi damāgh*. — d'un rocher, قووق ير لرى *qaiānuñ qovouq ierlèri*.

CE, pronom ou plutôt adj. démonstratif des deux genres; on met *ce* devant une consonne ou un *h* aspiré, et *cet* devant les voyelles ou l'*h* muet, بو *bou*, شو *chou*, اشبو *ichbou*.

— Ce guerrier, بو جنکچی *bou djenkdji*. — Cet homme, بو آدم *bou adem*.

— Cet oiseau, بو قوش *bou qouch*. — Au féminin *cette*; cette femme, بو عورت *bou 'avret*.

— Cette chambre, بو اوڤه *bou odha*. — Ces femmes, بو عورتلر *bou 'avretler*.

— Ces chambres, بو اوڤه لار *bou odhalar*. — Ce livre-ci, اشبو کتاب *ichbou kitāb*.

— Ce que, اولکه *olki*. — Écoute ce que je te dis, بنم *benm*.

— Ce que vous dites est vrai à ce qu'il dit, سو بولدیکمه دکه *bènum seüilèdiguiniè diñlè*.

— Ce que vous dites est vrai à ce qu'il dit, سو بولدیکمز, کرچکدر *dèdiguiniè gueurè, seüilèdiguinyz guertchehtur*.

— A ce qu'on dit, دیدیکری کبی *dèdiklèri guibi*. — Fût-ce mon fils, بنم *benm*.

— Qui est-ce? کیمدر *kimdur*, کیمدر *kimdur o*. — C'est moi, بن ایم *ben im*, ou plus poliment, c'est votre serviteur, بندک کز در *bendènyz 'dur*.

— Ce sont de très-honnêtes gens, پک اهل عرض آدملر در *pek ehli 'yrz ademler dur*.

— Ceci, adj. démonstratif, cette chose-ci, بو *bou*, بو ایش *bou ich*, شو *chou*.

— Ceci est à moi, cela est à vous, اشته بو بنم *ashthe bou chèi, chou*.

— Ceci est à moi, cela est à vous, اول بری سزکدر *ichtè bou bènum, ol*

biri sizuñdur. — Que veut dire ceci? بو نه دیمکدر *bou nè dimektur*.

CÉANS, adv., بوند *bounda*, بوراده *bourāda*.

CÉCITÉ, s. f., کورلک *keurlik*, عما *'amā*. — de naissance, جلی *'amā djibilli*, a.

CÉDANT, E, adj., qui cède son droit, براقیچی *brāqidji*, حقنی *haqqyni terk iden*.

— Le cédant et le cessionnaire, فارغ *fārygh an-hou vè mefrough le-hou*, a.

CÉDER, v. a., abandonner, فراغت *brāqmaq*, t.; - ترک *ferāghat, terk it*. — la place, se retirer, بری و برمک *ièri vîr-mek*, بیرنسی *tchèkilmek*.

— Se rendre, capituler, و بره *ièrini akhèrè terk it*. — le haut du pavé, اینمک *vîrè itmek*.

— Consentir, se soumettre à, او *qāldryim-den inmek*. — Cédons, puisqu'il le faut, راضی *rāzi ol*.

— Cédons, puisque'il le faut, راضی *rāzi olmalu iz*. — Céder ses droits, les transmettre à un autre, حقوقنی *mādāmki iqtizā ider*.

— Céder, prier, بر غیرینک اوزرینه نقل *houqouqyni bir ghaïrinuñ uzèrinè naql, ferāghat èllèmek*. — Se désister, قصرید *qasri ied it*.

— Céder au temps, aux événemens, وقت *vaqt u hālè mutābè'at it*.

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

— Céder, plier, اکلمک *eguilmek*. — Se reconnaître inférieur, ایو الله *aiw allah itmek*. — Cé-

der à la raison , اكلق *ānlamaq*. — Reculer, كرو قالمق *guiru qālmaq*, — En fait de savoir et de mérite il ne le cède à personne, علم و معرفتك, *ilm u ma'rifetè kimsèie evāllah itmez*. — Il ne le cède pas à son père, كرو, *qālmaz*, *guiru qālmaq*. — S'affaisser, اينمك *inmek*, بل و بىرمك *bel vîrmek*, چوكمك *tcheukmek*. — Menacer ruine, خرابه يوز طونمق *kharabè iuz thoutmaq*. — Acquiescer, ne pas résister, طيانمق *dhaïānmamaq*, مقاومت اينتمك *mouqavèntet itmèmek*, a -t.

CÉDRAT, s. m., اغاج قاوونى *aghādji qāvounou*, t.

CÈDRE, s. m., سرو, *servi azād*, ارز لبنان, *arezi lebnan*, a.

CÉDRIE, s. f., résine du cèdre, سرو ازاد اغاجى صمغى *servi azād aghādji samghy*, t.; صمغ ارز, *samghy arez*, a.

CÉDULE, s. f., امضالو تذكرة *imzālu tezkèrè*, t.; تمسك *tèmessuk*, تحویل, *tahvîl*, pl. a. تحویلات *tahvîlât*.

CEÏLAN, île d'Asie, سرندیب *sèrendîb*, p.

CEINDRE, v. a., entourer, قوشانمق *qouchātmaq*, t.; احاطه ا *ihāthā it*. — Assiéger, bloquer, اطرافى قوشانمق *ethrāfi qouchātmaq*. — Ceindre d'une ceinture, قوشاق قوشانمق *qouchāq qouchātmaq*, چوره يه الیق *tchèvrèie*

ālmaq, اطرافنى چوبىرمك *ethrāfini tchèvîrmek*. — Ceindre l'épée à quelqu'un, la lui placer au côté, برکمسديه *brkmsèdih*, شمشير قوشانمق *bir kimsèie chemchir qouchātmaq*. — Ceindre le sabre à un sultan, cérémonie qui répond, en Turquie, au couronnement, تقلید *taqlîdi sèif it*. — une ville de murailles, بر شهرى ديوار ايله *br shèri divār ilè yhātha it*. — Ceindre le diadème, prendre la couronne, تاج کيمک *tādji gueïmek*. — Se ceindre la tête d'un bandeau, باشه بر باغ طاقمق *bāchā bir bāgh thāqmaq*. — Se ceindre avec une ceinture, قوشانمق *qouchānmaq*. — d'une épée, قوشانمق *qylydj qouchānmaq*, قاجى بلنه *qylydji bèlinè thāqmaq*.

CEINTRAGE, s. m., کى چوره سنى *guèmi tchèvrècini* قىلايان اورغانلر *qaplāiān orghānlar*, t.

CEINTURE, s. f., ce dont on ceint le milieu du corps, قوشاق *qouchāq*, t.; نطاق *nithāq*, a. — Bord supérieur d'un caleçon, اوچقورلق *outchqourlouq*, t. — Ceinture, endroit du corps où s'attache la ceinture, ميان قوشاق *qouchāq ièri*, بيل *bel*. — des religieux, زنار *zonnār*. — pour serrer l'argent sur soi, كمر *kèmer*. — Lien, باغ *bāgh*. Voy. CIRCUIT, CONTOUR.

CEINTURIER, s. m., قوشاقچى *qouchāqdji*, t.

CEINTURON, s. m., باغی قلیج *qy-lydj bāghy*, قلیج قولانی *qylydj qolāni*, t.

CELA, pron. démonstr., او *ol*. — Cette chose-là, اول شی *ol chet*, t.; مع هذا *zalikè*. — Avec cela, مع هذا *ma' hazā*, a.

CÉLÉBRANT, s. m., prêtre qui dit la messe, قداس ایدن *qouddās iden*, قداس شریف او قوبجی *qouddāci chérif oqouïdjı*, a.-t.

CÉLÉBRATION, s. f., de la messe, قداس شریفک او قونمه سی اجرای *qouddāci chérifün oqounmacı*, اجرای *idjrāi loutourıā*. — du mariage, اجرای آیین نکاح *idjrāi āıını nikiāh*, a.-t. — d'une fête, یورتی طومسی *ıortou thoutmacı*, t.

CÉLÈBRE, adj., ادلو *adlu*, ادلو *adlu*, فاملو *nāmlu*, نامدار *nāmdar*, p.-t.; مشهور *mechhour*, a.; شهرتلی *cheuhretlu*, a.-t. — Être célèbre, مشهور او *mechhour ol*. — Le devenir, نام قرانمق *nām qazānmaq*, شهرت بولمق *cheuhret boulmaq*. — Très-célèbre, غایتلی *ghāıette nāmdār*.

CÉLÉBRER, v. a., اوکمک *eugmek*, t.; مدح *medh it*. — avec éclat, مبالغه ایله مدح *mubālagha ilè medh it*. — Célébrer la messe, اجرای قداس *qouddās it*, اجرای *idjrāi loutourıā it*. — un mariage, اجرای رسم نکاح *idjrāi resmi nikiāh it*. — une fête, بر یورتونک مراسمنی اجرا *bir ıor-*

tounuñ merācimıni idjrā it. Voyez FÊTER.

CÉLÉBRITÉ, s. f., نام *nām*, p.; اشتہار *cheuhret*, شهرت *ıchtihār*, a.; اولولوق *oloulouq*, t.

CÉLÉ, E, adj., کزلو *guıztu*, صافلو *sāqlu*, صافلانمیش *sāqlanmıch*, t.; مکتوم *mektoun*, a.

CÉLER, v. a., صقلامق *sāqlāmaq*, کزلمک *guızlèmek*, t.; کتم *ketm it*, a.-t. — Taire, سوبلاماک *seuılè-mèmek*. — un dessein, کتم مرام *ketmi merām it*. — Se céler, s'enfermer, ne voir personne, کندو اوینک *guendu evındè qāpānmaq*, هیچ بر کمسه ایله کورشممک — قونشمق *hıch bir kımse ilè gueuruchmèmek*, *qonouchmāmaq*.

CÉLERI, s. m., کرفس *kèrèfis*, vulg. کرویز-کروز *kèrèvız*, t. — Une salade de —, کرویز سلاطه سی *kèrèvız salāthacı*.

CÉLÉRITÉ, s. f., چاپکک *tchā-poukık*, تیزلیک *tızlık*, *tezlık*, t.; مسارعت *muçāre'at*, سرعت *sur'at*, عجله *'adjèlè*, a. — Avec la plus grande célérité, کمال مسارعتله *kè-mālı muçāre'at ilè*.

CÉLESTE, adj., qui appartient au ciel, کوکد منسوب - متعلق *gueugue mensoub*, *mutè'allyq*, t.-a.; آسمانی *āsmāni*, سماوی *sēmāvi*, a.; Qui vient de Dieu, المهدن کلن *allahden guèlen*, یزدانی *ıezdāni*, p.; الهی *ilāhi*, a. — Inspiration céleste, الهام الهی *İnspiration céleste*.

ربانی - *ilhāmi ilahī, rebbāni, a.*

— La colère céleste, غضب الله

ghazab oullah. — Les corps céles-

tes, s. m. pl., اجسام علوية *edjsāmi*

uluwüē. — Les esprits — ارواح

ارواح *erwāhi semāvüē, a.*

CÉLIAQUE, s. f., flux de ventre,

سورمهسي يورک *ürrek surmèci, t.;*

اسهال *ishāl, a.*

CÉLIBAT, s. m., بكارلق *bèkiār-*

lyq. عزوبية *erguënlik, t.;* عزوبية

uzoubüet, a. عزوبية *'ouzoubet, a.*

CÉLIBATAIRE, s. m., بكار *bèkiār,*

اركن *erguën, t.;* عزب *'azeb, pl.*

عزآب *ouzzāb, a.*

CELLE, pron. démonstr. féminin.

Voy. CELUI.

CELLERIER, ÈRE, s., كلارجى *ki-*

lārdji, t.

CELLIER, s. m., كيلار - كلار *ki-*

lār, et kiler, t.

CELLULAIRE. adj. comp. (partie

du corps), membrane, خلى *khal-*

lèli, a.

CELLULE, s. f., petite chambre

d'un religieux, رهبان حجرهسى *rouh-*

bān heudrèci, t.; حجرت *hudjret,*

كلبه *kulbè, a.* — Retraite qu'on se

plaît à habiter, تنهالىق *tenhālyq*

ier, t.; خلوتخانه *tenhā ier, t.;*

خلوتخانه *khalvetkhānè, p.* — Alvéoles où les

abeilles déposent leur cire, كومج

دليكى *gumedj deligui.* — Petites

تجاويف الدماغ *tèdjāwîf uddemāgh.* — Cavité, loge,

دربىلكك *tchouqour ier,*

dèrūlik, t.

CELUI, CELLE, pron. dém. sing.,

اول *ol.* — CEUX, pl. m., انلر

اول *ol ki gueurdum,* mieux

كوردىكم *gueurdugum.* — S'il est

question d'un homme, d'une femme

ou d'une chose, on dit كوردىكم

آدم *gueurdugum âdem,*

نسنة - عورت - *'avret, nesnè.*

CELUI-CI, pron. dém. m., بو *bou,*

اشبو *ichbou, t.*

CELLE-CI, pron. dém. f., بو *bou;*

(femme), بو عورت *bou 'avret.*

CELUI-LA, pron. dém. m., اول *ol;*

(avec désignation de la chose,) cet

arbre, اول اغاج *ol aghādji.*

CELLE-LA, pron. dém. f., اول *ol.*

— Cette fille-là, اول قز *ol qyz, t.*

CÉMENT, s. m., باروت يايىق

ايچون معادن توز و كبريت

اختلاطسى *bārout iāpmaq itchoun*

m'eādèni touz vè kibrît ykhtilāthy, t.

CÉMENTER, v. a., آتش ايله

معدانى تطهير *âtech ilè m'eādèni*

tathîr it, p.-a.-t.

CENDRE, s. f., كول - كل *kul, t.*

رمد *rèmad, a.* — Réduire en cen-

dres, كول ا *kul it,* — Les cendres, les

restes d'une personne, باقى *bāqy,*

برميتك ترايسى *bāqic, a.;*

برميتك ترايسى *bir mèitūn turābi, a.-t.* — Réduire

en cendres, كول ا *kul it.* — Cendres

de plomb, صاچمه *sāčhma.*

CENDRÉ, E, adj., couleur de cen-

dre, کول رنگی *kul rengui*, کول رنگو *kul renku*. — Gris cendré, کول رنگیسی قبر *kul renguici qyr*.

CENDRÉE, s. f., petit plomb pour la chasse, صاچمه *sāchma*, t.

CENDREUX, se, adj., کول ایله *kul ilè dholou*, کولو *kullu*, کول بیلاشمش *kul bulāchmich*, t.

CENDRIER, s. m., کوللک *kul-lik*, t.

CENDRION, s. m., کولخانه *kul-khānè*, t.-p.

CÈNE, s. f., dernier souper de J.-C. avec ses apôtres, عشاى رتانی *'achāi rebbāni*, a.

CÉNOBITE, s. m., کیش *kechich*. اهل مناستر *ehli monāstir*, تکه نشین *tekkè nichin*, vulg. *tekkè chīn*, p.

CÉNOBITIQUE, adj. com., رهبانی *rouhbāni*, a.

CÉNOTAPHE, s. m., ایچی بوش *itchi boch mēzār*, مزار طاشی *mēzār thāchi*, t.

CENS, s. m., بهر سنه ملک *bēher senè mulk sāhybindan alinān vīrgu*, رسم *resmi thāpou*, طاپی *thāpou*, t.; خراج الارض *kharādj ul-'arz*, a.

CENSAL, s. m., courtier dans le Levant, سمسار *simsār*, دلال *dellāl*, comm. *tellāl*. (Ce dernier mot signifie aussi crieur public.)

CENSÉ, e, adj., réputé, صانلمش *sānilmich*, صایلمش *sāīlmur*, عد اولنور *sāilmich guibi*, t.; *'add olounour*, a.-t.

CENSERIE, s. f., دلالق *tellāl-lyq*, سمسارلق *simsārlyq*, t.

CENSEUR, s. m., celui qui est chargé d'examiner et de vérifier, اهل صاحب عیار *ehli khybrè*, عیار *sāhyb 'yār*, مفتش *mufettich*, a. — Garde des mœurs, عیبگیر *'aibguir*, p.; مؤدب *mueddib*, a. — Qui blâme, qui réprimande, قنایچی *qanāiidji*, لوام *levvām*, عیاب *'aīiāb*.

— Censeur pointilleux, عیاب *'aīiāb* خرده جو *'aīiābi khourdè djou*. — équitable, نقاد عادل *naqqādi 'ādil*.

— Qui critique les ouvrages d'esprit, قصور ارشد ریحی *qouçour ārachturidji*, t.; حرفگیر *harfguir*, a.-p.

— La personne commise par le gouvernement pour l'examen des livres, تأیفلر تفتیشچیسی *tēel'fster tef-tichdjici*, a.-t.

CENSIER, ÈRE, s., propriétaire, املاک صاحبی *emlak sāhybi*, a.-t. — Qui tient une ferme à cens, ملتزم *multezim*, a. — Celui à qui le cens est dû, رسم طاپو *resmi thāpou alān*.

CENSITAIRE, s. m., کراجی *ki-rādji*, t.; ملتزم *multezim*, a.; طاپو *thāpou resmi*, رسمی التینک اولان *altindè olān*.

CENSIVE, s. f., بر زعامتنک *bir ziāmētun vīritu guēlen irād*, a.-t.; بیللق کسم *illyq kēcim*, t.

CENSURABLE, adj. com., قنآمدسی *qonāmaci lāzīm*, تعدییره *ta'zīrè mustahyqq*, a.-t.

CENSURE, s. f., dignité de censeur, عيبيلمه *mufettichlik*. — Répression, ازارلمه *azārlama*, عيبيلمه *'aīblama*, تقدير *qynāich*, t.; تعذير *ta'zīr*. — Critique d'un livre, فحص اصلاح كتاب *fahsi kitāb*, اصلاح *islāhi kitāb*, a.

CENSURER, v. a., reprendre, ازارلمق *qāqymaq*, ازارلمق *azārlamaq*, ملامت *qynāmaq*, t.; تعذير *melāmet*, *ta'zīr it*. — Critiquer, revoir et modifier, طوغرلتمق *dhoghroultmaq*, اصلاح *islāh it*, a.-t. Voy. CONTRÔLER.

GENT, s. m. et adj. num., يوز *üz*, t.; صد *miè*, a.; صد *sad*, p. — Deux cents, يوز ايكي *iki üz*. — Cent mille, يوز بيك *üz bīn*. — Deux cents hommes, يوز آدم *iki üz ādem*. — De cent pieds, يوز اياقلو *üz aiāqlu*. — Onze cents, بيك *bīn üz*. — Douze cents, بيك *bīn iki üz*. — Cent fois, يوز كره *üz kerrè*. — Trois pour cent, يوزده اوچ *üzdè utch*.

GENTAINE, s. f., يوزى *üzuz*, يوزرلىق *üzzerlyq*. — Une centaine d'hommes, يوز آدم مقدارى *bir üz ādem myqtāri*. — Une centaine de piastres, يوز غروش قدر *üz ghourouch qadar*. — Centaine, brin de fil ou de soie par lequel tous les fils d'un écheveau sont liés ensemble, يوزده نك دوكمى تلى *thouranuñ duūumu tēli*, t.

CENTAURÉE, s. f., كنتاريون *zentārioun*. — La grande — ,

كنتاريون كبير *zentāriouni kēbir*. — La petite, كنتاريون صغير *zentāriouni saghyr*, a.

CENTAURE, s. m., nom d'une constellation, قنطورس *qynthavris*, كنتارس *zentāris*, a.

CENTENAIRE, adj. com., de cent ans, يوز يىللق *üz illyq*. — Possession centenaire, يوز سنه لك تصرف *üz sènèlik tēçarruf*. — Homme âgé de cent ans, يوز ياشنك آدم *üz iā-chinda ādem*, t.

CENTENIER, s. m., officier qui commande cent hommes, يوز باشى *üz bāchi*, t.

CENTIÈME, adj. et s., يوزنجى *üzindji*, t.; صد *sadum*, p. — La centième année, يوزنجى سنه *üzundju senè*. — Partie d'une chose divisée en cent, يوزده بر *üzdè bir*.

CENTIME, s. m., بر فرانغك *bir frānghuñ üzundju hyssèci*, t.

CENTINODE, s. f., plante, مهر *muhuri sulēimān keuki*, t.; عصا الرأى *'açā urrāi*, a.

CENTON, s. m., بر نوع قصىك *bir nev'y qacīdè*, a.-t.

CENTRAL, e, adj., مركزى *merkezī*, ميانى *mēiāni*. — Quartier — , شهر اورته سنك اولان محله *chehr ortacindè olān mahallè*. — Point — , نقطة المركز *noqthat ul-merkèz*. — Force — , قوت مركزى *qouvveti merkèzūè*, a.

CENTRALISATION, s. f., تجميع *tè-*

djemmu', انضمام *inzimām*, a.

CENTRALISER, v. a., بربرده جمع ا *bir ierdè djem' it*. — Se centraliser, بریره جمع او *bir ièrè djem' ol*, تجمع ا *tédjemmu' it*, a.-t.

CENTRE, s. m., مرکز *merkez*, اورتا بر *ortā ier*. — Dans le centre de la ville, شهرک اورتاسندک *cheh-ruñ ortācindè*. — Lieu où les choses tendent naturellement, مرکز اصلی *merkèzi asly*. — de gravité, مرکز

میزانی *merkèzi mizāni*. — Centre, milieu, اورته *orta*, گوبک *gueubek*, t.;

وسط *vasth*, a.; قلبگاه *qalbguiāh*, p.

— Le centre du royaume, قلبگاه *qalbguiāhi memlèket*. — de l'armée, قلبگاه عسکر *qalbguiāhi' as-ker*. — des affaires, مرکز دائره امور *merkèzi dāirèi oumour*.

CENTRIFUGE, adj. com., مرکز زمیندن متباعد *merkèzi zēminin-den mutēbā'yd*, a.-t.

CENTRIPÈTE, adj. com., مرکز زمیننه متجذب *merkèzi zēmininè moundjēzib*, a.-t. — Force —, قوت ممیلة الی المرکز *qouvveti mu-mēület ilal-merkez*, a.

CENTUPLE, s. m., یوز او قدر *iüz oqadar*, یوز قاتلو *iüz qātlū*, t.; صد چندان *sad tchendān*, p. — Donner le —, یوز قاتنی وبرمک *iüz qātini virmek*, t.

CENTUPLÉ, e, adj., یوز کره اولمش *iüz kerrè olmūch*, t.

CENTUPLER, v. a., یوز قات ا *iüz qāt it*, یوز کره ا *iüz kerrè it*.

CENTURION, s. m., یوز باشی *iüz bāchi*, t.

CER, s. m., de vigne, اصمه کونکی *asmā keutugui*, اوزم تکاکی *uzum tekiāki*, تکاک *tēkiāk*, t.

CEPS, s. m. pl., طومرق *thom-rouq*, t.

CEPENDANT, adv., néanmoins, لیکن *beuile iken*, t.; لکن *la-kin*, اما *ammā*, a. Voy. POURTANT. — Cependant, pendant que, اول اول اول اثناده *ol arālyqta*, اول اول اول ارناده *ol esnāda*, اراده *arada*.

CÉPHALALGIE, s. f., باش اغریسی *bāch aghrycy*, t.; صداع *soudā*, a.

CÉPHALALOGIE, s. f., بینی به متعلق فصل *bēinūtè mutè allyq fasl*, t.-a.

CÉPHALE, s. f., کفال *kēsāl*, بالغی *bālyghy*, t.

CÉPHALIQUE, adj. com., باشه متعلق مخصوص *bācha makhsous*, *mutè allyq*, a. — s. f., veine du bras, قیفال *qyfsāl*, a.

CÉPHALONIE, n. pr., ile de la Grèce, کفالونیه اطهسی *kēsālonia adhaci*.

CÉPHÉE, s. m., constellation, الملتهب قیفاوس *el-multēhib*, a.

CÉRAT, s. m., مرهم - ملهم *sāry merhem*, *melhem*, t.; دهن مشومع *dehni mechmou'*, a.

CÉROUNIAS, s. m., pierre de foudre, یلدرم طاشی *ildyrym ihāchi*, t.; حجر صاعقه *hadjèri sā'ryqa*, a.

CERBÈRE, s. m., جهنم کلبی *djè-hennem kelbi*, a.-t.; سگسار *segsār*, p.; سرباح *serbāh*, a.

CERCEAU, s. m., cercle de bois, چمبر *tchember*, فوجی چمبری *fouchou tchemberi*, قصناق *qysnāq*. — Sorte de filet à prendre des oiseaux, قوش طوته جق آغ *qouch thoutadjaq āgh*, t. — Prendre des oiseaux au cerceau, آغ ایله قوش *āgh aylā maq*.

CERCLE, s. m., figure dont toutes les parties sont à distance égale du centre, چوره *tchevrè*, t.; دائره *dāïrè*, a. — horizontal, دائرة الافق *dāïret ul-ufq*. — de l'équateur, دائرة الاستوا *dāïret ul-istivā*. — Quadrature du cercle, تریبع الدائرة *terbi' ouddāïret*. — Assemblée, réunion, جمعیت *djèmièt*, مجلس *mèdjlis*, a. — Cercle vicieux, faux raisonnement, باطل قیاس کاذب - تدویر سقیم *qyāci kiāzib, bāthyl, tedvīri saqīm ul-kèlām*, a.

CERCLÉ, E, adj., چمبرلنمیش *tchemberlènmiş*, چمبرلو *tchemberlu*, t.

CERCLER, v. a., چمبرلنمک *tchemberlèmek*, چمبر قومق *tchember qomaq*, باغلیق *fouchou bāghlamaq*, t. — un tonneau, فوجی به چمبر کچورمک *fouchou'è tchember guetchurmek*.

CERCUEIL, s. m., تابوت *tābout*, t.

CÉRÉBRAL, E, adj., دماغی *dimāghy*, a.

CÉRÉMONIAL, s. m., usage réglé pour les cérémonies, تشریفات *techrifāt*, رسم *resm*, آیین *āïin*, a.

CÉRÉMONIE, s. f., du culte, آیین *āïin*, رسم *resm*, pl. رسوم *rouçoum*. — Marque de déférence, اکرام تکلیف *ikrām, teklif*, a. — Sans cérémonies, تکلیفسز *teklifsyz*. — Entre amis il n'y a pas de cérémonies, دوستلار اراسنک تکلیفی *dostlar arācindè, teklif toqtur*. — Maître des cérémonies, تشریفاتچی *techrifātchi*, t. — Grand maître des —, باش تشریفاتچی *bāch techrifātji*. — Habit de —, کسوه *kisvè*, رسمیه *resmîè*. — En cérémonie, avec pompe, آلاي ایله *ālāi ilè*.

CÉRÉMONIEUX, SE, adj., مکرم *mukrim*, a.

CERF, s. m., quadrupède fauve, کیک *gueïk*. — Corne de cerf, کیک بوینوزی *gueïk boïnouzi*, t.

CERF-VOLANT, s. m., jouet d'enfant, اوچورتمه *outchourtma*. — Escarbot, اوصورغان بوجکی *oçourghān beudjègui*, t.

CERFEUIL, s. m., فرنک معدنوسی *firenk ma'dènocî*, t.

CÉRIGO, n. pr., île de l'archipel, چوقه اطهسی *tchoqa adhaci*.

CÉRIGOTO, petite île au sud-est de Cérigo, کوچک چوقه اطهسی *ku-tchuk tchoqa adhaci*.

CÉRINTHÉE, s. f., plante, لسان الجبلی *liçān ul-asfour ul-djèbèli*, a.

CERISAIE, s. f., lieu planté de cerisiers, کرازلیق *kirāzlyq*, کراز باغچهسی *kirāz bāghcheci*, t.

CERISE, s. f., کراز *kirāz*. — aigre, وشنه *vichné* ou *vichna*, t.

CERISIER, s. m., کراز اغاجی *kirāz aghādji*, t.

CERNÉ, e, adj., battu, en parlant des yeux, سورمه‌لو *surmêlu*, سیاهلنمش *siāhlanmich*, t.

CERNÉ, e, adj., entouré, اطرافنی *ethrāfi tchêvirilmich*, a.-t.

CERNEAU, s. m., تازه جوز *tazê djêviz*, جوز ایچی *djêviz itchi*, p.-a.-t.

CERNER, v. a., entourer, قوشاتماق *qouchâtmaq*. — Assiéger, bloquer, اطرافنی قوشاتماق - باغلمق *ethrāfini qouchâtmaq*, *bāghlamaq*, قلعه‌بی چویرمک *ethrāfini tchêvîrmek*. — une place, حصر *gal'āi hasr u ihātha it*. — Couper en rond, کس‌مک *dêirmi kesmek*. — Cerner des noix, جوز قابوقدن چقرمق *djêvizi qâbouqtan tchyqarmaq*, جوز صوبمق *djêviz soïmaq*, t.

CERTAIN, e, adj., vrai, کرچک *guertchek*, بللو *bellu*, t.; شبهه‌سز *chubhêsiz*, a.-t.; صحیح *sahîh*, a. — Cette nouvelle est certaine, بو خبر صحیحدر *bou khaber sahyhtur*. — Déterminé, confirmé, مقرر *mouqarrer*. — Il est certain que, مقرر در که *mouqarrer dur ki*. — C'est une chose certaine, امر محققدر *emri mouhaq-*

qaqtur. — De science certaine, علم الیقین *'ylm ul-iaqyn*. — Je sais de science certaine que, علم الیقین *'ylm ul-iaqyn bîlurumki*. — Regarder comme certain, مقرر *mouqarrer bîlmek*. — Je suis certain de votre amitié, دوستلغیزه اینانرم *dostlyghnyzê inānurum*.

CERTAIN, quelque, بر *bir*. — Une certaine personne, بر کهنده *bir kimesnê*. — Certaines personnes, بعض *ba'zi kimesnêler*. — Certains, quelques-uns parmi eux, بر قاچ *ba'zici*, بعضیسی *bir qâtch*, بر قاچی *bir qâtchi*. — En certains endroits, بعض برلرده *ba'zi ierlerdê*, t. — Certain, préfixe, déterminé, تعیین اولنمش *ta'ün olounmich*, a.-t.; معین *mou'âien*, a.

CERTAINEMENT, adv., en vérité, کرچک *guertchek*. — Avec exactitude, کرچکدن *guertchekten*, t.; علی التحقیق *alet-tahqyq*. — Évidemment, فی الحقیقه *fil-haqîqa*, تحقیقاً *tahqyqen*, ظاهر *zâhir*, vulg. *zer*. — Indubitablement, شبهه‌سز *chubhêsyz*. — Savoir certainement, علم الیقین *'ylm eliaqyn bîlmek*, تحقیق *tahqyq bîlmek*. — Savez-vous cela certainement? یقین بیلور میسکر? *iaqyn bîlurmiciniz*, بلا شبهه معلومکز میدر *bilâ chubhê ma'loumînyz mîdur*.

CERTES, adv., البته *elbettê*,

حقیقتل *haqqattè*. — Certainement, حقیقة فى الحقیقة *fil-haqqat*, حقیقة *haqqaten*, a.

CERTIFICAT, s. m., اعلان کاغدى *ilân kiâghydi*, a.-p.-t.; شهادت سندى *chêhâdet nâmè*, *senèdi*. — de service, دائر خدمته شهادتنامه *khydmètè dâir chêhâdet nâmè*, a.-p.

CERTIFICATEUR, s. m., celui qui certifie, تحقیق ایدىجى *tahqqq idtdji*, بر شیک کرچکلکنه کفیل *bir chëiũ guertchekliguinè kësîl*, a.-t.; محقق *mouhaqqyq*, a.

CERTIFICATION, s. f., صحته دائر, كفالة تحقیق *syhhatè dâir kësâlet*, تحقیق *tahqqq*, a.

CERTIFIÉ, e, adj., تصدیق *tastyq olounmich*, a.-t.

CERTIFIER, v. a., تحقیق *tahqqq it*, تصدیق *tastyq it*, a.-t.; کرچکلک *guertcheklèmek*, تحقیق *tahqqqlamaq*, a.-t.

CERTITUDE, s. f., assurance pleine et entière, کرچکلک *guertcheklik*, شهبهسز بیلش *chubhèsyz bìlich*, یقین *iaqyn*, ایقان *iqân*. — Confiance, اعتماد *'ytimâd*. — Donner la certitude, assurer, اقرار *igrâr it*, a.-t. — J'en ai la certitude, علم الیقین *'ylm el-iaqyn bilurum*. — Certitude, stabilité, قرار *qarâr*, دوام *dèvâm*, ثبات *sebât*, a. — Certitude morale, تحقق عقلی *tehaqqouqy 'aqly*. — physique, تحقق طبیعى *tehaqqouqy thabi'y*.

CÉRUMEN, s. m., l'humeur jaune des oreilles, قولاق کبیری *qoulâq kiri*, t.

CÉRUMINEUX, SE, adj., بال موملو *bâl moumi vâri*, موملو *moumlu*, t.; شمعی *chem'i*, a.

CÉRUSE, s. f., اوستباج *eusteubèdj*, اسفیداج *isfydâdj*, p.

CERVEAU, s. m., substance molle dans le crâne, دماغ بینى *beîni*, دماغ *di-mâgh*, t.; مغز *maghz*, a. — Esprit, jugement, عقل *'aql*, فهم *feh'm*, فراست *firâcct*, a. — Cerveau fêlé, چورک بینى *bëîni tcheuruk*. — Cerveau brûlé, homme emporté, باشى قیزغن *bâchi qyzghyn*, t.

CERVELAS, s. m., شردن *chirden*, بهارلو سبجوق *behârlu soudjouq*, t.

CERVELET, s. m., partie postérieure du cerveau, ارد طرفى دماغك *ard tharafi*, بینینیک *dimâghuñ ard tharafi*, موخر *beîninuñ eîsèci*, t.; اکسهسى *mukhyr ul-moukhkh*, a.

CERVELLE, s. f., بینى *bëîni* et منخ *bëîn*, t.; مغز *maghz*, p.; خرما *moukhkh*, a. — de palmier, بینىسى *khourma bëînici*.

CERVICAL, e, adj., بوینه راجع *boïounè râdj'i*, بوغازده کى *boğhâzdaki*, t.; عنقى *'oungy*, a.

CERVIER (loup), adj., وشق *vachaq*, p. — Pelisse de loup cervier, وشق کورکى *vachaq kurku*, p.-t.

CERVOISE, s. f., ارپه ایچقى *arpa itchqy*, t.

CÉSAR, s. m., empereur, titre,

قيصر *qaiçar*, pl. a. قياصرة *qaiäcy-ret*. — Empereur grec, romain, de Constantinople, قيصر روم *qaiçari roum*.

CÉSARÉE, n. pr., ville de Natolie, قيصريه *qaiçarië*.

CESSANT, E, adj., qui cesse, كسيلميش *kécilmich*, منقطع *mounqathy'*, a. — Toute affaire cessante, كافه مصالح معطل ايكن *kiäfëi mëçälyh mou'atthal iken*.

CESSATION, s. f., ترك *terk*, انقطاع *ferāghat*, انقطاع *inqytha'*, وتيره *vëtirë*, a.; دكمكلك *diñmeklik*, كسيلمه *kécilmë*, a. — de travail, انقطاع عمل *inqytha'i'amel*.

CESSE (sans), adv., على التوالي *'alet-tëvâli*, طور مقسزين *dhourmaq-sizîn*. — Consécutivement, أردى *ârды* اولميدرق *olmāaraq*, بلا اولاشتري *oulāchturi*, انقطاع *bilā inqytha'*, وتيره سز *vëtirë siz*, a.-t. — Il n'a point de cesse, هيج طورماز *hiteh dhourmāz*. — Il parle sans cesse, لا ينقطع تكلم ايدر *lā ünqathy tekellum ider*.

CESSÉ, E, adj., كسيلميش *kécilmich*, t.; متروك *metrouk*, a.

CESSER, v. a., discontinuer, طورماق *dhourmaq*, دكمك *diñmek*, كسيلمك *kécilmek*. — de parler, سويلمكدن كسيلمك *seuilëmekten kécilmek*. — La pluie a cessé, يغمور *ïaghmour diñdy*. — Interrompre, واز كچمك *vāz guetchmek*. — Cesser, passer, صومق

savmaq. — Laisser, abandonner, بوشلامق *bochlāmaq*, دكلتدرمك *dinletturmek*, فراغت ا *ferāghat it*, a.-t. — Faire cesser, صودرماق *savdurmaq*. —

Cesser de lire, او قومقدن واز كچمك *oqoumaqtan vāz guetchmek*.

CESSIBLE, adj., بوشلنه بيلور *bochlana bîlur*, t.; فراغت اولنه بيلور *ferāghat oulouna bîlur*, a.-t.

CESSION, s. f., abandon, بوشلنه *bochlama*, براقمه *brāqma*, ترك *terk*, قسريد *qasry ied*, a. — Transfert, نقل *naql*, حواله *havâlè*, a.

CESSIONNAIRE, adj., qui accepte la cession, فراغتي قبول ايدن *firāghati qaboul iden*, a.-t.; مفروغ اليه *mefrough ileih*. — Celui qui fait cession, بوشلايان *bochlaiān*, ترك *terk*, فراغت ايدن *ferāghat iden*.

CÉSURE, s. f., سجع *sedj*, a.

C'EST-A-DIRE, adv., يعني *ia'ni*, ا.؛ كويا *guïouïā*, p.

CEU, voyez CE.

CÉTACÉ, E, adj. et s., qui est du genre de la baleine, اطه بالغي *adha bālyghy qysminden bir nev'y bālyq*, t. — Ce mot désigne généralement les grands animaux de mer, دكز جانوري *dënyz djānvëri*.

CETERA (ET), وغيره *vë ghāirihi*, ايره *ila akhyrihi*. — Par abréviation, الخ *ilakh*, a.

CÉTÉRAC, s. m., طلاق اوتني *thālāq oty*, t.; حشيشة الذهب *ha-*

chîchet uz-zêheb, حبشيشة الطحل
hachîchet ut-thahal, a.

CEUTA, ville d'Afrique, سبتة *sibtè*.
— Déroit de Ceuta ou de Gibraltar,
جزیره سبتة بوغازی *sibtè boghâzi*.

CEYLAN, n. pr., île des Indes,
جزیره سرندیب *sèrendîb*, سیلان
djèzirèi sèllân.

CHABLIS, s. m., قوہوپ بیقلہش
آغاچلر *qopoup üqyrlmich aghâdj-*
lar, t.

CHABOT, s. m., poisson, قیا بالعی
qaîâ bâlighy, t.

CHACAL, s. m., چقال *tchaqâl*,
شغال *chaghâl*, t.

CHACUN, e, pr. indéfini sans plu-
riel, هر كس *her biri*, هر كسہ *her*
kimsè. — Tout le monde, هر كس
her kes, p.-t. — Chacun à son tour,
نوبتچہ *nevbêchè*. — Chacun de nous,
هر هر *her birumuz*, هر هر
her biriñyz. — Chacun à sa
place, يئرلو يئرندہ *ïerlu ïerindè*. —
Dans chacun de ces paniers, بو
سپدلرک هر بيرندہ *bou sepedlèruñ*
her birindè.

CHAFOUIN, INE, s., چرکین وقصہ
تھیرکین بوبلو کمسنه *tchirkîn vè qyssa boïlu*
kimesnè, t.

CHAGRIN, s. m., قساوت
qaçâvet, ألم *elem*, a.; ناسه *tâssa*,
درد, قينغو *qaïghou*, t.; کدر *kèder*,
derd, p.; غم *gham*, a. — Colère,
دپیت, طارغونلق *dhârghounlyq*. —
Dissiper le —, دفع غم ا *def'yr*
ghamm it.

CHAGRIN, e, adj., ناسدلو, triste,

قساوتلو, غصده *ghoussalu*,
qaçâvetlu, a.-t. — Affligé, کدرلو,
kèderlu, مکدر *mukedder*. — Mélan-
colique, مرأقو *merâqlu*. — Avoir
du —, مغموم و مکدر او,
maghmoum vè mukedder ol. — Peau de Cha-
grin, s. f., صغری *saghri*, p.

CHAGRINANT, e, adj., ناسه لندریجی,
tâçalandurîdji, مکدر *mukeddir*, a.;
جان صقله جق *djân syqyladjaq*,
p.-t.

CHAGRINÉ, e, adj., ناسدلو *tâçalu*,
t.; مکدر *mukedder*, a.

CHAGRINER, v. a., ناسه لندرمک
tâssalandurmek, vulg. ناسه لندرمق
tâssalendurmaq, کدر و بزمک
keder vîrmek, a.-t.; انچتمک
indjîtmek. — Se Chagriner, v. réfl.,
ناسه لنمک *tâssalenmek*, vulgair.
tâssalanmaq, قساوت
gham îemek, غم ييمک
qaçâvet tchekmek. — Cela
me chagrine, بوا کیفیت بکا موجب
bou kèifîet bañâ و کدر اولور
moudjibi huznu keder olour.

CHAINE, s. f., زنجیر *zindjîr*,
p.-t. — Au fig., continuité, صره
syra. — Enchaînement, série, suite,
سلسله *selsèlè*, a. — Une chaîne
d'or, التون زنجیری *altoun zindji-*
ri, t. — de montre, کوستک
keus-
tek. — de montagnes, صره واردی
syra vârdi dhâghlar. —
Chaîne, peine des galères, زنجیر
zindjîr. — Mettre à la chaîne, در
der zindjîr it. — Chaîne,
au fig., esclavage, joug, اسیرلک

ecîrlîk, t.; قوللق باغی - زنجیری *zindjîri*, *rib-qat*. — La chaîne des idées, سلسلة الافكار *silcilet ul-ma'ani vel-efkiâr*. — Chaîne des condamnés aux galères, پايزن طاقمی *pâ-zen thâqymî*. — Chaîne, fils tendus d'un métier pour la toile, اريش *arich*, ارش *arch*, تار *târ*, a.

CHAÎNETTE, s. f., petite chaîne, زنجير كوچك *kutchuk zindjîr*, زنجيرك *zindjîrek*, t.

CHAÎNON, s. m., زنجير حلقهسى *zindjîr halqaci*, p.-t.

CHAIR, s. f., لحم *lahm*, اء *et*, t.; گوشت *guioucht*, p. — de mouton, قوين اتي *qoïoun èti*. — de fruit, يمىش ائى *ïemich èti*. — vive, صاغ اء *sâgh èt*. — morte, اولمش اء *eulmuch èt*. — Au fig., concupiscence, شهوت *chehvet*, نفس *nefsi ammârè*. — La nature humaine, بشرية *bèchèrîè*, a. — La peau de l'homme, درى *dèri*. — Cette personne a la chair douce, دريسى يومشقدر *derici ioumchaqtur*.

CHAIRE, s. f., tribune, منبر *member*, a. — Chaire de professeur, معلم - مدرس منصبى - پايديسى *mou'allim, muderris mancèbi, pâïèci*, مقام تدرىس *maqâmi tedrîs*. — La chaire apostolique, ريم پاپا *rîm pâpâ sandâlièci*, t.

CHAISE, s. f., siége, اسمله *iskemlè*, صندالیه *sandâliè*. — Chaise percée, حوروز صندالیهسى *havrouz*

sandâlièci. — à porteur, تسكره *teskèrè*, سديه *sèdia*, t.

CHALAND, e, adj. et s., celui qui achète ordinairement, مشترى *much-tèri*, a. — Sorte de bateau plat, ماعونه *mâ'ouna*, t.

CHALASTIQUE, adj. com., دوا *dévâi mourakhhky*, a.; مرخسى *kuchidîdji*, t.

CHALCIDE, s. m., برنوع كوچك *bir nev'y kutchuk ilân*, t.

CHALCITE, s. m., قره بوبه *qara boïa*, t.; قلقمديس *qalqadîs*, a.

CHALCOGRAPHE, s. m., باقرييا *bâqyr îa ma'den uzèrindè qâzîdji*, t.

CHALCOGRAPHIE, s. f., باقرييا *bâqyr îa ma'den uzèrindè qâzîdjilyq*, t.

CHALDAÏQUE, adj. com., des Chaldéens, كلدانى *keldâni*, pl. a. كلدانيون *keldânioun*.

CHALDÉE, s. f., la Babylonie, بلاد كلدية *'yrâq keldet*, عراق *bilâd el-keldânîn*, a.

CHALDÉEN, NE, adj. et s., habitant de la Chaldée, كلدانى *keldâni*. — Langue — كلدانى لسان *liçâni keldâni*, a.-t.

CHALE, s. m., شال *châl*, p. — Châle long de Cachemire, شال كشمير *châli kechmîr*, a.-t.; شال لاهورى *châli lâhori*, p. Voyez, au mot شال *châl*, le Dictionn. Turc-Français.

CHALEUR, s. f., استجاقلق *issidjâqlyq*, استجاق *issidjâq* et سجاج

شربت *chirít* et شربد *chéríd*. — Action de chamarrer, دونانه *don-nānma*, t.

CHAMBELLAN, s. m., قپوجی باشی *qapoudji bāchi*, t.; حجاب *had-djāb*, a.

CHAMBRANLE, s. m., pilier de porte, سوا *sivā*, قپو سواسی *qapou sivāci*. — de cheminée, بر او جاعك *bir odjāghuñ iki tharasteri*, t.

CHAMBRE, s. f., اوطه *odha*. — Chambre à coucher, يتاق اوطه سی *iatāq odhaci*. — Grande chambre, اوطه بيوك *būuk odha*. — Petite chambre, کوچك اوطه *kutchuk odha*, t.; حجره *hudjret*, a. — Chambre haute, فوقانی اوطه *fevqāni odha*. — Chambre basse, تختانی اوطه *takhtāni odha*. — Chambre à feu, à cheminée, او جاقلو *odjāqlu odha*. — à louer, ويرلور اوطه *kirāie vīrīlur odha*. — Chambre d'un navire, قامرد *qāmara*. — Valet de chambre, فراش *qastāndji*, t.; *ferrāch*, a. — La Chambre des députés (en France), وكلا و مختاران *vukelā vè moukhtārāni millet medjlīci*. — La Chambre des pairs, اصلزادگان مجلسی *āslzādēguiān medjlīci*. — Ne pas sortir de la chambre, اوطه دن چقمامق *odhadan tchyqmāmaq*. — Travailler en chambre, اوطه ده ایش ایشلەك *odkada ich ichlēmek*. — Chambre d'une mine, لغم خزینده سی *laghoum*

khazīneci. — Chambre d'un mortier ou d'un canon, l'endroit où l'on y met la poudre, خزینده *khazīnē*, باروت خزینده سی *bārout khazīneci*.

CHAMBRÉE, s. f., بر اوطه ده برابر *bir odhada berāber otourān' asker nēferlēri*. — Chef de chambre, اوطه باشی *odha bāchi*, t.

CHAMBRETTE, s. f., اوطه جق *odhadjiq*, کوچك اوطه *kutchuk odha*, t.

CHAMBRIÈRE, s. f., بسله *beslēmè*, t.

CHAMEAU, s. m., دوه *dèvè*, t.; چل *djèmel*, a. — Femelle du chameau, ناقه *nāqat*, vulg. *naqa*. — Poil du chameau, دوه تویی *dèvè tuū*.

CHAMECISSE, s. f., plante, خماق سوس *khamāqçous*, a.

CHAMEDRYS, s. m., plante, کبادریوس *khamādrīous*, *kemādrīous*, a.

CHAMELIER, s. m., دوه جسی *dèvdèdji*, t.; ابال *ebbāl*, a.

CHAMELLE, s. f. Voy. CHAMEAU.

CHAMÉPITYS OU IVETTE, s. f., plante, کمافیطوس *kemāfītous*, a.

CHAMOIS, s. m., کچیسی *dhāgh ketchīci*, t.

CHAMOISER, v. a., طاغ کچیسی *dhāgh ketchīci derīci guibi iāpmaq*, t.

CHAMOISERIE, s. f., lieu où l'on prépare les peaux de chamois, طاغ کچیسی دربیسی دباغخانه *dhāgh*

ketchici derici debbāghkhānē. —

Peau de chamois, طاع کچیسی *dhāgh ketchici dērci*, t. درپسی

CHAMOISEUR, s. m., طاع کچیسنک دتانی *dhāgh ketchicinuū debbāghy*, t.

CHAMP, s. m., pièce de terre labourable ou labourée, تارلا *tārlā*, چفت *tchift*. — Champ cultivé, مزراع *mezra'*, pl. مزارع *mēzāry*.

— de terre inculte, محصول وپرمز *mahsoul vīrmez' tārlā*. —

Une pièce de terre, برطوبی زمین *bir thopou zemīn*, t.-p. — Fond sur lequel on peint ou grave, زمین *zemīn*. — Champ de combat, میدان *meidān*. — de bataille, جنگ *djenk meidāni*, معرکه —

m'arékē, a. — Espace, یر *ier*, چق میدان *atchyq meidān*. —

En plein champ, اوده *atchyq ovada*. — Étendue qu'embrasse une lunette d'approche, بر دور بینک *bir dourbinuū mēdū*

nezārēti. — Sujet, matière, مده *maddē*, میدان *meidān*. — Sur-le-champ, adv., اوساعت *o sa'āt*, همان *hemān*, p.-t.; درحال *der hāl*, p.-a. — A tout bout de champ, adv., ایکیپده برده *ikidē birdē*, هر زمان *her zēmān*. — Mettre de champ, poser de champ, c'est-à-dire, sur le côté le moins large, بر

نسندهی اک داری اولان یوزی اویره *bir nesnēi cū dāri olān ūzu*

uzrē qomaq, t. — Les champs, la

campagne, کوی *keuī*, قیر *qyr*, t.; صحرا *sahrā*. — Maison des champs, قیر اوی *qyr ēvi*.

CHAMPEAUX, s. m., چاپر *tchāūr*, چاپزلق *tchāūrlyq*, t.

CHAMPÊTRE, adj. com., صحرا بی *sahrāūi*, a.; یبانی *iabāni*. — Maison, قیر اوی *qyr ēvi*.

CHAMPIGNON, s. m., ordinaire, منتار *manthar*, منتار *menter*, منتار *mantār*. — Bon à manger, ینلان *ienilān manthar*. — Vénéneux, دلوجه *zēhirlu manthar*, منتار *deludjē mantār*. — Ragoût aux champignons, منتار یخنسی *mantār iakhnīci*. — Qui pousse sur l'écorce des arbres, منطری *aghādj manthari*, t.

CHAMPION, s. m., صواشچی *savāch-dji*, پهلوان *gurechtchi*, یاردمچی *pehlwān*, p. — Défenseur, حفظ ایدیحی *hyfz iārdumdji*, t.; حاسی *hāmi*, a.

CHANCE, s. f., fortune, sort, قسمت *bakht hāli*, بخت حالی *qysmet*, طالع *thāly*. — Je n'ai pas de chance, بوقدر *thāly'im ūoqtur*. — Chance, jeu de dés, زار او یونی *zār oīouni*. — Je veux courir la chance, کورمک *bakhtymī gueurmek istērum*. — Chance pour bonheur, اوضور *oghour*, t.; بخت *bakht*, یمن *ümni bakht*. — Mauvaise chance, disgrâce, malheur, بختسزک *bakhtsyzlyk*.

CHANCELANT, e, adj., qui chau-

celle, اورچه صارصلان *sarsylân*,
 بوجه *ortcha podja*. — Sans stabi-
 lité, بی بقا *nâpâidâr*, p.; *bi baqâ*, a. — Irrésolu, قرارسز
qarârsyz, متردد *mutèreddid*, a.
 — Mal assuré, تهلَسز *tèmelsyz*, a.-t.

CHANCELER, v. a., n'être pas
 ferme sur ses pieds, سندرمک *sin-
 dèrèmek*, صارصلماق *sârsylmaq*,
 سورچهک *surtchmek*. — en che-
 min, اورچه بوجه یوربمک *ortcha
 podja iurumek*. — Hésiter, او
 متردد *mutèreddid ol*, a.-t. — Chanceler
 en parlant des choses comme des per-
 sonnes, قرارسز او *qarârsyz ol*,
 تهلَسز او *tèmelsyz ol*, a.-t.

CHANCELIER, s. m., d'un consu-
 lat, قانچلیار *qântchèliâr*. — d'état,
 dépositaire du sceau, مہردار *mu-
 hurdâr*, p. — Secrétaire du conseil,
 دیوان افندیسی *dîvân efendici*, a.-t.

CHANCELLERIE, s. f., مہردار
 کتابخانہ *muhurdâr qalèmi*,
 قلمی *kouttâbkhânè*, a.-p. — Bureau de
 —, قلم *qalem*, pl. a. اقلام *aqlâm*.
 — Frais de chancellerie ou de bu-
 reau, قلم مصرفی *qalem masrafi*, a.-t.;
 قلمیہ *qalèmiè*, a.

CHANCEUX, SE, adj., heureux, for-
 tuné, نصیبلو *nacyblu*, بختلو *bakhtlu*.
 — Qui n'est pas chanceux, نصیبسز
nacybsyz. — Chanceux, soumis
 aux chances, شبہہ لو *chubhèlu*, a.-t.

CHANCI, E, adj., کوفلنیش *ku-
 stenmich*, t.

CHANCIR, v. n., کوفلانہک *ku-*

stenmek, کوف باغلیق *kuf bâgh-
 lamaq*, t.

CHANCISSURE, s. f., کوف *kuf*, t.

CHANCRE, ulcère, s. m., آکله
âkilè, شیر پنچہ *châri pentchè*, p.;
 آکله *takiulè*, a. — Élevure qu'une
 fièvre ardente produit sur la langue,
 les lèvres, le palais, اوچوق *ou-
 tchouq*, t.; عقبول *'aqbout*, عقبہ
aqbèlè, pl. a. عقابیل *'aqâbil*.

CHANCREUX, SE, adj., آکله لو *âki-
 tèlu*, پنچہ لو *ianardjèlu*, t.;
 آکله *takeuli*, a.; خورہ ناک *kho-
 ranâk*, p. — Ulcère chancreux,
 قرحہ آکلیہ *qourhâi âkilîè*, a.

CHANDELEUR, s. f., fête catho-
 lique de la Purification de la Vierge,
 تطہیر حضرت مریم یورٹسی *thath-
 hîri hazrèti merîem iortouçou*, t.

CHANDELIER, s. m., qui fait ou
 vend de la chandelle, مومجی *moun-
 dji*. — Flambeau, شمعدان *cham'-
 dân*, a.-p.

CHANDELLE, s. f., موم *moum*,
 مومی یاغ *iâgh moumi*. — de cire,
 مومی بال *bâl moumi*. — Allumer
 la —, مومی یاغیق *moumi iâgmaq*.
 — Moucher la —, مومک فیتلنی
moumûn fitilîni almaq. —
 Éteindre la —, مومی سوندز مومک
moumi seundurmek. — Souffler la —,
 مومی پوفلہک *moumi puflèmek*. —
 Travailler à la —, مومده ایبش
moumda ich ichlèmek.

CHANDELLE, s. f., bois jaune des
 Antilles, بقم اصغر *baqqâmi asfer*, a.

CHANFREIN, s. m., آت باشينيك،
آتک النى، *át bāchínuñ euñu*,
átuñ álini, t.

CHANGE, s. m., *troc*, دكش *deüch*,
ترانپه *trānpa*, t.; مبادلہ *mubādèlè*.
— Lettre de change, پولیچہ *polítcha*.
— Change, droit du banquier pour
ses traites, پولیچہ عوایدی *polítcha*
'*avāidi*, معاملہ *mou'āmèlè*, a. —
Profession de banquier, صرافلق
sarrāflyq, پولیچہ جیلق *polítcha-*
djilyq. — Bureau de change,
صراف دکانی *sarrāf dukkiāni*,
a.-t.; صراف یری *sarrāf iëri*. —
L'intérêt de l'argent qu'on prête selon
le cours du change, باش *bāch*,
اچہ باشی *aqtchè bāchi*. — Donner
le change, الداتہق *aldātmaq*. —
Prendre le —, الدنہق *aldānmaq*.
یاکلہق *iānilmaq*, t.

CHANGEANT, e, adj., variable, qui
change aisément, برقرار دکل *berqarār*
dèil, t.; قرار بی *bi qarār*,
درلو درلو دونیجی *mutèlevvin*, a.;
turlu turlu deunidji. — Esprit chan-
geant, رای کثیر التلون *reï kécir*
uttèlevvun, a.

CHANGEMENT, s. m., دكش *deïch*,
دكشمه *deïchurich*, دكشمه *deïch-*
mè, t.; تغیر *tèghaïur*, تبدل *tè-*
beddul, تبدلات *tèbeddulāt*. —
continuel, تبدل دائمی *tèbedduli*
dāimi. — de saison, تبدل موسم *tè-*
bedduli mevsim, a.

CHANGÉ, e, adj., دكشلمش *deï-*

chilmich, دیگر کوته اولمش *dè-*
guier guionè olmuch, دكشمش
deïchmich, t.; متبدل *mutèbeddel*.

— Altéré, متغیر *mutèghaïr*, a.;
صولمش *solmuch*. — Changé en,
متبدل اولمش *mutèbeddel olmuch*,
a.-t.

CHANGER, v. a. et n., دكشترمك
deïchturmek, t.; تبدیل *tebdil it*,
دكشمك *deïchmek*. — Troquer,
ترانپه ا *trānp it*.
— Faire changer une chose en une
autre, convertir en, دوندرمك
deundurmek, تبدیل ا *tebdil it*. —
Faire changer quelqu'un d'avis,
تدبیرندن دوندرمك *tedbîrinden*
deundurmek. — Changer l'inimitié
en amitié, دوستلنجه *duchmentligui*
dostlygha deundurmek. — Changer de che-
mise, کوملك دكشترمك *gucun-*
lek deïchturmek. — de logis, قوناق
qonāq deïchturmek. —

de résolution, تبدیل نیت ا *tebdili*
nüiet it. — Changer de la monnaie,
اچہ بی بوزمق *aqtchèü bozmaq*. —
Se changer, دكشمك *deïchmek*,
t.; دكشترمك *deïchturilmek*, تبدیل
tebdil olounmaq, a.-t. —
Changer de visage, دكشترمك
tchehrè deïchturmek, بوزلمق
bozoulmaq. — N'être plus le même, باشقه
او *bāchqa ol*, متغیر او *moutèghaïr*
ol. — Le vent changea, روزگار
دكشدی *rouzguiār deïchti*.

CHANGEUR, s. m., صراف *sar-*
rāf, a.

اوقوبجی *turku oqouïdji*, t.

CHANTIER, s. m., de bois, اودون کراسنه *odoun mèidāni*, اودون پری *kèrāstè mèidāni*, اودون *odoun ièri*. — Amas de bois, اودون یغنی *odoun iğhyni*. — de construc-

tion pour les vaisseaux, ترسانه *tercānè*. — Pièce de bois servant de support, قزاق *qyzāq*. — Ce mot désigne également la cale et le chan-

tier de construction des vaisseaux; ex. : Il y a six vaisseaux sur chantier, قزاقه التی کمی واردر *qyzāqta alti guèmi vārdur*. — Atelier de charpenterie, کراسنه *kèrāstè kiārkhānèci*. —

Pièce de bois sur quoi on pose les tonneaux, فوچی کروبدی *foutchou kèrèvidi*. — On dit d'un ouvrage en-

train, qu'il est sur chantier, هـنوز قزاقه دستگاهدر *hènouz destiguiātè dur*.
CHANTRE, s. m., خوانندک *khānendè*, p.; ازکیلو دعا اوقوبجی *ezguilu dou'ā oqouïdji*. — de mos-

quée, باش مؤذن *bāch muezzin*, a. — Poète, شاعر *chā'ir*, pl. a. شعرا *chou'arā*.
CHANVRE, s. m., کنوبر *kènevtr*, کندر *kendir*. — Graine de chanvre, chènevis, داندهسی - کنوبر تخمی *kènevtr tokhoumi, dānèci*. — Chanvre bâtard, کندری *iabān kendiri*. — Toile de —, کندر بزری *kendir bèzi*, t.

CHAOS, s. m., هرچ مـرج *herdj merdj*, قارش مورش *qārīch mourīch*, انا بابا کونی *anā bābā guni*,

هیولا *hèïoulā*. — Au fig., confusion, نظامسزلق *qārīchyqlyq*, قارشقلق *nizāmsyzlyq*, a.-t.

CHAPE, s. f., large vêtement, غفارت *ghafāret*, غفاره *ghaffārè*. — Couvercle d'un alambic, انبیق *ambīq qapāghy*. — Partie d'une boucle qui tient au soulier où à la ceinture, توقه حلقهسی *toqa halqaci*, t.

CHAPEAU, s. m., شپقه *chapqa*. — de castor, قوندوز دریسندن مصنوع *qondouz dèricinden masnou'* شپقه *chapqa*. — Oter son —, شپقهسنی *chapqācini tchīqārmaq*.

CHAPELAIN, s. m., امام *qām*, امام *imām*, a.

CHAPELER, v. a., ôter la superfi-

cie de la croûte, اکمک اوست *ekmek ust* قپوغنی چیقارمق *ekmèguñ ust qapoughyni tchīqārmaq*, t.

CHAPELET, s. m., grains enfilés, مرجان *tesbīh*. — de corail, تسبیح *merdjūn tesbīh*. — Tourner le chapelet dans les mains, تسبیح *tesbīh tchèvīrmek*. — Dé-

filer son chapelet, dire tout ce que l'on sait, بیلدیکنی سویلمک *bīldiguini seuülèmek*. — Chapelet, machine à élever les eaux, صوطولابی *sou dholābi*. — Pustules, élevures qui viennent autour du front, دم *dèmi fācīd tchibānlèri*, a.-t.

CHAPELIER, s. m., شپقه جی *chap-* *qadji*, t.

CHAPELLE, s. f., petite église, کتچوک کلیسا *kutchuk keliçā*. — Petite mosquée, مسجد *mesdjid*, a. — Endroit d'une église, d'une maison où l'on dit la messe, محراب *myhrāb*, pl. a. محارِب *mehārib*, نماز پری *namāz iëri*. — La chapelle de la Vierge, محراب شریفی حضرت مریم *myhrābi chëriçi hazrëti meriem*.

CHAPELURE, s. f., croûte ôtée, اتمکدن چیقارلمش قبوغک اوفانی *ctmekten tchîqārilmich qaboughuñ oufāghy*, t.

CHAPERON, s. m., sorte de coiffure, جار *djār*, تاقیه *tāqya*. — Le haut d'un mur, بر دیوارک اوستی *bir diwārūñ ustū*, صچاق *satchāq*. — Coiffe de cuir dont on couvre la tête des oiseaux de proie, پچه *petchè*, t.

CHAPERONNER, v. a., un oiseau de proie, بر چاقرک باشنی اورتکمک *bir tchāqyrūñ bāçhîni eurtmek*, بچه لکمک *petchëlèmek*. — une muraille, دیواری صچاق ایله اورتکمک *diwāri satchāq ilè eurtmek*, t.

CHAPERONNIÈRE, s. f., plante, دوہ طیبانی *dèvè thabāni*, ساچ *sāç*, اونی *sāç otı*, t.

CHAPITEAU, s. m., la partie du haut d'une colonne, درک اوستی *dîrek ustū*, دیرکلک تپدسی *dîreklik tîpëçi*. — Corniches ou autres couronnemens, چاته تپدلک *tchātma tîpèlik*, t.

CHAPITRE, s. m., division d'un

livre, باب *bāb*, pl. ابواب *ebvāb*, a.; فصل *fasl*, a. — du Coran, سورة *souret*, a. — Assemblée de religieux, کیشیش انجمنی *këchîçh endjumeni*. — Matière, ماده *māddè*, بحث *bahs*, pl. ابحاث *ebhās*, a.; صد *saded*. — Sur ce chapitre, touchant cette affaire, بو ماده ده *bou māddèdè*. Comme nous en sommes sur ce chapitre, چونکه بو

چونکه بو *tchunki bou bahsè guelduk*. — Le chapitre des revenus et des dépenses, واردات و مصروفات *vāridātu māsroufāt fasly*. — Chapitre, corps des chanoines d'une église, زمره رهبان *zumrëi rouhbāni keliça*. — Il a voix au chapitre, مسهوع *mesmou' ul-kelam dur*. — Il ne l'a pas, مسهوع الکلام *mesmou' ul-kelām dëildur*.

CHAPITRÉ, adj., ازارلنیش *azār-lanmich*, t.; معاتب *mou' ātib*, a.

CHAPITRER, v. a., ازارلوق *azār-lamaq*, t.; عتاب *'ytāb it*, a.-t.

CHAPON, s. m., coq châtre, ابلق *iblyq*, vulg. املیق *imlyq*, t.

CHAPONNEAU, s. m., ابلجیق *iblidjiq*, املجیق *imlidjiq*, t.

CHAPONNER, v. a., ابلق *iblyq it*, املیقکلک *eniklèmek*, املیقکلک *emlyqlèmek*, t.

CHAQUE, a. com., هر *her*. — Chaque mois, هر ایل *her aïdè*. — Chaque homme, هر آدم *her âdem* ou هر بر آدم *her bir âdem*, هر کس

her kes. — Chaque fois que, هر بار که her bār ki.

CHAR, s. m., قديم الايامك قدیم استعمال اولنان عربيه eādīm ul-eāmdē ist'ymāl olounān 'araba, a.-t.

CHARADE, s. f., بر نوع لغز- معیا bir nev'y laghaz, mou'ammā, کلهدیی بولهرق چیقان بیلهجه kelimeī boularaq tchyqan bilmē-djè, t.

CHARANÇON, s. m., تخیل بتسی takhyt biti, t.

CHARBON, s. m., کپور, à brûler - کومر keumur, اغاج کومری aghādj keumuri. — de terre, بر کومری ier keumuri. — Charbon ardent, braise, کوز keuz, آتش قوری ātech qory. — Tumeur pestilentielle, خیارجق khyārdjyq, جره djumrè, حرة houmret. — Maladie des blés, boghdāi tcheuruk-ليغی. Voy. NIELLE.

CHARBONNÉ, E, adj., کپور ایله keumur ilè qaralan-mich, t.

CHARBONNÉE, s. f., کل بصدی kul basty, t.

CHARBONNER, v. a., noircir avec du charbon, کپور ایله قره لبق kumur ilè qaralamaq, کپورلتمک keumurletmek. — Peindre grossièrement, قباصیا قره لبق qabā sapā qaralamaq, t.

CHARBONNIER, s. m., qui vend ou porte du charbon, کومورجی kumurdji. — Magasin de charbon, کومورلق kumurlyq, t.

CHARBONNIÈRE, s. f., endroit où on fait le charbon, کومور اوجائی keumur odjāghy, کومور کارخانهسی keumur kiārkhānci, t.

CHARBOULLER. Voy. NIELLER.

CHARCUTER, v. a., tailler malproprement la viande, طوغرامق dhogrāmaq, تکه تکه طوغرامق tèkè tèkè dhoghramaq, t.

CHARCUTERIE, s. f., لحم خنزیر, تجارتي lahmi khynzīr tidjāretī, a.-t. — Boutique de charcuterie, دوکز قصابی doñouz qas-sābi dukkiāni, t.

CHARCUTIER, E, s., دوکز قصابی doñouz qassābi, t.

CHARDON, s. m., دکنلو dikenlu ot, دکن diken, t.; مبارک chevk, a. — béni, چاقردکنی mubārek diken, تچاقر dikēni. — de Notre-Dame, پیغمبر دکنی peïghamber dikēni. — argentin, گومش دکنی gumuch dikēni. — à cent têtes, یوز باشلو iuz bāchlu diken. — étoilé ou chausse-trappe, دمر دکنی dēmīr dikēni, t. — à foulon ou à carder la laine ou le drap, دوه دکنی devè dikēni, t.

CHARDONNET, s. m., petit oiseau, سقا قوشی saqā qouchi, t.

CHARDONNETTE, s. f., espèce d'artichaut sauvage, بر نوع بیان bir nev'y iabān enguī-nāri, t.

CHARGE, s. f., یوک, یوک iuk, t.; بار bār, p.; حمل haml,

pl. a. احمال *ahmāl*. — pesante, اعر يوك *agher iuk*. — légère, حمل خفيف *hamli khafif*. — que peut porter une personne, un animal, كوتورله بيله جك يوك *gueurturilè bîlèdjek iuk*. — d'un animal, حيوان يوكى *haiwân iuki*. — d'un navire, voy. CHARGEMENT. — dépense, خرج *khardj*, مصرف *masraf*. — Poids résultant des dépenses, مصرف يوكى *masraf iuku*, t.; مونت *mounet*. — Cahier des charges, مصارف قايهدسى *meçârîf qâimèci*. — Être à charge à quel-qu'un, بر كهسنديه بار او, *bir kimesnèie bâr ol*, ثقلت وبرمك *syqlet vîrmek*. — Imposition, وبركو *vîrgu*, تكليف *teklîf*, plur. تكاليف *tekiâlîf*. — Dignités, fonctions, office, منصب *mansyb*, *mansoub*, pl. مناصب *menâcyb*, پایه *pâie*. — Les émolumens d'une charge, بر, عوائداتى *bir mancylbuñ 'avâ'ydâti*. — Être en charge, en place, او منصبدى *mancouptè ol*. — S'acquitter des devoirs de sa charge, مقتضای منصبى اجرا *mouqtèzâi mancylbini idjrâ it*. — Se démettre de sa charge, استيفاسنى *mancylbinden istifâ it*, استيفاسنى *istifâcini vîrmek*. — Charge, commission, مأموريت *mèemourïet*. — Attaque, يورش *iuruch*, حمله *hamlè*. — Ce qu'on met dans une arme à feu, - طوپ *thop*, تفنگك فشكى

gui. — Choc des combattans, صدمت صفين *sadèmeti safèin*, a.; — A la charge de, بوشرطله كه *bou charth ilè ki*. — Indice contre un accusé, تهمت علامتى *teuhmet 'alâmèti*. — Témoin à charge, تهمتى ايدات شاهد *teuhmèti isbât iden châhid*. — Exagération dans la description ou dans un tableau, مبالغه *mubâlagha*, a.

CHARGEMENT, s. m., cargaison d'un vaisseau, كهى يوكى *guèmi iuki*, *hamoulèci*, جولهسى *guèminuñ iuky*, t.

CHARGÉ, E, adj., يوكلنيش *iuklenmich*, يوكلو *iuklu*, t.; محمول *mahmoul*, a. — d'années, ياشلو *iâchlu*, اختيار *ikhtiâr*, t. — de péchés, كناهكار *gunâhkiâr*. — de dettes, بورجى چوق *bourdjou tchoq*, t. — Temps chargé, بولوتلو هوا *bouloulu havâ*. — Couleur chargée, كسكين رنك *keskîn renk*. — Chargé d'affaires, représentant d'une puissance, مصلحتگذار *maslahat-guzâr*. — Représentant d'un particulier, قپوكتخداسى *qapou kètkhou-dâci*, t.-p.; وكيل *vekîl*, a.

CHARGER, v. a., mettre un fardeau sur, يوكلتمك *iukletmek*, يوك اورمق *iuk aurmaq*, تحميل *tahmil it*. — Peser sur, اغرلشترمق *âghyrlachturmaq*. — Peser sur l'estomac, كتورمك *my'dèie âghyrlîq guèturmek*. — Une arme à feu, طولدرمق *dhol-*

durmaq. — Une chose, مبالغه |
mubalègha it. — d'impôts, ويركو
vîrgu tchoghâltmaq. —
 Sa mémoire, يورلتيق *fikri*
ioroultmaq, خاطره يرلشترمك
khathyrè ierlechturmek. — L'enne-
 mi, exécuter une charge, يوريش ا
iurich it, دشمن اوزرينه جمله -
duchmen uzèrinè
hamlè, hudjoun it, sâlmaq. —
 de coups, battre quelqu'un avec
 excès, طباق بصمق *dhaîaq bas-*
maq. — quelqu'un, lui recomman-
 der quelque chose, اصميرليق *ismar-*
lamaq, حواله ا, sipârich,
havâlè it, a.-p.-t. — une pipe,
 بر چيوني طولدرمق *bir tchioubou-*
ghy dhôldurmaq. — un navire,
 بر كهي يي يوكلتمك *bir guèmi*
ïukletmek. — Accuser quelqu'un,
 تهمت صوجلانمق *soutchlâmaq,*
 يوكلتمك *teuhmet ïukletmek.* —
 Se charger, se mettre un fardeau,
 يوكلتمك *ïuklenmek.* — Prendre
 sur soi, s'engager à quelque chose,
 بويننه اليق *boîninè âlmaq, t.;*
 عهك سبه المق *iltizâm it,*
 'ouhtècinè âlmaq, در عهك ا
 'ouhtè it, a.-p.-t.;
 اوزرينه اليق *uzèrinè âlmaq.* — Je ne puis me
 charger de cette affaire, بوماده يي
 بوماده يي *bou maddèi uzèrimè*
âlamam. — Prendre le soin de quelque
 chose, ايشش *gueurmek,*
 ايشش *ich gueurmek.* — Se char-
 ger de la dépense de quelqu'un,

بر كهنه نك خرجني كورمك
bir kimesnènuñ khardjini gueurmek,
 t.-a.

CHARGEUR, s. m., qui charge,
 يوكلديجي *ïuklèdîdji.* — Proprié-
 taire d'une cargaison, بر كمسي
 جوله سنك صاحبي *bir guèmi*
hamoulècinuñ sâhibi, a.-t.

CHARIOT, s. m., voiture, عربيه
 درت تکرلکو و يوك *'araba,*
 dort tekerleklü 'uk 'ara-
 baci. — de bagage, عربيه سي
 جوله عربيه سي *hamoulè arabaci.* — Chariot d'ar-
 tillerie, طوب و مهمات عربيلري
thop vè nühimmât arabalèri. — de
 vivres, ذخيره عربيلري *zakhirè*
arabalèri. — d'enfant, چوجوق
 تچودجوق *tchodjouq 'arabaci, t.* —
 constellation boréale ou la-Petite-
 Ourse, کوچك يديكر *kutchuk*
ïediguièr. Voy. OURSE.

CHARITABLE, adj., compatissant,
 ايولك *merhametlü, a.-t.;*
 ايولك *eülik ichlèdji.* — En-
 vers les pauvres, ويريجي
 صدقه سي چوق *sadaqa vîrîdji,*
 متصدق *sadaqaci tchoq, a.-t.;*
 متصدق *mouïécaddyq.* — Qui part de la
 charité, ثوابلو *sevâblu,* جسي
 نصيحت *houbbi, a.* — Conseil —
 ثواب اميز *nacyhati savâb âmîz.* —
 Avis — رأى قربن الثواب *rèi*
qarîn ussavâb, a.

CHARITABLEMENT, adv., avec cha-
 rité, محبتله *merhamètîlè,*
 الله ايجون *mouhabbet îlè,*
 الله ايجون *allah*
itchoun, a.-t.

CHARITÉ, s. f., amour suprême de Dieu, باغله کوکل تکرى به tañrië gueñul bāghlama, t.; عشق الهى 'yehqy ilahy, a. — Amour de son prochain, ایل محبتى il mouhabbèti, محبت mouhabbet. — Avoir de la charité pour son prochain, قرین حقنه رضا لله محبت ا qarín haqqyna rizāen lillah mouhabbet it. — Compassion, مرحمت merhamet. — Aumône, صدقه sadaqa, a. — Faire des charités, صدقه و برمک sadaqa vîrnek. — Demander la charité, صدقه استمک sadaqa istemek, دلنمک dilenmek. — La charité, l'hôpital où l'on reçoit les malades pauvres, فقرا fouqarā khasta khāneci, a.-t.

CHARIVARI, s. m., bruit confus, کورلتى پاتردى - پاتردى gueurultu, شپاته chamāta, t. — Querelle, خرفشه kharchafa, a. — Querelle, قوغا qavghā, t.

CHARLATAN, s. m., en parlant d'un mauvais médecin, حکیمک hekîmlîk lâfîni iden. — Bavard qui cherche à en imposer, لافزن lâfzen, usit. lafazan, ایندجى aînadji, t.

CHARLATANERIE, s. f., لافزنلى lâfazanlyq, t.

CHARLATANISME, s. m., لافزن lafazan mechrèbi, خوبی khouïi, وکذاف lâf uguzâf, a.-t.

CHARMANT, e, adj., بغایت بگوکل bèghātet maqboul, کورل guñul qāptdji, a.-t.; لطيف lathyf, a.; دلبر dilber, دلربا dil roubā, p. Voy. RAVISANT.

CHARME, s. m., arbre, اق اعاج aq aghādj, کولکن اغاجى gulguen aghādjî, کولکن gulguen, t.

CHARME, s. m., enchantement, کوز باعيجيق kuz ba'icijiq, افسون efsoun, gueuz baghydjilyq, t. — Faire un —, سحرا syhyr it. — Lever, détruire un —, رفع سحرا ref' y syhyr it. — Attrait, کوزللك guzellik, t.; لطافه lethāfet, a.; جذبہ djezbè, قوت جاذبه qowvèti djāzibè, a.

CHARMER, v. a., produire un effet extraordinaire par charme, سحرا syhyr it, a.-t. — Plaire, ravir, زياده سيلاه مقبوله کچهک ziādècîle maqboulè guetchmek, کولکى قاپمق gueñuli qāpmaq. — Être charmé, se réjouir, بکنمک beïenmek, t.; حظا hazz it, a.-t.

CHARMOIE, s. f., کولکنلک gulguenlik, t.

CHARPENTAIRES, s. f., plante, دکر صوغان اوتى deñyz soghān oty, t.

CHARNEL, ELLE, adj., sensuel, جسمانى djesmāni, نefsāni, لذت, Plaisir, لذت lezzèti djesmāni. — Désir, شهوت chehvet. — Com-

merce — , جاع *djimā'*, a. — Voluptueux, شهوته مائل *chehvèté māl*, a.-t.

CHARNELLEMENT, adv., شهوتله *chehvet ilè*, a.-t.; من جهت *min djehetil - djesmanñè*, a.

CHARNEUX, EUSE, adj., اناو *etlu*, t.; لحمي *lahmü*, a.

CHARNIER, s. m., lieu où l'on garde les viandes, توزلو ات دولابی *touzlu et dolābi*, t. — Lieu où sont les os des morts, مزارقلد میت *mezārlyqta meït güemuklerinuñ ieri*, t.

CHARNIÈRE, s. f., pièces de métal enclavées et mobiles, بندکشه *bendeķchè*, رزه *rezè*, t.; قلاب *qollāb*, زر *zerr*, a.

CHARNU, E, adj., اتي چوق *èti tchoq*, t.; كثير اللحم *kecîr ul-lahm*, ملحم *mulahham*, a. — Corps — , بدن *etlu guevdè*, t.; كوده *bedèni lahîm*. — En parlant des fruits, on dit des abricots bien charnus, كثير اللحم قايسی *kecîr ul-lahm qāici*, t.

CHARNURE, s. f., parties charnues, اتلولك *etlulik*, اتر *etler*, t.; لحم *lahm*, لحامة *lahāmet*. — Ferme, لحامت قوبه *lahāmeti qaviè*, a. — molle, كوشك اتلولك *guevček etlulik*, t.

CHAROGNE, s. f., cadavre de bête, لاشه *lāchè*, لش *lech*, جيفة *djifè*, pl. a. جياف *djiāf*.

CHARPENTE, s. f., pièces de bois de construction, كراسته *kērāstè*. — Bois de — , كراسته لك اجاج *kērāstèlik aghādj*. — Charpente de bois de chêne, ميشه اجاجی *mîchè aghādjî kērāstèci*. — Ouvrage de — , دولكر ايشی *dulguer ichi*. — Au fig., structure, بنیه ترکیب *terkîb*, ياپو *ïāpou*, — du corps, sa structure, كوده نك كراسته سی - ياپوسی *guevdènuñ kērāstèci*, *ïāpoucy*, t.; ترکیب بدن *terkibi bèden*, a.

CHARPENTER, v. a., travailler le bois, كراسته ايشلمك - دوزمك *kērāstè ichlèmek, duzmeķ*, دولكرلك *dulguerlik it*. — Couper, tailler, طوغرامق - دوغرامق *dhoghramāq*, تکه تکه طوغرامق *tekiè tekiè dhoghramāq*, t.

CHARPENTERIE, s. f., art du charpentier, دولكرلك *dulguerlik*. — Son ouvrage même, دولكر ايشی *dulguer ichi*. — La charpente, كراسته كروتي - كرویدی *kerāstè kerèvèti, kerèvidi*.

CHARPENTIER, s. f., دولكر *dulguer*, t.; نجار *neddjār*, a. — Maître — , دولكر باشی *dulguer bāchi*, t.

CHARPIE, s. f., filament de linge usé, تفتیک *teftîk*, t. — Faire de la — , تفتیک ياپمق *teftîk ïāpmaq*. — Viande réduite en charpie, تفتیکلنمیش ات *teftîklenmiş et*.

CHARRETÉE, s. f., بر عربه طولوسی

bir 'araba dholouçou. — Une demi-charretée, عربہ طولوسی *nysf 'araba dholouçou, t.*

CHARRÉTIER, ÈRE, s., qui conduit une charrette, عربہ جی *'arabadji.* — Celui qui mène une charrue, عربہ جی *sapân suridji, t.*

CHARRÉTIÈRE, adj. fém., se dit uniquement en parlant d'une porte, d'une voie de voiture. Porte — عربہ عربہ کچر *'araba qapouçou, قپوسی 'araba guetcher qapou.* — Voie charretière, عربہ بولی *'araba îolou.*

CHARRETTE, s. f., عربہ *'araba,* عربہ سکی *ïük 'arabaci, t.;* عربہ سکی *iki tèkerleklu 'araba, t.*

CHARRIAGE, s. m., action de charrier, عربہ کتورمک *ïukletmè.* — Salaire du voiturier, عربہ جینک اجرتی *'arabadjinuñ eudjreți, t.*

CHARRIER, v. a., transporter en voiture, عربہ ایله کتورمک — *طاشیق 'araba ilè guèturmek, thāchīmaq.* — Porter des glaçons, en parlant des rivières, عربہ پارچهلری *boz partchalèri aqytmaq, thāchymaq.* — La rivière charrie des glaçons, بهر صو ایله *nehr souilè beraber boz partchalèri aqyieur.*

CHARROI ou CHARIAGE, s. m., conduite de voiture, عربہ ایله کتورمه *'araba ilè gueuturmè.* — Corps destiné au transport de l'artillerie et des

bagages de l'armée, و ذخیره *thop vè zakhyrè 'arabadjiler, t.*

CHARRON, s. m., عربہ جی *'arabadji,* عربہ جی اوستاسی *'arabadji oustāci, t.*

CHARRONNAGE, s. m., عربہ جیلک *'arabadjilik, t.*

CHARROYER, v. a., عربہ ید یوکلمک *'arabaie ïukletmek, t.*

CHARRUE, s. f., instrument aratoire, عربہ پلوع *sapân, pulough.* — Conduire la — عربہ پلوع *sapân, pulough surmek.* —

Soc de la — عربہ سمری *sapân demiri.* — Le manche de la — عربہ سمری *sapân sāpy, qoulbi.* — Charrue attelée de deux bœufs, عربہ قوشلمش *eukaz gochylmich sapân, t.*

CHARTRE ou CHARTE, s. f., anciens titres, عربہ براتلر *eski berätler,* عربہ مناشیر *menāchiri qadimè, a.*

CHARTE, s. f., lois constitutionnelles, عربہ قواعد *qavā'idi* ou *qavānini memleket,* عربہ قانون *qānoun nāme.* — Charte-partie, acte entre le propriétaire du navire et celui des marchandises, عربہ ایله حوکه صاحبی *arācindè olān mouqāvēlè.* — Charte privée, عربہ او حبسی *ev-hābsi, t.-a.*

CHARTRIER, s. m., lieu où l'on conserve les chartes, عربہ بروات وسندات *bèrèvāt u sènèdāt khāzi-*

nēci, a. — Conservateur des chartes, حافظ بروات و سندات قدیمه *hāfizi bērevāt u sēnēdāti qadīmē*, a.

CHAS, s. m., trou d'une aiguille, یودیسی *ignē dēligui*, *ioudici*, t.

CHASSE, s. f., action de chasser les bêtes sauvages et le gibier même, آو *āv*; اولمه *āvlama*, t.; شکار *chikiār*, p.; صید *saīd*, ā. — Chasse aux lévriers, ایله تازی *tāzi ilē āvlama*. — à la grande bête, یرتیجی *irtidji haivan āvi*. — au

vol, اوچار قوش *outchār qouch āvi*. — Aller à la chasse, شکاره *āva*, *chikiārē guītmek*, *tchyqmaq*. — Chien de chasse, آو کوپکی *āv keupēgui*. — Fusil de —, آو تیفنکی *āv tufēngui*. — Être à la —, اوده او *āvde ol*. —

La chasse, métier ou occupation du chasseur, آوجیلق *āvđilik*, t.; صیاد *saiādet*, a. — Donner la chasse, poursuivre, قاچورمق *qātchurmaq*, اکسیدیه دوشمک *ēnsiē duchmek*. — Prendre la chasse, se dit d'un vaisseau qui se retire devant l'ennemi pour éviter le combat, قاچمه یولنه *qātchma iölyna dhoghrou sāpmaq*, t.

CHASSE, s. f., coffre pour les reliques, قدید سندوغی *qadīd sandoughy*, t.

CHASSE-MORTE, s. f., affaire commencée que l'on ne poursuit pas, یام

قالمش *iām iassy qālmich*, t.; متروک علی حاله *metrouk 'alā hālyhy*, a.

CHASSE-MOUCHE, s. m., سکلکک *siñeklik*, بیلپازه *iēlpāzē*, t.

CHASSELAS, s. m., sorte de raisin, اصمه *asma*, اوزمی *asma uzumu*, t.

CHASSER, v. a., mettre dehors, قوغمق *qovmaq*, قومق — قوموق *qoghmaq*, چقارمق *tchiqārmaq*, طرد — دفع *thard, def' it*. — Il a été chassé de la ville, طردن شهردن *chehirden thard oloundou*. — les bêtes sauvages, اولامق *āvlāmaq*. — Chasser, pousser, faire marcher devant soi, یورتمک *iurutmek*, سورمک *surmek*, سوق *sevq it*. — un troupeau de moutons, قویون *qoicun surucini surmek*.

CHASSEUR, s. m., qui chasse, آوجی *āvđi*, t.; صیاد *saiiād*, a. — Au fém. CHASSERESSE, اوجی قری *āvđi qary*. — Soldat armé à la légère, سبکبار عسکری نفری *subukbār 'askèri nēfèri*. — à cheval, سوارى آوجیسی *souvāri āvdjici*, t.

CHASSIE, s. f., humeur des yeux, چپاق *tchapāq*, t.

CHASSIEUX, EUSE, adj., چپاقلو *tchapāqlu*. — Yeux —, چپاقلو کوز, *tchapāqlu gueuz*, t.

CHASSIS, s. m., ouvrage de menuiserie, چرچوه *tchertchivē*. — dormant, qui ne s'ouvre ou ne se

lève pas, **یرندن او بناماز یرلو** *ierinden oiounamaz ierlu tchertchivè*. — Faiseur de — **چرچوه جی** *tchertchivèdji*. — Clore de châssis, **چرچوه لیک** *tchertchivèlèmek*. — Papier à châssis, **کاغذی چرچوه کاغدی** *tchertchivè kiaghdydi*. — Châssis de papier, **کاغذ چرچوه سی** *kiaghdyd tchertchivèci*. — en toile, **بز چرچوه سی** *bez tchertchivèci*, t.

CHASTE, adj. com., **پاک** *pāk*, p.; **تمیز** *temiz*, **اهل عفت** *ehli 'yffet*, a.; **غفتلو** *'yffetlu*, **پاک دامن** *pāk dāmen*, p.

CHASTEMENT, adv., **پاکلکله** *pākliguilè*, t.; **پاک** *pāk*, p.

CHASTETÉ, s. f., **پاکلک** *pāklīk*, p.-t.; **عفت** *'yffet*, **عصمت** *'ysmet*, a.

CHASUBLE, s. f., sorte de vêtement de prêtre, **بر نوع پایاز کیسی** *bir nev y pāpāz guèci*, t.

CHAT, s. m., **گدی** *kedi*, t.; **گره** *gurbè*, p.; **قط** *qyth*, a. — Chatte, **کدی دیشیسی** *kedi dīchīci*. — Chat sauvage, **یبان کدیسی** *ībān kēdīci*, **قط البر** *qyttoul-berr*, a.

CHATAIGNE, s. f., **کستانه** *kestānè*. — bouillies, **کستانه قینامش** *qānāmīch kestānè*. — rôties, **قاورلمش** *qāvouroulmīch kestānè*, **کستانه کباب** *kēbāb kestānè*. — d'eau, **کول کستانه سی** *gueul kestānēci*. — de mer. Voy. OURSIN.

CHATAIGNERAIE, s. f., **کستانه لک** *kestānēlik*, t.

CHATAIGNIER, s. m., **کستانه اغاجی** *kestānè aghādji*, t.

CHATAIN, adj. m., couleur de châtaigne, **قومرال** *qoumrāl*, **کستانه قومان** *kestānè rengui*, **اشقر** *qoumrān*, **یغز** *īaghzyz*, t.; **آچق** *achqar*. — Châtain clair, **قومرال** *ātchyq qoumrāl*. — Barbe de couleur châtain, **قومرال صقال** *qoumrāl saqāl*. — Cheval bai, **یغز ات** *īaghzyz āt*, t.

CHATEAU, s. m., forteresse, **قلعه** *qal'a*, pl. a. **قلاع** *qyl'ā*; **حصار** *hyçār*, a. — palais, grande maison, **سرای** *sarāi*. — royal, **سرای پادشاهی** *sērāi pādichāhi*. — De meure d'une personne riche, autrefois du seigneur d'un lieu, **قوناق** *qonāq*. — Château de poupe ou d'arrière, de proue ou d'avant, espèce de logement élevé sur poupe ou sur la proue d'un vaisseau, **کمینک قیچ کوشکی و کمینک** *guēmīnuñ qytch keuchki vè guēmīnuñ bāch keuchki*. — Le Château d'Europe, sur le Bosphore, **روم ایلی حصاری** *roumīli hyçari*. — Celui d'Asie, situé en face du premier sur la rive asiatique, **روم ایلی حصاری** *anātholi hyçari*. — Faire des châteaux en Espagne, **یدی افلیمه بنا** *īdī iqlimè binā qourmaq*. — **قورمق** *qourmaq*.

CHATELAIN, e., s. m., propriétaire et seigneur d'un château, **قلعه صاحبی** *qal'a sāhibi*. — Châ-

telaine, قلعه صاحبدهسى *qal'a sâ-hibeci*, a.-t. — Autrefois le mot châtelain signifiait gouverneur ou commandant de château (دزدار *diz-dâr*), mais en ce sens il est très-vieux.

CHAT-HUANT, s. m., sorte de hibou, بايقوش *bâiqouch*, اوکو *ouko*, *eugu*, اوکو قوشى *eugu qouchou*, t.; پوهاج *pouhâch*, t.; بوم *boum*, p.

CHATÉ, E, adj., تاديب اولنەش *teedib olounmush*, مظهر تاديب *mazhèri teedib olmush*, a.-t.

CHATIER, v. a., punir, تاديب ا *teedib it*, جيزاسن وپرمك *djezâcin vîrmek*, حقندن كهمك *haqqyndan guelmek*. — publiquement, سياست *siâcet it*. — Retoucher, corriger le style, تاصحيح *tashîh it*, a.-t.; طوغرلتهق *dhoghroultmaq*, t.

CHATIMENT, s. m., جزا *djezâ*, تعزير *ta'zîr*, تاديب *teedib*. — public, infligé par la justice, سياست *siâcet*, a. — léger, تاديب خفيف *teedibi khafîf*. — rigoureux, تاديب شديد *teedibi chedid*, a.

CHATON, s. m., petit chat, كدى ياوريسى *kedîdjik*, كد ايجك *kedî iâvrycy*. — Partie de la bague qui enchâsse une pierre précieuse, نكين *üzuk qâchi*, t.; قاشى *nigûin*, p.

CHATUILLEMENT, s. m., قجقلىش *qydjyqlaich*, قجق *qydjyq*, قجقلمه *qydjyqlama*. — Impressions agréables qu'on éprouve quelquefois,

اوبنايش *oînâich*, t. — des sens, تهزهز حواس *tehazhuzi havâss*, a.

CHATOUILLER, v. a., قجقلىق *qydjyqlamaq*, t. — Flatter les sens ou la vanité de quelqu'un, تعلق ا *temelluq it*, gueustermek, a.-t.

CHATUILLEUX, SE, adj., تيز *tiz* *qydjyqlênur*, قجقلىقور *qydjyqten qorqâr*. — Être chatouilleux, قجقلىقور قورقمق *qydjyqten qorqmaq*. — Être susceptible, تيز كوجنور *tîz gudjênur*, t.

CHATOYANT, E, adj., dont la couleur varie, دكشور *rengui deichilür*, درلو درلو رنگلر باغلا *turlu turlu rengler bâghlar*, t.

CHATRÉ, E, adj., انكلنەش *enik-lenmich*, اننەش *inenmich*, t; خادم *khâdim*, طواشى *thavâchi*. — En parlant des animaux, اندەمش *enêmich*. — Cheval châtré ou coupé, ات اننەش ات *tnenmich ât*, usit. اكدج *igdidj*, t.

CHATRER, v. a., les animaux, اننەك *inetmek*, *enetmek*, - اننەك *inèmek*, اننەك *enèmek*, اننەك *eniklèmek*. — Oter les testicules, خايه چقرمق - كسەك *khâîe tchyqarmaq*, *kesmek*, t.; خادم *khâdim it*, a.-t.

CHATREUR, s. m., qui châtre les animaux, اننەدجى *inèüdji*, t.

CHATTEMITE, s. f., qui a l'air doux pour tromper, مرآتى *murâi*, ا *tilku mizâdjlu*, t.-a.

— Faire la chattemite, دكولك ا،
tilkulyk it, ا، muräilyq it,
a.-t.

CHATTER, v. a., mettre bas en par-
lant de la chatte, يااور بلمق iävrou-
lamaq, t.

CHAUD, e, adj., qui a de la cha-
leur, استيجق - استيجاق issydjāq,
vulg. sydjaq, آسى issy, t.; حار hār,
a.; گرم guerm, p. — Eau chaude,
صو استيجاق sou. — Fer —
فيزن دمر qyzghyn demir. — En
parlant du temps, il fait bien chaud,
هوا پك سجاقدار havā pek sydjāq-
tur. — Ardent, vif, حرارتلو harā-
retlu. — Chaud, qui procure de la
chaleur, آسیدیدجی issididji,
مهیج qyzdiridji, t.; قیزدیر بچی
مuhēüedj ul-harāret. —
Fièvre chaude, حتما یا قیچی iāqyji
houmma, محرقه hoummā
mouhriqa. — Attaque chaude, com-
bat rude et sanglant, قیزغن دوکش
qyzghyn deuüch. — Chaude, en
chaleur, ارککه قیزمیش erkëguë qyz-
mich. — Cette chienne est en cha-
leur, بو قانجق قیزی bou qāndjyq
qyzdy. — Chienne en — ارککه
قیزمیش erkëguë qyzmich
qāndjyq. — Chaud, récent, تازه taze,
یکي iëni. — C'est tout chaud, tout
récent, شوتولو یکی bir chëi dur.
— Ardent pour les femmes, شوتولو
chchvëtlü, نفسانی nefsāni. — Zélé,
گرمیتللو guermiëtlu. — Sources
d'eaux chaudes, ایجه لر itidjeler.

— Chaud, qui se met aisément en
colère, قیزغن مزاجلو - آتش atech,
qyzghyn mızādjlü. — Qui a le sang
chaud, قیزغندر qāny qyzghyn
dur, محرور الدم mahrouur ud-dem.
— Ami chaud, زélé, غیرتللو دوست
ghäiretlü dost, a.-p.

CHAUD, s. m., chaleur, استيجق
issydjaqlıq, آسیدیک issylik,
حرارت issydjāq, t.; حرارت ha-
rāret. — naturelle, طبیعیه
harāreti thabüë. — Véhémence,
حَدت hyddet, گرمیت guermiët.
— J'ai chaud, آسیدجغم وار issydja-
ghum vār. — Il fait bien chaud ici,
بونک پک استیقادار bounda pek is-
sydjāqtur. — Il souffle le chaud et le
froid, ایکی یوزلودر iki iuzludur. —
Pleurer à chaudes larmes, اوکر اوکر
عۇقۇر eukur eukur āghlamaq.

CHAUDE, s. f., feu violent des
forges, درجی اوجاغینک آتشی
demirdji odjāghynun atëchi, t.

CHAUDE-PISSE, s. f., بل صوغوقلی
bel soghouqlyghy, t.

CHAUDEAU, s. m., بر نوع ات
bir rev'y et soïou, t.

CHAUMENT, adv., de manière
que la chaleur se conserve, سیجاق
sydjāq. — Tenez-vous chaudement,
گندیکزی سیجاق طوتکز
ñyzi sidjaq thoutouñyz. — Chaude-
ment, avec chaleur, اوزره
sydjāqlıq uzre. — Au fig., avec ar-
deur, حرارتله harāretile, گرمیتله

guermiétilé. — Avec zèle, غیرتله *ghāirètîlê*, a.-t. — Avec vivacité, حدتله *tchāpoukliguilê*, t.; *hyddetîlê*, a.-t. — Prendre une affaire chaudement, بر مصاحتسی *bir maslahati guermiétlu thoutmaq.*

CHAUDIÈRE, s. f., قزان *qazān*, *biūk qazān*. — de teinturier, بویاجی قزان *bouïādji qazān*, t.

CHAUDRON, s. m., کوچک قزغان *kutchuk qazghān*, t.

CHAUDRONNÉE, s. f., بر قزان *bir qazān dholouçou*, t.

CHAUDRONNERIE, s. f., ouvrage de — قزانجی ایشی - مالی *qazāndji ichi, māli*. — Métier de chaudronnerie, قزانجیلیق *qazāndjilyq*, t.

CHAUDRONNIER, ÈRE, s., قزانجی *qazāndji*, باقرجی *bāqyrđji*, t.

CHAUFFAGE, s. m., quantité de bois que l'on brûle dans une année pour son usage, یانه جق اودون *ianadjaq odoun zakhyréci*. — Bois de chauffage, یاقه جق اودون *iaqadjaq odoun*.

CHAUFFÉ, e, adj., استمش *issinmich*, قزمش *qyzmich*, t.

CHAUFFER, v. a., donner de la chaleur, استمق *issitmaq*, اسی *issy it*, استیلکم *issyđjaq it*, استیلکم *issilèmek*. — de l'eau, صوتمق *sou issytmaq*. — les pieds, les mains, ال ایاق استمق *el aïaq issitmaq*. —

les draps du lit, چارشافلری استمق *tchārçhāfleri issitmaq*. — Le four chauffe, فرون ینار *fouroun. ianār*. — le four, فرونی یاقمق *fourouni iāymaq*. — Chauffer, échauffer, rendre rouge, قزدرمق *qyzdurmaq*. — Chauffer, v. n., recevoir de la chaleur, استمق *issynmaq*. — Se chauffer au feu, اشک استمق *ātechtè issynmāq*, قزمق *qyzmaq*. — Est-ce que l'eau est chaude? سو قزدیمی *sou qyzđimi*. — Se chauffer au soleil, کونشک استمق *gunechtè issynmaq*, t.

CHAUFFERETTE, s. f., ایاق *āyāq*, تندوری *āūq tandouri*, t.

CHAUFFERIE, s. f., forge où l'on réduit le fer en barres, دمرجی *démirdji odjāghy*, t.

CHAUFFOIR, s. m., lieu échauffé, où l'on se chauffe, مکان *issynmich ier, mèkiān*. — de monastère, مناستر اوجانی *monāstèr odjāghy*. — Linge pour essuyer ou couvrir un malade, استیجق بز *issydjaq bèz*, t.; کمادة *kemādet*. — Linge de propreté à l'usage des femmes, حیص *haiz bèzi*, پاپاورهسی *pā-tchāvraci*, t.

CHAUFOUR, s. m., four à chaux, کرججی *kiredjfourouni*, کرججی اوجانی *kiredjđji odjāghy*, t.

CHAUFournIER, s. m., کرججی *kiredjđji*, t.

CHAUMAGE, s. m., action de couper le chaume, اکیز کسیمی *ānyz kè-*

asla, a. — Commencer à devenir —,
قولاسلماق *thāslanmaq*.

CHAUVÉ-SOURIS, s. f., پارسه *īā-récè*, vulg. *īāraça*, t.; شبیره *chēb-pèrè*, p.

CHAUVETÉ, s. f., état d'une tête chauve (inutilité). Voy. CALVITIE.

CHAUVER, v. n., dresser les oreilles en parlant des chevaux, آت قولاقلرینی دیک طونماق - دکمک *ât qoulāqlarini dik thoutmaq, dik-mek*, t.

CHAUX, s. f., کرج *kiredj*. — vive, کرج *kiredj thāchi*. — éteinte, détrempée, کرج سودی *kiredj sudu*, t. — Four à chaux, کرج اوجانی *kiredj odjāghy*, t.

CHAVIRER, v. a., renverser, الت دورمک *alt ust it, devirmek*. — Retourner, چورمک *tchêvirmek*. — Chavirer, se renverser, دورلمک *devrilmek, divirilmek*, t.

CHEBEC, s. m., کوچک بکلک *kutchuk beilik guémici*, t.

CHEF, s. m., tête, باش *bāch*, کله *kellè*, t.; سر *ser*, p.; رأس *rees*, a. (Ces mots, excepté *kellè*, désignent aussi celui qui occupe le premier rang, qui commande). — L'interprète en chef ou le premier drogman, باش ترجمان *bāch terdjumān*. — Point principal, article, باش ماده *bāch mādde*. — Général en chef, سر عسکر *ser asker*. — Chef d'entreprise, سرکار *serkiār*. — de cuisine, آشچی باشی *āchdji bāchi*. — d'office, کیلاردجی باشی *kilārdji bāchi*.

— d'accusation, موجب تهمت *moudjibi teuhmet*. — En premier chef, اول مرتبهده *evvel mertebèdè*.

— De son chef, de lui-même, باشلو *bāchlu*, خود بخود *bāchlu bāchina*, t.; *khod bekhod*. — Être en chef dans une affaire, باش اولهرق بر *bāch olaraq bir maslahatuñ uzèrindè olmaq*. — En matière de succession, de son chef, de son côté, کندو *guendu tharafinden*.

CHEF-D'OEUVRE, s. m., ce qu'un ouvrier exécute pour prouver son habileté, اوستادلق ایشی - اورنکی *oustādlyq ichi, eurnègui*. — Ouvrage parfait, کار مکمل *kiārī mukemmel* a.; ایشک اعلاسی *ichuñ ā'lāci*, t.-a.

CHEF-LIEU, s. m., کورسی *kurcii memlèket*. — d'une province, کورسی ایالت *kurcii eīālet*. — Le chef-lieu de la Valachie est la ville de Bucharest, ایالت افلاقک کورسی بکرش قصبه سیدر *eīālèti iflāquñ kurci bouqrech qacabacīdur*.

CHEÏK, CHEÏKH, s. m., chef arabe et supérieur d'un monastère turc, شیخ *cheïkh*, pl. a. شیوخ *chuioukh*. — Le chef de la religion chez les Turcs, شیخ الاسلام *cheïkh-ul islām*, a.

CHÉLIDOINE OU ÉCLAIRE, s. f., plante, قرلانج اوتی *qyrlānghydj oty*, t. — de la petite espèce, زرده

چوب *zerdè tchiop*, p. — Pierre,
چولانغج قرلانغج طاشنى
qyrlānghydj thā-
chi, t.

CHÈMER (SE), v. pr., maigrir
beaucoup (vieux mot), چوق
tchoq za'ıflanmaq, a.-t.

CHEMIN, s. m.; voie, route, بول
ıol, t.; طريق *tharyq*, á.; راه *rāh*,
p. — Grand — اولو بول *olou ıol*,
جامه *djādè*, طريق عام *tharıqi'ām*.

— battu, fréquenté, بول
ıichlek ıol. — frayé, بول
atçilmich ıol. — uni, دوز بول *duz*
ıol. — pierreux, بول
thāch-
lyq ıol. — raboteux, چقیز

چاقیر- *tchāqyr*, *tchouqour ıol*. —
de fer, طريق حدیدی *tharyqi ha-*
didii. — détourné, بول
dholāchyq ıol. — praticable, کیدلور

بول *guıdilur ıol*. — impraticable,
بول *guıdilmez ıol*. — droit,
طوغرو بول *dhoghrou ıol*. — faux,

يانلش بول *ıanlich ıol*. — de tra-
verse, بول ارقری *arqoury ıol*. —
Perdre le — بولدن شاشیق *ıoldan*
chāchmaq, بولی شاشریق *ıoly*
chāchirmaq, بولدن چیقیق *ıoldan*
tchyqmaq. — Montrer le — don-

ner l'exemple, بولی کوسترمک -
بولی *ıoly gueustermek*, *eu-*
gretmek. — Demander le — بولنى

بولنى *ıolyni sormaq*. — Aller le
droit — بوغرى بوله کیتھک
dhoghrou ıola guıtmek. — Suivre
son — بولنه کیتھک *ıolyna guı-*
mek. — Se mettre en — بوله

چیقیق *ıola tchyqmaq*. — Faire
son chemin, parvenir, ایرشھک
ırichmek. Voy. RÉUSSIR. — S'ar-
rêter en beau — بولک اورتاسنک

ıoluñ ortācında qālmaq. —
A mi-chemin, بولی بولده *ıāry*
ıolda. — Une heure de chemin,
بول برساعتلك بول *bir sā'atlik ıol*. —

Chemin faisant, par occasion,
آرالقهده *ārālyqta*. — Chemin cou-
vert, endroit où le soldat est à cou-
vert du feu des assiégeans, سکردم

بولی *seırdum ıoly*. — Chemin de
Saint-Jacques. Voy. VOIE LACTÉE.

CHEMINÉE, s. f., endroit où l'on
fait le feu, اوجاق *odjāq*. — Tuyau
de — اوجاق بوربسی *odjāq bourou-*
çou. — Partie qui sort du toit,
اوجاق باجھسی - توتونلکسی
odjāq bādjacı, *tutunligui*, t.

CHEMINER, v. n., بوربیک *iuru-*
mek, بوله کیتھک *ıola guıtmek*, t.

CHEMISE, s. f., گوملک *gueum-*
lek. — En chemise, گوملکه
salt gueumlèguilè. — N'avoir pas
de — گوملکی اولمق *gueumlègui*
olmamaq, پک فقیر او *pek faqyr*
ol. — blanche, بیاض

تمیز- *temız*, *beıāz gueumlek*. —
de nuit, کيجدلک گوملک *gui-*
djèlik gueumlek. — Chemise ou
cotte de maille, زره گوملکی *zirh*
gunlègui, t.-p.; زره *zirh*, p.

CHEMISSETTE, s. f., زبون *zuboun*,
زبون *zyboun*, ایچلک *ıchlik*, t.

CHEMOSIS, s. m., ou CHEMOISIE,
s. f., کوزک بر- *kosık*

گوتی *gueuzuñ bir nev'y' rllèti*,
t.-a.

CHÉNAIE, s. f., میسه لک *mí-
chèlik*, t.

CHENAL, s. m., courant d'eau en
forme de canal, صوبولی *sou ioly*, t.

CHENAPAN, s. m., نابکار *nābè-
kiār*, p.

CHÈNE, s. m., arbre, میسه *mîchè*,
mèchè. — Arbre et bois de —,
میسه اگاجی *mîchè aghādji*, t.

CHÉNEAU, s. m., jeune chène,
کوچک میسه اگاجی *kutchuk
mîchè aghādji*, تازه میسه *tāzè mî-
chè*, t.

CHÉNET, s. m., اوجاق دمیری
odjāq dèmiri, اجاق اسقره سی
odjāq isqaraci, t.

CHÉNEVIÈRE, s. f., کنویر
kènevîr, تارلاسی *tārlaci*, t. Voy.
ÉPOUVANTAIL.

CHÉNEVIS, s. m., کنویر,
kènevîr, کندر *kendir*. — Graine de
chanvre, کنویر تخمی *kendîr
kènvîr tokhomi*, t.

CHÉNEVOTTE, s. f., کنویر صمانی
kènevîr samāni, t.

CHÉNEVOTTER, v. n., باغ
bāgh boudāqlanmaq, t.

CHENIL, s. m., logement des
chiens, کوپک دامی *keupek dami*,
سامسون خانه *sāmsoun khānè*.
— Logement sale et vilain, مردار
*mourdār vè fenā bir
qonāq*, t.

CHENILLE, s. f., طرتیل *thyrtil*,
vulg. *thyrthyr*, پوراق قوردی *iap-*

rāq qourdy. — Tissu de soie ve-
louté, بر نوع قطفه لو قهاش *bir
nev'y qadhîfèlu qoumāch*, t.

CHENILLE, CHENILLETTE, s. f.,
plante, عقربانیه *'aqrabānet*, a.;
عقرب قویروغی اوت *'aqreb qouï-
roughy ot*, t.

CHENU, e, adj., blanc de vieil-
lesse, صاچی صقالی اغرمش
sātchi, saqāli agharmich, اق
āq satchlu. — Vieillard,
شایب *chaïb*, a. — Montagnes che-
nues ou couvertes de neige, دپدرلی
tèpèleri āq dhāghlar.

CHER, ÈRE, adj., عزیز,
'azîz, a.; سوکولو *sevgulu*,
گوکلدن سوکولی *gueuñulden sev-
gulu*, t.; محبتلو *mouhabbetlu*. —
Mon cher père, پدر عزیزم *pèdèri
'azîzum*. — Mon ami très-cher et
très-affectionné, بنم محبتلو دوستم
bènum mouhabbetlu dostum. — Mon
cher (terme familier), جانم *djānum*.

— Qui coûte beaucoup, بهالو *behālu*,
vulg. *pahālu*, t.; قیمتلو *qymetlu*,
a.-t.; غالی *ghāli*. — Tout est cher
dans cette ville, اول شهرده هر
شی غالیدر *ol chehirdè her chēi
ghālîdur*. — C'est trop cher, پک
pek behālu dur. — Qui vend
à haut prix, — پک بهالوصاتان
pek behālu sātān, sātār. —
Cher, qui vend à plus haut prix que
les autres, طوق صانیجی
thoq satîdji. — Cher, pris adverbiale-
ment, à haut prix, اغر بها ایله *āgher*

behā ilē. — Vendre cher, آغر بها *āgher behā ilē sātmaq*.

CHERCHER, v. a., آرامق *arāmaq*. — Se chercher l'un et l'autre, آراشمق *ārāchmaq*. — Chercher avec la main, ال ایله یوقلامق *el ilē iöqlāmaq*. — une personne, بر, کیمسه بی طلب ا *kimesnēi thaleb it*. — partout, طرف طرف *tharaf tharaf ārāchturmaq*. — En cherchant on trouve, آراشدرمق *itharaf tharaf ārāchturmaq*. — En voyer chercher quelqu'un, بر, آرایان بولور *ārāiān boulour*. — Chercher, کیمسه بی چاغرتیق - جلب ا *bir kimseī tchāghyrtmaq, djelb it*. — querelle, قوغاید بهانه آرامق *qavghāia behānē arāmaq*. — Chercher à, tâcher de, چالشیق *tchālichmaq, t.*; سعی *sai it, a.-t.*

CHERCHEUR, s. m., آرایجی *arāidji, t.*

CHÈRE, s. f., یهک *ièmek, t.*; طعام *th'aām, a.* — Bonne chère, grande chère, ایویهک *eiu ièmek, t.*; اطعمه نفیسه *ath'ymēi neficē, t.* — Faire bonne, صیافت *ziāfet, a.* — Maigre chère, ییوب ایچمکک او *ieüup itchmektē ol, ol.* صیافتک او *ziāfettē ol, ol.* عیش *aüch u ychret it, a.-t.* — Maigre chère, خسیس *thāmi khacīs, a.*

CHÈREMENT, adv., tendrement, جان و کولدن *djānu gueuñulden, p.-t.*; محبتله *mouhabbet ilē, a.-t.* — A haut prix, بهالو *behāludjē, t.*; آغر بها ایله *behālu, agher behā ilē.*

— Vendre chèrement sa vie, جاننی طوزلو ساتمق *djānini touzlu sātmaq.*

CHÉRIF, s. m., descendant de Mahomet, شرفا شریف *chérif, pl. chouréfā, sēiid.* — Chef des chérifs, نایب الاشراف *nāqrb ul-echrāf, a.*

CHÉRI, e, adj., سوکولی *sevghulu, t.*; عزیز *'aziz, mahboub a.*

CHÉRIR, v. a., سومک *sevmek, djānden, iurekten sevmek, t.*

CHÉRISABLE, adj. com., سوبله جک *sevilēdjek, sevilyur, t.*

CHERSONÈSE, s. f. Ce mot signifiait autrefois presque, نیم جزیره *nīm djeztrē, p.-a.*

CHERTÉ, s. f., بهالولک *behālulik.* — de vivres, قتلیق *qytlyq, t.* — grande — غلای عظیم *ghalāi 'azim, a.*

CHÉRUBIN, s. m., کرویین *keroubin, pl. keroubioun, a.*

CHERVIS, s. m., plante potagère, یابان حوجی *iabān havoudjou, chekerchalghami, t.*

CHÉTIF, ive, adj., vil, الحقیقی *altchaq, kutu, haqyr.* — Faible, ضعیف *zaif, a.*

CHÉTIVEMENT, adv., الحقیقله *altchaqliguilē, t.*; مسکینلکه *meskīnliguilē, a.-t.*

CHEVAL, s. m., entier, آت *āt, t.*; اسب *esp, p.*; فرس *fers, a.* — hongre, بارکیر *bārguir, vulg. beguir,*

اغدش - ايغدش *yghdich*, vulg. عربيه آتى *igdidj*. — de train, كهيبلان *'araba âty*. — arabe de race, كهيبلان *kuheilân*, عرب آتى *'arab âty*. — de selle, بينك *bînek*. — de main, سايسخانه *يدك ièdek*. — de charge, هنتو *sāiskhānè*. — de voiture, hintov *باركيري bārguiri*. — de poste, منزل *باركيري menzil bārguiri*. — de parade, آتى *آلى آلای ālāi âty*. — qui bronche, سورچک *آت surtchèk ât*. — qui va l'amble, چاپقون *آت tchāpqoun ât*. — Cheval fait, ديشلری *dichlèri tamām olmich ât*. — Monter à —, آته *آتە*. — Cheval de frise, pièce de bois hérissée de pointes, چرخ فلک *tcharkhi fèlek*, p.-a. — Cheval marin, آت بالعى *آت bālyghy*. — Chevaux, pris pour gens de guerre à cheval, آتلى *آتلى askèri*. — Chevaux légers, cavaliers légèrement armés, سبکبار *آتلى subukbār âtli 'askèri*, p.-t.

CHEVALERESQUE, adj. com., à la manière des anciens chevaliers, هيرانه *dilīrānè*, p.

CHEVALERIE, s. f., dignité de chevalier, قوالير *قوالير پایدسى qavālīer pāיעى*. — Ordre des chevaliers, قواليرلىك *قواليرلىك qavālīerlik*, قواليرلىك *قواليرلىك qavālīerler thāqymy*, t.

CHEVALET, s. m., morceau de bois qui tient élevées les cordes d'un violon, اشك *اشك echek*, كمانچه *اشكى*

kēmāntchè echègui, t. — Instrument de supplice, اشكنجه *اشكجه ich-kendjè aghādji*, t.

CHEVALIER, s. m., قوالير *قوالير qavālīer*, بکزاده *بکزاده beizādè*. — de la Légion d'honneur, لژیون *لژیون doneur nichānuñ hamili*. — décoré de l'ordre ottoman du *Nichāni-Istikhar*, نشان *نشان nichāni istikhārūñ hāmili*. — Chevalier, une des pièces du jeu des échecs; dans cette acception on dit plus souvent *cavalier*, آت *آت esb*, p. — d'industrie, دال *دال خور mustkhor*, قاقوق *dāl qāvouq*, t.

CHEVALINE, adj. fém., bête chevaline, cheval, jument, آت *آت at*, قصرآق *قصرآق qysrāq*, بىنك *bînek*, t.

CHEVELU, e, adj., qui a de longs cheveux, اوزون *اوزون ouzoun sātchlu*. — Qui a de petites racines, كوكلو *كوكلو indjè keuklu*. — Racines chevelues, صچاقلو *صچاقلو satchāqlu keukler*. — Petits filamens attachés aux racines, كوك *كوك keuk satchāqleri*. — Comète chevelue, پرتچملو *پرتچملو يلدز pertchemlu ieldyz*, t.

CHEVELURE, s. f., صچالر *صچالر sātchlar*. — Avoir une longue —, اوزون *اوزون ouzoun sātchlu ol*. — d'une comète, صچاغى *صچاغى ىلدز قوبروغى ىلدز qouïroughy, satchāghy*, t. — Chevelure de Bérénice, constellation, الهنعة *الهنعة el-hen'at*, a.

CHEVET, s. m., باش *باش پصدىعى bāch iastīghy*, t.

CHEVÊTRE, s. m., کوبشلمه دیرکی کویشلمه دیرکی
guichlémé dîregui, t.

CHEVEU, s. m., صاج - sâch, t.; شعر *châr*, a.; موی *moui*, p. — Cheveux crépus, قورجق صاج *qoridjyq sâch*. — blancs, اق صاج *aq sâch*. — blonds, ساری صاج *sâry sâch*. — bruns, یاغز صاج *iâghyz sâch*. — noirs, سیاه صاج *siâh sâch*, قره یاغز صاج *qara iâghyz sâch*. — châains, قومرال صاج *qoumrâl sâch*. — en désordre, طاغق - *dhâghyq, dhâghylmich sâch*. — Tordre les —, صاج *sâch qyrqmaq*. — Cheveux postiches, صاج اکرتی *eirèti sâch*, t. — Laisser croître les —, صاجی *sâchi sâlyvîrmek*.

CHEVILLE, s. f., چوی *tchivi*, آجاج بچی *filgui*. — de bois, آجاج بچی *âghâdj tchivi*. — de fer, دمر چوی *démir tchivi*, t. — ouvrière, morceau de fer qui réunit le braneard de la voiture à l'avant-train, باش *bâch, buiuk tchivi*, بیوک چوی *'araba mili*. — du pied, عربده میلی *thopouq*, t.; طویق *k'ab*, a. — de luth, de violon, etc., طنبوره بورغوسی *thamboura borghouçou*, t.

CHEVILLER, v. a., چوپلمک *tchivîlémek*, t.

CHÈVRE, s. f., femelle du bouc; کچی *ketchî*, دیشی *dichi ketchî*. — Peau de chèvre, کچی *ketchî pousti*. — Poil de —,

کچی *ketchî tuû*. — Prendre la chèvre, se fâcher, دارلق *dârylmaq*. — Machine pour lever les fardeaux, اغر بولگری قالدیره جق الت *aghûr iuklèri qâlduradjaq âlet*. — La chèvre, constellation, عتیوق *'âtiouq*, a.

CHEVREAU, s. m., petit de la chèvre, اوغلاق *oghlaq*, t.

CHÈVREFEUILLE, s. m., arbrisseau, کچی پیرانی *ketchi îaprâghy*, t.

CHEVRETTE, s. f., la femelle du chevreuil, دیشی طاغ کچیسی *dichi dâgh ketchîci*. — Petite écrevisse de mer appelée aussi Crevette, تکه *tekè*.

CHEVREUIL, s. m., قراجه *qarâdja*, طاغ کچیسی *dâgh ketchîci*, چوپور *tchoupour*, t.

CHEVRIER, s. m., کچی چوبانی *ketchi tchobâni*, t.

CHEVRILLARD, s. m., طاغ کچیسی *dâgh ketchîci îâvriey*, t.

CHEVRON, s. m., pièce de bois, کوچک مرتک *kutchuk mertek*, چاتی *tchâty*, طباتی *tchâti thabâni*, t.

CHEVROTÉ, v. n., chanter d'une voix tremblante, کچی کبی مملک *ketchî guibi mèlemek*. — Faire des chevreaux, en parlant des chèvres, کچی یاور یلمق *ketchî îâvrylamaq*. — Perdre patience, صبر سزاو *sabirsyz ol*. — Aller par sauts et par bonds, صچرایه رق بوریمک *sy tchraîaraq îurûmek*.

CHEVROTIN, s. m., دباغتلشمش - debāghat-lanmich; seplenmich oghlāq dērīci, t.

CHEVROTINE, s. f., قراجه یسی - qarādjaiṭ ouradjaq sātehna, t.

CHEZ, prép., auprès, یانندک - iā-nindē, قاتندک - qatindē, t.; عند - 'ynd, a.; نزد - نزد, p. — lui, dans sa maison, اونک - evindē. — Chez moi, یانوندک - iānundē, بندک - bendē. — Dans ma maison, اومک - evumdē. — Chez lui, یانندک - iānindē, عندندک - 'yndindē. — Il est chez lui, اوده در - evdē dur.

— Donnez-vous la peine d'entrer chez moi, اومه بیورک - evumē bouïouroun. — Je viens de chez lui, خانه سندن - khānēcinden guēlieurum.

— Chacun est maître chez soi, هر - her kes guendu khānēcindē aghādur. — Chez, parmi, ارا - arā, بینک - beinindē, ده - dē. — Chez les anciens, متقدمینک - mutēqaddēmīndē. — Un chez soi, s. m., maison qu'on a à soi, بر - bir kimesnēnuī otourdīghy ev, khānē, مسکن - mesken, a.

CHIAOUX, s. m., چاوش - tchāvouch, t. Voyez ce mot dans le Dictionnaire Turc-Français.

CHIASSE, s. f., écume de métaux, معدن بوقی - ma'den boqou, معدن کپوکوی - ma'den keupuguy. — Excrément des mouches, سکک بوقی - sīnek boqou, t.

CHICANE, s. f., subtilité captieuse, تل بیسلک - telbīslīk, شرتلیک - chirretlik, ا. - t.; تزویر - tezvīr, a. — Contestation, چکش - tchēkīch, t.; نزاع - nizā', مجاداة - mudjādēlet, vulg. mudjādēlē, a.

CHICANER, v. a., user de chicane, شرتلیک - chirretlik, تل بیسلک - telbīslīk it. — Susciter des embarras, mougalathā - mougalathā, mudjādēlē it. — Se chicaner, نزاغشیرقی - nizā'lachmaq, a. - t.; شراغشیرقی - chirrātmaq. — Reprendre, critiquer, عیبلیق - aīblamaq, a. - t.

CHICANERIE, s. f., اصلسز نزاع - acylsyz nizā', شرتلیک - chirretlik, دغواى بی مساس - d'āvāi bi meçās, a. - t.

CHICANEUR, s. m., شرت - chirret, مزور - muzevvir, نزاغشیرقی - nizā'dji, تل بیس - telbīs, a.

CHICANIER, ÈRE, s., مغالطه جی - moughālathadji, a. - t.

CHICHE, adj. com., peu obligeant, الی پک - alī pīk, خسیس - khacīs, جری - djemri, چری - elipek. — Mesquin, chétif, الحقق - altchaq, t. — Pois chiche, نخود - noukhoud, vulg. nohoud.

CHICHEMENT, adv., خسیسلغله - khacīslīgulē, جریلیک ایله - djemrilīk ilē, جریجه - djemrīdjē, t.

CHICON, s. m., laitue romaine, بر نوع مارول - bir nev'y mārol, t.

CHICORACÉ, ÉE, adj., هندبالو - hindibālu. — Plantes chicoracées,

qui tiennent de la nature de la chiorée, هندبالو اوتلر *hindibālu otler*.

CHICORÉE, s. f., هندبا *hindibā*, مارول اجی *adji mārol*. — sauvage, کونیک اوتی *keunik oty*, هدباى *hindibāi berri*, t.

CHICOT, s. m., reste de bois, tronc d'arbre, کوتک *keutuk*, اغاج کوی *aghādj keuku*. — Petit fragment de bois, اغاج قیرنتیسی *āghādj qyrintici*. — Reste de dent cassée, قرق دیشنک کوی *qyryq dīchinuñ keuku*, t.

CHICOTER, v. n., نزاغشقیق *niz'ālachmaq*, t. On dit plutôt Chicaner.

CHICOTIN, s. m., nom donné à l'aloës de Socotora, صبر سقطرى *sabri soqouthouri*. — Suc amer dont on frotte le bout des mamelles pour sevrer les enfans, ذیار *ziār*, ذیره *zīret*, a.

CHIEN, s. m., quadrupède domestique, en général, کویک *kieupek*, ایت-ات *it*, t.; سک *sek*, p.; کلب *kelb*, pl. a. کلاب *kilāb*. — domestique, او کویکی *ev keupègui*. — de chasse, اوجی کویک *āvđji kieupek*, او کویکی *āv keupègui*. — de berger, چوبان کویکی *tchobān keupègui*. — de campagne ou de ferme, کوی کوی کویکی *keuī keupègui*, بلابان *balābān* کویک *keupek*. — qui mord, اصربجی کویک *ycyridji keupek*. — dogue, صامسون *sāmsoun*. — Chien marin; poisson, کویک بالغی *keupek bālyghy*. —

courant, تازی *tāzi*, زغر *zaghar*.

— Petit chien à long poil, ماستی *māsti*.

— Pièce d'une arme à feu, خروس *khoros*. —

Le Grand-Chien, constellation, کلب اکبر *kelbi ekber*. — Petit

chien, کلب اصغر *kelbi asghar*, a.

— Faire le chien couchant, کویک

کبی قوبروق صالحق یعنی

کبی قوبروق صالحق یعنی *keupek guibi gouïrouq sālmaq iāni iāltaqlanmaq*.

CHIENDENT, s. m., plante, ایرق

ایرق اوتی *airyq otou*. — Racine de —

ایرق کوی *airyq keuky*, t.

CHIENLIT, s. m., مسخرهلق *maskharalyq*, t.

CHIENNE, s. f., قانجق *qāndjyq*,

دیشی کویک *dichi keupek*, t.;

کلبت *kelbet*, a. — Chienne chaude,

en chaleur, قرمش قانجق *qyzmich*

قانجق *qāndjyq*.

CHIENNER, v. n., mettre bas (se

dit des chiennes), انکلک *enklè-*

مک, t.

CHIER, v. n., expression basse et

populaire, سچق - سچق *sytch-*

ماق, چوملوب سچق *aiāq iolynda tcheumèlup, sytchmaq,*

تغیط - تغوط - ساح *teghaiiuth,*

تغاصوت, *selh it*. — On dit plus

poliment, aller à la selle, à la garde-

robe, قضای حاجت *hādjet it*,

حاجت *qazāi hādjet it*, حاجت

وارمق *hādjetè wāрмаq*. — Avoir

besoin de —, سچاجی او, *sytchādja-*

ghy ol, تقاضی کلک *teqāzi guel-*

mek.

CHIEUR, EUSE, s., سچاغن sy-tchāghyn, حاجته واران hadjetè vārān, t.

CHIFFE, s. f., étoffe faible et mauvaise, آنچه قبا قماش indjè qabā qoumāch, چول ichoul. — Se dit par extension d'un homme mou et sans caractère, گوشک guevchek, t.; مخنث moukhannes, a. — Mou comme une chiffé, چول کبی چول کبی tchul guibi guevchek.

CHIFFON, s. m., اسکی بسز eski bez pārtchaci, اسکی پارچه سی eski buski, tchāpout, بوکلوز beuklu bez, t.

CHIFFONNER, v. a., بوزمک buzmek, بوکلومک beukiulmek, اورسلمک eursèlèmek, t.

CHIFFONNIER, s. m., qui ramasse des chiffons, اسکیلر آلیجی eskiler ālydji, devchuridji. — Au fig., celui qui ramasse et débite sans choix les nouvelles qui courent les rues, حوادث دوشربیجی havādīs devchiridji. — Personne vètilleuse, tracassière, هر دم آزار her dem āzār, p.

CHIFFRE, s. m., pour marquer le nombre, ارقام raqam, pl. a. ارقام erqām. — Chiffres arabes, ارقام ارقامی erqāmi hindīè. — romains, Somme totale, ارقام رومیئیه arqāmi roumīè. — Écriture mystérieuse convenue entre certaines personnes, رقم یازبسی raqam iāzouçou, حروف معهوده

houroufi ma'houdè. — Arrangement des lettres capitales d'un nom, ناغهی نقش naqohi ism, a.

CHIFFRÉ, E, adj., رقمولو raqamlu, حروف معهوده ایله محتر houroufi ma'houdè ilè mouharrer, a.-t.

CHIFFRER, v. a., marquer par des chiffres, رقم یازمق raqam iāzmaq. — Marquer les pages, les folios, — Marquer les pages, les folios, وضع رقم ا vaz'y raqam it. — Écrire en caractères convenus, رقم ایله یازمق raqam ilè iāzmaq, حروف معهوده ایله یازمق houroufi ma'houdè ilè iāzmaq. — Populairement, compter, حساب ا hyçāb it.

CHIFFREUR, s. m., حساب حساب ایدیجی hyçāb idīdji, حسابی hasçāb, رقمی حساب ایدن raqamlari hyçāb iden, a.-t.

CHIGNON, s. m., derrière du cou, اکسده enṣè, t.; قفا qafā. — Cheveux retroussés sur le derrière de la tête, بر باشک اردنلکی قورق, قورق bir bāchuñ ardyndè ki qy-viryq sātchlar.

CHIMÈRE, s. f., être imaginaire et monstrueux, غول ghoul. — Imagination vaine, خیال باطل khaīālī bāthyl, a.-t.; شجیا chedjū a. — C'est une pure chimère, محض خیال mahzi khaīālī bāthyl dur.

CHIMÉRIQUE, adj. com., sans fondement, بیهوده bīhoudè, اصلسز acylsyz, بیساس خیالی khaīālī, بيمعاس bimèçās. — Préentions chimériques, خیال محال قبیلندن بر,

مطلوب *khāūli mouhāl qabilinden bir mahloub*, a.-t.

CHIMIE, s. f., art d'analyser les corps, علم کیمیا *kīmīā*, علم حل *'ylmi hall*, a. — L'art du chimiste, کیمیا جیلک *kīmīādjilik*. — Les secrets de la chimie, اسرار علم کیمیا *esrāri 'ylmi kīmīā*.

CHIMIQUE, adj. com., کیمیایه *kīmīāyeh*, متعلق مخصوص *kīmīātē makh-sous*, متعلق *mutē allyq*, a.-t. — Opération — عمل کیمیایوی *'amēli kīmīāvi*, a.

CHIMISTE, s. m., کیمیاجی *kīmīāji*, اهل کیمیا *ehli kīmīā*, a.; کیمیاگر *kīmīāguer*, a.-p.

CHINA. Voy. SQUINE.

CHINE, s. f., pays, چین *tchīn*, چین مملکتی *tchīn memlākēti*.

CHINOIS, SE, adj., homme de la Chine, چینلو *tchīntu*. — Qui provient de la Chine, چینکاری *tchīnkiāri*. — Vase chinois, چینکاری کاسه *tchīnkiāri kiācē*.

CHIO, île de l'Archipel, ساقز *sāqz*, ساقز اطهسی *sāqz adhaci*.

CHIOURME, s. f., بر قادرغهنک *ber qādirghanūn*, کور کچیری *bir qādirghanūn djumlē keurektchīleri*, t.

CHIPER, v. a., en t. populaire, voler, dérober, قاپمق *qāpmaq*, t.

CHIPOTER, v. n., travailler peu à peu et lentement, ازر ازر ایشلمک *azer azer içhlēmek*, ازر دپرنمک *āghyr tēprēmek*, t.

CHIPOTIER, s. m., ازر ازر ایشلیان *azer azer içhlēān*, ازر دپرنشلو *āghyr tēprēnichlu*, t.

CHIQUE, s. f., sorte d'insecte, بر نوع کوچک کوچک *bir nev'y kutchuk beudjek*. — Petite tasse à café, کوچک قهوه فنجانسی *kutchuk qahvē findjāni*. — Tabac à mâcher, آغزده چیننن توتون *āghydzē tchēnēnen tutun*, t.

CHIQUENAUDE, s. f., فسکه *fiskē*. — Donner une — بر فسکه اورمق *bir fiskē ourmaq*, t.

CHIUER, v. a., mâcher du tabac, بورمه دوتنی چینک *bourma tutuni tchēnēmek*, t.

CHIRAGRE, s. f., goutte qui attaque les mains, ال نقرسی - اغربسی *el niqrici, āghrici*. — Celui qui en est attaqué, ال نقرسلو *el niqrislu*, t.

CHIROGRAPHIRE, adj. m., سند - تسک صاحبی *sened, temessuk sāhibi*, a.-t.

CHIROLOGIE, s. f., پرمق اشارت لربله *parmaqichāret-lerilē merām ānlatmanūn fenni*, a.-t.

CHIROMANCIE, s. f., علم کیف *'ylmi kef*, ا.; اوج فالجیلغی *āvoudj faldjilyghy*, a.

CHIROMANCIEN, s. m., اهل علم قایس *ehli 'ylmil kef*, قایس *qāis*, a.

CHIRURGICAL, E, adj., جراحی *djerrāhii*, ا.; جراحه متعلق *djerrāligha mutē allyq*, a.-t. — Opération — عمل جراحی *'amēli djerrāhii*.

CHIRURGIE, s. f., جراحلق *djerrählyq*, جراحلق صنعتي *djerrählyq san'aaty*, علم جراحة *'ylmi djerrählyq*, a. — Exercer la chirurgie, جراحلق *djerrählyq it*.

CHIRURGIEN, s. m., جراح *djerrählyq*, a.

CHIRURGIQUE, adj., جراحه *djerrählyq*, متعلق *djerrählyq mut'allyq*, a.-t.

CHITE, s. f. pl., toile des Indes, بى نوع هند بزي *birnev'y hind bëzi*, شيت *chît*, t.

CHIURE, s. f., excréments des mouches, سڪ بوقى *sinek boqou*, t.

CHOC, s. m., heurt de deux corps, طوقش *dhoqouch*, طوقشده *dhoqouchma*, چاتشمه *tchätichma*,

صدمة *tchärpichma*, t.; چارپشه *sadmet* et *sadëmet*, a. — Secousse,

سلكش *silkich*. — Rencontre hostile, صواش *saväch*, اوغراش *oghräch*.

— Choc de deux corps armés, تقابل صفين *teqäbuli safëin*.

CHOCOLAT, s. m., چقولاته *tchoqoläta*, t.

CHOCOLATIER, s. m., چقولاته جى *tchoqolätadjî*, t.

CHOCOLATIÈRE, s. f., چقولاته *tchoqoläta*, ابر بى *ibrighy*, t.

CHŒUR, s. m., troupe de chanteurs, طاقمى *khänendëler aläü*; *thäqymy*, t.;

خواننده گروهى *khänendë gurouhi*. — En chœur, اهنكله *ähengülë*.

— Pièce exécutée par plusieurs chanteurs, ترنم خواننده كان *teren-*

numi khänendëguiän. — Partie de l'église où l'on chante, بر كليسانك *bir keltsänün orta iëri*, *merkëzi*. — Ordre des esprits célestes, ارواح سماويه *ervähi semävië*. — Morceau de musique qui est chanté en chœur, فصل *fasl*, pl. a. فصول *fuçoul*.

CHOIR, v. n., دوشمك *duchmek*. Voy. TOMBER.

CHOISI, e, adj., سچلمش *setchilmich*, اختيار اولنمش *ykhtiär olounmich*, t.; منتخب *moukhtär*, منتخبا *muntakhab*, a.; كزىله *guzîdë*, p. — Être choisi, سچلمك *setchilmek*.

CHOISIR, v. a., سچمك *setchmek*, اوكرتلمك *eüurtlëmek*, اورندلمك *eurundilëmek*, t.; اختيار *ykhtiär*, انتخاب *intykhäb it*. — Prendre le meilleur, ايبوسنى آلماق *ätlamaq*, ايبوسنى ترجيح *eüucini äлмаq*. — Préférer, ترجيح *terdjih it*, a.-t.

CHOIX, s. m., action de choisir, انتخاب *ikhtiär*, انتخاب *intikhäb*, a.;

سچلمش *setchilich*. — La ou les meilleures parties d'une chose, بر كزىله سى *eüucini*, t.; ايبوسنى *bir guzîdëci*, اعلاسى *a'lüci*, a.

CHOLAGOGUE, adj. com., qui fait couler la bile, اقتران دوا *safräü äqturän devä*, صفرابى *safräü surüdjî*, a.-t.;

دافع الصفرا *däfy ussafirä*, a. مجراى الصفرا *medjräüs-safirä*, a.

CHOLÉRA-MORBUS, s. m., هبضة *heizat*, a.; قولرا موربوس *qolèrā morbus*, ا.؛ علتی قولرا *qolèrā 'ylléty*, ت.؛ قرا صار بلیق *qarā sārylyq*, ت.

CHOLÉRIQUE, adj. com., bilieux, صفراوی *safrāvi*. — Appartenant au choléra-morbus, قولرا علتیه *qolèrā 'yllétiné muté allyq*. — s. m., malade du choléra, قولرا قولرا *qolèrā 'yllétiné mublèlā*, ت.-a.

CHÔMABLE, adj. com., qui doit se chômer, ایشدن کسلمکه کرکلو *ichten keçilmèguè guereklu*. — Jour —, یورتی کونی *iorty guny*, ت.

CHÔMAGE, s. m., temps pendant lequel on ne travaille pas, ایشدن کسلمه *ichsyz vaqty*, وقتی تعطیل *ichten keçilmè vaqty*, زمانی *t'athil zemāni*. — Terre en chômage, یر معصل *mou'atthel ier*.

CHÔMER, v. a. et n., ne rien faire, بوش طورمق *boch dhourmaq*, ایشدن بوش قالمق *ichten boch qālmaq*, او فارغ *fārygh ol*, a.-t. — Solenniser une fête, یورتی طومق *iortou thoutmaq*, ت. — Chômer en parlant de la terre, la laisser reposer, یری دکلتدرمک *ièri diñlettürmek*, یری معصل برامق *ièri mou'atthal brāqmaq*. — Le moulin chôme, ایشلمز *deirman ichlèmez*.

CHONDRILLE, s. f., صغلو *samghlu hindibā*, ت.؛ شکوربه *chukiouriet*, قندرون *qandèroun*, a.

CHONDROGRAPHIE, s. f., غضروفلر *ghazroufler beitāni*, a.-t.

CHONDROLOGIE, s. f., غضروفلر *ghazroufler āh-vālinè dāir maqālè*, a.-t.

CHOPINE, s. f., mesure de liquide, بر نوع اولچی *bir nev'y eultchu*, ت.

CHOPINER, v. n., صقچه شراب *syqtcha charāb itchmek*, ت.-a.

CHOPPER, v. n., heurter contre une pierre, etc., ایشمک *ilichmek*, سورچمک *seurtchmek*, ت.

CHOQUANT, e, adj., offensant, خاطره طوقنن *khāthyre dhoqou-nan*, a.-t.; کوکل انجیدییی *gueu-nul indjididji*, سوکیچی *seugudji*, ت.; ستم امیز *sitem āmtz*. — Désagréable, نا مقبول *nā maqboul*, نا مرضی *nā merzi*, p.-a. — Paroles choquantes, خاطره طوقانلی سوز *khāthyre dhoqānygly seuz*.

CHOQUÉ, e, adj., vexé, اینجنمش *indjinmich*, ت.

CHOQUER, v. a., heurter, طوقونمق *dhoqounmaq*, اورمق *ourmaq*, طوقوندرمق *dhoqoundurmaq*, چارپیق *tchārpmaq*. — Déplaire, مقبول اولمامق *maqboul olmāmaq*. — Offenser, خاطرنه طوقنمق *khāthyrinè dhoqounmaq*, خاطرمانک *khāthyr mändè it*, اینجیتیک *indjitmek*. — Se choquer, se heurter, طوقشیق *tcharpichmaq*, چارپشیق *dhoqouchmaq*. — Se choquer de, خاطرمانک *khāthyri qālmaq*, خاطرمانک

او *khāthrymāndè ol.* — Être contraire à, مغاير او - مخالف *mou-khālif, moughāir ol.* — Cela choque la raison, بو عقل و ادراکه مغاير, در *bou 'aql u idrākè moughāir dur.*

CHORÉGRAPHIE, s. f., art de noter la danse, رقص ترقيم *terqymî raqs, a.*

CHORION, s. m., membrane extérieure qui enveloppe le fœtus, مشيمية *mechîmet, a.*

CHORISTE, s. m., chanteur du cœur, خوانندک *khānendè, p.*

CHOROGRAPHIE, s. f., تعريف بلاد *ta'rîfi bilād, تصوير البلاد tasvîr ul-belād, a.*

CHOROÏDE, s. f., tunique de l'œil, گوز پردهسى *gueuz perdèci, t.;* طبقة العين *thabaqat ul-'āin, a.*

CHORUS, s. m., accord musical, اهنک *āhenk.* — Faire chorus, chanter ensemble, برابر ابرلامق *bè-rāber irlāmaq.* — Émettre ensemble la même opinion, رای بر او *rei bir ol, a.-t.*

CHOSE, s. f., ce qui est, شى *cheï,* pl. a. اشيا *echiā, nesnè.* — Toute chose, chaque chose, هر نسنه *her nesnè.* — C'est une chose sans exemple, مثلى نامسبق بر شيدر *misli nā mesbouq bir cheïdur.* — Affaire, امر *emr, pl. امور ousmour.* — Chose importante, امر مهم *emri muhim.* — Quelque chose, نسنه *nesnè,* بر, بعض شى *ba'zi cheï.* — Une — از, شى *bir cheï.* — Peu de — شى قليل *az cheï, nesnè,* نسنه

cheï qalîl. — C'est une chose ordinaire, بياعى بر شيدر *baiāghy bir cheï dur.* — Ce n'est pas peu de chose, از نسنه دکل *az nesnè dèil.*

CHOU, s. m., légume, لحنه *lahana, t.* — cabus, باش لحنه *bāch lahana, t.*

CHOU DE CHIEN, s. m., mercurelle sauvage, purgative, کرنب *kerneb ul-kelb, ملقوف melfouf ul-kelb.* Voy. CHOU-FLEUR.

CHOUCAS, s. m., petite cornille, قرغه *alādja qargha, t.*

CHOUROUTE, s. f., لحنه تور شيسى *lahana tourchoucy, t.*

CHOUETTE, s. f., بيقوش *baï-qouch, کبچه قوشى guidjè qouchou,* ييلاق قوشى *ïailāq qouchou, t.*

CHOU-FLEUR, s. m., قرنبت *qar-nebit, قرناپت qarnābit, t.*

CHOYÉ, e, adj., گوز دلمش *gueuz-zèdilmich, قيرلش qairilmich, t.*

CHOYER, v. a., soigner, conserver, صاقنمق *sāqyn-maq, دقت dyqqat it, گوزتمک gueuzetmek:* — quelqu'un, avoir de grands égards, خاطرني گوزتمک *khāthryrini gueuzetmek.* — Se —, گوزتمک گوزتمک *guendui gueuzetmek, قيرلماق qairylmaq, t.* — les enfans, چوجقلىرى *tchodjouqleri gueuzetmek, t.*

CHRÈME, s. m., huile sacrée, ياغ مبارك *mubārek iāgh, a.-t.;* الميرون المقدس *el-mîrouni el-mouqaddes, a.*

CHRÉTIEN, *NE*, adj. et s., خرسٲٲان *khrystīān*, قرسٲٲان *qrystīān*, t.; كتابى *intikhāb ul-kelām kitābi*, a.-t.

CHRÉTIEN, *NE*, adj. et s., خرسٲٲان *khrystīān*, قرسٲٲان *qrystīān*, t.; نصرانى *nasrāni*, عيسوى *'ycēvi*, مسيحي *mēcyhy*. — La nation chrétienne, ملت عيسويٲه - مسيحيٲه *mil-lēti 'ycēviē, mēcihiē*, a. — La foi — خرسٲٲان دينى *khrystīān dini*.

CHRÉTIENNEMENT, adv., d'une manière chrétienne, خرسٲٲانجه *khrystīānjē*, t.

CHRÉTIENTÉ, s. f., les chrétiens, نصرانى *khrystīānlyq*, - نصرى *naçāra*. — Les pays chrétiens, بلاد عيسويٲه *bilādi 'ycēviē*, خرسٲٲان مملكتلى *khrystīān mem-lēkellēri*, فرنگستان *frenguis-tān*, p.

CHRIST, s. m., oint, le Messie, عيسى *hazrēti 'yça*, حضرت عيسى *mēcyh*, المسيح *el-mēcyh*. — Sa figure attachée à la croix, حاجانمش *hātch-lanmich* حضرت عيسىنك صورتى *hazrēti 'yçanuñ sourēti*, t.

CHRISTIANISME, s. m., دين عيسوى *dīni 'ycēvi*, مذهب عيسوى *mezhebi 'ycēvi*, a.-t.

CHROMATE, s. m., بر نوع ملحك *bir nev'y milhuñ ismi*, a.-t.

CHROME, s. m., substance métallique, بر نوع معدن *bir nev'y ma'den*, a.-t.

CHRONICITÉ, s. f., caractère des maladies à longues durées, امراض

مزمنه نك *emrāzi muzminēnūn keifīēti*, a.-t.

CHRONIQUE, adj. com., de longue durée, مزمن *muzmin*. — Maladie —, مرض مزمن *marazi muzmin*, pl. امراض مزمنه *emrāzi muzminē*, a.

CHRONIQUE, s. f., époque, histoire selon l'ordre des temps, تاريخ *tārykh*, pl. a. تواريخ *tevārykh*. — ancienne, تاريخ قديم *tārykhy qadīm*, a.

CHRONIQUEUR, s. m., مورخ *muer-rykh*, *muverrykh*, a.

CHRONOGRAMME, s. m., تاريخ *tārykh*, تاريخ بيتى *tārykh bëiti*. Voy. le Dictionn. Turc-Français au mot تاريخ.

CHRONOLOGIE, s. f., نظم زمان *nazmi zēmān 'ylmi*, علم *'ylmi* تاريخ *tevārikh*, تواريخ *tārykh hyçābi*, a.

CHRONOLOGIQUE, adj. com., تاريخ متعلق *tārykh hyçābinē mutē'allyq*, a.-t.

CHRONOLOGISTE, CHRONOLOGUE, s. m., نظم زمان علمنه آشنا *nazmi zēmān 'ylminē āchinā*, اهل تواريخ *ehli tevārykh*, a.

CHRONOMÈTRE, s. m., مقباس *myqyās uz-zēmān*, مقياس الزمان *myqyās ul-evqāt*, موقت *muvaqqyt ālēti*, a.-t.

CHRYSLIDE, s. f., état d'un insecte qui passe au papillon, قوزه *qo-za*, بوجك قوزه سى *beudjek qozaci*

t.; شرنقة *chournaqat*, pl. شرانق *chērānyq*, a.

CHRYSANTHÈME OU CHRYSANTHEMUM, s. m., plante, بر نوع صاری *bir nev'y sāry tchitchek*, t.; زهر الصياغ *zehr ussaiāgh*, a.

CHRYSANTIN, s. m., تفتتک *tif-tik*, t.

CHRYSOCALC, s. m., بر نوع معدن *bir nev'y ma'den*, a.-t.

CHRYSOCOLLE, s. f., matière détachée des mines de cuivre, d'or, etc., ملح الصاغة *melh us-sāghat*. — Nom donné autrefois au borate de soude, بوره *bourè*, vulg. *bora*. Voy. BORAX.

CHRYSOCOME, s. m., plante, التون ياوتى *āltoun oty*, t.

CHRYSOPÉE, s. f., التون ياپمق *āltoun iāpmaq san'a'ty*, t.-a.

CHRYSOPRASE, s. f., کوز بونجعى *gueuz boundjoughou*, t.; كحلة *kuh-let*, a.

CHRYSOLITE, s. f., pierre précieuse, زبرجد *zèberdjed*, a.

CHUCHOTEMENT, s. m., فسلدمه *fycyldama*, t.

CHUCHOTER, v. n., parler bas, فسلدامق چولدماق *tchivildèmek*, *fycyldāmaq*. — Il est venu me chuchoter à l'oreille, کلوب قولاغمه *guèlup*, *goulāghyma fycyldy*.

CHUCHOTERIE, s. f., فسلدی *fycyldy*, چولدى *tchivildi*. — Faire entre soi des chuchoteries, چولشماق *tchivilichmaq*, t.

CHUCHOTEUR, EUSE, s., فسلدایان *fycyldāiān*, فسلدایچی *fycyldāūdji*, t.

CHUT! interj., سوس *sous*, سوس اول *sous ol*, t.

CHUTE, s. f., mouvement de ee qui tombe, دوشمه *duchuch*, دوشمه *duchmè*, t.; سقوط *souqouth*, a. —

Chute d'eau, آقان صو *tèpèden āqān sou*. — Chute des feuilles, اچاغ پیراغنک دوشمه سی *aghādji āprāghynuñ duchmèci*, پیراق *iāprāq*

دوکمی وقتی *iāprāq deukumi vaqty*. — Faute envers Dieu, خطا *khatā*, معصية *ma'cyet*, a. — Éblouissement, vertige et erreur, زلة *zellet*,

pl. زلات *zellāt*. — Au fig., pour disgrâce, بیقلش *iyyqlich*. — La fin d'une pièce de poésie, مقطع بیتى *maqthāi bëiti*, a.

CHYLE, s. m., کیلوس *kilous*, کیموس *kimous*, a.

CHYLIFÈRE, adj., vaisseaux chylifères, قایلری کیلوسک *kiloquñ qāblèri*, t.; اویعة کیلوس *av'ati kilous*, a.

CHYLIFICATION, s. f., تحکیم *tahkīm ul-kilous*, a.

CHYME, s. m., bol alimentaire, کیموس *kimous*, a.

CHYPRE, ile de la Méditerranée, قبرس *qybrys*, قبرس اطمسی *qybrys adhaci*. — Vin de —, قبرس شرابی *qybrys chērābi*, t.

CI, adv. de lieu, de proximité, بو *bou*, اشبو *chol*, *ichbou*. — Ici, dans cet endroit, بوره ده *bou-rada*, بو محالده *bou mahallè*. —

Les personnes ci-présentes, بومحکمک bou mahallde
حاضر اولان کیمسندلر hāzyr olān kimesneler. — Cette an-
née-ci, بو سنه bou senè. — Ci-joint,
بونوئیله بونکله برابر bounouñilè bërāber. —
Ci-après, بوندنصره bounden soñra.
— Ci-devant, اول بوندن boudan ev-
vel, مقدما mouqaddemā. — Ci-der-
rière, بونک اردنک - وراسنک bou-
kuñ ardinde, verācündè. — Ci-des-
sus, بالاده bālādè. — Ci-dessous,
بونک التنک bounuñ
altindè. — Ci-inclus, joint à là let-
tre, بو مکتوبه مطوبیا bou mektoubè
mathvièn. — Qu'est-ce ceci? qu'est
ceci? بونه bounè, ندر بو nèdur bou.
— Ci-gitt, هوالباقی houè el-bāqy.
— Par-ci, par-là, اوتديه برويه eutèie
bèruie, اوتهدن برودن eutèden bè-
ruden, t.

CIBOIRE, s. m., vase sacré, قاب
مقدس qābi mouqaddes, a.

CIBOULE, s. f., صوغانجیق so-
ghāndjyq, اوفاق صوغان oufaq
soghān, t.

CICATRICE, s. f., - ياره نشانی
یاره تیره tāra nichāni, ièri, بیره bèrè, t.;
اثر جرح ècèri djurh, a.

CICATRISANT, e, adj., ياره یسی
یاره قپادان devā, t.

CICATRISER, v. a., faire des cic-
trices, ياره نشانی براقمق tāra ni-
chāni brāqmaq, بیره لمک bèrèlemek.
— Fermer une plaie, ياره یسی
تیشتمک tārañ qapāt-
maq, bitichturmek. — Se Cicatriser,
v. réfl., - بتشمک - ياره قپانمق - بتشمک

قبولنمق tāra qapānmaq, bitich-
mek, qabouqlanmaq, t.

CICÉROLE, s. f., espèce de pois
chiche, بر نوع نخود bir nev'γ na-
houd, t.

CICINDELE, s. f., espèce d'insecte,
براع ouñāz siñegui, t.; ایراع
iārā', a.

CICLAMEN. Voyez CYCLAMEN.

CICUTAIRE, s. f., ciguë aquatique,
صو بالدرانی sou bāldyrāni, t.;
شوکران الماء choukrān el-mā, a.

CIDRE, s. m., Boisson faite de jus
de pommes, الما صویبی elmā souïi,
الما ناردنگی elmā nārdengui, t.

CIEL, s. m., pl. CIEUX, vaste
espace qui entoure notre globe,
کوک gueuk, pl. کوکلر gueukler, t.;
اچمنان açınān, p.; سما semā, pl.
a. سماوات semāvāt. — Ciel,
Dieu lui-même, الله allāh. — C'est
un arrêt du ciel, بوقضا اللهدر bou
qazā oullahtur. — Grâces au ciel,
الحمد لله el hamdou lillah. — Ciel
des planètes, فلک felek, plur.

ا فلک estāk. — Le ciel des étoiles
fixes, فلک ثوابت felègui cevābit.
— de la lune, فلک القمر felek ul-
qamer. — Le ciel le plus élevé,
فلک الافلاك felek ul-estāk. — Le
mouvement circulaire des cieux ou
des corps célestes, دور فلک devri
felek. — Ciel, temps, هوا havā. —
Le ciel est sercin, هوا آچقدر havā
atchyqtur. — Le ciel est obscur,
هوا پوسدر havā poustur. — Ciel
sombre, سنبل هوا sumbul havā. —

nuageux, بلونلو هوا *bouloutlu havā*.

— neigeux, قارلو هوا *qārlu havā*.

— Ciel, de lit, يتاق طوانى *iatāq*

thavāni, t. — Élever au ciel, louer

excessivement, عيوقه چيقرمق

aiiouqa tchyqarmaq. — Ciel, sé-

jour des bienheureux, جنت *djen-*

net, a. — Dieu, la Providence,

تکرى *tanry*. — Grâces au ciel,

اللهد شکرو جد اولسون

chukru hamd olsoun. — Ciel, cli-

mat, يورد - بورت *īort*, t.; اقليم

iqilm, a.

BIERGE, s. m., بيوك بال

شمع *buük bāl mouny*, t.; شمع

chem, pl. شموع *chumou*, a.

CIGALE, s. f., insecte, چرنليق

tchirtlaik, چکرکه *tchekirguè*,

اوراق قوشى *tchyrlātq*,

اوراق *orāq qouchou*, t.; صرار

sarrār, a. — Le chant de la —

اوراق قوشنک, *orāq qouchounū eutmèci*.

CIGARE, s. m., صغار *syghār*, t.

CIGOÛNE, s. f., لقلق *laqlaq*,

vulg. لککک *lekkek*, ليکک *leilek*, t.

CIGUE, s. f., بالدران *bāldirān*,

بالدران اوتى *bāldirān oty*, t.;

شوکران *choukerān*, a.

CIL, s. m., کريک *kirpik*, *kir-*

puk, t.; جفن *djefn*, a.; مژه *mujè*,

مژک *mujk*, pl. p. مژکان *muj-*

guiān.

CILICE, s. m., chemise de crin,

قلدن کوملک *qylden gueumlek*,

چول - ايپ قوشانى *ip qouchaghy*,

چل *tchoul*. — Ceindre le —, ايپ

قوشانى قوشانمق *ip qouchāghy*
qouchānmaq, t.

CILLEMENT, s. m., کوز قيمه سى

gueuz qypmaci, کوز اويناتمه

gueuz oinātma, t.; رمش العين

ramch ul-a'in, a.

GILLER, v. a., کوز قيمق *gueuz*

qypmaq, ou simpl. قيمق *qypmaq*,

کوز قياقلىرىنى اويناتمق

gueuz qapāqlarini oinātmaq, t.

CIMBALAIRE, s. f., plante, حشيشة

hachichat uch-chouqouqat, a.

CIMBRE, s. m., sorte de poisson,

بر نوع بالق *bir nev'y bālyq*, t.

CIMBRES, s. m. pl., anciens peuples,

جرمانيا مهکتتک اقوام

djermāniā memlekētiniū

aqvāmi qadimèci, a.-t.

CÎME, s. f., extrémité, pointe,

اوج *oudj*. — Sommet, ديه *tèpè*. —

d'une montagne, طاغ ديه سى

dhāgh tepèci, t.

CIMENT, s. m., sorte de mortier

de chaux et de tuiles, خراسان

khorācān, خراسانو کرج

khorācānlu kiredj. — de chaux et de sable,

ساروج *sāroudj*. — au fig., liens

d'amitié, روابط دوستى

revābythy dosti, a.-t.

CIMENTÉ, E, adj., enduit de ci-

ment, خراسانو کرجله صوانمش

khorācānlu kiredj ilè syvānmich. —

fortifié, قويلاشمش *qavilechmich*,

باغلو *baghlu*, t.; ميشيد *mucheüed*, a.

CIMENTER, v. a., joindre avec du

ciment, خراسانله ياپشترمق - صوامق

khoraçānile iāpichturmaq, syvāmaq.
— Lier, affermir, باغلمق *bāghla-*
maq, t.; تقويه *taqvîe it.* — Ci-
menter l'amitié, تاكيد محبت *tākidi*
mouhabbet it, a.-t.

CIMETERRE, s. m., قلع *qylydj,*
يتاغان *iātāghān, t.*

CIMETIÈRE, s. m., مزارلق *mezār-*
lyq, مقبره لك maqpèrèlyk, a.-t.;
مقبرة *maqpèret, a.*

CIMIER, s. m., ornement au haut
du casque, باشلق سورغوجي *bāch-*
lyq sorghoudjou, طولغه ديهسى
thoulgha tepèci, t.

CIMOLÉE, s. f., espèce d'argile,
كفه كلى *kefè guili, t.*

CINABRE, s. m., زنجفر *zindjefr,*
zindjefr, سولكن sindjef,
سولگن *sulgun thāchi, t.*

CINÉRATION, s. f., réduction en
cendres par le feu, كوله دونمكلك
kulè deunmeklik, كوللنمه kullenmè,
t.; ترمد *teremmud, a.*

CINGLAGE, s. m., chemin que fait
ou peut faire un vaisseau en vingt-
quatre heures, بكرمى درت ساعتك
بر كمپنك قطع ايده بيلدكى
iermi dort sâ'attè bir guè-
minuñ qath' idè bildigui meçâfèci.

CINGLER, v. n., voguer à pleines
voiles, يلکن دولدرنق *ielken dol-*
dourmaq, دولو يلکنله کيتمک
dolou ielkènile guïtmek. — en haute
mer, انکين طرفنه طولو يلکن ايله
enguin tharafina dholou
ielken ilè guïtmek, t.

CINGLER, v. a., frapper, قامچي

چالمق - اورمق *qāmtchi ourmaq,*
tehalmaq, اورمق ourmaq, t.

CINNAMOME, s. m., چانله,
دارچين *dartchîn, târtchîn, t.*

CINQ, adj. com., nombre ord.,
بش *bech, t.*; چسه *khamse, a.*;
پنج *pendj, p.*

CINQUANTINE, s. f., nombre de
cinquante, عدد اللى *elbi aded,*
الى قدر *elli qadar.* — Une cin-
quantaine de personnes, اللى كيشى
elli kiehi.

CINQUANTE, adj. com., اللى *elli,*
t.; خمسين *khamsounè,*
خمسين *khamsin, a.*;
پنجاه *pendjah, p.*

CINQUANTIÈME, adj. commun,
الخمسين *ellindji, t.*;
الخمسين *elkhamsin, a.*;
پنجاهم *pendjā-*
hum, p.

CINQUIÈME, adj., nombre ordin.,
بشنجي *bechindji, t.*;
خامس *khā-*
mis, a.;
پنجم *pendjum, p.* — Le
cinquième, پشجيك *pendjik,*
بشده *bechtè bir, t.*;
خمس *khous, a.*

CINQUIÈMEMENT, adv., بشنجيده
bechindjidè, t.;
خامسا *khāmiçā, a.*

CINTRE, s. m., voûte, arcade,
کمر *kemer, کمر اوکى kemer euñy.*
— Arcade de bois sur laquelle on
bâtit les voûtes, تخته کمر
takhta kemer, کمر التى kemer alty, t. —
En cintre, کمر وارى *kemervāri,*
کمرشکلى *kemer chekèli, a.*

CINTRÉ, E, adj., کمرلو *kemerlu,*
قبهلو *qoubbèlu, a.-t.*

CINTRER, v. a., bâtir en cintre,
قبهلمنک *kemerlèmek, کمر لهک*

qoubbèlèmek, کمرواری یا پمق ke-
mervāri iāpmaq, t.

CIRAGE, s. m., action de cirer,
مومله moumlama, موملتمه moun-
latma. — de chaussure, پاپوچ
پاپوچ pāpoudj boīaci. — Cire
appliquée sur quelque chose, موم
موم moum syvāci, t.

CIRCASSIE, s. f., pays d'Asie,
چرکس چرکس tcherkes mem-
lekēti.

CIRCASSIEN, NE, adj., چرکس
tcherkès, pl. a. چرکسه tcherākecè.

CIRCÉE, s. f., herbe de Saint-
Étienne, ابو سلام 'ychryq, عشرق
abou selām, a.; قان قورودان qān
qouroudān, مرماخور mermākhor, t.

CIRCONCIRE, v. a., سنت ا sun-
net it, ختن ا khata it, a.-t.

CIRCONCIS, adj., سنتلو sunnetlu,
اهل سنتلنمیش sunnetlenmich, اهل
سنت ehli sunnet, مختون makh-
toun, a.

CIRCONCISION, s. f., سنت sun-
net, ختنت khoutnet, ختانت khy-
tānet, ختان khytān. — des prin-
ces, ختنه شهزادگان khatnēi cheh-
zādèguiān.

CIRCONFÉRENCE, s. f., چوره
tchevrè, t.; دائره dāirè, کرد guird;
پیرامن pīrāmen, p.

CIRCONFLEXE, adj., اکری
عگری hareket, a.-t.; حرکت
hareket ul-medd, a.

CIRCONLOCUTION, s. f., تطویف
افاده کلام thatvīf ul-kelām,

سوزی طولاشدرمه, a.;
seuzu dholachturma, t.

CIRCONSCRIPTION, s. f., تحدید
تحدید houdoud, انحصار
انحصار inhyçār, محدودیت mahdou-
düet, a.

CIRCONSCRIRE, v. a., mettre des
limites, حد تحدید hadd tahdīd
it, a.; سنور کسک hou-
doud, sinor kesmek, سنور لپک sinor-
lèmek, t.

CIRCONSCRIT, E, adj., حدودی
حدودی houdoudi kecilmich, a.-t.;
محدود mahdoud, محصور mah-
sour, منحصر mounhācyr, a.

CIRCONSPECT, E, adj., بصیرتلو
بصیرتلو gueuzu baciretlu, a.-t.;
اوصلو اوصلو âtchyq. — Prudent, retenu,
احتیاط اوزره اولان yhtyāth
ouslou, احتیاط اوزره اولان
uzrè olān, a.-t.; محترز mouhtariz,
a.; صلیقو sātyqly, t.

CIRCONSPÉCTION, s. f., کوز
کوز gueuz âtchyqlyghy,
انتباه انتباه sātyqlyq, t.;
احتیاط احتیاط yhtiāth, a.
بصیرتلو بصیرتلو yhtirāz, a.

CIRCONSTANCE, s. f., particula-
rité d'un fait, کیفیة keifīyet,
حال کیفیت keifīyeti hāl, حال
hāl, pl. a. احوال ahwāl, قصیه qa-
zīet. — Les circonstances et dépen-
dances, بر شیک لواحق
بر شیک لواحق bir cheiūn levāhyq ū mu-
te'allyqāti. — Occasion, temps,
فرصت فرصت vaqtu hāl, و حال
sourcat. — Détails, تفصیلات taf-
sīlāt. — Il faut en connaître les

circonstances, تفصیلاتنی بیلهك
كرک *tafsilātini biḥmek guerek.* —

Suivant la circonstance, حسب
اوزره حال *hasbi hāl uzrē.*

CIRCONSTANCIEL, adj., (terme),
d'état, حال *hāl.* — de temps,
زمان ظرف *zarf zemān.* — de
lieu, مكان ظرف *zarf mekiān, a.*

CIRCONSTANCIER, v. a., تفصیلان
اطرافيله بيان ا *tafciḥlin beḥān it,*
فراده فراده *ethrāfiḥ naql it,*
فراده فراده *faradē furadē seuḷemek.*
— une affaire, مصلحتك جریان
maslahatuñ djeriān itmich ahvālini tasryh it.

CIRCONVALLATION, s. f., مترس
چورهسي *meteris tchevrēci.* — Tra-
cer une ligne de — اردویی بر دوره,
استحکامات ایله احاطه ا
ordouī bir devrē istihkiāmāt ilē ihātha it.

CIRCONVENIR, v. a., طولاندرمق
dholāndurmaq, الداتق *aldātmaq,*
طیلاب قورمق *dholāb qourmaq,*
دوباره ایله الداتق
doubāra ilē aldātmaq, t.

CIRCONVENU, e, adj., الدانمش
aldānmich, t.

CIRCONVENTION, s. f., الدانمه
aldānmā, دوباره *doubāra, t.;*
فند *send,* غبن *ghabn, a.*

CIRCONVOISIN, e, adj., proche,
یقینن *iaqyn,* اولان *qour-*
bindē olān, اطرافده اولان
ethrāfiḥ olān, a.-t.; همجوار
hemdjivār, p.; همحدود
hemhouloul, a. — Les
lieux circonvoisins, یقینن برلر

چوارده اولان برلر
iaqyn ierler, djivārdē olān ierler.

CIRCONVOLUTION, s. f., دونش
deunich, دوره *devrē, a.;* t. ; pl. a.
دورات متتابعه
devrāti mutetā-
be'at.

CIRCUIT, s. m., enceinte, détour,
چوره *tchevrē,* طولای *dholāt, t.;*
اطراف و جوانب *ethrāf,*
اطراف *ethrāf u djēvānib,* دائره
dāirē. —
Les environs, حوالی *havāli.* — Le
circuit ou contour de la bouche, اغز
چورهسي *aghyz tchevrēci.* — Ce
qu'on dit avant de venir au fait,
طولاشمه *dholāchma, t.*

CIRCULAIRE, adj. com., rond,
مستدیر *dēirmi, t.;* مستدیر
mustēdir, مدور
mudevver. — Qui va en rond,
دوری *devri.* — Mouvements circu-
laires, حرکات دوریه
harēkiāti devrē, a.

CIRCULAIRE, s. f., lettre par la-
quelle on informe plusieurs person-
nes d'une même chose, یزه
کردله جک عومه خطاب کاغد
ierden ierē guezdurilēdjek 'oumoumē
khythab kiaghdyd, t.

CIRCULAIREMMENT, adv., en rond,
دور ایله *devr ilē,* طولانترق
dholā-
naraq, چوره یانه
tchevrē iānē, t.;
مستدیرأ *mustēdiren, a.*

CIRCULATION, s. f., mouvement
de ce qui circule, دور *devr, a.;*
دونش *deunich, t.* — Mouvement,
حرکت *hareket, a.;* جولان
djeve-
lān. — du sang, حرکت دم
hare-
kēti dem. — de l'argent, نقردك

nouqouduñ دوران و مداولهسى *devrān u mudāvelēci*, a.-t.

CIRCULER, v. n., se mouvoir en rond, دورا *devr it*, طولاشيق *dho-lāchmaq*, كزيمك *guezmek*. — Passer, couler, دوران ا *devrān it*, ا جريان *djeriān it*. — Passer de main en main, الدن اله كچيمك *elden elē guetchmek*. — Avoir cours, رواج بولمق *revādj boulmaq*. — Répandre, نشر و اشاعه ا *nechr u ichā'a it*, a.-t.

CIRE, s. f., بال مومى *bāl moumi*. — Cire blanche, بياض *beāz bāl moumi*. — Cire vierge, خام بال مومى *khām bāl moumi*. — Cire d'Espagne, مهر مومى *muhur moumi*. — Humeur des oreilles, قولاق كينرى *qoulāq kiri*, t.

CIRÉ, e, adj., موم لندمش *moumlanmich*, موم سورلمش *moum surulmich*. — Toile cirée, مشتمع *muchemma'*, موم سورلمش *muchemma' bez*, a.-t.

CIRER, v. a., enduire de cire, موملنمق *moumlamaq*, موملنمق *moumlatmaq*. — Appliquer le cirage, موم سورمك *moum surmek*. — aux bottes, موم سورمك *tchizmēē moum surmek*, t.

CIRIER, s. m., ouvrier en cire, بال مومجى *moumdji*, مومجى *moumdji*, t.

CIROÈNE, s. m., مشتمعلو مرهم *muchemma'lu merhem*, a.-t.

CIRON, s. m., très-petit insecte, قوردجيز *qourddjigkyz*, t.

CIRQUE, s. m., ميدان *meidān*, قوشو ميدانى *qochou meidāni*, t.; مضمار *myzmār*, a.

CISAILLER, v. a., couper avec des cisailles, قضاچلمق *qouçätchlamaq*, مقص ايله كسمك *maqas ilē kesmek*, t.

CISAILLES, s. f. pl., gros ciseaux à longues branches pour couper le métal, دميرجى مقصى *démirdji maqacy*. — Cisaille, rognure qui reste de la monnaie, سكه كسنتيسى *sikkē kécintici*, t.

CISALPIN, e, adj., پيس طاغلىرى *alpes dhāghlari béruci*, t.

CISEAU, s. m., instrument d'arts et métiers, plat et tranchant d'un bout, دمى آى *āi dēmiri*. — de menuisier, دمى آى *dhoghrāmadji āi dēmiri*. — de sculpteur, دمى آى *oī-mādji āi dēmiri*, t.

CISEAUX, s. m. pl., instrument à deux branches tranchantes mobiles, مقص *maqas*, t.; مقراض *myqrāz*, pl. مقراض *myqūryz*. — Ciseaux pour tondre les brebis, قوين *qoïoun qyrqadjaq syndy*. — de tailleur, سندو *syndou*, سندی *syndy*, قمى *terzi maqacy*. — de jardinier, باغچيدوان *bāghchtchēvān maqaci*, t.

CISELER, v. a., اوييق *oīmaq*, قلم ايله يونمق *qazmaq*, قلم ايله *qalem ilē ionmaq*, t.

CISELET, s. m., petit ciseau, کوچك آى دمى *kutchuk āi dēmiri*, مقصچىق *maqasdjiq*, t.

CISELEUR, s. m., اويمده جي ouï-madji, t.; قلمكار qalemkiâr, a.-p.

CISELURE, s. f., اويمده جيبليق ouï-madji'lik, اويمده ايشي ouïma ichi, قلمكارلق qalemkiârlyq, a.-p.-t.

CISTE, s. m., arbrisseau qui donne le ladanum, لادن اغاجي - اوتى lāden aghādji, oty, t.

CITADELLE, s. f., ايچ قلعه itch gal'a, حصار داخلي hyçari dākhy-lîi, a.

CITADIN, e, s., شهرلو chëhirlu, شهري chehri. — Citadine, femme de la ville, شهرلوقرى chëhirlu qary. — Sorte de voiture, هنتوقسى hin-tov qysmi, t.

CITATION, s. f., allégation d'un passage, ذكر ايراد irād, نقل naql, ذكر zikr. — Assignation à comparaitre, دعوت d'avet, احضار حكمي yhzār hukmi, a.-t. Voy. AJOURNEMENT.

CITATOIRE, adj. com., طلبتي thalëbi, احضاري yhzāri, a.

CITÉ, s. f., ville, شهر chëhir, chehr, t.; بلدة beldet, pl. بلاد bëlād, مدينة medinè, a. — La sainte cité, Jérusalem, قدس شريف qoudsi chërif.

CITÉ, e, adj., mentionné, ذکر مذکور zikr olounān, a.-t.; mezkîour, a.

CITER, v. a., appeler pour comparaitre devant le magistrat, دعوت d'avet it, محضر ايله دعوت ا muhzur ile d'avet it, محكمه يه احضار ا mehkémèiè yhzār it. — Alléguer le texte d'un auteur, مؤلفك

muellifun kè-lāmini naql u irād it. Voy. ALLÉGUER, MENTIONNER.

CITÉRIEUR, e, adj., بو طرفلو bou tharastu, بو طرفك كى bou tharastaki, برو طرفك اولان bërü tharasta olān, t.

CITERNE, s. f., سارنج - سارنج sārni'dj, p.-t. — Eau de — سارنج صوبي sārni'dj souïi.

CITERNEAU, s. m., كوچك سارنج kutchuk sārni'dj, t.

CITOYEN, NE, s., شهرلو chëhirlu, اهل مدينة ehl, اهل ehl, يرلو ehli medinè. — Les citoyens, les habitants, اهالي مملكت ehlii mem-lëket, a.

CITRAGON OU MÉLISSE, قوان اوتى qovān oty, t.

CITRIN, e, adj., couleur de citron, ليموني limoun renklu, رنگلو lîmouni, t.

CITRON, s. m., ليمون limoun, t. — Couleur de — ليمون رنگي lîmoun rengui, t.

CITRONNAT, s. m., confiture d'écorce de citron, ليمون قبوضي رچلى lîmoun qaboughy retchëli, t.

CITRONNÉ, e, adj., ليمونلى lîmounli, t.

CITRONNELLE OU MÉLISSE, s. f., قوان اوتى qovān oty, اوتى oghoul oty, t.

CITRONNIER, s. m., ليمون اغاجي lîmoun aghādji, t.

CITROUILLE, s. f., plante rampante, son fruit, قيش qabāq, قيش qych qabāghy, t.

CIVADIÈRE, s. f., جیوادره یلکنی *djivādra ielkeni*, t.

CIVE ou CIVETTE, s. f., plante potagère, اوقاق یشل صوغان *oufāq iechūl soghān*, t.

CIVET, s. m., طاوشان یخنیسی *tāvchān iākhniči*, t.

CIVETTE, s. m., chat musqué, مسک کدیسی *misk kēdici*. — Li-queur tirée de cet animal, غالیه *ghāliè*, غالیه مسک *ghālicī misk*, p.-t.

CIVIÈRE, s. f., تجکره *tedjkerè*, t.

CIVIL, e, adj., qui concerne les citoyens, بلدی *bèlèdii*, ملکی *milki*, اهالی مملکتہ دائر, *ehālī memlèkètè dāir*. — Opposé à criminel,

حقوق عبادہ متعلق *houqouqy 'ybdè mutè'allīq*. — Honnête, poli,

مکرم ادبلو *edebly*, چلبی *tchèlèbi*, حرب *moukrim*, a. — Guerre civile, حرب

حروب داخلي *harbi dākhylii*, au pl. حروب داخليه *houroubi dākhyliè*. — Trou-

bles civils; اختلافات داخليه *kh-ulālāti dākhyliè*. — Les autorités

civiles et militaires, حکام و ضابطان *hukkiām u zābithān*, a.

CIVILEMENT, adv., en matière civile, دعویٰ حقوق فاعلہ سنجه *d'avāi houqouq qā'ydecindjè*. — Avec civilité, politesse, ادبله *edèbilè*, چلبیلکه *tchèlèbiligulè*.

CIVILISATION, s. f., action de civiliser, تهذيب *teedib*, - تهذيب اخلاق *tehzib, teedibi akhlāq*. — État de ce qui est civilisé,

هذب الاخلاق *unsūiet*, انسانیت و مدتیة *hezv ul-ākhlāq*, تمدن *insānīet u modonīet*, *tè-meddoun*, a.

CIVILISÉ, e, adj., مهذب الاخلاق *muhezzeb ul-akhlāq*, ا.؛ ادبلو *edebly*, a.-t.

CIVILISER, v. a., rendre sociable, civil, ادب اوکرتمک *edeb eugretmek*, تهذيب اخلاق *tehzibi akhlāq* it. — Rendre civile une affaire criminelle, حقوق دعواسی صورتنه

حقوق دعواسی صورتنه *houqouq d'avāci sourètīnè* *qoīmaq*, a.-t.

CIVILITÉ, s. f., courtoisie, چلبیلک *tchèlèbīlik*, t. — Civilités, actions civiles, ظرافة *zèrāfet*, اکرام *ikrām*, ملاطفت *mulātheset*, a. — Faire des civilités à quelqu'un, حقنه *bir kimesnè* اظهار اکرام و ملاطفت *haqqynè izhāri ikrām umulātheset* it, a.-t.

CIVISME, s. m., حب و غیرت *hubb u ghāirèti bèlèdiè*, غیرت وطن *ghāirèti vathan*, a.

CLABAUD, s. m., chien qui chasse les oreilles pendantes, صارق قولقلو *sārqqy qoulāqlu keupèk*. — Homme stupide, بوداله *boudāla*, t.

CLABAUDAGE, s. m., aboiment de plusieurs chiens, برقاچ کوپکلرک *bir qāтч keupeklèruñ* *havlamaci*. Voy. CLABAUDERIE.

CLABAUDER, v. n., aboyer souvent; au fig., crier mal à propos,

حولامق *sebebsyz* سببىز باغرمق - حولامق *bāghyrmaq, havlāmaq, t.*

CLABAUDERIE, s. f., هايقرمه *hāi-qyrma, t.*

CLABAUDEUR, SE, S., هايقرىجى *hāiqyridji, t.*

CLAIE, s. f., قفس *tchit, qafes, a.*

CLAIR, E, adj., lumineux, روشن *rouchen, āidinlu.* — Clair, éclatant, luisant, پارلاق *pārlāq, pārlāidji.* — Qui a beaucoup de jour, نورلو *nourlu, āidinlyghy tchoq.* — Transparent, شفاف *cheffāf.* — Qui n'est pas trouble, بولانق *boulānyq dēil, sāf, sāfi, dhoury.* — Eau claire, طورى *dhoury sou.* — Clair comme de l'eau de roche, قيا صونى كى صافى *qaiā souii guibi sāf u ber-rāq.* — Peu foncé, آچق *ātchyq.* — Bleu clair, آچق ماوى *ātchyq māvi.* — Peu épais, صولى *souly, soulu.* — Peu serré, سيرك *seïrek.* — Clair-semé, سيرك اكلمش *seïrek ekilmich.* — Gaze claire, اينجه *indjè.* — Pur et serein, تميز *témiz, pāk, sāfy.* — Sonore, net, aigu, اينجه *indjè, t.; raqyq.* — Facile à comprendre, فهى *ātchyq, sehmi ācān.* — Clair, évident, manifeste, بللو *bellu, t.; achi-kiār, vāzyh.* — Il est clair que, واضح و اشكار

در *vāzyh u achikiār dur ki.* — Clair, en parlant du temps, آچق *ātchyq.* — Un temps clair, آچق *ātchyq havā.* — En terme de peinture clair-obscur, les lumières et les ombres ramassées avec art, آيدىنلق ايله كوكلك *āidyntyq ilè gueulguèlik.*

CLAIR, s. m., clarté, lumière, نور *nour, āidyntyq, t.; zyā.* — Le clair de lune, آي آيدىنلى *āi āidyntyghy.* — Il fait clair, آيدىنلق وار *āidyntyq vār.* — Le jour parait, اوليور *sabāh olyeur.* — Clair, comptant, en parlant de l'argent, نقد *naqd.* — C'est de l'argent clair, نقد حاضر در *naqdi hāzir dur.*

CLAIR, adv. Voy. CLAIREMENT. — Semer clair, سيرك اكلمش *seïrek ekmek.* — Tirer une chose à clair, au clair, بر شىك حقيقتنى *bir cheiūn haqyqatini bilmek.* CLAIREMENT, adv., nettement, تميزجه *temizdjè.* — Ouvertement, اشكاره *āchikiārè, āchikiārèdjè.* — Parler — اشكاره *āchikiārè seuilèmek.*

CLAIRET, adj. m., se dit du vin rouge, سياه شراب *siāh charāb.* — En terme de joailliers, se dit aussi des pierres dont la couleur est trop faible, رنكى سونق *rengui sonyq.*

CLAIRE-VOIE (A), s. f., clair-semé, سيرك اكلمش *seïrek ekilmich.* — A claire-voic, سيرك طوقنمش

seïrek dhoqounmich. — On nomme aussi claire-voie les mannequins, les claies, etc., سپد قفسلری *seped qafeslêri*, t.

CLAIRIÈRE, s. f., بر اورمافك *bir ashjardn* عاری اولان پوری *ormānuñ ecdjārdén'ary olān'èri*, t.

CLAIRON, s. m., سرنا *surna*, vulg. زرنا *zournā*, بوری *bory*, *borou*, t.

CLAIRVOYANCE, s. f., کوزی *gueuzu atchyqlyghy*, بصیرة *bacyrèt*, فراسة *firāset*, تبصر *tebasur*, زبركلک *zeïreklik*. p. t.

CLAIRVOYANT, e, adj., کوزی *gueuzu atchyq*, t.; متبصر *mutebassyr*, زبرك *zeïrek*.

CLAMEUR, s. f., grand cri, هايقرش *haiqyrich*, گورلتي *gurultu*, t. — publique, فرباد عمومی *feriādi oumoumi*, a.

CLAN DESTIN, e, adj., کيزلو *guizlu*, t.; خفي *khafi*, مكتوم *mek-toum*, a.

CLANDESTINEMENT, adv., کيزلوجه *guizludjè*, t.; خفياً *khāfien*, a.

CLANDESTINITÉ, s. f., کيزلولک *guizluluk*, t.; خفية *khouf'iet*, a.

CLAPET, s. m., زبركلو طاپه *zenbereklu thāpa*, t.

CLAPIER, s. m., اطه طوشانى *adha thavchāni* يتانى - دلکی *iatāghy, deligui*, t.

CLAPIR, v. n., se dit du cri naturel du lapin, اطه طوشانى کبی *adha thavchāni guibi* چاغرمق *tchāghyrmaq*. — Se Clapir, v. réfl., se blottir, چوملک *tcheum-lmek*

— dans un trou, چوملوب بر دلکه *tcheumelup bir deligüè* صوفلمق *soqoulmaq*, t.

CLAPOTAGE, s. m., دكزك انجه *denizuñ indjè dālghalanmāci*, دالعه لئمه سی *t.*

CLAPOTEUX, SE, adj., انجه دالعه لو *indjè dālghalu*. — Mer clapoteuse, انجه دالعه لو دكز *indjè dālghalu deniz*, t.

CLAUQUE, s. f., coup du plat de la main, ال اوروشی *el ourouchou*. — Sorte de sandale qu'on met par dessus le soulier, اوست ادك *ust edek*, t.

CLAQUEDENT, s. m., لافزن *lāfazan*, p.; اورد ساتان *ourd sā-tān*, t.

CLAQUEMENT, s. m., des dents, قجردمه *qydjirdich*, قجردش *qydjirdama*. — des mains, ال قاقمه سی *el qāqmaci*.

CLAQUEMURER, v. a., زندانه *zindānè qomaq*, t.; حبس ا *habs it*. — Se Claquemurer, v. réfl., قپانمق *qapānmaq*, t.

CLAQUER, v. n., faire un bruit éclatant, aigu, سسلندرمك *seslendarmek*, پاتلامق *pātlāmaq*. — Claquer des mains, - ال چالمق *el tchalmaq, qāqmaq*. — Claquer des dents, - ديش چاتردتمق *dich tchaturdatmaq, qydjirdatmaq*. — Lorsqu'elles claquent d'elles-mêmes, قجردمق *qydjirdamaq*, قجردانمق *qydjirdānmaq*. — Claquer, v. a., donner des claques, ال ايله اورمق *el-ilè ourmaq*,

سله اورمق *sillè ourmaq*. — Faire claquer son fouet, en parlant d'un charretier, **النده کی قامچی بی** *elindeki qamichii seslendürmek*. — Au fig., se faire valoir, **مهارت صانمق** - *thaf-ra, mehâret sâtmaq, t.*

CLAQUET, s. m., **چاقلداق** *tchâqyldâq*, **دکرمن چاقلداغی** *deürmen tchâqyldâghy, t.*

CLARIFICATION, s. f., **طورلتمه** *dhouroutma, t.*; **استصفا** *istisfâ, a.* — du sucre, **شکر تصفیه سی** *cheker tasfiëci.*

CLARIFIER, v. a., **طورلتمق** *dhouroutmaq*, - **طوری** *dhourou,* **تروبق ا** *tervîq it, a.-t.* — le sucre, **شکری تصفیه ا** *chèkèri tasfië it.* — Se Clarifier, v. pro., **طوریلنمق** *dhouroulanmaq, t.*

CLARINE, s. f., clochette pendue au cou des animaux, **حیوان چاکی** *haivân tchâni,* **ارداله** *ardâla, t.*

CLARINETTE, s. f., **قوال** *qavâl, t.*

CLARTÉ, s. f., lumière, splendeur, **ایدنلق** *âidinlyq, t.*; **ایدن** *âidin, t.*; **روشنلک** *roushentik, p.-t.* — d'esprit, **صیا** *ziâ.* — du soleil, **صیای شمس** *ziâi chems.* — Transparence, netteté, **تمیزلک** *temîzlik, t.*; **صفوت** *safvet, a.* — Netteté de l'esprit, **آچیقلق** *âchyyqlyq, t.*; **روشنی** *roushèni, p.* — Parler avec clarté, **آچق سولمک** *âchyyq seülèmek.*

CLASSÉ, e, adj., **تقسیم-ترتیب**

اولنمش *taqsim, tertib olounmich, a.-t.*; **مرتب** *muretteb, a.*

CLASSE, s. f., ordre, rang des personnes, des choses, **طبقه** *thabâqa, pl.* **طبقات** *thabaqât, صنوف* *synf, pl.* **اصناف** *esnâf.* — Rang donné au mérite ou à la capacité, **رتبه** *rutbè, مرتبه* *mertèbè, pl.* **مراتب** *merâtib.* — Salle d'étude, **مکتب اوهدسی** *mekteb odhaci.* — Temps que dure une leçon, **درس** *ders vaqty, a.-t.* — L'école même, **مکتب** *mekteb, a.*

CLASSEMENT, s. m., **تقسیم** *taq-sîm,* **ترتیب** *ter-tîb, تنظيم* *tanzîm, a.*

CLASSER, v. a., distribuer par classes, **صره سنجه قومق** *syracindjè qomaq,* **پایه پایه ترتیب ا** *pâie bê-pâie tertîb it,* **بابت بابت ایرمق** *bâbet bâbet âirmaq, t.* — Mettre en ordre, **تنظیم ا** *tanzîm it, a.-t.*

CLASSIFICATION, s. f., **تقسیم** *taq-sîm eilèmeklik, a.-t.*

CLASSIQUE, s. m., (auteur), **مولف** *mu'ellifi mu'teber, a.*

CLATIR, v. n., **چوق حولامق** *tchoq havlâmaq, t.*

CLAUDE, s. et adj., sot, imbécile, **اوغوز-بوداله** *oghouz boudâla,* (vieux mot).

CLAUDICATION, s. f., action de boiter, **اقساقلق** *aqsaïch, اقساقلیق* *aqsaqlyq, t.*; **عرج** *'aredj, a.*

CLAUSE, s. f., شرط *ch-rth, pl. a.*

شروط *chourouth*. — Expresse, شرط مخصوص *charti makhsous*.

CLAUSTRAL, *e*, adj., appartenant au cloître, مناستره مخصوص *monāsterè makhsous*, mutē-allyq, a.-t.; دیرتی *deīrii*, a.

CLAVEAU OU CLAVELÉE, *s. m.*, f., چالوق مرضی *tchālyq marazi*, t.-a.

CLAVETTE, *s. f.*, sorte de clou, برکتیه دمیری *berkitmè demiri*, برکده جک اکسر *berkededjek ekser*, t.

CLAVECIN, *s. m.*, بر نوع فرنک *bir nev'y frenk tchālghoucou*, چنبالو *tchimbālo*, t.

CLAVICULE, *s. f.*, کوپر بچک *keuprudjik guemigui*, t.; ترقوة *terqouvat*, *terqouva*. — La clavicule droite, ترقوة یمن *terqouvati iumna*. — gauche, ترقوة یسرا *terqouvati iesra*, a.

CLAVIER, *s. m.*, anneau ou petite chaîne servant à tenir plusieurs clefs ensemble, اناختارلر کچوره جک *anākhārlar guetchurèdjek halqa*. — Touches d'un piano, پیانو دیدکلری چالغونک *piāno dediklèri tchālghounūn bāsmāghy*, t.

CLAYON, *s. m.*, پینیر سوزکوسی *peinir seuzguçu*, t.

CLAYONNAGE, *s. m.*, چیت *tchit*, چیتلیق *tchitlyq*, چیت دیوار *tchit divār*, t.

CLEF, *s. f.*, instrument pour ouvrir et fermer une serrure, اناختار *anākhātār*, t.; مفتاح *miftāh*, pl. a.

مفتاح *mefātih*; کلید *kelid*, p. —

Les clefs de la ville, شهرک *chehruñ anākhātārleri*.

— On dit au fig. d'une place, qu'elle est la clef d'un pays, فلان قلعہ *felān gal'a kelidi memleket meçābècin-dè dur*. — Clef d'un pressoir,

منکنده نک بورمدسی *menguenuñ bourmaci*. — Clef d'un chiffre servant à chiffrer et à déchiffrer, حروف معبوده مفتاحی *houroufi ma'houdè miftāhi*. — Clef pour accorder un instrument de musique, لآبد *lābud*, a.

CLÉMATITE, *s. f.*, دالية سودا *dāliet soudā*, a.

CLÉMENCE, *s. f.*, اسپرکمه *ecir-guemè*, شفقة *rahymlyq*, t.; شفقة *chefqat*, مرحت *merhamet*, حلم *hilm*, رحم *rahm*, a.

CLÉMENT, adj., اسپرکیجی *ecirguèdji*, t.; مرحتلو *marhametlu*, شفقتملو *chefqatlu*, a.-t.; حلیم *halim*, a. — Très-clément, زیاده *ziādè merhametlu* شفقتملو *chefqatlu*, a.-t.

CLEPSYDRE, *s. f.*, horloge d'eau, سو ساعتی *sou sā'aty*, t.-a.

CLERC, *s. m.*, celui qui par la tonsure est entré dans l'état ecclésiastique, کیشیش *kechich*. — Clerc, celui qui travaille sous un homme de pratique, یاز بچی *iāzidji*, t.; کاتب *kiātüb*, pl. کتاب *kouttāb*, a.

CLERGÉ, *s. m.*, پاپاسلار *pāpāslar*,

t.; كشييلرك كشييلرك *kechichlèruñ*
synfi, رهبان جاعتى *rouhbân*
djemâ aty, a.-t.

CLÉRICAL, E, adj., كشييشك
kechichuñ, رهبان طريقتنه متعلق
rouhbân tharyqainè muté'allyq,
a.-t.

CLÉRICALEMENT, adv., كشييشجه
kechichdjè, t.

CLÉRICATURE, s. f., كشييلك
kechichlik, t.; رهبانيت *rouhbâ-*
nïet, a.

CLIENT, s. m., celui qui a chargé
un avocat de sa cause, موكل *muvek-*
kil. — L'une des parties à l'égard
du juge, دعوا جى *d'avādji*. — Les
clients, دعوا جيلر *davādjiiler*, a.-t.
— Celui qui est dans la dépen-
dence d'un autre, créature, چراغ
tcherāgh, p.-t.

CLIENTELLE, s. f., tous ceux qui
sont sous la dépendance d'une seule
personne, اتباع *etbā*. — Protection,
حمايت *hymāiet*, صيانت *syā-*
net, a.

CLIGNÉ, adj., كوز قپيش كوز
qypmich gueuz, t.

CLIGNEMENT, s. m., كوز قپمدهسى
gueuz qypmaci, كوز قپيشى
qypichi, t.

CLIGNE-MUSETTE, s. f., jeu d'en-
fants, صقلانبج *saqlānbédj*, t.

CLIGNER, v. a., fermer l'œil à
demi, les yeux, remuer les pau-
pières, كوز قپمق *gueuz qypmaq*, t.

CLIGNOTEMENT, s. m., كوز
gueuz oïnamaci, t.;

اختلاج العين *ykhttlādaj ul-a'in*,
برققة العين *berqaqat ul-a'in*, a.

CLIGNOTER, v. n., كوز او بناتمق
gueuz oïnātmaq, صقچه كوز قپمق
syqtcha gueuz qypmaq, t.

CLIMAT, s. m., partie de la terre,
اقليم *iqilm*, pl. اقاليم *eqālim*, a. —

La température de l'air d'un pays,
بر ولايتك آب و هوا *āb u havā*. — Se faire au
climat d'un pays, بر ولايتك آب
bir vilāietuñ āb u
havācinè ālichmaq. — Climat se

prend aussi pour région, pays,
كشور *kichver*, p.; ارض *arz*, pl.

اراضى *erāzi*. — Climats tempérés,
اراضى معتدله *arāzii m'utedilè*. —

froids, اراضى بارده *erāzii bāridè*.

— Un climat agréable, اقليم لطيف
iqilmi lathyf.

CLIMATÉRIQUE, adj., se dit de
chaque septième année de la vie hu-

main, حيات انسانك هر بير
hāiāti insānuñ her bir

حد كامل سبعة سنين *haddi kiāmili seb'at senīn*, a. — An-

née climatérique, année fatale,
سنة طووعة *senet qouthou'iet*, a.

CLINCAILLERIE, CLINCAILLIER.
Voy. QUINCAILLERIE, etc.

CLIN-D'OEIL, s. m., mouvement
subit des paupières, كوز يوموب
gueuz ioumup ātchilma,

كوز قپيشى *gueuz qypichi*, t.;

طرفة العين *tharfet ul-a'in*, a. —

En un clin-d'œil, en un moment,
طرفة العينده *tharfet ul-a'aindè*. —

Faire un clin-d'œil à quelqu'un, ا كوز ايله اشارت ا gueuz ilè ichâret it, كوز ايتمك gueuz itmek, t.

CLINOPODIUM, s. m., faux basilic, قرنفل يارپوزى qaransil iârpouzi, ريحان ميسك اوتى misk oty, t.; ریحان برى reihâni berri, a.

CLINQUANT, s. m., petite lame d'or ou d'argent, التون تلى altoun teli, كوش تلى gumuch teli, t.; ورق شمانه تالى varaq, chamata teli. — Au fig., en parlant des ouvrages d'esprit, faux brillant, عنوان عاريتى رونق 'arieti revnaq, كاذب unvâni kiâzib, a.

CLIQUE, s. f., gens réunis pour cabaler, يرامز جعيتى iarâmaz djè-mi'eti, a.-t.; طايغه اشارار thâifèi echrâr, a.

CLIQUET, s. m., pièce de moulin à grain qui tient à la trémie, دكرمن چاقلداغى deïrmen tchâ-qyldâghy, t.

CLIQUETER, v. n., چاقلدمق tchâqyldamaq, طاقردامق thaqyr-dâmaq, t.

CLIQUETIS, s. m., bruit des armes, سلاح قغشدامدى silâh qy-ghichdâmâci. — En t. de chirurgie, craquement des os, كيككرك guemiklèruñ tchekrè-mèci, t.

CLIQUETTE, s. f., sorte d'instrument qu'on passe aux doigts et dont on tire un son mesuré. Voy. CASTAGNETTE.

CLISSE, s. f., claie d'osier ou de

jonc pour égoutter les fromages. Voy. CLAYON. — Bande de bois, de fer-blanc, pour contenir les os fracturés, قريق كيمك باغى qyryq guemik bâghy, t.

CLISSÉ, e, adj., حصيرلو has-syrlu. — Bouteille clissée, حصيرلو شپشه hassirlu chîchê, t.

CLISSER, v. a., اورمك eurmek, صارمق sârmaq, t.

CLITORIS, s. m., دلاق dilâq, تىلاق tylaq, t.; بنظر banzar, a.

CLITORISME, s. m., دلاق مرضى dilâq marazi, t.-a.

CLIVER, v. a., t. de lapidaire, fendre un diamant, الپاس طاشى elmâs thâchi iârup kesmek, t.

CLOAQUE, s. m., aqueduc souterrain, ير التنده صوبولى ier altindè sou ioly. — Lieu destiné à recevoir les immondices, كاريز kiârîz, vulg. gueriz, اونغون oghoun, t.

CLOCHE, s. f., چاك tchân, t.; ناقوس nâqous, pl. نواقس nevâqys. — Sonner la cloche, چاك چالمق tchân tchâlmaq. — Certaines fleurs dont la figure approche de celle d'une cloche, قنديللو چچك qandîllu tchitchek. — Ampoule sur la peau, قبارجق qabârdjiq. — Aller à cloche-pied, ايله براياقى bir aîaq ilè iurumek. — Sauter à cloche-pied, براياقده bir aîaqta sytchrâmaq.

CLOCHEMENT, s. m., اقسايش aqsâich, اقساقلق aqsaqlyq. Voy.

CLAUDICATION.

CLOCHER, s. m., چاك قلهسى *tchān qoullēci*, چاكنى *tchānlyq*, t.

CLOCHER, v. a., اقسماق *aqsa-*
maq, اغسماق *aghsamaq*, اقساق

اقساق *aqsaq iurumek*. — du

pied gauche, صول اياقدن اقسماق

sol āāqtan aqsamaq. — du pied

droit, صاغ اياق اقسماق

sāgh āāq aqsamaq. — Au fig., on dit d'une

affaire : Il y a quelque chose qui

cloche, فلان ماده نك اقساق

پرى واردر يعنى سقط پرى واردر

felān maddēnuñ aqsāq iēri vardur

ia'ni saqath iēri vārdur.

CLOCHETTE, s. f., petite cloche,

چانكرق *tchān-*

gueraq, چاكجنز *tchāndjighaz*. —

fleur, چيچك اسمى *tchitchek ismi*.

CLOISON, s. f., muraille de char-

pente ou de maçonnerie, چييت

صوندرمه *sondur-*

ma, پرده *perdè*. — en bois, نخته

پرده *takhta perdè*. — En maçon-

nerie, کارکير پرده *kiārguir perdè*.

— Membrane qui sépare l'intérieur

des fruits, زار *zār*, t.; پرده *perdè*, p.

CLOISONNER, v. a., چييت ديوارا

صوندرمه ياپماق *tchīt divār it*,

صوندرما *sondurma iapmaq*, t.

CLOÏTRE, s. m., monastère,

مناستير *monāstir*, t.; صومعه *savma'a*,

pl. a. صوامع *savām'y*. — Galerie

avec cour au milieu, بر مناستيرك

مناستيرن *monāstirun bir dāūrēci*, t.

CLOÏTRÉ, e, adj., مناستير بند

monastir bend, a.-p.

CLOÏTRER, v. a., جبرا مناستيره
كيدر دمك *djebren monāstirē guir-*
durmek, مناستيره جس ا *monāstir-*
dēhaps it, a.-t.

CLOPIN-CLOPANT, adv., دوشهرك
قالقهرق *duchérek qātqaraq*,

اقسارق يوريمك *aqsarāq iuru-*

mek, t.

CLOPINER, v. n., يكدرك

بر لز *ieguèrek iurumek*,

بر لز اقسماق *bir az aqsamaq*, t.

CLOPORTE, s. m., دوه جك *devē-*

djik, تسبيح بوجكى - قوردى *tes-*

bih beudjēi, gourdy, t.

CLORE, v. a., fermer, قيامق

قاپاماق *qapāmaq*, بغلماق *baghlamaq*, t.;

سد ا *sedd it*. — les passages,

كچيدلرى بغلماق *ketchidlēri bagh-*

lamaq. — l'œil, كيز قيامق *gueuz*

qapāmaq. — la bouche, empêcher

de parler, اغزى قياتماق *aghzi*

qapātmaq. — Achever, terminer,

تاماملماق *biturmek*, t.;

Entourer de,

چييت ايله قياتماق *divār*,

tchīt ilē qapātmaq, t. — Clos,

مسدود *qapālu*, t.; قپالو *mesdoud*,

a. — A huis clos, à portes

fermées, قپولر قپالو اوله رق *qapou-*

ler qapāly olaraq. — Yeux clos,

كوز قپايدرق *gueuz qapātarāq*.

CLOS, s. m., چوره سى قپالو تارلا

tchevrēci qapālu tārlā, t.

CLOSSEMENT, cri de la poule.

Voy. GLOUSSEMENT.

CLOSSER. Voy. GLOUSSER.

CLÔTURE, s. f., چیت - چت *tchit*, چورنتی *tchevrinti*. — Action de terminer, ختم *itmām*, ختم *khatm*. — d'un compte, قطع *qath'y hyçāb*. — d'une assemblée, اختتام مجلس *ykhtitāmi medjlis*, a.

CLOU, s. m., morceau de métal à tête et à pointe, اکسر *ekser*, چپوی *tchivi*, t.; ایری *mykh*. — gros, اوفاق *iri ekser*. — Petit, اوجی *oufaq ekser*. — pointu, اوجی *oudjou sivri ekser*. — à tête, دپه لو اکسر *tepèlu ekser*. — à crochet, قرغه بورونی اکسر *qargha bourouni ekser*. — de girofle, قورو *qourou qaranfil*. — Furoncle, قبارجق *qabārdjyq*, چبان *tchibān*, t.; de mer, coquillage, بر جنس *bir djins sadeq*, صدق.

CLOUCOURDE, s. f., قره-موق *qaramouq*, t.

CLOUER, v. a., attacher avec des clous, میخلاه *mykhlamaq*, اکسر ایله *tchivilèmek*, چپویلک *ekser ilè iāpichturmaq*. — des planches, تخته میخلاه *takhta mykhlamaq*, t.

CLOUTER, v. a., اکسرلک *ekserlemek*, خرده قباره ایله دوناتیق *khourdè qabārè ilè donātmaq*, t.

CLOUTÈRIE, s. f., fabriqué de clous, اکسر کارخانه سی *ekser kiārkhāneci*. — Commerce de clous, اکسردجیلک *ekserdjilik*, t.

CLOUTIER, s. m., اکسردجی *ekserdji*, t.

CLOUTÈRE OU CLOUVIÈRE, s. f., اکسردجی مسطبه سی *ekserdji mas-thabaci*, t.-a.

CLUB, s. m., جمعیت *djem'üet*, a.

CLUBISTE, adj., اهل جمعیت *ehli djem'üet*, a.

CLUDIFORME, adj., اکسر شکلی *ekser chekilly*, t.-a.

CLYMÈNE, s. f., قرا کوز *qarākuz*, a.

CLYSTÈRE, s. m., حقنه *hoqna*, pl. a. حقن *hoqan*. — Donner un clystère, وبرمک *hoqna sālmaq, vîrmek*. — Prendre un clystère, احتقان *yhtiqān it*.

CLYSTÉRISER, v. a., حقنه وبرمک *hoqna vîrmek*, a.-t.

COACCUSÉ, E, s., هم متهم اولان *hem muttehim olān*, a.-t.

COACTIF, IVE, adj., زورلایجی *zorlāidji*, t.; مجبر *mudjbir*. —

Pouvoir — قوت مجبره *qouvveti mudjbirè*, a.

COACTION, s. f., زور *zor*, t.; جبر *djebr*, قهر *qahr*, a.

COADJUTEUR, s. m., ملازم *mulāzim*, a. — d'un prélat, پسقوپوس *pisqopos mulāzimi*, t.-a.

COADJUTORERIE, s. f., ملازملک *mulāzimlik*, a.-t.

COAGULATION, s. f., قوبولنمه *qouïoulanma*, t.; انعقاد *in'yqād*, a.

COAGULÉ, E, adj., قوبولنمیش *qouïoulanmich*, قویو *qouïou*, t.; نخچیر *takhmēr olounmich*, a.-t.

COAGULÉR, v. a., قوبولنمیش *qouïoulanmich*, a.-t.

qoïoulatmaq, قوبولمق qoïoula-
maq, پکشترمک pekichturmek,
يوغورلمق yoghourlamaq. — Se coa-
guler, يوغورتمق yoghourtmaq, t.;
انققاد انققاد qoïou-
lanmaq, پکشمک pekichmek,
بولمق in'yaqūd boulmaq, a.-t.

COAGULUM, s. m., terme de chi-
mie, قوبولنمى نسنه qoïoulanmich
nesnè, t.

COALESCENCE, s. f., امتزاج
imtizādj, a.

COALISÉ, E, adj., متفق mut-
tefiq, a.

COALISER (SE), v. a., بىرلشمک
birlechmek, باغلمق -
اتفاق ittifāq it, باغلامق
ittifāq it, باغلامق
'aqdi ittifāq it, a.-t.

COALITION; s. f., union intime de
plusieurs substances, بىرلشمه bir-
lechmè, t.; امتزاج imtizādj, a. —
Confédération de plusieurs puissan-
ces, اتفاق ittifāq, a.; بىرلشمه bir-
lechmè. — Puissances coalisées,
دول متفقه duvèli muttefiqa, a.

COASSEMENT, s. m., قىر بىغمه
qourbagha autmèssi -
mèci, cèssi, t.

COASSER, v. n., قىر بىغمه
qourbagha eutmek, t.

COBALT OU COBOLT, s. m., sub-
stance minérale dont on tire l'arse-
nic, زىرنىخ طاشى zernykh thāchi,
a.-t.

COGNE, s. f., (pays de), بوللق
bollouq ier, كثرت و بىركتى چوق

برمملكت kesretu bereketi tchoq bir
memleket, a.-t.

COCARDE, s. f., نشان nichān,
شابقه نشانى chābqa nichāni,
شابقه اوزرنه قونلان ملت نشانى
chābqa uzerinè qonylān millet ni-
chāni, t.

COCASSE, adj. com., خوراطه جى
khorāthadji, t.

COCCYX, s. m., os à l'extrémité du
sacrum, قوبىرق صوقمى qouïrouq
soqoumy, بىزدىم كىمىكى bezdum gue-
migui, t.; عصص 'ous'ous, a.

COCCUS, s. m., ou KERMÈS. Voy.
ce mot.

COCHE, s. m., espèce de voiture,
اورتولو قوچى curtulu qoutchou,
قوچى qoutchou. — Coche d'eau,
بازار قايغى bāzār qāighy, t.

COCHE, s. f., entaille, كرتك
kertik, p.; كز guez, p. — de flèche,
وق كزى oq guèzi. — Faire une
coche à un bâton, دىكنكى كرتك
deïnegui kertmek. — Coche, truie,
دونوز دىشىسى doñouz dichici, t.

COCHEMAR. Voy. CAUCHEMAR.

COCHÈNE, s. m., cormier sau-
vage, اباىان اوس اعاچى iabān
uves aghādji, t.

COCHENILLAGE, s. m., قىرمزى
qyrmizi soui, t.

COCHENILLE, s. f. — La couleur,
قىرمزى qyrmiz, قىرمزى qyrmizi,
چىچىك بوياسى tchitchek boïāci.
— L'insecte qui la produit, قىرمز

قىرمز بوجىقى qyrmiz beudjègui, t.
قىرمز ايله, e, adj., قىرمز ايله

بویانمش *qyrmiz ilè boiänmich*, t.

COCHENILLER, v. a., قورمز ایله *qyrmiz ilè boiätmaq*, t.

COCHER, s. m., عربده جی *'araba-dji*. — Le Cocher, constellation, العنان *mācik ul-'ynān*, قاعد *qā'yd*, a.

COCHÈRE, s. f. (Porte), عربده *'araba gurredjèk qapou*, t.

COCHET, s. m., خروس سبج *khorosdjyq*, خروس پایجی *khoros pīlidji*, t.

COCHEVIS, s. m., alouette huppée, چکک قوشی *tchekik qouchi*, ابقلو تو یغار قوشی *ibyqlu touïghār qbouchou*, t.

COCHLÉARIA, s. m., herbe, قاشق اوتی *qāchyq oty*, t.

COCHON, s. m., طوکوز - طوکوز *doñouz*, vulg. *domouz*, t.; خنزیر *khynzyr*, pl. a. خنازیر *khynāzyr*. — de lait, طوکوز یورسی *dhoñouz iārouçou*, طوکوز انیکی *dhoñouz enigui*. — Cochon, t. de métallurgie, sorte de scories, بر نوع معدن *bir nev'y ma'den boqou*, t.

COCHONNER, v. n., en parlant de la truie qui fait ses petits, طوکوز *dhoñouz eniklèri dhogourmaq*. — Cochonner, v. a., au fig., faire mal, salement, grossièrement un ouvrage, برایشی فنا *bir ichi fenā ichlèmek*, مردارلق *mourdārlamaq*, t.

COCHONNERIE, s. f. pop., chose sale, مردارلق *mourdārlaq*. — Faire

des cochonneries, مردارلق *mourdārlaq it*, t.

COCO, s. m., fruit du cocotier, هندستان جوزی *hindistān djevizi*, t.; نارچیل *nārdjil*, a.

COCON, s. m., ایپک قوزه سی *ipek qozāci*, ou simpl. قوزه *qoza*, t.

COCOTIER, s. m., هندستان جوزی *hindistān djevizi aghādji*, t.

COCTION, s. f., digestion des aliments, معدده طعامک پشه سی *my'dèdè tha'muñ pichmèci*, a.-t.; نضج غذا *nazdji ghadā*, a. — Cuisson, پشورش *pichurich*, پش *pichich*.

COCU, s. m., دیوس *deiious*, دیوز *deiouz*, a.-p.; کرانه *kerāta*. — et content, کدی *guidi*, قالدبان *qāltabān*, t.

COCUAGE, s. m., état du cocu, کدیلک *kerātalik*, کرانه لک *guidilik*, قالدبانلق *qāltabānlyq*, t.

COCUFIER, v. a., دیوزا *deiouz it*, t.

COCYTE, s. m., fleuve des enfers, انهار جهنمک بر نهری *enhāri djehennèmuñ bir neheri*, a.-t.

CODE, s. m., قانون نامه *qānoun nāmè*, p.; مجموعه قوانین *madj-mou'āi qavānīn*. — pénal, جزا *djezā qānoun nāmèci*, a.-t.

CODÉTENTEUR, s. m., بیله *bilè thoutidji*, t.

CODÈX, s. m., collection de lois, مجموعه سی *qavānīn medj-mou'aci*. — Pharmacopée ou col-

leçon de remèdes, علاج دفتري, *y'lādǰ defteri*, a.-t.

CODICILLE, s. m., وصیته وصیت *zamīmē vaciēt*, صکره دن صم *soñradan zamm olounmich vaciēt*, t.-a.

CODILLE, s. m., بر نوع او بون *bir ne' y' oïoun*, t.

CODONATAIRE, adj. com., بغمشله *baghichlama ortāghy*, t.; مشارك الى الهبة *muchārik ilalhibet*, a.

COECUM, s. m., كودن بعرضاق *gueuden baghersāq*, t.; عفج *y'filz*, pl. اعفاج *y'fādǰ*, a.

COERCIBLE, adj. com., بر يبره *bir ierē syghdurilur*, t.; استيعابي ممكن *isty'ābi mumkin*, a.-t.

COERCITIF, IVE, adj., قهري *qahri*, a.; زور ليان *zorlaiān*, t.

COERCITION, s. f., قهر *qahr*, a.; زور *zor*, p.-t.

CO-ÉTAT, s. m., پادشاهلق *padichāhlyq ortāghy*, t.; حصه دار حکومت *hussedāri hukioumet*, a.-t.

COÉTERNEL, LE, adj., ابدیتده *ebediëttē berāber*, مساوی *muçāvi*, a.-t.

COEUR, s. m., partie noble de l'animal, principe de la vie, يورک *ürek*, قلب *gueuñul*, t.; قلب *qalb*, pl. a. قلوب *qouloub*; دل *dil*, p. — Palpitation du —, يورک *ürek titremēci*, خفقان *khafaqāni qalb*. — Mal de

cœur et d'estomac, يورک اغربسى *ürek aghrycy*, يورک بوريسى *ürek bouroucy*. — Soulèvement de —, يورک بولانهسى *ürek boulānmaci*. — Cœur, siège des passions, فواد *fuvād*, a.; دل *dil*, درون *de-roun*, p. — Il a le cœur attristé, مكدّر الفواددر *mukedder ul-fuvād-tur*. — Cela me brise le cœur, بوكيفيت يوركمى پارچه پارچه ايدر *bou keifüet üreguimi pärtcha pärtcha ider*. — Qui a le cœur sincère, خالص الفواد *khālis ul-fuvād*. — Il a le cœur navré, مجروح الفواددر *medjrouh ul-fuvādtur*. — Avoir à cœur, prendre à cœur une chose, s'y intéresser, جان و کولدن استمک *djān vè gueuñulden istemek*. — Se ronger le cœur, s'affliger, مكدّر اوليق *mukedder olmaq*. — Cœur, penchant et disposition de l'âme, نفس *khoui*, ايچ *itch*, t.; *nefs*, a. — C'est un bon cœur, كوزل خوبلو *guzel khouilu*. — C'est un mauvais —, فنا *itchi fenā*. — Cœur gâté, چورك *itchi tchuruk*. — طاش كبي *thāch gultbi bir ürek*. — de pierre, طاش يوركلو *thāch üreklu*. — Cœur, courage, vigueur, غيرت *üreklilik*, t.; غيرت *ghāret*. — Homme de cœur, غيرتلو *ghāretlu bir ādem*. — Il n'a pas de cœur, غيرتسزدر *ghāretsiz dur*. — Relever le cœur, rendre du courage, قوت قلبى تازه لهدك

gouvveti qalbi tazelemek. — Je n'ai pas le cœur à cela, je n'en ai pas envie, استیز جانم *djānum istemez*, le cœur porté à cela, قلبی فلان *qalbi felān cheiē māil-dur.* — Du fond du cœur, درون دلدن *derouni dilden.* — Dilatation du cœur, contentement, ک—وکل

gucuñul atchilmacy. — Milieu, intérieur, اورتا *orta*, ایچ *itch*, درون *deroun*, کوبک *gucubek*, قلبکاه *qalbguiāh.* — Au cœur de l'hiver, اورتاسنده *qychuñ ortācīndē.* — Le cœur de la ville, شهرک کوبکی *chehruñ gucubegui.* — Au cœur du royaume, قلبکاه ملک *qalbguiāhi multkē.* — Affection, کوکل بعلمهسی *gucuñul baghlamaçī, t.*; محبت *yçhq*, عشق *mouhabbet.* — Gagner le cœur de quelqu'un, بر گمسنه نک قلبی *bir kimesnēnuñ qalbini djelb eilēmek.* — Ils n'ont qu'un cœur et qu'une âme, جسم و جان کبی درلر *djism- vè djān guibi durler.* — Par cœur, de mémoire, از بردن *ezberden.* — Apprendre par cœur, از برلکم *ezberlēmek.* — De bon cœur, volontiers, ک—وکل خوشلعلیه *gucuñul khochlyghilē.* — A contre cœur, استمیدرک *istemicērek.* — Mon cœur, terme de tendresse, جانم *djānum.* — Ami de cœur, celui qu'on aime tendrement, جان کوکل دوستی *gucuñul dosti*, دوستی *djān dosti.* — Cœur, l'in-

térieur, le fond de l'âme, ضمیر *zamir*, pl. ضمائر *zamāir*, a.; درون *deroun.* — Ouvrir son cœur à quelqu'un, یورکی آچمق *iuregui atchmaq*, کشف درون ایلمک *keçfi deroun eilēmek.* — Parler à cœur ouvert, صفوت قلب ایله سويلمک *safvèti qalb ilē seuilēmek.* — Le cœur ou l'intérieur d'un fruit, بيميش *iemich itchi.* — de chou, لحنه ایچی *lahana itchi.* — Avoir sur le cœur, garder rancune, کین طومتق *kin thoutmaq.* — Carte marquée d'un cœur, کاغدينک قلب *oïoun kiāghydinuñ qalb nichāni, t.*

COEXISTENCE, s. f., وارلقده *vārlyqta berāberlyq, t.*; هم هستی *hem hesti, p.*

COEXISTER, v. n., وارلقک برابر او, *vārlyqta berāber ol, t.*

COFFIN, s. m., petit panier d'osier, کوفه *kioufē, t.*

COFFRE, s. m., صندوق *sandouq*, pl. a. صناديق *sanādyk.*

COFFRE-FORT, s. m., آقچه *aqtchē sandoughy, t.*

COFFRER, v. a., صندوقه قومی *sandougha qomaq.* — Il n'est plus usité dans ce sens; il signifie familièrement mettre en prison, زندانه قومی *zindānē qomaq, t.*

COFFRET, s. m., صندوقچه *sandouqçhē, t.*

COFFRETIER, s. m., صندوقچی *sandouqtchi*, t.

COGNASSE, s. m., بیان آیوه *ia-bān āivā*, t.

COGNASSIER, s. m., آیوه اغاجی *āivā aghādji*, t.

COGNAT, s. m., parent par les femmes, قاری طرفندن اقربا *qāry tharafinden aqrabā*, t.-a.

COGNATION, s. f., قاری طرفندن قاری طرفندن خصلیق *qāry tharafinden olān khycmylyq*, t.

COGNÉE, s. f., کسر بالته *bālta*, کسر *kecer*, t.

COGNE-FÉTU, s. m., بوش شییه *boch cheïè tchoq iouroulān*, t.

COGNER, v. a., frapper pour enfoncer, etc., قاقیق *qaqmaq*, ou simplement frapper, اورمق *ourmaq*. — Se cogner, heurter, v. réfl., اورنمق *ourounmaq*, طوقنمق *dhooqounmaq*, چاتمق *tchārpmaq*, چاتمق *tchatmaq*, t. — Il s'est cogné la tête contre la porte, باشنی قپو اوزرینه *bāchini qapou uzerine tchārpty*.

COHABITATION, s. f., برابر کچنیه *berāber guetchinmé*, یله اوتورمقلق *bilè otourmaqlıq*, t.; اتحاد معاشرت *ittihādi mou'āchêret*, a.

COHABITER, v. n., بله اوتورمق *bilè otourmaq*, برابر کچنمک *berāber guetchinmek*, برابر یاتمق *berāber iātmaq*, t.

COHÉRENCE, s. f., اولاشقلق *oulāshqlyq*, باشکلیک *bitichiklik*, t.;

ارتباط *irtibāth*, a. التصاق *iltycāq*,

COHÉRENT, adj., باشک *bitichik*, اولاشق *oulāshq*, مرتبط *murtebyth*, متصل *mouttācyl*, a.

COHÉRITIER, IÈRE, adj., میراثده *mirāstè muchterik*, میراثه *mirācè chèrik*, a.-t. مشترک

COHÉSION, s. f., یاپیشقلق *iāpichmaqlıq*, t.; یاپیشقلق *iāpichyqlıq*, التصاق *iltycāq*, a.

COHORTE, s. f., corps d'infanterie, یایا بولکی *beuluk*, گروه پیادگان *iāiā beuluguy*, t.; *gurouhi piādèguān*, p. — En poésie, toutes sortes de gens de guerre, جنکچی *djenkdji*. — Toutes sortes de gens, خلق *khalq*, a.

COHUE, s. f., assemblée tumultueuse, شمانده لوجعبیت *chamatalu djemïet*, برالای *bir alāi chamātadjiler*, t.

COI, COITE, adv., tranquille, راحت *rāhat*, آسوده حال *āçoudè hāl*, p.-t.; دغدغه سز *daghdaghasyz*. — Se tenir coi, او آسوده حال *āçoudè hāl ol*.

COIFFE, s. f., باش اورتوسی *bāch eurtuçu*. — particulière aux femmes, هاطوز *hāthoz*. — de nuit, کچجکلک *guidjèlik*. — Serre-tête, باش باغلی *bach bāghlyghy*, t. — Membrane que quelques enfans apportent sur la tête en venant-au monde, نقاب *nyqāb*,

a. — Enveloppe membraneuse des plantes, قَبُوجُق *qaboudjouq*, t.; غِلاف *ghylāf*, a.

COIFFÉ, E, adj., باش بَغْلِش *bāch baghlamich*. — Né coiffé, né sous une bonne étoile, نِيك آختر *nīk akhter*, p.

COIFFER, v. a., une femme, باش بَغْلِيق - اورتِيك *bāch baghlamaq, eurtmek*, صاچلره دوزن *sāčhlara duzen vīrmek*. — Se Coiffer, v. réfl., mettre sa coiffure, en parlant d'une femme, صاچلريني دوزمك *sāčklarini duzmek*. — Mettre son turban, en parlant d'un homme, صارق *sāryq*, صارمق *sāryq sārmaq*. — Coiffer une bouteille, شيشه بي مهرليك *chīchēi muhurlēmek*. — S'engouer, گوهنل ویرمك *gueuñul vīrmek*, غرضلواو *gharazlu ol*. — d'une personne, د'ئوپینون بر عقلی بر *aqlı bir kimesnē iākħod bir reïē sārmaq*, a.-t.

COIFFEUR, EUSE, s., باش باغی *bāch bāghy duzedidji*, t.

COIFFURE, s. f., tout ce qui se met sur la tête, باش اورتوسی *bāch eurtuçu*, باش باغی *bāch bāghy*. — Celle des musulmans, le turban, عمامه *ymāmē*, صارق *sāryq*, قاقوق *qāvouq*. — La calotte ou bonnet rouge des Turcs modernes, فس *fes*. — Le chapeau des Européens, شابقه *chābqa*, t.

COIN, s. m., angle, کوشده *kiou-*

chē, kieuchē, p.; بوجاق *boudjaq*.

— de la rue, زوقاقك كوشده باشی *zoqāquñ keuchē bāchi*. — Coin de l'œil, اوجی *gueuz gouïroghou, oudjou*, t.; كوشده چشم *keuchēi tchechm*. — Faire un signe du coin de l'œil, كوز ايله اشارت *gueuz ilē ichāret itmek*. — Coin d'un châle, fleurs, palmes dans les coins, كوشه *keuchē* (les châles qui ont de ces palmes aux quatre coins se nomment كوشده دار *keuchē-dār*). — Un petit coin, بر كوشه جك *bir keuchēdjik*. — Se cacher dans un coin, بر كوشده كزلهك *bir keuchēdē guizlenmek*. — Les quatre coins de la terre, اقطار و اطراف *aqtāru ethrāfi ā'lem*. — Coin, portion de logis, réduit caché, اوك *evuñ boudjāghy*. — Coin aux ordures, سپرنديلك *supurundilik*. — Coin, outil de fer pour fendre, چوی قامه *tchivi qāma*, چوی صوقمق *tchivi soqmaq*. — Poinçon pour l'argenterie, sa marque, دامغه *dāmgha*. — Marqué au coin, contrôlé, دامغه لو *dāmghalu*, t. — Fer gravé pour frapper la monnaie, سيكه *sikkē*, a. — Marqué au coin, سيكه لو *sikkēlu*. — Marquer une monnaie au coin, سيكه ليمك *sikkēlēmek*.

COIN ou COING, s. m., fruit du cognassier, ايووا *āivā*, t.; سفرجل *seferdjel*, pl. a سفارچ *sefāridj*.

COINCIDENCE, s. f., برېنه *brīnē*

چانشمه *biri birinè tchätichma*, t.;
مقارنت *muqārenet*, التيقا *iltiqā*, a.
— de deux lignes, ثلاثي خطين *te-
lāqi khattheïn*. — de deux surfaces,
مقارنت سطحين *mouqāreneti sa-
theïn*.

COÏNCIDENT, E, adj., برى برينه *برى
چانشان biri birinè tchätichān*,
برى برينه متلاق اولان *biri birinè
mutelāqi olān*, a.-t.

COÏNCIDER, v. n., s'ajuster l'un
sur l'autre, - برى برينه چانشيق
قاوشماق *biri birinè tchätichmaq*,
qāvouchmaq. — Au fig., en parlant
des événemens, برابرجه وقوع بوليق
berāberdjè vuqou' boulmaq, بر
راست کلپک *bir vaqytti
rāst guelmek*.

COÏON, s. m., terme bas, poltron,
لأche, مخنث *moukhannes*, a.

COÏONNER, v. a., t. bas, se mo-
quer de quelqu'un, ذوقلنمک *zevq-
lenmek*, t. — Coïonner, v. n., dire
des coïonneries, خلط ایتمک *khalth
itmek*, a.-t.; هرزه سويلمک *herzè
seuilèmek*, p.-t.

COÏONNERIE OU COÏONNADE, s. f.,
farce, مسخره ليق *maskharalyq*,
هرزه *herzè*, p. — Bassesse de cœur,
الچقلق *alteaqlq*, t.

COÏR, s. m., سکش *sikich*, t.;
جاء *djimā*, a.

COL ou COU, s. m., (on prononce
kou lorsqu'il signifie la partie du
corps qui joint la tête aux épaules,
et *kole* dans toutes les autres accep-

tions). Partie du corps qui joint la
tête aux épaules, - بوبن - بوبن
بوپون *boïoun*, t.; رقبة *raqabet*,
عنق *'unq*, a.; کردن *guerden*, p.
— Allonger le cou, بوبون اوزاتماق
boïoun ouzātmaq. — Tendre le —,
se soumettre, بوبون ویرمک *boïoun
virmek*. — Couper le —, بوبون
بوغازلامق *boïoun ourmaq*,
boghāzlāmaq. — Qui a un long
cou, بوبونلر *ouzoun boïoun-
lu*. — Sauter au cou de quelqu'un,
l'embrasser, قوجاقلمق *qoudjāqla-
maq*. — Col d'un vêtement, يقه
īaqā. — Col de chemise, کوملک
يقهسى *gueumlek īaqaci*. — de la
matrice, دول يتاغى *doul īataghy*.
— de la vessie, بوغازى
qāvouq boghāzi. — Col, passage
étroit entre deux montagnes, بوغاز
boghāz, t.; دربند *derbend*, p.

COLATURE, s. f., séparation d'une
liqueur d'avec quelques matières gros-
sières, سوزمه *seuzmè*, t. — Colature
ou sirop de chicorée, هندبا
سوزمىسى *hindibā seuzmeci*, t.

COLCHIQUE, s. f., plante, مخچور
چچکى *makhmour tchitchègui*, t.
Voy. CYNOCRAMBE.

COLCOTAR, s. m., قره بوبانک
صاريسى *qara boïānuñ sāroucy*, t.

COLÉRA OU COLÉRA-MORBUS, s.
m., قولرا علتىسى *qolera 'yllèti*,
قولرا موربوس *qolera morbous*, t.;
هضة *heizat*, a.

COLÈRE, s. f., irritation violente,
دارغناق *eukè*, اويکه *eukè*, اوكه

dārghounlyq, t.; غضب *ghazab*, a; خم *khychm*, p. — Se mettre en colère, غضبه كلك *ghazabè guelmek*. — Mettre quelqu'un en colère, اغصاب ا *dhārylmaq*, t.; اغصاب ا *'yghzāb it*. Voy. ALLUMER. — Qui est en colère, غضبه كلكش *ghazabè guelmich*. — Appaiser la colère, اغصاب ا تسكين ا *ghazabi teskīn it*, a.-t.

COLÈRE, adj. com., طارغون *dhārghoun*, t.; غضوب *ghazoub*, a. — En parlant d'une femme, غضوبه *ghazoubè*, a.

COLÉRIQUE, adj. com., enclin à la colère. Voy. COLÈRE, adj. — Celui ou celle qui est atteint du coléra-morbus, هيصده علتنه مبتلا *heīza 'ylletinè mubtela*, a.-t.; dans ce cas on écrit mieux Cholérique.

COLIART, s. m., آق قيا بالعى *āq qaiā bālyghy*, t.

COLIFICHET, s. m. Voyez BAGATELLE.

COLIMAÇON, s. m. Voy. LIMAÇON.

COLIMB, COLIMBE ou COLIN, s. m., poule d'eau, قره بطاق *qara bathāq*. — Morue noire, بر نوع مورنه بالعى *bir nev'y mourouna bālyghy*, t.

COLIN-MAILLARD, s. m., jeu, كوز بغلمه اويوني *gueuz baghlama oïouni*, كوز اويوني *gueuz oïouni*, قراجه چپيش اويوني *qarādja tehēpich oïouni*, t.

COLIQUE, s. m., قولنج *qouloundj*, بغرسق سانجى - سانجو *sandjou*, s. m.

قولنج *baghyrsaq aghryci*, قولنج *qouloundj 'yllèti*. — venteuse, قولنج ريحى *qouloundji rihi*. — J'ai la colique, سانجيم وار *sandjum vār*. — Colique d'estomac, معده قولنج *qouloundji m'ydè*, t.-a.

COLLABORATEUR, TRICE, s., بيله ايش اورناغى *bilè ichlèien*, ايشلين *ich orthāghy*, t.; معين *mou'in*, a.

COLLABORATION, s. f., ايشش *ich ortāqlyghy*, t.; اورناقلغى *y'ānet*, a.

COLLAGE, s. m., ياپشدرمه *tāpichturma*, t.

COLLATÉRAL, E, adj., pl. collatéraux, نسب العرض *neceb ul-'ourz*, عن الكلاله *'an elkelālet*. — Héritier, وارث عن الكلاله *vāris an el-kelālè*. — Parent collatéral, éloigné, اوزاق *ouzaq khycym*, t.; قريب *qarīb 'an elkelālet*. —

En t. de géographie, points collatéraux, points, les points qui se trouvent au milieu des points cardinaux, اورته كرتله *orta keurtèler*, t.; درجات متوسطه *deređjāti mutevassitha*. — Les points du nord-est, du nord-ouest, du sud-ouest et du sud-est, sont les quatre points ou vents collatéraux, پويراز و قره بيلي *poīrāz vè qaraièli vè kechichlemè vè lodos*, درجات اربعة *deređjāti erba'āi mutevassitha riāhindendur*.

COLLATIF, TIVE, adj., توجييه

اولنه بيلور *tevdjih olouna bilur*. — Dignité collative, ممکن التوجیهه *mumkin uttevdjih olân mançoub*, a.-t.

COLLATION, s. f., action de comparer la copie d'un écrit avec son original, اصلی بی صورتی ایله *aslii sourèti ilè tathbyq u mouqâbelè eilèmèci*. — Repas léger, قهوه آلتی *qahvè âlty*, t.

COLLATION, s. m., action ou droit de conférer un bénéfice, توجیهه *tevdjahi haqqy*, a.-t.

COLLATIONNER, v. a., comparer une copie avec l'original, صورتی *soureti asli ilè thatbiq u mouqâbelè it*. — Faire le repas qu'on appelle collation, قهوه آلتی *qahvè alty it*.

COLLATIONNÉ, adj., comparé, تطبیق اولنمش *thatbiq olounmich*, a.-t.

COLLE, s. f., طوتقال *thoutqâl*, چرش - چربش *tchirich*. — Colle forte, دری طوتقالی *deri thoutqâly*, t.; غرا جلود *ghyraï djouloud*, a. — Colle à bouche ou de poisson, بالیق طوتقالی *balyq thoutqaly*. — Colle de farine, اون چریشی *oun tchirichi*. — terme bas et populaire, دوزمه *ialân*, اخترع *duzmè*. — C'est une colle, در بو *ikhtirâ' dur bou*, a.-t.

COLLÉ, e, adj., enduit de colle, طوتقاللو *tchirichlenmich*, چرشلنمش *thoutqallu*, t.

COLLECTE, s. f., levée des impositions, نقود میریته دیوشرمهسی *nouqoudi miriè dechirmèci*, تحصیل *tahsil*

تکالیف *tekiâlif*, a.; جابیلک *djâbilik*, t. — Faire la levée des impositions, اموال میریته *emvâli mirièi tahsil it*. — Quête, اقچه دیوشرمهسی *aqtchè divchurmèci*. — Faire une collecte, اقچه دیوشرمک *aqtchè divchurmek*, t.

COLLECTEUR, s. m., celui qui fait la collecte, دوشربیجی *djâbi*, تحصیلدار *divchuridji*, t.; تحصیلدار *tahsildâr*, a.-p.; محصل *mouhassyl*, a.

COLLECTIF, IVE, adj., جامع *djâmy'*. — Nom — اسم جامع *ismi djâmy'*, a.

COLLECTION, s. f., recueil, مجموعه *medjmou'a*, مجمع *medjma'*, *medjmi'*, a. — Compilation d'ouvrages qui ont des rapports ensemble, دیرنتی *dirînty*, جمعیت *birkinty*, t.; *djem'yet*, a.

COLLECTIVEMENT, adv., مجموعاً *medjmou'en*, جیبعا *djemy'en*, a.

COLLÉGATAIRE, s. m., pour Co-légataire, وصیت ایله ترک اولنمش *vacüet ilè terk olounmich hibeèi ortâq*.

COLLÈGE, s. m., compagnie de personnes qui sont en même dignité, مجلس *medjlis*, زمرة *zumrè*. — des cardinaux, قارديناللرک زمرةسی *qârdinâlleruñ zumrèci*. — Lieu

الاخلاق *mouhallil ul-ākhlāth*, a.
COLLIQUATION, s. f., انحلال
الاخلاق *inhilāl ul-ākhlāth*, a.

COLLISION, s. f., طوقش *dho-*
qouch, طوقشه *dhoqouchma*, t.;
صدمة *sadmet*, مصادمة *muḩādemet*,
تصادم *teḩādum*, a.

COLLIGANTS, s. m. pl., برى
برى ايله دعوا ايدنلر *biri biri ilē*
da'vā identer, t.

COLLOCATION, s. f., action par
laquelle on range les créanciers dans
l'ordre où ils doivent être payés,
الاجلورک اداسيچون تنظيم
āladjaqlulērūn edāci
ūchoun tanzīm utertibi, a.-t. —

Collocation de l'argent, emploi qu'on
en fait en le plaçant, اقچه
پرلشدرمک *aqtchē izerlechturmek*.

COLLOQUE, s. m., سويلشمه *seui-*
lechmē, t.; مکالمه *mukiālēmē*, a.;
محاوره *muhāverē*, a.

COLLOQUER, v. a., الاجلورلى
الاجلورلى دفتر ا *aladjaqluleri defter it*,
داينلرى صره لرجه تحزير ا
dāin-
leri syralerindjē tahrir it, a.-t.

COLLUDE, v. a., الداتيهق
الدايماق ايجون سوزى بر ايتيمک
aldātmaq itchoun seuzu bir itmek, t.

COLLUSION, s. f., الداتيمق
الدايماق ايجون سوز برلکى - اتفاقى
aldātmaq itchoun zeuz birligui, *itti-*
fāqy, t.

COLLUOIRE, adj. com., الداتيمق
الدايماق ايجون سوز برلکيله اولمش
aldātmaq itchoun seuz birliguilē olmuch.

COLLUOIREMENT, adv., الداتيمقده

اولهرق *aldātmaqta seuz*
birligui olaraq, t.; ايله
guizlu ittifāq ilē, a.-t.

COLLYRE, s. m., سورمه *surmē*,
کوز علاجى *gueuz 'rūdji*, t. —
Style, instrument qui sert à appli-
quer le collyre sur les paupières,
میل *mīl*, a. — Se mettre du collyre
sur les paupières, سورمه کوزه
چکمک *surmē gueuzē tchekmek*.

COLOCASIE, s. f., plante potagère,
بقلا مصرى *qoulqās*,
gyllai mysrii, a.

COLOMBACÉ, e, adj., کوجرين
نوعندن *guguerdjīn neo'ynden*, t.-a.

COLOMBAGE, s. m., صوندرمه
قازقلرى *sundurmē qūzyqleri*, t.

COLOMBE, s. f., le pigeon même
(ne se dit qu'en poésie et dans le
style soutenu), کوجرين
gueuguer-
djīn, t.; حمامه *hamāmē*, a.;
کبوتر *kebouter*, p. — constellation,
حامة نوح *hamāmeti nouh*, a.

COLOMBIER, s. m., کوجرينلىک
guguerdjīnlik, t.

COLON, s. m., le deuxième des
gros intestins, کودن بغرساق
guden
baghyrsāq, t.; قولون *qoulon*, a.

COLON, s. m., habitant cultiva-
teur d'une colonie, چفتجى
tchift-
djī; متوطن *mutevettin*, a. — Émi-
gré, کوچ *gueutch*, t.; مهاجر
mouhā-
djir; راحل *rāhil*, pl. a. راحلين
rāhilīn, a.

COLONIE, s. f., personnes en-
voyées d'un pays pour en cultiver
un autre, کوچلر *gueutchler*, t.;

مهاجرین *mouhadjirîn*, a. — Lieux où l'on envoie des habitans, کوچلر *gueutchler ieri*, کوچلر اسكان *gueutchler iskiân olounmich ieri*, t.; امكنة الراحليين *emkinet errâhilîn*, a.

COLONEL, s. m., ميسر الاى *mîr alaï*, t.

COLONNADE, s. f., ديرك صرهسى *dîrek syraci*, صره لنمش ديركلر *syralanmich direkler*, t.

COLONNE, s. f., pilier rond, درك *dîrek*, t.; عمود *â'moud*, عمدة *oumdet*, pl. عمدة *â'midet* a.; ستون *sutoun*, p. — de marbre, مرمر ستون *mermer sutoun*. — Division d'une armée, قول *gol*. — d'un livre, ستون *sutoun*. — Ce dictionnaire est à deux colonnes, بولغتك صحيفه لرى ايكيبش *bou loghatuñ sahîfeleri ikicher sutounlidur*.

COLOPHANE, s. f., رچنه *retchina*.

COLOQUINTE, s. f., ابو جهل *abou djêhel qârrouzi*, t.; حنظل *hanzal*, a.

COLORANT, e, adj., بوييان *boïiân*, رنگ ويريچى *renk virî-dji*, t.

COLORÉ, e, adj., رنگو *renklu*, t.; ملون *mulevven*, a.

COLORER, v. a., donner la couleur, رنگ ویرمک *renk vîrmek*, تلوين ا *telvîn it*, a.-t. — Au fig., donner une belle apparence à ce qui est mauvais, بد نسنه لره حسن *bed nesnêlere*

husni souret vîrmek. — Un mensonge, کذبه صورت حقيقت *kezbê, soureti haqqat vîrmek*. — Se Colorer, v. pr., رنگ بنعلیق *renklenmek*, رنگ باغلاماق *renk baghlamaq*, t.

COLORIÉ, e, adj., بوبالو *boïâlu*, نقشو *naqchlu*, t.; منقش *munaq-gach*, a.

COLORIER, v. a., رنگ اورمق *renk ourmaq*, بويامق *boïâmaq*, نقشلیق *naqichlamaq*. — un tableau, تصويرى نقش ا *tasvîri naqch it*, a.-t.

COLORIS, s. m., نقشليه *naqch-lama*, t.; الوان نقش *naqch, el-vân*, a.

COLORISTE, s. m., وضع الوانه *vaz'y elvânè mâhir bir naqqâch*, a.-t.

COLOSSAL, e, adj., افراطله *ifrâthilè buïuk*, t.; عظيم *'azîm ulheïkel*, a.

COLOSSE, s. m., statue d'une grandeur démesurée, ديوشكللو صورت *div chekillu souret*. — Personne extraordinairement grande et forte, بغايت جسامتلو واوزون بويلو *beghâiet djêçâmetlu vè ouzoun boïlu kimesnè*. — Au fig., ce qui est très-grand, دزمان *dizmân*.

COLOSTRE, s. m., premier lait qui se trouve dans le sein des femmes après leur délivrance, اغوز *aghouz*, t.

COLPORTAGE, s. m., كزدرلوب *guezdurilup satilma*, مطره بارلق *mathrabâzlyq*, t.

COLPORTER, v. a., faire le métier de colporteur, كزروب صاتمق *guezdurup sātmaq*, t. — de fausses nouvelles, حوادث كاذبه بي خانده *havādici kiāzibēi khānē bē khānē nechr it*, a.-t.

COLPORTEUR, s. m., زواقده كزر *zoqāqta guēzer sātīdji*, مطربه باز *mathrabāz*, t.

COLURE OU LES COLURES, s. m. pl., se dit en terme de géographie de deux grands cercles qui s'entre-coupent à angle droit aux pôles du monde, دوائر متقاطعه *devāiri mu-teqāth'ya*. — Colure des solstices, دائرة توقفي شمس *dāirēi tevaq-qoufi chems*. — Colure des équinoxes, دائرة اعتدال ليل و نهار *dāirēi y'tidāli leilu nehār*, a.

COLUTEA OU BAGUENAUDIER, s. m., arbre, يونجه اغاجي *iundje aghādji*, a.; سنا قلوته *sena qoloutat*, a.

COLSA OU COLZA, s. m., بر نوع *bir nev'y lahana*, t.; سلجم *seldjem*, a.

COMBAT, s. m., دوکش *deuüch*, *deuvuch*, اوغشراش *oghrāch*, t.; جنگ *djenk*, p.; محاربه *muhā-rèbè*, حرب *harb*, pl. حروب *hou-roub*. — Affaire entre deux armées, محاربه *muhārebè*, مقاتله *mouqātelè*. — singulier, ايكي كشي آراسنده *iki kichi arācīndè olān djenk*. — Combat à coups de poings, يومرق دوکشي *ioumrouq*

deuüchu. — Appeler au combat, ميدانه اوقومق *mēidānē oqoumaq*. — Au fig., état d'agitation, تنازع *tenāzu'*, اضطراب *yzthyrāb*, a.; كشمكش *kechmekech*, p. — Contestation, dispute, مناقشه *munāqachè*, مجادله *mudjādelè*. — Opposition de certaines choses entre elles, مضاربه طوقشه *doqouchma*, t.; مضاربه *mouzārebè*. — Le combat des éléments, مضاربه عناصر *mouzārebēi 'anācyr*.

COMBATTANT, s. m., جنگجي *djenkdji*, دوکشجي *deuüchdji*, مبارز *savāchdji*, t.; مبارز *mu-bāriz*, p. — Qui combat pour la foi, غازی *ghāzi*. — Une armée de vingt mille combattans, يکرمي بيک نفر جنگچيدن عبارت بر عسکر *īermi bīn nefer djenkdjiden ybāret bir 'asker*.

COMBATTRE, v. a., attaquer ou soutenir une attaque, جنگ *djenk it*, p.-t.; دوکشمک *deuüchmek*, صوامشق *savāchmaq*, t. — Résister, مقاومت *mouqāvetmet it*, t.; محاربه *muhārebè it*, a.-t. — les passions, امراض نفسانيه به مقاومت *emrāzi nefsāniyèlè muqāvetmet it*.

COMBIEN, adv. de quantité, قاج *qāčh*, نه مقدار *neqadar*, قدر *neqadar*, قاج *myqtār*. — Combien de fois, قاج *qāčh kerrè*. — Combien êtes-vous? قاج کيشيسکز *qāčh kichi-sīnyz*. — En combien de temps, بقدر وقت *neqadar waqyt*

itchündè. — Combien? lorsqu'on demande le prix, *نقدردر بهاسی* *be-hūci nêqadar dur.* — A combien l'avez-vous acheté? *قاچه الدکمز* *qatcha aldyñyz.* — Combien, à quel point? *نه مرتبه ده* *nè mertèbedè.* — Combien? avec exclamation, *نقدر* *nè qadar.* — Combien il est beau! qu'il est beau! *نه کوزلدر* *nè guzeldur.*

COMBINAISON, s. f., arrangement, disposition d'après un plan, *دوزن* *duzen*, t.; *تدبیر* *tedbîr*, *ترتیب* *tertib.* — Union intime, *بری بری ایله* *biri biri ilè oïdourma*, t.; *انتظام* *intizâm*, a. — En terme de chimie, union par laquelle les parties de deux corps se joignent pour former un nouveau corps, *برلشمه* *birleçmè*, t.; *ترکب* *terekkub*, *اتحاد* *ittihâd*, a.

COMBINÉ, E, adj., *اوبدرلمش* *ouïdourilmich*, t.; *مرکب* *murekkeb*, a.

COMBINER, v. a., disposer, arranger d'après un plan, *دوزمک* *duz-mek*, *بری بریله* *biri biri ilè oïdourmaq*, *دوزن و برمک* *duzen vîrmek.* — Mêler, *قرشترمق* *qarich-turmaq.* — Armées combinées, *عساگر متفقه* *asâkeri muttefiqa.*

COMBLE, s. m., ce qui dépasse une mesure, *اولچک باشی* - *طولوسی* *eultchek bachi, dholoucy.* — Mesure comble, *طورقلما* *dhourouqlama*, t.; *فضله* *fazlè.* — Faïte d'une maison, *طام* *dhâm.* — Le plus haut degré, *اوج* *evdj*, - *اقصى*

اقصا *aqsa.* — Le comble de nos desirs, *اقصای مرادمز* *aqsaï murâ-dumuz.* — Pour comble de..., pour surcroît, *ارتق* *artyq.* — De fond en comble, entièrement, *بالکلیه* *bil-kullîè*, *اوزره* *kullîet uzrè*, a.-t.

COMPLEMENT, s. m. (mot peu en usage), *طولدرمه* *dholdourma*, *باشلو بیغمه* *bachlu üighma*, t.

COMBLÉ, E, adj., rempli, *طولوش* *dholmuch*, *طورقلو* *dhorouqlu.* — Ravi, enchanté, *مهنون* *memnoun*, *محظوظ* *mahzouz*, a.

COMBLE, adj., plein outre mesure, *ثوب طولو* *thop dholu*, t.

COMBLER, v. a., remplir une mesure par dessus les bords, *طورقلمق* *dhourouqlamaq*, *باشلو اولچکی* *vultchègui bâchlu dholdurmaq.* — Remplir un vide, *طولدرمق* *dholdourmaq.* — de biens, de faveurs, *عواطف و الطاف ایله* *avâthyfu elthâf ilè lebrîz it.* — la mesure, *پیمانه بی طولدرمق* *peimânèi dholdurmaq*, p.-t.

COMBRIÈRE, s. f., *اغریب انھی* *aghrîb âghy*, t.

COMBURGER, v. a., *فوجپیلری* *foutchoulâri islatmaq*, t.

COMBUSTIBILITÉ, s. f., *یانمق* *ianmaglyq*, t.

COMBUSTIBLE, s. m. Matière —, *یانمق* *ianadjaq nesnè*, t.

COMBUSTIBLE, adj., *ینار* *ianâr*, قابل احتراق *ianidji*, t.; *قابلی یھتیراق* *qâbili yhtirâq*, a.-t.

COMBUSTION, s. f., action de brûler, سوزش *taqmaqlıq*, t.; سوزش *souziç*, p.; احتراق *yhtirāq*. — Au fig., grand désordre, grand tumulte dans le peuple, dans un état, فتنه *fitnè*, a.; فتنه لك *fitnèlik*, a.-t. — Être en combustion, شورش *chourich u ykhtilâldè olmaq*. — Mettre en combustion, فتنه قوپارمق *fitnè qoparmaq*, a.-t.

COMÉDIE, s. f., représentation théâtrale, قومديا *qomediā*, تقليد *taqlîd oïouni*. — Pièce écrite, فتنه دائر مقالہ *aqlîd oïouninè dâir meqâlè*, a.-t. — C'est une comédie, une feinte, une hypocrisie, بوبر او بوندور *bou bir oïoundur*.

COMÉDIEN, NE, تقليد جي *taqlîdji*, a.-t.

COMESTIBLE, adj. s., يندجك *îenèdjek*, ينور *îeneur*. — Comestibles, s. m. pl., ماکولات *mekioulât*, pl. a.

COMÈTE, s. f., قوبرقو يلدز *qouïrouqlu üldyz*, t.; ذو ذوابه *zou zevâbè*, a.

COMIQUE, adj. com., qui appartient à la comédie, فتنه او بوندور *taqlîd oïouninè mensoub*. — Plaisant, propre à faire rire, مضحك *guldurêdjî*, t.; كولدريجي *mouzhik*, a.

COMIQUEMENT, adv., كولدريه جك *guldurêdjek minvâl*

uzrè, t.; نزل طريقه *hezl thariqè*, هزل *hezlen*, a.

COMITÉ, s. m., مجلس *medjlis*, مجلس خاص *medjlîci khâss*, a.; انجمن *endjumen*, p.

COMMANDANT, s. m., chef de troupe, صابطي - عسكري *'asker bâchi, zâbithi*. — Chef de bataillon, بيك باشي *biñ bâchi*. — d'une place, d'un château, دزدار *dizdâr*, p.; محافظ *mouhâfiz*, a. — En parlant d'un commandant européen, قومندان *qomandân*, t.

COMMANDE, s. f., commission, سپارش *ismârlama*, t.; سپارش *sipârîch*, p. — Ouvrage commandé ou de commande, اصمارليه ايشي *ismârlama ichi*, اصمارلنمش شي *ismârlanmîch chèi*, t.

COMMANDEMENT, s. m., ordre, امر *bouïourouq*, بيبورق *emr*, pl. a. احكام *evâmir*, حکم *hukm*, pl. احكام *ahkiâm*. — Injonction, تنبيه *tembîh*. — verbal, اغزدن تنبيه *aghyzden tembîh*. — par écrit, تحریرا امر *tahrîren emr*. — Autorité, pouvoir de commander, بيورمه *bouïourma*, t.; حکومت *hukioumet*. — Commandement, ordre écrit du grand-seigneur et revêtu de son monogramme, فرمان *fermân*, p. — Être sous le commandement, حکمی التندہ *hukmî altindè olmaq*. — Il a le commandement des troupes, عسکر اوزرينه حكومتی وارد *'asker uzerinè hukioumetl vârdur*. — Militairement on se sert également au-

jourd'hui en Turquie pour commandement du mot nouveau قوماندا *qomānda* ou قوماندای *qomandāi*. Voy. à ce mot le *Dictionnaire Turc-Français*. — Bâton de commandement, حکومت دکنکی *hukioumet deïnègui*. — Les commandements de Dieu احکام الهیه *ahkiāmi ilahüè*. — de l'Église, وصایای دین *ve-ḡāīā dīn*, a.

COMMANDÉ, E, adj., ordonné, مأمور *me'mour*, a. — Reçu en commission, اصدارلش *ismārlamich*, t.

COMMANDER, v. a., بیورم-ق *bouïourmaq*, t.; امرأ *emr it*. — On lui a commandé telle chose, اكا فلان *āka felān* شى *añā felān chei emr eilēdiler*. — Donner une commande à un ouvrier, اصدارلش *ismārlamaq*, t.; سپارش *sipārich it*, p.-t. — Commander un habit, برزوبایی *bir roubāi ismārlamaq*. — les troupes, اسکره حکم *askerè hukm it*. — Le père commande à ses enfans, پدر کندو اولادینه حکم ایدر *peder guendu evladinè hukm ider*. — Commander, v. a., être élevé au-dessus, حواله او *muchrif, havālè ol*. — Cette colline commande la ville, بو تپه شهرک اوزرینه حواله *bou tepè chehrüñ uzèrinè havālè dur*. — Avoir le commandement sur une armée, اسکر اوزرینه باش - سردار او *asker uzerinè bâch, ser-dār ol*.

COMMANDE, s. f., زعامت *z'yāmet*. — de Malthe, مالطه

جزیره سنک زعامتی *māltha djè-zirècinüñ z'yāmeti*, t. a.

COMMANDEUR, s. m., زعامت *z'yāmet sāhibi*, a.-t.

COMMANDITAIRE, s. m., مضاربه *mouzārèbè thariqilè ortāq*, t.

COMMANDITE, s. f., مضاربه *mouzārèbè ichtirāki*, اشتراکی *mouzārèbè thariqilè ortāqlyq*, a.-t.

COMME, adv. de comp., de même, کبی *guibi*, t.; مثللو *micillu*, a.-t.; مانند *mānend*, p. — Froid comme glace, بوز کبی صوغوق *bouz guibi soghouq*. — Comme vous, سزک *sizuñ guibi*. — Comme si, کویا *gouīā ki*, سانکه *sanki*.

— Comme, adv. de temps, فچانکه *qatchānki*, اول زمانکه *ol zemānki*.

Comme, dès qu'il entrait, کیردیکی *guirdigui guibi, zemān*.

— Comme je venais, بن کلور ایکن *ben guelur iken*. — Comme, conj.;

puisque, vu que, چونکه *tchunki*.

— Comme il faut, کرکی کبی *gueregui guibi*. — Comme par le passé, کماکان *kemā kiān*.

Comme, de quelle manière, نوجهیله *nèvedjhilè, nè sourètdè*.

— Comme, combien, نقدر *nèqadar, nè nè*. — Comme il est beau, نه *nè guzel dur*.

— Comme, autant que, قدر *qadar*. — Il n'est pas riche comme lui, انک قدر *anüñ qadar zenguin*

دکدر *dèildur*.

COMMÉMORATION, s. f., ne se dit proprement que du jour des morts, ذكر دعای اموات *zikri dou'ât emvât*. — En terme familier, mémoire, mention, ذكر *zikh*, a.; یاد *iād*, p.

COMMÉMORATIF, IVE, adj., ذكر ایدن *zikh iden*, a.-t.

COMMENÇANT, TE, s., مبتدی *mubtedi*, a.

COMMENCEMENT, s. m., ابتدا *ibtidā*, a.; باشلانغج *bāch*, باش *bāchlanghydj*, t. بدایت *bedāiet*, a. — de l'année, ییل باشی *iil bāchi*. — Dans le commencement, وقت بدایتنده *vaqti bedāietinde*.

COMMENCER, v. a., باشلامق *bāchlamaq*, شروع *shurou'*, مباشرت *churou'*, *mubācheret*, *aghāz it*. — Commencer une chose, بر ایشه باشلیق *bir ichē bāchlamaq*, t.

COMMENDATAIRE, s. m., زعامت صاحبی *z'yāmet sāhibi*, a.-t.

COMMENDE, s. f. Voy. COMMANDERIE.

COMMENSAL, pl. COMMENSAUX, adj. m., همسفره *hemsofra*, p.; طعام ایقاداشی *th'am āāqdāchi*, a.-t.

COMMENSURABILITÉ, s. f., طعام ایقاداشلیغی *th'am āāqdāchlighy*, a.-t.

COMMENSURABLE, adj. com., کرک عدد کرک مقیاس ایلا — *guerek'aded*, *guerek miqyās ilē mutenācyb olān*. — Quantités commensurables, مقادیر

کامله اوزره حسابی ممکن اولان کمیات *meqādiri kiāmilē uzrē hy-cābi mumkin olān kemtiāt*, a.-t.

COMMENT, adv. inter., de quelle manière, نه وچیلله *nē vedjhilē*, نه کونه *nē guionē*, نه شکل *nē chekil*, نیجه *nīdjē*. — Comment vous portez-vous? نیجه سکنز *nidjē sīnyz*, در میزاجکز نیجه *mizādjiñyz nīdjē dur*. — Comment cela s'appelle-t-il?

بوکا نه دیرلر *bouñā nē dirler*. — Exclamation d'étonnement, نصل *nacyl*. — Comment avez-vous fait cela? بونی نصل یاپدیکز *bounou nacyl iāptiñyz*. — Pour faire répéter un discours qu'on n'a pas compris, نصل اکلامدم *nācył, ānlamadum*. — Le comment, la manière dont une chose est arrivée, صورتی *soureti*, کیفیت حال *keifieti hāl*. — J'ignore le comment, صورتنی بیلم *souretni bilmen*.

COMMENTAIRE, s. m., sur un livre, شرح *cherh*, تفسیر *tefsir*, a. — Interprétation maligne, معنا *m'anā*, a. — Faire des commentaires, معنا بولمق *m'anā virmek*, *boulmaq*.

COMMENTATEUR, s. m., تفسیرچی *tefsirdji*, a.-t.; شارح مفسر *musessir*, *chārih*, a.

COMMENTER, v. a., un livre, شرح — تفسیر *cherh, tefsir it*. — sur les actions, les tourner en mauvaise part, معنا ویرمک — بولمق *m'anā virmek, boulmaq*, a.-t.

COMMÉRAGE, s. m., دیدی قودی *dēdi qodou*. Voy. BAVARDAGE.

COMMÉRÇABLE, adj. com., کچر *getcher*, t.; رایج *rāidj*, a.

COMMERCANT, E, s., تاجر *tādjir*, pl. a. تاجار *tuddjār*, بازرگان *bāzir-guān*, p.

COMMERCE, s. m., négoce, بازرگانلق *ālich virich*, *bāzyrguānlyq*, t.; تجارت *tidjāret*, a. — Le corps des commerçans,

تجار طایفه سی *tuddjār thāifēci*. — Fréquentation, communication, قونشلق *qonouchlyq*, اختلاط *ykhtilāth*, a. — Commerce de lettres,

مراسله *mektoublechmē*, مکتوبلشه *murāoelē*, a. — Union des sexes, جاع *djimā*. Voy. INTRIGUE.

COMMERCER, v. n., - بازرگانلق *bāzirguānlyq*, *ālich virich it*, تجارت *tidjāret it*, a.-t.

COMMERCIAL, E, adj., تجارته دائر *tidjāretē dāir*, a.-t.

COMMERCIALEMENT, adv., وجه *vedjhi tidjāret uzrē*, a.-t.

COMMÈRE, s. f., qui tient ou a tenu sur les fonds un enfant, صاغدیج قادن *sāghdidj qādyn*. — Femme curieuse et bavarde, پاکشاق *iānchāq qary*, ou simplement قری *iānchāq*, t.

COMMETTANT, s. m., وکیل ایدن *vekil idēn*, a.-t.; موکل *muvekkil*, a.

COMMETTRE, v. a., pratiquer, ارتکاب *ichlēmek*, t.; ایشلمک

irtikiāb it. — Un délit, ارتکاب جرم *irtikiābi djurm it*. — Un adultère, ارتکاب زنا *irtikiābi zinā it*. — Une faute, بر گناه ایشلمک *bir gunāh ichlēmek*. — quelqu'un, le préposer à, تعیین *nasb, ta'īn it*, ایشلمک *tesvīz it*. — Brouiller deux personnes, بی بوزشترمق *iki kichū bozuchturmaq*. — Se commettre avec quelqu'un, بر کهنسه *bir kimesnē ilē bozouchmaq*.

COMMUNICATOIRE, adj., منذر *munzir*, انذاری متضهر *inzāri mutezammin*, a.

COMMIS, s. m., employé de bureau, یازبجی *iāzīdji*, t.; کاتب *kiātib*. Le mot خلیفه *khalifē*, prononcé ordinairement *qalsa*, désigne également un commis d'administration et un garçon de boutique. — Le premier garçon d'une boutique, comme le premier commis d'une administration, se nomment *bāch qalsa*. On nomme aussi un chef de bureau ou premier commis کيسه دار *kicēdār, kecēdār*, t.-p.

COMMIS, E, adj., préposé à, مأمور *me'mour*, a.

COMMISÉRATION, s. f., اسیر کھکک *ecīrguēmeklik*, t.; شفقت *chefqat*, مرحمت *merhamet*, a.

COMMISSAIRE, s. m., délégué, قومسار *qomsār*, t.; وکیل *vekil*, a. — de quartier, صوباشی *sou bāchi*. — nommé par le gouvernement pour terminer une affaire spéciale, مباشر

Ordinaire, بیانی *baiāghy*. — Des termes, du langage; خوبزات *khoīrāt*. — Qui se trouve en abondance, بول *bol*, t.; کثرت اوزره *kesret uzre*. — Médiocre, qui n'est pas de première qualité, اوسط *evsath*. — Très-commun, de peu de valeur, قیمتی *qymēti* از *az*. — Le commun des hommes, عوام ناس *'avāmi nās*. — Le sens commun, حس مشترک *hassi muchtèrek*. — En commun, en société, بالاشترک *bil-ichtirāk*, a.

COMMUNAL, E, adj., بر کوپیک *bir keuīūn* اهالیسنده مشترک *ehālicinē muchtèrek*. — Biens communaux, قصبه نیک املاک عامه سی *qaçabanūn emlāki 'āmmēci*.

COMMUNAUTÉ, s. f., société de personnes vivant sous la même règle, جماعت *djèma'at*. — Le corps des habitans d'une ville ou d'un village, بیرو خلقی *ierlu khalqy*. — Société de biens entre plusieurs personnes, مشارکت اموال *muchārèkēti emvāl*. — En communauté, voy. En commun. — Biens communs, اموال مشترکه *emvāli muchtèrikè*.

COMMUNAUX, s. m. pl., pâturages, اوتلاقلری عامه *'ammē otlāqləri*, اوتلاقلری *bèilik otlāqləri*, t.

COMMUNE, s. f., corps d'habitans d'un village, des bourgeois d'une ville. — La commune de tel endroit, فیلان ییرک اهالیسی *fèlān ièruū ehālici*. — Communes, les peuples de la campagne, کوی خلقی *keuī khalqy*, t.

COMMUNÉMENT, adv., ordinairement, اوله کلدزک *ola guèlèrek*, t.; عادتیا *'ādēten*. — Généralement, عموماً *'oumoumen*, a.

COMMUNICABLE, adj. com., qui peut se communiquer (biens, pouvoir), بشقدیه کچه بیلور *bachqaïè guèchè bìlur*, t.; آخره تجاوز *'ākhèrè tèdjāvouz u sirāïēti mumkin*. — Que l'on peut dire, سوبلنور *seuīlènur*. — En parlant d'une maladie, اولاشغن *oulāchghan*. — En parlant de deux rivières, بری برپله قاوشه بیلور *biri biri ilè gavoucha bìlur*.

COMMUNICATIF, IVE, adj., qui se communique aisément, بشقدیه کچر *bachqaïè guetcher*, t.; ساری *sāri*. — Qui aime à communiquer ce qu'il sait, بیلدیکنی کتم ایتمز *bīldiguini ketm itmez*, t.

COMMUNICATION, s. f., action d'associer un autre à, حصه دارلق *hys-sèdārlyq*, مشارکه *muchārèket*, a. — Connaissance donnée à quelqu'un de quelque chose, اخبار *ykhbār*, اعلام *y'lām*. — Commerce, familiarité, قونشمه *qonouchma*, علاقه *'alāqa*, مخالطة *moukhālathat*. — par lettres, مکتوبلشده *mektoublechmè*, a. t.; مراسله *murācèlè*. — Passage, voie qui communique d'un lieu à un autre, کچه چک بیر یول *guè-tchèdjek ier*. — Porte de communication, اورنه قپو *orta qapou*, t.

COMMUNIER, v. a., قربان تناولی

ایبندرمک *qourbān tēnāvuli itturmek*. — Communier, v. n., قربان *qourbān tēnāvuli it*, a.-t.

COMMUNION, s. f., action de communier, قربان تناولی *qourbān tēnāvuli*. — Union de plusieurs dans une même foi, ملت *millet*, امت *oummet*. — des fidèles, امت مؤمنین *oummèti moumiūn*, a.

COMMUNIQUANT, E, adj., contigu, بشقی *bitichyq*. — Qui passe, pénètre, کچر *guetcher*, ت.; نافذ *nāfiz*, a.

COMMUNIQUER, v. a., rendre une chose commune à...., ویرمک *vīrmek*, کچورمک *guetchurmek*, اونیق *onamaq*. — Faire participer, حصه بخشا *hyssédār*, *hyssébakhch it*, اشتراك *ichtirāk it*. — Faire parvenir à...., ایصال *içāl it*. — Communiquer une maladie, اولاشترمق *oulāchturmaq*. — Donner connaissance, بیلدurmک *bīldurmek*, ت.; اخبار *ikhbār it*. — Avoir commerce, relation, کورشوک *gœuruchmek*, قونشوق *qonouchmaq*. — par messages, اولاق ایله *oulāq ilē mōukhaberē it*. — Communiquer, v. n., avoir communication, en parlant de deux appartemens, ایکی اوپه کچید ایله بری *iki odha ketchidūlē biri birinē mutevācūldur*. — Se Communiquer, v. réfl., الفت *ulfet*, *unsūiet*, *muvāncet it*, a.-t.

COMMUTATION, s. f., de peine,

تبدیل جزا *tahvīl*, *tebdili djeza*, نادیب صورت *teedib souretiaūn deichturilmēci*, a.-t. — En commutation de la peine de mort, بدل قتلہ *qatlē bedel*.

COMPACITÉ, s. f., اریلیک *irilik*, صغلق *seuqlyq*, ت.; کثافت *keçāfet*, a.

COMPACTE, adj. com., اری *iri*, صق *seuq*, کثیف *keçif*, a.

COMPAGNE, s. f., ایاقداش *aiāq-dāch*, ت.; قرینه *qarinet*. — Épouse, زوجه *zevdjē*, حلیله *halilē*. — Femme d'oiseau, دیشی *dīchi*. — ▲ l'égard des choses, اورتاق *ortāq*, ت.; رفیق *refiq*, a.

COMPAGNIE, s. f., société, réunion, مجلس *medjlis*, جمعیت *djemūiet*. — d'hommes, مجلس رجال *medjlīci ridjāl*. — de femmes, مجلس نسوان *medjlīci nisvān*. — Corps, جماعت *djemāat*, طایفه *thāifē*. — Assemblée de personnes qui conversent ensemble, مصاحبت *mouçāhebet*. — Tenir compagnie à quelqu'un, مصاحبت *muçāhebet it*. — Une bande, لای *alāi*. — Société de marchands ou de gens d'affaires, شرکت *çirket*, ا. — Nombre de gens de guerre sous un capitaine, بلوک *beuluk*. — Compagnie d'infanterie, پیاده بلوکی *piādē beulugui*. — de cavalerie, سواری بلوکی *souvāri beulugui*. — De Compagnie, adv., برابر *berāber*. — Aller de

compagnie, بيله کیتمک *bilè guitmek*.

COMPAGNON, s. m., camarade, associé, یولداس *ioldāch*, قفقدار *qafadār*, t.; رفیق *refiq* — d'armes, سفر یولداسی *sefer ioldāchi*. — Égal, اقران *agrān*. — ouvrier, قلفه *qalfa*. — Compagnon serrurier, چلنکر قلفه سی *tchelinguir qalfaci*, t.

COMPAGNONAGE, s. m., قلفه لوق *qalfalyq vaqty*, t.

COMPARABLE, adj. com., qui peut se comparer, قیاسه کلور *qyācè guetur*, اولنه بیلور *qyās olouna bîlur*, بکز دلور *beñzedilur*, t.; ممکن *mumkin ul-qyās*. — Semblable, بکزر *beñzer*, t.; مشابه *mu-chābîh*, معادل *mouadil*, a.

COMPARAISON, s. f., action de comparer, بکزتمه *beñzetmè*, قیاس *qyās*, تشبیه *techbîh*. — Assimilation, allégorie, تمثیل *temsîl*, pl. a., تمثیلات *temsîlât*. — Faire comparaison de deux choses, ایکی شی بری *iki chēi biri biri ilè qyās it*. — Par comparaison, eu égard à, par rapport à, نسبت ایله *nisbet ilè*, نظراً *nisbeten*, نسبة *nisbeten*, نظرًا *nazaren*, ایله *qyās ilè*. — Sans comparaison, بلا تشبیه *bilā techbîh*. — Comparaison, confrontation, مقابله *mouqābelè*, تطبیق *tathbyq*, a. — des écritures, یازولاری *iazouleri qārçhoulatma*, قارشولتمه *qārçhoulatma*, مقابله الخطوط *mouqābelet ul-khou-thouth*.

COMPARAÎTRE, v. n., devant un juge, en justice, حاکم حضورینه *hākim houזורینè tchiq-maq*, حضور محکمه یه کلک *houזורي mehkmètè guelmek*. — Faire comparaître les parties, احضار *ihzāri khoucēmā it*, a.-t.

COMPARATIF, IVE, adj., تشبیهی *tchbîhi*, قیاسی *qyācîi*, a.

COMPARATIF, s. m., t. de gram., اسم تفصیل *ismi tafzîl*, a.

COMPARATIVEMENT à, adv., نسبة *mouqābelècindè*, مقابله سنده *nisbeten*, a.

COMPARER, v. a., examiner le rapport qu'il y a entre les personnes et les choses, قیاس ا - ایلمک *qyās it, eîlèmek*. — Égaler, بکزتمک *beñzetmek*, برابر قومق *berāber qomaq*, معادل طوتهق *mou'ādil thoutmaq*. — Marquer les rapports de ressemblance, تمثیل - تشبیه *temsîl, techbîh it*. — Confronter, مقابله - تطبیق *mouqābelè, tathbyq it*, رویاروا *roubārou it*, یازولری *roubār it*. — les écritures, یوزلشترمک *iazouleri üzleçturmek*, t.

COMPAROIR, v. n. Voy. COMPARAÎTRE.

COMPARTIMENT, s. m., figures symétriques, رسم *resm*, pl. رسوم *ruçoum*, زمینلی زمانلی رسم *zemînly zemānly resm*. — Petites cases de tiroirs, حجره *heudjrè*, a.-t.

COMPARUTION, s. f., احضار *yhzār*, حاضر بولنده *hāzir boulounma*, a.

— en personne, بالنفس حاضر *binnefs hāzir boulounma*, a.-t.

COMPAS, s. m., instrument servant à décrire des cercles, پرکار *perkiār*, vulg. پرکل *perguicl*. — Décrire un cercle avec le — پرکار ایله *perkiār ilè dāirè tchēzmek*. — En t. de marine, compas, boussole, پوڤوله *pouçola*, t. — Compas de proportion, مقیاس *miqyās*, a.

COMPASSEMENT, s. m. — Ne se dit qu'au fig., dans le sens de régularité froide et affectée, سوزك ديزلمسى *seuzuñ dizilmèci*, t.

COMPASSER, v. a., mesurer avec le compas, پرکار ایله اولچمک *perkiār ilè eultchmek*, پرکارلمق *perkiārlamaq*. — Bien proportionner, اندازه ایله دوزمک — اویدرمق *endāzè ilè duzmek*, ouïdurmaq, تچیرپی ایله دوزمک *tchirpi ilè duzmek*. — Ses actions, کمال عقل *kemali 'aql udiqqat ilè hareket it*, a.-t.

COMPASSÉ, e, adj., personne — افعال واقوالنی دقت اوزره ترتیب *ef'ālu aqvālini diqqat uzrè tertīb iden kimesnè*, a.-t.

COMPASSION, s. f., اجیمه *adjīma*, t.; شفقة *chefqat*, مرحمت *merhamet*. — Avoir compassion de quelqu'un, اجیمیق *adjīmaq*, t.; مرحمت *merhamet it*, a.-t.

COMPATIBILITÉ, s. f., او یغونالیق *ouïghounlouq*, t.; موافقت *muwā-*

faqat. — d'humeur, امتزاج *intizādji thabi'at*. — d'esprit et d'idées, موافقت عقل و رای *muwāfaqati 'aqlu rēi*, a.

COMPATIBLE, adj. com., او یبار *ouïar*, t.; ممکن لامتزاج *mumkin ul-intizādji*, a.

COMPATIR, v. n., avoir compassion, اسیرکمک *adjīmaq*, *ecirguemek*, t.; مرحمت *merhamet it*. — Être compatible avec, او یبق *ouïmaq*, بری برینه او یبق *biri birinè ouïmaq*, t.; امتزاج *intizādji*. — Fermer les yeux sur les fautes de quelqu'un, گوز یوموق *guezuz ioummaq*, اغماض عین *yghmāzi 'ain it*, a.-t.

COMPATISSANT, e, adj., اسیرکیجی *ecirguèidji*, t.; مرحمتلو *merhametlu*, شفقتلو *chefqatlu*, a.-t.

COMPATRIOTE, s. com., همشهری *hemchehri*, t.; هموطن *hemvathan*, a.

COMPENDIUM, s. m., اجمال *idj-māl*, مجموعه *medjmou'a*, a.

COMPENSATION, s. f., dédommagement, عوض *yvaz*, مقابله *mouqābelè*. — En compensation de, Action de compenser les avantages et les désavantages, موازنه *muwāzenet*, a. — Dédommagement, تضمین *tāzmīn*, a.

COMPENSER, v. a., عوض *yvaz* *it*, عوض و برمک *yvaz virmek*, بدل *bedel it*, عوضلماق *ivāzlamaq*, تضمین *tāzmīn it*. — Dédommager, ضرری *ضرری*

چيقرمق *zarari tchiqarmaq*, a.-t.

COMPÉPAGE, s. m. fam., صاعدجلقى *sāghdidjlyq*, t. — Accord, camaraderie, ارقداشلق *arqadāchlyq*, t.

COMPÈRE, s. m., qui tient un enfant sur les fonts, صاعدج *sāghdidj*. — Camarade, soutien, ارقداش *arqadāch*. — Gaillard, éveillé, fin, حيله كار *hilekiār*, a.-p.

COMPÉTENCE, s. f., droit de connaître et de juger, حكم وراى *hukmu irāy* و بىرمكه صلاحيتى *hukmu rei vir-mèie salāhüiti*. — Ceci n'est pas de ma compétence, بوماده نك حكيوى *bu mādē nēk hūkiyū* بنم اموريند متعلق شيلردن دكلدر *bou mādēnuñ hukmi benum ou-mourinē mutē allyq cheilerden dēildur*. — Capacité, قابليت *qābilüet*, وقوف *vouqouf*, a. — Concurrence, هم مطلب *hem mathlab*, a.

COMPÉTENT, e, adj., qui a le droit de juger, حكم وقضايه قابليت و *hukmu qazāiē qābilüeti istyhqāy olān*. — Suffisant, بىتر *bi-tēr*, t.; وافي *vāfi*, a. — Age, سن كافي *sinni kiāfi*. — Capable de, اهل *qābil*, مقتدر *mouqtēdir*, قاضى *chli vuqouf*. — Juge, بالاستحقاق *qāzū bil-istihqāq*. — Qui appartient, qui est dû, راجع *rādjiy*. — Partie compétente, راجع اولان *rādji olān hyssē*, a.-t.

COMPÉTER, v. n., appartenir à, متعلق او *mutē allyq ol*. — Être de la compétence, عائد راجع *rādjiy*,

'*āid*, a.-t. — Ce qui peut compéter ou revenir par droit d'héritage, ميراثدن عائد اولان حق *mirāsten 'āid olān haqq*.

COMPÉTITEUR, s. m., هم مطلب *hem mathlab*, a.; اونكولشچى *eunēgulechdji*, t.; رقيب *raqyb*. — C'est son compétiteur, مطلبده *mathlabdē raqybīdur*.

COMPILATEUR, s. m., انندن بوندن آلوب جمع ايدن *andan boundan ālup djem' iden*, دبرجى *dirīdji*, t.; ملقط *mulaqqyth*, a.

COMPILATION, s. f., مجموعه *medj-mou'a*, a.; دبرنتى *dirinty*, t.

COMPILER, v. a., انندن بوندن جمع ا *andan boundan ālup djem' it*, تعلق *telaquth it*, a.-t., ديرمك *dirmek*, t.

COMPLAINANT, e, s., شكايتچى *chikiāietdji*, a.-t.; شاكى *chāki*, دعوا ايدن *d'avā iden*, متشكى *mutechekki*, a.-t.

COMPLAINTÉ, s. f., plainte en justice, دعوا شكايت *chikiāiet*, فریاد *d'avā*. — Chanson plaintive, قصيدهسى *feriād u syghān qacidēci*. — Complaintes. Voy. LAMENTATIONS.

COMPLAIRE, v. n., خاطر آلمق *khāthyr ālmaq*, گوزتهك *gueuzetmek*, رضا كوسترمك *rizā gueustermek*, خوش ا *gueñuli khoch it*. — Pour vous complaire, تطيب *tathūbi khathyri-nyz itchoun*. — Se Complaire en

v. réfl., se plaisir en soi-même, **حظا**
hāzz it, a.-t.

COMPLAISAMMENT, adv., **كوكل**
ايله *gueuñul ilè*, t.; **ملاطفته** *mulā-*
thafetilè, **حسنا** ايله *husni rizā*
ilè, a.-t.

COMPLAISANCE, s. f., douceur d'es-
prit, **خاطر شناسلق** *khāthyr chi-*
nāslyq **رضاجوبى** *rizādjouï*, a.-t.;
ملاطفته *mulāthafet*. — Ayez la
complaisance de, **كرم ايله** *kerem eilè*.
— Auriez-vous la complaisance de,
عنايت ايدرميسكز *ynāiet idermi-*
siñyz. — Par complaisance pour
vous, **خاطر كز ايجون** *khāthyrñyz*
itchoun. — Effet et marque de com-
plaisance, **خاطر كوزتملكك** *khā-*
thyr gueuzetmeklik, **راضيلق** *rāzi-*
lyq, a.-t.

COMPLAISANT, e, adj., qui a de la
complaisance, **خاطر شناس** *khāthyr*
chinās, **كوكل خوش ايدىجى** *khoch*
gueuñul khoch ididji, **خاطر ياپان**
khāthyr iāpān. — Assidu auprès
d'un autre, qui s'attache à lui plaire,
مداهنه جى امر قولى *enr qouly*,
mudāhenèdji, a.-t.

COMPLÉMENT, s. m., **تته** *tetim-*
mè, **تاملق** *tamamlyq*. — Complé-
ment d'une somme, **تكلمة مبلغ**
tekmilè meblagh. — Achèvement,
fin, **تمامة** *temāmet*, a.; **بتورملىكك**
biturmeklik, t.

COMPLET, ÊTE, adj., **بتون** *butun*,
t.; **تمام** *temām*, **كامل** *kiāmil*,
mukemmel. — Trois jours complets,

اوج كون تمام *utch gun tamām*.

COMPLÉTEMENT, s. m., action de
rendre complet, **تماملما** *temamlama*,
t.; **تكميل** *tekmil*, **استكمال** *istik-*
māl. Voy. ACHÈVEMENT. — Com-
plet, adv., **تمامجه** *tamāmdjè*,
بوسبتون *busbutun*, t.; **تكميلا** *tek-*
milen, **بالتمام** *temāmen*, **بيلتمام**
bittemām, **بالكلىه** *bil-kullüè*, a.

COMPLÉTER, v. a., **تماملق** *te-*
māmlamaq, **تكميل - اتمام** *tekmil*,
itmām it, a.-t.

COMPLEXE, adj. com., **مركب**
murekkeb, a.; **قاريشق** *qārichyq*. —
Argument complexe, **مسلة مركبه**
mecelèi murekkèbè.

COMPLEXION, s. f., constitution
du corps, **تركيب بدن - جسد**
terkibi beden, **دجعد بدن** *djeced*,
بنیه بدن *bunüèi beden*, a.; - **وجودك قورلشى**
vudjouduñ qouroulichy, **ياپوسى**
iā-pouçou. — Humeur, inclination,
خوى *khouï*, p.; **مزاج** *mizādj*,
طبيعت *thab'yat*, a.

COMPLEXIONNÉ, e, adj., (bien),
معتدل المزاج *mu'tedil ul-mizādj*.
— Mal complexionné, **ضعيف**
تركيبى *z'aïf utterkib*, a.; **تركيبي**
ضعیف - فاسد *terkibi z'aïf, fācid*,
a.-t.

COMPLICATION, s. f., **قارشلق**
qārichyqlyq, t.; **اختلاط** *ikhtilāth*,
مخلوطیت *makhlouthüet*, a.

COMPLICE, adj. com., **هم تهمت**
hem teuhmet, p.-a.; **قباحت**

شربك *qabāhat ortāghy*, t.; اورتاغی *cherik*, a.

COMPLICITÉ, s. f., قباحه *qabāhat ortāglyghy*, a.-t.; جرمداشلق *djurm dāchlyq*, تهمت *muchāreketi* مشارکت جرم - تهمت *djurm*, *teuhmet*, a.

COMPLIES, s. f. pl., prières après vêpres; اخشام - پاتسی نهماری *akhchām*, *iātsy namāzi*, t.

COMPLIMENT, s. m., paroles de civilité et de respect, salutations, تحییه *dou'ā*, تحییه *tahüè*. — Après les complimens et salutations, تحییه *tahüè* و ثنا مراسمنی ادا ایتدکده *vu cenā merācimini edā ittiqta*. — Félicitations, تهنية *tehniet*, *tehnè*, pl. a. تبریک *tehnāt*, تبریک *tebrīk*, a.; تبریک دعاسی *tebrīk dou'āci*. — Mauvais complimens, دعای ناخوش *nākhoch dou'ā*. — Cérémonie, تکلیف *teklīf*, au plur. تکلیفات *tekellufāt*. — Trêves de complimens, تکلیفسز اوله لم *teklīfsyz olalum*.

COMPLIMENTER, v. a., تبریک ا *tebrīk it*, a.-t. — quelqu'un sur son emploi, تبریک منصب ا *tebrīki mañçoub it*.

COMPLIMENTEUR, adj., تملیق *temelluq idtdji*, ایددیجی *tekelustu*, a.-t.

COMPLIQUÉ, e, adj., composé, mêlé avec d'autres, قارشق *qārīchyq*, t.; مخلوط *murekkeb*, مرکب *makhlouth*, a. — Les maladies com-

pliquées, امراض مرکبه *emrāzi murekkebè*. — Embrouillé, قارشق *qārīch mourich*, قارمه *qārma qārīchyq*, t.

COMPLIQUER, v. a., mêler, قارشترمق *qārīchturmaq*. Voyez EMBROUILLER.

COMPLOT, s. m., کیزلو اتفاق *guizlu ittifāq*, ou simplement اتفاق *ittifāq*, a.; بیراملزقده برلشیه *īarā-mazlyqta birleçhmè*, t.; خیانت *khyānet*, a.; بیرامز قصد *īarāmaz qasd*.

COMPLOTER, v. n., کیزلوجه عقد *guizludjè 'aqdi ittifāq it*, اتفاق ا *ittifāq it*, قصد ا *qasd it*, a.-t., بیراملزقده عهدلشیه *īarā-māzlyqta 'ahdleçhmek*.

COMPONCTION, s. f., پشمانلق *pichmānlyq*, t.; ندامت *nedāmet*, a.

COMPORTER, v. a., permettre, souffrir, supporter, چکیک *tçekmek*, t.; کونترمک *gueuturmek*, او متحمل *mutehammil ol*. — Votre revenu ne comporte pas tant de dépenses, ایرادکزک قلتی بو قدر *irādīñyzuñ qyllèti bou qadar masrafè mutehammil dèil dur*. — Se Comporter, v. réfl., حرکت ا *hareket it*. Voyez SE CONDUIRE.

COMPOSÉ, s. m., ترکیب *terkīb*, a.; ترکیبلنمیش شی *terkiblenmich chei*, t.-a. — Un composé de différentes parties, اجزای مختلفه دن

ترکیب عبارت بر ترکیب *edzāi moukhtelijēden 'ybāret bir terkīb.*

COMPOSÉ, E, adj., مرکب *murekkeb*, a.; دوزلمش *duzulmich.* — Mot —, لفظ مرکب *lafzi murekkeb.*

COMPOSER, v. a., faire un tout de plusieurs parties, دوزمک *duzmek*, دوزلمتک *duzeltmek*, یایمق *iāpmaq*, t.; ترکیبلمک *terkiblemek*, ترکیب *terkīb it*, a.-t. — un ouvrage d'esprit, یایمق *iāpmaq*, t.; تصنیف - تالیف - انشا *tasnīf, tēlif, inchā it.* — Inventer, ایجاد *idjād it.* — des vers, شعر یایمق *ch'ir iāpmaq.* — un air en musique, مقام یایمق *maqām iāpmaq.* — son visage ou se composer, چهره‌یی *tchehrēi divichurmek*, t.; شکل و سیمایی جمع و تالیف *cheklu simāi djem' u tēlif ēilemek.* Voyez CAPITULER. — Composer, en t. d'imprimerie, assembler les caractères pour en former des mots, حرفلری دیزمک *harfleri dīz-mek*, a.-t.

COMPOSITEUR, s. m., de musique, الحان مصنفی *elhān mouçannifi*, مقام قویبجی *maqām qoūdjī.* — Amiable —, arbitre, مصلح *moustyh.*

— d'imprimerie, حرفلری دیزبجی *harfleri dizīdjī*, a.-t.; مرتب *murettib*, a.

COMPOSITION, s. f., action de composer, دوزمکلمک *iāpma*, دوزمکلیک *duzmeklik*, دوزن *duzen*, t.; ترکیب *terkīb.* — La composition du corps

humain, ترکیب بدن انسان *terkībī bedeni insān.* — d'un ouvrage d'esprit, تصنیف *tasnīf*, تالیف *tēlif*, انشا *inchā.* — Métal composé, اجزای مختلفه دن مرکب *edzāi mukhtelijēden murekkeb bir m'aden.* — Accommodement, اوزلاشمه *ouzlachma*, t.; صلح *soulh*, a. — Arrangement des caractères d'imprimerie, حرفلرک *harflaruñ dīzilmēci.* — Capitulation, ویره *vīrē.* — Par composition, صلح طریقیله *soulh tharyqīlē.*

COMPOTE, s. f., رچل *retchel.* — de poire, ارمود رچلی *armoud retcheli*, t. — En Compote, adv., ازدرلمش *ezdurilmich.*

COMPRÉHENSIBLE, s. f., اکلاشلور, *añlāchileur*, t.; ممکن لادراک اولان *mumkin ul-idrāk olān*, a.-t.

COMPRÉHENSION, s. f., اکلایش *añlāich*, t.; قوت ادراک *idrāk*, قوت مدرکه *qouveti mudrikē*, ou simpl. مدرکه *mudrikē.* — Il a la compréhension facile, قوت مدرکه‌ده *qouveti mudrikēdē sur'atu souhoulet sāhibidur.*

COMPRENDRE, v. a., contenir, renfermer en soi, آلمق *ālmaq*, ایچنه آلمق - طوتیق *itchinē ātmaq*, thoutmaq, t.; - اشتمال *ichtimāl*, *ist'āb it*, احاطه *muchtēmil ol*, او *ihātha it.* — Y compris, مشتملاً

muchtemilen. — Faire entrer dans un tout, *اېچنە قوبىق* *itchiné qoïmaq*, t.; *ادخال* *derdj*, *ikhāl it.* — Faire mention, *ذکر* *zīk it.* — Concevoir, *اکلامق* *ān-lamaq*, *بىلەك* *bīlmeq*, t.; *فهم* *feh̄m*, *derk*, *idrāk it*, a.-t. — Je ne puis comprendre, *اڭلايماق* *ānlaïāmam.*

COMPRESSE, s. f., *بز يىدىغى* *bez iastighy*, t.

COMPRESSIBILITÉ, s. f., *صىقىشغە* *syqychmagha guelmek-lyk*, *انحصار* *inhyçār*, *تضايق قابىلىتى* *tezāuq qābiliïeti*, a.-t.

COMPRESSIBLE, adj. com., *صىقىشە* *syqycha bīlur*, t.; *قابل* *qābili tezāuq*, a.

COMPRESSION, s. f., action de comprimer, *صقلمە* *syqylma*, *صىقىشە* *syqychma*, *بىسمە* *basma*, *تضييق* *tazūiq*, a.

COMPRIMÉ, e, adj., *صقلمىش* *syqylmich*, *باصلمىش* *bācylnich*, t.; *تسكىن بولمىش* *teskīn boulmich*, a.-t.

COMPRIMER, v. a., presser ou ser-
rer, *صقماق* *syqmaq*, *صقماق* *qys-
maq*, *صقشدرمق* *bāsmacq*, *صقشدرمق* *syqichturmaq*, t.; *تضييق* *tazūiq it*, a.-t. — une faction, la contenir;
— des factieux, au fig., les contenir,
فتندىنى باصدرمق *fit-
nēi bāsturmacq*, *teskīn it*, a.-t.

COMPROMETTRE, v. a., exposer
quelqu'un à des chagrins, à une
peine, *اوغراتمق* *oghrātmacq* — *بلایە صوقمق* *belāïē soqmacq*, *oghrātmacq*. — Mettre

en danger, *مخاطره بيه قومق* *mou-
khātārāta qomacq*. — Compromettre
sa vie, *اوينمق* *oïnamacq* — *اتمق* *ātmacq*. — Passer un
compromis, *معاھدە* *mou'āhedē it.*
— Compromettre, v. n., convenir
d'arbitres, *میانچى حکم* *miānçy huk-
m*, *داوراينە حوالە* *da'vacini mīāndji huk-
mu rēinē havālē it.* — Se compro-
mettre, v. réfl., *مخاطره بيه* *mou-
khātārāta qomacq*. — sa réputation, *عرض* *yrz u nā-
moucīnē khalel gueturmek.*

COMPROMIS, s. m., *مقاولە سندی* *mouqāvelē senedi*, *کاغدی* *kiāghydi*, a.-t.

COMPROMISSAIRE, COMPROMISSION-
NAIRE, s. m., *میانچى* *miāndji*,
يارغوجى *iārghoudji*, t.

COMPTABILITÉ, s. f., *حساب* *hiçāb*, *وېر مەكلىك* *vīrmeklik*, t.;
كلفت حساب *kelfeti hiçāb*, a.

COMPTABLE, adj. com., *حساب* *hiçāb*, *وېر مەكلىك* *vīrmeklik*, t.;
مجبور *medj-
bour*, *دفتر طوتان* *defter thoutan*, a.-t.

COMPTANT, adj. et s. m., argent
en espèce, *نقد* *naqd*, pl. a. *نقود* *nouqoud*, *نقد اقچە* *naqd aqtchē*, a.-t. —
Comptant, adv., en espèces, *نقد* *naqd*, *حاضر اقچە* *hāzyr aqtchē*, a.-t. —
نقد اولدوق *naqd olaraq*, a.-t.; *نقد* *naqden*, a.

COMPTE, s. m., *حساب* *hiçāb*, a.; *صايبى* *sāiïy*, t. — Faire ses
comptes, régler ses comptes avec

quelqu'un, حساب ! *hyçāb it.* — Régler un — قطع حساب *qath'y hyçāb it.* حسابلشمق *hyçāblachmaq.* — Papier sur lequel est écrit un compte, دفتر *defter.* — Compte de recette et de dépense, واردات و مصروفات دفتری *vāri-dāt u masroufāt defteri.* — Au fig., récit, rapport, نقل *naql,* تقریر *taqrîr.* — Rendre compte, — نقل *naql,* تقریر *taqrîr it.* — Mettre sur le compte de quelqu'un, lui attribuer, اسناد *isnād it.* — Prendre sur son compte, اوزرینه آلمق *uzerîne ālmaq, t.;* درعهده *der'ouhdè it, p.-a.-t.* — A votre compte, suivant votre opinion, سزه *sizè gueuzè.* — Au compte de, فلانک ذمتنده *felānuñ zimmetindè.* — Compte, profit, avantage, کار *kiār.* — Il y trouve son compte, ینه کار ایدر *inè kiār ider.* — Faire tenir compte de, estimer, صایبق *sāймаq, t.;* اعتبار *'ytibār it, a.-t.* — Faire compte, avoir le projet d'aller, کیتمک نیتنده اولمق *güitmek nüetindè olmaq.* — Au bout du compte, adv., حاصل کلام *hā-cyil kelām.* — A compte, s. m.,

پیشین آچه *pichîn āqtchè.* — A compte sur, محسوب اولدوق *mah-soub olaraq,* محسوب *mahsouben.* — A bon compte, اوجز *oudjouz, t.*

COMPTER, v. a., calculer, صایبق *sāймаq, t.;* حساب *hyçāb it.* — de l'argent, آچه صایبق *āqtchè sāймаq.* — sur ses doigts, پارمق

ایله صایبق *pārmaq ilè sāймаq,* پارمق حسابی *pārmaq hyçābi it.* — Compter avec quelqu'un, حسابلشمق *hyçāblachmaq.* — Faire le dénombrement, تعداد *te'adād it.* — Payer, s'acquitter, ادای دین *edāi dèin it.* — Rendre compte, حساب و برمک *hyçāb vîrmek.* — Se proposer de —, نیت *nüet it,* نیتده *nüetindè ol.* — Il compte partir, کیتمک *güitmek nüetindè dur.* — Présumer, عدا *sāймаq, t.;* 'add *it.* — Estimer, réputer, اعتبار *'ytibār it.* — Compter pour rien, بر شییه *bir cheiè sāmāmaq.* — Compter, v. n., faire fond sur, طیانق *dhaiān-maq,* کونمک *guwenmek,* اعتماد *'itimād it.* — Espérer, اوممق *oummaq.* — Croire, اینانمق *inānmaq.* — J'ai compté sur votre parole, سوزکزه ایناندم *seuzuñuzè ināndum.* — Compter ses pas, marcher lentement, یواش *ïavāch ïavāch iuru-mek.*

COMPTEUR, s. m., celui qui compte, صایبجی *sāidji.* — Pièce d'horlogerie, برچرخى *sā'atuñ bir tcherkhy, t.*

COMPTOIR, s. m., table sur laquelle le marchand compte son argent et sur laquelle il étale la marchandise, پیشته *pichtakhta.* — Chambre où travaillent les commis, بازارچیلر اوطهسی *ïazidjiler odhaci.*

ol, a.-t. — Ceci vous concerne, بو سزه راجعدر *bou sizè rādji' dur*.

CONCERT, s. m., harmonie de voix et d'instrumens, سس و ساز *ses u sās ouïghounlyghy*, t. — d'instrumens, توافق آلات *tevāfuqy ālāti mouçiqy*.

Réunion musicale, سازنده *sāzende vü khā-*

nende djem' eti. — Union, برلك *birlik*, t.;

اتفاق *ittifāq*. — D'opinion, اتفاق ارا *ittifāqi arā*. — De

Concert, adv., سوز برلكيله *seuz bir-*

ligulè, بالاتفاق *bil-ittifāq*, a.

CONCERTANT, e, s., برابر ساز *berāber sās tchālān*, t.

CONCERTÉ, e, adj., ميصم *mouçammem*, a.;

اتفاق ارا ايله *ittifāqiarā ilè qarār-*

dādè olmuch, a.-t. — Étudié, affecté, دوزكون *duzulmich*, *duz-*

gun, تکلفلى *tekellustî*, a.-t.

CONCERTER OU SE CONCERTER, v. a., conférer ensemble, سوبلشمك *seuilechmek*, برا سوزى *seuzi bir it*.

— Traiter d'une affaire, مذاكره *muzākere it*. — une entreprise avec, بالاتفاق ترتيب *bil-ittifāq ter-*

tib it, a.-t.

CONCESSION, s. f., don, octroi, انعام *in'ām*, كرم *kerem*, عطيه *'athîè*.

— que fait une partie contractante à l'autre, مساعده *muç'edè*. — Cession, abandon, فراغت *ferāghat*. — Terrain concédé par le souverain, بغشلامش ير *baghichlanmich ier*. —

Figure de rhétorique par laquelle on accorde ce qu'on ne peut disputer, تسليم *teslîm*. — Je cède, je me rends, واردر تسليم *teslimum vārdur*.

CONCESSIONNAIRE, s. m. — d'un privilège, اجازتى آلان *idjāzeti ālān*. — d'un terrain colonial, انعام

اولنمش يرى آلان *in'ām olounmich ieri ālan*, a.-t.

CONCETTI, s. m., نكتة *nuktet*, vulg. *nuktè*, a.

CONCEVABLE, adj. com., اكلاشاور *anlāchileur*, t.;

فهمى ممكن *fehmi mumkin*, a.-t.;

ممكن لادراك *mumkin ul-idrāk*, a.

CONCEVOIR, v. a., devenir grosse d'enfant, كبه قالمق *guebè qālmaq*, t.;

كبه او *guebè ol*; se dit également en parlant des animaux. — Entendre, اكلامق *añ-*

lāmaq, بيلمك *bilmek*, t.;

فهم *fehmi*, ادراك *idrāk it*. — Exprimer, افاده *afādè* — ادا *adā*, بيان *beïān*, *ifādè, edā it*. — Cette phrase est conçue en termes obscurs, بوتركيب

كلمات مبهمه ايله افاده اولنمشدر *bou terkîb, kelimāti mubhemè ilè ifādè olounmichtur*. — Éprouver,

كوكلده حاصل *hyss it*, حس *hacyl it*. — Nous en avons conçu une grande joie, بوندن

سرور موفورمز حاصل اولمشدر *boundan sourouri mevjourumuz hā-*

cyl olmuchtur.

CONCIERGE, s. m., قوجى *qa-*

پودجى *poudji*, قوناق بكچيسى *qonāq bek-*

tchici. — d'une prison, زندان *zindān bektchici*, t.

CONCIERGERIE, s. f., demeure ou appartement d'un concierge, زندان *zindān bektchici odhaci, qonāghy*. — Prison du palais de justice, محکمه زندانی *mehkemē zindāni*, a.-t.

CONCILIABLE, adj., اوزلاشدرور *ouzlāchturur, ouïdouroulour*, t.; قابل اصلاح *qābil ul-is-lāh*, a.

CONCILE, s. m., پستقپوسلار *pisqoposlar djem'eti*, t.-a.

CONCILIABULE, s. m., concile illégalement assemblé, شرعی اولمیان *cher'y olmaïān rouhbān medjl'ici*. — Personnes assemblées pour un complot, براماز *ïarāmāz djem'eti*, t.-a.

CONCILIANT, E, adj., اوزلاشترنجی *ouzlāchturidji*, t.; مصلح *mouslyh, dilnūvāz*, p.

CONCILIATEUR, TRICE, substantif, مصلح *bārichturidji, mouslyh*, pl. a. مصاحون *mousli-houn*.

CONCILIATION, s. f., اوزلاشترمه *ouzlāchturma, islāh*, اصلاح *islāhi beïn ezzāt*, a.

CONCILIER, v. a., accorder des personnes, اوزلاشترمق *ouzlāchturmaq, bārichturmaq*, t.; توافق *islāh it*, a.-t. — les choses, اوزلاشترمق *ouïdourmaq*, t.; توافق *tevfîq it*. — Se concilier, v. réfl., sympathiser, اوزلاشترمق *ouzlāchmaq*,

امتزاج *bārichmaq*, t.; جلب *imti'adji it*. — Attirer, اوزلاشترمق *djelb it*. — Se Concilier, v. pro., s'accorder, اوزلاشترمق *ouïdouroulmaq, tevāfuq it*. — Se concilier l'amitié, les bonnes grâces de quelqu'un, بر کمسنه نک خاطرین اله *bir kimesnènuñ khāthyrin elē ālmaq*. — les esprits, جلب قلوب *djelbi qouloub it*.

CONCIS, adj., مختصر *qysça, moukhtaçar*, a. — Écrire en style concis, مجلاً یازمق *mudjmelen iāzmaq*. — Discours — کلام موجز *kelāmi moudjez*.

CONCISION, s. f., اختصار *ykhti-çār*, a.

CONCITOYEN, NE, s. همشهری *hem-chehri*, t.

CONCLAVE, s. m., یکی بر پاپا *ieñi bir pāpā intikhābi itchoun qārdināllaruñ djem'eti*, t.

CONCLU, E, adj., بغلنمش *bagh-lanmich*, t.; منعقد *mun'aqyd*, a.

CONCLUANT, E, adj., اثبات ایدن *isbāt iden, netidjèlu*, a.-t.; مثبت *musbit*, a. — Preuve concluante, دلیل منتج اثبات *delili muntidj ul-isbāt*.

CONCLURE, v. a., terminer, بغلق *baghlamaq, kesmek*, t.; قرار و بر مرک *aqd it*, a.-t. — Venir à conclusion, résoudre, قرار و بر مرک *qarār vîrmek, netidjè tchiqarmaq*. — Conclure un discours, ختم کلام ایلمک *khātmi*

kelam eilèmek. — Un traité عقیدت *aqdi mou'ahèdè it.* — Inférer de, حکم چیقارمق *hukm tchiqārmaq,* استدلال *istidlāl it.* — Il en conclut de là que, بوندن شو حکمی *bundan chou hukmi istimbath eilèdiki.* — Que faut-il en conclure? نتیجه سی ندر *netidjèci nèdur.* — Terminer, بتورسک *bîturmek,* برطرف قطع *qath it,* اثبات *ber tharaf it.* — Prouver bien, اثبات *isbāt it.* — Proposer les fins de la demande (en parlant d'un avocat), کلامه قرار - نتیجه وبرمک *kelāmè qarār, netidjè vîrmek.* — Donner son avis, رای وبرمک *rei vîrmek,* حکم *hukm it,* a.-t.

CONCLUSIF, VE, adj., قرار - نتیجه وبرر *qarār, netidjè vîrur,* a.-t.

CONCLUSION, s. f., fin d'une affaire, بغلیش *baghlaich,* بتورم *biturum,* بتم *bitum,* t.; اتمام *itmām.* — d'un discours, ختم *khatm,* خاتمه *khātīmè.* — Résolution, قرار *qarār.* — Conséquence d'un raisonnement, نتیجه *netidjè,* pl. a. نتایج *netāidj;* حکم *hukm,* pl. احکام *ahkiām.* — Conclusions, demandes des parties en justice, مستدعا *istid'ā,* استدعا *mustèd'ā,* a.

CONCOMBRE, s. m., خیار *khyār.* — sauvage, یبان خیار *iabān khyāri.* — Concombre confite au vinaigre, خیار ترشیسی *khyār turchuçu,* t.

CONCOMITANCE, s. f., برابرمک

berāberlik, t.; مصاحبت *muçāhabet,* مرافقت *murāfaqat,* a.

CONCOMITANT, E, adj., معیتنک *ma'ietindè boulounān,* a.-t.; مقارن *mouqārin,* a.

CONCORDANCE, s. f., اویغونلق *ouïghounlyq,* t.; مطابقت *mutābaqat,* موافقت *muvāfaqat,* a. — de l'adjectif et du substantif, صفت *syfat u mev-soufūn muvāfaqati.*

CONCORDAT, s. m., مواد دینییه *mevāddi dinīièrè dāūr mu'ahèdè,* a.-t.; ریم پاپا ایله *rīm pāpā ilè mou'ahèdè.*

CONCORDE, s. f., کوکل برلکی *gueuñul birligui,* برلک *birlık,* اتفاق *ittifāqlyq,* a.-t.; اتفاق *ittifāq,* اتحاد *ittihād,* a.; یکدلی *iekdili,* p.

CONCORDER, v. n., برلشمک *birlechmek,* او یکدل *iekdil ol,* p.-t.; مطابق *muthābyq,* او *muvāfyq ol,* a.-t.

CONCOURIR, v. n., برابر, برابرجه *berāber ichlèmek;* چالشق *berāberdjè tchālichmaq.* — Tendre au même but, disputer de mérite pour une chose, اوستلک *ustlik d'avācini it.* — pour, être en concurrence pour, اونکولک *eunègulik it,* رقیب *eunègulechmek,* او *raqyb ol,* او *hem mathleb ol.* — En t. de géométrie, se rencontrer, اجتماع *iltiqā,* idj-timā' it.

CONCOURS, s. m., action d'agir conjointement, برابرجه عمل ایلمه *beräberdjè 'amel cïlèmè*. — Rencontre, یاردملشمه *ïärdumlachma*, t.; مقارنت اعانت *mouqärèneti 'yänet*. — Affluence de monde, قلبالق *qalabälyq*, t.; ازدحام *khalquñ ucmègui*, اوشمکی *izdthämi näs*. — Réunion, اسم عين *idjtimä'*. — pour un prix, مكافات دعواسی *mukiäfsät d'äväci*, a.-t.

CONCRET, ÉTE, adj., coagulé, منجمد *qouïoulanmich*, قویولنمیش *mundjemid*, a. — (terme), اسم عين *ism 'ain*.

CONCRÉTION, s. f., توپولنمه *thoplanma*, t.; تجمع *tedjemmu'*, a.

CONCUBINAGE, s. m., بله یاتمقلق *bilè ïätmaqlıq*, t.; اشلنمکک *echlenmeklik*, مجامعه *mudjämè'a*, a. — Vivre en concubinage, اوطلق *odhalyq thoutmaq*, t.

CONCUBINAIRE, s. m., نکاحسز *nikiähsiz*, عورتله یاتنان ارکک *'avretilè ïätän erkek*, t.

CONCUBINE, s. f., اوطلق *odhalyq*, اویناش *oïnächma*, اویناش *oïnäch*, t.

CONCUPISCENCE, s. f., شهوت *shevet*, a. — Désir de la —, نفس *nefs 'ärzoury*, pl. شهوات *shevāti nefsänië*.

CONCUPISCENT, E, adj., آرزولایجی *ärzouläidji*, t.; نفس آرزوسنه مبتلا *nefs ärzoucine mübtela*, a.-t.

CONCUPISCIBLE, adj., نفسانی *nefsäni*, a.

CONCURREMMENT, adv., conjointement, بيله *bilè*, برابرجه *beräberdjè*, t. — Par concurrence, هم *hem mathleb olaraq*, اولدرق *raqäbet ilè*, a.-t.

CONCURRENCE, s. f., prétention de plusieurs à la même chose, هم مطلبلق *hem mathlablyq*, a.-t.; اونکولک *eunègulik*, t.; رقابته *raqäbet*, a. — Entrer en concurrence avec, هم مطلب *hem mathleb ol*, رقابت قیدینه *raqäbet qaïdinè duchmek*, اوشمک *eunègulechmek*. — Jusqu'à concurrence de, قدر *myqdärinè qadar*. — de dix mille piastres, قدر غروشه *on biñ ghourouchè qadar*.

CONCURRENT, E, s., compétiteur, بيله دیله یجی *bilè dilèidji*, t.; همخواه *hemthaleb*, a.; رقیب *raqïb*, a.; اونکولشچی *eunèguluchdji*, t.

CONCUSSION, s. f., ظلم *zoulm*, pl. مظالم *mezälim*, جور *djevr*, a.; ظلمکارلق *zoulmkiärlyq*, a.-p.-t.

CONCUSSIONNAIRE, s. m., ظلمکار *zoulmkiär*, a.-p.; ظالم *zälim*, a.

CONDAMNABLE, adj. com., qui mérite condamnation, حکم اولنه جق *hukm olounadjaq*. — Blâmable, ذم *zèmm olounadjaq*, اولنه جق *zèmm*, a. — Que l'on doit rejeter, شایان مردودیت *chäüani merdou-diict*, p.-a.

CONDAMNATION, s. f., jugement, عقوبت *hukm*. — à une peine, عقوبت *'ouqoubet hukmi*. — d'une chose inadmissible, مردودیت حکمی *merdoudiïet hukmi*. Voy. BLAME. — Passer condamnation, برکمندگی *bir kimesnè haqqy olmadighyni iqrār it*.

CONDAMNER, v. a., par jugement, بر حکم *hukm it*, بر قضا *qazā it*, برکمندگی *bir kimesnènk* علیه حکم *nènuñ 'alèihinè hukm it*. — à la mort, برکمندگی قتلنی حکم *bir kimesnènk qatlini hukm it*. — Blâmer, ذم *zemm it*. — Déprouver, تقيح *taqbih it*, a.-t. — Rejeter, رد *redd it*. — Condamner une porte, une fenêtre, en interdire l'usage, بطلالماق *batthallamaq*, ابطال *ibthāl it*. — Se Condamner, v. réfl., استقباح نفس *istiqbāhi nefs it*, a.-t.

CONDAMNÉ, e, adj., jugé, حکم *hukm olounmich*, a.-t. — Blâmé, مذموم *mezmoum*. — Rejeté, مردود *merdoud*, a.

CONDENSATION, s. f., صیقيلق *syqylyq*, قوبولنامه *qouïoulanma*, t.; تکثيف *teksif*, a. — de l'air, تکثيف هوا *tèkessufi havā*.

CONDENSÉ, e, adj., صيقشمش *siqychmich*, t.; متکثيف *mutèkiācif*, a.

CONDENSER, v. a., قوبولنامه *qouïoulatmaq*, t.; تکثيف *teksif*

it, a.-t. — Se Condenser, قوبولنامه *qouïoulanmaq*, t.; تکثيف *teksif it*.

CONDESCENDANCE, s. f., رضا *rizā gueustermè*, t.; تنزل *tènezzul*, مساعدة *muçāhelet*, مساعدة *muçā'adet*, a.

CONDESCENDANT, e, adj., رضا *rizā viridji*, تنزل ايدن *tènezzul iden*.

CONDESCENDRE à, v. n., رضا *rizā virmek*, کوسترمک *gueustermek*, تنزل *tènezzul it*, مساعدة *muçāhèlè*, مساعدة *'èdè it*. — à la faiblesse et à la détresse de quelqu'un, برکمندگی *bir kimesnènk* وضعف *bir kimesnènuñ z'af u mouzātaqacinè muçā'adè it*.

CONDISCIPLE, s. m., خواجه داش *khodjadāch*, همشاگرد *hemchāguird*, p.

CONDITION, s. f., l'état ou la qualité d'une chose, حال *hāl*, pl. a. شان *ahvāl*; کیفیت *kèifïet*, احوال *chān*. — Telle est la condition de l'homme, در احوال انسان اوبله *dur. — Qualité requise, شرط charth*, pl. a. شروط *chourouth*. — État de l'homme quant à la naissance, اصل *asl*, حیثیت *haïcïet*, a.; نژاد *nèjād*, p. — Homme de condition, اصلزاده *acylzādè*. — de basse condition, اصلی الحاق *asly altchāq*. — حال *hāl*, حرفت *hyrfet*. — Chacun doit

vivre dans sa condition, - حالته
 در کچنلو کوره حرفتنه hālinè, hyr-
 fètinè gucurè guetchinmeludur. —
 État de domesticité, خدمتکارلق
 khyzmetkiârlyq. — Il est en condi-
 tion, در خدمتکار khyzmetkiâr dur.
 — Chercher une condition, بر
 خدمت ارامق bir khyzmet arā-
 maq. — Clause, شرط charth, قول
 qavl, مقاوله mouqâvelè. — Imposer des
 conditions, شرط قومق charth qomaq.
 — A condition que, بو شرطيله كه
 bou charthilè ki.

CONDITIONNÉ, E, adj. (acte bien),
 شرط موجبنجه اولان سند
 moudjebindjè olân sened. — Sans
 déféctuosité, قصورسز quocoursyz. —
 Mal conditionné, ناقص nâqys, a.

CONDITIONNEL, LE, adj., qui ren-
 ferme une condition, شرطلو charth-
 lu, شرطى متضمن charthy mutè-
 zammin. — Temps du verbe, فعلك
 صورت شرطيه سى sy'luñ sourèti
 charthiüeci, a.-t.

CONDITIONNELLEMENT, adverbe,
 مشروطاً mech-
 routen, a.

CONDITIONNER, v. a., دوزمك
 duzmek, نظاملق nizāmlamaq,
 ترتيب - تنظيم ا
 tertîb, tânzîm it,
 a.-t.

CONDOLÉANCE, s. f., compliments
 de condoléance, تعزية ta'ziet, ta'ziè,
 a. — Lettre de —, تعزيتنامه
 ta'ziet nāmè. — Faire le compli-
 ment de —, اداى مراسم تعزیه ا
 edāi merācimi ta'ziè it.

CONDOR, subs. m., oiseau, رخ
 roukhhk, a.

CONDUCTEUR, TRICE, s., guide,
 يول كوستر بچى iol gusteridji,
 رهنا qoulāghouz, t.; رهنا rehnūmā,
 p.; دليل delîl, a. — des voyageurs
 et des chevaux en route, سور بچى
 surudju, t.

CONDUIRE, v. a., guider, كوتورمك
 guturmek, قولاغوزلق qoulāghouz-
 lyq it. — Indiquer, diriger, دلالت
 delâlet it. — Montrer le chemin,
 يول كوستر مك iol gueustermek. —
 Accompanyer, برابر كيتمك berâber
 guitmek, t.; رفاقت ا refâqat it. —
 les animaux, سورمك surmek,
 صو كتورمك sevq it. — l'eau, سو
 guèturmek. — Surveiller, ins-
 pecter, كوزتمك gueuzetmek,
 ناظرلق nâzirlyq it. — Diriger,
 commander, administrer, اداره ا
 idârè it. — Disposer, ordonner,
 تدبير ا tedbîr it. — Conduire,
 commander une armée, اردوبى
 ordouïi idârè it. — Con-
 duire bien sa barque, ايشنى بيلهك
 ichini bîlmek. — Se Conduire, v.
 réfl., كچنمك guetchinmek,
 hareket it. Voy. SE COM-
 PORTER.

CONDUIT, s. m., canal, égoût,
 مجرى - يول iol, كونك kunk, t.;
 مجرا medjra, pl. a. مجارى medjâri.

CONDUITE, s. f., action de guider,
 يول كوستر بچيليك iol gueusteri-
 djilik, قولاغوزلق qoulāghouzlyq,
 يوله كوتورمه iola gueuturmè. —

Action de mener quelqu'un à..., de l'accompagner, رفاعة *refāqat*. — d'un ambassadeur, مہماندارلق *myhmāndārlyq khydmēti*. — d'affaire, direction, inspection, ناظرلق *nāzyrlyq*, نظارت *nazāret*. — Commandement, حکومتلک *hukoumetlik*, a.-t.; اداره *idārē*, a. — La conduite d'un troupeau, بر *surunūn guturulmēci*, سوری *sevy*. — des affaires publiques, اداره امور *idārē omouri memleket*. — Manière d'agir, حرکت *hareket*, سلوک *sulouk*, طور و حرکت *thavr u hareket*, طور *thavr*, pl. اطور *athvār*; روش *revich*, p. — Bonne conduite, حسن سلوک *husni sulouk*. — Mauvaise — سو حرکت *souī hareket*. — déplacée, حرکت ناجبا *hareketi nābedjā*. — Homme de bonne conduite, مردوح الاطور *bir ādem memdouh ul-athvār*. — C'est un homme qui n'a pas de conduite, حسن سلوکی یوق *bir ādem husni sulouki iōq*, مرد *dur*.

CONDYLE, s. m., éminence des articulations, بوغوم باشی *boghoum bāchi*, t.; عجرة المفاصل *adjret el-mefācyt*, a. — Jointure des doigts, پرمق بوغومی *parmaq boghoumou*, t.

CONDYLOME, s. m., باسور *bāçour*, t. Voy. EXCROISSANCE.

CÔNE, s. m., pyramide à base circulaire, مخروطة *makhrouthat*, ma-

khroutha. — Pomme de pin, چام *tchām fystryghy*, t.

CONFECTION, s. f., action de composer des drogues, ادویه ترکیبی *edviē terkibi*. — Drogue composée, معجون *m'adjoun*, pl. معاجین *m'eādjin*. — d'hyacinthe, یاقوت *īāqout m'ādjouni*, a. — Action de faire, ایشلمه *ichlēmē*, t.; اتمام عمل *'amel*. — Achèvement, اتمام *itmām*, ختام *khytām*. — Jusqu'à parfaite et entière confection, ختام *khytāmī etemm u ekmēlinē qadar*.

CONFECTIONNER, v. a., faire fabriquer, یاپمق *īāpmaq*, ایشلمک *ichlēmek*. — Achever, بتورمک *biturmek*, t.

CONFÉDÉRATIF, TIVE, adj., اتفاقد *ittifāqat*, mou'āhedē *ittifāqa*, معاہدہ *ittifāqa*, دایر *dāir*, a.-t.

CONFÉDÉRATION, s. f., اتفاق *ittifāq*, مکافلة *mou'āhedē*, معاہدہ *ittifāq*, *mou'āhedē*, مکافلة *mu-kiāfelet*, a.; عهدلشمہ *'ahdlachma*, a.-t.

CONFÉDÉRÉ, s. m., اتفاقلو *ittifāqlu*, a.-t.; متفق *muttefyq*, a. — Les états confédérés, دول متفقہ *duvèli muttefyqa*.

CONFÉDÉRER (SE), v. récipro.; ایدلشمق *'ahdlachmaq*, اتفاق *andlachmaq*, p.-t.; معاہدہ *ittifāq*, عقد معاہدہ *mou'āhedē it*, تحالی *'aqdi mou'āhedē it*, a.-t.; تعاقد *tehāluq*, ایدلشمق *te'āqud it*.

CONFÉRENCE, s. f., entretien,

مکالمه mukialemè, مذاکره muzakerè.

— Les conférences pour la paix, مکالمه لری soulh mukialemèlèri.

— Comparaison, مقابله mouqābelè, تطبیق tathbyq, a.

CONFÉRER, v. a., comparer deux choses, بری بری ایله بوزلشترمک biri biri ilè üzlechturmek, — مقابله

موقابله mouqābelè, tathbiq it, a.-t. — Donner, accorder des honneurs, بخش و اعطا tevdih it, توجیه ا

بخش و اعطا bakhch u 'ytha eilemek. — Parler ensemble d'une affaire, مذاکره سويلشمک muzakerè it, a.-t.

CONFERVE OU CONFERVA, s. m., plante aquatique, صو سونگری sou sungueri, t.

CONFESSE. Voy. CONFESION.

CONFESSÉ, E, adj. اقرارر avoué, اولنمش iqrār olounnich, a.-t.

CONFESSER, v. a., avouer, — اقرارر اعتراف اقرار, sa faute, گناهنی اقرارر iqrār it. — Ouir une confession, پاپاز مقامنده کمسندنک کناهلری pāpāz maqāmīndè bir kimesnènuñ gunāhleri dīnlèmek, t. —

Se Confesser, v. pro., — à un prêtre, کناهلرینی پاپازه سويلمک gunāhlerini, pāpāzè seuilèmek. —

Confesser, avouer qu'on a tort, حقى اولمديغنى اقرارر haqqy olmadughini iqrār it. — Confesser la foi chrétienne, avouer qu'on est chrétien, دين عيسوی یی اقرارر adini icèvü iqrār it, a.-t.

CONFESSEUR, s. m., توبه کارک

teubèkiāruñ gunāhleri dīnlèin pāpāz, t.

CONFESION, s. f., اعتراف 'ytirāf, اقرارر iqrār. — des péchés, اعتراف ذنوب 'ytirāfi zunoub, a.

CONFESSONNAL, s. m., siège, كرسی الاعتراف kurci ul-'ytirāf, a.

CONFIANCE, s. f., espérance ferme, اعتماد y'timād, اعتقاد y'tiqād, وثوق vuçouq, a.; اينانمه inānma, t. — J'ai confiance en vous, سزه

انا نورم sizè inānurum. — Confiance en Dieu, توکل tevekkul. —

Plaçant sa confiance en Dieu, الله توکلا على الله tevekkulen'ālallah. —

Avoir confiance en quelqu'un, بر کيسنديه اعتيادا bir kimesnèie y'timād it. —

Personne de confiance, معتهد mu'temed, كمسنه

معتهد mu'temed kimesnè. — Confiance, assurance que l'on prend sur la probité, la discrétion de quel-

qu'un, امينيت امينليك emnīet, emnīlik. — De confiance, امينيت

امينيت emnīet ilè. — Homme sûr, de confiance, امين آدم emīn ādem.

— Sécurité, hardiesse, présomption, audace, جسارت dječāret, a. —

Assurance, sécurité, بی پروالىق bipervālyq, پرواسزلىق pervāsiz-

lik, p.-t. — Avec confiance, assurance, بی تکلفى bi tekelluf.

CONFIAINT, E, adj., اعتماد ايدن قولاي امنيت ايدر y'timād iden, قولاي امنيت ايدر qolāi emnīet ider, a.-t. —

Présomptueux, خود بين khod bin, p.; جسور dječour, a.

CONFIDEMENT, adv., محرمانه *mahremānē*, a.-p., سرآ *sirren*, a.

CONFIDENCE, s. f., part de confiance donnée ou reçue, سرداشلق *sirdachlyq*, محرمیت *mahremüet*, a. — Communication d'un secret, کشف راز *kechfi rāz*, a.-p. — Faire

— à quelqu'un de quelque chose, بر کیزلو نسندی *bir kimesnēi sirrinē mahrem it*, کیزلو نسندی *guizlu nesnēi seuilēmek*, t.

CONFIDENT, E, adj., سرداش *sirdäch*, a.-p.; محرم *mahrem*, a.; محرم اسرار *mahremi esrār*, a.

CONFIDENTIEL, LE, adj., محرمانه *mahremānē*, a.-p., کیزلو *guizlu*, t.; سری *sirri*, a. — Lettre confidentielle, محرمانه یازلمش مکتوب *mahremānē iāzilmich mektoub*.

CONFIDENTIELLEMENT, adverbe, محرمانه اولدراق *mahremānē ola-raq*, وجه محرمیت اوزره *vedjhi mahremüet uzrē*, a.-t.

CONFIER, v. a., commettre à la fidélité de quelqu'un, اینانماق *inānmaq*, اعتمادا *'ytimād it*. — Déposer, امانت قومق *emānet qomac*, امانت *emānet it*. — Confier un dépôt à quelqu'un, بر ودیعه یی *vedī' ai bir kimesnēnuñ iedi emanētine teslīm it*. — Confier son secret à un ami, — سری بر دوسته سوبلمک *serri bir dosta seuilēmek*, بر قلعدبی *emānet it*. — une place, بر کیمسهنک *vedī' ai bir kimesnēnuñ iedi emanētine teslīm it*. — Confier son secret

bir qal' ai bir kimesnēnuñ iedi emanētine teslīm it. — Se Confier en, v. réfl., à quelqu'un, برینه اینانماق *birinē inānmaq*. — Se reposer sur, طیانماق *dha' iānmaq*. — Confier sa personne, کندو شخصنی دیکو بر *guendu chakhsini diguer bir kimesnēnuñ iedinē teslīm it*. — Se confier en la Providence, تقدیر ربانیه توکل ا *taqtiri rabbānīe tevekkul it*. — Se confier en soi-même, کندو قدرت *guendu qoudret u imkiānīnē 'ytimād it*.

CONFIGURATION, s. f., forme extérieure, شکل *chekl*, pl. a. اشکال *echkiāl*, صورت *souret*, a.

CONFIGURÉ, E, adj., شکلو *chekillo*, a.-t.; متشکل *mutechekkil*, a.

CONFIGURER, v. a., صورت تشکیل ا *souret virmek*, وبرمک *techkil it*, a.-t.

CONFINER AVEC, v. n., toucher aux confins, سنورداش - همحدود او *sinordäch, hemboudoud ol*, p.-a.-t. — Confiner, reléguer, v. a., سورمک *surmek*, ایراقیره سالمق *irāq ierē sālmaq*. — Se Confiner, v. réfl., se retirer volontairement, چکلک *tchekilmek*. — Dans un coin, انزوا *inzivā it*. — Il a été confiné dans un monastère, بر مناستره نغی اولندی *bir monāsterē nefi oloundou*.

CONFINS, s. m., سنور *sinor*, t.; حدود *houdoud*, a.

CONFIRE, v. a., شکرلمک *cherkerlemek*, شکر ایله پیشوزمک *cherkerlemek*, a.

ker ilè pichurmek. — dans du vinaigre, سرکدیه قومق *sirkèdè qomaq*, ا ترشوا *tourchu it.* — Confitures ou conserves de tous genres dans le vinaigre, ترشی *turchi*, ترشو *tourchou*, t.

CONFIRMATIF, IVE, adj., ناکیدی *teekidi* حاوی *teekidi hāvi*, مقوی *mouqavvi*, تصدیق ایدن *tasdyq iden*, متضمن تصدیقی *tastyqy mutezamin*, a.-t.

CONFIRMATION, s. f., ce qui rend plus ferme, plus stable, قوبلشدردم *qavilechturmè*, t.; ناکید *teekid*, استقرار *istyqrār*, استحکام *istihkiām*. — des privilèges et immunités, معافیات و امتیازاتک استقراری *mou'āfiāt u imtiāzatuñ istiqrāri*. — dans une dignité, ابقا *ibqā*. — Preuves dans le discours, اثبات *isbāt*, تحقیق *tahqqy*. — d'une nouvelle, کرچکلنمه *guertcheklenmè*, t.; بر خبرک *tastyq*, تصدیق *tastyqy*. — Cette nouvelle a besoin de confirmation, بو خبر تحقیقه محتاجدر *bou khaber tahqqyqè mouhtādjtur*. — Sacrement de l'Église, تثبیت ایمان *tesbīti imān*, a.

CONFIRMER, verbe act., affermir, قوبلشدردمک *qavilechturmek*, t.; تقویه ناکید *teekid*, *taqvè it*, قرار ویرمک *qarār virmek*. — Quelqu'un dans sa dignité, ابقا *ibqā it*. — Donner des preuves, کرچکلندردمک *guertcheklendurmek*. — Rendre plus

certain, ا تحقیق *tastyq*, تصدیق *tastyq*, *tahqqy it.* — Vérifier, constater la vérité, کرچکلنمهک *guertcheklenmek*, t.; تصحیح *tashih it.* — Se Confirmer, v. réfl., - استحکام *istihkiām*, قوت *qouvvèt*, قرار بولمق *istihkiām, qarār boulmaq*, a.-t.; کرچکلنمهک *guertcheklenmek*. — Devenir plus certain, تصدیق اولنمق *tastyq olounmaq*. — Cette nouvelle ne se confirme pas, بو خبر تصدیق اولنمیور *bou khaber tastyq olounmaieur*.

CONFIRMÉ, E, adj., قوبلشمش *qavilechmich*, قوتلنممش *qouvvèlenmich*, قرار بولمش *qarār boulmich*, کرچکلنممش *guertcheklenmich*, تصدیق ابقا اولنممش *tastyq, ibqā olounmich*, a.-t.

CONFISCABLE, adj. com., ضبط اولنمه جق *zabth olounadjaq*, مصادره بیه کلور *muçāderè è guetur*, a.-t.

CONFISCATION, s. f., جانب میریدن مال ضبطی *djānibi mīriden māl zabthy*, ضبط اموال *zabthy emvāl*, a.-t.; مصادره *muçāderet*, a.

CONFISERIE, s. f., شکرچیلک *chekerdjilik*, t.

CONFISEUR, s. m., شکرچی *chekerdji*, رچلجی *retcheldji*, t.

CONFISQUÉ, E, adj., میریه *nirè duchmuch*. — Biens مصادره اولنممش اموال *muçāderè olounmuch emvāl*, a.-t.

CONFISQUER, v. a., - بکلکه آبق *bi klake ābq*

قبض *beiliguè dımaq, qabz it*,
 مصدره *miriè zabth it*,
muçaderè it, a.-t. — Être confis-
 qué, جانب ميریدن ضبط اولمق
djānibi miriden zabth olounmaq.

CONFITURE, s. f., رچل *retçhel*,
 لچر *lecher*, t.; مربتا *murebba*. — de
 coings, ایوا مرتاسی *ävā mureb-
 baci*. — de roses, گلشکر *gulbeçhè-
 ker*, t.

CONFITURIER, s. m. Voy. CONFIS-
 SEUR.

CONFLAGRATION, s. f., embrase-
 ment général, احتراق کلی *yhtirāqi*
kulliî, a. — d'une planète, کواکب
 سیاره دن برینک تاخجی
seîarèden birinuñ teeddjudji, a.-t.

CONFLIT, s. m., choc, combat,
 دوکش *deuguch*, طوقش *dhoqouch*,
 t.; جنک *mouzārebè*, a.;
djenk, p. — entre diverses juridis-
 tions sur le droit de juger une cause,
 فصل دعوايه دائر معارضه
da'vāiè daïr mou'āraza, a.-t.

CONFLUENT, s. m., ایکی
 ایرماغک قاوشدقلری بیر
*iki ir-
 māghuñ qavouchtouqleri ier*, t.; مجمع
 النهرین *medjmè un-nehreïn*,
 ملتقای نهیرین *multeqāï nehreïn*, a.

CONFLUER, v. n., بیله اقمق *bîle*
âqmaq, t.; برابر اقمق *berāber âq-
 maq*, t.

CONFONDRE, v. a., mêler, قرشترمق
qarichturmaq, t.; خلط *khalth it*,
 قارش مورش *qārīch mourīch it*.
 — Mettre en désordre, الت
 اوست *alt ust it*, اطارطغان *dhār-*

dhaghān it. — Couvrir de confusion,
 troubler, شاشرمق *chāchurmaq*. —
 Réduire à ne pouvoir répondre, بی
 مجال *bi medjāl it*. — Embarras-
 ser quelqu'un par des louanges ex-
 cessives, اوتاندرمق *outāndurmaq*.
 — Vous me confondez, بنی
 اوتاندر بورسکز *beni outāndurieursi-
 nyz*. — Se Confondre, v. réfl., se
 troubler, شاشمق *chāchmaq*, t.

CONFONDU, e, adj., mêlé, قارمه
 قارشق *qārma qārīchyq*. — Troublé,
 شاشورمش *chāchmīch*, شاشورمش
chāchurmīch. — En désordre,
 اطارطغان *dhārthaghān*, t.

CONFORMATION, s. f., یاپو *iāpou*,
 t.; ترکیب *terkīb*, a. — Vice de
 conformation, ترکیب بدنک
terkībī bedenuñ saqūmeti.

CONFORME, adj. com., semblable,
 بکزر اوبار *ouïghoun*,
beñzer, t.; مطابق *mouthābyq*,
 موافق *muwāfyq*, a. — Convenable,
 مناسب *munācīb*, a.

CONFORMÉMENT, adv., موجبجه
moudjebīndjè, وفاقجه *vesqīndjè*.
 — à cela, بوکا کوره *bouña gueurè*,
 انا بنا *anā bināen*. — Conformé-
 ment aux ordres supérieurs, اوامر
 عالیه مقتضاسنججه
evāmīri 'ālīe mouqtezācīndjè.

CONFORMER, v. a., rendre con-
 forme, اوبدرمق *ouïdourmaq*,
 یاقشترمق *beñzetmek*,
 اوافق *muwāfyq*
üqychtirmaq, t.; تطبيق *tathbyq it*, a.-t. — Se
 Conformer, v. réfl., اوبمق *ouïmaq*,

t.; موافقت *muwāfaqat* it, رضا کوسترمک *rizā gueustermek*. — à un ordre, فرمانه امثال ا *fermāne imtiçāl it*.

CONFORMÉ, E, adj., organisé, یاپلمش *äpilmich*, t.; مترکب *muterekkib*, a.; ترکیب اولنمش *terkib olounmich*, a.-t.

CONFORMITÉ, s. f., rapport entre des choses conformes, او یغونلق *ouïghounlouq*, t.; موافقة *muwāfaqat*, مطابقة *muthābaqat*. — Soumission à la volonté de Dieu, ارادت الیهیه *irādeti ilahüëie mutābe'āt*. —

En Conformité, adv., مقتضاسنجه *mouqtézäcindjè*, a.-t.; بناء علی *bînaen 'ala zalik*, a.

CONFORT, s. m. (vieux mot). Voyez CONSOLATION, SECOURS, ASSISTANCE.

CONFORTABLE, s. et adj., حضورلو, وراحتلو *houzourlu ve râhatlu*, a.-t. Voy. CONFORTATIF.

CONFORTATIF, VE, adj., قوت *qouvvat*, ویربجی *vîrîdji*, a.-t.; مقوی *mouqavvi*, a. — Remède —, قوت ویربجی علاج *qouvvat vîridji 'ylâdj*, دواى مقوى *devâi mouqavvi*.

CONFORTATION, s. f., تقوية *taqvîet*, تقوية *taqvîe*, a.; قوتلنمه *qouvvetlenmè*, t.

CONFORTER, v. a., fortifier, قوت *qouvvat*, قوتلندرمک *qouvvatendurmek*, ویرمک *vîrmek*, قوتلندرمک *qouvvatendurmek*, تقويه *taqvîe* it, a.-t. — Encourager; en ce sens ce

mot est vieux, et ne s'emploie plus en français que dans le style badin ou critique, یورکلندرمک *ïurekledurmek*, یورکه قوت ویرمک *ïurèguè qouvvat vîrmek*, t.; تقویت قلب *taqvîeti qalb it*, a.-t.

CONFRATERNITÉ, s. f., یولداسلق *ïoldäschlyq*, t.; رفقة *refqat*, a.

CONFRÈRE, s. m., یولداش *ïoldäsch*, t.; رفیق *refîq*, pl. a. رفقا *rufaqā*.

CONFRÉRIE, s. f., رهبان اخوتی *rouhbân ukhuvvèti*, جمعیتی *djèmi'èti*, a.-t.

CONFRONTATION, s. f., یوزلشترمه *ïuzlechturmè*, t.; مواجهه *muwâdjèhè*. — Examen d'écritures, مقابله *mouqâbèlè*, یازولرک *tathbyq*, a.; تطبیق *tathbyq*, a.; یازولرک *tathbyq*, a.; تطبیق *tathbyq*, a.; تطبیق *tathbyq*, a.-t.

CONFRONTER, v. a., mettre en présence pour interroger, یوزلشترمک *ïuzlechturmek*, یوز یوزه کتورمک *ïuzè guèturmek*, t.; مواجهه *muwâdjèhè it*. — Comparer les choses entre elles, مقابله — تطبیق *mouqâbèlè, tathbyq it*. — la copie à l'original, صورتی اصلنه تطبیق *soureti aslinè tathbyq it*.

CONFUS, E, adj., brouillé, confondu, فارششق *qârîschyq*. — Voix confuses, قارشق سسلر *qârîschyq sesler*. — Paroles, discours confus, obscurs, مشوش کلمات *muchevvech kelimât*. — Honteux, embarrassé, اوتانمش *châchmich*, خجیل *khadjîl*. — Je suis confus de vos bontés, الطاف

ایم و اکرامکزک محبوبی ایم
ikrāmūnuzūn mahdjoubi ini.

CONFUSÉMENT, adv., pêle-mêle,
قارشق *qārichyq*, قرش مرش *qarich*
mourich, t. — D'une manière confuse,
نظامسز *nizāmsyz*, اختلال ایله *ykhtil-*
lāl ilè, هرج مرج اولدوق *herdji*
merdj olaraq.

CONFUSION, s. f., mélange confus,
پرشانلق *qārichyqlyq*, قارشقلاق
pērichānlyq, t.; اختلاط *ykhtilāth*,
اختلال *ykhtilāl*. — Dispersion,
داغینلق *dāghynlyq*. — Trouble,
دغدغه *daghdagha*. — Désordre,
فرقهدهلق *nizāmsyzlyq*, نظامسزلق
qarqachalyq. — Affluence de per-
sonnes, قبلهلق *qalabalyq*, t.;
ازدحام *izdihām*, a. — En confu-
sion, sans ordre, قارمه قارشق *qar-*
ma qārychyq. — Abondance de
choses, چوقلق *tchoqlouq*. — Mettre
tout en confusion, قارشترمق
her cheïi qārichturmaq. — Honte,
خجاله *outānyqlyq*, t.; اوتانلق
khydjālet. — Honte par modestie,
عار *'ār*, a.

CONGÉ, s. m., permission de se
retirer, d'aller, اذن *izn*, اجازت
idjāzet. — Adieu, وداع *vidā'*. —
Prendre congé les uns des autres,
وداعلشوق *vidā'tachmaq*. — Jour
de congé, تعطیل کونی *ta thyl guny*.
— Donner congé à, permettre de se
retirer, اذن *izn* - اجازت و بیرمک
idjāzet vîrmek, صالیو بیرمک *sāly-*
vîrmek. — Renvoyer, قوغمق *qogh-*
maq, قوغماق *qovmaq*. — Déclarer à quel-

qu'un qu'il doit se retirer, se désister
d'une chose, جواب رد ایله دفع ا
djevābi redd ilè def' it. — Prendre
congé, اذن *izn* - اجازت آلیق
idjāzet ālmaq. — Faire ses adieux,
الوداع ا *elvidā' it*, a.-t.

CONGÉDIÉ, e, adj., renvoyé,
قوغمش *qoghmych*. — du service,
خدمتدن چقارلمش *khyzmetten*
tchiqārilmych, t.

CONGÉDIER, v. a., اذن - اجازت
اذن *izn*, *idjāzet vîrmek*. — du
service, خدمتدن چیقارمق *khyz-*
metten tchiqārmaq. — les troupes,
عسکره اجازت و بیرمک *'askèrè idjā-*
zèt vîrmek, a.-t. Voy. RENVOYER.

CONGÉLATION, s. f., action du
froid qui gèle les liquides, طوکمه
doñma, t.; جود *djumoud*, تجمید
tedjmîd. — État des liqueurs conge-
lées, بوز باغلمه *dhoñ*, bouz
bāghlama, حال انجماد *indjimād*,
الجمود *hāl el-djumoud*. — Congéla-
tions pierreuses, مجمدات *mudjem-*
médāt.

CONGÉLÉ, e, adj., طوکمش *doñ-*
mich, t.; منجمد *mundjèmid*, a.

CONGÉLER, v. a., طوکدرمق *doñ-*
durmaq, t.; تجمید ا *tedjmîd it*,
a.-t. — Au fig., coaguler, قوبولتمق
qouïoulatmaq. — Se Congeler, v. réf.,
طوکمق *doñmaq*, بوزلنمق *bouzlan-*
maq, او منجمد *mundjèmid ol*,
تجمد ا *tedjèmmud it*. — Se coagu-
ler, قوبولتمق *qouïoulanmaq*, t.

CONGÉNERE, adj., se dit des inus-

cles qui concourent à un même mouvement, عضلات متوافق العمل *az-lāi mutēvāfyq ul-'amel*, a. — Plantes qui sont du même genre, بر صويك اولان اوتلر *bir soïda olān ot-lar*, t.

CONGESTION, s. f., جمع اخلاط *djem'y akhlāth*, a.; اخلاطك *akhlāthuñ thoplanmaci*, a.-t.

CONGLOBATION, s. f., اجتماع *idjtimā'i dēlāil*, a.

CONGLOBÉ, E, adj., اجتماع الغدد *idjtimā 'ul-ghaded*, a.

CONGLOMÉRER, v. a., يومقلمق *ïomaqlamaq*, يومغه صارمق *ïouma-gha sārmaq*, يومق *ïughmaq*, t.

CONGLUTINATION, s. f., action par laquelle une chose est rendue gluante et visqueuse, يلمشكنمه *ïelmèchek-lenmè*, طوتقاللنمه *thoutqāllanma*.

CONGLUTINER, v. a., يلمشكتمك *ïelmèchekletmek*, او كسه لوا *euksèlu it*, t.; تلزيج *telzīdj it*, a.-t.

CONGRATULATION, s. f. Voy. FÉLICITATION.

CONGRATULER, v. a. Voyez FÉLICITER.

CONGRÉGATION, s. f., جاءت *djemā'at*, جمعيت *djēmy'at*, a.

CONGRE, s. m., دكر يلان بالغي *dēnyz üilān balyghy*, t.

CONGRÈS, s. m., assemblée des plénipotentiaires des différentes puissances, دول مختلفه نك مرتخصلر *duveli moukhtelifēnuñ mou-rakhhhaslar djēmy'eti*, a.; مكالمه

مجلسى *mukiālemè medjlici*. — Assemblée des représentans des États-Unis d'Amérique, امريقه شماليده ايالات مجتمعه جمهورينك وكلاى *ameriqāi chimālidè eiālāti mudjtemi'a djumhourinuñ rukelāi millet djemi'eti*.

CONGRU, E, adj., يتر *ïeter*, t.; كافى *kiāfi*. — Convenable, لايق *lāiq*, a. — Réponse congrue, précise, طوغرو جواب *dhoghrou djevāb*, شافى جواب *djevābi chāfi*.

CONGRUITÉ, s. f., convenance, لياقت *ïāqychyqlyq*, t.; ياقشلق *liāqat*, a. — Efficacité de la grâce de Dieu, توفيق الربينك مناسبتى *tevfīqi ilahinuñ munācebeti*.

CONGRUEMENT, adv., يكلشسز *ïānlychsyz*, ياقشقلغه *ïāqychyqly-ghylè*, t.; مناسبتله *munācebetilè*, a.-t.

CONIFÈRE, adj., ميوه سى كلاه *mēivèci kulāh*, اغاج *cheklindè olān aghādj*, t.

CONIQUE, adj., كلاه بجمده *kulāh bitchimdè*, t.; مخروطى الشكل *makh-routhii uch-chekel*, a.

CONJECTURAL, E, adj., تخمينى *takhmini*, ظنى *zannii*, a.

CONJECTURALEMENT, adv., قربنه *qarinè ilè*, تخمين ايله *takh-min ilè*, a.-t.

CONJECTURE, s. f., تخمين *takh-min*, وهم *vehm*, pl. a. ظن *evhām*, وهم *vuhoum*, ظن *zann*, pl. a. ظنون *zunoun*. — Par

conjecture, تخميناً *takhmīnen*, a. —
Forte conjecture, قوی ظن *zanni qavi*. —
légère, ظن خفیف *zanni khafif*. —
Vaine, باطل ظن *zanni bāthyl*, a.-t.

CONJECTURÉ, E, adj., مظنون *maznoun*, a.

CONJECTURER, v. a., قریبہ ایله *qarīnē ilē bilmek*,
اکلمق *añlamaq*, ظن - تخمین ا *zann*,
takhmīn it, a.-t.; سزىمک *sezmek*, t.

CONJOINDRE, v. a., اولندرمک *evlendurmek*, t.;
تزویدج ا *tezvidj it*, نکاح ایله عقد ا
nikiāh ilē 'aqd it, a.-t.

CONJOINT, E, adj., uni, joint, اولاشمىش
baghlanmich, باغلنمش *oulāchmich*,
اولاشق *oulāchyq*. — Conjoints, au plur.,
les époux, Conjoints, au plur., les époux,
زوج و زوجه *zevdj u zevdjē*. — L'un
des conjoints, برى زوجینک برى
zevdjēnuñ biri.

CONJOINTEMENT, adv., برابرجه *berāberdjē*,
بیله *bilē*, بیلجه *bilē*,
معاً *bil-m'āiē*, بالمعیه *bil-m'āiē*,
mā'en, a.

CONJONCTIF, IVE, adj., t. de gram-
maire, وصلی *vasly*. — Particule
conjonctive, حرف صلہ *harfi sylē*,
ادات الوصل *edāt ul-vasl*. — Nom
ou adjectif conjonctif, اسم موصول
ismi mev soul, a.

CONJUNCTION, s. f., union par
mariage, ازدواج *izdivādj*, a.;
نکاحلشمه *nikiāhlachma*, a.-t. —
Terme de grammaire, عطف *'athf*,

وصل *vasl*. — Rencontre apparente
des astres, اقتران *qqtirān*, قران
qyrān, اجتماع *idjtimā'*, a.

CONJONCTIVE, s. f., membra ne de
l'œil, کوز آقنک زارى *gueuz*
aqynuñ zāri, t.; بياضة العين
beāzet ul-'āin, a.

CONJONCTURE, s. f., circonstance,
حال *hāl*, حالة *hālet*. — Rencontre,
مقارنت *mouqārenet*. — Occasion,
فرصت *fourçat*, a.

CONJUGAISON, s. f., t. de gram-
maire, variations dont le verbe est
susceptible, تصريف *tasrif*. — Pa-
radigme de la —, وزن *vezn*, pl. a.
اوزان *evzān*, a. — Conjonction
des nerfs, سکرلرک برى بريله
siñyrleruñ biri birilē
baghlanmaci, مزاجت الاعصاب
muzāwedjet ul-açāb, a.

CONJUGAL, E, adj., زوجی *zevdjü*,
تزویدجی *tezvidji*. — L'état —,
اوبرق *nikiāhlulik*, نکاحلولک
حال زوجیه *ev barq hāli*, t.;
hāli zevdjüet, a. — La foi conjugale,
زوجه صداقت *sadāqati zevdjüē*.

CONJUGALEMENT, adv., حال
زوجیت اوزره *hāli zevdjüet uzre*,
زوج و زوجه کبى *zevdj u zevdjē*
guibi, a.-t.

CONJUGUER, v. a. — un verbe,
فعلى تصريف ا *fy'li tasrif it*, a.-t.

CONJURATEUR, s. m., زوربالرک
حلیفی *zorbalarun bāchi*, باشی
halifi fitnē, a. — Magicien,
سحر باز *sihir bāz*, a.-p.

CONJURATION, s. f., زوربالیق *zorbälyq*, *iiti-fäyq*, *mou'ahedeci*. — Paroles magiques, سحر بازلغه دائر کلمه لار *sihribäzlygha däär kelimeler*, a.-p.-t. — prières, دعا *dou'ä*, a.; نضرعات *tezarru'*, pl. a. *tezarru'ät*.

CONJURER, v. a., prier instamment, رجا *ialväрмаq*, t.; — تمننا *ridjä*, *temennä it*, نضرع *tezarru' vu niäz it*. — Je vous conjure au nom de Dieu, رب العالمين حرمتنه اولسون سکا نضرع *rabbul 'älemin heurmetinè olsoun, saña tezarru' vu nüzäderum*. — Détourner, chasser, ضررلو شیاری قاچرمق *qätchurmaq*, دفع *def' it*. — Un malheur, دفع مصیبت *def'y moucibet it*. — Conjurer, éloigner par des paroles magiques les choses nuisibles, ضررلو شیاری قاچرمق ایچون سحر بازلق سوزلری *zararlu cheüleri qätchurmaq itchoun, syhyrbäzlyq seuzlëri oqoumaq*. — Former un complot, ال بر ا *andlachmaq*, *el bir it*, سو قصد *souï qasd it*. — La perte de quelqu'un, بر کیمسنه نک *bir kimesnë-nün itläfinë souï qasd eilëmek*. — Exorciser, استعاذه *isti'azë it*.

CONJURÉS (LES), subs. m. pl., زوربالیق ایچون عهدلشانلر *zorbälyq itchoun 'ahdlachanlar*, جلالیلر *djeläliler*, a.; زور بدلر *zorbaler*, t.

CONNAISSABLE, adj. com., بیلینور *bilineur*, t.; تشخیصی ممکن *tech-khyci munkin*, a.-t.

CONNAISSANCE, s. f., notion, بیلش *bilich*, بیلگو *bilgou*, t.; معرفت *ma'rifet*. — La connaissance de Dieu, معرفت الله *ma'rifet oullah*. — Avis, instruction sur une chose, علم و خبر *ilm u khaber*, a.; آگاه *ägüäh*, آگاهی *ägüähü*. — Je n'en ai pas connaissance, خبر *khaber u ägüähüm ioqtur*, ou simplement خبرم یوق *khaberum ioq*. — Prendre connaissance, ایلامق *bilmek*, تحصیل علم و وقوف *añlamaq*, *tahsili 'ilmu vuqouf it*. — Qui a une grande connaissance des affaires, امور و مصالحه بغایت واقف *oumouru meçäliha beghäiet vüqyfu ächinä*. — Savoir, علم *'ilm*. — Acquérir des connaissances, تحصیل معارف *tahsili me'arif it*. — Qui a beaucoup de connaissances, چوق بیلشلو *tchoq bilichlu*, t.; كثير المعارف *kecir ul-me'arif*. — Exercices de la faculté de distinguer les objets, شعور *chou'our*. — Il a perdu sa connaissance, بی شعور *bi chou'our olmuchtur*. — Il a sa connaissance, شعوری برنده در *chou'ouri ierindë dur*. — Il a perdu toute connaissance et le sentiment, شعورینی کلیاً ضایع ایلدی *chou'ourini kullüen zäü eiledi*. — Perdre connaissance, س'evanouir, بایلمق *bäilmaq*. — Reprendre connais-

sance, آيلمق *ailmaq*. — Liaison peu intime, liaison, fréquentation, کوز آشنالغی *āchinālyq*, آشنالغی *āchinālyghy*. — Connaissance, personne que l'on connaît, آشنا *āchinā*. — Faire de nouvelles connaissances, يکي آشنالر پيدا ا *iēny āchināler peidā it*.

CONNAISSEMENT, s. m., حوله *hamoulē qāimēci*, a. - t.

CONNAISSEUR, se, adj., بيلىجي *bilidji*, آرباب *ānlāidji*, t.; اولان *erbābi vouqousten olān*, p.; آشنا *āchinā*, a. - t.

CONNAÎTRE, v. a., avoir notion, بيلمک *bilmek*, آلامق *ānlāmaq*. — une chose, بر نسنه يي بيلمک *bir nesnēi bilmek*. — Connaître par-

faitement, s'y entendre, بر شيدن *bir cheiden ānlāmaq*. — les tableaux, تصويردن آلامق *tasviriden ānlāmaq*. — Faire connaître,

آلاتمق *bıldurmek*, بيلدرمک *ānlātmaq*. — sa façon de penser,

فکرو راينى بيلدرمک *fikr u reēni bıldurmek*. — Avoir une grande pratique de..., ابو بيلمک *eü bilmek*. — Il connaît bien les affaires,

امور و مصالحه يه وقوف تامى واردر *ounouru meçālihaie nuqoufi tāmmi vārdur*. — Discerner, سزمک *sez-mek*, فرق *setchmek*,

تيمييز *farq, temüz*, طانيمق *techkhys it*. — Quelqu'un, بر کمنسه يي *thānīmaq*, t.;

بر کمنسه يي *thānīmaq*, t.; طانيمق *bir kimesnēi thānīmaq*. —

Cohabiter avec une femme, جعاع *djimā' cülēmek*. — Avoir autorité de juger une cause, دعوا

کورمک *d'avā gueurmek*. — Con-

naître d'une cause ou d'une affaire quelconque, ا *bir mādēyī rouiet it*. — Se connaître en,

v. réfl., bien juger, آلامق *ānlā-*

maq, آلامغه قادر او *ānlāmagha qādir ol*. — Il se connaît en bons

livres, کتب نفيسه دن آلالر *kioutoubi neficēden ānlar*. — Ils se con-

naissent mutuellement, برى برينى *biri birini thanicurlar*. —

Connu, بللو *bilinmich*, بيلميش *bellu*, t.; معلوم *m'aloum*. — Il est

connu de tout le monde, عامه نك *'ammēnuñ m'aloumidur*

بالجملة عساکر *bil-djumlē 'açākiri memleketuñ ser 'askeri*, a. - t.

CONNEXE, adj., الشمس *ilich-*

mich, معطوف *bitichik*, t.; مقرون *ma'thouf*, *maqroun*, a.

CONNEXION OU CONNEXITÉ, s. f.,

بتشکلک *oulāchyqlyq*, اولاشقلق *bitichyqlik*, مناسبست *munācēbet*,

عطف *'athf*. — Qui n'a aucune connexion (discours), ايپى صاپنى *ipi sāpi iōq*.

CONNIL, s. m. (vieux mot). Voy. LAPIN.

CONNIVENCE, s. f., complicité par tolérance et dissimulation, اغراض

اغراض *yghmāzi 'aïn*, يغماز عین *muçāmaha*. — Complicité, قباحه ارتاقلغى *qabāhat ortāqly-*

ghy. — Qui est de connivence avec, اغماض عين ايدن *'yghmāzi 'āin iden*. — Par indulgence, اغماض عين ايله *'yghmāzi 'āin ilè*. — De complicité, اتفاقله *ittifāq ilè*, a.-t.

CONNIVER, v. n., اغماضدن *agmāzden guelmek*, كوز قيامغله ارتسكاب *gueurmezlikten guelmek*, گوز قيامغله ارتسكاب *gueuz qapāmaghilè irtikiābi muchārèket it*. — Laisser faire, جواز كوسترمك *djevāz gueustermek*, a.-t.

CONQUE, s. f., بيوك و مجوف *büük vè mudjevvef sadef*, t.-a. — Conque de Vénus, مصقل *masqal*, مصقله *masqala*, ميره *muh-rè*, p.; مهربق *mihraq*, a.

CONQUÉRANT, s. m., فاتح *fātih*, صاحب ظهور *sāhyb zouhour*, a.; قهرمان *qahrēmān*, p. — Le conquérant de Constantinople, Mahomet II, فاتح استانبول سلطان محمد *fātihi istāmbol soughān Mehemmed khān sāni*.

CONQUÉRIR, v. a., فتح *feth it*, فتوحات *fethi bilād it*, فتوحات *futouhat it*, تسخير ممالك *teskhyri memālik it*. — Simplement s'emparer, ضبط *zabth it*. — l'amitié, les bonnes grâces de quelqu'un, بر كسندنك محبتنى *bir kimesnènuñ mouhabbètni vè husni tèveddjuhini djelb u tahsíl it*. —

Conquis, conquise, اولمش *feth olmich*, a.-t.

CONQUES, s. f. pl., cavités de l'oreille, قولاغشك ايچي *qoulāghuñ itchi*, t.; تجاويف لاذن *tèdjāvif ul-uzn*, a.

CONQUÊTE, s. f., فتح *feth*, pl. a. usité, فتوحات *futouhāt*. — Pays conquis, فتح اولمش مملكت *feth olmich memlèket*. — Conquête galante, succès en amour, - كوكل قايمة *gueuñul qāpma, teskhyri*, a.-t. — Il ne cesse de faire des conquêtes, تسخير قلوب ايتمكدن خالى *teskhyri qouloub itmekden khālī dèildur*.

CONSACRANT, adj. m., qui sacre un autre, تقديس ايدن *taqdīs iden*, a.-t.

CONSACRER, v. a., dédier à Dieu, rendre sacré, مبارك قلمق *mubārek qylmaq*, تقديس *taqdīs it*. — une église, بر كليساىي تقديس *bir keliçāi taqdīs it*. — Donner, dévouer à Dieu, الله بولنه وقف *allah iolīna vaqf it*. — Dévouer, destiner, تخصيص *takhsīs it*. — Sanctionner, en parlant de l'usage, كترت استعمال ايله ثابت *kesrèti isti-māl ilè sābit it*, a.-t. — Se consacrer, v. réfl., à Dieu, الله كندويى *guenduī allah iolīna fidā it*. — Donner tout son temps, جميع وقتنى بر شيه صرف *djèmi' vaqtini bir chèie sarf it*, a.-t.

CONSANGUIN, e, adj., parent du

côté paternel, ne se dit qu'en cette phrase : frère consanguin, بابادن *bābāden qarindāch*, t.

CONSANGUINITÉ, s. f., بابادن *bābāden agra-bālyq, khycymlyq*, t.-a.

CONSCIENCE, s. f., sentiment intérieur du bien et du mal, ضمير *zamír*, قلب *qalb*, a.; قلبك *qalbuñ chāhidligui, bıldugui*, شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

شهادت قلب *chēhādēti qalb*, كوكل اخطاری *gueuñul ykhhāri*, a.-t.; نفس مخطرة *nefsi moukhthyret*, a.; درون *dēroun*;

سنوبسی *'askeruñ tahriri senēvici*, a.-t.

CONSCRIT, s. et adj., شرعاً تحریر, اولنمش عسکر نفری *cher'en tahrir olounnich 'asker nēfēri*, a.-t.

CONSÉCRATION, s. f., تقدیس ایلمه *taqdīs eilēmē*. — Action par laquelle le prêtre consacre la messe, اجرای *idjraī merācimi lotou-rūā*, a.-t.

CONSÉCUTIF, VE, adj., بری بری *biri biri ardindjē*, t.; متعاقب *mutē āqib*, a.

CONSÉCUTIVEMENT, adv., بری بری *biri birini mutē āqiben*, - بری برینه متعاقب اوله رق *biri birinē mutē āqib ola-raq, oulācharaq*, a.-t.; متعاقباً *mutē āqiben, mutēvālten*, a.

CONSEIL, s. m., avis, - اوکت *eugut, euñut*, t.; نصیحت *nacyhat*, pl. a. نصایح *naçāhth*. —

Bon — نصیحت خیریه *nacyhati khāiriē*. — Consultation, دانشق *dānichyq*, دانشقلق *dānichyqlyq*.

اوکت - نصیحت *Donner conseil, eugut, nacyhat virmek, it*, اوکتلمک *eugutlēmek*. — Pren-

dre conseil de, دانشیق *dānichmaq*, بر کسنه نک رای و نصیحتنی *bir kimesnēnuñ rēi u nacy-*

hatini sormaq. — Suivre le conseil de quelqu'un, - نصیحت *eugut, nacyhat, seuz thoutmaq*. — Conseil, réunion de

gens qui délibèrent, مشورت *mech-*

CONSÉQUENT, s. m., terme de logique, تالي *tāli*. — L'antécédent et le conséquent, مقدم وتالي *mou-qaddem u tāli*, وموخره *mou-qaddemè vu mouakhkherè*. — Le Conséquent, t. de grammaire, dans un rapport d'annexion, المضاف إليه *elmuzāfu ileihi*, a.

CONSÉQUENT, e, adj., رابطه لو *rābouthalu*, عقل صاحبى *'aql sāhibi*, a.-t.; منتظم لحوال *mun-tazym ul-ahvāl*. — Conséquent dans ses discours, منتظم لاقوال *mun-tazym ul-aqvāl*. — Dans ses actions, منتظم لاطوار *mun-tazym ul-athvār*. — Par conséquent, adv., اكا بنا *akā binā*, a.-t.; بوندن اوتورى *boundan uturu*, a.; بنا على ذلك *bināen 'ala zalikè*.

CONSERVATEUR, TRICE, substant., كوزه ديجي *saqlāidji*, صقلايجي *guezèdijdji*, t.; حافظ *hāfiz*, ناظر *nāzir*, a.

CONSERVATION, s. f., صقلايش *saqlāich*, حفظ *guezetmè*, t.; حفظ *hyfz*, وقاية *viqāet*, *viqāè*. — La conservation de la vie, حفظ جان *hyfzi djān*, a.-p.

CONSERVATOIRE, s. m., de musique, تعليمخانه فن موسيقى *ta'līm khānèi fenni mouciqy*.

CONSERVATOIRE, adj., ساقلمغه *sāqlamagha véclè olān*, وسيله اولان *moudjibi viqāè*, a.-t.

CONSERVE, s. f., confiture, رچل *retchel*, t.; خميره *khamirè*, a. — Navire qui fait route avec un autre,

بيله كيدن كهي *bèrāberdjè*, *bilè guiden guèmi*. — Aller de conserve, بيله كيتمك *bilè guitmek*. — Conserves, s. f. pl., sorte de lunettes, كوزلك *guezluk*, وقاية بصره مخصوص كوزلك *viqāèi baçārè makhsous guezluk*, a.-t.

CONSERVER, v. a., garder soigneusement, صاقلمق *sāqlamaq*, كوزتېك *guezetmek*, حفظ - وقايه *hyfz*, *vi-qāè it*. — Garantir du dommage, قورومق - قورومق *qouroumaq*, صيانت ا *siānet it*. — la mémoire d'un bienfait, نعتك ذكر بنى *nymètuñ zikrini viqāè it*. — Conserver sa réputation, عرض *'yrz u nāmoucini hyfz it*. — dans sa mémoire, خاطرده *khāthyrè*, درونلك صاقلمق *dè-rounindè sāqlamaq*. — Se Conserver, v. pr., soigner sa santé, حفظ

صحت وعافيتنه اهتمام ا *hyfzi syhhat u 'āfiètinè yhtimām it*. — Avoir soin desoi, كندوسنى كوزتمك *guenducini guezetmek*. — Ne point changer, ne pas se gêter, طيانمق *thaiānmaq*, بوزلمق *bozoulmamaq*. — Se préserver, كندوبى قورتمق *guendui qouroutmaq*. — Conservé, صاقلمش *sāqlanmich*, t.; محفوظ *mahfouz*, a.

CONSIDENCE, s. f., انمه *inmè*, هبوط *hubouth*, a.

CONSIDÉRABLE, adj. com., digne de considération, صاييلور *sāiileur*, شايان اعتبار *chāiāni 'ytibār*. — Important, مهم *muhimm*, a. — Personnage considérable, بلو اولو *olou*, باشلو *bellu bâchlu*. — Grand, nom-

breux, *buiuk*, t.; *kul-lüietlu*, a.-t.; *جسيم djécim*. — Quantité — *kullüietlu myqtär*. — Somme — *مبلغ کثیر meblaghy kectr*. — Dépense — *kullüietlu masraf*. — Ouvrage d'esprit, *تالیفی جسيم tée-lifi djécim*, a.

CONSIDÉRABLEMENT, adv., *چوق tchoq*, *غایتله ghäetile*, a.-t.; *بغایت kullüietludjè*, *بغایت ghäiet*, a.

CONSIDÉRANT, s. m., motif, *سبب sëbeb*, pl. a. *اسباب esbâb*. — d'un jugement, d'une sentence, *مقدمت mouqaddemet el-hukm*, a.

CONSIDÉRATION, s. f., action de considérer, *فکر fikr*, *تفکر tèsfekkur*, *ملاحظه mulâhaza*, a. — Cela mérite considération, *بو سزوار دقت bou sizävâri dyqqat u mulâhaza dur*. — Circonspection, *احتراز ihtirâz*. — Réflexions, *مطالعات mouthäle'aler*, *مطالعات mouthäle'ât*. — Motif, *سبب sëbeb*. — Égard pour quelqu'un, *حرمت heurmet*, *رعایت ri'äiet*, a. — En votre — *سزه حرمة sizè heurmeten*. — Attention dans la conduite, *دوشمنه duchunmè*, *رویت rouïet*. — Il agit sans considération, *دوشمنه پدرك عمل ايدر duchun-mèïèrek'amel ider*. — Estime, *اعتبار 'ytibâr*. — C'est un homme de considération, *قدر و اعتبار ايله معروف*

بر آدمدر *qadr u 'ytibâr ilè ma'rouf bir âdemdur*.

CONSIDÉRÉ, e, adj., examiné, *دقتلو باقلمش diqqatlu bâqylmich*. — Honoré, *معتبر mu'teber*, a. — Compté pour, *عد اولنمش 'add olounmich*, a.-t.

CONSIDÉRÉMENT, adv., *دوشونرک duchunèrek*, t.; *فکر و رویت ايله fikr u rouïet ilè*, *ملاحظه ايله mulâhaza ilè*, a.-t.

CONSIDÉRER, v. a., examiner attentivement, *دقتله باقمق diqqatilè bâqmaq*. — Réfléchir sur, *دوشمنک duchunmek*, t.; *ملاحظه mulâhaza it*. — Faire attention, *دقت diqqat it*, *تأمل teemmul it*. — Faire distinction, regarder à, *خاطرا khâthyr it*, *خاطر کوزتمک khâthyr gueuzetmek*. — Avoir égard à, *اعتبار 'ytibâr it*. — Compter pour quelque chose, *صایمق sâïmaq*, t.; *عد 'add it*, a.-t.

CONSIGNATAIRE, s. m., *امانتکار emânetkiâr*, a.-p.; *حافظ و دیعه hâfizi ved'ya*, a.

CONSIGNATION, s. f., dépôt juridique, *امانت emânet*, *ودیعه vè-d'yat*, a. — Consignations ou le bureau des consignations, *امانت مالی emânet mâli khazîneci*, a.-t.

CONSIGNE, s. f., ordre, *امر emr*, *تنبيه tembîh*, a.; *اصمارله ismârlama*, t. — Punition militaire, *کوز gueuz habsi*. — Concierge

qui enregistre les personnes qui entrent dans une place de guerre, بر قلعه قپوسندن کیرنلرک تجریرینده *bir qal'a qapoucinden gürenlèruñ tahrîrinè me'mour qâ-poudji.*

CONSIGNÉ, E, adj., امانت و برلمش *emânèten vîrilmich*, تسلیم اولنمش *teslîm olounmich*, a.-t.; اليقونلشمش *alyqonylmich*, t.; محبوس *mah-bous*, a.

CONSIGNER, v. a., mettre en dépôt, قومق و برمک *emânet vîrmek*, qomaq, امانت طریقیله *emânet tharyqilè vîrmek*. — Remettre, تسلیم ا *teslîm it*. — Mentionner, ذکر ا *zîkr it*. — Insérer, ایچنه قومق *itchinè qomaq*, t.; ا درج ا *derdj it*, a.-t. — Donner ordre à une sentinelle, بکچیه امر- *beçtchîè emr*, tembîh it. — Consigner quelqu'un à sa porte, بر کمنه نکه دخولنه رخصت *bir kimesnènuñ dukhau-linè roukhsat vîrmèmek*. — un soldat, بر عسکر نفری حبس ا *bir 'as-ker nèfèri habs it*.

CONSISTANCE, s. f., épaissement, قویولق *quïoulyq*, تعقد *te'aqqoud*. — Solidité, dureté, قتیلق *qatilyq*, t.; قوام *qavâm*. — État de stabilité, قرار *qarâr*, ثبات *cebât*, دوام *dèvâm*, a. — Les choses du monde n'ont point de consistance, امور دنیاده اصلا *oumouri duniâde aslâ cebât u dèvâm ioqtur*.

CONSISTANT, E, adj., qui consiste,

عبارت *'ybâret*. — Terre consistant en bois, اورماندن عبارت اراضی *ormânden 'ybâret erâzi*. — Qui a de la consistance, قاتی *qâty*, t.

CONSISTER, v. n., avoir son essence dans, عبارت او *'ybâret ol*. — Cette maison consiste en une cour et six chambres, بوخانه بر حولی ایله *bou khânè bir havli ilè atty odhaden 'ybârettur*. — Être composé de, مرکب - مرکب او *mutèrekkeb, murekkeb ol*, a.-t.

CONSISTOIRE, s. m., assemblée du pape et des cardinaux, ریم پاپا ایله *rîm pâpâ ilè qârdînâllèruñ djemy'èti*. — des ministres protestans, لوتران *loutrân pâpâz-lèrinuñ medjlici*, a.-t.

CONSOLABLE, adj. com., تسلیتی *teslièti qâbil*, a.-t.; ممکن *numkin uttècelli*, a.

CONSOLANT, E, adj., قساوت *qaçâvet guëdurîdji*, کیدر بیجی *tesliet vîridji*. — Ce n'est pas — موجب تسلیت *moudjibi tesliet dèildur*.

CONSOLATEUR, TRICE, s., تسلی *tècelli vîridji*, تسلیت *tesliet guëturîdji*, a.-t.

CONSOLATIF, VE, adj. Voy. CONSOLATEUR.

CONSOLATION, s. f., تسلیت *tesliet*, تسلیه *tesliè*, تسلی *tècelli*, a. — du cœur, d'esprit, خاطر تسلی *tè-cellî khâthyr*. — Satisfaction, کوکل

خوشلغی *gueuñul khochlyghy*, t.;
 سافای صفاى *safāi khāthyr*. —
 Sujet de consolation ou la personne
 qui console, مدار - موجب تسلیت
medāri, moudjibi tesliet. — Je n'ai
 point d'autre consolation que vous,
 سزدن غیرى مدار تسلیتم یوقدر
syzden ghāiri, medāri teslietum iōq-
tur.

CONSOLÉ, E, adj., تسلیت
 بولمیش *tesliet boulmich*, a.-t.;
 متسلی *mutecelli*, a.

CONSOLER, v. a., تسلیت و برمک
tesliet vîrmek, تسلیه ا *tesliè it*,
 تسلی برمک ا *tecelli vîrmek, it*,
 a.-t. — Se Consoler, verbe refl.,
 تسلی بولمق - آلمق *tecelli boul-*
maq, almaq. — Avec ses amis,
 احبابنک مصاحبته کسب
 تسلی ا *ahbābinuñ muçāhebetilè*
kesbi tecelli it.

CONSOLIDANT, s. m., پکشتربیجی
pekichturidji, t.; اللحم لحم ایدن
ilhām lehem iden, a.-t.

CONSOLIDATION, s. f., d'une dette
 publique, بر عائده نک استحکامی
bir 'āidenuñ istihkiāmi
khouchuci. — État d'une plaie qui se
 cicatrise, بر یاره نک پکشمه سی
bir iāranuñ pekichmèci, t.; التیام
iltiām, a. — de l'usufruit à la pro-
 priété, حاصلات و غلاتک ملکه
 مر بوطیتسی *hācylāt u ghallātuñ*
mulkè merbouthièti.

CONSOLIDER, v. a., (une plaie),
 بر یاره بی پکشمه مک *bir iārai*

pekichturmek, t.; اللحم لحم ا
ilhām lehm it. — Affermir une dette
 publique, دین مهلکته قرار
 و استحکام و برمک *deïni memleketè*
qarār u istihkiām vîrmek. — un
 traité, عقد اولنان معاهده به تقویه
 و استحکام و برمک *'aqd olounān*
mou'āhedèè taqoèè ou istihkiām
vîrmek, a.-t.

CONSOLIDÉ, E, adj., قویلمش
qavilechmich, صاغلنمش *sāghlan-*
mich, t.; استحکام بولمیش *istih-*
kiām boulmich, a.-t.; مستحکم
mustahkem, a.

CONSOMMATEUR, s. m., celui qui
 consomme, دوکدیجی *tukedidji*. —
 Celui qui perfectionne, تمامدیجی
temāmladidji, t.; مکمل *mukem-*
mil, a.

CONSOMMATION, s. f., achèvement,
 اتمام *itmām*, استکمال *istikmāl*. —
 des siècles, انقراض الزمان *inqyrāz*
uz-zemān. — Grand usage des choses,
 استهلاک *teukenmè*, t.; ذخایرک
istihlāk. — des vivres, زکایرک
zakhāiruñ bezl u istihlāk. — du mariage,
 کردک *guerdek*. — Nuit de la consumma-
 tion du mariage, کبیجی *guerdek guđjèci*, t.; زفاف
zufāf guđjèci, a.-t. Voy.
 DÉBIT.

CONSOMMÉ, s. m., bouillon fin et
 succulent, پک قینامش ات صوبی
pek qaïnāmich et souïu, t.

CONSOMMÉ, E, adj., دوکنمش

teukenmich, t.; مېزول mebzoul, a.

CONSUMER, v. a.; achever, accomplir, تماملق temāmlamaq, تېتورمېك biturmek, t.; - تكميل tekmiil, itmām it. — Faire consommer de la viande, اتى پېك اتى pek qāinātmaq. — Détruire les vivres par l'usage, صرف دوكتمېك teuketmek, - بېذل sarsf, khardj it, خراج ا bezl ü istihlāki zakhāir it, a.-t.

CONSUMPTIF, IVE, adj., اخلاطى دوكتديجى و اتلرى أشندريجى علاج akhlāthy teukedūdji, vè etlèri achendurūdji 'ylādji, t.; دواى اكال devāi ekkial, a.

CONSUMPTION, s. f., دوكتمه teuketmè, t.; تلف israf, اتلاف israf, اتلاف ifnā, افنا ifnā, — par le feu, احتراق yhtirāq. — Sorte de phthisie, ورم verem, سل sil et سل sill, a.

CONSONNANCE, s. f., accord de sons, او بېغونلغى ses ouïghoun-toughy, t.; موافقت اصوات muvāfaqati esvāt. — Rime, قافية qāfiè, qāfiè, pl. a. قوافى qavāfi.

CONSONNANT, adj. m., نغمه لرى او بېغون naghmèleri ouïghoun, t.; هم اهنك hem āhenk, p.

CONSONNANTE, s. f., بر نوع bir nev'y tchālgou, t.

CONSONNE, s. f., حرف سالم harfi sālim, pl. حروف سالمة houroufi sālimet, a. — redoublée, حرف

مضاف harfi mehdoud, muzāf., a.

CONSORTS, s. m. pl., اور تاقلر ortāqlar, t.; رفقا roufaqā, a.

CONSOUDE, s. f., plante, سمفط symfyt, a.

CONSPIRANT, e, s. m., t. de physique, puissance ou force conspirante, قواء متحد المقصد qavāi muttehid ul-maqsad, a.

CONSPIRATEUR, s. m., زوربازا zorbā, اهل فساد ehli feçād, حليف halif, a. Voy. CONJURÉ.

CONSPIRATION, s. f., برامزلىق iarāmazlyq içhoun birlechmè, t.; فساد feçād, a. Voy. COMLOT.

CONSPIRER, v. a., être uni pour un même dessein, برلشمېك birlechmek, ال برا el bir it, t.; عقد aqdi ittifāq it. — Se dit aussi des choses qui concourent au même effet, توافق tevāsuq it, a.-t. — Tout conspire à la gloire et à la prospérité de ce pays, جميع احوال بومېلكنك شان و اقبالى djèmi ahvāl boumemleketuñ chān u iqbāli khouçoucine tevāsuq ider. — Faire une conspiration. Voy. CONJURER.

CONSPUER, v. a., cracher sur, توكر ايله tukurlemek, بولاشترمق tukurilè boulāchturmaq. En ce sens il n'est plus usité. — Fig. et fam., mépriser d'une façon marquée, افراطيله تحقير ifrāthilè tahqyr it, a.-t.

CONSTAMMENT, adv., avec constance, قرار اوزره *qarār uzrè*, - ثبات *cebāt*, mudāvemēt ilè, ايله مداومت *cebāt*, mudāvemēt ilè, ايله متانت *metānet ilè*. — Continuellement, همردائم *her dāim*, دائماً *dāimen*, *dāimā*, a.

CONSTANCE, s. f., fermeté d'âme, طيانقلغي *ürek dhaiānyq-lyghy*, t.; ثبات قلب *cebāti qalb*, ثبات *sebāt*, متانت *metānet*, قرارلق *qarārlyq*, قرار *qarār*. — Persévérance, مداومت *mudāvemēt*, a. — Faire preuve de constance, اظهارة متانتني *sebātu metānetini izhār it*.

CONSTANT, e, adj., qui a de la fermeté, پورکی طيانغان *üregui dhaiāngan*, ثبیت الفواد *sebūt ul-fivād*. — Certain, کرچک *guer-tchek*, ثابت *sābit*, محقق *mouhaqqaq*. — La chose est constante, کیفیت حال ثابت و متحققدر *keifieti hāl sābit u mutehaqqagtur*. — Invariable, دکشمز *deïchmez*, t.; ثابتقدم *sābit qadem*, a.-p. — Il est constant dans ses desseins, مقاصد متبقدمدر *meqācid u menviātindè sābit qadem dur*. — Persévérant, قوی *qavi*, t.; مداوم *mudāvim*. — Qui demeure longtemps ou toujours dans le même état, قرارلق *qarārlyq*, قرار بر *ber qarār*, مستديم *mustedim*, a.

CONSTANTINOPLE, nom de ville, استانبول - استانبول *istāmbol*, قسطنطنیه *islāmbol*, qos-

thanthinüè, بلدة طيبه *beldèi thaiibè*.

CONSTANTIN, n. pr., قسطنطين *qosthantîn*.

CONSTATÉ, e, adj., اثباتلو *isbātlu*. اثبات اولنمش *isbāt olounmich*, a.-t.

CONSTATER, v. a., اثبات ا *isbāt it*, a.-t.

CONSTELLATION, s. f., صورت کوكب *sourèti kevèbüè*, t.; کوكب *kevkeb*, pl. کواکب *kèvākib*. — du zodiaque, برج *burdj*, pl. a. بروج *bouroudj*. — Constellation sous laquelle quelqu'un est né, طالع *thālî*, vulg. *thālih*, pl. a. طوالع *thā-vālî*.

CONSTELLÉ, e, adj., طلسملو *thylismlu*, a.-t.; مطلسم *mouhthlism*, a.

CONSTER, v. n., être certain, بللو او *bellu ol*, t.; ظاهر او *zāhir ol*, a. — Il conste que, تحقق ايدرکه *tehaqqouq ider ki*.

CONSTERNATION, s. f., عظيم قورقو *'azîmi qorqou*, دهشت *haïret*, حيرت *dehchet*, انكسار قلب *ingyçāri qalb*, a.

CONSTERNÉ, e, adj., شاشمش *chāchmich*, کوزی قورقمش *gueuzu qorqmich*, t.; منکسر *munkècir*, a.

CONSTERNER, v. a., شاشورمق *chāchurmaq*, t.; مدهوش ا *med-houch it*, a.-t.

CONSTIPATION, s. f., قبض *qabz*, قبضلق *inqybāz*, a.; قبضلق *qabyzlyq*, a.-t.

CONSTIPÉ, E, adj., منقبض *moun-qabyz*, مقبوض *maqbouz*, a.

CONSTIPER, v. a., قبض *qabz it*, كتورمك *qabzlyq guèturmek*, a.-t.

CONSTITUÉ, E, adj. (bien), ياپوسى *ia pouci sāgh*, t.; صحيح البنية *sahyh ul-buniè*. — Mal — ياپوسى *ia pouci fenā*, t.; كرىه البنية *kè-rih ul-buniè*, a.

CONSTITUER, v. a., composer un tout, وجوده *terkib it*, كتورمك *vudjoudè guèturmek*. — Faire consister en..., اقامت *iqāmet it*, عبارت قلمق *'ybāret qylmaq*. — Établir, قومق *qomaq*, تعيين *ta'ün it*. — quelqu'un prisonnier, بر كمسنده يى *bir kimesnèüi hāli mahbouciète vaz' it*. — quelqu'un en frais, مصرفه اوغراتمق *masrafè oghrātmaq*. — une pension à quelqu'un, ترتيب معاش *tertibi me'āch it*, a. — quelqu'un son procureur fondé, بر كمسنده يى وكيل *bir kimesnèüi vèkili cher'y nasb it*, توكيل *tevkil it*. — une dot, ou une somme en dot, مهر معجل ايچون مال ترتيب *muhri mou'addjel itchoun māl tertib it*, a.-t.

CONSTITUTIF, IVE, adj., ذاتى *zā-tii*, t.; تركيب ايدن *terkib iden*, مابه التركيب *mā bih it-terkib*, a.

CONSTITUTION, s. f., composition, تركيب *terkib*, a.; ياپو *ia pou*, t. — Lois fondamentales d'un état, قوانين

قوانين *qavānīni memlèket*, ملكيه *qavānīni milkiè*. — Règlement, loi, نظام *nizām*, pl. نظامات *nizāmāt*; قانون *qānoun*, pl. a. شريعة *cher'iat*. — Création d'une rente, ترتيب ايراد *tertibi irād*. — Complexion, ياپو *ia pou*, t.; مزاج *mizādj*, بنية *buniè*, بدن *terkib*, a. — Forte — بدني قوى *bedeni qavi ul-buniè*. — De mauvaise — سقيم البنية *saqim ul-buniè*. — du corps humain, بدن انسانك *bedeni insānuñ terkibi*, a.-t.

CONSTITUTIONNAIRE, s. comm., تابع شريعتيه *cheri'atè tābi'*, a.-t.

CONSTITUTIONNEL, LE, adj., قانون نامة *qānoun nāmèi memlèketè muvāfiq*, a.-t.; قانونى *qānouni*, a.

CONSTITUTIONNELLEMENT, adv., قوانين ملكيه *qānounen milkiè moudjè-bindjè*.

CONSTRICTEUR, s. m., عضلت *azaleti qābizat*. — Les constricteurs du pharynx, عضلات قابضة *'azalāti qābizai ghalsamet*. — du vagin, مهبل قابضة *azalāti qābizai mehbil*, a.

CONSTRICITION, s. f., بوزلمه *beuzulmè*, بوزلمكلك *beuzulmeklik*, t.; انقباض *teqabbuz*, تقبض *inqy-bāz*, a.

CONSTRINGENT, E, adj., قابض *qābiz*, a.

CONSTRUCTEUR, s. m., یاپوچی *iāpoudji*, t.; بنا *bennā*, بانی *bāni*, a. — de vaisseaux, کمی یاپوچیسی *guēmi iāpoudjici*, بنای سفاین *ben-nāi sefāin*, a.

CONSTRUCTION, s. f., action de construire, یاپو *iāpou*, دوزمکک *duzmeqlik*, t.; بنا *binā*, a. — Arrangement des parties d'un bâtiment, یاپونک ترتیبی *iāpounūn tertībi*, صورت بنا *sourēti binā*. — Au fig., arrangement des mots selon les règles du discours, ترکیب *terkīb*, انشا *inchā*, a.; سوز دوزمهسی *seuz duz-mēci*. — En t. de géométrie, figure qu'on trace et lignes qu'on tire pour la solution d'un problème, انشا *inchā ul-echkiāl* و الخطوط *vel khouthouth*.

CONSTRUIRE, v. a., bâtir, یایمق *iāpmaq*, یاپو یایمق *iāpou iāpmaq*, t.; قورمق *binā it, qourmaq*, a.-t. — Arranger les mots, سوزلری *seuzléri dizmek* et دوزمک *duzmeq*, t. — une phrase, عباره *bir 'ybārē inchā it*.

CONSTRUIT, e, adj., یایلمش *iāpilmich*, t.; بنا اولنمش *binā olounmich*, a.-t.; مبنی *mebni*, a.

CONSUBSTANTIALITÉ, s. f., اتحاد *ittihād ul-djevher*, a.

CONSUBSTANTIEL, LE, adj., متحد *muttehid ul-djevher*, a.; همدات *hem zāt*, p.-a.

CONSUBSTANTIELLEMENT, adv.,

من جهة الاتحاد الجوهر *min djehet il-ittihād ul-djevher*, a.

CONSUL, s. m., envoyé d'un état dans un autre pour la protection du commerce, قونسولوس *qonsolos*, باش *bāilos*. — général, قونسولوس *bāch qonsolos*. — Vice-consul, قونسولوس وکیلی *qonsolos vèkili*. — Consul de la Sublime-Porte dans les ports d'Europe, شاهبندر *chāh bender*, p.-t.

CONSULAIRE, adj. com., قونسولوسه *qonsoloça mutè'allyq*, t.-a.

CONSULAT, s. m., l'emploi de consul, قونسولوسلق خدمتی *qonsoloslyq khyzmēti*, مأموربتی *m'mourüēti*, شاهبندرلق *chāh benderlyq*. — Temps pendant lequel on exerçait la charge de consul, قونسولوسلق *qonsoloslyq vaqty*. — Habitation du consul, hôtel consulaire, قونسولوس قوناغی - قاپوسی *qonsolos qonāghy, qāpoucy*, t.

CONSULTANT, s. m., اوکت *eugut viridji*, t. — Médecin, طبیب مشاور *thabībi muchāvīr*, a.

CONSULTATION, s. f., conférence pour consulter sur une affaire, une maladie, دانشلق *dānichyq*, دانشلق *dānichyqlyq*, t.; مشاوره *muchāvèrè*, مشورت *mechvèret*. — Longue, grande مشاوره عظیمه - مدیک *muchāvèrèi 'azīmè, medidè*. — Avis donné par un avocat ou un médecin, تحریراً ویریلان رای *tahrīren virī-*

lān rēi. — Avis demandé, استشاره *istichārē*, a.; مطلوب اولنان *mathloub olounān nacy-hat*, a.-t.

CONSULTATIVE, adj. f., (voix), رای علی طریق الاخطار *reī 'alā tharyq ul-ykhhār*, a. — Il a seulement voix consultative dans le conseil, مجلس مشورته فقط علی طریق, مجلس مشاوره *medjlci mechverette faqath 'alā tharyq ul-ykhhār reī sāhibidur.*

CONSULTER, v. a., prendre conseil, avis, instruction, دانشمق *dānichmaq*, t.; دانشق *dānichyq it*, صورتق *sormaq*, استشاره *istichārē it.* — le médecin, حکیمه *hekimē dānichmaq.* — le dictionnaire, لغته مراجعت *lou-ghatē mourādje'at it.* — Consulter, v. n., délibérer sur, مذاکره *muzākerē, muchāverē it*, a.-t., سوبلشمک *seuilechmek.* — Ils consultèrent ensemble, بپنلرنده *beinlerindē istichārē eilēdiler.* — Se consulter soi-même, نفسنه دانشمق *nefsinē dānichmaq*, کندونفسندن استنصاح *guendu nefsinen istinsāh it.*

CONSULTEUR, s. m., docteur commis par le pape pour donner son avis sur des points de doctrine, etc., دینه متعلق مشکلات آچیجی *dinē mute'albyq muchkilāt ātchđji.*

CONSUMANT, e, adj., یاقیجی *iaqydji*, t.; محرق *mouhryq*, a.

CONSUMER, v. a., dissiper, dé-

truire, دوکتتمک *tuketmek*, تلف *israf, telef it.* — Il a consumé son bien, ماملکنی *māmeleguini telef eilēdi.* — Consumer le temps, تزییع اوقات *tazii' evqāt it.* — Employer sans réserve, صرف *sarf, khardj it.* — User, اشندرمق *achendurmaq.* — En parlant de l'action du feu sur les corps, افنا احرراق *ihrāq it, ifnā it.* — Le feu a consumé cette maison, آتش بو خانیهی کلیآ *ātech bou khānēi kullien ifnā itmichtur.* — Il se consume de chagrin, وکدر ایله *huzn u keder ilē ifnāi vudjoud ider.* — Se Consumer, v. réfl., آشمق *āchinmaq*, t.; تلف *teukenmek*, t.; برباد اولنمق *telef olounmaq*, a.; او *ber bād ol*, p.-t.

CONTACT, s. m., طوقنمقلق *dho-gounmaqlıq*, بری برینه طوقنده *biri birinē dhoqounma*, چاتشمه *tchatichma*, t.; مس *mess*, مهاسه *memasset*, a.

CONTAGIEUX, se, adj., اولاشکن *oulāchghen*, اولاشغن *oulāchghan*, t.; ساری *sāri*, a.; سرايت *sirāiet idūlji*, سرايتلو *sirāietlu*, a.-t. — Maladie — سالغون *sālghoun khastalyghy*, خسته لغی *marazi sāri.* — Parole ou conversation contagieuse, ساری *sāri bir sohbet.* — Être

contagieux, سرایتلو *sirāietlu ol*,
دقت ایرله باقمق *bāqmaq*,
سرایت *sirāiet it*, a.-t.

CONTAGION, s. f., communication
d'une maladie, اولاشمه *oulāchma*,
اولاشقلق *oulāchqlyq*, t.;
بولاشمه *boulāchma*, اولاشقلق
oulāchqlyq, t.; سرایت *sirāiet*, a.
— Peste, ییرجق *ioumourdjaq*. Voy.
PESTE. — Contagion des mauvaises
mœurs, اخلاق ردیدنک سرایتی
akhlāki rediēnuñ sirāieti. — Com-
muniquer la contagion à quelqu'un,
اولاشترماق *oulāchturmaq*.

CONTAMINATION, CONTAMINER.
Voy. SOUILLURE, SOUILLER.

CONTE, s. m., حکایت *hikiāiet*,
قصه *qyssa*. — Conte fait à plaisir,
مثل *maçal*, a.; دوزمه *duzmè*, t. —
Ce sont des contes, مثلدر بو
maçal dur bou.

CONTEMPLATEUR, TRICE, subst.,
سیرجی *seirdji*, تماشاجی *temā-
chādji*, a.-t.; باقیجی *bāqydji*, t.;
مطلع *moutthaly'*, a.

CONTEMPLATIF, IVE, adj., adonné
à la contemplation par la pensée,
دوشنیدجی *duchuntdji*, t.; متأمل
mut'emmil, اهل باطن *ehli bāthin*.
— Vie contemplative, mysticité,
تصوف *teçavvuf*. — Adonné à la
vie contemplative, mystique, اهل
تصوف *ehli teçavvuf*, a.

CONTEMPLATION, s. f., par les
yeux, باقمه *bāqma*, t.; سیر *seir*. —
Par la réflexion, مطالعه *mouthāle'a*,
ملاحظه *mulāhaza*, تأمل *te'em-
mul*, a.

CONTEMPLER, v. a., des yeux,
دقت ایرله باقمق *bāqmaq*,
تمایشا - *dyqqat ilè baqmaq*, t.;
سیرا - *temāchā*, تفرج - *teferrudj*,
سیرا *seir it*. — Avec les yeux de l'esprit,
مطالعه - *muthā-*
تأمل ا - *le'a*, ملاحظه - *teemmul it*, a.-t.

CONTEMPORAIN, E, adj., معاصر
mou'ācyr, a.; همعصر *hem'asr*, p.-a.;
اولان *bir zemāndè olān*.
— Auteurs contemporains, مؤلفین
معاصرین *mu'ellesin mu'ācyrin*.

CONTEMPORANÉITÉ, s. f., معاصرة
mou'ācyret, a.; بر وقتک *bir
vaqytlyq*, t.

CONTEMPTEUR, s. m., خور
خورلابجی *khōr gueurūdjī*,
کورلابجی *khōrlāudjī*, t.;
اهانتجی *ihānedjī*,
a.-t.

CONTENANCE, s. f., capacité,
étendue, کیککک *syghych*,
صغش *gueinlyq*, t.; استیعاب *isti'āb*, a. —
Un navire de la contenance de deux
cents tonneaux, ایکیبوز فوجی
iki iuz foutchou
استیعاب ایدرکمی *isti'āb ider guēmi*. —
Maintien, posture, وضع وحال *vaz'*,
وضع *vaz' uhāl*, ادا *edā*, a. — Faire bonne
contenance, متانت کوسترمک
metānet gueustermek. — Perdre
contenance, شاشمق *chāchmaq*, t.

CONTENANT, E, s., ایچنه آلان
itchinè ālān, ایچنی *ālydji*,
محيط *qaplāudjī*, t.;
قیلابجی *qaplāudjī*, t.;
حاوی *hāvi*, a. — Le conte-
nant et le contenu, ظرف و مظروف
zarfu mazrouf.

CONTENDANT, s. m. et adj., غوغا
ایدن *qavghā iden*, t.; خصم *khysm*,
pl. a. خصما *khoucēmā*. — Les par-
ties contendantes, اوزره مخاصمه
اولانلر *moukhācēmē uzrē olānlar*.

CONTENIR, v. a., comprendre,
renfermer dans un espace, المبق
ālmaq, ایچنه المبق *itchinē ālmaq*,
طونمق *thoutmaq*, t.; — اشتیال -
استیعاب *ichtimāl, isti'āb it*. —
Cette cuve contient vingt seaux d'eau,
بو حوض بیکرمی قوغه صو الور -
بو حوض بیکرمی قوغه صو الور
bou havouz ierimi qougha sou āleur, isti'āb ider. —
Ce livre contient deux chapitres,
بو کتاب ایکی فصلی مشتملدر
bou kitāb iki fasli muchtemil dur. — Re-
tenir dans les bornes, طونمق *thout-
maq*, t.; ضبط *zabth it*. — Répri-
mer ses passions, نفسنی ضبط *nefsini zabth it*. — Se Contenir, v.
réfl., کندوسنی ضبط *guenducini
zabth it*. — Se contenir, s'abstenir,
se modérer sur, صاقنمق *sāqynmaq*,
t.; امساک *imsāk it*, a.-t.

CONTENT, E, adj., satisfait, راضی
rāzi, a.; خوشنود *khochnoud*, p.;
قانع *qāni'*. — Qui jouit de ce qu'il
a, کولکی خوش *gueuñulu khoch*, t.;
ممنون البال *memnoun ul-bāl*. —
Content de son état, de son sort,
قسمنده قانع *qysmētine qāny'*. —
de peu, از ايله قانع *azē, azilē
qāni'*. — Être content de, être sa-
tisfait d'une chose, d'une personne,
برشپیدن - برکسنه دن خوشنود او

*cheïden, bir kimesnēden khochnoud
ol*. — Avoir le cœur content, ممنون
الهال او *memnoun ul-bāl ol*. —
Être content, agréer, consentir,
راضی - قائل *qāil, rāzi ol*,
رضا وبرمک *rizā vîrmek*, a.-t.

CONTENTEMENT, s. m., joie, sa-
tisfaction, گول خوشلغی *gueuñul
khochlighy*, t.; فراغ بال *firāghy
bāl*, محظوظیه *mahzouzūiet*. — de
peu, قناعت *qanā'at*, a. — Donner
du — صفا وبرمک *safā vîrmek*,
a.-t. — Avoir du — خاطرری
صفاده *khāthyri khoch ol*,
safādē ol, a.-t.

CONTENTER, v. a., satisfaire,
راضی - خوشنود او *rāzi, khochnoud it*,
اغنا *yghnā it*. — Contenter
l'esprit, خاطریننی خوش او *khāthy-
rini khoch it*, تطیب خاطر او *tath-
iibi khāthyr it*. — On ne saurait
contenter tout le monde, عامه نیک
رضاسنی تحصیل ایتمک امر
محالدر *'ammēnuñ rizācini tahsil
itmek, emri mouhāldur*. — Contenter,
apaiser, اسکات او *iskiāt it*,
رضا او *irzā it*. — Se Contenter, v. réfl.,
راضی - خوشنود او *rāzi, khochnoud
ol*, a.-p.-t. — Être content, خاطرری
خوش او *khāthyri khoch ol*, t. —
Se suffire, قناعت او *qanā'at it*,
قانع او *qāni' ol*. — S'en tenir à ce
que l'on a fait, اکتفا او *iktifā it*, a.-
t.; یتمک *ietmek*, t. — Se contenter
de peu, ازه قناعت او *azē qanā'at
it*, a.-t.

CONTENTIEUSEMENT, adv., منازعتله *munaza'at ilè*, a.-t.

CONTENTIEUX, SE, adj., نزاعاً *nizā'lu*, a.-t.; منازع فيه *munāzi'un fihi*. — Un droit — منازع فيه *munāzi'un fihi olān bir haqq*.

CONTENTION, s. f., débat, dispute, نزاع *ledjoudjlyq*, a.-t.; نزاع *nizā'*, منازعة *munāze'at*, a. — Forte application de l'esprit, ذهن يورمه *zihn iourma*, چالشمقلىق *tchālích-maqlyq*, t.; انتعاب ذهن *it'ābi zihn*, a.

CONTENU, s. m., ce qui est dans quelque chose, ايچنده اولانى *itichindè olāni*, t. — d'un écrit, d'un discours, مضمون *mazmoun*, مآل *meāl*, a. — de la lettre, مضمون *mazmouni mektoub*.

CONTÉ, E, adj., نقل اولنمىش *naql olounnich*, a.-t.; منقول *menqoul*, a.

CONTER, v. a., narrer, نقل ا *naql it*, حكايت ا *hikiāiet it*, a.-t. — une histoire, بر حكايتي نقل ا *bir hikiāiè' naql it*. — une fable, faire un conte, — مثل سويلمك *maçal seüilèmek*, oqoumaq.

CONTESTABLE, adj. com., معارضه يه, *mou'ārazaie guèlè bilur*, a.-t.; مجادله قابل *qābili mudjādelè*, a.

CONTESTANT, adj. et subs., نزاع *nizā' iden*, چكشان *tchekichān*, t. — Les parties contestantes,

معارضه اوزره اولانلر *mou'āraza uzrè olānlar*.

CONTESTATION, s. f., dispute, débat, چكش *tchekich*, چكشه *tchekichmè*, t.; معارضه *mou'āraza*, مجادله *mudjādelè*. — en justice, مرافعة *murāfè'at*, a.

CONTESTER, v. a., refuser de reconnaître des droits, des prétentions, انكار ا *houqouqy inkiār it*, انكار ا *inkiār it*. — Entrer en contestation, — معارضه — مباحثه *mou'āriza, nubāhaèè, mudjādelè it*, a.-t.

CONTESTÉ, E, adj., مباحثه اولنمىش *mubāhaèè olounnich*, a.-t.

CONTEUR, SE, s., qui aime à conter, حكايت سويليجى *hikiāiet seüilèdji*, قصه خوان *qyssè khān*. — dans les cafés tures, durant les nuits du Ramazan, مداح *meddāh*, a. — menteur, يلان ساتيجى *īalān sātidji*, ار اچيفكو *erādji'f'guiou*, a.-p.

CONTEXTURE, s. f., tissu, اوركو *eurgu*, طوقومه *dhoqouma*, t.; نسج *nesdj*, a. — du discours, سوزك *seuzuñ oulāchyqlyghy*, t.; ارتباط *nesdji meqāl*, نسج مقال *irtibāthi kelām*.

CONTIGU, E, adj., بنتشك *bitichyk*, متصل *oulāchyq*, t.; ملاصق *muttacyl, mulācyq*, a. — Maisons contiguës, برى برينه *biri birinè bitichik evler*.

CONTIGUITÉ, s. f., بنتشك *bi-*

tichiklik, t.; ملاصقلى *mulācyqlyq*, a.-t.; اتصال *ittiṣāl*, a.

CONTINENCE, s. f., des plaisirs de la chair, پرهيزكارلىك *perhizkiārlyq*, p.-t.; عفت *'yffet*, امساک *imsāki nefs*, a. — Capacité, étendue. Dans ce sens on dit mieux Contenance. Voy. ce mot.

CONTINENT, adj., qui a la vertu de la continence, صاقينچى *sāqynḍji*, t.; پرهيزكار *perhizkiār*, p.; عفيف *'afīf*, اهل عفت *ehli 'yffet*, a.

CONTINENT, s. m., grande étendue de terre ferme, قره *qara*, t.; بر *berr*, a.

CONTINGENCE, s. f., casualité, ايشلىك *ichleruñ houçouli*, *houdouci*, t.-a. — Selon la contingence des affaires, امورك *oumouruñ tebeddulātinè gueurè*. — Angle de contingence, زاوية *zāvīēi mutemekkinè*.

CONTINGENT, subs. m., portion qui peut appartenir à quelqu'un, حصه *duchen pāi*, *hysse*. — Part que chacun doit fournir, پاي *pāi*, t.; بهره *behre*, p.; حصه *hysse*, a.

CONTINGENT, adj., اولمىسى *olmāci olmamāci mumkin*, t.; محتمل الظهور *muhtemil uzzouhour*, a.

CONTINU, e, adj., dont les parties s'entre-tiennent, اولاشق *oulāchyq*,

t.; متصل *muttaçyl*. — dont la durée n'est pas interrompue, آردى *ārdi ārāci kecilmez*, t.; غير منقطع *ghāiri mounqathy*. — Fièvre continue, جاى دائىمى *hom-māü dāimi*. — Dix jours continus, اون كون على الاستمرار - على *on gun'alel-istimrār*, *'alel-itṭicāl*. — A la continue, à la longue, كند كچه *guīderek*, گؤتلىكچه *guītiktchè*, t.

CONTINUEUR, s. m., صكره سنى *soñracini iāzān*, t.; ذيل *zēil nuvīs*, a.-p.

CONTINUATION, s. f., action de continuer, مداومت *mudāvemet*, مواظبت *muvāzebet*. — Prolongation, امتداد *imtidād*. — de la guerre, امتداد محاربه *imtidādi mouhārebè*. — Suite d'un ouvrage, ذيل *zēil*, a.

CONTINUEL, LE, adj., آره لىق *āralyq vīrmez*, دائم *dāim*, غير منقطع *ghāiri mounqathy'*, a. — Pluie continue, آردى *ārdy āracy kecilmez iāghmour*.

CONTINUELLEMENT, adv., toujours, دائما *dāima*, مستهرا *mustemirren*, على التوالى *'alet-tevāli*, a.

CONTINUEMENT, adv., اولاشتى *oulāchturi*, صرا ايله *syrā ilè*, t.; بلا انقطاع *bilā inqyṭhā'*, a.

CONTINUER, v. a., poursuivre ce qui est commencé, طورماق *dhour-*

māmaq, اردن براقمامق *elden*
brāqmāmaq, اردیندی کساممک
ardini kesmemek, t. — Ajouter à ce
 qui est fait, اوستلمک *ustlèmek*, t.;
 اوستلیمک *ustèlemek*. — Persister,
 s'efforcer, دورشمک *duruchmek*, t.;
 دوام *mudāvemēt it*, مداومت ا
 استمرار ا *devām u istimrār it*. —
 un travail, بر عهده دوام ا *bir*
'ameldè devām it. — Prolonger,
 مد و تطویل ا *ouzātmaq*, اوزاتمق
meddu tathvīl it. — Quelqu'un dans
 une charge, ابقا ا *ibqā it*. — Laisser
 les choses comme elles sont, اولدینعی
 وجه اوزره براقمق *oldoughy vedjh*
uzrè brāqmaq. — Se continuer, se
 prolonger, اوزانمق *ouzānmaq*. —
 S'étendre, وارمق *vāрмаq*. — Cette
 forêt continue jusqu'à la mer, بو
 اورمان دکزه دک وارر- مهتد اولور
bou ormān deñizèdek vārur, mumted
olour. — Continuer, v. n., durer,
 امتداد بولمق *surmek*, سورمک
imtidād boulmaq. — La pluie con-
 tinue, ياغور سورر *tāghmour surer*.

CONTINUITÉ, s. f., liaison non in-
 terrompue des parties, اولاشقلىق
oulāchyqlyq, اتصال *ittiçāl*, a. —
 Solution de continuité, ابرلمد *airil-*
ma. — Durée continue, امتداد
imtidād, a.

CONTINUMENT. Voy. CONTINUE-
 MENT.

CONTONDANT, e, adj., بره لدیجی
berèledidji, t.

CONTORSION, s. f., بورمه *bourma*,
 t.; تلوی *televvi*, a. — causée par la

colique, کوبک بوروسی *gueubek*
bourouçou. — Grimaces, چهره
 بوروقلغی *tchehrè bourouqlyghy*, t.

CONTOUR, s. m., چوره *tchevrè*,
 طولای *dholāi*, t. — de la bouche.
 اغز چوره سی *aghyz tchevrèci*. —
 Les contours, جوانب اطراف
ethrāf u djevānib, a. Voyez EN-
 CEINTE.

CONTOURNÉ, e, adj., qui est de
 travers, اکری *egri*, اکریلمش
egrilmich. — Disloqué, بورلمش
bouroulmich, t.

CONTOURNER, v. a., donner le
 contour, دوره به کسیم ویرمک
devrèie kecīm vīrmek, t. — Au fig.
 بر, پénétrer le secret de quelqu'un,
 کسندنک سرنی اکلامق
bir ki-
mesnènuñ sirrini añlāmaq.

CONTRACTANT, adj., subs. m.,
 عهدلشان *qavllachān*, قوللشان
ahdlachān, a.-t.; متعاهد *mute'āhid*,
 a. — Les deux parties contractantes,
 طرفین متعاهدین
tharāfeini mute-
'āhidein.

CONTRACTER, v. a., faire un con-
 trat, une convention, قوللشیق
qavullachmaq, عقد ا *qavl it*,
 عقد نکاح - *'aqd it*. — un mariage,
 عقد نکاح ا *'aqdi nikiāh*, *izdivādji it*,
 عقد نکاح بغلمق *nikiāh baghlamaq*. —
 une alliance, عقد اتفاق ا *'aqdi*
ittifāq it. — Faire un traité, عقد
 ا *'aqdi mou'āhedè it*. — des
 dettes, دین ایدنمک *dein idinmek*,
 بورجه کیرمک *bordja guirmek*. —
 Acquérir une habitude, اادت

ایدنمک *'ādet idinmek.* — Gagner une maladie, — مرضی قازانمق *marazi qāzānmaq, akhz it.* — Former des liaisons, — اشئالق ا *achinālyq it, baghlamaq.* — amitié, دوستلق بغلمق *dosilyq baghlamaq.* — Resserrer, raccourcir les nerfs, چکیلوب بوزلمک *tekekilup buzulmek.* — Se Contracter, v. réfl., قصقلمنق *qycyqlanmaq, t.;* ا *teqallus it, a.-t.*

بغلمش *CONTRACTÉ, E, adj.,* *baghlanmich, t.;* منعقد *mun'aqyd, a.;* قصیقلمنمـش *qycyqlanmich, a.;* متقاص *muteqallys, a.*

چکلمه *CONTRACTION, s. f.,* *tchekilmè,* قصقلمنمه *qycyqlanma, t.;* قـبـض *teqallus, qabz.* — spasmodique, تشنج *techennudj.* — Réduction de deux syllabes en une, حذف هجا *hazfi hedjā, a.*

قارشو *CONTRADICTEUR, s. m.,* سوبایجی *qārchou seuilēūdji, t.;* معارض *munāqyz, mou'āryz.* — En t. de jurisprudence, légitime contradicteur, خصم شرعی *khasmi cher'y.* — Acte sans contradicteur, par défaut, خصملرک غیبتنده *khasmleruñ ghaïbetindè vîrilān heuddjet.*

قارشولق *CONTRADICTION, s. f.,* جواب *qārchoulyq djévāb, t.;* معارضمه *mou'āraza.* — Disparité, تناقض *tenāquz.* — Opposition, مخالفت *khylāf, moukhālefet, a.*

CONTRADICTOIRE, adj. com, بری *biri birinè moukhālif.* — Opposé à, متناقض *mutenāqyz, a.* — Jugement contradictoire, استماع خصمادنصرکه وبرلان حکم *isti māi khoucēmādensoñra vîrilen hukm, a.-t.*

CONTRADICTOIREMENT, adv., بری *biri birinè zidd, moukhālif olaraq,* وجه *vedjhi tenāquz uzrè, a.-t.*

CONTRAINABLE, adjectif com., ملزم *zorlana bîlur, t.;* اوله جق *mulzem oladjaq, a.-t.;* واجب الاجبار *vadjib ul-idjbār, a.*

CONTRAINdre, v. a., forcer, obliger à, کوجـ زور ایله ایتدیرمک *gudj, zor ilè iturmek,* زورلماق *zorlamaq, zor it, t.;* اجبار *djebr, idjbār it.* — à payer, ادایه اجبارا *edāïe idjbār it.* — Être contraint, forcé, مجبور او *mouztharr, medjbour ol.* — Contraindre, gêner quelqu'un, تعجیزا *ta'djîz it, ثقلت siglet vîrmek.* — Au fig., serrer, mettre à l'étroit, نصیبیق ا *taziiq it.* — Se Contraindre, v. réfl., کندویه - نفسنه زور- نصیبیق ا *guendüè, nefsinè zor, taziiq it, a.-t.;* کندویی صقلیق *guendüi syqylmaq, t.*

CONTRAI NT, E, adjectif, forcé, مضطر *zorlanmich, t.;* مجبور *mouztharr, medjbour.* — Génè, ثقلتلو *syqletla.* — Air con-

traint, *ثقلت اثرى syqlet eceri*, a.-t.

CONTRAINTE, s. f., violence qu'on exerce contre quelqu'un, *زور zor*, t.; *مجبوريت medjbourïet*. — État de celui à qui on fait violence, *حال* *مجبوريت* *اضطرار hāli yzthyrār*, *medjbourïet*. — Retenue commandée par le respect, *ادب و حرمتك* *اقتصاصى yqtizāci*. — Gêne, pour être trop serré, *طارلق dhārlyq*, *صيقى syqy*.

— Contrainte par corps, *حبس ايله* *تضييقى* *habs ilè tazïqy*. — Par contrainte, *زور ايله* *كوج gudj*, *zor ilè*, *جبراً djebren*. — Gêne dans le style, *اثار ضرورت تأليف و انشا* *اچارى زارورتي tealif u inchā*, a.-t.

CONTRAIRE, adj. com., opposé, *ضد zidd*, *مخالف moukhālif*, *مغايير moughāïr*, a. — à l'honneur, *عرض و ناموسه مخالف* *mouhcè moukhālif*. — Vent contraire, *مخالف روزگار* *moukhālif rouzguïār*. — Cet homme m'est toujours contraire, *بو آدم دائما بنم* *مخالفيدر* *bou ādem dāimā benum moukhālifumdur*. — Ils sont contraires l'un à l'autre, *برى برلرينه* *خلافكيدر biri birlèrinè khy-lāsguïr durler*. — Nuisible, *مضر* *mouzirr*. — Le vin vous est contraire, *شراب سزه مضردر* *charāb sizè mouzirr dur*.

CONTRAIRE, s. m., *ضد zidd*, pl. *اضداد ezdād*, *خلاف khylāf*. —

Le noir est le contraire du blanc, *اسود ابيضك ضديدر* *esved ebia-zuñ ziddidur*. — Je ne dis pas le contraire, *سوز سوبلمم* *خلافنه* *khy-lāfinè seuz seüilèmem*. — Au Contraire, adv., *عكسنه 'aksinè*, a.-t.; *بالعكس bil'aks*, a.

CONTRAIREMENT, adv., *خلافنجه* *كسندجه 'aksindjè*, a.-t.; *ضدأ zidden*, a.

CONTRARIANT, E, adj., en parole, *خلافن سوبلين* *khy-lāfin seüileïen*. — En action, *ضدلك ايدر* *ziddlik ider*, a.-t.

CONTRARIER, v. a., dire ou faire le contraire d'un autre, *ضدبينه* *سوبلمك* *ziddinè seüilemek*, *ضدلك كوسترمك* *ziddlik gueustermek*, *it*, *ضد كلمك* *zidd guelmek*, a.-t. — Il me contrarie toujours, *هر امورده بكا ضد كلور* *her oumourde baña zidd guelur*. — Faire obstacle, *مخالفت ا* *moukhā-lefet it*, a.-t.; *قارشو كلمك* *qārchou guelmek*, t. — Se Contrarier, v. réfl., *نفسنه ضدلك ا* *nefsinè ziddlik it*.

CONTRARIÉ, E, adj., *ضدلكه* *اوغرامش* *ziddliguè oghrāmich*, *مظهر مخالفت اولمش* *mazheri moukhālefet olmich*, a.-t. — Il a été contrarié par le vent, *هوانك* *مخالفتنه اوغرامش* *havānuñ moukhālefetinè oghrāmich*.

CONTRARIÉTÉ, s. f., opposition

entre choses contraires, قرشولق qarchoulyq, t.; *ziddlyk*, *ziddlyk*, a.-t.; *ziddiet*, مخالفت *moukhālefet*, تضاد *tezadd*. — Obstacle, empêchement, مانع *māny'*, pl. موانع *mevāny'*, عائق *ā'iq*, pl. عوايق *'avāiq*.

CONTRASTE, s. m., opposition, عكس *'aks*, a.; *ziddlik*, ا.-t.; *tebāin*, تباین, a.

CONTRASTER, v. a., عكسى او *'aksi ol*, مخالفى او *moukhālif ol*. — Sa conduite contraste avec son état, طور و حرکتى حاله متناقضدر, *thavr u hareketi hālinè mutenāqyz dur*.

CONTRAT, s. m. — verbal, قول *qavl*. — Arrangement, مقاوله *mouqāvelè*, قرار *qoul u qarār*. — par écrit sous l'autorité publique, مقاوله سندی *mouqāvelè senedi*, وثيقه *veciqa*, حجت *heuddjet*, a. — de mariage, نکاح حجتى *nikiāh heuddjeti*. — de vente, بيع حجتى *bei' heuddjeti*. — Signer un contrat, بر قطعه شرطنامه يى امضا *bir qyth'a charth nāmèi imzā it*. — Dresser un contrat, بر قطعه مقاوله سندی *bir qyth'a mouqāvelè senedi qalemè ālmaq*.

CONTRAVENTION, s. f., مخالفت *moukhālefet*, a.; خلاف حرکت *khyllāfi hareket*, a.-t. Voy. INFRAC-TION.

CONTRA-YERVA, s. f., plante, قونثرا يربا *qonthra ierbā*, a.

CONTRE, prépos. marquant opposition, قرشو - قارشو *qārchou*, اوزرينه *uzerine*, t.; *khyllāfinè*, عليهنه *'alēihinè*, a.-t. — Contre moi, قارشو بکا *bañā qārchou*. — Contre le courant, قارشو *aqyntiè qārchou*. — Contre le vent, روزگاره قارشو *rouzguiārè qārchou*. — Être contre quelqu'un, بر *bir kimesnènuñ alēihinè ol*. — Contre sa volonté, رضاسنه مخالف *rizācinè moukhālif*. — Malgré, مغاير اولدورق *moughāir olaraq*, مغاير *moughāiren*. — la paix, صلحه مغاير *soulha moughāiren*. — Auprès, proche, ياننده *iānindè*, قربنده *qourbindè*. — Ma maison est contre la sienne, بنم اوم خانهسى قربنده در *benum evum khānèci qourbindè dur*. — Le pour et le contre, نفع و ضررى *nefu zarari tharafi*. — Attacher quelque chose contre la muraille, ديواره بر نسنه يى طاقمق - اصمق *divārè bir nesnèi thāqmaq, asmaq*.

CONTRE-AMIRAL, s. m., اوچنجى امرال *utchundju amiral*. — en Turquie, ريباله بك - قپودانى *riāla beg, qapoudāni*, t.

CONTRE-APPROCHES, subs. fém., محاصرلرينك مترسلرينه مقابل *mouhācyrlerinū meterislerinè mouqābil atchilān meterisler*, a.-t.

CONTRE-BALANGER, v. a., دنك ا *denk it*, t.; موازنه ا *nuwāzenè it*, a.-t.

CONTREBANDE, s. f., commerce contre les lois d'un état, قاچر مه qā-tchurma, t. — Marchandise prohibée, مالی قاچقن mali, qā-tchqoun māli, emvāli memnou'a, اموال مهنوعه اولان مال olān māl. — Faire la —, مال قاچر مقي māl qā-tchurmaq. — Faire commerce de —, اموال مهنوعه اليش, اموال مهنوعه اليش و يبرشي ا vīrichi it.

CONTREBANDIER, ÈRE, s., مال قاچر ميجي māl qā-tchuridji, t.

CONTRE-BASSE, s. f., بر نوع bir nev'i tchālghou, t.

CONTRE-BATTERIE, s. f., مترسه metericè qār-chou ātchilān meteris, t.

CONTRE-BOUTER, v. a., ديوارى بشقه divāri bachqa divār ilè dhāiāndurmaq, t.

CONTRECARRER, v. a., قارشو qār-chou dhourmaq, thoutmaq, t.; مخالفت mou-khālefet it, صتد كلهك zidd guet-mek, اظهار māny' ol, مانع او izhāri ziddiuet it, a.-t.

CONTRE-CHARME, s. m., سحرى syhri bozīdji, t.; سحرى syhri bozīdji, t.; صتد السحر ziddus-syhyr, a.

CONTRE-COEUR, A CONTRE-COEUR, adv., كوكلسز لگله gueuñulsyzliguilè, استميه رك istemeièrek, t.; كرها kerhen, a. — Faire une chose à —, كوكلسز لگله ايشلېك gueuñulsyzliguilè ichlèmek, كوكلسز ايشلېك gueuñulsyz ichlèmek, t.

CONTRE-COUP, s. m., répercussion d'un corps sur un autre, اوروشك كيرويه تپيشى ourouchuñ guīruè tepichi, t.; عكس الضرب 'aks uz-zarb, بر صربه نك عكسي bir zarbenuñ 'aksi. — Effet pour quelqu'un d'un événement ou d'un malheur arrivé à un autre, عكس ضررك 'aks, تاثير teecir, a.; - ضررك zararuñ, فنالغك سرپنديسى fenālyghuñ serpinticy. — Vous en sentirez le contre-coup, ضررك زارارون عكسنى طوبه جقسكز dhoia djaqsinyz.

CONTREDANSE, s. f., قونتره دانچه qontradantcha, t.

CONTREDATER, v. a., بشقه تاريخ bachqa tārykh qomaq, t.

CONTREDIRE, v. a., dire le contraire, سوز قارشولمق seuz qār-chou-lamaq, قارشو سوبلمك qār-chou seuilèmek, صتدينه سوبلمك ziddinè seuilèmek, t. — quelqu'un, بر كمنه نك كلامنه جواب رد ايله bir kimesnènuñ kelāminè djevābi redd ilè mouqābelè it. Voy.

CONTRARIER. — Se Contredire, v. réfl., برى برينه متناقض او, اختلافى birinè mutenāqyz ol, اوزره او ykhtilāf uzrè ol.

CONTREDITS, adj. pl. de Contredire, قارشو سوبلنميش qār-chou seuilenmich, قارشولمى سوبلنميش qār-choulyghy seuilenmich. — Contredit, s. m., قرشو سوز qarchou seuz, قارشولمق سوز qār-choulyq seuz,

t.; جواب ردّ *djevābi redd.* — Cela est sans contredit, بوکا جواب یوقدر *bouñā djevāb ioqtur.* — Sans Contredit, certainement, adv., سوز یوق *seuz ioq,* شبهه سوز *chubhèsyz.* — Contredits, اختلافلر *ykhtilāfler.* — En t. de palais, جرح *djerh,* ردّ *redd.* — Ce moyen ne donne pas lieu à contredit, بودلیل مستلزم جرح *bou delil mustelzimi djerh deïldur.*

CONTRÉE, s. f., قطر *semt,* سمت *qouthr,* pl. اقطار *aqthār,* ناحية *nāhièt,* pl. a. نواحی *nevāhi,* a.

CONTRE-ÉCHANGE, s. m., دکش *deïch qārchoulyghy,* دکش *deïch,* t.; مبادله *mubādelè,* بدل *bedeli mouqābil,* بدل *bedel,* a.

CONTRE-ÉMAILLER, v. a., برسر معدنک الت طرفنی مینالمق *bir ma' denuñ alt tharafini mīnāla-maq,* t.

CONTRE-ÉPALIER, s. m., دیواره *divārè* یقین دکلمش میوه آغاجی *iaqin dikilmich mèvè āghādji,* t.

CONTREFAÇON, s. f., fraude qu'on fait en contrefaisant une chose qu'on n'a pas droit de faire, ساخته کارلق *sākhhtëkiārlyq,* p.-t. — Imitation, تقلید *taqlid,* a.

CONTREFACTEUR, s. m., ساخته کار *sākhhtëkiār,* p.; ساخته جی *sakhtèdji,* p.-t.

CONTREFACTION, s. f., تقلید *taqlid,* a.

CONTREFAIRE, v. a., imiter, تقلید *taqlid it,* a.-t. — Déguiser, changer, دکشترمک *dēichturmek.* — l'écriture, la voix de quelqu'un, بر کمسنه نک اوازنی و یازوسنی *bir kimesuènuñ avāzini vè iāzoucini taqlid it.* — Se contrefaire, déguiser son caractère, گند و سنی بشقه کوشترمک *guenducini bachqa gueustermek.* — Rendre difforme et défiguré, بوزمق *bozmaq,* t.

CONTREFAIT, e, adj., imité, falsifié, ساخته *sākhhtë,* p.; قلب *qalb,* دوزمه *duzmè.* — Papiers dont la signature est contrefaite, دوزمه کاغدلر *duzmè kiāghydler.* — Difforme, اسلوبسز *usloubisz,* t.

CONTREFAISEUR, EUSE, s., celui qui contrefait, qui imite, مقلد *mouqallyd.* Voy. HYPOCRITE.

CONTRE-FINESSE, s. f., حيله *hylèie bedel hylè,* a.-t.

CONTREFORT, s. m., دیوار طیاغی *divār dhaiāghy,* t.

CONTRE-FOSSÉ, s. m., ارک خندغی *eun khandaghy,* t.

CONTRE-GAGE, s. m., بوجه بدل *bordja bedel rehin,* t.-a.

CONTRE-GAGER, v. a., رهن آلمق *rehin ālmaq,* a.-t.

CONTRE-GARDES, s. f. pl., fortification en avant d'un ouvrage, طشره مترسی *thachra meterici,* t.

CONTRE-INDICATION, subst. f.,

مخالق قریبہ - علامت *moukhālif qarīnè, 'alāmet, a.*

CONTRÉ-JOUR, s. m., کونی *guny olmaïān ier, t.*; بر اولمیان *guny olmaïān ier, t.*; *zidd ez-zav, a.*—A contre-jour, کونی اولمیان برده *guny olmaïān ierdè.*

CONTRÉ-LETTE, s. f., اشکار *āshkārah*, اشکیار *āshkiār senedi bozān guizlu sened, t.*

CONTRÉ-MAÎTRE, s. m., sur un navire, رئیس *ikindji reïs,* ایشکیلر کھیاسی - ناظری *qodja reïci.* — Dans une manufacture celui qui dirige les ouvriers, ایشکیلر کھیاسی - ناظری *ichdjiler kiahīāci, nāziri, t.*

CONTRÉMANDEMENT, s. m., امر *emri mouqaddemi ibthāl iden emr, a.-t.*

CONTRÉMANDER, v. a., امر مقدم *emri mouqaddemūn khylāfinè emr virmek, a.-t.*

CONTRÉMARCHE, s. f., بشقه یوله *bachqa iola sūpma, t.*; عدول *'udoul eilemè, a.-t.*

CONTRÉMARQUE, s. f., seconde marque à un ballot, à la vaisselle d'argent, ایشکیلر تیغا - نشان *ikindji damghā, nichān, t.*

CONTRÉMARQUER, v. a., ایشکیلر *ikindji damghāi* اورمق *ourmaq, t.* — Contre-maqué, ایشکیلر تیغا ایله تیغانیش *ikindji damghā ilè damghālanmich.*

CONTRÉ-MINE, s. f., mine pour en éventer une autre, قارشو *denklechmek,*

لغم *laghouma qārchou laghoum,* قارشولغی *laghoum qārchoulyghy.* — Mine extérieure pour faire sauter l'ennemi, لغم *dich laghoum, t.*

CONTRÉ-MINER, v. a., لغم *laghoum qārchoulamaq, t.*

CONTRÉ-MINEUR, s. m., لغم *laghoum qārchoulyghy ātchān laghoumdji, t.*

CONTRÉ-MONT, adv., gravir contre mont, طاعک دپه سنه طوعرو *dhāghuñ tepècinè dhoghrou tchyqmaq.*—A contre-mont, اقدی یه *aqyntüè qārchou, t.*

CONTRÉ-MUR, s. m., دیوار اوزرنده *divār uzèrindè divār,* چفته *tchiftè divār, t.*

CONTRÉ-MURER, v. a., چفته دیوار *tchiftè divār iāpmaq, t.* — Contre-muré, ایله دیوار *tchiftè divār ilè qavilechmich.*

CONTRÉ-ORDRE, s. m., امر مغایر *emri moughāir,* خلافنه امر *khylāfinè emr, a.-t.*

CONTRÉ-PARTIE, s. f., d'opinions, de sentimens contraires, رایک *reüñ khylāfi, a.-t.*

CONTRÉ-PENSER, v. n., فکرندن *fikrinden deunmek, a.-t.*

CONTRÉ-PERCER, v. a., عکسندن *'aksinden delmek, a.-t.*

CONTRÉ-PESER, v. a., مقابلاً *mouqābilen thārmaq, a.-t.*; *denklechmek, t.* Voy.

CONTRE-POSITION, s. f., دفتـره *defterè iänlich qaïd eïlemè, t.*

CONTRE-PROPOS, s. m., خـلط کلامه *khalti kelāmè djevāb, a.-t.*

CONTRE-RÉVOLUTION, s. f., تـغیـر دولتک خلافتنه اوله رق بر تـغیـر *teghāiuri devletūñ khilāfinè olaraq bir teghāiuri ākhar, a.-t.*

CONTRE-RÉVOLUTIONNAIRE, adj., ثانی تـغیـر دولتک احداثده موافق *sāni teghāiuri devletūñ yhdācinè muvāsiyq, a.-t.*

CONTRE-RÉVOLUTIONNER, v. a., ثانی تـغیـر دولتی احداث ا *sāni teghāiuri devlèti ihdās it.*

CONTRE-RONDE, s. f., بـکـچیلـر *bekçiler ioglamaci, t.*

CONTRE-RUSE, s. f. Voy. CONTRE-FINESSE.

CONTRE-SABORD, s. m., لـونـبـار *loubār qapāghy, t.*

CONTRE-SALUT, s. m., طوب ایلده *thop ilè reddi selām eïlemè, t.*

CONTRESCARPE, s. f., بر قلعه *bir xındaghynūñ enīchi, iou-qouchi, t.*

CONTRE-SCÉL, s. m., بیوکنک کنارنده وضع اولنان کوچک مهر *büüguinūñ kenārindè vaz' olounān kutchuk muhur, t.*

CONTRE-SEING, s. m., اـخـرک امضاسی ذیلنده وضع اولنان امضا *akharūñ imzāci zēilindè vaz' o.ou*

*nān imzā, a.-t. — Avoir le —, کوچک صحته ماژون او *kutchuk sahha mē zoun ol.**

CONTRE-SENS, s. m., خـلـاف معنی *khylāfi ma'na, a. — A —, ترسنه *'aksinè, tersinè.**

CONTRE-SIGNER, v. a., صاحب تحریراتک امضاسی ذیلنده امضا *sāhyb tahrirātuñ imzāci zēilindè imzā qomaq, کوچک صحته *kutchuk sahh tchekmek, a.-t.**

CONTRE-TEMPS, s. m., آسزین *ānsizīn eüñè tchyqnich māni', a.-t.; مخالفت *moukhālefeti vaqtu hāl, عوایق *'avāiq, pl. a. عوایق *'avāiq. — Il a essuyé bien des contre-temps, نیچه نیچه عوایقه *avāiqa ogh-rādy. — A contre-temps, وقتسز *bivaqyt. — Venir, arriver à —, وقتسز کلمک *guelmek. — Agir à —, بیوقت عمل و حرکت ا *amel u hareket it.********

CONTRE-TENIR, v. a., اـرـنـدن *ardinden dhāiātmaq, t.*

CONTRE-TIRER, v. a., بـکـی باصلمش نقشک اوزرندن صورت *iēni bacylmich naqchuñ uzerinden souret tchīqārmaq, a.-t.*

CONTRE-TRANCHÉE, s. f., دـشـمنه قارشو محصورین طرفندن قازلیش *duchmènè qārchou mahsourīn tharafinden qāzylmich meteris, a.-t.*

CONTREVAL (A), adv. ایندهرک
inerek, t.

CONTREVALIATION, s. f., محاصره
اولمش قلعه‌نک اطرافنه
mou-
hacerè olmych qal'anuñ ethrāfinè
tchevirilmich khandaq vè meterisler.

— Lignes de —, قلعه‌نک اطرافنه
چویرلمش خندق و مترس
qal'anuñ ethrāfinè tche-
vîrilmich khandaq vè meteris syra-
leri, a.-t.

CONTREVENANT, e, adj., خلافنه
khyllāfinè hareket
iden, خلافنی ایشلیان
khyllāfini
ichleān, a.-t.

CONTREVENIR, v. n., خلافنه
khyllāfinè hareket it,
khyllāfini ichle-
mek. — à un ordre, امره مخالف
emrè moukhālif hareket it.

CONTREVENT, s. m., کپنک
kepenk, t.

CONTRE-VÉRITÉ, s. f., - عکسنه
'aksinè, 'aksi
seuz, laqyrdy, a.-t.; تعبیر بالعکس
ta'bîr bil'aks, a.

CONTRIBUABLE, s. m., ویرکو ویرن
virgu vîren, t.; خراجگذار
kharādj-
guzār, p.

CONTRIBUER, v. a., aider à l'exé-
cution d'une chose, d'une entreprise,
iārdum, اعانت - همت ا
y'ānet, himmet it, امداد ا
imdād it, مدخلی او
medkheli ol. — Contri-
buer à la tranquillité et à la prospé-

rité du pays, مملکتک اقبال
memle-
ketuñiqbāl u istirāhatinè bezli hym-
met it. — de ses deniers, کندو
guendu kicè-
cinden y'ānet it. — Payer les con-
tributions, les impôts, ویرکو ویرمک
vîrgu vîrmek. — Payer sa part,
پاینی - حصه‌سنی ویرمک
pāni,
hyssècini vîrmek. — Payer extraor-
dinairement, تکلیف ویرمک
teklîf vîrmek, ادای تکلیف ایلک
edāi teklîf eilèmek. — Payer à l'en-
nemi pour se garantir du pillage,
مال امان ویرمک
māli amān vîr-
mek, a.-t.

CONTRIBUTAIRE, subst. et adj.,
ویرگودن حصه‌سنی ویرن
vîrguden
hyssècini vîren, t.

CONTRIBUTIF, IVE, adj., ویرکوبه
vîrguîè mute'allyq, t.-a.

CONTRIBUTION, s. f., levée des
deniers, imposition, ویرکو,
vîrgu, t.

— extraordinaire, تکلیف
teklîf,

pl. a. تکالیف
tekiālîf. — Celle qui

se paie en temps de guerre à l'enne-
mi, مال امان
māli amān. — Con-

tributions militaires, نکالیف
tekiālîf

tekiālîfî harbîè. — arbi-
traires, نکالیف عرفیه
tekiālîfî eur-

fîè. — ordinaires, عادیه
tekiālîfî 'ādîè, a.

CONTRIBUTOIRE, adj., ویرکوبه
vîrguîè mahksous, t.-a.

CONTRIBUTOIREMENT, adverbe,
ouçouli tekiā-

lîf uzrè, a.-t.

CONTRIBUTOIREMENT, adverbe,
ouçouli tekiā-

lîf uzrè, a.-t.

CONTRISTER, v. a., کدر و بزمک
keder vîrmek, - ملول - محزون
meloul, mahzoun, tahzîn
it, a.-t.; غصه‌لندرمک
ghousçalendurmek, t. Voy. AFFLIGER.

CONTRIT, e, adj., کدرلو kederlu,
غصه‌لنش ghousçalu,
ghousçalenmich, t.; محزون
mahzoun, مغوم maghmoun, a.

CONTRITION, s. f., انکسار
inkîçâr, استغفار istighfâr,
توبه teubè,
ندامت nedâmet, a.

CONTRÔLE, s. m., registre de vé-
rification, مقابله‌دفتری
mouqâbelè defteri,
روزنامه‌دفتری rous nâmè
defteri, a.-t. — Droit que l'on paye
pour le contrôle, قید رسمی
qaïd resmi, قیدیه‌خرجی
qaïdiè khar-dji. — Marque sur l'argenterie,
تېغا temgha, vulg. damgha, p.-t.

CONTRÔLÉ, e, adj., دفتره قید
deftere qaïd olounmich,
تېغالو damghalanmich,
damghâlu, عیبلنمیش
'aïblenmich, a.-t.

CONTRÔLER, v. a., mettre sur le
contrôle, دفتره قومق
deftere qomq, مقابله‌دفترینه قید
mouqâbelè defterinè qaïd it. — Marquer
du contrôle, تېغا اورمق
damghâ ourmaq, t. — Au fig., critiquer,
عیبلیق 'aïblamaq, تعییب ta'ûb
it, a.-t.

CONTRÔLEUR, s. m., officier qui
contrôle دفتره‌امینی
defter emîni, روزنامه‌جی
rouznâmèdji. — des

finances, مقابله‌جی
mouqâbeledji. — Maître d'hôtel dans les maisons
des princes, مصرف‌امینی
masraf emîni. — d'argenterie,
تېغا اورمق damghâ ouroudju. — Qui se mêle
de censurer, عیاب
faççâl, عیاب
'aïiâb, a.; عیابلدیجی
'aïblaïdji, a.-t.

CONTRouver, v. a., - پیدان
peïdan it, دوزمک
ialân peïdâ it, duzmek, t.;
اختراع کذب
ykhtir'âi kezb it.
— Chose controuvé, اختراع اولمش
ykhtirâ' olmych bir cheï.

CONTROVERSE, s. f., مباحثه
mubâhacè, معارضه
mou'âreza. — Sur ce
point il n'y a pas lieu à controverse,
بونده جای مباحثه یوقدر
bounda djâi mubâhacè ioqtur. — Contro-
verse religieuse, مباحثه‌دینی
mubâhacèi dînüè, a.

CONTROVERSÉ, e, adj., مباحثه
mubâhacè olounmich.

CONTROVERSISTE, s. m., مباحثه
mubâhacè idîdji, a.-t.;
مباحث mubâhis, a.

CONTUMACE, s. f., défaut de ré-
pondre, de comparâître en justice,
مراغه‌دن قاچنمه
murâfe'aden qâtchinma, a.-t.

CONTUMACE OU CONTUMAX, s. com.,
مراغه‌دن قاچنمیش
murâfe'aden qâtchinmich, a.-t.

CONTUS, se, adj., بره‌لنمیش
berè-lenmich, ازلمش
ezilmich, t.

CONTUSION, s. f., بره
berè, t. Voy. MEURTRISSURE.

CONVAINCANT, e, adj., الزام
ilzâm idîdji, a.-t.; ملزم

mulzim, مسکت *muskit*, a. — C'est un argument convaincant, برهان مسکتدر *burhāni muskittur*.

CONVAINCERE, v. a., الزام *ilzām it.* — par de bonnes raisons, دلایل *delūli ma'qoulē ilē ilzām it.* — Être convaincu de (accusé), اوزرینه اثبات جرم (accusé), *uzerine isbāti djurm olounmich.* — Persuadé, الزام اولنمش *ilzām olounmich*, a.-t.; ملزم *mulzem*, a. — Se convaincre, v. réfl., تحصیل یقین ا *ilzām ol*, tahsili *iaqīn it.*

CONVALESCENCE, s. f., افاقت *ifāqat*, افاقه *ifāqa*, شفا *chifā*, a. — Entrer en —, افاقته کلک *ifāqatē guelmek.* — Puissiez-vous avoir une prompte convalescence, افاقت بولمسز *ifāqati 'ādjitē boulasysz.*

CONVALESCENT, e, adj., شفا *chifā*, بولمش *chifā boulmich*, افاقته کلک *ifāqatē guelmich*, a.-t.

CONVENABLE, adj. com., sortable, qui convient, یاقشقیق *iaqychyq*, t.; لایق *lāiq*, مناسب *munācib*, a.; شایان *djespān.* — Digne, شایان *chāiān*, p. — Décent, qui est à propos, یوللو *iollu*, t.; جائز *djāz*, a. — Juger convenable, لایق - مناسب *lāiq, munācib gueurmek.*

CONVENABLEMENT, adv., کرکی *gueregūi guibi*, وجه مناسب *vedjhi munācib uzrē.* — à la position, حالنه مناسب *hālinē munācib.*

CONVENANCE, s. f., rapport, conformité, یاقشقیق *iaqychyqlyq*, مناسبیت *iaṛāchyqlyq*, t.; *munācibet*, موافقت *muwāfeqat*, a.; لایق *lāiqlyq*, a.-t. — Accord, توافق *tevāfuq.* — Convenance d'humeur, موافقت مزاج *muwāfaqati mizādj.* — Rapports d'âge, d'état, de caractère, او یغولنق *ouighounlyq*, t.; موافقت حال *muwāfaqati hāl.* — Bienséance, ادب *edeb*, حسن ادب *husni edeb.* — Il sait les convenances, رسم ادب آشنادر *resmi edebē āchinādur.*

CONVENIR, v. n., demeurer d'accord, اوزلاشیمق *ouzlāchmaq*, متفق الکلام او *muttefyq ul-kelām ol*, بر اولمق *qāil ol*, قائل او *bir olmaq.* — Convenir du prix, بهایی *behāi kesmek*, qath' *it.* — Je conviens de ce que vous dites, سزک کلامکزی تسلیم ایدرم *syzuñ kelāmīzyi teslīm iderum.* — Faire une convention, قوللشمق *qavoullachmaq*, قول ا *qavl it.* — Être conforme, avoir des rapports de convenance, او ییمق *ouïmaq*, او یغون کلک *ouighoun guelmek.* — Être propre, convenable, یاقشقیق *iaqychmaq*, ال ویرمک *el virmek*, لایق او *lāiq ol.* — Cela me convient, بو بکا ال ویرر *bou baña el virur.* — Convient-il? لایقمیدر *lāiqmīdur.* — Fixer, déterminer, قرار ویرمک *qarār virmek.* — Être expédient, مناسب او *iollu*, t.; یوللو *iollu*, t.;

munācib ol. — Cela ne vous convient pas, n'est pas de votre ressort, *bou sizê duchmez.* — Se convenir mutuellement, *بری* *biri biri ilê mutevāfyq ul-hāl ol.* — Convenu, arrêté, *قرارداده اولمش qarārdādê olmuch.*

CONVENTICULE, s. m., *برامز* *iarāmaz djem'ietî, t.-a.*

CONVENTION, s. f., pacte, accord, *مقاوله mouqāvelê, عهد 'ahd, pl. a. عهد 'ouhoud; شرط charth, pl. شروط chourouth.* — par écrit, *تحریراً tahrîren mou'āhedê.* — Sous la convention de, *بو* *bou charth ilê ki.*

CONVENTIONNEL, LE, adjectif, *اعتباری اوله رق قوللشلمش olaraq qavoullachilmich, a.-t.;* *شرطی charthî, a.*

CONVENTIONNELLEMENT, adverbe, *مقاوله ایله mouqāvelê ilê, a.-t.*

CONVENTUALITÉ, s. f., *مناستره حالی monāstir hālî, t.*

CONVENTUEL, adj., *مناستره دائر, monāsterê dāir, مناسترلو monāstir-lu, t.*

CONVENTUELLEMENT, adv., *رهبان جمعیتنک قواعدینه کوره djem'ietînuñ qav'ā'idinê gueurê, a.-t.*

CONVERGENCE, s. f., *بری برینه, biri birinê iaqynlachma, یقینلشمه t.; تقارب teqārub, تهایل te-māil, a.*

CONVERGENT, E, adj., *متقارب*

بری برلرینه تقارب, biri birlerinê teqārub iden, a.-t.

CONVERGER, v. n., *چانشوق* *tchā-tichmaq itchun biri birinê teqārub it.*

CONVERS, adj., *religieux servant, مناسترده خدمتکارلق ایدن رهبان monāstirdê khyzmetkiārlyq iden rouhbān, t.*

CONVERSATION, s. f., *سویلشمه seuilechmê, قونشلقق qonouchouq-lyq, t.; محاوره, صحبت sohbet, موحاوره, mouhāveret, تکلم tekellum, a.* — Entrer en conversation, *صحبتته sohbetê guîrmek.* — Être en — *مذاکره اوزره او, muzākerê uzrê ol.* — Interrompre la conversation, *صحبتک اره سنی کسمک sohbetuñ aracini kesmek.*

CONVERSER, v. n., *سویلشمک seuilechmek, t.; صحبت sohbet it.*

CONVERSIBLE, adj. com., (mot peu usité). Voy. CONVERTIBLE.

CONVERSION, s. f., transmutation, *دکشه deichmê, t.; تغیر teghāiür, تبدیل tebdîl.* — des métaux, *معدنلرک استحاله سی ma'denleruñ istihālêci.* — des monnaies, *اجناس edjnāci dirāhe-muñ tebdîli.* — de front, *دوئش deunich, دونه deunmê, t.;*

انصراف incyrāf, توجه tevoddjuh, a. — Changement de foi, *تبدیل tebdîli mezheb.* — Retour à la foi, *ایپانه کلمکک imānê guel-meklik.*

CONVERTI, E, adjectif, changé, دکشمش *deïchmich*, مبدل *mubeddel*, دونمش *deunmich*. — à la foi, ایمانه کلمش *imānè guelmich*.

CONVERTIBLE, adj. com., دکشه تبدیلی *deïchè bîlur*, t.; — استبدالی ممکن *tebdîli, istibdâli munkin*, a.-t.

CONVERTIR, v. a., changer une chose en une autre, دوندرمک *deundurmek*, چویرمک *tchevîrmek*, t.; تحویل ا *tebdîl, tahvîl it*, a.-t. — Faire changer, دکشدرمک *deïchturmek*. — d'opinion une personne, بر کمسنه نک عقلنی *bir kimesnênûn 'aqlyni tchevîrmek*. — Faire changer de croyance, ایتدرمک *mezhebi tebdîl itturmek*. — Convertir à la foi, دینه - ایمانه کتورمک *dînè, imānè gueturmek*. — Se Convertir, v. réfl., changer de croyance, مذهبندن دونمک *mezhebinden deunmek*. — Faire retour à la foi, ایمانه کلهمک *imānè guelmek*. — en, se changer en, دکشمک *deïchmek*, t.; تحول ا *tehavvul it*, مبدل او *mubeddel ol*.

CONVERTISSEMENT, s. m., دکشه تبدیلی اولنمه *deïchmè*, t.; اولنمه تبدیلی *tebdîl olounma*, a.-t.; تبدیلی *tebeddul*, تحول *tehavvul*, a.

CONVERTISSEUR, s. m., ایمانه هدایت *imānè gueturidji*, کتور بچی *hidâiet gueusterîdji*, a.-t.

CONVEXE, adj. com., محدب

mouhaddeb, a.; قبدلو *qoubbêlu*, a.-t.

CONVEXITÉ, s. f., تحدب *tehad-dub*, a. — du globe terrestre, کره *kurèi arzuñ tehad-dubi*.

CONVICTION, s. f., effet d'une preuve évidente, d'une vérité sur l'esprit, علم الیقین *ilm ul-iaqyn*, a.; شبهه سز بیلش *chubhèsyz bîlich*, t. — Preuve certaine, اثبات *isbât*, ثبوت *subout*, a. — Avoir la conviction d'une chose, بر شیک حقیقتنه واقف او *bir cheiûñ haqqatînè vâqif ol*.

CONVIÉ, s. m., دعوتلو *d'avetlu*, دعوت اولنمش *d'avet olounmich*, a.-t.; مدعو *med'uvv*, a.

CONVIER, v. a., دعوت ا *d'avet it*, a.-t. — à un festin, صیافته *ziâfetè d'avet it*.

CONVIVE, s. com., طعامده برابر اولان *th'ânda berâber olân*, t.; مسافر *muçâfir*, a. — d'une noce, دوکنجی *deugundji*.

CONVOCATION, s. f., دعوت *d'avet*, a. — d'une assemblée, دعوت جمعیت *d'aveti djem'et*, a.

CONVOI, s. m., enterrement, جنازه *djenâzè alâi*, a.-t. — Aller à un موکب جنازه یه وارمق *mevkebi djenâzètè vâрмаq*. — Transport de provisions pour un camp, ذخیره و مهتمات قافلہ سی *zakhyrè vè muhimmât qâfilèci*. — Vaisseaux servant d'escorte, بساچیپلیک ایدن بلکلک کیسی

iaçuytchilik iden beilik guémici. — Réunion de bâtimens marchands escortés par des bâtimens de guerre, بلكك سفيندسنگ محافظه سنده بلكك سفيندسنگ بازرگان كيبيلر *beilik sefinè-cinuñ mouhâfazacindè iuruian bâ-zerguiân guemiler.*

CONVOITER, v. a., حرص ايله *hyrs ilè istemek,* طمع ا *thama' it,* a.-t.

CONVOITEUX, SE, adj., ارزولايجي *arzoulâdji,* t.; حريص *harîs,* a.

CONVOITISE, s. f., حرص *hyrs,* طمع *thama' ,* a. — de richesses, حرص مال *hyrsi mâl.*

CONVOLER, v. n., se marier en secondes noces, — تکرار اولنمک *tekrâr evlenmek,* نكاح ا *nihîâh it,* a.-t.

CONVOQUER, v. a., بريره *bir îerè tchâ-ghyrmaq,* دا'vet it, t.-a. — les députés de la nation, ملت وکلاننى *millet vukelâcini djemi etè d'avet it.*

CONVOYER, v. a., محافظه ايجون *mouhâfaza itchoun* برابر *berâber guitmek,* a.-t.

CONVULSIF, IVE, adj., سکرچکيجي *sinyr tchekidji,* t.; مورث تشنج *mourici techennudj,* a.

CONVULSION, s. f., mouvement violent et involontaire des muscles, سکر چکمه سي *syñyr tchekilmèci,* t.; تشنج اختلاج *techennudj, ykhtilâdj,* تشنج اختلاج *ykhtilâdji âzâ,* a. — Tomber en — تشنجه گرفتار او, —

techennudjè gueristâr ol. — Empor-tément, grand mouvement convulsif, لقوة *laqvèt,* a.

CONVULSIONNAIRE, adj. com., اعضاءى چکور *â'zâci tchekilur,* a.-t.; متشنج *mutechennidj,* a.

CONYSE, s. f., sorte d'herbe, برنوع *bir nev'y pîrè oty,* t.

COOBLIGÉ, E, s., برابر تعهد ايدن *berâber te'ahhud iden,* a.-t.; شريك *cherik ul-'ahd,* a.

COOPÉRATEUR, TRICE, s., برابر بيله *berâber ichtlèdji,* ايشلايجي *bilè tchâlichân,* t.; معين *mou'in,* a.; ههدست *hem dest,* p.; ياردمجي *iârdumdji.*

COOPÉRATION, s. f., برابر چالشمه *berâber tchâlichma,* بيله ايشلمه *bilè ichlemè,* ياردم *iârdum,* t.

COOPÉRER, v. n., بيله چالشيق *bilè tchâlichmaq,* برابرجه ايشلمک *berâberdjè ichtlèmek,* ياردم ا *iârdum it,* بالاشترک عمل ا *bil-ichtirâk 'amel it,* a.-t.

COOPTATION, s. f., ادخال ايلمه *idkhâl cûlemè,* a.-t.; ادخال *idkhâl,* اتخاز *ittikhâz,* a.

COOPTER, v. a., مساعده طريقيه *muçâ'edè thariqilè qaboul it,* ادخال ا *idkhâl it,* a.-t.

COORDONNÉ, E, adj. de Coordonner, تنظيم اولنمش *tanzîm oloun-mich,* a.-t.

COORDONNER, v. a., تنظيم ا *tanzîm it,* a.-t.

COPAHU, s. m., باسسم *belsèm ettâqibet,* a.

COPAÏBA ou COPAÏER, s. m., arbre du Brésil, بلسم التعقبة اغاجى *belsem etta'qibet aghādji*, a.-t.

COPAL, s. m., سندروس بلورى *sanderous bellouri*, a.

COPALME, s. m., عنبر سايل *'an-beri sāil*, a.

COPARTAGE, s. m., حصه دارلىق *hyssédārlyq*, a.-p.-t.

COPARTAGEANT, e, s., پايلىشان *pāilachān*, t.; حصه دار *hyssédār*, a.-p.; مقاسه ده مشترک اولان *mouqācémèdè muchterik olān*, a.-t.; مقاسم *mouqācim*, a.

COPARTAGER, v. a., پايلىشيق *pāilachmaq*, t.

COPEAU, s. m., rognure de bois, يونغه *iongha*, يونقه *ionqa*. — Éclat de bois, اغاج قيرنتيسى *aghādji qyrinticy*, اودون اوفانتيسى *odoun oufānticy*, t.

COPECK, COPEEK ou COPEICK, s. m., monnaie russe, كاپيك *kiāpik*, t.

COPENHAGUE, s. m., ville capitale du Danemarck, قوندهاغ *qopenhāgh*.

COPHTE. Voy. COPTE.

COPERMUTANT, s. m., برى بريله *biri biri ilè dēichen*, t.; دكشن *biri biri ilè dēichen*, t.; معاوض *mou'āviz*, a.

COPERMUTATION, s. f., برى بريله *biri biri ilè dēich*, t.; معاوضه *mou'āvazat*, a.

COPIE, s. f., écrit fait sur un autre, صورت *souret*, نسخه ثابته *nous-khaï sāniè*. — conforme à l'original, اصلنه مطابق صورت *aslina*

mouhābyq souret. — Imitation en fait de peinture et d'objets d'arts, تقليد *taqlīd*, a.

COPIER, v. a., prendre, faire une copie, چيقارمق - صورت الهق *souret ālmaq, tchiqārmaq*. — d'une lettre, بر مكتوبك صورتنى الهق *bir mektoubūn souretini ālmaq*. — un livre, استنساخ ا *istinsākh it*. — au fig., imiter, اوبىق *ouīmaq*, t.; تقليد ا *taqlīd it*, a.-t. — Contrefaire, ياكسلمق *tānsylmaq*. — Se copier, y. réfl., برى برينى تقليد ا *biri birini taqlīd it*.

COPIEUSEMENT, adv., بوللغله *bol-lyghylè*, بول بول *bol bol*, بولجه *boldjè*, چوق *pek tchoq*, t.; وفرنله *vefret ilè*, a.-t.

COPIEUX, SE, adj., چوق *bol*, چوق *tchoq*, دليم *delīm*, t.; وافر *vāfir*, كئير *kecīr*, a.

COPISTE, s. m., qui prend copie, صورت الهجى *souret ālidji*, a.-t.; مبيض *moubēiz*, ناسخ *nāsykh*, a. — Qui imite, اوبىجى *ouīidji*, t.; مقلد *mouqallid*, a.

COPRENEUR, s. m., برابر استيجار *berāber istīdjār ididji*, t.

COPROPRIÉTAIRE, adj. com., ملك اورتاغى *mulk ortāghy*, a.-t.; مشارك الملك *mūchārik el-mulk*, a.

COPE ou COPHTE, s. m., قبطى *qybthū*. — ancienne langue d'Égypte, قبطى لسانى *qybthy liqāni*, a.-t.

COPULATIF, IVE, adj., وصلتى *vastlii*. — Conjonction copulative, عطف *'athf*, حرف صلہ *harfi sylè*, a.

COPULATION, s. f., accouplement des sexes, جامع *djimā*, مجامعه *mu-djāme'a*, a. — En parlant des animaux, چفتلشمه *tchiftlechmè*, t.

COPULE, s. f., صلہ *'athf*, عطف *sylè*, كلمة الوصل *kèlimet ul-vasl*, a.

COQ, s. m., خروس *khoros*. — Crête de —, خروس ابكى *khoros ibigui*. — Le chant du —, خروس سوزلر *khoros eutmèci*, اوتمدسى - سسى *sèci*.

COQ-A-L'ANE, s. m., بوش *boch lāqyrdy*, لاقردي *bihoudè seuzler*, سوزلر.

COQUE, s. f., en général, قبوقي *qabouq*, هر نسنه نك قبوغي *her nesnenun qaboughy*. — d'œuf, قبوغي ييمورثه *ïoumourtha qaboughy*. — de noix, جوز قبوغي *djeviz qaboughy*, t. — OEuf à la coque, رفاډان ييمورثه *rafadān ïoumourtha*. — Coque de ver à soie, قوزه *goza*, قوزاغي *ipek qozaci*, قوزاغي *qozāghy*. — du Levant, سم الحوت *semm ul-hout*, a.

COQUELICOT, s. m., پيان *iabān khachkhāchi*, خشخاشى *khachkhāchi berri*, خشخاش برى.

COQUELOURDE, s. f., plante, nom vulgaire de l'anémone. Voy. ce mot.

COQUELINER, v. n., se dit du chant du coq, خروس كى اوتهك *khoros*

guibi eutmek. — Courir après les jeunes filles, كنج قزلرى آرامق *guendj qyzleri āramaq*, t.

COQUELUCHE, s. f., بوغهاجه *boghmādja euksuruk*, t.; اوکسورک *sou'āli kelbi*, a.

COQUELUCHON, s. m. Voy. CAPUCHON.

COQUEMAR, s. m., كوكم *gugum*, t.

COQUERET OU ALKEKENDJE, s. m., plante, كاكنج *el-kiakēndj*, الكاكنج *kiakēndj*, a.; فندرچچكى *fener tchitchegui*, قنبل اوتى *qambel oti*, t.

COQUET, TE, adj., qui fait le galand, زنياره *zenpārè*, vulg. *zampara*, عشقباز *'ychqbāz*. — Femme coquette, عشقباز قارى *ychqbāz qāry*. — Qui est recherché dans sa parure, élégant, ظريف *zarīf*, a.; ظرافتلو *zarāfetlu*, a.-t.; قوقونوز *qoqonoz*, t.

COQUETER, v. n., عشقبازلحق *'ychqbāzlyq it*, a.-p.-t.

COQUETIER, s. m., marchand d'œufs, de volailles, ييمورثه جى *ïoumourthadji*, طاوقجى *thāvouq-dji*. — Petit vase pour manger les œufs à la coque, رفاډان قوياجق *rafadān qoīādjaq qāb*, ظرف *zarf*, t.

COQUETTERIE, s. f., عشقبازلحق *'ychqbāzlyq*, a.-p.-t.; مغازله *moughāzèlè*. — Parure affectée, élégance, ظرافت *zarāfet*, a.

COQUILLAGE, s. m., petit poisson à coquille, قبوغلى بوجك *qabouqli beudjek*, t. — Coquillages de mer,

بهرته *asdāfi bahrië*, a.

COQUILLE, s. f., coque ou enveloppe des limaçons, سموکلو بوجک *sumuklu beudjek qaboughy*.

— Coquille d'œuf, بويرطه قيوئى *oumourtha qaboughy*. — Enveloppe en général des testacés, surtout lorsqu'elle est cassée, et particulièrement celles qui renferment les perles, صدق *sadesf*, pl. a. اصداف *asdāf*.

COQUIN, e, s., نابکار *nābekiār*, نکبتي *nekbeti*, يرامز *īarāmaz*, کاکخنى *kulkhani*. — Coquine, femme de mauvaise conduite, روسپو *rouspou*, t.; قحبه *qahpè*, a.

COQUINERIE, s. f., يرامزلق *īarāmazlyq*, کوتيلک *keutuluk*, کاکخنىک *kulkhanilik*, t.

COR, s. m., durillon aux pieds, کوزى *thavouq gueutu*, *gueuzu*, t. — Instrument à vent, بورى *borou*. — de chasse, اوجى بوروسى *āvdi borouçou*, t.

— Sonner ou donner du —, بورو چالماق *borou tchālmaq*. — Chasser à cor et à cri, سورگون *surgun āvi it*. — avec grand bruit, گورلتي ايله *gurultu ilè*.

CORAIL, pl. CORAUX, s. m., مرجان *merdjān*, a. — rouge, مرجان احمر *merdjāni ahmer*. — blanc, مرجان ابيض *merdjāni abiaz*.

CORAILLER, v. n. On dit mieux CROASSER. Voy. ce mot.

CORALINE, s. f., دره *derè* بوضونى *iouçouni*, t.

CORAILLEUR, s. m., مرجان *merdjān* دالنجى *merdjān dālghadji*, t.

CORALLIN, e, adj., qui a la couleur du corail, رنکلو مرجان *merdjān renklu*, a.-t.

CORALLITHE OU CORALLITE, s. f., طاشه دونمش مرجان *thācha deunmuch merdjān*, t.

CORAN OU ALCORAN, s. m., livre de la loi de Mahomet, قرآن *qour'ān*

ou قرآن کتابى *qour'ān kitābi*, a.-t. Voy. le Dictionnaire Turc-Français, au mot قرآن.

CORASSIN, s. m., برنوع سازان *bir nev'y sazān bālyghy*, t.

CORBEAU, s. m., gros oiseau à plumage noir, قوزغون *qouzghoun*, t.; غربان *ghourāb*, pl. a. اغربة *ghourbān*, *aghrabat*. — Pièce de fer scellée dans la muraille, قارغه جاوته *qārgha bournou djāvta*. — Sorte de harpon, قانجه *qāndja*, t.

CORBEILLE, s. f., سپيد *seped*, زينيل *zenbil*, t.

CORBEILLEE, s. f., بر سپيد *bir seped dholouci*, t.

CORBILLARD, s. m., voiture pour le transport des morts, ميت *meit'arabaci*, a.-t.

CORBILLAT, s. m., petit du corbeau, قارغه پلازى *qārgha palāzi*, t.

CORBILON, s. m., زينيلچک *zembıldjik*, سپيدچک *sepedjik*, t.

CORDAGE, s. m., toutes les cordes d'un bâtiment, حالاتار *halūtlar*,

بر کمینک حلات طاقي bir gu-
mimūn halāt thāqmy. — Grosse
corde, اورغان orghān, t.

CORDAGER, v. n., اورغانسی
orghāni beukmek, t.

CORDAT, s. m., قالک ایپ qā-
lyñ ip; t.

CORDE, s. f., tortis fait de chan-
vre ou d'autres matières, ایپ ip,
t.; حبل habl. — Corde à puits,
قوبو ایپی qouïou ipi. — d'instru-
ment à boyau, کرش kirich. — de
métal, تل tel. — Au fig., la po-
tence, gibet, دار اگاهی dār
dār aghādji. — Gens de sac et de
cordé, اصله جق acyladjaq. — Gros
câble sur lequel dansent les bate-
leurs, جانباز ایپی djānbāz ipi. —
Échelle de corde, ایپدن نردبان
ipden nerdubān. — Corde d'arc,
بای کریشی tāi kirichi. — Bander
la corde, کریشی گرمک kirichi
guermek. — Corde d'acier, چلک
تھلی tchelik teli. — Détendre les
cordes d'un instrument, تللری
telləri guevchetmek. —
les hausser, یوکسانتمک tel-
leri iukseltmek. — Corde, tension
d'un muscle, توتر عضله tevatturi
azalè. — Corde de drap, les fils dont
il est tissu, چوقدنک ایپلیکی tcho-
qanuñ ipligui.

CORDEAU, s. m., چرپی tchirpi,
چرپی ایپی tchirpi ipi, t. — Des rues
tirées au cordeau, ایپیلده
تشرپی چکلش سوقاقلر tchirpi ipi ilè tche-
kilmich soqaqlar.

CORDELER, v. a., اورمک eur-
mek. — Des cheveux cordelés,
اورلمش صاج eurulmush satch.

CORDELETTE, s. f., ایپجیز ip-
djighiz, سجهجک sidjimdjik, t.

CORDER, v. a., faire de la corde,
ایپ ایشلمک ip ich-
lèmek, beukmek, اورغان اورمک
orghān eurmek. — Lier avec des
cordes, ایپ ایله بغلمق ip ilè bagh-
lamaq. — Vendre le bois à la corde,
اودون اولچی ایله صاتمق odoun
eultchu ilè sātmaq. — Tabac cordé,
بورمه توتونی bourma tutunu.

CORDERIE, s. f., lieu où l'on fait
la corde, ایپ کار خاندسی ip kiār
khānci. — L'art de faire des cor-
des, ایپجیلک صنعتی ipdjilik sa-
na'ati. — L'endroit où l'on garde
les cordes, ایپ انباری ip am-
bāri, t.

CORDIAL, e, adj., qui conforte le
cœur, قلبه قوت و برن علاج qalbè qou-
vet viren 'ylādji. — Au fig., qui pro-
cède du cœur, قلبی qalbi, a.; درونی
derouni, p.; صمیمی samimi, a.

CORDIALEMENT, adv., جان
دجان و کوکلدن djān u gueuñulden, t. —
Aimer — جان و کوکلدن سومک
djān u gueuñulden sevmek.

CORDIALITÉ, s. f., خلوص khou-
lous, خلوص قلب khoulouci qalb,
جاندن دوستلق khāliqat, a.; خالصه
djānden dostlyq, t.

CORDIER, s. m., ایپچی ipdji,
اورغانچی orghāndji, t.

CORDON, s. m., une des petites

cordes dont une plus grosse est composée, *سجیم sidjim*. — Lien ordinaire, *باغ bāgh*. — Tresse plate, *شربت chirīt*. — Large ruban auquel est attaché une décoration, *نشان شربتی nichān chirīti*. — Petite tresse de coton, de fil ou de soie, *غیتان ghaitān*. — Suite de postes militaires, *سره وادی عسکر syrāvārdi'askermahallēri*. — Bord façonné d'une pièce de monnaie, *سکه زنجیری zindjir, سیکه zindjiri*. — ombilical, *کوبک gueubek ipi, سره surret*.

CORDONNER, v. a., *بوکمک beukmek, ایپ بوکمک ip beukmek, t.*

CORDONNERIE, s. f., métier de cordonnier, *پاپوچچیلک pāpoutchdjlik, t.; خفافلق khaffāstlyq*. — Lieu où l'on vend des souliers, des bottes, *پاپوچچی - جزمه چی papoutchdji, tchizmedji dukkiāni*.

CORDONNET, s. m., *غیتانچق ghaitāndjyq, شربت chirīt, t.*

CORDONNIER, ÈRE, s., *پاپوچچی pāpoutchdji, قوندره چی qoundouradji, t.*

CORDOUAN, s. m., *گون gueun, سختیان sakhtiān, t.*

CORDOUE, nom de ville, *قرطبه qarṭhabē*.

CORFOU, île de la Méditerranée, *قورفا qorfa, کورفزه keurfēz, قورفا qorfa adhaci*. — La ville de —, *قورفا شهری qorfa chehiri*.

CORIACE, adj. com., dur, — *قانی*

قانی qāti, چینمده سی قانی tcheï-némèci qāti. — Au fig., difficile, dur, avare, *حسیس khacīs, t.*

CORIACÉE, adj., *سختیان کبی sakhtiān guibi qāti, قاتی qāty*.

CORIANDE, s. f., *کشنش kechnich*. — Semence de coriandre, *کشنش kechnich tokhoumu, t.*

CORINTHE, ville de Morée, *قورطو qortho*. — Raisin de —, *کشمش kichmich, کشمشک kichmichik*, *قوش اوزمی qouch uzumu, t.*

CORISE, s. f., *زکام zukiām, a.*
CORME OU SORBE, s. m., *اوس uves, اوز uvez, یمشی یمشی iemichi, t.*

CORMIER OU SORBIER, s. m., arbre, *اوس اگاهی uves aghādji, t.*
CORMORAN, s. m., *قره بتاقی qara batāq, t.*

CORNAC, s. m., *فیلچی fildji, t.*
CORNALINE, s. f., pierre précieuse, *عقیق 'aqyq; pl. عقیق 'aqātq, a.*
CORNARD, s. m. fam., cocu, *کرته kerāta, دیوس deïous, قلتبان qal-tabān, t.*

CORNE, s. f., partie dure qui sort de la tête, *بوینوز boïnouz, t.; قرن qarn, pl. a. قرون qouroun*. — Donner un coup de corne, *ایله boïnouz ilè ourmaq*. — Partie dure du pied d'un animal, *طرنایق thyrnāq, بر حیوانک طرنایق bir haivānuñ thyrnāghy*. — Bête à cornes, *بوینوزلو حیوان boïnouzlu haivān*. — Tabatière en corne, *حیوان*

بوینوزندن انغیه قوطوسی *haivān*
boïnouzinden enfiè qouthouçou.

CORNE-DE-CERF, s. f., کیک
gueik boïnouzi, t.

CORNE-D'AMMON, s. f.; pierre,
قرن هامان *qarni hamāmān, a.*

CORNÉE, s. f., کوز طرناجکی
gueuz thyrnādjigui, t.; قرنية العين
qarniet ul-a'in, a.

CORNEILLE, s. f., قرغه
qargha, t.

CORNEMENT, s. m. Voyez TINTE-
MENT.

CORNEMUSE, s. f., تلوم
tuloum, ghaidè, t. — Jouer de la —,
غیده چالقی *tuloum, ghaidè*
tchālmaq.

CORNER, v. n., sonner du cornet,
بورو چالمق *bourou tchālmaq,*
قولاق کورده مک - اوتمک
qoulaq gueuruldemek, eutmek. — Les
oreilles me cornent, اوتر
qoulāqlarum euter, ađnm
اهتفاف اذنم *ihitafāsi uznum vārdur.* —
Corner aux oreilles, تعجیز سامعه ا
ta'djīzi sām'ya it, a.

CORNET, s. m., petit cor, کوچک
kutchuk bourou. — Vase pour
l'encre, حقه *boïnouzden divíd, hoqqa.* — à jeter les
dés, حقه *hoqqa.* — Sorte d'enton-
noir à l'usage des sourds, قولاق
qoulāq bourouçou. — de
papier, بوکمی *kiāghyd beu-*
kulumu, t.

CORNETTE, s. f., sorte de coiffe à

عورتله مخصوص, *avretlerè makhsous bir*
نایه *nev'y tāqiè.* — Cornette, s. m.,
porte-étendard dans la cavalerie,
اتلو عسکر بایراقداری
atlu 'asker bāiraqtāri.

CORNEUR, s. m., بورو چالان
bourou tchālān, t.

CORNICHE, s. f., پرواز *pervāz, p.*;
چیقمه آوادانلق *tchyqma āvadanlyq.*
— Sorte de tablette en bois, راف
rāf, t.

CORNICHON, s. m., petite corne,
بوینوزدجق *bouïnouzdzjyq.* — Petit
concombre, کوچک خیار *kutchuk*
khiār. — Pop. et bassement, un
homme imbécille, بر بوداله *bir bou-*
dala.

CORNIÈRE, s. f., sorte de gouttière,
اولوق *olouq, t.*

CORNILLAS, s. m., قرغه پلازی
qar-gha palāzi, t.

CORNOUILLE, s. f., قزلیجق
qyzildjiq, t.

CORNOUILLER, subst. m., arbre,
قزلیجق اغاجی *qyzildjiq aghādji, t.*

CORNU, E, adj., qui a des cornes,
بوینوزلو *boïnouzlu.* — Au fig., mau-
vais, faux en parlant d'une raison,
d'un raisonnement, قیاس باطل
qyāci bāthil, a.

CORNUE, s. f., اگری شیشه
که کیمیا جیلر قولانرلر
egri chíchè ki
kimiādjieler qoulānurlar, t.

COROLLAIRE, s. m., ce qu'on
ajoute de surabondant pour prouver,
دلیل زائد *delīli zāid.* — Consé-

quence tirée d'une proposition,
نتیجہ *netîdjé*, pl. a. نتایج *netâidj*.

CORONAL OU FRONTAL, s. m., os,
عظم آلن کیمکی *âlin guémigui*, t.; عظم
آزمی *'azmi eklîl*, جنبه *'azmi*
djebhè, a.

CORONA-SOLIS, s. f., plante,
چککی *âi gun tchûchè-*
gui, t.

CORONOPE, s. f., plante, قوزغون
هلال اوتی *qouzghoun âuāghy*,
hilâl oty, t.

CORPORAL, s. m., لفافة *lifāfet*,
pl. لفایق *lefāif*, a.

CORPORATION, s. f., اصناف *es-*
nāf, pl. de صنف *synf*; ce pluriel
est, d'après l'usage, employé pour le
singulier.

CORPOREL, LE, adj. qui a un corps,
گوهدهلو *guevdelu*, t.; جسماتلو *dje-*
cāmeltu, a.-t. — Qui concerne le
corps, جسمانی *djesmāni*, جدی
djécèdi, a. — Opposé à spiri-
tuel, بشری *beçheri*, جسمانی
djesmāni. — Peine corporelle,
عقوبت جسمانیته *'ouqou-*
beti djesmāniè.

CORPORELLEMENT, adv., جسمانیاً
djesmānièn. — Punir — جسمانیاً
djesmānièn teçdîb it.

CORPORIFICATION, s. f., وجود
تجسم *vudjoud bâghlama*,
tedjessum, تجسیم *tedjsîm*, a.

CORPORIFIER, v. a., supposer un
corps à ce qui n'en a point, فرضاً
فرضاً *farazân djécèd vîr-*

mek. — Faire reprendre aux es-
prits le corps qu'ils avaient perdu,
ارواحلری یکیدن جسده دوندرمک
ervâhlari îcînidèn djécèdè deundur-
mek, a.-t.

CORPS, s. m., substance impéné-
trable, جسد *djeced*, pl. اجساد
edjsād; جسم *djism*, pl. اجسام *edj-*
sām. — Corps animé, بدن *beden*,
pl. ابدان *ebdân* وجود *vudjoud*, a.;
گوده *guevdè*, تن *ten*. — Le corps
humain, بدن انسان *bedeni insân*.

— inanimé, masse, قالب *qālyb*,
جرم قالب بی جان *qālybi bi djān*, جرم
djirm, pl. اجرام *edjrām*. — Căda-
vre, اولو *eulu*, t.; میت *meit*, a. —

Au fig., portion d'armée, بواک
beuluk, قول *qol*. — Société, جعیة
djemû'et, جماعت *djemâ'at*. — Cor-
poration. Voy. ce mot. — Le corps

des négocians, ثجارتانفوسی *tud-*
djâr thâïfeci. — Globe, disque des
planètes, جرم *djirm*, p. اجرام *edjrām*.

— Les corps naturels, اجسام
طبیعیة *edsāmi thabi'îè*. — Épais-
seur, solidité d'une étoffe, قالكلیق
qālyntlyq, تن *ten*. — Force inté-

rieure du vin, شرابک قوتی —
شرابک قوتی *charâbuñ gouvveti*, kes-

کینلیگی *kinligi*. — Être uni de corps et
d'âme avec quelqu'un, بر کمنه ایله
او جسم و جان او *bir kimesnè ilè*
djism u djân ol. — Le corps diplo-

matique, دول اجنبیه ایلیچیلری
duveli edjnebi'è ilteçhileri.

CORPS-DE-GARDE, s. m., soldats

posés en un lieu pour faire la garde, قوللق *qoullouq*. — Lieu où se tiennent les soldats de garde, قوللق *qoullouq iëri*, t.

CORPUS-DE-LOGIS, s. m., دائره *dâïrè*, a.

CORPULENCE, s. f., تنلوك *ten-tulik*, p.-t.; جسيلمك *djecimlik*, a.-t.; جسامت *djecâmet*, a.

CORPULENT, E, adj., كوده لو *guedèlu*, كوده لو ايرى *iri guedèlu*, اتلو تنلو *etlu tenlu*, تشمان *chichmân*, t.; جسيم *djecim*, a.

CORPUSCULE, s. m., اوفد جق *oufadjyq nesnè*, كوده جق *guedèdjiq*, t.; ذرة *zerret*, ذره *zerrè*, a.

CORRECT, E, adj., طوغرى *dhoghrou*, t.; صحيح *sahyh*, a.; اصلاح *islâh olounmich*, a.-t.

CORRECTEMENT, adv., sans faute, يا ككشيز *iänlichysz*, t.; بلاغظ *bilâghalath*, a.; املا ايله *imlâ ilè*, a.-t.

CORRECTEUR, TRICE, s., qui corrige les fautes, دوزلديجى *duzel-didji*, t.; تصحيح ايديجى *tashih ididji*. — د''imprimerie, بصد خانه *basma khânè mouçahhihi*, t. — Qui réprimande, م-ودب *mueddib*, a.

CORRECTIF, s. m., qui a la vertu de corriger, اصلاح ايديجى *islâh ididji*, a.-t.; مصلح *mouslih*. — Adoucissement au discours, تعديل *ta'dil*, تعديل كلام *ta'dili kelâm*, a.; يوشتمه *ioumouchatma*, t.

CORRECTION, s. f., d'un ouvrage, دوزلتمه *duzeltmè*, طوغرلتمه *doghroultma*, t.; اصلاح *tashih*, تصحيح *islâh*, a. — Réprimande, تعزير *ta-zîr*. — Châtiment, تاديب *te'dib*, a. — Pureté du langage, سوز *dil*, تميزلكى *seuz temizligui*, صفوت الكلام *safvet ul-kelâm*, a.

CORRECTIONNEL, E, adj., تاديبى *tédibii*, a.

CORRÉLATIF, IVE, adj., برى برينه *birî birinè*, متعلق *muté'allyq*, a.-t.; متناسب *mutenâcib*, a.

CORRÉLATION, s. f., برى بريله *biri birilè*, نسبت *nisbet*, a.-t.; تعلق *te'allouq*, a.

CORRESPONDANCE, s. f., rapport entre les choses, les personnes, مناسبت *munâcebet*, a. — Relation entre les marchands pour le commerce, امر تجارته دائر تعلق *emri tidjâretè dâïr te'allouq*, مناسبت *munâcebet*, معامله *mou'âmelè*, علاقه *'alâqa*, a. — Commerce de lettres, مکتوبلشمه *mektoublehmè*, a.-t.; مکتابة *mukiâtebet*, مراسلة *murâcelet*, a.

CORRESPONDANT, s. m., négociant en correspondance avec un autre, ناجر ديگر ايله معامله سى اولان *tâdjiri diguer ilè mou'âmelèci olân bâzîrguiân*. — Celui avec qui on est en correspondance de lettres, مکتوبلشن کيسنه *mektoublechen kimesnè*, مکتابة ايدن *mukiâtebè iden*, a.-t.

CORRESPONDANT, E, adj., qui se

correspond, بری بریلہ قارشولقی *biri birilê qārchoulyqly*, t.; مطابق *muthābyq*, متقابل *muteqābil*. — Anglès correspondans, زوایا، متناظره، *zevāitā mutenāzire*, a.

CORRESPONDRE, v. n., répondre de sa part par sentimens, par actions, قارشولعنی *mouqābelê it*, قارشولعنی *qārchoulyghyni iāpmaq*, یا پیق *mouqābelê bilmisl it*, a.-t. — avec quelqu'un par lettres, مکتوبلشمک *mektoublechmek*. — Se donner avis mutuellement, — Se donner avis mutuellement, خبرلشمک *khaberlechmek*. — Se rapporter à, مطابق او، *muthābyq ol*. — Se Correspondre, v. réciproq., symétriser ensemble, یقشقم *iāqychmaq*, t.; متناسب او، *mutenācyb ol*, a.-t.

CORRIDOR, s. m., galerie étroite, گچد *guetchül*, روانگاه *revānguiāh*. — avec des chambres à droite et à gauche, حیات *haiāt*, t.

CORRIGER, v. a., ôter les défauts, طوغرلتمق *dhoghroultmaq*, یککشنی *duzeltmek*, دوزلتمک *iañlichini duzeltmek*, تاشیح *tashih it*, اصلاح *islāh it*, a.-t. — Reprendre, ازارلیق *azār-lamaq*, t.; نغزیر - مواخذه *ta'zîr*, *mouākhasê it*. — Punir, تادیب *tādîb it*. — Tempérer les effets, تعديل *ta'dîl it*. — Se Corriger, v. réfl., اصلاح نفس *islāhi nefs it*, a.-t. — Se corriger de ses défauts, اوسلانمق *oustlanmaq*, t.

CORRIGIBLE, adjectif commun,

دوزلتمهسی ممکن *duzeltmeci mümkin*, t.-a.; قابل اصلاح *qabil ul-islāh*, a.

CORROBORATIF, IVE, adj., قوت مقوی *qouvvat vîrîdji*, t.; مقوی *mouqavvi*, a. — Remède, دوائی *devâi mouqavvi*.

CORROBORATION, s. f., قوتلندرمه *qouvvatlendurmê*, t.; تقویة *taqvîet*, *taqvîe*, a.

CORROBORÉ, E, adj., قویلمیش *qavilenmich*, تقویہ بولمیش *taqvîe bôulmich*, a.-t.; مقوی *mouqavva*, a.

CORROBORER, v. a., قوت و برمک *qouvvat vîrmek*, تقویہ و برمک *taqvîe vîrmek*, it, استحکام و برمک *istihkiām vîrmek*, a.-t.

CORRODANT, E, adj. Voy. CORROSIF.

CORRODER, v. a., آشندرمق *āchendurmaq*, t.; اکل *ekl it*, a.-t.

CORROI, s. m., دری سپلمهسی *deri seplemeci*, t.; دباغة *dibāghat*, a.

CORROMPRE, v. a., بوزمق *bozmaq*, t.; افساد *ifsād it*. — Corrompre la viande, چورتکمک *tchurutmek*. — Débaucher, pervertir, آیارتمق *āiārtmaq*, ازلال *izlāl it*, a.-t. — Gagner un juge, un officier, رشوت *richvet vîrmek*, االدرمق *āldurmaq*. — Se laisser corrompre, رشوت آلمق *richvet ālmaq*. — Altérer un passage, un texte, متن صحیفیدی بوزمق - تغییر *metni*

sahîfêi bozmaq, taghür it. — Se Corrompre, v. réfl., se gâter, بوزلوق bozulmaq. — Se pervertir, ازموق azmaq, t. — Se vicier, فساد بولمق *feçad boulmaq*, خليل پذير او, *khal-el pezir ol*, a.-t. — Se pourrir, *tchurumek*, t. — En parlant de l'air, كسب تعفن *kesbi te'affun it*.

CORROMPU, E, adj., gâté, بوزلوش *bozoulmich*, فنالشمش *bozouq*, بوزوق *fenâlanmich*. — Eau, viande corrompue, چوربشمش *tchurumich*, چوربمك *tchuruk*. — En parlant d'une personne, des mœurs, ازموش *azmich*, فساد بولوش *azdurilmich*, فساد *feçad boulmich*, فاسد *fâcid*, a.

CORROSIF, IVE, adj., اکال *ekkiâl*, a.; اشندريجي *achenduridji*, t.

CORROSION, s. f., اشندرمه *achindurma*, اشنمه *achinma*, t.; اكل *ekl*, a.

CORROYÉ, E, adj., سپلمش *sepilmich*, t.; دباغلمش *debbâghlenmich*, a.-t.

CORROYER, v. a., apprêter le cuir, دباغت ا *seplemek*, t.; دباغ *dybâghat it*, دباغ *dibgh it*, a.-t.

CORROYEUR, s. m., دباغ *debbâgh*, a., vulg. طباق *thabâq*.

CORRUDE, s. f., asperge sauvage, قوش قونمز *tabâni qouch qonmaz*, t.

CORRUPTEUR, TRICE, s., au fig., qui corrompt les mœurs, l'esprit, etc., ازدريجي *azduridji*, t.; فساد *ifsâd ididji*, a.-t.; مفسد

mufsid, a. — d'un juge, رشوت *richvet viridji*, a.-t.

CORRUPTIBILITÉ, s. f., بوزلمغه *bozoulmagha qâbillik*, فساد قابليتني *feçad qabiliyeti*, a.-t.

CORRUPTIBLE, adj., sujet à la corruption, بوزله بيلور *bozoulur*, بوزولا بيلور *bozoula bilur*, تابع فساد *ta'biü feçad*, a.-t. — Qui peut se laisser corrompre, افساد اولنه بيلور *ifsâd olouna bitur*, قابل افساد *qâbili ifsâd*. — Juge corruptible, رشوت *richvet aliçji* - قبول ايديجي *qaboul ididji*.

CORRUPTION, s. f., altération dans les qualités soit physiques, soit morales, بوزلملق *bozoulma*, بوزلمقلىق *bozoulmaqlyq*, بوزقلىق *bozouqlyq*, t.; فساد *feçad*, a. — En parlant des viandes, چوركلك *tchuruklik*, چوربمه *tchurumè*, بوزلمه *bozoulma*. — Action de corrompre, افساد *ifsâd*, a. — Au figuré, dépravation, ازغونلق *azghounlyq*, t.; فساد *feçad*, a.; فساد اخلاق *feçadi akhlâq*. — Changement vicieux dans le texte d'un livre, تحريف *tahrif*, pl. a. تحريفات *tahrifat*. — Mot corrompu, barbarisme, غلط *ghalath*, محرف *kêlâmi mouharref*. — Moyen de corrompre un juge, رشوت *richvet*, a.

CORS, s. m. pl., كيك بوپنوز جعي *gueïk-boïnouzdjighy*, t.

CORSAC, s. m., renard de Tartarie, قورساق *qoursaq*, t.

CORSAGE, s. m., بوي *boï*, t.;

اندام *endām*, p.; قامت *qāmet*,
قد *qadd*, a. Voy. TAILLE.

CORSAIRE, s. m., pirate qui com-
mande un navire, قورسان *qoursān*,
t. — Vaisseau armé en course,
قورسان کیمبسی *qoursān guēmīci*.
— Au fig., homme méchant, dur,
ویراماز آدم *sert vē ĩarāmāz*
ādem, t.

CORSE, île de la Méditerranée,
قورسقه اطمسی *qorsīqa adhacy*, t.
— Qui est de la Corse, قورسقه لوسو
qorsyqalu, t.

CORSELET, s. m., corps de cui-
rasse, جبہ کوسکی *djebè gueukuçu*.
— Tronc d'insecte, بوجک کوسکی
beudjek gueukuçu, t.

CORSET, s. m., کوسکلیک *gueu-*
kuslik, زنده لره مخصوص کوسکی
zennèlèrè makhsous gueuks guēīci,
زبون *zuboun*, t.

CORTÈGE, s. m., آلای *ālāi*, t.;
موکب *mevkeb*, pl. a. مواکب *mè-*
vākib. — En grand cortège, بیوک
ایلہ *buīuk ālāi ilè*.

CORTÈS, s. m., assemblée des états
en Espagne, اسپانیا مهلکتینک
ispāniā mem-
lèkètīnuñ vukètāi millet medjlici.
— Membre de l'assemblée des cor-
tès, مجلس مزبورک عصاصی
medj-
lici mezbouruñ 'azāci.

CORTICAL, ع, adj., qui appartient
à l'écorce, قبوغه متعلق *qabougha*
mut'allyq, a.-t. — Substance cor-
ticale, la partie extérieure du cerveau,
قیمیص الدماغ *qamys ud-dēmāgh*, a.

CORUSCATION, s. f., t. de phys.,
éclat de lumière, یلدرامقلق *ieldy-*
rāmaqlq, پارلمه *pārlama*, t.; شعله
cheulè, a.

CORTUSE OU OREILLE-D'OURS, s. f.,
plante odorante, آیو قولای *āıou qou-*
lāghy, صغر قوبرونی *syghyr quōi-*
roughou, t.; اذان الدب *ezān*
ed-dubb, a.

CORVÉABLE, adj. com., انغاربه
anghāria tchēken, t.

CORVÉE, s. f., انغاربه *anghāriè*,
anghāria, انقاریه *anqāria*, t.; سخره
soukhret, a. — Au fig., embarras,
غایله *ghāilè*, a.

CORVETTE, s. f., قوروته *qorvèta*,
قوروته کیمبسی *qorvèta guēmīci*, t.

CORYPHÉE, s. m., باش *bāch*, t.;
پیشرو *pichvā*, پیشوا *rees*, a.;
پشرو *pichrev*, p.; مقتدا *mouqtèdā*, a.

CORYSE OU CORYZA, s. m., t. de
méd., rhume de cerveau, زکام
zū-
kiām, a.

Cos, aujourd'hui Stancho, île de
l'Archipel, استانکوی اطمسی
istān-
keuī adhaci, t.

COSAQUES, s. m. pl., la nation
des —, قزاق طائفه سی *qozāq thāi-*
feci. — Cosaque de nation, قزاق
qazāq, t.

COSMÉTIQUE, adj. com., دربی
کوزللدیجی اجزا *dèrū guzellèdījī*
edjzā, t.-a.

COSMOGONIE, s. f., اصول تکوین
علم *ouçouli tekvīni 'ālem*, a.

COSMOGRAPHE, s. m., علم هیئت

عارف عالمه *'ylmi hiēti 'ālemē*
'ārif, a.-t.

COSMOGRAPHIE, s. f., علم هیئت
عالم *'ylmi hiēti 'ālem, a.*

COSMOGRAPHIQUE, adj., علم
هیئت عالمه دائر *'ylmi hiēti 'ālemē*
dāir, a.

COSMOLOGIE, s. f., علم قواعد
الدنيا *'ylmi qavā'yd ed-duniā, a.*

COSMOLOGIQUE, adj. com., علم
قواعد عالمه دائر *'ylmi qavā'ydi*
'ālemē dāir, a.-t.

COSMOPOLITE, s. m., اول کمسنه
که ربع مسکون کند و وطنی کبی در
ol kimesnē kiroub'y meskioun guendu
vathani guibi dur, t.; ابن الارض
ibn ul-arz, a.

COSSE, s. f., قَبُوق *qabouq,*
قَبُوقِ جَوْج *qaboudjouq, t.; قشر*
qychr, a.

COSSER (SE), v. réciproq., قَوِّج
قَوِّجِ قَشْمَق *gotch dhoqouchmaq,*
قَوِّجِ قَشْمَقِ قَشْمَقِ - اورشْمَقِ
gotchlar
deuïuchmek, ourouchmaq, t.

COSSON, s. m., petite vermine qui
gâte le blé, قوردی - غلّه بتی
ghallē
biti, gourdy. — Nouveau sarment
qui pousse sur le cep de la vigne,
تازه بیتمش باغ بوداغی
tāzē bit-
mich bāgh boudāghy, t.

COSSU, e, adj., qui a de grosses
cosses, اری قَبُوقِ لُو *iri qabouqlu.* —
Au fig., riche, زنگین *zenguïn, t.*

COSTAL, e, adj., قَبُورْغَه یِه متعلق
قَبُورْغَه یِه متعلق *qabourghaē mutē allyq, t.-a.; ضلعی*
zyl'ii, a.

COSTUME, s. m., قیافت *qyāfet,*

a.; قَلَلِق *qyllyq, t.; کِسْوَه*
kisvèt,
کِسْوَه
kisvè, a. — Prendre le costume
hongrois, مجار قیافتنه کیرمک
madjār qyāfētine guïrmek.

COSTUMÉ, e, adj., قیافتلنمیش
qyāfetlennich, a.-t.

COSTUMER, v. a., کِسْوَه کِبِدِرْمِک
kisvè gueïdurmek,
قیافتلندرمک
qyāfetlendurmek. — Se costumer,
کِسْوَه کِبِیْمِک *kisvè gueïmek.* —
Prendre tel costume, قیافته کیرمک
qyāfētē guïrmek, a.-t.

COSTUS, s. m., arbrisseau des
Indes, قِسْطِ هِنْدِی *qosth*
qosthy hindii. — arabe, قِسْطِ عَرَبِی
qosthy 'arabii, a.

COTE, s. f., marque numérale pour
l'ordre des pièces, رَقْمِ نِشَانِ
nichān,
raqam, pl. اَرَقَامِ
arqām. — La cote
deux, la cote trois, - ایکی رَقْمِ
ایکی رَقْمِ *iki raqami, utch raqami.*
— Cote mal taillée, arrangement en
gros, بَرِ طُوبِ *bir thop.* — Cote,
quote-part, پَایِ حِصَّه *pāi hyssè.*

CÔTE, s. f., os recourbé et plat,
placé obliquement sur les côtés du
thorax, اِیْگُو *eïgu,*
ایْگُو کِمِیْکِ *eïgu*
guēmiguy, قَبُورْغَه *qabourgha,*
قَبُورْغَه کِمِیْکِ *qabourgha guēmiguy, t.;*
ضلع *zyl', pl. اَضْلَاعِ*
azlā'. — Côte
sternale ou vraie, صَحِیْحِ
zyl'y
sahih. — asternale, fausse, ضلع
zyl'y kiāzib. — Côte à côte,
یَانِ یَانِه *ian iāna.* — Serrer les
côtés, صَقْشِدِرْمِکِ
syqychturmaq,
t.; تَاصِیْقِ اِ
taziiq it, a.-t. — Côte

ou coteau, penchant d'une montagne, یوقش *dhāgh ètègui*, طاغ انکی *dhāgh ètègui*, یالی *iouqouch*. — Rivage de la mer, یالی *ialy*, قی *qyi*, دکز یالیسی *dènyz iālycy*, ت.; ساحل *sāhyl*, pl, a. ساحل *sevāhyl*; کنار *kenār*, p. — Les côtes de France, فرانسه سواحل *frança sevāhili*. — Faire côte, échouer, قرهید دوشمک - اوتورمق *qaraiè duchmek, otourmaq*. — Garder côtes, navire armé pour la garde et la défense des côtes, وارده قوسطه *vārda qostha sefīneci*.

CÔTÉ, s. m., partie d'une chose, یان *iān*, t.; طرف *tharaf*, pl. a. اطراف *ethrāf*, جانب *djānib*. — Le côté droit, le côté gauche, - صاغ *sāgh*, صول *sol iāni*, طرفی *tharafi*. — De tous côtés, هر طرفدن *her tharastan*. — Asseyez-vous à côté de moi, اوتور *iānunda otour*. — Côté, flanc, یان *iān*. — Le côté me fait mal, یانم اغرر *iānum aghrur*. — L'autre côté du fleuve, چایک اوتده *tchāiūn eutè iāqaci*. — Se mettre l'épée au côté, میچ یانسی *tchāiūn eutè iāqaci*. — Mettre l'épée au côté, متش یانی *metch iāni tharastana āsmaq*. — Je ne sais de quel côté aller, نه سمته کیلکچکم بیلیم *ne semtè gutdèdjèguim bilmem*. — De différens côtés, طرف طرف *tharaf tharaf*. — Côté, face, aspect, یوز *iūz*. — Le bon côté du drap, l'en-droit, چوقدنک یوزی *tchoqanuñ iūzu*. — D'un autre côté, جهت *djèhèti akharden*. — Côté, parti, طرف *tharaf*. — Être du côté de quelqu'un, de son parti, بر

کمسندنک طرفنی طومق *bir kimesnènuñ tharafini thoutmaq*. — A côté, prép., یانندا *iāninda*. — De côté, par le côté, adv., یانبکسندن *iānbèguinden*. — Regarder de côté, avec dédain, اگری باقمق *egry baqmaq*. — Mettre de côté, en réserve, باشقه وقت ایچون صاقلماق *bachqa vaqyt itchoun sāqlamaq*. — Laisser de côté, قومق - ایتمک *ber tharaf itmek, qomaq*.

COTEAU, s. m., دپه *tepe*, باير *bair*, دپه جک *tepedjik*, t.

CÔTELETTE, s. f., ایکوجک *iguïoudjik*. — cuite, قورغه *qabourgha qyzärtmaci*, کلبصدی *kulbasty*, t.

COTÉ, e, adj., رقلو *raqamlu*, نشانلو *nichānlu*, a.-t.

COTER, v. a., نشان قومق *nichān qomaq*, رقله نشانلق *raqam ilè nichānlamaq*, ترقیم ا *terqym it*, a.-t.

COTERIE, s. f., - قوکشو جعتی *qoñchou djèmü èti, sohbèti*, t.-a.

CÔTIER, adj. et s., دکز کنارلربنه *deñyz kènarlèrinè àchinā*. — Pilote, دکز یالیسی قولاغزی *dènyz iālyci qoulāghouzy*, t.

CÔTIÈRE, s. f., suite des côtes de mer, دکز یالیسی صرهسی *dènyz iālyci syracy*, t.

COTIGNAC, s. m., ایوارچلی *aivā retchèli*, t.

COTILLON, s. m., فستان *fustān*, ایچ انتری *itch anteri*, t. — Aimer les cotillons, au fig., aimer les fem-

mes, زنباره لکه مائل او, *zenpārèliguè māl ol*.

COTISATION, s. f., هرکس و بره جک *her kes vîrèdjek* حصه سنک تخصیصی *hissècinuñ takhcèci, t.*; توزیع *tevz'y, a.*

COTISER, v. a., هرکسک *her kècuñ hys-secini takhsis it.* — Se Cotiser, و برله جک آقچه سنک *vîriledjek âqtchècinuñ ta'îni hissè it, t.*

COTISSURE, s. f., ازک *ezik, t.*

COTON, s. m., پنبوق *pambouq, pembè, t.*; قطن *quthn, a.* — Coton battu, cardé, اتملش پنبوق *âtilmich pambouq. — filé, رشته پنبه, richètè pembè.* — Toile de coton, حاو اتمق *hāv âtmaq.* — Fait en —, پنبوقدن *pambouqtan.* — Duvet, poil follet, تازه تویی *tāzè tuū, t.*

COTONNADE, s. f., هر جنسندن *her djinsden pambouq qoumāchi, t.*

COTONNÉ, e, adj., se dit des cheveux courts et frisés, قورجق صاج *qyrvridjiq sāteh, t.*

COTONNER, v. a., garnir un vêtement de coton, پنبوق ایله قیلامق *pambouq ilè qaplāmaq, t.* — Se Cottonner, v. n., se couvrir d'un certain duvet, تویی بیتک *tūi bitmek, t.*

COTONNEUX, se, adj., pâteux, se dit des fruits, خمیرلو *khamîrlu, vulg. hamourlu, t.*

COTONNIER, s. m., arbuste, پنبوق *pambouq aghâlji, t.*

COTONNINE, s. f., یلکن بزى *ielken bèzi, t.*

COTONNIS, s. m., بر نوع اطلس *bir nev'y athlaci hindi, t.*

COTOYER, v. a., suivre le rivage, قى صره بوریمک - کنهک *qy syra iurumek, guitmek.* — Aller côte à côte de quelqu'un, یان یانہ کتمک *iān iāna guitmek,* یانی صره کتمک *iāni syra guitmek, t.*

COTRET, s. m., چالی و اوفاق *tchāli vè odoun demèti, destèci, t.*

COTTE, s. f., jupe, فستان *fustān.* — de mailles, s. f., زره *zirh, p.;* زره کوملکی *zirh gueumlègui, p.-t.*

COTTÉE, s. f., بر نوع اوردک *bir nev'y eurdek, t.*

COTTERON, s. m., کوچک انتری *kutchuk antèri, t.*

COTULA, s. f., plante, بر نوع *bir nev'y pāpādia* پاپادیه اوتسی *oty, t.*

COTUTEUR, s. m., وصی اورتاغی *vacy ortāghy, t.*

COTYLE, s. f., t. d'anat., کپیک *guèmik tchouqoury, t.;* قچقوری *vaqb el-'azm, a.*

COTYLÉDON, s. m., ou Nombriil de Vénus, plante, زهره کویکی *zuhre gubègui,* ساقسی کوزلی *sāqsi gueuzli,* قدح مریم *qadehi meriem,*

القيسيس اذان *ezân ul-qacis*, a.

COTYLOÏDE, adj. et s. des deux genres, t. d'anat., فالجه كيسكرينك *qâlitcha guèniklèrinuñ tchouqouri*, t.

COU, s. m., بون - بيون *boioun*, t. — Qui a le cou de travers, اكرى *egri boiounlu*. — Au fig., rompre le cou à quelqu'un, renverser sa fortune par de mauvais offices, بر كمنسهنك بلنى قيرمق *bir kimesnènuñ bêlini qyrmaq*. — Cou ou col d'une bouteille, d'un matras, بوغاز *boghâz*. Voyez COL.

COUCHANT, s. m., l'occident, باطى طرفى *bâthy*, باطى - بانى *bâthy tharafi*, كون بانيسى *gun bâtyci*, t.; غرب *ghârb*, a. — Soleil couchant. Voy. COUCHER, s. m. — Chien couchant, sorte de chien de chasse, زغر *zaghar*, t. — Au fig., capon, voyez ce mot.

COUCHE, s. f., lit, دوشك *duchek*, يتاق *iatâq*, t.; فراش *firâch*. — nuptiale, فراش عروسي *firâchi 'arouci*, a. — Le seul bois de lit, كروت *kerèvet*, يتاق سربرى *iatâq sèrîri*. — Enfentement, طوغرمه *dhoghourma*, t.; وضع حمل *vaz'y haml*. — Le temps des couches, لخورسلىق وقتى *lokhouchalyq vaqty*. — Femme en couche, لخورسه *louchoucè*, *lokhoça*. — Fausse-couche, چوجق دوشورمه *duchuk*, چوجق دوشورمه *tchodjouq duchurmè*. — Faire une fausse-couche, چوجق دوشورمك *tchodjouq duchurmek*, t.; اسقاط *isqâth*, جنين ا *djenîn it*, a.-t. —

Linge dont on enveloppe un petit enfant, قونداق *qondâq*, چوجق *tchodjouq qondâghy*. — Enduit, صوا *syvâ*. — double, ايكي *iki qât syvâ*. — Couche, en t. de jardinage, ياصدق *iastyq*, Couche se dit des choses qu'on met par lits, par rangées, comme fruits, mets, etc., قات *qât*, t.; فرش *ferch*, a.

COUCHÉE, s. f., قوناق *qonâq*, يتاجق يير *qonâq ièri*, ياتادجاق يير *iatâdjaq ier*, t.; منزل *menzil*, a.

COUCHER, s. m., action de se coucher, ياتمه *iatma*. — des astres, غروب شمس *ildyzlèruñ bâtmaci*, t. — du soleil, غروب وقتى *ghouroubi chems*. — Le moment du coucher du soleil, غروب وقتى *ghouroub vaqty*. — Le point où il se couche, كونش يانديغى يير *gunèch iättughy ier*.

COUCHER, v. a., mettre au lit, يتاغه قومق *iatâgha qomaq*. — v. n., passer la nuit dans un endroit, كيجه لمك *gütdjèlemek*. — y loger, كيجه قالمق *gütdjè qâlmaq*. — Il coucha dans la maison d'un ami, كيجه بر *gütdjè bir dostuñ evindè qâldy*. — Étendre de son long, اوزاتمق *ouzâtmaq*, اوزادوب ياتدرمق *ouzâdup iätturmaq*. — Renverser par terre, ييره *ierè iätturmaq*, يوزى *iiqmaq*. — la face contre terre,

باندردمق *iuzu qouïoun iāt-turmaq.* — Incliner, *اڪلتمك eiltmek.* — par écrit, *يازمق iāzmaq,* *قلمد گنورمك qalemè guèturmek.* — Se Coucher, v. réfl., *ياتمق iātmaq.* — Se mettre au lit, *خوابه khābè vārmaq.* — S'étendre de son long, *اوزانوب ياتمق ouzānup iātmaq.* — sur le dos, *ارقه ارقا ustundè iātmaq.* — ensemble, avec quelqu'un, *برابر ياتمق berāber iātmaq.* — En parlant du soleil et des astres, *باتمق bātmaq, t.;* *غروب ا ghouroub it, a.-t.*

COUCHÉ, E, adj., *ياتميش iātmich,* *بره بيبقلمش ouzānmich,* *اوزانميش ierè üqylmich, t.*

COUCHERIE, s. f., *جاء djimā', a.*

COUCHETTE, s. f., bois de lit, *دوشك سريري duchek seriri, t.*

COUCI-COUCI, adv., *اولد قچه ol-douqtchè,* *اشته بوبله ichtè beülè,* *الويرر elvıryr, t.*

COUCHEUR, SE, s., *برابر يتان bè-rāber iatān,* *ياتاق اورتاغی iatāq ortāghy, t.;* *همفراش hemfirāch, p.*

COUCOU, s. m., oiseau, *قوقو qou-qou,* *قوقوقوشی qouqou qouchou, t.*

COUDE, s. m., la partie extérieure du bras, où il se plie, *درسك dirsek, t.;* *مرفق mirfaq, pl. a. مرفاق me-rāfyq.* — Angle, détour, *كوشه keuchè,* *طولاشق dholāchyq ier.* — S'appuyer sur son coude, *درسكه dirseghè dhāianmaq,* *طائيمق irtifāq it.*

COUDÉE, s. f., *ذراع zirā', pl. a. اذراع ezrā'.*

COUDE-PIED, ou mieux COU-DE-PIED, s. m., *ايق اوستی - ارقه سی aīāq ustu, arqaci,* *طپوق thopouq, t.;* *كعب ka'b, a.*

COUDER, v. a., *بوكمك beukmek.*

COUDOYER, v. a., *درسك ايله dirsek ilè ourmaq,* *درسك dirsek oudjou ilè qāqvırmek, t.* — Se coudoyer, *بری biri birini dirsek ilè dhoqounmaq, t.*

COUDRAIE ou COUDRETTE, s. f., *فندقلق fyndyqlyq, t.*

COUDRE, v. a., *دكمك dikmek, t.;* *خياطت ا khyāthet it, a.-t.* — l'un à l'autre, *بری برينه دكمك biri birinè dikmek.* — Au fig., rassembler, ajouter l'un à l'autre des passages de livres, *بر کتابك bir kitābuñ 'ybārèlèri biri birinè rabth it, a.-t.*

COUDRE, s. m., noisetier sauvage, *فندق اياغی iabān fyndyq aghādji, t.*

COUDRIER, s. m., noisetier, *فندق fyndouq aghādji, t.*

COUENNE, s. f., *طوكز دريسی dhoñouz derici, t.*

COUETTE, s. f., lit de plumes, *پوپله دوشکی poupla duchègui, t.*

COUFFE, s. f. Voyez COFFIN.

COULAGE, s. m., *اقش āqych, t.*

COULAMMENT, adv., d'une manière coulante, *اقار صوكبسی aqār sou*

guibi. — Aisément, سهولت ايله souhoulet ile, a.-t.

COULANT, E, adj., qui coule, آقيجي *aqydji*, t.; جاري *djari*, a. — Nœud coulant, ايملكلى دوكمم *imlikli deuüm*. — Espèce d'anneau, حلقه *halqa*, اصقيلو *asgui*; اسقيلو *asqylu guerdänlyq*. — Homme —, aisé en affaires, معقول آدم *ma'qoul adem*, هيشيش الطبع *hechich utthab'*, a. — En parlant du style, facile, سلاستلو *seläcellu*, سهيل وسليس اولان عباره *sehl u selis olän 'ybäre*.

COULER, v. n., fluier, آقمق *aqmaq*, t.; جاري *djariän it*, جريان ا *djari ol*, a.-t. — goutte à goutte, دامله دامله *dämla dämla aqmaq*, صيزمق *syzmaq*. — En parlant d'un vase d'où le liquide sort, آقمق *aqmaq*. — Se répandre, دوكلمك *deukmek*. — Cette jarre coule de toutes parts, بو كوب هر *bou kioup her tharastan aqar*. — Cette chandelle est de mauvaise qualité, elle coule, بومومك *bou moumuñ* ياغني *iağhy fenä olmāğhytē aqar*. — Faire couler, آقتمق *aqytmaq*. — Glisser doucement, صيرلمق *syrylmaq*. — de la main, échapper de la main, صيرلمق *elden syrylmaq*. — Au figuré, passer (temps), كچمك *guetchmek*. — Insérer, faire glisser adroitement, صوقمق *soqmaq*. — Couler, en parlant de ce

qui est écrit avec facilité, d'abondance, اقيور *sou guibi aqyeur*. — Couler bas, à fond, s'enfoncer, باتمق *bätmaq*, صوبه باتمق *souïe bätmaq*, غرق ا *gharq it*. — Faire submerger, باندرمق *bätturmaq*. — un navire, بر كمى بى *bir guemü bätturmaq*. — v. a., passer à travers une étoffe, etc., سوزمك *seuzmek*. — une lessive, كل صوبنى سوزمك *kul-souïni seuzmek*. — Verser dans un moule une matière fondue, دوكمك *deukmek*, قابله دوكمك *qälyba deukmek*. — Mettre adroitement en quelque endroit, parmi quelque chose, ايچنه *itchinē qäidurmaq*, صوقمق *soqmaq*. — Dire doucement, ياواش ياواش - اصول *iaväch iäväch, ouçoul ilē añlatmaq*. — Au fig., un sujet, P'épuiser, بر ماده يى دوكتمك *bir maddēi teuketmek*. — une personne, la ruiner, بر كمنه يى خراب ا *bir kimesnēi kharāb it*. — Se couler parmi les personnes, سوشمك *sivichmek*. — Se laisser glisser, يوالتمق *soqoulmaq*, t.; يوالانماق *iouvälanmaq*, t.

COULEUR, s. f., impression que fait sur l'œil la lumière réfléchie par les surfaces, لون *renk*, p.-t.; لون *levn*, pl. a. الوان *elvän*; كورن *guïoun*, p. — claire, اچق رنگ *ätchyq renk*. — foncée, قوبو رنگ *quouïou renk*. — rouge, قرمزى *qyzyl, qyrmezi renk*. — De

couleur paille, رنگو samān renklu. — De couleurs variées,

رنگو الاده ālādja. — de toutes couleurs,

رنگارنگ renguārenk. — Cou-

leur ou robe d'un cheval, طون dhon.

— De quelle couleur est votre che-

val, نه طونده در اتکز, nē dhonda dur

atyūz. — Fort en —, رنگو, renklu.

— Sans —, رنگی یوق, rengui iōq.

— Drogue pour teindre, بويا boiā,

— Broyer les couleurs, بويا لری boiālari

بکز, boiālari ezmek. — Teint, بکز

بکز, beñz. — Il a changé de couleur,

بکزی بکزی سولدی, beñzi soldy. — Il a

repris sa couleur, بکزی بیرینه کلدی,

beñzi iërinē gueldy. — Au fig., ap-

parence, صورت یوز, souret. —

Sous couleur, apparence de vérité,

صحت و حقیقت صورتی ایله,

syhhat u haqqat soureti ilē. — Sous

prétexte, بهانه ایله, behānē ilē.

COULEUVRE, s. f., قره یلان, qara

ülān, t. — Avaler des couleuvres,

نیچه, niçhe

حالات غیر مرضیه به دوچار او,

hālāti ghāiri merzūiēē dou tchār ol.

قره یلان, qara üläñ iävrycy, t.

COULEUVRÉE OU BRIOINE, s. f.,

یبان قباق, semiz qabāq, قباق

ایق اقمه, iabān qabāq, aq asma, t.;

فاشرا, fāçhir, فاشر, fāçhirū, a.

قولورینه, qoulouvrine, قولورینه

طویپی, qoulouvrina thopy, t.

COULIS, s. m., suc de viande,

پک قاینامش و سوزلمش ات,

پک قاینامش و سوزلمش ات, pek qāināmich vè seuzulmich.

et souü. — Vent coulis, دلک

آراسندن - دلکدن اشمن روزگار

delik ārācinden, delikden ecen rou-

ziguiār, t.

COULISSE, s. f., rainure de châssis

ou volet pour le mouvoir en glissant,

قناد سورمه سی, qanād surmeci. —

Volet qui va et vient dans les rai-

nures, سورمه قناد, surmē qanād, t.

COULOIR, s. m., vase où l'on coule

une liqueur, سوزگی, seuzgui,

سوزگج, seuzgudj. — Passage de dé-

gagement, کچید, guetchūd, a.-t. —

Canal de la bile, صفرا,

medjrāi us-safrā, a.

COULOIRE, s. f., سوزگی, seuzgui,

سپدجک, sepedjik, t.

COULPE, s. f., la tache du péché,

گناه لکه سی, gunāh lekèci, p.-t.

(Vieux mot.)

COULURE, s. f., اوزم دانه لرینک,

اوزم دانه لرینک, uzum dānelerinuñ deu-

kulmeci, t.

COUP, s. m., choc, son, impression,

ضربه, zarb, اورش, ourouch, t.;

ضربه, zarb, اوزشی, ourouchi, a. — de sabre,

قلم اوزشی, qylidj ourouchou. — Donner un

coup, اورمق, ourmaq. — Recevoir

des coups de bâton, کوتک چالمق,

keutek tchālmaq. — de poing,

دیمه, ioumrouq. — de pied,

تپمه, tepmē. — La marque même d'un

coup, ضربه بره سی, zarbē berèsi, a. — Coup de feu,

قورشون, qourchoun iārāci. — Coup

de pied de cheval, تپمه, tepmē. —

du plat de la main, سله, sillē. —

Frappement, چالمه اورش *ourich*, چالمه *tchālma*, چالم *tchālum*. — de cloche, چاک چالندهسى *tchān tchālynmaci*. — de sang, ضربته دم *zarbē dem*. — de vent, قاصرغه *qācyrga*. — de tempête, فورتنه نك *fortounçnuñ bir zarbi chedīdi*. — de canon, طوب *thop ātma*, طوب ضربى *thop zarbi*. — Tirer un coup de canon, *thop ātmaq*. — A coups de canon, ضرب طوب ايله *zarbi thop ilē*. — Tirer un coup de fusil, *bir tufenk ātmaq*. — Fusil à deux coups, چفته لو- *tchiftēlu*, چفته تفتنك *tchiftē tufenk*. — Action de jouer, اويون *oïoun*. — de tonnerre, كوكت *gueuk gurlemēci*, گورلنپسى *gueurultuçu*. — Jet, اتم *ātum*. — Coup de main, attaque subite, بومه *ānsizīn basma*. — de soleil, كونش چالنه *gunech tchālma*. — Action, dessein, ايش *ich*, t.; فعل *fy'l*, حرکت *hareket*. — Il a fait un mauvais coup, فنا *fenā bir ich ichlēdy*. — Coup de maître, استاد ايشى *oustād ichi*. — Faire d'une pierre deux coups, برطاش ايله ايكي جوز *bir thāch ilē iki djēviz ourmaq*. — Il a manqué son coup, بجره مدي *bedjerēmēdi*. — Coup d'œil, باقش *bāqych*, نظره *nazaret*. — Au premier coup-d'œil, نظره *nazarē oulyda*. — fois, کره

kerrē, دفعه *def'a*. — C'est assez pour ce coup, كافيدر *bou def'a içoun kiāfidur*. — Tout d'un coup, ناکاه *ānsizīn nāguiah*, بغته *baghteten*. — A coup sûr, certainement, البته *elbettē*. — Coup sur coup, برى برينك *biri birinuñ ardingjē*, اردنجيه *mutevātien*. — Après coup, ايش ايشن كچد كدنصره *ich ichden guetchdiktensoñra*. — A tous coups, ايكيده برده *ikidē birdē*, بو هر بار *her bār*. — Pour le coup, بو دفعه *bou def'a*. — Encore un coup, بر دخی *bir dakhy*, برده *bir daha*, *bir def'a dakhy*.

COUPABLE, adj. com., صوچلو- *soutchlu*, t.; جرملو- *djurumlu*, تهمتلو *teuhmetlu*, ا. - t.; مجرم *mudjrim*, a. — Je n'en suis pas coupable, بنم صوچم يوق *benum soutchum ioq*.

COUPANT, E, adj., كسيچى *keci-dji*, قاطع *keskin*, t.; *qūthy*, a.

COUPÉ, E, adj., كسك *kecik*, مقطوع *kecilmich*, t.; *maq-thou'*, a.

COUPE, s. f., action de couper, كسمه *kesmē*, t.; قطع *qath'*. — du bois, ادون كسمهسى *odoun kesmēci*. — des arbres dans les forêts, اغاجلرک كسيهسى *aghadjlaruñ kecini*, قطع اشجار *qath'y echdjār*. — Le temps de la coupe, ادون *odoun kecini vaqty*.

— La coupe des pierres, تقطيع *taqthi' i ahdjār fenni*.

— Manière de couper les habits, etc., *taqthi' i ahdjār fenni*.

— Dure à la coupe, en parlant d'une étoffe, *bitchim, kecīm*.

— En terme d'architecture, représentation

d'une construction, *kecilmèdè sert*.

— d'un cintre, d'un

dôme, d'un escalier, *qyrma ieri, t.*

— *mekser, a.*

COUPE, s. f., vase, *abçhè çek*

uchedjek qāb, t.; *thās,*

qadeh, sāghar, a. —

Nom d'une constellation de l'hé-

misphère méridional, *alkās*

el-kiās elbāthiet, a.

COUPE-GORGE, s. m., *خرس-ز*

khyrsyz iatāghy, t.

COUPE-JARRET, s. m., *يول*

iol kecīdji. Voy. ASSASSIN,

BRIGAND.

COUPELER, v. a., *پوت-ددن*

poutāden guetchurmek, t.

COUPELLE, s. f., *پوته - پوته*

pouta, a.-t.

COUPE-ROSE, s. f., *vitriol martial*

ou de fer, *زاج zādji, a.-t.-p.* Voy.

VITRIOL MARTIAL.

COUPER, v. a., trancher, diviser,

kesmek, qath it,

a.-t. — Couper en morceaux, *پارچه*

pārtcha pārtcha kes-

mek. — menu, hacher, *طوغرامق*

dhoghrāmaq. — avec des ciseaux,

maqas ilè kes-

mek. — le blé, *اکین beçmek, ekīn*

bitchmek. — en deux, *ایک-ی به*

ikiie iārmaq. — la gorge,

boghāzlamaq. — l'eau en

nageant, *soulari*

seukmek. — Traverser, diviser,

āirmaq, ortāden beulmek,

tefrīq, qath' it. — les ennemis,

duch-

menuñ iolyni kesmek. — les secours,

imdād iolyni kesmek. — les vivres,

zakhyrèleri kesmek. — la

parole, interrompre, *لاقردی بی*

lāqyrdi kesmek. — du vin

avec de l'eau, *char-*

rābè sou qātmaq. — Couper, châ-

trer un cheval, *آتیی اکدج*

aty ygdidj it. — court, abrèger un dis-

cours, *ykhtiçari ke-*

lām it. — Se Couper, v. réfl., — la

chair, *kesilmek, t.* — Se

contredire, *گندو کندویه تناقض*

guendu guenduè tenāquz it.

COUPERET, s. m., *صاتور - ساتور*

sātour, t.-p.

COUPEROSE. Voy. COUPE-ROSE.

COUPEROSÉ, adj., (visage) bour-

geonné, *qabārdjyqlu, t.*

COUPEUR, SE, s., ceux ou celles

qui coupent les grappes en vendange,

اوزم کسچی

uzum kecīdji, t.

COUPEUR DE BOURSES, s. m.,

یان کسچی

īān kecīdji, t.

COUPLE, s. f., la paire, *چفت*

ez-

vādj. — Une couple de poules, *bir tchift thāvouq*, t. — Couple, s. m., époux, زوج *zovdj u zovdjē.*

COUPLÉ, E, adj., چفتلنمیش *tchiftlenmich.*

COUPLER, v. a., mettre des chiens en couple, — زغرلری چفتلندرمک *zagharlari tchiftlendurmek*, *tchift it*, t. — Loger deux personnes ensemble, ایکیش-رایکیشر *ikicher ikicher qondurmaq.*

COUPLET, s. m., strophe, قطعة *qyth'at*, a.; بیت قطعدهسی *beit qyth'aci*, a.-t.

COUPLETER, v. a., برینه ترکی *birinē turku tchiqarmaq*, t.

COUPOIR, s. m., صندی *syndi*, سندو *syndou*, t.

COUPOLE, s. f., intérieur d'un dôme, جوف قبده ایچ یوزی *qoubbenū itch iuzu*, a.-t.; جوف قبده *djevfi qoubbē.* — Dôme, قبة *qoubbet*, قبه *qoubbē*, a.

COUPON, s. m., petit reste d'une étoffe, قماش پارچه *pärtcha*, قوماش طوپندن قالان پارچهسی *qoumāch thopoundan qālān pärtchaci.* — Coupon d'inscription de rente, کسکلن سهمدن کسکلن پارچهسی *kecilen pärtchaci.*

COUPURE, s. f., séparation, division dans un corps continu, کسکلک *keciklik*, کسک یئر *kecim*, کسک یئر *kecik ier.* — Blessure, یاره *iāra*, t.

COUR, s. f., espace découvert en-

touré de murs, حولی *havli*, t.; فنا *fenā*, a. — Avant-cour, اولی *avli*, دیش حولی *ev meidāni*, ارد حولی *dich havli.* — Arrière — *ard havli.* — de cuisine, مطبخ

حویلی *mathbakh havlyci.* — pavée, قالدردم دوشه لی حولی *qāldyrym duchely havly.* — destinée au logement des domestiques, خورنطه *khorantha thāqymi havlyey.* — Basse-cour d'une maison de campagne, چفتلک

ایچیللری *tchiftlik ambārleri vè aghylleri.* — Cour des écuries, اخور حویلیسی *akhor havlyey.*

— Résidence d'un souverain, پادشاه *pādichāh sarāi*, سرای *sarāi humāoun.* — Suite ordinaire du souverain, قیو خلقی *qapou khalqy.*

پادشاهک دائره سی *pādichāhuñ dāirecy khalqy.*

— Le souverain, son conseil et ses officiers, le cabinet, le gouvernement, دولت *devlet.* — La cour d'Autriche, اوستریا دولتی *austriā devleti.* — Un homme de la cour,

سرای همایون اغالزندن بری *sarāi humāoun aghālerinden biri.* — Faire la cour aux grands, رجاللره

تصبص *ridjällerē mulāzemet it.* — Faire la cour, flatter, *tebasbous it.* — Faire la cour à une femme, بر محبوبه یاننده رضا جو دانه

ملازمت *bir mahboubē iānina rizādjouiānē mulāzemet it.* — Siège de justice, les juges, محکمه *mehke-*

met, vulg. *mehkemè*, pl. a. محاکم *mehākīm*. — ecclésiastique, امور *oumouri* *kenicāiè mahksous mehkemè*. — Mettre hors de cour, مرافعدن رد ا *murāfe'aden redd it*.

COURAGE, s. m., force d'âme, غیرت *ghāiret*, a.; یورک *iurek*, قوت قلب *iureklilik*, t.; شجاعه *chedjā'at*, جنگ *djeçāret*, نجات *nedjdet*, یکتلیک *üguilik*. — Prendre courage, غیرت ا *ghāiret it*, غیرته کلمک *ghāiretè guelmek*, غیرتلنمک *ghāiretlenmek*. — Perdre courage, ترک - فوت *terki, fevti ghāiret it*, a.-t.; یورکسز او *iureksiz ol*, t. — Manque de courage, عدم جسارت *'ademi djeçāret*. — Courage! interj., غیرت *ghāiret*. — Prenez —, غیرت ایله *ghāiret èilè*.

COURAGEUSEMENT, adv., غیرت *ghāiret ilè*, a.-t.; یورکلیک *iureklilik ilè*, t.; دلیرانه *dilirānè*, p.

COURAGEUX, SE, adj., غیرت او *ghāiretlu*, a.-t.; یورکلو *iureklu*, یکت *üguit*, t.

COURamment, adv., rapidement, نیز *tchāpouklik ilè*, سریعاً *seri'an*, t.; سهولتله *qolāilyq ilè*, سهلتله *souhoulet ilè*, a.-t.

COURANT, s. m., le fil de l'eau, صو اقدیسی *sou aqyntycy*. — Eau

courante, ما مجرای *medjrāi mā*. Terme de marine, دکزک اقدیسی *deñyzuñ aqyntyci*. — Le courant, le mois qui court, بو ای *bou āi*. — d'eau, canal, ruisseau, اقر صو *aqar sou*, t.; مای جاری *māi djāri*, pl. a. میاه جاریه *miāhi djāriè*. — du marché, le prix actuel des denrées, قیمت جاریه *qymeti djāriè*. — Prix courant des objets d'importation et d'exportation, قیمت رایجه اشیا *qymèti rāidjāi echūāi dakhlyiè vè kharidjūiè*. — des affaires, امور جاریه *oumouri djāriè*. — Au prix courant, نرخ جاری *narkhy djāri uzrè*. — Être au courant des affaires, امور و حوادث *oumonru havādici djāriènuñ ahvālinè vāqyf ol*.

COURANT, E, adj., qui court, اقر *aqar*, اقیجی *aqydji*, t.; جاری *djāri*. — Monnaie courante, رایج *rāidj āqtchè*, t.; سکه جاریه *sikkèi djāriè*. — Le courant du monde, عادت جاریه دنیا *'ādeti djārièi dunīā*.

COURANT (TOUT), adv., چایجق *tchāpoudjaq*, t.

COURBATU, adj., (cheval), ایاقاری *aiāqlèri thoutoulmich āt*.

COURBATURE, s. f., maladie du cheval, ایاقی طوتلمسی *aiāq thoutoulmaci*. — Chez les hommes, پک یورغونلیق *grande lassitude*, پک یورغونلیق

pek iourghounlyq, قرقلق qyryqlyq.

COURBE, adj. com., اكلمش eil-mich, بوكلمه beukulmuch, t.; معوج mou'avvedj, منحني munhani, a. — Ligne —, خط منحني khatthy munhani. — Pièce de bois qui sert aux ouvrages de charpenterie, اكري اغاج eghri aghadj.

COURBÉ, E, adj., بوكلمش beukulmuch, اكلمش eiguilmich, t.; منحني munhani, مقوس mouqavves, a. — naturellement ou de vieillesse, قامتي اكلمش qāmeti eiguilmich, اولمش ايكي قات olmuch. iki qāt olmuch.

COURBER, v. a., اكمك eigmek, بوكمك beukmek, اكلتمك eiltmek, اكري egri it, t.; اعوجاج اividjād j it, a.-t. — la tête, باش اكمك bāsh eigmek. — Se Courber, v. réfl., au fig., plier, céder, بوكلمك beukulmek, اكلمك eilmek. — Devenir courbe, اكري ol, egrilmek. — sous le faix, بوتك التنده ايكي, بوتك التنده ايكي uk altindè iki qāt ol.

COURBETTE, s. f., terme de manège, ات او بناييشي - سكمه سي at oināichi, sekmèci. — Faire faire des courbettes, اتى او بناتمق aty oinātmaq. — Courbettes, s. f. pl., au fig., salutations humbles, intéressées, مداهنه جيليك mudāhenè-djilik, تبصبص tebasbus. — Faire des courbettes. Voy. RAMPER.

COURBURE, s. f., اكلش egiulich, اكلش egiuch, بوكلش beukuluch, حنايت اكريليك hynāiet, اعوجاج i'vidjād j, a.

COURCAILLET, s. m., cri de la caille, بلدرجين سسي - اوتمه سي bildurdjin seci, eutmèci. — Petit sifflet qui imite le cri de la caille, بلدرجين bildurdjin dudugui, t.

COUREUR, SE, s., léger à la course, قوشيجي seguiridjji, چاچي qochidji, اياعي aīāghy tchāpouk. — Qui va et vient, گزيجي guezidji, ستار seīār, a. — Sorte de piéton employé en Turquie, ساعي sā'i. — Coureur de nuit, كيجه گزيجي guidjè guezidji. — Maraudeur, چته جي tchetèdjji, اقنجي āqyndji. — Cheval qui court bien, چاقون tchāppoun. — Jeune libertin, vagabond, زندهاره zenpārè, p.

COUREUSE, s. fém., prostituée, روسپي rouspy, vulg. orouspou, سوقاق روسپيسي soqāq rouspoucou, t.

COURGE, s. f., plante, - قباق qabaq, t.

COURIR, v. n., aller avec vitesse, قوشمق qochmaq, سكرتمك seirtmek, قوشه رق بوريمك qocharaq iurumek. — Courir à bride abattue, طولو دزكن ايله dholu dizguin ilè. — Faire courir un cheval, اتسي atsi, قوشترمق aty qochturmaq, دورتلتمك deurtlèmek. — Courir légèrement, خفيفجه سكرتيمك khasifdjè seguirimèk. — Errer çà et là, يلتمك iel-mek, اوتيه برويه كتتمك - كزيمك eutèci beruè guitmek, guezimèk. —

Faire courir le bruit que, - تواترا *tevätur it, iämaq.* — Courir après, اردینه *qovälamaq*, قوالماق *ardiné duchmek.* — Au fig., rechercher avec ardeur, طالب *thālib ol.* — eau, temps, كچيك *guetchmek*, جارى *djāri ol.* — A sa perte, à sa ruine, كندو بلاسنی *guendu belācini āramaq.* — S'étendre en parlant des côtes, des montagnes, etc., اوزانہق *ouzānmaq*, مہتد او *mumted ol.* — Cette côte court du nord au sud, بو ساحل طرف شہالدين جنوبہ *bou sāhil tharafi chimālden djēnoubè dhoghrou mumtedd olour.* — Le risque, مخاطره يه *moukhātharāiè guīrmek.* — Au temps qui court, بو وقتلرده *bou vaqytlerdè.* — la poste, - منزل ايله *menzil ilè, oulāq-lyghylè guītmek.* — aux armes, سلاحه طاورانہق *sylāha dhāvranmaq.*

COURLIS ou **COURLIEU**, s. m., oiseau, کورلی *kiourly*, a.

COURONNE, s. f., ornement de tête, تاج *tādj*, pl. a. تيج *tīdj*, تاج *tīdjān.* — royale, تاج پادشاهی *tādji pādichāhi.* — Diadème, اکلیل *iklīl, eklil.* — de fleurs, guirlande, استيفان *istifān.* — Couronne impériale (plante), اکلیل الملک *eklil ul-melik.* — Royaume, سلطنت *salthanet.* — Constellation boréale, الفکة *elfekket*, a.

COURONNEMENT, s. m., cérémonie du — تاج کیمه رسمی *tādj guēimè resmi, a.-t.*; تتويج *tetvīdj*, رسم تتويج *resmi tetevvudj, a.* — Partie du vaisseau au-dessus de la poupe, کمى قچينک باشلى *guēmi qytchinuñ bāchlyghy.* — Accomplissement, تپامله *temāmlama.* — Ceindre la couronne, monter sur le trône, تاج کيمک *tādj guēimèk*, جلوس *djulous it.* — Couronner, récompenser, مكافات ا *mukiāfāt it.* — S'embellir, زينتلنمک *zinetlenmek.*

COURONNÉ, e, adj., تاجلنميش *tādjlanmich*, تاج کيش *tādjlu*, متويج *tādj guēimich, t.*; مكافات بولميش *mouhāth, mukiāfāt boulmich*, مزيتن *muzētien, a.* — Les têtes couronnées, les souverains, پادشاهلر *pādichāhlar, tādjdarān.*

COURONNER, v. a., mettre une couronne sur la tête, کيدرمک *tādj guēidurmek*, تاجلماق *tādj-lamaq*, تکليل ا *teklil it, a.-t.* — Mettre la dernière perfection à, كماله كتورمک *kemālè guēturmek.*

COURRIER, s. m., قورير *qourier*, اولاق *oulāq, t.* — de cabinet, دولت اولاغی *devlet oulāghy.*

COURROIE, s. f., قابش *qāich, t.* — d'étrier, اوزنكى قابشى *uzengui qāichi.*

COURROUCÉ, e, adj., طارلميش *dharylmich*, دارغون *dārghoun, t.*; غضبلو *ghazablu, a.-t.*

COURROUCER, v. a., - دارلتهق
اغضاب *dhārylmaq*, t.; *ghazabē*
ghazabē it, غضبه كتورمك
ghazabē gueturmek, a.-t. — Se Courroucer,
غضبه كهمك *dhārylmaq*,
ghazabē guelmek.

COURROUX, subst. m., colère,
دازغناق *dhārghynlyq*, t.; غضب
ghazab, a.; خم *khychm*, p.

COURS, s. m., flux, اقش *aqych*,
اقندی *aqynty*, اقیلاق *aqmaqlyq*,
جریان *djeriān*, a. — de l'eau,
صواقهدسی *sou aqmaci*. — Donner
cours à l'eau, صویبی اقیلاق
souūi aqymaq. — Cours de ventre,
یورک *yurk*. — سورمکی - سورمکلکی
īurek surmē-gui, *surmekligui*. — Mouvement
des astres, - یلدزلرک حرکتی
īeldyzerūn hareketi, *seīri*,
سیر کواکب *seīri kevākib*. — Le
cours apparent du soleil, شمسک
chemsuñ seīri zāhi-rici. — Cours, marche,
روش *revich*. — d'une affaire,
یوربشی *īchūn ūrichi*, مجرای
medjrāi maslahat. — des affaires,
مجرای امور *medjrāi oumour*. —
Durée de la vie, عمرک مدتی
'eumruñ muddēti, دور عمری
'eumri. — du temps, دور *devr*. —
Pendant le cours de cinq années,
بش سنه دورنده *bech senē devrindē*.
— Leçons, دوره درس *devrēi ders*.
— Achever son cours ou ses cours
d'étude, دوره درسنی تکمیل
dersini tekmil it. — Suivre les cours,
درسه کتمک *dercē guitmek*. — de

la monnaie et vogue des choses,
رواج *revādj*. — Avoir cours,
بولوق *revādj boulmaq*. — Cette
monnaie n'a pas cours, بوسکدنک
bou sikkēnuñ revādji
یوقدر *īoqtur*. — Donner cours,
رواج *revādj virmek*. — à une
opinion, بر کوفه اعتقاده رواج
*bir guionē y'tiqādē re-
vādj virmek*. — Le cours du mar-
ché, le prix des denrées, نرخ جاری
narkhy djāri.

COURSE, s. f., action de courir,
قوشیش *qochich*, سگردش *segur-
dich*, قوشمه *qochma*, t.; جری *djeri*,
a. — de chevaux, قوشو *qochu*,
آت قوشیسی *āt qochici*. — Voyage,
سفر *sefer*. — Prix de la course ou
d'un voyage fait pour quelqu'un,
سفر اجرتی *sefer eudjreti*. — Frais
de voyage donnés à un courrier,
یول خرجلی *īol khardjlyghy*. —
دور عمر *durēe de la vie*,
اقین *devri 'eumr*. — Incursion,
چاپول *āqyn*, *tchāpoul*, t. — Faire
des courses, یغماجیلق *īaghmā-
djilyq it*. — Faire la course sur mer,
قورسان کمیسیله یغماجیلق
qor-sān guemīcīlē īaghmādjilyq it.

COURSIER, s. m., یوکرک ات
īukruk āt, t.; سمند *semend*, p. —
Canon à la proue d'un navire,
کمیکنک اوکنده کی طوب
guemī-nuñ eūñundēki thop, t.

COURSON OU CROCHET DE VIGNE,
s. m., بودانش اصبه چوغی *bou-
dānmich asma tchiboughy*, t.

COURT, E, adj., قصه *qyssa*, t.; قصير *qacyr*, a. — Court de taille, قصه بوبلو *qyssa boilu*. — Rester muet, ديدجكنى بيلمك *deïdjè-guini bilmèmek*. — Avoir la vue courte, كورمك *ouzāqtan gueurmemek*. — A court, qui a besoin d'argent, پارويه محتاج *pāraiè mouhādji*.

COURTAGE, s. m., négociation de courtier, سمسارلق *symsārlyq*. — Droit de courtage, سمسارلق حقى *symsārlyq haqqy*, t.; سمسار عوايدى *symsār 'avāidi*.

COURTAUD, s. m., de taille grosse et courte, بوذر - بوطر *boudour*. — Animal auquel on a coupé la queue, دكانجى اوشاغى *dukkiāndji ouchāghy*.

COURTAUDER, v. a., قوبروشى *qouïroughy kesmek*, t.

COURT-BOUILLON, s. m., پيشمش *pichmich bālyq terbièci*, t.

COURTE-HALEINE, s. f., صولق *solouq dhārlyghy*, t. Voy. ASTHME.

COURTEMENT, adv., قصه جه *qyssadjè*, t.

COURTE-POINTE, s. f., بر نوع *bir nev'y iorghān*, t.

COURTIER, s. m., سمسار *symsār*, t.; دلال *dellāl*, a.

COURTILLE, s. f., ميخانه جى *meïkhānèdji bāghtehèci*, t.

COURTILLIÈRE, s. f., كوك قوردى *keuk gourdy*, t.

COURTINE, s. f., rideau de lit (en ce sens il a vieilli), يتاق پردهسى *iatāq perdèci*. — Partie de muraille ou de rempart entre deux bastions, بر حصار طابيه لر بنك اراسى - اورتاسى *bir hyçār thābialerinuñ arāci, ortāci*.

COURTISAN, s. m., attaché à la cour, قپو آدمى - قولى *qapou ādemi, qouli*, t.; ملازم سلطان *mulāzimi soulhān*, ندیم *nedīm*, pl. a. *nudemā*. — Qui cherche à plaire, يالتقانىجسى *ialtaqlānèdji*, مزاجكير *mudāhenèdji*, *mizādjuïr*.

COURTISANE, s. f., prostituée, قهپه - روسپى *rospy*, vulg. *rospou*, قهپه *qahpè*, فاحشه *fāhichè*, a.

COURTISER, v. a., بر كمندهيه *bir kimesnèiè qoullouq gueustermek*, t.; ملازمت ا *mulāzemet it*. — les femmes, قار يلره *qārylerè qoullouq gueustermek*. Voy. ADULER, FLATTER.

COURTOIS, SE, adj. Voyez CIVIL, GRACIEUX.

COURTOISIE, s. f. Voy. CIVILITÉ.

COUSIN, s. m., insecte, سورى *sivri siñek*, t.

COUSIN, E, s., issu de frères, عوجه اوغلى *'amoudja oghlou*, t.; عيزاده *'ammouzādè*, p. — Issu de sœurs, خاله اوغلى *khālè oghlou*.

— Maternels, issus des frères de la mère, **دایی اوغلی** *dāü oghlou*. — Au fig., pl., bons amis, **ابو دوستلر** *abu dostlar*.

COUSINAGE, s. m., **عووجه اوغللرك** *'amoudja oghoulleruñ qarābeti*, a.-t.

COUSINIÈRE, **جینلک** *djibinlik*, t.; **ناموسیه** *nāmoucië*, a.

COUSSIN, s. m., **یاصدق** *iāstyq*, **یاصدق** *iāstouq*. — Oreiller, **یوز یصدغی** *iuz iāstyghy*, t.

COUSSINET, s. m., petit coussin, **قولتق** *iāstudjyq*, **یصدوجق** *qoltouq iāstyghy*, t.

COUSU, e, adj., **دکلهش** *dikil-mich*, t.

COUT, s. m., ce qu'une chose coûte, **خرج** *khardj*, a.-t.

COUTANT, s. m., (prix), **دکیر** *dēier behāci*, **بر شییک** *bir cheüñ dēieri*, t.

COUTEAU, s. m., **بچاق** *bitchāq*, t.; **سکین** *sekkün*, a. — de boucher, **ساطرور** *sāthour*. — Petit couteau de poche avec canif, **چاقی** *tchāqy*. —

ébréché, **کدکلو بچاق** *guedyklu bitchāq*. — à gaine, **قینلو بچاق** *qynlu bitchāq*. — Être à couteaux tirés, **بچاق بچاغه او** *bitchāq bitēhāgha ol*.

COUTELAS, s. m., **یتاغان** *iātāghān*, **پاله** *pāla*, t.

COUTELIER, s. m., **بچاقچی** *bitchāqtchi*, t.

COUTELIÈRE, s. f., étui où l'on met plusieurs couteaux, **بچاقلر**

bitchāqlar qouthouçou, t.

COUTELLERIE, s. f., **بچاقچیلق** *bitchāqtchilyq*, t.

COUTER, v. n., être difficile à faire, **دشوار او** *iaipilmaci gutch, duchvār ol*. —

Être cause, **سبب موجب او** *sebeb, moudjib ol*. — Cette chose m'a coûté beaucoup de soins et de travail,

بو ایش بکا کلی همت وزحمت *bou ich bañā kulli himmet uzakmet sarfinë sebeb oldou*, t. — Coûter, être acheté, obtenu à prix de, valoir, **او بهاسی** *behāci ol*, a.-t.; **دکمک** *dēimek*, t.

— Combien coûte cela? **بونک** *bounuñ behāci nedur*.

— Cela coûte mille piastres, **بیك** *biñ ghourouch dēir*. —

Coûter cher, **او بهالو** *behālu ol*, **غالی بهایه او** *ghāli behāie ol*. —

beaucoup, **چوق مصرفی موجب او** *tchoq masrafı moudjib ol*. — Les

voyages coûtent beaucoup, **یولده** *ïolda tchoq masraf guider*.

COUTEUX, se, adj., **بهالو** *behālu*, **اگر بهالو** *aghyr behālu*, a.-t.;

موجب مصارف *moudjibi meçārif*, a.

COUTIER, s. m., **قالک بزی** *qālyñ bezi iāpān*, t.

قالک *qālyñ kenevir bezi*, **کنویر بزی** *mindertyq bez*, t.

COUÛTE, s. f., habitude, **عادت** *üdet, mu'tād*, a. — louable,

عادت مستحسنه 'ādeti mustahsenē.

— Mauvaise — عادت قبيحه,

'ādeti qabiha. — Selon sa coutume

ordinaire, عادت مألوفسى اوزره,

'ādeti meloufēcī uzrē. — Se défaire

d'une coutume, ترك عادت ا,

terki 'ādet it. — Se faire une —,

avoir coutume de, عادت ايدنك,

'ādet idinmek. — Être accoutumé,

او معتادى mu'tadi ol. — Ce qui a

passé en obligation par une pratique

fréquente, يول iol, t.; رسم resm,

قاعده qā'yde, pl. a. قواعد qavā'yd.

— Cela a passé en coutume, فلان

فيلانى قاعده حكيمه كيردى

chei qā'yde hukminē guirdi. — Ce

qui se pratique ordinairement en

certaines pays et en de certaines

choses, توره teurē, آيين āiin, دأب

deēb. — Suivant l'ancienne cou-

tume, عادت قديم اوزره,

deēbi qadīm uzrē. — Vieille —,

اسكى توره eski teurē. — Coutume locale,

بر ييره bir ierē

مخصوص عرف وقاعده

makhsous 'eurfu qā'yde. — Recueil

du droit coutumier d'un pays,

قواعد مرعيه مهلكتي مشتهل مجموعه

qavā'yd mer'yūēi memleketi much-

temil medjmou'a. — droit municip-

ال, باج bādj, عوائد avā'yd, رسم

resm, pl. رسوم rouçoum, a.

COUTUMIER, ÈRE, adj., selon la

coutume, اوزره oula

gueldugui üzrē, معتاد mu'tād

uzrē. — Qui a accoutumé de faire,

عادت اولى كلش ola guelmich,

الشيش 'adet idinmich, ايدنمش
alichmich.

COUTURE, s. f., action de coudre,

درزبلك dikmeklik, تـرـزـبـلـك

terzilik, t. — Rangs de points à l'ai-

guille, ديكش dikich, ديكش

dikich ieri. — Faire une —,

دكش ديكش dikich dikmek. — On

n'aperçoit pas la couture, دكش

دكش ديكش dikich ieri gueurunmez.

— Cicatrice, اثرى - آثرى

īāra nichāni, èceri, چوپور tchoupour,

t.; ندب nedeб, a. — Batre l'en-

nemi à plate couture, بالشينى

بالكليه duch-

meni bil-kullīe mazheri kesr u chi-

kest eilèmek.

COUTURÉ, E, adj., چالق tchā-

lyq, چوپورلى tchoupourlu, t.

COUTURIER, ÈRE, s., qui travaille

en couture, ديكجى dikidji. Ce mot

est beaucoup plus d'usage au fém.

COUTURIÈRE, تـرـزى قارى terzi

qāry, t. — Le muscle couturier,

عضلة الخياطية 'azalet elkhāiā-

thiēt, a.

COUVAIN OU COUVEIN, s. m., amas

de punaises, تخته بتى بيمغنى

takhta biti tighyni. — OEufs de punaises,

تخته بتى يمورطسى takhta biti

ïoumourthaci.

COUVÉE, s. f., œufs couvés à la

fois, بر قولچقندك فوللق

bir qolotchqanuñ foullyq

ïoumourtaçi. — Les petits qui en

sont éclos, بر قولچقه پايچلارى bir

qolotchqa pilitchleri. Voy. CACHÉ.

COUVENT, s. m., مناستر *monāstir*.

— de religieuses, قزله مناسترى *qyzlar monāstiri*. — de derviches

musulmans, تكيه - تكيه *tekkie*. —

Tous les religieux d'un monastère, مناستر خلقى *monāstir khalqy*.

COUVÉ, E, adj., كزله *guizlu*,

گوزله *guizlenmich*, اورتولى *eurtulu*, صاقلى *saqly*. Voyez CACHÉ.

COUVER, v. a., se dit des oiseaux

qui se tiennent sur leurs œufs pour

les faire éclore, دونمك *duvenmek*,

يئورطه *qolotchqa ol*, قولچقه او

يهورطه *ioumourtha basmaq*, بصمق

يؤمورثا اوزرينه اوتورمق

ioumourtha uzerinè otourmaq. — de mauvais des-

seins, يارامز قصد ا *iarāmaz qasd*

it. — Il couve une grande maladie,

بدننده بر مرض عظيم صاقلى طوتار

bedenindè bir marazi 'azīm sāqlu

thoutār. — Tenir caché, كزلهك

guizlèmek. — Le feu couve sous la

cendre, آتش كل ايچنده كوملمش

atech kul itchindè gumulmich

ianār. — Il se couve là-dessous quel-

que chose, بو خصوصده كزله بر شى

bou khouçoustè guizlu bir

chei vārdur.

COUVERCLE, s. m., قپاق *qapāq*.

— d'une boîte, قوطى قپاغى *qou-*

thou qapāghy. — Mettre un —,

قپاق قويمق *qapāq qoïmaq*,

قپاقلماق *qapāqlamaq*, t.

COUVERT, s. m., ce qui couvre une

table à manger, سفره طاقمى *sofra*

thaqymi. — Cuiller et fourchette

seuls, طاقم *thāqym*. — Logement

où l'on est à l'abri, بر صغنه جق *ber*

syghynadjaq ier. — Lieu planté

d'arbres, بر كوكه لك *ber*

aghādjlyq, gueulguèlik ier. — En-

veloppe d'une lettre, d'un pli,

مکتوبك اوزرى *mektoubūn uzeri*,

مکتوب ظرفى *mektoub zarfi*. — A

Couvert, adv., à l'abri, صغنهش

syghynmich, سپرلنمى *siperlenmich*.

— Être à couvert, préservé, مصون

مامون او *maçoun ol*. — En sûreté, مامون

meèmour. — Mettre à couvert, pré-

server, صيانت ا *syānet it*. —

Mettre en lieu de sûreté, محل

محافظة *mahalli*

mahfouzè ierlechturmek.

COUVERT, E, adj., caché, كزله

guizlu, t.; خفى *khafi*, a. — Recou-

vert, اورتولو *eurtulu*, اورنلمش

eurtulmich. — Fermé par un couvercle,

بلوتلو *qapālu*. — Temps, —

كينيپش هوا *bouloutlu havā*. — Vêtu,

مصون *guènmich*, t. — Défendu,

محفوظ *mahfouz*, a. — Au

fig., dissimulé, مستور القلب *mes-*

tour ul-qalb. — Qui dissimule, مدارا

مؤدرا *mudārā idīdji*. — Mots cou-

verts, كلمات مرموزه *kelimāti mer-*

mouzè, a.; توربه لوسوز *tourialuseuz*.

— de gloire, فخرو جلاله *moustaghryqi fakhr u djelālet*, a.

COUVERTE, s. f., pont, tillac,

كوزته *kuverta*. — Émail dont est re-

vêtue la terre mise en œuvre, صوا

syva, t.

COUVERTEMENT, adv., (inusité), کیزلوجه *guızludjë*, t.

COUVERTURE, s. f., qui sert à couvrir, اورتی - *eurtu*. — de lit, یورغان *ïorghân*. — piquée, ننگدهلو یورغان *niguendêlu ïorghân*. — de sofa avec franges, کتابقات *maqât*. — de livre, کتابجدی *kitâb qâbi, djildi*. — de cheval, جل *djul*, vulg. *tchul*. — de maison, او اورتوسی *ev eurtuçu*, چاتی *tchâti*, t. — Au fig. prétexte. — Sous couverture d'amitié, بوزندن محبت *mouhabbet ïuzunden*. Voy. COUVERCLE.

COUVERTURIER, s. m., بورغانجی *ïorghândji*, t.

COUVEUSE, s. f., قولچقه *qolotchqa*, یومورطه بسان طاق *ïoumourtha baçân thâvouq*, t.

COUYI, adj., œuf gâté, ایکدین *iguidîn*, یومورطه ایکدین *iguidîn ïoumourtha*, بوزق یومورطه *bozouq ïoumourtha*, t.

COUVRE-CHEF, s. m., sorte de coiffure, باش اورتوسی *bâch eurtuçu*. — En t. de chirurgie, bandage pour la tête, باش صارغیسی *bâch sârghıcy*, t.

COUVRE-FEU, s. m., ustensile qu'on met devant ou sur le feu pour le couvrir, کوملش آتش قپاغی *gueumulmuch âtech qapâghy*, t. — Son de cloche, چاک صداسی *tchân sadâci*.

COUVRE-PIED, s. m., ایاقلری *aiâqlari eurtedjek ïorghândjıghyz*, t.

COUVRE-PLAT, s. m., صحن *sahan qapâghy*, a.-t.

COUVREUR, s. m., طام اورتیجی *dhâm eurtudju*, t.

COUVRIK, v. a., cacher, اورتهک *curtmek*, t.; سترا *setr it*; a.-t. — de terre, طپراق ایله اورتهک *thoprâq ilê eurtmek*. — Revêtir les pauvres, کیدرمک *gueïdurmek*, اکسای فقرا *iksâi fouqarâ it*. — Cacher, dissimuler, کتم *ketm it*.

— Mettre une chose sur une autre pour l'orner, قپلامق *qaplâmaq*. — Boucher, mettre un couvercle, قپاق ایله اورتهک *qapâq ilê eurtmek*, قپاقلیق *qapâqlamaq*. — Au fig., couvrir de honte, اوئاندرمق *outândurmaq*. — de confusion, شاشرمق *châchurmaq*. — Se Couvrir, اورتنهک *eurtunmek*. — la tête, باشنی اورتمک *bâchini eurtmek*.

— Mettre son chapeau, شپقایی *chapqâi bâchina qomaq, guçimek*. — d'un prétexte, عذر - بهانه بولمق *euzr, behânè boulmaq*. — S'obscurcir, en parlant du temps, قپالو او *qapâlu ol*, بلوتلنمق *bouloutlanmaq*. — Le temps se couvre, هوا بلوتلنور *havâ bouloutlaneur*. — Couvrir, en parlant d'un animal qui s'accouple avec sa femelle, اشیق *âchmaq*. — Faire couvrir, اش اویدرمق *âch ouïdourmaq*, t.

COXAL (OS) adj., حرقفة *hargasat*, a.

CRABE, s. m., چغانوس *tchaghânos*, t.

CRAC, s. m., bruit que font certains corps durs, چات *tchât*, چاتردی *tchâtyrды*. — On dit aussi Cric-Crac pour exprimer ce bruit répété plusieurs fois, چات چات *tchât tchât*. — Crac, adv. et interj., tout d'un coup, برده *birden biré*, t.

CRACHAT, s. m., salive qu'on jette hors de la bouche, توکوک *tukuruk*, t.; بزاق *buzâq*, a. — Maison de boue et de crachat, چالی چرپیدن *tchâli tchirpiden* یا پلمش او *tchâli tchirpiden tâpilmich ev*. — Croix, étoile ou autre signe brodé sur un habit, بیوک *biük* نشان *buñuk nichân*. Dans ce sens on dit mieux plaque.

CRACHEMENT, s. m., توکورمه *tukurmè*. — de sang, قان توکورمه *qân tukurmè*, t.

CRACHER, v. a., توکورمک *tukurmek*, t. — le sang, قان توکورمک *qân tukurmek*, qousmaq, t.

CRACHEUR, s. m., توکورچی *tukurçji*, t.

CRACHOIR, s. m., توکورک حقهسی *tukuruk hoqqaci*, t.

CRACHOTEMENT, s. m., توفلمه *tuflemè*, t.

CRACHOTER, v. a., صقچه توکورمک *syqçha tukurmek*, توفلمک *tuflemek*, t.

CRACOVIE, n. de ville, قراقو *qrâqov*, t.

CRAIE, s. f., تباشیر *tebâchîr*, comm. *tebechîr*, t. — Marquer avec la — تباشیر ایله نشانلمق *tebâchîr ilè nichânlamaq*.

CRAIGNANT, s. et adj., خایف *khâïf*, a.; قورقار ایکن *qorqâr iken*, قورقان *qorqân*, t.

CRAINdre, v. a., قورقمق *qorqmaq*, t.; خوف *khavf it*. — la mort, موتدن قورقمق *mevteden qorqmaq*. — Ne rien craindre, هیچ *hiç* بر شیدن خوف ایتمک *hîç bir chëiden khavf itmemek*. — Faire craindre, قورقتمق *qorqoutmaq*, تخوف *takhvîf it*. — Respecter, vénérer, حرمت *heurmet it*, هیبتلنمک *heïbetlenmek*, هیبتنه قالمق *heïbete qâlmaq*. — A craindre, قورقولو *qorqoulu*. — Chose à craindre, قورقه جق شی *qorqadjaq chei*.

CRAINTE, s. f., قورقو *qorqou*, t.; خوف *khavf*, هراس *hyrâs*. — du châtiment, خوف عقوبت *khavfi 'ouqoubet*. — Respect mêlé de crainte, هیبت *heïbet*. — La crainte de Dieu, مخافت الله *mekhâfet oullah*. — De crainte de, de crainte que, احترازاً *qorquciilè*, قورقوسيله *yhtirâzen*. — d'être pris, طوتلمق *thoutoulmaq* خوفله *khavfilè*.

CRAINTIF, IVE, adj., قورقاق *qorqâq*, t.; خایف *khâïf*. — Pusillanime, timide, جبان *djebân*, a.

CRAINTIVEMENT, adv., قورقدرق *qorqaraq*, t.; خایفنا *khâïfen*, a.

CRAMOISI, adj., قرمزی *qyrmizi*, قز *qyp qyzil*. — s. m., substance servant à la teinture, قرمزی *qyrmizi* بويا *qyrmizi boïa*. قویسی کوهزی *qouïou guwëzi*. —

Étoffe cramoisi, قپ قرمزی بوبالو, *qyp qyrmizi boǎlu qoumāch*.

CRAMPE, s. f., ال-ایاق طونلهسی, *el, aīaq thoutoulmaci*, سکر - عصا - *azā, syñir tchekilmèci*, t.

CRAMPON, s. m., morceau de métal recourbé, پرکت کنت *kenet*, *berkit et perkit*. — de fer, دمر پرکت *demir perkit*. — de fer à cheval, قیار *qyār*, t.

CRAMPONNER, v. a., کنتلهک *kenetlemek*, برکتلهک *berkitmek*, پرکتلهک *perkitlemek*. — Se Cramponner, v. réfl., طوتنمق *thoutounmaq*, یاپشماق *īāpichmaq*, ال ایله یاپشماق *el ilē īāpichmaq*, t.

CRAN, s. m., entaille, کرتک *kertik*. — Faire un ou plusieurs crans, کرتک *kertmek*. — Faire un —, بر کرتک اچماق *bir kertik ātchmaq*.

CRANE, s. m., boîte osseuse qui renferme le cerveau باش چناعی *bāch tchanāghy*, t.; قحف *qyhḥ*, pl. a. اقحاف *aqhāf*; کاسه سر *kiācēi ser*, p. — La cavité du —, جوف قحف *djeḥfi qahḥ*. — au fig. fam., fou, tapageur, دلی *deli*, شانهجی *chamātadjī*.

CRAPAUD, s. m., قره قوربغه *qara qourbagha*, اوتلو بغه *otlu bagha*, t.

CRAPAUDIÈRE, s. f., lieu où il y a des crapauds, قره قوربغه لری *qara qourbaghatar-āeri*. — Lieu sale, مردار محلی *mourdar mahalli*, t.

CRAPAUDINE, s. f., plante, قوربغه *qourbagha oty*, t.; برتیبیلر *irtidjiler aīāci*. — pierre, *qourbagha thāchi*. — Morceau de métal creux dans lequel entre un gond, رزه نک زیواندهسی *rezēnuñ zivānèci*, t.

CRAPOUSSIN, NE, s., خیره چوره *khyrē tchevrē*, t.

CRAPULE, s. f., بکرلیک *bekrīlik*, سرخوشلق *serkhochlyq*, t.; عیش و نوش مدام *aīch u nouchi mudām*. — Se livrer à la —, مست مداملک *mesti mudāmlik* it.

CRAPULER, v. n., - سرخوشلق *serkhochlyq*, بکرلیک *bekrīlik* it, t.; مست مدام او *mesti mudām ol*.

CRAPULEUX, SE, adj., بکری *bekri*, t.; عیش و نوش مدامه مائل *aīch u nouchi mudāmē māil*, a.-t.

CRAQUELIN, s. m., کورک *guevrek*, t. — au beurre, یاغلو کورک *īāghlu guevrek*.

CRAQUEMENT, s. m., چتلادی *tchatlādy*, چتردامه *patlādy*, چاتردی *tchātyrdāma*, t.

CRAQUER, v. n., چاتردمق *tchātyrdamaq*, t. — Le plancher craque, دوشه نک تختلری چاتردایور *duchemēnuñ takhtaleri tchātyrdaieur*. — Faire craquer les os, پرمق چتردامق *parmaq tchatyrdāmaq*. — Les dents, دیش قجبردامق *dich qyḍjirdāmaq*. — Au fig., hâbler, لاف اوزمق *lāf ourmaq*.

CRAQUERIE, s. f., هابلری *hāblerie*, لاف

lāf, كذاف و لاف *lāf u guzāf*,
p.-t.

CRACQUETEMENT, s. m., ديشش
dich qydjirdāmāci, t.

CRACQUETER, v. n., craquer sou-
vent, ياواش و صقچه چاتردامق
īavāch vē syqtcha tchātyrdāmaq,
چولدمک *qouch tchivildemek*.

CRACQUEUR, SE, s., لاف اوريجي
lāf ouroudji, يالانجي *īālāndji*, t.

CRASE, s. f., t. de gram., حذف
hazfi harf, a.; en terme de
méd., état sain ou naturel du sang,
حرف *hazfi harf*, a.; en terme de
méd., état sain ou naturel du sang,
قانع *qānuñ husni* حسن كيفيتي
kēifīyeti, t.-a.

CRASPÉDON, s. m., - لاطل علتي
thalthal'yletti, مرضي *marazi*, a.-t.

CRASSANE, s. f., بر نوع قيشش
bir nev'y qych armoudi, t.

GRASSE, s. f., چرک *kīr*,
tchirk, مردارلق *mourdārlyq*. — de
la tête, باش كيري *bāch kīri*,
قوڭاق *qoñāq*. — des oreilles,
چرکي *qoulāq kīri*,
tchirki. — des métaux, معدن بوقى
ma'den boqou. — Au fig. fam.,
avarice, خسيپسلىق *khacīslıyq*,
چريلک *djemrīlik*, t.

GRASSE, adj. fém., grossier, épais,
قالک *qālin*, t.; غليظ *gha-
liz*, a. — Ignorance crasse, قبا
qabā djāhillik, t.-a.;
جهل غليظ *djehli ghaliz*.

GRASSES, s. f. pl., تووال *tuvāl*, t.

CRASSEUX, SE, adj., plein de
crasse, كيرلو *kīrlu*. — Malpropre,
مردار *mourdār*. — Avare, sordide,

ناکس *khacīs*, t.; ناکس *nākes*, p.;
جری *djemri*.

CRATÈRE, s. m., grande coupe,
طاس *thās*. — Par analogie, bouche
par laquelle un volcan vomit du feu,
des cendres, آتشلو طاغک اغزی
ātechlu dhāghuñ aghzi.

CRAVACHE, s. f., قرباج *qyr-
bāch*, t.

CRAVAN, s. m., oiseau aquatique,
کروان قوشی *kervān qouchi*. —
Sorte de coquillage, بر نوع صدفلو
bir nev'y sadeflu beudjek, t.

CRAVATE, s. f., بوبن ياغلغی
boïoun iāghlyghy, بوغاز چوره سی
boghāz tchevrèci, t.

CRAYON, s. m., قورشون قلم
qourchoun qalem, t. — Dessiner au
crayon, قورشون قلم ایله رسم ا
qourchoun qalem ilè resm it. — Au
fig., description d'une personne,
تصویر *tasvīr*, وصف *vasf*, a.

CRAYONNER, v. a., dessiner avec
du crayon, قورشون قلم ایله رسم ا
qourchoun qalem ilè resm it. — Au
fig., esquisser, قرهلمق *qarala-
maq*, t.; رسمی تسوید ا
resmi tesvid it, a.-t.

CRÉANCE, s. f., dette active,
الادجق *aladjaq*, t.; مطلوب *math-
loub*, a. — Contester une —
مطلوبه *mathloubè 'ytirāz it*. —
Tout ce qu'un souverain confie à
son ministre pour en traiter avec
un autre souverain, تعلیمات
ta'limāt, خقیبه *ta'limāti khaşıüè*.

— Lettre de créance, اعتماد نامه *y'timād nāmè*, وکالت نامه *vekiālet nāmè*, a.-t.

CRÉANCIER, ÈRE, adj. et subst., *الادجقو* *aladjaqlu*, t.; *داین* *dāin*, a. — Il a beaucoup de créanciers, *الادجقوسی چوقدر* *aladjaqluci tchoqtur*. — Le créancier et le débiteur, *مدیون و داین* *medioun u dāin*.

CRÉATEUR, s. m., qui crée, *ایرادیدجی* *iarādidi*, t.; *خالق* *khālyq*, a. — Le Créateur de l'univers, *خالق کاینات* *khallāqi kiānāt*. — Au fig., inventeur, *پیدا ایدیدجی* *pēidā idīdji*, p.-t.; *موجد* *moudjid*, a. — Génie créateur, *عقل موجد* *'aqli moudjid*, *عقل فعال* *'aqli fa'āl*.

CRÉATION, s. f., action de créer, *ایرادیش* *iarādīsh*, *ایرادیش* *iarādīsh*, t.; *آفرینش* *āferīnīsh*, p. — La création du monde, *دنیاانک ایرادیشی* *duniānūn iarādīshī*, *خالقت عالم* *khallāqatī 'ālem*. — Nouvel établissement, fondation, *ایجاد* *idjād*, *احداث* *ihdās*, *خلق* *khālq*, *نصب* *nasb*, a.; *ایکیندن یاپمه* *iēnīden iāpma*. — La création d'une rente, *بر ایرادک* *bir irādūn idjādi*. — Un mot de nouvelle création, *یکسی چیقمه بر کلمه* *iēni tchyqma bir kelimè*.

CRÉATURE, s. f., un être créé, *مخلوقات* *makhlouq*, pl. a. *مخلوقات* *makhlouqāt*. *Makhlouq* se prend aussi pour une personne; ex. : C'est une étrange créature, *غریب بر*

gharib bir makhlouqtur.

— Protégé, *چراغ* *tcherāgh*, p. — C'est sa propre créature, *کندو* *guendu tcherāghydur*. — En terme de mépris, *حریف* *herif*.

CRÉCELLE, s. f., *چکراق* *tchīnrāq*, *تخته چاک* *takhta tchān*, t.

CRÉCERELLE, s. f., oiseau de proie, *یل قوان* *iel qovān*, t.

CRÈCHE, s. f., *یملک* *iemlik*.

CRÉDENCE, s. f., *کیلار* *kilār*.

CRÉDIBILITÉ, s. f., *موجب اعتقاد* *moudjibi y'tiqād*, *تصدیق* *tastyq*, a.

CRÉDIT, s. m., réputation de solvabilité, *اعتبار* *'ytibār*, *شهرت* *shehret*, *موثوقیه* *cheuhrēti mevsoūqīet*. — Grand — *اعتبار عظیم* *'ytibāri 'azīm*. — Prendre crédit, faveur, en parlant des effets de commerce ou publics, *کسب اعتبار* *kesbi 'ytibār it*. — Lettre de crédit, *توصیه نامه* *tavsīè nāmè*. — Autorité, pouvoir, influence, *اعتبار* *'ytibār*, *نفوذ* *nufouz*. — Homme de grand crédit, *نفوذلو کیشی* *nufouzlu kīshī*. — Il est en grand crédit à la cour, *سرای پادشاهیده کمال نفوذ و اعتباری واردر* *sarāi pādīshāhīdè kemāli nufouz u 'ytibāri vārdur*. — A Crédit, adv., *وبره سیه* *vīrēcūè*. — Prendre, *وبره سیه آلق* *vīrēcūè ālmaq*. — Vendre à —, *وبره سیه صائمق* *vīrēcūè sātmāq*, *وبرمک* *vīrmek*.

A CRÉDIT, adv., inutilement, sans profit, *یره عبث* *'abes ièrè*, *بیهوده* *bīhoudè ièrè*. — Vous travaillez à —, *یره سعی و اقدام*

CRÊPE, s. f., pâte, بر نوع کوزلمه, *bir nev'y gucuzlemè*, t.; پیده *pîdè*, *pîdè*, t.

CRÊPE, s. m., étoffe claire, بورنجک *borundjuk*, t.

CRÊPÉ, E, adj., بوروشق *bourouchouq*, قورجق *qyvidjiq*, t.

CRÊPER, v. a., قورتوق *qyvyrtmaq*, قورمق *qyvyrtmaq*, بوروشق *bourouchouq it*, t.

CRÊPI, s. m., et CRÊPISSURE, صوا *syvâ*, t.

CRÊPI, E, adj., صوانمش *syvân-mich*, t.

CRÊPINE, s. f., پسکول - پسکل *puskul*, t.

CRÊPIR, v. a., صوامق *syvâmaq*, t.

CRÊPITATION, s. f., آتیش *âtech tchâtîrdici*, t.

CRÊPÛ, E, adj., قورجق *qyvidjiq*, قورجق *qyvidjiq*. — Qui a les cheveux crépus, صاچلو *satchlu*, t.

CRÊPUSCULE, s. m., qui précède le lever du soleil, شفق *chafaq*, pl. a. اشفاق *echfâq*. — La lumière ou lueur du —, شفق آیدنلغی *chafaq âidinlyghy*. — Le temps du —, شفق وقتی *chafaq vaqty*. — Crépuscule qui suit le soleil couchant, ملس الظلام *meles ezzilâm*, a.; اخشام آیدنلغی *akhchâm âidinlyghy*.

CRESSON, s. m., تره اوتی *tère oty*. — alénois, باغچه تره سی *bâghtché tereci*, تره *tère*. — de fon-

taine, صو تره سی *sou tèreci*, t.

CRESSONNIÈRE, s. f., تره اوتی *tère oty tery*, t.

CRÊTE, s. f., excroissance charnue sur la tête des gallinacées - ابك *ibik*. — de coq, ايبك *ibik*. —

Double crête, چتال ايبكى *tchatâl ibigui*. — Huppe sur la tête des oiseaux, des serpens, سورنج *tâdj*, سورج *sorghoudj*, تل *tel*, t.; خروه *khyrvè*,

a. — Pièce de fer élevée en forme de crête sur un habillement de tête, تپه لیک *tepèlik*. — d'une montagne, تپه *tepè*.

Crête-de-Coq, s. f., plante, سلطان بورکى *soulthân beurki*, خروس ايبكى *khoros ibigui*, t.

CRÊTE, s. f., île, کرد *guirid* ou کربد ادهسى *kirid adhaci*, دجزیره سی *djezirèci*.

CRÊTÉ, adj., ايبكلو *ibiklu*, سورجولو *sorghoudjlu*, تاللو *tellu*, t.

CRÊTELER, v. n., cri de la poule, يهورطه ليان طاوغك سسى *ioumourthalaiân thâvoughuñ seci*, t.

CRETONNE, s. f., بر نوع کرپاس *bir nev'y kirpäs*, t.

CREUSER, v. a., caver, rendre creux, قازمق *qâzmaq*, قازماق *qâzimaq*, t.; حفر *hafr it*, تجویف *tedjvîf it*, a.-t. — Faire un creux, چقورلنمق *tchouqourlatmaq*. — Creuser dans une matière dure quelconque, اوبمق *oïmaq*. — Creuser la terre, رى *ïeri qâzmaq*. — un puits, بر قوبى قازمق *bir qouïou qâzmaq*.

— Vider, بوشالتیق *bochältmaq.*
 — Creuser jusque sous les fondemens, اساس بنایه قدر حفرا *eçāci bināte qadar hafr it.* — Au fig., approfondir une chose, تعمیق *ta'miq it,* بر شیک کنهه وارمق *bir cheñ kunhinè vārmaq.* — Se creuser la tête, باشنی یارمق *bāchini iārmaq.*

CREUSET, s. m., پوته *poutè,* vulg. *boutha,* t.; بوتقه *boutaqa,* p.-a. — Passer au creuset et affiner, purifier, قال *qāl it.* — On dit au figuré : C'était un homme épuré au creuset de l'austérité et des mortifications, پوته ریاضتک قال اولیش *poutè riāzettè qāl olmich bir ādem idi.*

CREUX, SE, adj., qui a une cavité, ابعی بوش *qovouq,* ابعی *itchi boch,* t.; مجوف *mudjevves,* اجوف *edjevves,* a. — Profond, دیرک *dirin,* عمیق *'amtq.* — Chemin —, چقور یول *tchouqour iol.* — Esprit creux, homme visionnaire, عقلی بوش بر آدم *'aqlı boch bir ādem.* — Pensée creuse, باطل خیال *khaīali bāthyl,* a.

CREUX, s. m., cavité, چقور *tchouqour,* دیرکلک *dirinlik,* t.; جوف *djevves,* a. — Creux de la main, اوج *avoudj ıchi.* — Creux de l'estomac, جوف صدر *djevsi sadr.* — d'un rocher, چقوری *qovoughy,* چقوری *tchoqouri.* — Moule pour imprimer ou mouler en relief,

ایچی اوپلش قالب *itchi oioul-mich qāloub.*

CREVASSE, s. f., یارق *iāryq,* یاروق *iārouq,* یاربلیق *iārylyq,* چتلاق *tchatlāq.* — Il y a une crevasse à la muraille, دیوارده بر *divārda bir tchatlāq vārdur.* — J'ai des crevasses aux mains, اللک چتلاقلم واردر *eldè tchatlāqlarum vārdur.* — Crevasses, آتک طرنق *ātuk thrnq,* چتلاغی *ātuñ thyrnaq tchallāghy.*

CREVASSER, v. a., چتلاتیق *tchallātmaq.* — Se Crevasser, v. r., یاربلیق *iārylmaq,* چتلامق *tchallāmaq,* t.

CRÈVE-COEUR, s. m., کورک *gueuñul qryryghy,* t.; شدید انکسار قلب *chedidi inkiçari qalb,* a.-t.

CREVELLE, s. f., بر نوع بالتچی *bir nev'y balyqtchi qāighy,* t.

CREVÉ, E, adj., چتلامش *tchatlāmich,* چتلاق *tchatlāq,* کبرمش *guebermich,* منشق *munchaqq,* t.

CREVER, v. a., faire rompre, faire éclater avec effort, چتلاتیق *tchallātmaq.* — Crever un œil, بر کوزی چیقارمق *bir gueuzı tchyqārmaq.* — Cela vous crève les yeux, اشته کوزک *ıchtè gueuzuñ eunūndè dikilu dhourour.* — Percer, چبانی دشک *tchibāni dechemek.* — le cœur, affliger à l'excès, یارمق *dje-*

چاتریدی *tchāt tchāt*, چاتریدی *tchāt-
tidy, t.*

CRIEE, s. f., صاتیلق مالی دلالة *sātilyq mali tellālê vîrmê*. —
Mettre une maison en criée, صاتیلق *sātilyq khā-
nêi tellālê vîrmek*.

CRIER, v. a.; jeter un ou des cris,
باغرمق *bāghyrmaq*, چاغرمق *tchā-
ghyrmaq*, هایقرمق - هایقرمق *haiqarmaq*. — avec force, شدتله *chiddetilê tchāghyrmaq*,
چاغرمق *chiddetilê tchāghyrmaq*,
وار قوتبيله تصریح ایدر, تصریح ا *teçarroukh it*. — Il crie de
toute sa force, وار قوتبيله تصریح ایدر, *vâr qouvoetilê teçarroukh ider*. —
Faire crier, سسی چیقارتیق *seci tchyqārtmaq*. — Voy. CRI. — Ren-
dre un son aigu par le frottement,
چاتردامق *tchātyrdāmaq*. — La
porte crie, چاتردار *qapouï tchāturdār*. — Se plaindre haute-
ment, اغلاشمق *aghlāchmaq*, نظلم ا *tezallum it*. — après quelqu'un, le
réprimander à haute voix, اسکاره *âchikiârê ta'zûr it*.

CRIERIE, s. f. fam., شماته *chamāta*, چاغریش *tchāghyrich, t.*;
عربده *'arbedê, a.*

CRIEUR, SE, s., celui qui crie, qui
fait du bruit, چاغریجی *tchāghy-
rîdji*, شياته جی *chamātadjî, t.*;
عربده جی *'arbededji*. — public,
نادی *munādi*, نادى *tellāl, nādi, a.* — de mosquée, مؤذن *muezzin*. — Crieur et vendeur des
سوقاقلرده کسزن - چاغران *rués, çagran*.

صاتیجی *soqāqlarda guezen, tchāghyrân sātîdjî*.

CRIME, s. m., صوچ *soutch, t.*;
تهمت *teuhmet*, قباح *qabāhat*,
جرم *djurm*, pl. ا. اجرام *edjrām, a.* — énorme, جرم عظیم *djurmî
'azîm*, جنایت جسیمه *djināieti
djêcimê*. — inoui, ایشدلمیش *ichidilmemich qabāhat*. —
Commettre un —, جنایت ا *djināiet
it*, قباح ایشلیک *qabāhat ichle-
mek*, ارتکاب جنایت ا *irtikiābi
djināiet it*. — Crime, péché, کناه *gunāh, p.-t.*;
ذنوب *zenb, pl. a.* ذنوب *zunoub*.

CRIMÉE, nom de province, - قریم
قریم *qyrim*, جزیره‌سی *qrîm
djêzirêci*.

CRIMINALISER, v. a., صوچلوا
حقوق دعواسنی *soutchlu it*,
جنایت دعواسنه چوبرمک *hou-
qouq da'vâcini djināiet davâcinê
tchevîrmek, a.-t.*

CRIMINALISTE, s. m., علم امور
سیاسته آشنا - عارف *'ylmi oumouri
sîâceté âchinâ, 'ârif, a.-t.*

CRIMINEL, LE, adj., qui est cou-
pable d'un crime, صوچلوا *soutchlu,*
تهمتلو *teuhmetlu*. — Contraire
aux lois, حرام *harām*, صد الشرايع *ziddus-cherā'y*. — Procès criminel,
جرم وجنایته متعلق دعوا *djurm
u djināietê mutê allyq d'a'vâ*.

CRIMINEL, s. m., مجرم *mudjrim,*
حرامی *harāmi, a.*

CRIMINELLEMENT, adv., d'une

manière criminelle, جرم و جنایتله *djurmudjināyet ilē*, حرام اوله رق *harāni olaraq*, a.-t. — En matière criminelle, مواد سیاستده *mevāddi siā-çette*.

GRIN, s. m., poil long et dur, قل اوزون *ouzoun qyl*, a.; یلی *ieli*, t.; یله *ielē*, عرف *'urf*. — de cheval, ات یله سی *ât qyli*, ات یله سی *ât ielēci*. — Matelas de crins, ات یله مندر *ât qyl ilē dholmich minder*. — Se prendre aux crins, aux cheveux, بری بر یله *biri birilē sâtchlerinden thoutouchmaq*.

CRINIÈRE, s. f., پرچم یله *ielē*, پرتشم *pertchem*, t. — du lion, ارسلانک *arslanuk* پرچمی *arslanuñ pertchèmi*.

CRIQUE, s. f., petit port le long des côtes, لیمانجیق *limāndjiq*, کوچک لیمان *kutchuk līmān*, t.

CRIQUET, s. m., petit cheval faible et de vil prix, بیاغی و کوچک *biāghy vè kutchuk ât*.

CRISE, s. f., effort de la nature, بحران *bouhrān*, a. — favorable, بحران نافع *bouhrāni nāfi*. — mauvaise, بحران ردی *bouhrāni redî*. — Jour de —, یوم بحران *ievmi bouhrān*. — Le moment périlleux et décisif d'une affaire, بر مصاحتک *bir maslahatuñ bouhrāni vaqy*.

CRISPATION, s. f., contraction, قورش *qyvrich*, قورلمه *qyvrilma*. — Action de se contracter, de se rétrécir, بوزلمه *beuzulmē*, t. — des

nerfs, سکرلرک چکله سی *sinyr-leruñ tchekihnēci*.

CRISPÉ, E, adj., بوزلمش *buzulmich*, بورشمش *qyvrin*, بورشمش *bou-rouchmych*.

CRISPER, v. n., قورمق *qyvirmaq*, قورتهق *bourouchturmaq*, قورتهق *qyvirtmaq*, بوزمک *buzmek*. — Se Crisper, v. réfl., بوزلمک *beuzulmek*, قورله ق *qyvirilmaq*, t.; ا *teqabbuz it*, a.-t.

CRISSE, v. a., قجردامق *qydjirdāmaq*, چاتردامق *tchātirdāmaq*, t.

CRISTALOU CRYSTAL, pl. CRISTAUX, بلور طاشی *bullour*, بلور *bulour*, قیا بلوری *bulour thāchi*. — deroche, قیا بلوری *qāiā bilouri*, a.-t.

CRISTALLIN OU CRYSTALLIN, adj., بلوری *bulour guibi*, a.-t.; بلوری *bullourî*, a. — Eaux cristallines, بلور کبی صاف و براق صولر *bulour guibi sāf u berraq soular*. — Humeur cristalline, خلط بلورق *khalathi bilourî*.

CRISTALLIN OU CRYSTALLIN, s. m., humeur de l'œil. Voyez au mot CRISTALLIN, humeur cristalline.

CRISTALLISATION, s. f., انجهاد *indjimād*, a.; طوکمه *dhoñma*. — naturelle, انجهاد طبیعی *indjimādi thaby'i*. — artificielle, انجهاد عملی *indjimādi 'amēli*.

CRISTALLISER, v. a., بلور شکلنه *bulour cheklinē deundurmek*, قورمق *qoïmaq*, بلور شکلنه *dhondurmaq*. — Se Cristalliser, v. réfl., کیرمک *bulour cheklinē deunmek*, گورمک *guïrmek*,

بلور صورتنی آلمق *bulour souretini*
 آلماق, طوكمق *dhoñmaq*.

طوكدمش *CRISTALLISÉ, E, adj.*,
dhonmich, t.; منجهد *mundjemed.* —

بلور صورتنی آلمش *Alun cristallisé,*
 بلور صورتنی آلمش *bulour souretini*
 آلمش *almich chāb.*

دلِيل حَقِيقَت *CRITÉRIUM, s. m.*,
 دلِيل حَقِيقَت *delili haqqat,*
 آيْت بِيْنَه *äyeti beñenè, a.*

آرِيَه جِق *CRITHE, s. m.*,
 آرِيَه جِق *arpadjiq.*
 V. O. ORGEOLET.

قِنَانَه جِق *CRITICABLE, adj. com.*,
 قِنَانَه جِق *qynānadjāq, t.*;
 دَم وَ تَعْيِيْبَه مَسْتَحَق *zē u ta'ībē mustahyqq, a.-t.*

فَن تَمِيِيَس *CRITIQUE, s. f., art de juger d'un*
 فن تَمِيِيَس *ouvrage d'esprit,*
 فَن تَمِيِيَس *fenni temūz*
 فَن تَمِيِيَس *ou imtihāni teelīfāt,*
 فَن تَمِيِيَس *ylmi bahs.* — Examen minutieux,
 فَن تَمِيِيَس *adqqq,*
 فَن تَمِيِيَس *im'āni nazar, a.*

— Dissertation, discussion, بحث
 فَن تَمِيِيَس *bahs, mubāhacè.* — Censure
 فَن تَمِيِيَس *levm,*
 فَن تَمِيِيَس *qadh.* — Disposition à trop
 فَن تَمِيِيَس *thab'i' aūiāb,*
 فَن تَمِيِيَس *harfsgürlük.*

تَالِيْفَلِرِك *CRITIQUE, s. m.,*
 تَالِيْفَلِرِك *teelīflerīnuñ 'ā-*
 تَالِيْفَلِرِك *blerīni arādji,*
 تَالِيْفَلِرِك *tadqqq u im'ān sāhibi,*
 تَالِيْفَلِرِك *harfsgüir.*
 — Censeur, qui trouve à redire à
 تَالِيْفَلِرِك *qynādjji,*
 تَالِيْفَلِرِك *qādyh, a.*

بَحْثِي *CRITIQUE, adj. com.,*
 بَحْثِي *bahsi.*
 — Circonstances critiques, اوقات
 بَحْثِي *evqāti bouhrāni.* — Le mo-

meut critique d'une affaire, —
 مَصْلَحَتِك وَ قَت بَحْرَانِي *bir*
 مَصْلَحَتِك وَ قَت بَحْرَانِي *maslahatuñ vaqti bouhrāni.*

CRITIQUER, v. a., examiner un
 قَصُور - عَيْب بُولْمَق *qou-*
 قَصُور - عَيْب بُولْمَق *çour, 'aib boulmaq,*
 قَصُور - عَيْب بُولْمَق *aïbla-*
 قَصُور - عَيْب بُولْمَق *maq,*
 قَصُور - عَيْب بُولْمَق *qynāmaq.* — Cen-

surer, قَدَح - تَعْيِيْب *qadh, ta'īb it.*
 — Il critiquait la conduite et les
 قَامَه نَك *actions de tout le monde,*
 قَامَه نَك *af'عال و حرکاتنی ذم و تعييب*
 قَامَه نَك *'ammēnuñ es'āl u hare-*
 قَامَه نَك *rekiātini zemm u ta'īb ider idi.*

قَرْغَه سَسِي *CROASSEMENT, s. m.,*
 قَرْغَه سَسِي *qargha seci, t.*

قَرْغَه كَبِي سَس *CROASSER, v. n.,*
 قَرْغَه كَبِي سَس *qargha guibi ses*
 قَرْغَه كَبِي سَس *yrmek, eutmek,*
 قَرْغَه كَبِي سَس *qargha eutmek, t.*

حَيْرَوَات *CROATE, s. m., habitant de la*
 حَيْرَوَات *Croatie, khyrvāt.*

حَيْرَوَات *CROATIE, n. de province,*
 حَيْرَوَات *khyrvāt memleketi.*

قَانْجَه *CROC, s. m.,*
 قَانْجَه *qāndja, t.*;
 قَانْجَه *tchenguel, qoullāb, a.*

— Attirer avec le croc, قَلَاب
 قَلَاب *qoullāb thāqoup*
 قَلَاب *chekmek.* — Croc de batelier,
 قَلَاب *qāiqchī qān-*
 قَلَاب *djaci.* — Pendre au —, چَنَكَلَه

چَنَكَلَه *tchenguelè āsmaq.* — Voy.
 چَنَكَلَه *pour le sens fig. ABANDONNER, QUIT-*
 چَنَكَلَه *TER.* — Croc en jambe, سَارْمَه
 چَنَكَلَه *sārma,*
 چَنَكَلَه *āiāq tehelmè.* —
 چَنَكَلَه *Donner un —, دِيَز اِيَاقَلَر اَرَسَنَه,*
 چَنَكَلَه *diz āiāqlar*
 چَنَكَلَه *arācinè seukup duchurmek.* — Croc,
 چَنَكَلَه *grosse dent d'animal. Voy. CRO-*
 چَنَكَلَه *CHET.*

CROCHE, adj. com., اگری *egri*,
t. Voyez CROCHU.

CROCHET, s. m., petit croc, اوافق
چنک *oufāq tchenguel*, چنک
tchenguel, t. — à pendre la viande,
چنک *et aciladjaq*
tchenguel. — Instrument de chirurgie,
چنکلی *djerrāhtchengueli*.
— Dents aiguës et perçantes de quel-
ques animaux, آزودیشی *āzou dichi*.

— de porte-faix, سهر *semer* ou حمال
hammāl semeri. — de ser-
rurier, قارغه بورنی *qārgħa bournou*.
— Crochets, en t. d'imprimerie,
علامت وصل *'alāmeti vasl*.

CROCHETER, v. a., une porte,
برقیو کلیدینی چنک - قارغه بورنی
*bir qapou kelidini tchen-
guel*, قارغه بورنی *qārgħa bournou ilē ātchmaq*, t.

CROCHETEUR, SE, s., حمال *ham-
māl*, a.

CROCHU, E, adj., اگری *egri*,
چنگللی *tchenguellu*, t. — Doigt —
اگری پرمق *egri parmaq*, t. —
Bâton crochu pour ramasser le dje-
rid, اوق چوکنی *oq tchevkeni*.

CROCODILE, s. m., تمساح *tim-
sāh*, a., ou تمساح بالعی *timsāh*
bālyghy, a.-t.

CROCUS, s. m., safran, t. de bo-
tanique, زعفران *za'ferān*, a.

CROIRE, v. a., estimer une chose
véritable, انانمق *inānmaq*, t.;
اعتقاد *'ytiqād it*, a.-t. — Avoir
foi, confiance, اعتماد *'ytimād it*.
— Je vous crois, سزه اعتماد ایدرم
sizē 'ytimād iderum. — en Dieu,
ایمان کتورمک *imān gueturmek*.
— Croyez que, اعتقاد ایله که *'yti-*

qād eilē ki. — Estimer, penser,
صانمق *sānmaq*, ظن *zann it*. —
Je ne crois pas, j'ai peine à croire,
دکمده *dēimèdè*. — Je ne puis
croire à cela, بوکا اعتقاد ایده میورم
boukā 'ytiqād idemēieurum. — Se
croire plus que les autres, کندوسن
guenducin
سائرلردن زیاده طونمق
sāirlerden ziādē thoutmaq. — Ne
pas croire, انانمقی *inānmamaq*.

CROISADE, s. f., جهاد *djihād*,
مخالفة للجهاد *mouhā-
leset lildjehād*.

CROISÉ, s. m., celui qui combat
les infidèles, مجاهد *mudjāhid*, a.
— Les croisés chrétiens, اصحاب
ashābi salb.

CROISÉ, E, adj., حاج شکنده
چاتشمش *hāch cheklindē tchātich-
mich*.

CROISÉE, s. f., ouverture dans un
mur, پنجره *pendjèrè*, t.

CROISEMENT, s. m., حاج شکنده
چاتشه *hāch cheklindē tchātich-
ma*, t.

CROISER, v. a., disposer en croix,
حاج شکنه قومق *hāch cheklinē qo-
maq*. — les bras, حاج واری *qollerihāchvāri*
thoutmaq. — Rester les bras croisés,
الباغلا اولدوق طورمق *el bāghlu olaraq dhourmaq*. — les
jambes, بجاقلری حاج شکنه قومق
badjāqlari hāch cheklinē qomaq. —
Traverser un chemin, بولی ارقوری
کچمک *ıoly ārqouri kesmek*,
guetchmek. — Tordre légèrement
les fils, ایلکی خفیفجه اکرمک

ipligui khafîdjê eguirmek. — Se croiser, se couper transversalement,

چاتشوق آر قوریدن *ârqouryden tchâtichmaq.* — Se croiser en parlant des lignes, etc., تقاطع *teqâ-*

thy' it. — Ne pas se rencontrer en chemin, یولده بر برینی راست کلمک *ïolda bir birini râst guelmek.* —

quelqu'un, le traverser dans ses desseins, منع ا *moukhâlefet, men' it,* اوکنی کسمک *euñiny kesmek.* — Rayer avec la plume,

چزمک *tchizmek.* — Croiser la baïonnette, سکو داوانهقی *suñu dâvrânmaq.* — Croiser, v. n., faire

une croisière, بر بلیک کمیسی *ber blik kemisi* محل معینده طولاشوب قوله کزیمک *bêlik guemici bir mahalli mou'âüendê dholâchup qola guezmek.*

CROISSETTE, s. f., plante, حشیشه *hachichet ussalîb, a.*

CROISEUR, s. m., طولاشوب قوله *dholâchup qola guezen guemi qapoudâni, t.*

CROISIÈRE, s. f., action de croiser en montant des vaisseaux, سفایسن *sefâîni harbuñ dholâchup qola guezmêleri.* — Endroit où ils croisent,

کمیلرک طولاشوب قوله کزدکلری یر *guemîleruñ dholâchup qola guezdikleri ier, t.*

CROISSANCE, s. f., بیومه *buümê,* نمو *nechuu, t.* نمو *nechuu, a.* — Prendre de la croissance, نشوو نها

نشوو نها *nechvu numâ, a.* — Prendre de la croissance, نشوو نها *nechvu numâ boulmaq.*

CROISSANT, s. m., figure de la nouvelle lune, یکی آی *îni âi, t.* هلال *hilâl, pl. ahillet.* — Hi-

lâl désigne aussi le croissant en métal qui surmonte quelquefois les drapeaux. — Instrument de jardinage, باغچوان دهره سی *dehrê, a.* باغچوان دهره سی *dehrêci.*

CROISSANT, e, adj., qui croit, متراید *artîdji, t.* متراید *mutezâid, a.*

CROÏT, s. m., حیوانلرک *haivânlarun artmaci, tchoghalmaci, t.*

CROÏTRE, v. n., devenir plus grand, بیوکنمک *buüumek, t.* — Augmenter, multiplier, ازتمق *artmaq, tchoghalmac,*

ازدیاد - ترقی بولمق *izdiâd, tereqqy boulmaq, a.-t.* نشوو نما *nechvu numâ boulmaq, a.-t.*

— Être produit, pousser (plante), اوت بیتمک *ot bitmek, t.* نابت او *nâbit ol, a.* حاصل او *hâcyl ol, a.*

Cru, e, adj., آرتشمش *artmich, tchoghalmich, bitmich.*

CROIX, s. f., instrument de supplice, خاج *hâch, khâdj, t.* صلب *salîb, salb, a.* —

Hâch se dit aussi de la figure ou de la représentation de la croix. — Au fig., malheur, بلا *belâ, mih-net.* — Signe de croix, خاج نشانی

خاج نشانی *khâdj nichâni, istâvros.* — Faire le signe de croix, - خاج

خاج *khâdj, istâvros it.* — Mettre en croix, خاجلمق *khâdj-lamac, t.* — Croix, décoration, نشان *nichân.*

CROIX-DE-JÉRUSALEM, s. f., plante, خاج چچکی *khâdj tchitchek,*

gui, t.; زهرت الصليب *zehret ussalib*, a.

CRONE, s. m., machine qui sert à enlever les marchandises des vaisseaux, کمیلردن یوک قالدیره جق

گومیلردن *gumilerden iuk qalduradjaq alet*.

CRONSTADT, nom de ville, port de Russie, قرونستاد لیمانی *qronstād limāni*. — ville de Transylvanie, براشو *brāchov*.

CROQUANT, s. m., زبیدی *zibidi*, t.; نابکار *nābekiār*, p.

CROQUANT, e, adj., qui croque, دیشده چاتردیجی *dichdè tchātir-didji*, t.

CROQUE-AU-SEL (Manger à la), s. f., فقط توز ایله ییمک *fuqath touz ilè iemek*, t.

CROQUER, v. a., manger des choses qui croquent, چاتر چاتریمک *tchātur tchātur iemek*. — Manger goulument, اچ کوزلولکه ییمک *atch gueuzluliguilè iemek*. — Croquer, v. n., faire du bruit sous la dent, دیشده چاتردامق *dichdè tchāturdāmaq*, t.

CROQUET, s. m., کورک *guevrek*, t.

CROQUIGNOLE, s. f., chique-naude, فسکه *fiskè*. — pâtisserie croquante, بر نوع کورک *bir nev'y guevrek*, t.

CROQUIGNOLER, v. a. (peu usité), فسکه اورمق *fiskè ourmaq*, t.

CROQUIS, s. m., کرنامه *kernāmè*, نیرنک *nirenk*, p.

CROSSE, s. f., bâton pastoral, پسقپوس دکنکی - عصاصی *piscopos deinègui, açaci*, t. — de fusil,

تفنک قوندانی *tufenk qondāghy*. — bâton courbé par le bout,

چوکن *tchevken*, t.

CROSSÉ, e, adj., دکنک صاحبی *dèinek sāhybi*, t.

CROSSER, v. a., چوکن ایله *tchevken ilè surmek, ilemek*. — Se crosser, دوکشمک *deuüchmek*, vulg. *deu-vuchmek*, t.

CROSSETTE, s. f., branche de vigne taillée, کسک اصمه دالی *kecik asma dāli*, t.

CROSSEUR, s. m., چوکن ایله *tchevken ilè iledidji*, t.

CROTAPHITE, adj. des deux genres et s., عضلة الصدغ *'azalet us-soudgh*, a.

CROTTE, s. f., boue, چامور *tchāmour*, سوقاق چاموری *soqāq tchāmouri*, t. — Les rues sont pleines de crotte, سوقاقلر طولو چامور در *soqāqlar dholou tchāmour dur*. — Fiente de certains animaux, قیغ - قیون قعی *qygh*. — de brebis, قیون قعی *qoïoun qyghy*.

CROTTER, v. v., چامورلیق *tchāmourlamaq*, چامورلتمق *tchāmourlatmaq*, چاموره بولاشترمق *tchāmoura boulāchturmaq*. — Se Crotter, v. réfl., چاموره بولاشمق *tchāmoura boulāchmaq*, t. — Crotté, چاموره بولاشمش *tchāmoura boulāchmich*.

CROTTIN, s. m., کوبره *tezek*, تزرک *gubrè*, t.

CROULANT, e, adj., بقلان *iqylān*, چوکن *tchevken*, t.; ساقط *sāqyth*, a.

CROULEMENT, s. m., یقلامد *iqyl-*

ma, چوکمه *tcheukmè*, دوکمه *deukulmè*, t.; انهدام *inhidām*, a.

CROULER, v. n., یقلمق *iqylmaq*, چوکمه *deukulmek*, *tcheukmek*, t.; انهدام بولمق *inhidām boulmaq*, a.-t.

CROULIER, ÈRE, adj., آقوب *āqub* دوکولور *āqub dukulur*, t.

CROUP, s. m., terme de médecine, کوچک چوققلره مخصوص مرض *kutchuk tchodjouklerè makhsous maraz*, t.

CROUPADE, s. f., آت سکهسی *āt seimèci*, آتک صحرا یوب اتلشی *ātūn sytchrāiup atilichi*, t.

GROUPE, s. f., صاغری - صغری *sāghry*, t.; کفال *kefel*, pl. a. اکفال *ekfāl*. — Belle — دلبر صاغری, *dilber saghri*. — Monter en croupe, آتلونک اکسەسنە بنمک *ātunūn eñsècinè binmek*. — Faire monter ou mettre en croupe, آتک اکسەسنە *ātūn ensecinè bindurmek*. — de montagne, طاغ دپەسی *dhāgh tepèci*, طاغک باشی *dhāghuñ bāchi*, t.; فرق الجبل *farq ul-djebel*, a.

CROUPÉ, E, adj., کفello *kefellu*, a.-t.

CROUPIER, s. m., فمار باز اور تاغی *qoumārbāz ortāghi*, t.

CROUPIÈRE, s. f., قوسقون *qousqoun*, قوسغون *qousghoun*, t.

CROUPION, s. m., قوبرق دیبی - قوبرق *qouïourouq dibi, soqumi*, t.; قطن *qathan*. — des oiseaux, قوشک قوبرق دیبی *qouchuñ qouïourouq dibi*, t.; زمکی *zimmek-kia*, a.

CROUPIR, v. n., se corrompre en

parlant du liquide en repos, چوریمک *tchurumek*, طور غنلقدن چوریمک *dhourghounlyqten tchurumek*, t.;

تغفن *te affun it*. — Plus particulièrement de l'eau, راکد او *rākid ol*. — Croupir dans la malpropreté, مردارلق ایچینده چوریمک *mourdārlyq itchindè tchurumek*. — Au fig., demeurer long-temps dans un endroit, چوق او تورمق *bir mekiāndè tchoq otourmaq*.

GROUPISSANT, E, adj., چوروک *tchuruk*, t. — Eaux croupissantes, میاه معفونه *miāhi ma'founè*, a.

CROUSTILLE, s. f., آتمک *etmek qaboudjighaz*, t.

CROUSTILLEUX, SE, adj., شوخ *pervāsyz*, p.-t. *choukh*.

CROUTE, s. f., partie extérieure du pain, آتمک قبوغی *etmek qaboughy*. — Tout ce qui s'attache et se durcit sur une chose, قبقو *qabouq*, t.; قشر *qyehr*, a.

CROUTELETTE, s. f., petite croûte. Voy. CROUSTILLE.

CROUTON, s. m., اکمک قبوغی *ekmek qaboughy oudjou*, t.

CROYABLE, adj. com., انا نله حق *ināniladjaq*, اعتماد اولنه حق *i'timād olounadjaq*. — Cela est — در شایسته اعتماد *chāestèi i'timād-tur*.

CROYANCE, s. f., اینانمه *inānma*, t.; اعتقاد *i'tiqād*, a. — en fait de religion, foi, ایمان *imān*, عقیده *'aqydet*, a.

CROYANT, E, s. دینده اینانیجی *dinè ināntdji*, اهل ایمان *ehli imān*, مؤمنین *moumīn*, pl. a. مؤمن *moumīn* (ces derniers mots ne se

disent guère que des mahométans).

CRU, s. m., terroir où croît quelque chose, محصول چيقان ير mah-soul tchyqān ier. — Produits, بو ميوه لير ير mahsouli. — Ces fruits sont de mon cru, بوميوه لير بو باعچه مک محصولاتندندر bou meivèler baghtchemuñ mahsoula-tindendur.

CRU, e, adj., qui n'est pas cuit, پشامش چيغ - چيک tchig, پشامش pichmemich, t. — Viande crue, ات چيک tchig et. — Non apprêté, écru, خام khām. — Soie crue, خام ابيک khām ipek. — Difficile à digérer, هضمي کوچ hazmi gutch, سگمدهسي کوچ siñmèci gutch. — Parole crue, dure, چيک چيغ seüz, خام کلام khām kelām. — A cru, sur la peau nue, چيلاق tchyplāq.

CRUAUTÉ, s. f., inhumanité, مرحتسزلك merhametsyzlik, a.-t.; كوكل قانيلغي iāvouzlyq, قسوت قلب gueuñul qātylighy, t.; Acte de cruauté, قاصتي قلب qasvèti qalb. — Acte de cruauté, ازيت سرتلك eziiet. — d'une maîtresse, جفا djesā, a.

CRUCHE, s. f., دستي desty, testy. — Grande — ايري دستي iri testi. — Petite — اوفاق دستي oufāq testi. — d'huile, de miel, ياغ - بال دبهي tāgh, bāl deb-bèci, t. — Fam. et au fig., personne stupide, بوداله boudāla.

CRUCHÉE, s. f., بردستي طولوسي bir testi dholouçou, بر دستيليك bir testilik, t.

CRUCHON, s. m., دستيچک tes-tidjik, t.

CRUCIAL, e, adj., خاجواري khādjvāri, خاج شكنده khādj chek-lindè, t.

CRUCIFIEMENT, s. m., خاجلهه khādjlama, t.

CRUCIFIER, v. a., خاجلهه khādjlamaq, t.; خاجه - صليب khādj, salīb; كرمك قوميق khādja, salībè qommaq, guermek, a.-t.; - صلب چارميخ ا salb, testib it, تشارميخ ا tchār mikh it.

CRUCIFIX, s. m., خاج khādj, t.; خاج شكلي salīb, a.; خاج شكلي khādj chekèli.

CRUCIFORME, adj., خاج شكلي khādj chikellu, p.-t.

CRUDITÉ, s. f., چيگك tchiglik, t.; خامي khāmlyq, p.-t.; خامي khāmi, p. — Indigestion, humeurs crues de l'estomac, وخامت vekhāmet. — Mauvaise qualité des humeurs, خاطرک خاملي khalat-leruñ khāmlighy. — Au fig., discours durs, خام سوز khām seüz, کلمات بارده kelimāti bāridè.

CRUE, s. f., آرتنه artne, augmentation, آرتنه artma, t. — des eaux, صوبيك souvik, a.

CRUE, s. f., آرتنه artne, augmentation, آرتنه artma, t. — des eaux, صوبيك souvik, a. — طاشمدهسي طاشمدهسي souvik qabarmehsi, souvik qabarmehsi, thāchmaci. — du Nil, نيلک طاشقنلغي thāchqanlyghy, طاشقنلغي thāchqanlyghy, thoughiāni. — Croissance, بيومه buūmè.

CRUEL, LE, adj., impitoyable, مرحتسز merhametsyz, a.-t.; بي شفقت bi chafqat, a. — dur, تاش يورکلي thāch iureklu. — tyran, ظالم zālim, a. — méchant, يمان yimān, t. — For-

tyran, ظالم zālim, a. — méchant, يمان yimān, t. — For-

tune cruelle, destin cruel, بخت *bakhti sitemkiār*. — amer, نفسه *ādji*. — Dur, pénible, نفرسه *nefsè guirān guelur*. — Insupportable, کنورلمز *thā-qat gueturilmez*. — Dououreux, اغردیجی *aghyr didji*, وجیع *vedji*.

CRUELLEMENT, adv., مرخستز لکله *merhametsizliguilè*, a.-t.; بی محابیی *bimehāba*, ظالمانه *zālimānè*, a.-p.; ایله ظلم *zoulm ilè*.

CRUMENT, adv., سرتلکله *sertliguilè*, t.; خوشونتله *khouchounetilè*, a.-t.

CRURAL, E, adj., (muscle), عصله *azalèi fakhyziè*. — Artère — شریان *cheriān il-fakhyz*, a.

CRUSTACÉ, E, adj., قبقولی *qabougly*, t.; ذوقشر *zou qychr*, a.

CRYPTE, s. f., کلیسا التنده اولان *keliça altindè olān mezār*, t.

CRYPTOGRAPHIE, s. f., حروف *houroufi ma'houde iāzouci*, a.-t.

CRYPTONYME, adj. et s., مخفی *makhfi ul-ism*, a.

CRYSTAL. Voy. CRISTAL et ses dérivés.

CUBATURE, s. f., تککيب *ta' kib*, a.

CUBE, adj. com., cubique, مکعب *muka' ab*, کعبتی *ka' abii*, a.

CUBE, s. m., solide, کعب *ka' ab*, a. — Pic (mesure) cube, ذراع *zirā'i muka' ab*.

CUBÈBE, s. f., کبابست *kubābet*, a.

CUBIQUE, adj. com., مکعب *muka' ab*, کعبتی *ka' abii*. — Figure —

شکل مکعب *chekli muka' ab*.

CUBITAL, s. m., درسک یصدیغی *dirsek iastyghy*, t.

CUBITUS, s. m., os, زند اسفل *zendi esfel*, a.; بیلک کمبکی *bilek guemigui*, t.

CUBOÏDE, s. m., طپوق کمبکی *thopouq guemigui*, ایچ طپوق *itchi thopouq*, t.; کعب انسی *k'abiensi*,

عظم الکعب *azm ul-k' ab*, a.

CUCUBALE, s. f., حبشیشه *hachichet ul-qabāl*, a.

CUCURBITACÉ, E, adj., plante, قباق قسمندن نبات *qabāq qy-minden nebāt*, t.

CUCURBITAINS, s. m., vers,

حب القرع *habb ul-qar'*.

CUCURBITE, s. f., مقطر شیشه سی *mouqatthyr chichèci, qābi*, a.-t.

CUEILLETTE, s. f., récolte annuelle des fruits, دیویشرم *divichi-rim*, دیویشرمه *divchirmè*, t.; محصول *mahsoul*, a.; محصول سنوبسی *mah-souli senèvici*.

— Collecte pour les pauvres, جمع صدقات *djemi sadaqāt*, a.; اقچه دیویشرمه سی *aqtchè divchirmèci*, t.

CUEILLIR, v. a., دوشرمک *devchirmek*, قوپرمق *qoparmaq*. — des fleurs, چچکلری دوشرمک

— اجتنای ازهارا *tchitcheklèri devchirmek, yqtitāf it*, ایدجینای *idjtināi ezhār it*. — des lauriers, سفر اناسنده

— کسب شان وشهرت *sefer esnā-cündè kesbi chār u cheuhret it*.

CUEILLOIR, s. m., میوه سپدی *meivè sepedi*, t.

CUILLER OU GUILLÈRE, s. f., کومش قاشق *qāchyq*. — d'argent, گومش قاشق *gumuch qāchyq*. — à pot, کچه *keptchè*, t.

CUILLERÉE, s. f., قاشق طولوسی *qāchyq dholouci*, t.

CUIR, s. m., peau d'animal, دری *deri*, t.; جلد *djild*, pl. a. جلود *djiloud*. — Peau préparée, گون *gueun*. — Maroquin, سختیان *sakhtiān*. — Cru ou non préparé, دباغت دری *debāghat olounmānich deri*. — de chèvre passée au tan, کوسله *keucelè*. — Cuir préparé à la manière dont on prépare celui de cerf ou d'élan, گودری *guderi*. — de bœuf, صغر کونسی *syghyr gueuni*. — de vache ou de Russie, تلاتین *talātin*. — Cuir à rasoir, قایش *qāich*, اوسترا قایشی *oustourā qāichi*.

CUIRASSE, s. f., کوکس *djebè*, جبهه *gueugus djebèci*, t.; زره *zirh*, جوشن *djevchen*, p.

CUIRASSÉ, e, adj., جبدهلو *djebèlu*, جوشنلو *djevchenlu*, زرهلو *zirhlu*, p.-t.

CUIRASSER, v. a., جبهه کیدرمک *djebè guèidurmek*. — Se cuirasser, جبده کیمک *djèbè gueïmek*, a.-t.

CUIRASSIER, s. m., cavalier armé de cuirasse, جبدهلو نفری *djebèlu neferi*, جبدهلو سواری *djebèlu souvāri*, a.-p.-t.

CUIRE, v. a., پشورمک *pichurmek*, t.; طبخ *thabkh it*, a.-t. — le pain, پشورمک اتهمک *etmek pichurmek*. — la brique, طوغاله *thoughtla* *iāqmaq*. — Se dit

aussi des fruits que le soleil mûrit, انصاج ا *in-zādji it*. — Cuire, v. n., پشورمک *pichurmek*. — Se cuire, پشورلهمک *pichurilmek*, طبخ اولنهمک *thabkh olounmaq*. — Parvenir à maturité (les fruits), نضج بولمق *nazdj boulmaq*. — Causer une douleur âpre et aiguë, یاقهمق *iāqmaq*, یانهمق *iānmaq*, اغرمق *aghyрмаq*. — Les yeux me cuisent comme du feu, گوزلرم آتش کبی یانار *gueuzlerum ātech guibi iānār*.

CUISANT, e, adj., یاقیجی *iāqydji*, اگردیجی *aghyrdidji*, t.; مومج *mouharryq*, مومج *moudji*, a. — En parlant des peines d'esprit, جان یاقیجی *djān iāqydji*. — Soucis cuisans, هموم جکرسوز *houmoumi djeguersouz*.

CUISINE, s. f., lieu où l'on apprête les mets, مطبخ *mathbakh*, a.; آش خانه *āch khānè*. — L'art de la cuisine, آشجیلیق *āchdjilyq*, آشجیلیق صنعتی *āchdjilyq sana'aty*, طباخت *thybākhhat*. — Faire la —, apprêter à manger, آشجیلیق ا *āchdjilyq it*. — Bonne cuisine, bonne chère, گوزل یمک *guzel ïemek*. — Mauvaise —, طعام خسیس *th'āmi khacıs*. — Batterie de —, مطبخ *mathbakh thāqymı*.

CUISINER, v. n., پشورمک *pichurmek*, t.; طبخ طعام ا *thabkh th'ām it*, آشجیلیق ا *āchdjilyq it*.

CUISINIER, s. آشجی *âchdji*, t.;
 طباخ *thabbâkh*, a. — premier ou
 chef, باشی آشجی *âchdji bâchi*. —
 Cuisinière, femme qui fait la cuisine,
 اشجی قری *âchdji qary*. — Usten-
 sile pour rôtir les viandes, تـاوه
tāva.

CUISSART, s. m., زره لو شالوار
zirihlu chālvar, t.

CUISSE, s. f., اویلق بود *boud*,
 اویلق *ouïlouq*, t.; فخذ *fakhyz*,
fakhz, pl. جوز افخاز *afkhâz*. —
 de noix, جـوز دیشی *djeviz dichi*.

CUISSON, s. f., action de cuire,
 پشورمه *pichurmè*, پشمه *pichmè*,
 پشورش *pichurich*, پیشیش *pichîch*,
 t.; طبخ *tabkh*, طبخیت *thabkhîiet*,
 a. — Douleur, اغری *aghry*, صزی
szyzy, یا نقلق *ïanyqlyq*.

CUISSOT, s. m., آبودی *âv boudi*,
 کیک بودی *gueik boudi*, t.

CUISTRE, s. m., valet de collège,
 خدمتکاری *mekteb khyzmet-
 kiâri*. — Pédant. Voy. ce mot.

CUIT, e, adj., پشمش *pichmich*,
 پشورلمش *pichurilmich*, t.; مطبوخ
mathboukh, a.; پخته *poukhtè*, p.

CUITE, s. m., cuisson des briques,
 du plâtre, de la chaux, du verre, etc.,
 پشمه *pichmè*, t.; طبخ *thabkh*, a.
 — Première — پشمه *pichmè*,
 ایلک *ilk pichmè*. — Seconde —
 ایکنجی *ikindji pichmè*.

CUIVRE, s. m., باقر — *bâqyr*,
 بقر *t.*; نحاس *nahâs*. — jaune,
 پرنج *pirindj*.

CUIVRÉ, e, adj., باقررنکی *bâqyr
 rengui*, t.; اصفر *asfar*, a.

CUL, s. m., derrière, کوت *gueut*,
 اوتوراق *otourâq*, اوتراق *otou-
 râq ieri*, قیچ *qytch*, t.; دبر *dubur*,
 قیچی *a.* — S'asseoir sur son —
 اوزرنده اوتورمق *qytchi uzerindè
 otourmaq*. — Anus, کوت دلیکی
gueut deligui, بزوک *beuzuk*. —
 Fond d'un vase, ديب *dîb*, برداغك
bardâghuñ dîbi. — Mettre
 un tonneau sur son — باشی
bâchi achâghy tchevîrmek. — Être à —
 حالی *hâli fenâ ol*.

CUL-DE-JATTE, s. m., perclus,
 کوتورم *keuturum*, t.

CUL-DE-SAC, s. m., on dit mieux
 aujourd'hui Impasse, چيقماز سوقاق
tchyqmâz soqâq, t.

CULASSE, s. f., de canon, طوب
 قوبروغی *thop qouïroughou*. — de
 fusil, توفنك قوبروغی *tufenk qouï-
 roughou*, t.

CULBUTE, s. f., saut fait cul par
 dessus tête, تـقله *taqla*, t. — Faire
 la culbute, تـقله قلمق *taqla qylmaq*.
 — Chûte, دوشش *duchuch*.

CULBUTER, v. a., renverser le cul
 par dessus la tête, یقماق *iqmaq*,
 باش اوست ا *alt ust it*, باش
 ا *bâch achâghy iqmaq*,
 t. — Ruiner, خراب ا *kharâb it*,
 a.-t. — Culbuter, v. n., tomber,
 مضمحل او *duchmek*, t.;
 مضمحل او *mouzmahil ol*, a.-t.

CULBUTIS, s. m., یقندی
 کومدسی *iqynty kumèci*, t.

CULÉE, s. f., masse de pierres
 pour soutenir la poussée d'un pont,
 کپری کمری دایاندران طاش

يغنى *keupru kemeri daiāndurān thāch iğhyni, t.*

CULIER, s. m. Voy. RECTUM.

CULOT, s. m., dernier né, اك
صكره طوغان *eñ soñra dhoghān.* —

Oiseau, صوك چيقان قوش *soñ
tchiqān qouch.* — Le plus jeune,

اك كوچكى *eñ kutchugui.* — Le
dernier venu dans un corps, اك

صكره غي كلان *eñ soñragui guelen.*

— Partie métallique restée au fond
د'ـun creuset, پوتسه ديبنده قـلان

pota dibindè qalān ma'dèn.

CULOTTE, s. f., courte, sorte de
caleçon, طون *dhoñ.* — à l'usage des

Turcs, چاقشر شلوار *chālṽār, tchāq-
chir.* — Sorte de pantalon boutonné

sur les mollets, پوـطر *pothour, t.*

Voy. PANTALON.

CULTE, s. m., عبادت *'yḃādet,*

ا.; پرسنش *thāpinich, t.*; پـرستش
peristich, p. — divin, الله

عبادت الله *'yḃādet oullah.* — religieux, طاعت

طاعت *thā'ati dīnūè, a.*

CULTIVABLE, adj. com., سورلور

suruleur, t.; زراعتـه حراثتـه صالح

zyrā'atè, harācètè sālyh, زراعتی

ممكن *zyrā'ati mumkin, a.-t.*

CULTIVATEUR, s. m., اكينجی

ekīndji, t.; اهل زراعت *ehli zi-
rā'at, a.*

CULTIVER, v. a., لری بری

نطس *ieri surmek, nadhas*

it, a.-t. — des

plantés, اوتلری - نباتاتی کوزتمک

otlari, nebātāti gueuzetmek. — les

sciences, les arts, وفنونه

كسب علوم وفنونه

چالشـمق *kesbi 'ouloumu funounè*

tchālichmaq. — la science, علمك

تحصيلنه سعی *'ylmuñ tahsīline*

sa'ī it. — l'esprit, la mémoire,

ذهنى وقوت *terbiè it,* تربيه ا

حافظه بى تربيه ا *zehni vè qouvveti*

hāfizai terbiè it. — l'amitié,

دوستلغه رعایت ا *dostlygha ry'āiet*

it, دوستلشـمق *dostlachmaq.* —

Pays cultivé, معمور بر *ma'mour ier.*

CULTURE, s. f., de la terre, زراعت

zyrā'at, حراثت *harācèt.* — d'es-

prit, ذهنك تربيه سى *terbiè,* تربيه

سي *zihnuñ terbièci, a.-t.*

CUMIN, s. m., كمون *kemmoun,*

كمون *kimnoun, a.*

CUMULATIF, IVE, adj., يغين يغين

üğhyn üğhyn, t.; متراكم *mutērā-
kim.*

CUMULATIVEMENT, adv., دورقله

dourouqilè, بركلنه رك *biriklènerek,*

وجه *inzimām ilè,* انضمام ايله

ضميمه اوزره *vedjhi zamīmè uzrè.*

CUMULER, v. a., بركدرمك *bi-
rikturmek,* دورقلماق *dourouqlamaq,*

جمع ا *djem' it,* ضم *zamm it, a.*

CUPIDE, adj. com., حرصو

ارزلو *arzulou, t.*; طمعكار

thama'kiār, a.-p.; حريص *harīs, a.*

CUPIDITÉ, s. f., حرص *hyrs,* طمع

thama', a.; طمعكارلق *thama'kiār-
lyq, p.-a.-t.*

CUPIDON, s. m., عشق

'y'chq, a.

CURABLE, adj., اوكلور *oñoulour,*

شفا بولور *chifā boulour, a.*

CURAGE, s. m., ابرتلمه *āirtlama,*

ايتلمه *āitlama, t.*

CURATELLE, s. f., وكالة *vèkiālet,*

— d'un legs, ولاية *vilāiet, a.*

CURATEUR, TRICE, s., وکیل *ve-kil*, وصی *vaci*, ولي *velii*. — d'un legs, وقفى *mutevellii vaqf*, a.

CURATIF, IVE, adj., شفا و بر بچى *chifa vîrîdji*, شفالى *chifâlu*, a.-t.

CURATION, s. f., مداوات *mudâvât*, مداوا *mudâvâ*, a.; تيمار *tîmâr*, معالجة *mou'âledjet*, a.

CURCUMA, s. f., safran, کرمک *kur-kum*, a.; هندستان زعفرانى *hindistân za'ferâni*.

CURE, s. f., traitement pour guérir, خستدیه باقمه *khastâie bâqma*, تيمار *tîmâr*, مداوات *mudâvât*, تدایى *tedâvi*, تدبير *tedbîr*. — Bénéfice, fonction de curé, محله خوریه *mahallè imâmlyghy*, خوریه *khourîet*, a. — Souci, غایله *ghâilè*, pl. a. غوايل *ghavâil*.

CURÉ, s. m., محله امامى *mahallè imâmi*, a.-t.

CURE-DENT, s. m., خلال *khy-lâl*, t.

CURE-OREILLE, s. m., قولاقي *qoulâq*, ايرتليده جق خلال *qoulâq âirtlaidja*, خلال *khy-lâl*, t.

CURE OU CURR, fl. d'Asie, کور *kurr*, a.

CURÉE, s. f., butin, يغما *ÿaghmâ*, t.; غنيمه *ghanîmet*. — Morceaux d'une bête donnés aux chiens, نازى *tâzi pâii*.

CURER, v. a., آيرتلمق *âirtlamaq*, تيمزلمك *têmîzlemek*. — un puits, قوبويى ايرتلمق *qouïoui âirtlamaq*. — Se curer les dents, آيرتلمق *dichlêri*

khyllâlamaq, âirtlamaq. — les oreilles, قولاق ايرتلمق *qoulâq âirtlamaq*, t.

CUREUR, s. m., de puits, قوبويى *qouïoui âirtlâidji*.

CURIAL, E, adj., محله اماملغه *mahallè imâmlygha dâir*, a.-t.; خورى *khourî*, a.

CURIEUSEMENT, adv., soigneusement, اهتماملوجه *dyqqatilè*, دقتله *ihimâmludjè*, a.-t.; بالتحرى *bittèharri*, a. — Observer — بالتحرى *bittèharri dyqqat it*.

CURIEUX, SE, adj., qui a l'envi de savoir, d'apprendre, هوسلو *haveslu*, a.-t.; هر شيبى بيلمك و كورمك *her chei bilmek vè gueurmek isteian*. — Trop curieux, indiscret,

متجسس *moustaqsi*, مستقى *mutedjessis*, اسرار بنى *esrârîni arâchturidji*. — Un curieux impertinent,

ادبىز بر متجسس *èdebsyz bir mutedjessis*. — Amateur, هوسكار *haveskiâr*. — Rare, nouveau, نادر *nâdir*, عجايب *'adjib*, عجيب *'adjâib*, a. — Travail curieux, تحفى *touhâflu chêt*, تحفوشى *touhaf*, a.

CURSIVE, adj. et s. f. (écriture), عجلهلو *bâiâghy iâzou*, بيانى يازو *adjelèlu iâzou*, t.; خط مستعجل *khatthy musta'djil*, a.

CURURES, s. f. pl., کاربىزك *kiârîzuñ dibindè qâlân qara bâltechyq*, t.

CURVILIGNE, adj. com., اكرى

خطوطو *egri khouthouthlu*, t.-a.;
اگری چیزکیلو *egri tchizguilu*, t.

CUSCUTE ou BARBE DE MOINE,
s. f., کشتوت *kuchut*, کشتوتا *ku-
chuta*, a.

CUTANÉ, E, adj., دری پده متعلق
dèrùè mut'allyq, t.-a.; جلدتی
djildii, a.

CUVE, s. f., sorte de grand ton-
neau, بیوک تکنه *teknè*, بیوک فوجی
büük foutchou. — de pressoir, اوزم
uzum bâçadjaq باصحق تکنه
teknè, لازه *lāza*. — Grande cuve
pour la teinture, پویاجی تکنه سی
boiādji teknèci. — de bain, قورنه
qourna, t.

CUVEAU, s. m., تکنه جک *teknè-
djik*, t.; قورنا *qourna*.

CUVÉE, s. f., بر تکنه طولوسی *bir
teknè dholouçou*, t.

CUVER, v. n., demeurant dans la
cuve, شیره باصلدیغی تکنه ایچنک
chîrè bâcyldighy teknè
itchindè dhourmaq. — son vin, dor-
mir après avoir bu, اویومغله ایچلن
ouïoumaghyè itchilen
charābini hezm it.

CUVETTE, s. f., لکن *leguen*,
leïen, t.

CUVIER, s. m., چهاشیر تکنه سی
tchamāchîr teknèci, t.

CYCLADES, s. f. pl., اق دکزک
aq deñyzuñ bazi بعض جزیره لری
djézireléri, t.

CYCLAMEN, s. m., ou Pain-de-
Pourceau, طوکز اتیکی *doñouz et-
megui*, طوشان قولاغی *thavchān
goulāghy*, بحور مریم المه سی *bou-
hourî meriem elmaci*, t.

CYCLE, s. m., cercle, période,

دوره *devrè*, دور *devr*, pl. ادوار *ed-
vār*, گردش *guirdich*, t.

CYCLOÏDE, s. m., خط متیایل
الی التوایر *khatthy mutemāil ilad-
devātr*, a.

CYGNE, s. m., oiseau du genre de
l'oie, قوغو *qoughou*, t.

CYLINDRE, s. m., solide rond,
long et droit, اسطوانه *usthuvānè*, a.;
اوقلغی *oqlaghy*, t.; برج *berdj*. —
Gros rouleau pour aplanir, قلتبان
qaltebān, a.-p.-t.; یوالق طاشی
iövālaq thāchi, t.

CYLINDRIQUE, adj. com., یوالق
iövālaq, دکر می اوزون *dèrmi ou-
zoun*, t.; سلمجی الشكل *selmedji
elchekil*, a.

CYMBALE, s. f., زیل *zill*, زیل
zil, t.

CYNIQUE, adj. com., épithète
d'une secte de philosophes, کلبتیون
kelbiïoun, a. — Impudent, obscène,
عارسز *'arsyz*, فاحش *fāhich*, a.

CYNISME, s. m., doctrine des phi-
losophes cyniques, مذهب الحکما
*mezheb el-hukemāil-kel-
biïoun*, a. — Impudence, عارسزلق
'arsyzlyq, a.-t.

CYNOCRAMBE, s. m., plante,
کوپک بوغان *keupek boghān*,
قرغه بوکن *qargha beuken*, t. Voy.
CHOU-DE-CHIEN.

CYNOGLOSSE, s. f., لسان
اذان الارنب *liçān ul-kelb*,
āzān ul-erneb, a.

CYNOSURE, s. f., la Petite-Ourse,
constell., دب اصغر *doubbi as-
ghar*, a.

CYPRES, s. m., arbre, سرو اغاجی *serv*, vulg. *selv aghādji*, ou simpl. سرو *serv*.

CYRÈNE, prov. et ville d'Afrique, قیروان *qairouān*.

CYSTHIOLITHE, s. m., pierre-marine, حجر السفنجة *hadjer elsfendjet*, a.

CYTHÉRÉE, s. f., Vénus, زهرة زوهرة *zouhret*, زهره *zouhrè*, a.

CYTISE, s. m., arbrisseau, قطیس *gythys*, a.

CYZIQUE, presque dans la mer de Marmara, قیو طانی *qapou dhāghy*, t.

CZAR, s. m., titre, چار *tchār*. — Le czar de Russie, مسکو چاری *mosqov tchāri*, t.

CZARINE, s. f., چار بیچه *tchāri-tcha*, t.

CZAREWITZ, s. m., چار زاده *tchār-zādè*, t.

D

D, s. m., quatrième lettre de l'alphabet français, حروف هجائک *houroufi hedjānuñ dordindji harfi*.

DA, part. affirmative, بلی *bèli*, های های *hāi hāi*.

D'ABORD. VOY. ABORD.

DABOUIS, s. m., بر نوع پنبوق *bir nev'y pambouq bezi*, t.

DACIE. VOY. TRANSILVANIE, VALACHIE.

DACTYLE, s. m., plante, نجیل *nedjil*, a.

DADAIS, s. m., nigaud, بوداله *boudāla*, چولپه *tcholpa*, حوپا *hoppa*, t.

DAGORNE, s. f., بر بوینوزلو اینک *bir bouïnouzlu inek*, t.

DAGUE, s. f., خنجز پاله *pāla*, کhandjar, a.-p.-t.

DAGUET, s. m., کیک یاوریسی *gueik iāvrouçou*, t.

DAHLIA, s. m., برنوع بیوک

چیک *bir nev'y buiuk tchitchek*, t.

DAIGNER, v. n., تنزل بیورمق *tenezzul bouïourmaq*, تنزل *tenez-zul it*, ارزانی قلمق *erzāni qylmaq*.

— Daignez je vous prie m'écouter, استماعه تنزل بیورمقزی رجا ایدرم *istimā'uni tenezzul bouïourmañizi ridjā iderum*.

DAIM, s. m., جیران *djeirān*, کیک صغنی *syghyn*, صغنی *gueik syghyni*, t.

DAINE, s. f., femelle du daim, صغنی دیشیسی *syghyn dichici*, t.

DAIS, s. m., سایبان *sāiebān*, تخت *chāivān*, چتر *tchetr*, تخت *takht*, p.

DALLE, s. f., انجه ودوز اولان *indjè ve duz olān qal-dirim thāchi*, تخته طاشی *takhta thach*. — Tranche de poisson. Voy.

DARNE.

DALLER, v. a., تخته طاشی

a. — Les damnés, اصحاب النار *ashābun-nāri djehīm*.

DAMNER, v. a., punir de l'enfer, جهنملا *djehennemlu it.* — Se Damner, v. réfl., s'exposer à être damné, گندوی جهنم اتشه اتیق *guenduī djehennem átechinē áتماق.* — Être tourmenté, affligé, جان صقلیق *djān syqylmaq.*

DANDIN, s. m., sans contenance, باشقن *chachqyn.* — Niais, بون *beun, t.*

DANDINEMENT, s. m., صالنه *sālynma,* سليكوك *sālynti,* سلیپکلیک *sulpuklik, t.*

DANDINER, v. n. et réfl., se dandiner, صالنه *sālynmaq,* سالنه یوریک *sālyna sālyna iurumek,* سلیپوک طورمق *sulpuk dhourmaq, t.*

DANEMARCK, n. de roy., دانیمارقه *dānīmarqa,* دانیمارقه مهلکتی *dānīmarqa memlekēti, t.*

DANGER, s. m., مخاطره *moukhātherē,* خطر *khathar,* تهلیکه *tehlikē,* pl. تهلیکات *tehlikāūt, a.;* قورقو *qorqou, t.* — S'exposer au danger, aux périls, مخاطره یه کیرمک *moukhāterēē guirmek.* — Inconvénient, محذور *mahzour.*

DANGEREUSEMENT, adv., خطر یله *khatharilē, a.-t.;* مهلیکا *muhlikē,* قورقو ایله *qorqou ilē.* — Dangereusement malade, علت مهلیکه ایله *ylletī muhlikē ilē khasta.*

DANGEREUX, SE, adj., قورقولو *qorqoulu, t.;* مخاطره لو *moukhātherlu,* تهلیکه لو *tehlikēlu, a.-t.* — Maladie dangereuse, تهلیکه لو خسته لک *tehlikēlu khastalik.*

DANIEL, n. propre, دانیال *dāniāl.*

DANOIS, s. m. et f., دانیه لو *dānialu,* دانیمارقه لو *dānīmarqalu.*

DANS, prép., ده *dē,* یه *ē,* ایچنده *aitchindē.* — Dans la maison, اوده *evdē.* — Dans cinq jours d'ici, boundan *bech gun itchindē.* — Il entra dans le jardin, باعچه یه کیردی *bāgh-tchēē guīrdi.* — Dans l'intention, نیت یله *fikrilē,* فکر یله *nūetilē.*

DANSE, s. f., خوره تیمکلیک *khora tepmeklik,* خوره *khora, t.;* رقص *raqs, a.*

DANSER, v. a., خوره تیمک *khora tepmek, t.;* رقص ای *raqs it.* — Faire danser quelqu'un, رقص ایتدیرمک *raqs itturmek.* — Il ne sait sur quel pied danser (pour dire il ne sait plus que faire), ارتق *artyq nē idedjēguini bīlmez.*

DANSEUR, SE, s. m. et f., خوره رقص *khora tepidji, t.;* رقص *raqqās, a.* — Danseuse, رقاصه *raqqācet.* — Almée, sorte de bayadères en Égypte, عالمه *'ālimē, pl.* عوالم *'āvālim, a.* — de profession, چذکی *tchengui, t.* — Danseur de corde, جانباز *djāmbāz, p.*

DANSOMANIE, s. f., فراطیله *ifrāthilē,* رقصک هوس و رغبتی *raqsuñ haves u raghbēti, a.-t.*

DANTE, s. m., animal d'Afrique بر بوینوزلو حیوان *bir boīnouzlu haivān, t.*

DANTZICK, n. de ville, دانسقه *dāniska*.

DANUBE, s. m., fleuve, طونا *thounā*, نهري *nehri*. — Les bouches du —, *souïi, nehri*. — Les bouches du —, طونا بوغازلىرى *thounā boghāzləri*.

DARD, s. m., javelot, خشت *khycht*, t.; حرابه *harba*, مزراق *miz-rāq*. — non ferré, جريد *djérid*, a. — Aiguillon des animaux, نيش *nitch*, p.; دكن *diken*, t.

DARDANELLES (le château des), اوق دكرك بوغاز حصارلىرى *aq dè-ñyzuñ boghāz hiçārləri*. — Le détroit ou canal des —, بحر سفيد *bahri séfid boghāzi*. — Le château et le village des —, چناق قلعدسى *tchanāq qal'aci*.

DARDER, v. a., اوق يا جريد *aq dè-ñyzuñ boghāz hiçārləri*. — Frapper avec un dard, اتمق *atmaq*. — Frapper avec un dard, اتمق *atmaq*. — Frapper avec un dard, اتمق *atmaq*. — Frapper avec un dard, اتمق *atmaq*. — Frapper avec un dard, اتمق *atmaq*.

DARDILLÉ, s. f., قرنفل صابى *qarenfil sāpy*, t.

DARIGUE, s. f., دارا سكدسى *dārā sikkèci*, t.

DARNE, s. f., بالق ديلمى *bālyq dilimi*, t.

DARSE, s. f., بر ليپانك ايجى *bir limānuñ itchi*, مندرك *menderék*, t.

DARTRE, s. f., تمرگى *temrégui*, دمركى *demrégui*, t.; قوبا *qoubā*, pl. قواى *qavūabi*, a.

DARTREUX, SE, adj., تمرگىلو *temréguilu*, t.

DATE, s. f., تاريخ *tārikh*, a. — d'une lettre, بر مکتوبك تاريخى *bir mektoubūñ tārikhy*.

DATÉ, E, adj., تاريخلىش *tā-*

rykhlenmich, a.-t.; مورخ *muvèr-rakh*, تحريرا *tahrîren*, a.

DATER, v. a., - تاريخ قومق *tārikh qomaq, iāzmaq*. — Dater de, commencer à, compter sur une chose, تاريخ طومتق *tārykh thoutmaq*, a.-t.

DATIF, terme de grammaire, لافعل لاجله *él-mef'oul li-edjlihi*, a.

DATION, s. f., ويرمه *virmè*, t.; عطا *'athā*, a.

DATISME, s. m., تتابع لالفاظ *tètāb'yl-elfāz ul-mutèrādifet*, a.

DATIVE, adj. fém. (tutèle), وصى *vassii mançoub*, a.

DATTE, s. f., خرما *khourmā*, p.-t.

DATTIER, s. m., خرما اجابى *khourma aghādji*, p.-t.

DATURE, s. f., تاتوله *tā-toula*, t.; جوز مائل *djouz mācil*, a.

DAUBE, s. f., sorte de ragoût, قاورمه *qāvourma*, قزارتمه *qyzārtma*; t.

DAUBER, v. a., faire une daube, قاورمق *qāvourmaq*. — Popul. battre à coups de poings, روق *ioumrouq ourmaq*, t. — Médire, voyez ce mot.

DAUBEUR, s. m. Voy. RAILLEUR, MÉDISANT.

DAUCUS, s. m. Voy. CAROTTE.

DAUPHIN, s. m., پونوس *ionus bālighy*, طوكز بالغى *dhoñouz bālighy*. — Fils aîné du roi de France, فرانجه پادشاهنك *firāntchè pādichā-*

hinuñ ilk evlādi. — Constellation, دلفین *delfin*, a.

D'AUTANT, voyez AUTANT.

DAVANTAGE, adv., زیاده *ziādē*, a. — J'en veux davantage, بودند زیاده ایستم *boundan ziādē istērum*.

DAVÉRIDION, s. m., انکرک یانی *enguerēk iāghy*, t.

DAVID, n. pr., داود *dāvoud*, a.

DAVIER, s. m., دیسجی کلبتانی *dichdji kelbētāni*, t.

DE, prép. de rapport, de lieu; adv. partitif, etc., دن *den*. — Il est venu de Rome, رومدن کلمشدر *romaden guelmichtur*. — De, marque du génitif, le livre de votre père,

التون پدرکرک کتابی *pēderiñyzuñ kitābi*. — Une chaîne d'or, االتون زنجیری *āltoun zindjiri*. — Un verre de vin, برقدح شراب *bir qadēh charāb*. — De, touchant, concernant, دائر *dāir*, اوزرینه *uzerine*.

— Parlons de cet objet, بوماده یه *bou maddēie dāir seūlēchelum*. — De par, adv., par l'autorité, au nom de, طرفندن *tharāfinden*. — De par le roi, پادشاه طرفندن *pādichāh tharāfinden*.

DÉ, s. m., à coudre, بوکسک *iüksuk*. — à jouer, زار *zār*, t.

DÉBACLE, s. f., ou DÉBACLAGE, s. m., action de débarrasser les ports des vaisseaux vides, بوش کپیلری *boch guēmīlērī limānden thachra tchiqarmaci*, لیپان اغزینک آشدرلمه سی *limān aghzinuñ ātchrylmaci*. — Rupture subite de la glace, بوزک

بودن اچلمسی - چوزلمسی *bouzuñ birden atchilmaci, tcheuzulmēci*. —

بوز سوکندیسی - چوزندیسی *bouz seukundici, tcheuzundici*, t. Voy. RÉVOLUTION.

DÉBACLER, v. a., débarrasser les ports, بوش کپیلری لیپاندن طشره *boch guēmīlērī limānden thachra tchiqarmaq*, لیپانک اغزینی *limānuñ aghzini ātchmaq*.

— En parlant des rivières au moment du dégel, بوزلر سوکلمک *bouzar seukulmek*. — La rivière a débâclé cette nuit, بو کیجه نهرک *bou guādjē nehrūñ bouzērī seukuldu*.

DÉBACLEUR, s. m., لیپان اغزینی *limān aghzini ātchturmaq*, اچدرمغه مباشر *mubāchir*, t.

DÉBALLER, v. a., چوزمک *tcheuzmek*, دنکی بوزمق - اچمق *denqui bozmaq, ātchmaq*, t.

DÉBANDADE (à la), adverbe, طارماطغان *dhārmādhāghān*, t. — Laisser tout à la débandade, صالقم صچاق برامق *sālqym satchāq brāqmaq*.

DÉBANDEMENT, s. m., طاغلمه *thāghlama*, t.; تفرق *tēferruq*, a.

DÉBANDER, v. a., détendre, گوشتمک *guevchetmek*. — Délier, ôter une bande, چوزمک *tcheuzmek*, صارغی بی چقارمق *sārghyi tchyqārmaq*. — un arc, یای یاصمق *iāi iāsmaq*. Voy. DÉTENDRE. — Se Débander, v. réfl., se détendre, بوشانق *guevchenmek*, کوشنپک *bochānmaq*. — S'adoucir, en parlan

du temps, کسب ملایمت ا, *kesbi mulāimet it.* — Errer en désordre, طارماطغان او, *dāghylmaq*, او داغلق *dhārmādhaghān ol.*

DÉBANQUER, v. a., بتون بانوقویی, *butun bānqoīi qāldurmaq*; t.

DÉBAPTISER, v. a., اسمی, *ismi dēichturmek*, a.:-1.

DÉBARBOUILLER, v. a., ôter ce qui salit, بولاشغی سلیک - کیدر مک, *boulāchighy silmek, guidermek*, بوزی ییقمق - تمیزلمک, *üzü tāt-qamaq, tēmizlēmek.* — Se Débarbouiller, v. réfl., بوزی ییقانمق, *üzü tātqānmaq*, t.

DÉBARDER, v. a., ادونی ماوندن, *odounimā'onaden tāt nehr souinden tchiqārmaq*, بوшатمق, *bochātmaq*, t.

DÉBARQUÉ, s. m., (nouveau), غریب, *tēni guelmich*, t.; کیدین, *gharīb*, a. — Au débarqué, چیقار ایکن, *guēmīden tchyqār iken.*

DÉBARQUEMENT, s. m., action de débarquer des objets, des marchandises, سفیندن امتعدنک اخراجی, *sefīnēden emt'ānuñ ykhrādji*, قره یه کیدین چقارمه, *guēmīden tchiqārma.* — de troupes, قره یه عسکرک, *qarāie 'askeruñ deukul-mēci.*

DÉBARQUER, v. a. et n., descendre à terre, کیدین چقمق - ایپنمک, *guēmīden tchiqmaq, inmek*, قره یه, *qarāie tchyqmaq*, t. — Retirer ou faire sortir du bâtiment, کیدین چقارمق - ایبدرمک, *guēmīden tchiqarmaq, indurmek.*

DÉBARRAS, s. m., قورتلمه, *qour-*

toulma, t.; خلاص, *khalās*, a.

DÉBARRASSÉ, e, participe pass., قورنلمش, *qourtoulmich.*

DÉBARRASSEMENT, s. m., چیقارمه, *tchyqārma*, t.; اخراج, *ykhrādji*, تخلیه, *takhlīe*, a.

DÉBARRASSER, v. a., ôter l'embaras, قورترمق, *qourtarmaq*, دفع ثقلتی, *syqleti qāldurmaq*, عوایمق ا, *def'i syqlet, avāiq it.* — les rues, سوقاقلردن قابدلغی, *sō-qāqlarden qālabalyghy qāldurmaq*, سوقاقلری اچمق, *soqāqlari atchmaq.* — un endroit, بوшатمق, *bochātmaq*, بوшатمق, *bochātmaq.* — Oter, enlever, کیدر مک, *guidermek.* — Se Débarrasser, v. réfl., ثقلتدن, *qourtoulmaq*, قورنلمق, *syqletten qourtoulmaq.*

DÉBARRER, v. a., طر قازی چیقارمق, *thirqāzi tchiqārmaq*, کیدر مک, *guidermek*, t.

DÉBAT, s. m., چکش, *tchekich.* نزاع, *tchekichmè, nizā'*, معارضه, *mou'āriza.* — Être en —, معارضه اوزره او, *mou'āriza uzrè ol.*

DÉBATER, v. a., سمری قالدورمق, *semeri qāldurmaq, tchyqārmaq.* — un mulet, قاتر اوزرندن, *qātir uzerinden semeri tchiqārmaq.*

DÉBATTRE, v. a., disputer, چکشک, *tchekichmek*, t. — Discuter, مباحثه ا, *bahs it, mubāhacè it.* — une question, بر مسئلهدن, *bir mecelēden bahs it.* — un compte, حسابی تنقییرا, *hyçābi tenqyr it.* — Se Débattre, v. réfl..

چا بالانماق *tchābālāmaq*, چا بالانماق *tchābālanmaq*.

DÉBAUCHE, s. f., dérèglement, عیاشلیق *'aīāchlyq*, a.-t.; عیش *ich u ichret*, a.—Faire—, *aiiāchlyq it*.—Atteinte aux mœurs, فسق و فجور *fysqu sudjour*.—Action de se livrer aux plaisirs de la table, ایچمه *ieūp itchmē*, عیش و نوش *'ych u nouch*.—Débauche d'esprit ou d'imagination, تەوغل مفرطی *tevagghouli moufrythy*.

DÉBAUCHÉ, E, adj., ازغون *azghoun*, ازدرلش *azdurilmich*, بوزغن *bozghoun*, ایاردلمش *atārdilmich*, باشدن چقمش *bāchden tchyqmich*, t.

DÉBAUCHÉ, s. m., عیاش *'aīiāch*, a.

DÉBAUCHER, v. a., ازغون *azghoun it*, ازدرمق *āzūrtmaq*, ایارتیق *āzūrtmaq*, باشدن چیقارمق *bāchden tchiqārmac*.—Se Débaucher, v. réfl., آزماق *āzmaq*, t.

DÉBAUCHEUR, s. m., آزدر بیجی *āzdurēdji*, باشدن چیقار بیجی *bāchden tchyqāridji*, t.

DÉBAUCHEUSE, s. f., آزدر بیجی *āzdurēdji qāry*, t.

DÉBET, s. m., باقی قلان بورج *bāqy qalān bordj*, باقی *bāqy*, a.

DÉBIFFER, v. a. fam., affaiblir, déranger, زبونلماق *zabounlamaq*.

—Visage débiffé, چهره نزار و زبون *tehehrē nizār u zaboun*.—Il a l'estomac débiffé, معده سی ضعیفدر *my'dēci zāifstur*.

DÉBILE, adj., زبون *zeboun*, p.; ضعیف *zā'if*, a.

DÉBILEMENT, adv., زبونلغله *zebounlighlè*, قوتسز اوله رق *qouvvetsiz olaraq*.

DÉBILITANT, E, adj., تضعیف *taz'if iden*, a.-t.

DÉBILITATION, s. f., ضعیفلنماق *zāiflanmaqliq*, ضعیفلنمه *zāiflanma*, a.-t.; اصعاف *yz'āf*, a.

DÉBILITÉ, s. f., زبونلغ *zebounliq*, p.-t.; ضعف *zā'if*, a. Voyez FAIBLESSE.

DÉBILITÉ, E, part. pass., زبونلنمش *zabounlanmich*, t.; مضعوف *maz'ouf*, a.

DÉBILITER, v. a., زبونلتماق *zabounlatmaq*, p.-t.; اصعاف *iz'āf it*, ضعف و برمک *zā'if virmek*.—Se débilitier, v. réfl., زبونلتماق *zabounlanmaq*, ضعیفلنماق *zāiflanmaq*.

DÉBIT, s. m., vente prompte et facile, کچرلک *guetcherlik*, رواج *revādjllyq*, a.-t.; رواج *revālj*.—Trouver débit, être de —, رواج بولماق *revādj boulmaq*.—

Cette marchandise n'est pas de —, *bou malun* بومالک رواجی یوقدر *revādji ioqtur*.—Débit, سوبلمکک *seuilemeklik*; سوز ساتشی *seuz sā-tichi*.—Qui a le débit facile, سوزی *seuzu sou guibi aqār*.—Qui a le débit désagréable, سوزی *seuzu syqteltu* ثقلتلو.

DÉBITANT, E, s., ساتیجی *sā-tidji*, t.

DÉBITÉ, E, part. pass., ساتلش *sāilmich*, سوبلنمش *seuilenmich*, t.

DÉBITER, v. a., vendre, ساتماق *sātmaq*.—en détail, سورمک

m., sortie, چيقه جق بر- يول *tchy-qadjaq ier, iol, iol, t.*; مخرج *makhredj, a.* — Défilé, بوغ-از *boghāz aghzi, aghzi, p.-t.*

DÉBOUCHEMENT, s. m., action de déboucher, تاپمه *atchma, t.* چيقارمهسى *thāpa tchiqārmaci.* — des canaux, سو يوللرينك *sou iollarinuñ atch-turilmaci.* — Passage d'un endroit resserré dans un lieu plus ouvert, boghāz aghzinden *tchyqma.* — Moyen de défaitte pour les billets ou les marchandises, خردجك يولى *khardjuñ ioly, t.* تروبيج طريقى *tervūlj tharyqy.*

DÉBOUCHER, v. a., ôter ce qui bouche, اچمق *atchmaq.* — une bouteille, بر شيشدنك طيهسنى *bir chichènuñ tapacini tchiqarmaq.* — Sortir d'un passage, بوغازدن چقمق *tchyqmaq, boghāzden tchyqmaq.* — Se Déboucher, v. réfl., اچلمق *atchilmag.*

DÉBOUCLÉ, e, participe pass., چوزلمش *tcheuzulmich, t.*

DÉBOUCLER, v. a., dégager l'ardillon d'une boucle, قوپچمهسى *qoytchay tcheuzmek.* — des cheveux, en défaire les boucles, چوزمى *qoytchay tcheuzmek.* — Se Déboucler, چوزلمك *toqa tcheuzulmek.*

DÉBOUILLIR, v. a., - رنكسى *rengui, boitāi deñemek, t.*

DÉBOUQUEMENT, s. m., بوغازدن

boghāzden tchyqma, t. دكز بوغازندن *DEBOUQUER, v. n., deniz tchiqmaq, boghāzden tchiqmaq, t.*

DÉBOURBER, v. a., ôter la bourbe, چقمق *tchāmouri qaldurmaq, tchiqarmaq, tchāmourden temizlemek, tchāmouri guidermek.* — un bassin, حوضى وحلدن تنقيه ا *havouzi vahalden tengyie it.* — Retirer de la bourbe, چاموردن چقمق *tchāmourden tchyqarmaq.* — du poisson, چاموردن بالعى بيقاتمق *bālyghy üqātmaq.* — Se Débourber, v. réfl., چاموردن تميرلنمك *tchāmourden temizlenmek.*

DÉBOURRER, v. a., ôter la bourre, بوك اوفانتيسى چقمق *tūñ oufānticy tchyqarmaq, tchyqarmaq.* — une arme à feu, طيهسنى چقمق *qytyghy tchyqarmaq.* — Se Débourrer, v. réfl., se former aux manières du monde, قواعد معاملات ناسه واقف *qavāydi mou'āmelāti nācè vāqyf ol.* — Débourrer un cheval, باركيري *bārgūiri alichturmaq.*

DÉBOURS OU DÉBOURSÉ, s. m., كيسه سندن چقارلمش پاره *kicè-sinden tchiqarilmich para, pishin, pichin virilen atchè, a.-t.*

DÉBOURSEMENT, s. m., خرج *khardj, a.*

DÉBOURSER, v. a., كيسه سندن

پاره چقروب خرج ا *kicēsinden pāra tchīqarup khardj it*, کیسه دن
خرج ا *kicēden khardj it*.

DEBOUT, adv., sur les pieds, ایاقک طوران *aiāq uzrē*, ایاقک *aiāqta dhourān*, ا.؛ قابما *qāimen*, t.

— Pour les objets, طوران *dhourān*, دیک *dik*, دیکلی *dikili*. — Se tenir—, ایاقک طورمق *aiāqta dhourmaq*, ا. ت. —

Être debout, قائم او *qām ol*. — Faire tenir ou laisser quel-

qu'un debout, ایاقده طوردرمق *aiāqta dhourdurmaq*. — Planter

debout ou mettre droit, دیکنه قوبمق *dikinē qōimaq*. — Passer debout, se

dit des marchandises qui passent par une ville sans décharger, یوک *iuk indurilmeksyzin*.

— En terme de marine, vent debout, absolument contraire, مخالف

قارشو *moukhālif rouziguiār*, روزگار

روزگار *qārchou guelen rouziguiār*. — Nous avons le vent de-

bout, روزگار بزه قارشو کور اییدی *rouziguiār bizē qārchou guelur idi*,

t. — Debout ! debout ! interj. ,

levez-vous, قالقنیز *qālqnyz*.

DEBOUTÉ, e, part. pass., شرعاً

مقبول طوتلماش *cher'en maqboul thoutoulmamich*,

دفع - رد اولنمش *def, redd olounmich*, ا. ت.؛ مردود

merdoud, a.

DEBOUTER, v. a., رد ا *redd it*,

شرعاً مقبول طوتلماش *cher'en maqboul thoutmāmaq*. — Il a été dé-

bouté de sa demande, دعواسی قبل

رد اولندی *da'vāci qabli cher' yden redd oloundou*, a. - t.

DĒBOUTONNÉ, e, participe pass., چوزلمش *deuīmēci tcheuzulmich*, t.

DĒBOUTONNER, v. a., چوزمک *tcheuzmek*, دوکمه لری چوزمک *deuīmēleri tcheuzmek*. — Se Débouter, v. réfl., ôter ses boutons des boutonnières, دوکمه سنی چوزمک *deuīmēcini tcheuzmek*. — Au fig. et fam., parler librement, - یورکی

چورونی اچمق *iurēgui, derouni atchmaq*, ما فی الضمیری کشف ا *mā fizzamīri kechf it*. — Rire à ventre déboutonné, کولمکدن

gulmekten baılmaq.

DĒBRAILLÉ, e, participe pass., کوکسی اچق *qouchāqsiz gueukuçu âtchyq*, t. — Se Débrailer, v. réfl., کوکسی اچمق *gueukuçu âtchmaq*, قوشاقمز او *qouchāqsiz ol*.

DĒBRIDÉ, e, part. pass., اوبانی

ouīāni tchyqarilmich, t.

DĒBRIDEMENT, s. m., اوبان

ouīān tchyqarmaci, t.

DĒBRIDER, v. a., - دزکیندی

dizguīni, ouīāni tchyqarmaq. — Sans débrider, sans interruption, لاینقطع *lā ioungat*.

— Se Débrider, v. réfl., اوبان

ouīān tcheuzulmek.

DĒBRIS, s. m., restes dispersés

d'une chose, قرنندی - قرنتی *qirinti, tukenti*, دوکندی -

دوکنتی *üiqynti*. — de fortune, ییقنتی

mālun tuken-

tyci. — de table, سفره —
 sofa سلکندیسی — دوکندیسی
 silkintyci, tuqyntyci. — d'une ar-
 mée, باقیة السیف baqyiet-usseyf,
 'asker qyryntileri. — Ruine,
 بیرانلق virānlyq, بقیه
 baqyie.

DÉBROUILLÉ, E, participe pass.,
 آچلمش tcheuzulmich, چوزلمش
 atchilmich, قارشقلقدن قورتلمش
 qarychyqlyqten qourtoulmych.

DÉBROUILLEMENT, S. M., آچترلمه
 atchturilma, چوزلمه tcheuzulmè,
 رفع التباس duzeltmè, t.;
 ref'y iltibās, a.

DÉBROUILLER, V. A., mettre de
 l'ordre dans ce qui est confus, آچمق
 atchmaq, چوزمک tcheuzmek,
 قارشقلقدن قورتارمق qārychyqlyq-
 ten qourtarmaq, پچارزدن قورتارمق
 patchārizden qourtarmaq, صرغی
 تنقیح ا; sarguy atchmaq, t.;
 tengyh it, رفع التباس ا; ref'y iltibās
 it. — Expliquer ce qui est difficile,

halli muchkil it. — Se
 Débrouiller, V. réfl., بوشانیق bo-
 chānmaq, آچلمق atchilmaq, t.;
 چوزلمک tcheuzulmek, t.

DÉBROUILLEUR, SE, S., مبیّن-
 mubēini muchkilāt, a.

DÉBRUTI, E, P. pas., پرداهلنمش
 perdahlenmich, t.

DÉBRUTIR, V. A., پرداهلیق per-
 dāhlamaq, دوز-دمدوزا duz, dum-
 duz it, t. Voy. POLIR. — Se Dé-
 brutir, V. réfl., پرداهلنمق per-dāh-
 lanmaq, t.; ا; temellus it.

DÉBRUTISSEMENT, S. M., پرداهلیقه
 perdāhlama, t.; تملیس temlīs, a.

DÉBUCHER, V. N., کیییک
 guëik ormānden چیقماق
 tchiqmaq, t.

DÉBUSQUÉ, E, part. pass., برندن
 ĩerinden چیقارلمش — قومش
 qārylmich, qovmich, t.

DÉBUSQUEMENT, S. M., برندن
 ĩerinden چیقارمه
 tchyqārma, t.

DÉBUSQUER, V. A., chasser d'un
 poste, - قاچرمق — قاچرمق
 ĩerinden چیقارمق qovmaq, qātchur-
 maq, tchyqārmaq, سورمک surmek,
 چلمک tchelmek, t.

DÉBUT, S. M., باشلاییش bācl-
 lāich, باشلانغچ bāchlānghidj,
 فاتحه ا; ibtidā, ابتدا
 fātiha, روع — روع churou'. — Bon
 et beau début, فاتحه خیرته fātihai
 khairiè. — Mauvais — فنا
 فاتحه fenā bāchlānghydj, باشلانغچ
 fatthai qabīha.

DÉBUTANT, E, S., باشلایچی bāch-
 laidji, مبتدی muhtedi, a.

DÉBUTER, V. A., باشلمق bāchla-
 maq, t.; شروع — افتتاح
 churou', iftitāh it. — Il débuta par un mau-
 vais procédé, وضع ناهموار ابله بد
 vāz'y nāhemvār ilè bed
 ciledi.

DEÇA, prép., برو — beru. — En
 deçà, برو طرفه berudè, برو
 tharasta, برو یقاده beru ĩaqāda,
 بو طرفدن bou tharasta,
 بو طرفستان bou tharastan, t.

DÉCACHETÉ, E, part. pass., مهری

سوکلمش - سوکلمش *muhuri âtchyq*, *seukulmich*, t.

DÉCACHETER, v. a., briser le cachet, سوکمک - سوکمک *muhuri âtchmaq*, *seukmek*, t.; مهر *muhur bôzmaq*, *âtchmaq*, p.-t. — Ouvrir une lettre, بر مکتوبی آچمق *bir mektoubi âtchmaq*.

DÉCADE, s. f., اونلق *onlyq*. — Espace de dix jours, اون کونلک *on gunluk*, t.

DÉCADENCE, s. f., disposition à la chute, à la destruction, دوشش *duchuch*, t.; هبوط *üqylich*, t.; هبوط *hubouth*, انهدام *inhidâm*. — Déclin, زوال *zavâl*, انحطاط *inhithâth*. — Il est en décadence, در دوشمده در *duchmêdê dur*. — de l'empire, امر تجارتنک دولت *inhithâthi devlet*. — du commerce, امر تجارتنک *emri tidjâretuñ inhithâthy*.

DÉCAGONE, s. et adj., اون گوشه لو, *on keuchêlu*, t.; معشر الاضلاع *mou'cher ul-azlâ*, a.

DÉCAGRAMME, s. m., اون درهیلو, *on dirhemlu vezn*, t.

DÉCAISSÉ, e, participe pass., چقارلمش *sandouqtan tchyqârilmich*, t.

DÉCAISSER, v. a., صندوقدن *sandouqtan tchyqârmaq*, ykhrâdj it, t.

DÉCALITRE, s. m., بش اوقلو, *bech oqcalu cultchu*, *kil*, t.

DÉCALOGUE, s. m., عشره وصايا الله, *'acharê vaçâiâ oullah*, a.; تکرینک *tañrinuñ bouïourdoughy on sipârîchler*.

DÉCALOTTÉ, e, part. pass., فسی چقارلمش *feci tchiqârilmich*, t.

DÉCALOTTER, v. a., فسی چقارلمش *feci tchiqârmaq*, t.

DÉCALQUER, v. a. Voy. CALQUER.

DÉCAMÈTRE, s. m., تخمیناً اوتوز, ایاق قدر اوزون اولان اولچی *takhmînen otouz aiaq qadar ouzoun olân cultchu*, t.

DÉCAMPÉ, e, part. pass., en fuite, قاچمش *qâchmich*, t. — II a —, قاچدی *qâchtî*.

DÉCAMPÉMENT, s. m., اوردونک *ordounuñ qâlqmaci*, t.

DÉCAMPER, v. n., lever le camp, اوردوی قالدرمق *ordouï qâldurmaq*. — Fuir précipitamment, عجله *adjêlê ilê qâchmaq*.

DÉCAN, s. m., باش اسکی *bâch eski*, عرفت باشی *'yrfet bâchi*, t.

DÉCANTATION, s. f., سوزدرمه *seuzdurmê*, یواش یواش دوکلش *ïavâch ïavâch deukuluch*, t.

DÉCANTER, v. a., سوزدرمک *seuzdurmek*, یواش یواش دوکمک *ïavâch ïavâch deukmek*, t.

DÉCAPELER, v. a., بر کمینک *bir keminik*, دیرک چناقلی و ایری پالاملری *bir guëminuñ direk tchannâglyghy vè iri pâlâmârleri indurmek*, t.

DÉCAPER, v. a., t. de chimie, enlever le vert-de-gris, ژنکاری, *zhenkari*.

چيقارمق - چيدرمك *jenguiäri güidermek, tchyqärmaq, t.* — Décapiter, v. n., — طاغ بورندن آشيق *dhāgh bourunden ächmaq, guetchmek, bourouni ächurmaq, t.*

DÉCAPITATION. V. DÉCOLLATION.

DÉCAPITÉ, e, part. pass., باشى باشى *bāchi këilmich, t.*

DÉCAPITER, v. a., باش - كله *bāch, kellè kesmek, boioun boioun ourmaq, t.*

DÉCARRELER, v. a., اوطنك دوشبه تختلر يي قوپارمق - *odhanuñ duchemè takhtälèrini qopärmaq, tchyqärmaq, t.*

DÉCASYLLABE et DÉCASYLLABIQUE, adj., اون هجألو *on hédjálu, t.-a.*

DÉCATIR, v. a., چوقدنك *tchoqanuñ djiläcini tchyqärmaq, t.*

DÉCÉDÉ, e, adj., اولمش *eulmuch, t.; متوفى mutèveffa, a.*

DÉCÉDER, v. n., اولمك *eulmek, t.; مرد او; vesät it, a.; murd ol, p.-t.*

DÉCELÉ, e, part. pass., ميدانه چيقارلمش *meidänè tchyqärylmich, t.; اولمش kechf olounmich, a.-t.*

DÉCELEMENT, s. m., آچمقلىق *ätchmaqliq, t.; كشف kechf, a.*

DÉCELER, v. a., découvrir un secret, آچيغه - ميدانه چيقارمق *ätchygha, meidänè tchyqärmaq, t.; فاش ا kechf, fāch it, ا ifchā, 'aīān it. —*

un secret, سري آچيق *sirri ätchmaq.* — un crime, جرم و قباحتي *djurm u qabāhati khāridjè ykhrādj it.* — Se Déceler, v. réll., se trahir, دويلهق *doïoulmaq, chouïou' boulmaq.*

DÉCEMBRE, s. m., دكنبريس *dekembris, dekevriss, كانون kiānoun evvel, a.*

DÉCEMMENT, adv., ياقشقلغه *äqichiqlighilè, t.; ادبيله èdebilè, èdeb u èrkiānilè, a.-t. — Agir, se conduire — ادبانه edebānè harèket it, t.*

DÉCENCE, s. f., ادب *èdeb, a.; ياقشقلق äqichiqlyq, ارکان erkiān. — Cela est contraire aux règles de la décence, رسوم احسن ادبه معايردر rouçoumi husni èdebè moughāirdur.*

DÉCENNAL, e, adj., au pl. DÉCENNAUX, qui dure dix ans, اون يىللىق *on üllyq, t. — Qui revient tous les dix ans, هر اون يىلك بر كره عائد her on üldè bir kerrè 'äüd olān.*

DÉCENT, e, adj., ادبلو *èdeblu, يوللو iollu, يراشق iarāchyq, t.*

DÉCEPTION, s. f., الدانه *äldātma, t.; حيله ghahn, هيله hilè, a.*

DE CE QUE, conj., parce que, à بوسبيله كه *zirà ki, bou sèbebilè ki, t.*

DÉCERNÉ, part. pass., donné publiquement, علناً عطا اولنمش *'ale- ren 'athā olounmich, a.-t.*

DÉCERNER, v. a., ييورمق *bouïourmaq, t.; حكمه hukm it, ا*

وېرمک *lukmlè vîrmek*, a.-t. — des récompenses publiques, دولت طرفندن مڪافات وېرمك *devlet tharâfinden mukiâfât vîrmek*.

DÉCÈS, s. m., اولم *eulum*, t.; رحلة *rihlet*, a. — Après وفات *vêfât* وفاتندن صكره *vêfâten soñra*.

DÉCESSER, v. n., طورمامق *dhour-mâmaq*, واز كچمامك *vâz guetch-memek*. Voy. DISCONTINUER.

DÉCEVANT, E, adj., آلدایجی *âldâidji*, t.; غدار *ghaddâr*, a. — Paroles décevantes, كلمات اغفال *kelimâti yghfâl âmiz*. — Déçu, مغبون *aldânmiş*, t.; *aldânmiş*, t.; مغبون *maghboun*.

DÉCEVOIR, v. a., آلداتمق *âl-datmaq*. Voy. TROMPER.

DÉCHAINÉ, E, adj., زنجیبردن *zindjîrden* بوشانیش - قورتلمش *bochânmiş*, *qourtoulmiş*, t.

DÉCHAINEMENT, s. m., بیوک *bouïuk* دارغونلیق *dârghounlyq*, طاریلوب آتش پوشكرمه *dhârylup âtech puchkurmè*, t.

DÉCHAINER, v. a., زنجیبردن *zindjîrden* چقارمق *tchiqârmaq*, زنجیبری چقارمق *zindjîri tchiqârmaq*, زنجیر چوزمك *zindjir tcheuzmek*. — Se Déchainer, v. réfl., زنجیبردن بوشانمق - قورتلیق *zindjîrden bochânmaq*, *qourtoulmaq*. — contre quelqu'un, بر كېسنده حددن زیاده دارلمق *bir kimesnèè hadden ziâde darilmaq*, داریلوب آتش پوشكرمك *darylup âtech puchkurmek*.

DÉCHALANDER, v. a., on dit mieux DÉSACHALANDER, voyez ce mot.

DÉCHALASSER, v. a., باغدن هر كاری چقارمق *bâghden herekleri tchyqârmaq*, t.

DÉCHANTER, v. n., chanter mal ou faux, اصولسز ایرلامق *ouçoulsyz irlâmaq*. — Changer de ton, مقام دكشمك *maqâm deïchmek*. — Au fig., rabattre de ses prétentions, ادعاسنی تقلیل ایت *idd'acini taqlîl it*, a.-t.

DÉCHAPERONNER, v. a., بر چاقرك كوز باغنی چقارمق *bir tchâqyrûn gueuz bâghyni tchyqârmaq*, پچه بی آچمق *petcheïi âtchmaq*, t.

DÉCHARGE, s. m., action de décharger des fardeaux, یوک ایندرمی - چقرمسی *iuk indurmèci*, *tchiqârmaci*, یوک ایندرمه *iuk indurmè*, *tchiqârma*. — Déchargement d'un navire, حوله چبقارمه سی *hamoulè tchyqârmaci*, اخراج حوله *ykhârdji hamoulè*. — Coups d'armes à feu, كله یاخود قورشون یايلمی *kullè iâ khod qourchoun iâilimiy*. — de canon, طوب آتمه سی - بوشالتمه سی *thop âtmaci*, *bochâltmaci*. — Déposition en faveur d'un accusé, تبریه شهادتی *tebrîè chehâdeti*. — Décharge de l'eau d'une fontaine, د'un étang, مصلق *mousslouq*. — des humeurs, دوكلمه سی *akhlâtuñ deukulmèci*. — Allègement, تخفیف *khafisletmè*, تخفیف *takhfis*. — Quittance, ابرا كاغدی *ibrâ kiâghydi*, t.

DÉCHARGÉ, E, part. pass., یوکی
 چیقارلمش *ïuku tchiqārlmich*,
 اخراج اولنمش *ikhrādĵ oloun-*
nich, t.

DÉCHARGEMENT. Voy. DÉCHARGE.

DÉCHARGEUR, s. m., tuyau de
 décharge, صوبی اندره جک کنگ -
 صوبی اولوق *souïi induredjek kunk*,
olouq, t.

DÉCHARGER, v. a., یوکی
 چقمرق *ïuki endurmek*,
 یوک قالدردمق *ïuk*
qāldurmaq. — des ballots, دنک
 یوکلرینی اندرمک *denk ïuklerini*
indurmek. — un crocheteur, حالک
 یوکنی اندرمک *hammāluñ ïukini*
indurmek. — un plancher, دوشمه دنک
 یوکنی قالدردمق *dūchemēnuñ ïukuni*
qāldurmaq. — une arme à feu,
 بوشالتمق *bochālt-*
maq. — son fusil et ses pistolets,
 تیفنک و پشتولرینی بوشالتمق
tufenk vè pichtovlarini bochāltmaq.
 — Tenir quitte, déclarer quitte;
 تبریه *tebrîè it*, تبریه *te-*
brîèi zimmet it. — Se décharger
 d'une affaire sur quelqu'un, بر
 مصالحتی بشقدسنه حواله *bir*
maslahati bachqacîne havâlè it. —
 Décharger un accusé, témoigner en
 sa faveur, بر کمسنه نک تهمتنسزکنه,
 بیر کیمسنه نیک *bir kimesnēnuñ teuhmet-*
syzliguinè chehādet it. — Se dé-
 charger, déposer son fardeau, یوکنی
 اندرمک *ïukini indurmek*. — En
 parlant d'un fleuve, منصب او
 مانشه اول *manceb ol*. — La Maritza (l'Èbre)
 se décharge dans la Méditerranée,

متریح صوبی آق دکزه منصب اولور
merridĵ souïi āq deñizè manceb
olour. — sa bile, sa colère, اوکده سنی
 بوشالتمق *euguiècîni bochātmaq*.

DÉCHARGEUR, s. m., یوک
 ایندریجی - قالدردیجی
ïuk indurid-
dĵi, qālduridĵi, t.

DÉCHARNÉ, E, part. pass. et adj.,
 نخیفی *etsyz*, ارق *ariq*, t.; انسز
nahif, a.

DÉCHARNER, v. a., اتی چیقمرق
 اتسز *etsiz it*,
 کهلردن اتی کسک - صیرمق
guemiklerden eti kesmek, syrmaq,
 گمیگ اتنی صوبمق
guemiguñ etini soïmaq, t. Voy. AMAIGRIR.

DÉCHASSER, v. a., faire sortir de
 force une cheville, برچوی طشره
 ایتیبرمک - چقمرق
bir tchivi thachra ütivirmek, tchyqārmaq.

DÉCHAUMER, v. a., - تارایی
 بیر اقرتمق *tārlāi, ieri aqtar-*
maq, t.

DÉCHAUSSÉ, E, part. pass., qui
 est sans chaussure, یالن ایاقی
ālîn
üāq, t.

DÉCHAUSSEMENT, s. m., آیباق
 قابنی چیقارمه
aiāq qābini tchy-
qārma, اچاک دیبنی چقورلمه
aghādĵuñ dibini tchouqourlatma, t.

DÉCHAUSSER, v. a., ôter les chaus-
 sures, آیباق قابنی چیقارمق
aiāq qābini tchyqārmaq, پاپوش چقمرق
pāpouch tchyqārmaq, چزمه چکمک
tchizmè tchekmek. — un arbre,
 اچاک دیبنی آچمق - چقورلمق
aghādĵuñ dibini ātchmaq, tchou-
qourlatmaq. — les dents, دیش

دیش اتنی صیرمق *dich etini syrmaq.*
— Se Déchausser, v. réfl., کندو *guendu aīaq*
قابنی چیقارمق *qābini tchyqārmaq.*

DÉCHAUSOIR, s. m., instrument
de chirurgie pour déchausser les
dents, دیش اتلرینی صیره جق
diēh etlerini syradjaq ālet, t.

DÉCHÉANCE, s. f., دوشمه *duchmè*,
t.; سقوط *souqouth.* — des droits et
des privilèges, حقوقدن امتیازاندن,
houqouqtan vè imtiāzātien
souqouthy. Voy. DÉPOSITION.

DÉCHET, s. m., اکسکک *eksik-*
lik, اکسلمه *eksilmè*, t.; نقصان
noqsān, a.

DÉCHEVELÉ, e, participe pass.,
صاچی طاغلمش *sāchi dāghil-*
mich, t.

DÉCHEVELER, v. a., صاچنی
طاغلمش *sāchini dāghitmaq*,
صاچی قارش مورش ا
sāchi qārsh mourich it, t.

DÉCHEVÊTRER, v. a., آتک یولارن,
چیقارمق *ātuñ ioularin tchyqār-*
maq, t.

DÉCHIFFRABLE, adj., اوقونور,
سوکیلور *seukilur*, t.; حلّی
هاللی ممکن اولان *hally mumkin olān*,
a.-t. — Cela est déchiffable, بونک
bounuñ hally mum-
kindur.

DÉCHIFFRÉ, e, participe pass.,
حل اولنمش *oqounmich*,
hall olounmich, a.-t.

DÉCHIFFREMENT, s. m., اوقونیه
آچمه *atchma*, t.; حلّ
hall, a.

DÉCHIFFRER, v. a., lire ou expli-

quer ce qui est écrit en chiffres,
رقم یازوسی اوقومق *raqam tāzouci*
oqoumaq, حروف معبوده یی
houroufi ma'houdèi
atchmaq, oqoumaq. — Résou-
dre une difficulté, حل ا
bir muchkili hall it. — quelqu'un,
برکسنه نک کزلو مرامنی اکلمق
bir kimesnènuñ guizlu merāmini añ-
lamaq.

DÉCHIFFREUR, s. m., رقّام
بازوسنی اوقوبان *raqāni tāzoucini*
حروف معبوده یی اچان -
houroufi m'ahoudèi
atchān, hall ididji, a.-t.

DÉCHIQUETER, v. a., découper
par taillades, دوغرامق *doghrāmaq*,
پارچه پارچه کسک *pärtcha pār-*
tcha kesmek, t.

DÉCHIQUETEUR, s. m., پارچه
پارچه کسجی *pärtcha pärtcha ke-*
cıdji, t.

DÉCHIQUETURE, s. f., کسک *ke-*
cik, t.

DÉCHIRAGE, s. m., سوکمه *seuk-*
mè, t.

DÉCHIRANT, e, adj., ک—وکل
سینه *gueuñul iıyđji*, t.; ییتیجی
sinè khyrāch, p.

DÉCHIRÉ, e, part. pass., یرتق,
irtıyq, یرتلمش *irtilmich*.

DÉCHIREMENT, s. m., یرته *ürt-*
ma, t.; خرق *kharq*, a.

DÉCHIRER, v. a., mettre en pièces
sans trancher, یرتمق *ürtmaq*,
خرق - شق *chaqq, kharq it*,
a.-t.; پارچه پارچه ا
pärtcha pār-
tcha it. — un vêtement, رویا

اڤراتمق - ڤرتمق *roubā irtmaq*,
iprātmaq. — les entrailles, اڤچى
 صيزلتمق *itchi syzlatmaq*. — un
 papier, بر كاغدى ڤرتمق *bir kiā-*
ghydi irtmaq. — Quelqu'un par des
 calomnies, بر كسندنگ عرضن
 بوزمق *bir kimesnènuñ 'yrzin boz-*
maq, عرض ا *hetki 'yrz it*. —
 Se Déchirer, v. réfl., ڤرتلمق *irtil-*
maq.

DÉCHIREUR, s. m., سو كيجى
seukudji, ڤرتيجى *irtidji*, t.

DÉCHIRURE, s. f., ڤرتش *irtich*,
 ارتيق *irtyq*, t.; خرق *khārq*, a. —
 Vous avez une déchirure à votre ha-
 bit, روبا كزده بر ڤرتق واردر
roubān'yzdè bir irtyq vārdur.

DÉCHOIR, v. n., دوشمك *duch-*
mek, t.; حالندن دوشمك *hālın-*
den duchmek. — Perdre de son cré-
 dit, اعتبارندن دوشمك - ساقط او
'ytibārinden duchmek, sāqyth ol,
 عياري دوشمك *'aīāri duchmek*.

DÉCHOUER, v. a., t. de marine,
 اتورمش كهي يى قالدروب ڤورتك
otourmich guemü qāldurup ıurut-
mek, t.

DÉCHU, e, part. pass., دوشمش
duchmuch, t.; ساقط *sāqyth*, a.

DÉCIDÉ, e, part. pass. et adj.,
 قرار بولمش كسلمش *kēcūlmich*,
 قرار مقرر *mouqarrer*,
 بتمش *bitmich*, مسلم *musellem*, a.-t.
 Voy. RÉSOLU.

DÉCIDÉMENT, adv., البته *elbettè*,
 وجه مقرر اوزره قطعاً
vedjhi mouqarrer uzrè, a.-t.

DÉCIDER, v. a., résoudre, arrê-
 ter, conclure, كسمك *kesmek*, t.;

قرار وڤرمك *qarār vırmek*. — Juger,
 حكم ا *hukm it*. — un procès, دعوايى
davāi fasl it. — une ques-
 tion, ماده كسمك *māddèi kesmek*.
 — une affaire, فيصل بر ماده يه
bir maddèi feiçal vırmek.
 — Terminer, بترمك *biturmek*. —
 Ordonner, disposer, بيورمق
bouïourmaq. — C'est à vous à en
 décider, حكمى سرك رايكزه
hukmi sizūñ rēinyzè menout-
thur. — Décider quelqu'un, الزام
 ارضا ا *ilzām, irzā it*. — Cette rai-
 son m'a décidé, دليل بنى الزام
bou delıl beni ilzām eiledi,
 ا.-t. — Se Décider, v. réfl., قرار
 وڤرمك *qarār vırmek*. — à une
 chose, بر شيه قرار وڤرمك
qarār vırmek.

DÉCIMABLE, adj. m. et fém.,
 اونده لقلو *ondèlyqlu*, t.; تحسنت
 التعشير *taht ut'achır*, a.

DÉCIMAL, e, adj., terme d'arith.,
 عشري *'acherü*. — Calcul, حساب
 عشري *hyçābi 'acheri*, a.

DÉCIMATEUR, s. m., اونده لقيجى
ondèlyqdji, t.; عشر ديوشر
euchr devchuridji, a.-t.

DÉCIMATION, s. f., اونك بر آلمه
ondè bir ālma, t.

DÉCIMAUX, adj. pl. m. Voy. DÉ-
 CIMAL.

DÉCIME, s. m., contribution de la
 dixième partie des biens, اونك بر
ondè bir, اونك ليق *ondèlyq*, t.;
 عشر المال *'euchr ul-māl*, a. — Mon-
 naie, la dixième partie du franc,

بر فرانگك عشرى يعنى ايكى
 سول *bir frānghuñ 'euchry i'ani iki*
sol, t.

DÉCIMER, v. a., prendre un sur
 dix, اوندك بر الموق *onda bir ālmaq.*
 — des soldats, بهر اون نفراتدن
 — *des soldats, beher on ne-*
feratten birini ālup teedib it.

DÉCINTRER, v. a., كهر قابلرينى
 كهر قابلرينى *kemer qāloul-*
lérini qopārmaq, tchyqārmaq, t.

DÉCIPER, v. a., t. de pratique.
 Voy. ABUSER, TROMPER.

DÉCIRER, v. a., ôter la cire, موم
 موم *moum syvācini*
tchyqārmaq, t.

DÉCISIF, VE, adj., qui décide,
 قطعى *ich kécîdji, t.*; قطعى
qath'y. — Jugement — حكم
 حكم *hukmi qāh'y, fā-*
cyl. — Décisif, qui termine, achève,
 ايش بتوريجى *'ich biturîdji.* — Es-
 prit, ton décisif, رأينه مصرر *reîné*
moucyrr, qāth'y.

DÉCISION, s. f., résolution, قرار
 قرار *qarār, فصل fasl, فيصل feïçal,*
 جزء نيت *djezmi nüet.* — juridi-
 que, حکم *heuddjet, حکم hukm.*
 — royale, حکم پادشاهى *hukmi*
pādichāhi. — d'un mufti, فتوا
fetvā, a.

DÉCISIVEMENT, adv., قطعىجه *qa-*
th'ydjè, قطعاً qath'en, جزءاً djez-
men, a.

DÉCISOIRE, adj. m., serment dé-
 cisif, نزاعى كسدجك يمين *nizā'i*
kecedjek iemîn, a.-t.

DÉCLAMATEUR, s. m., چاغرىجى

خطبه او قویجى *tchāghiridji, t.*;
 خطبه او قویجى *khotba oqouïdji, khatyib,*
 متکلم *mutekellim, a.*

DÉCLAMATION, s. f., خطابه *khy-*
thābet, کلام kelām, تکلم tekellum,
 فن خطابت, فن خطابت
a. — L'art de la — fenni khythābet. — Entendre bien
 فن خطابتد آشناو, فن خطابتد آشناو
fenni khythābetè āchinā ol.

DÉCLAMER, v. a., réciter à haute
 صوت بلند ايله سويلدك *savti bulend ilè seüilemek, a.-t.*

DÉCLAMER, v. n., invectiver
 بر کمسندیى *— بر کمسندیى*
 ازارلمق *bir kimesnèi āzārlamaq,*
 بر کمسندیه قارشو چاغرمق *bir ki-*
mesnèi qārchou tchāghyрмаq.

DÉCLARATEUR, s. m., علنا اعلان
 علنا اعلان *'alenen 'ilān ididji, a.-t.*

DÉCLARATIF, IVE, adj., بيان
 بيان *beiān ididji, a.-t.*; مبین
 مبین *mubeïen ulhāl, a.*

DÉCLARATION, s. f., بيان *beiān,*
 اعلان *taqrîr, خبر khaber, اعلان*
ilān. — juridique, اعلام *glām.* —
 اعلان سفر - حرب *de guerre, اعلان*
'ilāni sefer, harb. — officielle,
 اعلامى رسمى *resmi 'ylāni.* — Dé-
 claration, en terme de pratique,
 مفردات دفتري *mufredāt defteri.*

DÉCLARATOIRE, adj. des deux
 genres, اعلامى *ilāmii.* — Acte —
 بيان حالى حاوى اعلام شرعى
 اعلام *beiāni hālî hāvî 'ylāmi cher'y,*
'ylām, a.

DÉCLARER, v. a., بلدرمك *bil-*
 بلدرمك *durmek, خبر ویرمك khaber vîr-*

mek, اعلان *beñān it*, - انبا - بيان ا
 اظهارا *ylān, imbā, izhār it*. — la
 guerre, حرب ا *'ylāni*
sefer, harb it. — ses intentions à
 quelqu'un, مراد و مرآمنی بر کهنه به
 ا *murād u merāmini bir ki-*
mesnēè beñān it. — Manifester par
 autorité publique, طرف شرعدن
 ا *tharafi cher'yden beñān it*.
 — Se Déclarer, v. réfl., s'expli-
 quer, مرآمنی اچغه قومق
merāmini atchygha qomaq. — Se faire con-
 naître, ميدانه *bellu ol*, او
 چيقق *meñdānè tchyqmaq*. Voyez
 SE MANIFESTER.

DÉCLASSER, v. a., t. de marine,
 دونانه عسكرندن چيقارمق
donānma 'askerinden tchyqārmaq, t.

DÉCLIC OU DÉCLICQ, s. m., اربوز,
vāriouz, t.

DÉCLIMATER, v. a., بر نباتاتى
 يكي بر هواسنه اليشترمق
bir nē-
bātāti iēni bir havācinè alichtur-
maq, t.

DÉCLIN, s. m., اشاغيلنمه *achā-*
ghylanma, صوڪ *soñ*, زوال *zavāl*,
 انحطاط *inhithāth*. — de la lune,
 ايك اڪسلهسى *āiūñ eksilmēci*.
 — du jour, فهارت زواله ميلي
nē-
hāruñ zavālè meili.

DÉCLINABLE, adj. des deux genres,
 t. de gramm., ممكن لا اعراب
mum-
kin ul-'yrāb.

DÉCLINAISON, s. f., des astres,
 خط
 استوادن كواكبك ابعاد وانحرافى
khatthy istivāden kevākibuñ ib'ād u
inhirāfi, ميلان الكواكب *meilān*
ul-kevākib. — australe, ايلان

جنوبى *meilāni djènoubii*
 كوكب *kevkeb*. — de l'aiguille aimantée,
 پوصله ايكنه سنك ميلانى
pouçola ignēcinuñ meilāni. — du soleil,
 ميل *meili çems*. — d'un nom,
 t. de gramm., اعراب *'rāb*.

DÉCLINATION, s. f., ايش *inich*,
 t.; انحراف *inhirāf, a*.

DÉCLINATOIRE, s. m., acte par
 lequel on décline une juridiction,
 اعذار ناهية الحق القضا
i'zāri nā-
hūet ul-haqq ul-qazā, a.

DÉCLINER, v. n., baisser, pen-
 cher vers sa fin, اشاغيلنمق
achā-
ghylanmaq, صوكنه وارمق
soña
vārmaq, انمك *inmek, t.*; هبوط
hubout it, انحراف *inhirāf it*.

DÉCLINER, v. a., - تصريف
 ا *tasrif, y'rāb it, a.-t.* —
 Décliner son nom, le dire, ادينى
 سوبليك *ādini seuilēmek*. — une
 juridiction, حكم قضاي انكار ا
hukmi qazāi inkiār it. V. DÉCHOIR.

DÉCLIVITÉ, s. f., ايش *inich, t.*;
 حدور *hadour, a*.

DÉCLOITRER, v. a., مناستردن
 چيقارمق - اخراج ا
monāstirden
tchyqārmaq, ykhrādj it. — Se Dé-
 cloître, v. réfl., مناستردن چيقماق
monāstirden tchyqmāq, ترك مناسترا
terki monāstir it, a.-t.

DÉCLORE, v. a., اچق *atchmaq*,
 چيت ديوارى قالدرمق - سوکک
tchît divāri qāldurmaq, seukmek.
 — Déclos, ديوارسز اچق *atchyq*,
divārsyz.

DÉCLOUÉ, E, part. pass., اڪسرى

سوگلمش - چيقارلش *eksəri tchy-qārilmich, seukulmich, t.*

DÉCLOUER, v. a., اکسری *eksəri tchy-qāрмаq, seukmek, ميخ قوپورمق mikh qoparmaq, t.*

DÉCOCHÉ, e, part. pass., ائلش *âtilmich oq, t.*

DÉCOCHÉMENT, s. m., اوق *oq âtylmaci, t.*

DÉCOCHER, v. a., اوق ائتمق *oq âtmaq.*

DÉCOCTION, s. f., قينايش *qai-nâich, t.*; مطبوخ *mathboukh, مغلاب moughlâb, a.-p.* — de chiorée, هندبا مطبوخي *hindibâ mathboukhy.*

DÉCOIFFER, v. a., باش اورتپسى *bâch eurtici tchiqarmaq, چيقارمق sârghy tchyqarmaq.* — Défaire la coiffure, صارغى *sârghy bozmaq.* — Dé ranger les cheveux, صاچى طاغتمق *sâ-tchi dhâghytmaq.* — une bouteille, بر بوقالى اچمق *bir boqâli âtchmaq, t.* — Se Décoiffer, v. réfl., فسنى چيقارمق *chap-qacini, fécini tchiqarmaq.*

DÉCOLLATION, s. f., action de couper le cou, باش كسمهسى *bâch kesmeci.* — Ne se dit qu'en parlant du martyr de saint Jean-Baptiste, حضرت يحيىانك بوينى *hâzrêti îahîânûn boïouni ouroulmaci.*

DÉCOLLÉ, e, part. pass., باشى *bâchi kesmich, بويون bouïoun ourmich, t.*

DÉCOLLEMENT, s. m., action de

décoller, ياپشمش اولان نسندهي *ïâpichmich olân nesnêi qoparma, t.*

DÉCOLLER, v. a., détacher ce qui est collé, طوتقالى سوگلمك *thoutqâli seukmek, ياپشمش اولان ïâpichmich olân nesnêi qoparmaq.* — Couper la tête, بويون باشى كسمك *bouïoun ourmaq, كله كسمك kellè kesmek.* Voy. DÉCAPITER. — Se Décoller, v. réfl., طوتقالى *thoutqâli seukulmek.*

DÉCOLLÉ, e, partic. pass., طوتقالى سوگلمش *thoutqâli seukulmich, t.*

DÉCOLLETER, v. a. et n., كوكسى *guieukuçu âtchmaq.* — Se Décolleter, v. réfl., - كوكسنسى *guieukuçunu, omouzini âtchmaq, t.*

DÉCOLORATION, s. f., رنگ *renk azâltmaci, تقليل لون rensizlik, taqlîli levn, a.*

DÉCOLORÉ, e, part. pass., رنگسىز *rengsyz, رنگى بوزق rengui bozouq.* — En parlant d'une personne, بگزى چهرهسى - بگزى بوزق *tchehrêci, beñzi bozouq, صولمىش solmych, t.*

DÉCOLORER, v. a., effacer la couleur, رنگى بوزمق *rengui bozmaq.* — Faire perdre la couleur du visage, بگزى بوزمق *beñzi bozmaq.* — Se Décolorer, v. réfl., رنگى *rengui bozoulmaq, t.*

DÉCOMBRER, v. a., ديوار و طاش *divâr rê thâch qyrintici qâldurmaq, مولوسى*

والدرمق *moloey qāldurmaq*, t.

DÉCOMBRES, s. m. pl., دیوار *divār vè thāch qyrintici*, مولوس *molos*, t.

DÉCOMMANDER, v. a., خلافتنه *khylāfinè ismārlamaq*, a.-t.

DÉCOMPOSÉ, e, partic. pass., چوزلوب آیرلمش *tcheuzulup āiril-mich*, t.; منحل *munhall*, a.

DÉCOMPOSER, v. a., séparer les

parties, چوزوب آیرمق *āirmaq*, چوزوب آیرمق *tcheuzup āirmaq*, حل *hall it*, تفریق *tefrīq it*. — Décomposer les corps mixtes par l'action du feu, اجسام مرکبیهی آتش قوتیله *edjsāmi murekkebèi ātech qouvetilè hall it*. — Décomposer une idée, un discours, l'éclaircir,

چمق *ātchmaq*. — En t. de médecine, atténuer, dissoudre, تحلیل *tahlīl it*. — Se Décomposer, v. réfl., se gâter, بوزلمق *bozoulmaq*, چورنمک *tchurunmek*. — Se séparer, آیرلمق *āirilmaq*.

DÉCOMPOSITION, s. f., résolution d'un corps dans ses principes, اجزانیك آیرلمسی *edjzānun āiril-maci*, چوزلوب آیرلمسه *tcheuzulup āirilma*, t.; حل *hall*, انحلال *inhilāl*, a. — du sang, انفساخ دم *infiçākhi dem*. — Action de se corrompre, چورنمکک *tchurunmeklik*.

DÉCOMPTE, s. m., ایندرمه *indurmè*, t.; تنزیل *tenzil*, a.

DÉCOMPTÉ, e, participe pass., ایندرلمش *indurilmich*, t.; تنزیل *tenzil*, a.

DÉCOMPTER, v. a., rabattre sur une somme, ایندرمک *indurmek*, آشانق وارمق *āchāghy vāрмаq*, حسابدن ایندرمک - آشانق *hycābden indurmek*, آشانق وارمق *āchāghy vāрмаq*. — Décompter, v. n., rabattre de l'opinion qu'on avait d'une affaire, d'une personne, آشانق وارمق *āchāghy vāрмаq*. — Il aura bien à décompter, خپایچه آشانق وارله جق واردر *khañlīdjè āchāghy vāriladjaq vārdur*.

DÉCONCERTÉ, e, part. pass., troublé, شاشمش *chāchmich*, متحیر *mutehaiür*, حیران *haiürān*, a.

DÉCONCERTEMENT, s. m., تحیر *tèhaiür*, حیرت *hairet*, a.

DÉCONCERTER, v. a., troubler, interdire, شاشمق *chāchirmaq*, حیرته برامق *hairetè brāmq*. — Rompre les mesures, les desseins, تدبیری بوزمق *tedbīri bozmaq*. — Se Déconcerter, v. réfl., شاشمق *chāchmaq*, پوصله یی شاشمق *pouçoulaü chāchurmaq*, متحیر *mutehaiür ol*, حیران *haiürān*, a.-t.

DÉCONFIRE, v. a.; ce mot est vieux et ne se dit plus que dans le style burlesque, بوزمق *bozmaq*, یتمق *üqmaq*, t.

DÉCONFITURE, s. f. Voyez DÉFAITE, FAILLITE.

DÉCONFORT, s. m. Voy. DÉSOLATION, DÉCOURAGEMENT.

DÉCONFORTER, v. a., vieux mot. Voy. DÉCOURAGER.

DÉCONSEILLER, v. a., خلافتنه *khylāfinè eugut vür*

اولندهش *tenzil olounmich*, a.-t.

DÉCOMPTER, v. a., rabattre sur une somme, ایندرمک *indurmek*, آشانق وارمق *āchāghy vāрмаq*, حسابدن ایندرمک - آشانق *hycābden indurmek*, آشانق وارمق *āchāghy vāрмаq*. — Décompter, v. n., rabattre de l'opinion qu'on avait d'une affaire, d'une personne, آشانق وارمق *āchāghy vāрмаq*. — Il aura bien à décompter, خپایچه آشانق وارله جق واردر *khañlīdjè āchāghy vāriladjaq vārdur*.

DÉCONCERTÉ, e, part. pass., troublé, شاشمش *chāchmich*, متحیر *mutehaiür*, حیران *haiürān*, a.

DÉCONCERTEMENT, s. m., تحیر *tèhaiür*, حیرت *hairet*, a.

DÉCONCERTER, v. a., troubler, interdire, شاشمق *chāchirmaq*, حیرته برامق *hairetè brāmq*. — Rompre les mesures, les desseins, تدبیری بوزمق *tedbīri bozmaq*. — Se Déconcerter, v. réfl., شاشمق *chāchmaq*, پوصله یی شاشمق *pouçoulaü chāchurmaq*, متحیر *mutehaiür ol*, حیران *haiürān*, a.-t.

DÉCONFIRE, v. a.; ce mot est vieux et ne se dit plus que dans le style burlesque, بوزمق *bozmaq*, یتمق *üqmaq*, t.

DÉCONFITURE, s. f. Voyez DÉFAITE, FAILLITE.

DÉCONFORT, s. m. Voy. DÉSOLATION, DÉCOURAGEMENT.

DÉCONFORTER, v. a., vieux mot. Voy. DÉCOURAGER.

DÉCONSEILLER, v. a., خلافتنه *khylāfinè eugut vür*

mek, ا منع *men' it*, a.-t. Voy. DIS-SUADER.

DÉCONSIDÉRATION, substant. fém., اعتبار سزلق *'ytibärsyzlyq*, a.-t.

DÉCONSIDÉRÉ, E, part. pass., اعتبار سز *'ytibärsyz*, a.-t.

DÉCONSIDÉRER, v. a., اعتبار سز ا *'ytibärsyz it*, a.-t.

DÉCONSTRUIT, E, participe pass., اجزاسی *tcheuzulmuch*, چوزلمش

edjzäci äirilmich, ابرلمش

DÉCONSTRUIRE, v. a., چوزمک *edjzäcini äirmaq*, اجزاسنی ابرمق *tcheuzmek*, t.; فسخ ا *feskh it*, ا.-t.

DÉCONTENANCE, s. f., شاشقنلق *chächqynlyq*, گوز قورقوسی *guez qorqouçou*, t.; تحجیر *têhäiur*, a.

DÉCONTENANCÉ, E, part. pass., متحجیر *chächmich*, t.; شاشمش *têhäir*, a.

DÉCONTENANCER, v. a., شاشمق *chächurmaq*, t.; بر کمسنه نک *bir kimesnënuñ vaz'i khoulqicini bozdurmaq*, a.-t. — Se décontenancer, شاشمق *chächmaq*.

DÉCONVENUE, s. f., malheur, بختسزلک *bakhtsizlik*, p.-t.

DÉCOR, s. m. Voy. DÉCORATION.

DÉCORATEUR, s. m., زینت بزهدیجی *zinet viridji*, و بر بجی *bezëdîdji*, دوناداجق شیلر یپان *donädädjaq cheiler iapän*, t.

DÉCORATION, s. f., action de décorer, بزهدمگک *donätma*, بزهدمگک *bezemeklik*, a.-t. — Ornement, embellissement, زینت *zinet*, a.; آرابش *äräüch*, p. — Marque d'hon-

neur, نشان *nichän*, a. — de la Légion-d'Honneur, لژیون دونور *lejioun doneur nichäni*. — de Turquie, نشان افتخار *nichäni ifikhär*. — Décoration de théâtre, تیاترو طاقمی *tiätro thäqymi*.

DÉCORDER, v. a., ایپی چوزوب *ipi tcheuzup bozmaq*, ایپی چوزمک *ipi tcheuzmek*, t.

DÉCORER, v. a., orner, دوناتیق *donätmaq*, بزهدمک *bezemek*, t.; چوزمک *zinet virmek*, a.-t.; زینتلمک *zinetlemek*. — Donner une marque d'honneur, نشان *nichän virmek*, p.-t.

DÉCORUM, s. m., رسم ادبی *resmi edebi*, وقایه رسم ادبی *riqäüci resmi edebi*, a. — Observer le —, رسم ادبی وقایه *resmi edebi riqäü it*.

DÉCOUCHER, v. n., اوندن طشره *evinden thachra iätmaq*, یاتیق *iabändë iätmaq*, t.

DÉCOUDRE, v. a., سوکمک *seukmek*, دیکشی سوکمک *dikichi seukmek*. — la doublure d'un vêtement, روبه نک استارینی سوکمک *roubanuñ astarini seukmek*. — Se Découdre, v. pro., سوکلک *seukulmek*, دیکش سوکلک *dikich seukulmek*. — En Découdre, v. n., en venir aux mains, دوکشمک *deuüchmek*, t.

DÉCOUSU, E, adj., سوکلمش *seukulmuch*, دیکشی سوکلمش *dikichi seukulmuch*. — En parlant du style, رابطه سز *räbouthasyz*. — Propos —, رابطه سز سوزلر *räbouthasyz seuzler*. — C'est une phrase décousue,

در نامربوط بر عباره *bir namerbouth bir 'ybarè dur.*

DÉCOULANT, E, adj., صیـز یـلـوب
دوکیلان - *syzylyp aqān, deukulan, t.*; سایل *sāil, a.*

DÉCOULEMENT, s. m., آزر آزر
دوکلمه - *azar āzar āqma, deukulmè.* — des humeurs, صیـز یـلـوب
دوکلمه سی *akhlāthuñ syzylyp deukulmèci, t.*

DÉCOULER, v. n., couler peu à peu, آزر آزر آقی *āzer āzer āqmaq,* صیـز یـلـوب آقی - *syzylyp āqmaq, deukulmek, t.* — Au fig., résulter, émaner, حاصل او *hācy ol,* نشات - *nech' aet, muntidj ol, a.-t.*

DÉCOUPER, v. a., couper par morceaux, دوغرامق *doghrāmaq,* اوفاق اوفاق *kesmek,* اوفاق اوفاق *oufāq oufāq kesmek,* قریمق *qyrpmaq.* — du drap, du satin, چوقده و قطفیغه قرقمق *tchoqa vu qadhifè qyrpmaq.*

DÉCOUPEUR, s. m., قرقیجی *qyr-qydji, t.*

DÉCOUPLER, v. a., détacher ce qui est couplé, چفتن بوزمق *tchiftin bozmaq.* — des chiens, کوپکلی *keupekleri bir birinden tcheuzup qot-vermek.* — Bien découpé, آوزون و اینجه بویلو *ouzun vè indjè boilu.*

DÉCOUPOIR, s. m., بر نوع مقص *bir nev' y maqas, t.*

DÉCOUPURE, s. f., قرقمه *qyrpma.*

— fine, آنچه قرقمه *indjè qyrpma.*
— grossière, قبا قرقمه *qabā qyrpma.*
— Action de découper, دوغرامه *doghrama, t.*

DÉCOURAGÉ, E, adj., غیرتی
کسلش *ghāireti kecilmich.*

DÉCOURAGEANT, E, adj., غیرتی
فتور کتورن *ghāireti këcen, futour gueturen, a.-t.*

DÉCOURAGEMENT, s. m., غیرت
ايشقلىق *ghāiret kecilmè,* ايشقلىق *āpichyqlyq,* آپشمه *āpichma, t.*; فتور *futour, a.* — Tomber dans le — فتوره کرفتار او, *futourè gueriftār ol, a.-t.*

DÉCOURAGER, v. a., غیرتی کسمک
کسزا *ghāireti kesmek, iureksiz it,* فتور کتورمک *futour gueturmek, a.-t.*; آپشدرمق *āpychturmaq,* ايشقلىق کتورمک *āpychyqlyq gueturmek.* — Se Décourager, v. réfl., غیرتدن دوشمک *ghāiretten duchmek,* غیرتی *iureksiz ol,* فتوره غایب او *ghāireti ghaïb it,* کرفتار او *futourè gueriftār ol.*

DÉCOURS, s. m., décroissement de la lune, آیک اکسلمه سی *āiun ekilmèci;* se dit aussi du déclin des maladies. Voy. DÉCLIN.

DÉCOUSU, E, adj., سوکلمش *seukulmich; t.* Voy. DÉCOUSU.

DÉCOUSURE, s. f., سوک *seukuk,* سوک بر *seukuk ier, t.* — Ce n'est pas une déchirure, mais une décou-sure, دکل سوککدر *irtyq deil, seukuktur.*

DÉCOUVERT, E, adj., آچلمش
اچق *atchilmich, atchyq, t.*

مکشوف *mekchouf*. — Manifesté, بشو *bellu*, t.; اشکار *achikiār*. — Nu, چپلاق *tchiplaq*. — En parlant d'un pays, قلیل الاشجار *qalil ul-echdjār*, a. — A découvert, en plein air, برده *âtchyq ierdè*, اورتوسوز *eurtusuz*. — Manifestement, اشکاره *achikiārè*, آچقدن *âtchyqten âtchygha*. Voy. TROUVÉ, INVENTÉ.

DÉCOUVERTE, s. f., action de découvrir, میدانه بولش *boulich*, میبدانه *meïdânè tchyqârma*, چپقارمه *kechf*, a. — Lors de la découverte de l'Amérique, اقلیم امریقانک کشفی وقتنده *ameriqânũ kechfi vaqtindè*. — Invention, ایجاد *idjād*.

DÉCOUVREUR, s. m., میداننده *meïdânè tchyqârân*, t.; چپقاران *kiächif*, a.

DÉCOUVRIRE, v. a., ôter ce qui couvre, اورتوبی *âtchmaq*, اورتومق *curtuũ qâldurmaq*. — une chose quelconque, برشیک *bir cheiũ curtuçunu qâldurmaq*. — Faire connaître ce qui était caché, میداننده *meïdânè tchyqârmaq*, چپقارمه *khâridjè tchyqârmaq*, کشف *kechf it.* — un secret, رازا *kechfi râz it.* — Laisser voir, آچماق *âtchmaq*. — Manifester, کوسترمک *gueustermek*, اظهار *izhâr it.* — Voir de loin, کورمک *ouzâqten guernmek*. — Commencer

à apercevoir, سزیمک *sezmek*, تشخیص - فرق *techkhys, farq it.* Voy. INVENTER, TROUVER, PÉNÉTRER. — Se découvrir la tête, باش *bâchi âtchmaq*, باش اورتیسنی چپقارمق *bâch curtuçunu tchyqârmaq*. — S'ouvrir, آچماق *âtchilmaq*, سیرینی سوبلیک *sirrini seuilemek*, a.-t. — Je me suis découvert à lui, ضمیر ایلدم *añâ kechfi zamîr eilèdum*.

DÉCRASSER, v. a., کیرری *kiri tchyqârmaq*, کیدرمک *guidermek*, تمیزلمک *temizlemek*, t. — la tête, باشک *bachuũ kirini guidermek*. — Au fig., polir un homme grossier, تربیه *terbiè it.* — Se Décrasser, v. réfl., تمیزلنمک *temizlenmek*.

DÉGRÉDITEMENT, s. m., اعتباردن *'ytibârden duchmè*, کسر *kesri 'ytibâr*, a.-t.

DÉGRÉDITER, v. a., ôter le crédit, اعتباردن دوشرمک *'ytibârden duchurmek*, a.-t. — Faire perdre à quelqu'un l'estime ou l'influence qu'il avait, ختل کتورمک *'ytibârè khalel gueturmek*, اعتباری *'ytibâri bozmaq*. — Se Décréditer, اعتباردن دوشمک *'ytibârden duchmek*.

DÉCRÉPIT, e, adj., بونامش *bounâmich*, پک *qodjâmân*, اختیار *pek ykhlîâr, qodja*, t.; قوجه *fertout*, a. — Femme décrépite, قوجه مان *qodjamân qâry*.

DÉCRÉPITATION, s. f. Voyez PÉTILLEMENT.

DÉCRÉPITER, v. n., پتلامق *patlāmaq*, چاتردامق *tchātirdāmaq*, t.

DÉCRÉPITUDE, s. f., پك قوجه ليق *pek qodjaliq*, قوجه مانلق *qodjamānlyq*, t.; هرم *herem*, فرتوتى *fer-touti*, قحومه *qouhoumet*, a. — Atteindre la — حد قحومته واصل او, *haddi qouhoumetè vacil ol*.

DÉCRET, s. m., ordre, loi, بيورق *bouïourouq*, t.; حكم *hukm*, pl. a. احكام *ahkiām*. — Ordonnance, arrêté d'un magistrat, بيورلدى *bouïourouldou*, t.; امر *emr*, pl. a., فرمان *fermān*. — de prise de corps, اخذ و حبسى حاوى *akhzu hapsi hāvi bir qyth'a emr*.

DÉCRÉTER, v. a., بيورمق *bouïourmaq*, t.; امر ا *hukm, emr it*, حجت *fermān it*, ويرمك *heuddjet vîrmek*, a.-t. — Quelqu'un de prise de corps, بر كسندنك حبسنى حكم ا *bir ki-mesnènuñ hapsini hukm it*.

DÉCRI, s. m., cri public par lequel on défend une chose, دلال *tellāl* چاغرتمغله اولان *tellāl tchāghyrtmaghylè olān iāçāq*. — Au fig., perte de la réputation, اعتباردن *miāhi nehr tenezzul ider*, سقوط *'ytibārden souqouth*, a.-t.; ديئلنمه *dillennè*, t.

DÉCRIÉ, e, adj., blâmé, ديئلنميش *dillennmich*, رسواى اولمش *rousvāi olmūch*. — défendu publiquement,

دلال معرفتله يساق اولمش *tellāl ma'rifetilè iāçāq olmūch*.

DÉCRIER, v. a., défendre par cri public, دلال معرفتله يساق ا *tellāl ma'rifetilè iāçāq it*. — Oter la réputation, l'honneur, ديئلنمك *dillennmek*, ادنى چكملك *ādini tchekmek*, رسواى ا *rousvāi it*, a.-t.

DÉCRIRE, v. a., faire la description d'une chose, وصف - توصيف ا *vasf, tavsi'f it*, تعريف ا *ta'rif it*. — Expliquer, تعبير ا *ta'bîr it*. — en détail, تفصيل ا *tafsîl it*. — Tracer, چيزمك *tchîzmek*.

DÉCRIT, e, adj., بيان - وصف *beïān, vasf olounmich*, اولنميش *a.-t.*; متصق *mutteçif*, a.

DÉCROCHER, v. a., چنكلسدن *tchenguelden tchiqarmaq*, t.

DÉCROIRE, v. a., اينانماق *inān-māmaq*, t. — Je ne crois ni ne décrois, نه اينانرم نه اينانم *nè inānirun nè inānmam*.

DÉCROISSEMENT, s. m., اكسلمه *eksilmè*, t.; انتقاص *intiqās*, نقصان *noqsān*, a.

DÉCROÎTRE, v. n., diminuer, ازالمق *eksilmek, azālmaq*. — Baisser, اينمك *inmek*, t.; تنزل *tenezzul it*, a.-t. — La rivière décroît, ميه نهر تنزل ايدر *miāhi nehr tenezzul ider*.

DÉCROTTER, v. a., جامورى *tchāmouri silmek, tchyqārmaq*, t.

DÉCROTTEUR, s. m., جامورى *tchāmouri silidji*, t.

DÉCROTTOIRE, s. f., چامور *chāmour silguici*, t.

DÉCRUE, s. f., اکسلمه *eksilmè*.
— des eaux, صو از المدهسى *sou azālmaci*, t.

DÉCRUER, v. a., بوبانمدن اول *boiātmaden evvel*
ایپلکی بییوق *iplıgıi iāqamaq*, t.

DÉCRUSER, v. a., ایپک قوزه سنی *ipek qozacini souiè*
قاینتمق *qāinatmaq*, t.

DÉCU, e, adj., الدانمش *aldān-
mich*, t.

DÉCUIRE, v. a., صو ایله *sou ilè*
صویقلندرمق *sou ilè sevekländur-
maq*. — Se décuire, طورولتمق
dhouroulanmaq, t.

DÉCUPLE, s. m. et adj., اون
اون قات *on qat*, a.-t.; اولقدر
on kerrè olqadar.

DÉCUPLER, v. a., اون قات ا
on qāt it, اون قاتنی ألمق *on qātini
ālmaq*, اون قات زیاده لندرمک
on qāt ziādèlendurmek. — Il a dé-
cuplé son bien en cinq ans, مالنک
بش سنه ایچنده اون قاتنی
malınuñ bech senè itchindè
on qātini qazāndi. — Décuplé, اون
اون قات زیاده لندرمق
*on qāt ziādèten-
mich*.

DÉCURIE, s. f., اون نفرلک
on neferlik. — Mettre par — هر,
هر صفده اونر نفر تعین ا
her saftè oner nefer ta'ın it,
اونده بولمک *oña beulmek*, t.

DÉCURION, s. m., اون باشی *on
bāchi*.

DÉCUSSION, s. f., خطلرک

قاوشدهسى *khātthleruñ qāvouch-
maci*, t.; التقاء الخطوط *iltiqāil-khou-
thouth*. — Point de — ملتقاء
multeqāil-khouthouth.

DÉCUVER, v. a., شرابی لازه دن
charabi laza-
دن یا تکندن چقرمق
den ia tekreden tchiqarmaq, t.

DÉDAIGNER, v. a., mépriser,
نالایق کورمک *nā lāiq gueurmek*,
استحقار ا *khorthamaq*, t.;
istyhqār it, خور کورمک
khor gueurmek, خور صنمق
*khor sar-
maq*, تحقیر ا *tahqyr it*. — quel-
qu'un, بوزه بقماق *iuzè baqmā-
maq*. — Dédaigner de, v. n., ne
pas vouloir par mépris, ارتکاب

تنزل ا *irtikiāb itmek*,
tenezzul it. — Il dédaigne mon ami-
tié, بنمله الفت و محبتی استحقار
benumilè ulfet u mouhabbei
istyhqār ider.

DÉDAIGNEUSEMENT, adverbe,
اهانتله *khorsanaraq*, t.;
inhanetlè, a.-t.; بالاستحقار
bil-istyhqār, a. — Traiter —,
بالاستحقار معامله ا
bil-istyhqār mou'amelè it.

DÉDAIGNEUX, se, adj., خورلا بیجی
khorthādji, اهانت اید بیجی
iħānet ididji, a.-t.; مستغنی
*mustagh-
ni*, a.; خور کور بیجی
*khor gueu-
ridji*. — Faire le dédaigneux,
*istyh-
qār thavrini gueustermek*. — Avoir
l'air — چهره استحقار کورمک
tchehrè istyhqār gueustermek.

DÉDAIN, s. m., التفاتسزلک
iltifātsizlik, عدم التفات *'ademi*

iltifāt, تحقير *tahqyr*, pl. a.,
 اهانت *tahqyrāt*, a.-t.;
 اهانت *ihānet*, a.; خورسنمه *khorsanma*. —
 Recevoir avec — معامله تحقير آميز *mou'āmelēi tahqyr*
 آميز *āmīz ilē teleqy it*.

DÉDALE, s. m. Voy. LABYRINTHE.

DEDANS, adv., ايچره *itchrē*,
 ايچنه *itchinē*. — Entrez dedans, كير
 ايچنه *itchinē*
guīr. — En dedans, par —,
 ايچنده *itchindē*, داخلا *dākhylen*.

DEDANS, s. m., ايچ
 ايچ *itch*, ايچي *itchi*, t.;
 درونسي *de-*
rouni, p.; داخلي *dākhyli*. — Le
 dedans d'une maison, او ايچي *eo*
itchi, براوك ايچي *bir ewūn itchi*.

DÉDICACE, s. f., consécration,
 تقديس *taqtīs*. — d'une église,
 تكريس - تخصيص كنيسه باسم
 فلان *tekris, takhsici kenicē be ismi*
fulān. — d'un livre, عنوان الكتاب
 باسم فلان *'unvān el-kitāb be ismi*
fulān, a.-t.

DÉDICATOIRE, adj. com. Épitre —,
 كتابك فلان كهسنه اسونه
 تصديريني حاوي مكتوب
felān kimesnē isminē tastirini hāvi
mektoub, a.-t.

DÉDIER, verbe a., consacrer,
 تخصيص *tah-*
sis it. — un livre, كهنه نك
 نامند بر كتابي ظهوره كتورمك
bir kimesnēnuñ naminē bir kitābi
 كتابك سر *zouhourē guēturmek*,
 لوحه سني فلانك اسميله معنون
 كتابي *kitābuñ seri livhacini fetā-*

nuñ ismilē mou'anven qylmaq, a.-t.

DÉDIRE, v. a. Voy. DÉSAVOUER.
 — Se Dédire, v. réfl., ne pas tenir
 parole, دونمك *seuzunden*
deunmek, نكول *nakioul it*. — Dire
 le contraire de ce qu'on a dit,
 خلافني سوبليك *khylāfini seuile-*
mek. — Se retirer après s'être trop
 avancé, كيرولنهك *guirulenmek*.

DÉDIT, s. m., rétractation, سوزدن
 سوزدن *seuzden deunmē*, نكول
 نكول *nukioul*, a. — Peine convenue contre
 celui qui se dédita, سوزدن نكول
 سوزدن *seuzden nukioul djer-*
mēci.

DÉDOMMAGEMENT, s. m., ضرر
 ضرر بدلي *zarar eudemē*,
 ضرر *zarar bedeli*, تضمين زبان - ضرر
 تضمين *tazmīni ziān, zarar, tazmīn*,
 ا. — En dédommagement, بدل
 ضرر اوليق اوزره *bedeli zarar ol-*
maq uzrē.

DÉDOMMAGER, v. a., - ضرري
 ضرري *zarari, ziāni eu-*
dēmek, تعويض *tazmīn it*,
 تعويض *ta'vīz it*, a.-t. — Se Dédommager,
 v. réfl., تضمين ايدنهك *tazmīn*
 ضرري چيقارمق *idinmek*, a.-t.;
 ضرري چيقارمق *zarari tchyqārmaq*. — Dédommagé,
 ضرريني چيقارمش *zararini tchy-*
qārmich.

DÉDORER, v. a., يالديزي
 چيقارمق - كيدرملك - سليك
 يالديزي *īāldyzi tchyqarmaq, guidermek, sil-*
mek. — Se Dédorer, v. réfl., يالديز,
 صيرلمق *īāldy:z silin-*
mek, syrylmaq.

DÉDOUBLER, v. a., ôter la dou-
 blure, استري سوکيک - چوزمک

âstari seukmek, tcheuzmek. — un habit, لباسك بطانده سنى چيقارمق *tibâcuñ bathânacini tchiqarmaq.* — Séparer en deux, — ايكي به بولمق *ikiñe boulmek, taqsım it.* — les rangs, les files de troupes, صفوف عسكرى يالن قات ا *sufufi askeri ialyn qat it, a.-t.*

DÉDUCTION, s. f., soustraction, تنزيل *achāghy vārma, tenzil.* — Énumération, تفصيل *tafsıl eilemè, a.-t.;* تعداد *te'odad, a.*

DÉDUIRE, v. a., rabattre d'une somme, وارمق *achāghy vārmaq, tchiqarmaq,* تنزيل ا *tenzil it.* — Après avoir déduit les frais, مصارفنى بعد التنزيل *meğarifiñi ba'd el-tenzil.* — Exposer ses motifs, يكان يكان *haqqlarini iegüñan iegüñan tafsıl it.* — Tirer, inférer une conséquence, چيقارمق *tchiqarmaq,* بر نتيجه چيقارمق *bir netidje tchiqarmaq.*

DÉESSE, s. f., جنیبة *djinüiet, ملكة meket, a.;* ديشى بت *dichi büt, t.*

DÉFACHER (SE), v. réfl. fam., تسكين بولمق *teskin boulmaq,* سکونت بولمق *sukiounet boulmaq, a.-t.;* دارغناغندن واز كچمك *darghyñlyghynden vāz guetchmek, t.*

DÉFAILLANCE, s. f., évanouissement, بايلمه *bāilma, بايلش bāilich,* بايغناق *bāighnylyq, t.;* غشیة *ghachiet, غشیان ghachiān, pl. a.* غشیات *ghachiāt.* — Défaillance de nature, affaiblissement produit par

درمانسزلق *dermānsyzlyq, حال مهبوطیة hāli mehbouthüiet, a.*

DÉFAILLANT, e, adj., مرافعه دن *murāf'aden qatchinān,* قاجینان *murāf'aden imlinā' iden.* — Dépérissant, خرابه يوز *za'iflanān,* ضعيفلن ان *kharābè iuz thoutān, a.-t.*

DÉFAILLIR, v. n., tomber en défaillance, بايلمق *bāilmaq.* — Dépérir, s'affaiblir, بوزلمق *bozoulmaq, za'iflanmaq, a.-t.*

DÉFAIRE, v. a., détruire ce qui est fait, بوزمق *bozmaq, iqmaq, t.;* فسخ - خراب ا *fesk, kharāb it.* — un nœud, چوزمك *bir deuümü tcheuzmek.* — un mariage, فسخ نکاح ا *feskhy nikiāh it.* — un marché, بوزمق *bazarlyghy bozmaq.* — Ce que l'un fait un autre le défait, برسناك *biricinün iāptiguñi diguñeri bozar.* — Mettre en déroute, قرمق *qyrmaq, صيمق symaq, دشمنى bozmaq.* — l'ennemi, بوزمق *duchmeni bozmaq,* — son fruit, se faire avorter, چوجونى *tchodjoughy duchurmek,* دوشرمك *isqāthi djenñ it.* — Se défaire de quelqu'un, le tuer, اولدرمك *culdurmek.* — Délivrer, débarrasser, قورتارمق *qourtarmaq, takhlis it.* — Défaites-moi de cet importun, بو ثقیل آدمدن *bou saqıl ādemden beni qourtār.* — d'une marchandise, بر *bir māli surmek.* —

de sa maison, اوڤینی صاتمق *évini sātmaq.*

DÉFAIT, E, adj., بوزلمش *bozoulmich*, چوزلمش *tcheczulmich*, t.; منفسخ *munfacykh.* — Vaincu, بوزغون *bozghoun*, منهزم *munhezim.* Voy. EXTÉNUÉ.

DÉFAITE, s. f., dérouté, بوزغونلق *bouzghounlouq*, هزیمت *hezinet*, انهمزام *inhizām.* — Excuse, عذر *euzr*, بهانه *béhānè.* — artificieuse, بکنماز عذری *bēiēmāz 'euzri.* — Débit, vente, ساتش *sātich.* — Facilité de débit, سورلمکه قولایلق *surulmèguiè qolāilyq.* — Marchandise de défaite, تیز صائلور مال *tüz sātilyr māl.* — Ces marchandises sont de défaite, اولمتوله امتعه سهیل *olmaqoulè emti'a sehl, ul-rèvādjtur.*

DÉFALCATION, s. f., چیقارمه *tchyqārma*, t.; تنزیل *ifrāz*, *tenzīl*, a. Voy. DÉDUCTION.

DÉFALQUER, v. a., حسابدن *hiçābden tchiqārmaq*, چیقارمق *tchiqārmaq*, t.; افراز - *ifrāz*, *tenzīl it*, a.-t. Voy. DÉDUIRE.

DÉFAUT, s. m., imperfection, اکسکلک *eksiklik*, t.; قصور *qouçour.* — Vice, کناه *gunāh*, عیب *'aib*, pl. a. عیوب *'ouïoub.* — naturel, عیب ذاتی - طبیعی *'aibi zāti, thub'i.* — Manque, privation, بوقلق *ioqlyq*, عدم *'adem.* — de précaution, احتیاط *'ademi iht-iāth*, احتیاطسزلق *ihitiāthsizlyq.* — d'attention, دقتسزلق *dyqqat-syzlyq.*

DÉFAUT (Au) de, adv., au lieu

de ... , à la place de, یرنک *ierindè*, یوغیکن *ioghyken*, یرینه *ierinè.* — d'un tel, فلانک یرینه *felānuñ iè-rinè.* — Manquement à une assignation, مرافعددن قاچمه *murāf'aden qātchinma.* — Faire défaut, محکمه به *mehkemèiè guelmemek*, کلامسک *murāfa'den im-tinā' it.* — Au défaut des côtes, بوش بوکرده *boch beukurdè.*

DÉFAVEUR, s. f., - دوشمه *nazarden duchmè, souqouth*, اعتباردن دوشمه *'itibārden duchmè.* — Diminution de valeur, قیمتینک *qymètinuñ souqouthy, eksiklyguì, a.-t.*

DÉFAVORABLE, adjectif commun, ناموافق *nāmouvāfyq, p.-a.;* غیر مساعد *muçā'edèsyz, gha'iri muçā'id, a.*

DÉFAVORABLEMENT, adverbe, مساعدسزلیکله *muçā'edèsizliguilè,* رغبتسزلیکله *raghbetsizliguilè, a.-t.;* بلا مساعد *bilā muçā'edè, a.*

DÉFÉCATION, s. f., - دوردیسندن *dourdoucinden,* پوصدسندن ایرلمه *pouçacinden āirilma, t.*

DÉFECTIF, IVE, adj. (verbe), ناقص *nāqys.* — Verbe - , فعل ناقص *fy'li nāqys, a.*

DÉFECTION, s. f., abandonnement, ترک *terk,* دونش *deynich, t.;* انزال *in'izāl, a.* — des troupes, فرار عسکر *firāri'asker.* — Rebellion, عاصیلق *'acylyq, a.-t.*

DÉFECTUEUSEMENT, adv., اکسکلو- *eksiklu,* عیب اوله رق *'aiblu olaraq, a.-t.;* بالسقامه *bissaqāmet, a.*

DÉFECTUEUX, SE, adj., اكسلو *aksiklu*, sqamtu, *saqāmellu*, t.; قصولو *qouçourlu*, معيوب *nāqys*, ناقص *naqys*, *ma'ïoub*, a. — Marchandises défectueuses, امتعه معيوبه *emti'āi ma'ïoubè*. — Acte défectueux, سند سقيم *senedi saqym*. — Inventaire — دفتر سقيم *defteri saqym*.

DÉFECTUOSITÉ, s. f., اكسلوك *aksiklik*, سقتلق *eksik*, t.; عيوب *saqathlyq*, عيب *'aïb*, pl. a. عيوب *'ouïoub*, sqamtu *saqāmet*. — Défectuosité considérable, sqamtu جسيمة *saqāmeti djecimè*.

DÉFENDABLE, adj. com., قورينه *qourina*, بيله جك *biledjek*, t.; ممكن المحافظه *mumkin elmouhafaza*, a.

DÉFENDEUR, DERESSE, s., اوزرنه *uzerinè*, دعوا اولنوش كيمسه *olounmich kimesnè*, a.-t.; مدعي *mudde'a alèih*, a.

DÉFENDRE, v. a., soutenir, protéger contre, قورومق - قوريمق *qoroumaq*, قوروتق *qoroutmaq*, t.; محافظه *mouhāfaza it*, a.-t.; صيانت *siānet*, *hymaïet it*. — Prendre le parti de quelqu'un, صاحب چيقماق *sāhyb tchyqmaq*, ارقدهلق *arqalyq it*. — Défendre sa patrie, son honneur et sa vie, كندو وطننى وجاننى *guendu vathanini vē djānini vē 'yrzu nāmoucini hyfzu siānet it*. — Résister, قارشو طورمق *qārçhou dhourmaq*, مقاومت *mouqāvemet it*. — Prohiber, يساق *iaçāq it*, منع *men' it*. — le port des armes,

طاقنده سنى يساق *sylāh thaqynmacini iaçāq it*. — Se Défendre, v. réfl., résister, كندوبى *guenduüi qouroumaq*, قورنمق *davrānmaq*, قورنمق *qourounmaq*, مقاومت *mouqāvemet it*.

— Se préserver, صقلمق *saqlanmaq*, صقنمق *saqynmaq*. — S'excuser de faire une chose, اعتذار *'ytizār it*, استنكاف - امتذاع *istinkāf, imtina' eilemek*. — Repousser un reproche, une accusation, دفع ملامت *def'y melāmet it*, انكار تهمت *inkiāriteuhmet it*, كندوبى پاكه چيقارمق *guenduüi pākè tchyqārmaq*.

DÉFENDU, E, adj., قورنميش *qourounmich*, محفوظ *mahfouz*, يساق *iaçāq olmuch*, ممنوع *memnou'*. — Marchandise — ممنوع *memnou' olān emty'a*.

DÉFENSE, s. f., conservation, صيانت *siānet*, a.; حفظ *hifz*, قوريمه *qourima*, t. — Justification, صوجسزلغنىك اثبات ايلمه *soutch-sizlighynūñ ispāt eilemè*. — d'une place, محافظه *mouhāfaza*. — Résistance, مدافعة *mudāfa'at*, مقاومت *muqāvemet*. — Prohibition, يساق *iaçāq*, منع *men'*. — Au plur., réponses en justice, دفعى متضمن *def'y mutezammin djevābler*. — Défenses du sanglier, بيان *iabān donouzouñ azou dichleri*. — Fortifications, مترسلسر *meterisler*, 1.; استحکامات *istihkiāmāt*, a.

DÉFENSEUR, s. m., qui défend,

حفظ ايديجي، قوروجي *qoroudji*, *hyfz ididji*. — Protecteur, ارقه *arqa*, حامی *hāmi*. — de la foi, دين حامی *hāmü dtn*. — Gardien, محافظ, gouverneur d'une place forte, دءوا *mouhāfiz*, a. — en justice, وکيلي *davā vekili*, a.-t.

DÉFENSIF, IVE, adj., منع ايدين *men' iden*, a.-t.; تدافعي *tedā-fu'i*, تحفظي *tehafuzi*. — Alliance offensive et défensive, اتفـاق *ittifāqy te'arruzi* و تدافعي *vu tedāfu'i*.

DÉFENSIVE, s. f., حفظ نفس - مدافعة *hyfzi nefs, djān*, مدافعة *mu-dāfa'at*. — Être sur la — مقام, *maqāmi müddāfa'adè ol*.

DÉFÉRANT, E, adj., خاطر *khāthyr gueuzedidji*, کوزديجي *khāthyr iāpān*, خاطر ياپان *ri'āietdji*, ا.-t.; رساهل *muçāhil*, خاطر پرور *khāthyr perver*, a.-p.

DÉFÉRENCE, s. f., رعایت خاطر, رعایت *re'āieti khāthyr*, حرمت *heurmet*, رعایت *ri'āiet*, t.

DÉFÉRENT, s. m., terme de monnaie, سکه نك ضرب اولنديغي مکانک *sikkēnuñ zarb oloundoughy mekiānuñ nichāni*. — Vaisseaux déférens, terme d'anatomie, نطفه نك *nouthfēnuñ iollari*, مجاری *medjāri ul-meni*, a.

DÉFÉRER, v. n., décerner, donner, اعطا - و برمک *virmek*, t.; اءطا *i'ta, tevdjih it*, a.-t. — le serment à quelqu'un, يمين و برمک *iemīn virmek*, آند ايچورمک *ānd*

itchurmek. — رعایت *reāiet it*, حرمت - اعتبار - مراعات *heurmet, 'ytibār, mura'āt it*, صاييق *sāimaq*. — Dénoncer, خبر و برمک *khāber virmek*, انبا *imbā it*.

DÉFERLER, v. a., terme de marine, يلکن آچيق *ielken ātchmaq*, يلکنلری آچيق - چوزمک *ielken-leri ātchmaq, tcheuzmek*.

DÉFERRER, v. a., un cheval, اتک *na'li seukmek*, نعلنی چيقارمق *ātuñ n'aluñi tchy-qārmaq*. — Rendre confus, interdit, سکوت *chāchurmaq*, سکوت *sukiout it*. — Se Déferrer, v. réfl., نعل دوشورمک *n'al duchurmek*.

DÉFI, s. m., جذکه دعوت *da'vet*, ميدان *djenguè d'avet*, دعوت *mēidān oqouma*. — Porter un défi à quelqu'un, ميدانه او قومق *mēidānè oqoumaq*.

DÉFIANCE, s. f., اعتيادسزلق *emñtietsizliq*, امنيئتسزليک *adem ul-'ytimād*, عدم الاعتياد *ichkil*, a.

DÉFIANT, E, adj., soupçonneux, قورونتيلو *qourountilu*, اشكلو *vehhām*, a.; اعتيادسز *emñtietsiz*.

DÉFICIT, s. m., اکسکلیک *ek-siklik*, نقصان *ātchyglyq*, آچيقلىق *noqsān*, a. — Il y a un grand déficit, نقصانی پک چوق *pek tchoq*, کليتلو کسر و نقصان *kullüetlu kesr u noqsān vār-dur*.

DÉFIER, v. a., provoquer, اوچيق

oqoumaq, t.; ا دعوت *da'vet it.* — au combat, میدان او قیق *meidāne oqoumaq*, میدان او قومق *meidān oqoumaq.* — quelqu'un, le braver, آورد کومترمک *āvourdgueustermek.* — Se Défier, v. réfl., انانمق *inānmaq*, — امنیت وبرمامک *emnüet virmemek, itmek.* — Douter, اشکلنمک *ichkillenmek*; وسوسه *vesvecè it.*

DÉFIGURÉ, E, adj., اسلوبسز *usloubisz*, شکلنی بوزلوش *cheklini bozoulmich*, چرکینلنمیش *tchirkinlenmich.*

DÉFIGURER, V. a.; اسلوبسز ا *usloubisz it, t.*; چرکینلتمک *tchirkinletmek*, شکلنی - صورتننی *cheklini, souretini bozmaq*, بوزمق *a.-t.*

DÉFILÉ, S. m., در بند *derbind, p.*; دار یول - کچید *dār iol, guetchid, t.*; مضایق *mazyq*, pl. a. مضایق *mazāiq*; عقبه *'aqabet*, pl. a. عقب *'aqab.* — Au fig.; situation embarrassante, صیقی *syqr*, مضیق *mazyq.*

DÉFILER, V. a., ôter le fil, ایپلکی چقرمق - قوپارمق *ipligui tchiqurmaq, qoparmaq.* — Se défilier, se défaire, آچیلوب *iplik açhilup qopmaq*, سوکلمک *seukulmek.* — v. n.; aller à la file, بر برینک اردنجه *bir birinü ar-dindjè gütmek, guetchmek*, صرا ایله *sirā ilè guetchmek*, کچمک *bir, dizi ilè gütmek*, بری *dizi ilè gütmek*, برکری *ardınje dizilub yurimek*, بیری *biri birləri ar-dindjè dizilub yurimek.*

DÉFINI, E, adj., expliqué, بیان *beian olounmich*, وصف *vasf, ta'rif olounmich*, a.-t.; مبین *mubeliën, a.* — Arrêté, déterminé, کسلمش *kesilmich*, قرار وبرلمش *qarār virmich*, محدود *mahdoud*, معین *mou'aïien.*

DÉFINIR, V. a., expliquer, — بیان *beian, ta'arif*, وصف ا *vasf it, a.-t.* — Statuer, کسمک *kesmek*, قرار وبرمک *qarār virmek*, حکم ا *hukm it.* — Déterminer, تعیین *tahdid, ta'ün it.*

DÉFINITIF, IVE, adj., قاطع *qath'y*, حکم اولنمش *qath'y, a.*; قطعى *hukm olounmich.* — Jugement — حکم قاطع *hukmi qath'y.* — En définitive, adv., par un jugement définitif, حکم قاطع ایله *hukmi qath'y ilè*, قطعياً *qath'i'en*, قطعیه *qath'y-djè.* — En définitive, enfin, بالآخره *bil-akhyrè*, والاحاصل *vel hācyl*, عاقبت لامر *'aqybet ul-emr.*

DÉFINITION, S. f., explication de la nature d'une chose, تعريف *ta'arif*, pl. a. تعريفات *ta'arifat.* — juste, exacte, صحیح *ta'arifi sahyh.* — Réglement, décision, حکم *hukm*, pl. a. احکام *ahkiām.*

DÉFINITIVEMENT, adv., قطعاً *qath'en*, قطعياً *qath'i'en, a.* — Cette affaire a été jugée définitivement, یو مصاحت قطعیه فصل اولندی *bou maslahat qath'y djè fasl oloundou.*

DÉFLAGRATION, S. f., t. de chimie, combustion, یانیش *iānich, t.*; احتراق *yhtirāq, a.*

DÉFLEGMER, ou DÉPHLEGMER, v. a., t. de chimie, صويىنى souïni tchy-qārmaq, outchourmaq, t.

DÉFLEURAIISON, s. f., اغاچلرک aghādj-laruñ tchytcheklèri deukuldugui vaqyt, t.

DÉFLEURI, E, adj., چچكى chichki, دوشمش - دوشمش tchütchègui deukulmich, duchmuch, t.

DÉFLEURIR, v., faire tomber la fleur, چچكى دوكمك - دوشورمك tchütchègui deukmek, duchurmek.

— Se Défleurer, perdre sa fleur, چچكى دوكلوكك tchütchègui deukulmek. — Quand l'arbre vient à défleurer, اغاچك چچكى aghādjuñ tchütchègui deukuldugui vaqyt.

DÉFLEXION, s. f., بر طرفه الكمه bir tharafa eilmè, t. — des rayons de la lumière, اشعة صيانك ach'āi zīānuñ in'ythāfi, a.-t.

DÉFLORATION, s. f., قزلق بوزمه qizlik bozma, t.; ازاله بكاره izālè bekīāret, a.

DÉFLORÉ, E, adj., قزلغى كتمش qizlyghy gutmich olān qyz.

DÉFLORER, v. a., قز بوزمق qyz bozmaq, قزلق بوزمق qizlyq bozmaq, قزلغين ايلق qizlighin ālmaq, t.; بكاره ايلق bekīāret ālmaq, t.; ازاله بكاره izālè bekīāret it, a.-t.

DÉFONCER, v. a., ôter le fond, بر نسندنك ديبنى سوكمك bir

nesnènuñ dibini seukmek. — un tonneau, فوچينك ديبنى سوكمك fouchinuñ dibini seukmek. — la terre, يري قازمق - سوكمك ieri qazmaq, seukmek, گيرزمه guirizme it. — Se défoncer, v. réfl., سوكلوكك seukulmek. — Défoncé, ديبنى ديبى dibi seukulmich, ديبنى قازلمش dibi qāzilmich.

DÉFORMER, v. a., شكلى بوزمق shakli bozmaq, t.; قيللغى بوزمق qyllyghy bozmaq, t.; تبدىل tebdili, صورت ا - شكلى Se Déformer, v. réfl., - شكلى قيللغى بوزمق cheklini, qyllyghy bozoulmaq, هيتنى تغيرا heietini teghāiur it, a.-t. — Déformé, قيللغى بوزلمش qyllyghy bozoulmich, متغير الهيئة muteghāir ul-heiet.

DÉFOURNER, v. a., فروندن fourounden tchiqārmaq, t.

DÉFRAI, s. m., خرجلاق khardjlyq, مصارفي اودهمه meçārifi eudèmè, a.-t.

DÉFRAYER, v. a., payer les frais, la dépense de quelqu'un, - خرج خرجلاق و برمك - كورمك khardj, khardjliq vürmek, gueürmek, مصارفي اودهمه meçārifi eudèmek.

— Dispenser de la dépense, خرج khardj u masrafden beri qylmaq. — Amuser une société, بر جعيتى الكندرمك bir djèmiètu eilendurmek. — Défrayer, خرج و مصرفدن برى قلمش khardj u masrafden beri qylmich.

DÉFRICHEMENT, s. m., برى

سورمه *ieri seukup surmè*,
په *ier âtchma*, t.

DÉFRICHER, v. a., un champ,
تارلايى تھيز طوتيق - آچمق
tārlāi temiz thoutmaq, âtchmaq,
چاليلو تارلايى آچمق
tchālilu tar-
lāi âtchmaq. — la terre, یری
یری سوروب *ieri seukmek*,
آچمق *ieri surup âtchmaq*. —
Éclaircir, démêler, آیرتلوق
airtla-
maq. — Polir, purifier, آ
تهذيب *tehzib it*. — Terre défrichée,
سوکلموخ یر *seukulmuch ier*,
یر *âtchilmich ier*.

پرسو کيجی -
DÉFRICHEUR, s. m.,

یر *ier seukidji, âtchidji*, t.

صاچ قورجقلعن
DÉFRISER, v. a.,

بوزمق *sāteh qyvrydjyglyghyn bōz-*
maq, صاچک قورجقلرینی سوکک
sātehuñ qyvrydjyqlerini seukmek. —
Se Défriser, v. réfl., صاچک
sātehuñ qyvry-
djyqleri seukulmek. — Cheveux dé-
frisés, قورجقلری سوککیش صاچ
qvrydjyqleri seukulmuch sāteh.

DÉFRONCER, v. a., le front, le
sourcil, بورشغنی کیدرمک
bou-
rouchoughyni guidermek, قاشک
qāchuñ bourou-
choughyni guidermek. — Une étoffe,
بوکندیلری سوکک
beukunduleri
seukmek. — Défroncé, déridé,
بورشقسز آلن
bourouchouqsyz ālyn. — Déplissé,
بوکندیلری سوککیش
beukunduleri seukulmich.

DÉFROQUE, s. f., dépouille, vête-
ment, اوروبا *ouroubā*, اسکی

متروکات *eski roubālar*, t.;
metroukiāt, a.

DÉFROQUER, v. a., ôter le froc,
خرقديي چيقارمق
khyrqaïi tchy-
qarmaq. — Être cause qu'un moine
برکشيشه خرقه سنی
quitte le froc, برآقدرمق
bir kechichè khyrqa-
cini brāqturnmaq. — Faire abandon-
ner le couvent, مناستری برآقدرمق
monāsteri braqturnmaq. — Se Dé-
froquer, v. réfl., خرقه سنی برآچمق -
ترک آ
khyrqacini braqmaq,
âtmaq, terk it.

DÉFUNT, E, s., مرحوم *merhoum*,
مرحمتل *merhametlu*, متوفی
mute-
veffa, a.; مرد *murd*, p.

DÉGAGÉ, E, adj., libre, قورنلش
gourtoulmich, t.; یری *beri*, a.; آزاد
âzād, p. — Taille dégagée, سیورلش
sivirmich boï. — Libre dans
les manières, سرست *serbest*.

DÉGAGEMENT, s. m., قورنلش
gourtoulch, قورنله *gourtoulma*. —
de la parole donnée, وعدک
va'duñ istykhläcy. —
Passage dérobé, چيش یری
guizlu, tchyqych ieri, مخرج خفی
makhredji khafi. Voy. SORTIE.

DÉGAGER, v. a., retirer une chose
mise en gage, رهنی قورنرمق
rehini
gourtarmaq, امانتدن چيقارمق
emānetten tchyqārmaq. — Délivrer,
تخليص آ
gourtarmaq, قورنرمق
takhlis it. — Se Dégager, v. réfl.,
قورنلماق *gourtoulmaq*. — Retirer sa
parole, وعدی - سوزینی کروالوق
va'di, seuzini guiru ālmaq. — Y sa-
tisfaire, وعدی اجرا آ
va'di idjra it.

— Dégager son cœur, فسح علاقه *feskhy 'alāqai qalb it.*

Débarrasser de ce qui incommode,

ennuie, ثقليدن - ثقليدن *syqyndyden, syqletten*

qourtarmaq. — Retirer d'un lieu

une personne ou une chose qui s'y

trouvaient engagées, صيروب

syryp qourtarmaq.

DÉGAINER, v. a., قاجي

قيلندي *qilydji qyninden*

تحيقارماق, قاجي صيرمق *qylydji*

syрмаq, t.; سيف سل *selli seif*

it, a.-t.

DÉGANTER, v. a., الـدوان

eldiven tchyqarmaq, t.

DÉGARNI, e, adj., صويليش *soïoul-*

mich, طاقمني چيقارلمش *thāqy-*

mini tchyqārylmich, t.

DÉGARNIR, v. a., ôter ce qui gar-

nit, ce qui orne, سنهلري يرندن

چقمرق *nesnèleri ïerinden tchiqar-*

maq, صوييق *tchyqarmaq,*

soïmaq. — Enlever la garniture,

بزرگري - دونهايي چيقارمق

bezeklèri, donānmaïi tchyqarmaq. — une

place forte, قلعه نك ملزمه سني

او طاقمي *qal'anuñ mulzemècini ek-*

siltmek. — une maison, قالدرمق

ev thāqymî qāldurmaq.

— un arbre, اغاجك فنا دللريني

زايدياقوروداللريني كسمك

zāid *ia qourou dāllèrini kesmek.* — Se Dé-

garnir, v. réfl., اوروبايي خفيفلتهك

ouroubāi. khafifletmek, t.

DÉGAT, s. m., ضرر, ييقمه *ïiqma,*

zarar, خسارت *khaçār,* خسارات

khaçārāt. —

Grand — خسار جسيم, *khaçāri djè-*

cim. — Consommation avec profu-

sion, عبث ييره خرج *'abes ïerè*

khardj, اسراف *isrāf.* — Faire du

dégat, خراب ا *kharāb it.*

DÉGAUCHIR, v. a., دورلتمك *du-*

zeltmek, يونمق *ïonmaq, t.*

DÉGAUCHISSEMENT, s. m., دورلتمه

duzeltmè, يونلش *ïonilich, t.*

DÉGEL, s. m., - بوز اربنمه سي

bouz erinmèci, tcheuzul-

mèci, بوزلر سوكلمه سي *bouzler seu-*

kulmèci.

DÉGELER, v. a., بوزي ارتمك

bouzi eritmek, t.; اذابه ايتدرمك

izābè itturmek. — Se Dégeler, v. n.,

بوز اربمك - اچلمق - چوزلمك

bouz erimek, atchilmaq, tcheuzul-

mek.

DÉGÉNÉRATION, s. f., سنلندن

ازمقلق *neslinden azmaqliq, a.-t.*;

صويي بوزلمه, ازغلق *azghounliq,*

soïi bozoulma, t.; تغيير جنس

tè-

ghāïuri djins, افساد *ifsād, a.*

DÉGÉNÉRER, v. a., de ses ancê-

tres, سنلندن ازمق *neslinden az-*

maq, اصلي يولندن چيقمق *asty*

ïolyndan tchyqmaq, او ناخلف *nā-*

khalef ol, p.-a.-t. — Éprouver du

صويي

اولكسي *soï deïchmek,*

صويندن چيقمق *evvelki soïnden*

tchyqmaq. — Changer de bien en

mal, بوزلمق *bozoulmaq.* — Se

changer, منقلب *deunmek,* صويني

اولكسي *soïni deïchmich,*

صويندن چيقمق *evvelki soïinden*

tchyqmich.

DÉGINGANDÉ, E, adj., صالحى *salıy*, سولیک *sālıx sulpuk*, t.

DÉGLUER, V. a., اوکسهیى *oksehiy*, چبقارمق *euksèi tchyqārmaq*. —

— un oiseau, بر قوشى اوکسه *ber qoushe*, اوزرندن چبقارمق *bir qouchou euksè uzèrinden tchyqārmaq*, t. —

Se dégluer les mains, اللردن دفع *el lerdèn def*, دبق ا *dıbyq it*. —

Se dégluer les yeux, چبقاق سلمک *chıbyaq silmek*, یبقامق *ıchapaq silmek*, *ıaiqāmaq*.

DÉGLUTITION, s. f., یوتمه *ıoutma*, یوتمعلق *ıoutmaqlıyq*, t., بلع *bel*, ابتلاع *ıbitilā*, a.

DÉGOBILLER, V. a., t. bas et pop., vomir, قوصمق *qousmaq*, t.; استفرغ ا *ıstyfrāgh it*, a.-t.

DÉGOBILLIS, s. m., t. bas, قوسمىش *qousmısh*, نسنه لر *nesneler*, t.

DÉGOISER, V. a. et n., chanter en parlant des oiseaux, اونمک *outmek*. (En français cette expression a vieilli.) — Jaser, یاکشمق *ıānchamaq*, صایقلمق *sāıqlamaq*, t. —

Se dégoiser, v. réfl., الشمق *ālıchmaq*, احوال عالمه واقف اولمغه باشلامق *ahvālī alemè vāqıf olmagha bāchlāmaq*.

DÉGORGEMENT, s. m., sortie abondante d'eaux ou d'autres choses, قویوپ دوکلمه *qouıop deukulmè*, بوشانمه *boşanma*. — d'un égoût, قویوپ کار بىزک *qouıop kar bızk*, بوشانمىسى *boşanması* *kiārızın qouıop boşānmāci*. — de la bile ou autres humeurs, صفرا و اخلاطک بوشانمىسى *safra ve ākhlaṭuk boşanması*. —

Action de dégager, de purifier,

بولاشغى یبقامه — کیدرمه *boulāchıghy ıaiqāma*, *guidermè*.

DÉGORGER, V. a., déboucher, بوشانمق *boşānmaq*, آچمق *āchmaq*, دىشارو بوشانمق *dıcharu boşānmaq*. — Se répandre, en parlant des eaux, صوطشمق *sou thachmaq*, اوستندن آقمق *ustunden āqmaq*. — Jaillir avec force, قشقرمق *qychqırmaq*.

DÉGOURDI, E, adj., قلاش *qallāch*, حيله کار *hylekiār*, p.-t.

DÉGOURDIR, V. a., ôter l'engourdissement, اوبشقلغى صاودرمق — کیدرمک *oıouchouqlıghy sāvdurmaq*, *guidermek*. — l'eau, صوبى *soıubı*, جز ئىجده استمق *souıı djuzııdjè ıssitmaq*. — Au fig. fam., façonner une personne, تربيه ا *terbiè it*. — Se dégoirdir, v. réfl., se façonner, کسب تربيه ا *kesbi terbiè it*. — En parlant de l'eau, ایلجق او *ıli-djaq ol*.

DÉGOURDISSEMENT, s. m., des membres, اوبشقلغى صاومىسى *oıouchmaqlıghuı sāvmacı*, t.

DÉGOUT, s. m., perte de l'appétit, اشتهاى سىزلق *ıchtihā sızlyq*. — Répugnance, تىسنمه *tıtsınmè*, t. — Aversion, نىقرت *nefret*, اىکرتىش *ııkrētısh*, استکراه *ıstıkrāh*. — naturel, کراهت *kerāheti* *habıy*, a.

— Déplaisir, اوصلکک *oıovulık*. — DÉGOUTANT, E, adj., répugnant, مکروه *mekrouh*, کرىه *kerih*. — au goût, کرىه الهازق *kerih ul-mezāq*. — à la vue, کرىه الهازق *kerih ul-manzar*. — Qui cause du déplaisir, کىوکل

گویی *gueuñul qyridji*. — Chose dégoûtante, موجب انفعال بال *moudjibi infy'ali bāl oladjaq chēi*. — Sale, مردار *mour-dār*. — C'est un homme dégoûtant, کربه لا طوار بر آدم در *kerēh ul-athvār bir ādem dur*.

DÉGOUTÉ, E, adj., بیقیمش *byq-mich*, t.; متنفر *mutēneffir*. — Difficile, ارضاسی مشکل *irzāci muchkil*.

DÉGOUTER, v. a., faire perdre le goût, دتسندرمک *titsindurmek*, بیقدرمق *byqturmaq*. — Oter l'appétit, اوصاندرمق *ouchāndurmaq*, اشتهاپی بوزمق *ichtihāi bozmaq*. — Ennuyer, اوصاندرمق *ouchāndurmaq*, تنفیرا *tenfir it*. — Se Dégoûter de, v. réfl., دتسنمک *titsinmek*, اوصانمق *ouchānmaq*, بقمق *biqmaq*, ایکنمک *ikrenmek*, نفرت - استیکراه ا *bezmeq*, *nefret, istikrah it, teneffur it*. — Je m'en suis dégoûté, اندن بیقدم *anden byqtum*.

DÉGOUTTANT, E, adj., qui tombe goutte à goutte, طاملایچی *dhāmlāidji*, طاملایان *dhāmlāān*, t.; متقاطر *mūteqāthyr*, a.

DÉGOUTTER, v. n., tomber goutte à goutte, داملیق *dāmlamaq*, mieux طاملق *dhāmlamaq*, سزmq *syzmaq*, t.; تقطرا *teqāthour it*, تقطرا *teqatthour it*. — Faire dégoutter, طمزرمق *dhamlatmaq*, طملتیق *dhamzyрмаq*.

DÉGRADATION, s. f., destitution honteuse, رتبه نك قالد رلمسی *rutbenuñ qāldurylmacy*, - رفع رتبه

عزل ایلمه *azl ülemē*. — Dégât d'un édifice, یقلمه *iqylma*, ییقلق *üqylyq*, t.; تخریبات *takkrīb*, pl. a. تخریب *takhrībāt*. — État de dépérissement, خرابیت *kutulēmē*, t.; کوتولمه *kharābüet hāli*. — Avilissement, آلچقلمه *ältchaqlanma*, t.; تذل *tezellul*. — Dégradation de la lumière, آیدینلغک از التمه سی *āidinlighuñ āzaltmaci*.

DÉGRADÉ, E, adj., رتبه سی *rutbēci*, قالد رلمش *qāldurilmich*, محقر *altchaqlanmich*, t.; محقر *mouhaqqar*, a.

DÉGRADER, v. a., démettre d'un grade, رتبه دن ایندرمک *rutbēden indurmek*, رتبه پی قالد رلمق *rutbēi qāldurmaq*, رفع رتبه ا *ref'y rutbē it*. — quelqu'un, بر بسنک *biricinuñ*, رتبه سنی رفع - حک ا *rutbēcini ref', hakk it*. — un militaire, اسامه سی چالمق *eçāmēci tchālmaq*. — Attenter à la réputation, شانه خلل کنورمک *chānē khalēl gueturmek*. — Déteriorer des bâtimens, یقماق *iqmaq*, t.; خراب ا *kharāb it*, وبران ایلمک *virān eilēmek*. — Avilir, آلچقلمه *ältchaqlatmaq*. — Se Dégrader, v. réfl., s'avilir, آلچقلمق *altchaqlanmaq*, تحقیر نفس ا *tahqyri nefs it*.

DÉGRAFER, v. a., قویچه پی *qoptchiai*, چوزمک - سوکمه *soqmek*, t.; *tcheuzmek, seukmek*, t.

DÉGRAISSEMENT, s. m., یاغنی *üghyni tchyqarma*, t.

DÉGRAISSER, v. a., ياغذی *iāghyny tchyqārmaq*, چيقارمق *iāghy guidermek*.
 — le bouillon, ات صوينيك *et souïunuñ iāghy-ni tchyqārmaq*. — Oter les taches, لكه چيقارمق *lekè tchyqārmaq*, ياغ لكه سنی - بولاشغنی چيقارمق *iāgh lekècini, boulachyghyni tchyqārmaq, t.*

DÉGRAISSEUR, s. m., لكه جی *lekèdji, t.*

DEGRÉ, s. m., نردبان *nerdubān, nerdevān, vulg. merdiven.* — Marche d'escalier, مردون *baçamaq, aīāq, t.*; قدمه *qademè, a.* — Les degrés, نردبان اپاقلری *nerdubān aīāqlari.* — Degré d'un cercle ou division du thermomètre, etc., درجات درجه *dèredjè, pl. a. dèredjāt.* — Titre, rang, dignité, مرتبه *mertebet, rutbè, pl. a. rutub; pāiè.* — Par degrés, petit à petit, درجه بدرجه *dèredjè bedèredjè, ايله tedriñ ilè.* — Au plus haut degré, au fig., اعلاى مرتبه ده *a'lāi mertebèdè, درجه اولیده dèredjèi ouladè.* — Degré de latitude, درجه عرض *dèredjèi 'arz.* — de longitude, درجه طول *dèredjèi thoul.* — Les degrés de froid et de chaleur, درجات برودت و حرارت *dèredjèi buroudet u haràret.*

DÉGRÉER, v. a., كمينيك *guminuñ alātini thaqymini tchyqarmaq, t.*

DÉGRINGOLER, v. a., تکرلنمک *tekerlenmek, چاپک اشائی اینمک, tchāpouq àchāghy inmek, t.*

DÉGRISER, v. a., سرخوشلغن *serkhochlyghyn guetchurmek, آيلتمق, āyltmaq.* — Se Dégriser, v. réfl., ايله *āylmaq, مخمورلق بوزمق, makhmourlyq bozmaq, t.* — Faire passer l'illusion, خيال باطلدن دوندرمک *khaāli bāthlytten deundurmek, a.*

DÉGROSSIR, v. a., قباسن آلمق *qabācin ālmaq.* — la besogne, ايشك *ichuñ qabācini ālmaq, t.*

DÉGUENILLÉ, e, adj., برتیق *yirtyq roubālu, يمهلو, iamalu, اسکی بوسکی ايله اورتولو, eski bouski ilè curtulu, t.*

DÉGUERPIR, v. a., sortir d'un lieu, بر يردن چيقمق *bir yerden tchiqmaq, t.* — Fam., quitter un lieu par crainte, بر قورقودن *qorqouden bir mekiāni brāqmaq.* — Céder un héritage, ميراثی براقمق *mirāci brāqmaq, ترک ميراث, terki mīrās it.* — Abandonner un immeuble, بر منزلک تصرفدن کتی يدا *bir menziluñ teçarrufinden keffi ied it.*

DÉGUERPISSEMENT, s. m., abandon, désistement, براقمه *brāqma, el tchekmè, t.* — d'un héritage, ترک ميراث *terki mīrās, t.-a.*

DÉGUEULER, v. n., terme bas et populaire, قومسق *qousmaq, t.*

DÉGUISE, E, adj., تبدیل اولنمش, بشقه قیافتنه *tebdîl olounmich*, کیرمش *bachqa qyâfêlê-guîrmich*, a.-t.; قیلغسی دکشمش *qyllyghy deguichmich*, t.

DÉGUISEMENT, s. m., قیافت تبدیللک *qyâfet deïchmê*, دکشه *tebdîllik*, a.-t.; تبدیل *tebdîl*, a. — Je le reconnus, malgré son déguisement, بشقه قیافتده ایکن بیلدم *bachqa qyâfettê iken bîldum*. Voy. TRAVESTISSEMENT, FEINTE.

DÉGUISER, v. a., travestir, قیافتی دکشدرمک *qyâfeti deïchturmek*, تبدیل *tebdîl it*, اسبابی دکشترمک *esbâbi deïchturmek*, قیافتنه قیلغه *bachqa qyâfêlê, qyllygha qoîmaq*. — On le déguisa en moine, کیشیش قیافتنه قوبدیلر *qyâfetinê qoîdiler*. — Altérer, changer, تنگیر - تغییر *tenkir, taghîir it*. — Cacher, کزلمتک *guizletmek*. — Changer, دکشدرمک *deïchturmek*. — sa voix, سسنى دکشدرمک *secini deïchturmek*. — Présenter sous une autre forme, بشقه صورتده *bachqa sourettê-gueustermek*, صورت آخره کوشترمک *soureti âkharê gueustermek*. — Se déguiser, v. réfl., se montrer autre que l'on est, بشقه صورتده کیرمک *bâchqa souretê guîrmek*. — Garder l'incognito, تبدیله کیرمک *tebdîlê guîrmek*, تبدیل *tebdîl ol*, تبدیل کزیمک *tebdîl guezmek*.

DÉGUSTATION, s. f., چاشنیسنی *tebdîlê guîrmek*, چاشنیگیرلک *tchâchnicini âlma*, آله

دادوب دنمه *tchâchniguîrlîk*, تذوق *dâdup denemê*, t.; تزدوق *tezev-vous*, a.

DÉGUSTER, v. a., طاتمق *thatmaq*, چاشنیسنی المق *tchâchnicini âlmaq*, t.; تطعم ا *tezevouq, teta'oum it*, a.-t.

DÉHALÉ, E, adj., کونش چالیه *gunêch tchâlmu*, کیدرلش *cceri guiderilmich*, t.

DÉHALER, v. a., کوفش چالمه *gunêch tchâlma*, کیدرمنک *ccerini guidermek*, t.

DÉHANCHÉ, E, adj., qui a les hanches rompues, بلی قرق *beli qrryq*, قیناقلری قویمش *qânâqlari qopmuch*. — Qui n'est pas ferme sur ses hanches en marchant, کوشک *guevchek îuruïchly*, t.

DÉHARNACHER, v. a., آتک *âtuñ raktîni*, طاقهنی چیقارمق *thâqymîni tchyqârmaq*, t.

DÉHONTÉ, E, adj., عارسز *'ârsiz*, ادبسز *outân-mâz*, t.; اوتانماز *edebisiz*.

DEHORS, adv., sans mouvement, دیشاری *thachra*, vulg. دیشارده *dichârî, thachrada*, طشره ده *khâridjê*. — Aller dehors, چیقمق *dichârî tchyqmaq*. — Mettre —, طشره قومق *thachra qomaq*. — Chasser —, دیشاری قوغمق *dichârî qoghmaq, it*. — Il est dehors, دیشارده در *dichârda dur*. — En dehors, طشره دن *thachradan*, خارجدن *khâridjên*. — Au dehors, avec mouvement, طشره یه *tachraïc*.

DEHORS (LE), s. m., extérieur, خارج *dich tharasi*, t.; ديش طرفى *khāridy*, a. — Le dehors ou les dehors de la ville, ديشاريسى *cheh-run dicharuçu*. — Les fortifications du dehors, استحکامات خارجيه *istihkiāmāti khāridjiè*. — Au dehors, en apparence, ظاهرده *zāhirde*, صورت ظاهرده *soureti zāhirède*. — Les dehors, les apparences, ديش يوز *dich iuz*, ظاهر حال *zavāhiri hāl*, صورت ظاهره *soureti zahirè*.

DÉICIDE, s. m., crime des Juifs en faisant mourir le Christ, قتل المسيح *qatl ul-mecyh*, a.

DÉIFICATION, s. f., مرتبة الوهيتة *mertebèi utuvüietè* ترفيعى رسمى *terfi'i resmi* اللهلق رتبهسنه *allahlyq rutbècinè tchy-qārylma*.

DÉIFIER, v. a., الله منزلدهسنه *allah menzilècinè qomaq*, قومق *allahlyq rutbècinè tchyqārmaq*, a.-t.

DÉISME, s. m., اللهمك ياكز *allahuñ iāliniz* بركنه اينانمقلق *birliquinè inānmaqlq*, t.; مذهب *mezheb* المعتقدين بالله فقط *clmou taqydin billahi faqath*, a.

DÉISTE, s., جميع دينلرى انكار *djemi dinleri inkiār idup* ايدوب فقط اللهمك وجودينه *faqath allahuñ vudjoudinè inān-dji*, a.-t.

DÉITÉ, s. f., تکريلک *tañ-rilik*, t.; لاھيت *ilāhüet*, a.

DÉJA, adv., dès à présent,

شھدى *chimdi*, t.; همان *hemān*, p.; بيله *bilè*, حالاً *halen, hālā*. — Il est déjà venu, بيله *gueldi bilè*. — Le bateau à vapeur est-il déjà arrivé? *halā vapur kimesi? hala vāpör guèmici guel-michmidur*. — Dans ce moment, هنوز *henouz*, اول دمده *ol demdè*. — Quand j'arrivai, le médecin était déjà parti, وز *henouz guitmichidi*. — Auparavant, اول شھيدن *chimdiden evvel*. — Je vous l'avais déjà dit, شھيدن *chimdiden evvel*, اول سزه سوبلمشيدم *sizè seuilèmichidum*, t.

DÉJECTION, s. f., excrément, نجاسة *nedjācet*, عمل *'amel*. — D'un malade, خستهنک تردهسى *khastanuñ terèci*, t.

DÉJETER (SE), v. réfl., اکلمک *egulmek*, بوکلهک *beukulmek*, t.

DÉJEUNÉ OU DÉJEUNER, s. m., قهوه التى *qahvè alty*, t.

DÉJEUNER, v. a., قهوه التى *qahvè alty it*, t.

DÉJOINDRE, v. a., آيرمق *air-maq*, جدا *ārālamaq*, آره لريني اچمق *ardjūdā it*, a.-t.; برى برندن *ārālerini atchmaq*, آيرمق *biri birinden airmaq*. — Se Déjoindre, v. réfl., آيرلمق *airil-maq*, برى برندن آيرلمق *biri birinden airilmaq*.

DÉJOINT, E, adj., آيرلش *airyl-mich*, ايرو *airy*, t.; منفصل *munfa-cyl*, a.

DÉJOUER, v. a., empêcher, منع *men' it*, نافله لندرمک *nafile-lendurmek*, a.-t. — Contrarier, مخالفت *mo'khālefet it*. — un projet, تدبیرینی بوزمق *tedbîrîni bozmaq*.

DÉJUCHER, v. a., faire descendre les poules du juchoir, طاوقلری دونک اوزرندن ایندرمک - *thavouqleri duvenk uzerinden indurmek*, *tchÿqârmaq*, t.

DELA, AU-DELA, adv., اوتنه *eutè*, اشوری اوتنه *eutèdè*, اوتدییه *eutèè*, شهردن *âchury*, t. — de la ville, شهردن اوتنه *chehir den eutè*. — Au-delà des monts, طاغلرک اوتدسینده *dāghlaruñ eutecindè*. — Delà, de cet endroit-là, اول یردن *ol ierden*. — De cette chose-là, آندن *anden*. — Plus qu'il faut, زیاده سیله *ziādècîlè*. — Au-delà des bornes, حددن زیاده *hadden ziadè*. — Aller au-delà, حددن گتشمک *hadden guetchemek*.

DÉLABREMENT, s. m., بیبقلق *üqyqlyq*, بر بادلق *berbādlyq*, خرابیت *kharāblyq*, t.; مزاجدک *kharābüet*, a. — de santé, چورکلکی *mizādjinuñ tchurukligui*. — des affaires, امورینسک *oumourinuñ kharābüeti haly*.

DÉLABRÉ, e, adj., یرتیق *irtyq*. — En parlant de la santé, بوزق *bozouq*, بر باد *berbād*, بیقلمش *üqylmich*, t. — En mauvais état, سو حالده *sou haldè*, خراب *kharāb*, a.

DÉLABRER, v. a., déchirer, یرتمق *irtmaq*, پاره پاره *paralamaq*, پاره *pāra pāra it*. — Gâter,

mettre en mauvais état, بوزمق *bozmaq*, چوروتتمک *çurutmek*, بیبقلق *üqmaq*, *tchurutmek*, t.; خراب *kharāb it*. — Se Délabrer, v. réfl., بوزلمق *bozoulmaq*, تخریب اولنق *takhrîb olounmaq*.

DÉLACER, v. a., ôter, défaire le lacet, چوزمسک - غیتانی سوکھیک *ghaitāni seukmek*, *tcheuzmek*. — un corset, کوکسلکی آچق *gucukuslîgui âtchmaq*, t.

DÉLAI, s. m., remise, مهلت *muhlet*, a. — Retard, تأخیر *teekhyr*. — Sans —, اکلندرمیوب *eilendurmeüp*, بلاتاخیر *bilā teekhyr*. — Long délai, مهلت مدیده *muhleti medidè*.

DÉLAISSÉ, e, adj., براقلمش *brāqylmich*, بوشلانمش *bochlānmich*, t.; متروک *metrouk*, مخدول *makhzoul*, a.

DÉLAISSEMENT, s. m., براقمه *brāqma*, t.; ترک *terk*. — État de —, حال متروکیت *hālî metroukyîet*, a.

DÉLAISSER, v. a., abandonner, مزاقمه *brāqmaq*, t.; ترک *terk it*, a.-t. — En terme de pratique, se désister, abandonner une possession, بر شینک *ber şînk*, کفی ید *keffi ied it*, بیر شینک *bir cheüñ teçarrufinden el tchekmek*.

DÉLASSEMENT, s. m., repos, استراحت *dînlenmè*, t.; تنفس *istirâhat*, تنفس *teneffus*, a. — Récréation, اکلنجه *eglendjè*.

DÉLASSER, v. a., بورغونلغی *iourghounlighi*, کیدرمک - آلمق

guidermek, almaq, دكلندرمك *din-*
leudurmek, t. — Se Délasser, v. réfl.,
طوتوق *rāhat āl-*
maq, thoutmaq, راحتتمق *rāhat-*
lanmaq, راحت - استراحت ا،
rāhat, *istirāhat it*.

DÉLATEUR, TRICE, s., قوجي *qov-*
dji, قولاييجي *qoghydji*,
qovlāidji, t.; غماز *ghammāz*, نام
nammām, a.

DÉLATION, s. f., قوجيلق *qov-*
djiliq, t.; غمازلق *ghamz*, a.;
ghammāzlyq.

DÉLATTER, v. a., چاتسي
تخته جقلاريني سوكمك - چيقارمق
tchāty tahtadjyqlərini seukmek,
tchyqārmaq, t.

DÉLAVÉ, E, adj., صونق *sonyq*,
t. — Couleur —, صونق رنك
sonyq renk, t.

DÉLAVÉ, v. a., رنكي آچق ا،
rengui ātchyq it, t.

DÉLAYANT, adj. et s., اريديجي
irididji. — Remède —, اريديجي
دوا *irididji 'ylādji*, محلل
dēvāi mouhallil, a.

DÉLAYEMENT, s. m., چالتمه
tchālqatma, اريتبه *eritmē*, t.

DÉLAYER, v. a., چالتمق *tchāl-*
qatmaq, صوايله اريتتمك -
سوارشدرمق *sou-île eritmek*, *qārich-*
turmaq, صوايچنك *eritmek*, اريتتمك
sou itchindē ezmek. — le
vin, شرابه صوقانمق *charabē sou*
qātmaq.

DÉLECTABLE, adj. com., جان
لذيد *djān sevēdjek*, a.-t.;
صفاويريجي *lēziz*, لطيف *lathyf*, a.;

safā vīridji, مفرح قلب *musferryhi*
qalb. — Endroit —, مفرح ير,
mu-
ferryh ier.

DÉLECTATION, s. f., صفا *safā*,
حظ *hazz*, لذت *lezzet*. — Grande
—, تلذذ عظيم
telezzuzi 'azim.

DÉLECTER, v. a., صفا اترمك *safā*
itturmek, a.-t.; سوندرمك
sevīn-
durmek, حظيلندرمق
hazzlandur-
maq, لذت ويرمك
lezzet vīrmek.

— Se Délecter, v. réfl., حظ ا،
hazz
it, خوشلنمق *hazzlanmaq*,
خوشلنمق
lezzet لذت بولمق
khochlanmaq,
مئلذذ او *mutēlezziz ol*,
a.-t.

DÉLÉGATION, s. f., commission
pour connaître et agir au nom d'un
autre, وكالة *vēkillik*, وکیلک
vē-
kiālet, ماموریه *mēmou'riiet*. — Com-
mission donnée à quelqu'un pour
exiger le paiement d'une dette, حواله
havālē. — L'acte écrit de la délégation,
وکالت - حواله سندی
vēkiā-
let, *havālē senēdi*, a.-t.

DÉLÉGATOIRE, adj. des deux gen-
res, وکالتی متضمن
vēkiālēti mutē-
zanmin, a.-t.

DÉLÉGUÉ, s. m., وکیل
vēkil, مأمور *mēmour*, a.

DÉLÉGUER, v. a., commettre, en-
voyer avec pouvoir d'agir, مأمورا
mēmour it. — Envoyer pour exiger
le paiement d'une dette, حواله ا،
havālē it. — Cela signifie aussi assigner
le paiement de la somme que
l'on doit sur un autre, déléguer une
dette, دينی برمالدن حواله ا،
dēini
bir mālđen havālē it.

DÉLESTAGE, s. m., کدهسى *guëmi safracini bochâtma*, t.

DÉLESTER, v. a., کمينک *guëminuñ safracini tchiqârmaq*, t.

DÉLESTEUR, s. m., کميلرک *guëmileruñ safracini bochâtmağa mêmour olân*, t.

DÉLÉTÈRE, adj. com., اولدريجى *euldurîdji*, t.; مهلك *qâtil*, t.; متلق *mutlif*, a.

DÉLIBATION, s. f. Voy. DÉGUSTATION.

DÉLIBÉRANT, e, adj., qui délibère, دانشان *dānichān*, مشاور *muchāvîr*, دانشمغه مخصوص *dānichmagha makhsous*. — Assemblée délibérante, مشاوره يه مخصوص مجلس *muchāvêrê makhsous medjlis*.

DÉLIBÉRATIF, IVE, adj., genre, t. de réthorique, اثبات بالبحس *isbât bil-bahs*. — Voix délibérative, راي على طريق الاستشارة *rei 'ala tharyq ul-istichârê*, a.

DÉLIBÉRATION, s. f., دانشق *dānichyq*, t.; مشاوره *muchāvêrê*. — Longue — مشاوره مديک *muchāvêrê mēdidê*. — Résolution, قرار *qarâr*. — La délibération du conseil, شورانک راي قرار دادهسى *chourānuñ rê qarâr dādêci*.

DÉLIBÉRÉ, e, adj., قرارى *qarârî*, مقصر *qarârî vîrilmich*, وپرلمش *mouqarrer*. — De propos — غرض *gharaz ilê*, a.-t. — De propos délibéré, à dessein, adv., بيلهرك

bîlêrek, دوشوندرک *duchunêrek*, t.; غرض ايله *gharaz ilê*, اقبالتن *icâletten*, قصداً *qasden*. — Aisé, libre, سرست *serbest*.

DÉLIBÉRÉMENT, adv., غيرت ايله *ghâret ilê*, a.-t.; بي تكلف *bi tekkulf*, a.

DÉLIBÉRER, v. n., consulter avec les autres, دانشمق *dānichmaq*, مشاوره ا *dānichichmaq*, مشورت ا *muchāvêrê it*, مشورت ا بر *mechwêret it*. — sur une affaire importante, مصلحت مهمه يه دائر مشورت ا *bir maslahati muhimmêê dâir mechwêret it*. — Consulter en soi-même, تفكر ا *têfekkur it*. — de, se déterminer à, تصميم ا *qarâr vîrmek*, قرار و برمک *tasmîm it*.

DÉLICAT, e, adj., fin, délié, آنچه *indjê*, t.; رقيق *raqyq*, a. — Travail — آنچه ايش *indjê ich*. — Gracieux, نزاكتلو *nezâketlu*, نازک *nâzik*, ظريف *zarîf*. — Agréable au goût, لذتلو *lezzetlu*, لذت *leztz*. — Mets délicats, طانلو ييمک *thâtlu iemek*, طعام نفيس *th'âmi nefîs*. — Difficile à contenter, بکنور *gutch beîneur*, ارصاسى مشکل *irzâci muchkil*. — de santé, de tempérament, ضعيف المزاج *za'if ul-mizâdj*. — Il est d'une santé délicate, مزاجى ضعيفدر *mizâdjî za'îstur*. — Consciencieux, اهل صداقة *ehli sadâqat*, منصف *munsyf*, a.

DÉLICATEMENT, adv., avec délicatesse, نزاكتله *nâzikligulê*, نازککلکه

nèzāketilè, a.-t.; نازکانه nāzikiānè.
— Travaillé — نزاکتله ایشلنمش
nèzāketilè ichlenmich.

DÉLICATER, v. a., نازلغله
نāzliguilè ālichturmaq,
الشدرق dāndinlamaq, t.

DÉLICATESSE, s. f., qualité d'une
chose ou d'une personne délicate,
نازکک nāziklik, نزاکت nèzāket.
— Agrément, grâce, ظرافت zerā-
fet. — d'un mets, طلولق thatluliq,

اطعمه نفیسدنک نزاکتی
nēficēnuñ nèzāketi. — Finesse,

انسجکک indjèlik. — du langage,
de la langue, — لسانک نزاکتی

لیغانوñ nèzāketi, chivèci.
— Mollesse, نازندلک nāzendèlik,

ناز و نعيم nāzu n'aym. — Légereté,
خفیفک khafiflik. — Dextérité,
ال چاپکلی el tchāpoukligui. —

Faiblesse, ténuité, مظلوملق maz-
lounlyq. — Délicatesse de goût,
نزاکت ذایقه nèzāketi zāyqa. — d'o-

reille, نزاکت سامعه nèzāketi sā-
m'ya. — d'esprit, لطافت ذهن lè-
thāfeti zehin. — de tempérament,

نزاکت مزاج nèzāketi mizādž. —
de complexion, ترکیب بدنک

ترکیب بدنک terkibi bēdenūñ nèzāketi.

DÉLICES, s. f. pl., ذوق zevq,
ذوق و صفا zevq u safā, لذایذ lè-

zāiz, pl. de لذت lezzet. — du pa-
radis, نعيم جنّت na'yimi djennet. —

Délice, au sing., کوکل خوشلغی
gueuñul khochlyghy. — C'est un

délice, محض حظ درون در mahzi
hazzi dèroun dur.

DÉLICIEUSEMENT, adv., ذوقله

zevqlè, ذوق و صفا zevq u safā
ilè, لذت ایله lezzet ilè, تلذذ
ایله tèlezzuzi dèroun ilè, a.-t.

DÉLICIEUX, SE, adj., plein d'a-
grément, صفالو lezzellu sa-
fālu, a.-t. — au goût, لذیند lè-
zéz, a.

DÉLICOTER (Se), v. pers., یولاری
یولاری ioulāri ātmaq, t.

DÉLIÉ, s. m., انچه قلم جزکیسی
indjè qalem tchizguici.

DÉLIÉ, E, adj., mince, انچه in-
djè, یوقفه ioufqa, t. — Éttoffe —

انچه قماش indjè qoumāch. — Au
fig., subtil, انچه زبرک zeïrek,

انچه فکرلو indjè fikrlu. — Fourbe,
کار حيله hilè kiār. — Peu épais,
سپیرک seïrek. — Dénoué, چورلش

tcheu-
zulmuch.

DÉLIER, v. a., défaire le lien,
چوزمک tcheuzmek, آچمق ātch-

maq, باغی سوکمک bāghy seukmek.
— Absoudre, تبریه ا tēbrīè it. —

d'un serment, قسمدن تخلص ا qa-
cemden takhlīs it.

DÉLIGATION, s. f., t. de chirur.,
وضع صماد vaz'y zymād, a.

DÉLIMITATION, s. f., تحدید ایلمه
tahdīd eilèmè, a.-t.; تعیین حدود
ta'ūni houdoud, a.

DÉLIMITER, v. a., t. de droit,
حدودی tahdīd it, تحدید ا

houdoudi ta'ūn it, a.-t.

DÉLINÉATION, s. f., رسم resm, a.;
کرلمه kerlemè, t.

DÉLINQUANT, s. m., صوچلو
soutchlu, صوچ ایدن soutch iden,

صوچ - کناه ا djārim, a.

DÉLINQUER, v. n., صوچ - کناه ا

soutch, *gunāh it*, صوچ ایشلمک
soutch *ichlèmek*, جنايت ايلمک
djināiet eilèmek, a.-t.

DÉLIRE, s. m., صايقلملق *sāiq-*
lamaqlyq, صايقلمه *sāiqlama*, t.;
هان *hezeyān*, هذو *hezv.* — de
la fièvre, محرور *hezeyāni*
mahrour. — de l'esprit, عقلک
'aqluñ sersemliq. —
— Être en —, صايقلملق *sāiq-*
maq.

DÉLIRER, v. n., صايقلملق *sāiq-*
lamaq, t. *Délirer* est nouveau dans
la langue française.

DÉLIT, s. m., صوچ *soutch*, t.;
کناه *gunāh*, p.; جرم *djurm*,
قباحه *qabāhat*, a. — Commettre
un —, ارتکاب جرم ا, *irtikiābi*
djurm it. — En flagrant —, کناهی
gunāhi ichlerken.

DÉLITER, v. a., برطاش دلہی
bir thāch dilimi kesmek, t.

DÉLITESCENCE, s. f., t. de méd.,
انفراغ الہادۃ المراضه فی الداخل
infrāgh elmāddet el-mumārēzet fid-
dākhyt, a.

DÉLIVRANCE, s. f., action de dé-
livrer, قورتارلمه *qourtārılma*,
قورتولش *qourtoulıch*, t.; نجات *nē-*
djāt, خلاص *khalās*, a. — Mise en
liberté, ازادلق *ithlāq*, آزادلق
azādlyq, تخلية السبيل *takhlīet us-*
sebīl. — Livraison, تسليم *teslīm.*

DÉLIVRE, s. m., مشيمة *mechimet*,
a.; اوغلان دواجی *oghlān duvā-*
dji, t.

DÉLIVRÉ, E, adj., قورتلمش *qour-*
toulmıch, t.; مخلص *moukhallas*,
مخلص *mucellem*, a.; وبرلمش *vīril-*

mıch, تسليم اولنمش *teslīm oloun-*
mıch, a.-t.

DÉLIVRER, v. a., affranchir d'un
mal, قورتارمق *qourtārmaq*, t.;
خالص ا, *takhlis, khalās it*,
a.-t. — Mettre en liberté, صالیوبرمک
sālyvırmek, اطلاق *āzād*,
ithlāq it. — des esclaves, des pri-
sonniers, اسرانک سبیلرینی
ucērānuñ sēbillèrini takhlīe
it. — Accoucher, طوغرتمق *dho-*
ghourmaq. — Mettre entre les mains,
وبرمک *vırmek*, ا, تسليم *teslīm it.*
— Faire délivrer, تسليم ايتدرمک
teslīm itturmek. — Se délivrer, v.
réfl., قورتولمق *qourtoulmaq*, t.;
خالص بولمق *khalās boulmaq*,
a.-t.

DÉLIVREUR, s. m., celui qui dé-
livre, تسليم ايديجی *teslīm idıdji.*
— Distributeur de rations, four-
rages, etc., aux troupes, انبار امینی
ambār emini. — Délivreur, dans le
sens de libérateur, est vieux et n'est
bon que dans le burlesque.

DÉLOGEMENT, s. m., کوچ
gueutch, t.; کوچمه *gueutchmè*, t.;
نقل *naql*, a.

DÉLOGER, v. a., faire quitter à
quelqu'un son logis, - کوچورمک
اودن - *gueutchurmek*, کوچورمک
برندن *evden, ierinden*
tchiqārmaq, اخراج ا, *men-*
zilden ykhrādj it. — En terme de
guerre, chasser d'un poste, برندن
ierinden qoghmaq, دفع ا
def' it. — Déloger, v. n., changer
de logis, کوچ *gueutch it*, کوچمه
gueutchmek, نقل مکان ا, *naqli me-*

kiān it, تبادل مکان ایلمک *teb-dili mekiān eilèmek*. — Sortir d'un lieu, d'une place qu'on occupe, voy. DÉCAMPER.

DÉLOS, n. propre, île de l'Archipel, اسدیل *sdil*.

DÉLOYAL, e, adj., بی وفا *bi vesā*, a.; عرضسز *'yrzsyz*, خاین *khāin*, a.

DÉLOYALEMENT, adv., بی وفالقی *bi vesālyq ilè*, خیانتله *khyā-netilè*, عرضسزجه *'yrzsyzdje*, a.-t.

DÉLOYAUTÉ, s. f., خیانت *khū-net*, a.; بی وفالقی *bi vesālyq*, عرضسزلق *'yrzsyzlyq*, a.-t.

DELPHES, n. p., bourg de la Turquie d'Europe, ancienne ville de la Phocide, قاستری *qastri*.

DELPHINIUM, s. m. Voy. PIED-D'ALOUETTE.

DELTA, s. m., terrain compris dans les branches du Nil, جزیرت النيل *djezûret-unnîl*.

DELTOÏDE, adj., muscle, عضلة الذالیه *'azalet ezzûliet*, a.

DÉLUGE, s. m., طوفان *thoufān*, a. — de Noé, طوفان نوح *thoufāni nouh*.

DÉMAGOGIE, s. f., قیادة الناس *qyādet-unnās*, a.; خلقی کندویه *khalqy guenduie* ouیدررب *ouïdurup icdmè*, t.

DÉMAGOGIQUE, adj., قیادت ناسه *qyādeti nācè mute'allyq*, a.-t.

DÉMAGOGUE, s. m., زوربالقی *zorbālyq iden khalquî beulîk hā-chici*, t.; رئیس فرقه اشرار *reïci fyr-qai echrār*, a.

DÉMAIGRIR, v. a., retrancher

quelque chose d'une pièce de bois ou d'une pierre, یونمق *ionmaq*, t.

DÉMAILLOTTER, v. a., برچوجعک *bir tchodjoughuî qondāghyni tcheuzmek*, اچمق *atchmaq*, باغرداغی چیقارمق *baghyrdāghy tchyqārmaq*, t. — Démaillotté, باغرداغی چیقارلمش *bāghyrdaghy tchyqārylmich*, t.

DEMAIN, adv. de temps, یسارن *iāryn*, یارنکی کون *iārynki gun*, ایرته *irtè*, t.; فردا *ferdā*, p. — matin, یارنکی کون *iārinki gun sabāh*, صباح وقتنده *vaqtindè*. — Après-Demain, adv., یارن اولبرکون *ol bir gun, obir gun*, یارن اولبرکون *iāryñ dèül obir gun*. — Il m'a remis à demain, بنی یارنه *beni iāryna brāqly*.

DÉMANCHEMENT, s. m., صاپک چپقمهسی - چیقارلمهسی *sāpūñ tchyqmacy, tchy-qārylmacy, qopmacy*, t.

DÉMANCHER, v. a., صاپسی *sāpy tchyqārmaq, qopārmaq*. — Se Démancher, v. n., صاب چیققی - قوپمق *sāp tchyqmaq, qopmaq*, t.

DEMANDE, s. f., action de demander, استمه *istemè*, دلک *dilek*, t.; طلب *thalèb*. — Chose demandée, دیلمه *dilemè*, مطلب *mathlab*, t. — Question, صورمه *sorma*, سوال *sou'āl*, pl. a. استله *ecèlè*. — Action en justice, دعوا *d'avā*. — Démarche d'un tiers pour demander une fille en mariage, دوکورل-ک *dugurlîk, khotkba*.

DEMANDER, v. a., pour obtenir, *استتمك istemek*, طلب *thaleb it*, سؤال *souāl it*, a.-t. — du délai, du temps, مهلت طلب *muhlet thaleb it*. — Prier d'accorder, يالوارمق *ialvārmāq*, دلحك *dilēmek*, t.; نیازا *riḏjā, niāz it*, استدعا *istid'ā it*. — Demander pardon, استدعاى عفا *istid'āi 'afv it*. — S'enquérir, interroger, صورمق *sormāq*, سؤال *souāl it*, استفسار *istifsār it*. — de la santé, استفسار *istifsāri khāthyr it*. — Désirer, exiger, استتمك *istemek*, محتاج *mouhtadj ol*. — Cette affaire demande réflexion, بوماده *boumad-dē mulāhazaī medid'èè muhtādjtur*. — Chercher quelqu'un pour le voir, آرامق *ārāmaq*, صورمق *sormāq*, برکهدی آرامق *br kēsdī ārmāq*, استتمك *istemek*, *bir kimsēt ārāmaq*. — Prétendre, ادعا *iddi'ā it*. — Quêter, demander l'aumône, ديلنك *dilenmek*. — de porte en porte, قپودن قپويه *qapoudan qapouïè vārurp sou'āl it*. — Demander une fille en mariage, دوگورلك *dogurlik it*. — Se Demander, v. réfl., صورلئق *sorylmaq*.

DEMANDEUR, s. m., terme de jurisprudence, ادعواجى *d'avādji*, a.-t.; مدعى *mudd'āi*, a. — Demanderesse, f., دعوا ايدىجى قرى *d'avā idī-dji qāry*, a.-t. — Demandeur, qui demande souvent, ديلنجى *dilendji*, جزار *djerrār*, سائل *sā'il*. —

Au fém. Demandeuse, سايله *sailè*, a. DÉMANGEAISON, s. f., picotement, كجيك *guidjik*, كجيش *guidjich*, كيجشمه *guīdjichmè*, t.; حكة *hek-kiet, hekkie*. — Envie, هوس *haves*, a.

DÉMANGER, v. n., كيجيمك *guidjimek*, كجشمك *guedjichmek*. — La tête me démange, باشم *bāchum guidjicheïeur*. — Causer des démangeaisons, كجشمك *guidjichturmek*.

DEMANTÈLEMENT, s. m., ديوار *divār iiqylyghy*, t.; ديوار هدم *hedmi divār*, a.

DÉMANTELER, v. a., ديوارلرى *divārleri iiqmaq, seukmek*, t. — Démantelé, ديوارى بيقلمش *divāri iiqylmich*.

DÉMANTIBULER, v. a. fam., بوزمق *bozmaq*, پارهلئق *iiqmaq*, پارالامق *pāralamaq*, t. — Se Démantibuler, v. pr., بوزلمق *iiqylmaq*, پارالانماق *paralanmaq*.

DÉMARCATIION (Ligne de), s. f., حدود صرهسى *houdoud syrācy*, تحديد حدود *tahdīli houdoud*, اختطاط الحدود *ykhthythat ul-houdoud*, a. — Les limites mêmes du droit de deux corps, de deux puissances, حدود *houdoud*.

DÉMARCHE, s. f., manière de marcher, يوريش *ürich*, t.; روش *revich*, رفتار *restār*, p.; مشية *mechiet*. — Manière d'agir, طاورانش *dhāv-rānich*, t.; حرکت *hareket*, a.

DÉMARIER, v. a., - نکاحى بوزمق

بوشانوق *nikiāhi bozmaq*, *bochātmaq*. — Se Démarier, v. réfl., قاربیدن یا خود اردن بوشانوق *qāryden iākhod erden bochānmaq*, بوشانوق نکا حنی *nikiāhini bochānmaq*, a.-t.

DÉMARQUER, v. a., نشانی *ni-chāni tchiqārmaq*, چیقارمق - قالدرمق - بوزمق *qāldurmaq*, *bozmaq*, t.

DÉMARRER, v. a. et n., terme de marine, détacher, چوزمک *tcheuzmek*, باغی چوزمک *bāghy tcheuzmek*, t. — Lever l'ancre et partir, لنگری قالدروب کیتمک *lengueri qāldurup guitmek*. — Partir, برندن چیقمق *qālqmaq*, قالمق *qālmq*, *ierinden tchyqmaq*.

DÉMASQUER, v. a., ôter le masque, یوز اورتوسنی چیقارمق *iüz eurtuçunu tchyqārmaq*. — Au fig., faire connaître quelqu'un pour ce qu'il est, بر کمسنه نک حالی *bir kimesnènuñ hālini ātchygha tchyqārmaq*. — Se Démasquer, v. réfl., ôter son masque, یوزیننی اچمق *iüzunu ātchmaq*. — Se faire connaître tel qu'on est, کندو حالنی اظهارا *guendu hālini izhār it*.

DÉMATÉ, e, adj., درکی قرق - قیرلش *dirègui qyryq*, *qyrylmich*, t.

DÉMATER, v. a., درک قیرمق *dirèk qyrmaq*. — En parlant d'un vaisseau, on dit au neutre, qu'il a dématé, درکی قیرلشدر *dirègui qyrylmichtur*, t.

DÉMÊLÉ, s. m., querelle, چکشه *tchekychmè*, t.; نزاع *nyza'*, a.; غوغا *ghavghā*, p.-t.

DÉMÊLER, v. a., séparer ce qui est mêlé, آیرمق *āirmaq*, تفریق ا *tesfriq it*. — Débrouiller, اچمق *ātchmaq*, سوکمک *seukmek*, تمیزلتمک *temizletmek*, حل ا *hall it*. — Une difficulté, بر مشکلی *bir muchkili hall it*. — Distinguer, discerner, تفریق ا *farq*, تمیز ا *temüz it*, تشخیص ا *techkhyt it*, سچمک *setchmek*. — Éclaircir, ایزاح ا *izāh it*. — Apercevoir, reconnaître, سزمک *sezmek*, طانیمق *thānimaq*. — Contester, quereller, چکشمک *tchekichmek*, قوغا ا *qavghā it*. — Se Démêler, v. réfl., se tirer heureusement de, قورنلمق *qourtoulmaq*, سوشمک *sivichmek*, ایو صاوشمق *eiu sāvouchmaq*, صیرلوب چیقمق *syrylup tchyqmaq*. — d'un embarras, بر غائلدن تخلص نفس ا *bir ghailèden takhlyci nefs it*.

DÉMÊLOIR, s. m., machine à dévider, چقرق *tchyqriq*, المیده *elemiè*. — Peigne, سیرک طراق *seirek tharāq*, t.

DÉMEMBRÉ, e, adj., پارچه پارچه *pärtchā pärtchā olmuch*, اولمش *beulunmich*, t.

DÉMEMBREMENT, s. m., action de démembrer, پایلشمه *pāilachma*, t.; مقاسمه *muqācemè*. — de l'empire, روما دولتسنگ مقاسمه سی *rouma devletinuñ muqācemèci*. — La chose démembrée, پای *pāi*, قسم

qysm, pl. a. أقسام *aqsām*, حصة
مقسومه *hyssēi maqsoumē*.

DÉMEMBRER, v. a., séparer les
membres d'un corps, بر جسدک
بیرمق *bir djeceduñ 'azā-*
cini āirmaq. — Mettre en pièces,
پارتچه پارتچه *pärtcha pār-*
tcha āirmaq, پارچه لوق *pärtcha-*
lamaq. — Diviser, پای *pāi it*,
تقسیم *taq-*
sīm it. — Retrancher, ایرمق *āir-*
maq, افزا *ifrāz it*. — un état,
بیرمهکتی تقسیم *bir memleketi*
taqsym it, a.-p.-t.

DE MÊME. Voy. MÊME.

DÉMÉNAGEMENT, s. m., کوچ
gueutch, کوچمه *gueutchmē*, t.; نقل
naql, a.

DÉMÉNAGER, v. a., کوچ
gueutch it, کوچمک *gueutchmek*,
t.; نقل *naql it*, ایندیرمک
naql itturmek, a.-t.

DÉMENCE, s. f., aliénation d'es-
prit déclarée, دلیلک *delylik*, t.;
جنون *djunoun*, دیوانه لک *divā-*
nelik, p.-t. — Aliénation d'esprit,
اختلال *tchioughounlyq*, چيوغونلق
ykhtilāli 'aql, a.

DÉMENER (SE), v. réfl., چالتمق
tchabālanmaq, چالتمق *tchālqan-*
maq, t.

DÉMENTI, s. m., تکذیب *tek-*
zīb, a. — Donner un —, یلانجی
چیقارمق *ialāndji tchyqarmaq*,
تکذیب *tekzīb it*. — Souffrir
un —, یلانجی چیقمق *ialāndji*
tchyqmaq, مظهر تکذیب او *maz-*

heri tekzīb ol. — Au fig. fam., dé-
sagrément de ne pas réussir, بوشه
بوچه *bocha tchyqma*, t.; خسران
khousrān, a.

DÉMENTIR, v. a., dire à quel-
qu'un qu'il a menti, یلانجی
چیقارمق *ialāndji tchyqarmaq*,
تکذیب *tekzīb it*, a.-t. — Cette
nouvelle a été démentie, بوخبر
bou khaber tek-
zīb olounmuchtur. — Se Démentir,
v. réfl., se contredire, کندوی
تکذیب *guenduūi tekzīb it*. —
S'écarter de son caractère, اصولدن
صاپیمق *ouçoulinden sāpmaq*,
تخلیف *tekhalluf it*.

DÉMÉRITE, s. m., تقصیر *taqcyr*,
عیب *'aib*, عدم استحقاق *'ademi*
istihqāq, a.

DÉMÉRITÉ, E, adj., نامستحق
nā mustehaq, a.-t.

DÉMÉRITER, v. n., لایق اولمامق
lāiq olmāmaq, باعث تقيیح
bā'ici اوله جق شی ایشلمک
taqbyh oladjaq chei ichlemek. —
Encourir la défaveur, نظر ردن
nazarden duchmek, a.-t.

DÉMESURÉ, E, adj., اولچیسز
eultchusiz, t.; حدسن *hadsiz*, حددن
hadden zūādē.

DÉMESUREMENT, adv., افراطله
فوق الحد *sevq ul-*
hadd, a.

DÉMETTRE, v. a., disloquer,
بیردن چیقارمق *guemigui*
یریندن *tchyqarmaq*, بورقمق
bourqmaq, برتمک *bertmek*. —
Destituer, منصبدن چیقارمق *man-*

çoupten tchyqârmaq, عزل 'azl it. — Se Démètre, v. réfl., d'une place, منصی براتیق *mançoubini brâqmaq*, بر منصبدن استعفا *bir mançoupten isti'fâ it.* — Il s'est démis en faveur d'un tel, منصی فلانہ فراغت *mancybi felânè ferâghat eilèdi.* — Se démettre, se disloquer, برتلمک *bertinmek*, برتلمک *bertilmek.*

DÉMEUBLEMENT, s. m., اوک *evuñ açâcini tchyqârma*, او بوشالتدسی *ev bochaltmaci*, t.

DÉMEUBLER, v. a., اوی بوشالتیق *evi bochältmaq*, اوک اوادانلغنی *evuñ avâdânlighini qâldurmaq*, tchiqarmaq, t.

DÉMEURANT, e, adj., اوتوران *otourân*, t.; متهمکن *mutemekkin*, ساکن *sâkin*, a. — Au Demeurant, adv., قالدیکه *qâldiki.*

DÉMEURE, s. f., domicile, قوناق *qonâq*, یورت *iort*, t.; مکان *mekiân*, pl. a. امکانة *emkenet*; مسکن *mesken*, pl. مسکن *meçâkin.* — A demeure, en résidence, یرلو *ierlu.* — Qui n'est pas à demeure, دکل یرلو *ierlu deil.* — Demeure, temps pendant lequel on habite un lieu, اقامت *iqâmet vaqty*, مدت اقامت *muddeti yqâmet.* — En terme de palais, وعده بی کجکدرمه *va'dèi guedjikturmè*, مهاطله *numâthelè.*

DÉMEURER, verbe a., habiter, ساکن او *otourmaq*, t.; ساکن او *sâkin ol*, a.-t.; اقامت *iqâmet it.* — Être en permanence, - طورمق

dhourmaq, اکنمک *eilenmek*, مستهر و بر دوام او *mustemirrvè ber devâm ol.* — Rester, être de reste, قالیق *qâlmaq.* — Il n'y est rien demeuré, هیچ برشی قالدی *hitch bir cheï qâlmadi.* — Tarder, کجکمک *guedjimek.* — Il a demeuré longtemps en chemin, وافر زمان بولده کجکدی *vâfir zemân iolda guedjikti.* — Demeurer neutre, بیطرف طورمق *bé-tharaf dhourmaq.* — Demeurer interdit, مبهوت و دمبسته *chachmaq*, شاشمق *melhout vè dembestè qâlmaq.* — fidèle, مقام صداقتده برقرار او *maqâmi sadâqattè ber qarâr ol.*

DEMI, e, adj. sing., یاری *iâri*, یارم *iârym*, بجوق *boutchouq*, t.; نصف *nysf*, a.; نیم *nîm*, p. — Une demi-heure, ساعت بر یارم *bir iârym sâ'at.* — Un demi-cercle, نصف دائره *nisfi dâirè.* — Une heure et demie, ساعت بر بجوق *bir boutchouq sâ'at.* — Trois drachmes et demie, اوچ بجوق درهم *utch boutchouq dirhem.* — Deux et demi, یکی بجوق *iki boutchouq.* — La moitié d'une chose, یاریسی *iârycy.* — A Demi, adv., à moitié, یاری *iâry*, بجوق *iâry boutchouq.* — A demi cuit, یاری *iâry pichmich.* — plein, یاری طولی *iâry dholou.* — mort, نیم مرده *eulu guibi*, کبی *nîm mourdè.* — circulaire, نصف دائره *nysfi dâirèvi.*

DEMI-LUNE, s. f., یاری ای

یاری معدن *iārym āi thābiacy.*

DÉMI-MÉTAL, s. m., یاری معدن *iāry ma'den*, t.; نیم معدن *nīm ma'den*, p.-a.

DÉMIS, E, adj., disloqué, برنلش *bertilmich*, t. Voy. DESTITUÉ.

DÉMISSION, s. f., استعفا *isty'fā*, منصبی بر اقامه *mañçoubi brāqma*, a.-t.

DÉMISSIONNAIRE, adj., celui qui a donné sa démission, منصبندن *mañçoubinden isty'fā iden*, a.-t.

DÉMOCRATE, s. m., حکومت *hukioumeti djum-houri nācè thāb'y*, عوام ناس *'avāmi nās hukioumetinuñ tharafdāri*, a.-p.

DÉMOCRATIE, s. f., - خلقک *khalquñ*, عوام ناسک حکومتی *'avāmi nāçuñ hukioumeti*, t.-a.

DÉMOCRATIQUE, adj. com., خلقک *khalquñ* صورت حکومتنه مخصوص *soureti hukioumetinè makhsous*, a.-t.

DÉMOCRATIQUEMENT, adv., خلقک *khalquñ* صورت حکومتی اوله رق *soureti hukioumeti olaraq*, a.-t.

DEMOISELLE, s. f., fille d'honnête famille, خاتونجق *khatoundjyq*, vulg. قادنجق *qādyndjyq*, قز *qyz*, دودو *doudou*, t. — Hie à l'usage des paveurs, بر طوقه یانی *ier thoqmaghy*, قالدردم طاشلری *qāldyrym thachlari soqadjaq ālet*, t.

DÉMOLIR, v. a., یقماق *ÿqmaq*, t.; هدم *hedm it.* — Démoli, e, یقلمش *ÿqylmich*, منهدم *munhedim*.

DÉMOLITION, s. f., action de démolir, یقماق *ÿqmaqlyq*, یقش *ÿqych*, t.; هدم *hedm*, a. — Matériaux qui restent d'une démolition, یقندیلر *ÿqyntiler*, انقاض *enqāz*.

DÉMON, s. m., diable, esprit malin, شیاطین *chēūthān*, pl. a. شیاطین *chēiāthin*, ابلیس *iblis*, a. — Génie, esprit bon ou mauvais, جن *djinn*. — En parlant d'une personne qui a beaucoup d'esprit, جن فکرلو *djinn fikirlu*. — Il a de l'esprit comme un — جن قدر ذهنی واردر *djinn qadar zihni vārdur*. — Enfant vif, pétulant, چابالنان *tchabālanān*.

DÉMONÉTISATION, s. f., ازاله *izālèi qymeti sikkè*, a.-t.

DÉMONÉTISER, v. a., رایج اولان *rāidj olān* سکه نك قیمتنی رفع *sikkènuñ qymetini ref'it*, a.-t.

DÉMONIAQUE, adj. com., جین *djinn tcharpmich*, چارپمش *djinnlu*, a.-t.

DÉMONOGAPHE, s. m., اجنبی *edjinni ahvālīni iāzmich mu'ellif*, a.-t.

DÉMONOGRAPHIE, s. f., اجنبی *edjinni ahvālīnè dāūr meqālè*, a.-t.

DÉMONSTRATEUR, subst. masc., اثبات *gueusteridji*, t.; کوستر بیجی *isbāt iden*, a.-t.; مبین *mu-beïn*, a.

DÉMONSTRATIF, IVE, adj., اثبات *isbāt ilidji*, a.-t.; مثبت *musbit*, برهانی *burhāni*, a. — Ar-

gument, برهان مثبت *burhāni musbit*. — Preuve — دليل مثبت *delīli musbit*. — Pronom — اسم اشارت *ismi ichāret*.

DÉMONSTRATION, s. f., preuve كوسترمة evidente et convaincante, *gueusterme*, t.; دليل *delīl*, pl. a. دلایل *delāil*; دلاله *delālet*; برهان *burhān*, pl. برهین *berāhīn*. — Marque, témoignage, كوسترش *gueusterich*, اثر *ecer*, pl. اثار *açār*; امارت *emāret*, pl. امارات *emārāt*. — Manifestation, اظهار *izhār*. — Enseignement démonstratif, تعلیم *ta'lim*.

DÉMONSTRATIVEMENT, adv., دليل كوستررک *delīl gueustèrerek*, مبرهنه *isbāt ilè*, a.-t.; مبرهنه *muberhenen*, a.

DÉMONTER, v. a., ôter quelqu'un de sa monture, - بنکدن ایرمق *binekten ürmaq*, اندر مک *bir kimesnènuñ binèguini älmaq*, بر کسنه نک بنکنی آلیق *merkebin-den mahroum qylmaq*. — Désassembler les parties d'un ouvrage, سوکمه *seukmek*. — une montre, بر ساعتک *bir sâ'atuñ edjzâcini seukmek*. — un canon, طویپى عربده سندن ایندر مک *'arabacinden indürmek*. — Démonter, déconcerter, شاشرمق *châchurmaq*. — Se Démonter, Se Défaire, v. n., چوکلمک *tcheukulmek*, چوزلک *tcheuzulmek*. — le visage, تبدیل چهره *tebdili tchehrè* it.

DÉMONSTRABLE, adj. com., اثبات

اولنه بیاور *isbāt olouna bîtur*, ممکن اثبات اولان *mumkîn ul- isbāt olân*, a.-t.

DÉMONTRER, v. a., prouver, اقامت ادله ایله *ispāt it*, اثبات ایلمک *iqāmeti edillè ilè isbāt eilemek*. — Témoigner par des marques extérieures, كوسترتمک *gueustermek*, دلالت *delālet it*. — Montrer aux yeux la chose dont on parle, كوستروب اثبات *gueustèrup isbāt it*. — Être démontré, استدلال اولدوق *istidlāl olounmaq*.

DÉMORALISATION, s. f., اخلاقک *akhlâquñ bozouqloughy*, a.-t.; فساد اخلاق *feçâdi akhlâq*, a.

DÉMORALISER, v. a., اخلاقى افساد *akhlâqy bozmaq*, افساد اخلاق *ifsâdi akhlâq it*, a.-t.

DÉMORDRE, v. n., quitter après avoir mordu, اصرقدن صکره برامق *icyrdyqten soñra brâqmaq*. — Se départir d'une opinion, کچمک *vâz guetchmek*, t.; فراغت *serâghat it*, a.-t.

DÉMUNIR, v. a., بر حصارک *bir hiçârûñ muhimmâtini tchiqarmaq*, مهماتدن چیلاتمق *qâldurmaq*, مهماتدن چیلاتمق *muhimmâtten tchiplâtmaq*, a.-t. — Démuni, e, مهماتدن چیلاتق *muhimmâtten tchiplâq*.

DÉMURER, v. a., une porte ou une fenêtre, قیوی یاخود پنجره یی *qapouïi tâkhod pendjereï thyqādân divâri seukmek*, t.

DÉNAIRE, adj. des deux genres, عشري 'achary, a.

DÉNANTIR, v. a., امانتندی emānētini brāqturmaq.

— Se Dénantir, v. réfl., امانتدی emānēti brāqmaq, يدنلک iēdindē olāni terk it, t.

DÉNATTER, v. a., اورکوبی eurküi seukmek. — des cheveux, صاچک اورکوسنی sātchuñ eurkuçunu seukmek, t.

DÉNATURÉ, E, adj., changé, بشقه bachqa olmuch, بشقه درلوبه bachqa turluē tchēvirilmich, t. — Inhumain, مروتسز muruvvetsiz, انسانیتسز insāniyetsiz, a.-t. — Privé d'attachement naturel, علاقه طبیعیدن mēfquod. — Gâté, thab'yîeden mēfquod. — Gâté, بوزلمش bozoulmich, بوزق bozouq.

DÉNATURER, v. a., changer la nature d'une chose, بر نسندهی بشقه bir nesnēi bachqa qylmaq, بولمق bachqa turluē tchevîrmek. — Présenter sous une autre forme, بشقه صورتسه bachqa souretē tchevîrmek. — Dénaturer un fait, اصول اوچیرا ouçouli māddeî taghyîr it. — Gâter, بوزمق bozmaq.

DENDRITE, s. m., حجر شجرتی hadjēri chedjēri, a.

DÉNÉGATION, s. f., action de nier, محکمهده inkiār. — en justice, محکمهده inkiār ctmē. — formelle, انکار رسمی inkiāri resmi, a.

DÉNI, s. m., امتناع inkiār, احقاق حق imtinā'. — de justice, امتناعی ihqāqi haqq inkiāri, imtinā'î, a.-t.

DÉNAISÉ, E, adj., کوزی آچق gueuzi âtchyq, قلاش qallāch, t.; حيله باز hîle bāz, a.-p.

DÉNAISER, v. a., برینک کوزینی birinūñ gueuzunu âtchmaq, بیریمنک بودالهی کیدرمک birinūñ boudālalyghy guidermek, حيله بازلق اوکرتمک hylē bāzlyq eugretmek, t. — Se Dénaiser, v. réfl.,

چاقمق gueuzunu âtchmaq. DÉNICHÉ, v. a., ôter du nid, یوه دن چقارمق iouवान tchiqārmaq, ālmaq. — Faire sortir par force, قوغمق qoghmaq, قاچرمق qātchurmaq. — les ennemis, یوه لردن طردا ā'daîi iouvalerinden thard it. — Sortir précipitamment, عجله ایله adjelē ilē tērinden qātchmaq. — Trouver, découvrir, بولمق boulmaq. — la demeure de quelqu'un, بر کمسنه نک یوه سنی bir kimesnēnūñ iouwācini boulmaq.

DENIER, s. m., petite monnaie, منغر mangyr, منغر manghyr, t.; پول poul, p. — Cela ne vaut pas un — بوشی بر منغر, bou chēî bir manghyr deîmez.

DENIER à DIEU. Voyez ARRHES. — Denier, toute somme d'or ou d'argent, مال āqtchē, مال māl, pl. a. دنانیر emvāl; دینار dīnār, pl. دنانیر denānūr. — Les deniers publics, اموال

به *emvâli miriè*. — Intérêt d'une somme principale, *فايض fâiz*. — Denier de poids, *درهم dirhem*. — Denier de fin ou de loi, *عيار 'aîr*.

DÉNIER, v. a., refuser, *دریغ dirygh it*. — Ne me déniez pas votre assistance, *امدادکی بندن imdâdîni benden dirygh eilèmè*. — Nier, *انکارا inkiâr it*.

DÉNIGREMENT, s. m., action de dénigrer, *کتورمه liçânè guè-turmè*, *دللمه dillèmè*. — État de mépris de celui qui est dénigré, *رسوايلک rousvâilik, t.*; *بد نام bed nâm, p.*

DÉNIGRER, v. a., *آد بوزمق âd bouzmaq*, *آد چکمک âd tchekmek*, *دللکم dillèmek, t.*; *تندید ا ten-td it, a.-t.*

DÉNOBREMENT, s. m., compte détaillé, *صایمه sāima, t.*; *تعداد te'adad, a.* — d'un fief, d'une terre, *مفردات دفتری mufredât def-teri, a.*

DÉNOBRER, v. a., *صایمق sāimaq*, *برر برر birer birer sāimaq, t.*; *تعدادا te'adâd it, a.-t.* — Dénombré, e, *صایلمش sāilmich*, *معدود m'adoud*.

DÉNOMINATEUR, s. m., *رقم raqami mu'arrif ül-kesr, a.*

DÉNOMINATIF, IVE, adj., *علمی 'alemi*, *تعريفی ta'rifî, a.*

DÉNOMINATION, s. f., *تسمیه tes-miè, a.*

DÉNOMMER, v. a., *ادله سويلمک adilè sœuilèmek*, *تسميه مستی tes-miè, mucemma it, a.-t.*

DÉNONCER, v. a., signifier à quel-qu'un, *خبر ویرمک khaber vîrmek, a.-t.*; *بیلدرمک bîldurmek*. — Notifier, *اعلان ا y'lân it*. — la guerre, *سفر واردر دیو ندا sefer vârdur deü nidâ it*. — Déferer au magistrat, *حاکمه بیلدرمک hâkimè bîldurmek*, *حاکم طرفنه خبر ویرمک hâkim tharafina khaber vîrmek*. — suivant les formes, les noms et qualités d'une personne, *بر کسندنک bir kimes-nènuñ ismu cheurètini bîldurmek*. — Accuser pour avoir fait ou dit quelque chose, *قولامق qovlâmaq*, *غمزلمق qoghlâmaq*, *غمازلماق ghamyzlamaq, t.*

DÉNONCIATEUR, s. m., celui qui déferé en justice, *حاکمه خبر ویرمچی hâkimè khaber vîridji*. — Délateur, *قولایمچی qovlâtdji*, *قوجی qovdji*, *غماز ghamâz, a.*

DÉNONCIATION, s. f., déclaration, publication, *اعلان 'ylân*. — Avis, *خبر khaber*. — Délation, *غمازلق gham-mâzliq, a.-t.*

DÉNOIATION, s. f., *دلالة delâlet*, *اشاره ichâret, a.*

DÉNOTER, v. a., *گوسترمک gueus-termek, t.*; *دلالت دلالت it, a.-t.*; *نشان ویرمک nichân vîrmek*.

DÉNOUEMENT, s. m., fin, résultat, *عاقبت soñ*, *نتیجه nêtdjè*, *'âqybet, a.* — Solution d'une difficulté, *مشکلک چوزلمسی much-kilun tcheuzulmèci*, *حل مشکل halli muchkil*.

DÉNOUER, v. a., *چوزمک*.

آچمق *deugumi tcheuzmek, âtchmaq, t.*; ا حل *hall it, a.-t.* — des fils, des cordes, دوکملربنی *ایپلرک* *iplèruñ deugumlèrini tcheuzmek.* — Démêler une affaire, ا حل *bir maddèi hall it.* — la langue, دلی آچمق *dili âtchmaq.* — Rendre plus souple, plus agile, خفیفلندرمک *آتچمق* *âtchmaq, khafiflendurmek.* — Se Dénouer, v. réfl., croître, قد چکمک *qad tchekmek.* — En parlant du corps, بدنی کسب بساطت و انکشافه یوز *بهدنی* *bèdèni kesbi biçâthatu inkiçhâfè thoutmaq.* — Pousser, بیومک *büumek, bitmek.* — Se détacher, se lacher en parlant d'un nœud, چوزلمک *tcheuzulmek, seukulmek, âtchilmaq.*

DENRÉE, s. f., ce qui se vend pour la nourriture, ازق *azyq, zakhirè, pl. a. ذخیره* *zakhür; mekioulât.* — Marchandises diverses, امتعه متنوعه *emt'yaï mutènevvi'a, a.*

DENSE, adj. com., épais, صقی *syqy, quouïou, t.*; کثیف *kècif, a.* — Corps — جسم کثیف *djismi kècif.*

DENSITÉ, s. f., صیقلیق *syqlyq, quouïoulyq, t.*; کثافت *kèçâfet, a.*

DENT, s. f., petit os de la mâchoire, دش *dich, t.*; سن *sinn, pl. a. عسنان* *es-*

nân; دندان *dendân.* — Les dents de devant ou incisives, اوك ديشلری *cuñ dichlèri.* — canines et molaires, ازو ديشلری *azou dichlèri.* — Dent mâchelière, ديش *soñ dich.* — œillères, کوز ديشلری *gueuz dichelèri,* یان ديشلری *iân dichlèri.* — Dent gâtée, چورک ديش *tchuruk dich.* — Mal de dents, ديش *dich aghrycy.* — Dents, généralement, choses qui ont des pointes, ديش *sinn, pl. اسنان* *esnân.* — d'une scie, بچقی *bitchqy dichlèri.*

DENTAIRE, adj. com., ديشلو *dichlu, t.*; سنی *sinni, a.*

DENTALE (Lettre), adj. f., حرف *harfi sinni, a.*

DENTÉ, e, adj., ديشلو *dichlu, t.*

DENTÉE, s. f., اصرمه *ycyrma.*

DENT-DE-CHIEN, s. f., plante, کوپک دلی *keupek dili, t.*

DENT-DE-LION, s. f., plante. Voy. PISSENLIT.

DENTELÉ, e, adj., façonné en forme de dents, ديشلوجه *dichludjè, dich dich kertlennich, t.*

DENTELER, v. a., ديشلوجه *dichludjè kesmek, dich dich kertmek, t.*

DENTELLE, s. f., برنجق *bouroundjouq, bouroundjouq chèrit, muchebbek, dentellā, t.*

DENTELURE, s. f., ديشلوجه ايش *dichludjè ich, guediklèmè, t.*

DENTICULE, s. f., دیشجکز *dich-djiguiz*, t.

DENTIER, s. m., دیش صرهسی *dich syracy*, t.; صق اسنان *saffi esnān*, a.

DENTIFRICE, s. m., دیشش *dich pākladidji* پاکدیجی علاج *ylādji*, t.

DENTISTE, s. m., دیشجی *dich-dji*, t.

DENTITION, s. f., دیشلرک *dichlarūn* چقمهسی - بندهسی *tchiqmaci, bitmeci*, t.

DÉNUDATION, s. f., کیمیک یوزی *guemiguñ* اچق - چپلاق *qālmaci*, *īuzi ātchyq, tchypłāq*, *ta'riei 'azm*, a.

DÉNUER, v. a., priver du nécessaire, محروم قلمق *mahroum qilmaq*, *tchiplātmaq* چپلاتیق *meşqoud it*, *ta'riei it*, a.-t. — Dénué, عاری *'ary*, محروم *mahroum*.

DÉNUEMENT, s. m., privation, besoin, احتیاج *eksiklik*, *ihtiādji* محرومیت *mahroumiyet*. — Détresse, مصایقه *mouzātaqa*. — Pauvreté, فقیرلق *faqyrlyq*. — Le plus grand — محرومیت کلیه *mahroumiyeti kulliye*. — Il l'a réduit au plus grand dénuement, انی فلس *ani filsi ahmère mouhtādji itti*.

DÉPAQUETER, v. a., بوغچهیی *boghtchaï āchmaq, seukmek* اچمق - سوکیمک *den-gui bozmaq*. — des lettres, des dé-

pêches, تحریراتی ظرفدن چبقارمق *tahrirāti zarfdēn tchyqārmaq*.

DÉPAREILLER, v. a., آیرمق *āirmaq*, چفتنی بوزمق *tchiftini bozmaq*, او یغون شیلری بری برندن *ouïghoun cheïleri biri birinden āirmaq*.

DÉPARER, v. a., ôter ce qui pare, بزکلمق *zineti qāldurmaq*, *zinetsiz it*, a.-t.; بزکلمق *bezekleri tchiqārmaq*. — Rendre moins agréable, کوزلکی *guzelligui azāltmaq*, تنقیص حسن و لطافته بادی او *tenqyci husnu lethāfetē bādi ol*.

DÉPARIER, v. a., چفتنی بوزمق *tchifti bozmaq*, بری برلرندن *biri birlerinden āirmaq*. — Déparié, e, او یغونسوز *achleri ouïghounsouz*.

DÉPARLER, v. a., سوبلهکدن واز *seülemekten vāz guetchmek*, t.

DÉPART, s. m., قالقش *qalqich*, *guidich* بوله چقمه *īola tchyqma*, t.; حرکت *hareket*, — Le jour du —, عزیمت *'azîmet*. — Étre sur son —, عزیمت اوزره او, *'azîmet gunu*. — *'azîmet uzrē ol*.

DÉPARTAGER, v. a., رایلیری *reïleri berāberlikten tchyqarmaq*, a.-t.

DÉPARTEMENT, s. m., distribution, توزیم *tevzi*, تقسیم *tāqsīm*. — Division du royaume, ایالت *cālet*. — Département administratif, ministère, نظارت *nazāret*, a. — Le

département des affaires étrangères, *oumourî khā-ridjūî nazāreti*.

DÉPARTIR, v. a., partager, distribuer, تقسیم پای - *paī, taqsīm it, a.-t.* — Donner, اعطا *ytha it.* — Se Départir, v. réfl., renoncer à, se désister, واز کچمک *vāz guetchmek*, واز کلک *guetchmek*, واز گلمک *guelmek*, فراغت *ferāghat it.* — Il s'est départi de sa demande, مطلوبندن واز کجدي *mathloubinden vāz guetchti.* — Se départir de son devoir, y manquer, ایرلیق *āirylnaq*, قاچنماق *qāchinmaq*, واجبات دمتندن مباحدت ا *vā-djibāti zimmetinden mubā'adet it.*

DÉPASSER, v. a., passer outre, اوته کچمک *eutè guetchmek*, آشیق *āchmaq, t.*; تجاوز *tedjāvuz it, a.-t.* — Devancer quelqu'un, ilerü *guetchmek*, مسابقت ا *muçābaqat it.*

DÉPAVER, v. a., قالدرمى سوکوک *qāldyrymy seukmek, t.*

DÉPAYSER, v. a., - وطندن آیرمق *vathanden āirmaq, tchy-qarmaq.* — Dérouter, شاشورمق *chāchurmaq.* — Se Dépayer, v. réfl., یوردی برامق *ıordy brāqmaq, t.* — دیار ا *terki vathan, diār it.* — Être étonné, dérouteré, شاشمق *chāchmaq.*

DÉPÈCEMENT, s. m., پاره لمه *pā-ralama, t.*

DÉPECER, v. a., پاره پاره *pāra pāra it,* - پارچه کسپک *pārçha pārçha kesmek,*

āirmaq. — en petits morceaux, طوغرامق *ditmek,* - دوغرامق *doghrāmaq.*

DÉPÊCHE, s. f., تحریرات *tahrirāt, a.-t.*; دولت تحریراتی *devlet tahrirāty.*

DÉPÊCHER, v. a., expédier, ارسال *irsāl it,* یوللماق *iollamaq,* عجله ایله کوندرمک *'adjelè ilè gueundermek.* — Une affaire, ایشی تیز *biturmek,* بتورمک *biturmek,* - *ichi tyz biturmek.* — quelqu'un, lui ôter la vie, عجله ایله *adjelè ilè bir kimesnèi euldurmek.* — Se Dépêcher, v. réfl., تیز ا *tiz it,* عجله *'adjelè eilemek, it, a.-t.*; ایلیمک *ayılmek.* — Dépêchez-vous, چاپک اول *tchāpouk ol.*

DÉPEINDRE, v. a., وصف ا *vasf it, a.-t.* — un combat, محاربه نك *tasvürini it,* - وقوعه کلان *vouqu'ā guelān mouhārebènuñ souretini vasf it.* — Dépêint, e, وصف اولنمش *vasf olounmich,* موصوف *mevsouf.*

DÉPENDANCE, s. f., حکم *hukm altindè olmaqlıq,* تابعلک *tabi'lik, t.*; تبعیت *tabi'tet.* — Ce qui relève ou fait partie de, باغلو *bāghlu,* تابع *tāb'y, pl. a. tevāby;* تعلق *te'allouq, pl. a. te'allouqāt.* — Les dépendances, متعلقات *muteallouqāt,* توابعات *tevābiāt,* لواحق *levahyq, a.* — Connexion, عطف *'atf, a.*

DÉPENDANT, e, adj., qui dépend,

باغلو *hukm áltindè*, حكم التنده *bāghlu*, t.; متعلق *tābi*, تابع *tābi*, *mutè'alliq*, لاحق *menouth*, لاحق *tāhyq*, a. — Qui relève, تابع *tāby*, مضاف *mouzāf*.

DÉPENDRE, v. n., être sous l'autorité, حكم التنده او *hukm áltindè ol*, تابع او *tāby' ol*. — Appartenir à, متعلق او *mutè'alliq ol*, توابعدن او *tevāby'inden ol*. — Être au pouvoir, الهه او *eldè ol*. — Il ne dépend pas de moi, المده دكل *elumdè deil*, المدين كلمز *elumden guelmez*. — S'en suivre, لازم كلمك *lāzym guelmek*, چيقيمق *tchyqmaq*, او مستتبع *mustetb'y ol*. — Détacher ce qui est pendu, أصلمش *ācūlmich olāni endurmek*, برشيئي اصلديغي يردن *bir cheii acyldigui ierden*, چيقارمق - قالدرمق - نزع ا *tchyqārmaq, qāldurmaq, nez' it*.

DÉPENS, s. m. pl., frais, خرج *khardj*, مصرف *masraf*, a. — Les dépens, les frais de justice, مصارف *meçāryfi mehkemè*. — Domages, ضرر *zārar*, زبان *ziān*. — Vivre aux dépens d'autrui, سائره *sāirè irāci zārar u ziān iderek guetchinmek*.

DÉPENSE, s. f., مصرف *masraf*, pl. مصارف *meçārif*; خرج *khardj*, pl. خرج *ikhrādjāt*; خرج *khardj u masraf*. — Grande —, كلتيلو مصرف *kullüctlu*

مصارف *masraf*. — de ménage, مصارف *meçārif beitiè*. — Il a beaucoup de dépenses, خرجي چوقدر *khardji tchoqtur*. — Recette et dépense, اخذ و مصرف *akhzu masraf*. — Se mettre en dépense, مصرفه *masrafè oghramaq*.

DÉPENSER, v. a., صرف ا *khardj, sarf it*, a.-t. — Mal à propos, عبث يره صرف ا *sarf it*. — Dépensé, e, خرج *khardj oloumich*, مصروف *masrouf*.

DÉPENSIER, ÈRE, adj., qui dépense excessivement, اوجي دليک *āvoudji delik*, مسرف *musrif*, مبنر *mubezzir*, a.

DÉPENSIER, s. m., qui fait la dépense d'une maison, وكيل خرج *vekili khardj*, a.-t.

DÉPERDITION, s. f., تضييع *ta-zū*, افنا *ifnā*, زبان *ziān*. — de substance, زوال جوهر *zavāli djevher*, a.

DÉPÉRIR, v. n., tomber en ruine, خرابد بوز طوتوق *üqylmaq*, خرابه *khārābè üz thoutmaq*. — Tomber, دوشمک *duchmek*. — Se gêter, فنالتمک *fe-nālenmek*, خرابه *khārāb*, هلاک او *helāk ol*. — En parlant d'un malade, بتر او کوتولنمک *keutulenmek*, betèr ol. — S'affaiblir, ضعيفلنمق *zāiflanmaq*. — Sa santé dépérit de jour en jour, حال صحتي کوندن *hālī syhhati gunden gunè kesbi*

tenezzul u inhibāth itmektiè dur. —
Éprouver de la perte, کسب —
ا kesbi noqsān it.

DÉPÉRISSEMENT, s. m., کوتولمنه
keutulenmè, t.; خرابلق kharāblyq,
a.-t. — État de —, حال خرابیت
hālī kharābīet.

DÉPÉTRER, v. a., چوزوب
چورتارمق tchouzoup qourtārmaq. —
Se Dépétrer, v. réfl., قورتلمق
qour-toulmaq, t.

DÉPEUPLEMENT, s. m., اسسزلك
iscslyk, شنلكسزلك chenliksiz-
lik, t.; خرابلق vīrānlyq,
kharāblyq, a.-t; يرلوي طاغته
ierluūi dhāghytma, انسلااب
insilābi ma'mourīet.

DÉPEUPLER, v. a., اسسزا issiz it,
ا vīrān it, خراب kharāb
it, — Se Dépeupler, v. pron., —
ويران vīrān, kharāb ol. — Dé-
peuplé, e, اسسز iscs, شنلكسز
chenliksiz, ويران vīrān.

DÉPIÉCER, v. a. Voyez DÉMEM-
BRER.

DÉPILATIF, IVE, adj., قیل
قیل دوکدر بچی qyl deukturīdji, t.

DÉPILATION, s. f., قیل دوکلمه سی
qyl deukulmèci, t.; نتق الشعر
netf-uchchar, a.

DÉPILATOIRE, s. m., قیل
قیل دوکدر بچی علاج qyl deukturīdji
'ylādji, خرزمه khyryzma, t.

DÉPILER, v. a., قیل چیقارمق
qyl tchyqārmaq, دوشرمک
duschurmek. — Se Dépiler, v. réfl.,
قیل دوکلمک qyl deukulmek. —

قيل — قیلسز qylsyz, لی
دوکلمش qyl deukulmich.

DÉPISTER, v. a., ایزلمک izle-
mek, ایزینی بولمق izini boulmaq,
t.; کشف اثر ا کشف اثر ا
kechfi ecer it.

DÉPIT, s. m., دارغونلق
dārghounlyq, کوچنه gudjenmè,
t.; رغم soukht, رغم raghm. — En
dépit, adv., رغا, raghmen, نسبة nis-
beten. — de lui, رغمنه raghminè,
ا رغا aṅā raghmen. — En dépit
de tous, هپسنه نسبت hepsinè nis-
pet. — En dépit de toi, سکا نسبت
saṅā nispet. — Faire dépit à quel-
qu'un, بر کمنه یه نسبت bir ki-
mesnèie nisbet it. — Faire une chose
par dépit, بر شئی رغا bir cheīi
raghmen it.

DÉPITÉ, e, adj., کوسلو kieuslu,
کوچنهش gudjenmich, t.

DÉPITER, v. a., کوجندرمک
gudjendurmek, t. — Se Dépiter, v.
réfl., کوچنهش gudjenmek.

DÉPLACÉ, e, adj., ôté de sa place,
یرندن چیقارلش ierinden tchy-
qarilmich. — Mal placé, دکل
ierindè dèil, t. — Inconvenant,
یا قشقسز iāqichisiz. — Dire des
choses déplacées, ناسزا سوبلمک
nasezā seuilemek.

DÉPLACEMENT, s. m., action de
déplacer, — یرندن چیقارمق
ierinden tchyqārma, ikh-
rādji. — Changement de place,
تبدیل مقام ier deīchmè, —
تبدیل مکان tebdili maqām, mekiān.

DÉPLACER, v. a., une chose,
de sa place, — یرندن چیقارمق

اخراج *ierinden tchîqârmaq*, *ykh-râdj it*, - برندن قالدرمق - *ierinden qâldurmaq*, *oînâtmaq*, a.-t. — Oter un emploi, *mançoubten tchyqârmaq*, منصبنى الیق *mançoubini âlmaq*, عزل ا *azl it*, a.-t. — Faire changer de place, آخر محلہ *akhar mahallè naql itturmek*. — Se Déplacer, v. réfl., برندن چيقق *ierinden tchyqmaq*, تبديل مقام ا *tebdili maqâm it*.

DÉPLAIRE, v. n., être désagréable, نامقبول او; *beïnilmemek*, t.; حط *nâmaqoul ol*, a.-p.-t.; خوش اولنماق *hazz olounmâmaq*, کوجندرمک *khoch guelmemek*. — Fâcher, causer du chagrin, کوجندرمک *gudjendurmek*, خاطرنه طوقنهق *khâthyrinè dhoqounmaq*. — Se Déplaire, جان اوصانهق *ouçanmaq*, حط *djân syqylmaq*, صقلیق *hazz itmèmek*.

DÉPLAISANCE, s. f., répugnance, dégoût, خوشلنمامه *khochlanmâma*, عدم محظوظیت *'ademi mahzouziyet*, ابائت نفس *ibâieti nefis*, a. Voy. ENNUÏ.

DÉPLAISANT, e, adj., désagréable, جان سوميهجک *djân sevmeiedjek*, t.; نامطبوع *nâmathbou'*, p.-a.; غير مرغوب *ghairi merghoub*. — Manière déplaisante, طور نامطبوع *thavri nâ mathbou'*. — Qui fâche, کدرلو *kederlu*.

DÉPLAISTR, s. m., chagrin, - کولک *gueunul*, *djân sy-*

qyntici, t.; کدر *keder*, غم *gham*. — Mécontentement, کولک قيرقلغى *gueunul qyryqlyghy*, انكسار خاطر *inқиçari khâthyr*.

DÉPLANTER, v. a., کولکدن *keuk-ten qoparup mahalli akharè dikmek*, a.-t.; اغاجک برينى دکشدرمک *aghâdjûn ierini deichturmek*, t.

DÉPLIER, v. a., آچمق *âtçmaq*, يايوب آچمق *îâiup âtçmaq*. — Étendre par terre, سرمک *sermek*.

DÉPLISSER, v. a., بوکملرى *beukumleri âtçmaq*, قيبورى *qyvryny seukmek*, t.

DÉPLORABLE, adj. com., اغلابه حق *aghlâiadjaq*, t.; کـوکل *gueunul syzladîdji*, t.; واجب التوجع *mubekka*, مبكى *vâdjibut-teveddju'*, a.

DÉPLORABLEMENT, adv., پک فنا *pek fenâ*, t.; وجه اشع اوزره *vedj'y echna' uzrè*.

DÉPLORER, v. a., اغلامق *aghlâ-maq*, اچيمق *adjimaq*, پک اوزرينه تحسرا *pek adjimaq*, اچيمق *uzerinè tehassur it*, توجع *teveddju' it*, a.-t.

DÉPLOYEMENT, s. m., ياييله *îâilma*, اچيلوب ياييله *âtçilup îâilma*, t.; انبساط *inbiçât*.

DÉPLOYÉ, e, adj., آچلمش *âtçilmich*, ياييله ش *îâilmich*, مهدود *memdoud*, مبسوط *mebsouth*. — Rire à gorge déployée, قهقهه ايله *qaqaha ilè gulmek*.

DÉPLOYER, v. a., étendre, dé-

plier, آچماق *atchmaq*, یایماق *iyā-maq*, یصماق *iasmaq*, سرمک *sermek*, t.; باسط *basth it.* — les voiles, یلکن آچماق *ielken atchmaq.* — Montrer, اظهار *izhār it.* — de l'énergie, de la vigueur, ابراز *ibrāzi sathvet it.* — Établir, میدانده قومق *meïdāne qommaq.*

DÉPLUMÉ, E, adj., تویی یونلمش *tuūi ionilmich*, t.

DÉPLUMER, V. a., - توی یولماق *tuūi iolmaq*, qoparmaq, تویی یولماق *tuūi iolmaq*, qoparmaq, توپیری چیقارماق *tuūleri tchyqārmmaq.* — Se Déplumer, v. réfl., توپنی *tuūni iolmaq*, توی دوکلمک *tuūi deukulmek*, t.

DÉPOLIR, V. a., - جلائی چیقمرق *djilāi tchiqarmaq*, بوزمق *bozmaq*, گیدرمک *güdermek*, t.

DÉPOPULARISER, V. a., خلقک *khalquñ itibārinden duchurmek.* — Se Dépopulariser, v. réfl., خلقک اعتبارندن *khalquñ itibārinden duchurmek*, a.-t.

DÉPOPULATION, S. f., اسسزلیک *issizlik*, ویرانلیک *virānlik*, p.-t.; بر مملکتک عدم معصورتی *bir memlêketuñ 'ademi m'amourüeti*, a.-t.

DÉPORT, S. m., ne s'emploie que dans cette phrase : Sans déport, sans délai, اول ساعت *ol sâ'at*, آنید *ânîdè*, t.; بلا توقف *bilâ teveqouf*, a. — Payer sans, همین دم *hemîn dem edā it.*

DÉPORTATION, S. f., نفی طریقیه *nefi thariqilè*

nefi thariqilè memlekettèn tchyqārilma, t.

DÉPORTÉ, E, adj., نفی طریقیه *nefi tharyqilè* memlekettèn tchyqārylmich, t.

DÉPORTEMENTS, S. m. pl., فنا *senā hareket*, - سو حرکت *souī hareket*, sulouk, a.-t.

DÉPORTER, V. a., نفی طریقیه *nefi thariqilè bir kimesneī diāri ākharè gueurturmek*, نفی طریقیه *nefi tharyqylè thard it.* — Se Déporter, v. réfl., t. de palais, se désister, se départir, او *fārygh ol*, کفی ید *keffi ied it.* — de ses prétentions, مطلوباتندن او *mathloubātinden fārygh ol.*

DÉPOSANT, E, adj., محکوده *mehkemedè edāi chehādet iden*, a.-t.

DÉPOSER, V. a., destituer, منصبندن چیقارماق *mançoubinden tchyqārmmaq*, عزل *'azl it.* — Mettre en dépôt, بر اقمق *brāqmaq*, امانت *emānet qomāq*, امانت *emānet it.* — Dire en justice, ادای *chāhidlik it*, ادای *edāi chehādet it.* — contre quelqu'un, علیه *ateihinè chehādet it.* — Exposer, تقریر *taqriri kelām it*, خبر و پر مگ *khāber virmek.* — En parlant d'un liquide, طور و او *dhourou it*, طور و لندق *dhouroulanmaq*, طور دینمق *dhourdoulanmaq.*

طوردی دیبه چوکمک *dhourdou dîbè tcheukmek*, t.; ترسب *teres-cub it*. — Déposé, e, منصبیدن *mançoupten tchyqârylmich*, معزول *m'azoul*, امانت طوردیلنمش *emânet olmych*, طوردیلنمش *dhourdoulanmich*.

DÉPOSITAIRE, s. com., à qui on a confié un dépôt, امانتدار *emânet-dâr*, امانتکار *emânetkiâr*. — Dépositaire d'un secret, محرم اسرار *mahremi esrâr*, a.; سرداش *sirr dâch*, a.-p.

DÉPOSITION, s. f., privation d'emploi, عزل *'azl*, a.; منصبیدن *mancypten tchyqârma*, a.-t. — Témoignage, شاهدلیک *châhidlik*, a.-t.; تقریر *taqrîr*, اقرار *yqrâr*, a. — Par la déposition des témoins, اخبار شهود ایله *ykhbâri chouhoud ilè*.

DÉPOSSÉDER, v. a., - ملکدن *mulkden*, تصرفدن چیقارمق *teçarrufden tchyqârmaq*, ماملکنی آلمق *mâmelèguini âlmaq*. — Dépossédé, e, تصرفدن چیقارلمش *teçarrufden tchyqârylmich*, a.-t.

DÉPOSSESSION, s. f., تصرفدن *teçarrufden*, چیقارمه *tchyqarma*, a.-t.; رفع ملکیت *ref'y milkiyet*, a.

DÉPOSTER, v. a., - برندن قوغغق *bernden qoghmaq*, چیقارمق *çiqarmaq*, t.; طردا *thard it*, a.-t.

DÉPÔT, s. m., objet confié, امانت *emânet*, ودیعه *vedy'at*, pl. a. ودایع *vedâ'y*. — Garder religieusement un — ودیعهبی صدق تام ایله *vedy'âii sydqy tâmm ilè*

hifz it. — Action de déposer, وضع *vaz'*. — Dépôt des archives, قیودات خزینهسی *qouioudât khazînci*, دفتر خانه *defter khânè*. — Lieu où l'on dépose, مخزن *makhzen*, مغازه *maghaza*. — de marchandises, امتعه مخزنی *emti'a makhzeni*. — Sédiment, دردی *dur-di*, vulg. torty, پوصه *pouça*, چوکندی *tcheukundu*. — Amas d'humeurs, کومه اخلاط *gumèi akhlâth*, اجتماع اخلاط *idjtimâ'i akhlâth*. — de matières, طویلنمش *thoplanmich maddè*.

DÉPOTER, v. a., بر چچکی *bir ççeki*, دستیدن - ساقسیدن چیقارمق *bir tchitchègui testiden, saqsiden tchiqârmaq*, t.

DÉPOUDRER, v. a., صاچ توزینی *sâch tozounou silkmek*, t.

DÉPOUILLE, s. f., peau ôtée de certains animaux, صوینتی *soiuntu*, صویلش دری *soïulmich deri*. — du serpent, بیلان دربسی قاوی *îilân derici qâvi*. — Butin fait sur l'ennemi, طویم - دویم *dhoïoum*, غنیمت *dhoïoumlyq*, t.; غنایم *ghanâim*, pl. a. *ghanâim*.

— Récolte, یمش دیرمی *têmich dîrimi*, محصول *mahsoul*, حاصل *hâcyl*, pl. حاصلات *hâcylât*. — Biens ravis au propriétaire, اموال *emvâli mestoubè*.

DÉPOUILLÉ, e, adj., صویلش *soïlmich*, دربسی یوزلمش *derici iuzulmich*, t.; مسلوخ *mesloukh*, a.

DÉPOUILLEMENT, s. m., صویش *soïych*, صوینمه *soïounma*, تعرتی

تە'arrü nefs, a. — Extrait, état abrégé, اجمال idjmāl, a.

DÉPOUILLER, v. a., ôter les habits, dévaliser, چىلاق ا soïmaq, تچىلاق it. — Oter la peau, صوبىق soïmaq, درى يى iuzmek, بوزمك derii iuzmek, سلب ا selb it. — Se Dépouiller, v. réfl., صوبىق soïounmaq, صوبىلق soïlmaq. — En parlant des serpens, قاولنمق qāvlanmaq. — des arbres, بىراقدن يىپراقدن iapraqtan soïoulmaq, تچىپلاق it. — de ses passions, نفسى غرضدن عارى وبرى, قلمق nefsi gharazden 'āri vu beri qylmaq. — de ses habits, صوبىنمق soïounmaq. — Priver, dénuer, محروم mahroum, mah-djour it.

DÉPOURVOIR, v. a., تداركسىز tedārksiz, قوبىق tedārksiz brāqmaq, qoïmaq, حوايج لازمه دن بوش havā'dji lazimēden boch qoïmaq, محروم mahroum it. — une place forte, برقلعه يى مهمات, بىر قله سىز براقه قىق bir qal'āi muhimmati seferiüsiz brāqmaq.

DÉPOURVU, e, adj., dégarni, محروم boch, t. — Dénué, محروم mahroum, a.; بى بهره bi behrè, p. — des choses nécessaires, حوايج havā'dji lazimēden boch. — Sans apprêts, تداركسىز tedārksyz. — Au dépourvu, اكسىز ańsiz, حاضر دىك ańsyzin, تداركسىزلىك hāzır dēil iken, حالنده tedārksyzlik hālındè. —

Être au dépourvu d'argent, آقچهدن تداركسىز قالىق āqtchēden tedārksiz qālmaq.

DÉPRAVATION, s. f., بوزقلىق bo-zouqlouq, بوزغىنلىق bozghounlouq, بوزك āzghounlouq, چوركلكى iurek tchurukligui, t.; فسادا feçād, فسادا feçādi akhlāq, فساد feçād.

DÉPRAVÉ, e, adj., بوزلمش bo-zoulmich, ازدرلمش āzduřilmich, ازغون āzmich, ازغون āzghoun, t.; فسادا feçādè vārmich, a.-t.; مفسد mufsed, a. — Mœurs dépravées, فاسده akhlāqy fācidè.

DÉPRAVER, v. a., بوزمق bozmaq, ازدرمق azdurmaq, ازغون āzghoun it, t.; افسادا ifsād it, a.-t.

DÉPRÉCATIF, IVE, adj., دعايى dou'āi, a.

DÉPRÉCATION, s. f., t. de rhétor., dilemè, t.; دعا dou'ā, a. — Prière avec soumission, يىلوارمه ial-vārma, تىزرى tezarru', pl. a. تىزرى tezarru'āt.

DÉPRÉCIATION, s. f., - قيمتى qymeti, قدرى qadri achāghylatma, تىنقىس قدر tenqysci qadr, a.

DÉPRÉCIER, v. a., une chose, قدرى qadry, قيمتى qymeti achāghylatmaq, طونمىق qymeti thoutmamaq. — une personne, كىمسندنك قدر bir kimesnènuñ qadr uliāqatini tenqys it.

DÉPRÉDATEUR, adj., بىغهاجسى

iaghmādji, بیقیجی *iıgydji*, t.;
 ناهب *nāhib*, a.-t.; نهاب *neh-*
hāb, a.

DÉPRÉDATION, s. f., یغاجیلق
*iaghmādji*lyq, یغما *iaghmā*, t.;
 غارت *ghāret*, تاراج *tārādj*, a. —
 des deniers publics, امـوال
 مبرته نک غارت و یغما سی
emvāli miriüenüñ ghāret u iagh-
māci.

DÉPRÉDER, v. a., یغمالق *iagh-*
mālamaq, t.; غارت ا *ghāret it*,
 a.-t.

DÉPRENDRE, v. refl., ایرمق
airmaq. — Se Déprendre, ایرلوق
airilmaq, t.

DÉPRESSER, v. a., öter de la
 presse, منکنه التندن چیقمرق
menguëné altinden tchiqarmaq. —
 Délustre le drap, چوقه نک
tchoqanuñ djil-
läcini güidermek, t.

DÉPRESSION, s. f., renforcement
 en dedans, از یلوب چقورلنه
ezilup tchoqourlanma, بصه *basma*. Voy.
 ABAISSEMENT, HUMILIATION.

DÉPRÉVENIR, v. a., بر کمسنه نک
 بیر کیمسنه نک اعتقادینی بوزمق
bir kimes-
nënuñ eski 'ytiqāđini bozmaq, اعتقاد
 'ytiqāđi sā-
biqy selb u izālë it, t.-a.

DÉPRIER, v. a., دعوشنی ابطال ا
d'avetini ibthāl it, a.-t.

DÉPRIMER, v. a., خورلمق *khor-*
lamaq, خورسنمق *khor sanmaq*,
 استحقار ا *istyhqār it*, a.-t. — Dé-
 primé, خورسنمیش *khor sanmich*,
 مستحقار *moustahqar*.

DÉPRISER, v. a., - بهایی از التیق
 الچقلمق *behāü azältmaq*, al-
tchaqlatmaq, بهایی اشانی اورمق
behāü achāghy ourmaq, t.

DÉPUCELER, v. a. Voyez DÉ-
 FLOREB.

DEPUIS, prép., se rend par دن
den, *ten*, *tan*, دنبرو *denberu*, à la fin
 des mots turcs. — Depuis ce temps-
 là, اول زماندن *ol zemānden*,
 اول زماندنبرو *olzemāndenberu*. —
 votre départ, برو عزیمتکردن
vaqty 'azimetkırzden beru. — Je
 vous attendrai depuis quatre heures
 ساعت دورتدن *sa'at*
 درتتن *bechë qadar sizë mountazir*
oladjaghum. — Depuis quand?

نه *në zemānden*, قنغی
 زماندنبرو *në zemāndenberu*,
 وقتدنبرو *qanghy vaqyttenberu*. —
 Depuis peu, بر آزدنبرو *bir āzden*
beru. — Depuis longtemps, چوقدن
tchoqtanberu, چوقدنبرو
tchoqtanberu, مدت مدیده دنبرو
muddeti mëdide-
denberu. — Depuis, adv., صکره
soñra. — Je n'ai pas vu votre frère
 depuis, اندنصکره قرداشکیزی
andensoñra qardāchuñuzi
gucurmedum.

DÉPURATIF, IVE, adj., قانی
 تمیزلیدجی *qāni temizledji*, t.;

دم *mouçassfi uddem*, a.

DÉPURATION, s. f., تمیزلته
te-
mizletmë, طورلته *dhouroultma*, t.;

تطهير *tathhır*, a.
 DÉPURATOIRE, adjectif com.,
 تمیزلیدجی *temizledidji*, ی

مصفی طورلدیجی *dhourouldidji, t.*; *mouçaffi, a.*

DÉPURER, v. a., تمیزلتهک *temiz-letmek*, تصفیه ایتلیق *aitlamaq, t.*; تصفیه دم ا *tasfiè it.* — le sang, تصفیه دم ا *tasfiè dem it.* — En parlant des métaux, ا قال *qâl it*, بر معدنی *bir ma'deni qâl it*, معدنی *ma'deni tasfiè it, a.-t.*

DÉPUTATION, s. f., envoi d'un ou de plusieurs députés, وکیل کوندومه *vekîl gueundermè*, رساله *reçâlet.* — Le corps des députés, وکیللر *vekîl-ler, a.-t.*; رسلا *ruclâ.*

DÉPUTÉ, s. m., کوندورلرلش *gueunderilmich vekîl*, مبعوث *meb'ous*, pl. a. مبعوثین *meb'ouçânî.* — Représentant de la nation, ملت *millet vekîli.* — Le corps qu la Chambre des Députés, وکلای *vukêlâi millet medj-lici*, ملت مجلسی *meb'ouçânî millet.*

DÉPUTER, v. a., وکیل کوندومک *vekîl gueundermek*, ارسال وکیل ا *irsâli vekil it.* — Député, envoyé, رساله طریقیله کوندورلش *reçâlet tharyqylè gueunderilmich.*

DÉRACINEMENT, s. m., کوکدن *keukten qopârma, t.*; قوپارمه *istiçâl, a.*

DÉRACINER, v. a., کوکدن *keukden qoparmaq*, قوپارمق *istiçâl it, a.-t.* — Au fig., enlever, ôter entièrement, ا قلع *qal' it*, کلیتاً دفع وازاله ا *kullîien def u izâlè it.*

DÉRADER, v. a., لیماندن *limânden tchyq-maq, qâlmaq, t.*

DÉRAISON, s. f., فراستسزلک *firâcetsyzlik*, کچرایلک *guetch-reîlik*, خطای عقل *khatâi 'aql, a.*

DÉRAISONNABLE, adj. com., qui ne s'accorde pas avec la raison, غیر *'aqlè ouîmâz, a.-t.*; منکر *mun-kir, a.* — Inconvenant, *nâhaqq, iolsiz, a.-t.*

DÉRAISONNABLEMENT, adv., sans raison, عقله اوپهان *'aqlè ouîmâz*, عقلسزلق ایله *'agylsyzlyq ilè*, عقله مغایراً *'aqlè moughâiren.* — Inconvenablement, ناحق یره *nâhaqq ièrè.*

DÉRAISONNER, v. n., عقلسزلک *'aqilsizlik seülemek*, سوبلهک *deli*, احق کبی سوبلهک *ahmaq guibi seülemek*, کلام *kelâmi nâma'qoul seülemek.*

DÉRANGÉ, e, adj., de sa place, برلویرندن چبقارلمش *ierlu ierinden tchyqârylmich*, دوزلمش *duzulmemich.* — Sans ordre, اسلوبسز *ustloubisz, nizâmçiz.* — Il est dérangé dans ses affaires, امور *oumour* و احوالی مختل و پربشاندور *u ahvâli moukhtill u perichândur.* — En parlant de l'estomac ou de la santé, بوزق *bozouq.*

DÉRANGEMENT, s. m., désordre, نظامسزلک *nizâmsizlik, a.-t.*; طاغلق *dhâghyulyq, a.-t.* — Au fig., قارشق *qarychylyq,*

اختلال *pirichānlyq*, پیریشانلق *ykhtilāl*. — Importunité, ثقلت *syqlet*. — d'estomac, معده بوزقلعی *mî dè bozouqlighi*.

DÉRANGER, v. a., ôter de sa place, یەرلو ییرندن چیقارماق *ierlu ierinden tchiqarmaq*, ییرندن چیقارماق *ierinden tchiqarmaq*. — Mettre en désordre, قارشدرمق *qārichturmaq*, ترتیبی - نظامی بوزمق *tertibi, nizāmi bozmaq*, ایراث خلل ا *irāci khalel it*, a.-t. — Importuner, ثقلت ویرمک *syqlet virmek*, تعجیز ا *ta'djiz it*. Voy. INCOMMODER, TROUBLER. — Se Déranger, v. réfl., ییرندن چقیق *ierinden tchiqmaq*. — Être déréglé dans sa conduite, نظامی اولمماق *nizāmi olmamaq*, نظامسز او *nizāmsyz ol*, a.-t.

DÉRATÉ, adj., طلاغی چیقارلش *dhalāghy tchyqārylmich*, طلاقسز *dhalāqsyz*, t.

DÉRATER, v. n., - طلغی چیقارماق *dhalaghy tchiqarmaq*, کسپک *kesmek*, t.

DÉRECHÉF, adv., ییکیدن *ieñiden*, t.; تکرار *tekrār*, مجدد ا *mudjedden*, a.

DÉRÉGLÉ, e, adj., sans ordre, نظامی بوزلش *nizāmsyz*, نظامی بوزولمماق *nizāmi bozoulmich*. — Contraire à la morale, یولسز *ïolsyz*, دكسز *deñsyz*, t.; مستیب *muceïeh*. — Conduite — مستیبانه سلوک و حرکت *muceïebānè suloukù hareket*.

DÉRÉGLEMENT, s. m., dérangement, désordre, او بونوسزلق *ouïghounsyzlyq*, t.; عدم انتظام *'ade-*

mi intizām. — des humeurs, اختلال *ykhtilāl* akhlāth. — Inconduite, نظامسزلق *nizāmsizliq*, a.-t.; بربادلق *berbādlyq*. — Vivre dans le dérèglement, اوزره *teçaiïubbi hāl uzrè guetchinmek*.

DÉRÉGLÉMENT, adv., sans règle, نظامسزلق *nizāmsyzlyghylè*, a.-t.; بی نظام *bi nizām*, a.

DÉRÉGLER, v. a., بوزمق *bozmaq*, t.; نظامی بوزمق *nizāmi bozmaq*, a.-t.; اخلال ا *ykhlāl it*. — Se Dérégler, v. réfl., se déranger, بوزلش *bozoulmaq*, نظامی بوزلش *nizāmi bozoulmaq*, t.; خلل پذیر او *khalel pezir ol*. — Ma montre se dérègle, ساعت بوزلور *sā'atum bozoulour*. — Le temps se dérègle, اثار *havāda açāri ykhtilāl vārdur*.

DÉRIDER, v. a., بورشغی کیدرمک *borouchoughy guidermek*, یوز *iüz bourouchouqleri savouchturmaq*, t. — Se Dérider, v. réfl., یوز کولمک *iüz gulmek*, دفع چین چین ا *def'γ tchini djebin it*, سونهک *sevinmek*.

DÉRISION, s. f., ذوقلنه *zevklenmè*, طکز *dhanz*, استهزا *istihzā*, a. — Tourner en —, مسخره لعمه *maskharalygha tchevir-mek*. — En dérision, ذوقلندرک *zevqlenerek*, استهزا *istihzāhen*.

DÉRISOIRE, adj. com., هزوايله *hezv ilè*, a.-t.; هزوا *hezven*, a.

DÉRIVATIF, IVE, adj., ou dérivé, *فرعی fer'î*, مشتق *muchtaqq*, a.-t. — Terme de médecine, qui détourne l'humeur, صارف مجرای خلط *sārifi medjraī khylth*.

DÉRIVATION, s. f., origine qu'un mot tire d'un autre, اشتقاق *ichtiqāq*, a. — des humeurs, خلطک *khyltuñ iolini sāpitma*, t.; صرف مجرای خلط *sārifi medjraī khylth*, a. — des eaux, صرف مجرای یولنی صاپتیه *sārifi medjraī mā*.

DÉRIVE, s. f., بولک انحرافی *īoluñ inhirāfi*, t.; انحرافی طریق *inhirāfi thāryq*, a.

DÉRIVÉ, E, adj., چقهش *tchiq-mich*, t.; متفرع *muteferry'*, a.

DÉRIVÉ, s. m., مشتق *muchtaqq*, pl. a. مشتقات *muchtaqqāt*. — Nom dérivé, اسم مشتق *ismi muchtaqq*.

DÉRIVER, v. n., venir de, tirer son origine de, چیقماق *tchyqmaq*, صادر او *sādir ol*, ا تفرع *teferru' it*, نشات *nech'et it*. — En terme de grammaire, se dit aussi des mots qui tirent leur origine de quelque autre, او مشتق *muchtaqq ol*. — Ce mot dérive de tel autre, مشتقد *bou kelimè felān kelimèden muchtaqqtur*. — Ce mot dérive de l'arabe, بولغت *bou loghat 'arabiden meekhouztur*. — Faire venir un mot d'un autre, چیقمرق *tchiqarmaq*, t.; اخذ اشتقاق *akhzi ichtiqāq it*. — S'écarter de sa route,

en parlant d'un vaisseau, یولندن *īolounden sāpmaq*. — S'éloigner du rivage, قبییدن ایرلیق *qāiden āirilmaq*. — Dériver, v. a., faire venir de, amener, en parlant des eaux, چکهک *tchekmek*, جلب *djelb it*. — On a dérivé les eaux des sources voisines, صولری *soulari djivārdè boulounān memba'lerden djelb eilediler*.

DERME, s. m., بدن انسانک *bedeni insānuñ derici*, a.-t.

DERMOLOGIE, s. f., جلد بدن *djildi beden ahvālinè dāir bahs*, a.-t.

DERNIER, ÈRE, adj., سوک *soñ*, t.; آخر *ākhir*, a. — Le dernier, *soñraghy*. — Je suis venu le dernier, اک صکره کدم *eñ soñra gueldum*. — Le dernier du mois, آیک سوک کونی *āiñ soñ gunu*. — L'an dernier, بولدرد *boldur*, کچن سنه *guetchen senè*. — Il arrive toujours le dernier à la maison, اوه دایما آخر کلاندر *evè dāima akhyr guelendur*. — En dernier lieu, adv., مؤخرًا *mou'akhhkyren*.

DERNIÈREMENT, adv., بوندن *bounden evveldjè*, کچنلرده *guetchenlerdè*, کچنده *guetchendè*, t. — L'autre jour, اوتنه کون *eutè guñ*.

DÉROBÉ, adj., volé, چالنهش *tchālīnmich*, اوغر بلنمش *oghrylan-mich*, t.; مسروق *mesrouq*, a. — Caché, کزلو *guizlu*, کزنلش *guiz-*

lenmich, مخفی makhfi. — Escalier —, كزولو نردبان guizlu nerdu-bān. — A la dérobee, كزوجه guiz-ludjè, اوغرليان oghourlāien, خفيه makhfidjè, a.-t.; اوغرلين اوغرين oghrin khaftien, اوغرلين اوغرين oghrin oghrin.

DÉROBER, v. a., voler en cachette, اوغرلوق چالماق tchālmaq, اوغرلين چالماق oghurlamaq, اوغرلين چالماق - قايماق oghourlāian tchālmaq, qāpmaq, استيراق اistirāq it. — Cacher, كيزلتيمك guizletmek. — Se dérober, v. réfl., être volé et s'en aller furtivement, اوغرلنماق oghourlanmaq. — Se sauver de quelque chose, l'éviter, صيريلوب قورتلماق syrylup qourtoulmaq. — Se dérober à la vue, نظر دن كوزدن gueuzden, nazarden ghāib ol. — Dérober, ôter la robe, قبوغي صويمق qaboughy soïmaq. — Fèves dérobées, قبوقلاري قبوقلاري صويلمش qabouqlari soïoulmich baqla.

DÉROGATION, s. f., بوزمه bozma, t.; نسخ neskh, a.

DÉROGATOIRE, adj. com., مخالف moukhālif, ناسخ nācykh. — Une clause نسخي متضمن بر شرط, neskh y mütèzammîn bir charth.

DÉROGÉANCE, s. f., اصالتدن اصالتهن cçāletten souqouthy.

DÉROGER, v. n., faire quelque chose de contraire à un acte, à un édit, بوزماق bozmaq, نسخ neskh it. — à un contrat, نقض معاولة naqzi mouqāvelè it. — à la loi, قانونه مخالف حرکت ا qānounè

moukhālif hareket it. — Déchoir de la noblesse, اصلزاده لكدن ساقت او, acylzādèlikten sāqyth ol.

DÉROÏDIR, v. a., كوشتمك guevchetmek, قاتيلغي كيدر مكم qātylyghy guidermek, t.; يومشتمق ioumouchatmaq, تليين telūin it. — v. pr., يومشانمق ioumouchānmaq, كسب ملاينت kesbi mulāienet it.

DÉROUGIR, v. n., كوزلغي كيدر مكم qyzillyghy guidermek, t.

DÉROUILLER, v. a., پاسدن آچمق pasten ātchmaq, پاسني چيقارمق pācini tchyqārmaq. — Se Dérouiller, v. réfl., پاس آچلمق pās ātchilmaq. — Au fig., se polir, se façonner, ذهني آچلمق zihhini ātchilmaq, كسب تربيه kesbi terbiè it.

DÉROULER, v. a., صارغي آچمق sārghy ātchmaq, آچمق ātchmaq. — Étendre, بسط iāïmaq, t.; باست bast it, a.-t.

DÉROUTE, s. f., بوزغونلوق bozghounlouq, طاغلق dhāghynlyq, t.; انهزام inhyzām, a.; انهزامي inhizāmi'asker, a.; عسکر پريشانلغي 'asker perichānlyghy. — Mettre l'ennemi en déroute, دشمني duchmeni dhāghytmaq. — Mettre en déroute une armée, عسکري askeri dhaghytmaq, qyrmaq, a.-t. — Déroute, désordre dans les affaires, پريشانلق pèrichānlyq.

DÉROUTER, v. a., faire perdre à quelqu'un sa route, يولدن يولدن صاپدرمق iolden sāp-

turmaq, sāpytmaq, يول ازدرمق iol azdurmaq. — Déconcerter, شاشرمق *chāchurmaq*, t. — Se Dérouter, v. réfl., s'égarer, بولدن چيتمق *ioldan tchyqmaq.* — Se déconcerter, چاشمق *chāchmaq.*

DERRIÈRE, prép., opposé au devant, آرد *ārd*, آكسه *eñsè*, كيرو *guīru*, t.; ورا *verā*, a. — Porte de —, آرد قپو *ārd qapou.* — Derrière le jardin, باغچه نك *arasnēk* — آردنك *ārdindēk.* — *bāghtchēnuñ verācindē, arindē.*

Derrière moi, آردمجه *ārdumdjè.* — Partie postérieure d'une chose, d'un animal, آرد *ārd*, آرقه *arqa*, آرد *ārd*, آرد طرف *ārd tharaf.* — Le derrière de la maison, اوک آرقه سی *evūñ arqaci.* — Le derrière, les fesses, دبر *otourāq*, اوتراق *otourāq*, صغری *saghri*, *dubr, dubur.* — Par derrière, adv., آردندن *ārdinden*, آردنجه *ārdindjè.* — Mettre une chose sans devant derrière, بر شيك اوكنی آردينه *bir cheiūñ cuñunu ārdinè qoīmaq.* — Laisser quelqu'un en arrière, le dépasser, كيرويه براقمق *guirūè brāqmaq.*

DERVICHE, s. m., درویش *der- vich*, p.

DES, mot composé de *de* et de *les*. Voy. DE.

DES, particule, quelques-uns, بعض *ba'zi.* — Il y a des hommes qui..., آدملرک بعضیسی واردرکه *ādemlērūñ ba'zici vārdurki.* — Des, pour plusieurs, نیچه *nūchè*, چوق *tchoq*, وافر *vāfir.* — Il y a des milliers de poissons, بالقلر *bālqalr*, نیچه بيك بالقلر *nūchè bīñ bālyqler vārdur.*

DÈS, prép., depuis, se rend par دن *den* ou تن *ten*, دنبرو *denbèru.* — Dès demain, یارندن *tārinden.* — Dès son enfance, صباوتندنبرو *sabāvètindenberu.* — Dès qu'il fut venu, گلدیکی کبی *gueldigui guibi.* — Dès qu'il parut, ظهوری عقیبند *zouhourī 'aqybindè.* — Puisque, چونکه *tchunki.* — Dès qu'il en est ainsi, چونکه بوبلدر *tchunki beūlèdur.*

DÉSABUSÉ, e, adj., کوزی اچلمش *gueuzu atchilmich*, یاکلشی اکلش *iāñlichī añlamich*, t.

DÉSABUSER, v. a., یاکلشی اکلتمق *iāñlichī añlatmaq*, کوزی اچدرمق *gueuzu ātchturmaq*, الداتمهدن *āldatmaden qourtarmaq*, قورنارمق *qhalathtan āzādè qylmaq.* — Se Désabuser, v. réfl., یاکلشی اکلتمق *iāñlichī añlamaq*, کوزینی اچمق *gueuzunu ātchmaq*, t.

DÉSACCORD, s. m., désunion, ایتفاقسزلق *ittifāqsyzlyq*, t.; اختلاف *ykhtilāf*, a. — des instruments, دوزنسزلیک *duzensizlik*, اهنکسزلیک *āhenksizlik.*

DÉSACORDER, v. a., détruire l'accord d'un instrument, دوزنی بوزمق *duzeni bozmaq*, اهنکنی بوزمق *āhengūni bozmaq*, اهنکسزا *āhenksiz it*, اوتارینه خلال *sāzuñ evtārinè khalel guèturmek*, t. — Désaccordé, دوزنسز *duzensyz*, دوزنی بوزوق *duzeni bozouq.*

DÉSACCOUPLER, v. a., چفت

آیرمق *tchift bozmaq, āirmaq*, ایرمق *echlèri dāirmaq*, چفتلری بری برندن ایرمق *tchiftlari biri birinden āirmaq, t.*

عادتسی *DÉSACCOUTUMER, v. a.*, ایتدرمک *'ādèti brāqturmaq, terk itturmek.* — *Se Désaccoutumer, v. réfl.*, عادتسی *'ādèti brāqmaq, terk it, a.-t.*

مشتربلری *DÉSACHALANDER, v. a.*, قچرمق *muchtèrilerì qā-tchurmaq, teb'id it, a.-t.*

فنا *DÉSAGRÉABLE, adj. com.*, نامقبول *thātsyz, nāmaq-boul*, مقبوله کچهز *nāmerzi*, نامرضی *nāmerzi*, غیر مطبوع *maqboulè guetchmez*, ردتی *ghāiri mathbou', redii, a.* — *C'est une chose désagréable*, امر نامرضیدر *emri nāmerzi dur.*

بدلک *DÉSAGRÉABLEMENT, adv.*, کوجیله *bedlik ilè, t.*; خوشلغله *gudj ilè, t.*; *nā khochlyghylè.* — *Parler* — بدلک ایله لاقردی ا *bedlik ilè lāqyrdi it.*

دéprouver *DÉSAGRÉER, v. n.*, بکنلهمک *beïenmemek, beïenilmemek.* — *Désagréé*, بکنلهمش *beïenilmemich*, غیر مستحسن *ghāiri mustahsen.* — *Désagréer, v. a., t. de mar., ôter les agrès*, کیمینک *gueminiuñ thāgymini tchyqārmaq.* — Navire désagréé, طاقمی چیقارلمش کمی *thāgyimi tchyqārilmich guemi.*

DÉSAGRÉMENT, s. m., sujet de chagrin, de dégoût, کوج *belā, t.*; اوصناق *oçounlouq, t.*;

حالت نامرضیه *hāleti nāmerzüe, elem, a.* — *Défaut de la personne, du visage*, اکسکلک *eksiklik, t.*; عیب *qouçour, aïb.*

ییرندن *DÉSJUSTER, v. a.*, چیقارمق *ierinden tchiqarmaq*, قورلشی بوزمق *qouroulouchi bozmaq, t.*

قاندرومق *DÉSALTÉRER, v. a.*, کیدرمک *qāndurmaq, -* صوسزلغی *sousizlighi guidermek, def' it,* بصدرومق *souçalyghy basturmaq.* — *Se Désaltérer, v. réfl.*, قانمق *qānmaq*, صوسزلغنی *souçouzlyghyni guetchurmek, guidermek, t.*

لنکری *DÉSANCRRER, v. n.*, — دمیری قالدرومق *lenguèri, demiri qāldurmaq, p.-t.*

دéprouver *DÉSAPPAREILLER, v. a.*, اوبغون شیلری بری برندن *reiller, ouïghoun cheïleri biri birinden āirmaq.* — *En terme de marine*, دیوشرمک *ielkenleri divchurmek, t.*

DÉSAPPARIER, v. a. Voy. DÉSACCOUPLER.

امیددن *DÉSAPPOINTEMENT, s. m.*, بوش قالمه *umiddèn boch qālma, t.*; خیبه *khaïbet, a.*

DÉSAPPOINTER, v. a., tromper l'espoir, امیددی بوش قلمق *umidi boch qylmaq.* — *Être désappointé*, مظهر خیبت او *mazheri khaïbet ol, a.-t.*

اوکرنديکینی *DÉSAPPRENDRE, v. a.*, اونتتمق *eugrendiguini ounoutmaq, t.* — *J'ai dé-*

sappris tout ce que je savais, کافه sappris tout ce que je savais, kiäffëi فراموش ایلامدم ma'loumätumu ferāmouch eiledum.

DÉSAPPROBATEUR, TRICE, s. r. بـر۔ ر۔ bir cheï beïenmez, t.; مستقبیح moustaqbih, a.

DÉSAPPROBATION, s. f. بکنمهکلیک beïenmemeklik, t.; عدم استصواب 'ademi istisvâb, a.

DÉSAPPROPRIATION, s. f. ملکیتدن, milküietten vâz واز کچله - چیقہ ترک ملکیت - guetchilmè, tchiqma, ترک ملکیت - terk milkiyet, emlak, a.

DÉSAPPROPRIER (SE), v. réfl. , گندومالنی ترک ا guendu mälini terk it, ملکیتدن واز کلک milküietten vâz guelmek, a.-t.

DÉSAPPROUVER, v. a., بکنمامک beïenmemek, t.; مناسب کورمامک munâcib gueurmemek, تصویب tasvîb itememek, ا تقبیح taqbîh it, a.-t. — Désapprouvé, e, مناسب beïenilmemich, بکنلماش munâcib gueurulmemich.

DÉSARÇONNER, v. a., ایـردن eïerden duchurmek, دوشرمک eïer qâchindan tchyqârtmaq, t. — Au fig. fam., confondre dans une dispute, شاشورمق châchurmaq, t.

DÉSARGENTER, v. a., ôter l'argent d'une chose qui était argentée, گومشی الهق - کیدرمک gumuchu âlmaq, guidermek. — Au fig. et fam., désargenter quelqu'un, le dégarnir d'argent, بر کومسنه نک بتون

آقچهنی الهق bir kimesnëuñ butun âqtchëcini âlmaq, t.

DÉSARMÉ, E, adj., سلاحی silâhi چیقارلش - التمش tchyqârlmich, âlinmich, سلاحسز silâhsiz, a.-t.

DÉSARMEMENT, s. m., action d'ôter les armes, سلاحاوری silâhleri tchyqârtma, t.; چیقارتیه djelbi silâh. — d'un vaisseau, سفردن گمی بی مهمات guemii muhimmâti seferden bochaltma. Voy. LICENCIEMENT.

DÉSARMER, v. a., ôter les armes, سلاح silâhi âlmaq, صویمق silâh soïmaq. — Poser les armes, سلاحری براقمق silâhlari brâqmaq. — Cesser de faire la guerre, سفرتنی براقمق sefertlik souretini brâqmaq, تعطیل اسباب ta'thili esbâbi sefer it. — Désarmer un vaisseau, کمی الالری guemi alâtleri اندرمک tchiqarmaq, endurmek, کمی بی - گمی مهمات سفردن بوشالتمق guemii muhimmâti seferden bochaltmaq. — Au fig., calmer la colère, تسکین teskîni ghazab it. — Sc

DÉSARROI, s. m., confusion, قارش مورش qarichiqliq, قارشقارشق qârîch mourich, امور واحوالک oumour u ahvaluñ perichânlyghy. — Mettre une armée en bir'askeri تارو مارا, — târ u mâr it.

DÉSASSEMBLER, v. a., ایرمق

آشانی به اینهک *áchāghîè inmek*,
تنزل نازل او *tenezzul it*.

— S'étendre, pendre jusqu'en bas,
آشانی به صارقیق *áchāghîè sār-q-
maq*. — Son manteau lui descend
jusqu'au talon, کپودی اچه سنه
qapoudi euktchécinè
qadar sārqqtur. — Tirer son ori-
gine, فلان چیقیق *tchiqmaq*,
فلان سویدن چیقیق *felān soïden tchyq-
maq*, متفرع او *mutferry' ol*. —
Déchoir, دوشهک *duchmek*. — d'un
rang, رتبدن دوشهک *rutbèden*
duchmek. — Descendre à terre,
زول او *qarāè nuzoul it*. —
Descendre, v. a., transporter en bas,
آشانی به ایندرمهک *indurmek*,
آشانی به تنزیل او *áchāghyîè tenzil it*. — Il
faut descendre cela un peu plus bas,
بوشی زیادجه ایندرملودر
bou cheï ziadèdjè indurmèludur.

DESCENTE, s. f., action de des-
cendre, اینمه *innè*, t.; نزول *nuzoul*.
— A la descente, à l'arrivée, نزولنده
nuzoulindè. — Pente, یوقش *iou-
qouch*, انیش *enich*. — de justice,
جانب شرعدن محلنه وارمه
djānibi cher'yden mahallinè vārma.
— débarquement, کمیدن نزولی
guènidèn nuzouli. — Irruption de
l'ennemi à terre, دشمن یوریشی
duchmen iuruchy. Voy. HERNIE.

DESCRIPTIF, IVE, adj., وصفی
vasfi, a.

DESCRIPTION, s. f., وصفی *vasf*,
تعریف *ta'arif*, a. — de la France,
وصف احوال فرانسه به دائر رساله
vasfi ahvālî frānçaïa dāïr riçâlè.

DÉSEMBALLAGE, s. m., دنکی
دنکک *dengui tcheuzmè*, چوزمه
چوزدرلمسی *denguñ tcheuzdurul-
mèci*, t.

DÉSEMBALLER, v. a., دنکی
چوزمهک *dengui átchmaq*,
tcheuzmek, t.

DÉSEMBARQUEMENT, s. m., تکرار
کمیدن چیقارمه *teqrār guemiden*
tchyqārma. — des troupes, عسکرک
'اسکره دن اخراجی *askeruñ sefinè-
den ykhrādji*, t.

DÉSEMBARQUER, v. a., کمیدن
چیقارمق - اخراج او *guemiden tchi-
qārmaq*, *ykhrādji*, t.

DÉSEMBOURBER, v. a., چاموردن -
چیقارمق بتاقلقدن *tchāmourdan*,
batāqlyqtan tchyqārmaq, t.

DÉSEMPARER, v. a., abandonner,
ترک او *brāqmaq*, ترک او *terk it*,
بریری برقمق *bir ieri braqmaq*,
یرندن چقمق - ایرلمق *ierinden*
tchyqmaq, *airilmaq*. — Rompre les
manœuvres, les mâts d'un vaisseau,
سفينه آلاتنی - دیرکلرینی قیرمق
sefinè alatini, direklerini qyrmaq, t.

DÉSEMPESER, v. a., آهاری -
نشاسته بی کیدرمک *ahāri, ni-
chāstāi guidermek*, t. — Désempe-
sé, آهاری کتمش *ahāri gutnich*.

DÉEMPLIR, v. a., rendre moins
طولغونلغی آزالتمق - اکسلیهک
*dholghounlyghy azāltmaq, eksilt-
mek*, a.-t. — Se Désempir, v. n.,
طولغونلغی آزالتمق - اکسلیهک
dholghounlou azāltmaq, eksilmek.

DÉSEMPRISONNER, v. a., حبسدن

چيقارمق *habsten tchiqārmaq*, a.-t.

DÉSENCHAINER, v. a., زنجيردن *zindjirden qourtārmaq*, t.

DÉSENCHATEMENT, s. m., سحرى دفع بوزمه *syhyri bozma*, a.-t.; سحرى دفع *def'y syhyr*, a.

DÉSENCHANTER, v. a., rompre l'enchantement, سحرى بوزمق *syhyri bozmaq*, a.-t. — Guérir d'une passion, رفع مرض نفسانى *refy' marazi nefsāni* it.

DÉSENCLOUER, v. a., اكسرى قوپارمق *ekseri tchyqārmaq*, *qopārmaq*, t.

DÉSENFLER, v. a., قبارغى كيدرمك *qabāraghy guidermek*, شيشكنلىكى *chichkinlik* كيدرمك *chichkinligi guidermek*.

— Se Désenfler, v. n., — شيشكنلك *chichkinlik*, قبارقلق صاومق *chichkinlik, qabāraqlyq sāvmaq*. — En parlant de tuments, شيش اينيك - كتهك *chich inmek, gutmek*.

DÉSENFLURE, s. f., شيشكنلىك *chichkinlik sāvma*, فقس الورم *fehch ul-verem*, a.

DÉSENIVRER, v. a., سرخوشلغى *ser khochlyghy guidermek, def' it*, ايقلتىق *āqqlatmaq*. — Se désenivrer, v. réfl., سرخوشلغى صاومق *ser khochlyghy sāvmaq*, ايقلنمق *āqqlanmaq*. — Désenivré, ايقلنمىش *āqqlanmich*.

DÉSENLACER, v. a., كهنددن *kemenden qourtārmaq*.

DÉSENNUYER, v. a., اوصونلغى *oçounlighy guidermek*, اوشنكلكى صاوشدرمق *uchenklighy sāvouchturmaq*, دفع ملال *def'y melāl usecemet it*,

صفا و بزمك *safā vīrmek*, a.-t. — Se Désennuyer, v. réfl., صفالنىق *safālanmaq*. Voy. DIVERTIR, SE DIVERTIR.

DÉSENNAYER, v. a., تکرلکک *tekerleguñ ili-chiguini tchyqārmaq*, t.

DÉSENNHUMER, v. a., زکامى *zukkiāmi savoudturmaq, guidermek*, t.; دفع *def'y zukkiām it*. — Désennhumé, زکامدن قورنلش *zukkiāmden qourtoulmich*.

DÉSENRÔLER, v. a., اسامه چيزمك *eçāmēi tchyzmek*, t.

DÉSENROUER, v. a., بوغزاز *boghāz qy-cylmacini sāvouchturmaq*, سس *ses boghou-nouqlyghyni guidermek*, t.

DÉSENSEIGNER, v. a., اوگرد كنى *eugrendiguini onout-tourmaq*, t.

DÉSENSEVELIR, v. a., كفى *kefeni tchyqārmaq*, t.

DÉSENSORCELER, v. a., délivrer de l'ensorcellement, سحرردن *syhyrden qourtārmaq*, t. — Au fig., guérir d'une passion, دفع مرض نفسى *def'i marazi nefsī it*, a.-t.

DÉSENSORCELLEMENT, s. m., سحرردن قورتارمه *syhyrden qourtārma*, a.-t.; دفع سحر *def'y syhyr*, a.

DÉSENTÊTER, v. a., ذهنگ *zyhnuñ sāp-lanmacini guidermek*, بر كمندهك *bir kimesnēnuñ murādeti 'aqlyni def' it*, a.-t.

DÉSENTORTILLER, v. a., صار غيڤسنى *sārghycini tcheuzmek*, t.

DÉSENTRAVER, v. a., ôter les entraves à un cheval, - انك پايوندينى *ātuñ pāi-vendini, keusteguini tchyqārmaq*, t.

DÉSENVENIMER, v. a., زهرينى *zehrini ālmaq*, a.-t.

DÉSERT, s. m., lieu inhabité; چول *tcheul*, آسزير *tcheullik*, چوللك *isciz ier*, t.; بربيه *berüè*, a.

DÉSERT, E, adj., inhabité, آسزير *issyz*, شنلكسىز *chenliksiz*, ويران *virān*, p.; غيڤر مسكون *ghairi meskioun*, a.

DÉSERTER, v. a., abandonner un lieu, يىرى - مسكنى براقيق *ieri, meskeni brāqmaq*, ترك ماوا *terki mevā it*, اذسز عسكردن كتهك *izinsiz 'askerden guitmek*, - اوردون *ordouden, kh'd-metten firār it*. — Désertter, v. n., se sauver, قاچيق *qatchmaq*. — Désertter à l'ennemi, دشمنه قاچيق *duchmènè qatchmaq*, t.

DÉSERTEUR, s. m., - قچقسن *qatchqoun, qatchgoun*, t.; فرارى *firāri*, a.

DÉSERTION, s. f., قاچمه *qatchma*, t.; فرار *firār*, a.

DÉSESPÉRADE, s. f., à la désespérance, مايوس كىبى *meïous guibi*, مايوسا *meïoucen*, a.

DÉSESPÉRANT, E, adj., يئاس *ies ididjek*, مايوسيتتى *meïoucïeti moudjib oladjaq*, a.-t.

DÉSESPÉRÉ, E, adj., امیدسز *umidsiz*, p.-t.; مايوس *meïous*, a. — Furieux, قودرمش *qoudournich*, مجنون *medjnoun*. — Agir en désespéré, مايوسانه عمل و حرکت *meïouçanè 'amel uhareket it*.

DÉSESPÉRÉMENT, adv., يئاس ايله *ies ilè*, a.-t. Voy. ÉPERDUMENT.

DÉSESPÉRER, v. n., perdre l'espérance, امیدينى كسك *umîdini kesmek*, امیدى كسك *umîdi kesmek*, t.; اومماق *oummāmaq*, قطع امید *meïous ol*, او *qath'y umîd it*, a.-t. — Je désespère de la partie, ظفر بو اوبونده *bou oïounda zafer bouлмаqtan meïoucim*. — Désespérer, v. a., tourmenter à l'excès, مايوسلىق حالنه دوشرمك *meïouslyq hālînè duchurmek*, حال *hālî meïoucïeti duchurmek*.

DÉSESPOIR, s. m., perte d'espérance, امیدسزلىك *umidsizlik*, نا امیدلىك *nā-umidlik*, p.-t.;

يئاس *ies*, a. — État de désespoir,

مايوسلىق *meïouslyq hāly*. — Ce qui cause le désespoir, امیدسزلىق *umidsizlyq gueturidji*,

موجب مايوسيتتى *moudjibi meïoucïet*.

DÉSHABILLÉ, E, adj., privé de vêtement, صويلمش *soïlmich*, t.

DÉSHABILLÉ, s. m., vêtement de nuit, كيجه لىك *guidjèlik*, كيجه لىك اوروباسى *guidjèlik ouroubāci*. — Habillement négligé des femmes pour garder la chambre,

گونده لک اورویا *gundèlik ou-rouba*, t.; مبذله *mebzèlè*, a.

DÉSHABILLER, v. a., صوبه-تیق *soïmaq*, اورویایی چیقمرق *ourou-bâü tchiqârmaq*. — Se Déshabiller, صوبه-تیق *soüïounmaq*, t.

DÉSHABITÉ, e, adj., اسسز *isciz*, اهالییدن بوش *ehäliden boch*, t.; غیر مسکون *ghäiri meskioun*, a.

DÉSHABITUER, v. a., عادتدن *adetten vâz guetch-turmek*, عادتتی بر اقدرمق *'adeti brâqïurmaq*. — Se Déshabituier, v. réfl., عادتتندن واز کچمک *ade-tinden vâz guetchmek*, عادتتندن بر اقمق - ترک ا *adetin brâqmaq*, *terk il*, a.-t.

DÉSHÉRENCE, s. f., وارثسز - ترکه نکک جانب میریدن صیطی - *vârissiz terekenuñ djânibi miriden zabthı*, *haqqı*, a.-t.

DÉSHÉRITER, v. a., وراثتدن *verâcetten ichyqârmaq*, وراثتدن نفی ا *veracetten nefi il*, a.-t. — Priver, محروم قلمق *mah-roun qylmaq*, a.-t.

DÉSHONNÊTE, adj., ادبسز *edeb-siz*, عارسز *'ârsiz*, a.-t. — Paroles déshonnêtes, اقوال فاحشه *aqvâli fâhichè*.

DÉSHONNÊTEMENT, adv., ادبسزجه *edeb-sizdjè*, ادبسزکلله *edeb-sizly-ghilè*, a.-t.; بی ادبانه *bi edeb-ânè*, p.

DÉSHONNÊTETÉ, s. f., ادبسزلیک *edeb-sizlik*, عارسزلیک *'ârsizlik*, a.-t.

DÉSHONNEUR, s. m., عرض - یوز قره لغی *'yrz eksikligui*, اکسکلکی

üz qaralighi, عیب *'aïb*, a.; بدناملق رسوایلق *rous-vâilıq*, *bed-nâmlıq*, p.-t.; عار *'âr*, a.

DÉSHONORABLE, adj. com., عرض - اکسکلکی کنورر *'yrz eksiklighı gue-turur*, عرضه ضررلو *'yrzè zararlı*, ماخل عرض و ناموس *moukhylli 'yrz u nâmous*, a.

DÉSHONORANT, e, adj. Voy. DÉSHONORABLE.

DÉSHONORER, v. a., عرضی - عرضه طرفتمق *'yrzi üqmaq*, عرض بوزمق *'yrzè dhoqounmaq*, رسوای ا *rous-vâi il*, هتک *hetki 'yrz il*. — Déshonoré, عرضی بیقلمش *'yrzi üqylmich*. — Se Déshonorier, v. réfl., عرضنی بوزمق *guendu 'yrzini boz-maq*, اوغرامق *duchmek*, *oghramaq*, رسوای او *rous-vâi ol*, p.-t.

DÉSIGNATIF, IVE, adj., مبتین *mu-beïien*, a.

DÉSIGNATION, s. f., action de désigner, نشانله *nichânlama*, صاعیلق *sâghylyq virmè*, t.; وصف *vasf*, اشارت *'alâmet*, تعیین *'ichâret*. — Nomination, désignation expresse, تعیین *ta'ün*, تخصیص *takhsis*.

DÉSIGNÉ, e, adj., تعیین - اشارت *ta'ün*, *ichâret olounmich*, اولنمش *olounmich*, a.-t.

DÉSIGNER, v. a., dénoter, indiquer, گوسترمک *gueustermek*, صاعیلق ویرمک *sâghylyq virmek*, وصف - اشارت *vasf*, *ichâret il*, دلالت *delâlet il*. — Destiner à, تعیین ا *marquer précisément*, ا

ta'ün it. — le temps et le lieu ,
 وقت ومحلّی تعیین ا
vaqtu ma-
halli ta'ün it.

DÉSINCORPORER, v. a., ایرمق *āir-*
maq, طوپندن ایرمق *thopindan āir-*
maq, t.; افرزا *ifrāz it*, a.-t.

DÉSINENCE, s. f., کلمه نك اخرى
 مجرا اللفظ *kelimènuñ akhyri*,
 مجاری الالفاظ *medjrāi ul-lafz*, pl. a.
 مجاری الالفاظ *medjāri ul-elfāz*.

DÉSINFATUER, v. a., دفع مفتونیت
 ا *def'y meftouniïet it*, a.-t.

DÉSINFECTER, v. a., مردار,
 مراد *murād*, ارزو *ārzou*, مرغوب
merghoub, اشتیاق *ichtiāq*, ا.
 عفونتی کیدرمک *mourdār qoqouïi*
guidermek, اثوابدن دفع عفونت
 ا *oufounèti guidermek*. — des objets,
 ا *esvābden def'y 'oufounet it*, a.-t.
 مردار قو خودن *oufounet it*, a.-t.
 مردار قو خودن *mourdār qokhouden qour-*
toulmich.

DÉSINFECTIION, s. f., دفع عفونة
 ا *def'y 'oufounet*, a.

DÉSINTÉRESSÉ, e, adj., غرضسز
 بیغرض *gharazsyz*, بىغرض *bigharaz*. —
 Conduite désintéressée, amitié —,
 غرضدن برائت *mouhabbeti bi-*
gharazānè.

DÉSINTÉRESSEMENT, subst. masc.,
 غرضسزلق *gharazsyzlyq*, a. —
 Grand, parfait —, غرضدن برائت
 کامله *gharazden berā'eti kiāmilè*.

DÉSINTÉRESSÉMENT, adverbe,
 غرضسزلق ایله *gharazsyzlyq ilè*,
 بیغرضانه *bigharazānè*, a.-p.

DÉSINTÉRESSER, v. a., dédomma-
 ger, ا *tazmîn it*, a.-t. —
 Mettre hors d'intérêt en dédomma-

geant, - بالارضا مصاحتدن چيقارمق
 ا *bil-irzā maslahatten tchy-*
qārmaq, ykhrādj it. — Qui a été dé-
 sintéressé d'une chose, کوكل خوشلغی
 ايله مصاحتدن چيقارلمش
gueuñul khochlyghy ilè maslahatten tchyqā-
rylmich.

DÉSINVITER, v. a., رفع دعوت ا
 دعونی نسخ والعا ا *ref'y d'avel it*,
 دعونی نسخ والعا ا *d'avèti neskh u ilghā it*, a.-t.

DÉSIR, s. m., استنك
 اوزلمه *istek*, اوزلمه *dilek*,
 مراد *euzlemè*, ارزو *ārzou*, مراد
merām, اشتیاق *raghbet*,
 ا *murād*, غریت *ichtiāq*, a. — Grand, violent désir,
 اشتیاق قوي استنك
 ا *qavi istek*, اشتیاق
 شدید *ichtiāqi chedid*. — Selon le
 —, حسب المراد *hasb ul-merām*.

DÉSIRABLE, adj. com., استندهك
 ارزوليه جق *istenedjek*,
 ارزوليه جق *ārzoulaïa-*
djaq, t.; مرغوب *merghoub*, a. —
 État —, حال مرغوب *hāli mer-*
ghoub.

DÉSIRÉ, e, adj., استنمش
 ارزولنمش *isten-*
mich, ارزولنمش *ārzoulenmich*,
 مرغوب *merghoub*, مطلوب
mathloub, مرغوب *mer-*
 مراد اولنمش *murād olounmich*.

DÉSIRER, v. a., استمك
 اوزلمك *istemek*, اوزلمك
dilèmek, ارزولمق
 ارزولمق *ārzoula-*
 ارزولمق *ārzou it*, طلب ا *thaleb it*, a.-t.

DÉSIREUX, se, adj., استكلو
 خواهشلو *isteklu*, خواهشلو
khāhichlu, t.; مشتاق
 ا *muchtāq*, a.

DÉSISTEMENT, s. m., واز كچلمه
 فراغة *vāz guetchilmè*, فراغ
 فراغ *ferāgh*, فراغ *ferāghat*.

DÉSISTER (SE), v. réfl., الچكك *el tchekmek*, واز كچمهك *vāz guetchmek*, واز كچلمك *vāz guetchilmek*, t.; فراغت ا *ferāghat it*, a.-t.

DÉS-LORS, adv., اولزماندن *olzemānden*, اولوقتدنبرو *olvaqytdeb-beru*, اولزماندنبرو *olzemāndenberu*.

DESMOLOGIE, s. f., بحث عن *bahs 'an ellefāif*, a.

DÉSOBÉIR, v. n., اطاعت *ithā'at itmemek*, اطاعتسزلك *ithā'atsizlik it*, اطاعتسز او *ithā'atsiz ol*, a.-t.; دكله مامك *dikle memek*, t.

DÉSOBÉISSANCE, s. f., اطاعتسزلق *ithā'atsizliq*, a.-t.; عدم اطاعت *'ademi ithā'at*, a.

DÉSOBÉISSANT, e, adj., اطاعتسز *ithā'atsiz*, a.-t. — Fils — اطاعتسز *ithā'atsiz oghoul*.

DÉSOLIGEAMMENT, adv., كوكلى *gueunulu khoch itmeïerek*, t.; بلا رعایت خاطر *bilā ri'āieti khāthyr*, a.

DÉSOLIGEANCE, s. f., خاطر *khāthyr gueuzet-memezlik*, a.-t.; عدم رعایت خاطر *'ademi ri'āieti khāthyr*, a.

DÉSOLIGEANT, e, adj., كوكل *gueuñul qyrīdji*. — Gros- sier, ارکانسز *erkiānsiz*, يوغون *ü-ghoun*, t.

DÉSOLIGER, v. a., خاطر نسی *khāthyrini üqmaq*, قيرمق *qyrmaq*, قيرمق *gueuñul qyrmaq*. — extrêmement, فوق الغايه *sevq ul-ghāie kesri khāthyr it*.

DÉSOSTRUCTIF, IVE, adjectif,

طبقاتقلغی آچدریجی *thyqānyqly-ghy ātchturīdji*, t.; دواى مفتیح *devāi mufettiḥ usseded*, a.

DÉSOSTRUER, v. a., détruire les obstructions, - طبقاتقلغی آچوق *thyqānyqlyghy ātchmaq*, کبدده نشات *kebidde neštāt*, کبدده اینتمش سده بیى تفتیح ا *kebiddē nech'tet imich seddē testih it*. Voy. DÉGAGER.

DÉSOCUPATION, s. f., ایشسزلك *ichsizlik*, ایشدن بوشلق *ichden bochlyq*, t.

DÉSOCUPÉ, e, adj., ایشی یوق *ichi iöq*, ایشدن بوش *ichden boch*, t.; شغلدن بری *choghlden beri*, a.-t.

DÉSOCUPER (SE), v. pron., ایشلمکدن قورتلمق *ichlemekten qourtoulmaq*, t.; دفع شغل ا *defy choghl it*.

DÉSŒUVRÉ, e, adj. et s., ایشسز *ichsiz*, اواره *avārē*, t.; بیکار *bikiār*, p.

DÉSŒUVREMENT, s. m., ایشسزلك *ichsizlik*, اواره *avārēlik*, بیکاری *bi-kīari*, t.; بطالت *bethālet*, a.

DÉSOLANT, e, adj., اغلنجق *aghlanadjaq*, t.; دردلو *derdlu*, p.-t. — Nouvelle désolante, بر خبر کدر *bir khaberi keder amiz*.

DÉSOLATEUR, s. m., بییقچی *kharāb ididji*, t.; خراب ایدیحی *moukhrīb*, a.-t.

DÉSOLATION, s. f., ruine entière, خرابلق *üqyqlyq*, t.

rābliq, خراب *kharāb*, خرابیت *kharābiyet*. — Extrême affliction, *huzni* — حزن شدید, *taçā* — تاسا *chedid*, ماتم *mātem*, یأس *ies*, قساوت *qaçāvet*, کوکل قساوتی *gueuñul qaçāveti*.

DÉSOLÉ, E, adj., affligé, تاسه لو *taçalu*, t.; مکدر *mukedder*, a. — Ruiné, خراب *üqylmich*, خراب *kharāb*.

DÉSOLER, v. a., ravager, بیقیق *üqmaq*, t.; خراب — ویران *virān*, *kharāb it*, a.-t. — Affliger, زیاده *ziādè keder virmek*. — Se Désoler, v. réfl., قساوت *qaçāvet tchekmek*, a.-t.

DÉSOPILATIF, IVE, adj. Voy. DÉ-SOSTRUCTIF.

DÉSOPILATION, s. f., débouchement d'une obstruction, نفتح السدّة *testihis-seddet*, a.

DÉSOPILER, v. a. Voy. DÉSO-STRUER. — la rate, au fig., faire rire, گولدورمک *guldurmek*, t.

DÉSORDONNÉ, E, adj., excessif, بی قیاس *moubālighalu*, t.; بی اندازه *bi endāze*, t.-p.; بیحد *bihadd*, مفرط *mufryth*, a. — Un appétit — اشتهاى مفرط *ich-tihāi mufryth*. — Sans ordre, رابطه سز *nizāmsiz*, نظام *rabouthasyz*, مختل النظام *moukhtall unnizām*, a.

DÉSORDONNEMENT, adv., avec désordre, رابطه سزلق ایله *rabouthasyzlyq ilè*, بی انتظامانه *bi in-tizāmanè*. Voy. EXCESSIVEMENT.

DÉSORDRE, s. m., défaut d'ordre,

نظام سزلق *nizāmsyzlyq*, a.-t.; پربشانلق *qārychyqlyq*, قارشقلق *perichānlyq*. — Dérèglement de mœurs, بربادلق *berbādlyq*, فساد *feçād*. — Pillage, dégât, صارقتدیلق *sārqnntylyq*, یغما *iaghmā*, خسار *khaçār*, خسارت *khaçāret*. — Tu-multe, شامت — *chamātè*, vulg. *chamāta*. — Discorde, dissention, بوزقلق *bozouqlouq*, شقاق *chiqāq*. — Trouble, égarement d'esprit, ذهن طاغی *zyhn dhaghynly-ghy*. — Il a l'esprit en désordre, مختل الشعوردر *moukhtall uch-chou'ourdur*.

DÉSORGANISATEUR, TRICE, s. m., ترتیبی — نظامی بوزبجی *tertibi, nizāmi bozidji*, t.; خراب نظام *kharābi nizām*, a.

DÉSORGANISATION, s. f., نظامک — ترکیبک بوزلهوسی *nizāmuñ, terkibuñ bozoulmaci*, t.; تخریب — خراب — نظام *takhribi nizām*, انفساخ ترکیب *kharāb, infiçūkh utterkib*, a.

DÉSORGANISER, v. a., troubler l'ordre, نظامی بوزمق *nizāmi boz-maq*. — Détruire les organes, ترکیبی بوزمق *terkibi bozmaq*, t.; فسخ ترکیب ا *feskh terkib it*, a.-t.

DÉSORIENTER, v. a., faire perdre la connaissance du côté où le soleil se lève, غایب — شاشرمق *qyblèi chāchurmaq, ghāib itturmek*, t. — Perdre son chemin, یولنی شاشرمق *iolyni chā-churmaq*. — Déconcerter quelqu'un, یوصله یسی *chāchurmaq*,

شاشرمق pouçolāi chāchurmaq.

DÉSORMAIS, adv., شهدنصکره chindēn sonra, boundan beülē, t.; فيما بعد fimā ba'd, a.

DÉSSOSEMMENT, s. m., کمیک گنمیک guemik tchiqarmaci, t.

DÉSSOSSER, v. a., کمیکلری گنمیکلری guemikléri - قوپارمق tchyqārmaq, qopārmaq, t.

DÉSSOURDIR, v. a., چوزمک tcheuzmek, t.

DESPOTE, s. m., qui gouverne arbitrairement, باشلو باشنه حکومت bāchlu bāchina hukümet iden, کامکار kiāmkiār, کامکار مطلق kiāmkiārī mouthlaq. — Tyran, ظالم zālim, a. — Prince, titre donné aujourd'hui à l'évêque grec dans quelques villes de Turquie; ancienne désignation des princes de Serbie, دسپوت despot.

DESPOTIQUE, adj. com., منفرد muteferrid, مستقل musteqyll, a. — Gouvernement — صورت تفرد واستقلال اوزره اولان حکومت sourēti teferrud u istyqlāl uzrē olān hukümet.

DESPOTIQUEMENT, adv., باشلو باشنه bāchlu bāchina, t.; استقلال استیقلال ile, a.-t.; جبراً djebren, ظلماً zoulmen, منفردانه muteferri-dānē.

DESPOTISME, s. m., pouvoir absolu, باشلو باشنه حکومت bāchlu bāchina hukümet, حکومت مطلقه kukioumeti mouthlaqa, استقلال استیقلال teferrud, a. — Autorité qu'on s'arroge sur les autres,

تسلط hukm, حکم bouiourma, بیورمه teçalluth, a.

DESPUMATION, s. f., کوپکی آله keupughy ālma, t.

DESPUMER, v. a., کوپکی آله keupughy ālmaq, t.

DESSAISIR (SE), v. réfl., الدن العنق elden qomaq, براقمق brāqmaq, ترک bochlāmaq, بوشلامق terk it, a.-t.

DESSAISISEMENT, s. m., الدن العنق elden qoma, tchyqarma, بوشلامق bochlāma, t.; ترک terk, a.

DESSAISONNER, v. a., اکین اکین ترتیبینه ترتیبینی بوزمق ekīn tertibini bozmaq, ترتیبینه رعایت ایتمامک ekin tertibinē ri'āiet itmemek, t.

DESSALÉ, e, adj., طوزلیغی thouzlyghy guiderilmich, t. — s. m. fam., homme rusé, حیلده کار hīlē kiār, a.-p.

DESSALER, v. a., توزین آلمق touzin ālmaq, طوزلغی - طوزلغنی thouzlyghy, thouzlyghyni guidermek, t.

DESSANGLER, v. a., ôter la sangle, قولاکي چوزمک qolāni tcheuzmek, tchyqārmaq. — la desserrer, قولاکي کوشتمک qolāni guevchetmek, t.

DESSÉCHANT, e, adj., قوریديجی gouroudidji, t. — Vent — ريح rihī mudjessif.

DESSÉCHEMENT, s. m., action de dessécher, قورولمه gouroutma, t.; تجفيف tedjiff, a. — État de maigre excessive, قورولق gouroultyq, قورول qouhoul.

DESSÉCHER, v. a., قورتمق *qouroutmaq*, t.; تجفيف *tedjif* it. — Se Dessécher, v. refl., قورومق *qouroumaq*. — Desséché, e, قوریدلمش *qouroudilmich*, مجفف *mudjef*ef.

DESSEIN, s. m., intention, نیت *niyet*, مراد *murād*, مراد *qast*, قصد *merām*. — Faire, concevoir un —, عقد نیت *aqdi niyet* it. — Chan-ger de —, تبدیل نیت *tebdili niyet* it. — Exécuter un —, اجرای نیتی فعله *idjraī niyet* it, کتورمک *nüeti sy'le guetirmek*. — Plan d'un ouvrage; projet, رسم *resmu tertīb*. — A dessein, adv., قصداً *qast ilè*, a.-t.; نیت *niyet* ایله *ilè*, فکر ایله *fikr ilè*, نیت *niyet* ایله *ilè*. — Je ne l'ai pas fait à dessein, قصداً *qasten itmedum*.

DESSELLER, v. a., ابری چیقارمق *äieri tchiqarmaq*, t.

DESSERRE, s. f., گوشته *guevchetmè*, t. — Dur à la —, الی *eli pek*, خشک *khacıs*.

DESSERER, v. a., کوشتمک *guevchetmek*. — un nœud, un lien, باغی *bāghy* — دوکمی کوشتمک *deüümü guevchetmek*, t.

DESSERT, s. m., چرز *tcherez*, طعام اخرنه کتور بلان *iemich*, یمش *th'am akhyrindè gueturilen iemich*, t.

DESSERTÉ, s. f., یمک ارتغی *iemek artyghy*, t.

DESSERTIR, v. a., یرندن *ierinden tchyqarmaq*, چیقارمق *scukmek*, t.

DESSERVANT, s. m., نایب *nāib*, a.

DESSERVIR, v. a., faire le service d'une cure, نایبلق *nāiblyq* it, a.-t. — Oter les mets de dessus la table, بیکى سفره اوزرندن قالدرمىق *iemègui sofrā uzerinden qāldurmaq*, سفره یی قالدرمىق *sofraī qāldurmaq*. — Rendre un mauvais service, بر کسه یه ضرر ا — نقصان کتورمک *bir kimsèè zarar it*, نوqsān gueturmek, بر کسه ننهک خلافنه سعی ا *bir kimsenènuñ khylāfinè saī it*.

DESSICCATIF, IVE, adj., میبس *muëbbis*, مجفف *mudjef*if, a. — Eau —, مای مجفف *māi mudjef*if.

DESSICCATION, s. f., قورتمق *qouroutmaqlıq*, قورتمه *qouroutma*, t.; سلب رطوبت *teybıs*, تیبیس *selbi routhoulet*, a.

DESSILLER, v. a., ouvrir les paupières, کوز قپاقلربنی اچمق *gueuz qapāqlèrini ātchmaq*. — Ouvrir les yeux, کوز اچمق *gueuz ātchmaq*. — Au fig., détromper, کوزی *gueuzu ātchdurmaq*.

DESSIN, s. m., objet dessiné et action de dessiner, رسم *resm*, تصویر *tasvır*, a. — Esquisse, تصویرک *tasvıruñ kecini*, کرلمه *kerlemè*. — L'art du dessin, تصویرچیلک *tasvırdjilik*, فن تصویر *fenni tasvır*. — Toute l'ordonnance d'un tableau, تصویرک بجمی *tasvıruñ bichumy*. — Le plan d'un bâtiment, بر بنانک *bir binānuñ resmī*.

DESSINATEUR, s. m., تصویرچی *tasvırdji*, a.-t.; مصور *mouçavoir*, رسم *rassām*, a.

DESSINER, v. a., تصوير - رسم *tasvîr, resm it, a.-t.* — une figure, تصوير ا *bir soureti tasvîr it.* — Dessiné, e, تصوير اولدمش *tusvîr olounmich, a.-t.*; مصور *mouçavvar.*

DESSOLER, v. a., arracher la sole du pied d'un cheval, اتسك *atuñ thirnâghini qopârmaq, t.* Voy. DESSAISONNER.

DESSOUDER, v. a., لهمی *lehemi tchyqârmaq, guidermek.* — Se Dessouder, v. réfl., لهم چيقمق *lehm tchyqmaq.* — Dessoudé, e, لهمی *lehmi tchyqmich, guilmich.*

DESSOULER, v. a., آيقلمق *dâq-latmaq,* - سرخوشلغی کيدرمک *serkhochlyghy guidermek, def' it, t.*

DESSOUS, adv., sous un autre, التنك *altindè, tahtindè.* — Plus bas, الت يانندك *alt iânindè, t.*; الت طرفلك *alt tharafinda.*

DESSOUS, s. m., اشاغی *âchâghy.* — Le dessous, اشاغیسی *âchâghyeci.* — Par dessous, التندن *altinden* — Avoir le dessous, التك قالمق *altte qâlmaq.* — Il a eu le dessous, le désavantage, بومادهه آلت اولدی *bou maddedè âlt oldou.* — Au-dessous, moindre, inférieur, اشاغی *âchâghy, دون doun, کمتر kemter.* — Il est au dessous d'un tel, فلانندن *felânden âchâghydur.*

DESSUS, adv., اوستندك *ustundè, ustunè, اوزرنلك uzerindè, t.*;

فوقندك *sevqyndè.* — Au-dessus, اوستندك *ioqârudè.*

DESSUS, s. m., le dessus, اوست *ust, اوست طرفی ioqârrou, t.*; اوست طرفی *ust tharafi.* — Le dessus de la tête, باشك يوقارسی *bâchuñ ioqârucu.*

— Avantage, supériorité, تفوق *te-sevnuq, غالبیت ghâlebüet.* — Avoir le dessus, اوست چيقمق *ust tchyqmaq, غالب كلمك ghâlib guelmek.* — Par-dessus, outre, au-delà, بوندن بشقه *boundan bachqa.* — Cela est au-dessus de ses forces, دائرة وسع و طاقتندن خارجدر *dâirèi vas' u thâqatinden khâridj-tur.*

DESTIN, s. m., fatalité, قضا *qazâ, قدر qader, تقدیر taqtîr, a.* — Sort particulier, قسمت *qysmet, نصيب nacyb, مقدر mouqadder.*

DESTINATION, s. f., emploi pour un objet déterminé, اصرلمه *ismarlama, t.*; تعيين *ta'in.* — But proposé, ماموریت يری *memourüet iëri, محل ماموریت mahalli memourüet.*

DESTINÉ, e, adj., تعيين اولنمش *ta'in olounnich, a.-t.*; معين *mou'âien, مخصوص meemour, makhsous.*

DESTINÉE, s. f., effet du destin, بخت *bakht, p.*; نصيب *nacyb, a.* — Heureuse, بخت سعيد *bakhti sa'üd.* — Mauvaise, بخت *bakhti menhous.* V. DESTIN.

DESTINER, v. a., disposer de l'emploi de, تعيين *ta'in,*

takhsîs it, a.-t. — Se Destiner, v. réfl., ا كندویی تعیین ta'ün it. — Il se destine à la marine, نفسنی خدمت بحریدیه تخصیص *nefsini khydmèti bahrüciè takhsîs ider*. — v. n., projeter, ا نیت *nüet it*.

DESTITUABLE, adj. com., عزل — عزل اولنه بیلور *'azl olouna bîlur*, a.-t.; عزل قابل — ممکن العزل *qâbil, mumkin ul-'azl*, a.

DESTITUÉ, E, adj., privé d'une charge, منصبدن چیقارلمش *mançoubten tchyqârmich*, عزل اولنمش *'azl olounmich*, a.-t.; معزول *ma'azoul*. — Dépourvu, بهره سز *behrêsiz*, محروم *mahroum*, a.; بی بهره *bi behrè*.

DESTITUER, v. a., منصبدن چیقارمق *mançoubten tchyqârmaq*, t.; عزل ا *'azl it*, a.-t.

DESTITUTION, s. f., عزل *'azl*, معزولیت *ma'zouliet*, a.

DESTRUCTEUR, s. m., ییجی *iiqiddji*, خراب *bozîdji*, بوزیجی *bozîdji*, a.-t.; خراب ایدییجی *kharâb îdidji*, a.-t.; مخرب *moukharrib*, هادم *hâdim*, a.

DESTRUCTIBILITÉ, s. f., انفساد *infiçâd*, انخراب *inkhyrâb*, a.

DESTRUCTIF, IVE, adj., بوزیجی *bozîdji*, t.; مفسد *mufsid*, a. — Cause destructive, علت مفسد *'yl-lèti mufsidè*.

DESTRUCTION, s. f., یقمقلق *iiq-maqliq*, خرابلق *iiqylma*, t.; خرابلق *kharâblyq*, a.-t.; خرابیت *kharâbüet*, انهدام *inhidâm*, a.

DÉSUËTUDE, s. f., عملدن قالمه

'amelden qâlma, متروکییت *metrouküet*. — Tomber en — عملدن قالمق *'amelden qâlmaq*, بطیاله *batthâlè vârmag*, معطل او *mou'atthal ol*. — C'est une loi ou coutume tombée en désuétude, عملدن قالمش برقانون و عادتدر *'amelden qâlmich bir qânoun u'âdet-tur*.

DÉSUNI, E, adj., séparé, آیرلمش *âirilmich*, منفرق *âiru*, t.; آیرلمش *munfaryq*, a. — En mésintelligence, اتفاقسز *ittifâqsiz*, a.-t.

DÉSUNION, s. f., séparation, آیرلمه *âiryлма*, آیرولق *âirulyq*, انفصال *infiçâl*. — Mésintelligence, بیرلیغنی بوزولغنی *birlighuñ bozoulyghy*, اتفاقسزلق *ittifâqsizliq*, a.-t.; شقاق *chyqâq*, a. Voyez DISJONCTION.

DÉSUNIR, v. a., disjointre, آیرمق *âirmaq*, بشقه آیرمق *bachqa âirmaq*, t.; تفریق ا *tesfryq it*. — Rompre la bonne intelligence, اتفاقی - برلکی بوزمق *ittifâqy, birlighy bozmaq*, بوزشدرمق *bozouchturmaq*, فسخ اتحاد ا *feskly ittihâd it*. — Se Désunir, v. réfl., se disjointre, آیرلمق *âirilmag*. — Se brouiller, بوزششق *bozouchmaq*.

DÉTACHEMENT, s. m., état de ce qui est détaché, کسلمه *kecilmè*, t.; ترک *terk*. — Troupe de soldats, بشقه آیرلمش بر *bachqa âirilmich bir qol*, عسکر *'asker*, بولک *beuluk*.

DÉTACHER, v. a., ôter les taches, *لهکئی چیقرمق lehkēi tchiqar-maq.* — Délir, *چوزمک tcheuzmek,* *أحمق átchmaq.* — Séparer, *افراز ایرمق ifrāz it.* — quelqu'un d'une opinion, *بر کونده اعتقاددن فک و نزع ا bir guioné 'ytiqādden fekk u nez' it.* — Oter ce qui sert à attacher, *قوپارمق qopārmāq.* — une épingle, *ثوپلوقی قوپارمق thoploughy qopārmāq.* — Se Détacher, v. réfl., se séparer, *ایرلمق āirilmaq.* — Se délier, *قوپهق tcheuzulmek,* *قوپماق qopmaq.* — d'une opinion, d'une passion, *منقطع او mounqathy' ol.*

DÉTAIL, s. m., circonstances, particularités, *تفصیل tafciil,* pl. a. *تفصیلات tafci-lāt.* — En — *تفصیل اوزره tafciil uzrē,* *تفصیلاً tafciilen.* — Vendre en — *پارچه پارچه ساتمق pārtcha pārtcha sātmaq.*

DÉTAILLÉ, e, adj., *اوزون اوزادیه اوزون اوزادیه ouzoun ouzādīē naql olounmich,* a.-t.; *مفصل moufas-sal,* a.

DÉTAILLER, v. a., expliquer en détail, *تفصیل ا tafciil it,* *تفصیل ا اوزره بیان ا tafciil uzrē beīān it,* a.-t.; *اوزون اوزادیه نقل ا ouzoun ouzādīē naql it.* — Vendre en détail, voyez DÉTAIL. — Dépecer, *پارچه لوق dhoghrāmaq,* *پارتخالماق pārtchalamaq.*

DÉTAILLEUR, s. m., *صاتیجی sātīdji,* *پارچه پارچه ساتیجی pārtcha pārtcha sātīdji,* t.

DÉTALER, v. a., reserter les marchandises, *دیوشورمک divchurmek,* *دکانی قپاسق dukkiāni qapāmaq.* — v. n., populairement, s'enfuir promptement, *عجله ایله قاچمق 'ačjelē ilē qātchmaq,* a.-t.

DÉTALINGUER, v. a., *غومنه یی ghomenāi demir-den tcheuzmek,* t.

DÉTEINDRE, v. a., *رنکی کیدرمک rengui guidèrmek,* *کسمک kesmek,* *سولدرمق soldurmaq,* *بوپاسنی چیقارمق boīācini tchyqārmaq.* — v. n., se déteindre, *رنک کسلمک renk kesilmek,* *سولمق solmaq,* *گیتمک guitmek,* t.

DÉTEINT, e, adj., *رنکی کسلمش rengui kecil-mich,* *تیقنیت tchyqnicht,* *سولمیت solmich,* t.

DÉTÉLER, v. a., *اتلری عربدن atlari 'arabāden tchyqar-maq,* *قوشلمش بارکیبری عربدن quchylmich bārgūtri 'arabāden tchyqārmaq,* t.

DÉTENDRE, v. a., relâcher ce qui est tendu, *گوشتمک guevchetmek.* — une corde, *ایپی گوشتمک ipi guevchetmek.* — Détacher une tapisserie, *اندورمک endurmek,* *طی ا divchurmek,* t.; *ا ذهنی thaīi it.* — Fig., son esprit, *زحمتلندرک zihni rāhatlendermek.*

DÉTENIR, v. a., *الیقومق alyqo-maq,* t.; *ضبط ا fuzouli alyqomaq,* *ضبط ا zabth it.* — le bien d'autrui, *ضولی - فضولی akharuñ mālini,* *ضولی fuzouli zabth it.* — en prison, *حبس ا hats it,*

a.-t.; *alyqomuq* الأيقومق.

DÉTENTE, s. f., تتك *tetek*. — de fusil, تفنك تتكى *tufenk tetegui*, t.

DÉTENTEUR, TRICE, s., طوتيجي *thoutoudji*, ميراث طوتيجي *mirās thoutidji, sāhibi*, صاحبى, a.-t. — شرعاً وقانوناً, *cher'en vè qānounen muteçarrif*.

— *cher'en vè qānounen muteçarrif*. — injuste, متصرف *fuzouli muteçarryf*.

DÉTENTION, s. f., اليقوملق *alyqomaqlyq*, اليقومه *alyqoma*, t.; حبس *habs*, حبسلى *habslyq*, a.-t.; محبوسيت *mahbouçiet*, a.

DÉTENU, e, adject., retenu, اليقولنمش *alyqonilmich*, a.-t. — Prisonnier, محبوس *mahbous*, a.; حبسلى *habistu*. — Malade au lit, خسته *khasta*, يتاقل اولان *iatāqta olān* قراش *sāhyb firāch*.

DÉTÉRGER, v. a., ياره يى *īarēyī*, نظهرا *tāraīi temizlēmek*, تاهير *tathhir it*. — Détergé, تميزلنمش *temizlennich*.

DÉTÉRIORATION, s. f., بدتر اولمه *bedter olma*, پ.-t.; كوتولنمه *keutulenmè*, فنالنه *fenālanma*, بوزوقلق *bozouqlouq*, t.; سؤ حال *souī hāl*, a.

DÉTÉRIORER, v. a., بوزومق *bozumaq*, كوتولمك *keutulēmek*, t.; بدتر *bedter it*, سؤ حاله تغييرا *souī hālè taghūr it*, ا.-t.

DÉTÉRMINANT, e, adject., كسيجي *keçidji*, t.; قاطع *qāthy*, قاطعي *qāthy'i*. — Motif — علت قاطعه *yl-leti qāthy'a*, a.

DÉTÉRMINATIF, IVE, adject., مثبت

المعنا *musbit ul-ma'na*, تعريفى *ta'rifi*, a.

DÉTÉRMINATION, s. f., résolution, قرار *qarār*, رأى *reī*, قرار قطعي *qarāri qathy'*, جزم *djezm*, تصميم *tasmīm*, a. — du sens d'un mot, معنى لفظك بيانى *ma'nāi lafzuñ beāni*. — Tendance prise d'un côté, اماله *imālè*, عطف *'athf*.

DÉTÉRMINÉ, e, adject., statué, قرار *qarār vīrilmich*, مقرر *mouçarrer*, مصمم *mouçammem*. — Hardi, هر شيبى كوزينه ألمش *her cheü gueuzinè älmich*, جسور *djèçour*, مستبسل *mustebsil*, a. — Fou d'une chose, دلو *delu*. — C'est un chasseur déterminé, اوجيلىق *ävjdilyq delucydur*. — Joueur — قمار ديوانه سيدر *qoumār divānēcydur*.

DÉTÉRMINÉMENT, adv., résolument, absolument, قطعجه *qath'y-djè*, a.-t.; قطعياً *qath'y'ien*. — Courageusement, هر شيبى كوزينه المرق *her cheü gueuzinè älaraq*. — Précisément, صراحة *syrāhaten*.

DÉTÉRMINER, v. a., résoudre, كسهك *qarār vīrmek*, قرار وبرمك *kesmek*. — C'est une chose déterminée, قرار داده اولمش شيدر *qarār dādè olmuch cheïdur*. — Décider, قرار وبرمك *qarār vīrmek*. — Je ne puis me déterminer à rien, هيج بررايه قرار *hitch bir reïè qarār vīrēmè*. — Fixer, تعيين *tu'ün it*. — Limiter, تحديد *tahdūd it*,

a.-t. — Préciser, تخصيص *takhsās*
it. — Faire prendre une résolution,
 قرار و بردر مک *qarār vîrdurmek.* —
 Se Déterminer, v. n., - قرار و بر مک
 قرار *qarār vîrmek, boulmaq,*
 a.-t.

DÉTERRÉ, E, adj., مزاردن
 مزاردن چيقارلش *mezârden tchyqârîl-*
mich, t.

DÉTERRER, v. a., retirer de terre,
 طپراقدن - ير التندن چقمرق
thoprâqtan, îer altinden tchiqarmaq,
 a.-t. — de la sépulture, مزاردن
 مزاردن چيقارمق *mezârden tchyqârmaq.*
 — Au fig., découvrir, ميدانه
 چيقارمق *mêidâne tchyqârmaq,*
 خارجہ اخراج ايلمک
khâridjè ykhrâdj èilemek.

DÉTERSIF, IVE, adj., تميزليجي
 تميزليجي *temizleîdji, t.;* منقي *munaqqy, a.*

DÉTENABLE, adj. com., exécutable,
 ايكرنديجي *gueûnûl ikren-*
durîdji, واجب ولاستكراه, vâdjib ul-
istikrah, اكره اولنجق, ikrah olou-
nadjaq, a.-t.; مكروه *mekrouh, a.* —
 Très-mauvais, فنا پک *pek fenâ.*

DÉTENABLEMENT, adv., پک
 پک فنا اولدوق *pek fenâ olaraq, t.;*
 بر وجه اكره *ber vedjhi ekreh.*

DÉTINATION, s. f., اكرنمه *ikren-*
mè, t.; استكراه *nefret, nefret,*
 استكراه *istikrah, a.*

DÉTETER, v. a., اكرنمک *ikren-*
mek, t.; استكراه - استكراه *ikrah,*
 استكراه *stikrah it.* — Détesté, e, مکروه
 مکروه *mekrouh, منفور menfour, a.*

DÉTIRER, v. a., گرمک *guermek.*
 — du linge, بزى گرمک *bezi guer-*
mek, t.

DÉTISER, v. a., کوسکيلرى برى
 کوسکيلرى برى *keuskileri biri birin-*
 بدن ايرمق *den âirmaq, t.*

DÉTINATION, s. f., پانلادی
 پانلادی *pât-*
 لادی *ladi,* چانردى *tchâtyrdy,*
 علونميش *'alevlenmich*
 چانرديسى *cheûn tchâtyrdyci, t.*

DÉTONNER, v. n., s'enflammer
 avec éclat, علونوب پانلق
 علونوب پانلق *'alev-*
lenup pâtlamaq, بر شى
 چانردامق *'alevlenmich bir chei*
 چانردامق *tchâtyrdamaq, a.-t.*

DÉTONNER, v. n., - مقامي
 مقامي *maqâmi, ezguî*
 ازكى بي شاورمق *châchurmaq,*
 لحنى اخلال ا *lahni*
 لحنى اخلال ا *ikhâl it, a.-t.*

DÉTORDRE, v. a., بومكى سوكمك
 بومكى سوكمك *beukumu seukmek,*
 اوركوبسى

اوركوبسى *eurkuî bozmaq,*
 بوزمق - آچمق
 آچمق *âtchmaq.* — Se Détordre, v. pers.,
 برتنمک *bertinmek.* — le pied,
 اياغى بورقلنمق
 اياغى بورقلنمق *âiâghy bourouqlan-*
maq, t.

DÉTORQUER, v. a., فكري چوپرمك
 فكري چوپرمك *fikri tchevîrmek,*
 بشقه معنایه
 بشقه معنایه *bachqa ma'nâie tchevîr-*
 مكم *mek, t.*

DÉTORS, SE, adj., بولكيامش
 بولكيامش *beukulmemich,*
 سوكمك *seukuk, t.* —
 Soie détorse, حربر غير مفتول
 حربر غير مفتول *harîri ghaîr mestoul.*

DÉTORSE, s. f. Voy. ENTORSE.

DÉTORTILLER, v. a., اوركوبسى
 اوركوبسى *beukumu seukmek,*
 بومكى
 بومكى *beukumu âtchmaq.* — Dé-
 tortillé, e, - اوركوسى آچلمش
 اوركوسى آچلمش *curkuçu âtchilmich, seu-*
 kulmich, t.

DÉTOUPER, v. a., استبی چیقارمق *ustubi tchyqārmaq*, t.

DÉTOUR, s. m., sinuosité, اکربلك *egrilik*, بورغاچلق *bourghādjllyq*, بورغاچ *bourghādj ier*, t. — Chemin, endroit qui va en tournant, صیچق یول - یسر *sapā ier*, یسر *sapadjaq iol*, ier. — Chemin qui s'éloigne du droit chemin, طولاشق *dholāchyq iol*.

Le détour de la rue, سوقانك صیچق یری *soqāghuñ sapādjaq ieri*. — Circuit, چوره *dholai*, طولای *tchevrè*, t. — Adresse, subtilité, ruse, دک *dekk*, او بون *oïoun*, دکبازلوق *dekbāzlyq*. — Prétexte, بهانه *behānè*.

DÉTOURNER, v. a., éloigner, écartter, چویرمک *sāpturmaq*, صاپدیرمق *tchevîrmek*, صاپتیمق *sāpytmaq*. — du chemin, - یولدن صاپتمق - چویرمک *ioldan sapytmaq*, *tchevîrmek*. — la vue de dessus quelque chose, برشیکک اوزرندن صرف *bir cheüñ uzerinden sarfi nazar it*. — Soustraire frauduleusement, اوغورلین قاپمق *oghourlaian qāpmaq*, بر تقرب چالتمق *bir taqrīb tchālmaq*. — le sens, Voy. DÉTORQUER.

— Distraire d'une occupation, ایشدن ایقومتق *ichden alyqomaq*, اموردن اشغال ایلمک *oumourden ichghāl eilemek*. — Dissuader : Voyez ce mot. — Faire abandonner, براقدیرمق *brāqturmaq*, ترک ایتدیرمک *terk itturmek*. — Se détourner du chemin, یولندن صاپمق - چیقمق *iolinden sapmaq*, *tchiqmaq*, انصراف ایلمک *insirāf eilemek*. — Détourné, e,

صاپمق *saqmich*, منصرف *moun-saryf*. — Chemin — صاپه یول *sāpa iol*. — Prendre des chemins détournés, au propre et au figuré, صاپه یولدن چویرمک *sāpa ioldan iurumek*.

DÉTRACTATION OU DÉTRACTION, s. f., قینایش *qynāich*, غیبیت *ghaïbet*, غیبت *ghybet*, ملامت *melāmet*, a.

DÉTRACTER, v. a., قینامق *qynāmaq*, t.; غیبیت سوبلیک *ghybet seuilemek*, لوم - مذمت ا *levm, me-zemmet it*, a.-t.

DÉTRACTEUR, s. m., غیبیت *ghäbet seuileïdji*, a.-t.; سوبلیچی *lōam*, لوام *levvām*, pl. a. لوام *luvvām*; ذمام *zemmām*, pl. ذمامین *zemmāmin*.

DÉTRAQUER, v. a., un cheval, اتک یوریشنی - اشکیننی بوزمق *atuñ iurichini, echqyniny bozmaq*, t. — une montre ou une machine, قورومی بوزمق *qouroumou bozmaq*. — l'estomac, معده یی بوزمق *mi-dèi bozmaq*. — Au fig., détourner une vie réglée, ازدیرمق *āzdirmaq*, طریق صوابدن صرف ا *tharyqy savabden sarf it*.

DÉTREMPE, s. f., صوده ازلمش *souda ezelnich samghlu boïa*, t.

DÉTREMPÉ, e, adj., ازلمش *ezil-mich*, t.

DÉTREMPER, v. a., ازلمک *ezmek*, t. — dans du vin, اشراب ایچنده *charāb itchindè hall it*. — de la chaux, کرج حل ا *kiredj hall it*. — Oter la trempe d'un métal, - زانی *zāghy, souïi gui-*

dermek. — l'acier, چلیک ک — کیدرمک *tchelighuñ souïini guidermek*. — Au fig., ôter l'énergie, ازاله قوت فاعليه *izâlêi qouvveti fa'ilîe it.*

DÉTRESSE, s. f., peine d'esprit, angoisse, کوکل طارلغی *gueñul dhârlighi*, t.; کدر *keder*. — Grande — کدر شدید *kederi che-dîd*. — Gêne, situation malheureuse, مضايقه *mouzâiaqa*, ضرورت *zaroureti hâl*. — Signe de détresse, en terme de marine, قضا *qazâ nichâni*.

DÉTRIMENT, s. m., dommage, ضرر *zarar*, a.; زیان *ziân*, p. — Causer un notable — ضرر جسيمه *zarari djëcimê bâ'is ol.* — En terme d'histoire naturelle, débris, fragmens, قرنطیلر *qyryntylér*, پارچهلر *pärtchaler*.

DÉTROIT, s. m., bras de mer entre deux terres, بوغاز *boghâz*, t. — des Dardanelles, اق دکز بوغازی *âq deñyz boghâzi*. — Passage entre des montagnes, دربند *derbend*, p.

DÉTROMPER, v. a., کوزی *gueuzu âtchturmaq*, اچدرمىق *iânlichî anlâtmaq*. — Se Détromper, v. réfl., کئندو ياکلشنى *aldânmaqten qourtolmaq*, گورمک *guendu iânlichini anlâmaq*, gueurmek.

DÉTRÔNER, v. a., تختدن اندرمک *takhtden indurmek*, ازل *azl it*, خلع *khal' it*, a.-t. — Détrôné, e, ماتم *tahitten indurilmich*.

DÉTROUSSER, v. a., détacher ce qui était troussé, صغانه يى *syghânamaïi* اشاغى *âchâghy salyvermek*, صارقتمق *sâr-qytmaq*. — Au fig. fam., voler, صوبمق *soïmaq*, t.

DÉTROUSSEUR, subst. m., آدم *âdem soïoudjou*, t.

DÉTRUIRE, v. a., démolir, renverser, بوزمق *bozmaq*, بوزمق *bozmaq*, تخریب ا *hedm it*, a.; خراب ا *takhrîb it*. — Ruiner, خراب ا *kharâb it*. — Anéantir, بوق ا *ioq it*. — la réputation, اغتباردن *'ytibârden duchurmek*. — Se Détruire, v. réfl., tomber en ruine, بوزلمق *bozoulmaq*, بوزلماق *bozoulmaq*. — Menacer ruine, خرابه بوز طوتمق *kharâbê iuz thoutmaq*. — Dépérir, برباد او *ber bād ol*. — Se tuer, قتل نفس ا *qatli nefis it*. — S'anéantir, بوق او *ioq ol*.

DÉTRUIT, e, adj., بوقلمش *iyqylmich*, بوزلمش *bozoulmich*, بوق *ioq olmich*, خراب *kharâb*, منهدم *mûnhedim*.

DETTE, s. f., active, créance, الا جق *alâdjaq*, t.; مطلوب *mathloub*, a. — passive, بورج *bordj*, t.; کئنون دین *deñ*, pl. ديون *dëïoun*, a. — Contracter des —, بورج ا *bordj it*. — Payer, acquitter une —, ادای ا *edâi deñ it*.

DEUIL, s. m., affliction, tristesse, ماتم *mâtem*, t.; ياس *ias*, ماتم —, کدر *keder*. — Porter le —, ياس طوتمق *mâtem, iās thoutmaq*,

ماتم لباسی چبقارمق *siāh gueïmek*. — le quitter, *mātem libācini tchiqārmaq*. — Habit de deuil, ماتم روباسی - لباسی *matem roubāci, libācy, p.-a.-t.*

DEUX, s. com., ایکى *iki, t.*; دو اثنین *esnān, a.*; دو ایکیشرا ایکیش *esnūn, a.*; دو ایکیشرا ایکیش *ikicher ikicher*. — Deux et demi, دو و نیم *iki boutchouq*. — Deux fois autant, دو ایلقدردر ایکى *iki ol-qadar*.

DEUXIÈME, adj. com., ایکنجی *ikindji, t.*; دویم ثانی *sāni, a.*; دویم *devum, p.*

DEUXIÈMEMENT, adv., ایکنجیلک *ikindjidè, اولدرق ایکنجی اولدرق *ikindji olaraq, çānien, a.**

DÉVALER, v. a. et n., vieux mot, descendre, اندرمرک *endurmek, inmek, t.*

DÉVALISER, v. a., صوبمق *soï-maq, برکمسندنک جله اشپاسنی *bir kimesnènuñ djumlè echīācini tchalmāq, t.**

DÉVANCER, v. a., prendre les devants, کنمک *ileru guetchmek, guitmek, اوکرتهمک *euñurtmek, t.*; مسابقت *muçābaqat it, سبق *sabq, teqaddum eilèmek*. — Il a devancé le courrier, اولاشی ایلرویه کچدی *oulāghy ilerūtè guetchti*. — Précéder dans l'ordre du temps, تقدم *teqaddum it*. — Le crépuscule devance le lever du soleil, شفق *chafaq thoulou'y chemsi teqaddum ider*. —**

Au fig., avoir l'avantage, surpasser, الرولنمک *guetchmek, کچمک *ilerulenmek, ا تسابق *teçābuq it*.**

DEVANCIER, ÈRE, s., précédécesseur, السروکلان *ileru guelen, t.*; سلف *selef, pl. اسلاف *eslāf**; au plur. il se prend pour Ancêtres. Voyez ce mot.

DEVANT (LE), s. m., اوک *euñ, اوکى *euñi, t.*; طرفى *euñ tharafi, مقابل *mouqābil, مقدم *mouqdim**. — Le devant de la porte, قپو *qapou euñu*. — Devant, prép. de lieu, اوکل *euñdè*. — Regarder devant soi, اوکنه باقمق *euñunè bāqmaq*. — Devant, prép. d'ordre, ایلرو *ileru, اول *evvel**. — Devant moi, اوکمده *euñumdè*. — Devant la porte, قپو اوکنده *qapou euñundè*. — En présence, اوکنده *euñundè, حضورنده *houzourindè**. — Devant le juge, قاضى حضورنده *qāzi hou-zourindè*. — Par devant, اوکندن *euñunden, مقدا *mouqaddemā**. — Ci-devant, اولدن *evvelden*. — Au-devant, à la rencontre, قارشولمغه *qārçhoulamagha guitmek, کتمک *qārçhoulamagha guitmek, استقبالده *istiqbālinè guitmek*.****

DEVANTIER, s. m., بر نوع *bir nev'y peçtimāl, پشتهال *bir nev'y peçtimāl, t.**

DEVANTURE, s. f., اوکى *euñi, t.*; طرفى *euñ tharafi, t.-a.* — de boutique, دکان اوکى *dukkiān euñu*.

DÉVASTATEUR, TRICE, s., بیتیجى *tiqydji, راب ایدیجى *kharāb idtđji, a.-t.*; مخرب *moukharrīb, a.*; یبابگر *iebābguer, p.* — Armée dé-*

vastatrice, موجب خرابیت اولان *moudjibi kharabiet olân asker*.

DÉVASTATION, s. f., بيقليه *üqylma, t.*; خرابیت *kharâb, a.*; خرابیت *kharâbüiet*. — d'un pays, خراب بلاد *kharâbi bilâd*.

DÉVASTER, v. a., بيقلمش *üqmaq*, ويران *kharâb it, a.-t.*; — ويران *virân, berbâd it*. — Dévasté, e, خراب *üqylmich*, اولمش *kharâb olmych*.

DÉVELOPPEMENT, s. m., action de développer, اچيلش *âtchilich, t.*; انبساط *inbiçât, inkichâf, a.* — d'une maladie, ياييله *tâilma, intichâr*. — Prolixité, détails, تفصيل *tafsil, pl. a. tafsilât*.

DÉVELOPPER, v. a., déployer, اچمق *âtchmaq*. — Défaire l'enveloppe, صرغي اچمق *sarghy âtchmaq*, اورتوي چيقارمق - كيدرملك *eurtuü tchyqârmaq, guidermek*. — Au fig., éclaircir, ايضاح *izâh it*. — Expliquer en détail, تفصيلاً بيان *tafsilen beîân it*. — Se Développer, v. réfl., ياييلوب *âtchilmaq*, اچمق *âilup âtchilmaq*, انتشار *intichâr boulmaq*.

DEVENIR, v. n., commencer à être ce qu'on n'était pas, اولنمق *olounmaq, t.*; بر حاله وارمق *bir hâlê vârmag*. — Avoir tel ou tel sort, اولمق *olmaq*, صورت پذير او *souret pezir ol*. — Il deviendra grand, بيوك *büük oladjaqtur*.

DÉVERGONDAGE, s. m., عارسزلق *'ârsizlyq*.

DÉVERGONDÉ, e, adj., عارسز *'ârsiz, a.-t.*

DÉVERGONDER (SE), v. pr., عارسز او *'ârsyz ol*.

DÉVERGUER, v. a., كمي سرنلرني *guëmi serenlërini indurmek, t.*

DÉVERROUILLER, v. a., سورمه يي *surmëi tchyqârmaq, t.*

DEVERS, prép. Voy. VERS. — Par devers soi, ياننك *tâninda*. — Retenir l'argent par devers soi, آقچه يي ياننك طومتق *âqtchei tâninda thoutmaq*. — Devers, tout ce qui n'est pas d'aplomb, اكري *egry, eülmich*, قاچق *qâtchag, t.*

DÉVERSER, v. n. et a., incliner, اكري طورمق *egri dhourmaq, vërblenmek*. — Répandre, دوكمك *deukmek, t.*

DÉVERSOIR, s. m., ارتان صوبك *artân souüñ aqadjaq iëri*, صودكرمنندن صوبي ديشاري *sou deïrmeninden souü dichâru aqydadjaq olouq, t.*

DÉVÊTIR (SE), v. pr. Voyez SE DÉSHABILLER. — Au fig., se dessaisir d'un bien, واز كندو مالندن *guendu mâlinden vâz guetchmek, t.*

DÉVIATION, s. f., détour, écart, صاپمه *sâpma, t.*; عدول *'adoul, inhirâf*. — Au fig., de principes, تخلف *tekhalluf, a.*

DÉVIDER, v. a., mettre en peloton le fil qui est en écheveau,

صارمق *iplighy iou-maq, sārmaq.* — Mettre en écheveau le fil qui est sur le fuseau, ايلك طوره صارمق *iplik ellèmek, thoura sārmaq, t.*

DÉVIDEUR, SE, S., ايلك *iplik sārīdji, t.*

DÉVIDOIR, S. M., چقرق *tchiqriq,* ايلك چقرق *iplik tchyqryghy.* — Mettre un écheveau sur le dévidoir, ايلك طوره سنى چقرق *iplik thouracini tchyqryq uzerinè guetchurmek.*

DÉVIER, V. D., صايماق *sapmaq,* بولدن شاشمق *chāchmaq,* ايرلمق *iolden āirytmaq, t.* — du droit chemin, طريق مستقيمدن *tharyqi moustaqymden 'udoul u inhirāf it, a.-t.*

DEVIN, S. M., فالجى *fāldji,* باقىجى *bāqydji, t.;* رمال *remmāl,* كهنه *kiāhin, pl. a. kehinet;* عراف *'arrāf.* — Consulter les devins, عرافلره طانشمق *'arrāflarè dhānichmaq.*

DEVINER, V. A., prédire l'avenir, ضايب فال *fāl ātchmaq,* غيبدن *ghāīb seuilèmek,* خبر و بىرمك *ghaībden khaber vīrmek,* باقىجىلىك *bāqydjilik it,* تكهن *tekehun it, a.-t.* — Juger par conjecture, بولمق *boulmaq, t.;* تخمين *takhmin ilè boulmaq, a.-t.;* عقل ايله بولمق *'aql ilè boulmaq, a.-t.* — توفرس *teferrus, te-* *vessum it.* — Devinez un peu d'où

je viens? بولك دى نره دن كلورم *boulouandy nereden guelurum.* — Deviner une énigme, معمايى حل *mou'ammāi hall, isty-khrādji it.*

DEVINERESSE, S. F., باقىجى قارى *bāqydji qāry, t.;* صاحبته كهانه *sāhybèi kehānet, a.*

DEVINEUR, S. M. VOY. DEVIN.

DEVIS, S. M., بنا مصرفنك *binā masrafinuñ def-* *teri mufredāti,* مصرف قائمه سى *masraf qāimèci.*

DÉVISAGER, V. A., بوزى طرملامق *iuzu thyrmalāmaq, t.*

DEVISE, S. F., figure allégorique accompagnée de paroles, علامت *'alāmet, a.;* رموزلى صورت *roumouzli souret.* — Mot choisi qu'on s'applique, حسبحال *hasbihāl.*

DEVISER, V. A., مصاحبة *mou-* *çāhebet it,* لاقردى *lāqirdi it, t.*

DÉVISSER, V. A., ويداسنى *vidācini, bour-* *macini seukmek, t.*

DÉVOIEMENT, S. M., يوروك *iürek surmèci, t.;* اسپال *ishāl, a.*

DÉVOIEMENT, S. M., ne se dit qu'au figuré, آچلمه *ātchilma, t.;* انكشاف *inkichāf, a.* — des mystères, اسرار خفيهنك *esrāri khaftiènuñ kechfi.*

DÉVOILER, V. A., ôter le voile, پرده قالدرمق *niqābi, per-* *deci qāldurmaq,* بوز اورنوسنى *iuz eurtuçuni qāldurmaq, a.-t.* — Découvrir ce qui est caché, ميدانه قومق *meidānè qomaq, t.;*

اخراج *khāridjè ykhrādj it*, ا كشف *kechf it*, a.-t. — un secret, سړی اشکاره یډ چیقارمق *syrry ačkikiārèè tchyqārmaq*.

DEVOIR, s. m., ce qu'on est obligé de faire, واجب اولانی *vādjib olāni*, واجبه ذمت *zimmet*, واجبه ذمت *vādjibèi zimmet*. — C'est son —, لازمه ذمتیدر *bordjoudur*, بورجیدر *lāzemèi zimmeti dur*. — S'acquitter de son —, واجبه ذمتنی اذا ا *vādjibèi zimmetini èdā it*. — Thème, version donnée à un écolier, درس *ders*, سبق *sebaq*. Voy. TACHE.

DEVOIR, v. a., être obligé à payer, ویره جکی او *bordjlu ol*, بورجلو او *viredjegui ol*, او دینی *deini ol*. — Être obligé par honnêteté, bien-séance, او واجب او — اورزندک برج او — *uzèrindè bordjol, vādjib ol*, اقتضا *iqtizā it*. — On doit tenir sa parole, کشی وعدینه وفا اینتمک اقتضا *kichi vā'dinè vefā itmek iqtizā*, محتاج *medjbour ol*, مجبور او *muhtādj ol*. — Il doit partir, مجبوردر *guitmeguè medjbourdur*. Voy. FALLOIR.

DÉVOLU, e, adj., دشمس *duchmuch*, t.; اصابت ایتمش *içābet itmich*.

DÉVOLU, s. m. (jeter un), sur, prétendre à, ادعا *iddiā it*, a.-t.

DÉVOLUTION, s. f., اصابت *içābet itmich haqq*, a.-t.; استحقاق *istihqāq*, a.

DÉVORANT, adj., یرتیجی *irtidji*, t.; مفتوس *musteris*, a. — Appétit dévorant, اشتهای سبعی *ichtihāi seba'i*.

DÉVORER, v. a., manger avidement, اورانمق *suñurmek*, سوکرمک *ourātmaq*, حرصله ییمک *hyrsilè iemek*, t. — Déchirer en mangeant, se dit des bêtes féroces, یرتوب ییمک *irtup iemek*, افتراس *ifirās it*.

Lire avidement, کمال هوس و جیتله *kemāli havès u hamüetilè oqoumaq*. — Consumer, détruire, رذالتی بلع و هضم ا — افنا *kharāb, ifnā it*. — un affront, رذالتي بلع و هضم ا *rezāleti bal' u hazm it*.

DÉVOT, e, adj., صوفی *sofou*, پارسا *pārsā*, معتبد *mute'abbid*, a.; دیندار *dindār*, a.-p. — Faire le — صوفیلک کوسترمک *sofoulík gueustermek*.

DÉVOTEMENT, adv., صوفیلکه *sofouliklè*, صوفیجه *sofoudjè*, a.-t.; معتبدانه *mute'abbidānè*.

DÉVOTION, s. f., پیته *sofoulík*, صوفیلک *sofoulík*, a.-t.; پارسالقی *parsālyq*, a.-t.; تعبد *te'abbud*, دیانت *diānet*, تنسک *te'nessuk*, ا. — Pratiques ou exercices de dévotion, منسک *mensik*, pl. مناسک *menācik*, دین *menāciki dīn*. — Dévouement, عبودیت *'ouboudièet*. — A la dévotion de...., امرورضاسنه تابع *emru rizācinè tāb'y*.

DÉVOUÉ, e, adj., affectionné, مخلص *moukhlis*. — Ami dévoué et sincère, محبت مخلص *mouhibbi moukhlys*. — Consacré, وقفی *vaqf olounmich*. — Soumis à la volonté d'un autre, دیکرک

دیار و اختیار بند تابع
digueruñ emru ykhtiārīnē tāb'y.

DÉVOUEMENT, s. m., attachement, soumission sincère, انقیاد *inqiād*, اختصاص *ikhhtiçās*. — Abandon entier aux volontés de quelqu'un, عبودیت *'ouboudiet*, تسلیمت *testimüiet*, وقف نفس *vaqfī nefis*, a.

DÉVOUER, v. a., consacrer, dédier, destiner, ویرمک *vîrmek*, t.; اخصیص *vaqf*, *takhsîs* it. — Se Dévouer, v. réfl., se sacrifier, فدای *fidāi nefis* it, فدای *fidā* it. — Se consacrer à une chose, نفسی بر شیءه وقف ایلهک *nefsini bir cheïè vaqf eûlèmek*. — Se dévouer entièrement à quelqu'un, زمام اختیارینی بر کمسنه نک *zimāmi ykhtiārīni bir kimesnènuñ iedinè testīm* it.

DÉVOYER, v. a., détourner du chemin, یولدن شاشرمق *ïolden chāchurmaq*, صاپتمق *sāpytmaq*. — Incliner, اکمک *eïgmek*. — En terme de médecine, déranger l'estomac, معده بی بوزمق *m'dèi bozmaq*. — Se Dévoyer, v. réfl., s'écarter, یولدن صایمق - چیمق *ïolden sâpmaq, tchyqmaq*. — Causer un flux de ventre, اسهال *ishāl* it, a.-t.

DÉVOYÉ, e, adj., یولدن چپقش *ïoldan tchyqmich*. — Pris substantivement, celui qui n'est pas dans la voie du salut, ازغون *azghoun*, اهل *ehli zalālet*.

DEXTÉRITÉ, s. f., adresse de la main, چیره دستلک *tchîrè destlik*, t.; لباقه *lebāqat*, a. — Habileté,

مهارت *ustādlyq*, t.; مهارت *mehāret*, حذاقت *hazāqat*, a.; اصول *ouçoul*, a.

DEXTRE, s. f., la main droite (vieux mot), صاغ ال *sāgh el*.

DEXTREMENT, adv., چیره دستلک *tchîrè destlik* ایله *ouçoul ilè*, a.-t.

DEY, s. m., chef du gouvernement de Tunis, تونس داییسسی *tunus dāici*.

DIABÉTÈS, s. m., دولاب علتسی *dolāb 'yllety*, پرکار علتسی *perkiār 'yllety*, t.-a.; سلسه *seles*, سلاسه *selācet*, نفاص *nufās*, a.

DIABÉTIQUE, adj. et s. des deux genres, celui ou celle qui a le diabète, دولاب علتسه اوغرامش *dolāb 'yllètinè oghrāmich*. — Qui a rapport au diabète, دائر علتسه *seles 'ylletinè dāir*, a.-t.

DIABLE, s. m., شیطان *cheïthān*, ابلیس *cheïāthin*, شیاطین *iblis*, pl. ابالیس *abālis*, a. — Comme un diable, شیطان قدر *cheïthān qadar*. — Au fig., méchant, شیطان خوبلو *cheïthān khouïlu*. — Homme extraordinaire en bien ou en mal, جن فکرلو *djinn fikirlu*.

DIABLE DE MER, s. m., oiseau, انگت *anguit*, t.

DIABLEMENT, adv., حددن زیاده *hadden zīādè*, a.-t.; بغاییت *be-ghāïet*, a.

DIABLERIE, s. f., mystère d'iniquité, شیطانلق *cheïthānlyq*, a.-t. — Sortilège, maléfice, سحر بازلق *syhyrbāzlyq*.

DIABLESSE, s. f., شیطان کبی
برامز *cheïthān guibi qāry*, قاری
iarāmaz qāry, t.

DIABLOTIN, s. m., شیطانجق
cheïthāndjiq.

DIABOLIQUE, adj. com., du dia-
ble, شیطانلو *cheïthānlu*, شیطانک
cheïthānuñ. — Tentation — اغواى
cheïthānuñ. — Ruse — حيلة شیطانية
hilei cheïthāni. — Très-méchant, پک
pek iarāmaz.

DIABOLIQUEMENT, adv., شیطان
کبی *cheïthān guibi*, شیطانجه
cheïthāndjè.

DIACANTHE, s. m., بر نوع دکز,
بالعی *bir nev'y deñyz balyghy*, t.

DIACARTHAME, s. m., اصپور
aspour ma'djouni, t.

DIACHYLON, s. m., نباتات
مختلفدنک شیرهسندن مرکب
*nebātāti moukhtelifenuñ chi-
récinden murekkeb merhem*, a.-t.

DIACODE, s. m., اق آفیون
چچکی شروبی *âq âfioun tchitche-
guï chouroubi*, t.

DIAGONAL, E, adj., شماسی
chemmāci, a.

DIAGONAT, s. m., طریقه
الشماسیة *thariqat ech-chemmā-
cūet*, a.

DIACRE, s. m., دیاق *dīaq*, g.;
شماس *chemmās*, pl. a. شماسه
chemmāmicet.

DIADÈME, s. m., تاج *tādj*,
esfer, p.; اکیل *iklil*, a.

DIAGNOSTIQUE, s. et adj. des deux
genres; کوستریجی *gueusteridji*, t.;
کاشق *kiāchif*. — Signe, امارت

علامت مرض *emāreti kiāchife*,
'*alāmeti maraz*, a.

DIAGONAL, E, adj. des deux gen-
res, قاطع الزاويتين المتقابلتين
*qathy' uzzavietein el-muteqabile-
tein*, a.-t.

DIAGONALE, s. f., لینه
کوشدن دیگر کوشديه تمديد اولنان
bir keucheden diguer keuchèie
خط قاطع *temdid olounān khathth*,
الزاويتين المتقابلتين
*khatthy' qathy' ezzavietein el-muteqabile-
tein*, a.

DIAGONALEMENT, adv., بر کوشدن
دیگر بر کوشديه تمديد اولدرق
*bir keucheden diguer bir keuchèie tem-
did olaraq*, t.; بتقاطع الزاويتين
beteqathy' ezzavietein
el-muteqabiletein, a.

DIAGRÈDE, s. m., اسقونیا
معجونى *usqāmonia ma'djouni*, t.

DIAIRE, adj. des deux genres,
بر کونلک *gunluk*. — Fièvre —
bir gunluk icitma, t.

DIALECTE, s. m., بر ولايتک
لغة *bir vilātetuñ liçani*, t.; لغوة
loghat, لغوة *laghvet*, a.

DIALECTICIEN, s. m., اهل علم
منطق *ehli ilmi manthyq*, a.

DIALECTIQUE, s. f., علم منطق
فن مناظره *fenni mun-
nāzerè*, a.

DIALECTIQUEMENT, adv., علم
منطق قاعدهسى اوزره
*ilmi mān-
thyq qa'ydeci uzrè*, a.-t.; منطقياً
manthyqren, a.

DIALOGIQUE, adj. com., وتیسره

مكاوره اوزره *vetirëi muhâverè uzrè*,
a.-t.

DIALOGISME, s. m., فن مكاوره
fenni muhâverè, a.

DIALOGISTE, s. des deux genres,
سؤالو جوابلو سوز يازان
sou'âllu, djevâblu seuz iâzân,
مكاليه مؤلفي
mukiâlemè mu'ellifi, a.-t.

DIALOGUE, s. m., مکاليه *mukiâ-*
lèmè, مکاوره *muhâverè*, a.

DIALOGUER, v. a., بر قاچ
کسنه بي بري ايله سويلشترمک
bir qatch kimesnëi biri biri ilè seü-
lechturmek, t.

DIALOGUEUR, s. m., چوق سوبلر
tchoq seüler, t. Voy. VERBEUX.

DIALTHÉE, s. m., خانم چچکي
khâtem tchitchegui iâghy, t.

DIAMANT, s. m., الماس *elmäs*,
شاشي *elmäs thâchi*, t.-a.
— Brillant, پيرلانتہ الماس *pirlânta*
elmäs. — Rose, روزه شاشي
roza thâchi, elmäs. —
Poudre de —, الماس طوزي
elmäs tozi.

DIAMANTAIRE, s. m. Voy. LAPI-
DAIRE.

DIAMARGARITON, s. m., جواهر
djevâhir ma'djouni, a.-t.

DIAMÉTRAL, e, adj., قطري
qouth-
ryi, a.; قطره متعلق
qouthrè mute-
'allyq, a.-t.

DIAMÉTRALEMENT, adv., directe-
ment, complètement; se joint au
mot opposé, بالکليه متقابل اولان
bilkullüiè muteqâbil olân, a.-t. —
Ces deux propositions sont diamé-
tralement opposées, بو ايکي
مسئله نك بيندک ضدیت کامله

وارد *bou iki mecelënuñ beinindè*
ziddüieti kiâmilè vârdur.

DIAMÈTRE, s. m., قطر *qouthr*, pl.
اقطار *aqthâr*, a.

DIAMORUM, s. m., دود شروبي
doud chouroubi, t.

DIANE, s. f., divinité de la fable,
ارطيمس *erthamis*, g. — L'étoile du
matin, يلدزي صباح *sabâh ieldizi*.
— Battre la diane, c'es)-à-dire le
tambour au point du jour, صباح
سابلوني چالوق *sabâh dhâvouluny*
tchâlmaq, t.

DIANTRE, s. m., mot fam. au lieu
de diable, شيطان *cheithân*.

DIANUCUM, s. m., جوز روبي
djeviz roubi, a.-t.

DIAPALME, s. m., قوروديجي
qouroudéji melhem, t.

DIAPASON, s. m., الطامة الكبرى
etthamet el-kubra, a.

DIAPEDÈSE, s. m., قانسک
qânun szymacy, t.;

ترشح الدم *terechchuh eddem*, a.

DIAPHANE, adj. com., اوتنه سي
eutëci gueurunur, t.;

شفاف *cheffâf*, a.

DIAPHANÉITÉ, s. f., شفافلق
chefâsliq, a.-t.; شفوف
choufouf,
شغف *chufuf*, a.

DIAPHÉNIX, s. m., خرما معجوني
khormâ ma'djouni, t.;

معجون التهر *ma'djoun ettemr*, a.
DIAPHORÉTIQUE, adj. comm.,
تر صيدرديجي *ter syzdurédji*, t.;

مغرق *mou'arryq*, a.

DIAPHRAGME, s. m., حجاب القلب
hydjâb ul-qalb, حجاب
khilb, حجاب
hydjâb ul-djev, a.

DIAPRÉ, E, adj., **الاجه** *alādja*, t.;
منقش *munaqqach*, a.

DIARBÉKIR, n. de prov. dans la
Mésopotamie, **ديار بكر** *diārbekir*.

DIARRHÉE, s. f., **يورك**
اسهال *īurek surmēci*, t.; **اسهال**
ishāl, a. — Avoir la —, **يورك**
سورمك *īurek surmek*.

DIARTHROSE, s. f., terme d'ana-
tomie, **اىكى كېلكرك اك يىرى** *iki*
guemikleruñ añ ĩeri, t.; **مفصل**
فص *mefsyl ul-a'zmeïn*, **فص**
العظم *fass ul-'ouzum*, a.

DIASCORDIUM, s. m., **اسقورديون**
معجونى *ousqourdioun ma'djouni*, t.

DIASOSTIQUE, s. f., **حفظ عافيتيه**
دائر بحث *hyfzi 'āfietè dāir bahs*,
a.-t.

DIASEBESTE, s. m., **كوپك**
معدسى معجونى *keupek memēci*
ma'djouni, t.

DIASÈNE, s. m., **سنامكى معجونى**
sināmeki ma'djouni, t.

DIASTASE, s. f., terme d'anatomie,
گيميگ يىرندن اوبنامدهسى *guemi-*
guñ ĩerinden oĩnāmaci, t.; **انفكك**
العظم *infikiāk el-'ouzum*, a.

DIASTOLE, s. f., **يورك يايلىسى**
قلبك حركت *īurek iāilmāci*, t.;
انبطاطيهسى *qalbuñ hareketi inbi-*
çāthüiēci, a.-t.

DIATESSARON, s. m., **تريباق**
الاربعه *teriāq ul-erba'at*, a.

DIATRAGACANTE, s. f., **كتره**
معجونى *ketrè ma'djouni*, t.

DIATRIBE, s. f., dissertation,
مباحثه *mubahaçè*. —
قدح *qudh*, Critique amère, **قدح**

و **مذمته دائر مقال** *qudh mezen-*
mètè dāir maqāl, a.-t.

DICHOTOME, adj. des deux genres,
se dit de la lune quand on ne voit
que la moitié de son disque, **ايك**
ياربىسى *āiun iārycy*, t.

DICTAME (blanc), s. m., **کرد اوتى**
بقلة الغزال *baqlet ul-gha-*
zāl, a.

DICTAMEN, s. m., **كوكل شاهدلكى**
بيلدوكى *gueuñul chāhidligui, bil-*
dugui, t.; **شهادت قلب** *chēhādeti*
qalb, a.; **عقل حكمنجه** *'aql heuk-*
mindjè.

DICTATEUR, s. m., **حاكم مطلق**
ايله *hākimi mouthlaq*, **حاكم مطلق**
امر ايدىجى *kukmi mouthlaq ile*
emr idīdjī.

DICTATURE, s. f., dignité de dicta-
teur, — **حاكم مطلق پايدىسى**
رتبهسى *hākini mouthlaq pāiēci,*
rutbēci. — Son autorité, **حکومت**
مطلقه *hukioumēti mouthlaqa*, a.

DICTÉE, s. f., **يازدرلمق ايجون**
اغزندن اولان تقرير *iāzduřilmaq*
itçhoun aghyzdan olān taqrir, t.

DICTER, v. a., **يازجىنى دىيرىمك**
اغزندن *iāzadjaghini diuřirmek,*
يازدرمق سويلدوب *aghizden seu-*
leūp iāzduřmaq, — **امللا** *te-*
melli, imlā it, a.-t. — Suggérer,
تلقيين *eugretmek*, t.; — **القا**
بيورمق *telqyn, ilqā it*, a.-t. — **امر**
امر *bouīourmaq*, **امر**
emr it.

DICTION, s. f., **سويليش**
كلمه *seuileich*, t.; **عباره** *ybā-*
rè, **الفاظ** *elfāz*, a.

DICIONNAIRE, s. m., **لغت** *lou-*

ghat, لغت کتابی *loughat kitābi*,
— de médecine, لغت الفاظ طبّیه *loghati elfāzi thybbūi*. — Consulter
le dictionnaire, لغته مراجعت *lo-ghatè mourādje 'at it*.

DICTON, s. m., سوز دیش *deïch*, سوز
seuz, t.; مقال *meqāl*, قول *qavl*, pl.
a. اقوال *aqvāl*. — Un vieux dicton,
قول عتیق *qavli 'atyq*.

DICTUM, s. m., حکم *hukm*,
مضمون *mazmoun*, a.

DIDACTIQUE, adj. com., اوکردیجی *oukredidji*, t.;
علمه تعلیمی *ta'lîmi*, متعلق
'ylmè mutè 'allyq.

DIÈTE, s. f., régime de nourri-
ture, صاقنمه *ïemekden*
sāqynma, پرهیز *perhîz*, p.; حیه
hamîet, a. — Faire —
یامکدن *ïemekden sāqynmaq*,
صاقنمه ق *perhîz it*, حیه *hamîe it*. —
Assemblée des états d'Allemagne et
autres, نمچه وملل دیکرک وکلا
nemchê vè milleli diguc-ruñ
vukelâ djemüieti.

DIÉTÉTIQUE, adj. com., پرهیز
perhîz eïlemècinè
dāir, a.-t.

DIEU, s. m., تکرى *tañri*, t.;
ایزد *khoudā*, a.; الله *allah*, a.;
ایزدان *ïezdān*, p.; حق *haqq*. —
Très-haut, الله تعالى *allah te'āla*.
— Les dieux, الالهة *el-ilhat*. —
Dieu ! grand Dieu ! exclam., الیه الله
allah allah. — Plût à Dieu, وبره
allah vîrè. — Pour l'amour de —,
اللهى *allah 'ichqynè*, عشقنه
allahi severseñ. — Dieu
الله کوستر مسون, nous en préserve,

allah gueustermèçoun. — A la grâce
de Dieu! الله کریم *allah kerim* (litt.
Dieu est grand, généreux). — Si
Dieu veut, Dieu aidant, انشاء الله
inch' allah. — Croire en Dieu,
hazrèti haqqa imān it. — La crainte de —,
mekhāfet oullah.

DIEU-DONNÉ, surnom, خدا
khoudā vîrdi, داد *khoudā dād*, p.; عطا الله
'athā oullah, a.

DIFFAMANT, e, adj., دیلندریجی
dillendurîdji, t.; مفضح *mufezzyh*,
هاتک *hâtik*, a.

DIFFAMATEUR, s. m., دللیجی
dilleïdji, رسوای ایدیجی *rousvāi*
idîdji, اد چکیجی *ād tchekîdji*, t.;
هتاک *lemmāz*, فصال *fasçāl*,
hettāk, a.

DIFFAMATION, s. f., لمز *lemz*,
هتک عرض *terzîl*, ترذیل *nebz*,
hetki 'yrz, a.

DIFFAMATOIRE, adjectif comm.,
رسوایلیک کتوریجی *rousvāilik*
gueturîdji, t.; طعنی متضمن
th'ani mutezammin.

DIFFAMER, v. a., دللیک *dille-*
mek, اد چکک *rousvāi it*,
hetki هتک عرض *ād tchekmek*,
'yrz it, a.-t. — Se Diffamer, v. refl.,
رسوای او *dillennek*, دیلنمش
rousvāi ol. — Diffamé, adj.,
rousvāi olmich, رسوای اولمش

بشقمه *DIFFÉREMENT*, adv.,
bachqa guïounè, تurlu, کونده
moukhtelîfen, a. مختلفاً

DIFFÉRENCE, s. f., فرق *farq*, t.; تفاوت *tesāvut*, اختلاف *ykhtilāf*, a.; او بوعون سزلق *ouïghounsouzlyq*. — Enorme, تفاوت فاحش *tesāvuthi fāhich*. — Légère —, فرق جزئی *farqy djuz'i*. — Il y a une grande différence entre eux, بینلرنده فرق عظیم وارد *beinlerinde farqy 'azīm vārdur*. — Faire la différence, فرق ا *farq it*. — entre les personnes, آدمی آمدن *ademi ādemden farq it*. — Différence en logique, فصل *fasl*. — en mathématique, صایینک *sāiīnuk*, فصل عدد *sāiīnuñ ārtlyghy*, *fazli'aded*.

DIFFÉRENCIER, v. a., آیرمق *airmaq*, t.; تمییزا - فرق *farq*, *temüz it*. Voy. DISTINGUER.

DIFFÉREND, s. m., چکش *tchekich*, چکشه *tchekichmè*, t.; نزاع *nizā*, a. — La chose contestée, ماده نزاعلو ماده *nizā'lu maddè*, فيها منازع *maddèi munāzūi fihā*.

DIFFÉRENT, e, adj., qui diffère, او بوعونسز *diguer*, دیگر *bāchqa* باشقه *ouïghounsouz*, بری برندن بشقه *biri birinden bachqa*, t.; مختلف *moukhtelif*. — Divers, varié, درلو *turlu turlu*, متنوع *mutenevvi*. — Différentes marchandises, امتعه *emti'āi mutenevvi'a*.

DIFFÉRER, v. a., remettre à un autre temps, اوزاتماق *ouzātmaq*, اوزاغه صالحق *ouzāgha sālmaq*, صکره به برابق *sōnraia brāqmaq*, کیجکدرمک *guidjikturmek*, وقت

آخره قوبمق *vaqti akharè qoïmaq*. — Retarder, ایرتلیمک *irtèlemek*, تاخیر - تعویق ا *takhyr*, *ta'vyq it*. — une affaire, بر مصالحتی تاخیرا *bir maslahati ta'khyr it*. — Être différent, بشقه او *bachqa ol*, فرقی او *benzèmemek*, t.; *farqy ol*. — L'homme ivre ne diffère point de la bête, سرخوش *serkhoeh ādemuñ haivānden farqy ioqtur*. — Ne pas s'accorder, اختلاف *ikhtilāf uzrè ol*, a.-t.; بر - بیر *bir birinè ouimāmaq*. — Ils diffèrent en un point, بر - ماده اختلافری وارد *bir mad-dèdè ykhtilāfleri vārdur*.

DIFFICILE, adj. com., malaisé, کوچ *gutçh*, چتین *tchetin*, t.; مشکل *muchkil*, a.; دشوار *duchvār*, p. — D'humeur et de caractère difficile, مزاجی *mizādji muchkil bir ādem*. — C'est difficile, کوچدر *gutçhtur*. — Rude, raboteux, صعب *sa'b*, چپارز *tchapāriz*. — De difficile accès, صعب الوصول *sa'b ul-vuçoul*. — Affaires difficiles, چتین *tchetin içler*. — Temps —, کوچ وقتلر *gutçh vaqytler*.

DIFFICILEMENT, adv., کوجله *gutçhlik ilè*, کوجلک *gutçhlik ilè*, t.; بالصعونة *bissou'oubet*, a.

DIFFICULTE, s. f., ce qui rend une chose difficile, کوجلک *gutçhlik*, مشکلک *tchetinlik*, کوجلک *muchkillik*, t.; صعوبت *sou'oubet*,

pl. a. عسير *sou'oubāt*, صعوبات *sou'oubāt*, حل *'ousr*, a. — Résoudre une —, مشکل *halli muchkil it.* — Faire difficulté, کوچک کوسترمک *gutchlik gueustermek.* — Obscurité, endroit difficile à entendre, کوچ یئر *gutch ier*, مشکل مشکل *muchkil*, pl. a. مشکلات *muchkilāt.*

DIFFICULTUEUX, SE, adj., چتین *tchetin*, تعلقل *tchetin khouïlu*, خوبلو *te'allul idîdji*, a.-t.

DIFFORME, adjectif, contrefait, صورتسز *souretsyz*, اسلوبسز *usloubisz*, t.; بد لقا *bed liqā*, قبیح *qabîh ul-hiet.* — Laid, چرکین *tchirkîn*, t.; قبیح *qabîh*, قبیح المنظر *qabîh ul-manzar*, a.

DIFFORMER, v. a., بوزمق *bozmaq*, قیلغی *qylyghy* بوزمق *bozmaq*, t.; تغییر *taghîir it*, a.-t.

DIFFORMITÉ, s. f., اسلوبسزلیک *usloubiszlik*, صورتسزلیک *souretsyzlik*, چرکینلیک *tchirkinlik*, t.; قبح *qabhul-heïet*, شاعت *chi-nā'at*, a.

DIFFUS, E, adj., چوق سوزلو *tchoq seuzlu*, اوزون سوزلو *ouzoun seuzlu*, اوزون *ouzoun seuzlu*, t.; مفصل *mufassal*, a.

DIFFUSÉMENT, adv., دور و دراز *dour ou dirāz*, p.-t.; اوزون اوزادی یه *ouzoun ouzādîe*, سوزی اوزادارق *seuzu ouzādāraq*, t.; تفصیل اوزره *tafsîl uzrè*, a.-t.; تفصیلا *tafsîlen*, a.

DIFFUSION, s. f., action de se répandre, طاعلمه *dhāghylma*, یايلمه *iāïlma*, انتشار *intizādîj*

chār, افاضه *ifāza*, a. — Prolixité de style, چوق سوزلوق *tchoq seuzlulîq*, سوز طاشقنلغی *seuz thāchqynlyghy*, t.; کثرت تفصیل *tafsîl*, کلام *kesreti kelām*, a.

DIGASTRIQUE, adj. des deux genr., عضله ذات الجوفین *zoul-djevfeïn*, a. — Le muscle —, عضله ذات الجوفین *'azaleï zāt ul-djevfeïn.*

DIGÉRER, v. a., les alimens, سکرمک *siñirmek*, t.; هضم *hazm it*, a.-t. — Souffrir patiemment, تحمل *tehammul it*, هضم *hazm it.* — Mettre en ordre, دوزمک *duzmeq*, دوزمک *dizmek.* — Méditer, دوشنمک *duchunmek.* — Se Digérer, v. réfl., هضم اولنمق *hazm olounmaq*, a.-t.; سکمک *siñmek.* — Digéré, e, سینمش *sinmich*, هضم اولنمش *hazm olounmich*, مهضموم *mehzoum.*

DIGESTE, s. m., مجموع فتاوی *medjmou'ï fetāvi*, a.

DIGESTIF, IVE, adj., سیندریجی *sindurîdji*, t.; مسهل الهضم *mu-cehîl ul-hazm*, مهضم *mouhazzim*, a. — Remède digestif, هضمی *hazmî teshîl iden devā*, هاضم *devāi hāzim.*

DIGESTION, s. f., coction des alimens dans l'estomac, سکرمکلیک *siñirmeklik*, هضم *sinmè*, t.; هضم *hazm*, a. — Bonne —, خوشکوار *khochguvār.* — De difficile —, کوچ *hazmî gutch.* — Fermentation lente au feu, پیشمه *pichmè.* — Aboutissement d'un abcès, نضر *nezdj*, انتصاج *intizādîj.*

DIGITALE, s. f., fleur, پارمچق
زهرا الكشائين *pārmadjiq oty*,
zehir ul-kechātibīn, a.

DIGNE, adj. com., لایق *lāiq*,
مستحق *mustehaqq*, a.; سزا *sezā*,
شایسته *chāiestē*, شایان *chātān*,
سزاور *sizāvār*, p. — Jugé digne,
لا یقلو *lāiqlu*, a.-t. — de récompense,
مستحق *mustehaqq* مـکافات
kiāfāt. — de compassion, ترحمه
لا یقلو *terahhoumē lāiq*. — Capable,
اهلیتلو *ehlīetlu*.

DIGNEMENT, adv., کرکی کبی
gueuregui guibi, t.; لایقانه *lāiqā-*
ne, p.-t.; لایقی اوزره *lāiqy uzrē*,
کما هو حمه *kemā huvē haqqouhou*.
— Se comporter dignement, کما
kemā huvel-lāiq 'amel u hareket it.

DIGNITAIRE, s. m., جاه و منصب
djāh u mancyb sāhibi,
p.-a.-t.; رجال *ridjāl*, a. — Les
grands dignitaires de l'état, عظمای
'ouzemāi ridjālī dev-
let.

DIGNITÉ, s. f., élévation, impor-
tance, رفعت *oloulyq*, t.; اولولیق
rif'at, قدر *qadr*. — Emploi, charge
et caractère, منصب *mançoub*, pl.
مناصب *menācyb*. — Grande —
مرتبه *mancyby djēlīl*, جاہل
merřebē, a.; جاہ *djāh*, p. — Gran-
deur, distinction éminente, بیوکلک
azameti عظمت شان *buūklyq*,
استحقاق *chān*, *istihqāq*. —
Rang, مقام *maqām*. — Majesté,
وقار *viqār*, وقارة *viqāret*, a.

DIGRESSION, s. f., اصل مرامی

کلام اولمیان *acyl merāni olmaiān*
kelām, a.-t.; استطراد *istithrād*, pl.
تباين *istithrādāt*; استطرادات
tebāiun, a.; صایمقلق *sāpmaqlq*.
— Longue — استطراد طویل
istithrādi thavīl.

DIGUE, s. f., بند *bend*, صوبندی
sou bendi, t.; سدت *sedd*, a.;
آرغ *ārgh*. — Au fig., obstacle, سدت
seddi mumāne'at, a.-t.

DILACÉRATION, s. f., پرتمه *irtma*,
t.; شق *chaqq*, a

DILACÉRER, v. a., پرتمق *iyrt-*
maq, شق *tchak*, *chaqq it*,
a.-p.-t.; پارچه پارچه *pärtcha*
pärtcha it. — Dilacéré, e, پارچه
pärtcha pärtcha ol-
mich.

DILAPIDATEUR, s. m., عبث یره
'abes ierē māli مالی خرج ایدیچی
khardj idīdji, t.; مسرف *mousrif*,
مضیاع *myziā'*, a.

DILAPIDATION, s. f., عبث یره مال
'abes ierē māl khardji, a.-t.;
خرچی *isrāf*. — des deniers pu-
blics, اتلافی اموال میریبه
utlāfi emvāli mirīē.

DILAPIDER, v. a., اتلاف
utlāf, *isrāfi emvāl*
it, عبث یره مال خرج *'abes ierē*
māl khardj it, a.-t. — Dilapidé, e,
عبث یره خرج اولمش
khardj olounmich, مصروف
masrouf.

DILATABILITÉ, s. f., یایلمه
iāilma khāsciūeti, t.-a.;
خاصیته *khāsciū imbiçathūē*.
خاصه انبساطیه

DILATABLE, adj. com., یایلور *iāi-*

lur, قابليتلو *iāilmagha qā-bilüietlu*, a.-t.; قابل الانبساط *qābil ul-imbiçāth*, a.

DILATATION, s. f., action de se dilater, يايلمه *iāilma*, يايلمقلق *iāil-maqlyq*, تبسط *tebessuth*, انبساط *imbiçāth*. — Extension, يايلمه *iāilma*. Voy. RELACHEMENT.

DILATER, v. a., يايماق *iāimaq*, اچوب يايماق *âtchup iāimaq*, t. — Élargir, بوللتمق *bollatmaq*, اچماق *âtchmaq*, t.; تبسيط *tebsüth* it. — le cœur, au fig., voy. RÉJOUIR, ÉPANOUIR. — Se Dilater, v. réfl., اچلمق *iāilmaq*, اچلمق *âtchilmaq*, t.; منبسط او *munbeyth ol*.

DILATOIRE, adj. com., تاخيرجي *taakhirji*, *teekhyrdjy*, a.-t.; كيجكدريجي *güidjikturidji*, t.; موجب لامهال *moudjib ul-imhāl*, مهلتى متضمن *muhleti mutezammin*, a.-t.

DILAYER, v. a. (vieux mot), on dit mieux Différer.

DILECTION, s. f., t. de spiritualité. Voy. CHARITÉ, AMOUR.

DILEMME, s. m., argument qui contient deux propositions contraires, مسألينين متخالفتين متضمن برهان *mecelēteini mutekhālifeteini mutezammin burhān*, a.-t.

DILIGEMENT, adv., promptement, سربعا *tchāpouk*, تيز *tiz*, سربعا *seri'an*, سرعتله *sur'atlè*. — Fort diligement, غايت عجله ايله *ghāiet 'adjelè ile*. — Avec soin, اقدام ايله *iqtām ile*, اوزره *teqāiud uzrè*, a.-t.

DILIGENCE, s. f., promptitude, تيزلىك *tizlik*, چاپكلك *tchāpouk-lik*, p.-t.; عجله *'adjelè*. — Faire —, چاپكلك ا *tchāpouklik it*, سرعت *sur'at*. — Soins, recherche, چالشمه *tchālichma*, اقدام *iqdām*, اهتمام *ihitimām*. — Poursuite en affaires, طلب *thaleb*. — Voiture publique, يولچيلره مخصوص عربه *ioldjulerè makhsous 'araba*, منزل *menzil 'arabacy*.

DILIGENT, e, adj., prompt, چاپكلك *tchāpouk*, p.-t.; تيز *tiz*, سريع *seri*, عجيل *'adjil*, a. — Soigneux, laborieux, چالشقان *tchālichqān*, مقيد *mouqāiied*, a.

DILIGENTER, v. a., چاپكلك ا *tchāpouklik it*, ايوه مك *ivèmek*, عجله - تعجيل ا *'adjelè, ta'djil it*, a.-t. — Se Diligenter, v. réfl., چاپك *tchāpouk ol*.

DILUVIEN, NE, adj., طوفانه دائر *thoufānè dāir*, a.-t.; طوفانى *thoufāni*, a.

DIMANCHE, s. m., بازار كوني *bāzār guni*, p.-t.; يوم احد *ieomi ahad*, a.

DIME, s. f., imposée sur les terres et leurs productions, اوندا لاق *ondēlyq*, t.; عشر *'aeuchr*, pl. اعمار *a'chār*. — aumônière, زكاة *zekiāt*.

DIMENSION, s. f., بيوكلك *buüklik*, t.; مساحة *meçāhat*, بعد *bu'd*, pl. ابعاد *eb'ād*. — Prendre ses dimensions, عقل ايله *miqyāci 'aql ilè taqtir it*, تقديرا *'aql ilè meçāha it*.

DIMER, v. n., عشری دیوشرمک *'euchri divchirmek*, a.-t.; عشر الموق *'euchr ālmaq*, اوندا لوق سالموق *ondēlyq sālmaq*. — Dimé, e, اوندا لوقلو, *ondēlyqlu*, معشر *mou'achchar*.

DÎMEUR, s. m., اوندا لوقلجی *ondēlyqdji*, t.; عشار *'achchār*, a.

DIMINUER, v. a., rendre moindre, ازالتمق *azāltmaq*, t.; تنقیص *taqlīl*, *tenqys it.* — v. n., devenir moindre, ازالتمق *azāltmaq*, ازالتمق *eksilmek*, نقصان بولمق *noqsān boulmaq*, تنزیل *tenezzul it*, a.-t.

DIMINUTIF, s. m., اسم تصغیر *ismi tasghyr*, a.

DIMINUTION, s. f., amoindrissement, اکسلمه *eksiklik*, اکسلمه *eksilmè*, t.; نقصان *noqsān*, تقلیل *taqlīl*. — Rabais, اینمه *inmè*, ایندرمه *indurmè*, تنزیل *tenzīl*, تنزیل *tenzūl*. — de prix, بهانک اینده سی *behānuñ inmèci*. — Faire diminution, تنزیل *tenzīl it*.

DINATOIRE, adj. com., qui tient lieu du dîner, او یلین یکنه بدل *euilēien iemeinè bedel*, t.

DINDE, s. f., poule d'Inde, هند *hind thavoughy*, t.

DINDON, s. m., ارکک هند *erkek hind thāvoughy*, t.

DINDONNEAU, s. m., هند طاووی *hindi thāvoughy palāzi*, t.

DINÉ, DINER, s. m., repas vers le milieu de la journée, — او یلین — *euilēien*, *euilè iemègui*, قوشلق *qouchlouq iemègui*, او یله طعامی *euilè thā'mi*, t.

DINÉE, s. f., یمکک *iemeklik*, یولجیلرک *ıoldjouleruñ*, او یله یمکی *euilè iemègui*. — Le lieu où l'on dîne en route, یمکک یری *iemeklik ieri*, t.

DINER, v. a., prendre le repas de l'après-midi, قوشلق — او یله *euilè*, طعامی یمک *qouchlouq thā'āmini iemek*, او یله یمکی یمک *euilè iemèguini iemek*, t.

DIOCÉSAIN, e, adj., پسقپوس *piscopos hukioumetinè tāby'*, a.-t.

DIOCÈSE, s. m., پسقپوس — قلمروی *piscopos hukioumeti*, قلمروی *qalemrevi*, بر پسقپوسک *bir piscopoçtuñ tahti hukioumetindè olān nāhîè*, a.-t.

DIPHTONGUE, s. f., ایکی حرفلرک *iki harfleruñ idjtimā'ynden hacyl olān savt*, a.-t.

DIPLOMATE, s. m., علم معاملات *'ylmi mou'āmelāti duvelè āchinā*, a.-p.

DIPLOMATIE, s. f., دول بیننده *duvel beinindè mer'y olān munācebāt umou'āmelatuñ 'ylmu m'arifeti*, a.

DIPLOMATIQUE, s. f., partie de la politique qui traite du droit des gens, مرچی اولان مناسبات و معاملاتک *bahs 'an houqouq el-mitel*, a. — Le corps —, دول اجنبیه ایلیچیلری *duveli edj-nèbiè iltchilèri*, سفرا طاقمی *sufèrā thāqymî*, a.-t.

DIPLOMATIQUE, adj., حقوق ملل

طوغه داتر *houqouqi milel bahsine* بحثنه داتر *dair*.

DIPLÔME, s. m., برات *berât*, pl. برات *berevât*, a.; يرليغ - يرليغ *ierlygh*, p.

DIRE, v. a., ديمك *dimek*, *de-mek*, ايتيمك *seuilemek*, ايتيمك *eütmeç*, ديويرمك *diuirmek*. — du bien de quelqu'un, بر كمسنه نك *bir kimesnènuñ* ايولكنى سويليك *eülügüni seuilemek*, حقنه خير *haqqyne khair seuilemek*.

— son avis, رايئنى سويليك *reeini seuilemek*. — la vérité, طوغه *ro* سويليك *dhoghrou seuilemek*.

Qu'est-ce que cela veut dire, signifie, بونه ديمكدر *bou nè demektur*. — Cela ne dit rien, بر هيسچ *ber* بونك هيسچ *hitch bir m'anaci ioqtur*.

— Il n'y a rien à dire, سوز يوق *seuz ioq*. — Se dire, دينمك *dinmek*, دنلمك *dinilmek*,

سويلنمك *seuilenmek*. — On dit, دينور *dinur* سويلنور *seuilenur*,

منقولدر *menqouldur*, دييورلر *deieurlar*. — Vouloir dire, signifier, témoigner par les actions, les regards, لسان حال *chehâdet it*,

ايله سويليك *liçani hâl ilè seuilemek*. — Le cœur me le dit, قلبم *qalbun chehâdet ider*.

— C'est-à-dire, يعنى *ia'ni*. — Trouver à redire, سوز بوليق *deïedjek seuz boulmaq*, معنا *ma'nâ boulmaq*.

DIRE (LE), s. m., ديمه *dîmè*, سويلمه *seuilemè*, t.; قول *qavl*, a.

— En terme de palais, تقرر *taqrir*.

DIRECT, e, adj., طوغه *ro*, مستقيم *moustaqym*, a.

— Sans intermédiaire, بلا واسطه *bilâ vâcytha*.

DIRECTEMENT, adv., en droiture, طوغه *dhoghrou*. — Entièrement, بالكلية *bil-kullîè*. — Directement opposé, صدد كامل *ziddi kiâmil*.

DIRECTEUR, TRICE, qui conduit, مدبر *mudebbir*, هادى *hâdi*, مرشد *nâzir*. — de conscience, رهنا *rehnumâ*, p.

DIRECTION, s. f., manière de conduire, اداره *idârè*. — Manière de se conduire, مسلک *meslek*. — Emploi de directeur, ناظرلق *nâzirlyq*, نظارت *nazâret*.

— Voie, يول *ïol*, مسلک *meslek*, سمت *semt*. — Il suit une bonne direction, در ابويولده *eü iolda dur*. — Il ne sait quelle direction suivre, نه سمت كیده جكنى بيلمز *nè semtè guidèdjeguini bilmez*.

— Dans cette direction, بو يولده *bou iolda*, بو مسلکده *bou meslektè*. — Tendance vers, توجه فکرو نيست *zveddjuhi fikru nüet*. — Direction dans la voie du salut, هدايت *hidâiet*.

DIRIGER, v. a., conduire, régler, دوزمك *duzmek*, دوزلتيمك *duzeltmek*, t.; اداره *idârè it*, a.-t. — Montrer le chemin, كوسترمك *ïol gueustermek*. — Vers un point, چوبرمك *dhoghroultmaq*, دوندرمك *deundurmek*.

— Dans la voie du salut, هدايت *hidâiet it*. — Se diriger, بر طرفه

کیتہ *bir tharafa guitmek*,
توجه ا *teved-*
djuh it. — ses pas, یوریشی بر
طرفه طوغر بیتوق *iuruchi bir tharafa*
dhoghrouتماق.

DIRIMANT, adj. m., نکاخی بوزان
مانع *nikiāhi bozān māny'*, a.-t.

DISANT (SOI-), adj. m., se pré-
tendant, ادعا ایدن *iddy'ā iden*,
a.-t. — Qui se dit, قول خود نجه
qavli khodindjè. — Un tel, soi-di-
sant héritier, قول خود نجه وارث
qavli khodindjè vāris
olān felān.

DISCALE; s. m., اکسکله *eksikle-*
mè, t.; ناقص *naqs*, a.

DISCERNEMENT, s. m., تمییز *te-*
müiz, قوت میزه *qouvveti mumeüzè.*

DISCERNER, v. a., سچمک *setch-*
mek, تشخیص *sezmek*, t.;
techkhis it, t.; فرقی-تمییزا *farq,*
temüz it. — le vrai du faux, صدق
sidqu kezbi farq it,
a.-t.

DISCIPLE, s. m., شاگرد *chāierd,*
t.; تلمیذ *telmiz*, pl. a. تلامذة *telā-*
mizet, مرید *murid*, a.

DISCIPLINABLE, adj. com., تعلیمه
قابل التعلیم *ta'limè guelur*, a.-t.;
qābil ut-te'allum, a. — C'est un
homme, قابل تعلم اوله جق آدمدر,
qābili te'allum oladjaq ādemdur.

DISCIPLINE, s. f., éducation,
instruction, تربیه *eugrenmè,*
terbiè, تعلیم *ta'līm.* — Règlement,
ordre, یول *iol*, نظام *erkiān,*
nizām, pl. نظامات *nizāmāt.* —
Châtiment, تادیب *teedib.* — mi-

litaire, عسکرک ضبط وربطی *'as-*
keruñ zabth urabthy. — Règlement
sur la—, ضوابط ونظامات عسکرته,
zavābith u nizāmāti 'askerüè. —
Fouet, قامچی *qāmtchy.*

DISCIPLINÉ, E, adj., اوکرنمش
تربیه اولنمش *eugrenmich*, t.;
رابطه یه قونه-ش *terbiè olounmich,*
raboutthaè qonmich, a.-t. — Soldat
—, تعلیمو عسکر *ta'līmlu 'asker.* —
Troupe disciplinée, متعلم عسکر
mute'allim 'asker, au plur. عساگر
'ačakiri muntazamè.

DISCIPLINER, v. a., instruire,
اوکرتمک *eugretmek*, تعلیم *ta'līm*
it. — ایتدرمک *ta'līm itur-*
mek. — Régler, نظام ویرمک *nizām*
virmek. — une maison, پیرخانده
تحت ضابطه یه قومق - وضع ا
bir khānèi tahti zābithaè qomaq,
vaz' it. — Se discipliner, اوکرنمک
mute'allim ol.

DISCONTINUATION, s. f., کسله
فاصله *vetirè,* *kecilmè, t.*; ویریه
fāslè, انقطاع *inqythā'.* — Sans —,
فاصله ویرمکسزین *fāslè virmeks-*
zīn, بلا انقطاع *bilā inqythā'.*

DISCONTINUER, v. a., interrom-
pre, اراسنی *kesmek*, کسمک
فاصله *arācini kesmek*, مداومت
fāslè virmek, ویرمک
mudāvemet itmemek. —
v. n., cesser, کسلمک *kecilmek.* —
یاغمور, *iāghmour kecildy,* یغمورک
iāghmouruñ arā-
cini kecildy.

DISCONVENANCE, s. f., او بونوسزلق

ouïghounsyzlyq, t.; عدم موافقت *'ademi muvāfaqat*, a. — d'âge, *'ademi sinnuñ 'ademi muvāfaqati*.

DISCONVENIR, v. n., اوپيامق *ouïmāmaq*, t.; انكار *inkiār it*, ا. — موافقتدن اجتناب *muvāfaqatten idjünāb it*, a.-t.

DISCORD, adj. Voy. DISCORDANT.

DISCORDANCE, s. f., qualité de ce qui est discordant, برى برينه *biri birinē iāqychmāma*, t.; آهنگسزلىك *āhenksyzlyk*, p.-t.; عدم تناسب *'ademi tenācyb*. — اصوات, des couleurs, *esvāt u el-vānuñ 'ademi tenācubi*. — Au fig., désaccord des esprits, des caractères, اوئوغونسزلىق *ouïghounsyzlyq*, اختلاف *ykhtilāf*.

DISCORDANT, e, adj., en parlant de la voix ou d'un instrument, آهنگسز *ouïghounsyz*, t.; آهنگسز *āhenksiz*, p.-t. — Au fig., incompatible, غير متمزج *ghāiri mumtezidj*, a.

DISCORDE, s. f., بوزوشقاق *bozouchouqlyq*, t.; ائيفاقسزلىك *itifaqsizlyq*, a.-t.; مباينة شقاق *chiqāq*, *mubāienet*, اختلاف *ykhtilāf*. — Pomme de discorde, وسيلة شقاق *vecilēi chiqāq*. — Semer la —, القاي شقاق و مباينت ا *ilqāi chiqāq u mubāienet it*.

DISORDER, v. n., اوپيامق *ouïmāmaq*, t.; بي آهنگ *bi āhenk ol*, a.-t.; پردهسى اوئوغونسز او *per-*

deci ouïghounsyz ol, دوزنسز او *duzensyz ol*, اولمامق *duzeni olmāmaq*.

DISCOUREUR, s. m., grand parleur, چوق سويليجى *tehoq seuilēi-dji*, فرفره *farfarē*, t.; قوال *qavvāl*, a. — Qui parle agréablement, mais sans solidité, سوزابهسى *seuz ebēci*.

DISCOURIR, v. a., سويلشمك *seuilechmek*, t.; صحبت ا *sohbet it*, مذاكره ا *mukiālemē*, *mu-zākerē it*, بحث ا *bahs it*, a.-t. — sur une affaire, بر مصالحتك *bir maslahatuñ uzerinē basthi kelām it*.

DISCOURS, s. m., entretien, مكاله *mukiālemē*, مصاحبت *mouçāhabet*, كلام *sohbet*. — Harangue, كلام *kelām*, خطاب *khitāb*, a. — Discours officiel, نطق رسمى *nouthqy resmi*. — oratoire, مقال *maqāl*, مقاله *maqālē*. — long, طويله *maqālēi thavilē*. — éloquent, مقاله *maqālēi facyha*.

DISCOURTOIS, adj., بي ادبانه *bi edēbānē*, a.-p.; ادبسىز *edebсыz*, a.-t.

DISCRÉDIT, s. m., اعتبارسزلىك *'ytibārsyzlik*, a.-t.; انحطاط قدر *inhithāthy qadr u 'ytibār*, a.

DISCRÉDITÉ, e, adj., دوشمىش *duchmush*, اعتباردن دوشمىش *'ytibārden duchmush*, اعتبارسىز *'ytibārsyz*, t.

DISCRÉDITER, v. a., اعتباردن *'ytibārden duchurmek*, دوشرمك *'ytibārini boz-*

DISCRET, ÈTE, adj., modeste, prudent, اوصلو *ouslou*, t.; ملاحظه لو *mulāhazalu*, a.-t. — Judicieux, عاقل *'aqyl*. — Modéré, retenu, محتزر *mouhteriz*, حازم *hāzim*, انصافلو *insāflu*, a.-t. — Qui sait garder un secret, سر صقلا *sirr saqlār*, طوتار, ديلنى *dilini thoutār*, t.; كتوم السر *kutoumus-sir*. — Sûr, fidèle, امين *emîn*.

DISCRÈTEMENT, adv., انصاف ايله *insāf ilè*, a.-t.; احتراز ايله *yhytyrāz ilè*, a.-t.

DISCRÉTION, s. f., conduite discrète, circonspection, اوصلولق *ouslulyq*, ملاحظه لولق *mulāhazalulyq*. — Agir avec — حزم واحتياط, *hazmu yhytyāth ilè hareket it.* — Modération, انصاف *insāf*, a. — A discrétion, sans autre règle que sa volonté, كندو كيفنجه *guendu keifindjè*, كيف ما يريد *keifè mā iurid*. — Se rendre à —, ا بلا قول وشروط استيمان *bilā qavl u chourouth istimān it.* — S'en remettre à la discrétion de quelqu'un, بر كمنده نك راي و اراده سنه — *bir kimesnènuñ reeï u irādècinè teslîmi zimāmi ykhtiār it.*

DISCULPATION, s. f., action de disculper, سوچدن پاكه چيقارمه — *souchten pāka tchyqārma*, t.; تبريه *tebrîè*, ا — *tebrîèi teuhmet*, a. — Action de se disculper, تهمتدن پاكه — *teuhmetten pāka tchyqma*.

DISCULPER, v. a., سوچدن پاكه چيقارمق *souchden pāka tchyqār-*

maq, t.; تهمتدن تبريه ا *teuhmetten tebrîè it*, a.-t. — Se Disculper, v. réfl., سوچسيز لغني كوسترمك *souchsizlighini gueustermek*, تهمتدن *teuhmetten pāka tchyqmaq*, تبرى ا *teuhmetten teberri it*, تبريه ذمت ا *tebrîèi zimmet it.* — Disculpé, e, قباحندن پاكه *qabahatten pāka tchyqmich*.

DISCURSIF, IVE, adj., qui dissipe les humeurs, خطي طاغدنجي *khalathy dhāghydîdji*, t. — Remède — دواى مصرف الاخلاط *devāi musrif ul-akhlāth*. — Faculté discursive, قوت ناتجه *qouvveti nātîdjè*, a.-t.

DISCUSSION, subst. f., examen, مباحثه آراشدومه *ārachturma*, t.; مباحثات *mubāhacè*, pl. — Recherche et vente en justice des biens d'un débiteur, مال تفتيش *māl ārachturma*, تفتيش *teftîch ul-māl*. — Dispute, مناظره *tchekich*, t.; مجادله *munāzaret*, *mudjādelè*, a.

DISCUTER, v. a., examiner avec soin, آراشدومق *ārachturmaq*, t.; دقتله تفتيش ا *dîqqatlè teftîch it*, تفتيش — تفحص ا *teftîch, tafahous it*, تنقير — استبحاث ا *tenqyr, istihbās it*, a.-t. — Débattre, contester, مباحثه ا *mubāhacè it*.

DISERT, E, adj., خوش صحبت *khoch sohbet*, p.-a.; منطيق *mynthiq*, a.

DISERTEMENT, adv., صحبت خوشلغيا — *sohbet khochlyghylè*,

ناطقه ايله *husni nāthyqa ilè*,
a.-t.

DISETTE, s. f., قتلوق - قتلوق
qythlyq, قحط *ioqlyq*, t.; قحط
qaht, قتلوق *qyllet*. — de toutes cho-
ses, كافة اشيانك قحط وقلنى
kiäffëi echiānuñ qahtu qyllet.

DISEUR, EUSE, s., celui qui dit,
قایل *seuileidji*, t.; قایل *qāil*,
a. — de bons mots, لطيفه جى
lathifedji, مضمونكوى *mazmoungouü*.
— de nouvelles, ناقل اخبار *nāqili*
akhbār. — de bonne aventure,
هرزه كو *fäldji*. — de riens, هزره
herzè guiou.

DISGRACE, s. f., perte des bonnes
grâces, نظردين دوشمه - سقوط
nazarden duchmè, souqouth, a.-t.;
مغضوبيت *maghzoubüiet*, a. — In-
fortune, بلا *belā*, قضا *qazā*. —
Mauvaise grâce, لطافتسزلىك
lethāfetsizlik, چركينلىك
tchirkinlik, نازيبايى
huçunsizlik, حسنسزلىك
nāzibāüi. — Tomber en disgrâce,
نظرالتفاندين ساقطاو
*nazari ilti-
fätten sāqyth ol*.

DISGRACIÉ, e, adj., laid, diffor-
me, voyez ces mots. — Tombé dans
la disgrâce, نظردين دوشمش
nazarden duchmuch, a.-t.

DISGRACIER, v. a., نظردين
نازاردن دوشمك - اسقاطا
*nazarden du-
churmek, isqāth it*.

DISGRACIEUSEMENT, adverb.,
بدلك *lethāfetsizliglè*, لطافتسزلىك
وجه نامرضى اوزره *bedlik ilè*, t.;
vedjhi nāmerzi uzrè, a.-t.

DISGRACIEUX, SE, adj., لطافتسز

lethāfetsiz, a.-t.; نامرضى
nāmerzi,
a. — Un homme — طاتسز بر آدم
thātsyz bir ādem.

DISJOINDRE, v. a., ايرمق
*air-
maq*, t.; جدا ا
djudā it, a.-t. — Se
Disjoindre, v. pr., ايرلمق
*airil-
maq*.

DISJOINT, e, adj., ايرلمش
*āryl-
mich*, ايرو
āiru, t.; منفصل
*munfa-
cyl*, a.

DISJONCTIF, IVE, adj., انفصالي
infiçālii, a.

DISJONCTION, s. f., ايرولوق
*āiry-
liq*, ايرلمه
ārylma, t.; انفصال
*in-
fiçāl*, a.

DISLOCATION, s. f., déboîtement
د'un os, كمك اك ييرندن ايرلمسى
guemiguñ añ ierinden ārylmacı,
خلع العظم
bourqoulma, بورقلمه
khal' ul-'azm, a. — d'une armée,
عسكرك ييرلو ييرندن ايرلمه سى -
*askeruñ ierlu ierinden ā-
rilmacı, tefriqy*.

DISLOQUÉ, e, adj., déboîté, ييرندن
چيقارلمش - ايرلمش
*ierinden tchy-
qārylmich, ārilmich*, t.

DISLOQUER, v. a., déboîter,
ييرندن چيقارمق
*ierinden tchyqār-
maq*, برتمك
bourqmaq, برتمك
bertmek, burtmek. — On lui a dislo-
qué le bras, قولن بورقديلمر
*qolyn
bourqtiler*. — Se Disloquer, v. réfl.,
اك ييرندن ايرلمق - چيقمق
añ ierinden ārilmacı, tchyqmaq,
برتمك
bertinmek, bertilmek, t.

DISPARAÎTRE, v. n., cesser de pa-
raître, بلورسز او
beleursyz ol, t.;
نايديد - مضمحل او
ghāib,

nābedid, mouzmañil ol, a.-p.-t. —
Se cacher, كزلمك *guizlenmek*,
غيب ايلمك *ghaib eilemek*. —
Être effacé, محو او *mahv ol*, a.-t.

DISPARATE, s. m., défaut de rap-
port, او يوغونسزلق *ouïghounsyzlyq*,
برى برينه او يوغونسزلق *biri*
birinè ouïghounsyzlyq, t.; عدم
مناسبة *'ademi munūcebet*, a.

DISPARATE, adj. com., برى برينه
biri birinè ouïghounsyz, t.;
متغايير *mouteghāir*, a.

DISPARITÉ, s. f., او يوغونسزلق *ouï-*
ghounsyzlyq, t.; برابرسزلك *berā-*
bersyzlik. Voy. DIFFÉRENCE.

DISPARITION, s. f., غايب-نا بديد,
اولمقلىق *ghāib, nābedid olmañliq*,
p.-t.; غيبت *ghaïbet*, اصمحلل *iz-*
mihlāl, a.

DISPENDIEUX, EUSE, adj., چوق
كثير *tchoq masraftu*, a.-t.; مصرف
المصارف *kecir ul-meçārif*. — C'est
une chose très-dispendieuse, چوق
مصرفه محتاج بر شيدر
tchoq masrafè mouhtādj bir cheïdur.

DISPENSARE, s. m., traité de la
préparation des remèdes, علاج
تركيبى *'ylādj terkibi kitābi*.
— Lieu où l'on distribue des médi-
camens aux pauvres, فقرالره علاج
fouqarālèrè 'ylādj vī-
riledjek ier, a.-p.

DISPENSATEUR, TRICE, s., qui dis-
tribue, donne, اولشتر بيجى
ulechtu-ridji, پاى ايد بيجى
pāi ididji, وير بيجى
vīridji, t.; مقسم *mouqas-*
sim, a.

DISPENSATION, s. f., distribution,
پاى ايتمه *ulechturich*, اولشترش

pāi itmè, t.; توزيع *tevzy'*, تقسيم
taqsīm, a.

DISPENSE, s. f., exemption de la
règle, معافلق *mou'āflyq*, a.-t.;
معافيت *mou'āfiyet*, a. — En t. de
religion, permission, اذن *izin*,
رخصت شرعيه *roukhsati cher'iiè*.

DISPENSÉ, E, adj., معاف اولمش
mou'af olmich, معاف *mou'af*, a.

DISPENSER, v. a., exempter,
عفاوا *mou'af it*, عفو *'afv it*,
a.-t. — d'aller à la guerre, سفره
كيتمكدن عفاوا *seferè guitmekten*
'afv it. — Se Dispenser, v. réfl.,

واز كچمك *vāz guetchmek*, t. —
بر شيسى *de faire une chose*,
ايشلمكدن استعفاوا — فراغت ا
bir cheï ichlemekten isti'fā it, ferāghat
it. — Dispenser, départir, distri-
buer, پاى *pāi it*, توزيع *tev-*
zy' it.

DISPERSÉ, E, adj., طاغلمش *dhā-*
ghilmich, t.; پریشان *perichān*, p.;
متفرق *muteferryq*, a.

DISPERSER, v. a., répandre çà et
là, اونديه برويه صاچمق *euteiè be-*
ruie sātchmaq, t.; نشر ا
nechr it, a.-t. — Dissiper, mettre en désor-
dre, داغتمق *dāghitmaq*, پریشان
pèrichān it, پراكنك ا
perākendè it. — Placer, envoyer en divers lieux,
ايرمق *āirmaq*, تفریق ا
tesfryq it. — Se Disperser, v. réfl.,
داغلمق *dāghilmaq*, پریشان او
pèrichān ol, a.-p.-t.

DISPERSION, s. f., طاغلق *dhā-*
ghyqliq, طاغلمه *dhāghylma*,
پریشانلق *dhāghynyqlyq*, طاغلق

perichānliq, p.; تفرق *teferuq*, a.

DISPONIBLE, adj., الك اولان *eldè olān*, قوللانيله بيله جك *qoullānila bilehjek*, t.; حاضر *hāzyr*, ممكن *mumkin ul-istimāl*, a.

DISPOS, adj., دنج *dindj*, چست *ten durust*, تندرست *tchust u tchālāk*, p.

DISPOSÉ, e, adj., mis en ordre, دوزلمش *duzulmich*, ديزلمش *dizilmich*, t.; منتظم *mountazem*. — Préparé à... حاضر *hāzyr*, a.; مهيا *hāzyrlanmich*, حاضرلنمش *muheüā*. — Qui a des dispositions à telle chose, مستعد *mousta'ydd*. — Il est bien disposé, bien intentionné فلانه حسن توجهي وار *felānè husnè teveddjuhi vār*. — Il est mal disposé, بوقدر توجهي *felānè teveddjuhi ioqtur*.

DISPOSER, v. a., arranger, دوزمك *duzmek*, ديزمك *dizmek*, يرلشترمك *irleshtermek*, نظامه قومق *nizāmè qomaq*, ترتيب *tanzīm*, حاضرلوق *tertib it*, a. — Préparer, حاضرلوق *hāzirlamaq*, تهيه *hāzyr*, كوكلي يايلاق *tehüè it*. — en faveur, *gueüñulu iāpmaq*. — Posséder, مالك او *mālik ol*. — Donner, aliéner, ويرمك *virmek*, افزا *ifrāz it*. — Disposer à son gré, اجراي مرام *idjirāi merām it*. — Se disposer à....., حاضرلنمش *hāzyrlanmaq*. — Faire ses préparatifs, تدارك *tedāruk it*, تدارك كورمك *tedāruk gucurmek*, a.-t.

DISPOSITIF, IVE, adj., حاضرليجي *hāzirlaidji*, a.-t.; مهيا *muheü*, a.

DISPOSITIF, s. m., حكم *hukm*, a.

DISPOSITION, s. f., arrangement, دوزن *duzen*, دوزولش *duzuluch*, t.; نظام *tertib*, تنظيم *tanzīm*, مزاج *nizām*. — État de la santé, مزاج *mizādj*. — Être en bonne —, او *hāli syhhattè ol*. — En mauvaise —, او *keif-syz ol*. — Pouvoir, moyen de faire ou de disposer de, اقتدار *iedi yqtidār*. — Cela n'est pas à ma —, دكل *bou elumdè deil*. — Cela est à ma —, در *iedi yqtidārumdè dur*. — Aptitude, inclination, استعداد *isty'dād*. — Moyens, اهليت *ehlüet*. — Il a de grandes dispositions à l'étude des sciences, وفنونه كلسي *mouthālè'āi 'ouloumu funounè kulli ist'y'dādi vārdur*. — Sentiment où l'on est à l'égard de quelqu'un, توجه *teveddjuh*, pl. a. توجهات *teveddjuhāt*. — Desein, résolution, نيت *nüet*. — Il était en disposition de sortir de chez lui, چيقمق *khānecinden tchyqmaq nüetindè idi*. — Être à la disposition, pour dire être dans la dépendance, زير *ziri hukmindè ol*.

DISPROPORTION, s. f., ايغونسزلق *ouïgounsyzlyq*, t.; اورانسزلق *orān-*

syzlyq, اندامسزلک *endāmsyz-lyk*, عدم تناسب *'ademi tenāçub*, عدم مقایسه *'ademi maqācè.*

DISPROPORTIONNÉ, E, adjectif, اورانسوز *ouïghounsyz*, اورانسوز *orānsyz*, t.; اندازه‌سوز *endāzèsiz*, عديم التناسب *'adīm ul-tenāçub.* — de corps, بی اندام *bi endām*, p.-t.

DISPROPORTIONNER, verbe actif, یاقتیرمهق *iaqçhturmamaq*, اورانسوز *endāmsiz*, اورانسوز *orānsyz* it, t.

DISPUTABLE, adj. com., مباحثه *mubāhacè* اولندجق *olounadjaq*, محل مجادله اولدجق *mahalli mudjādelè oladjaq*, a.-t.

DISPUTE, s. f., غوغا *ghavgha*, vulg. *qavgha*, p.; چکش *tchekich*, t.; لجدجق *ledjoudjlyq*, a.-t.; نزاع *nizā'*, مجادله *mudjādelè*, مناقشه *munāqachè.* — Controverse en matière de science, مباحثه *mubāhacè.*

DISPUTER, v. n., être en querelle, غوغا *ghavghā* it, p.-t.; سوزانشق *tchekichmek*, سوزانشق *seuz ātychmaq*, t.; نزاع *nizā' it.* — Discuter, بحث *mubāhacè*, *bahs* it, a.-t. — Prétendre, ادعا *iddi'ā*, *d'avā* it. — la supériorité sur autrui, تفوق *tefevuq* it, ادعای فضل و مزیت *d'avāi fazlu mezīet* it. — le pas et la préséance, تقدّم و تصدرا *iddi'āi teqaddumu teçaddur* it. — Combattre, معارضه *moū'ariza* it. — Se Disputer entre soi, v. pro.,

بر بری ایله چکشک *bir biri ilè tchekichmek*, بری بری ایله منازعه *biri biri ilè munāz'y'a* it.

DISPUTEUR, s. m., غوغاجی *ghavghādjī*, چکشکی *tchekichī-djī*, لزاجی *nizādji*, t.; لجدج *ledjoudj*, a.

DISQUE, s. m., طبق *thabāq*, قیراق *qāirāq*, t. — Globe, *thop*, t.; جرم *djirm*, pl. a. اجرام *edjram*, کلیچه *kulitchè*, p.; — du soleil, قرص آفتاب *qourci āfitāb.* — de la lune, قرص ماه *qourci māh*, a.-p. — Grandeur d'un verre, دائره *dāūrè.*

DISQUISITION, s. f., تفتیش *teftīch*, a.

DISSECTEUR, s. m., on dit plus ordinairement Disséqueur, تشریح *techrīh* ایدیجی *idīdjī*, a.-t.

DISSECTION, s. f., تشریح *techrīh*, ا.; یاروب کوده بی *guedèi iārup āchmā*, t.

DISSEMBLABLE, adj. com., بکزمز *beñzemez*, t.; غیر مشابه *ghāiri muchābih*, a.

DISSEMBLANCE, s. f., بکزمزلیک *beñzemezlik*, t.; تفاوت *tefāvut*, عدم مشابهة *'ademi muchābehāt*, a.

DISSÉMINATION, s. f., صاچمئلق *sāçhmaqlyq*, t.; نشر *nechr*, a.

DISSÉMINER, v. a., اوتده برو اکیک *eutè beru ekmek*, صاچمق *sāçhmaq*, طاغتمق *dhāghytmaq*, t.; نشر *nechr* it, a.-t.

DISSENSION, s. f., خیرلشه *khyrlachma*, اتفاقسزلق *qavghā*, t.; منازعه *ittifāqsyzlyq*, a.-t.; شقاق *çiqāq*, a. — Dissem-

sions civiles, منازعات داخلیه *munāzē āti dākhyliē*.

DISSÉQUER, v. a., faire une dissection; تشریح *techrîh it*, a.-t.;

گوده‌یی یاروب اچمق *guedëi iarup atchmaq*, t. — Couper, hacher les viandes, دوغرامق *dogh-rāmaq*, t.

DISSÉQUEUR, s. m., تشریحچی *techrîh idîdji*, a.-t.;

گوده‌یی یاروب اچمق *guedëi iarup atchdji*, t.

DISSERTATEUR, s. m., سویلیجی *seülëidji*, مباحث *moubâhis*, a.

DISSERTER, v. n., - مباحثه *mubâhaçè*, *munâzarè it*, مناظره *baht it*, صحبت *sohbet* ا، بحث *it*, a.-t.

DISSERTATION, s. f., مباحثه *mubâhacè*, pl. a. مباحثات *mubâhaçât*.

DISSIDENCE, s. f., اختلاف *ykh-tilâf*, مخالفة *mukhâleset*, a.

DISSIDENT, s. m., همهذهبی *hemmezhebi olmaïân*, a.-t.;

شیعی *moukhtelif*, مختلف *chî'âi*, a.

DISSIMILAIRE, adj. com., بکزمز *beñzemez*, بشقه صوی *bachqa sõi*, t.;

مختلف الجسس *moukhtelif ul-djins*, a.

DISSIMILITUDE, s. f. Voy. DISSEMBLANCE.

DISSIMULATEUR, s. m., یکی یوزلو *iki iuzlu*, مدارا ایديجی *mudārā idîdji*, a.-t.;

مرايی *murāi*, a.

DISSIMULATION, s. f., اچمازلق *atch-māzlyq*, یکی یوزلولک *iki iuzlulik*, مدارا *mudārā*, کتم نیت *ketmi nüet*.

DISSIMULÉ, E, adj., یکی یوزلو *iki iuzlu*, t.;

ایسچ یوزینی کیزلر *itç iuzunu guizler*, t.;

مستور القلب *mestourul-qalb*, a.

DISSIMULÉR, v. a., déguiser ce qu'on pense, اچماز قومق *atchmaz qomaq*, t.;

مرا منی سویلما مک *merāmini seülmemek*, اضمار ما فی *izmāri mā fil-bāl it*, a.-t.;

مدارا *mudārā it*. — Cacher ses desseins, ا کتم نیت *ketmi nüet it*.

— Faire semblant de ne pas savoir, بیبلزلنمک *bilmezlenmek*. — de ne pas voir, گورمز لنه *gueurmezlenmek*,

گورمز لکن کلمک *gueurmezlikten guelmek*, t.

DISSIPATEUR, TRICE, s., داغدیجی *dāghidîdji*, t.;

مالنی تلف ایديجی *mālîni telef idîdji*, a.-t.;

مسرف *musrif*, a.

DISSIPATION, s. f., action de dissiper, اسراف *dāghyqlyq*,

تلف اموال *isrâf*, a. — des biens, تلفی *telefi emvâl*. — Distraction d'esprit, تفرج *tefer-rudj*, t.;

هوایه *eïglendjè*, t.;

تصاعد *havāie dhāghylma*, هوا *teçāud*, a.

DISSIPER, verbe actif, disperser, طاغتمق *dhāghyhtmaq*,

داغتمق *atmaq*, دارداغان *dārda-ghān it*. — Jeter en l'air, لسه *ielè vîrmek*. — Chasser, قوغمق *qoghmaq*. — Éparpiller, پریشان *perîchân*, پراکنده *perākendè it*. — Dépenser son bien, مالنی *perākendè it*. — ماملکنی طاغتمق *perākendè it*. — تلفی

اسراف *mālini, māmceguini dāghytmaq, telef, isrūf it.* — distraire, détourner l'esprit, اکلندرمک *eiglendirmek.* — Dissiper les factions, les troubles, دفع فتنه وفساد *def'y fitnē vusefād it.* — Dissiper une armée, عسکری منہزم وتار ومارا *'askeri munhezim vē tār u mār it.* — le chagrin, دفع غم *def'y ghām it.* — Se dissiper, se disperser, مضمحل داغلق *dāghilmaq, t.*; مضمحل *mouzmahil ol.* — Se distraire, تفرجلمک *eiglenmek, teferrudjlenmek, a.-t.*

DISSIPÉ, E, adj., طاغلمش *dhāghylmich, telef ol-myh,* تلف اولمش *perichān.* — En parlant d'un homme occupé de ses plaisirs, هوا وهوسنه تابع *havā vuhavecine taby'.*

DISSOLU, E, adj., دکسز *deñsyz,* ضبطی اولمیان *azghoun, zabthy olmān,* لايبالي *lā ioubāli, a.* — dans ses mœurs, فساحش *fāhyh ul-akhlāq.*

DISSOLUBLE, adj. com., اریدیلور *iridilur, t.*; چوزلمهسی - ایرلمهسی *tcheuzulmeci, aïrylmacy açān, t.-p.*; ينحل *iounhall, قابل* *qābil ul-hall, a.*

DISSOLUMENT, adv., ضبطسزکله *zabthsizliguilè, deñsizliguilè,* ادبسزکله *edebsyzliguilè,* عارسزجه *'arsyzdjè, a.-t.*

DISSOLUTIF, IVE, adj. Voy. DISSOLVANT.

DISSOLUTION, s. f., séparation des parties, ایردلهه *tcheuzulmè, iridilmè,* چورکلك *tcheurukluk, t.*;

انحلال *inhylāl, inficākh, a.* — d'une société, ابطال شرکت *ibthāli chirket.* — du mariage, نكاحك بوزلمسى *nikiāhuñ bozoulmacy.* — Débauche, dérèglement, ادبسزلك *deñsizlik, edebsizlik,* ضبطسزلك *zabthsyzlik,* خراباتيلك *kharābātilik.* — Corruption des mœurs, فساد اخلاق *sefādi akhlāk, a.*

DISSOLVANT, E, adj. et s. m., اریديجي *erididji, t.*; محلل *mouhallil, pl. محلات mouhallilat,* موزوب *muzevvib, a.*

DISSONANCE, s. f., سسك *seçuñ ouïghounsyzlyghy, t.*; بي اهنكلك *bi ahenklik, a.-p.-t.*

DISSONANT, E, adj., سسى *secy, sadācy* اويعونسز *ouïghounsouz, t.*; دوزنسز *duzensyz,* بي اهنك *bi ahenk, a.-p.*

DISSOUDRE, v. a., pénétrer, divider, حل *tcheuzmek, t.*; حل *hall it, a.-t.* — Liquéfier, fondre, ارتمك *erimek, izābè it,* تحليل *tahlil it.* — Détruire, نقص - فسح *bozmaq, a.* — Dissoudre un mariage, نكاحي بوزمق *naqs, feskh it.* — Dissoudre un mariage, مجلسي *nikiāhi bozmaq, a.-t.* — l'assemblée, بوزمق - داغلق - دفع *medjlici bozmaq, dāghytmaq, def' it.* — Se Dissoudre, v. pro., se fondre, ارپك *erimek, t.* — Se détruire, بوزلمق *bozoulmaq.* — Se défaire, چوزلمك *hall tcheuzulmek,* حل اولمق *olounmaq.* — Dissout, e, چوزلمش

tcheuzulmich, اریمیش *erimich*,
بوزولمیش *bozoulmich*, منحل *munkhall*.

DISSUADER, v. a., تدبیرندن -
رأیندن دوندرمک *tedbîrinden*,
بر کمنه نك *reûinden deundurmek*,
عقلنی چوبرمک *bir kimesnènuñ*
'aqlıni tchevîrmek, فکری نسی
منع ا *fikrini tahvîl it*, تحویل ا
men' it, a.-t.

DISSUASION, s. f., رأیندن -
رئیندن دوندرمسی *reûinden deundurmeci*,
a.-t.

DISSYLLABE, adj., (mot), ایکی
هجالوسوز *iki hedjêlu seuz*, a.-t.

DISTANCE, s. f., espace entre les
objets et les lieux, éloignement,
ارالق *arâliq*, اره یسر *arâ ier*,
اوزاقلق *ouzâqlyq*, t.; مسافه *me-*
çâfê, بعد *bu'd*. — à une grande —,
دو مسافه بعیده ده *meçâfêi ba'idede*. —
Espace de temps, durée, مدت
muddet, بینونیت *beïnounet*. —
Différence, فرق *farq*. — Il y a une
grande distance entre eux, بینلرنده
بئینلرینده *beînlêrindê fârqq*
kulli vârdur. — Tenir à distance,
یاقلشدرماق *iâqlachturmamaq*.

DISTANT, e, adj., éloigné, اوزاق
ouzâq, اراق *irâq*, t.; بعید *ba'id*, a.
— Séparé en parlant des époques,
بعید *ba'id*, مابین *mubâin*.

DISTENDRE, v. a., کرمک *guier-*
mek, قتی کرمک *sermek*, کرمک
کرمک *katy guiermek*, کتورمک
kerkilik gueturmek, t.; ایراث توتورا
irâci tevettur it, a.-t.

DISTENSION, s. f., سکرک پک
چکلهدسی *siñruñ pek tchekilmeci*,

سیکر کرکیلیکی *ziñyr kerkiligui*, t.;
توتور الاصاب *tevettur ul-'açâb*, a.

DISTILLATEUR, s. m., مقطر *mou-*
qatthir, - کچریجی -
چقاربیجی *embiqten guetchurîdji*,
tchyqârîdji, t. — Marchand de li-
queurs, عنبریه جی *amberièdji*.

DISTILLATION, s. f., انبیقندن -
کچورمه *embyqten guetchurmè*, t.;
تقطیر *taqthyr*, استقطار *istiqtihâr*,

DISTILLER, v. a., passer à l'alambic,
کچرمک - چکمک *embiqten guetchurmek*,
tchekmek, t.; تقطیر *taqthîr it*. — Retirer
l'essence des plantes, des fleurs,
نباتاتکک وازهارک خلاصه سنی
چقارمق *nebâtâtuñ vè ez-*
hâruñ khoulâcècîni almaq, *tchyqâr-*
maq, a.-t. — Distiller, v. n., dé-
couler, dégoutter, طاملق *dhâmla-*
maq, دامله دامله اقمق *dâmla*
dâmla aqmaq, تقطیر *teqatthur it*.
— Répandre, verser, دوکک *deuk-*
mek, افراغ *ifrâgh it*.

مقَطرات *Distillerie*, s. f., کارخانه سی
mouqattharât kiârkhâ-
nèci, a.-t.

DISTINCT, e, adj., différent, sé-
paré, باشقه *bâchqa*, آبرو *âtru*, t.;
منفصل *munfacyl*, مومتاز *mumtâz*.
— Ce sont des choses bien distinctes,
بری برینه متشاخص و متباین شیلردر
biri birinè mutèchâkhis vè mutebâin
منفرق *mumèièz*, ممیز *cheîlerdur*,
پاک *munfaryq*, a. — Clair, net, پاک
pâk, ظاهر *zâhir*, اشکار *achikiâr*,
صریح *saryh*, a.

DISTINCTEMENT, adv., clairement,

اچق *atchyq*, پاکچه *päktché*,
تمیزجه *temizdjé*, t.; اشکاره *achi-
kiârè*. — Parler distinctement,
پاکچه سویلمک *päktché seüilemek*.
— Séparément, بر بر *bir bir*, باشقه
bächqa bächqa.

DISTINCTIF, IVE, adj., ایریجی
äiridji, t.; تفریق ایدیحی *tefrîq
idildji*, a.-t.; ممیز *mumëüz*. — Mar-
que distinctive, علامت ممیزه *alâ-
meti mumeüzè*. — Propre, مخصوص
makhsous, a.

DISTINCTION, s. f., séparation,
تفریق *tefrîq*, فصل *fasl*, ایرمه
äirma, t.; تمیز *temiz*, افراز *ifrâz*,
تفریق *tefrîq*, تمیز *temiz*, افراز *ifrâz*,
فرز *firâz*. — Différence, فرق *farq*,
تفاوت *tesâvut*, a. — Exception,
استثنا *istisnâ*. — Prérogative,
prééminence, امتیاز *imtiâz*, a. —
Homme de — صاحب امتیاز *sâ-
hybi imtiâz*; au plur., les person-
nages de — بیوکا *büükler*,
متعیان *mutè'äinân*.

DISTINGUÉ, E, adj., choisi, peu
commun, سچلیش *setchilmich*, t.;
امتیاز بولمش *imtiâz boulmich*, a.-t.;
ممتاز *mumtâz*, a. — Mérite —
اهلیت فایقه *ehlüeti fäyqa*. — Qui a
du mérite, معرفت *fäiq*; فایق *fäiq*,
صاحبی *ma'arifet sâhibi*, a.-p. —
Un administrateur distingué, مدبر
فایق *mudebbiri fäiq*.

DISTINGUER, v. a., discerner,
تشخیص *tech-
khis it*, تشخیص *temüz it*. — Mar-
quer la différence, سچمک *setch-
mek*, فرق ایرماق *äirmaq*, t.; - فرق

تفریق *farq*, *tefrîq it*. — le bien
du mal, خیر و شری فرق *khâiri u
cherri farq it*. — Traiter avec dis-
tinction, اعتبار *ikrâm*, یتي-
بār *it*, رعایت *re'âiet*
گوءستمک *gueustermek*, مظهر امتیاز *mazheri
imtiâz it*. Voy. MARQUER. — Re-
connaître, طایمق *thârimaq*,
تشخیص *techkhis it*. — Se dis-
tinguer du commun, امتیاز بولمق
imtiâz boulmaq. — par son mérite,
لیافت و اهلیتی جهتیله کسب
*liaqât u ehlüeti dji-
hetile kesbi tefevvug u imtiâz it*.

DISTIQUE, s. m., بیت *beit*, pl.
a. ابیات *ebîât*.

DISTORSION, s. f., بورقلیه *bour-
goulma*, t.; التواء العصور *iltivâil-
'azv*, a.

DISTRACTION, s. f., démembre-
ment, ایرلمه *äiryлма*, t.; افراز *if-
râz*, a. — Absence d'esprit, عفلک
پریشانلیق *aqluñ perichânligüi*,
طالعنلق *dhâlghylyq*,
پریشانلیق *perichânliq*, الهای ذهن
ilhâi zyhn, استغراق ذهن
istighrâqy zyhn,
سهو *sehv*, a.

DISTRAIRE, v. a., séparer une
partie d'un tout, ایرمق *äirmaq*,
پریشان *tchyqârmaq*, t.;
پریشان *perichân it*, p.-t. — Détourner de
l'application, اشغال *ichghâl it*,
اشغال ذهن *ichghâli zyhn it*,
ذهنی طاغتمق *zyhni dhâghytmâq*,
چویرمک - دوندرمک *te-
qaiüdden tchevîrmek*, *deundurmek*,
a.-t. Voy. AMUSER. — Se Distraindre,

v. réfl., se divertir, اكلنمك eiglenmek.

DISTRAIT, E, adj., ایرلمش *airilmich*, t.; پراکنک *perākendē*, p. — d'esprit, طغنیق *zyhni dhāghynyq*, طالغین *dhālghyn*, عقلی *qaly perichān olān*, p.

DISTRIBUER, v. a., partager, پای *pāi it*, پایلشترمق *pāilachturmaq*, t.; توزیع *ulechturmek*, اولشترمک *tevzi' it*, a.-t.; تقسیم *taqsīm*, *ifrāz it*. — Se Distribuer, v. réfl., پایلنمق *eulechmek*, اولشمک *pāilanmaq*, t.; مقسم *mouqacim ol*. — Mettre en ordre, ترتیب *tertīb it*, نظام اوزره ترتیب *nizām uzrē tertīb it*. — Distribué, پای *pāi olmuch*, پایلانمش *pāilānmich*, مقسم *mouqacym*, مقسوم *maqsoum*.

DISTRIBUTEUR, TRICE, s., پای اولشتریجی *pāi idīdji*, اولشتریدیجی *ulechturīdji*, t.; موزع *muvezzi'*, مقسم *mouqassim*, a.

DISTRIBUTIF, IVE, adj., قاسم *qācim*, a. — Justice distributive, عدالت قاسمه *'adāleti qācimē*.

DISTRIBUTION, s. f., پایلاشمه *pāilāchma*, اولشترمه *eulechturmē*, تقسیم *taqsīm*, توزیع *tevzi'*, a.; مقاسمه *mouqācemet*. — dubutin, تقسیم غنائم *taqsīmi ghanāim*.

DISTRIBUTIVEMENT, adv., تقسیماً *taqsīma*, a.

DISTRICT, s. m., ناحیه *nāhiet*, vulg. *nāhiē*, pl. نواحی *nevāhi*.

DIT, s. m., bon mot, proverbe, دیش *deich*, سوز *seuz*, t.; مقال *me-*

qāl, قول *qavl*, pl. اقوال *aqvāl*. — Prononcé, سویلنمش *seuilenmich*, دینلشم *dinilmich*. — Surnommé, دیمکله معروف *dimeguilē ma'rouf*, ملقب *nucemmi*, *mucemma*, ذکر *moulaqqab*. — Ledit, le susdit, ذکر اولنان *zīkr olounān*.

DIT, E, adj., سویلنمش *seuilenmich*, مقول *meqoul*. — Mentionné, ذکر اولنان *zīkr olounān*. Voy. SURNOMMER.

DIURÉTIQUE, adj. com., سدک *sidik aqydīdji*, t.; مبول *mubvil*. — Aliment ou remède qui fait uriner, مبوله *mēbvelet*, a.

DIURNE, adj. com., کونلو *gunlu*, یومی *bir gunluk*, t.; حرکت *ievmi*, a. — Le mouvement, یومیه *hareketi ievmiiē*.

DIVAGUER, v. n., ددددن *sadedden tchyqmaq*, a.-t.

DIVAN, s. m., conseil-d'état du Grand-Seigneur, haute cour de justice, دواوین *divān*, pl. a. دیوان *devāvin*. — Divan extraordinaire pour le paiement des troupes ou la réception d'un ministre étranger, غلبه دیوانی *ghalebē divāni*, vulg. *ghalaba divāni*. — Canapé, صغه *sofa*.

DIVANI, s. m., écriture employée chez les Turcs et les Arabes par les personnes d'un rang distingué, et dans la chancellerie d'état, دیوانی *divāni*, ou خط دیوانی *khatthy divāni*, a.

DIVERGENCE, s. f., بری برندن *biri birinden airilma*, t.; انفراق *tebāin*, ابرله *infrāq*, a.

DIVERGENT, E, adj., بری برندن *biri birinden airilān*, t.;

متباين *mutebāin*, متباعد *mutebā'yd*, a.

DIVERS, E, adj., différent, varié, درلو درلو باشقه *āiru*, باشقه *bāchqa*, تurlu turlu, t.; مختلفى *moukhtelif*. — Les diverses nations, ملل مختلفه *mileli moukhtelifè*. — Plu-sieurs, بر قاچ *bir qāch*, نيدجه *nīdjè*, t.; بعض *b'az*, a. — Diverses fois, بر قاچ *bir qāch kerrè*. — En divers endroits, بعض يرلرده *ba'zi ierlerdè*.

DIVERSEMENT, adv., درلو درلو تurlu turlu, كونه *guiounè* *guiounè*, t.; اختلاف اوزره *ykhtilāf uzrè*, مختلفاً *moukhtelifen*. — On en parle diversement, على وجه ذكر اولنور *'ala vedjhi ul-ykhtilāf zikr olounour*.

DIVERSIFIER, v. a., درلو درلو تurlu turlu *it*, t.; تنويح - تفنين *tenvi'*, *tesnīn it*, متنوع وكوناكون *mutenevvy' vè* *guiounaguioun qytmaq*. — Diversifié, e, درلو درلو تurlu turlu *iapilmich*, ياپيلمش *mutenevvy'*.

DIVERSION, s. f., action de détourner, صاپتمقلق *sāpytmaqlyq*, بشقه طرفه *sāpmaqlyq*, صاپتمق *bachqa tharafa sāpytmaq*, تباين *tebāiun*, a. — Action d'occuper ailleurs, بشقه طرفه اشغال *bachqa tharafa ichghāl it*. — Au fig., action d'occuper l'esprit, اشغال ذهن *ichghāli zehin*.

DIVERSITÉ, s. f., درلو درلو تurlu تurlu, t.; اختلاف *ikhhtilāf*, تنوع

رايلىرك *tenev'v'y*, a. — d'opinions, رايلىرك اختلافى *reüleruñ ykhtilāfi*.

DIVERTIR, v. a., بر نسنه نك *bir nesnenūñ* *teqāiudinden tchiqarmaq*, صيدرمق *sapturmaq*. — Réjouir, اكلندرمك *eiglendurmek*. — Dérober, چالمق *tchālmaq*, استراق *istirāq it*. — Se Divertir, v. n., اكلنمك *eiglenmek*, تفرج *teferrudj it*.

DIVERTISSANT, E, adj., اكلندربجى *eiglendiridji*, t.; صفا ويرن *safā viren*, a.-t.; موجب مفرح *muferrih*, موجب مفرح *moudjibi teferruh*, a. — Gai, شين *cheïn*. Voy. ENJOUÉ.

DIVERTISSEMENT, s. m., de derniers, اقچه نك اليقونيسى *āqtchenūñ aliqonmaci*. — Récréation, تفرج صفا *eiglendjè*, t.; صفا *safā*, a. *teferrudj*, ذوق و صفا *zevq u safā*, a.

DIVIDENDE, s. m., nombre à diviser, تقسيم اولنجق عدد *taqsim oulounadjaq aded*, a.-t.; عدد مقسوم عليه *'adedi maqsoum 'aleih*. — Portion de bénéfice réglé, كار سهم الربح *kiār pāii*, *sehmurribh*.

DIVIN, E, adj., de Dieu, اللهم *allahuñ*, الاهى *ilāhi*, a. — Puissance divine, قدرت الهية *qoudreti ilahiè*. Voy. ADMIRABLE, EXCELLENT.

DIVINATION, s. f., فالجىلك *fāldjilik*, فن كهانة *fāl kehānet*, فن كهانت *senni kihānet*, a.

DIVINATOIRE, adj. com., فالجىلعه

دائر *fäldjiligha däär*, a.-t.; کاهنتی *kiähini*, a.

DIVINEMENT, adv., اللهدن *al-lahten*, اللہ طرفندن *allah tharafin-dan*, الهیة *ilahiiëten*, a.-t. — Très-bien, گوزل *guzel*, بر خوشجه *bir khochdjë*.

DIVINISER, v. ä., اللہه تشبيه *al-laha techbîh it*, اللہلق شاننى *allahlyq chänini vîrmek*, a.-t.

DIVINITÉ, s. f., تکريلک *tän-rilik*, t.; الوهيت *ilähiet*, الوهيت *uluhüiet*, a. Voy. DIEU.

DIVISER, v. a., partager, بولمک *beulmek*, اولشترمک *ulechturmek*, t.; توزيع *taqsîm, tevzi it*, a.-t. — en trois, اوچجه بولمک *utchè beulmek*. — Désunir, mettre la division, اي-ر-م-ق *airmaq*, میانده *bozouchturmaq*, بوزشدرمق *miänèdè chiqāq guë-turmek*, اردهه التای شقاق *arada ilqāi chiqāq it*. — Se Diviser, v. réfl., se partager, پایلاشمق *pāilāchmaq*, او منقسم *mounqacim ol*. — Se séparer, بر برندن ایرلمق *bir birinden äiryлмаq*. — Se brouiller, بوزشمق *bozouchmaq*. — Divisé, e, پایلنمش *beulunmich*, پایلانمش *pāilānmich*, منقسم *mounqacim*.

DIVISEUR, s. m., بوليچى *beulî-dji*, t.; قاسم *qācim*, a. — Nombre par lequel on divise, عدد قاسم *adedi qācim*.

DIVISIBILITÉ, s. f., بولنمکه *beulunmek*, بولنمکه کلمک *beulunmeküè gue!meklik*,

قابلیتة انقسام - تجزی *qābilüeti in-qyçām, tedjezzi*, a.

DIVISIBLE, adj. com., بولنمکه کلور, تقسیم اولنه *beulunmeküè güelür*, تقسیم بیلجهک *taqsîm olouna bilèdjek*, t.; قابل التجزی *qābilî-tedjezzi*, بولنمکه *ïounqacim*, a.

DIVISION, s. f., partage, بولنمه *beulunmè*, بولمک *beulmeklik*, تقسیم *taqsîm*, توزیع *tevzi*, a. — Séparation, ایربلق *airylyq*, ایفراق *ifîrāq*. — Désunion, اتفاقسزلق *ittifāqsızlyq*, شقاق *chyqāq*. — Brouille, بوزوشقلق *bozouchoulyq*. — Mettre la —, التای شقاق *il-qāi chiqāq it*. — Corps d'armée, طابور *thābor*, t.; قول *qol*, بولک *beuluk*, فریق *feryq*, a. — Partie ou section de troupes, فوج *fevdj*, pl. افواج *efvādj*. — Partie d'une escadre, بر بولک دوننما *bir beuluk donanmā*. — L'une des quatre règles d'arithmétique, فنن التقسیم *fenn ul-taqsîm*.

DIVORCE, s. m., action de divorcer, بوشانمه *bochānma*. — Demande en divorce faite par le mari, طلاق *thalāq*. — Répudier sa femme, قری بوشانمق *bochānmaq*, عورتنى بوشاتمق *qary bochānmaq*, 'avretini bochātmaq. — Divorce opéré par le consentement des conjoints, خلع *khoul'y*. — Faire divorce dans ce cas, تخالع *tekhālou' it*, a.-t. — Renoncement volontaire, قطع علاقه *qath'y 'alāqa*. — Faire divorce avec les plaisirs du monde,

اؤن نرک لذات دنیا ا *terki lezzāti dunā it, a.*

DIVORCER, v. a., faire divorce ensemble, بوشانمق *bochānmaq.*
Voy. DIVORCE.

DIVULGATION, s. f., چاو *tchāv,* p.-t.; افشا *ichā'at,* اشاعت *ifchā,* شیوع *chouïou', a.*

DIVULGUÉ, e, adj., یایلش *iāil-* *mich, t.;* نواتر اولمش *tevātur ol-* *mich, t.;* شایع *chāi', t.;* شیوع بولش *chūïou boulmich, a.-t.*

DIVULGUER, v. a., یایمق *iāımaq,* شایع ا *ifchā, chāi' it, t.;* اشکاره ا *āiān, achikiārē it, a.-t. — Un secret; سری اشاعه ا* *sirri ichā'a it. — Se Divulguer, v. réfl., شیوع بولمق* *iāilmaq, chuïou' boulmaq, او شایع* *chā'y ol, nechr u ichā'a olounmaq.*

DIX, s. m., عشر *on, t.;* عشر *'acherē,* عشرة *'acheret, a.;* ده *deh, p. — Dix ou douze, اؤن ایکی* *on on iki.*

DIXIÈME, adj. com., اوننجی *onindji, t.;* عاشر *'āchir, a. — La dixième partie, اوننجی پای* *onyn-* *dji pāi, بر اونک* *ondē bir, t.;* عشر *'euchr, a.*

DIXIÈMEMENT, adv., اوننجی *onindji olaraq, t.;* عاشر *'āchiren, a.*

DIXME, s. f. Voy. DİME.

DIZAIN, s. m., شعر معشر *chyri mou'achehar, a.*

DIZAINE, s. f., اون *onlyq, on, t.*

DIZEAU, s. m., اون اکین دمتی *on ekin demeti, t.*

DIZENIER, s. m., اؤن باشی *on bāchi, t.*

DNIEPER OU BORYSTÈNE, s. m., nom de fleuve, اوزی صوی *ouzy souï, t.*

DNIESTER, s. m., nom de fleuve, طورله صوی *thourla souï, t.*

DOCILE, adj. com., propre à recevoir l'instruction, ادب و علمه *edebu 'ilmē qābil, t.;* تعلمه قابل *tē'allumē qābil. — Doux, یواش* *iāvāch, یواش خوبلو* *iāvāch khouïlu, مطیع* *mulāim. — Soumis, ملایم* *mouthy'.*

DOCILEMENT, adv., یواشلق ایله *iāvāchlyq ilē, t.;* اطاعت ایله *ythā'at ilē, t.;* تیقت ایله *teqaiïud, teïaqqouz ilē, t.;* دهاسیت *douhāçeti thab' ilē, a.-t.*

DOCILITÉ, s. f., یواش خویلولق *iāvāch khouïlulyq, t.;* اطاعت *ythā'at, دماث* *douhāçet, demāçet, a.*

DOCTE, adj. com. et s. m., او قومش *oqoumich, t.;* عالم *'ālim, pl. a. علیا* *'ulemā, فاضل* *fāzyl, pl. fouzelā; دانشمند* *dānichmend, p. — En parlant d'un livre, معارفدن* *me'ārifden 'ybāret. — Érudit, علیم* *'alim.*

DOCTEMENT, adv., عالیه *'ālimānē, a.-p.-t.;* علم ایله *'ilm ilē, a.-t.*

DOCTEUR, s. m., promu au plus haut degré d'une faculté, معلم *mou'allim, مدرس* *muderris, pl. a. muderricū. — Professeur, حکیم* *khodja. — Médecin, خواجه*

hekin, a. — en droit, اهل فقهه
ehli fiqyh. — Maître habile en une
chose quelconque, علامه استاد
'*allāmet*, *allāmè*.

DOCTORAL, E, adj., مدرسلکه
مخصوص *muderrislighè makhsous*,
a.-t.; مدرسی *muderrici*.

DOCTORAT, s. m., مدرسلک
muderrislik, پایه سی
muderrislik pāèci, a.-t. — Parve-
nir, رتبه تدریسه واصل او
rutbèi tedricè vācıl ol.

DOCTORERIE, s. f., مدرسلک
پایه سنه قبول اولنمق ایچون تقدیم
مسئله اولنان *muderrislik pātècinè*
qaboul olounmaq içhoun taqtım
olounān mecèlè, t.

DOCTRINAL, E, adj., علمی
'ylmi, آویس —
ta'lîmi, وصیت علمی
vacyieti 'ylmüè.

DOCTRINE, s. f., savoir, érudi-
tion, بلگو *bilgu*, بیلش *bilich*, t.;
معرفت *'ylm*, pl. علوم *'ouloum*;
ma'rifet, pl. a. معارف *me'ārif*. —
Maxime, enseignement, précepte,
مذهب *mezheb*. —
chrétienne, تعليم مسیحی
ta'lîmi mecysi. — Saine —
تعليم صحیح *ta'lîmi sahih*. — Fausse —
تعليم باطل *ta'lîmi bâthyl*. — La doc-
trine de Platon, مذهب افلاطون
mezhebi iflâthoun.

DOCUMENT, s. m., preuve, ren-
seignement, اثبات *ispāt*, دليل
delil. — Titre, écrit, سند
sened, pl. سندات *senedāt*;
حجت *heud-*
djet, pl. حجج *hudjedj*.

DODÉCAGONE, اون ايکی گوشه لو
on iki keuchèlu, t.

DODINER (SE), v. réfl., avoir
grand soin de sa personne, کندیني
ناز ونعيم *guendini qaırmaq*,
کچنمک *nāzu ne'ym ilè gue-*
tchinmek. — En terme d'horlogerie,
avoir du mouvement, ایشامک
ichlemek, صاللمنق *sallynmaq*.

DODO, terme enfantin, ننی ننی
neni neni. — Faire dodo, dormir,
اویومق *ouïoumaq*. — Endormir,
اویوتماق *ouïoutmaq*, t.

DODU, E, adj. fam., سميزجه
semizdjè, ششمان *chichmān*, t.

DOGE, s. m., de Venise, ونديک
venedik doji, *douji*, t.

DOGMATIQUE, adj. com., qui con-
cerne les dogmes, احکام دينديه
ahkiām dinïèè dāir, a.-t.;
اعتقادي *'ytiqādii*. — Sentencieux,
حکمی *hukmii*, a.

DOGMATIQUEMENT, adv., d'une
manière dogmatique, حسب
hasbul-ahkiām ed-
din, a. — D'un ton, d'un air de
maître, حکم ايدر صورتيله
hukm ider souretilè.

DOGMATISER, v. a., enseigner une
doctrine fausse, تعليم باطل
ta'lîmi bâthili eugretmek,
a.-t. — Parler par sentences, حکم
hukm ider guibi
seuilemek.

DOGMATISEUR, s. m., تعليم
باطلي اوکردیجی
ta'lîmi bâthyl i
eugredidji, حکم ايدر کبی سويلين
hukm ider guibi seuileicn, a.-t.

DOMANIAL, E, adj., املاك مرتديه emlaki mirüetië merbouth, a.-t. مربوط

DÔME, s. m., قبه qoubbè, pl. a. قوب qoubeb, a.-t.

DOMESTICITÉ, s. f., خدمتكارلق khizmetkiärlyq.

DOMESTIQUE, adj., qui est de la maison, اوه منسوب evün, t.; اوه evè mansoub, a.-t.; بيتى beiti, دكل يبان بدن iabänden deil, خانكى khänègui. — privé, الشيش alichmich, انسى unsii. —

Affaires domestiques, امور بيتيه oumouri beitië. — Économie domestique, خانه دارلق khänèdarlyq.

— Animaux domestiques, اوحيواناتى ev häivänäti. — Opposé à étranger, intérieur, ايج itch, داخلى dākhy-

lii. — Sôucis, tracas domestiques, شوايل داخليه ghavāili dākhylië.

— Serviteur à gages de l'un ou de l'autre sexe, خدمتكار khizmetkiär, a.-t.; يانشمه iänachma. — Servante, بسلمه beslemè. — Tous les serviteurs d'une maison, اتباع etbä'.

DOMESTIQUEMENT, adv., à la manière domestique, خدمتكارجه khyzmetkiärdjë. — Vivre — بيله اوده, بيله اوده bilè evdè guetchinmek.

DOMICILE, s. m., دوراچق يورد douradjaq ier, يورد iort, يورد iord, t.; مسكن mesken, مكان mekiän, محل اقامت mahalli iqāmet, a. — Établir son — انخاد مسكن ا ittikhāzi mesken it.

DOMICILIÉ, E, adj., ساكن säkin, يورد mutemekkin, a.;

ايدنميش iord idinmich, t.

DOMICILIER (SE), v. réfl., اوتورمق otourmaq, t.; ساكن او säkin ol, مكان طوتومق mekiän thoutmaq, ا توتون tevettihun it.

* DOMINANT, E, adj., qui domine, supérieur à tous, جلهدن اوست djumlèden ust, غالب ghālib. — Goût — هوس غالب haveci ghālib. — Pensée dominante, فكر فكري غالب fikri ghālib. — En parlant d'un lieu, زياده يوكسك اولان ziädè iüksek olän. — Seigneur, etc., qui commande, بيورن bouïouran, حكومت ايدن hukoumet iden.

DOMINATEUR, s. m., حكومت ايديجى houkioumet ididji, حكم ايديجى hukm ididji, a.-t.; حاكم häkim, a.

DOMINATION, s. f., حكومت houkioumet, بيورمه bouïourma, t.; حكم hukm, امارت استيلا istilä, imāret, a.

DOMINER, v. a., avoir un pouvoir absolu, بلكك - سلطنت سورمك beilik, salthanet surmek, اچ-راى idjräi hukoumet it. — Commander, بيورمق boïourmaq, hukm it. — L'emporter sur, prévaloir, غالب او ghālib ol. — Dominer ses passions, نفسنى nefsini zabth it, a.-t. — Être plus élevé, زياده يوكسك او, اوه havälè ol, او iüksek ol.

DOMINICAIN, E, adj., دمينيكان dominiquān rouhbāni, t.

DOMINICAL, E, adj., qui appartient au seigneur, ربانى rebbāni. —

Au dimanche, بازار کونلو *bāzār gunlu*, t.

DOMINO, s. m., camail, پاپاس *pāpās qāpouthy*. — Habit de bal, بالوقیافتی *bālo qyāfeti*. — Sorte de jeu, بر نوع اویون *bir nevi' oūon*, t.

DOMMAGE, s. m., ضرر *ziān*, ضرر *zarar*, a.; خسارت *ūzryq*, t.; *khaçāret*, pl. خسارات *khaçārāt*. — Grand — خسار جسیم *khaçāri djécim*, a. — C'est dommage, یازق *ūzryq*, یا زقدر *ūzryqtur*. — Causer du — ضرر *zarar it*. — Éprouver du — ضرر چکمهک *zarar tchekmek*.

DOMMAGEABLE, adj. com., ضررلو *zararlu*, a.-t.; ضرر کتورر *zarar gueturur*, a.-t.; زیانلو *ziānlu*, p.-t.

DOMPTABLE, adj. com., یواشلندرر *īavāchlandūrur*, یواشلنغه کلور *īavāchatmagha guelur*, اور اوصلندور *oustaneur*, t.; ورلور *ithā'atē gueturilur*, a.-t.

DOMPTÉ, E, adj., یکلمش *īenilmich*, یواشلنمیش *īavāchlanmich*, اطاعت کتورلش *ithā'atē gueturilmich*, مغلوب *maghloub*.

DOMPTER, v. a., subjuguier, réduire à l'obéissance, یکمهک *īenimek*, t.; ضبطنه المق *zabthynē ālmaq*, السنه المق *altinē ālmaq*, اطاعت ایتدirmek *ithā'at itturnek*, رام - مطیع *rām, mouthy' it*, مقهور قلهق *maghour qylmaq*. — Surmonter, غالب کلمک *ghālib guelmek*. — ses passions, نفسنی *nefsini zabth it*, شهواته غالب *chehevātē ghālib guelmek*.

— des animaux, یواشترمق *īavāch-turmaq*, یواشلندرمق *īavāchlandur-maq*, رام ا *rām it*.

DOMPTEUR, s. m., یواشلندریجی *īavāchlandurīdji*, یکمیجی *īenīdji*, قهار *qahhār*, a.

DOMPTE-VENIN OU ASCLÉPIAS, plante. Voy. ASCLÉPIAS.

DON, s. m., باغشله *virgu* ویرکو *baghychlama*, t.; بخشیش *bakhchich*, p.; هبه *hibet*, vulg. *hibē*, pl. عطیة *athā*, عطیات *athāiet*, pl. عطایا *athāiā*. — Don nuptial, مهر *mīhr*. — Don de Dieu, موهبه الهیه *mevhibeī ilahūē*.

DON (LE) OU LE TANĀIS, fleuve de Russie, تن صوبی *ten souī*, t.

DONATAIRE, s. com., هبه صاحبی *hibē sāhibi*, alēdji, a.-t.

DONATEUR, TRICE, s., یغشلابجی *baghichlāidji*, t.; هبه ایدیبجی *hibē idīdji*, a.-t.; واهب *vāhib*.

DONATION, s. f., باغشلابش *bāghichlāich*, باغشله *baghychlama*, t.; هبه *heibet*, بخشش *bakhchich*, p.; هبه ا *hibē*, a. — Faire une — هبه ا *hibē it*.

DONC, part., امدی - امدی *imdi*, t.; پس *pes*, p.

DONDON, s. m., ششهان وقرمزی *chichmān vē qyrmīzy*, یکاقلو قاری *īānaqlu qāry*, t.

DONJON, s. m., بکچی قلہسی *bektchi qoullēci*, t.

DONNANT, E, adj., ویربجی *virīdji*, وهاب *vahhāb*, جو مرد *dju-merd*, p.

DONNÉ, E, adj., ویرلش *virīl-*

mich, باغشلنمش *baghychtannich*,
t.; موهوب *mevhoub*, a.

DONNÉE, s. f., quantité, معلوم
مقداری *ma'aloum olan miq-*
târi. — Nombre — اعداد معلومه
'*adâdi ma'loumè*, a.

DONNER, v. a., faire don, ویرمک
vîrmek, *vermek*, t.; — عطا - اعطا
ا *'athâ*, *'ythâ*, *yhdâ it*, a.-t.
Gratifier, accorder, باغشلق *bâ-*
ghychlamaq, انعام - احسان ا
in'âm, *yhsân it*. — l'aumône, صدقه
sadaqa vîrmek. — parole,
promettre, سوز ویرمک *seuz vîrmek*,
وعد ا *v'ad it*. — un repas, un
festin, صیافست ا *ziâfet it*,
دépôt, صیافستلک *ziâfetlemek*. — En
amanet ویرمک *emânet vîr-*
mek. — caution, ویرمک
kefîl vîrmek. — Procurer, causer,
occasionner, کتورمک *gueturmek*,
بادی - وسیله - سبب او
bâdi, *vecîlè*, *sebel ol*. — du profit, فایده
fâidè gueturmek. — de
la réputation, نام و شهرت
bâici nâm u cheuhret ol. — cours
à une chose, à une opinion, رواج
revâdj vîrmek. — une
bonne tournure, une bonne forme,
حسن صورت ویرمک
husni souret vîrmek. — la mort, tuer,
اولدرمک *euldurmek*. — permission, اذن
izin vîrmek. — un dé-
menti, یلانجی چیقارمق *ialândji*
tchyqârmaq, تکذیب ا *tekzîb it*.
— avis, خبر ویرمک *khâber vîr-*
mek. — des preuves, اثبات ا
inânmaq. — croyance, اینانمق
— Donner les mains, consentir,

راضی *râzi ol*. — son temps,
l'employer à, وقتنی صرف ا
vaq-
tini sarf it. — Donner, heurter,
toucher, اورمق *ourmaq*, چاریمق
tchârpmaq, طوقنمق *dhoqounmaq*.
— Aller à la charge, assaillir,
هجوم ا *ïurich*, *hudjourn*
it. — Donner au but, le toucher,
نشانه اورمق *nichânè ourmaq*. —
پو صوبه — dans une embuscade,
pouçouïè duchmek. — un
jour, l'assigner, کون تعیین ا
gun ta'în it. — Avoir vue sur, ناظر او
nâzir ol. — Sa maison donne sur la
mer, دکره ناظر در *evi deñizè*
nâzir dur. Voyez PRODUIRE. — Se
donner à quelqu'un, برکمسندنک
bir kimesnènuñ
khyzmetinè guîrmek. — Lui obéir,
اكا اطاعت ا *aña ithâ'at it*. — de la
peine, زحمت چکک ا *zahmet tchek-*
mek, it. — du bon temps, ذوق
وصفا ا *zavqu safâ it*. — Se donner garde,
صاقنمق *sâqynmaq*. — Donner à en-
tendre, اگلتنمق *añlatmaq*. — Donnè,
باغشلنمش *virilmich*, ویرلمش
bâghychlanmich, عطا اولنمش
vîthâ olounmich, موهوب *mevhoub*.

DONNEUR, s. m., ویربجی *vi-*
ridji, t. Voy. DONNANT.

DONT, part., se rend par le pro-
nom relatif اوکه که *ki anuñ*,
که *ki*, ou par le participe en
دق *duk*, دق *duq*. — L'homme
dont vous avez parlé, سويلدو ککز
scuileduguñiz âdem.

DORADE, s. f., دولکر بالعی *dul-*
guer bâlyghy, t.

DORADILLE, Voy. CETERAC.

DORÉ, E, adj., يالذولو *ialdyzlu*, التونلو *altounlu*, t.; مذهب *muzehheb*, a. — Qui est d'un jaune brillant, التون صارىسى *altoun sarıssı* *rıuoucou*.

DORÉNAVANT, adv., désormais, بوندن *bounden soñra*, بوندن *boundan beuñle*, t.; فيما بعد *fimā ba'ad*, a.

DORER, v. a., يالذلمق *ialdyz-lamaq*, التونلمق *altounlamaq*, t.; تذهيب *tezhib it*, a.-t. — Se Dorer, يالذلمق *ialdizlanmaq*.

DOREUR, s. m., يالذلابجى *ialdzlaıdji*, يالذجى *ialdyzıdji*, t.; مذهب *muzhib*, a.

DORIDE, ancienne province grecque, aujourd'hui ليدورىكى *lido-riki*, t.

DORLOTER, v. a. fam., نازلو *nazlu beslemek*, نازونعيم *nāz u ne'ym ilē beslemek*, t.; ارفاه *irfāh it*, a.-t. — Se Dorloter, v. réll., نازلنمق *nāzlanmaq*.

DORMANT, E, adj., اوبويان *ouïou-ian*, اويومش *ouïoumich*, t.; نايم *nāim*. — Eau dormante, صورغون *dhourghoun sou*. — Les sept dormants, martyrs, اصحاب كهف *ashābi kehf*, a.

DORMEUR, SE, s., اويوقوجى *ouïouquoudji*, t.; نوام *nevām*, a.

DORMIR, v. n., اويومق *ouïou-maq*, t.; نايم *nāim ol*, a.-t. — Faire — اويوتنق *ouïoutmaq*. — Ne pas — اويومامق *ouïoumāmaq*. — Au fig., agir négligemment, اهمال *ihmāl ilē ichlemek*.

— Laisser dormir, négliger, حالى *hāli uzre brāqmaq*. — Dormir, en parlant de l'eau, صورغون *sou dhourghoun ol*. — être mort, اولمش اولمق *eulmuch olmaq*.

DORMIR (LE), s. m., اويوقو *ouïou-qou*, t.; نوم *nevām*, a.; خواب *khāb*, p.

DORMITIF, IVE, adj., اويوقو *ouïouquou vı-rıdji*, gueturıdji, t.; منوم *munev-vim*, a.

DORONIC, s. m., ou DORONIQUE, s. f., plante, دورنج *douroundj*, دورنك *douroumk*, a.

DORSAL, E, adj., ارقدیه منسوب *arqaiē mansoub*, a.-t.; ارقدیه كى *arqadaki*, ظهري *zahrıi*, a.

DORTOIR, s. m., يتاجق اوده *iatādjaq odā*, يتاق قوغوشى *iatāq qoghouchi*, t.; منام *menām*, a.; خوابگاه *khābguiah*, p.

DORURE, s. f., or fin appliqué sur une superficie, يالذ *ialdyz*, التون *altoun varaq qā-plamaci*. — Art de dorer, يالذلمق *ialdyzlamaqliq*, يالذجيلك *ialdyzıdjiyq*, t.

Dos, s. m., ارقه *arqa*, - صرت *syrt*, t.; ظهر *zahr*, pl. a. *zouhour*, a. — Le dos du cheval, صغرى *saghr* ou صغرى *saghrı*. — du chameau, اوركج *eurkudj*. — de la main, ال ارقسى *el arqaci*. — d'un couteau, بچاق ارقسى *bıchāq arqaci*. — d'une lettre, ظهري *zahrı* *varaqa*. — Se coucher sur le dos, ارقه اوستنك يانتق *arqa*

ustundè iätmaq. — Mettre sur le dos, voy. ACCUSER. — L'épine du dos, ارقه کمکی *arqa guemigui.* — Tourner le dos, fuir, ارقه کوسترمک *arqa gueustermek*, قاچمق *qatchmaq.* — Au dos, derrière, اردنجه *ardindjè.* — En dos d'âne, en talus des deux côtés, بالق صرتی *balyq syrty.* — Un toit en dos d'âne, بالق صرتی سکنک بر طوان *balyq syrty cheklindè bir thavân.*

DOSE, s. f., مقدار *myqtâr.* — prise d'une drogue, علاجک بر پایی *'ylâ-djuñ bir pâi*, کمیت لاجزا *ke-müet ul-edjzâ*, a.

DOSER, v. a., تعیین اولنان *tejdjiz it*, اجزانتک مقدارینی وضع ایلمک *djihâz vîrmek*, *l'âin olounân edjzânuñ myqtârini vaz' eilèmek*, a.-t.

DOSSIER, s. m., partie d'une chaise ou d'un lit, ارقه *arqa*, اسکله *iskelè arqaci.* — Liasse de papiers relatifs à une affaire, بر مصاحته متعلق کاغدلرک جملهسی *bir maslahatè mut'e alliq kiâghydlè-ruñ djumlèci*, a.-t.

DOT, s. f., bien qu'une femme apporte en mariage, نکاحلق *nî-kiâhlyq*, a.-t.; جهاز *djihâz*, vulg. *djehiz*, a. — Dot que les mahométans sont tenus par la loi de donner à la femme qu'ils épousent, اغرلق *agherlyq*, مهر کابین *kiâbîn*, مهر *mehr.* — Pension, don, عطیه *'athyiè.*

DOTAL, e, adj., جهازه متعلق *djihâzè mut'e allyq*, a.-t.; جهازتی *djihâzî*, a.

DOTATION, s. f., action de doter, جهاز ویرمکلک *djihâz vîrmeklik.*

— Fonds assignés pour doter un établissement, بر وقفه تعیین اولنان *bir vaqfè t'âin olounân nouqoud*, a.-t.

DOTÉ, e, adj., جهازلنمش *djihâzlanmich*, جهازلو *djihâzlu*, a.-t.

DOTER, v. a., donner une dot, جهاز ویرمک *tedjiz it*, جهازلماق *djihâzlamâq*, a.-t.; مال جهاز ویرمک *mâli djihâz vîrmek.* — Assigner un revenu à une personne, à une communauté, وقف بغلامق *vaqf baghlamâq.* Voy. DONNER, GRATIFIER.

DOUAIRE, s. m., مهر *mîhr*, a.

DOUAIRIÈRE, s. f., مهرالند متصرفه *mîhr mâlinè mutè-garrifè olân doul qary*, a.-t.

DOUANE, s. f., lieu où l'on paye, گمرک خانه *gumruk khânè*, p.; گمرک *gumruk*, t. — Aller à la —, گمرکه وارمق *gumrugè vârmâq.* — Droit de —, گمرک رسمی *gumruk resmî*, a.-t.; رسم گمرک *resmî gumruk*, ou simpl. گمرک *gumruk.* — Ce droit est en Turquie, sur la valeur des marchandises, de 3 p. % pour les Européens, en vertu des traités ou capitulations. — Payer la douane, رسم گمرکی ادا *resmî gumrugè edâ it.*

DOUANIER, s. m., گمرکچی *gumrukçî.* — L'intendant de la douane, گمرک امینسی *gumruk emîni.* — Grand —, بیوک گمرک امینسی *büük gumruk emîni.*

DOUBLAGE, s. m., قپلامه *qaplâma.* گمی قپلامسی *guemi qaplamacî.*

DOUBLE, adj. com., qui vaut ou

contient deux fois autant, *ایکی قات* *iki qāt*, t.; *مضاعف* *mouzā'af*, a. — Une fois autant, *بر اول قدر* *bir olqadar*, *بر دخی اول قدر* *bir dakhy olqadar*, *ایکی قدر* *iki qadar*. — Épais, *قالن* *qālyn*. — Dissimulé, *Épais*, *ایکی یوزلو* *iki iuzlu*. — Mot à double entente, *چتال لاقردی* *tchatāl lāqyrdy*. — En parlant des fleurs, *قطمر* *qatmer*. — Rose double, *قطمر گل* *qathmer gul*.

DOUBLE, s. m., seconde copie d'un acte, *بر سندنک* *souret*, *بر سندنک* *bir senediñ mukerrer nouskhecy*, *نسخه ثانیه* *nouskheī sānūie*. — Mettre en —, *ایکی یه* *iki iye*. — *ایکی بوکنک* *ikütē beukmek*.

DOUBLEAUX, s. m. pl., *ایکی قاتلو* *iki qātlu*, *ایکی قاتلو* *thavān mer-tekler*, t.

DOUBLEMENT, s. m., action de doubler, *تضاعف* *tezā'uf*, a.

DOUBLEMENT, adv., en deux manières, *ایکی درلو* *iki turlu*, *ایکی* *iki iuzden*, *ایکی وجهله* *iki vedjhilē*. — Pour deux raisons, *ایکی سبیدن اوتوری* *iki sebebten uturu*, *ایکی جهتدن* *iki djehetten*, *ایکی جهتله* *iki djehetilē*. — En double, *ایکی قاتلو* *iki qātlu*, *ایکی قات اوله رق* *iki qāt olaraq*.

DOUBLER, v. a., mettre le double, *اضعاف* *iki qāt it*, t.; — *ضعیف* *iz'āf*, *taz'if*, a. t. — le nombre, *عددی تضعیف* *'adedi taz'if it*. — le pas, *عجله ایله* *'adjelē ilē iurumek*. — Doubler un cap en mer, *بورونک*

bourounuñ cutē-cinē guetchmek. — les rangs, les files d'une troupe, *عسکرک* *'askerūñ*, *صهره لرینسی ایکی قات* *syralarini iki qāt it*. — Double, e, *استارلو* *astārlu*. — Doubler un vêtement, *استرلمق* *astarlamaq*, *قپلامق* *qaplamaq*. — un navire en cuivre, *سفينه يه باقر قاپلمق* *sefinēie bāqyr qāplamaq*.

DOUBLON, s. m., *دوبلون* *doubloun*, *بیوک اسپانیول التونی* *buük ispāniol altouni*, t.

DOUBLURE, s. f., tout ce qui sert à doubler, *قاپلمه* *qāplama*, *قاپ* *qāb*. — d'une étoffe, *استار* *astār*. — Quantité d'étoffe nécessaire pour doubler, *استرلق* *astarlyq*.

DOUCE-AMÈRE, s. f. Voy. SOLANUM.

DOUCEATRE, adj. com., *لذتسز* *lezsetsyz thātlu*, t.

DOUCEMENT, adv., d'une manière douce, *طاتلولعله* *thātlu-lighilē*, *طاتلولجه* *thātjudjē*. — Sans bruit, *یواشلعله* *īavāch vāchlighylē*, *یواش یواش* *īavāch īavāch*. — Lentement, *اغراغر* *aghyr aghyr*. — Humainement, sans rudesse, *طاتلودل ایله* *thatlu dil ilē*, *ملاييمتله* *ciūliglē*. — Sans s'échauffer, *یواش یواش* *īavāch īavāch*. — Murement, sagement, *یواشلق ایله* *īavāchlyq ilē*. — Commodément, *یاپچه یاپچه* *īāptché īāptché*.

DOUCERETTE, s. f. fam., *طاتلو*

اولان *thätlu giubi olän*, t.

DOUCEREUX, SE, adj., طاتسز *thätsiz*. Voy. DOUCEATRE.

DOUCET, TE, adj., à peu près le même sens que doucereux, mais ne se dit que des personnes.

DOUCETTE, s. f. herbe. Voyez MACHE.

DOUCETEMENT, adv., يواش *iyavāsh* *iyavāch*, t.

DOUCEUR, s. f., qualité de ce qui est doux au goût, et à l'odorat,

طاتلوق *thätlulyq*, t.; لذت *lez-zet*, حلاوت *halāvet*, a. — de la voix, حلاوت صدا *halāveti sedā*.

— du visage, لطافت وجه *lethāfeti vedjh*. — du temps, ملايمت هوا *mulāimeti havā*. — Indulgence,

ملايمت *mulāimet*; يواشلق *iyavāchliq*, t.

طاتلسو *thätlisy*, t. — de caractère, حلم *thätlu khouilulyq*,

فرايد صغيره *fehāidi saghyrē*. — Les douceurs de

la vie, لذائذ عمر *lezāizi 'eumr*.

DOUCHE, s. f., ايليجه صوبي *ilidja souï bir khastanuï azouciné deukulmē*, t.

DOUCHER, v. a., ايليجه و علاجلو *ilidjè vè ilādjlou souï bir khastanuï azouciné ùksekten duchurmek, deukmek*, t.

DOUÉ, E, adj., qualifié, orné, موصوف *bezenmich*, t.; برنمش *mevsouf*. Voy. le Dictionn. Turc-

Français, aux mots - صاحب *ahl* - لو.

DOUER, v. a., assigner un douaire, مهري *djihāzlamaq*, t.;

تعيين *mehri ta'ün it*, a.-t. — Donner, ويرمك *vürmek*.

— Douer de qualités, صفاتله تزيين *sifatle tezün it*. — Orner, بزه مک *bezemek*, آراسته قلهق *arāstè qylmaq*.

DOUILLAGE, s. m., طوقوبوش *dhoqouïch senālyghy*, t.

DOUILLET, TE, adj., tendre, délicat, ناعم *ïoumchaq*, t.;

ناعم *nā'ym*, a. — Délicat avec excès, qui aime ses aises, نازنده لك صتان *nāzendelik satān*,

نعيم وحضورى *ne'ym uhouzouri seven*.

بنپوق قاپلو *pambouq qāplu libās*, t.

بومشقلغله *ïoumchaqlighilè*, t.;

نازنده لك *kemāli ne'ymu houzour ilè*.

كمال نعيم وحضور *vedja'*, pl. a. — d'estomac, وجع اوجاع *evdjā'*.

— Chagrin, وجع معده *vedja'ï my'dè*.

— غم *gham*, الم *elem*, pl. a. *alām*;

قساوت *qaçavet*, a.; تاسه *taça*. — violente, *vedja'ï chedid*.

— Douleur vive, صيزى *keskîn syzy*.

— Les douleurs de l'enfante-

ment, طوغورجق بوروسى *dhoghouradjaq borouçou*.

DOULOUREUSEMENT, adv., avec mal, اغيرى ايله *aghry ilè*,

صیزلیهرق *syzlaïaraq*, t. — Avec chagrin, قساوتله *qaçāvet ilè*, جان *djān adjici ilè*, a.-t.; ایلله *māhzounen*, a.

DOULOUREUX, se, adj., qui fait mal, اگریجی *aghyrīdji*, t.; وجیع *vedji*, a. — Chagrinant, اجیدییجی *adjīdidji*, قساوت کتوریجی *qaçāvet guētūrīdji*, a.-t.; محزون *mouh-zin*, a.

DOUTE, s. m., incertitude, شبهه *chubhè*, a. — Soupçon, scrupule, اشکل *ichkil*, اشکللیک *ichkillik*, a.-t. — Être en —, شبهه ده او, *chubhedè ol*. — Sans doute, adv., شبهه سیز *chubhèsiz*. — Selon toute apparence, probablement, غالباً *ghālibā*. — Doute, crainte, appréhension, قورقو *qorqou*, خوف *khauf*.

DOUTER, v. n., شبهه ا *chubhè it*, شبهه لدمک *chubhèlemek*, شبهه ده او *chubhèdè*, *chubhèci ol*, اشکلنمک *ichkillenmek*. — Je doute que cela soit ainsi, بو شئییک *bou cheiün oladjaghyna chubhè iderum*. —

Douter d'une chose, بر شیدن شبهه ا *bir cheiden chubhè it*. — J'en doute, *chubhem vārdur*. — Faire douter, شبهه یه بر اقمق *chubhècè brāqmaq*, تشکیک ا *techkik it*, شبهه یه قومق *chubhècè qomaq*. — Laisser dans le doute, شبهه ده او *chubhedè brāqmaq*. — Soupçonner, se douter, وسوسه ا *ves-cècè it*, توهم ا *tèvhum it*.

DOUTEUSEMENT, adv., شبهه ایلله

chubhè ilè, a.-t.; مشکوکا *mechkiou-ken*, a.

DOUTEUX, se, adj., incertain, شبهه لو *chubhèlu*, a.-t.; مشکوک *mechkouk*. — Ambigu, مبهم *mub-hem*, a.

DOUVAIN, s. m., فوچی کراسته سی *foutchou kerāstèci*, t.

DOUVE, s. f., de tonneau, وارل - فوچی نخته سی *vāryl*, *foutchi takhtaci*, t.

DOUX, ce, adj., agréable au goût et à l'odorat, طاتلو - داتلو - طاتلو *thātlu*, t.; حلاوتلو *halāvetlu*. — Qui n'est pas salé, طاتلو *thātlu*, طاتلو توزسز *touzsiz*. — Eau douce, طاتلو *thātlu sou*. — de caractère, طاتلو *thātlu*, یواش *iāvāch*, t. — Affable, طاتلو داتلو *thātlu dillu*, ملایم *mulāim*. — de naturel, طاتلو خوبلو *thātlu khouīlu*, لطیف *halīm*. — Agréable, خوش شیرین *chirin*, خوش *khoch*, p. — Doux parfum, عطس *athri lathyf*. — Sommeil, طاتلو اویتو *thātlu oīouqou*. — Doux langage, کلام عذب البیان *kelāmi 'azb ul-beīān*. — Marche douce, en parlant de celle d'un cheval, d'une voiture, یوروشی راحتلو *iurichi rāhatlu*. — En parlant d'un lit, d'un coussin moelleux, یمشاق *ioumchāq*. — Qui fait plaisir, خوش صفالو *khoch safālu*.

DOUZAIN, s. f., اون ایکی *on iki*, اون ایکی پارچه *on iki pārtcha*, دوزینه *dozina*, t. بر دسته *bir destè*.

DOUZE, adj. com., اون ایکی *on*

iki, t.; اثنا عشر *isnā 'acherè*, a.; دوازده *douāzde*, p.

DOUZIÈME, adj. com., اون *اون* ثانی عشر *on ikindji*, t.; سانی *sāni 'acherè*, a.; دوازدهم *duvāzdehum*, p. — La douzième partie d'une chose, حصه *اون ايكنجى حصه* *on ikindji hyssè*.

DOYEN, s. m., باش اسكى *bāch eski*, t.; شيخ *cheïkh*, pl. a. شيوخ *chouïoukh*.

DOYENNÉ, s. f., dignité du doyen, باش اسكى اولانك رتبهسى *bāch eski obānuñ rutbèci*. — Maison du doyen, شيخك خانهسى *cheïkhuñ khānèci*, a.-p.-t.

DRACHME OU DRAGME, s. f., درهم *dirhem*, pl. a. دراهم *dyrāhym*.

DRAGÉE, s. f., en sucre, شکر *شکر* ايشى *cheker ichi*, شکرلو بادم *cherkerlu bādem*. — Petit plomb, صاچمه *sāchma*, t.

DRAGEON, s. m., اغاچلرک *aghadjlaruñ dibinden tchiqān fidān*, t.

DRAGEONNER, v. n., اغاچ *aghadj dibinden fidān bimek*, t.

DRAGON, s. m., serpent fabuleux, ازدر *ejder*, ازدر *ezder*, ازدرها *ejderhā*, ازدها *ejdehā*, p. — Mutin et méchant en parlant d'une femme ou d'un enfant, يرآمز *īarāmaz*, شيطان *cheūthān*. — Cavalier, اتلو *atlu tufenktchi*. — Tache qui vient à la prunelle des yeux des hommes et des chevaux, كوز *gueuz be-bèguinè tchiqān beüz lekè*. — Cons-

tellation de l'hémisphère boréal, هستبر *hestibr*, هستمبره *hestemberè*, p.; تنين *tinnīn*, a.

DRAGUE, s. f., اكرى دمر كوركى *egri demir kuregui*. — Machine à draguer, جرافه *djērāfè*, a.

DRAGUER, v. a., اكرى دمر كوركله *egri demir kiureklè tchāūden koum ve tchāmour tchiqarmaq*, t.

DRAMATIQUE, adj. com., قومديايه *qomediāyè mutè'alliq*.

DRAME, s. m., قومديا قصيلكسى *qomediā qacīdèci*, a.-t.

DRAP, s. m., tissue de laine, چوقه *tchoqa*, vulg. چوحه *tchoha*, t. — de lit, چارشوب *tchiārcheb*, چارشوف *tchiārchef*, vulg. *tchiār-chaf*, p. — mortuaire, كفن *kefn*, a.; جنازه اورتوسى *djenāzè curtuçu*.

DRAPEAU, s. m., هايلون *eski bez pārtchiaci*, چاپوت *tchāpout*, t. — Étendard, سنجاق *bairāq*, سنجاق *sandjāq*, t.; علم *'alem*, a. — Déployer le — سنجاق اچمق *sandjāq ātchmaq*. — Le planter, سنجاق *sandjāq dikmek*.

DRAPER, v. a., couvrir de drap, چوقه ايله اورتمك - قاپلىق *ilè eurtmek, qāplamaq*. — quelqu'un, en dire du mal, بر كمسندنك *bir kimesnènuñ adini tchekmek*.

DRAPERIE, s. f., manufacture de drap, چوقه جى كارخانهسى *tchoqadjī kiārkhānèci*. — Diverses sortes de draps, چوقه اجناسى *tchioqa edjūāci*, درلو درلو چوقه لر *turlu tur-*

lutchoqalar. — Commerce de draps, *tchoqadjilyq.*

DRAPIER, s. m., چوقده جی *tchoqadjı, t.*

DRASTIQUE, adj. com., كسكین *keskın, t.* — Remède —, دواٴ فعال *devāi fa'āl, a.*

DRÊCHE, s. f., اریه پوصدهسی *arpa pouçacı, t.*

DRESSER, v. a., rendre droit, طوغرلتماق *dhoghroultmaq,* طوغرلتماق *dhoghroultmaq.* — Bâtir, élever, planter, دكمك *dikmek, t.;* نصب *nasb it, a.-t.;* بنا *binā it.*

— Préparer, apprêter, قورماق *gourmaq,* حاضرلماق *hāzırlamaq.* —

une tente, چادر قورماق *tchādir gourmaq.* — la table, سفره قورماق *sofra gourmaq.* — Rendre uni,

دوزلتماق *duzeltmek.* — Instruire,

former, اوكرتتمك *eugretmek, t.;* تعلیم *ta'alım it.* — Habituder,

تربیه ا *terbiē it.* — les oreilles, قولاقلیری *qolāqları dikmek.* — Mettre

par écrit, تحریر ا *tahrır it.* — Se

dresser sur les pieds, اوزره ایباق *اوزره*

اورو, قالقمق *qālqmaq, a.-t.;* اورو, قالقمق *qālqmaq.* — Se hé-

risser, اولپرمك *eulpermek.* — Ses

cheveux se dressent, صاچی دک *sāçhi dik*

طور یور *sāçhi dik dhouricur.*

DRESSOIR, s. m., سفره طاقمی قویه جق کوچک سفره *sofra thāqımy qoıudjaq kutçuk sofra, t.*

DRILLE, s. f., chiffon qui sert à faire du papier, کاغد یاپله جق *kağd yāpıle jıçq.*

بز پارچهسی *kiāghyd iā-piladjaq eski bez pārtchacı, t.*

DROGMAN, s. m., ترجان *terdjumān, pl. a.* تراچین *terādjemīn.* —

Premier —, باش ترجان *bāçh terdjumān, t.*

DROGUE, s. f., de médecine, اجزا *edjzā, pl. a.* جز *djuz,*

vulg. *ēza;* هر درلو علاج مقولهسی *her turlu ilādı maqoulēci.* — Épiceries,

عط *athr, a.* — Chose de peu de valeur, قيمتسز بر شئی *qıymetsız bir şeyi.*

چوق علاج *çoçq edjzā, t.*

چوق علاج الیق *çoçq edjzā, t.*

ادویه کثیره *edvıēi kecırē istı' māl it.*

Voy. FALSIFIER.

DROGUERIE, s. f., اجزادک *edjzādık, t.*

هرتزلو *edjzānuñ evvāi, t.*

علاج *her turlu 'ylādı, a.-t.*

DROGUET, s. m., بر نوع قماش *bir nev'ı qoumāç, t.*

علاج دولابی *edjzā dolābi, t.*

DROGUISTE, s. m., اجزاجی *edjzādı, vulg. ezādı, a.-t.;* عطار *atthār, a.*

DROIT, adj., qui n'est pas tortu, طوغری *dhoghrou,* دوغرو - دوغرو *dhoghri, t.;* مستقیم *mustaqıym, a.*

— Tout —, دوش دوش *dos doghrou.* — En droite ligne, دوغریجه *doghroudjē,* خط مستقیم اوزره *khatıhy moustaqıym uzrē.* — Taille droite, طوغرو بوی *dhoghrou boı.*

— Qui ne penche ni d'un côté ni de l'autre, طوغرو *dhoghrou.* — Levé

en haut, debout, دكلى dikili, دكلمش dikilmich, قائم qāim, a. — En pied, دك dik, دك يوقرى dik iōqary. — Il se tient droit comme un cierge, طور بور, موم كىبى ديم دك طور بور, moum guibi dim dik dhourieur. — Sur pied, اياقده aīāqta. — Se tenir droit sur ses pieds, اياقده طور مق, aīāqta dhourmaq. — Droit, juste, équitable, sincère, طوغرو dhoghrou, صادق sādyq, خالص khālyṣ. — Homme — طوغرو آدم, dhoghrou ādem. — Opposé à gauche, adj. صاغ sāgh, — La main droite, صاغ ال sāgh el. — A droite, طرفه صاغ ال sāgh tharafa. — Aller tout droit, طوغرو كتمك dhoghrou gutmek.

DROIT, s. m., équité, ce qui est juste, ce qui appartient avec justice, حقى او haqq. — Avoir droit, حقى او haqqy ol. — C'est mon — حقدردر, haqqum dur. — Faire droit, rendre justice, احقاق حق ا ihqāqi haqq it. — Justice, équité, عدل 'adl, انصاف insāf, عدالت 'adālet. — Ce à quoi on peut prétendre, prétention, علاقه 'alāqa. — La loi écrite ou non écrite, شريعة cher'iat, قانون qānoun. — Jurisprudence, science des lois, علم فقه - شريعة fiqh, فقه fiqh, cher'iat. — Pouvoir, autorité, رخصت roukhsat, استحقاق istihqāq. — Il a droit, رخصت واردر roukhsat u istihqāqy vārdur. — Titre, droit fondé, حق haqq, pl. حقوق houqouq. — J'ai droit à cette chose, بوشيه حقم

واردردر bou cheïè haqqum vārdur. — Imposition, taxe, وبركو vīrgu, رسم resm, pl. رسومات rouçoum, rouçoumāt. — Droits d'usage, رسوم rouçoumi 'ādūè. — de transit, باج bādj, p.-t. — Droit divin, حق الله haqq allah. — des gens, حق عام haqqi 'aāmm. — de douane. Voy. ce mot. — d'ancrage, لنگر حقى lenguer haqqy. — de justice, خرج محكمه khardji meh-kemè. — En fait d'héritage ou de partage, رسم قسمت resmi qysmet. — de péage; كچيد حقى guetchid haqqy. — Droit de bureau, رسم رسمة resmi qalenūè. — La droite, le côté — صاغ طرف sāgh tharaf. — La main — صاغ ال sāgh el.

DROITEMENT, adv., avec droiture, طوغرو لغله dhoghroulighilè, ايله حق haqq ilè. — Sincèrement, صدق واستقامت ايله sidqu isti-qāmet ilè. Voy. SAINEMENT, JUDICIEUSEMENT.

DROITIER, ÈRE, s., صاغ اللو sāgh ellu, صاغ ال ايله ايشلين sāgh el ilè ichteïen, t.

DROITURE, s. f., طوغرولوق dhoghrouliq, t.; صداقة sadāqat, صدق sidq. — d'intention, صدق نيت sydqy nūiet.

DROITURE (EN), adv., طوغرو dhoghrou.

DRÔLE, s. m., étrange, étonnant, غريب euzguè, غريب gharīb. — Plaisant, كولدريجى guldurūdji,

لطفه جي *lathyfedji*. — Drôle de corps, خوراته جي *khorātadjī*. — Petit malin, شيطان *cheithān*. — Un drôle, un mauvais sujet, پرامز, دوباره جي *iārāmaz bir ādem*, *doubāradjī*, t.

DRÔLEMENT, adj., خورانه ايله *shorānā ilē*, t.; لطيفه ايله *lathyfe ilē*, عجائب *adjāib*, a.-t. Voy.

ÉTONNAMENT.

DRÔLERIE, s. f., شقا *chaqā*, t.; لطيفه *lathife*, a.; خورانه *khorāta*.

DRÔLESSE, s. f. fam., يارامز, قحپه *qahpē*, t. قارى *iārāmaz qāry*.

DROMADAIRE, s. m., هجين *hedjīn*, دوھسي *hedjīn devēci*, a.-t.; هجين *hedjīn*, جماز *djemmāz*.

DRU, E, adj., épais, serré, - صق *syq*. — Vigoureux, اري *iri*, سيق *ecen*, t.; تندريست *tendurust*, p. — Adverbialement, en grande quantité et serré, چوقلق و صيق *tchoqlıq vè syq olaraq*.

DRUSE, s. com., habitant du Liban, sectateur de Hakem, درزي *durzi*, pl. a. روز *dourouz*. — La nation des Druses, درزي طايفه سي *durzi thāifeci*.

DU, s. m., ce qui est dû, الهجق *aladjaq*, t.; مطلوب *haqq*, حق *mathloub*. — Dette, بوج *bordj*. — C'est mon dû, حقدير *haqqumdur*. — Je lui demande mon dû, انده *anda olān* الهجعى استرم *aladjaghymy isterum*.

DU, art., pour DE LE : les fleurs du jardin, باغچه نك چچكلري *bāghitchenuñ tchitchekleri*. — Venir

du palais, كلكمك سرايدن *sarāiden guelmek*. Voyez la Grammaire Turque.

DUBITATIF, IVE, adj., شهبه *chubhè gueturidji*, a.-t.; شكى *chekki*, a.

DUBITATION, s. f., اصلى يوقدن *asly ioqtan gueusterilmich chubhè*, a.-t.; شهبه *chubhèi souriè*, a. صورتبه

DUBITATIVEMENT, adv., شهبه ايله *chubhè ilè*, a.-t.

DUC, s. m., nom de dignité, دوقة *douqa*. — oiseau de nuit, كيجه قوزغنى *guidjè qouzghouni*.

DUCAL, E, adj., متعلق *douqaia mute'allyq*, t.-a.

DUCAT, s. m., التون *altoun*, فلورى *fulouri*. — de deux piastres turques et demie, ربعيه *roub'iè*. — de cinq piastres et au-dessus, زرمحبوب *zermahboub*. — de dix piastres, فندقلی *foundouqli*.

DUCHÉ, s. m., دوقة لى *douqalyq*, t.

DUCHESSE, s. f., دوقة زوجه سي *douqa zevdjeci*, t.-a.

DUCTILE, adj. com., يومشانور *tchekilieur*, چكيلور *tchekilup ouzāneur*, t.; ليدان *lidān*, ليتن *leiin*, a.

DUCTILITÉ, s. f., يومشانمغه *ioumouchānmagha qābiliet*, t.-a.; نلزيج *telezudzj*, لدونت *ludounet*, a.

DUÈGNE, s. f., vieille femme surveillante d'une jeune personne, برفرتك طور و حرکتنسي كوزدن *bir qyzuñ thavru ha-*

reketini, guzâden eski qâri. Voyez
ÉNTREMETTEUSE.

DUEL, s. m., nombre de deux,
مُحَنِّي *muçenni*, تشنيد *tesnië*, a. —
Combat singulier, ايكى ادمك
ايكى *iki ademuñ deuüchi*, ايكى
بينك اولان جنك *iki âdem
beñindë olân djenk*, t.; مبارزة
مبارزة *mubârezet bil-bedûd*, a. —
Provoquer en duel, ميدانه او قومق
ميدانه او قومق *meidânë oqoumaq*. — Se battre en
ايكى كشي باش باشه,
ايكى كشي باش باشه *iki kichi bâch bâcha
djenklechmek*.

DUELLISTE, s. m., هر كس ايله
هر كس ايله *her kes ilë
djenklechmek isteñdji*, t.

DULCIFIER, v. a., تلووا *thatlu it*,
تلووا *ekhiligui âzâlt-
maq*, t.

DUMENT, adv., كركى كيبى
كركى كيبى *gue-
regui guibi*, t.; لايقى اوزره
لايقى اوزره *lâi-
qy uzrë*, مقتضاسى اوزره
مقتضاسى اوزره *mouqte-
zâci uzrë*, a.-t.

DUNES, s. f. pl., دكز ياليسنك
دكز ياليسنك *deñiz tâlycindë
olân qoum tepêleri*, يالى
يالى قوملرى *olân qoumteri*, t.

DUODENUM, s. m., المعى
المعى لائنى *clmañl-esnë 'acherë*, a.

DUPE, s. f., الدانمش
الدانمش *aldânmiş*,
الدانمشى قولاي اولان
الدانمشى قولاي اولان *aldânmaçî qolâi olân kimesnë*,
دوباره يه كلور آدم
دوباره يه كلور آدم *doubârâië guelur
âdem*, t.; مغبون
مغبون *maghboun*, a.

DUPER, v. a., الداتمق
الداتمق *aldât-
maq*, t.; بر رنگه طوتمق
بر رنگه طوتمق *bir ren-
guilë thoutmaq*, دوباره يه
دوباره يه اوغراتمق

doubârâië oghrâtmaq. — Se laisser
duper, الداتمق *aldânmaq*.

DUPERIE, s. f., الداتمه
الداتمه *aldâtma*,
دوباره
دوباره *doubâra*, اويون
اويون *ouïoun*, حيله
حيله *hilë*, a.; رنك
رنك *renk*, p.

DUPEUR, SE, s., الدايجى
الدايجى *aldâi-
dji*, دوباره جى
دوباره جى *doubârâdji*, t.; غابن
غابن *ghâbin*, a.

DUPPLICATA, s. f., بر
بر تحريرك
بر تحريرك *bir tahrîruñ ikîn-
dji sourëti*, نسخه
نسخه مكرره
نسخه مكرره *nouskhëi
mukerrere*, a.

DUPPLICATURE, s. f., بوكوم
بوكوم *beu-
kum*, بوكوم يىرى
بوكوم يىرى *beukum iëri*, t.;
انطوا
انطوا *inthyvâ*, a.

DUPPLICITÉ, s. f., qualité de ce qui
est double et pourrait être simple,
ايكى
ايكى قانلولك
ايكى قانلولك *iki qâtlulyq*,
ايكى
ايكى قانلق
ايكى قانلق *iki qâtlıyq*. — Mauvaise foi,
ايكى
ايكى يوزلولك
ايكى يوزلولك *iki iuzlulik*, t.;
منافقة
منافقة *munâfaqat*, a.

DUPLIQUE, s. f., t. de pratique,
ردّ الجواب على الجواب
ردّ الجواب على الجواب *redd ul-
djevâb 'alel-djevâb*, a.

DUPLIQUER, v. a., t. de pratique,
جوابه جواب وبرمك
جوابه جواب وبرمك *djevâbë dje-
vâb vîrmek*, t.

DUR, E, adj., ferme, solide, پك
پك *pek*, قتي
قتي *qaty*, سخت
سخت *sakht*. —
Insensible, impitoyable, cruel, ياوز
ياوز *iävouz*, رحمتسز
رحمتسز *rahmetsiz*. — Rude,
austère, صرپ
صرپ *sarp*, سرت
سرت *sert*. — Qui est opposé à
doux, سرت
سرت *sert*, نا ملایم
نا ملایم *nâ mu-
lâim*. — de cœur, پك
پك يوركى
پك يوركى *iü-
regui pek*, قتي
قتي كوكللو
قتي كوكللو *qaty gueu-
ñullu*. — de visage, برک
برک يوزلو
برک يوزلو *berk
iuzlu*. — d'oreille, qui n'entend pas
bien, اغر
اغر *qoulâghy*

pek, aghyr. — Difficile, کوچ gudj, دشوار duchvār. — Dur à digérer, کوچ گutch hezm olounour. — Apre, صرب sarp, ککره kekrè. — Paroles dures, کلمات kelimāti chedtdè. — Temps durs, کوچ وقتلر gutch vaqytler. — Dur à la vente, ساتلمز sātilmaz, صاتلمدسی اغر sātylmacy aghyr. — de tête, qui comprend difficilement, باشی پک bâchi pek.

DURABLE, adj. com., طایانور dhāiānur, طیانقلو dhāiānyqlu, باقی چوق tchoq surur, t.; پایدار lâqy, مستمر mustemirr, a.; پایداری pāidār, p.

DURANT, prép., ایچنک itchindè, وقتند vaqtindè, ائناده esnadè, t. — sa vie, مدت عمرند muddeti 'eumryndè.

DURAZZO, ville de la Turquie européenne dans l'Albanie, دراج dirāč.

DURCI, e, adj., پک اولمش pek olmich, قاتیلشمش qātylechmich.

DURCIR, v. a., rendre dur, - قتی پک ا qaty, pek it, پکلمک peklèmek, پکشدرمک pekichturmek, t.; قاتیلتمق qātylatmaq, سخت sakht it. — Se Durcir, v. réfl., پکلمنک peklenmek, سخت ol sakht ol.

DURE, s. f., coucher sur la — یر, یوزنک یاتمق ier üzindè iātmaq, قوروده یصدمق qourou ierdè ias-tanmaq, t.

DURÉE, s. f., espace de temps qu'une chose dure, طیانقلو dhaīānyqlyq. — Durée d'une chose, بقا

beqā, دوام devām. — de temps, مدت muddet. — De peu de durée, البقا قلیل الدوام qalil uddevām, ulbeqā.

DUREMENT, adv., سرتلک ایله sertlik ilè, صعوبتله so'oubet ilè, شدت ایله 'unf ilè, chiddet ilè, a.-t.

DURE-MÈRE, s. f., غشاء الدماغ ghycha 'eildamāgh, أم جافية oummi djāfiet, أم الدماغ - الرأس oum-meddamāgh, errās, a.

DURER, v. n., طیانق - دایانمق dhāiānmaq, دورمق dourmaq, باقی او bāqy ol, استمرار بولمق istimrār boulmaq, a.-t.

DURETÉ, s. f., qualité de ce qui est dur, قتیلیک peklik, صلابت sakhti, طاشک salābet. — de la pierre, پکلیکی thāchuñ qatyli-gui, pekligui. — Rigueur, sévérité, صربلق sarpliq, سرتلک sertlik, شدت chiddet, 'unf. — Dureté de cœur, کولک پکلیکی gueuñuluñ pekligui. — Rudesse, grossièreté, خشونت khouchounet. — Inhumanité, مرحمتسزلک merhametsizlik. — Duretés, paroles dures, سرد سوزلر sert seuzler, کلمات kelimāti 'anîfè.

DURILLON, s. m., ناصور nāçour, سکل thāvouq guienti, siguil. — Avoir des durillons aux mains ou ailleurs, ناصورلنمق nāçourlanmaq. — Aux mains seulement par suite d'un travail rude et

pénible, ايشلمكدن ال فتيلىنمق *ich-lemekten el qatylanmaq*.

DUVET, s. m., plume, قوش تويى *qouch tuiü*. — Édreton, پوپله *poupla*, قوش يوكى *qouch iüü*. — Poil follet, تويجگىز *tuidjigiz*. — Qui vient aux joues, يىقا ق تويى *iañaq tuiü*. — Duvet de coing, ايسوا *aiwā tuidjighyzi*.

DUVETEUX, SE, adj., توبلو *tui-lu*, t.

DYNAMIQUE, s. f., علم القوّة *ilm il-qouvet il-mouhriket il-edjram*, a.

DYNASTIE, s. f., پادشاهلار كرك *pādichāklarūn souï*, نسبى

necebi, خاندان *khānedān*, p. — Les sultans de la dynastie ottomane, آل عثمان سلاطين *selāthini āli osmān*.

DYSEPSIE, s. f., هضم كوجلكى *hez m gutchligui*, t.; سو هضم *souï hezm*, a.

DYSPNÉE, s. f. Voy. ASTHME.

DYSSENTERIE, s. f., قان سورمهسى *qān surmeci*, t.; اسهال *ishāl*, قان اسهال دم *ishāli dem*, a. — AVOIR la — قان سورمك *qān surmek*, او اسهال دم *ishāli dem ol*.

DYSURIE, s. f., سدك طوتلمهسى *sidik thoutoulmaci*, t.; سدك زورى *sidik zori*, عسر البول *'ousr el-bevl*, a.

E

E, s. m., cinquième lettre de l'alphabet français, حروف هجا نك *houroufi hédjènuï bechindji harfi*, a.-t.

EAU, s. f., سو *sou*, t.; ما *mā*, a.; اب *āb*, p. — de source, اشمه *achma*, بىكار صوبى *bīñār souï*. — de fontaine, چشمه صوبى *tchechemè souïou*. — douce, تاتلو صو *thalu sou*. — de riviere, ايرمق - نه - ر *airmaq*, نهر صوبى *nehr souï*. — de mer, توزلو *deñiz souï*, دكز صوبى *touzlu sou*. — courante, اقر صو *aqar sou*, ماء جارى *mā djāri*. — de roche, قيا صوبى *qaïa souï*. — dormante, اقمز صو *aqmaz sou*,

ماء راکد *dhourour sou*, مای راکد *māi rākid*. — claire, limpide, صافى - پاک صو *sāfi*, پاک صو *pāk sou*. — bonne à boire, ايشچک صو *itche-djek sou*. — fraîche, تازه صو *tāzè sou*: — de pluie, يغمور صوبى *tagh-mour souïou*. — trouble, بولانسق *boulānyq sou*. — croupie, چورک صو *tchuruk sou*. — bourbeuse, چامورلو صو *tchāmourlu sou*. — puante, قوقمش صو *qoqmich sou*. — légère, خفيف صو *khafif sou*. — pesante, اغر صو *āghyr sou*, ماء ثقيل *māi saqyl*. — Un filet d'eau, صو طمارى *sou dhamāri*. — distillée, سزلمش صو *syzylmich*

sou. — thermales, صو ایلیجه *ilidjè*
sou. — قابلوچه صو *qaploudja sou.* —
 Eau-de-vie, عرقی *'araqi*, vulg.
raqi. — Eau de rose, کل صوی *gul souïi*, t.;
 گل آب *gul âb*, p.-a.
 — Eau de fleur d'orange, چچک
 صوی *tchitchek souïi.* — Eau forte,
 زاج قبریس صوی *tiz âb*,
zâdj qibris souï. — Lâcher de l'eau,
 uriner, صو دوکمک *sou deukmek.*
 — Aller par eau, صوایله کتیمک
souilè guitmek, نهرا کتیمک
nehren guitmek. — Eau, brillant qu'ont les
 perles, صو *sou*, آب *âb*, انجونک
 صوی *indjounûn souïou.* — Eau,
 brillant d'un diamant, الماسک
 صوی *elmâçuñ souïi.* — Perle
 در خوش آب *durri khoch âb*, p. — L'eau, pour
 le jus des fruits, صو *sou.* — Faire
 venir l'eau à la bouche, اغز صولتهقی
aghyz soulatmaq. — L'eau lui vient
 à la bouche, اغزی صولاندى
aghzi soulândi. — Faire eau, en parlant
 d'un navire qui a une voie d'eau,
 صولنمق کمی *guemi soulanmaq*,
 صو الملق *sou âlmaq.*

EAUX-ET-FORÊTS, s. f. pl., اورمان
 وچای نظارتی *ormân vè tchâï na-
 zâreti*, t.-a.

ÉBAHIR (S'), v. réfl., شاشمق
 تعجبده - حیرتده *châchmaq*, t.;
 تعلق *te'addjubdè, haïrettè qâlmaq*,
 a.-t.

ÉBAHISSEMENT, s. m., حیرت
haïret, a.

ÉBARBER, v. a., کنار قرقمق
 کاغذ *kenâr qyrqmaq.* — du papier,
 قرقمق *kiâghyd qyrqmaq*, t.

ÉBARBOIR, s. m., قرقه جق الت
qyrqadjaq alet, t.

ÉBAROUI, E, adj., terme de ma-
 rine, قوریمش *qouroumich*, t.

ÉBAROUIR, v. n., terme de ma-
 rine, قوریمق *qouroumaq*, t.

ÉBAT, ÉBATTEMENT, s. m.,
 ذوق وصفای *eïglendjè*, t.;
 ذوق *zevq u safâ*, a.

ÉBATTRE (S'), v. pf., اکنمک
eïglenmek, گزیمک *guezmek*, t.;
 ذوق *zevq u safâ it*, a.-t.

ÉBAUBI, E, adj. popul., surpris,
 شاشمش *châchmich*, t.

ÉBAUCHE; s. f., d'un ouvrage
 d'art, کرنامه *kernâmè*, p.-t.;
 باشلانغ *bâchlânghydj*, t. — d'un
 écrit, قره لمه *qaralama*, مسوده
mucevvedet, mucevvedè, a.

ÉBAUCHER, v. a., commencer un
 ouvrage d'art, باشلمق *bâchlamaq*,
 الگ رسمنی چیقارمق
ilk resmini tchyqârmaq,
 کرنامه دوزمک *kernâmè duzmek.* — un ouvrage
 d'esprit, قره لمه - قق
qaralamaq, تسويد ا
tesvid it, a.-t.

ÉBAUCHOIR, s. m., اویمه جی
 قلمی *oïmadji qalemi*, t.

ÉBÈNE, s. f., ابنوس *ebenos*,
 vulg. ابانوس *abânos.* — de l'Inde,
 ساج *sâdj*, p.-t.

ÉBÈNER, v. a., ابانوس رنگی
abânos rengui ourmaq, t.

ÉBÉNIER, s. m., ابنوس اغاجی
ebenos aghâdji, ساج اغاجی
sâdj aghâdji, p.-t.

ÉBÉNISTE, s. m., ابنوس اغاجی
 ایشی اسلیجی *ebenos aghâdji*
 ایشی *ichi ichleüdji*, t.

ÉBÉNISTERIE, s. f., ابدوس — ابدوس
 ebenos aghādji ichi,
 p.-t.

ÉBLOUIR, v. a., la vue, قامشترمق
 qāmachturmaq, کوزلری قامشترمق
 gueuzleri qāmachturmaq, کوزی
 gueuzi dhonouqlatmaq.
 — Surprendre l'esprit, شاشورمق
 chāchurmaq, t.; حیرته براقیق
 hairete brāqmaq. — Fasciner, tromper,
 بایمق bāimaq. Voy. SÉDUIRE,
 TENTER. — Ébloui, e, کوزی
 gueuzu qamāchmich,
 'aqlı chāchur-
 mich, متحیر mutehaïr.

ÉBLOUISSANT, e, adj., کوزلری
 gueuzleri qāmachtur-
 rıdji, t.; شعله وبرجی
 cheu'le vı-
 ridji, a.-t.

ÉBLOUISSEMENT, s. m., difficulté
 de voir causée par trop de lumière,
 gueuz کوز قامشتمقلى — قامشمهسى
 qamachmaqlıghy, qāmachmaci. —
 Obscurité dans les yeux, کوز
 gueuz بولانمقلى — طومانلمهسى
 boulānyqlyghy, thoumānlamaci. —
 Vertige, سراسملق sersāmlyq.

ÉBORGNER, v. a., rendre borgne,
 bir gueuzu kieur it, کوزی کورا
 bir gueuz tchy-
 qārmaq, بر کوزدن کورلتمک
 bir gueuzden kieurletmek. — Oter
 une partie de la vue d'une chose,
 کورلتمک keurletmek. — Cet
 arbre éborgne la chambre, بو
 bou aghādji کورلدر
 odhaï keurledeur.

ÉBOUILLIR, v. n., چوق

قاینمق ایله دوکنمک — اکسلهک
 tchoq qātnamaqilè tukenmek, eksil-
 mek, t.

ÉBOULEMENT, s. m., یقلمه iqylma,
 deukulme دوکلهش deukuluch,
 t. — d'un mur, دیوار دوکلهسى
 divār deukulmèci, دیوارک هیلانی
 divāruñ heilāni.

ÉBOULER (S'), v. n., یقلمق iqyl-
 maq, دوکلهش deukulmek, یره
 یرهرè duchmek, t.

ÉBOULIS, s. m., یقلمش — دوکلمش
 deukulmich, یقلمش
 olān cheï, t.

ÉBOURGEONNEMENT, s. m., فلزلىر
 filizler kes-
 mèci, boudānmaci, t.

ÉBOURGEONNER, v. a., اغاجک
 aghādjuñ filiz-
 lerini boudāmaq, t.

ÉBOURGEONNEUR, s. m., اغاج
 طمرچقلىرىنى وفلزلرىنى بىين قوشلر
 aghādji thomroudjyqlerini vè filiz-
 lerini ièien gouchler, t.

ÉBOURIFFÉ, e, adj., صاچى
 satchi dāghylmich, t.

ÉBRANCHEMENT, s. m., اغاج
 aghādji boudāmaqlıghy.

ÉBRANCHER, v. a., اغاج بودامق
 aghādji boudāmaq, اغاج داللىرىنى
 aghādji dāllerini kesmek,
 اغاجى دالدىن چىپلاتمق
 dālden tchiplātmaq, t.

ÉBRANLÉ, e, adj., صارصلمش
 sarsylmich, یرىدن اوبنامش
 ierinden oïnāmich, t.

ÉBRANLEMENT, s. m., secousse,
 sil-
 kich, صارصلمق sarsamaqlıq,

رجفان تزلزل *sālynty, t.;* تزلزل *tezelzul,*
a. — du cerveau, *redjfan dimāgh.*

ÉBRANLER, v. a., donner des secousses, *silkmeq,*
sarsatmaq, sarsytmaq,
برندن او بناتمق *ierinden oinātmq,*
ایراث تزلزل *irāci tezelzul it.* —
تحریرک *tahrīk it.* — quelqu'un dans sa résolution, *ber kimesnēk* ثبات
bir kimesnē-nūn sebāti zehninē bādū tezelzul ol.

Voyez ÉTONNER, TOUCHER. —
S'Ébranler, se mettre en mouvement,
v. réfl., *hareketē kelmek,*
حرکتہ *hareketē* مباردت *mubāderet it.* Voyez REMUER,
S'AGITER. — Ébranlé, e, *sārsylmich,*
برندن متزلزل - او بنامش *ierinden mitezelzil, oināmich.*

ÉBRÊCHER, v. a., *gueduk it,*
کدوک *guedemek,*
صندرمق *syndurmaq, t.* — un cou-
teau, *bitchāghy* کدک *guedemek.* — Ébrêché, e, *guedik.* — Dent
قیرق دیش *qyryq dich.*

ÉBRILLADE, s. f., *bir dizguin tchekmēci, t.*
بردیزکین *bir dizguin tchekmēci, t.*
چکمه سی

ÉBROUER, v. a., *bir qoumāchi*
برقماشی *souden guetchurmek, t.*
صودن کچورمسک

ÉBROUER (S'), v. pr., - *soloumaq, t.*
صولمق *soloumaq, t.*

ÉBRUITÉ, e, adj., *tāilmich,*
یايلمش *tevatūr* تواتر اولمش - بولمش
otmuch, boulmuch.

ÉBRUITER, v. a., *ifchā it,*

تواتر *tevatūr it,* یايلمق *tāilmaq.*
— S'Ébruiter, v. pr., *tāilm-*
ماق *chouïou' boul-*
بولمق *maq.*

ÉBULLITION, s. f., état d'un li-
quide qui bout, *qainama, t.;*
قینامه *djouchich, p.* — Pustules
جوشش *qabārdjyq.* —
sur la peau, *ghouliān ud-*
دم *dem.* — en terme de chimie, ma-
tières qui en se mêlant font paraître
des bulles en l'air, *fich-*
فشقرمه *qyryma,* تنافط *tenāfuth.*

ÉCACHEMENT, s. m., *ezintilik, t.*
قیرنتیلیق *qyryntilyq,*
ازنتیلیک

ÉCACHER, v. a., *ezmek.*
ازمک *Voy. ÉCRASER, FROISSER.*

ÉCAILLE, s. f., de poisson, *bālyq pouli.* — de
پول *bāgha.* — des
تورتیه *sadef.* — Petit
باغہ *demir rizeleri.* — de pierre, *thāch qyryntici.*
طاش

ÉCAILLER, v. a., enlever l'écailler
des poissons, *bālyghuñ pou-*
بالعک پولنی *lini tchiqārmaq, soïmaq, t.* — des
چیقارمق - صوبمق *istridiā atchmaq.* — S'Écailler, v.
پول پول *qavläiup deukulmēk, t.*

— Écaillé, à qui on a ôté les écailles,
پولی چیقارلمش - دوکلمش
tchyqārylmich, deukulmich. — Qui
پوللو *poullu.*
— Entamé, cassé, *qyryq, t.*

ÉCAILLER, ÈRE, s., qui vend les

huitres, les ouvre, استرديا جی *istridiādji*, t.

ÉCAILLEUX, se, adj., qui se lève par écailles, قابوخی فاویلان *qaboughy qāvlaīān*. — Composé de plusieurs écailles, چوق قبوقلو *tchoq qabouqlu*, t.

ÉCALE, s. f., coque, قابوق *qabouq*, قابوق دیش *dīch qabouq*. — d'œufs, یومورطه قابوخی *ïoumourtha qaboughy*. — d'huitres, استرديا قابوخی *istridiā qaboughy*. — de noix, جوزک کیش قابوخی *djevizun dich qaboughy*, t.

ÉCALER, v. a., قابوق چقمرق *qabouq tchiqarmaq*, قابوخی صوبه-ق *qaboughy soïmaq*. — S'Écaler, v. réfl., قابوخی صوبه-ق *qaboughy soïoulmaq*, t.

ÉCARBOUILLER, v. a. pop. Voy. ÉCRASER.

ÉCARLATE, s. f., couleur, آل *āl*, آل رنک *āl renk*, اسکرت *iskerlet*. — Étoffe — بویالوقماش *āl boīālu qoumāch*. — Graine qui donne l'écarlate, قرمز *qyrmyz*. — Teinture, چچک بویاسی *tchitchek boīāci*. Voy. COCHENILLE.

ÉCARLATINE, adj. f. (fièvre), قزل *qyzyl* خسته-لک *khastalik*, t.; حمای اسکرت *hoummāi iskerlet*, a.

ÉCARQUILLEMENT, s. m., آپشمه *apichma*, t.

ÉCARQUILLER, verbe act. famil., باجافلری-دیزلری آچیق-ایرmaq *bādjaqlari, dīzleri ātchmaq, āirmaq*, آپشی *apichmaq*, ق

آیرمق *apichi āirmaq*. — les yeux, گوزلری افراطله آچق-ق *gueuzleri ifrāthilē ātchmaq*, t.

ÉCART, s. m., action de s'écarter, de se ranger, صاولمه *sāvoulma*, بولندن *bolunden*, صاولماق *sāvoulmaqlyq*, - بولندن چقمق-ق *bolunden tchiqmaqliq*. — Pour esquiver, کرو *guiru tchekilmēci*. — Écart de jambes, آپشه *apichma*. — A l'écart, صپه یرده *sapa ierdē*. — A part, بخلوة بشقه-جه *bachqadjē*, بکخالوت *bekhalvet*, p.-a.; تنهاید *tenhāïē*, بر طرف *tenhādē*, p.-t.; بر طرف *ber tharaf*. — Mettre à l'écart, بر طرف ا-قومق *ber tharaf it, qomaq, brāqmaq*. — Se mettre à l'écart, - تنهاید کتمک *tenhāïē guitmek, tchëkil-mek*.

ÉCARTELER, v. a., دورت پارچه ا *dort pārtcha it*. — Être écartelé, درت پارچیه کسلوب مظهر *dort pārtchāïē kecilup mazheri sūācet ol*, t.

ÉCARTEMENT, s. m., séparation, آیرولق *āirulik*, t. — Éloignement, ابعاد *ib'ād*, a.

ÉCARTER, v. a., séparer, آیرمق *āirmaq*. — Mettre de côté, بر طرف ا *ber tharaf it*. — les jambes, بجاقلا-ری *apichmaq*, آیرمق *badjāqlari āirmaq*. — Éloigner, ایراق *irāqit*, ایراق *irāqlamaq*, تبعید ا *teb'id it*, a.-t.; بولندن چقمرق *bolunden tchiqarmaq*. — Éloigner de soi, یانندن *ianinden teb'id it*. — Ia

foule, la dissiper, صاولتمق *sāvoultmaq*, طاغتمق *dhāghytmaq*. — Détourner, صاپتمق *sāpytmaq*. — S'Écarter, v. réfl., se séparer, ایرلمق *airilmaq*. — du sujet, en parlant, اثنای کلامک صدردن خروج *esnāi kelāmdē sadedden khouroudj it*. — S'éloigner, se détourner, صاپمق *sāpmaq*, انحراف *inhirāf it*. — du droit chemin, طوغرو *dhoghrou ioldan tchyqmaq*. — Faire place, صاولمق *sāvoulmaq*. — Éparpiller, voy. ce mot. — Écarter au jeu de cartes, کاشدرمک *ouïoun kiāghydlérini deichturmek*.

ECCHYMOSE, s. f., دری بیسی *derii sirmich berè*, t.

ECCLÉSIASTE, s. m., کتب *kutoubi tevrāten bir kitāb*, a.

ECCLÉSIASTIQUE, adj. com., کلیسایه *keliçāiè mute'allyq*. — s. m., prêtre, راهب *pāpās*, t.; رهب *rāhib*, a.

ECCOPROTIQUE, adj., purgatif, موشلی لاین *moushili lēin*, a.

ECCORTHATIQUE, adj., مفتیح *mufettih usseddet*, a.

ECRRINOLOGIE, s. f.; بحث عن *bahs 'an el-fuzlāt*, a.

ÉCERVELÉ, adj. et s., بی-ذی *beïeni tcheuruk*, چورک *beïeni dhāghylmich*, عقلی *ahmaq*, a. احمق *aqli ielli*, t.; یللی

ÉCHAFAUD, s. m., assemblage de bois, تخته دوشمدسی *iskelè*, اسکلّه *takhta duchemèci*, قره چا *qara*

tchāv, تختہ پوشاق *takhta pouchlyq*, تختہ پوش *takhta pouch*. — Pour l'exécution d'un criminel, سیاست *siācèt ièri*; t.; نطع سیاست *nath'y siācèt*, a.

ÉCHAFAUDAGE, s. m., اسکلّه *iskelè* قورلمدسی - حاضرلمدسی *gouroulmaci, hāzyrlamacy*. — Au fig., dispositions inutiles, تدا بیرات *tedābirāti vāhiè*, a.

ÉCHAFAUDER, v. a., اسکلّه قورمق *iskelè gourmaq, tchätturmaq*, قره چا قورمق *qara tchāv gourmaq*, تختہ پوش یایمق *takhta pouch iāpmaq*, p.-t. — S'Échafauder, v. réfl., یره تدارکات *'abes ièrè tedārukiāti 'azmè eilemek*, a.-t.

ÉCHALAS, s. m., هرک *herek*, t. باغی *bāghy hereklemèci*, t.

ÉCHALASSER, v. a., هرک *herek dikmek*, هرکلندرمک *hereklendurmek*. — la vigne, باغی *bāghy hereklemek*. — Échalassé, e, هرکلنمش *hereklenmich*, t.

ÉCHALIER, s. m. Voy. HAIE. ÉCHALOTTE, s. f., صوغانجق *so-ghāndjyq*, ارپه جق صوغانی *arpa-djyq soghāni*, t.

ÉCHAMPEAU, s. m., بر اولته نک *bir oltanuñ oudjou*, t.

ÉCHAMPER OU ÉCHAMPIR, v. a., زه چکمک *zih tchekmek*, t.

ÉCHANCRER, v. a., شکل هلالک *chikeli hilāldè kesmek*, دگرمیلو اویوب کسمک *deguirmili oïoup kesmek*, t.; تقویرا *taqvīr it*.

ÉCHANCRURE, s. f., کسمه *kesmè*,
 اوپونتیلیق *deürmi oïounty-lyq*, t.; قوارت *qouvâret*, a.

ÉCHANGE, s. m., دکش *deguich*,
 t.; مبادلہ *mubādèlè*, معاوضه *mou'āvazat*,
 استبدال *istibdāl*, a. — des
 ratifications, تصدیقنامہ *l-erk*,
 تاسدیقنامہ *tasdyqnāmèleruñ mubā-
 delèci*. — En Échange, adv., برینہ
 بدل *ierinè bedel*, عوضاً *zvazen*,
 بدلاً *bedel*, بالمعاوضه *bil-mou'āvaza*,
 آخر طرفدن *akhar tharāftan*.

ÉCHANGEABLE, adj. com., دکشه
 دکشتر لچک *deïchè guelur*, کلور
deguichturilèdjek, t.; ممکن
mumkin ul-istibdāl, a. —
 Échangé, e, دکشلمش *deïchilmich*,
 مبدل *mubeddel*.

ÉCHANGER, v. a., دکشتر مک
deguichturmek, دکش *deïch it*, t.;
 مبادلہ *mubādèlè it*, a.-t.

ÉCHANSON, s. m., ساقی *sāqy*, a.;
 قدحکار *qadehkiār*, p.

ÉCHANTILLON, s. m., اورنک
eurnek, t.; نمونه *numounè*, p.

ÉCHANTILLONNER, v. a., عیارا
'āïar it, عیارلاماق *'āïrlamaq*,
 a.-t.

ÉCHAPPATOIRE, s. f., قورنلش
qourtoulïch, قاچنه جق *qāčhina-
 djaq ïer*, قچماق *qatchmāq*,
 محيص *mahys*, a. V. SUBTERFUGE.

ÉCHAPPÉE, s. f., action impru-
 dente, نوجوانك *ïolsyz hareket*,
 a.-t. — de jeune homme, نوجوانك
 ناهنجاری *nev djivānuñ chiveï
 nā hendjāri*.

ÉCHAPPER, v. a., s'évader,

قاچمق *qāčhmaq*, فرارا *firār it*. —
 Se tirer d'un danger, قورنلش
qourtoulmaq, خلاص بولمق
khalās boulmaq. — Éviter, se soustraire,
 صاوشمق *sivichmek*, سواوشماق
sāvouchmaq. — N'être pas pris,
 طونلماق *thoutoulmāmaq*. — N'être
 pas aperçu, گورنمامک *gueurun-
 memek*. — Échapper à la mémoire,
 خاطر دن چيقماق *khāthyrden tchyq-
 māq*. — de la main, tomber, ال دن
 قايماق *elden qāïmaq*. — l'occasion,
 فوت فرصت ا *fevti fourçat it*. —
 Laisser échapper, قورمق *elden
 qomaq*. — Il ne faut pas laisser
 échapper l'occasion, فرصتیی
fourçati qāčhurmāmālu.
 — des mots, قاچرمق *dilden
 qāčhurmaq*, سورج لسان ایلکه
surudjiliçān ilè seuilèmek.
 — S'échapper, en parlant des ani-
 maux, بوشانمق *bochānmaq*. — Le
 cheval s'est échappé, détaché, ات
 بوشاندی *āt bochāndy*. — Échappé,
 e, خلاص قورنلش *qourtoulmich*,
 بولمق *khalās boulmich*. — C'est
 un échappé des Petites-Maisons,
 زنجیردن بوشانمش بر دیوانه در
zindjirden bochānmich bir divānè dur.
 — échappé de juif, بوزمه سی
ïehoudi bozmaci.

ÉCHARBOT, s. m., کول
 گستانده سی *gueul kestānèci*, t.

ÉCHARDE, s. f., دکن *diken*,
 قیقین *qyqyn*, قیقماق *qymaq*, t.

ÉCHARDONNER, v. a., دکن
 اوتلاری چقورمق - قوپارمق
otleri tchiqarmaq, *qopārmaq*. — un
 champ, تارلانک دکنلکریزی

قوپارماق *tärtlänuñ dikenliklerini qoparmaq*, t.

ÉCHARNER, v. a., اتى دريدن *aty deriden syrmaq*, t.

ÉCHARNOIR, s. m., اتى دريدن *aty deriden syrdjaq bitchaq*, t.

ÉCHARPE, s. f., sorte de ceinture, قول بر نوع قوشاق *bir nev'i qouchaq*. — pour soutenir un bras blessé, قول بانجى *qol bāghy*. — En Écharpe, adv. باغه اصلمش *qoly bāgha acylmich*. — Coup en écharpe, اومسوز *arqoury átma*. — Sorte de vêtement de femme, اومسوز *omouz maqramaci*.

ÉCHARPER, v. a., يارهلمق *iāralamaq*, قىلچ اوچى ايله اورمق *qylidj oudji ilē ourmaq*. — le visage, يوزى *iuzu iāralamaq*. — Tailler en pièces, پارچه پارچه كىسمك *pārtecha pārtecha kesmek*, t.

ÉCHARS, s. m., terme de marine, vents, قارشق اسن بللر *qārıchıyq ecen ieller*, t.

ÉCHARSETÉ, s. f., عيار اكسكلىكى *'aīār eksikligui*, t.

ÉCHASSES, s. f. pl., اياقلىق *aiāqlyq*, t.

ÉCHAUBOULURE, s. f., قىرچق *qabardjıq*, t.

ÉCHAUDÉ, s. m., سميد *symid*, *symit*, t.

ÉCHAUDER, v. a., حاشلىق *hachlamaq*, vulg. حاشلىق *hāchlamaq*. — Passer à l'eau bouillante, قىتار *qainār souda iāiqāmaq*. — S'Échauder, v. réfl., يانېق *iāunmaq*, ضرر كورمك - چكك *zarar gueurmek*, *tchekmek*, t.

ÉCHAUDOIR, s. m., فزان *qazghān*, t.

ÉCHAUFFAISON, s. f., اسىلىك *issylik qabārdjyqleri*, t.; قىزدرىقى *heraz*, a.

ÉCHAUFFANT, e, adj., قىزدرىقى *qyzdurıdji*, t.; حرارت وىرن *harārēt vıren*, a.-t.; مستحسن *mouçakhhıv*, a.

ÉCHAUFFEMENT, s. m., action d'échauffer, استىمقلىق *issytmaqlıyq*, تسخين *qyzghynlyq*, t.; قىزغىنلىق *teskhyn*. — Effet de cette action, حرارت *issilik*, t.; حرارت *harārēt*, a.

ÉCHAUFFER, v. a., donner de la chaleur, استىمق *issytmaq*, اسى *issy it*, قىزدرمق *qyzdurmaq*. — la chambre, اوطه بى استىمق *odhāū issitmaq*. — S'Échauffer, v. réfl., devenir chaud, استىمق *issynmaq*, او سىنجق *sidjaq ol*. — Devenir chaud et s'émouvoir, se mettre en colère, قىزماق *qyzmaq*, حرارتلنمك *harārēttelmek*. — S'enflammer, علولنمك *'atechlenmek*, كىسب *'alevlenmek*. — S'animer, كىسب *kesbi guermüet il*, قىزىشمق *qyzichmaq*.

ÉCHAUFFOURÉE, s. f., ندىپىرسىز *tedbırsız ve soñi fenā olān hareket*, خالدرش *sāldurich*, t.

ÉCHAUFFURE, s. f., خرده قىبارچق *khourdē qabārdjıq*, t.

ÉCHAUGUETTE, s. f., بكچى *bektchi koulleci*, t.

ÉCHÉANCE, s. f., وعده *vā'dē*,

جلولی *va'de-nuū vaqy*; *houlouli*. — d'une lettre de change, پولیچه تمسکنک *politeha temessuguiūū va'deci*, t.-a.

ÉCHEC, s. m., terme du jeu des échecs par lequel on avertit que le roi est en danger, کیش - کیش *kich*, t.-p. — Donner échec, کیشش *kich it*. — Mettre le roi en échec, شاه کیش *chāhē kich it*. — Échec et mat, مات *māt*. — Faire échec et mat, مات مات *māt it*. — Échec, au fig., perte considérable, atteinte à la fortune, à la réputation, خسارت *khaçāret*, سکتہ *schtē*. — Brèche, رخنہ *rakhnē*. — Perte, défaite éprouvée par les troupes, بوزغونلق *bozghounlouq*, انہزام *inhizām*.

ÉCHECS, s. m. pl., jeu, شطرنج اوینی *chatrandj oïouni*, ou simpl. شطرنج *chatrandj*, p. — Pièces du jeu, شطرنج طاشلری *chatrandj thāchleri*. — Les pions, پیاده لر *piādeler*. — Le roi, شاه *chāh*. — La reine, فرزین *ferzin*, فرزی *ferzi*. — Les éléphants, فیملر *filler*, فیمل *fil*. — Le cavalier, فرس *feres*, ات *āt*. — Les tours angulaires, رخ *roukh*. — Jouer aux échecs, شطرنج اوینماق *chāthrandjoïnāmaq*.

ÉCHELETTE, s. f., ایسر چنگالی *çēr tchenguiāli*, t.

ÉCHELLE, s. f., de bois, نردوان *nerdevān*, ال نردبانی *el nerdebāni*, نردبان *nerdubān*, vulg. *merdiven*. — double, چفته مردوان *tchiftē merdivān*, ایب نردبانیسی

ip nerdubāni. — Échelle géographique, مقیاس *miqiās*, a. — Ports du Levant, اسکلہ *iskelē*, بندر *bender*. — L'échelle de Smyrne, از میسر *izmir iskelēci*. — Les Échelles du Levant, اق دکنز *aq deñyz iskelēleri*.

ÉCHELON, s. m., بصوق *basmaq*, ایاق *āīaq*, نردبان ایاقی *nerdubān āīaghy*. — Degré d'avancement, رتبہ *rutbē*, درجہ *deredjē*, a.

ÉCHENAL OU ÉCHENEAU, s. m., اغاجدن اولوق *aghādjen olouq*, t.

ÉCHENILLER, v. a., توتللیری *tyrtylleri*, اغاجدن دوشرمک - چیقمرمق *aghādjen devchirmek*, طرطلی کیدرمک *tchiqarmak*, *thyrthyli guđermeç*, t.

ÉCHEVEAU, s. m., طوره *thoura*, چله *tchilē*, قنقال *qanqāl*. — de soie, ایپک طوره سی *ipek thouracy*, t.

ÉCHEVELÉ, e, adj., صاچسی *sātchi dhāghylmich*, طاغلمش *dhāghynyç*, طاغلق *tāglic*, t.

ÉCHEVIN, s. m., اعیان *'aīān*, a.; شیخ *qodja bāchi*, t.; قوجه باشی *cheikhi ul-beled*.

ÉCHEVINAGE, s. m., قوجه باشلیق *qodja bāchilyç*, t.

ÉCHIFFRE, s. m., نردبان *nerdubān divārēci*, دیواره سی *t.*

ÉCHINE, s. f., او کورغہ *oñourgha*, vulg. *omourgha*. Voy. ÉPINE.

ÉCHINER, v. a, rompre l'échine, ارقدہ کیکنی *beli qyrmaq*, قرمق *arqa guēmiguini qyrmaq*. — Assommer, دیپہ لمک *tepelemek*.

ÉCHINOPHORE, s. f., فوفل *sevfel et sufel*, a.

ÉCHINOPUS, s. m., plante, کوب 'ukioub, a.

ÉCHIQUIER, s. m., table du jeu d'échecs, شطرنج بازی - تختہسی, *chathrandj bezi, takhtaci, t.*; نطع *nath' et natha', a.* — Filet à pêcher, بالیق کچہسی *balyq kep-tchèci.* — Jurisdiction financière en Angleterre, انکترده اموال میریہ *inguilterada emvâli miriè nazâreti.*

ÉCHIUM, s. m., plante. Voy. VÉRINE.

ÉCHO, s. m., یانقو - یانقو *iānqo,* طاعدن اشیدن صدا *dāghdān ichidilen sedā,* ou simplement *sedā,* p.-t.-a.; اورمانلردن درهلردن *ormānlardan derēlerden vè ghāiri ierden mun'āgis olān seda.* — Produire un — رڌ صدا *reddi sedā it,* یاقولنق *iāngolānmaq.*

ÉCHOIR, v. n., الہ کیرمک - *elè guïrmek, duchmek, t.*

ÉCHOPPE, s. f., چرکہ دکانی *tcherkè dukkiāni, t.-a.*; دکانچق *dukkiāndjiq,* دکانی قولتوق *qoltouq dukkiāni, t.*

ÉCHOUER, v. n., donner sur le sable, قومہ داینق *syghüè, qoumè dāūānmaq.* — sur des rochers, قیاده اوتورمق *qāiāda otourmaq.* — à terre, کمی قرہبہ دوشمک *guemi qaraïè duchmek.* — Se briser, کمی پارلنق *guemi pāralanmaq.* — Échouer soi-même son vaisseau sur la côte, کندو کمپسنی قرہبہ *guemi qaraïè duchmek.* — دوشرمک - اتمق - اوتورتمق

guendu guemicini qaraïè duchurmek, âتماق, otourتماق. — Ne pas réussir, بجرہمامک *bedjerèmemek,* باشہ چقمق *bācha tchiqmamaq,* راست کلمک *rāst guelmek.* — Cette affaire a échoué, بو مصالحت *bou maslahat netîdjè peziri houçoul olamadi.*

ÉCIMER, v. a. Voy. ÊTÊTER.

ÉCLABOUSSER, v. a., چامور آتیق - *tchāmour âتماق, sytch-râتماق,* زیفوس آتمق *zifos âتماق, t.* — Éclaboussé, e, زیفوسلنمیش *zifoslanmich.*

ÉCLABOUSSURE, v. a., چامور - *tchāmour sirpintici,* سرپندیسسی *zifos, t.*

ÉCLAIR, s. m., شمشک *chimchek, t.*; برق یلدرم *ilydrym, p.*; برق *barq, pl. a.* بروق *bûrouq.* — Faire des éclairs, شمشکلمک *chimcheklemek.*

ÉCLAIRAGE, s. m., بلده نک *beldenuñ* وقوناغک *qonāghuk* ایدیلنمسی *vè qonāghuñ aïdinlamaci, t.*

ÉCLAIRCIE, s. f., terme de marine, بلونلو و هوانک بریرده *bouloutlu havānuñ bir ierdè atchil-maci, t.*

ÉCLAIRCIR, v. a., rendre plus clair, نورلو - *atchmaq,* روشن *nourlu, rouchen it, a.-p.-t.* — une liqueur, la laisser reposer, طورتمق *dhouroutmaq.* — Rendre moins épais, صولو *soulu it.* — une couleur, رنگی اچمق *rengui atchmaq.* — une affaire, une difficulté, مشکل بر مادہبی اچمق - حل ا

muchkil bir maddēi atchmaq, hall it. — Expliquer, - ایشاح *izāh, beān, kechf* ایشاح — Rendre évident, بللوا *bellu it,* اچیغه چیقارمق *khāridjē, atchygha tchyqārmaq.* — Rendre moins épaisse une forêt, بر اورمانی *bir ormāni atchmaq,* اورمانده جابجا ایا جبری کسمک *ormānda djābedja aghādjlēri kesmek.* — Faire comprendre, اکتتمق *añlatmaq.* — Instruire de la vérité, حقیقتی اکتتمق *haqqati añlatmaq.* — S'Éclaircir, v. réfl., devenir plus clair, - بللو روشن *bellu, rouchen, 'aīān ol.* — En parlant d'une difficulté, du temps, حل اچلمق *atchilmaq,* حل اولنمق *hall olounmaq.* — Le temps s'est éclairci, هوا اچلدی *havā atchylđy.* — S'éclaircir, en parlant d'une liqueur qui forme un sédiment, طورلمق *dhouroulmaq.*

ÉCLAIRCISSEMENT, s. m., explication, بیان *beān.* — Demande, سؤال *souāl, a.* — d'une difficulté, *bir muchkiluñ kechfu halli.* — Sur l'état d'une chose, کیفیت حالک *keifīyeti hālūñ beāni.*

ÉCLAIRE, s. f., plante, la grande espèce, قرلانچ اوتی *qyrlānghidj oti.* — La petite — رهبان جامهسی *rouhbān djāmēci, t.*

ÉCLAIRÉ, e, adj., ایدنلو *aīdynlu,* نورلو روشن *nourlu, a.-t.* — Au fig., instruit, معلوماتی چوق *m'atoumāti tchoq.*

ÉCLAIRER, v. imp., répandre de la clarté, ایدنلق ویرمک *aīdynlyq vīrmek,* نورلندرمق *nourlandurmaq.* — Apporter de la lumière, موم کوسترمک *moum gueustermek.* — Faire comprendre, اکتتمق *añlatmaq.* — Faire des éclairs, شمشکلهک *chimcheklemek,* شمشک اویتمق *chimchek oīnmaq,* چاتمق — اتمق *tchātmaq, atmaq.* — Étinceler, پارلمق *pārlamaq.* — Être éclairé, être en vue de tous côtés, اچقه او *atchyqta ol.*

ÉCLAIREUR, s. m., چارچی *tchārqudji,* چرخه جی *tcharkhadji, t.*

ÉCLANCHE, s. f., cuissé de mouton. Voy. GIGOT.

ÉCLAT, s. m., fragment, پارچه *pārtcha,* اوفانتی *oufānti,* قرندی — قرندی *qyrinti.* — ایاچ پارچهسی — قرندیسی *aghādj pārtchaci, qyrintyci.* — Bruit, fracas, پاتلاق *pāllāq,* کورله *gueurulemē,* کورلتی *gueurultu.* — de voix, سس کورلدیسی *ses gueurulduci.* — Éclat de rire, قهقهه *qahqaha.* — Lueur, splendeur, ایدن *aīdin,* پارلایش *pārlāich, t.* — روشنلک *rouchenlik, p.-t.;* رونق *cha'cha'a.* — Gloire, شهرت *cheuhret, revnaq, nām,*

Voyez RUMEUR, SCANDALE.

ÉCLATANT, e, adj., qui a de l'éclat, ایدنلو *aīdinlu,* پارلاق *pārlāq, t.;* شعله ویرجی *cheu'lē vīridji.*

شعله لی *cheu'lēli.* — Qui fait du bruit, شماطه ایدن *chamāta iden,* شماطه لی *chamāthalu.* — Services

éclatants, خدمات جلیله *khade-māti djellé*.

ÉCLATER, v. n. et pro., se fendre par éclats, قیرلماق *qyrılmaq*, چاتلماق *pāralanmaq*, تھیاتلماق *tchiātlamaq*, یارلماق *iārylmaq*. — Faire grand bruit, گورلدمک *gucurldemek*, پاتلماق *pātlamaq*, t.

— Paraître, devenir public, میدانه *meidāne* تھیقماق *tchyqmaq*, چیقماق *chicmaq*, اشکاره بده چیقماق *achikiärēdētchyqmaq*, ظهیره کلک *zouhourē gulmek*, a.-t.; قوپماق *qopmaq*. —

Briller, reluire, پارلماق *pārlamaq*, یلابلماق *yalāblamaq*, یلدرلماق *ylldrylamaq*, شعله لیمک *cheu'telenmek*. — Jeter de l'éclat, پارلداماق *pārladāmaq*, ویرمک *virmek*. — Éclater de rire, قهقهه *qahqaha ilē gulmek*, بایلدراق *bāylaraq gulmek*.

— ÉCLATER, montrer son ressentiment, فیرلماق *firlamaq*.

ÉCLECTIQUE, adj., منتخب *muntekhyb*, فیلسوف متنقد *filosofi mutenaqqyd*, a.

ÉCLECTISME, s. m., حکمت لاهل *hykmetil-ehlil-intiqād*, a.

ÉCLEGME, s. m., لعوق *la'ouq*, pl. a. لعوقات *la'ouqāt*.

ÉCLIPSE, s. f., du soleil, کسون *gun*, گونش طونلمه سی *gunch thoutoulmaci*. — de lune, ای طونلیمه سی *āi thoutoulmaci*, t. — de l'un et de l'autre, خسوف *khouchouf*, کسوف *kuçouf*, a. — partielle, کسوف جزئی *kuçoufi djuz'y*. — totale, کسوف کامل - نام *kuçoufi kiāmil, tāmm*.

ÉCLIPSÉ, E, adj., طونلمش *thoutoulmuch*, t.; منکسف *munkecif*, a.; غایب اولمش *ghāib olmich*.

ÉCLIPSER, v. a., cacher un astre, سترا اورتک *setr it, ortek*, تکیسی *tekisi*, کسفی *kesf, tekcif it*.

— La lune éclipe le soleil, قمر گامر شمسنی سترا یدر *qamer chemsi setr ider*. — Obscurcir, قارالوا *qarānlu* بلورسزا *bilursyz it*, محوا *mahv it*. — S'Éclipser, v. pr., en parlant du soleil, گون طونلماق *gun thoutoulmmaq*. —

de la lune, ای طونلماق *āi thoutoulmmaq*. — de l'un ou de l'autre, منکسف اول *munkecif ol*. — S'Éclipser, s'absenter, disparaître, غایب اول *ghāib ol*, غیبهوت *ghāiboubet it*, نابدید اول *nābedid ol*.

ÉCLIPTIQUE, s. f., طریق شمسی *thariqy chemci*, سمت الشمس *semtuch-chems*, a. — Écliptique, adj. com., des éclipses, کسوفی *kuçoufi*, خسوفی *khouchoufi*, a.

ÉCLISSE, s. f., petit bâton plat pour fixer les fractures, قرق کیمیکره *qrryq guemyq-nerē sāradsjaq takhtadjyq*, t.; صاره جق تخته جق *djebirē, djebārē*, pl. جبار *djibār*. — Petit panier, moule à fromage, پینیر سپید جعی *peinir sepedjighy*.

ÉCLISSER, v. a., قریق کیمیکره *qrryq guemyq-lerē takhtadjyq sārmaq*, t.; وضع *vaz'y djebirē it*.

ÉCLOPÉ, adj., اقساق *aqsaq*, فرسز بور بشلو *thopāl*, طوپال

farsyz iurichtlu, t. Voy. ESTROPIÉ.

ÉCLORE, v. n., en parlant des oiseaux, چقمق ييمورطدن ioumourthaden tchiqmaq, t. — Poussins qui viennent d'éclorre, ييمورط—دن. — چقمقش پايچلر ioumourthaden tchiq-mich pïlidjler. — des fleurs, اچلمق atchilmaq. — Le jour commence à éclorre, صباح اوليور sabâh olieur, صباح ييري اghardi. — Commencer à paraître, ظاهره چقمق ichyqmaq, چقمق zahire tchyqmaq, بروزا burbuz it.

ÉCLOISON, s. f., ييمورط—دن. — چقمق ioumourthaden tchyqma, t.

ÉCLUSE, s. f., صو بندى sou bendi, p.-t.; جدول sedd, اصمه قپو djedvel qapouçou, قپوسى asma qapou.

ÉCLUSIER, s. m., صوبندى sou bendi naziri, t.

ÉCOFRAI OU ÉCOFROI, s. m., قتنى دزكاه qaty qālyn sofra, قالك سفره dizguiāh, t.

ÉCOINSON, s. m., pierre d'encoin-gnure, كوشه طاشى keuchè thā-chi, t.

ÉCOLE, s. f., où l'on enseigne, مکتب mekteb, a.; تعليم خانه ta'alim khānè, a.-p.; درس ييري ders ieri. — Secte, مذهب mezheb. — de Platon, افلاطون مذهبى iflā-thoun mezhebi. — École primaire ou d'enfants, چوجوقى مکتبى tcho-djouq mektebi. — de philosophie, حکمت مدرسهسى hikmet medrecèci. — de médecine, طبابت مکتبى thybābet mektebi.

ÉCOLIER, IÈRE, s., مکتب

اوغلانى mekteb oghlāni, a.-t.; شاکرد chāguird, p.-t.

ÉCONDUIRE, v. a., éloigner avec ménagement, اصول ايله قوغشق ouçoul ilè qoghmaq, حسن صورت دفع ا husni souret ilè teb'id, def' it. — Refuser avec ménagement, بر تقرب باشدن, bir taqrib bachden savmaq.

ÉCONOMAT, s. m., charge d'économe, وکیل خرج منصبى - پايدسى vekili khardj mancebi, pāièci. — Administration des bénéfices pendant la vacance, نظارة الزعامات nezāretul-zī'āmāt ul-mah-loulet, a.

ÉCONOME, adj. com., ménager, خرددار khānèdar, p.; مصرفى بول ايله كورن khardj u masraft iol ilè gueuren. — L'économe d'une maison, d'un établissement, وکیل خرج vekili khardj, a.

ÉCONOMIE, s. f., règle dans la conduite d'un ménage, خانه دارلق khānèdarliq, خانه ادارهسى khānè idāreçi, p.-t. — Épargne, امساک imsāk, اداره idāre, خرج قلیل khardji qalil. — politique, تدبير tedbiri memleket, تدبير مدنى tedbiri modoni. — rurale, تدبير القراء والضياع tedbir elqoura vezzyā'. — Domestique, اداره امور idārèi oumouri bëitiiè. — Ordre, harmonie entre les parties du corps physique, نظام دوزن duzen, نظام nizām.

ÉCONOMIQUE, adj. com., qui concerne l'économie, خانه نك

کھانہنوں ادارہ سینہ متعلق *khanènuñ idārecinè mut' allyq.*

ÉCONOMIQUEMENT, adv., avec économie, ادارہ ایلہ *idāre ilè*, ارولو ادارہ *idārelu*. — Avec épargne, کھارج قلیل ایلہ *khardji qalil ilè*.

ÉCONOMISER, v. a., administrer avec économie, ادارہ ا *idāre it*, ادارہ لو کورمک *idārelu gucurmek*. — Épargner, امساک ا *imçāk it*, کھارج قلیل ا *khardji qalil it*. — Mettre de côté, صاقلیق *sāqlamaq*, کھارہ قومق *kenārè qomaq*.

ÉCOPE, s. f., چامچاق *tchām-tchāq*, t.

ÉCOPERCHER, s. f., بوک قالد رھ جق *üük qālduradjaq alet*, t.

ÉCORCE, s. f., قبووق *qabouq*. — d'arbre, قشر *qychr*, pl. قشور *qouchour*, a.; اغاج قبووق *aghādaj qaboughy*. — La première, la grosse écorce, دیش قبووق *dich qaboughy*. — La seconde, la petite, ایچ *itch qaboughy*. — de citron, لیمون قبووق *limoun qaboughy*. Voy. SUPERFICIE.

ÉCORCER, v. a., صوبوق *qaboughy soïmaq*, قبووق چقرمق *qabouq tchiqarmaq*, t. — Écorcé, e, صوبلمش *qaboughy soïoul-mysh*.

ÉCORCHER, v. a., dépouiller un animal de sa peau, درى یوزمک *derü üzmek*, صوبوق - چقرمق *soïmaq, tchiqarmaq*. — Enlever légèrement la peau ou l'écorce, قبووق - درى یى *syрмаq*, صیرمق *qaboughy, derü syрмаq*.

— Faire payer très-cher, پک بهالو *pek behālu sātmaq*, درى یى *derü seukmek*. — En parlant d'une boisson qui est rude au palais, à la gorge, بوغیازی - دماغی *dimāghy*, طرفلامق *boghāzi takhdich it, thyrmalāmaq*.

ÉCORCHERIE, s. f., صالخانہ *sāl-khānè*, p.

ÉCORCHEUR, s. m., درى صوبوچى *derü söidji*, سلاح *sellākh*, a.

ÉCORCHURE, s. f., سیرق *siryq*, درى صیرندیسی *deri syryntsey*, t.; سحج *sahdj*, a.

ÉCORNER, v. a., rompre les cornes, بوینز قیرمق *boïnouz qyrmaq*, t. — Couper, casser l'angle ou les angles, کوشه کسمک *ou-djou, keuchè kesmek*. — Diminuer, اکسيلمک *eksiltmek*. — Raccourcir, قصه لئمق *qysaltmaq*, t.

ÉCORNIFLER, verb. act. famil., طالقاووقلق *dhālqāvouqlyq it*, t.

ÉCORNIFLERIE, s. f., طالقاووقلى *dhāl qāvouqlyq*, طام طالقاووقلى *dhām dhāl qāvouqlyghy*, t.

ÉCORNIFLEUR, SE, s., دال قاووق *dhāl qāvouq*, t.; مفت خور *must khor*, p.

ÉCOSSE, s. f., nom de pays, سقوچیا مملکتى *sqotchia memleketi*.

ÉCOSSEUR, v. a., قبووقدن چقرمق *qabouqtan tchiqarmaq*, قهچووقسى *qaptchoughy*, صوبوق - صیرمق *soïmaq, syрмаq*.

ÉCOSSEUR, SE, s., قبووق - چيقاريجى *qabouq tchyqārīdji*, t.

ÉCOT, s. m., quote-part de dépense de table, عارفانه 'ārifānè, a.-p., vulg. رفنه *refènè*; پای *pāi*.

— Dépense pour un repas, يمک *iemek* خرجي *iekek khardji*, مصرفيه *masrafiiè*. — Compagnie de personnes qui mangent ensemble, رفنه جى *refènèdji djëmüieti*. — Payer son écot, پايىنى - مصرفيه سنىسى *pāiini, masrafiiècini virmek*.

ÉCOUANE, s. f., بر نوع اکده *bir nev' y eîè*, t.

ÉCOUER, v. a., قويرغى كسمك *qouïroughy kesmek*, t.

ÉCOUFLE, s. m., sorte de milan, دولنگچ *tchāïlāq*, چيلاق *chilāq*, *dulenguetch*, t.

ÉCOULEMENT, s. m., mouvement de ce qui s'écoule, دوكلمه *deukulmè*, دوكلش *deukuluch*, اقش *aqch*, جريان *djeriān*. — Flux, فيضان *feizān*. — de l'eau, صواقدهسى *sou aqmaci*. Voy. DÉBIT.

ÉCOULER, v. n., couler hors d'un lieu, بوشانوب *deukulmek*, دوكلمهك *bochānup deukulmek*, اقمق *aqmaq*. — Faire, اقمق *aqytmaq*. — les eaux, صوبىسى *souïi aqytmaq*, صوبيه يول *souïè iol qāzmaq*, اجراى ما *idfrāi mā it*. — S'écouler, اقمق *aqmaq*. — Tomber en cascade, يوقربدن اقمق - دوشمك - انمك *ioqariden aqmaq, duchmek, inmek*, — Déborder, طاشمق *thāchmaq*. — En parlant du temps, كچمك *guetchmek*, زمان سورمك *surmek*, كچمك *zemān guetchmek*. — Le

temps s'est écoulé, زماني كچدى *zemāni guetchti*, وقتى تمام اولدى *vaqty tamām oldy*.

ÉCOURTER, v. a., قضاالتمق *qys-sältmaq*, قصه كسمك *qysa kesmek*, اكسلتمك *eksiltmek*. — des cheveux, - صاچى ديبدن قرقمق *sātchi dibden qyrqmaq*, كسمك *kesmek*, t.

ÉCOUTE, s. f., كيزلواشيدجك بر *guzlu ichïdedjek ier*, دكليه جك بر *diñlèiedjek ier*, t. — Être aux écoutes, كيزلواشيدجك *guzlu ierdè ichitmek*, كوز قولاق او *guezuz qoulāq ol*.

ÉCOUTER, v. a., entendre, استمك *ichitmek*. — quelqu'un, ce qu'il dit, استماع *isti-mā' it*, a.-t. — Écoutez-moi, بنى *beni diñlè*, دكليه *diñlèiñ*. — Prêter l'oreille, - قولاق طوتوق *qoulāq thoutmaq, qurmaq*. — Suivre les conseils, - اوكت *euguūt, nacihat, seuz thoutmaq*. — Donner audience, سوبلتمك *seuiletmek*. — S'Écouter, v. réfl., être trop attentif à sa santé, كندوسنى حددن *guenducinihadden ziñdè qāirmaq*, كندوبى كوزتمك *guenduïi guezuzetmek*. — Écouté, e, مسموع *ichidilmich, mesmou'*.

ÉCOUTEUR, SE, s., ايشيديجى *ichididji*, t.

ÉCOUTEUX, adj. m., اوركك *eurkuk*, t.

ÉCOUTILLES, s. f. pl., كهمى *guemi embārīnuñ* اغزى

aghzi, انبار اغزی قپوسى ambār aghzi qapouci, t.

ÉCOUVILLON, s. m., فرون - طوب fouroun, thop supurguèci, سلکى silgui, t.

ÉCOUVILLONNER, v. a., پاچاوره, پاتچاويره سپرکەسىله تمیزلەمک pātchāvra supurguècile temizlemek, سلکى ايله silgui ilè silmek, t.

ECPHRACTIQUE, adj., t. de méd., سەددەي دھەجى seddèi dhāghy-dīdji, t.; مفتوح السدة mufettih usseddet, a.

ÉCRAN, s. m., اوجاق پردهسى odjāq perdèci, t.

ÉCRASÉ, e, adj., foulé, ازمش ez-mich, مدکوک bācyq, t.; باصق bācyq, t.; مدکوک medkiouk. — Trop aplati, يضمتم iāstum, افطح astah, a.

ÉCRASER, v. a., بصمق basmaq, ازمش ezmek, صيمق symaq. — Détruire, ييقهيق iūmaq, t.; خراب ا kharāb it. Voyez APLATIR. — Surpasser, laisser en arrière, پک کيرو بزاقمق pek guiru brāqmaq.

ÉCRÊMER, v. a., سەدک قەيمەنى suduk qaïmaghyni almaq, t. — Au fig., se dit aussi d'une affaire dont on tire ce qu'il y a de meilleur, زبەسنى المق zubbècini almaq. — J'ai écrémé cette affaire, بومصاحتك قەيمەنى bou maslahatuñ qaïmaghyni aldum.

ÉCRÊTER, v. a., بر ديوارک بر ديهسنى - اوستيپسنى چيقارمق - بىر ديوارک bir divāruñ tepècini, us-

tuçunu tchyqārmaq, qāldurmaq, t.

ÉCREVISSE, subst. fém., de mer, استاقوس istāqos. — d'eau douce, ينگىچ ienguetch, t. — Signe du Zodiaque, سرطان serethān, سرطان serethān bourdji.

ÉCRIER (S') v. n. pr., پەك باغرمق pek tchāghirmaq, باغرمق bāghyrmaq, t.; فریاد feriād it, p.-t.

ÉCRILLE, s. f., بالق کولندە bālyq gueulundè sepedden ouroulmich divār, t.

ÉCRIN, s. m., حقە hoqqa, a.; جواهر صندوقى djevāhir sandoughy, qouthouçou, a.-t.

ÉCRIRE, v. a., tracer des lettres avec la plume, يازمق iāzmaq, t.; تحرير ketb, tahrir, tasthyr it. — une lettre, بر bir mektoub iāzmaq, يازمق bir mektoub iāzmaq. — correctement, mettre l'orthographe, ناليف imlā it. — Composer, انشا انشا teeltf, tasnif, in-chā it. — S'écrire, avoir commerce de lettres avec un autre, مکتوبلشەك mektoublechmek, a.-t. — Être écrit, يازمق iāzilmāq. — Écrit, e, part. d'écrire, يازىلو iāzilu, يازلمش iāzilmich, مسطور mouharrer, مەستھور meshthour.

ÉCRIT, s. m., يازو iāzou, t.; تحرير tahrir. — Lettre missive ou billet, مکتوب mektoub, نەمىقە nemiqā. — Livre, کتاپ kitāb, pl. کتوب kioutoub. — تاليف Compositio quelconque, تاليف

te'rif, تصنیف *tasnif*, pl. a. تالیفات. — *te'rifāt*, تصنیفات *tasnifāt*. — Acte, promesse, convention, سند *sened*.

— Par écrit, تحریراً *tahrīren*.

ÉCRITEAU, s. m., یافتہ *iāfta*. — qui indique un logement ou une maison à louer, کرایہ و پرلجک یا صاتیلق اوک قپوسنده اصلان *kirāiè virilédjek iā satylyq evun qapoucindè açilān iāfta*, t.

ÉCRITOIRE, s. m., qui renferme l'encre, دود دويد *devīd*, دويت *devīt*, t. — Étui ou nécessaire renfermant ce qui est nécessaire pour écrire, حقہ *hoqqa*, قلمدان *qalem-dān*, p.

ÉCRITURE, s. f., action d'écrire et caractères écrits, یازی *iāzou*, یازو *iāzy*, t.; کتب *ketb*, a. — Caractère, main de chaque personne, خط *khatt*, a.; یازو *iāzou*. — pleine, طوقچه یازو *qālyñ, thoq-teha iāzou*. — fine, انجه — جلمز *indjè, djiliz iāzou*. — Inscription, caractères écrits, خطوط *khouthouth*, كتابة *kitābet*. — Belle écriture, کوزل یازو *guzel iāzou*. — Mauvaise — یازو *keutu iāzou*. Écritures, en terme de pratique, تقرریرلر *taqrīrler*. — L'Écriture sainte, les livres divins, کتب الهیه *koutoubi ilahüè*. — La Bible, تورات *tevrāt*.

ÉCRIVAIN, s. m., celui qui écrit bien ou mal, یازیدجی *iāzıdji*, t. — Maître d'écriture, یازو خواجہ سی *iāzou khodjaci*. — Auteur, کتاب *kitāb iāzān*, مؤلف *muellif*,

— public, عز صاحبی *kiätib*, کاتب *arzouhaldji*.

ÉCROU, s. m., trou de la vis, بورمه دلیکی *bourma deligui*, t. — Acte d'emprisonnement, حبس قید محبوبسیه *habs senedi*, قید *quidi mahbouciët*, a.

ÉCROUELLES, s. f. pl., اور *our*, صراجہ *syrädjè*, صراجہ علتی *syrädjè 'illèti*, خنازیر *khounāzir*. — Qui a les — صراجہ لو *syrädjèlu*.

ÉCROUER, v. a., حبس خانہ هاپس کهنه دفترنده قید ا *hays khānè def-terindè quid it*, a.-t.

ÉCROUES, s. f., مطبخ پادشاهی *mathbakhı pādichāhi defteri*, دفترى *a.-t.*

ÉCROUIR, v. a., بر معدنسی *bir ma'deni soghouq iken deuvmek*, دوکمک *t.*

ÉCROULEMENT s. m., چوکمه *tcheukmè*, چوک — ش *tcheukuch*, هیال *iyqylmaqlıq*, t.; یقلملق *heıl, heılān*, انهدام *inhidām*, a.

ÉCROULER (S'), v. pr., یقلمق *iyqylmaq*, دوشمک *duchmek*, انهدام *tcheukmek*, t.; چوکمه بولمق *inhidām boulmaq*. — Écroulé, e, چوکمه — ش *iqylmich*, چوکمه *tcheukmich*, منهدم *munhedim*.

ÉCROUTER, v. a., اکمهک قبوغنی *ekmeguñ qaboughini tchi-qarmaq*, قوريسنی صوبمق *etmeguñ qouroucynı soımaq*, t. — Pain écroulé, قبوغنی چيقارله — ش *qaboughı tchyqārylmich etmek*.

ÉCRU, *e*, adj., خام *khām*, *p.*;
چیک *ichig*, *t.* — Soie écrue, خام
ایپک *khām ipek*.

ÉCRUES, *s. f. pl.*, de bois, یکی
بتمش اغاجلر *īeni bitmich aghādj-*
lār, *t.*

ECSARCOME, *s. m.* Voy. EXCROIS-
SANCE.

ECTROPION, *s. m.*, کوز قباغنک
دورکلکی *gueuz qapāghynuñ de-*
virikligui, *t.*

ECTYLOPTIQUE, adj., terme de mé-
decine, سکل اشندر بچی *siguñl*
achenduridji, *t.*; اکال الثولول
ekkiāl ussuloul, *a.*

ECTYPE, *s. f.* Voy. EMPREINTE.

ÉCU, *s. m.*, bouclier, قالقان
qāl-qān, *t.*; حفة *hadjeset*, *a.* — Ar-
moirie, علامة *alāmet*, نشان لوحه سی
nichān levhaei. — Monnaie d'ar-
gent, ربال *riāl*.

ÉCUBIER, *s. m.*, غومنه مازغالی
ghomenā māzghāly, *t.*

ÉCUEIL, *s. m.*, rocher dans la
mer, دکرده اولان قبا *qaiā*, قیا
qaiā, *nizdè olān qaiā*, شاب
chāb, *t.*; صخور *sakhār*, *pl. a.* صخور
soukhour. — Bas-fond de sable,
صیغ *sygh*, حشفه *hachefè*. — Chose dange-
reuse, مخاطره لوشی *moukhātha-*
ralu chei, آفت *āfet*, *pl.* آفات
āfāt; خطر *khathar*.

ÉCUELLE, *s. m.*, چناق *tchanāq*,
t.; چوربه طاس *thās*. — à soupe,
چوربه چناغی *tchorba tchanāghy*.

ÉCUELLÉE, *s. f.*, بر چناق
طولوسی *bir tchanāq dholouci*, *t.*

ÉCUISSE, *v. a.*, بر اغاجی
چانتمق *bir aghādji tchātlatmaq*, *t.*

ÉCULER, *v. a.*, پاپوج او کچه سنی
ازمک - سوکک *pāpoudj euktchè-*
cini ezmek, seukmek, *t.*

ÉCUMANT, *e*, adj., کوپکلر
keupuklu, *t.*; مزید *muzbid*, *a.*

ÉCUME, *s. f.*, کپوک - کپوک
keupuk, *t.*; زبد *zebed*, کف *keff*,
t.; — de mer, دکر کوپکی *deñiz keu-*
pugui. — des flots, طالعده رک
dhālghalaruñ keupughy. —
de la bouche, اغز کپوکی *aghyz keu-*
pughy. — La sueur du cheval,
آتک تری *ātuñ teri*. Voy. SCORIE.

ÉCUMER, *v. n.*, jeter de l'écume,
کوپکلیمک *keupurmek*, کوپکلیمک
keupuklemek, کوپکلنیمک
keupuklenmek, *t.*; تزبید - تزبید
tezbéd, *tezebbud it*, *a.-t.* — de la bouche,
اغز کپورمک *aghyz keupurmek*. —
v. a., ôter l'écume, کوپکی
keupuk, *keupugui almaq*. —
تنجره نک کپوکنی ألمق
tendjerènuñ keupuguiñi almaq. —
les mers, exercer la piraterie,
ازبانديدلك *izbāndidlik it*.

ÉCUMEUR, *s. m.*, pirate, ازبانديد
izbāndid. Voy. PIRATE. — de mar-
mite, تنجره یلا بچی *tendjerè ia-*
lāidji. Voy. ÉCORNIFLEUR.

ÉCUMEUX, *se*, adj., کپور بچی
keupurudju. Voy. ÉCUMANT.

ÉCUMOIRE, *s. f.*, کچه *keptchè*,
t.; کفگیر *kefguir*, *p.*

ÉCURER, *v. a.*, تمیزلیمک
temizlemek. — la vaisselle, مطبخ لاتنی
mathbakh alātini silmek.

ÉCUREUIL, *s. m.*, تیون *teün*, تین

teïoun. — de couleur grise, سنجاب *sendjâb*, vulg. *zindjab*, a.-p.

ÉCUREUR, SE, s., قابرری *qâbleri temîzleîdji*.

ÉCURIE, s. f., آخور *âkhor*, a.-t.; *ysthabil*. — Garçon, valet d'écurie, آخور اوغلانی *âkhor ogh-lâni*.

ÉCUSSON, s. m. Voy. ÉCU. — Manière de greffer, قلم آشی *qalem âchi*, t.

ÉCUSSONNER, v. a. Voy. GREFFER.

ÉCUYER, s. m., intendant de l'écurie, آخور کھیاسی *âkhor kihâci*. — Gentilhomme porte-épée, سلاحدار *silâhtâr*, vulg. *silihtâr*, p. — Intendant de l'écurie d'un prince, امیر آخور *emîri âkhor*, vulg. *mir akhor*, et populairement, *imrokkhor*. — Grand —, بیوک امیر آخور *büük imrokkhor*, t.-a.-p. — Écuyer tranchant, intendant de la table du sultan, چاشنیکیر باشی *tchâchniguir bâchi*, a.-p.-t. — de main, رکابدار *rikiâbdâr aghâ*. — Maître de manège, سلاحشور *silâh-chor*, a.-p.

ÉDEN, s. m., عدن *'aden*, a.; عدن اوچمغی *'aden ouchmaghy*, a.-t.

ÉDENTÉ, E, adj., دیشلری قرامش *dichleri qyrlmich*, دوکلمش *deukulmich*, دیشسز *dichsiz*, t. — Vieille édentée, دیشی دوکلمش *dichi deukulmich* قوجه قری *qodja qary*.

ÉDENTER, v. a., دیشلرینی قرمق

dichlerini qyrmaq, دیشسز *dichsiz* it, t.

ÉDIFIANT, E, adj., qui porte à la vertu, هنرو فضیلت اوکردیجی *huner vè fazilet eugredîdji*, a.-t. Voy. EXEMPLAIRE.

ÉDIFICATEUR, s. m., یاپویا پیجی *îâpou îâpidji*, t.; بانسی *bâni*, a.

ÉDIFICATION, s. f., action de bâtir, یاپو *îâpou*, t.; بنا *binâ*. — d'un temple, عمارت اینتمکک *'ymâret itmeklik*, a.-t.; عمارت *'ymâret*, a.; — du temple de Jérusalem, هیکل *heikeli* قدس شریفک بنا و عمارتی *qoudsi cherîfuñ binâ vu 'ymâreti*. — Bon exemple, آیو عبرت *êû 'ybret*, a.-t.; عبرت *'ybret*, a.

ÉDIFICE, s. m., یاپو *îâpi*, یاپو *îâpou*, t.; بنا *binâ*, a. — Grand —, بنای جسیم — عظیم *binâi djécîm*, *'azîm*.

ÉDIFIER, v. a., بایمق *îâp-maq*, بنا یایمق *binâ îâpmaq*, it. — un palais, بر سرای بنا *bir sarâi binâ* it. — Donner exemple, عبرت ویرمک *'ybret vîrmek*. — Porter au bien, à la vertu, خیره *khairè* داداندورماق *dâdândurmaq*. — ترغیب خیر و صلاح *terghybi khair u salâh* it.

ÉDIT, s. m., بیورق *bouïourouq*, فرمان *emr*, حکم *hukm*, a.; امر *emr*, حکم *fermân*, p. — du prince, حکم

خط پادشاهی *hukmi pâdichâhi* کھاتھی شریف *khatthy cherîf*.

ÉDITEUR, s. com., بر مؤلفک *bir muellifuñ* کتابنی طبع و نشر ایدن کھسنه *kitâbini thab' u nechr iden kimesnè*, t.

ÉDITION, s. f., publication d'un livre, دفعه واحده بر کتابک طبع, *def' ai vāhidèdè bir kitābuñ thab' u nechri*. — Manière dont un ouvrage est imprimé, بضمه نك, *basmanuñ resmu soureñi*, a.-t.

ÉDREDON, s. m., قازک اینجه, *qāzuñ indjè tuñu*, پوپله, *poupla*, t.

ÉDUCATEUR, TRICE, s., تربیه, *terbiè idūji*, ایدیبجی, a.-t.

ÉDUCATION, s. f., physique, بسلمکک, *beslemeklik*, t. — physique et intellectuelle, اوکرتمه, *eugretmè*, t.; تادیب, *terbiè*, حسن تربیه, *te'dib*, a. — Bonne — تربیه, *husni terbiè*. — Mauvaise — تربیه, *terbièi rediè*. — Il n'a pas d'éducation, تربیهسی یوق, *terbièci joq*. — Usage, politesse, ادب, *edeb*.

ÉDULCORATION, s. f., طلولندرمه, *thatlulandurma*, توزینی کیدرمه, *almaz*, t.; *touzoupou guïdermè*, المه, *tahliet*, ا. تخلیه

ÉDULCORER, v. a., طلولندرمق, *thatlulandurmaq*, توزینی کیدرمک, *almaz*, t. — *touzotnou guïdermek*, المق, *almaz*, t.

ÉFAUFILER, v. a., بر شریتک, *bir chirtuñ ipeguini tchiqarmaq*, سوکمک, *seukmek*, تل چیقارمق, *tel tchyqarmaq*, t.

EFFAÇABLE, adj. com., — رفعی, *ref'i*, mahvi mumkin, a.-t.

EFFACER, v. a., ôter la forme, l'empreinte, بوزمق, *bozmaq*; سلمک,

silmek, t.; ا نسخ - رفع, *ref', neskl* it. — Raturer, چزمک, *tchizmek*, it. — Trecin, رسید, *recid, terqyn* it. — Effacer en grattant, قیازببق, *qāzi-maq*, محو, *mahv* it, ا حک, *hakk* it, a.-t. — Annuler, محو و ابطال, *mahv u ibthāl* it. — la mémoire, محو و ازاله, *zikrini mahv u izālè* it. — Faire oublier, اونوتدردمق, *ounoutturmaq*. — Dépasser, مسابقت, *muçabeqat* it. — S'Effacer, v. pr., بوزلمق, *bozoulmaq*, محو او, *silinmek*, *mahv ol*.

EFFAÇURE, s. f., بوزقلق, *bozouqlouq*, چزگی یی-ری, *tchizgui ieri*, منسوخ یی, *silinty*, t.; *mençoukh ier*, a.-t.

EFFARÉ, e, adj., شاشمش, *chāch-mich*, چهرهسی بوزوق, *tchehrèci bozouq*.

EFFARER, v. a., شاشمرق, *chāchirmaq*, چهره بوزدزمق, *tchehrè bozdurmaq*.

EFFAROUCER, v. a., پک, *pek qorqoutmaq*, اورکتمک, *eurkutmek*, قاچورمق, *qāтчurmaq*, t.; توحیش, *tevhiç* it. — S'Effaroucher, v. réfl., اورکمک, *eurkmek*,

تورقمق, *qorqmaq*, t.; توحش, *tevhouch* it, a.-t. — Effarouché, متوحش, *eurkmuch*, t.; اورکمش, *tevhouch*.

EFFECTIF, IVE, adj., qui est réellement et de fait, کرچک, *guertchek*, کرچکدن وار, *guertchekten vār*, t.; حقیقه موجود, *haqyqaten mevdjoud*, حقیقی, *haqyqy*, a. — Homme —

قولى فعله كتورر بر آدم *qavlini fy'le gueturur bir âdem.*

EFFECTIVEMENT, adv., کرچک *guertchek*, کرچکدن *guertchekten*, t.; حقیقت *haqqat*, a.; حقیقت *haqqat* حاله *haqqati hâldè*, حقیقه *haqqatèn*, حقیقت فی الحقیقت *fil-haqqat*.

EFFECTUER, v. a., عمله *gueturmek*, بتورمک *biturmek*, اجرا *idjrâ it.* — Remplir sa promesse, انجاز *indjâz it.* — Effectué, فعله كتورلمش *fy'le gueturilmich.*

EFFÉMINÉ, e, adj., زنه خوبلو *zennè khouïlu*, t.; مخنث *moukhannes*, a. — Visage — زنه چه ره سی *zennè tchehrèci.*

EFFÉMINER, v. a., عیورتسه *avretè deundurmek*, زنه *zennè khouïlu it*, t.; مخنث *moukhannes it*, a.-t. — S'Efféminer, v. réfl., عورت کیبی *avret guïbi ol*, زنه خوبلو *zennè khouïlu ol*, مخنث *moukhannes ol.*

EFFENDI et ÉFENDI, s. m., افندی *turc.*

EFFERVESCEANCE, s. f., ébullition produite par le dégagement d'un gaz, جوشش *qainâich*, جوشش *djou-chich*, جوش *djouchi*, جوش *djouch*, جوشه *djeïchân*, a. — Faire — جوشه کلمک *djouch it*, جوش *djouchè guelmek.* — Au fig., émotion vive, هیجان *heïdjân.*

EFFET, s. m., ce qui est produit par une cause, اثر *ecer*, pl. آثار *açâr*, فرع *fer'*, pl. فروع *furou'*. — Pro-

duire de l'effet, تاثیر *tecîr it*, کارگیر *kiârguîr ol.* — Fonctionner, ایشلمک *ichlemek.* — Agir, عمل *'amel it.* — Exécution, عمل *'amel*, اجرا *idjrâ.* — Résultat, نتیجه *netîdjè*, a. — Action produite, عمل *'amel.* — d'une machine, برالتک عملی *bir aletuñ 'ameli.* — d'un remède, دوانسک عملی *devânuñ 'ameli.* — Une lettre de change, پولچه *polîtcha.* — Effets, biens effectifs, مال *mâl*, pl. اموال *envâl.* — Chose, objet quelconque, شی *cheï*, pl. اشیا *echîâ.* — Vêtements, اوروبا *ouroubâ.* — mobilières, او اوادانلغی - طاقمی *avâdânlighi, thâqmy.* — En Effet, adv., کرچکدن *guertchekten*, t.; واقعاً *vâqy'â*, واقع فی الواقع *fil-vâqy'*, حقیقه فی الحقیقه *fil-haqqat*, a. — A l'effet, اولمق اوزره *bâbindè*, اولمق اوزره *olmaq uzrè.* — A cet effet, بو بآبده *bou bâbdè.*

EFFEUILLER, v. a., یپراق *ïaprâq* بولمق - قویارمق - صیرمق *ïolmaq, qopârmaq, syrmaq*, t. — la vigne, باغ یپراغن بولمق *bâgh ïaprâghyn ïolmaq.* — S'Effeuiller, v. réfl., یپراق دوکلمک *ïaprâq deukulmek*, غزللندمک *ghazellenmek.* — Les arbres sont effeuillés, اغاجلر غزللندی *aghâdjlar ghazelendy.*

EFFICACE, s., ایشلیجی *ichlèti* مؤثر *'amellu*, a.-t.; عملو *mues-sir.*

EFFICACEMENT, adv., کرچکدن *guertchekten*, t.; عمل ایله *'amel ilè*,

جداً و فعلاً *keferet ilè*, كفتت ايله *djedden vè s'ylen*.

EFFICACITÉ, s. f. كفتت *keferet*, عمل اثر *amel*, قوت *qouvet*, a.

EFFICIENT, e, adj., cause, علت *'ylleti fā'ülüè*, a.

EFFIGIE, s. f., - كشيپنك صورتى *kichinuñ sourèti*, تصويرى *tasvëri*, t.-a.

EFFIGIER, v. a., بر مجرمك صورت مشخصه سنى تنكلا محل *bir mudjrimuñ sourettè mouchakhhacini tenkilen mahalli siäcettè 'arz it*.

EFFILÉ, s. m., petite frange, اينجه *indjè satchāq*, t.

EFFILÉ, e, adj., de taille, اوزون اينجه *ouzoun boïlu*. — Mince, اينجه *indjè*, t.

EFFILER, v. a., دفتكلمك *tiftiklemek*, ا *tiftik it*, صچاقلماق *satchāqlamaq*. — S'Effiler, v. réfl., دفتكلنمك *tiftiklenmek*, صچاقلانماق *satchaqlanmaq*, t.

EFFILOQUER, v. a., ايپك قماشى *ipek qoumāchi* دفتكلمك *tiftiklemek*, t.

EFFLANQUÉ, e, adj. fam., ارقلنمش *aryqlanmich*, يانلرى كوچك *iänleri kutchuk*, t.

EFFLANQUER, v. a., ارقاتماق *ariqlatmaq*, طواري ارقاتماق *dhaväry aryqlatmaq*, t.

EFFLEURAGE, s. m., درى صيرمىسى *deri syrmaç*, t.

EFFLEURER, v. a., enlever légèrement la superficie, صيرماق *syrmaq*,

سطحىجه *üuzu syrmaq*, بيورى صيرماق *sathludjè atchmaq*. — la peau, درى صيرماق *deri syrmaq*.

— Toucher légèrement, جزئىجه *djuzidjè dhoqoundurmaq*. — Oter les fleurs, چچكلرى *tchitcheklëri* كيديرماق *qoparmaq*, guidermek, t.

EFFLEURIR, v. n., اچماق *atchilmaq*, چچكلنمك *tchitcheklenmek*, t.

EFFLORESCENCE, s. f., sorte de moisissure, كوفلنمه *kustlenmè*, كوفلنوب چچكلنمه *kustlenup tchitcheklenmè*, t.; تکررچ *tekerrudj*, a.

— Petites tumeurs à la peau, درى يه *derüè tchyqän qabardjyqler*, حلا *halä*.

EFFLUENCE, s. f. Voy. ÉMANATION.

EFFONDRE, v. a., قيرماق *qyrmaq*, ييريمق *iyqmaq*. — Creuser la terre, ييرى قازماق *ïeri qāzmaq*. — La remuer en y mêlant du fumier, ييرى اقدروب كوبره لمك *ïeri aqtarup gubrëlemek*, t.

EFFONDRIlLES, s. f. pl., چوكك *tcheukuk*, چوملك *tortou*, دوردى *tchumlek dibindè qäläni*, t.

EFFORCER (S'), v. n., چالشمق *tchällichmaq*, دورشمك *duruchmek*, t.; جد و جهد ا *sai*, *djidd u djehd it*, كوسترمك *iqtam it*, gueustermek, a.-t.

EFFORT, s. m., چالشمه *tchällichma*, t.; كوشش *kiouchich*, p.; سعى *s'äi*, اهتمام *djidd*, جهد *djehd*, جد *ihitimäm*, اقدام *yqtäm*, a. — Faire

des efforts, کوشش و اقدام *kiou-chich u yqtām it.* — Peine, fatigue, یورولمه *iouroulma*, زحمت *zahmet.*

EFFRACTION, s. f., قریبش *qyrich*, کسرو شکست *qyryqlyq, t.*; کسرو شکست *kesru chikest, a.-p.*

EFFRAYANT, e, adj., قورقولو *qor-qoulu*, قورقوج *qorqadjaq*, قورقوند *qorqoundj, t.*; هائل *hāil, a.* — Songe — رویای هائل *rouiāi hāil.*

EFFRAYÉ, e, adj., قورقمش *qorq-mich*, قورقودلمش *qorqoudilmich, t.*; مرعوب *mer'oub, a.*

EFFRAYER, v. a., قورقتمق *qor-qoutmaq*, اورکتمک *eurkutmek, t.*; ترهیب *takhwif, terhüb it*, خوف و برمک *khasv virmek.* — Subitement, بلکنمک *belin-lemek, belinletmek.*

— S'Effrayer, v. réfl., قورقمق *qorqmaq*, اورکمک *eurkmek, t.*; تخویف *tekhavuf it, a.-t.*; هراسان *hirāçān ol.* — subitement, بلکنمک *belinlenmek.*

EFFRÉNÉ, e, adj., ضبطسز *zabth-siz*, نا مضبوط *nā mazbouth, a.-t.*; مطلق العنان *guiensyz, t.*; مطلق العنان *mouhlaq ul-'ynān, a.*

EFFRÉNÉMENT, s. m., ضبطسزلق *zabthszlyq ilè, a.-t.*

EFFRITER, v. a., قصرلتمق *qycyryltmaq, t.*; بریری غیز منبت *bir ieri ghāiri mumbit it, a.-t.* — S'Effriter, v. réfl., قصرلتمق *qycyrlanmaq, t.*; غیر منبت *ghāiri mumbit ol.*

EFFROI, s. m., قورقو *qorqou*, قورقولق *qorqoulouq*, اورک *eurk,*

اورکولک *eurkuluk, t.*; هول *havl*, وحشة *vahchet; a.*

EFFRONTÉ, e, adj., عارسز *'arsyz, a.-t.* — Femme — عارسز قاری *'arsyz qāry.* — Manières effrontées, کستاخانه اوضاع *kustakhānè ev-zā'lar.*

EFFRONTÉMENT, adv., عارسزغله *'arsizlighilè, a.-t.*; عارسزجه *'arsizdjè*, عارسزلق ایدوب *'arsyzlyq idup*, ادبسیزجه *edepsyzdjè.*

EFFRONTERIE, s. f., عارسزلق *'arsyzlyq, t.*; بیوزسزلیک *iuzsizlik, t.*; ادبسیزلیک *edebtsizlik, a.-t.*; بی کستاخلاق *bi edeblik, kustakhlyq.*

EFFROYABLE, adj. com., qui cause de l'effroi, قورقونج *qorqoundj, t.*; موجب دهشت اوله جق *moudjibi dehchet oladjaq*, هولناک *hevilnāk, p.*; هائل *hāil, a.* — Très-laid, پک چرکین *pek tchirkin.*

EFFROYABLEMENT, adv., پک چوق *pek tchoq, t.*; بغایت *beghāiet, a.*; فوق الحد *fevq ul-hadd.*

EFFUSION, s. f., دوکلمه *deukulmè*, دوکلش *deukulich, t.*; انصباب *insibāb*, اراقه *irāqa.* — du sang, اراقه دما *sefki dem*, کسوکل *irāqai dimā.* — du cœur, انفتاح *gueuñul iāilmaci*, انفتاح القلب *infitāh ul-qalb.*

ÉGAL, e, adj., برابر *be-rāber*, بر *bir, t.*; مساوی *muçāvi, a.*; یکسان *ieksān.* — Équivalent, مماثل *mumācil*, معادل *mou'ādil*, هر — *Qui est toujours le même, هر دوز* *her vaqit bir.* — Uni, دوز

duz, مستوی *mustevi*. — Chemin —, طریق *duz iol*, مستوی *tharyqy mustevi*. — Indifférent, بی *bir*. — Tout m'est égal, یکا *bañā gueurè hep bir dur*. — Uniforme, بر دلو *bir durlu*, بر بچم *bir bitchim*. — D'une manière égale, نسق واحد اوزره *naçaqy vâhid uzrè*.

ÉGAL, s., pl. m. ÉGAUX, قرین *qarîn*, pl. a. نظیر *aqrân*, نظیر *na-zîr*, a.; اش *ech*, t. — Sans égal, بی نظیر *bi nazîr*. — Traiter d'égal à égal, اقرا نجه معامله *aqrândjè mou'âmelè it*.

ÉGALEMENT, adv., autant, pareillement, برابرجه *berâberdjè*, برابر *berâber*, t.; على السوية *ales-sevîè*, a. — Traiter également, نسق واحد اوزره معامله *naçaqy vâhid uzrè mou'âmelè it*. — Également, aussi, en même temps, هم *hem*. — Qui appartient également à la terre et à l'eau, هم آبی هم ترابی *hem âbi hem turâbi*. — Également, s. m. Voy. ÉGALISATION.

ÉGALER, v. a., rendre égal, برابر *berâber it*, برابرlemek *berâberlemek*, برابرلشدirmek *berâberlechturmek*, تساويه *tesvîè it*, a.-t. — Rendre uni, دوزلتمک *duz it*, دوزا *duz it*, دوزلتmek *duzeltmek*, دوزا *duz it*, یصي ودوزا *iassy vè duz it*, تسطیح *tasthyk it*. — Comparer, بکرتنک *beñzetmek*. — Placer au même rang, assimiler, برابر عد *berâber 'add it*. — Être égal, برابر *berâber ol*, مساوی او *berâber ol*, معادل *mou'âdil vè muçâvi ol*. — S'égaler,

v. pr., برابرلشمک *berâberlechtmek*. — S'assimiler, بر يسيله *guenduü birici-ile beñzetmek*, *tehbîh it*.

ÉGALISATION, s. f., برابرلشمه *berâberlechtme*, t.; تعديل *ta'dîl*, تسويه *tesvîè*, a.

ÉGALISER, v. a., rendre uni, برابرlemek *berâberlemek*, دوزا *duz it*, تساويه *tesvîè it*, a.-t. — les lots, تسويه حصص *tesvîè hyças u eshâm it*.

ÉGALITÉ, s. f., parité, برابرلك *berâberlik*, یکسانلق *ieksânlyq*, p.-t.; سوية *sevîet*, مساواة *muçâvât*. Voy. UNIFORMITÉ.

ÉGARD, s. m., attention particulière, déférence, رعایت *ri'âiet*, حرمت *heurmet*, اعتبار *'itibâr*, a. — Avoir égard à quelqu'un, کوزتیک *gucuzetmek*, رعایت *ri'âiet it*. — Considérer, ملاحظه *mulâhaza it*. — Avoir considération, respect, اعتبار *heurmet*, 'itibâr *it*. — A l'égard, حقنه *haqqyna*, حقت *haqqyndè*. — A mon égard, بنم *benum haqqymè*. — A cet égard, adv., بو بابک *bou bâbtè*, بو خصوصه *bou khouçoustè*. — Eu égard, نظرا *nazâren*. — Par égard, خاطرکزه *ri'âieten*. — pourvous, رعایه *khathyrinîzè ri'âieten*.

ÉGAREMENT, s. m., erreur, از مقلق *azmaqliq*, یکمقلق *iañylmaqliq*, ضلال *iañlich*, t.; ضلال *zalâl*, ضلاله *zalâlet*, a. — du chemin, پول *iol*, يتورمه *iol iurme*. — Au fig., désordre, dépravation, ازغونلق *azghoun-*

lyq, ضلال *zalāl*. — d'esprit, عقل
اختلالی 'aql ykhtilāli, جنون *dju-*
noun.

ÉGARÉ, E, adj., du chemin, یولی
یولدن چیقمش *ioly azmich*, صایمیش
— ioldan, tchyqmich, sâp-
mich. — Hors de la raison, ازغون
azghoun, همراه *gumrah*. — Perdu,
غایب *iâvi olmich, t.*; شاشمنش
ghâib, a. — Troublé, شاشمنش
châchmich, t.

ÉGARER, v. a., mettre hors du
droit chemin, ازدرمق *azdurmaq*,
یولی ازدرمق - شاشرمق *ioli az-*
durmaq, châchurmaq, t. — Au fig.,
induire en erreur, ازدرمق *azdur-*
maq, ییکشه صوقمق *iânlichè soq-*
maq, اصلال *izlâl it.* — une chose,
غایب *ghâib it*, صایع *zâii it*,
یولی *iâvi qylmaq*. — S'Éga-
rer, v. réfl., یولی شاشورمق *ioly*
châchurmaq, یولدن شاشمق *iolden*
châchmaq, صایمق *sâpmaq*, یولی
iolden tchyqmaq, چیقمق
ioly ghâib it. — Donner
dans une erreur, یاکلمق *iânilmac.*
— Se perdre, غایب او *zâii*,
ghâib ol. — S'éloigner d'un
sujet qu'on traite, صدردن چیقمق
sadedden tchyqmaq.

ÉGARROTÉ, E, adj., چکینی یاره لو,
tchekîni iâralu, t.

ÉGAYER, v. a., rendre gai,
شین *sevindurmek*, - شین
chin, mesrou it, - کیف
keif, ferah vîrmek,
guevînil atchmaq, کوکل اچمق
ferahlendurmek, فرحلندرمک
tefrîh it. — S'Égayer, v. pr., se

réjouir, سونمک *sevinmek, t.*;
کیفی کلنک *keiflenmek*, - چاتمق
keifi guelmek, tchâtmaq,
شین *chin ol.* — sur le compte
de quelqu'un, ذوقلنمک *zevqlenmek*,
بر کمسنه نک حقه مطایمه ا
bir kimmesnènuñ haqqyna mouthâibè it.

ÉGÉE (la mer), اق دکر *aq de-*
nîz.

ÉGIDE, s. f., bouclier, قلغان
qalgân, t. — Au fig., garde, protec-
tion, محافظه *mouhâfaza*, حمایت
himâyet, a.

ÉGILOPS OU ÆGILOPS, s. m.,
دالءالسلاق *dè-essalâq, a.*

ÉGLANTIER, s. m., یبان کلی
iabân guli aghâdji, t.

ÉGLANTINE, s. f., یبان کلی
iabân guli, t.; کل نسربن
gul nesrîn, p.

ÉGLISE, s. f., temple, کلیسا
kilicâ, kelicè, vulg. kenicet,
g.-t.; pl. a. کنایس *kenâis*; بیعت
bi'at. — L'église, l'assemblée des fi-
dèles; جماعت *djemû'at.* — Les
commandemens de l'église, احکام
ahkiâmi dîn. — L'église d'o-
rient, اهل مشرق *âîni ehli*
mechriq. — latine, آیین لاتین
âîni lâtin. — grecque, روم
âîni roum.

ÉGLOGUE, s. f., چوبان ترکیسی
tchobân turkicy, t.

ÉGOISER, v. n., نفسندن چوق
nefsinden tchoq seuülè-
mek, guendyni کندینسی مدح ا
medh it, a.-t.

ÉGOÏSME, s. m., بئلیک *benlik,*

بنلك دعواسى *benlik d'avāci*, t.;
انانیت *enāniyet*, a.

ÉGOÏSTE, s. m., اهل انانیت *ehli ināniyet*, a.;
بنلك دعواسنك اولان *benlik da'vācindē olān*, t.

ÉGORGER, v. a., بوغازلوق *bo-ghāzlamaq*, t.; ذبح *zēbh it*, a.-t. Voy. MASSACRER.

ÉGOSILLER (S'), v. réfl., سس بوغاز *ses boghoulmaq*, بوغاز پك *boghāz thoutoulmaq*, باغرمق *pek bāghyrmaq*. — Je me suis égossillé, سسم بوغلدی *seçtım boghouldou*, t.

ÉGOUT, s. m., conduit souterrain des eaux, cloaque, کاربز *guīariz*, p.; سپرنیتیلک *supuruntilik*. — Chute, écoulement des eaux, صواقمسی *sou aqmaci*, syzinticy. — Chute de l'eau goutte à goutte, داملانتي *dāmlānty*.

ÉGOUTTER, v. n., tomber goutte à goutte, ضميق *dāmlamaq*, دمق *dammaq*, t.; تقطرا *teqatthur it*. — Faire égoutter, سوزمك *dāmlatmaq*, سوزلمك *seuzmek*. — S'Égoutter, v. réfl., سوزلمك *seuzulmek*.

ÉGOUTTOIR, s. m., سوزك *seuzek*, سوزگي تحتهسى *seuzgu tahtaci*, t.

ÉGOUTTURES, s. f. pl., سوزنتى *seuzuntu*, t.

ÉGRAPPER, v. a., اوزم دانلرینی *uzum dānelerini sālqumden āirmaq*, صيرمق *syрмаq*, t.

ÉGRATIGNER, v. a., طرملامق *thyrmalāmaq*, يرتتمق *irtmaq*, قرمقلامق *qyrmaqlāmaq*, t.

ÉGRATIGNURE, s. f., طرملایش *thyrmalāich*, طرموق *thyrmoûq*, يرتق *thyrmoûq ieri*, يرتق *irtyq*, t.

ÉGRENER, v. a., دانلری قبوغندن *dāneleri qaboughynden tchyqārmaq*, اکین دانهسنی *ekin dānecini silmek*, t.

ÉGRÉNOIRE, s. f., کوچک قوش *kutchuk qouch qafeci*, t.

ÉGRILLARD, s., شرمتلو *cheremet-lu*, شين *chen*, t.

ÉGRISER, v. a., الماسلره صيقل *elmāsterē saīqal virmek*, t.

ÉGRUGEOIR, s. m., à sel, نوز *touz ezedjek hāvendjyq*. — à sucre, رنك *rendē*, t.

ÉGRUGER, v. a., دوکمهك *deuimék*, اواتهق *ouwātmaq*; اولهق *ouwālamaq*, t.

ÉGUEULEMENT, s. m., طوب *thop aghzynuñ achinmaci*, t.

ÉGUEULER, v. a., امزكدی *emzeguini*, اغزینی قيرمق *aghzyny qyrmaq*. — S'égueuler, se faire mal à la gorge en criant, بوغازی *boghāzy bāghyrmaqtan thyqānmaq*. — En terme d'artillerie, طوپك اغزی اسنمق *thopuñ aghzy achinmaq*, t.

ÉGYPTÉ, s. f., مصر *mysr*, *my-cyr*, a.

ÉGYPTIEN, NE, adj., مصرلو *my-cyrly*, a.-t.

EH! interj. d'admiration et de surprise, وای - وى *vāi*.

ÉHERBER, v. a. Voy. SARCLER.

ÉHONTÉ, adj., عارسز *ārsiz*, a.-t.

ÉHOUPER, v. a., اغاجـك اghādjūn tepè-
cini kesmek, t.

ÉJACULATION, s. f., منى meni bochānnaci, a.-t.

ÉLABORATION, s. f., از رازر ايشله azer azer ichlemè, يواش يواش iavāch iavāch pichmè, t.; انصاج inzādj, a. — du chyle, کيموسک نضجه استعدادى kimou-
cūn nezdjè isti dādi.

ÉLABORER, v. a., نقيد ايله teqāiūd ilè ichlemek, يواش يواش پشورمک iavāch iavāch pichurmek, t.; مکمل mukem-
mel it, a.-t. — S'Élaborer, v. pr., از رازر تکميل اولنمق azèr azèr tekmił olounmaq, a.-t.; ايشلنمک ichlenmek, نضج بولمق nazdj Boul-
maq.

ÉLAGAGE, s. m., action d'élaguer, داللرک بودانمى dāllaruñ bou-
dānnaci. — Branches élaguées, بودانتى boudānty, t.

ÉLAGUER, v. a., بودامق boudāmaq, اغاج داللرينى کسک aghādj dāllerini kesmek, بودامق boudāmaq, t.

ÉLAGUEUR, s. m., بودايىجي boudāndji, t.

ÉLAN, s. m., animal, صغن sy-
ghyn, t. — Mouvement subit avec effort, صچرايش sitchrāma, صولت savlet, جلّه hamlè, a.

ÉLANCÉ, e, adj., de taille, اينجه aindjè vè ouzoun boīlu, t. — Éflanqué, en parlant d'un cheval, يانلرى ياتق iānlary iātyq.

ÉLANCEMENT, s. m., mouvement impétueux, مشتد هجوم muchtedd hudjoun. — douleur vive et aiguë, سانجو keskin syzy, اکنه صوقلور کبى اجيمه sandjou, ignè soqoulour guibi adjīma, t.

ÉLANCER, v. a., پک اغرمق pek aghyrmaq, adjīmaq, اکنه صوقلور کبى اجيمق ignè so-
qoulour guibi adjīmaq. — S'Élan-
cer, v. réfl., اتلمق atylmaq, صچرايوب اتلمق sytchrāiup atil-
maq. — Accourir, اوشمک uchmek. Voy. ASSAILLIR.

ÉLARGIR, v. a., rendre large, اينلوا gueñich, eñli it, کيکدرمک gieindurmek, يايماق iāīmaq, اچمق atchmaq, کيک-
بول ا ias.sylamaq, يصيلمق gueñ, bol it. — Mettre hors de pri-
son, چيقارمق-صاليوبرمک hapsden ichiqārmaq, sālyvirmek. — Relâcher, تخليه سبيل takh-
lūiē sebīl it. — S'Élargir, ککشلنمک gueñichlenmek, t.; - تعريص -
يصيلنمق ta'rīz, tevsi' it, توسيع ا ias.sylanmaq, بوللنمق bollanmaq, کسب وسعت ا atchilmaq, کسب kesbi vus'at it.

ÉLARGISSEMENT, s. m., augmen-
tation de largeur, ککشلنمه gue-
ñichlenmè, ککشلک gueñichlik, توسيع bollamaqlyq, t.; قورتارش qourtārich, اطلاق ithlāq, تخليه tevessū', a. — Délivrance, takhlūiē sebīl.

ÉLARGISSURE, s. f., صکره دن

ديکلمش پارچه *soñradan dikilmich pârcha*, t.

ÉLASTICITÉ, s. f., قوت تحويليه *qouvvèti tehavvulic*, a.

ÉLASTIQUE, adj. com., تڪوئى *tehavvuti*, a.

ÉLATERIUM OU ÉLATÈRE, s. m., اشك خياري صوبى *echek khyari souïi*, t.

ELCAÏA, s. m., رقع يمانى *raqa iemânii*, a.

ELBE, île célèbre, الما جزيره سى *elbâ djezîreci*.

ÉLECTEUR, s. m., سچيجى *setohl-dji*, t.; انتخابه مرتخص *intikhâbè mourakhhâs*, a.-t.; منتخب *muntekhyb*, pl. منتخبين *muntekhibîn*, a. — Les électeurs de l'empire d'Allemagne, الامان هرسكرى *atamân hersekleri*.

ÉLECTIF, IVE, adj., انتخاب اولان *intikhâb ilè olân*, انتخابى *intikhâbii*, a.

ÉLECTION, s. f., سچمه *setchmè*, t.; انتخاب *intikhâb*, a.

ÉLECTORAL, E, adj., اصحاب اشك انتخابه متعلق *ashâbi intikhâbè mute'allyq*, a.-t.

ÉLECTORAT, s. m., dignité d'électeur d'Allemagne, هرسكرى عنوانى *herseklik 'unvâni*. — Pays soumis à un électeur, هرسكرى حكومتى *herseklik hukoumeti*.

ÉLECTRICITÉ, s. f., propriété d'attraction, اجسامك برى برينه اوشدرلدوده قوت جاذبيه لرى *edjsâmûn biri birinè ovouchturulduqta qouvvèti djâzibüeleri*, خاصة

كهرباييه *khâssèti kiâhroubâie*.

ÉLECTRIQUE, adj., جاذبى *djâzibi*, خاصة كهربايديه متعلق *khassèti kiâhroubâieète mute'allyq*. —

Le fluide — ماده ناربه *mâddeti nârûe*.

ÉLECTRISER, v. a., بر نسبه ده اظهارا قوت جاذبيه يى *bir nesnèdè qouvvèti djâzibüeti izhâr it*, a.-t. Voy. EXCITER, ENFLAMMER.

ÉLECTROMÈTRE, s. m., ميزان الهاده الناربه *mîzân elmaddet-un-nârûe*, a.

ÉLECTUAIRE, s. m., معجون *ma'djoun*, a.

ÉLÉGAMMENT, adv., كوزلكك *guzellik ilè*, كوزل *guzel*, t.; ايله *zarâfet ilè*, a.-t.

ÉLÉGANCE, s. f., كوزلكك *guzellik*, t.; ظريفلك *zarîflik*, a.-t.; لطافت *zarâfet*, لطافت *lethâfet*.

— Parure, زينت *zinet*, a. — du langage, بلاغت *belâghat*. — du style, فصاحت كلام *feçâhati kelâm*.

ÉLÉGANT, E, adj., dans les manières, حسنلو *guzel*, t.; ظريف *zarîf*, لطيف *lathyf*, *hucunlu*.

— Orné, chargé d'ornements, مكلى *mukellef*, مزين *muzeïien*. — Dans les manières et la parure, براشق *ahel zarâfet*.

— dans la manière de parler, فصيح *facyh*.

ÉLÉGIAQUE, adj. com., آغنجى *âghyndji*, t.; رثوى *resvîe*, a.

ÉLÉGIE, s. f., آغنجى تركمى *âghyndji turku*, t.; مرثيه *mercîe*, a.

ÉLÉMENT, s. m., عنصر *ounçour*, pl. عناصر *anācir*, a. — Les quatre éléments, عناصر اربعه *anācyri arba'a*. — Au pl., principes des sciences, اصول *ouçoul*. — Éléments de la géométrie, اصول هندسه *ouçouli hendecè*. — Élément, chose à quoi une personne se plaît le plus, مدار ماده حیات *māddēi haīāt*, مدار حیات *medāri qavāmi haīāt*. — La guerre est son élément, حرب *harbu qytāl māddēi haīāti dur*.

ÉLÉMENTAIRE, adj. com., qui appartient à l'élément, عنصری *ounçourī*. — Qui contient les éléments, مباده اصولی متضمن *mebādi vu ouçoulii mutezammin*. — Parties élémentaires, اجزای اصلیه *edjzāi astiè*. — Qualités, کیفیات اصلیه *keīfiāti astiè*.

ÉLÉMI, s. m., صمغ لامي *samghy lāmi*, a.

ÉLÉPHANT, s. m., فيل *fil*, pl. افيال *efiāl*, a.

ÉLÉPHANTIASIS OU ÉLÉPHANTIASE, s. f., داء فيل مرضی *fił marazi*, داء الفيل *dē' ul-fil*, a.

ÉLÉVATION, s. f., exhaussement, ارتفاع *ir-tifā*, t.; ارتفاع القطب *ir-tifā' ul-qouthb*. — Constitution en dignité, grandeur, علو منزلت *oloulouq*, علو منزلت *qadr*, قدر *rif'at*, رفعة *'uluwvi menzilet*. — Grandeur d'âme, علو همت *'uluwvi himmet*. — d'esprit, شہامت عقل *chehāmeti 'aql*. — Lieu élevé, يوكسك *iuksk*

ier, دپه *tepe*. — Élévation de la voix, سسك يوكسك چيقيدهسي *secuñ iuksek tchyqmaci*, اعتلاء الصوت *'ytilā us-sawt*.

ÉLÈVE, s. com., شاگرد *chāguird*, p.-t.; تربيت کرده *terbiēt kerdè*.

ÉLEVÉ, e, adj., يوجه *iudjè*, يوكسلمش *iukselmich*, t.; مرتفع *refi*, رفيع *murtefi*, a.

ÉLEVER, v. a., lever en haut, يوقرو *qāldurmaq*, يوقرو *ioqaru qāldurmaq*, ترفيع *iudjèlemek*, t.; اقامت *terfi' it*, a.-t. — Bâtir, بنا *binā it*, ياپمق *iāpmaq*. — Élever un édifice, عمارت *iāpou iāpmaq*, اقامت *'imāret it*. — Dresser, دكمك *dikmek*, قورمق *qourmaq*. — Ériger, اقامت *nasb it*. — Établir, اقامت *iqāmet it*. — Élever la voix, سسي *secy iukseltmek*, چيقارمق *tchiqārmaq*. — une perpendiculaire, بر خط عمودی اقامت *bir khathy 'amoudi iqāmet it*. — Nourrir, تربيه *beslemek*, تربيه *terbiè it*. — Donner de l'éducation, تعليم *eugretmek*, اوكرتمك *ta'lim it*, a.-t. — Faire naître, exciter, قوپرمق *qoparmaq*, س'Élever, v. réfl., survenir, قوپدق *qopmaq*, بردن بره ظهور *qālqmaq*, قالقمق *birden birè zouhour it*. — Il s'éleva un bruit, بر کورلدي قوپدی *bir gueuruly qoptu*. — de terre, la vapeur, etc., يوقارويه اغوب *ioqāruie aghoup tchyqmaq*, چيقمق *ioqary tchiqmaq*.

اغمق *aghmaq*, صعود *sou'oud it*, t. — en dignité ou de toute autre manière, يوجدلنمك *iudjèlenmek*, قدر وارتفاع *buümek* بيوتمك *buümek* قدر وارتفاع *qadru irtifā' Boulmaq*. — contre quelqu'un, se déclarer contre lui, — بر كمسنه نك عليهنه قالقمق — قيام *bir kimesnènuñ 'alèihinë qālq-maq, qyām it*. — En parlant de la peau, شيشمك *qabārmaq*, شيشمك *chichmek*. Voy. S'ENORGUEILLIR.

ÉLEVURE, s. f., قبارجق *qabār-djiq*, t. Voy. PUSTULE.

ÉLIDER, v. a., كيدرتمك *guđer-mek*, t.; حذف *takhsif*, حذف *hazf it*, a.-t. — S'Éluder, v. pr., كيدرلتمك *guđerilmek*, حذف *hazf olounmaq*.

ÉLIE, nom pr., خضر *khyzr*, t.; ايلياس *iliās*, a.

ÉLIGIBILITÉ, s. f., سچلمكه كركلك *setchilmekè guereklik*, انتخاب *intikhāb olounmaq* اولنمق استحقاقى *istihqāqy*, a.-t.

ÉLIGIBLE, adj. com., سچلمكه *setchilmekè guereklu*, t.; كركلو *intikhābi mous-tahaqq*, a.-t.

ÉLIMINATION, s. f., اشنمه *achin-ma*, t.

ÉLIMER (S'), v. pr., اشنمق *achinmaq*; اسكيمك *eskimek*, t.

ÉLINGUE, s. m., بوك فالدره جق *iuk qālduradjaq orghān*, t.

ÉLIRE, v. a., سچمك *setchmek*, اورندلتمك *eurundilèmek*, t.; انتخاب *intikhāb it*, a.-t.

ÉLISION, s. f., حذف *hazf*, حذف حرف *hazf harf*, a.

ÉLITE, s. f., — هر جنسك ايرسى *her djinçun eüüci, guzidèci*, سچمه *setchmè*, t.; نخبة *noukhet*, نقاوة *naqāvet*, a. — Troupe d'élite, عسكرك كزيلسى *'askeruñ guzidèci*, منتخب عسكر *mountekhab 'asker*.

ÉLIXIR, s. m., اكسير *iksir*, a.

ELLE, pr. fém., اول *ol*, او *o*, بو قرى *bou qary*.

ELLÉBORE, s. m., بوينز *boïnouz oti*, t.; خربق *kharbaq*, a. — blanc, قار چچكى *qār tchitchegui*, خربق ابيض *kharbaqy abiaz*. — noir, خربق اسود *kharbaqy açuad*, قره جه اوت *qaradja ot*.

ELLÉBORINE, s. f., زموزة *zermouzet*, دمشقية *dimichqyè*, a.

ELLÉBORISME, s. m., خربق *kharbaq 'ylādji*, a.-t.

ELLIPSE, s. f., t. de géométrie, خط مستدير بيضاوتى *khatthy mustediri beizāvii*, a. — Suppression de mots, حذف كلمه *hazfi kelimè*, تقدير كلمة مقدرة *taqtiri kelimeti mouqadderet*, a.

ELLIPTIQUE, adj. com., كليات *kelimāti mouqadderèi mutezammin*, a.

ÉLOCUTION, s. f., سويلش *seuileich*, t.; تقرير *nouthq*, نطق *taqrir*.

ÉLOGE, s. m., اوکش *euguch*, اوكمه *eugmè*, t.; مدح *medh*, pl. a. وصفى محاسن *medāth*, مدايسح *vasfi mehācin*.

ÉLOIGNEMENT, s. m., action d'éloigner, ايراقلمه *irāqlyq*,

irāqlama, t.; تبعيد *teb'id*. — Distance, مسافه *meçāfe*, اوزاقلق *ouzāqlyq*, بعد *bu'ud*, a. — des temps, بعد زمان *b'udi ezmān*. — Absence, غيبت *ghāibet*. — Séparation, مفارقات *mufāraqat*, فراق *firāq*. — Aversion, گوكلسزلك *gueuñul-sizlik*, دتسنمه *oçouñlik*, اوصلكك *titsinmè*, t.; نفرت *nefret*, ابائت *ibā'ati thab'*, a.

ÉLOIGNÉ, E, adj., اوزاق *ouzāq*, ايراق *irāq*, t.; بعيد *ba'id*, a. — Pays éloignés, ممالك بعيد *memāliki ba'idè*.

ÉLOIGNER, V. a., écarter, ايرمق *aïрмаq*, اوزاق *irāqlamaq*, ايراقلمق *irāqlamaq*, ابعاد *ib'ād it*, a.-t.; اراق *irāq it*, t.; دور و بعيد *dour u b'aïd it*. — Retarder, اكلندرمك *eklndurmek*, t.; تعويق - تاخير *ta'vîq, tâkhyr it*. — Aliéner les cœurs, اوزاتمق *tenfîri-gouloub it*. — Tirer en longueur, اوزاتمق *ouzātmaq*, اوزاغه *ouzāgha sālmaq*, تاخير *tekhîr it*, a.-t. — S'Éloigner, v. refl., اراقلمق *irāqlanmaq*, ايراقلشمق *irāqlachmaq*. — Se retirer, چكلمك *tchekilmek*, گرو چكلمك *guïru tchekilmek*. — S'absenter, غايب او *ghāïb ol*. — S'éloigner des autres, ايرلمق *aïrilmāq*.

ÉLONGATION, s. f., بينونست *beïnounet us-seïāreteïn*, a.

ÉLOQUEMENT, adv., فصاحتله *façāhatilè*, بلاغت *belāghati kelām ilè*, a.-t.

ÉLOQUENCE, s. f., فصاحت *façāhat*, بلاغت *belāghat*, ا.؛ كلامك *kelām*

دلبازی *kelāmuñ edāci*, a.-t.; *dilbāzi*, p.

ÉLOQUENT, E, adj., فصیح *façih*, بليغ *façih ul-kelām*, سوز *balygh*, a.; دلباز *dilbāz*, p.; اوستدهسى *seuz oustaci*, t. — S'exprimer en termes éloquents, الفاظ *elfāzi belygha ilè ifādè merām it*.

ÉLU, E, s., choisi, سچلمش *setchilmich*, t.; مختار *moukhtār*, a. — Prédestiné à la vie éternelle, اهل جنت *ehli djennet*, مكان جنت *mekiān*, مصطفی *mousthafa*. (Ce dernier s'applique particulièrement au prophète Mahomet.) — Fortuné, سعيد *sa'id*.

ÉLUCIDATION, s. f. Voy. ÉCLAIRCISSEMENT.

ÉLUCUBRATION, s. f., سعی بليغ *saïi balygh ilè inchā olounmich teelîf*, a.-t.

ÉLUDER, v. a., صاپتمق *sāpytmaq*, چكلمك *savmaq*, صومق *tchekilmek*, قاچنمق *qātchinmaq*, t.; تجنب *tedjennub it*, a.-t.

ÉLYSÉE, s. m., پت پرستلك *pout perestlik djenneti*, a.-t.

ÉMAIL, s. m., pl. ÉMAUX, مينما *mînā*, p.-t.; صواد *savāt*. — Peindre en —, مينما صواد سورمك *savād surmek*. — Portrait en —, مينما كاری تصوير, *minā kiāri tasvîr*. — L'émail des fleurs, چچكلرك الاجدلعى *tchitchekleruñ alādjalgyhy*.

ÉMAILLÉ, E, adj., مينالو *mînālu*, مينما ياپد رلمش *savātlu*, صوتالو; p.-t.

minā iāpturilmich, t.; میناکاری
minā kiāri.

ÉMAILLER, v. a., مینالماق *minā-lamaq*, مینا *minā it*, p.-t.; صواد مینا ایله *savāt surmek*, مینا ایشتنک *minā ilē ichletmek*, t.

ÉMAILLEUR, s. m., میناجی *minā-dji*, p.-t.

ÉMAILLURE, s. f., مینا ایشی *minā ichi*, t.; میناکاری *minā kiāri*, p.-t. — Art de l'émailleur, میناچیلک *minādjilik*.

ÉMANATION, s. f., chose qui émane, زهش *tchyqma*, سزש *sizych*, زهش *zehich*. — Émanations des corps, اجسامدن صعود ایدن ذرات *edj-sāmden sou'oud iden zerrāt*. — des fleurs, روایح شکوفه *revāhi chukioufē*.

— aqueuse, رشحه *rechhat*, pl. رشحات *rechhāt*. — d'un ordre, صدور *soudour*. — d'un firman ou ordre écrit du sultan, بر فرمان دوری *bir fermāni humāiounuñ soudouri*.

ÉMANCIPATION, s. f., acte par lequel on est émancipé, پدرک حکم و ضبطندن آزاد ایدن اذن شرعی *pederuñ hukm u zabthinden azād iden izni cher'y*, t.

ÉMANCIPER, v. a., mettre hors de tutelle, پدرک حکم و ضبطندن آزاد ای - چیقارماق *pederuñ hukmu zabthinden azād it, tchyqārmaq*, یتشامش چوغنی کندو باشنه بوشلامق *ietichmemich tchodjoughy guendu bāchina bochlāmaq*, ا ایهال *ihāl it*. — Affranchir, آزادلماق *azādlamaq*. — Émancipé, باشقه چتمش *bāchqa tchyqmich*,

ازادلو *azādlu*. — S'émanciper, sortir du devoir, des bienséances, حددینی اشوری *haddini tedjāvuz it*, تجاوزا ترک ادب ا *āchuru vārmaq*, ارمرق *terki edeb it*.

ÉMANER, v. n., sortir, découler de, اقمق *tchyqmaq*, اقمق *aqmaq*. — En parlant d'un ordre, d'un firman, صادر او *sādir ol*, a.-t.; بولمق *soudour it, boulmaq*. — S'exhaler par transpiration, سیزوب چیقماق *syzup tchyqmaq*, ترشح *terechchouh it*. — Les influences qui émanent des planètes, سیاراتدن صدور ایدن تاثیرات *seīiārāttēn soudour iden teecīrāt*. Voy. PROVENIR.

ÉMARGEMENT, s. m., در کنار ایله *der kenār eilemē*, p.-t.

ÉMARGER, v. a., در کنار *der kenār it*, چیقارماق *kenārē tchyqārmaq*, p.-t.

EMBABOUINER, v. a., طلو سوز *thalu seuz ilē aldātmaq*, t.

EMBAILLONNER, v. a., اغزنه کلچه اورمق *aghzina keleptchē ourmaq*, t.

EMBALLAGE, s. m., دنک باغلیه *denk bāghlama*, t.

EMBALLER, v. a., دنکلیک *denklemek*, دنک باغلیق *denk bāghlamaq*, دنک *denk it*.

EMBALLEUR, s. m., دنک باغلیجی *denk bāghlāidji*, t.

EMBARCATION, s. f., کوچک *kutchudjik guemi*, کیمجک *guemidjik*, قایق *qāiq*, t.

EMBARDER (S'), v. pron., کمی

گناردن ایرلمق *guemi ilè ke-nârden airilmaq, t.*

EMBARGO, s. m., لیانک کینک *limandè gueminuñ aly-qonmaci, t.*; سفینه توقیف *tevqifi sefinè.* — Mettre un — دومنی *dumenini alup guemü alyqomaq,* توقیف سفینه *tevqifi sefinè it.*

EMBARQUEMENT, s. m., d'une personne sur un navire, کمی به بنمه *guemüè binmè,* سفینه ازکاب *seftnèè irkiab.* — d'une chose, کمی به کچی *guemüè ükletmè, t.*; تحمیل سفینه *tahmîli sefinè.*

EMBARQUER, v. a., quelqu'un dans une barque, un navire, کمی به *guemüè bindurmek.* — des objets, des marchandises, کمی به *guemüè qomaq, ükletmek.* — des troupes, عسکری *'askeri sefinèè vaz'u irkiab it.* — S'embarquer sur un navire, — کمیه کیرمک *guemüè guïrmek, binmek.* — Au fig., engager dans une affaire, سوق *sevq it,* اوغراتمق *oughrätmaq.* — On m'a embarqué dans une mauvaise affaire, بنی فنا برایشه سوردیلر *beni fenâ bir ichè surduler.* — S'embarquer dans une affaire, برایشه *bir ichè qarichmaq, guïrichmek,* کندیوی سورمک *guenduüi surmek.*

EMBARRAS, s. m., empêchement, طومتق *thoutmaq,* پچارز *patchâriz,* مزاجه *tchapârizlyq, t.*; مزاجه *muzâhamet, mou'teriz, a.* —

Trouble, تعرض *tea'rrouz.* — Peine, ثقلت *siqlet,* بلا *belâ.* — de rue, foule, غلبه لقی *ghalabalyq.* — Souci, غائله *ghâilè, pl. غوائل ghavâil.* — Embarras de voitures, — هندولرک *hinhovleruñ, arabalaruñ muzâhemèci.* — Confusion, قارشلق *qarichyqlyq.* — Perplexité, دغدغه خاطر *dagh-daghâi khâthyr.*

EMBARRASSANT, e, adj., صیقندی *syqnty virîdji, t.*; وبریچی *bâdii syqlet.* — En parlant des personnes, صیقندی ورر *syqnty virur.*

EMBARRASÉ, e, adj., empêché, مانع *men' olounmich,* اولمش *mâni' olmich, a.-t.*; طوتقن *thoutqoun.* — J'ai la tête embarrassée, باشنده ثقلت واردر *bâchumde syqlet vârdur.*

EMBARRASSER, v. a., gêner, ثقلت *syqlet vïrmek.* — Causer de l'embarras, چپارزلق *muzâhamet, tchapâryzlyq vïrmek.* — Gêner les mouvements, حرکتدن ایقومق *hareketten aly-qomaq.* — une affaire, چپراشکک *tchaprâchiklik gueturmek.* — quelqu'un, le troubler, شاشورمق *châchurmaq.* — Le mettre en peine, دغدغه خاطر کتورمک *dagh-daghâi khâthyr gueturmek.* — les chemins, یولی سدا — قپاتمق *ioli sedd it, qapâtmaq, a.-t.* — S'embarrasser, se mêler, قرشمق *qarichmaq.* — Se troubler, شاشمق *châchurmaq.* — Se tourmenter, نلاشی *te-*

lāchi it, قسآوت چکمک *qaçavet*
tehekmek. — S'accrocher, الشمک
ilichmek. — Se soucier, قیرمق
qairmaq. — Il ne s'embarrasse de
 هیچ بر شیدن فیرماز — جانی
 صیقلمز *hitch bir cheiden qairmaz*,
djani syqılmaz.

EMBATER, v. a., سمرلمک *semer-*
lemek, سمر اورمق *semer ourmaq*, t.

EMBATTAGE, s. m., تکرلکه دمر
tekerleguè demir qaplama, t.

EMBATTES, s. m. pl., vents réglés
 sur la Méditerranée, اعباد روزکارلری
embād rouzguārleri, t.

EMBATTRE, v. a., تکرلکه دمر
 قاپلمق *tekerleguè demir qapla-*
maq, t.

EMBAUCHER, v. a., des troupes,
 کز لوجه عسکر دوشرمک — جمع ا
guizladjè asker devchirmek, *djem it*.
 — des ouvriers, املهی الهق
amelèi almaq, t.

EMBAUCHEUR, s. m., عملوی بی
 املهی الیجی — طو تیجی
thoutoudjou, t.

EMBAUMEMENT, s. m., قوقولو
 یاغلا سورمه *qoqoulu tāghlar surmè*,
 t.; تحنيط *tahnith*, *hynā-*
tha, a.

EMBAUMER, v. a., un corps, قوقولو
 یاغلا ایله یاغلتیق *qoqoulu tāghlar*
ilè tāghlatmaq, t.; تحنيط *tahnit*
it, a.-t.; مپتک جسدینی قوخولو
 نسنه ایله طولدرمق *meitūn iljece-*
dini qoukhoulou nesnè ilè dholdour-
maq, ا تحنيط میت *tahnithi meit it*.
 — Parfumer, قوقولتمق *qoqoulat-*
maq, ایو قوقو نفع ا *ta'athir it*, ا

eü qouqou nefh it. — Embaumé, e,
 معطر *qoqoulu*, *mou' atthar*, a.

EMBÉGUINER, v. a., بورنمک
bourunmek, باش باغلمق *bāch*
bāghlamaq, t.

EMBELLIR, v. a., rendre beau,
 کوزل گوزل *guzel it*, کوزلندرمک *gu-*
zellendürmek, کوزلتنمک *guzellet-*
mek. — Orner, زینتمک *zinetle-*
mek, بزه مک *bezemek*. — une mai-
 son, خانہی تزین ا *khānèi te-*
zīn it. — Devenir beau, s'embellir,
 کوزللمک *guzellenmek*, کوزللمک
 پیدا *guzellik peidā it*.

EMBELLISSEMENT, s. m., action
 d'embellir, بزه پیش *bezemè*,
 بزهیح, t.; تزین *tezīn*, a. — La
 chose qui fait l'embellissement, بزک
bezek, زینت *zīnet*.

EMBESOGNÉ, e, adj., ایشی اولان,
 مشغول *mechghoul*, a.

EMBLAVER, v. a., بغدای اکمک
boghdāi ekmek, t. — Terre embla-
 vée, بغدای اکمش یر *boghdāi*
ekilmich ier.

EMBLAVURE, s. f., بغدای
 تارلاسی *boghdāi tārlāci*, t.

EMBLÉE(D'), s. f., tout d'un coup,
 بر اوگردن *birden birè*,
 دفعه *defaten*,
 حله اولیده *hamlèi ouladè*.

EMBLÉMATIQUE, adj., صورت
 مائله به متعلق *soureti mumācilèè*
mutè allyq, a.-t.

EMBLÈME, s. m., علامت *'alāmet*,
 صورت مائله *soureti mumācilèè*,
 تمثيل *temsil*, a.

EMBOITEMENT, s. m., کمکرت

چانشی *guemikleruñ tchätichi*,
قاشماقلىق *qachmaqliq*.

EMBOIRE (S'), v. n. Voy. S'IM-
BIBER.

EMBOISER, v. a., يىتقندىرق قوفى
ياىتاقلاناراق *qofa gue-
turmek*, t.

EMBOÏTER, v. a., چانئشدرمق
tchätichturmaq, صوقشدرمق
soqouchturmaq. Voy. ENCHASSER. —
S'emboïter, برى بربىنك ايچنه
*biri birinuñ içhinè ier-
lechmek*, صوقشمق
soqouchmaq, كيرشمك
guirichmek. Voy. S'EN-
CHASSER.

EMBOÏTURE, s. f., چانئشه
tchätichma, كيرش يري
guirich ieri, اى يري
añ ieri, t.

EMBOLISME, s. m., كبيس *kebis*, a.

EMBOLISMIQUE, adj. com., كبيسى
kebici, a.

EMBONPOINT, s. m., سمىزلك
semizlik, ات طولغونلىغى
*et dhol-
ghounlyghy*, t.; شحم *chahm*.

EMBORDURER, v. a., كىنار چوبىرمك
kenär tchevirmek, پرواز چىكمك
pervaz tchekmek, t.

EMBOUCHER, v. a., un instrument
à vent, اغزه المىق *aghzè almaq*,
دودكى اغزه قومق
*dudugui aghzina
qomaq*. — un cheval, lui mettre le
mors, اتك اغزه كم اويدرمق
ätuñ aghzina guiem ouïdurmaq. —
quelqu'un, l'instruire, اوكرتمك
eugretmek, سوز اوكرتمك
*seuz eu-
gretmek*. — Mal embouché, imper-
tinent en paroles, اغزى پيس
aghzi pīs. — S'Emboucher, v. pr., en
parlant d'une rivière, دوكمك

kulmek, او منصب *muneabb ol*.

EMBOUCHOIR OU EMBAUCHOIR,
s. m., bout d'une trompette, زورنا
zournā māçourèci. —
Instrument pour élargir les bottes,
چيزمه قالىبى
tchizmè qālybi, t.

EMBOUCHURE, s. f., d'un fleuve,
d'une rivière, بوغاز
boghāz. — d'un
instrument, اغزى
aghz, دودك اغزى
duduk aghzi. — d'un canon, طوب
thop aghzi. — Partie d'un
mors de cheval, كمك اوجى
guiem thomāghy, كم طماغى
guiem thomāghy.

EMBOUQUER, v. a., بوغازه كيرمك
boghāzè guirmek, t.

EMBOURBER, v. a., چاموره
tchāmoura batturmaq. —
بتاقلغه *batmaq*, بندرمق
batmaq, دوشمك
batāqlygha duchmek. —
Au fig., embourber quelqu'un, l'en-
gager dans une mauvaise affaire,
چاموره صومق
tchāmoura soqmaq,
بر مردار ايشه بولاشدرمق - دوشرمك
bir mourdār ichè boulāchturmaq,
duchurmek. — S'Embourber dans
une mauvaise affaire, بر ملىوئ
bir mullevvis maslahatuñ içhinè duchmek.

EMBOURRER, v. a., قىيق
qytyq dholdurmaq, طولدرمق

EMBOURSER, v. a., كيسه يه -
كيسه يه قومق
kicèè, sourrèè qomaq,
كيسه لمك
kicèlemek, t.

EMBRASEMENT, s. m., يانغىن
iānghin, بيوك يانغىن
*būiuk iān-
ghyn*, t.; حريق
haryq, حريق
haryqi 'azym. — Au fig.,
انش فتنه

اختلال *atechi fitnè vu ykhtilâl.*

EMBRASER, v. a., mettre en feu, au propre et au fig., *ياقماق iāqmaq*, *آتشه وپرمک iāndurmaq*, *ياندرمىق atechè vîrmek.* — Enflammer, *آتشی گويندرمىک gueüündurmek*, *آتشي توتوشترمق atechi thoutouchturmaq*, *توتوشترمق thoutouchturmaq*, t.; *يحرارق بالئارا yhrâq bin-nâr it.* — S'Embrâser, *يائىق iānmaq*, *يائىق اتشلمک atechlenmek*, *گوينمک thoutouchmaq*, *گوينمک gueüünmek*, محترق - محترق او *mahrouq, muhteryq ol*, a.-t. — Embrâsé, e, *توتوشمش thoutouchmich*, محترق يائىش *iānmich*, محترق *mouhteryq.*

EMBRASSADE, s. f. fam., قوجقلمه *godjaqlama*, قوجقلايش *godjaqlâich*, *قوجش qodjich*, t.; *معانقه mou'ānaqa*, a.; *در اغوشلىق der aghouchlyq*, p.

EMBRASSEMENT, s. m., action d'embrasser, voyez EMBRASSADE. — Au pl., conjonction de l'homme et de la femme, *جماع djimâ*, *قربان qourbân.*

EMBRASSER, v. a., serrer avec les bras, *قوجاقلمق - قوجاقلمق qoudjaqlamaq*, *قوجاغه صارمق qoudjâghâ sârmâq*, t.; *معانقه mou'ānaqa it*, a.-t.; *در اغوش der aghouch it*, p. — les genoux, *اياغنه صارلمق aiâghyna sârylmaq.* — Ceindre, environner, *قوشاتمق qouchâtmaq*, *قاپلامق qaplâmaq*, *صارمق sârmâq.* — Contenir, renfermer, *ايچنه المق itchinè almaq*, - *شمول - شمول ihâta, chumoul, ichtimâl it*, *موشتمل muchtemil ol.* — En-

treprendre une affaire, s'en charger, *در عهدك ا iltizâm it*, *بر كونه bir kimesnèi istishâb it.* — une profession, *بر كونه bir kimesnèi istishâb it.* — la défense d'une personne, *بر كيمسندى استصحاب bir kimesnèi istishâb it.* — S'Embrasser, v. réfl., *قوجشمق goudjouchmaq*, t.; *تعايق te'ānouq it*, *برى biri birlerilè mou'ānaqa it*, a.-t.

EMBRASURE, s. f., de fenêtre, *پندجيره برى pendjèrè ieri.* — Ouverture pour le canon, *مازغال دلکى mâzghâl deligui*, t.

EMBRÉNER, v. a., *مردارلمق mourdârlamaq*, *پوخلمق poukhlamaq*, *بوقلماق boqlamaq*, t.

EMBROCATION, s. f., *علاجو صو ylâdjlu sou ilè soulama*, t.; *نطيل nathyl*, a.

EMBROCHER, v. a., *صپلامق saplâmaq*, *شيشه صاپلمق chichè sâplamaq*, t.

EMBROUILLEMENT, s. m., *قارشقلىق qarichlyq*, t.; *اختلاط ykhtilâth.* Voy. CONFUSION.

EMBROUILLER, v. a., *قارشرتمق qarichturmaq*, *قارش مورش qarich mourich it*, t.; *تشويش techvîch it*, *اختلاط ykhtilâth it*, a.-t. — S'Embrouiller, v. réfl., se mêler, *مختلط qarichmaq*, *مختلط او moukhtelîth ol.* — Se troubler, *تشويشلنمک techvîchlenmek*, *چاشمق châchmaq*, t. — Embrouillé, *قارشق qarichyq.*

EMBRUINÉ, e, adj., *قراغوياقمش qyrâghou iāqmich.*

EMBRUMÉ, f, adj., طومانلو *dhoumānlu*, t. Voy. NUAGEUX.

EMBRUNIR, v. a., قرارتمق *qarārtmaq*, قرامتق بوزرنکنک بویامق *qarārtmaq bouz renguindè boīāmaq*, t.

EMBRYOLOGIE, s. f., بحث عن الجنين *bahs 'an el-djenīn*, a.

EMBRYOTOMIE, s. f., تشریح الجنين *techrīh ul-djenīn*, a.

EMBRYON, s. m., جنين *djenīn*. Voy. FOETUS.

EMBRYULKIE, s. f., جذب الجنين *djezb ul-djenīn 'an bathn elmeriet*, a.

EMBUCHÉ, s. f., حيله *hīlè*, ط-وزاق *dhouzāq*, *dholāb*, ت.; حيله دوزاغي *kemīn*, p.; حيله دوسيه *hylè douzāghy*. — Intrigue, *decicè*. — Dresser des embûches, *decicè*. — Dresser des embûches, ترتيب مکر و حيله *tertībi mekr u hīlè it*.

EMBUSCADE, s. f., پوسی - پوصو *pouçou*, t.; کمین *kemīn*. — Dresser une — پوصو قورمق *pouçou gourmaq*. — Donner dans une — پوصوبه اوغرامق - دوشمک *pouçouë oghrāmaq, duchmek*. — Éviter une — ترتيب اولنان کمینکاهی *tertīb olounān kemīnguiāhi sāvouchturmaq*. — Sortir d'embuscade, پوصودن چیمق *pouçoudan tchyqmaq*. — Se mettre, se tenir en embuscade, voy. S'EMBUSQUER.

EMBUSQUER (S'), v. réfl., se mettre en embuscade, پوصوبه کیرمک *pouçouë guīrmek*, پوصولمق *pouçoulanmaq*, t.; کمینک او *kemīndè ol*, p.-t.

ÉMENDER, v. a., اصلاح *islāh it*, a.-t.

ÉMERAUDE, s. f., زمرد *zumurrud*, vulg. زمرد *zumrud*, a.-p. — brute, خام زمرد *khām zumrūd*. — qui a des taches, طومانلو زمرد *be-neklu, dhoumānlu zumrud*.

ÉMERGENT, adj. m., les rayons émergents, اشعه نافیذة من کبد فلان *ach'iaī nāfizat min kebd felān*, a.

ÉMÉRI, s. m., سنپاره *sonpāra*, t.; سنپاده *sumbādedj*, a.; سنپاده *sumpādè*, p.

ÉMÉRILLON, s. m., بویمل قوشی *boīmel qouchi*, دلوجه طوغان *dilūdjè doghān*, اسپری طوغان *ispiri dhoghān*, t.

ÉMÉRITE, adj. m., او توراق *otou-rāq*, t.; متقاعد *emektār*, p.; متقاعد *muteqā'id*, a.

ÉMERSION, s. f., سیاره نکک *seīārènuñ ibidāi* ابتدای ظهوری *zouhourī*, سیاره نکک اوجی اچیلوب *seīārènuñ oudji ātchilup gueurunmèci*, a.-t.

ÉMERVEILLÉ, adj., عجبانهش *'adjeblennich*, عجه قالمش *'adjebe qālmich*, حیران اولمش *haīrān ol-much*, a.-t.; متعجب *mute'ad-djib*, a.

ÉMERVEILLER, v. a. fam., s'emploie ordinairement au pass., عجبلمک *'adjebletmek*, حیرته برقمق *haīretè braqmaq*, a.-t.; شاورمق *chāchurmaq*. — S'Émerveiller, v. réfl., عجبلمک *'adjeblemek*, عجبانهش *'adjeblennich*, عجه قالمق *'adjebe qālmic*, تعجب ا *te'addjub it*, a.-t.

ÉMESSE, ancienne ville de Syrie, aujourd'hui Hems, *حمس hymś*.

ÉMÉTIQUE, adj. et s., طرطرمقى *thartharmaqi*, اماتیقو *emātiqo*.

ÉMÉTISER, v. a., purger avec de l'émétique, اماتیقو علاجی *emātiqo 'ylādji ičhurmek*. — Mêler avec de l'émétique, طرطرمقى علاجی *thartharmaqi 'ylādji ilē qāricturmaq*, t.

ÉMETTRE, v. a., میدانده قوم - اورنایه *meidānē qomāq*. — Produire, ظهوره کترمک - اظهار - عرض *izhār, arz it*, a. - t. — Mettre en circulation, رواج و بزمک *revādj vīrmek*, ترویج *tervōdj it*, a. - t.

ÉMÉTE, s. m., قوش بوقی *qouch boq*, t.

ÉMEUTE, s. f., خلقتک *khalquñ aiāqlanmāci*, اختلال *ikhtilāl*, ا. ; شورش او اختلال *chourich u ikhtilāl*.

ÉMIER, v. a., او فلقمق *oufaqlamaq*, پارمق ایله *ouwātmaq*, او فلقمق *pārmāq ilē oghouchturmaq*.

ÉMIETTER, v. a., اتمکی او فلقمق *etmēgui ouwātmaq*, اتمکی او فلقمق *etmēgui oufāq oufāq dhoghramāq*, t. — Pain émiété, او فلقمق اتمک *oufānmtek etmek*.

ÉMIGRANT, E, adj., کوچ ایدجی *güeutch ididji*, ترک وطن - دیار *terki vathan, diār iden*, a. - t.; مهاجرین *mouhādjir*, pl. مهاجر *mouhādjirin*; اختیار دیار غربت

یدن *ikhtiyāri diāri ghoubet iden*.

ÉMIGRATION, s. f., کوچ *güeutch*, ترک وطن *güeutchmē*, t.; غربت *terki vathan*, اترخال *iriykāl*, *ghoubet*, a.

ÉMIGRÉ, E, adj., ترک وطن *terki vathan ididji*, a. - t.

ÉMIGRER, v. n., کوچمک *güeutchmek*, یوردی برامق *iördy brāqmaq*, بر دیاره باشن الوب کتمک *bir diārē bāchin alup güetmek*, جلا *terki diār it*, اختیار دیار غربت *ikhtiyāri diāri ghoubet it*, هجرت *hidjret it*. — Faire émigrer, کوچورمک *güeutchürmek*.

ÉMINCER, v. a., دلم دلم کسمک *dilim dilim kesmek*, طوعرامق *dhoghramāq*, انی یوقهجه طوعرامق *eti toufaqdje dhoghramāq*, t.

ÉMINEMENT, adv., کمال مرتبه *kemāl mertebē*, a.; زیاده سیله *ziāde-çilē*, a. - t.

ÉMINENCE, s. f., petite hauteur, یوکسک *tepe*, دپه جک *tepedjik*, محل مرتفع *mahalli murtef'y*. — Titre des cardinaux, فضیلتلو *faziletlu*.

ÉMINENT, E, adj., élevé, یوکسک *iüksek*, رفیع *iudje*, t.; فایق *refsi*, عالی *'ali*, a. — Excellent, ممتاز *mumtāz*, *fāiq*, اشرف *echref*. — Des qualités éminentes, خصائل *khaçāili fāiqa*. — A un degré éminent, درجه علیاده *deredjei ouliādē*. — Imminent, یقین *iaqin*, قریب الظهور *muchrif*, وقوی یقین *vuqou'i iaqyn*.

ÉMINENTISSIME, adj., titre, اولو اولو فضيلتلى olou fazyltlu.

ÉMIR, s. m., descendant de Mahomet, prince, امير emir, pl. a. امرا امرا umèrà.

ÉMISSAIRE, s. m., envoyé secret, ماموريت خاقيه ايله كوندرلمش meemourièti khâfiè ilè gueünderilmich, خافى مبعوث خافى mebu'ouci khâfi.

— Explorateur, گوزيجى gueuzidji, — mustakhibir, a. Voy. ESPION.

ÉMISSION, s. f., چيقمه tchyqma.

+ Action d'émettre, اخراج ikhrâdj, — Envoi, تبادل tebâdur. — Envoi, ارسال irsâl.

— de l'urine, سدك sidik deukulmeci. — du sperme, نطفه نطفه نطفه nouthfenü deukulmeci, انزال العنى inzâl elmenè.

EMMAGASINER, v. a., مخزنه قومق makhzènè qomaq, a.-t.

EMMAIGRIR, v. a., ارقلتمق aryqlatmaq. — v. n., ارقلتمق aryqlanmaq, t. Voy. AMAIGRIR.

EMMAILLOTTER, v. a., قونداقلىق qoundâqlamaq, باغرداغه باغلمق bâghyrdâgha bâghlamaq, t.

EMMANCHEMENT, s. m. V. JOIN-TURE.

EMMANCHER, v. a., صاب قومق - ساپ قومق sâp qomaq, guetchurmek.

— Ajuster, اويدرمق ouïdurmaq.

— Passer les bras dans les manches, بکه کچورمک qolou iènè guetchurmek. — S'Emmancher, v. pr., اويدرلمق ouïdurilmaq.

— EMMANCHEUR, s. m., صاب

صاب sâp guetchuridji, t. — EMMANEQUINER, v. a., فدانلرى

فدانلرى fedânleri kiouferdèrè qoïmaq, t.

EMMARINÉ, É, adj., دكزه الشمس denîzè alichmich, t.

EMMARINER, v. a., سغينه يه كنجى sefinèè guemidji qoïmaq, گمى يه طايغه دوزمك guemüè thâife duzmek, t.

EMMÉNAGEMENT, s. m., او طاقمى ev thâqmini duzmè, يرلشدرمه yerlechturmè.

EMMÉNAGER (S'), v. pr., ranger ses meubles, اوک اوادانلغدى evüñ avādānlighini duzmek.

او طاقمى دوزمك ev thâqmini duzmek, او طاقمى صانون ev thâqmini sâ-

توون almaq, tedâruk it. — Emmé-

nagé, او طاقمى دوزلمش ev thâqmi düzulmich, او طاقمى ايله ev thâqmi ilè tedâruk-

lennich.

EMMÉNAGOGUES, s. m. pl., حيص haiz qāni gueturidji, t.; حاذيب الحيص djâzib ul-

haiz, a.

EMMENER, v. a., كوتورمك âlup gueturmek, كوتورمك gue-

turmek. — avec soi, برابر - بلكه berâber, bilè gueturmek,

معتنه استصحاب ma'itètinè istihâb it. — par force, زور ايله zor ilè gueturmek.

Emmené, e, برابر كوتورلمش berâber gueturulmich.

EMMENOTTER, v. a., بلكچه قومق bilektchè qomaq, دمنر طوقسه demir thoqa örmaq, t.

EMMELLER, v. a., enduire de

miel, **بال ايله سورمك** *bāl ilè surmek*. — Mettre du miel dans une liqueur, **بال قائمق** *bāl qāتماق, t.*; **با تاعسيل ا** *ta'cīl it, a.-t.* — Emmiellé, **بال قائلمش** *bāl qātilmich*, **باللنمش** *bāllanmich, t.*; **معسل** *mou'assel*. — Paroles emmiellées, **طائلو سوز** *thāتلو seuz.*

EMMITOUPLER, v. a., **كوركه** *kurkè burumek*, **كورك** *kurk ilè eurtmek, t.*

EMMORTAISER, v. a., **كرتكه** *kerteguè soqouchurmaq, t.*

EMMUSELER, v. a., **بورنصالق** *borounsālyq thāqmaq*, **بولار** *borounsālyq thāqmaq, t.*; **طاقمق** *taqmaq*, **اورمق** *ōurmāq, t.*; **طاقمق** *taqmaq*, **اسنك كچورمك** *esnek guetchurmek, t.*

ÉMOLLIENT, adj., **يومشاديچي** *īoumouchādīdji, t.*; **مليين** *mulei'in.*

— Remède —, **دواي ملين** *devāi mulei'in, a.*

ÉMOLUMENT, s. m., **گار** *kiār*, **قزنج** *qazandj, t.*; **منفعت** *menfa'at, pl.* **منافع** *menāfj'.* — Casuel d'une charge, **طهورات** *thairrāt*, **ايراد** *irād, a.*

ÉMONCTOIRE, s. m., ouverture du corps destiné à l'expulsion des humeurs, **گوده دليکري** *guedè delik-leri.* — Signifie aussi glande, voyez ce mot.

ÉMONDER, v. a., **اعاج** *aghādj boudāmaq*, **بودامق** *boudāmaq, t.*; **تشدیب ا** *téchzīb it, a.-t.* — Nettoyer les graines, **ايتلمق** *āitlamaq, t.*

ÉMONDES, s. f. pl., **اغاجدن**

داللا *aghādjden kecilmich dāllar*, **بودانتی** *boudānty, t.*

ÉMONDEUR, s. m., **بودايچي** *boudāidji, t.*

ÉMOTION, s. f., agitation dans les humeurs, dans l'âme, **كوكل** *gueuñul rāhatsyzigui*, **اضطراب** *boulānyqlyq*, **بولانقلق** *izthyrāb*, **اضطراب درون** *yzthyrābi deroun*, **هيجان بال** *heidjān bāl.* — douce, **رقت** *riq-qat*, **رقت قلب** *ryqqati qalb.* —

Témoigner de l'émotion, **اظهار** *izhāri yzthyrābi qalb it.* — Trouble, **ازغونلق** *azghounlyq, t.*; **فتنه** *fitnè.*

ÉMOTTER, v. a., **كيسك قيرمق** *kecek qyrmaq, t.*

ÉMOUCHER, v. a., **سككي قوغمق** *siñegui qoghmaq, t.*

ÉMOUCHET, s. m., **چاقير** *tchāqyr, t.*

ÉMOUCHOIR, s. m., **سكلك** *siñeklyk*, **يلپازه** *ielpāzè*, vulg. **يلپزه** *ielpeze, t.*

ÉMOUDRE, v. a., **چرخك بيلتمك** *tchārkhtè biletmek, bilemek, t.*; **بلمك** *bilèmek.*

ÉMOULEUR, s. m., **بيله بيچي** *bilèidji, t.*

ÉMOUSSER, v. a., **ؤتير** *ôte* la pointe ou le tranchant, **قلاغي** *qilāghy*, **قلاغيسني** *qilāghycini guidermek, ālmaq*, **كورلتهك** *kurletmek, kund it.* — legoût,

دادی المق *dādi ālmaq, guidermek, qā-machurmaq.* — les arbres, en ôter

la mousse, **اغاچلرک يوصندي**

چقمرق - اَلْمَقْ aghadjleruñ iö-counini äлмаq, tchiqarmaq. — S'Émousser, v. pr., کند او kund ol, قامشقم qāmachmaq. — Émoussé, کند kund.

ÉMOUVOIR, v. a., mettre en mouvement, agiter, تپرتمک tepretmek, t. — les humeurs, تحريك اخلاط ا tahriki akhlāthit. — la bile, صفرايى safrāii boulandurmaq. — la colère, عرق غضب ا tehüdjü 'yrqy ghazab it. — une sédition, فتنه قوپرمق fitnè qoparmaq, ايقات فتنه ا iqāzi fitnè it, hareketè gueturmek. — Causer de l'agitation dans l'âme, اضطراب ويرمک izthirāb vîrmek, تحريك عرق رقت ا tahriki 'yrqy ryqqat it. — de compassion, عرق مرجتني تحريك ا 'yrqy merhametini tahryk it. — S'Émouvoir, v. réfl., se troubler, تحريك اولنمق tahrik olounmaq, بورک دپرنمک iurek teprenmek, بولانمق boulānmaq. — En parlant de la bile, صفرایى حرکت ا safrāii hareket it. — S'agiter, حرکت کلپک hareketè guelmek.

EMPAILLER, v. a., garnir de paille, قوش یا samān dholdurmaq. — des oiseaux, etc., بشقه جانور پنوق و اجزا دیگر ایله qouch ia bachqa djānver panbouq ve edjāi diguer ilè dholdurmaq. — Envelopper de paille, صمان ایچنه صارمق samān itchinè sārmaq.

EMPAILLEUR, s. m., صمان

طولدرمیجی samān dholduroudji, t.

EMPALEMENT, s. m., قازقلمق قازقلماق qāzyqlamaqlyq, قازقلمه qāzyqlama, t.

EMPALER, v. a., قازقلمق qāzyqlamāq, قازغه اورمق qazygha ourmaq, t.

EMPAN, s. m., قارش - قارش qārich, t.; شبر chibr, a.

EMPANACHER, v. a., سورعوج نل سورعوج sorghoudj taqmaq, تل کچورمک tel guetchurmek, t.

EMPANNER, v. a., کمی بی اورچه گومی لابیانه طوردرمق guemüi ortcha alābānda dhourdurmaq, t.

EMPAQUETER, v. a., بوغچه لبق بوغچه ابچنه boghtchialamaq, بوغچه ایچینه boghtcha itchinè qoïup bāghlamaq, t.; سپشدرمک sepichturmek, t. — S'Empaqueter, v. réfl., بورنمک burunmek, t. — Se presser dans une voiture les uns contre les autres, استغلنمک isti-stenmek, او استقی istif ol.

EMPARER (S'), v. pr., اَلْمَقْ äлмаq, طوتومق thoutmaq, t.; ضبط ا zabth it, کندوبه چکمک guendüic tchekmek, او مستولی mustevli ol.

EMPATEMENT, s. m., état de ce qui est empâté, جور یوغورمه سی khamour ioughourmaci, یلمشکلک ielmecheklik, t.; تخمیر takhmîr. — de la langue, یلمشکلکی diluñ ielmechekligui. — L'épaisseur de maçonnerie qui forme le pied d'un mur, دیوارک ایاغی - دیببی divāruñ aāghy, dibi.

EMPATER, v. a., remplir de pâte, خچور ایله طولدرمق khamour ilè

dholdourmaq, خور يدرمک *kha-mour iedurmek*.

EMPAUMER, v. a., قاپمق *qāp-maq*, اوچله طونمق *avoudjlè thout-maq*, اوجه ألمق *avoudjè âlmaq*. —

Recevoir une balle avec la raquette, طوبی چوکانک ایچنه ألمق *tho-pou ichokianuñ itchinè âlmaq*. — Se rendre maître d'une personne ou d'une chose, قبهه تصرفه کتورمک *qabzèi teçarrufè gueturmek*.

EMPÊCHEMENT, s. m., توتوق *tou-touq*, t.; مانع *mani'*, pl. موانع *me-vāny'*; منع *men'*, ممانعت *mumā-neat*, a.

EMPÊCHER, v. a., منع *men' it*, قوممق *qomamaq*, او مانع *mani' ol*, a.-t.; ممانعت *mumānè'at it*. —

S'Empêcher, v. réfl., se retenir, گندی کندینی ضبط ا *guendi guendini zabth it*, صاقنمق *sāqynmaq*.

— Être empêché, منع اولنمق *men' olounmaq*, ایشدن قالمق *ichden qâlmaq*, کیرو طورمق *gürü dhourmaq*. — Empêché, e, منع اولنمش *men' olounmich*, مهنوع *meninou'*.

EMPEIGNE, s. f., پاپوج اوستی *pāpoudj ustü*, iuzu, t.

EMPENNELLE, s. f., کوچک کمی *kutchuk guemi demiri*, t.

EMPENNER, v. a., توی ایله *teu'i ilè donātmaq*. — une flèche, اوقه یلک *oqa zelek guetchurmek*, t.

EMPEREUR, s. m., ottoman, پادشاه *pādichah*, شاه *chāh*. — Souverain en Europe, ایمپراطور *imperāthor*. Les Turcs et les puissances de Barbarie donnent également au roi de France

et aux empereurs de Russie et d'Austriche les titres de *padichah* et d'*imperator*.

EMPESAGE, s. m., نشاسته لمه *nichāstalama*, t.

EMPESER, v. a., mettre de l'em-pois, نشاسته لوق *nichāstalamaq*, نشاسته ده *ahārlemek*, سورمه ک *nichāstada surmek*, نشاسته یه باتدرمق *nichāstaia bāt-turmaq*, t. — une voile, یلکن *ielken bezini islāt-maq*.

EMPESÉ, e, adj., نشاسته ده *nichāstada surulmüch*. Voy. GUINDER.

EMPESEUR, s. m., اهارچی *ahār-dji*, t.

EMPESTÉ, e, adj., frappé de la peste, بيمورچق *ioumourçyqlu*, بولاشق *thā'oulanmich*, بولاشق *boulāchyq*. — Infecté, قوقمش *qoq-mich*, چورت *thuruk*.

EMPESTER, v. a., infecter de la peste, بيمورچعه اولاشترمق *ioumour-djagha oulächturnaq*. — Prendre la peste, بيمورچق چيرمق *ioumour-djaq tchiqarmaq*. — Communiquer une odeur infecte, فنا قوقمق *fenü qoqmaq*, t.

EMPÊTRER, v. a., lier la jambe, اياغي باغلمق *aiāghy bāghlmaq*. — Embarrasser. Voy. ce mot. —

S'Empêtrer, v. pr., ايلشمک *ilich-mek*. — En parlant d'un cheval, طوارک اياغي عربده ايبند ايلشمک *dhavāruñ aiāghy 'araba ipinè ilich-mek*. Voy. S'EMBARRASSER. — Se mêler, قيرشمق *qarychmaq*.

EMPETRUM, s. m., plante, اثل العذبة *ecel el-'azbet*, a.

EMPHASE, s. f., سوز کسکینلکی *seuz keskinligui*, آورد چتلا تمسه *âvourd tchatlâtma*, سوز ابد لکی *seuz ebeligui*, ت.؛ تنخیم *tefkhîm*, تطیب *tethnîb*. — Parler avec —, طهطراق *thamtharâq* الفاظ ایله تکلم ایله *tekellum it*.

EMPHATIQUE, adj. com., طنطرائی *thamtharâni*, طهطراقلی *thamtharâqlı*, ت. — Discours —, کلام *kelâmi* طهطراق امیز *âmiz*.

EMPHATIQUEMENT, adj., طهطراق *thamtharâq* الفاظ ایله *ilê*, ا. - t.; بالتطنیب *bit-tethnîb*, a.

EMPHRACTIQUE, adj., طبقادایجی *thyqâdîdji*, ت.; مسدد *muceddid*, a.

EMPHYSEME, s. m., کوده قبارمسی *gucuvdê qâbârmaci*, t.

EMPHYTÉOSE, s. f., چوق سنه *ichoq senê* اوله رق اجاره *olaraq idjârê*, ا. - t.; التزام بالزمانه *iltizâm bil-muzâmenet*, a.

EMPHYTÉOTE, s. m., چوق سنه *ichoq senê* اوله رق اجاره نیک صاحبی *olaraq idjârênuñ sâhibi*, t. - a.

EMPHYTÉOTIQUE, adj., چوق سنه *ichoq senê* اوله رق اجاره یه منسوب *olaraq idjârête mensoub*, a. - t.

EMPIÈME, s. m., اجتماع قیج ودم *idjtimâ'i qyh ou dem*.

EMPIÈTEMENT, s. m., تجاوزلق *tedjâvuzlyq*, ا. - t.; پایدرالقی *pâdirâzlyq*, ا. - t.; تعدی *te'addi*, a.

EMPIÈTER, v. a., ناحق یره صبطا *nâhaqq îerê zabth it*, ا. - t.; تعدی *te'addi*

it, تجاوزلق *pâdirâzlyq* - تجاوزلق *pâdirâzlyq*, فضولی *tedjâvuzlyq it*, اوله رق *fuçouli el ouzâtmaq*.

EMPIFFRER, v. a., چوق یدرمک *tchoq îedurmek*. — S'Empiffrer, v. réfl., حددن زیاده یمک *hadden ziâdê îemek*, چوق یمک *tchoq îemek*, t.

EMPIÈLEMENT, s. m., ینغمه *îghma*, استفله *istiflemê*, t.

EMPIER, v. a., بری بری اوزرنه *biri biri uzerinê qomaq*, بیغی *îyghmaq*, استف *istif it*, t.

EMPIRE, s. m., puissance, autorité, اغالق *aghalyq*, ت.; حکومت *hukioumet*, تحکم *tehakkun*. — absolu, حکومت مستقله *hukioumeti moustaqyllê*. — de la raison, قوت *qouvveti ghâlebèi 'aql*.

— Avoir de l'empire sur soi-même, نفسنه حکومت ایله *nefsinê hukioumet it*. — Royauté, پادشاهلق *pâdichâhlyq*, سلطنت *salthanet*.

— Le temps que dure le règne d'un empereur, پادشاهلق ایامی - مدتی *pâdichâhlyq eîâmi, muddeti*, وقت *vaqty salthanet*.

— Pays soumis à un empereur, مهلکت *memleket*, دولت *devlet*. — L'empire ottoman, عثمان مهلکتی *osmân memleketi*, عثمانیه *osmânik*, عثمانیه *osmânik*.

— d'Allemagne, آلمان مهلکتی - دولتی *alâmân memleketi, devleti*.

EMPIRER, v. a., rendre pire, بترا *beter it*, pour بترا *bedîer it*, کوتولتهک *keutuletmeq*. — Empirer, v. n., devenir pire, بترا *beter ol*,

كوتولنهك *keutulenmek*, كسب
ا *kesbi soui hāl it*.

EMPIRIQUE, adj. com., médecin
qui ne s'attache qu'à l'expérience,
اهل الطب العلي *ehlit-thyb el-'a-*
meli, a.-t.

EMPIRISME, s. m., طب عيلى
thybbi 'amelii, a.

EMPLACEMENT, s. m., ير *ier*,
ميدان *meidān*, t.; محل *mahall*,
موقع *mevqa'*, pl. a. مواقع *mevāqy'*;
عرصت *'arçat*, *'arça*. — Action de
placer, يرلشدرمه *ierlechturmè*, t.;
وضع *vaz'*, a.

EMPLATRE, s. m., مرهم *merhem*,
a. vulg. ملهم *melhem*. — Mettre
un — مرهم اورمق - قومق, —
ourmaq, qomaq, مرهملك *merhem-*
lemek, a.-t. — Au fig., personne
sans vigueur ou esprit, لاپه *lāpa*. —
C'est un emplâtre, لاپه بر آدمدر,
bir ademdur.

EMPLETTE, s. f., achat, ألم *ālum*,
t.; اشترا *ichtirā*, a. — Chose ache-
tée, ساتون النمى شى *sātoun*
alynnich chei.

EMPLIR, v. a., rendre plein,
دولدرمق - طولدرمق *dholdurmaq*,
t.; ملو- *techhīn it*, a.-t.; تشحين ا;
مملو *memlou*, *pur it*. — un verre
d'eau, قدحى صوايله طولدرمق *qadehi sou ilè dholdourmaq*. —
S'Emplir, v. pr., طولدرمق *dhol-*
douroulmaq, طولمق *dholmaq*. —
Plein, e, طولى *dholou*, مملو *mem-*
lou, مشجون *mechhoun*.

EMPLOI, s. m., usage fait d'une

قوللنلىش *qoulānma*, قولانمه
qoullanilich, استعمال *isti'māl*, بذل
bezl. — Occupation, ايش *ich*. —
Demander de l'emploi, طلب
thalebi khyzmet it. —
Service, خدمت *khizmet*. — Dé-
pense, بذل *bezl*, صرف *sarf*. —
Charge, office, منصب *mancib*,
manceb, خدمت *khizmet*,
مأموريت *meemourüet*.

EMPLOYÉ, adj., à un usage,
قوللنلىش *qoullanmich*, قوللنلىش
qoullanilmich, استعمال اولنلىش *is-*
ti'māl olounmich, مستعمل *musta'-*
mel, a. — en service, ايش ايچنك
ich ichindè, مستخدم *moustakhdem*.
— Dépensé, مصروف *masrouf*. —
s. m., commis de bureau, خلقا
khalfā, مامور *me'mour*.

EMPLOYER, v. a., mettre en usage,
قوللنلىش *qoullanmaq*, t.; استعمال ا;
isti'māl it, a.-t. — quelqu'un,
خدمته قوللنلىش *khydmetè qoullan-*
maq, استخدام ا *istikhdām it*,
خدمت ويرمك *khidmet virmek*,
a.-t.; قوللنلىش *qoullanmaq*. — Dé-
penser, user de, صرف ا
bezl, sarf it. — S'employer, s'oc-
cuper à, مشغول او *mechghoul ol*, a.-t.;
چالشدىق *ichālichmaq*. — Donner
ses soins, بذل همت ا *bezli himmet*
it. — Être employé, استخدام
istikhdām olounmaq, a.-t.
— S'Employer, v. réfl., être usité,
قوللنلىش *qoullanilmaq*, استعمال
isti'māl olounmaq, مستعمل
musta'mel ol.

EMPLUMER, v. a., des flèches,

اغزجه او *aghyr guelmek*, *aghyrdje ol.* — L'emporter, prévaloir, غالب او *ust, ghālib ol*; استيلا بولمق *istilā boulmaq*, غلبه او *zafēr iāb ol*, *ghalébè it*, a.-t. — S'Emporter, v. réfl., پك دارلمق *pek dārylmaq*, غضبه كلمك *ghazabè guelmek*.

EMPOTER, v. a., چوملك ايچينه *tcheumlek itchinè qōīmaq*, t.

EMPOURPRER, v. a., آل-منوش او *āl, menevich it*, قزى بوبامق *qyr mizi, qyzt boīāmaq*, t.

EMPREINDRE, v. a., imprimer une figure, نقشنى بصمق *bāsmāq*, چيقارمق *naqchini tchiqārmāq*, رسم او *resm it*, برشكلك صورتنى طبع و تمثيل او *bir chikilūñ souretini tab' u temsil it*, دمغلمق *dāmghalamaq*. — Graver dans l'esprit, تأثير او *teecir it*, خاطر نشان او *khāthyr nichān it*.

EMPREINT, adj., بصلمش *bacylmich*, نقشنى چيقارلمش *naqchini tchiqārylmich*, منقوش *menqouch*, دامغلمانم *dāmghalanmich*. — dans l'esprit, خاطر نشان اولمش *khāthir nichān olmich*, a.-p.-t.

EMPREINTE, s. f., اشارت *ichāret*, دامغه *dāmgha*, t.; نشان *nichān*, p.-t.; نقش مطبوع *naqchi mathbou*.

EMPRESSÉ, e, adj., ايوه كن *aiwè ken*, بجد *bejd*, عجزول *adjoul*, مبادر *mubādir*. — Diligent, مقيد *moftāied*, a.

EMPRESSEMENT, s. m., précipita-

tion, عجله *'adjele*. — Soins, zèle, اهتمام *ihitimām*, a.

EMPRESSER (S'), v. réfl., عجله او *'adjele it*, a.-t.; شتاب او *chitāb it*, p.-t.; مبادرت او *mubāderet it*, مسارعت او *muçāra'at it*.

EMPRISONNÉ, e, adj., حبس *habs olounmich*, a.-t.; محبوس *mahbous*, a.

EMPRISONNEMENT, s. m., action d'emprisonner, محبوسلق *mahbouslyq*, حبس *habs*, تحبوس *tehabbus*, محبوسيت *mahbouçiet*, a. — Captivité, طوتساقلق *thoutsāglyq*.

EMPRISONNER, v. a., حبس او *habs it*, a.-t.; زندانه قومق *zindānè qomāq*, p.-t.; تسجين او *tesiljin it*.

EMPRUNT, s. m., action d'emprunter, ou la chose empruntée, اودنجلق *eudundjlyq*, اودنج *eudundj*, قرض *qarz*, استعاره *isti'arè*, استقراض *istryqraz*, استدانه *istidānè*. — Chose empruntée, عاربه *'ariet*, vulg. *eiret*, pl. عوارتي *'avārii*; عاربه النمش سنه *'arietè alinmich nesè*, a.-t.

EMPRUNTÉ, e, adj., عاربه *'arietè*, قرض-عاربه *qarz, 'arietè alinmich*. — Qui n'est pas naturel, عاربتى *'arieti*, vulg. *eireti*, a. — Cheveux postiches, عاربتى صاج *'arieti sāçh*.

EMPRUNTER, v. a., une chose quelconque, اودنج المق *eudundj almaq*, عاربه المق *'arietè almaq*, de l'argent, قرض المق *qarz almaq*. — Argent d'emprunt, قرض اقچه *qarz aqçhè*.

— un nom, — بر آدی آلمق — *bir ādi ālmaq, isti'ārē it.*

— Beauté d'emprunt, حسن مستعار *husni muste'ār.* — Emprunté, e, اودنج النهش *eudundj alinmich,* مستعار *muste'ār.*

EMPRUNTEUR, SE, S., اودنج البجى *eudundj alidji, t.;* مستقرض *mustaqryz, a.*

EMPUANTIR, v. a., فنا قوقتقى *fenā qoqoutmaq,* چورتمك *tcheurutmek, t.;* tentin it, a.-t.

EMPUANTISSEMENT, s. m., فنا نتان *fenā qouquoulyq, t.;* حال النتانة *hāl en-netānet, a.*

EMPYÈME, s. m., كومه غذيذة *kumè ghazizet, a.*

EMPYRÉE, s. m., عالم جبروت *'ālèmi djèbrouit,* فلك الافلاك *felek ul-eflāk,* عرش اعلا *'archi 'alā, a.*

EMPYREUME, s. m., odeur de l'huile brulée, يانمش ياغك *ianmich iāghuñ qoquoci.* — Qualité d'une drogue brulée, شياط *chiūāth, a.*

ÉMU, adj., بوركى دپرنهش *üregui teprenmich, a.;* متاثر *muteessir, a.* مضطرب *mouztharib, a.*

ÉMULATEUR, s., اوست كلهكه *üst guelmèie iärachidji, t.;* يارشيجى *ghybhakiār, a.-p.*

ÉMULATION, s. f., غبطه *ghybhā,* تفاضل *tefāzyl, a.* غيرت *ghaïret,*

ÉMULE, s. com., concurrent, rival, رقيب *raqyb, a.* — Égal en mérite, متكافى *kufu, mutekiāfi.*

ÉMULSION, s. f., سدكبي نياض اولان *sud guibi beñaz olān* سرد شربت *muberrid cherbet,* بزورات *bezourāt suzuntuçu, t.;* سوزنديسى *mustahlib, a.*

ÉMULSIONNER, v. a., بزورات سوزنديسى *bezourāt seuzuntuçu itchinè qātmaq, t.*

EN, prépos. sans mouvement, ده *dè,* ايچنده *itchrè,* انگلتره ده *itchin-dè.* — Il est en Angleterre, انگلتره ده *ingülterada dur.* — Il est en ville, شهرده *cheherdè dur.* — En route, يولده *ïolda.* — avec mouvement, en se rend par le datif turc en è ou به *ie,* ou bien encore par l'ablatif en دن *den.* — Aller de village en village, كوبدن كويه كتمك *keüiden keüè guitmek.* — En trois jours, اوچ كون ايچيره *utç gun itchrè.* — Pendant, en temps de guerre, سفر وقتنده *sefer vaqtindè.*

— Comme, parler en maître, اعاكبي *aghā guibi bouïourmaq.* — Donner en dépôt, امانتا ورمك *emāneten virmek.* — Homme travesti en femme, قارى قيافتنه *qary qyāfetinè guirmich erkek.* — En considération de ses importants services, خدمات *khademāti djelilecinè heurmeten.* — De mieux en mieux, ايو *ciuden eü.* — De mal en pis, فنايه *fenāden fenāè.* — Mettre en pièces, پارچه *pärtcha pärtcha it.* — Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

— En route, يولده *ïolda.* — avec mouvement, en se rend par le datif turc en è ou به *ie,* ou bien encore par l'ablatif en دن *den.* — Aller de village en village, كوبدن كويه كتمك *keüiden keüè guitmek.* — En trois jours, اوچ كون ايچيره *utç gun itchrè.* — Pendant, en temps de guerre, سفر وقتنده *sefer vaqtindè.*

— Comme, parler en maître, اعاكبي *aghā guibi bouïourmaq.* — Donner en dépôt, امانتا ورمك *emāneten virmek.* — Homme travesti en femme, قارى قيافتنه *qary qyāfetinè guirmich erkek.* — En considération de ses importants services, خدمات *khademāti djelilecinè heurmeten.* — De mieux en mieux, ايو *ciuden eü.* — De mal en pis, فنايه *fenāden fenāè.* — Mettre en pièces, پارچه *pärtcha pärtcha it.* — Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

— Comme, parler en maître, اعاكبي *aghā guibi bouïourmaq.* — Donner en dépôt, امانتا ورمك *emāneten virmek.* — Homme travesti en femme, قارى قيافتنه *qary qyāfetinè guirmich erkek.* — En considération de ses importants services, خدمات *khademāti djelilecinè heurmeten.* — De mieux en mieux, ايو *ciuden eü.* — De mal en pis, فنايه *fenāden fenāè.* — Mettre en pièces, پارچه *pärtcha pärtcha it.* — Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

— Donner en dépôt, امانتا ورمك *emāneten virmek.* — Homme travesti en femme, قارى قيافتنه *qary qyāfetinè guirmich erkek.* — En considération de ses importants services, خدمات *khademāti djelilecinè heurmeten.* — De mieux en mieux, ايو *ciuden eü.* — De mal en pis, فنايه *fenāden fenāè.* — Mettre en pièces, پارچه *pärtcha pärtcha it.* — Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

— Homme travesti en femme, قارى قيافتنه *qary qyāfetinè guirmich erkek.* — En considération de ses importants services, خدمات *khademāti djelilecinè heurmeten.* — De mieux en mieux, ايو *ciuden eü.* — De mal en pis, فنايه *fenāden fenāè.* — Mettre en pièces, پارچه *pärtcha pärtcha it.* — Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

— De mieux en mieux, ايو *ciuden eü.* — De mal en pis, فنايه *fenāden fenāè.* — Mettre en pièces, پارچه *pärtcha pärtcha it.* — Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

— De mal en pis, فنايه *fenāden fenāè.* — Mettre en pièces, پارچه *pärtcha pärtcha it.* — Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

— Voir en songe, روياده كورمك *rouiādè gueurmek.* — Être en place, منصبده *muştakim.*

او *mancebtè ol.* — En façon, en forme de, شکلنده *cheklindè.* — En, indique aussi la matière dont une chose est composée : une cuillère en argent, گومشدن بر قاشق *gueumuchten bir qāchīq.* — En particule relative : en voulez-vous, ایندن *anden istermicinyz.* — J'en viens, کلیمور اندن *andən gueliurum.*

ÉNALLAGE, s. m., terme de grammaire, انقلاب الازمنة فی النحو *inqylāb el-āzimenet fin-nāhv,* a.

ÉNARRATION, s. f., روایت جدیده *revāīeti medidè,* a.

ÉNARTHROSE, s. f., کیمیک *guemik bā-* *chinuñ tchouqour ieri,* t.; وقبة *vaqbet ul-'azm,* a.

ENCADREMENT, s. m., پروازلیه *pervāzlama,* t.

ENCADRER, v. a., بر تصویر *bir tasviri djām* *altindè qomaq,* چرچوه ایچنه قویبق *tchertchivè itchinè qoīmaq,* t.

ENCAGER, v. a., mettre en cage, قفسه قویبق *qafecè qomaq.* Voyez EMPRISONNER.

ENCAISSEMENT, s. m., صندوقله *sandouqlama,* t.

ENCAISSER, v. a., صندوقه قویبق *sandougha qomaq,* صندوقلیق *sandouqlamaq,* صندوق ایچنه وضع *sandouq itchinè vaz' it.* — Recevoir de l'argent, المق پاره *pāra almaq.*

ENCAN, s. m., مزاد *mezād.* — Mettre à l'—, مزاده و برمک *mezādè virmek,* قویبق *mezādè virmek,* قویبق *mezādè virmek,* مزاد *mezād it.* — Vendre à l'—,

صاتمق *mezādte sātmaq.* — Acheter à l'—, مزادده صانون آلیق *mezādte sātoun ālmaq,* a.-t.

ENCANAILLER (S'), v. réfl., حذله *hazelè ilè* *qonouchmaq mou'acheret it,* a.-t. معاشره

— Encanaillé, الجفلا ایله قونشان *altchaqlar ilè qonouchān.*

ENCAPÉ, e, adj., ایکی طاع برونی *iki arāsnk bolnān* *dāgh bourouny arācindè boulounān* *gueminuñ hāli,* t. کیمینک حالی

— ENCAPUCHONNER (S'), v. réfléç., اورتینمک *bāchi eurtünmek,* *beurünmek,* t. بورینک

ENCAQUER, v. a., وارلیق ایچنه *varalilijiq itchinè qomaq,* *vāroulda basturmaq,* t. قویبق

— ENCASTRER, v. a. Voyez ENCHASSER.

ENCAUME, s. m., یانق نشانی *iānyq nichāni,* t.

ENCAUSTIQUE, s. f., بال موملو بویا *bāl moumlu bōu,* t.

ENCAVER, v. a., بر التي مخزنده *ier alti makh-* *zendè qoīmaq, sāqlamaq.* — du vin, مخزنه قویبق *charābi makh-* *zenè qomaq,* a.-t. صاقلمق

ENCAVEUR, s. m., بر التي *ier alti makhzendè* *qoīan,* t. مخزنده قویبق

ENCEINDRE, v. a., چورهیه آلیق *tchevrèe ālmaq,* قوشانلیق *qouchūtmaq,* t.; احاطه *ihātha it,* a.-t.

— de murailles, دیوار ایله احاطه *divār ilè ihātha it,* اطرافنده دیوار *ethrāfinc divār tchevrimek.* چو برمک

ENCEINT, adj., قوشادلمش *gou-chādilmich*, t.; اطرافى چوبرلمش *ethrāfitchevīrmich*, احاطه اولنمش *ihātha olounmich*, a.-t.; محاط *mou-hāth*, a.

ENCEINTE, adj. f., grosse, کبه *guebè*, t.; حامله *hāmилè*, يوکلو *üklü*. — Une femme enceinte, کبه قورى *guebè qari*. — Devenir enceinte, کبه قورى *guebè, hāmилè, üklü ol.*

ENCEINTE, s. f., circuit, ديوار ايله *divār ilè ihātha olounmich ier*, چوره *tchevrè*, چورنتى *tchevrinty*, t. — Les murs d'une ville, سور بلده *souri bel-dè*. — Vaste salle, اوطه *büük odha*.

ENCENS, s. m., gomme, کونلک *güünlik*, t.; کندر *loubān*, a.; کندر *kundur*, p. — Au fig., flatterie, مداهنه *mudāhenè*.

ENCENSEMENT, s. m., بخورلما *boukhourlama*, t.

ENCENSER, v. a., donner de l'encens, کونلک *güünluklemek*. — Avec l'encensoir, بخورلما *boukhourlamaq*, توتسولتمک *tutsulet-mek*. — quelqu'un. Voy. FLATTER.

ENCENSEUR, s. m., مداهنه جى *mudāhenédji*, a.-t.

ENCENSOIR, s. m., بخوردان *boukhourdān*, p.-t.; مبخرة *mebkharet*. — Donner des coups d'encensoir, des louanges outrées, مدايح مداهنه *medīhi mudāhenè it.* — Encensoir, constellation de l'hémisphère austral qu'on appelle aussi *Autel*, مبخرة *midjmeret*, a.

ENCÉPHALE, adj. et s. des deux genres, باش صوغلجانى *bāch so-ghouldjāni*, t.

ENCHAINEMENT, s. m., connexion, dépendance entre les choses, تسلسل *te-celçul*, ارتباط *sera*, سلسله *silsilè*, ارتباط *irtibāth*, a. — des malheurs, تسلسل *tecelçuli afātu belāā*.

ENCHAINER, v. a., زنجيرلما *zindjirlemek*, زنجير ايله باغلامق *zindjir ilè bāghlamaq*, زنجيره *zindjirè ourmaq*, قومق *qom-q*. — Au fig., captiver, جذب *djezb, djelb it.* — Lier des propositions, des raisonnements entre eux, برينه ربط *meçāili biri birinè rabtlu tanstq it.* — S'Enchaîner, v. réfl., متسلسل *tecelçul it*, تسلسل *mutecelcil vè murtebyth ol*, ومرتبط او *zindjir guibi biri biri ilè bāghlu ol.*

ENCHAINURE, s. f., زنجيرله *zindjirlemè*, t.

ENCHANTELER, v. a., كرويد *kerevid uzerindè iaçamaq*, t.

ENCHANTEMENT, s. m., charme, بوقسى *bugu*, t.; افسون *efsoun*, سحر *efsoun eceri*, افسون اثرى *syhyr*, a.; بايجيلک *bājdjilik*. — Action de l'enchanteur, سحر بارلق *syhyrbāzlyq*. — Sentiment d'admiration, تعجب *te'addjub*, a.; مفتويت *istighrāb*, استغراب *mejtouniüt*.

ENCHANTÉ, e, adj., charmé, سحرلنمش *syhyrlenmich*. — Ravi,

گوهل قاپلمش *gueuñul qapylmich*,
مفتون *mestoun*. Voy. MERVEIL-
LEUX, SURPRENANT.

ENCHANTER, v. a., ensorceler,
بوکی ا *syhyrlemek*,
bugu it, جادولوق *djādoulamaq*, t.;
سحرا *syhyr it*, a.-t.; بغلق *bagh-*
lamaq. — Surprendre, séduire par
de belles paroles, گوهل قاپمق
gueuñul qāpmaq, تفتین ا
testin it. — Ravir en admiration,
مفتون ا *mestoun it*. — Rendre très-satisfait,
محظوظ ا *pek mah-*
zouz it.

ENCHANTEUR, ERESSE, adj., کوز,
بغلیجی *gueuz bāūdji*,
بغلایدی *baghlāidji*, t.; سحر باز
syhyr bāz, a.-p.; ساحر *sāhyr*, سحار
sahhār, fém. ساحره *sāhirè*, سحاره
sahhārè. — Qui ravit d'admiration,
مفتون *mestoun*,
بئادی *mestoun idīdji*,
بئادی مفتونیت اوله جق
bādii mestou-
nüet oladjaq.

ÉCHAPERONNER, v. a., باشه نایه
کییدرمک *bācha tāqyè gueïdur-*
mek, t.

ENCHASSER, v. a., ایلچنه
قاقوق *itchinè qāqmaq*. — Faire
entrer, سوقشدرمق *soqmaq*,
سوقشدرمق *soqouchturmaq*,
ایلچنه برلشدرمک
itchinè ierlechturmek. — Monter en
bague, قاشلمق *qāchlamaq*. — In-
sérer un passage dans un écrit, درج ا
derdj it.

ENCHASSURE, s. f., سوقوم *soqoum*,
قاشلمه *qāchlama*, t.; درج *derdj*, a.

ENCHAUSSER, v. a., صهان ایله
اورتمک *samān ilè eurtmek*, t.

ENCHÈRE, s. f., مزاد *mezād*, a.;
ارتورمه *arturma*, مزایده *muzāidè*,
a. — A l'—, مزاده *mezādè*, a.-t. —
Vendre à l'enchère, مزادده صاتمق
mezādde sātmaq.

ENCHÉRIR, v. a., mettre à l'en-
chère, بها ارترمق *behā arturmaq*,
ارترمق *arturmaq*. — Ajouter à ce
qu'un autre a fait, برقات دخی
bir qāt dakhy ziādè it. —
Ce mot enchérit sur l'autre, بولفظ
bou lafz اولبرندن اغلب و اقوادر
olbirinden aghlabu aqvādur. — Dire
plus, amplifier, زیاده سوبلمک
ziādè seuilèmek, قبارتمق
qabārtmaq. — Devenir plus cher,
بهایه چیمق *behā tchiqmaq*, بها
behā artmaq, بهاالواو *behālu ol*,
بهاالولندک *behālulènmek*. — Toutes les choses
enchérissent, کافه اشیانک بهاسی
kiāffèi echīānuñ behāci kesbi teraqqy vu
ghātū itmektedur.

ENCHÉRISSEMENT, s. m., بویا
ارتمقلی *behā artyqly-*
ghy, ارتمقلی *artmaqlyghy*, بهاالولوق
behā-
lulyq, t.; ترقی لاسعار
teraqqy ul-
es'ār, a.

ENCHÉRISSEUR, s. m., ارتوربجی
arturūdji, بها ارتوربجی
behā artu-
rūdji. — Le plus offrant et dernier
enchérisseur, بها یسی زیاده و اک
behāü ziādè vè èn soñra arturān kimesnè.

ENCHÈVÊTRER, v. a., یولار
ioulār ourmaq, یولارلمق
ioulārlamaq. —
S'Enchevêtrer, v. réfl., یولار ایپنه

طولاشدرمق *iolār ipinè aīāq dholāchturmaq*, t. — Au fig., dans une affaire, بر مشكل مصالحته *bir much-kil māslahatè gu'richmek*, *dholān-maq*, t.

ENCHIFRÈNEMENT, s. m., ككز- *guēnyz*, *bouroun thoutqounloughy*, t.

ENCHIFRÈNER, v. a., ورن- *bouroun thoutqounlyghynè vecilè ol*, ككزى *guēnyzy thyqātmaq*, t.

ENCLAVE, s. f., terre enclavée dans une autre, ارض اخ-رك *arzi akharuñ dākhyliñdè olān tārla*, طوپيراغى *thoprāghy itchin-dè*, *dākhyliñdè*. — Limites, bornes, سنور ايجى *sihor itchi*. — Dans l'enclave d'une juridiction, بر- *bir hukoumetuñ houdoudi dākhyliñdè*.

ENCLAVEMENT, s. m., ايجنه المه *itchinè alma*, t.; الحاق *ilhāq*, اشتمال *ichtimāl*, احتوا *ihtivā*, a.

ENCLAVÉR, v. a., ايجنه *itchinè almaq*, چاتدرمق *tchiätturmaq*, t.; الحاق *ilhāq it*, ادخال *idkhāl it*.

ENCLIN, e, adj., مائل *māil*, a.; كوكلى چكر *gueñuli tcheker*, t. — au bien ou au mal, خيسره يياخود *khairè-üākhod chirrè māil*.

ENCLÔITRER, v. a., مناستره *monāsterè* *habs it*, t.

ENCLORE, v. a., قپانمق *qapāt-maq*, ديوارله *divār ilè qa-*

pātmaq, ديوار چوپيرمك *divār tche-virmek*, سورى ايجنه المق *souri itchinè almaq*, t.; احاطه ا *ihātha it*, a.-t. — de haies, چتلمك *tchille-mek*.

ENCLOS, adj., قوشادلمش *qou-chādilmich*, t.; چورلمش *tchevirilmich*, احاطه اولنمش *ihātha olounmich*, a.-t. — Lieu, champ entouré, fermé, تارلا *qapānmich ier, tārlā*, چورلمش ميدان *ethrāfi tchevirilmich meidān, havli*. — L'enclos d'un palais, بر *bir sarāiūñ meidāni, sāhaci*. — La muraille même, ديوار *divār*.

ENCLOUER, v. a., ficher un clou, اكسر-ميخ فادق *ekser, mykh qāqmaq, ourmaq*, ميخلمق *mykhlamaq*, چوبيلمك *tchivilemek*. — un cheval, اياغنه ميخ *atuñ aīāghina mikh soqmaq, deguiurmek*, اكسرى *ekseri pek soqmaq*. — un canon, طوپ چوبيلمك *thop tchevilèmek*, بر طوپى ميخلمق *bir thopy mykhlamaq*.

ENCLOUURE, s. f., چيوى يارهسى *tchivi iāracy*, t. — Au fig., obstacle, voyez ce mot.

ENCLUME, s. f., masse de fer sur laquelle on bat les métaux, اورس *eurs, urs*, t.; سندان *sindān*, p. — Osselet intérieur de l'oreille, قولاق *qoulāq itchinuñ bir guemigui*.

ENCLUMEAU OU ENCLUMETTE, s. f., ال اورسى *el eursu*, t.

ENCOCHER, v. a., گزلمک *guezlemek*, اوق گزلمک *oq guezlemek*, t.

ENCOFFRER, v. a., صندوقه قومق *sandougha qomaq*, t.

ENCOIGNURE, s. f., دیوار کوشه سی *divār keuch'ci*, بوجاق *boudjāq*, t.

ENCOLURE, s. f., ات *at* اکسه سی *āt boīni*, اتک *ātūñ eñsèci*, t.

ENCOMBRE, s. m. Voy. EMBARRAS.

ENCOMBREMENT, s. m., یول مولوز *iol qapātmaci*, قپاتمه سی *moloz vè thāch üghynleri ilè thyqāma*, t.

ENCOMBRER, v. a., طاش بیغنی *thāch üghyni ilè ioly qapātmāq*, thyqāma. — les rues, یوللری اشیا *ïollari echia vè alātè dholdurmaq*, sedd it.

ENCONTRE (A l'), prép., قرشوسنه *qarchoucine*, t.; خلافنه *khilāfinè*, a.-t. — Aller à l'encontre, خلاق *khylāfi hareket it*, مخالفت *moukhālefet it*.

ENCORE, adv., jusqu'à présent, شمديکي *chimdièdek*, حاله *chimdiki hāldè*, t.; حالا *hālā*, a. — Outre cela, دخي *dakhy*, کيرو *henouz*. — De nouveau, گيرو *guiru*, هله *helè*. — Aussi, دخي *dakhy*, vulg. داها *dāhā*. — Du moins, هيج اولماز ايسه *hitch olmāz içā*, باری *bāri*. — Quoique, bien que, هر نهدر ايسه *her nēqadar içā*, اگرچه *eguiertchi*, p.-t. — A l'avenir, بوندن صکره *boundan sonra*. — Encore une fois, خي بر *bir*

dakhy. — Il n'est pas encore venu, داها کلمدی *dakhy*, *dāhā guelmèdi*. — Il vit encore, حالا *hālā hāiātè dur*.

ENCORNAIL, s. m., کمی درکنک *guemi direguinūñ bāchinda olān delik*, t.

ENCORNÉ, e, adj., بوينوزلو *boīnouzlu*, t.

ENCOURAGEMENT, s. m., غيرتلندرمه *ghāiretlendurme*. — Motif d'encouragement, بادی تشويق *techvīq*, بادی تشويق *bādii techvīq*. — Caresse pour encourager, استمالت *istimālet*. — Excitation, قندرمه *qyn-dirma*.

ENCOURAGER, v. a., يورکلندرمک *ghāiretlendurmek*, غيرتلندرمک *ghāiretlendurmek*, t.; غيرت و برمک *ghāiret virmek*, تشويق ا *techvīq it*, تقويه قلب *taqvīèi qalb it*. — Prendre courage, s'animer, يورکلنمک *ghāiretè guelmek*, t.; غيرته کلمک *ghāiretè guelmek*, a.-t.

ENCOURIR, v. a., mériter, devenir l'objet, اوغرمق *oghramaq*, مظهر او *duchmek*, t.; مظهر او *mazher ol*, a.-t. — Attirer sur soi, جلب ا *djelb it*. — Il a encouru la colère du souverain, مظهر غضب *mazheri ghazabi pādichāhi olmuchtur*.

ENCRASSER, v. a., کيرلنمک *kirletmek*, کيرلما *kirlemek*, کيرلما *kirlu it*; مردارلما *mourdārlamaq*. — S'Encrasser, v. réfl., کيرلنمک *kirletmek*, مردارلنمق *mourdārlannaq*, t.; تلويست ا *telvīs it*, a.-t.

ENCRE, s. f., مرکب *murekkeb*,
a.-t. — rouge, قرمزی مرکب *qyr-
mizi murekkeb*. — de la Chine, چین
مرکبی *tchîn murekkebi*.

ENCRIER, s. m., دود - دویت *di-
vit*, مرکب حقهسی *murekkeb hoq-
qaci*, a.-t.

ENCROUTER, v. a., enduire,
صوامق *syvāmaq*, بادانمق *bādā-
namaq*.

ENCUIRASSER, v. a., جبهه - زره
کیدر مک *djebè*, *zirh gueïdur-
mek*, p.-t. — S'Encuirasser, v. réfl.,
پک کیرلنمک *pek kirlenmek*,
پکلنمک *peklenmek*, t.

ENCUVER, v. a., کندهیه - حوضه
قومق *teknèie*, *havouza qomaq*. —
Mettre dans la cuve au raisin, اوزم
بصه جق قاب ایچنه قویبق *uzum
baçadjaq qâb itchinè qoïmaq*, t.

ENCYCLIQUE, adj. Voy. CIRCU-
LAIRE.

ENCYCLOPÉDIE, s. f., کلیات علوم
kullîiati 'ouloum, مجموعه العلوم
*medjmou'at ul-'ouloum
vel-funoun*, a.

ENCYCLOPÉDIQUE, adj. commun,
کلیات علوم و فنونه دائر
'oloumu funounè dâir, a.-t.

ENDÉMIQUE, adj. com., بر ملتہ
bir milletè makhsous, a.-t.
— Maladie, یرولو خسته لک *ierlu
khastalik*, مرض متوطن *marazi mu-
tevatthin*.

ENDENTÉ, adj., دیشلو *dichlu*,
دیش ایله دونانمش *dich ilè donān-
mich*, t.

ENDENTER, v. a., بر چرخه دیش

کیمی کرتیکر یاپه — ق
*bir tchar-
kha dich guibi kertekler iāpmaq*, t.

ENDETTÉ, adj., بورجلو *bordjlu*,
t.; مديون *medioun*, a.

ENDETER, v. a., بورج یوکلمک
bordj iukletmek, بورجلو *bordjlu it*,
بورج ایتدرمک *bordj itturmek*,
بورجه وسیله او *bordja vecilè ol*. —
S'Endetter, v. réfl., بورج *bordj it*,
بورجه کیرمک *bordja guirmek*,
بورجلانمق *bordjlanmaq*, t.

ENDÉVER (Fajre), v. n., انجتمک
indjitmek, انجتمک *indjinmek*, t.

ENDIABLÉ, e, adj. Voy. ENRAGÉ,
FURIEUX.

ENDIABLER, v. n. Voy. ENRA-
GER.

ENDIMANCHER (S'), v. réfl., یورتنی
روباسنی کیمک *iortou roubâcini
gueïmek*, t.

ENDIVE, s. f., chicorée blanche,
هندبای *adji mārol*, t.; بیری
hindubāi berri, a.

ENDOCTRINER, v. a., اوکرتمک
eugretmek, t.; تعلیم *ta'alim it*,
تلقی *telqyn it*. — Endoctriné,
ملقن *mulaq-
qyn*.

ENDOMMAGEMENT, s. m., ضرر *za-
rar*, a.; زیان *ziān*, p.; خراب
kharāb, a. Voy. DÉPÉRISSEMENT.

ENDOMMAGER, v. a., ضرر *zarar*
it, ضرره اوغراتمق *zararè oghrāt-
maq*, ضرر طوقندرمق *zarar dho-
qoundourmaq*, ایبراث ضرر
irāci zarar; کھاسارت *khaçāret it*,
a.-t. — Endommagé, e, ضرر کورمش
zarar gueurmuch, ضرره اوغرامش

zararè oghramich, متضرر muezar-rar.

ENDORMEUR, s. m., enjôleur, fam., اوبالاندريجي aldâdidji, اوبالاندريجي oiälânduridji, t.

ENDORMIR, v. a., faire dormir, اویتوق ouïoutmaq, t.; تنويم ten-vim it, a.-t. — Endormez l'enfant, Tchoudjoughy چوچوئی اوبوت ouïout. — Engourdir, اویشترمق ouïouchturmaq. — par de belles paroles, اویالندرمق oiäländurmaq, اغفال ا ighfâl it. — S'Endormir, v. réfl., اوبوقوبه وارمق ouïouqouïè vârmâq, اوبوموق ouïoumaq, اوبوقلنمق ouïouqlanmaq. — S'engourdir, اویشتمق ouïouchmaq. — Manquer de vigilance, اویالندمق oiälânmaq, غفلت ا ghaflet it. — Endormir, pour ennuyer, اویقو ouïouqou guetürmek.

ENDOS, s. m. Voy. ENDOSSEMENT.

ENDOSSE, s. f. fam., بوک iuk, t.; ثقلت siqlet, a. — Donner l'endosse, بوک ثقلت ویرمک syqlet vîrmek.

ENDOSSEMENT, s. m., ظهريه zahr-rüe, a.

ENDOSSEUR, v. a., mettre sur le dos, صورتنه قومق syrtinë qomaq, بر کیمسندنک اوزرینه بوکتیمک bir kimesnènuñ uzerinë ükletmek. — la cuirasse, جبه کیدرمسک djebè gueïdürmek, gueïmek. — un billet, ظهريه بوليچه نك بوليچه نك bir politchanuñ zahrinë imzâcini qomaq, بوليچه نك politcha temessuguindè zahrîè iâzmaq, t. —

Endossé, ارقيه النهش arqaïè alin-mich, ظهريه لنهش zahrüèlenmich.

ENDOSSEUR, s. m., بوليچه ظهريه بيه politcha zahrinë ismini iâzân kimesnè, اخره نقل وحواله ظهريه سنى امضا ايدن akhyrè naql u havâlè zahrîècini inzâ iden.

ENDROIT, s. m., lieu, place, بر يەر, t.; مقام muqâm, مکان mekiân, محل mahall, a.; موضع mevzâ, pl. a. مواضع mevâzy, جاى djâi, pl. a. دجاى djâ, p. — Partie, côté d'une chose, طرف tharaf. — Endroit du corps, وجود يري vudjoud ieri, a.-t. — L'endroit d'une étoffe, يوز قماشك يوزى iuzi, t.; يوزى iuz, قوماشك qoumâchuñ iuzu.

ENDUIRE, v. a., صوامق syvâ-maq, سورمک surmek, t. — Enduit, e, صوانميش syvân-mich.

ENDUIT, s. m., صوا syvâ, t.

ENDURANT, e, adj., تحمّل تهامملى tehammul ididji, a.-t.; صبور sabour, a.

ENDURCIR, v. a., rendre dur, پك ا pek it, پكشدرمك pekletmek, پكشدرمك pekichturmek. — Rendre fort, قوت تقويه ا qouvvet vîrmek, بومق taqvîè it. — Accoutumer à la dure, تعب وزجته الشدرمق t'ab u zah-metè alichturmaq. — Rendre insensible, cruel, پكشدرمك يوركي iuregui pekichturmek. — S'Endurcir, v. réfl., پكشمك pekichmek, پكشدرمك pekletmek, او پك سخت او pek, sâkht ol, a.-t.

ENDURCISSEMENT, s. m., قسوت *qasveti qalb*, قسوت *qasvet*, قلب *qasveti qalb*, مختومیت القلب *makhtoumüet ul-qalb*, a.

ENDURER, v. a., souffrir, چکمهک *chekmek*. — de la peine, زحمت *zahmet* چکمهک *chekmek*. — Patienter, صبرا *sabr it*, تحمل *te-hammul it*. — Permettre, جائز *djâiz* گورمهک *gueurmek*.

ENEOREME, s. f., مادة معلقة *mâd-deti mou'allaqat*, معلق *mou'allaq*.

ÉNERGIE, s. f., قدرت *qoudret*, قوت *qouvvet*. — Force d'âme, جان قوتی *djân qouvveti*, p.-a. — Fermeté dans la conduite, متانت *metânet*, کسکینلیک *keskînlik*, سطوت *sathvet*, a.

ÉNERGIQUE, adj. com., کسکین *keskin*, t.; ایشلیجی *ichleidji*, t.; قوی *qavi*, a.; قوتلی *qouvvetli*, قوی العمل *qavi ul-'amel*. — Qui produit de l'effet, مؤثر *muessir*. — Discours, کلام مؤثر *kelâmi muessir*.

ÉNERGIQUEMENT, adv., قوتله *qouvvetlê*, a.-t.; کسکینلیکه *keskinliklê*, متانتله *metânetilê*, تائیر *teecîr* ایدهجک وجهله *idedjek vedj-hilê*.

ÉNERGUMÈNE, s. com., جن *djinn* چارپمیش *tchârpmich*, t.; مجذوب *medjzoub*, a.

ÉNERVER, v. a., قوت کسپک *qouvvet kesmek*, ضعف *âlmaq*, قوت کسپک *qouvvet kesmek*, کنورمهک *za'af gueturmek*, a.-t.; ایراث *guevchetmek*, کوشتهک

فتور و رخاوت *irâci futour u rakhâvet it*. — S'Énerver, v. pr., طاقتسز *guevchenmek*, کوشتهک *thâqatsyz qâlmaq*. — Éner-vé, c, کوشک *guevchek*, طاقتسز *thâqatsyz*, زبون *zeboun*.

ENFAITEAU, s. m., اگری و ایچی *egri vè itchi boch kere-mid*, t.

ENFAITEMENT, s. m., طمام *dhâm eurtedjek gourchoun takhtaci*, t.

ENFAITER, v. a., دامک دیه سنی *dhâmuñ tepecini eurtmek*, t.

ENFANCE, s. f., (âge de l'—), چوجقلق حالی *tchodjouqliq hâli*, کوچکلک *bâghânalîq*, t.; کوشکلک *kutchuklik*, p.-t., طفولة *thoufoulet*, صباوت *thoufoulîet*, طفولیت *sabâvet*.

— Durant la plus tendre enfance, عوام طفولیتک *avâmi thoufoulîetdè*. — Puérilité, چوجقلق *tchodjouqlyq*, ایشی *tchodjouq ichi*. — Tomber en enfance, فرتوت حالنه کیرمهک *fertout hâlinê guirmek*. — Enfance, au fig., commencement : l'enfance du monde, دنیانک اوایل حالی *duniânun evâli hâli*, کنجلیک *guendjlik*, اوایل *evâil*, ابتدا *ibtidâ*.

ENFANT, s. com., petit — , معصوم *oghândjîq*, اوغلانجق *m'açoum*. — à la mamelle, مه اوغلانی *memè oghlâni*. — en maillot, قونداقدده کی چوجق *qoundâqdaki tchodjouq*. — Plus âgé, چوجق *bâghâna*, اوغلان

oghlān, طفل *thylt*, pl. a. اطفال *ath-fāl*, a. — *Enfant trouvé*, بر اقلش *brāqylmich tchodjouq*, لقيط *laqyth*. — Fils, اوغل *oghoul*, t.; ولد *veled*, pl. a. اولاد *evlād*. — Par extension, petit-fils et arriere petit-fils, ابنا *ebnā*, اولاد *evlād*. — Les enfans d'Adam, ابنای ادم *ebnāi adem*. — Un bon enfant, personne d'un bon caractère, ابو اوشاق *eiū ouchāq*.

ENFANTEMENT, s. m., طوغورمه *dhoghurma*, طوغورلق *dhoghurliq*, t.; وضع حمل *vaz'i haml*. — Les douleurs de l'enfantement, طوغورمه *dhoghurma bourouçou*, بوروسى *bourouçou*, هيلاج *heilādij*.

ENFANTER, v. a., accoucher, توليد ا *dhoghurmaq*, t.; *tevlid it*, وضع حمل ا *vaz'i haml it*. — Produire, وده *vede*, ظهوره *zouhourè*, وده چقرمق *vudjoudè gue-turmek*, a.-t.; ميدانه چقرمق *mei-lānè tchiqarmaq*.

ENFANTILLAGE, s. m., چوجقلىق *tchoudjoulyq*, چوجوقلىق ايشى *tchoudjoulyq ichi*, t.

ENFANTIN, e, adj., اوغلانچقلمره *oghilāndjiqlarè makhsous*, مخصوص *tchodjouqvāri*, چوجوقلمره *tchodjouqdjè*, t.; طفلى *thiflii*, a.

ENFARINÉ, e, adj., اونلانمش *oun-lānmich*, اونله بولاشدرلمش *ounè bou-lāchturilmich*, t.

ENFARINER, v. a., اونلامق *oun-lāmaq*, اونله بولاشدرمق *ounè bou-lāchturmaq*, t. — S'Enfariner, v. réll., اونله بولاشدمق *ounè bou-*

lāchmaq. — Au fig., voyez S'EN-TÊTER.

ENFER, s. m., جهنم *djehennem*, a.; دامو - طامو *dhāmou*, t.; دوزخ *douzakh*, p.

ENFERMER, v. a. (dans), ايچيرو *itcheru qoïoup qapāmaq*, قوبوب قپامق *qapātmaq*. — Serrer, قپالو بيرده صاقلماق *qapā-lu ierdè sāqlamaq*, قپاتماق *qapātmaq*. — dans une armoire, طولاب ايچينك *dhōlāb itchindè hyfz it*. — sous clef, كلتلمك *kilitlemek*, t. — Mettre en prison, حبس ا *habs it*, a.-t. — Clore, cerner, اطرافنى *ethrāfini qapātmaq*, سډ - احاطه ا *tchevirmek*, سډ - *sedd*, ihātha it, a.-t. — Contenir, قپلامق *itchinè almaq*, قپلامق *qaplāmaq*, مشتبل او *muchtēmil ol*. — S'Enfermer, v. réll., قپاتماق *qapānmaq*. — dans une place forte, تحصن ا *tehassun it*. — Enfermé, ايچنه النمش *qapānmich*, صاقلنمش *itchinè alinmich*, محبوس *sāqlanmich*, mahbous. — Sentir l'enfermé, يانتقلىق قوقمق *iātyqlanyq qoqmāq*, او *qoqouçou ol*.

ENFERRER, v. a., - ساپلامق *saplāmaq*. — Embrocher, شيشه ساپلامق *chichè sāplāmaq*. — S'Enfermer, v. réll., ساپلامق *sāpilmaq*, ساپلانماق *sāplanmaq*, t. — Au fig., se nuire par ses paroles, sa conduite, - کندو کندوبى طوقنمق *guendu guenduüi dhoqounmaq*, th'an it.

ENFILADE, s. f., longue file de

— dans un liquide, بنمق *batmaq*,
 غرق *gharq ol.* — dans la boue,
 بالچغه باتمق *bältchigha bätmaq.*
 — Pénétrer bien avant, ايجيرو
 صوقلمق *itcheru soqoulmaq.* — Se
 plonger dans, se donner en entier à
 une chose, طالمق *dhälmaq.* —
 S'enfoncer dans l'étude, مطالعه كته
 mouthäla'a'i kioutoubè dhäl-
 maq. — Enfoncé, c, صوقلمش
 soqoulmuch, باترلمش *bäturilmich,*
 بانمش *bätmich,* مينكسر *munkecir,*
 منهزم *munhezim.* — Qui a les yeux
 enfoncés, باتقين كوزلو
 bätqyn gueuzlu.

ENFONCEUR, s. m. Voy. FANFA-
 RON.

ENFORCIR, v. a. et n., قوتلندرمك
qouvetlendurmek, قوت ارتورمق
qouvet arturmaq. — S'enforcir,
 قوتلنمك *qouvetlenmek,* a.-t.

ENFORMER, v. a., قالبمق *qälpl-*
lamaq, قالبه افراغ *qälouba ifrāgh*
it, a.-t.

ENFOUR, v. a., كومك - كوميك
gueummek, يره كوميك *ierè gueum-*
mek, ير التئك صقلمق *ier altindè*
saqlamaq, t.

ENFOURCHER, v. a. fam., اته يبا
ata iä diguer ديكمر مركبه بنمك
mertebè binmek, او راکب *rākib ol.*

ENFOURNER, v. a., فرون ايجينه
fouroun üchinè soqmaq,
 فرونه قومق *fourounè qomac,* t.

ENFREINDRE, v. a., بوزمق *boz-*
maq, t.; ناقص *naqz it,* a.-t.;
 قانون بوزمق *qānoun bozmaq,*
 قانونه معايرا حرکت ا
qānounè moughāi-
ren hareket it. — les traités, نقص

عهد و پیمان *naqzi'ahdu peimān*
it. — les coutumes, عادات
 مرعيتنك خلافته حرکت ا
mer'yiēnuñ khylāfinè hareket it.

ENFROQUER, v. a. fam., رهان
 طایفه سنه کیردرمک *rouhbān thāifè-*
cinè guirdurmek. — S'Enfroquer,
 v. réfl., رهان طایفه سنه کیرمک
rouhbān thāifècinè guirmek, t.

ENFUIR (S'), v. pr., قاچمق -
 قاتچمق *qātchmaq,* فرار *firār it.* —
 Se répandre par dessus, دوکلمک
deukulmek, قاب اقمق
qāb itchinden aq-
maq.

ENFUMER, v. a., exposer à la fu-
 mée, دوتسی توتنلمک *tutunlemek,*
 دوتسویر *tutsu virmek.* — des vian-
 des, توتونه قویوب قروتمق
tutunè qouïoup qouroutmaq, باضترمه
pastyrma it. — Noircir à la fumée,
 توتونله سیاھتمق - قرارتمق
tutunè siāhlatmaq, qarärtmaq. — Incom-
 moder de la fumée, توتونه اوغراتمق
tutunè oghrätmaq. — Enfumer les
 abeilles, اريلری دوتسیلمک
tutsilemek, t.

ENFUTAILLER, v. a., شرابی فوجی
 ايجينه قویمق *charābi foutchi üchinè*
qoïmaq, t.

ENGAGÉ, s. m., مجبور
 مجبور اولمش *medjbour olmich,*
 مجبور *medjbour.* — Donnè en gage,
 امانت قونمش *emānet qonmuch,* a.-t.

ENGAGEANT, f., adj., insinuant, at-
 tirant, گولک اولایيجی *gueuñul av-*
lāüdji, t.; جاذب *djāzib,* a. Voyez

ATTRAYANT.

ENGAGEMENT, s. m., promesse.

سوز *seuz*, t.; وعد *v'adè*, وعد *v'ad*, عهد *'ahd*. — Action de mettre en gage, رهين قومنه *rehin qoma*. — Rencontre, combat, طوقشه *dhoghouchma*, مقابله *mouqâbelè*. Voyez ENRÔLEMENT.

ENGAGER, v. a., mettre en gage, ترهين ا *rehin qomaq*, ترهين ا *terhûn it*, a.-t. — Mettre en dépôt, امانت قومق *emânet qomaq*. — Déterminer par la persuasion, الزام ا *ilzâm it*. — Entrainer à faire, مجبور ا *muhtâdj*, *medjbour it*. — Inviter, دعوت ا *d'avet it*. — dans un mariage, عقد نکاح *'aqdi nikiâh iturmek*. — Faire conclure, باغلتماق *bâghlatmaq*. — Jeter dans l'embarras, بلايه *belâie* اوغراتماق *oghrâtmaq*. — le combat, جنكى باشلامق *djengui bâchlâmaq*. — dans une mauvaise affaire, فنا بر ايشه صوقمق *fenâ bir ichè soqmaq*, قارشترماق *qarichturmaq*. — un soldat, عسکر *'asker iâzmaq*. — S'Engager, v. réll., promettre, سوز و برمك *te'ahhud it*.

— Prendre sur soi, se charger de, التزام ا *boyînina almaq*, *iltizâm it*, a.-t. — S'engager dans une affaire, قرشمق *qarichmaq*, بر مصاحته پك صوقلمق *bir maslahatè pek soqoulmaq*, كيرشمك *guirichmek*. — S'empêtrer, s'embarrasser, ايلشمك *ilichmek*. — Engagé, e, امانت قومش *emânet qôn-mich*, مجبور *medjbour*, مجبور *medjbour olmuch*, محتاج *muhtâdj*.

ENGAGISTE, s. m., متصرف *muteçarrif be-tharyq ul-irtihân*, a.

ENGAÏNER, v. a., قيننه صوقمق *qyninë soqmaq*, قلف ا بچنه قويمق *qylif itchinè qoïmaq*, t.

ENGEANCE, s. f., جنس *djins*, a.; صوى *soi*, t.

ENGELURE, s. f., طوق كوزى *thāvouq gueuzi*, صوغ ووق *soghouq* چارپمه سندن اولان شيش *chârpmacindan olân chîch*, t.

ENGENDRER, v. a., donner naissance, طوغرمق *dhoghurmaq*, توليد ا *dhoghourtmaq*, t.; توليد ا *tevlid it*. — En parlant des animaux, انتاج ا *intâdj it*. Ce dernier signifie aussi produire, occasionner. — Causer, باعث *bâ'is*, سبب او *sebeb ol*, a.-t. — S'Engendrer, v. pr., تولد ا *dhoghmaq*, دوغمق *tevellud it*. — Se produire, طوغمش *teferru' it*. — Engendré, e, متولد *dhoghmic*, t.; *mutevellid*.

ENGERBER, v. a., بعدای طونام *boghdâi thoutâm thoutâm it*, اكينلورى *demetlemek*, دمت باغلمق *ekînleri demet bâghlamaq*. Voy. ENTASSER.

ENGIN, v. a., machine pour lever ou soutenir un poids, يوكلرى *ïukleri qâlduradjaq alet*. — Ancienne machine de guerre, منجنيق *مندجنيق*, t.

ENGLOBER, v. a., طوپلمق *thoplamaq*, ا بچنه المق *ïchinè almaq*, ضم و الحاق ا *djem' it*, جمع ا *t.*; *zamm u ilhâq it*, a.-t.

ENGLOUTIR, v. a., avaler gloutonnement, هارل هارل *ioutmaq*, هارل هارل *hāryl hāryl ioutmaq*, t.; بولمق *suñurmek*. بلع *bel' it*, a.-t. — Dévorer, التقام *ilti-qām it*. Voy. ABSORBER. — S'Engloutir, v. réfl., s'enfoncer en terre, بانمق *ierè guetchmek*, *bātmaq*.

ENGLUER, v. a., اوکسه لکم *euk-sèlemek*, قومق *qomq* - سورمک *surmek*, *qomq*, t.

ENGORGEMENT, s. m., طيقانقلق *thyqānyqlyq*, طيقانمه *thyqānma*, t.; سدّه *seddet*, pl. a. سد *seded*. — de tuyaux, کذک ايچينک قپانمسی *kunk itchinuñ qapānmaci*.

ENGORGER, v. a., طيقامق *thy-qāmaq*, t.; سد *sedd it*, a.-t. — les conduits, صوبوللری قپامق *sou iol-lari qapāmaq*. — S'Engorger, v. r., طيقانمق *qapānmaq*, طيقانقلق *thy-qānmaq*, منسید او *munsidd ol*, انسداد بولمق *insidād boulmaq*.

ENGOUEMENT, s. m., état de celui qui est engoué, بوغاز طيقانقلغی *boghāz thyqānyqlyghy*, *thyqānmaci*, t. — Au fig., entêtement, عقل صاپلنمه سی - صارمه سی *'aql sāplanmaci, sārmaci*, t.; عناد *'ynād*, a.

ENGOUER, v. a., بوغازی طيقامق *boghāzy thyqāmaq*. — S'Engouer, v. réfl., se passionner, کوکل ویرمک *gueuñul virmek*, تعلیق قلب *ta'lyqy qalb it*. — S'entêter, عناد *'ynād it*.

ENGOUFFRER (S'), v. pr., se per-

dre sous la terre, طپراق ایچینه *thoprāq itchinè iyqylmaq*, یقلمق *ier itchinè bātup soqouchmaq*. — En parlant du vent, قاصرغه یلی بریره اینمک *qācyrgħa ieli bir ierè inmek*. — Le vent s'engouffre là, روزگار اول یرده *rouzguiār ol ierdè keskin ecer*.

ENGOURDIR, v. a., - اوبشترمق *ouïouchturmaq*, t.; اوبشدرمق *ykhdār it*, a.-t. — Au fig., l'esprit, اوشنکک *ucheniklik*, اوشنکک *ouïouchouqlyq gueturmek*. — S'Engourdir, v. réfl., اوبوشمق *ouïouchmaq*, اوبوشنمق *ouïouchunmaq*. — Au fig., اوشنکک پبدا *ouïouchouqlyq, ucheniklik peidā it*. — Engourdi, e, اوبوشمش *ouïouchmich*.

ENGOURDISSEMENT, subst. masc., خدر *ouïouchouqlyq*, t.; اوشنکک *khader*. — Au fig., اوشنکک *ucheniklik*, روبت *roubet*, کسل *kest*, فتور *futour*.

ENGRAIS, s. m., herbages où l'on met les animaux, اونلاق *otlāq*, مرغی *otlāq ieri*, t.; چراه *tcherāguiāh*, p. — des terres, fumier, گوبره *gubre*, فشقی *fichqy*.

ENGRAISSEMENT, s. m., طولاندرمه *thavlāndurma*, طولاندرش *thavlāndurich*, سمورتمه *semurtme*, t.; نسیمین *tesmīn*, a.

ENGRAISSER, v. a., rendre gras, سمز *semiz it*, سمزتمک *semirtmek*, نسیمین *thavlāndurmaq*, طولاندرمق

ÉNIGMATIQUEMENT, adv., بيلمجه *bilmedjë*,
معنا كونه *guionè*, t.; مغنا كونه
mu'emmā guionè, مغنا *mulghzen*.

ÉNIGME, s. f., بيلمجه *bilmedjë*,
معنا *guizlu senz*, t.; مغنا
mou'ammā, لغز *laghz*, *loughz*, a.

ENIVRANT, e, adj., سرخوش
باشه اوران *serkhoch idîdji*,
bācha ourān, سرخوشلق *ser-*
khochlyq gueturur, p.-t. — Bois-
son — مسكرات *muskir*, pl. a. مسكرات
muskirāt.

ENIVRÉ, e, adj., سرخوش *ser-*
khoch, vulg. *sarkhoch*, مست *mest*,
p.; سكران *sekrān*, a.

ENIVREMENT, s. m., سرخوشلق
serkhochlyq, t.; سرمستی *sermesti*,
سكر *sekr*, a. — Passion, سودا *sevdā*,
خيال *khaiāl*.

ENIVRER, v. a., rendre ivre,
مست - سرخوش - سكران ا
serkhoch, *sekrān it*, سرخوشلق
serkhochlyq gueturmek. —
Porter à la tête, باشه اورمق *bācha*
ourmaq, a.-p.-t. — Causer de l'eni-
vrement, en général, عقلي الحق
'aqli almaq, دلورتمك *delurtmek*,
ا ديوانه *deli*, *divānè it*, p.-t.

— S'ENIVRER, v. refl., مست
mest, *serkhoch ol*, a.-t.

ENJAMBÉE, s. f., ادم *adum*,
ادملمه *adunlama*, اوزون ادم
ouzoun adum, t.; خطوة طوبلة
khāthvèti thavilet.

ENJAMBEMENT, s. m., ايكي بيته
iki beîtè muchterik معنا
mā'nā, a.-t.

ENJAMBER, v. a., faire un grand
pas, ادملامق *adunlamāq*, اوزون
ادم اتمق *ouzoun adum*

atmaq, *atlamaq*, ادم اتمق *adum*
atmaq. — Marcher à grands pas,
عجله ايله يوريمك *'adjelè ilè iuru-*
mek. — Dépassez, être passé, اشمق
achmaq, اوزانمق *ouzanmaq*. —
Empiéter, usurper, تجاوزلق *te-*
djāvuzlyq it.

ENJAVELER, v. a., اكين
باشاقلربني كونشه سرمك
ekin bā-
chaqlerini gunechè sermek,
بغداي *boghdāi iğhmaq*, t.

ENJEU, s. m., اوين اقيده سي
اويونك قولان اقيده
oïoun aqtchèci, اويوندا
oïounda qonilān aqtchè, t.

ENJOINDRE, v. a., بيورمق
bouïourmaq, t.; تنبيه ا
tembih it, a.-t. Voy. RECOMMAN-
DER.

ENJÔLER, v. a., سوزله الداتمق
سوزله *aldātmaq*, يلتقلمق
ialtaq-
lanmaq, قوفه كورمك
qoufa gue-
turmek, t.

ENJÔLEUR, se, adj., سوزله
دولاندريجى *seuzlè al-*
dādîdji, *dolānduridji*,
يلتقلمق *ialtaq-*
lanmaq, قوفه كوريجى
qoufa
gueturidji, t.

ENJOLIVEMENT, s. m., بزك
گوزلك *guzellik*, t.; زينت
zinet, a.

ENJOLIVER, v. a., زينتمك
گوزلتمك *guzel it*, گوزل ا
guzelletmek, t.; تزئين ا
tezîin it, a.-t.

ENJOLIVEUR, se, adj., تزيبين
ايديجى *tezîin idîdji*, a.-t.

ENJOLIVURE, s. f. Voy. ENJOLI-
VEMENT.

ENJOUÉ, e, adj., qui a de l'eu

jouement, شن - شين chen, t.; كيفلو keiflu, a.-t.; نشيٹ nechîth, a. — En parlant des productions d'esprit qui sont gaies, سوندرر يوركي iure-gui sevindurur, مفرح müsferryh.

ENJOUEMENT, s. m., كيف keif, شينك chenlik, t.; بشاشت bechâchet, بشاشت طبع bechâcheti thab', a.

ENKIRIDION, s. m., كتابجق ki-tâbdjyq, t.

ENKISTÉ, e, adj., t. de médecine, كيسه ايجنك چانمش kicè itchindè qapânmiş, t.

ENLACEMENT, s. m., صارمقلق sârmaqlyq, الکلمه iliklemè, برى برينه biri birinè guetchurmè, t.; كچورمه biri birinè guetchurmè, t.; تشبيک techbîk, a.

ENLACER, v. a., الکلمک iliklemek, برى برينه كچورمک biri birinè guetchurmek, بغلمق baghlamaq, صارمشدرمق sârmaçturmaq. — Enlacé, c, برى biri birinè guetchurilmich, مشبک muchebbek. — Branches enlacées, برى برينه biri birinè sârmachmich dâllar.

ENLAIDIR, v. a., rendre laid, چرکين ا tchirkinlemek, چرکين ا tchirkin it, قابح qabîh, yqbâh it, a.-t. — Devenir laid, چرکين ا tchirkin ol, چرکين ا tchirkinlenmek, t.

ENLAIDISSEMENT, s. m., چرکين ا tchirkinlenmè, t.

ENLÈVEMENT, s. m., action d'enlever, قالدورمق qâldurmaqliq,

قالتورمه gueütürmè, t.; رفع ref'. — Rapt, اختلاس ikhtilâs, نهب nehb, a.

ENLEVER, v. a., lever en haut, ôter, قالدورمق qâldurmaq, t.; المق almaq, چقورمق tchiqarmaq, رفع a ref' it, a.-t. — Prendre de force, ravir, قاپوب qapmaq, قاپوب كوتورمق qâpup gueuturmek, جبرا قاپوب ikhtilâs it, كوتورمق djebren qâpoup gueuturmek, نهب a nehb it, a.-t. — Faire disparaître, كوتورمق gueuturmek, كيدورمق guidermek, ساوردورمق sâvdurmaq. — Enlever en l'air, faire voler, قوپاروب اوچورمق qopârûp outchourmaq, اوچورمق outchourmaq. — En t. de guerre, s'emparer, se rendre maître, المق almaq, اخذ و ضبط ا akhz u zabth it. — Enlever une place, برقلعبي اخذ bir qal'âi akhz u zabth it. — En parlant de la peau, دربي derii syrmaq. — L'écorce d'un arbre, اغاجك قبوغني aghâdjuñ qaboughyni soïmaq. Voyez RAVIR, CHARMER. — S'Enlever, v. réfl., قالدورمق qâldurilmâq, كوتورلومق gueuturulmek, يوقارو چيقمق ioqârû tchyqmaq. — La peau s'enlève, درى deri syrîlur.

ENLEVURE, COMMUN. ÉLEVURE, s. f., petite tumeur, قبارجق qabârdjîq, t.

ENLIER, v. a., پاشلرى برى بويله thâchleri biri birilè baghlamaq, تاپچتورمق tapçiturmaq, ديوار اورمق divâr curmek, t.

ENLIGNER, v. a., بر دزی اوزره, دیزمک *bir dizi uzre qomaq*, دیزمک *dizmek*, صره لوق *syralamaq*, t.

ENLUMINER, v. a., colorier, رنگ ویرمک, رنگ *renklemek*, رنگ *renk vürmek*, الهجه بویامق *aladjä boiämaq*, t. — une estampe, تصویرى, تصویرى *tasviri telvin it.*

ENLUMINEUR, SE, S., درلو درلو, درلو درلو *turlu turla renkler ile boiadidji*, t.

ENLUMINURE, s. f., action ou art d'enluminer, بویالنه *boialanna*, بویالنه *aladjä boianun fenni*. — Au fig., ornements d'un discours qui manque de naturel, سوز *seuz ialdyklamaci*, سوز *ialdyklama seuz*, t.

ENNEMI, E, adj., particulier, ou avec qui on est en guerre, دشمن *duchmen*, vulg. *duchman*, p.-t.; خصوم *khasm*, خصوم *adou*, دشمن *khouchoum*. — En ennemi, دشمن *duchmen guibi*. — Avoir pour ennemi, دشمن طومق - بیلیمک *duchmen thoutmaq, bilmek*. — Repousser l'ennemi, دفع دشمن ا *def'i duchmen it.* — nuisible, ضررلو *zararlu*, a.-t.; مضر *mouzirr*, a. — Contraire, opposé, ضد *zidd*, مخالف *moukhälif*, مغایر *moughäir*, a.; برینه ضد *biri birine zidd*.

ENNOBLIR, v. a., شرف ویرمک, شرف *cheres vürmek, ärturmaq*, ترفیع القدر ا *tehrif it*, ترفیع *terfi ul-qadr it*, اولولمق *oloulamaq*.

ENNOIE, s. m., یکی باشلو *iki bächlu ülan*, t.

ENNUI, s. m., langueur d'esprit, او صکک *oucouñ*, او صکک *oucouñlyq*, vulg. *oçanik*, جان *djän syqyntycy*. — Dégoût, peine, طاسه *thäça*, او شکک *ucheniklik*, بزمه *bezmé*, ثقلت *syqlet*, ملال *meläl*.

ENNUYANT, E, adj., اوصاندریجی, اوصاندریجی *oçänduridji*, جان صقلور *djän syqylur*, t.; ثقلت *bädü syqlet*, a.

ENNUYÉ, E, adj., اوصانمش, اوصانمش *oçännich*; t.; ملول *meloul*, a.

ENNUYER, v. a., اوصاندرمق, اوصاندرمق *oçändurmaq*, بزدرمک *bezdurmek*, ثقلت ویرمک *siqlet vürmek*. — S'Ennuyer, v. réfl., اوصانمق *oçänmaq*, جان صقلق *djän siqylmaq*, بزمک *bezmek*.

ENNUYEUSEMENT, adv., اوصکک *oçounlouk ile*, t.; جان *djän syqyntycy ile*, p.-t.

ENNUYEUX, SE, adj., جان صقیجی, جان *djän syqydji*, ثقیل *saqyl*, a.

ÉNOCH, n. pr., ادریس *idris*.

ÉNONCÉ, adj., انها - افاده *inhä, ifädé olounmich*. — Chose énoncée, exposé, انها *inhä*, افاده *ifädé*. — Un simple énoncé, ساده جه بر انها *sä-dédjé bir inhä*.

ÉNONCER, v. a., بیان *beian it*, افاده مرام ا *ifädé meräm it.* —

S'Énoncer, v. réfl., موبلمک *seuitemek*, تقریر کلام ا *taqriri keläm it*, مرانی - فکرینی *merä-*

mini, fikrini bildürmek. — Énoncer faux, افبا ا *khilâfi inhâ it.*

ÉNONCIATIF, IVE, adj., لفظى *lafzi*, کاشف *khâberi*, کاشف الحال *kiâchif ul-hâl.*

ÉNONCIATION, s. f., سوز *seuz*, t.; تعبير *ta'bîr*, لفظ *lafz*, a.

ÉNORGUEILLIR, v. a., مغرور ا *maghrour it*, فضوللق کتورمک *fuzoullouq gueturmek*, کبرلنمک *kibrletmek*, بادی کبرو غرور او *bâ-dü kibru ghourour ol*, a.-t. — S'Énorgueillir, v. pr., مغرورلنمق *maghrourlanmaq*, t.; تکبرلنمک *tekebbürlenmek*, استکبار ا *istikbâr it*, a.-t.; خروسلانمق *khoroslanmaq.*

— Énorgueilli, e, کبرلنمیش *kibrletnich*, فضوللنمیش *fuzoullanmich*, مغرور *maghrour*, متکبر *mutekebbir.*

ÉNORME, adj. com., démesuré, حددن افزون *orânsyz*, t.; اورانسز *haddan eszoun*, a.-t. — Très-grand, پک بيوک *pek büük.* — Très-gros, پک ایرى *pek iri.* — Considérable, جسيم *djecîm.* — Cas énorme, حالت جسيمه *hâleti djecîmè.* — Faute — خطای جسيم *khathâi djecîm.*

ÉNORMÉMENT, adv., حددن طشره *haddan thachra*, پک زياده اولهرق *pek ziâde olaraq*, a.-t.; بغایت *be-ghâiet*, a.

ÉNORMITÉ, s. f., excès, اورانسزلق *orânsizlik*, t.; نهياتسزلق *nihâietsizlyq*, حددن تجاوز *hadden tedjâvuz*, a.-t. — Excès de taille, de grandeur, پک بيوکلك *pek büüklük*,

ديزماذلق *dizmânlyq.* — Atrocité, جرم جسيم *djurmî djecîm.*

ENQUÉRANT, adj., اراشدرىجى *arâchturîdji*, t.; متفحص *mute-fahhys*, متجسس *mutedjessis*, a.

ENQUÉRIR (S'), v. pr., خبرالمق *khâber almaq*, صورشدرمىق *sorouch-turmaq*, اراشدرمق *arâchturmaq*, تفتيش - تفحص - استفسار ا *testich*, *tefahhus*, *istifsâr it.*

ENQUÊTE, s. f., recherche, اراشدرمه *arâchturma*, سوال *souâl*, تفتيش *testich*, تفحص *tefahhus*, a. — rigoureuse, دقتلو تفتيش *dyq-qatlu testich.*

ENQUÊTER (S'), v. pr. V. S'ENQUÉRIR.

ENQUÊTEUR, s. m., تفتيشچى *testichdji*, a.-t.; مفتش *mufettich*, a.; اراشدرىجى *arâchturîdji.*

ENRACINER (S'), v. n., کولکنمک *keuklenmek*, کولکشمک *keuklechmek*, کوک طونمق *keuk thoutmaq*, t.; تاصل ا *te'assul it.* — Au fig., استحکام بولمق *istihkiâm boulmaq.* — Enraciné, e, کولکنمیش *keuklenmich*, متاصل *muté assyl.*

ENRAGÉ, e, adj., attaqué de la rage, قودوز *qoudourmich*, قودورمش *qoudouz.* — Chien — قودوز کویک *qoudouz keupek*, دیوانه سک *divânè segue.*

ENRAGEANT, e, adj., دارغىلق *dârghounlouq vîren*, t.

ENRAGER, v. n., être saisi de rage, قودورمق *qoudourmaq.* — Avoir un grand dépit, ياوزلنمق *îavouzlan-*

maq, a.-t. — Devenir fou, furieux à l'excès, دلولنمک delulenmek, tedjennun it.

ENRAYER, v. a., arrêter une roue, بر تکرلکی بغلق - کوستکلک bir tekerlegui baghlamaq, keusteklemek. — Garnir une roue de rais,

تکرلکه دیش دوزمک tekerlegü dich duzmek. — S'arrêter, اليقونيق alyqonmaq. — Diminuer sa dépense,

مصرفنی تقلال ا masrafini taqlil it. — Tracer le premier rayon d'une terre que l'on veut labourer, تارلانک

ايلک ارغنی ياروب اچمق tār-lānuñ ilk aryghyni tārüp atchmaq.

ENRATURE, s. f., تکرلک تکرلک tekerlek ilichigui, t.

ENRÉGIMENTÉ, v. a., الای الای alāi itchinē idkhāl it, t.

ENREGISTREMENT, s. m., دفتره دفتره defterē iāzmaqlıq, a.-t.; يازمق

اوراق وسندانک qaid, a.; قید قید evrāk usenedātuñ qaidē guetchurulmeci, qaidi. — Droit d'enregistrement,

قیدیه قیدیه qaidiie, رسمی رسمی qaidiie resmi.

ENREGISTRER, v. a., دفتره يازمق دفتره defterē iāzmaq, ثبت سجل a sebti sidjill it, قید قید qaid it, a.-t.; قیده

قیده قیده qaidē guetchurmek. — Enregistré, e, قید اولوش qaid olounmuch, قیده کچورلش qaidē guetchurulmich.

ENRHUMER, v. a., زکامه اوغراتيق زکامه zukiāmē oghrātmaq, زکاملو و zukiāmlu it, اوغرامق zukiāmē

oghramaq, زکاملتيق zukiāmlatmaq, a.-t. — S'Enrhumer, v. a., زکاملو و zukiāmlu ol, a.-t. — Enrhumé, e,

نوازله اوغرامش زکاملو zukiāmlu, زمک-وم nevāzilē oghrāmich, mezkioum.

ENRICHIR, v. a., rendre riche, زنگينلتيق zenguin it, زنگينلتيق zenguinletmek, اغنا اغنا ḡhnā it,

مالدار مالدار maldār it, توبل ا temvil it. — Être une cause de richesse, مودجيب ثروت ويسار او moudjibi servet uieçār ol. — S'Enrichir, v. refl., زنگين او zenguin ol,

کسب زنگينلتيق zenguinlenmek, کسب kesbi ḡhnā vu servet it, مالدار او māl sāhibi, maldār ol, a.-t. — Enrichir, orner, دوناتيق donātmaq,

ذی قيمت شيلرايله زينتلندرمک zi qymet cheilerilē zinetlendürmek, ترصيع ا tersy' it. — Enrichi, e, مرصع زنگينلتمش zenguinlenmich, مورلنمش ma'mourlenmich.

ENRICHISSEMENT, s. m., surveillance de richesses, زنگينلنه zenguinlenmē, t.; توبل temvil, a. — Ornament, parure, تزبين teziin, a.

ENRÔLEMENT, s. m., عسکر عسکر asker iāzilmaci, يازلمدسي tahriri 'asker mad-dēci. — Acte d'enrôlement, خدمت عسکر تديه قید اولنديغنی حاوی khydmēt 'askerüieç qaid oloundoughyni hāvi senedi.

ENRÔLER, v. a., عسکر يازمق عسکر asker iāzmaq, ديوشومک - جمع ا

ENSELLÉ, adj., cheval, ارقسى ارقسى
مطالعہ وکتب ایچندہ — Être enseveli dans les livres et
l'étude, ارقسى ارقسى *arqacy iastum at*, t.

ENSEMBLE, adv., l'un avec l'autre,
برابر برابر *beräber*, بله بله *birbirilê*, بله بله
bilê, بله بله *biledjê*, t.; معا معا *ma'en*,
بله بله *bil-m'aie*. — L'ensemble,
له توت *djumlêci*, برشیک برشیک
bir cheiun هیئت اجتماعیه سی
heici idjtimâ üeci. — L'accord et
l'union des parties d'un tout, برلك
birlik. — de voix et d'instrumens,
سسیرک وازکیلرک برلشده سی
sesleruñ vè ezgutteruñ birlechmêci.

— Avec ensemble, accord, برابرجه
beräberdjê, اتفاقله *ittifaqlê*. —
Aller ensemble, برابر کتیک *beräber*
güimek. — Ils sont mal en-
semble, فنادر فنادر
beinleri bozouqtur, fenädur

ENSEMENCEMENT, s. m., اکمک اکمک
ekmeklik, t.; زرع زرع *zer'*, pl.
zurou', a.

ENSEMENCER, v. a., اکمک اکمک
ekmek, اکین اکین *ekin ekmek*,
تخم اکمک *tokhoum ekmek*, t. —
Ensemencé, e, اکمک اکمک *ekilmich*,
مزروع مزروع *mezrou'*.

ENSERRER, v. a., صقلىق *saqla-*
maq, ایچنه الیق *itchinê almaq*,
محمفوظ برده - قیلو برده قیاتیق
mah-fouz ierdê qapâlu ierdê qapâtmaq, t.

ENSEVELIR, v. a., donner la sé-
pulture, کومک کومک *guieum-*
mek: — Envelopper d'un linceul,
کفنلک کفنلک *kesenlemek*, t.; تکفین ا
tekfîn it. — Au fig., s'ensevelir dans
la solitude, گوشه عزلتده متواری او
keucheï euzlettê mütevâri ol, a.-t.

— Être enseveli dans les livres et
l'étude, وکتب ایچندہ — Être enseveli dans les livres et
l'étude, *mouthala'a vè kiutoub*
itchinê moustaghryq ol.

ENSEVELISSEMENT, s. m., کفنلنه
kesenlemê, t.; تکفین تکفین *tekfîn*, a.

ENSORCELÉ, e, adj., fasciné, کوز
بغلیش *gueuz dikmich*, سحرلنیش
baghlanmich, سحرلنیش *syhyrlen-*
mich, a.-t.; مسحور *mashour*, a.

ENSORCELER, v. a., بغلیق *bagh-*
lamaq, جادولیق *djādoulamaq*,
کوز دیکمک *gueuz dikmek*, t.

ENSORCELEUR, s. m., au fém. EN-
SORCELEUSE, بوکوجی - بوکوجی
beütudju, بوغوجی *boghoudji*,
کوز بایچی - بغلیچی
gueuz bā-
dji, جادو *djādou*,
سحر باز; جادو *djāzou*, t.-p.;
syhyr bās; ساحر *sāhyr*, au fém. a.
ساحره *sāhyrê*.

ENSORCELLEMENT, s. m., بوکو-
بوکو *bugu*, بوغو *boughou*, t.;
سحر سحر *sihirbāzlyq*, t.; سحر
syhyr, a.

ENSOUFRER, v. a., کبریتلک
kibritlemek, t.

ENSUITE, adv., صکره *soñra*, t.;
بعده *ba'dêhou*, a. — de cela,
اندنصکره *andensoñra*, بعد ذلك
ba'dê zalikê.

ENSUIVRE (S'), v. pron., برشیدن
برشیدن *bir cheiden hā-*
cyl ol, نشأت او - نشأت ا
nech'et it, a.-t.; چیقماق
tchyqmaq, صادر او *sādir ol*,
تاتبعا *terettub, tetābu' it*, لازم
lāzım guelmek. — Il s'en-
suit que...., اندندرکه *andandurki*.

ENSUPLEOU ENSOUPLE, s. f., سلن selmen, selmen, اغاجى selmen aghâ-dji, t.

ENTABLEMENT, s. m., صچاق satchâq, t.; دروازہ dervâzè, p.

ENTACHÉ, e, adj., لکه لندمش lekêlênmiş, t.; ملوث mulevves, a.

ENTACHER, v. a., لکه لندرمک lekêlendürmek, مردارلیق murdâr-lamaq, االوده aaloudè it, t.-p.; تلویث telvîs it, a.-t.

ENTAILLE, s. f., dans le bois, la pierre, etc., کرتیک kertik, t. — Coupure dans les chairs, یارق یاریق iâr-ryq, کمس kecim, t.; شق chaqq, pl. a. شقوق chouqouq.

ENTAILLER, v. a., کرتیک kertmek, قازمق qâzmaq, t. — Entaillé, e, کرنکلنمش kerteklênmiş, ش کرتکلن کرتکلü.

ENTAME, s. f., اتیک الک etmek, کسلمش parçesi etmegün ilk ke-cilmich pârichaci, t.

ENTAMER, v. a., faire une petite incision, جزویجه قازمق - کسمک - djuzvîdjè qâzmaq, kesmek, syrmaq. — Commencer, باشلیق bâchlamaq, شروع a chourou' it, مباشرت a nubâcheret it. — le discours, سوز اچیق seuz atchmaq. — Oter une partie d'une chose entière, بر پارچه - بر دیلم کسمک bir par-tcha, bir dilim kesmek. — Toucher, طوقنماق dhoqounmaq.

ENTAMURE, s. f., déchirure, incision, یرتق irtiq, یرتش irtich, قازش qâzich. On dit aussi Entame. Voyez ce mot.

EN TANT QUE, conj., گوره gueürè, کبی guibi, t.; حسبما haspmâ, a.

ENTASSEMENT, s. m., یغیش ighych, برکیه birikmè, تراکم terâkum, a.

ENTASSER, v. a., mettre en tas, برکدرمک birik-turmek, طویلامق thoplâmaq, استف استف it. — S'Entasser, v. iéll., یغیلماق ighilmaq. — Accumuler, بری بری اوزرینه یغیق biri biri uzerinè ighmaq.

ENTE, s. f., greffe, اشله ach-lama. — Arbre où l'on fait une ente, اشیلنمش achilânmiş aghâdj. — Manche de pinceau, قیل قیلنک qıl qılênk, صابی qyl qaleminü sâpy.

ENTENDEMENT, s. m., faculté de l'âme par laquelle on conçoit, اکلایش anlâich, t.; درایت dirâiet. — Jugement, pénétration, discernement, عقل aql, فراست firâcet, ادراک idrâk, a.

ENTENDEUR, s. m., اکلایحی anlâidji, سوز اکلار seuz anlâr, t.; عارف arif, a. فهیم fehîm,

ENTENDRE, v. a., ouïr, اشتیک ichitmek, دکلنمک dinlemek, t.; استماع istima' it, a.-t. — Comprendre, concevoir, اکلماق anlâmaq, فهم a fehîm, طویمق dhoïmaq, فهیم fehîm it. — dire, اشتیک ichitmek. — J'ai entendu dire à mon père, با بامدن اشنتم bābāmdan ichit-tum. — Sous-entendre, entre-ouïr, سزنیك sezinmek. — Donner à entendre, اکلنماق anlâtmâq, نقهیم ināndurmaq, t.; ایناندرمق teshîm it. — Entendre à, consentir,

اشلامق *goulāq vîrmek*, و بر مکت
 قائل *qāil ol*. — Entendre ou
 s'entendre à une chose, y être ha-
 bile, کلامق بر شیدن *bir cheïden*
añlamaq, وقوفی او *bîlmek*,
vouqoufi ol, واقفی او *vāqif ol*,
 a.-t. — Il entend bien son métier,
 صنعتنده وقوف تاممی واردر
sa-na'atindê vuqoufi tammi vârdur. —
 S'entendre avec quelqu'un, او بر *bir*
ol, اویمق *birliktê ol*, برلکده او,
ouïmaq. — Agir de concert, سوز
 اویمق *seuz birligüilê*
 'ānil ol. — Entendu, e, part. d'En-
 tendre, ایشیدلمش *ichidilmich*,
 مسموع *añlachilmich*, اکلاشلش
mes-mou', منضم *munsehîm*.

ENTENDU, e, adj., intelligent,
 بیلور *ich gueurmich*, ایش کورمش
bîlur, صاحب *bîlghydj*, بیلغیح
sāhyb vuqouf. — Qui s'en
 fait accroire, مهارت صاتیجی *me-*
hāret sātidji, a.-t.; بیلغیحلق
bîlghydjlyq sātār. — Faire
 l'entendu, مهارت صاتیق *mehāret*
sātmaq. — BIEN ENTENDU, سوز یوق
seuz ioq, ظاهر *zāhir*. — Bien en-
 tendu que, بو شرط ایله که *bou charth*
ilê ki.

ENTENTE, s. f., معنا - معنی
ma'na, توجیه *tevdiĥ*, a. — Mot à
 double — چتال لاقردی *tchiātāl*
lāqyrdy, لغت مشترکه *loughati*
muchterikê. — Entente dans les arts,
 du dessin, intelligence dans la dis-
 position, حسن طبیعت *husni tha-*
bi'at.

ENTER, v. a., greffer, اشلامق
achlāmaq, t.

ENTÉRINEMENT, s. m., استقرار
istyqrār, a.

ENTÉRINER, v. a., confirmer,
 تصدیق ایلمک *tasdiq eïlemek*,
 استقرار *istyqrār it*, a.-t. — Or-
 donner l'exécution d'un ordre du
 souverain, انفاذینى امر عالینک
emri 'alınũ infāzini hukm it.

ENTÉROCELE, s. f., بعرساق
baghyrsāq inmeci, t.

ENTÉROLOGIE, s. f., بحث عن
 احوال الامعا *bahs 'an ahvāl el-*
em'ā, a.

ENTERREMENT, s. m., action d'en-
 terrer, کومیه *gueummê*, t.; دفن
defn, a. — Funérailles, جنازه *dje-*
nāzê, میتک جامعنی *meitũ dje-*
mā'ati, جنازه لایى *djenāzê alāũ*.

ENTERRER, v. actif, quelqu'un,
 کومه قومق *gueummek*,
gueumê qomaq, ا دفن *defn it*, a.-t.
 — quelque chose, — کومه
ierê gueummek, ساقلیق *sāqlamaq*.
 — Tenir caché, ساقلیق *saqlamaq*,
 سترى *setr it*. — un secret, سترى
sirri guizlemek. — En-
 terré, e, کوملهش *gueumulmich*,
 مدفون *medfoun*.

ENTÊTÉ, e, adj., عنادجى *'inād-*
dji, a.-t.; معاند *mou'ānid*,
 عقلى صاپلنمش *aqly*
ledjoudj, a.; متهمرد *mutemerrid*.
sāplannich.

ENTÊTEMENT, s. m., عناد *'inād*,
 عنادجىلک *ināddjilik*,
 ا.; عقلى صاپلنمدهسى *ledjoudjlyq*, a.-t.;
 تمهمرد *temerrud*, عقل صاپلنمدهسى
sāplannaci.

ENTÊTER, v. a., باشه اورمق *bā-cha ourmaq*, سرسملک کتورمک *sersemlik gueturmek*, t. — S'Entêter, عنادا *inād it*, a.-t.; عقل صاپلنمق *'aql sāplanmaq*.

ENTHOUSIASME, s. m., inspiration, کوکل الهام الهی - رتانی *ilhāmi ilahi, rebbāni*. — Admiration outrée, مفتونیت *gucuñul qāplama*, کوکل *mestouniïet*, فرط تعجب *ferthi te'ad-djub*. — Mouvement extraordinaire de l'âme, هیجان النفس *heïdjān el-nefs*, حماس *houmās*, a.; حیت *hamiïet un-nefs*, حالت النفس *hālet ul-vejd*.

ENTHOUSIASMER, v. a., ک-وکل *gucuñul qāpmaq*, زیاده سیله *ziādəcilè 'adjebletmek*, عجبلمک *haïretè braqmaq*, حیرته برقمق *medjnoun it*, a.-t.; ایراث مفتونیت ا *haïrān it*, ایراث *irāci mestouniïet it*. — S'Enthousiasmer, v. réfl., کوکل قاپلمق *gucuñul qāpilmac*, حیران او *haïrān ol*.

ENTHOUSIASTE, adj. com., visionnaire, دیوانه *divānè*, دیوانه خدا *divānèi khouda*, p.; مجذوب *medj-zoub*. — Admirateur outré, کوکلی *gucuñulu qāpilmic*, قاپلمش *mestoun*, حیران *haïrān*.

ENTHYMÈME, s. m., برهان *burhān el-mutezammin ellāzin vel-melzoum*, a.

ENTICHÉ, e, adj., افراط ایله ملزوم, *ifrāth ilè melzoum*. — d'une opinion, بر رأید متشبث *bir reïïè mutecheb-*

bis. — d'avarice, بخل *denis bakhl imsāk ilè mudennes*.

ENTICHER, v. a., au fig., faire adopter une opinion, بررایی - *bir reïï, bir 'ytiqādi idjābet itturmek*. — Au propre, commencer à gâter, چورتمکه باشلمق *tchurutme-guè bâchlamaq*, t.

ENTIER, ÈRE, adj., qui a toutes ses parties, تمام *temām, tamām*, a.; بتون *lutun*, t.; کامل *kiāmil*, a. — Un jour entier, بتون بر کون *butun bir gun*. — Le monde entier, جمله عالم *djumlèi 'ālem*. — En entier, tout entier, بسبتون *busbutun, bittemām*. — Opiniâtre, عنادجی *'ynāddji*, a.-t. — Cheval — ات *ât*. — Nombre — عدد کامل *'adedi kiāmil*.

ENTIÈREMENT, adv., بسبتون *bus-butun*, بونجه *butundjè*, t.; تمامجه *temāmjdjè*, a.-t.; بالتمام *bittemām*, تماماً *temāmen*, a.; بالکلیه *bil-kullïè*, کمال ایله *kemāl ilè*, a.-t.

ENTITÉ, s. f., ما به *kevn*, کون *mā bihi qavām ul-djevher*, a.

ENTOILER, v. a., بر نسندیه بز *bir nesneïè bez täpichturmaq*, یاپشترمق *bezè täpichturmaq*, t.

ENTONNER, v. a., verser dans un tonneau, فوجی ایچنه دوکمک *soutchi itchinè deukmek*. — Donner le ton, زمزمه ویرمک *zemzemè vîrmek*, ازگیلمک *ezguilemek*. — Commen-

cer le chant d'une hymne, d'un psaume, از کيسنه فاتحه ا *salât ezguicinê fâtiha it.* — Prendre le ton, مقام طوتمق *maqâm thoutmaq, a.-t.*

ENTONNOIR, s. m., خونی *khouni, t.*

ENTORSE, s. f., اياق بورقلمسى *aiâq bourqoulmâci.* — Avoir une entorse, اياغى برتلمك *aiâghy bertilmek.* — Au fig., donner une entorse au crédit, à la considération, بر کيسنه نك نفوذ و اعتبار يينه *bir kimesnênuñ nusouz u 'yûbârinê irâci sektê it.*

ENTORTILLEMENT, s. m., صار لهقلق *sârilmâqlyq, sârilmâqlyq,* چورکلمه *chevriklemê,* چورکلمه *qyvirilup chevriklenmê,* بورلمه *burulmê.*

ENTORTILLER, v. a., صارمق *sârmaq, durmek,* دورمك *burmek.* — S'Entortiller, v. réfl., بورنمك *burunmek,* صارمق *sârilmâq.* — Au fig., embrouiller des phrases, عباره بى چپره شکتمك *'ybarêi tchaprachikletmek.* — S'entortiller, à la manière des plantes grimpanes, صارمشمق *sârmachmaq.*

ENTOUR (A l'), adv., چوره *tchevrê,* طولايى *tchevrê iâna,* چوره سناك *dholaï,* چوره سناك *dholaïdê,* طولايك *tchevrêcindê.* — Tout à l'entour, اطرافنك *tchep tchevrê,* چپ چوره *ethrâfindê.*

ENTOURAGE, s. m., ce qui entoure, اطرافنك اولانى *ethrâfindê olâni,* ا. - t. — Ornement, شيك اطرافنك *cheiun ethrâfindê olân zinet.*

ENTOURÉ, e, adj., قوشادلمش *qouchâdilmich, t.;* احاطه اولنمش *ihâtha olounmich,* اطرافى چوبرلمش *eînrâfi tchevîrilmich.*

ENTOURER, v. a., چوبرمك *tchevîrmek,* قوشاتمق *qouchâtmaq,* چوره *tchevrê almaq,* قپلامق *qaplâmaq, t.;* احاطه ا *ihâtha it, a.-t.*

ENTOURNURE, s. f., اکندرک *egünderék qoltouq altı, t.*

ENTOURS, s. m. pl., چوره *tchevrê,* اطرافى *ethrâf,* اطرافى *ethrâf u eknâf,* و اکناف *ethrâf u havâli,* حوالى *havâli.* — Les entours d'une place, قلعدنك اطرافى و اکنافى *qal'anun ethrâf u eknâfi.*

ENTR'ACCUSER (S'), v. récip., بر برينى *qovlâchmaq,* قولاشمق *bir birini 'aïblamaq,* بر عيبلمق *bir birinê soutch atmaq, t.*

ENTR'ACTE, s. m., فصللرک *fasllerun araci,* ارهسى - وقتى *vagty, a.-t.*

ENTR'AIDER (S'), v. récip., بر *bir birinê iârdum it,* ياردم ا *iârdumlachmaq, t.;* ياردملشمق *te'avun it.*

ENTRAILLES, s. f. pl., قرن ايجى *garn itchi,* بغرساقلر *baghyrsâqlar,* بغرسق *baghyrsaq, t.;* بغر *ahchâ, a.* — Au fig., tendresse, عطوفه *'athoufet.* — Entrailles paternelles, عطوفه پدرانه *'athoufetü pederânê.* — Les entrailles de la terre, يرك ايجى *terun itchi.*

ENTR'AIMER (S'), v. réciproq.,

بری برینسی *sevichmek*, سوشمک
 سومک *biri birini sevmek*, t.

ENTRAÎNANT, e, adj., جاذب
djâzib, a.

ENTRAÎNEMENT, s. m., قوت
 چکمه *qouvveti djâzibîè*, a.;
 قوت *tchekmè qouvveti*, قوتسی
 استجرار *qouvveti istidjrâr*, a.;
 انجذاب *indjizâb*.

ENTRAÎNER, v. a., traîner avec
 soi, après soi, سورمک *surmek*,
 چکمک *suruklemek*, سورکلامک
tchekmek, سورب کونورمک
surup gueurturmek, t. — Attirer, -
 جلب *djelb*, *djirr it*. — Pousser et
 stimuler, سوق *sevq it*.

ENTRANT, e, adj., کیرن *guîren*,
 کیربجی *guirîdji*, t.

ENTR'APPELER (S'), v. récip., بر
 چاغرمق *bir birini tchâghyr-*
maq, t.

ENTR'ARRACHER (S'), v. récip.,
 بری بریندن قوپرمق
biri birinden qopârmaq, t.

ENTR'ATTENDRE (S'), v. récip.,
 بری برینسی *beklechmek*, بکلشمک
biri birini beklemek, t.

ENTRAVER, v. a., mettre des
 entraves aux pieds des chevaux,
 کوستک *keusteklemek*; -
 کوستک *keustek*, پایوند اورمق
pâivend ourmaq, t. — Au fig., mettre obstacle,
 embarrasser, مانع *mâny' ol*,
 دخل و تعرض *dakhlu te'arrouz it*.

ENTR'AVERTIR (S'), v. récip., بری
 برینه خبر ویرمک
biri birinè khaber
 خبرلشمک *khaber-*
lechmek.

ENTRAVES, s. f. pl., liens qu'on
 met aux pieds des chevaux, کوستک
 پایوند *keustek*, پایدند
pâivend. — Mettre
 des entraves à un cheval, اتسک
 ایاغنده کوستک اورمق
atuñ aîâgghy-
na keustek ourmaq. — Au fig., ob-
 stacles, مانع *mâny'*, pl. موانع
mevâny'; عواقب *avâiq*, pl.

ENTRE, prép., اراده - اراده *arâ-*
da, اورتاسندک *arâcindè*, اورتاسندک
ortâcindè, آرا *arâ*, t.; بیین *beîn*,
 بییندک *beînindè*. — Entre nous,
 بیینمزد *arâmuzdè*, بیینمزد *beîni-*
muzdè. — Entre deux feux, ایکسی
 اتش ارهسندک *iki atech aracindè*. —
 Entre quatre murailles, درت دیوار
 ایچندک *dort divâr itchindè*. — Entre
 onze heures et midi, اون بر ساعت
 ایله او ایله *on bir sâ'at*
 ایله *eulè vaqty arâcindè*.

ENTRE-AUTRES, adv., بشقدهر ایله
 جلهدن بشقده *bachqalar ilè*,
 اوله رق *djumlèden bachqa olaraq*,
 باخصوص *bâ-khouçous*, a.

ENTRE-BAILLER, v. a., - یاری
 جزو بجه اچمق *târy*, *djuzvidjè atch-*
maq. — Entre-bâillé, e, یاری اچق
 اچق *'âry atchyq*, t.

ENTRE-BAISER (S'), v. récip.,
 بری برینسی *eupuchmek*, اوپوشمک
 اوپمک *biri birini eupmek*, t.

ENTRE-BATTRE (S'), v. récip.,
 اوروشمق *deuguchmek*, دوکشمک
ourouchmaq, t.

ENTRE-BLESSER (S'), v. récip.,
 یاره لشمق *târalachmaq*, t.

ENTRE-CARESSER (S'), v. récip.,
 بر برینسی اوخشمق
bir birini okh-
chamaq, t.

ENTRE-CHERCHER (S'), v. récip.,
اراشیق *arāchmaq*, t.

ENTRE-CHOQUER (S'), v. récip.,
se choquer l'un l'autre, دو قشیق
doqouchmaq, t. — Se contre-dire
avec aigreur, قاقشیق *qāqychmaq*,
ا برینه مخالفت ا *biri birinè*
moukhālefet it, t.

ENTRE-COLONNE OU ENTRE-CO-
LONNEMENT, s. m., یکی درک
اراسی - ارالی *iki direk arālighy*,
arāci, t.

ENTRE-COMMUNIQUER (S'), v. ré-
cip., خبرلشمک *khaberlechmek*,
a.-t.; سوبلشمک *seülechmek*, t.

ENTRE-CONNAÎTRE (S'), v. récip.,
بر برینی طابق - بیلک
bir birini
thanmaq, bilmek, t.

ENTRE-COUPER, v. a., couper par
divers endroits, طرف طرف
tharaf tharaf kesmek,
ارهسی کسمک *araci kesmek*, t.

ENTRE-CÔTE, s. m., یکی
ایکو اره سندن کسله ش ات
یکو اره سندن کسله ش ات
iki eïgu arācinden ke-
cilmich et pārtchaci, t.

ENTRE-DÉCHIRER (S'), v. récip.,
ییرتشمق *ürtichmaq*, t.

ENTRE-DÉPÊCHER (S'), v. récip.,
بر برینه اولاق کوندرمک
biri bi-
rinè oulāq gueundermek, t.

ENTRE-DEUX, s. m., یکی شیک
ارالی *iki cheüñ arāci*,
arālyghy, t. — Entre-Deux, adv.,
qui tient de l'un et de l'autre,
ایکیسی اورتسی *ikici ortaci*.

ENTRE-DÉTRUIRE (S'), v. a., بری
biri birini هلاک ا
hclāk it,
a.-p.-t.

ENTRE-DONNER (S'), v. récip.,
بری برینه وبرمک
biri birinè vîr-
mek, t.

ENTRÉE, s. f., lieu par où l'on
entre, کیره جک پر
guiredjek ier, t.;
مدخل *medkhel*, a. — Accès, بول
ïol, t.; تقرب *teqarrub*, a. — Action
d'entrer, دخول *doukhoul*, a.; کیرش
guirich. — Entrée, droit d'octroi,
رسوم *resm*, pl. رسم باج
rouçoun. — Droit d'entrée ou d'im-
portation, رسم امدیه *resmi amediè*,
a. — Embouchure, ouverture, اغز
aghyz. — A l'entrée du détroit,
بوغاز اغزنده *boghāz aghzindè*. —
Permission ou faculté d'entrer, کیرمه
کیرومک *guirmè roukhsati*,
گورمه کیرومک *guirmek izni*. — Commence-
ment, ابتدا *ibtidā*. — A l'entrée de
l'hiver, ابتدا سنده *qychuñ*
ibtidācindè.

ENTRE-ÉCRIRE (S'), v. récip.,
مکتوبلشمک *mehtoublechmek*, t.

ENTRE-ÉGORGER (S'), v. récip.,
بری بوغازلشمق
boghāzlachmaq,
بری برینی بوغازلشق
biri birini boghāz-
lanaq, t.

ENTRE-EMBARRASSER (S'), v. ré-
cip., بر برینه مانع او
biri birinè
māny ol, a.-t.

ENTRE-EMBRASSER (S'), v. récip.,
قوجقشیق *qoudjachmaq*,
قوجقشیق
qoudjaqlachmaq,
اوپشمک *eupuch-*
mek, t.

ENTREFAITES, s. f. pl., ارالیق
arālyq, t. — Sur ces entrefaites,
اولدم بو ائناده
bou esnādè, a.-t.; اولدم
oldem.

ENTRE-FRAPPER (S'), v. récip.,

دوکشماق *ourouchmaq*, اورشوق
deuvuchmek, deuüchmek, t.

ENTRE-HAÏR (S'), v. récipro., بر
بریند کین طوتیق - عرض ا
bir birinè kin thoutmaq, gharaz it, t.-a.

ENTRE-HEURTER, (S'), v. récipro.,
دوقشماق *doqouchmaq.*

ENTRELACEMENT, s. m., اورمکک
eurmeklik, اورمه, arāie eurmè, t.

ENTRELACER, v. a., اورمک
*eurmek, - ارایه کیرشدرمک -
arāie guirichturmek, صوقشدرمق,
soqouchturmaq, t.*

ENTRELACS, s. m. pl., بنا زینتی
*binā zīneti, صوقشه اشکال رسمی,
soqouchma echkiāl resmi, t.*

ENTRELARDER, v. a., ارایه طوکز,
ارایه یاغنک پارچه سنی صوقیق
*arāie doñouz iaghynūñ partchacini soq-
maq, t.*

ENTRE-LIGNE, s. m., سطراراسی
sathyr arāci.

ENTRE-LUIRE, v. n., یاری پارلق
ïary pârlamaq, t.

ENTRE-MANGER (S'), v. récipro.,
بری برینی ییمک
bir birini ïemek, t.

ENTREMÊLER, v. a., بری بریله
*biri birülè qarichturmaq, قرشترمق,
arācinè, ارینه قرشدرمق - ا.بچه قرشدرمق
itchinè qarichturmaq, اره یقه - قاتیق
arāie qarichturmaq, qoïmaq, qâtmaq, t.*

— S'Entremêler, v. récipro., قارشیق
*qârichmaq, کیرشماق, guirichmek,
t.; ا.مداخله, mudākhetè it, a.-t.*

ENTREMÊTS, s. m., ات ایله
بمش اره سنده سفرده قولان ییک
*et ilè ïemich arācında sofrada qo-
nilân ïemek, t.*

ENTREMETTEUR, EUSE, s., میانجی

*miändji, p.-t.; ارایه کیرجی, arāie
guirîdji, t.; متوسط, mutevessith, a.*

ENTREMETTEUSE, s. f. Voy. EN-
TREMETTEUR. — Celle qui se mêle
d'un commerce illicite, پزه ونیک
*puzevenk qāry, t.; دلالة, tel-
lâlet, a.*

ENTREMETTRE (S'), v. réfl., ارایه
کیرمک - کلیمک *arāie guelmek,
guirmek, میانجیلک, miändjilik
it, t.; متوسط, mutevessith ol, ا.ت.و;
tevessuth it, a.-t.; ا.مداخله,
mudākhetè it.*

ENTREMISE, s. f., میانجیلک
*miändjilik, t.; وساطة, veçâthât,
tevassuth, معرفت, ma'rifet.*
— Par l'entremise de notre ami un
tel, فلان دوستیزک معرفتیه
felân dostumuzūñ ma'rifeti ilè.

ENTRE-NUIRE (S'), v. récipro.,
بر برلرینه ضررلشوق *zararlachmaq,
bir birlerinè zarar it, a.-t.;
بری برینی ضرره اغراتیق
biri birini zararè oghrâtmaq,
بری برینه بیری بیرینه ایصال ضرر
biri birinè içâli zarar
it, t.*

ENTRE-PARLER (S'), v. récipro.,
سویلمک *seuilechmek, t.*

ENTREPAS, s. m., قورد یله سی
*qourd ïelmèci, لنگک یلمه سی,
lenk ïelmèci, t.*

ENTRE-PERGER (S'), v. récipro.,
بری برینه صاپلمق - صانچیق
biri birinè sāplamaq, sândjmaq, t.

ENTREPOSER, v. a., تجارت
تیدجارت *tidjâret*
موقتاً مخزنه قومق
*emvâli muveqqaten makhzenè qo-
maq, محل اخره کوندراجهک مالی,*

اره ييره اندر مک mahalli akhyrè | gueunderiledjek mālī ara ierè in-
durmek. — Marchandises entrepo-
sées, ااره ييره اندر لمش مال ara ierè
endurilmich māl.

ENTREPOSEUR, s. m., ميري ميري
اموالى ميري ميري miri ambāri me-
mouri, a.-t.

ENTREPÔT, s. m., lieu de dépôt
pour les marchandises. تجارت
اموالى موقتا قولدهجق مخزنى
tidjāret emvāli muvaqqaten qonou-
ladjaq makhzeni, تجار مالى ايچون,
اره يتاغى اولان محل tuddjar mālī
itchoun ara iataghy olān mahall,
a.-t. — Magasin où sont déposées
les marchandises qui se vendent pour
le compte du gouvernement, ميري ميري
اموالى miri ambāri.

ENTRE-POUSSER (S'), v. récipro.,
برى برى بىنى اتيوبرمك biri birīni
itivirmek, t.

ENTREPRENANT, e, adj., qui en-
treprend aisément, مياش مياش
كير كين مياش مياش mubācheret idīdji,
guirguin, مياش مياش مياش mubācheret idīdji,
ichè sāl durīdji, مياش مياش مياش
ichè sāl durīdji, t. — Hardi, مياش مياش
mutedjāviz, a. — Qui entreprend

sur le droit d'autrui, تجاوز ايدين,
تجاوز مياش مياش mutedjāviz, a.

ENTREPRENDRE, v. a., prendre
la résolution de faire, commencer,
ياپيشق ايشه مياش مياش ichè mu-
bācheret it, iāpichmaq, ال اورمق
el ourmaq, باشلىق bāchlamaq, t.;
عزم - تصدى ا azm, teçaddi it. —
Un voyage, عزم سفر ا azmī sefer it.

S'engager à faire, بويننه المق boi-
ninè almaq, التزام ا iltizām it. —

Entreprendre quelqu'un, le querel-
ler, ازارلىق چكشك tchekichmek,
ازارلىق azārlamaq, t. — Usurper, attenter
à..., تعدى ا dakhl, te'addi
it. — Rendre perclus, سقطلىق sa-
qahlamaq.

ENTREPRENEUR, s. m., كوتورى
بازار ايله ايلجى gueutory pāzār ilē
alydji, t.; التزام ايلجى iltizām
idīdji, a.-t.; ملتزم multezim, a.

ENTREPRIS, e, adj., impotent,
كوتورم keuturum. — Embarrassé de
sa contenance, شاشمش chāch-
mich, t.

ENTREPRISE, s. f., d'un ouvrage,
ايشش action d'entreprendre, باشلاماچى
باشلاماچى ich bāchlamaç, t.;
مياش مياش مياش mubācheret. — Dessein
formé, عزم 'azm, عزيمة 'azīmet, pl.
مقصد 'azūm, قصد qasd, مقصد
maqsad, pl. مقاصد maqācyd. —

Téméraire, تصدى teçaddi. — Dif-
ficile, مقصد دشوار maqsadi duch-
vār. — Belle, — عزيمة جيله
'azimeti djēmīlè. — Usurpation,
تعدى te'addi, pl. تعديات te'ad-
diāt. — Concevoir, faire une entre-
prise, بر ايشه عزم وقصد ا bīr ichè
'azmū qasd it.

ENTRE-QUERELLER (S'), v. récipro.,
چكشك تچكشك tchekichmek, t.;
نزاعلىق niza'lachmaq, a.-t.

ENTRER, v. a., passer du dehors
au dedans, كيرمك guirmek, داخل
ايتيرو كيرمك itcheru
guirmek, قدم بصق qadem bas-

maq, وض—ع dukhoul it, دخول ا

أ قدم *vaz'y qadem it.* — dans la maison, *evè guïrmek.*

— au service, prendre de l'emploi,

mançoubè guïrmek. — en détail,

tafsîli hâl it. — en

danse, se dit pour être mis en action,

être à son tour d'agir, *oïounè guïrmek.* — Pouvoir être

contenu, *syghmaq.* — dans la

tête, y causer de la douleur, de l'é-

tourdissement, *bâch*

aghyrmaq. — Entrer dans la tête,

pour être compris, entendu, *akshilic*

añlachilmaq. — Faire entrer dans

la tête, *añlatmaq.* — dans

la pensée, y pénétrer, *fikrinè vârnaq.* — Entrer dans la

pensée de quelqu'un, s'y conformer,

تبعیت - موافقت ا *ouïmaq,* اوبیق

teb'îat, muvâfaqat it. — dans une

affaire, y prendre part, *bir maslahatè*

مداخله ا *qarichmaq, muilâkhelè it.* — dans

les secrets de quelqu'un, *ber kimesnènuñ*

اسرارینه محرم او *esrârinè mahrem ol.* — Pénétrer,

traverser, *teeçir it, a.-t.*;

ایچنه ایشلک - کچیک

itchinè ichlemek, guetcmek.

ENTRE-REGARDER (S'), v. récip.,

تناظر ا *bâqichmaq, t.*;

tenâzur it, a.-t.

ENTRE-RÉPONDRE (S'), v. récip.,

بر برینه جواب ا - وبرمک

bir birinè djevâb it, vîrmek,

جوابلشقی *djevâb-lachmaq, t.*

ENTRE-RESSEMBLER, (S'), v. réc.,

biri birinè benze-mek, t.; ا تشابه ا *techâbouh it, a.-t.*

ENTRE-SALUER (S'), v. récip.,

سلاملشقی *selâmlachmaq, a.-t.*

ENTRE-SECOURIR (S'), v. récip.,

یارداسلشقی *iârdumlachmaq, t.*;

تظاهر - تناصرا *tezâhur, tenâçur*

it, a.-t.

اورنه طبقه -

شروان *orta thabaqa, qât,*

charvân, t.

ENTRE-SUIVRE (S'), v. récip.,

بر برینک اردنجد کتیک - او-

بیره بیرمک *biri birinuñ ardinjdè guit-*

mek, ol, iurumek, t.

ENTRE-TAILLER (S'), v. récip.,

طویق چالماق *thopouq tchâlmaq, t.*

ENTRE-TAILLURE, s. f., طویق

چالمنسی - یاره لنهسی

thopouq tchâ-

lanmaci, iâralanmaci, t.

ENTRE-TEMPS, s. m., اراق

وقت اراسی *vaqyt arâ-*

cy, a.-t.; خلال *khyâl, a.*

ENTRETENIR, v. a., arrêter et te-

nir ensemble, *thoutmaq, t.*;

ضبط ا *zabth it.* — Conserver en bon

état, *guezetmek,* ا یو

حاله طومتق *eü haldè thoutmaq,*

معمور - تعییر ا

ma'amour, ta'a-

mîr it, a.-t. — les chemins, *iollary*

گوزتمک *guezetmek.* — Faire

subsister, *beslemek,* - درلک

نققه ویرمک *-dirlik, nafaqa vîrmek.*

— Entretenir quelqu'un ou s'entre-

tenir avec quelqu'un, discourir avec

lui, *mouçâhabet it,*

a.-t.;

سویلشماک *seüilechmek,*

صحبت ا *sohbet it.* — Entretenir,

se conserver, *guen-*

dui vyqâie it. — Entretenir sa maison, اوبندک مصرفنى *evinuñ masrafini gueurmek.* — une correspondance épistolaire, مکتوبلشمک *mektoublechmek.* — Entretenu, e, soigné, کوزدلمش *guzedilmich,* معمر *ma'mour.* — Femme entretenue, اجر تلو او طلق *eudjretlu odhalyq.*

ENTRETIEN, s. m., soin de maintenir une chose en bon état, کوزتمکک *gueuzetmeklik,* تعمیر *ta'mîr,* حفظ *hifz,* a. — Subsistance, معاش *dirlik,* نفقه *nafaqa,* ماش *me'âch.* — Dépense, خرجلق *khardjlyq,* مصارف *meçârif.* — Ce qu'on donne à un serviteur pour subsister, کچمه اقچه سی *guetchinmè aqtcheci.* — Ce qui est nécessaire à l'entretien d'une personne, d'une armée, مالز مه *mâlezimè.* — Dépenses de réparation, تعمیرات *ta'mîrât meçârif.* — Conversation, لاقردی *lâqyrdi,* مکالمه *mouçâhabet,* مذاکره *muhiâlèmè,* صحبت *sohbet,* مذاكرة *muzâkerè,* a.

ENTRE-TISSU, s. m., آرایسه *arâie dhoqounouch;* بفت *arâie dhoqounouch;* بفت *best,* کوفت *kuft,* p.

ENTRE-TOUCHER (S'), v. récip., بری برینه دو قنق *biri birinè doqounmaq,* t.

ENTRE-TUER (S'), v. récip., بر اولدرمک *bir birini euldurmek,* t.

ENTREVOIR, v. a., voir à demi, از بچق کورمک *az boutchouq gueurmek,* یاری *iâry*

چالوب المده کورمک *gueurmek,* الماح نظر *tchâlup alma gueurmek,* ايله رویت ا *elmâhi nazar ilè rouïet it.* — Voir imparfaitement à cause de l'éloignement ou de l'obscurité, کورمک *khâiâl maïâl gueurmek,* سزر سزر کورمک *sezer mezer gueurmek.* — Pressentir, اولدن طوبیق *evvelden dhoïmaq.*

— Discerner, سزمک *sezmek.* — S'Entrevoir, v. réfl., کورشمک *gueuruchmek,* بولشمق *boulouchmaq.*

ENTREVUE, s. f., کورشمه *gueuruchmè,* t.; ملاقات *mulâqât,* a. — Demander une, استدءای *istid'âi mulâqât it.*

ENTR'OUÏR, v. a., سزیمک *sezinmek,* ازجق اشمک *azadjiq ichitmek,* چالغمه *qoulâgha tchâlinmaq,* t.

ENTR'OUVERT, e, adj., یاری *iâry atchilmich,* t.

ENTR'OUVRIR, v. a., یاری اچمق *iâry atchmaq.* Voy. ENTRE-BAILLER, — S'Entrouvrir, v. réfl., se fendre, اچلمق *iârilmaq,* اچلمق *atchilmaq.* — En parlant d'une porte et des fleurs, یاری اچلمق *iâry atchilmaq.*

ENTURE, s. f., - اشلمه قازشی *achlama qazichi,* کرتگی *kertigui,* اشی بری *achi iery,* t.

ENULA-CAMPANA OU AUNÉE, voy. ce mot.

ÉNUMÉRATEUR, s. m., صایجی *sâidji,* t.; حساب ایدجی *hiçâb ididji,* a.-t.

ÉNUMÉRATIF, ive, adj., احصایه *sâiie* دائر *ysâie dâir,*

makhsous, a.-t.; عددی 'adedi, a.

ÉNUMÉRATION, s. f., تعداد *ta'adād*, احصا *ihsā*, a.; صایلیش *sāi-lich*, t.

ÉNUMÉRER, v. a., dénombrer, احصا - تعداد *sātmaq*, صایمق *ihsā*, *ta'adād it*, a.-t. — les circonstances, بر بر سوپلمک *bir bir seülēmek*.

ENVAHIR, v. a., usurper, - زور *zor*, djibr ایله المق *djebr ilè almaq*, قهر ایله اخذ *qahr ilè akhz it*, قایمق *fuzouli almaq*, قایمق *qāpmaq*, غصب *ghasb it*. — Occuper par force, بصرق *basmaq*, وارمق *uzerine duchmek*, وارمق *vāрмаq*, بصغوا *basghou it*, a.-t.

ENVAHISSEMENT, s. m., action d'envahir, تسخیر *ghasb*, اغتصاب *teskhir*, اغتصاب *yghitiçāb*, a.; قایمه *qāpma*, t. — d'une province, بر ایالتک اغتصابی *bir cīāletuñ yghitiçābi*.

ENVELOPPE, s. f., ce qui sert à envelopper, اورتو *sārghou*, صارغو *eurtu*, قاب *qāb*. — de grains, قشره *qychrè*. — de fèves, بقله قېونی *baqla qaboughi*. — première de la châtaigne, کرپی *kirpi*, کرپی *kirpu*. — de lettre et d'autre chose, ظرف *zarf*, pl. ظروف *zourouf*. — Papier d'enveloppe, صارمق کاغدی *sārmaq kiāghydy*. — En t. de fortification, ouvrage qui en couvre un autre, سپر *siper*.

ENVELOPPÉMENT, s. m., صارمقلاق *sārmaqlyq*, t.; طی *thai*.

ENVELOPPER, v. a., mettre dans

une enveloppe, صارمق *sārmaq*, t.;

طی *thai it*, a.-t. — dans du papier, صارمق کاغد *kiāghydy itchindè sārmaq*. — Cacher, déguiser, اورتمک *eurtmek*. — Cerner, entourer, قوشاتمق *gouchātmaq*, اطرافنی چوبرمک *ethrāfīni tchevīrmek*. — Comprendre avec d'autres, طولاندرمق - طولاندرمق *itchinè qātmaq*, *dholāndurmaq*, قرشترمق *qarichturmaq*. — S'Envelopper, v. réfl., صارلمق *sārylmaq*, بورنمک *beurunmek*. — S'envelopper d'une couverture, بورغانه *iorghāna sārylmaq*. — Enveloppé, e, صارلمش *sārylmich*, اورتولمش *eurtulmich*, اورتولی *eurtulu*, مظروف *mazrouf*, مژوی *mathvū*, قوشادلمش *gouchādilmich*.

ENVENIMER, v. a., infecter de venin, اغولمق *aghoulamaq*, زهرلمک *zehirlemek*, zehirlemek, اوتارمق *otāрмаq*. — les paroles d'un autre, زهرلوا *kelāmi zehirlu it*. — une plaie, یاره پی *tāraī zehirlemek*, ازدرمق *azdurmaq*. — Envenimé, e, زهرلنمش *zehirlennich*, t.; مسموم *mesmoum*. — Discours envenimé, زهرلو سوز *zehirlu seuz*. — Langue — زبان زهرناک *zebāni zehirnāk*.

ENVERGER, v. a., ساز داللری *sāz dāllari ilè duzetmek*, t.

ENVERGUER, v. a., سرنی یلکنلره *sereni ielkenlere baghla- maq*, t.

ENVERGURE, s. f., des voiles,

يلكنلری سرنه بعلنده سی - سرن
ielkenleri serene aوزربنه دوزلشی
baghlanmaci, seren uzerine duzulu-
chi. — Étendue des ailes d'un oiseau
qui vole, اوچار قوش قنادلرینک
outchâr qouch qanâdleri-
nuñ ouzounlyghy, یايلمش ايکي
iāilmich iki qanād
ouzounlyghy.

ENVERS, s. m., côté le moins beau
d'une étoffe, برس يوز ters, ترس
ters iuz. — L'envers, ترس طرفي
ters tharafi, ترسي tersi. — A l'en-
vers, ترسنه tersinè. — Sans envers,
بر يوزي بر iki iuzu bir. — Met-
tre à l'envers, en sens contraire,
ترسنه کيمک tersinè gucimek. —
Tomber à l'envers, sur le dos, ارقه
arqa uzerinè duch-
mek.

ENVERS, prép., حقينه haqqinè,
طرفنه thara-
fina. — Envers vous, حقينه
haqqynzè. — la patrie, وطني
vathani haqqyna.

ENVI (A l'), adv., بر برينه نسيه
bir birinè nispeten, برلرندن
biri birlerinden ust guzmek arzouci-
lè, غبطه
ghibtha ilè, a.-t.

ENVIE, s. f., déplaisir du bien
d'autrui, jalousie, قزقانبيلک
qyz-qāndjilik, قزقانه
qyzqāndj, قزقانبق
qzqānma, حسد haced, a. — Porter
envie, قزقانبق qyzqānmaq. —
Exciter l'envie, تحريك حسد ا
tahrîki haced it. — En donner, faire
envie, محال حسد او mahalli ha-

ced ol, t. — Désir, volonté, ارزو arzou,
هوس haves, a.; دليک dilek,
کوکل - جان دلکي istek, t.;
اشتياق ichti-
gucunul, djân dilegui, اشتياق ich-
tiâq. — Par envie, حسد اوچندن
haced oudjunden. — envie de
femme grosse, اش يرمه
ach iermè. — Avoir cette envie,
اش ارري ach iermek, اش ارري
ach ereri tchekmek. — de
manger, voyez FAIM. — de boire,
voyez SOIF, etc. — Envie, marque
qu'on porte en naissant, بک beñ,
اش يرمه ذك نشانسي beñek,
اش iermenuñ nichāni. — Avoir en-
vie, désirer en général, استمک is-
temek. — Passer son envie, ارزوسني
arzoucini, هوسني المق
havecini
almaq.

ENVEILLIR, v. a., rendre vieux,
اختيار کوسترمک ikhtiâr guenster-
mek. — Devenir vieux, اختيارلنمق
ikhtiârlanmaq. — Envieilli, e,
اختيارلنميش ykhtiârlanmich.

ENVIER, v. a., porter envie,
حسدا - قزقانبق qyzqānmaq, t.;
چکمک haced it, tchekmek, a.-t. —
Désirer, استمک istemek, دلکم
dilemek, امرنمک inrenmek. — Sou-
haiter pour soi-même un bonheur
pareil à celui d'un autre, کونسي
ارزوسي او kevni tchekmek,
arzouci ol. — J'envie votre bonheur,
بختکزه غبطه ايدرم
bakhtyñyzè
ghybtha ulerum.

ENVIEUX, SE, adj., قزقانبجي qyz-
qāndji, t.; حسد حسود hacoud,
حاسد
hâcid.

ENVINÉ, adj., شراب قوقولو, *char-râb qoqoulu*, a.-t.

ENVIRON, adv., à peu près, تخمیناً *takhmînen*, قدر *qadar*, تقریباً *taqrîben*, یقیناً *iaqyn*. — Il y a environ cinq ans, تقریباً بیس *taqrîben bech senêdur*. — Il y a environ six mois, التي ایه وارر *alty aîe vârrur*. — Il a environ trente ans, تخمیناً اوتوز یاشندک در *takhmînen otouz iâchinda dur*.

ENVIRONS, s. m. pl., اطراف *ethrâf*, حوالی *havâli*, a.-t. — Aux environs de la ville, شهرک *chehrûn* حوالیسنک *havâlicindê*.

ENVIRONNER, v. a., قوشاتمق *gouchâtmaq*, طولامق *dholâmaq*, چورمک *chevrê almaq*, چورمک *tchevirmek*, اطرافنی چورمک *ethrâfini tchevirmek*, احاطه ا *ihâtha it*, a.-t.

ENVISAGER, v. a., regarder au visage, بوزه بقمق *iüzê baqmaq*, t. — Considérer en esprit, ملاحظه ا *mûlâhaza it*, a.-t.; باقمق *bâqmaq*, نظرا *nazar it*, دوشنمک *duchunmek*.

ENVOI, s. m., کوندرش *gueunderich*, بوللمه *gueundermê*, کوندرمه *ïollama*, t.; ارسال *irsâl*, ارساله *irsâliê*.

ENVOILER (S'), v. pron. Voy. SE DÉJETER.

ENVOISINÉ, e, adj., قوکشوسی *qoñchouçou vâr*, قوکشولو *qoñchoulu*.

ENVOLER (S'), v. réfl., قالقوب *qâlqoup outchmaq*, اوچمق *outchmaq*, ایردن اوچمق *ïerden ou-*

tchmaq, فرلانمق *firlânmaq*. —

Au fig., passer, کچمک *guetchmek*.

— Le temps s'envole, passe vite, وقت وزمان سریع المروردر *vaqt u zemân serî ul-murourdur*.

ENVOYÉ, subst. masc., messenger, کوندرلمش *gueunderilmich* کهنه *kimesnê*, وکیل *vekîl*, آدم *adem*, t.

— Porteur de dépêches, ساعی *sâ'i*, قاصد *qâcyd*. — Chargé de mission, مبعوث *meb'ous*. — Ministre d'une

puissance près d'une autre, et d'un grade inférieur à celui d'ambassadeur, اورتنه ایلچی *orta iltchi*. —

extraordinaire, فوق العاده اورتنه *fevq ul-adê ortâ iltchici*.

— Envoyé, apôtre, prophète, رسول *reçoul*. — de Dieu, Mahomet, رسول الله *reçoul allah*.

ENVOYER, v. a., کوندرمک *gueundermek*, بوللامق *ïollâmaq*, t.; ارسال *irsâl it*, a.-t.; تسییرا *tesîir it*, بعث ا *b'as it*. — complimenter, تبریکه *tebrikê* کوندرمک *gueundermek*. — dans l'autre monde, اخزند کوندرمک *akhyretê gueundermek*, اولدرمک *euldurmek*. —

Envoyé, e, part., کوندرلمش *gueunderilmich*, ارسال اولنمش *irsâl olounmich*, مرسل *mersoul*.

ÉOLIE, s. f., n. de p., قارلی *qârliê*, قارلی ایلی *qârli ili*.

ÉPACTE, s. f., سنه شمسیه ایله *senê şemsîyê* سنه بی قمریه بی تسویه و تعدیل ایدن *senê chemsîyê ilê senê qamerîyê tesvîe vu ta'dil iden eîiâmi munzanâmê*, a.-t.; خمسة مسترققة *khamseti musterîqat*, a.

ÉPANOUIR, v. a. Voy. RÉJOUIR.
— S'Épanouir, v. pr., être dans la joie, اچلمق *atchilmaq*. — Se dit également en parlant des fleurs.

ÉPANOUISSEMENT, s. m., action de s'épanouir, اچلمه *atchilma*, a.; انكشاف *inkichāf*. — des fleurs, كوكل اچلمهسى *tchitchek atchilmaci*. — du cœur, گوهن اچلمهسى *gueūnūl atchilmaci*, t.

ÉPARCET, s. m., بورچاق *bourtchāq ioundjaci*, t.

ÉPARGNANT, e, adj., مصرفى *masrafi ecirgueïdji*, t.; مسك *mumsik*, a.

ÉPARGNE, s. f., économie dans la dépense, چركسلک *tcherkeslik*, vulg. چركزلک *tcherguezlik*, مصرفى *imsāk*, اداره *idārè*, مسرفى *masrafi ecerguëmè*, خرج *khadjî qalyî*. — Épargnes, argent mis en réserve, بشقه وقتلر, ايجون صاقلنميش اچمه - پاره *bachqa vaqytler itchoun sāqlanmich aq-tchè, pāra*.

ÉPARGNER, v. a., user d'épargne, امساک *imsāk it*, a.-t.; خانه دارلىق *khānèdārlyq it*, اختيار صنت *saqlamaq*, اچمه يره صرف *ykhitiāri zannet it*, ايتماىك *ioq ierè sarf itmemek*, اسيركمك - اسركمك *icirguïmek*. — son bien, son argent, مالنى - اچمه سنى *mālini, aqtchëcini ecirguïmek*. — Refuser en partie, دريغ *dirigh it*. — Avoir compassion, اچيىق *adji-*

maq. — Ménager des restes dans une étoffe, چيقارمق - ارتورمق *fazlè tchyqārmaq, arturmaq*. Voy.

DISPENSER. — S'Épargner, v. réfl., ne pas se donner la peine, زحمت *zahmet tchekmemek*, a.-t. — Ne pas faire, ايتماىك *itmemek*. — Se ménager, se soigner, كونديني *guendini gueuzetmek*.

ÉPARILLEMENT, s. m., طاغتمه *dhāghytma*, ساچلمه *sātchylma*, طاغلمه *dhāghylma*, t.; تفريق *tefrîq*, a.; پربشانلىق *perichānlyq*, p.-t.; نثر *nesr*.

ÉPARILLER, v. a., اوتيه برو *eutè beru sātchmaq, dhāghytmaq*, طاغتمق *dhāghytmaq, t.*; پربشان *tefrîq, perichān it, niçār it*.

ÉPARS, e, adj., ساچلمش *sātchilmich*, داغلمش *dāghilmich*, طاغلق *dhāghynnyq*, دارداغان *dārdāghān*, قارمه قارشق *qārma qārychyq, t.*; متفرق *muteferryq, a.*; پربشان *perichān, p.*

ÉPART, s. m., بر نوع حصير اوتى *bir nev'y hacyr oty, t.*

ÉPARVIN, s. m., ايتك اياغلك *atuñ aīāghindè tchi-qān chich, t.*

ÉPATÉ, e, adj. (nez), بىسى بورن *ïassy bouroun*, يايوان بورن *ïāivān bouroun*. — Qui a le nez épaté, بىسى بورنلو *ïassy bourounlu*. — Verre —, اياغى قريق برقدج *aīāghy qyryq bir qadeh, t.-a.*

ÉPAULE, s. f., partie du corps proche du cou, اوموز - اوموز *omouz,*

t.; *kitf, ketif*, pl. اکتاف *ek-tāf*. — Le bras avant l'omoplate, *menkib*, pl. مناکب *menā-kib*; دوش *douch*, p. — Au propre, porter sur les épaules, *omouzinè almaq*. — Au figuré, supporter la présence d'un fâcheux, ثقیل بر کمسنه نک حضور یله *saqyl bir kimesnè-nuñ houזורیلè syqlet tchekmek*. — Hausser les épaules en signe de mécontentement, اظهار صورت ابائت ا *izhāri soureti ibāet it*. — Prêter l'épaule à quelqu'un, lui aider, le soutenir, بر کمسنه یه ارقد او *bir kimesnèie arqa ol*. — d'un bastion, طابیده *thābia iāni, keuchèci*, کوشه سی پالانقانوñ یانی *palanqanuñ iāni*, t.

ÉPAULÉE, s. f., *omouz ilè qāqych*, اوموز ایله قاقش, t.

ÉPAULEMENT, s. m., rempart de fascines et de terre, چالی چریسی *tchāli tchirpi vè thopraq thābiaci*. — Soutien d'un bâtiment, دیوار طیانی *divār dhaiāghy*, قول کبی دیوار *qol guibi divār*, t.

ÉPAULER, v. a., démettre l'épaule, اوموزی یزندن چترمق - ایرمق *omouzi ierinden tchiqarmaq, aïrmaq*, اوموزی قورمق *omouzi qyрмаq*. — Assister, ویرمک *iār-dum it, vïrmek*. — des troupes, les mettre à couvert du canon, عسکری طوب ضربندن حفظ و سیانست ا *'askeri thop zarbinden hyfz ü siānet it*. — Épaulé, e, qui a une bonne protection, ارقدلو *arqalu*. — S'É-

pauler, v. réfl., اوموز قیبرلمق *omouz qyrylmaq*, = اوموز یزندن ایرلمق *omouz ierinden aïrylmaq*, *tchyqārylmaq*.

ÉPAULETTE, s. f., اوفیچاللرک *ofitchiällaruñ* اوموزلریندکی *omouzlèrindèki nichāni*, اوموز چپرازی *omouz tchaprazi*.

ÉPAVE, adj., égaré, صاحبسز *sāhybsyz qālmich*, یتک *ietik*. — Bœuf épave, یتک اوکوز *ietik eukuz*. — s. f., les épaves, دکزدن چیقان و یالسنک بولنان *deñyzden tchyqān vè yālyeindè boulounān cheïler*, t.

ÉPEAUTRE, s. m., بر نوع بغدادی *bir nev'i boghdāi*, t.; *khyntha*, a.

ÉPÉE, s. f., شش - شیش *chich*, *metch*, t.; قلیج *qylidj*. — Passer au fil de l'épée, کچورمک *qylidjden guetchurmek*. — Tirer l'épée, سل سیف ا *selli seif it*. — L'épée, l'état des gens d'épée, عسکری طریقتی *'askeri thariqati*. — Les gens d'épée, ارباب سیف *erbābi seif*. — Épée, poisson de mer, قلیج بالغی *qylidj bālighi*.

ÉPELER, v. a., هجالمک *hedjelemek*, هجا ایله او قومق *hedje ilè oqoumaq*, تهجی ا *tcheddji it*, a.-t.

ÉPELLATION, s. f., هجالمه *hedjelemè*, a.-t.; هجایه *hedjāiet*, a.

ÉPENTHÈSE, s. f., اضافه حرف *izāseti harf si lafzet*, a.

ÉPERDU, e, adj., شاشمش *chāchmich*, عقلنی شاشورموش *aqlin chāchurmich*, کوزی قورقمش *gueuzi*

gorqmich, t.; منكسر *munkecir*,
عقلی قابلمش *mesloub ul-chou'our*,
a.; سرسم *sersem*, p.

ÉPERDUMENT, adv., مبالغه ایله
mubālagha ilè, a.-t.; عقلی قابلمش
عقلی قابلمش *aqly qapilmich olaraq*. —
amoureux, عاشق دیوانه او, *'āchiqy*
divānè ol.

ÉPERLAN, s. m., بر نوع کوچک
بر نوع کوچک *bir nev'y kutchuk deñiz*
bālighy, t.

ÉPERON, s. m., aiguillon pour pi-
quer un cheval, مهموز, *mehmouz*,
vulg. *mahmouz*. — Donner de l'é-
peron à un cheval, مهموزلق *mah-*
mouzlamaq. — d'un coq, خروس
خروس *khoros mahmouzi*, مهمیز
مهمیز *mehmîz*, p. — de navire, قیالقی
قیالقی *qaīāliq*. — Au fig., donner de l'épe-
ron, exciter, hâter, voy. ces mots.

ÉPERONNÉ, adj., مهموزلو *mah-*
mouzlu.

ÉPERONNER, v. a., مهموزله-ق
مهموزله-ق *mahmouzlamaq*, t.

ÉPERONNIER, s. m., مهموزجی
مهموزجی *mahmouzджи*, t.

ÉPERVIER, s. m., اتمجه *atma-*
dja, t.

ÉPHÈBE, s. m., هنوزیتشمش
هنوزیتشمش *henouz ietichmich oghlān*, t.

ÉPHÈDRE, s. m., بر اربریسو
بر اربریسو *bir nev'y oufāq*
aghādj, t.

ÉPHÉLIDES, s. f. pl., چغیت
چغیت *tehghyt*, سیس *sîs*, t.

ÉPHÉMÈRE, adj. com., بر کونلک
بر کونلک *bir gunluk*, از طیانر
از طیانر *az dhaīānur*,
t.; فانی *fāni*, یومی *īvmi*, a.

ÉPHÉMÉRIDES, s. f. pl., تقویم
تقویم *taqvîm*, روزنامه-سی

muneddjimleruñ rouznāmeci, p.-t.;
زیج *zîdj*.

ÉPHÈSE, ancienne ville de la Tur-
quie asiatique, aujourd'hui misérable
village situé auprès des ruines de
l'antique Éphèse, ایازلق *aiāzliq* ou
aiāçolouq, فسوس *feçous*.

ÉPHIALTE, s. m. Voy. CAUCHE-
MAR.

ÉPHORE, s. m., قدیم زمانک روم
قدیم زمانک روم *qadim zemāndè roum hā-*
kimi, t.

ÉPI, s. m., بشق - بشاق *bachāq*,
بغدا یک باشی - صلقمی *bogh-*
dāiūñ bâchi, salqymi. — Monter,
se former en épi, بشاقلمق *bachāq-*
lanmaq, بشاق طوتمق *bachāq*
thoutmaq, بشاغه کلمک *bachāgha*
guelmek. — Épi de la Vierge, étoile,
سنبله برجی *sumbulè burdju*.

ÉPI-D'EAU, s. m., چار-
چار *djār un-nehār*, a.

ÉPICE, s. f., بهار *behār*, a. Voy.
ÉPICES.

ÉPICÈNE, adj. com., مذکر و مؤنثه
مذکر و مؤنثه *muzekker vè mu' en-*
necè muchterik olān, مت-ساوی
مت-ساوی *muteçavi utteenîs*
vet-tezkîr.

ÉPICER, v. a., تربیه ا
تربیه ا *behārlamaq*, بهارات ایله
بهارات ایله *behārat ilè terbiè il*. —
تربیه ا *behārat ilè terbiè il*. —
Épicé, e, بهارلو *behārlu*.

ÉPICERIE, s. f., toutes sortes d'é-
piceries, هر درلو بهار *her turlu be-*
hār, بهارات-قسمی *ebzār*,
بهارات-قسمی *behārāt qysmi*, a. — Commerce d'é-
piceries, عصارلق *athhārlyq*, a.-t.;
بهارات تجارتی *behā-āt tidjāreti*.

ÉPICIER, s. m., بقال *baqqāl*. —
droguiste, عطار *'athhār*, a.

ÉPICRANE, s. m. V. PÉRICRANE.

ÉPICURIEN, NE, s., اپیکوروس
فلسوفک همذهبی اولان
epikuros filosofuñ hem-mezhebi olān.

ÉPIDÉMIE, s. f., عامدیه یا یلمش
خستہ لک *'ammēte tāilmich khas-
talik*, اولاشیجی مرض
maraz, a.-t.; مرض جارف
marazi djārif, a.; علت سارته
'yllēti sārīte.

ÉPIDÉMIQUE, adj. com., اولاشیجی
عامدیه یا یلمش
*oulāchidji marazi djā-
rifē mutē'allyq*. — Maladie —,
امراض جارفدیه متعلق بر مرض
em-rāzi djārifēte mutē'allyq bir maraz.

ÉPIDERME, s. m., درینک طش
بشره *derinuñ dhich 'ūzu*, t.;
بشره *becherē pour بشره becheret*; a.

ÉPIÉ, adj., qui a des épis, بشاقلو
بشاقلمش *bachāqlu-
mich*, t.

ÉPIER, v. a., monter en épi,
بشاق *bachaqlanmaq*, بشاقلمش
bachāq thoutmaq. — Obser-
ver, جاسوسلق ا *djāsousliq it*,
کوزلمک *gueuzetmek*, فرصت
gueuzlemek. — l'occasion, فرصت
fourçat arāmaq, کوزلمک
gueuzetmek.

ÉPIERRER, v. a., طاشلری
چقرمق - قالدرمق
*thāchleri tchi-
qarmaq, qāldurmaq*, t.

ÉPIEU, s. m., خشت *khycht*,
قصه کوندر *qyssa*
harba, p.-t.; گوندر
gunder, t.

ÉPIGASTRE, s. m., قارن اوستی
qārñ ustū, t.; مانه *mcenet*, a.

ÉPIGASTRIQUE, adj. com., قارن
اوستندکی *qārñ ustundeki*, t.;
مانته متعلق *mcenetē mutē'allyq*,
a.-t.

ÉPIGLOTTE, s. f., دلجک *dil-
djik*, t. Voy. LUETTE.

ÉPIGRAMMATIQUE, adj. comm.,
هجوئی *dhoqounouqlu*, t.;
قدحی *hedjvii*, a.

ÉPIGRAMMATISTE, s. m., شاعر
منشد لاهاجی *chā'iri qaddāh*,
munchid ul-ahādji.

ÉPIGRAMME, s. f., طوقنقلو سوز
نکته لو بیت *dhoqounouqlu seuz*,
هجو *hedjv*, a. —
nuktēlu beit, a.-t.

ÉPIGRAPHE, s. f., کتابه *kitābet*, a.

ÉPILATOIRE, adj. com. (poudre),
قیلی دوکدریجی - کیدریجی
qyli dukdriji, guideridji, t.;
منتف *munettif*, a. — Pâte épilatoire,
khyrizma.

ÉPILEPSIE, s. f., طونارق *thou-
tāryq*, طونارقلق *thoutāryqliq*, t.;
صرع خسته لعی *sarā' khastalyghy*,
a.-t.; صرع *sar'*, vulg. *sarā'*, a.

ÉPILEPTIQUE, adj. et subst. com.,
مصروع *thoutāryqlu*, t.;
صرعی *masrou'*, صرعی *sar'ii*.

ÉPILER, v. a., تویی - توپی
چقرمق - دوشرمک *qyli, tūū tchi-
qarmaq, duchurmek*, توپی
کیدرمک *tūū guidermek, deuk-
turnek*, t.

ÉPILOGUE, s. f., خاتمه *khātime*,
سوزک *khātimei kitāb*, نتیجه
scuzuñ netidjēci,

نتيجة الكلام *netîdjet ul-kelâm*.

ÉPILOGUER, v. a. fam., نکتہ تصور بولمق *nuktè sâlmaq*, صور بولمق - ارامق *qouçour boulmaq, arâmaq*, قنماق *qynâmaq*.

ÉPILOGUEUR, s. m. fam., نکتہ تصور *nuktè sâlîdji*, پ. - ت.; صور اراشدر بیجی *qouçour arâchturidji*, ت.; عتاب *'aiiâb*, a.

ÉPINARDS, s. m. pl., اصپناق *ispanâq*, t. — Graine d'épinards, اصپناق تخمی *ispanâq tokhoumy*.

ÉPINÇOIR, s. m., طاشجی کلنکی *thâchdji kulungui*, واربوز *vâriouz*, t.

ÉPINE, s. f., corps aigu et piquant, دکن - تکس *diken, tiken*, ت.; شوک *chevk*, pl. a. اشواک *echvâk*, خار *khâr*, p. — Arbrisseau

épineux, دکنلو اغاج *dikenlu aghâdj*, مغیلان *moughylân*. — Il m'est entré une épine dans le pied, ایغامه بر باتدی *âïâghyma bir diken bâtdi*. — du dos, اوکرغه *oñourgha*,

ارقه کمکی *arqa guemiguy*. — Être sur les épines, être dans l'anxiété, كچمک *yzthyrâb tchekmek*. — Épine, difficulté, کوچلک *gutchluk dikenligui*.

ÉPINE-ARABIQUE, s. f., plante, قورلغان دکنی *qalqân*, قورلغان دکنی *qourlaghân dikenî*, t.

ÉPINE-DE-CRIST, s. f., arbrisseau, سنجان دکنی *sindjân dikenî*.

ÉPINETTE, s. f., سنطور *santhour*, t.

ÉPINE-VINETTE, s. f., plante, قادیسن *amberbâris*, امبرباریس *qâdyn thouzloughou*, طوزلغی *qarâmouq*, t.

ÉPINEUX, SE, adj., qui a des épines, دکنلو *dikenlu*, t.; شایک *châik*, a. — Au fig., plein de difficultés, مشکل *muchkil*. — Affaire épineuse, چپرہشک ایش *tchaprachik ich*.

ÉPINGLE, s. f., ثوپلو *thoplou*, ثوپلو اکنه *thoplu ignè*, t. — en diamant, الماس ثوپلو *elmâs thoplou*. — Au pl. fig., présents, هدیه *hedîe*.

ÉPINGLIÈRE, s., اکنه جی *ignèdji*, ثوپلوجی *thoploudjou*, t.

ÉPINIÈRE, adj. f., اوکرغه کمکنه *oñourgha guemiguinè mute'allyq*, ت.; صلبيتی *soulbii*, a. — Moelle épinière. Voy. MOELLE.

ÉPINIERS, s. m. pl., دکنلک *dikenlik*, t.

ÉPIPHANIE, s. f., تجلی *tedjelli*, ا.; عید التجلی *houchân*, پ.; حاج صوبه اتلدیعی *'âid uttedjelli*, کون *hâdj souîe atyldigui gun*.

ÉPIPHONÈME, s. m., خاتمة الكلام *khâïmet ul-kelâm*, a.

ÉPIPHYSE, s. f., کمک اوزرنک *guemik uzerindè*, کمرنلکو طومالچ *guemertleklou dhoumâlydj*, t.

ÉPIPLOÏQUE, adj., جوزہ متعلق *djevzè mute'allyq*, ا. - t.; ثربی *serbii*, a.

ÉPIPLOMPHALE, s. f., کوبکه جوز *guevèguè djevz inmèci*, اینمہسی *nuzoul us-serb*, t.; نزول الشرب *us-serb*, a.

ÉPIPLOON, s. m., ثرب *serb*, pl. ا.; شول *suroub*; جوز *djevz*; باغ کہ قرنی و بعرساقلری قاپلمش

اوله *chol tāgh ki qarni vè baghyr-sāqleri qāptanich ola.*

ÉPIQUE, adj. com. (poète), شاعر, *chā'iri havādis.* — Poème — *vasfi* وصف احواله دایر قصیل, *ahvālè dāir qacidè,* a.-t.

ÉPIRE, nom de pays, ارناود, *arnāoud vilāyeti.*

ÉPISCOPAL, E, adj., پسقپوسه, *piscoposè mutè'allyq,* g.-a.

ÉPISCOPAT, s. m., dignité d'évêque, پسقپوسلق, *piscoposlyq,* g.-a. — Temps pendant lequel une personne est revêtue de cette dignité, پسقپوسلق وقتی, *piscoposlyq vaq-ty,* t.

ÉPISE, s. m., لاحقة, *lāhyqat,* pl. لاحقات, *lāhyqāt;* حادث, *hād- dis,* a.

ÉPISE, adj. com., لاحقه, *lāhiqatè mutè'allyq,* حدثی, *hadeci,* a.

ÉPISTOLIQUE, adj. com. (remède), دوا, *devāi sahhāb,* a.; سحاب, *pehluvān tāqyey,* t.

ÉPISSER, v. a., ایپلری بر برلریله, *ipleri bir birlerilè eurmek,* t.

ÉPISTÉMONARQUE, s. m., روم, *roum mille- tindè oumouri diniiè nāziri,* t.

ÉPISTOLAIRE, adj. com., مکتوبلره, *mehtoublerè,* انشایه دائر, *inchātiè dāir,* a. — Style — فن انشاء, *fen- ni inchā,* فن تحریر مراسلات, *fenni tahriri murācelāt,* a.

ÉPISTYLE, s. f., باشلق دیهسی, *bāchlyq tepèci,* t.; تاج, *tādj,* a.-p.-t.

ÉPISTAPHE, s. f., مزار طاشی, *bāzi,* a.

يازوسى *mezār thāchi iāzouci,* t.; موت تاريخی, *meit, mevt* تاریخی, *tārikhi,* a.-t.; کتابه قبرور, *kitābei qoubour,* a.

ÉPITHALAME, s. m., اعراسیه, *i'irā- cūè,* a.; از کیسی, *dukun turkycy, ezguici,* t.; سرود, *suroudi 'arouci,* یکی, *ieñy evlenmichleruñ tebrikini hāvi manzoumè.*

ÉPITHÈTE, s. f., صفت, *syfet,* pl. لقب, *syfāt;* وصف, *vasf,* صفت, *laqab,* pl. القاب, *elqāb.* — Désigner par une — صفتلک, *syfellemek.* — Surhomme, désigné par une —, *moultasyf.*

ÉPITHYME, s. m., fleur médicale, کشتوت, *kuchut,* افیمون, *astimoun,* a.

ÉPITOME, s. m., اجمال, *idjmal,* موجز, *idjāz,* موجز, *mou- djez,* a.

ÉPITRE, s. f., مکتوب, *mehtoub,* pl. مکاتیب, *mekiātib;* نامه, *nāmè,* p.; رساله, *riçā- let,* pl. رسایل, *reçāil,* a. — Épitre dédicatoire. Voy. DÉDICATOIRE.

ÉPITROPE, s. f., قبولله, *qaboullama soureti,* t.; صورتی, *souret et- teslīm vel-qaboul,* a.

ÉPIZOOTIE, s. f., حیوانلره دوشن, *hāivānlara duchen khas- talighy,* کیرغینسی, *qyrghyni,* t.; جایحه, *djāihat,* a.

ÉPIZOOTIQUE, adj., کیرغینه متعلق, *qyrghynè mutè'allyq,* t.-a.

ÉPLORÉ, E, adj., کوزی باشلو, *gueuzy iāchlu,* باکی, *bāki,* a.

ÉPLUCHEMENT, s. m., ایتلمه *ait-lama*, t.

ÉPLUCHER, v. a., ôter les ordures, ایتلماق *aitlamaq*, ایرتلمق *airtламаq*, تمیزلکم *temizlemek*. — Examiner attentivement, دقتله کورمک *diqqatlè gneurmek*, *te-djessus it*, اراشدرمق *arāchturmaq*. — Éplucher le drap, چوقه یی سلمک *tchoqā silmek*.

ÉPLUCHEUR, se, s., qui épluche, ایرتلایدی *airt-laïdji*, ت. — Au fig., قصور اراشدرمق *qouçour arāchturidji*, ت.; عیب *ayıb* جوی *djouï*, a.-p.

ÉPLUCHURES, s. f. pl., سپرندی *supurundi*, سپرندیلك *supurundilik*, ت.; دوکنتی *dukuntu*.

ÉPOINTER, v. a., - اوجی بوزمق - *oudji bozmaq*, *guidermek*, t.

ÉPONGE, s. f., سونکر *sunguier*, t. — Passer l'éponge, au propre, voy. ÉPONGER. — Au fig., oublier une action, اونتمق *onoutmaq*, خاطر دن محو و ازاله ا *khāthyrden mahv u izalè it*.

ÉPONGER, v. a., سونکرله تمیزلکم - *sunguierilè temizlemek*, *silmek*, t.

ÉPOPÉE, s. f., poème épique, حادثه مشهوره به دائر قصید *hādicèi mechhourèè dāïr qacydè*, a.-t.

ÉPOQUE, s. f., وقت *zemān*, تواریخ *te-varyt*, تاریخ *tārikh*, pl. تواریخ *te-vārykh*, a.

ÉPOUDRER, v. a., - توی سلمک - *tozi silmek*, *tchiqarmaq*, t.

ÉPOUILLER, v. a., بتلمک *bitlemek*. — S'Épouiller, بتلمک *bit-lenmek*, t.

ÉPOUMONER, v. a., بر کهنه نیک *bir kimesnènuñ soloughyny kesmek*. — S'Époumoner, v. réfl., باغرمه دن اود قاتلمق *bāghirmaden eud qātlanmaq*, t.

ÉPOUSAILLES, s. f. pl., اولنمه عقد نکاح *evlenmè resmi*, رسمی اجراسی *'aqdi nikiāhuñ idjrāci*, نکاح *ni-kiāh*, a.

ÉPOUSE, s. f., عروسه *qāry*, عورت *'avret*, اهل *ehl*, *ehli*, منکوحه *halilè*, زوجة *zèvdjet*, *menkiouhat*.

ÉPOUSÉE, s. f., کلین - *guelin*, ت.; عرایس *'arous*, pl. *'arāis*, a.

ÉPOUSER, v. a., prendre en mariage, نکاح *evlenmek*, ت.; تزوج ا *nikīāh*, *tezevudj it*, a.-t.

— Prendre femme, قری المق *qary almaq*. — Prendre un époux, قوجه به *godjaïè vārmaq*. — S'Épouser, v. réfl., اولنمک *evlenmek*. —

Épouser un parti, une querelle, طرفکیر او *tharāfguir ol*, a.-p.-t.; کوکل *istishāb it*, باغلامق *gueuñul bāghlamaq*, التزام *iltizām it*.

ÉPOUSEUR, s. m., اولنمک استین *evlenmek isteïen*, ت.; مستنک *mustenkih*, a.

ÉPOUSSETER, v. a., توی سلمک *tozi silmek*, فرچه لمق *silmek*, *fourtchiulamaq*, t.

ÉPOUSSETTE, s. f. Voy. VERGETTE.

ÉPOUVANTABLE, adj. com., قورقنچ *qorqoundj*, قورقود جق *qorqoudjaq*, t.; مستكره *makhouf*, مخوف *mustekreh*, a.; هيبتلو *heïbetlu*, a.-t.

ÉPOUVANTABLEMENT, adv., d'une manière épouvantable, بيوك قورقو *büük qorqou*, ايله *büük qorqou ilè*, هيبتله *heïbetlè*, قورقونجلىقله *qorqoundjliqlè*, a.-t.; عقى شاشوره جق وجهله *qorqoundj souret ilè*, عقى شاشوره جق وجهله *'aqly chächuradjaq vedjhilè*. — Excessivement, غايتله *ghäetilè*.

ÉPOUVANTAIL, s. m., تىنديسه *tendicè*, p.; بوستان *ouïouq*, t.; بوستان قورقوسى *bostän qorqouçou*, t.

ÉPOUVANTE, s. f., قورقو *qorqou*, اوركوليك *büük qorqou*, اوركوليك *qorqoundjliq*, دهشت *eurkulik*, t.; هراس *hiräs*, دهشت *dehchet*, a.

ÉPOUVANTÉ, e, adj., قورقودلمش *qorqoudilmich*, قورقمش *qorqmich*.

ÉPOUVANTER, v. a., قورقتمق *qorqoutmaq*, اوركتمك *eurkutmek*, بلكتمك *belinlemek*, بلكتمك *belinletmek*, t.; تخوف ا *takhwif it*, شاشورق *chächurmaq*. — S'Épouvanter, v. réll., قورقمق *qorqmaq*, اوركتمك *eurkmek*, t.

ÉPOUX, s. m., nouveau marié, گويكو *gueüü*, گويكو *gueueüü*. — Mari, قودج *qodja*, t.; زوج *zevdj*, pl. a. ازواج *ezvädj*; حليل *halil*. — Le mari et la femme, ار ايله عورت *er ilè'avret*, زوج و زوجة *zevdj u zevdjè*.

ÉPREINDRE, v. a., صقمق *syqmaq*, t.; تعصيرا *ta'cyr it*, a.-t.

ÉPREINT, e, adj., صقلمش *syqilmich*, t.; معصر *mou'assar*, a.

ÉPREINTE, s. f., action d'épreindre, تعصير *syqmaqliq*, تعصير *ta'cyr*. — Épreintes, douleurs vives, كسكىن اغريلر *keskin aghriler*, اوجاع شديد *evdjäi chedidè*. — Douleurs de ventre, قرن اغريسى *qarn aghrycy*, كسنتيلى ايسچ *kesintili itch aghrycy*.

ÉPRENDRE (S'), v. pr., عاشق او *'achyq ol*, معشوق او *ma'chouq ol*, سودايه دوشيك *sevdäie duchmek*, a.-t.

ÉPREUVE, s. f., essai, expérience, تجربده *tedjribè*, امتحان *imtihän*, a.; دكمه *de-nèmè*, دكمه *de-nèmè*, صنامة *synäma*. — à laquelle on soumet, ابتلا *ibtilä*, امتحان *imtihän*, a. — L'épreuve en est aisée, تجربدهسى اساندر *tedjribèci açändur*. — Faire l'épreuve d'une chose, بر نىسدني تجربده ا *bir nesnèü tedjribè it*. — d'imprimeur, تصحيح *avçih*, اولدمق اوزره بىلمش صحيفه *tashyh olounmaq uzrè bacylmich sahife ornegui*. — Épreuve, calamité, voyez ce mot. — Être à l'épreuve, être préservé de, مامون *me'emoun*, مامون او *maçoün ol*.

ÉPRIS, se, adj., عاشق اولمش *achiq olmuch*, a.-t.; سودايه دوشمش *sevdäie duchmuch*, t.; مفتون *mestoun*.

ÉPROUVER, v. a., امتحان *imtihän*, تجربده ا *tedjribè it*, a.-t.; صنامة *de-nèmek*, صنامة *synämaq*, يوقلامق *ioqlamaq*. — un

fusil, un canon, *طوبى - تفنگى* *thopy, tufengui tedjrübè it.*
 — Éprouver, pour sentir, quoique devenu assez commun, est vicieux.
 — Éprouver un grand froid, *پک* *pek uehumek.*

ÉPROUVETTE, s. f., sonde de chirurgien, *میل* *mil.* — Machine pour éprouver la force de la poudre, *باروتک قوتنى تجر به ایدجک* *bāroutuñ qouvvetini tedjrübè idedjek âlet,* *بارود مهنكى* *bārout mehenki, t.*

EPTAGONE, s. m., *يدى كوشه لو* *iedi keuchèlu, t.;* *مستبع* *mucebba',* *مستبع الزوايا* *mucebba' uz-zevāā, a.*

ÉPUCER, v. a., *پيره چيقارمق* *pirè teliqārmaq,* *پيره لهك* *pirèlemek.* — S'Épucer, v. réfléchi, *پيره لنمک* *pirèlenmek.*

ÉPUISSABLE, adj. com., *دوکندهك* *teukenedjek,* *اکسلوب دوکنور* *eksilup teukeneur, t.;* *ممكن الانزاف* *mumkin ul-inzāf, a.*

ÉPUISEMENT, s. m., *des forces,* *ضعف* *qouvvetisizlik,* *دوکنده* *teukenmè,* *دوکنده بوشالتهه* *bochāltma.* — d'un fonds, d'une somme, *اقچه قالمق* *aqtchè qālmamaqliq.* — d'un capital, *سرمایه نك دوکنمسی* *sermātehnuñ tukenmèci.* — des finances, *نفاذ اموال میرتهه* *nefādi emvāli miriè.*

ÉPUISEUR, v. a., *mettre à sec,* *چکوب بوشاتمق* *tchekup bochātmaq,* *صوبى بوشاتمق* *bochātmaq,* *سویى* *souïi hep teuketmek.*

— Tarir, *دوکنمک* *tuketmek, t.;* *انفاد ا* *infād it, a.-t.* — quelqu'un, l'affaiblir, *ضعیف* *zā'if it,* *بسی* *zāiflandurmaq,* *طاقت ا* *bi thāqat it.* — L'épuiser d'argent, *بر کوسندهك بضاعه* *bir kimesne-nuñ bezā'āi mālūeciñi teuketmek.* — S'épuiser, *بوشاتمق* *bochātmaq,* *دوکنمک* *tukenmek, t.* — S'affaiblir, *ضعیفلمق* *zāiflanmaq.* — Épuisé, e, *دوکنمش* *teukenmich,* *منقود بوشادلمش* *bochādilmich, t.;* *منقود* *menfoud,* *قوتسز* *qouvvetisiz.*

ÉPULIE, s. f., terme de chirurgie, *لحم زاید فى اللثة* *aboulis lahmi zāid fillesset, a.;* *یاره* *یاره bitichturūdji, t.;* *مدتمل* *mudemmil, a.*

ÉPUREMENT, s. m., *تمیزله* *temizlemè, t.;* *تطهير* *tathhir, a.*

ÉPURER, v. a., *rendre pur,* *پاک - تمیز ا* *temizlemek,* *ارتمق* *aritmāq,* *تنقیه* *tenqyè,* *تطهير ا* *tathhîr it.* — Clarifier, *طورتمق* *dhouroultmaq,* *تصفیه ا* *tasfiè it.* — En parlant du langage ou des mœurs, du goût, *تهذيب ا* *tchzîb it.* — Débrouiller, *تنقیح ا* *tenqyh it.* — S'épurer, *ارنمق* *arynmaq,* *تمیزلنمک* *temizlenmek,* *کسب صفوت - طهارت ا* *kesbi safvet, tehāret it.*

ÉPURGE, s. f., plante, *شبرم* *chubrem, chubrun,* *حب الملوك* *habbul-mulouk, a.*

ÉQUARRIR, v. a., دورت کوشدلو،
dort keuchèlu it, زاویه قائمه اوزره
 زاویه قائمه اوزره *zāvīcī qāimè uzrè kesmek*,
 کوشدلری طوغربدارق طوغرامق
keucheleri dhoghroudaraq dhogh-
ramaq, t.

ÉQUARRISSAGE, s. m., کوشدلسری
keucheleri طوغری طوغرامه ایشی
dhoghrou dhoghrama ichi, t.

ÉQUARRISSEMENT, s. m., کوشدلسری
keuchèleri طوغری طوغرامه
dhoghrou dhoghrama, t.

ÉQUARRISSEUR, s. m., کوشدلسری
keuchèleri طوغری طوغرمه جی
dhoghrou dhoghramadji, t.

ÉQUATEUR, s. m., خط استوا
khatthi istivā, a.

ÉQUATION, s. f., différence de
 l'heure moyenne de la pendule et de
 l'heure vraie du soleil, شمس ایله
 ساعتک بیننده اولان وقتک
chems ilè s'atuñ beïnindè
olān vaqtuñ tefāvuty. — En terme
 d'algèbre, expression qui indique
 une égalité de valeur entre des
 quantités différemment exprimées,
 المقادیر المتساویة المختلفة
teçāvi el-
meqādir elmukhtelifet.

ÉQUERRE, s. f., زیوه *kunia*,
zivā, t.; جدول *djedvel, a.*

ÉQUESTRE, adj., سوار
bir atluñk مجسم صورتی
mun mudjessim soureti, a.-t.

ÉQUANGLE, adj. com., کوشدلسری
keuchèleri bir bir-
 متساوی الزوایا *ouïghoun,*
mutèçāvi uz-zavāiā.

ÉQUIDISTANT, e, adj., متساوی
mutèçāvi ul-fevācyt, a.

ÉQUILATÉRAL, adj., کوشدلسری بر
 یانلسری *keuchèleri bir olān,*
 او بیغون *tānteri ouïghoun.* —
 مثلث متساوی الاضلاع *Triangle,*
mucellici muteçāvi ul-azla', a.

ÉQUILIBRE, s. m., contre-poids,
 دنک *denk, t.*; ترازو *terāzou.* —
 Égalité entre deux poids, deux ou
 plusieurs forces, طارتینک
thārtinuñ berāber-
lechmèci, t.; موازنه *muvā-*
zenet, معادله *mou'ādelet.* — Un

parfait équilibre, نامده معادله *mou-*
'ādeletī tāmmè. — Tenir en équilibre,
 حال موازنت اوزره طونمق
hāli muvāzenet uzrè thoutmaq. — L'équi-

libre de l'Europe, اوروپا دولتربندک
 حال موازنه سی *evropa dev-*
letterinuñ hāli mou'ādelet u mu-
vāzenèci. — Égalité, égalisation,
 تسویه *tesviè.*
 — Mettre en équilibre, équilibrer,
 دنک ا *denk it,*
 دنکلیمک *denklemek,*
 حال *denkiādenk it;*
 موازنت و معادلت اوزره وضع ا
hāli muvāzenet u mu'ādelet uzrè vaz'it. —
 Faire l'équilibre, égaliser, برابرلیمک
beraberlemek,
 برابرلشدیرمک *ber-*
rāberlechturmek,
 تسویه و تعدیل ا *tesviè vu ta'dil it.*

ÉQUIMULTIPLE, adj., متساوی
mutèçāvi ul-az'āf, a.

ÉQUINOXE, s. m., کیجه ایله
guidjè ilè gunuñ
 اعتدال الیل والنهار *berāberligui,*
i'tidāl ul-leil ven-nehār. — du prin-

temps, نوزوز *nevrouz, p.* — de

l'automne, مهرجان *mihridjān*, *meridjān*.

ÉQUINOXIAL, e, adj., اعتدالی *ʿatidālī*. — Ligne équinoxiale, خط الاستوا *khatth ul-istivā*, a.

ÉQUIPAGE, s. m., train, suite, طاقم *thāqym*, دائره خلقی *dāīrē khalqy*. — Harnais, ustensiles, پوساط *pouçāth*, اوادانلق *avādānliq*, غلبه لقی *ghalabalīq*, t. — Harnes, effets, روبان *roubā*, t. — Fardeau, اثقال *esqāl*, a. — Personnes de suite, اتباع *etbā*, a. — d'un vaisseau; کھی خلقی - طایفه سی *guēmi khalqy, thāīfēci*. — de l'armée, اردو طاقمی *ordou thāqymī*. — Carosse, voyez ce mot.

ÉQUIPÉE, s. f., یولسز و عاقبتسی *İolsyz vè 'aqibēti* فنای اولان حرکت *fenā olān hareket*, صالدرش *sāldirich*, یولسز حرکت *İolsyz hareket*, فعل ذمیم *fi'li zemīm*, a.

ÉQUIPEMENT, s. m., تدارک لک *tedārūklīk*, دوناتمه *donātma*, t.; تجهیز *tedjhīz*, a.

ÉQUIPER, v. a., دوناتمقی *donātmaq*, t.; تجهیز ا *tedjhīz it*, a.-t.; یارقاندورماق *İaraqlandurmaq*. — S'Équiper, v. réfl., طاقمنی - طاقم *thāqym, thāqymīni duz-mek*. — Équipé, e, دونانمش *donānmīch*.

ÉQUIPOLLENCE, s. f., معنا بر لکی *ma'nā birlīgī*, t.; اتحاد معنا *it-tihādi ma'nā*, a.

ÉQUIPOLLENT, e, adj., قدری - بدل *qadri, qymety bir*, قیمتی بر *bedel*, معادل *mou'ādīl*. — A l'équipollent, adv., selon, کوره *gueurē*, قیاسا *qyācen*.

ÉQUIPOLLER, v. n. et a., قیمتک *qimettē*, بهاده بر او *behādē bir ol*, a.-t.; بدل - معادل او *bedel, mou'ādīl ol*, یربنی طوتمق *İerini thoutmaq*.

ÉQUITABLE, adj. com., طوغرو *dhoghrou*, انصافلو *adāletlu*, عدالتلو *inçāflu*, a.-t.; منصف *munsyf*. — Partage — حق و عدل اوزره اولان *haqq u 'adl uzrē olān* مقاسمه *qācemē*.

ÉQUITABLEMENT, adv., طوغرولق *dhoghroulouq ilē*, t.; عدالتله *adāletlē*, حق و عدل اوزره *haqq u 'adl uzrē*, a.-t.; منصفانه *muncifānē*, a.-p.

ÉQUITATION, s. f., بنیچیلک *bi-nidjīlik*, t.; فروسییت *furouciēt*, a.

ÉQUITÉ, s. f., طوغرولق *dhoghroulouq*, انصاف *adālet*, عدالت *inçāf*, عدل *adl*, حقانیة *haqqā-nūiet*, a.

ÉQUIVALENT, e, adj., بهاسی بر *behāci bir*, دگری مقداری *degueri myqtāri*, معادل *mou'ādīl*; s., بدل *bedel*, بدل مثل *bedeli misl*. — Donner l'—, بدل *bedel vīrmek*. — En équivalent, en échange, یربنه بدل *İerīnē bedel*. — Donner réciproquement l'équivalent, بدل لشمک *bedellech-mek*.

ÉQUIVALOIR, v. n., بر بهاده او *bir behādē ol*, دگری بر او *deīeri bir ol*.

ÉQUIVOQUE, s. f., discours ambigu, چتال لاقردی *tchatāl, tchatāl lāqyrdy*, t.; مبهم *mubhem*,

a. — Mot à double sens, لغت
تجنيس *loghati muchterikè*,
tedjnís, a. — adj., douteux, شهبه لو
chuphelu, a.-t.

ÉQUIVOQUER, v. a., چنال لاقردی
تجنيس ا *tchatâl lâqyrdy it*, t.;
tedjnís it, a.-t. — v. réfl., ياكلمق
tânylmaq, ياكلش سويلمك *tânlich*
seüilemek.

ÉRABLE, s. m., اره بودق
dech boudaq, t.

ÉRADICATIF, IVE, adj., دوا قالع
المرض *devâi qâly' ulmaraz*, t.

ÉRADICATION, s. f., كوكدن
كوپرمق *keukten qoparmaqlyq*,
keukten qopârma,
t.; استیصال *istiçâl*, a.

ÉRAFLER, v. a., دری صيرمق
diri sirmaq, طرمالمق *thyrmäla-*
maq, t.

ÉRAFLURE, s. f., دری صيرمسی
diri syrmaç, طرمق يری *thyrmyq*
ïeri, طرمانتی *thyrmänty*, t.

ÉRAILLER, v. a., برقماش چکمله
ایرمرق *bir qou-*
mâch tchekmegülè iplerini bir bi-
rinden âirmaq, چکشدرمک *tche-*
kichturmek, دیدکلمک *didiklemek*,
t. — S'Érailler, v. réfl., دیدکلنمک
didiklenmek.

ÉRAILLÉS, adj. (yeux), قزل چزکیلو
qyzil tchizguilu gueuz, t.

ÉRAILLURE, s. f., دیدک يری
didik ïeri, t.

ÉRATER, v. a., دلانی چترمق -
dalâghy tchiqarmaq, قوپارمق
qopârmaq, دلاقسزا *dalâqsiz it*, a.-t.

ÈRE, s. f., تاریخ *târîkh*, pl. a.
تاریخ *tavârykh*. — L'ère chré-

tienne, تاریخ عیسوی *târykhy* -
cèvi.

ÉRECTEUR, s. et adj., قالدريجی
qâldurâdjî, t.; ناعظ *nâ'yz*, a. — Les
nerfs érecteurs, اعظہ 'azâ-
*lâti nâ'yz*a.

ÉRECTION, s. f., action de dresser,
de faire tenir droit, دکش *dikich*,
دکلمق *dikilich*, قالقش *qâlqych*,
قالقمق *qâlqmaçlyq*, t. — Action
de se tenir debout, قیام *qyâm*. — du
membre viril, الذکر *qyvâm*
ezzeke. — Établissement, نصب
nasb, a.

ÉREINTÉ, adj., qui a les reins
rompus, بلی قرق *beli qyryq*, بلی
قرلمش *beli qyrlmich*. — Très-fa-
tigué, یورغون *pek iorghoun*, t.

ÉREINTER, v. a., بلی قرق
bel, *beli qyрмаq*. — S'Éreinter, v.
réfl., se rompre les reins, بلنی قرق
belini qyрмаq. — Se fatiguer, fam.,
یورولمق *iouroulmaq*.

ÉRÉMÉTIQUE, adj., منزوی *mun-*
zevî. — Vie érémetique, retraite,
عزلة *euzlet*, a.; چکلوب *duniâden tchekilup*
ïabânda guetchinmè.

ÉRÉSIPÈLE, s. m. Voy. ÉRISI-
PÈLE.

ÉRÉTHISME, s. m., سکرلرک پک
syñrleruñ pek tchekil-
mèci, t.; اچنداد لاعصاب *yhtidâd*
ul-'açâb, a.

ERGO, part., donc, ایسدی -
imdi, t.; ثم *summè*, a.

ERGOT, s. m., حیوانسک ارد
طرنانی *haivânûñ ard*
mahmouzi, *thyrnaghy*. — de coq,

مهموزی *khoros mahmouzi*.

— Se lever sur ses ergots, prendre un ton hautain, یوکسکه بنهک *ük-sèguè bînmek*, t.; تکبرلنمک *tekeburlenmek*, خروسلنمق *khoroslanmaq*. — Ergoté, e, مهموزلو *mahmouzlu*.

ERGOTER, v. a., ناحق ییره *nahaqq ièrè tchekichmek*, لجاج لجاج *le-djädj üt*. Voy. CHICANER.

ERGOTERIE, s. f., شررتلک *chirretlik*, لجاج لجاج *leddj*, بحث *bahs*, لجاج *ledjädj*, a.

ERGOTEUR, s. m., چکشچی *tchekichîdji*, نزاعچی *chirret*, شررت *nizâ'dji*, a.-t.

ÉRIDAN (L'), s. m., السنهر *en-neh*, a.

ÉRIGÉ, adj., دکلمش *dikili*, دکلیمش *dikilmich*, t.; نصب اولنمش *nasb olounmich*, a.-t.; منصوب *men-soub*.

ÉRIGER, v. a., قالدرمق *qâldurmaq*, نصب *dikmek*, اقامت *iqâmet it*, a.-t. —

S'ÉRIGER, v. réfl., تخصیص - نصب *takhsîs*, ایدنمک *guendu guenduïe takhsîs it*. — Prétendre, ایدنمک *iddî'â it*, ایتخاز *ütikhâz it*.

ÉRIGONE, s. f., السنبلة *essunbul-et*, a.

ÉRIVAN, capitale del'Arménie persane, روان *revân*.

ERMITAGE, s. m., habitation d'un ermite, رهبان خانه *rouhbân khânè*, زاویه *zâviè*, زاهد خانه *zâhîd khânè*.

— Lieu de retraite, گوشه عزلت *keu-chè 'euzlet*, خلوت *khalvet ier*.

ERMITE, s. m., ابدال *abdâl*, زاهد *zâhid*, a.; گوشه نشین *keuchè ni-chîn*, p.; اهل وحدت *ehli vahdet*.

ÉROSION, s. f., اشنه *achinma*, t.; اکل *ekl*, a.

ÉROTIQUE, adj. com., عشقی *'ych-quî*, a.; عشقک *'ychquñ*, a.-t. — Petit poëme, chanson érotique, غزل *ghazel*, a.

ÉROTOMANIE, s. f., عشق دلولگی *'ychq deluligui*, جنون العشق *djunoun ul-'ychq*, a.-t.

ERRANT, e, adj., vagabond, خوارده *khovârda*, کزبچی *guezîdji*, بوشک *avârè guezidji*, اواره کزبچی *bochda guezèzè*. — Étoiles errantes, planètes, کواکب سیاره *ke-vâkebi seiîarè*. — Errant, égaré, en matière de foi, ازغون *azma*, ازلغون *azghoun*, اهل الضلال *ehl uzzalal*.

ERRATA, s. m., خطا و صواب *khatha vu savâb filhristi*, فهرستی *basma iânîlîchi*.

ERRATIQUE, adj., t. de méd., irrégulier, voyez ce mot.

ERRE, s. f., train, allure, یوریش *ürich*, t.; مشی *mechi*, a. — d'un vaisseau, یوریشی *guemînuñ ürûchu*.

ERRES, s. f. pl., traces, ایز *iz*, t.; اثر *ecer*, pl. آثار *açâr*. (On dit aussi errements.) — Reprendre les premières erres, یکیدن باشلمق *ièñiden bâchlamaq*.

ERRER, v. n., aller çà et là, اواره *avârè guèzmek*, اوتیه برویه

کیتیمک *eutèè beruèe guitmek*,
 بوشک کزیمک *bochda guezmek*. —
 Vagabonder, خوارده لقلک کزیمک
khovārdaliqta guezmek, t. — Se
 tromper, یکمق یا کلش *iañlich it*,
 یا کلماق *iañilmaq*, خطا - غلط *ghalath*,
khathā it, a.-t.

ERREUR, s. f., fausse opinion,
 باطل ظن *fikr*, زانی فکر - *zanni bāthil*,
 a. — Méprise, یا کلش - *iañ-*
lich, خطا سقیط *saqath*, غلط *ghalath*,
khathā, زلّه سهو *sehv*, زلّه *zellet*. — Par
 erreur, خطا ایله سهو *sehv*, *khathā*
ilè, بیلمز لکلّه *bilmezliguilè*. — Faire
 erreur, خطا ایله سهو *sehv*, *khathā it*.
 — Erreur, en fait de croyances de
 religion, ضلال *zalāl*.

ERRHIN, s. m., t. de méd., برونه
bourounè tchekilen چکیلان علاج
'ylādž, t.

ERRONÉ, e, adj., یکشلو *iañlich-*
lu, یا کلش غلطلو *ghalathlu*, *iañ-*
lich, خطا امیز *khathā amiz*.

ERS, s. m., اقی برچاق *aq bour-*
tchiāq.

ÉRUCAGUE, s. f., plante, بر نوع
bir nev'y djerdjér, a.-t.

ÉRUCTATION, s. f., ککرمه *gueir-*
mè, t.

ÉRUDIT, adj. m., او قمش *oqou-*
mych, t.; عالم *'ālim*, a.; علیم *'alim*,
 علم اهل *ehli 'ylm*.

ÉRUDITION, s. f., علم *'ylm*,
 معرفت *ma'arifet*, a.; دانش *dā-*
nich, p.

ÉRUGINEUX, adj., ژنکاری *jen-*
guiāri, p.; جنکاری *djenguiāri*, t.

ÉRUPTION, s. f., چقیش *tchiquich*,
 چیقوب یا یلمه *tchyqma*, چیقومه

tchiquoup iāilma, خروج *khouroudj*.
 — d'un volcan, ایش طاغذک
atech dhāghynuñ pātla-
māci.

ÉRYNGE, s. m., دوه الماسی *devè*
elmācy, t.

ÉRYSIMÉ OU VELARD, s. m., قوش
qouch etmegui, t.

ÉRYSIPÉLATEUX, se, adj., حروری
houmrevii, a.

ÉRYSIPÈLE, s. m., یلانجق *iy-lān-*
djyq, t.; حیره *houmret*, a.-t.; یلانجق
iy-lāndjyq 'ylleti.

ERZROUM, ville de la Turquie asia-
 tique, ارض روم.

ESCABEAU OU ESCABELLE, subst.,
 باصنجق اسکمله جک *iskemlèdjik*,
bācyndjaq, t.

ESCADRE, s. f., کمی بولکی *guemi*
 کوچک دریا دونانماسی *beulugui*,
 دوننما *kutchuk deriā donānmāci*,
donanmā, t.

ESCADRON, s. m., اتلو عسکری
 سواری *atlu 'askeri beulugui*,
 سواری بولکی *souvāri beulugui*,
 الایی *alāii*, t.

ESCADRONNER, v. n., سواری
 عسکری الایی ترتیبندک قورلمق -
 صافی باغلمق *souvāri 'askeri alāii*
tertibindè qouroulmaq, *saf bāghla-*
maq.

ESCALADE, s. f., نردبان ایله
 یوریش *nerdibān ilè iurich*, t.

ESCALADER, v. a., نردبان ایله
 یوریش *nerdibān ilè tchiq-*
maq, *iurich it*, t.

ESCALIER, s. m., نردوان *nerde-*
vān, نردبان *nerdubān*, *vulg. merdi-*
vān, t.; سلم *sullem*. — Marches d'es-

calier, نردبان ایانی *nerdubān aiā-ghi*. — Escalier dérobé, کز لو نردبان *guizlu nerdubān*.

ESCAMOTER, v. a., faire des tours de gobelets, de friponnerie, حقّه *hoqqa bazliq it.* — Voler adroitement, اصول ایله چالمق *ouçoul ilè tchālmaq*, اوغورلین قاپمق *oghoulraian qāpmaq*. — Faire disparaître, چاپکلك ایله قاپوپ, *tchāpouklik ilè qāpoup be-lursiz it.*

ESCAMOTEUR, s. m., joueur de gobelets, fripon, حقّه باز *hoqqa bāz*, p.

ESCAPADE, s. f., قچمقلق *qatch-maqliq*, فرار *firār*, a.; چقمه *tchiq-ma*, t.

ESCAPE, s. f., درکک اشانی *dirak ashāni*, طرفی *diriguñ achāghy tharafi*.

ESCARBOT, s. m., طوکزلان قوردی *dhonouzlān qourdi*, بوجکی *beudjegui*, بوق بوجکی *boq beudjegui*, اوصورغان بوجکی *ouçourghān beudjegui*, t.; جعل *dju'al*, a.

ESCARBOUCLE, s. f., شبچراغ *cheb-tchirāgh*, شبرینچه *chirpintchè*, p.; بهرمان *atechi iāqout*, ایشی یا قوت *behreman*.

ESCARCELLE, s. f., بیوک کیسه *büük kicè*, طوربا *thorbā*, a.

ESCARGOT, s. m., سومکلو بوجک *sumuklu beudjek*, t.

ESCARMOUCHE, s. f., چرقة جیلق *tcharqadji*, چرقة *tcharqa*.

ESCARMOUCHER, v. n., combattre par escarmouche, چرقة جیلق *tcharqadji* *it.* — S'Escarmoucher, v. réfl., چرقة لشمق *tcharqalachmaq*. — Escarmoucher, au fig., se dit des

disputes de l'école, ا مباحثه *mubā-hacè it.*

ESCARMOUCHEUR, s. m., چرقة جی *tcharqadji*, t.

ESCAROLE OU ESCARIOLE, s. f., بر *bir nev'y hindibā*, نوع هندبا

ESCAROTIQUES, s. m. pl. et adj., علاج *iāqydji 'ylādji*, t.; محرق *devāi mouhryq*, a.

ESCARPE, s. f., pente du fossé au pied du rempart, - خندق اتکی *khandaq etegui*, *enichi*. — Mur intérieur du fossé du côté de la place, قلعه طرفندکی خندق *qal'a tharafindeki khandaghuñ itch divāri*, t.

ESCARPEMENT, s. m., بندبسی زور *binmeci zor olān iou-qouch*, شو *dik enich*, دك انیش *chiv*, t.

ESCARPÉ, e, adj., raide, دك *dik*, دش *dikinè kecilmich*. — Rude, d'un accès difficile, صرب *sarp*.

ESCARPER, v. a., lever un talus, دك *dikinè kesmek*, کسک.

ESCARPIN, s. m., soulier à semelle simple, انچه پاپوش *indjè pāpouch*, انچه طبانلو قوندره *indjè thabānlu gondoura*, t.

ESCARPOLETTE, s. f. Voy. BALANÇOIRE.

ESCARRE, s. f., croûte qui se forme sur une plaie, یاره قبونجی *iāra qaboughy*, t.; قشرت الجرح *qychret ul-djarh*, a. Voy. BRËCHE, GREVASSE.

ESCIENT, s. m. (à bon), بلمکله *bilmeklikè*. Voy. SCIEMMENT.

ESCLANDRE, s. m., ذالت *rezā-*

let, a.; رسواییلق *rousvāilyq*, t.;
شمانه *chamāta*, پاتلاق *pātlāq*.

ESCLAVAGE, s. m., condition d'un
esclave, قووللق *qoulliq*, اسیرلک *āsīrlīk*,
ecīrlīk, کولهلک *keulēlik*, t.;
مملوکیت *memlouküiet*. — Servi-
tude, gêne, اسیرلک *ecīrlīk*, رقیة *riqūiat*. — État d'esclavage, حال
اسار *hāli açār*.

ESCLAVE, adj. com., قول *qoul*,
کوله *keulē*, t.; اسیر *ecīr*, vulg. *iēcīr*,
a.; مملوک *memlouk*, pl. a. مالیک *memālik*. — Femme —
جاریه *djārīe*. — Esclave né dans la maison de
son maître, کوله دن طوعمه *keulēden*
doghma. — fait en guerre, اسیر
ecīr, a.; دل طوتساق *thoutsāq*, *dil*.
— Marchand d'esclaves, اسیر-کوله
ecīr, *keulē bāzargūāni*.
— Être l'esclave de quelqu'un, بر
کندو خوینک *bir kimesnē-
nuñ keuleci ol*. — Être esclave de
ses passions, کوندو خوینک
— سوداسنک بندنک - قیدنک او
*guendu khouīnuñ, sevdācinuñ, ben-
dindē, qāidindē ol*. — Faire le trafic
des esclaves, کوله صاتوب الموق
keulē sātup almaq. — Affranchir un
esclave, بر کوله بی ازاد ا *bir keuleti*
azād it.

ESCLAVON, NE, s., خروات *khir-
vāt*.

ESCLAVONIE OU CROATIE, n. de p.,
خروات مملکتی *khīrvāt memleketi*.

ESCOBARDER, v. a., حیلہ کارلق ا *hilēkiārlyq it*, a.-t.

ESCOBARDERIE, s. f., مراییلق
murāilyq, حیلہ کارلق *hilēkiārlyq*,
a.-t.

ESCOGRIFFE, s. m. fam., عارسز
قاپیچی *ārsyz qāpīdji*, t.

ESCOMPTE, s. m., قیرمه *qyrma*, t.;
وضیعه *vaz'ya*, a.

ESCOMPTEUR, v. a., une lettre de
change, بر پولیچه بی قرقمق *bir po-
litichāi qyrmaq*, t.

ESCOPETTE, s. f., بر نوع ششخانه
*bir nev'y chichkhānē tu-
fenk*, t.

ESCORTE, s. f., gens qui escortent,
موظف *iaçāqtchi*, t.; محافظ *mou-
hāfiz*, pl. محافظین *mouhāfizīn*, a.;
لاجل المحافظه ترفیق اولنانلر
*li-edjlil-mouhāfaza terfiq olounān-
lar*.

ESCORTER, v. a., accompagner
pour protéger, اساقچیلک ا *iaçāq-
tchilik it*. — Servir de guide,
قولاغوزلامق *qoulāghouzlamaq*. —
Faire — یولداش قوشمق *ioldāch*
gochmaq. — Escorter par honneur,
مرافقت *ioldāchliq it*, یولداشلق ا
murāfaqat it, a.-t.

ESCOUADE, s. f., بولک *beuluk*,
قول *qol*, قول بولگی *qol beulugui*.

ESCOURGÉE, s. f., مشین قامچیسی
mechīn qāmchici, t.

ESCOURGEON, s. m., بر نوع ارپه
bir nev'y arpa, a.

ESCRIME, s. f., مطرقچیللق *ma-
thraqtchilyq*, قلیج اویئاتمه *qylidj*
oīnātma, t.; مسایفة *muçāiefet*, a.
— Maître d' — مطرقچی باشی
mathraqtchi bāchi.

ESCRIMER, v. n., faire des armes,
قلیج *mathraqtchiliq it*, قلیج
اویئاتمق *qylidj oīnātmaq*,

ا مسایفت *muçäiefet it.* — S'Escrimer, v. réfl., disputer sur un point de science; ا مباحثه علمیه *mubā-hacēi 'yilmüē it.*

ESCRIMEUR, s. m., مطر قچی *ma-thraqtchi*, اونیایجی *qylidj oinäidji*, t.

ESCROC, s. m., دولاندر بجی *dolāndurıdji*, t.; حیلہ کار *hilēkiār*, a.-p.; طرار *tharrār*, غابن *ghābin*, a.

ESCROQUER, v. a., چالمق *tchāl-maq*, a.-t.; طولاندر مق *dholāndurmaq*, t.

ESCROQUERIE, s. f., طولاندر بجیلک *dholāndurıdžilik*, اغریلق *oghroulyq*, t.; طر *tharr*, a.

ESCROQUEUR, s. m., طولاندر بجی *dholāndurıdji*, اغری *oghrou*, t.

ESPACE, s. m., étendue, میدان *meidān.* — Distance, مسافه *meçāfē.*

— Superficie, مساحه *meçāha.* — Intervalle, اراق *arālyq*, اره یر *ara ier*, اراسی *arāci.* — de temps,

وقت اره سی *muddet*, a.; وقت اره سی *vaqyt aracy.* — Dans l'espace de peu de temps, از زمانک *az zemāndē.*

— L'espace de quarante ans, قرق قرق یل مقداری *qyrq illyq*, قرق یل *qyrq iyl miqtāri.* — Dans l'espace de trois mois, - اوج ای اراسنک -

اوج ای اراسنک *utç ā arācindē, zarfindē.*

— Espaces imaginaires, visions, خیالات باطله *khaiālāti bāthylē.*

— Espace, en t. d'imprimerie, ce qui sert à séparer les mots, ارهلق *aralyq.*

ESPACEMENT, s. m., اره - ارا *arā*, t.; بین *bein*, a.; اراق *arālyq*,

اره اچقلغی *ara atchyqlyghy.*

ESPACER, v. a., - اراق براقمق *arālyq brāqmaq, qomaq,* قومق *arālyq brāqmaq, qomaq,* اره لری ایرمق *araleri airmaq,* فاصله لری تفریق ا *faصله لری تفریق ا* *fācilēleri tefrīq it.*

ESPADON, s. m., grande et large épée, بیوک قلع *büük qylidj,*

ایکی ایله قولانلان قلع *iki elilē qoulānilān qylidj.* — Poisson, قلع

قلج *qylidj bālyghy*, t.

ESPADONNER, v. a., مچ ایله *meç ayile,* قلع-مچ *qylidj, metç ilē ourmaq,* t.

ESPAGNE, s. f., اسپانیه *ispāniā,* اسپانیه مملکتی *ispāniā memleketi*, t.

ESPAGNOL, adj., اسپانیول *ispāniol,* اسپانیالو *ispāniālu*, t.

ESPAGNOLETTE, s. f., پنجره دمزی *pendjèrè demiri*, t.

ESPALE, s. f., قدرغه قچینک *qadergha qytchinü eüni*, t.

ESPALIER, s. m., rangée d'arbres appliqués au mur, باغچه ده دیواره *bāghchtèdè divārè iāpichmich iēmich* یا پشمش یمش اغا جلرک صره سی *aghādjlaruñ syraci.* — Premier rameur d'un banc de galère, قدرغه دنک *qaderghanuñ* باش کورکچیسی *bāch keurektchici.*

ESPALMER, v. a., کمی یسی *guemü iāghlamaq,* کمی به *guemü iāgh surmek*, t.

ESPATULE, s. f. Voy. SPATULE.

ESPECE, s. f., genre, سوی *söi,* نوع *maqoulē,* مقوله *turlu,* درلو *nev'j,* pl. انواع *env'.* — Les hommes de cette espèce, بو مقوله ادملر *bou maqoulē ademler,* جنس *djins,*

pl. اجناس *edjnās*. — Espèces variées, différentes, اجناس مختلفه *edjnāci moukhtelifē*, a. — Espèces, monnaies, نقود اقچه *aqtchē*, t.; نقود *nouqoud*, a.; اجناس سکه *edjnāci sikkē*. — En espèces, comptant, نقد *naqd olaraq*, اوله رق *naqden*. — En t. de jurisprudence, cas particulier, ذات المادّة *nefs*, ذات *zāt ul-maddet*. — Le genre et l'espèce, نوع وجنس *nev' udjins*.

ESPÉRANCE, s. f., امید *umid*, امید *umiz*, p.-t.; امل *emel*, pl. a. آمال *amāl*. — Objet même de l'espérance, مأمول *meemoul*. — Avoir de l'—, امید طونمق *umid thoutmaq*, امیدوار او *umidvār ol*. — Perdre l'—, امید کسمک *umid kesmek*, امیدنی کسمک *umidni kesmek*, p.-t. — Sans espérance, امیدسز *umidsiz*. — Espérance, l'une des trois vertus théologiques, رجا *redjā*.

ESPÉRER, v. a., avoir espérance, اومق - امیق - اومق *oummaq*, t.; امیدلنمک *umidi ol*, امیدلنمک او *umizlenmek*, امیدده او *umiddē ol*, امید بغلامق *umid baghlamaq*, رجا *redjā it*. — On espère que, مامولدرکه *meemouldurki*. — Faire espérer, امیدلندرکه *umidlendurmek*, امید ویرمک *umid virmek*, p.-t. — Espéré, e, مامول *meemoul*, مرجو *mutevaqqy'*, متوقع *merdjou*, رجا اولنمش *ridjā olounnich*.

ESPIÈGLE, adj. com., اچق کوزلو, *atchyq gueuzlu*, t.; شیطان *chei-*

thān, p.; چچک *tchitchek*, فلاش *qallāch*, t.

ESPIÈGLERIE, s. f., اچق کوزلو *atchyq gueuzluk*, اچق چیله سی *tchoudjouq hileci*, شیطانلیق *cheithānliq*, a.-t.; فلاشلق *qallāchlyq*, t.

ESPINGOLE, s. f., ترومبونی *tromboni*, بورو اغزلو تیفنک *bourou aghizlu tufenk*, لای بوزان *alāi bozān*.

ESPION, s. m., جاسوس *djāçous*, pl. a. جواسیس *djevācis*, vulg. جاشد *djāched* et چاسوت *tchāçut*.

ESPIONNAGE, s. m., جاسوسلق *djāçousliq*, a.-t.; جاسوسیت *djāçoucūiet*, عیانه *yānet*, a.

ESPIONNER, v. a., جاسوسلق ا *djāçousliq it*, جاشدلق ا *djāchedliq it*, چاسوتلق ا *tchāçoutlyq it*, t.; تجسس ا *tedjessus it*.

ESPLANADE, s. f., دوزیر *duz ier*, میدان *atchyq meidān*, میدان *meidān*, t.

ESPOIR, s. m., امید *umid*, p. Voy. ESPÉRANCE.

ESPONTON, s. m., قصه حره - سکو *qyssa harba, suñu*, a.-t.

ESPRIT, s. m., substance incorporelle, روح *rouh*, pl. a. ارواح *ervāh*. — vital, حیوانی - حیوانی *rouhi haīāti, haivāni*. — saint ou Saint-Esprit, روح القدس *rouh ul-goudous*. — divin, الهی *rouhi ilahi*. — L'âme de l'homme, جان *djān*, p. — Faculté de l'âme, اوص *aqul*, فراست *sirācet*, a.; عقل *ous*, t.; هوش *houch*, p. — Bon sens,

ادراك *idrāk*. — Intelligence, اكلایش *añlāich*, t.; فهم *fehem*, ذهن *zihn*, ذکا *zekiā*. — Pensée, فکر *fikr*, pl. a. افکار *efkiār*. — Humeur, caractère, خوی *khoui*, مشرب *mechreb*. — Esprits, disposition des passions communes, افکار *efkiār unnās*. — Sens, معنی *ma'ana*. — Produit d'une distillation, روح *rouhi*. — Esprit ou essence de canelle, دارچین *dārcjīn*. — Esprit ou essence de vin, روحی *dārtchīn rouhi*. — de vin, روح شراب *charāb rouhi*, روح *rouh*, a. — Homme d'esprit, عقلو *'aqyllu adem*, ذهنی چوق بر *zehni tchoq bir adem*. — Les esprits célestes, فلکیه *ervāhi felekīè*. — Esprit familier, génie bon ou mauvais, جن *djinn*, جن *djinni muvekkel*. — Esprit, disposition, aptitude, استعداد *isti'dād*, استعداد طبیعی *isti'dādi thabi'i*. — Esprit d'invention, قوت *qouvveti idjād*.

ESPRITS-FOLLETS, s. m. pl., جن *djinn*, a.; قونجولوز *peri*, p.; قونجولوز *qondjoloz*, غول *ghoul*, اغوال *aghvāl*.

ESQUICHER (S'), v. pr., اویونک *oïounda almaqtan* قاتچینماق *qātchinmaq*, t.

ESQUIF, s. m., صندل *qāiq*, قایق *sandal*, t.

ESQUILLE, s. f., قرق کمک *gyriq guemik pārtchaci*, t.

ESQUINANCIE, s. f., خناق *khounāq*, pl. بوغاز *khavānīq*, خوانیق

بوغاز *boghāz qycylmaci*, t. ESQUISSE, s. f., ébauche, کرلمه *kerlemè*, قره لمه *qaralama*, t.; نسوید *tesvīd*, نیرنک *resm nīrenk*, a. — Premier modèle en terre ou en cire d'un sculpteur, نمونه لک *numounèlik qāleb*.

ESQUISSE, v. a., faire une esquisse, رسمنی یاپدق *resmini tāpmaq*, رسم چیزمک *resm tchizmek*, a.; قره لملق *heïoulāci tāzmaq, qaralamaq*. — En parlant des écrits, قره لملق *qaralamaq*, نسوید *tesvīd* it.

ESQUIVER, v. a., قاچمنق *qātchinmaq*, صاولمق *sāvoulmaq*, بر تقریب *saqynmaq*, صاقنمق *bir taqrīb sāvouchmaq*. — S'Esquiver, v. pr., کز لوجه *guizludjè qātchmaq*, قاچمنق *qātchinmaq*, t.

ESSAI, s. m., épreuve, expérience, تجربه *tedjrubè*, امتحان *imtihan*, a.; صندمه *deñemeklik*, کز لوجه *sinama*, صندمقلق *synamaqliq*, یوقلمقلق *ioqlamaqliq*. — Échantillon, type, exemplaire, اورنک *eurnek*, نمونه *numounè*, انموزج *enmouzedj*.

ESSAIM, s. m., د'abeilles, ارو *arou suruçu*, اوغل *oghoul*, t. — Au fig., multitude, کلاي *alāi*, فوج *sevdj*, pl. a. افواج *esvādj*.

ESSAIMER, v. a., قواندن ارو *qovāndān arou tchiqmaq, outchmaq*, t.

ESSANGER, v. a., کول صوبینه *qovāndān arou tchiqmaq, outchmaq*, t. قوبمه دن اول چماشوری یایتماق

kul souïinë qoïmaden evvel tchamā-churi t̄āiqāmaq, t.

ESSARTER, v. a., اغاچلری وچالی *aghād-j-lari vè tchāli tcharpiū keukten qo-parmaq, t.*

ESSAYER, v. a., faire l'essai, صنماق *tedjrübè it, a.-t.*; صنماق *synāmaq, deñemek.* — une arme, سلاحی تجرübè ا *silāhi tedjrübè it, t.* — Éprouver, faire un essai, تجرübè سنی ا *tedjrübècini it,* یوقلمق *imtihān it, a.-t.*; یوقلماق *ioqlamaq.* — S'Essayer, v. pr., تجرübè ا *guenducini tedjrübè it,* گندویی *deñemek,* گندویی *guendüü deñemek,* اختبار نفس ا *ikhtibāri nefsi it.*

ESSAYEUR, s. m., عیار طویجی *'āār thoutidji,* قال ایدیجی *qāl ididji, a.-t.*; عیارجی *'aūardji,* صاحب عیار *sāhyb 'yār, a.*

ESSE, s. f., عربہ چویسی *'araba tchivici, t.*

ESSEAU, s. m., ais pour couvrir les toits, پداوره *chenderè,* بالتاجق *pedāvra.* — Petite hache, بالتاجق *bāltādjik, t.*

ESSENCE, s. f., substance, nature, ذات *zāt, a.*; وارلیق *vārliq, t.*; جوهر *djevher, kevn, a.* — des choses, جوهر اشیا *djevheri echiā.* — Huile essentielle, extrait de..., خلاصه *khoulāça, iāgh.* — de rose, گل یانگی *gul iāghy.* — Odeur, parfum, عطر *'ythr.*

ESSENTIEL, LE, adj., qui est de l'essence, جوهرتی *zāti, a.*; جوهرتی *djevherii.* — Absolument nécessaire,

important, لازملو *lāzemlu, muhim,* الزم *elzem, a.* — C'est une chose essentielle, امر اهتدر *emri ehemmdur.* — L'essentiel, اهم والزم *chem u elzem olāni.*

ESSENTIELLEMENT, adv., par essence, بالذات *zātindè,* حسب *djevheren,* جوهرأ *zāt, a.-t.*; حسب الجوهر *hasb ul-djevher.* — En matières importantes, لازملو شیلرده *lāzemlu cheïlerdè.* — Solidement, محکم *muhkem.*

ESSERA, ou SORA, s. m., قورد *qourā achini, t.*

ESSETTE, s. f., بر نوع کسر *bir nev'i kecer, t.*

ESSIEU, s. m., دنکل *dinguil,* تکرلکک اوقی *tekerleguñ oqr,* تکرلکک اکی *tekerleguñ igui, t.*

ESSIMER, v. a., اوجی قوشنی *avdji qouchounou iārāndurmaq, t.*

ESSOR, s. m., vol d'un oiseau en l'air, فرلانمه *outchmaqliq, firłānma,* قوشک هوایه یوکسلمه سی *gouchuñ havāè iukselmèci, havālanmaci.* — Action de s'élever, d'entreprendre hardiment, یوکسلمه *iukselmè.* — Affranchissement, سربستلیک *serbestlik.* — Prendre l'—, یوجه لنمک *iudjelenmek,* فرلانماق *firłānmaq.* — Se tirer de la sujétion, قورتلمق *qour-toulmaq.*

ESSORER, v. a., اچق یرده قورتلمق *atchiq ierdè qouroutmaq,* قورتلمق هوایه سرمک *qouroutmaq, havāè*

sermek. — S'Essorer, v. réfl. Voy. Prendre l'essor.

ESSORILLER, v. a., قس—ولاق *qoulāq kesmek*, t.

ESSOUCHER, v. a., اغاج کونکلری *aghādj keutukleri thoprāqten qoparmaq*, t.

ESSOUFLER, v. a., نفسی بوغمق *neseci boghmaq*, a.-t.; صولسق *solouq kesturmek*. — Essouflé, e, سولوغی کسلمش *soloughy kecilmich*, t.

ESSUIE-MAIN, s. m., ال مقررده سی *el maqramaci*, پيشکیر *pichkir*, vulg. *pechkir*, a.; حولو *havlou*, t.

ESSUYER, v. a., ôter l'eau, la poussière en frottant, سلهمک *silmek*. — ses mains à une serviette, بر مقررده ایله اللربنی سلمک *bir maqrana ilè ellerini silmek*. — Sécher, قورتمق *qouroutmaq*. — Souffrir, supporter, چکمک *tchekmek*, اوغرامق *oghrāmaq*. — une tempête, فورتندیه اوغرامق *fortounaia oghrāmaq*. — des dangers, مظهر *mazheri tehluke vu khathar ol*. — des pertes et dommages, ضرر و زیان چکمک *zarar u zian tchekmek*.

EST, s. m., کون طوغوسی *gun dhoghouci*, t.; مشرق *mechriq*, شرق *charq*, a. — Vent d'est, کون طوغوسی *gun dhoghouçou ieli*.

ESTACADE, s. f., قازق بندی *qazyq bendi*, *seddi*, t. Voy. PALISSADE.

ESTAFETTE, s. f., اولاق *oulāq*, t.; امر کتورن *cmr gucturen*, a.-t.

ESTAFIER, s. m., پیک *peik*, شاطر *chāthyr*, p.-t.

ESTAFILADE, s. f., بوز یاره سی *üz üaraci*, *berèci*, بوز چالغسی *üz tchālyqlyghy ieri*, قمچی اوروشی *qamtchi ourouchy*, t.

ESTAFILADER, v. a., یوزی چالمق *üzü berèlemek*, *tchālmaq*, t. — Estafiladé, e, یوزی چالمق *üzü tchālyq*.

ESTAME, s. f., اوسکل *uskul*, t. ESTAMET, s. m., انجه یوک *indjè iun qoumāchi*, t.

ESTAMINET, s. m. Voy. TABAGIE. ESTAMPE, s. f., بصوه صورت *basma souret tasvir*, t.-a.

ESTAMPER, v. a., صورت بصیق *souret basmaq*, a.-t.; بصوق *basmaq*, t.

ESTAMPILLE, s. f., دامغه *dāmgha*, t.

ESTAMPILLER, v. a., دامغله مق *damghalamaq*, دامغه اورمق *damgha ourmaq*, t.

ESTAMPURE, s. f., نعال دلکسی *na'al deligui*, t.

ESTER, v. n., بالذات حضور *biz-zāt houזורi mehkemèie guelmek*, t.

ESTÈRE, s. f., سازلو حصیر *sāzlu häcyr*, t.

ESTIMABLE, adj. com., اعتبارلو *'ytibārlu*, a.-t.; معتبر *mu'teber*, a.; اعتبار *chāṭāni 'ytibār*, p.-a.

ESTIMATEUR, s. m., تخمینچی *takhmīndji*, t.; بها کسچی *behā kecidji*, a.; قدر شناس *qadr chinās*, a.-p.

ESTIMATIF, IVE, adj., تشمینی *tes-minii*, a.

ESTIMATION, s. f., - تقدیر بها *taqtîri behâ*, *qymet*, بها قومه *behâ qoma*, a.-t. — par approximation, تخمین *takhmîn*, a.

ESTIME, s. f., cas que l'on fait d'une personne ou d'une chose et considération, اعتبار *'ytibâr*, حرمت *heurmet*. — générale, عامه *'ytibârî 'ammè*. — Acquérir de l'—, کسب اعتبار *kesbi 'ytibâr it*. — Conjecture, تخمین *takhmîn*. — Calcul du chemin d'un vaisseau, حساب تخمینی *hyçâb takhmîni*.

ESTIMER, v. a., mettre le prix, بهاسن کسمک *behâcin kesmek*, بها *taqtîri behâ it*, - بها قومه *behâ*, *qymet qomaq*, تخمین *takhmîn it*. — Faire cas de, قیمتہ طونمق *qymetè thoutmaq*, اعتبار *'itibâr it*, رغبت *raghbet it*, صایبق *sâimaq*, t. — Juger, ظن *zann it*, a.-t. — S'estimer plus que les autres, کندوسین سایلردن زیاده *guenducin sâirlerden ziâde thoutmaq*, اولولنمق *oloulannaq*. — Estimé, e, اعتبارلو *'ytibârlu*, محترم *muhterem*.

ESTIOMÈNE, adj., t. de médec., ییجی *iëdji*, t.; اکال *ekkiâl*, a.

ESTIVAL, adj., یازلو *iâzlu*, ا. — صیفی *iâzda tchiqân*, t.; صیفی *sâifi*, a.

ESTIVE, s. f., contre-poids dans un navire, کمینک دنک طاشی *gueminuñ denk thâchi*. — Manière

de faire tenir le plus d'objets possible dans un navire, استفی *istif*; voyez ce mot dans le *Dictionnaire Turc-Français*.

ESTOC, s. m., pointe d'une épée, شیش *qylidj oudji*, اوجی *chîch*. — Frapper d'estoc et de taille, قلیجک اوجی و قلاغوسيله اورمق *qylidjuñ oudjou vè qylâghoucyilè ourmaq*. — Ligne d'extraction, صوی *soi*, t.; نسب *neceb*. — Tronc d'arbre, اغاج کوتکی *aghâdj keutuguy*.

ESTOCADÉ, s. f., épée ancienne, اسکی زمان قلیجی *eski zemân qylidji*. — Coup d'épée, قلیج اوروشی *qylidj orouchou*, t.

ESTOCADER, v. a., porter des estocades, قلیج ایله اوروشمق *qylidj ilè ourouchmaq*. — Au fig., contester, مباحثه *mubâhacè it*, a.-t.

ESTOMAC, s. m., de l'homme et de quelques animaux, معدة *mî det*, *mî dè*, a. — des oiseaux, - قورصق *qoursaq*. — Faiblesse d'—, ضعف معده *za'afi mî dè*. — Mal d'—, وجع معده *vedjâi mî dè*. — Dérangement d'—, معده بوزقلغسی *mî dè bozouqlyghy*, a.-t. — Partie extérieure du corps qui répond à la poitrine et à l'estomac, کوکس *gueuüs*.

ESTOMAQUER (S'), v. pr., دارلغنمق *dârlighannaq*, دارلمق *dârylmaq*, کوجنمک *gudjenmek*, t.

ESTOMPE, s. f., بر نوع مشین *bir nev'i mechin qalemi*, t.

ESTOMPER, v. a., مشین قلم ایله

ا رسم *mechin qalem ilè resm it*, t.

ESTRADE, s. f., lieu d'une chambre plus élevé que le parquet, صفة *soffet*, vulg. صفة *sofa*. — Anciennement route publique, grand chemin, عام طريق *thariqy 'ām*, a. — Battre l'estrade, بوللری کوزدوب *iollari guezèdup iurymek*, بوریتمک *iollari guezèdup iurymek*, انجه قراوله چیتماق *indjè qaravoula tchyqmāq*, t.

ESTRAGON, s. m., herbe, ترغون *thargoun*, t.; رعلول *ra'loul*, a.

ESTRAMAÇON, s. m., قلاج اوریشی *qylidj ourouchou*, t.

ESTRAPADE, s. f., supplice, ایپله *iplè bir nev'i ichkendjè*. — Sorte de potence, بر نوع *bir nev'i dār aghādji*, t. اعاچی

ESTRAPASSER, v. a., اتی پک *ati pek iouroulmaq*, t. یورولتمق

ESTRAPONTIN, VOY. STRAPONTIN.

ESTROPIÉ, e, adj., سقط *saqath*, a.; سقطلنمیش *saqathlanmich*. — Un soldat, عمل مانده بر عسکر نفری *'amel mändè bir 'asker nefèri*. — Phrase ou passage d'un écrit, عبارة *'ibārèi saqmè*, سقیمه

ESTROPIER, verbe act., mutiler, سقط *saqathlamaq*, سقطلق *saqath it*, a.-t.; تجذیم *tedjzīm it*. — un passage, une pensée, عبارة *'ybarèi vè ma'nāiè irāci noqsān u saqāmet it*. — S'Estropier, v. réfl., یاره لئمق *saqathlanmaq*, سقطلنمق *iāralanmaq*, t.

ESTURGEON, s. m., مرسن بالعی *mercin balyghy*, t.

USULE, s. f., plante, بالیق *bālyq sudligueni*, صاری *sāry sudliguen*, t.; لاعیة *lā'iet*, a.

ET, conj., و *vè*, دم *hem*, ایله *ilè*. — Le maître et le valet, ایله *afندی* *efendi ilè khyzmetkiār*. Voy. la Gramm. Turque.

ET CÆTERA, s. m., و سائری *vè sāiri*, والی اخره *vè ila akhyrihi*, a.

ÉTABLAGE, s. m., اخور عوآندی *akhor 'avāūdi*, a.-t.

ÉTABLE, s. f., اور — *akhor*, اصابل *isthabil*, pl. a. اصابل *açābil*. — à bœufs, صغراخوری *syghyr akhori*. — à brebis, — یئناغی *qouïoun iatighi*, *aghli*, t. — à chèvres, کچی اخوری — طامی *ke-tchi akhori*, *dhāmi*.

ÉTABLER, v. a., اخور ایچنه قومق *akhor itchinè qomaq*, t.

ÉTABLI, s. m., دزگاه تخته سی *dizguiāh takhtaci*, t.

ÉTABLIR, v. a., rendre stable, régler, یرلشدرمک *ierlechturmek*, برقرار *berkitmek*, t.; برقرار *ber qarār it*, قرار ویرمک *qarār virmek*. — Apprêter, disposer, قومق *qomaq*, قورمق *qourmaq*, t. — Constituer, instituer, نصب *nasp it*, قرار *qarār virmek*, a.-t. — Déterminer, conclure une chose, بر شییه *bir cheïè qarār virmek*, قرار ویرمک *bir cheïi baghlamaq*, t. — Fixer dans un lieu, اونورلتمق *ierlechturmek*, اولشترمک *otourmaq*, تمکین *tenkīn it*. — Déduire, exposer, دیویرمک *deïu-*

vîrmek, t.; ا تقربیر کلام *taqrîri kelâm it*, ا بیان *beîân it*, a.-t. — Établir une loi, قانون بغلق *qānoun baghlamaq*, it, a.-t. — S'Établir, v. réfl., dans un lieu, یرلشمک *ierlechmek*, اوتورمق *otourmaq*, قونمق *qonmaq*, قونولمق *qonoulmaq*, مکان طوتنق *mekiân thoutmaq*, اتخاذ مسکن *ittikhâzi mesken it*, ا توطن *tevetthun it*. — Établir, arranger, disposer, دوزمک *duzmek*, ا ترتیب *tertib it*. — Mettre en usage, قولاندرمق *qoulândurmaq*, ا ایجاد *idjâd it*, وضع *vaz' i idjâd it*, a.-t. — Passer en usage, قرار بولمق *qarâr boulmaq*, ا عادت او *'âdet ol*. — Prouver, ا اثبات *isbât it*.

ÉTABLISSEMENT, s. m., action d'établir, یرلشدومه *ierlechurtumè*, t.; نصب اولنمسی *nasp olounmaci*, قومق *qomaqliq*, a.-t.; نصب *nasp*, a. — de commerce, محل تجارت *mahallitidjâret*, a.; تجارت اوی *tidjâret evi*, a.-t. — Charge, پاید *pâîè*, p.; منصب *mançoub*, a. — État, condition, دیرلک *dirlik*, مدارمعاش *medâri mouâch*. — Institution, قولش *qoroulouch*, وضع *vaz'*. — L'établissement d'un gouvernement, بر دولتک وضعی *bir devlêtuñ vaz'y*. — d'un fait, d'un point, بر ماده نک تمهیدی *bir mâddènuñ temhîdi*.

ÉTAGE, s. m., طبقه *qât*, t.; طبقات *thabaqa*, pl. a. طبقات *thabaqât*.

ÉTAGER, v. a., ranger par étages, قات قات اوزرنه قومق *qât qât*

uzerîne qomaq. — Se dit plus généralement en parlant de la coupe des cheveux, صاچی قات قات قرقوب *sâtchi qât qât qyrqoup duzmek*.

ÉTAGERES, s. f. pl., دولاب تختلری *dolâb takhtalèri*, t.

ÉTAI, s. m., ou ÉTAIE, s. f., pièce de bois dont on se sert pour soutenir une muraille, طیاق *dhaiâq*. — Gros cordage, قالین اورغان *qâlyn orghân*, t.

ÉTAIM, s. m., اوسکل *uskul*, تفتیک *teftîk*, t.

ÉTAİN, s. m., قلاي *qalâi*, t.

ÉTAL, s. m., table de boucher, قصاب تختهسی *qassâb takhtaci*. — Boutique de boucher, قصاب دکانی *qassâb dukkiâni*, t.

ÉTALAGE, s. m., exposition de marchandises, متاع کوسترشى *metâ' gueusterichi*, مال سرکی *sergui*, مال بزاره چیقارمه *mâl bazârè tchyqârma*. — Mettre à l'étalage, مال سرمک *mâl sermek*, متاعی بسط و عرض ا *metâ' i basth u 'arz it*. — Droit qu'on paye pour l'étalage, مال سرمه *mâl sermè 'avâidi*. — Os-

tentation, کوسترش *gueusterich*, عرض کلاي یسار *farfaralyq*. — Faire étalage de ses richesses, و ثروت ا *arzi kiâlâi ieçâr uservet it*.

ÉTALER, v. a., exposer en vente des marchandises, متاعی چقرومق *metâ' i tchiqarmaq*, میدانه قومق *gueustermek*, مالی صانمق ایچون *meîdânè qomaq*, مال سرمک *mâlî sâtmaq itchoun sermek*. — Déployer, اچمق *atchmaq*,

میدانه *iaïmaq*, بیبق - یا بقم
 قوماق *meïdānè qomaq*, t.

ÉTALEUR, s. m., صوقاقلرده مالی
 صوقاقلاردا مالی *soqāqlarda māli sātēdji*,
 چرتچی *tchertchi*, t.

ÉTALIER, s. m., قصاب دزگاهدارى
 قصاب *qassāb dezgūāhdāri*, t.

ÉTALON, s. m., ایغر, ایغر
aïghir, ایغرات *aïghyr āt*. — Mo-
 dèle de poids, de mesure réglés par
 la loi, وزنى اصلى معيارى *vezni asli*
 معيارى اولچى عيارى *eultchu aïā-*
ri, a.-t.; معيار *mī'ār*, a.

ÉTALONNAGE et ÉTALONNEMENT,
 s. m., عيارلما *'aïārlama*, a.-t.

ÉTALONNER, v. a., وزنى دامغلق
 عيار دامغلسنى *vezni dāmghalamaq*,
 عيار دامغلسنى *'aïār dāmghacini our-*
maq, t.

ÉTALONNEUR, s. m., اولچى
 عيارچيسى *eultchu aïārdjici*, t.

ÉTAMAGE, s. m., قلايلمق *qalāi-*
lamaqliq, قلايلمه *qalāilama*, t.

ÉTAMER, v. a., قلايلمق *qalāi-*
maq, قلاي سورمك *qalāi surmek*, t.

ÉTAMEUR, s. m., قلايلاجى *qa-*
lāilāidji, t.

ÉTAMINE, s. f., étoffe de laine
 claire, شالى *chāli*, صوف *sof*, a.
 — Passoire de cette étoffe, صوفدن
 صوفدن *soften elek*, t. — Au propre,
 passer à l'étamine, filtrer, الكدن
 كچورمك *elekten guetchurmek*, t.
 — Au fig., être examiné, passer à
 l'examen, امتحان اولنق *imtihān*
olounmaq.

ÉTAMINES, s. f. pl., چچكدن
 صعود ايدن ذرات *tchitchekten*
sou'oud iden zerrāt, t.-a.

ÉTAMINIER, s. m., الكجى *elek-*
dji, t.

ÉTAMURE, s. f., قلاي صواسى
 قلاي *qalāi syvāci*, t.

ÉTANCHEMENT, s. m., action d'é-
 tancher, دکدرمه *dīndurmè*, t.; قطع
qath', a.

ÉTANCHER, v. a., arrêter l'écou-
 lement d'un liquide, دکدرمك
dīndurmek, اقسى كسدرمك
aqychi kēsturmek. — Un courant d'eau,
 صوقاقلاردا صوقاقلاردا
sou aqynticini qath' it. — le sang,
 فاني دوردمق - دکدرمك
qāni dour-
dourmaq, kesmek, dīndurmek. — la
 soif, قاندرمق *qāndurmaq*,
 صوسزلغى كيدرمدك -
sousizlyghy guidermek, bastur-
maq, t.

ÉTANÇON, s. m., طياق - طياق
dhaïāq; عاريتى درك
'ārīeti di-
rek, ارقة *arqa*, t.

ÉTANÇONNER, v. a., طياق قومق
dhaïāq qomaq, طياق
dhaïātmaq, طياق اورمق
dhaïāq ourmaq, t.;
 عاريتى درك اورمق
'ārīeti direk
ourmaq.

ÉTANG, s. m., کول *gueul*, اکرک
eguerk, طورر صو *dhourour sou*,
 کول بالق *bālyq gueuli*, t.

ÉTAPE, s. f., distribution de vi-
 vres aux troupes, يولك
Yolda 'asker nesferlerinè virilān zakhîrè,
 يولك ترتيب اولنمش زاد و ذخيره
Yolda tertib olounmich zādu zakhÿrè. —
 Lieu où l'on fournit les vivres, يولك
 ذخيره ويرلجك *Yolda zakhîrè*

vîriledjek ier. — Station, منزل *menzil*, a.; قوناق *qonâq*, t.

ÉTAPIER, s. m., عسکره يولسک *'askerè iolda zakhire vîridji*, ذخيره جى *zakhyrèdji*, t.

ÉTAT, s. m., situation, condition, حال *hâl*, pl. a. احوال *ahvâl*, حالة *hâlet*. — de la santé, كيف *keif*, حال مزاج *hâli mizâdj*. — Ordre, rang, رتبه *rutbè*, پايد *pâie*. — Empire, مملکت *memleket*, دولت *devlet*. — Ministres d'état, وکلای دولت *vu-kelâi devlet*. — Liste, dénombrement, احوال *ahvâl*, تعداد *ta'dâd*, a. — Se mettre en état de, حاضر او *hâzir ol*, حاضرلنمق *hâzirlanmaq*. — Tenir en état, حاضر طوتمق *hâzir thoutmaq*. — Inventaire, دفتر *defter*, موجودات دفتری *mevdjoudât defteri*. — Train, dépense, دارات *dârât*. — Tenir un grand état, دارات واحتشام ايله *dârât u ihtichâm ilè guetchinmek*. — Profession, صنعت *sana'at*. — Condition, carrière, طريقة *tharîqat*. — État des dépenses, مصارف دفتری *meçârif defteri*. — Faire état, estimer, اعتبار *'itibâr it*. — Présumer, ظن و تخمين *sânmaq*, ا *zann u takhmîn it*.

ÉTAT-MAJOR, s. m., عسکر باشلری *'asker bâchlari*, زابثلری *zâbithleri*, a.-t.

ÉTATS-GÉNÉRAUX, s. m. plur., جماعت وکلای ملت *djemâ'ati vu-kelâi millet*, a.-t.

ÉTAU, s. m., چلنکر راف *râf*, چلنکره رافی *chilinguir râfi*, منکنه *men-guenè*, قساج *qysâdj*, a.

ÉTAYEMENT, s. m., طياندرمه *dhaiândurma*, t.

ÉTAYER, v. a., طيانمق *dhaiâmaq*, طياندرمق *dhaiândurmaq*. — S'Étayer, v. réfl., طيانمق *dhaiâmaq*, t. — Étayé, e, طيانلمش *dhaiânilmich*.

ÉTÉ, s. m., ياز *îaz*, ياي *îai*; صيف *saif*. — En été, يازين *îazin*. — Habitation d'été, ياي اوڤى *îai evi*, ياز اوڤى *îaz evi*; صيفيه *sâifiè*. — Vêtement d'été, يازلق *îazlyq*.

ÉTEIGNOIR, s. m., موم سوبندرچک *moum seuïunduredjek âlet*, t.

ÉTEINDRE, v. a., سوندرمک *seundurmek*, سوندرمک *seuïundurmek*, اطفيا *ythfâ it*. — la chandelle, مومى سوندرمک *moumi sundurmek*, ايتيزکنمک *imizguenmek*. — Amortir, tempérer, بصدرمق *basturmaq*. — Éteindre la mémoire d'une chose, l'effacer, ذکرينسى *zikrini onouturmaq*. — Éteint, e, سونمىش *seunmich*, منطفي *muntefi*, بصدرلمش *basturilmich*, دوکنمىش *tukenmich*, انقراض بولمىش *inqyrâz boulmich*. — S'Éteindre, v. réfl., سونمىش *seunmek*, سونمىش *seuïunmek*. — En parlant d'une race, انقراض بولمق *inqyrâz boulmaq*. — Éteindre les couleurs d'un tableau, les affaiblir, رنگلری صولدرمق *renkləri soldurmaq*.

ÉTENDARD, s. m., بیراق *bairāq*, علم *alem*, سنجاق *sanjāq*, t.; سنجاق *sanjāq*, علم *alem*, الوية *elviēt*, a. — du prophète, سنجاق شريف *sanjāq cherif*, a.-t.

ÉTENDRE, v. ā., déployer, prolonger, چکمهک *chekmek*, یا صیق *âtchmaq*, تهدید ا *tēdidā*, اوزاتماق *ouzatmaq*, گوردمک *guerdurmek*, گورمهک *guermek*. — par terre, بسط ا *basth it*, a. — la main, ال اوزاتماق *el ouzatmaq*, صونماق *sonmaq*. — Étendre les ailes en parlant d'un oiseau, قنادی اچوب یا یماق *qanādi atchoup tāīmaq*. — les bras, قوللری *qollari atchmaq*. — Augmenter, ارتورماق *arturmaq*. — les limites du pays, توسیع بلاد ا *tevsi'i bilād it*. — S'Étendre, v. réél., اوزانماق *ouzanmaq*, چکمهک *tchekilmek*. — Se propager, se répandre, یا یلمق *iaīlmaq*, t. — Se prolonger, مهتد *mumtedd ol*. — S'agrandir, کسب وسعت ا *ouzanmaq*, سورمهک *surmek*, ایتداد بولماق *imitidād boulmaq*. — S'Étendre en parlant de la vue, اوزاقتان کورمهک *ouzaqtan gueurmek*. — La vue s'étend au loin, قوت بصر مسافه بعیده یه مهتد اولور *qouvveti bacar meçāfēi ba'ideie mumtedd olour*. — Atteindre, واصل *vācyl ol*, وارماق *vāрмаq*. — S'Étendre sur un sujet, سوزی

تظویل *seuzi ouzatmaq*, اوزاتماق *tathvili kelām it*.

ÉTENDU, e, adj., اچمش *atchmich*, مهتد *mumtedd*, یا یماق *iaīq*. — Couché par terre, یا تدهش *iatmich*. — Spacieux, واسع *gucūn*, بول *bol*, t.; و اصب *vaçī*, a. — Connaissances étendues, معلومات واسعده *ma'loumāti vācy'a*.

ÉTENDUE, s. f., dimension des corps, کیکلک *bollyq*, جسامت *gueñlik*, t.; بوی *boī*, اوزونلق *djeçāmet*. — en longueur, میدان *ouzounlyq*. — en espace, مسافه *meçāfē*, وسعت *vus'at*, بعد *bu'd*. — L'étendue d'une ligne, بر خطک *ber xhatk*, امتدادی *bir khatthuñ, bir sathhuñ imtidādi*. — de temps, مدت *mud-det*. — Prolongation, امتداد *imtidād*. — Au fig., étendue de pouvoir ou des pouvoirs, وسعت رخصت *vus'ati roukhsat*.

ÉTERNEL, le, adj., ابدی *ebedi*, ازلی *ezeli*, a.; دایمی *dāimi*. — Dont on ne peut prévoir la fin, دوکنمز *tukenmez*, صوکی بوق *soñi ioq*. — La vie éternelle, حیات اخیرت *haiāti ebediie*, اخیرت *akhyret*. — L'Éternel, s. m., الله *allah*, a.; لم یزل *lam iezel*, الله لازلی *allah ul-ezeli*.

ÉTERNELLEMENT, adv., de toute éternité et sans fin, دایمدا *dāimen*, vulg. *dāima*, ابددا *ebeden*, دایم *dāim ul-eiām*, الی الابد *ilalched*, a.

ÉTERNISER, v. a., ابدى قلمق *ebedi qylmaq*, ابدى - دايم *dāim*, *ebedi it*, بقا و برمک *beqā vīrmek*, ا تابد *te'ebūd it*, a. - t. — la mémoire, ابقاى ذکرا *ibqāi zikr it*.

ÉTERNITÉ, s. f., durée éternelle, ابدیت بقا *baqā*, ابدیتك *ebediilik*, ازلیت *ezeliyet*, a. — De toute éternité, زماندنبرو *eski zemānden beru*, ازل و ازالدن *ezel u ezālden*, ما تقدمدنبرو *mā teqaddumndenberu*. — L'éternité, l'autre vie, l'autre monde, آخرت *akhyret*.

ÉTERNUER, v. a., اقسرمق *aqsyrmaq*, اغسرمق *aghysyrmaq*, اقسرمق *akhsyrmaq*, t.; عطس - عطسه *'aths*, *'athse it*, a. - t.

ÉTERNUEMENT, s. m., اقسرمه *aq-sirma*, اقسرمقلىق *aqsyrmaqliq*, اقسرىش *aqsyrich*, t.; عطس *'aths*, a.

ÉTÉSISIENS, adj. pl. (vents), ملتيم *meltem*, t.; موسم روزكارلىرى *mevsim rouzguārleri*.

ÉTÉSIES, s. m. pl. Voy. ÉTÉSISIENS.

ÉTÊTER, v. a., les arbres, اعاچك *aghādjuñ tepēcini kesmek*. — un clou, اکسرىك *ekseruñ tepēcini guidermek*, *ezmek*, t.

ÉTEUF, s. m., اويون *thop*, طوب *thopi*, اويون طويى *ouïoun thopi*, t.

ÉTEULE, s. f., صمان تويى *samān tuū*, صمان ديبي *samān dibi*, t.

ETHER, s. m., فلك *felek*, اثير *ecir*. — Li-

queur, روح العرقى مع الزاج *rouh el-'araqq ma' ez-zādj*, a.

ÉTHÉRE, e, adj., اثيرى *ecirü*. — Région — فلك الافلاك *felek ul-eflāk*, a.

ÉTHIOPIE, s. f., حبش *habech*, a.

ÉTHIOPIEN, NE, adj., حبشى *habechi*, a.

ÉTHIOPS, s. m., زبيق ايله *zibaq ilē kibrituñ makhlouthy*, t.

ÉTHIQUE, s. f., علم ادب *'ilmi edeb*, فن علم اداب *'ilmi adāb*, فن اخلاق *fenni akhlāq*, a.

ÉTHMOÏDE, s. m., دماغك الت *demāghuñ alt guemigui*, t.; العظم العربالى *el-'azm el-gharbāli*, قاعدة الدماغ *qā'idet ed-damāgh*.

ÉTHNARQUE, s. m., ملت باشى *millet bāchi*, t.

ETHNIQUE, adj., idolâtre, payen, اهل بت پرست *pout perest*, اهل الجاهلية *ehlil-djāhilüet*. — Nom — ملت اسم نسب *ismi neceb*, *millet*.

ÉTHOLOGIE, s. f., علم اخلاقه دائر *'ilmi akhlāqē dāir riçālē*, وصف الاخلاق *vasf ul-akhlāq*, a.

ÉTINCELANT, e, adj., قنارجيم *qyghyldjim atıdji*, پارلايىچى *pārlāidji*, يلدوغان *ıldirghān*, t.; لامع *lami*.

ÉTINCELER, v. d., قنارجيم اتمق *qyghyldjim atmaq*, ساتچماق *sātchmaq*, پارلامق *pārlamaq*, يلدرامق *ıldirāmaq*, t.

ÉTINCELLE, s. f., blquette de feu, قغلجم qyghyldjim, t.; شرارة cher-râret, a. — d'esprit, نكته nuk-tè, a.

ÉTINCELLEMENT, s. m., de feu, قغلجم اتمقلق qyghyldjim atmaq-liq, پارلايش pārlāich. — des étoiles, يلدزلرک پارلامسى ildyzle-ruñ pārlāmaci.

ÉTIOLER (S'), v. pr., قراکقلق قرالکقلق, طورمغله صولمق qarānliqta dhour-maghle solmaq, t.

ÉTILOGIE, s. f., علل امراضه دائر, رساله 'ileli emrâzè dāir riçâlè, a.-t.

ÉTIQUE, adj. com., attaqué d'éti-sie, ورملو veremlu, انجه اغرى يسه indjè aghrîè oghrāmich. — Devenir étique, ورم بغلمق verem baghlamaq. — Très-maigre, exté-nué, ارق پک pek aryq, ارقليوب aryqlaiup qouroumich. — Fièvre étique, انجه اغرى حماسى indjè aghry hoummāci, حمى الدقى hoummai iddyq, a.

ÉTIQUETER, v. a., نشانلق نيشانلق nichānlamaq, نشان قومق nichān qomaq, t.; يافته اورمق tāfta our-maq, اوستونى يازمق ustunu iāz-maq, t.

ÉTIQUETTE, s. f., نشان نشان nichān, p.; اشارت ichāret, a.; شیشه نشانلى ust iāzouçou. — de bouteilles, شیشه نشانلى chichè nichāni, ichāretî, p.-a.-t. — Cérémonial, نشرىفات تشرىفات رسمى tchérîfât qā'idèci, رسمى نشرىفات resmi tchérîfât.

ÉTIRER, v. a., پک چکمک pek tchekmek, اوزاتمق ouzātmaq, t.

ÉTISIE, s. f., maladie, ورم ve-rem, سلال sulāl, السل de' es-sull, a.; انجه اغرى indjè aghry, t.

ÉTOFFE, s. f., قماش qomach, pl. a. اقمشه aqmacha.

ÉTOFFER, v. a., garnir, orner; بزمک bezemek, دوناتمق donāt-maq, t. — Garnir une étoffe de matière suffisante, طوقنده جق قماشى dhoqounadjaq qoumāchi tel ilè dhoiourmaq.

ÉTOILE, s. f., يلدز ilyldyz, t.; نجم nedjm, pl. a. نجوم nudjoum. — mobile, errante, نجم السيار nedjir-us-ceiār. — du matin, صباح يلدزى sabāh ilyldyzi. — Sort, destinée, بخت bakht, طالع thālî, a. — mauvaise, اوغورسىز يلدز oghoursyz ilyldyz, طالع منحوس thālî'i men-hous. — heureuse, يلدزلى oghourli ilyldiz, طالع مسعود thālî'i mes'oud. — Marque blanche au front d'un cheval, غوره ghourrè, a. — Marque d'un livre, نشان nichān, p.; اشارت ichāret, a. — Centre où se réunissent plusieurs allées d'un parc, ou plusieurs routes d'une forêt, يوللرک قاوشدقلىرى ير iollaruñ qāvouchtouqleri ier.

ÉTOILÉ, e, adj., semé d'étoiles, چاتلاق چاتلاق ilyldyzlu. — Fêlé, تھاتلاق tchātlaq. — s. m., sorte de bandage, باغ bāgh, صارغى sārghy.

ÉTOILER (S'), v. réfl., چاتلامق چاتلامق tchātlamaq. Voy. SE FÊLER.

ÉTOLE, s. f., حلة hyllet, a.

ÉTOULIE, s. f., ایند بختی سنجانی *inèbakhti sandjāghi*.

ÉTONNAMENT, adv., عجب ایله *'adjeb ilè*, a.-t.; عقلی شاشره جق *'aqly chāchuradjaq vedj-hilè*.

ÉTONNANT, e, adj., عقلی عجب ایله *'aqly chāchuridji*, a.-t.; عجایب *'adjāib*, عجیب *'adjīb*, غریب *gharīb*, a.

ÉTONNEMENT, s. m., تعجب *te'addjub*, حیرت *haïret*. — Surprise mêlée de terreur, حیرانلق *haïrānliq*, سرکردانلق *serguerdānliq*, وله *velèh*. — Frapper d'étonnement, حیرتند براقمق *haïretè brāqmaq*.

ÉTONNER, v. a., شاشورمق *chāchurmaq*, عجبلمک *'adjebletmek*, عجبلمدرمک *'adjeblendurmek*. — S'Étonner, v. pr., عجبه قالمق *'adjebe qālmaq*, عجبلمنک *'adjeblenmek*, *te'addjub it*, a.-t. — Se troubler, شاشمق *chāchmaq*. — Étonné, e, شاشمیش *chāchmich*, حیران *haïrān*, متحییر *mutehaïr*, متعجب *mute'adjejb*.

ÉTOUFFADE, s. f., بر نوع بیگ *bir nev'y iemek terbièci*, t.

ÉTOUFFANT, e, adj., qui étouffe, نفس بوکالدیجی *neses bouñaldidji*, t.; قاطع النفس *qāthy' unneses*, a. — Pesant, lourd, ثقیل *saqyl*. — Air étouffant, ثقیل هوا *saqyl havā*.

ÉTOUFFEMENT, s. m., بوغش *boghich*, نفس بوغلیش *boghilich*, نفس طونامه سی *neses* - بوکالامه سی

thoutoulmāci, bouñālmāci, t.; انقطاع النفس *inqytha' un-neses*.

ÉTOUFFER, v. a., بوغمق *boghmaq*, نفسی بوکالتمق - کسدرمک *neseci bouñāltmaq, kesturmek*. — S'Étouffer, v. réfl., بوغلمق *boghoulmaq*, نفس بوکالمق *bouñālmāq*, نفس طونلمق *neses thoutoulmaq*. —

v. n., respirer avec peine, کوچ ایله *gutch ilè nesès almaq*. — Étouffer de rire, بوغلمق *gulgumeden boghoulmaq*. — Faire cesser, empêcher, بصدرمق *basturmaq*, غوغایی بصدرمق *ghavghāi basturmaq*. — Étouffé, e, بوغلمیش *boghoulmich*, بوغق *boghoul*, نفسی کسلمش - بوکالمش *neseci kecilmich, bouñālmich*, بصلمش *bacylmich*.

ÉTOUFFOIR, s. m., اتش کوزی *atech keuzi seunduredjek alet*, t.

ÉTOUPE, s. f., استیبی *ustubi*, t.

ÉTOUPER, v. a., استیبلمک *ustubilemek*, t.

ÉTOUPILLE, s. f., باروت فیتیلی *bārout fitili*, t.

ÉTOURDERIE, s. f., شاشقنلق *chāchqynlyq*, t.; غفلت *ghaflet*, a.; فکر سزلک *fikrsyzlik*.

ÉTOURDI, e, adj., imprudent, inconsideré, غافل شاشقن *chāchqyn*, غافل *ghāfil*, دلی *fikirsyz*, a.-t.; دلی قانلو *deli qānlu*, t. — Qui éprouve un étourdissement, سرسم *sersem*.

ÉTOURDIMENT, adv., شاشقنجه *chāchqyndjè*, شاشقن کبی *chāchqyn guibi*, t.; عقسزلعامه *'aqylsyz-*

lyguilè, تامل بی bi te'emnul, a.;
غانلانند ghāfilānè, a.-p.

ÉTOURDIR, v. a., fatiguer la tête
par le bruit, باش اغرتمق bāch
aghartmaq, t.; تصدیع tasdi' it,
a.-t. — Causer un étourdissement,
شاشورماق chāchurmaq, t.;
سرساملق sersāmlamaq, سرساملق
serselemek, p.-t. — Troubler,
شاشورماق chāchurmaq, بیپوش او
bihouch it. — Produire un tinte-
ment dans la tête, باشی چکرتمق
bāchi tchinyrtmaq. — les oreilles,
بیقدرمق sāmī'ū byq-
turmaq. — S'Étourdir, v. pr., se
troubler, شاشورماق chāchmaq, t.;
بیپوش او sersem ol, p.-t.; او
bihouch ol. — Se faire illusion,
خیاللانماق khaīllanmaq. — Se dis-
traire, éloigner les soucis, دفع غم
def'i gham it.

ÉTOURDISSANT, e, adj., باش
تصدیع bāch aghyrdidji, اغردیجی
باش tasdi' iden, a.-t.;
چکردیجی bāch tchinyrdidji, t.

ÉTOURDISSEMENT, s. m., باش
دونمهسی bāch deunmeci, t.;
سرساملق sersāmlıq, سرساملق
sersemlik, p.-t.; دوار devār, devār,
دوار devvār. — Avoir des étour-
dissements, چکرنمک tcheñzinmek.

Voy. ÉTONNEMENT, STUPEUR.

ÉTOURNEAU, s. m., oiseau,
صغرجق syghyrdjiq, صغرجق
الاصغرجق syghyrdjiq qouchy, قوشی
alā syghyrdjiq, بوغرئلاق boghaurt-
lāq, t.

ÉTRANGE, adj. com., extraordi-

naire, insolite, غریب gharīb, a.;
عادتن طشره 'ādetden thachra,
a.-t.; غیر معتاد ghāiri mu'tād,
a. — Étonnant, عجایب 'adjāib.
— C'est une chose étrange, امر
غریبدر emri gharībtur.

ÉTRANGEMENT, adv., d'une ma-
nière étrange, عجب ایله 'adjeb
ilè, عجایبیدن 'adjāibtèn, a.-t.

ÉTRANGER, ÈRE, s. et adj., qui
est d'une autre nation ou d'une autre
maison, غریب gharīb, pl. a. غربا
ghourébā; یبانجی iabāndji, t.;
یباندن کلهه edjnebi, a.; یباندن
iabānden guelmè, t. — Hôte qui
reçoit l'hospitalité, مسافر mu'āsır,
a. — Étranger en pays musulman,
مستامن muste'min, a. — Qui n'a
point de rapport à, مادهدن خارج
maddèden khāridj, علاقهدسی یوق
'alāqaci iōq. — L'étranger, les pays
étrangers, ممالک اجنبیه memāliki
edjnebi. — Une langue étrangère,
لیسانی اجنبی liçāni edjnebi. —
Les ambassadeurs des puissances
étrangères, سفرای دول اجنبیه su-
ferāi duveli edjnebi. — Le ministre
des affaires étrangères, امور خارجه
oumouri khāridjūè nāziri.
— Étrangers, en parlant de ceux
qui ne sont pas de la famille, d'une
communauté, اجانب واغیار edjā-
nib u aghīār. — En terme de mé-
decine, corps étranger, جسم
اجسام djesmi khāridji, pl. اجسام
edjsāmi khāridjiè.

ÉTRANGLEMENT, s. m., بوغمعلق

boghmaqliq, ش—بوغ *boghich*,
 بوغولش *boghoullich*, t.; خفك
khafk, a.; قصله *qycylyq*, قصلق
qycylma.

ÉTRANGLER, v. a., faire perdre la
 respiration et la vie en pressant le
 gosier, بوغماق *boghmaq*, t.;
 تضييق *takhtiq it*, a.-t. — Res-
 serrer trop, بوغوق *boghouq it*,
 تضيق *syqychturmaq*, صقشدرمق
taziiq it. — S'Étrangler, v. réfl.,
 بوغولماق *boghoulmaq*. — Étranglé,
 e, بوغولميش *boghoulmich*, مخنوق
makhnouq.

ÉTRANGUILLON, s. m., ره—ا
 اتلاره مخصوص بوغاز قصله—سى
atlara makhsous boghāz qycylmaci,
 خناقچه *khounāqyiet*, a.

ÉTRAPE, s. f., كوچك اوراق
kutchuk orāq, t.

ÉTRAPE, s. f., كمي باشنك
guemi bāchinuñ qāndja-
ci, t.

ÊTRE (L'), s. m., l'existence,
 وجود *vudjoud*, حال *hāl*, كون *kevn*,
 وار *vārtiq*, t. — Ce qui est, وارلق
vār, کائنات *kiāin*, pl. a. کائنات
kiāināt, موجود *mevdjoud*, pl.
 موجودات *mevdjoudāt*. — Donner
 l'être, وجوده کتورمک *vudjoudè*
gueturmek, a.-t. — Être réel,
 موجود حقیقی *mevdjoudi haqyqy*.
 — Être de raison, d'imagination,
 صورت وهمیه *soureti vehimiet*.

ÊTRE, v. s., exister, اولمق
ol-
maq. — Il est dans la maison,
 اوده در *evdèdur*. — Il est trois
 heures, ساعت اوچده در *sā'at*
utchtèdur. — Être à...., appartenir,

اولمق *olmaq*, précédé du génitif;
 exemple : ce livre est à moi, بو
 کتاب بنمدر *bou kitāb benumdur*.

— Subsister, درکار او *mev-*
djoud, derkiār ol, طورمق *dhour-*
maq. — Cela est ainsi, در بويله
 بويله در *beuile dur*. — Cela n'est pas ainsi,
 بويله دکل *beuile deil*. — Le bien-
 être, خوش حال *khoch hāl*,
 خوشحاللق *khoch hālyq*. — Le
 mal être, l'indisposition, مزاجسزلق
mizādjsizlyq, كيفسزلق *keïfsyzlyq*.

ÊTRES, s. m. pl., d'une maison,
 بر خانه نك جميع يرلری—
bir khānènuñ djemi' ier-
leri, mekiānleri, t.

ÉTRÉCIR, v. a., دار—طارا
dhār it, طارلمق *dhārlamaq*, بوزمک
beuzmek, صقمق *syqmaq*, t.;
 تضييق *taziiq it*. — S'Étrécir,
 طارلمق *dhārlan-*
maq. — Étréci, e, طارلمش
dhār-
lanmich, طار اولمش *dhār olmich*.

ÉTRÉCISSEMENT, s. m., طارلنمه
 طار *dhārlatma*, طارلق *dhārlyq*,
 تضييق *dhār olmaci*, t.; اولمسی
taziiq, a.

ÊTREINDRE, v. a., serrer forte-
 ment, صقمق *syqmaq*, قس-
 صیقی *syqy*, محکم باغلمق
muhkem bāghlamaq. — Embrasser,
 پک قوجق *pek qoudjmaq*. — Au
 fig., les liens, les nœuds de l'amitié,
 عقد روابط مهر ووداد ا
'aqdy revā-
bythy myhr u vidād it.

ÊTREINTE, s. f., صیقی باغلمه
 انشداد *syqy bāghlanma*, t.;
 انشداد *inchi-*
dād, a.

ÊTREINTE, s. f., présent du com-

mencement de l'année, *یل باشیک* *il bâchilik*, *ییل باشی هدیه‌سی* *il bâchi hedîeci*, t. — Pour les musulmans aux fêtes du *Bairam*, *بیراملق* *bairâmlıq*, *عیدیه* *'idiie*, a. — Don, présent, pourboire, *بخشیش* *bakhchêch*, p. — Premier débit, première recette d'un marchand, *سفته* *seftè*, vulg. *siftah*; *استفتاح* *istiftâh*, a. — Le premier usage fait d'une chose, *بر شیئک الک* *bir cheüñ ilk qoullânmaci*.

ÉTRENNER, v. a., être le premier à acheter, *سفته لکم* *seftèlemek*, *سفته ا* *seftè vîrmek*, *سفته ا* *seftè it*. — Recevoir le premier argent, *استفتاح ا* *istiftâh it*. — Je n'ai pas encore étrenné, *دخی* *dakhi*, *سفتم یوق* *siftahum iöq*. — Avoir le premier usage d'une chose, *بر شیئ الک قوللانمق* *bir cheüñ ilk qoullânmaq*.

ÉTRÉSILLON, s. m., *طیاق* *dhaïâq*, *دستک* *testek*, t.

ÉTRÉSILLONNER, v. a., *طیاندرمق* *dhaïândurmaq*, *دستک اورمق* *testek ourmaq*, t.

ÉTRIER, s. m., *اوزنکی* *uzengui*, t.; *رکاب* *rikiab*, a.-p. — Mettre le pied à l'étrier, *رکابه وضع قدم ا* *rikiabè vaz'i qâdem it*. — Perdre l'étrier, *یاوقلمق* *uzenguiñ iävouqlamaq*. — Avoir le pied dans l'étrier, être prêt à partir, *ایانچی* *aiânchi*, *اوزنکیده اولمق* *âzânghy uzenguidè olmaq*. — Au propre, être ferme sur

ses étriers, *اوزرنده پایدار او* *rikiab uzèrindè pâidâr ol*. — Au fig., être ferme, constant dans ses opinions, *عزایم وافکارنده ثابت* *uzâim u eskiârindè sâbit qadem ol*. — *Rikiab* désigne aussi la personne du sultan et les audiences qu'il donne. Voyez le *Dictionnaire Turc-Français* au mot *رکاب*.

ÉTRIÈRE, s. f., courroie qui attache l'étrier, *باغی - قایشی* *uzengui bâghy, qâichi*, t.

ÉTRILLE, s. f., *قشعی* *qachaghy*, a.-t.; *قشغو* *qachaghou*, t.

ÉTRILLER, v. a., un cheval, *قشغیلمق* *qachaghylamaq*. — quelqu'un, le battre, *کوئک بصیق* *keutek basmaq*, *چالمق اورمق* *ourmaq, tchâlmaq*, t.

ÉTRIPER, v. a., *اشکنبه‌یی* *echekebèü tchiqarmaq*, t.

ÉTRIQUE, adj., *قصه* *qyssa*, *قصار اولان* *qyssa vè dhâr olân*, t.; *پک طار* *pek dhâr*, t.

ÉTRIVIÈRE, s. f., *اوزنکی* *uzengui qâichi*, *تسمه‌سی* *tasmaci*, t. — Au pl. et au fig., traitement déshonorant, *قایش* *qâich qâmtchici*, *قامچیسی* *qâmtchi*. — Donner les —, *قامچیلماق* *qâmtchilamaq*, t.

ÉTROIT, E, adj., qui a peu de largeur, *طار دار* *dâr*, t.; *تنک* *tenk*, p.; *ضیق* *zyiq*. — Chemin —, *طار یول* *dhâr iol*. — Qui a l'esprit —, *عقلی قصه* *'aqlı qyssa*. — Intime, strict, *اکید* *ekid*, *موگد* *muekked*, *قوی* *qavi*. — Serré,

صیقی syq. — Étroite amitié, *mouhabbeti ekîdè*. — A l'étroit, adv., طارجه *dhârdjè*, طارلقده *dhârlıyqta*. — Vivre à l'étroit, مضایقه ایله *mou-zāıta ilè guetchinmek*.

ÉTROITEMENT, adv., طارلغله *dhârlıghilè*, تنکلكله *tenklıklè*.

— Intimement, اکیدا *ekiden*.

Extrêmement, fortement, پکچه *pekche*.

محکم *muhkem*. — Au fig., à la rigueur,

مطلقا *mouthlaqan*, مطلق *mouthlaq*.

ÉTRON, s. m., t. popul., بوق *boq*, t.;

نجو اعلاظ *nedjvi aghlâz*, a.;

قبا افشان *qabâ efshân*, p.

ÉTRONÇONNER, v. a., اغاجک *aghâdjûn tepècini kesmek*, بودامق *boudâmaq*, t.

ÉTUDE, s. f., action d'étudier,

اوقومه *oqouma*, اوقوملق *oqoumaqlıq*,

چالشملق *tchâlichmaqlyq*. — des lettres, des sciences, اوکرنش *eugrenich*, t.;

مطالعه *mouthâlè'a*,

مدارسة *mudârecet*. — des livres, مطالعه کتب *mouthâlè'aî kioutoub*,

a.; تحصیل علم *tahsîli'yilm*. — Ap-

plication, zèle, هوس *haves*,

تقید *teqâıud*.

— Connaissances acquises, savoir,

بیلش *bîlich*, معرفت *ma'rifet*, pl. a.

معارف *me'ârif*, دانش *dânich*.

— Étude superficielle, سطحیجه *sathhîdjè*,

مطالعه *sathhîdjè mouthâlè'a*. — des sciences et des arts, مطالعه علوم و صنایع *mouthâlè'aî 'ouloum u sa-*

nâ'î, علم و معرفت *ilm u ma'rifet*,

a. — Se donner à l'étude, علمه *ilmè*,

او *ilmè thâlib ol*. — Homme qui a de l'étude, اوقومش ادم *oqou-*

mich adem. — Homme sans étude,

اوقومش ادم *oqoumamich adem*. —

Étude, artifice, dissimulation, تصنع *teçannu'*,

مصانعة *muçânâ'at*. —

Lieu où l'on étudie, اوقویجق بیر *oqouïadjaq ier*, t.;

مدرسه *medreçe*, a.

— de notaire, کاتب خلوتخانهسی *kiâtib khalvet khâneci*;

مصاحبت *maslahat ieri*.

ÉTUDIANT, s. m., اوقویان *oqouïân*,

شاگرد *châguird*, طالب *thâlib*.

— en médecine, علم طبابت *'ylmi thebâbet châguirdi*.

— Autrefois chez les Turcs, écoliers

des hautes-classes, سوفته *softa*; mot

dérivé du persan سوخته *soukhtè*.

ÉTUDIÉ, e, adj., appris, اوکرنلمش *eugrenîlmich*,

معلم *mou'ellem*. —

Feint, affecté, یاپمه *ıapma*, t.;

مصنوع *masnou'*, a.

ÉTUDIER, v. a., apprendre,

اوکرنمک *eugrenmek*, اوقومق *oqou-*

maq, t.; مطالعه ا *mouthâlè'a it*,

درسہ بقمق *tederrus it*, تدرس ا

dersè baqmaq. — Travailler, s'effor-

cer, اوکرنمک *tchâlichmaq*, چالشملق

eugrenmeîè, تحصیلہ چالشملق

tahsîlè tchâlichmaq. — nuit et jour,

لیل و نهار تدرس و تعلمه مشغول او

leil u nehâr tederrus u te'allumè

mechghoul ol, دورشمک *duruch-*

mek. — Étudier quelqu'un, برکمسنه *bir kimesnè*,

بلمکه چالشملق *bir kimesnè bilmèguè*

tchâlichmaq. — S'étudier à comprendre, اكلامغه چالشمق *añlāma-gha tchâlichmaq.* — sous quelqu'un, بر کمسندهن درس المق *bir kimesnēden ders almaq.* — Apprendre par cœur, از بر لکمک *ezberlemek.* — S'Étudier, v. pr., s'appliquer, mettre toutes ses idées à faire une chose, عقل دوشنمهک *duchunmek.* — اقل و فکرینی ویرمهک *aql u fikrini virmek.* — S'étudier soi-même, اختیبار *ixtibâr.* — امتحان نفس ا *ikhtibâri, imtihâni nefs it.*

ÉTUI, s. m., قاب *qoubour,* قاپ *qāb,* محفوظه *mahfaza.* — de rasoirs, استرهلوق *oustouraliq.* — pour les aiguilles, اکنه لک *ignèlik.* — de ciseaux, مقصدان *maqasdân.* — Fourreau, غلاف *ghylâf.* — Nécessaire, پوساط *pouçâth, t.*

ÉTUVE, s. f., حمام *hammâm,* ا.; صوبه *soba, t.;* گرمابه *guermâbè, p.*

ÉTUVÉE, s. f., قپامه *qapâma,* یخنی *iakhni.*

ÉTUVER, v. a., استیجاق صو ایله *issidjâq sou ilè iâiqamaq,* بیقیمق *issidjâq sou ilè iâiqamaq,* یاواشجه بیقیمق *iâvâchdjè iâiqâmaq, t.*

ÉTUVISTE, s. m., حمامچی *hammâmdji, a.-t.*

ÉTYMOLOGIE, s. f., لغت اصلی *loghat asli, a.-t.;* اصل الكلمة *asl ul-kelimet,* اشتقاق *ichtiqâq, a.*

ÉTYMOLOGIQUE, adj. com., اصلی *asli, اشتقاقی ichtiqâqii, a.*

ÉTYMOLOGISTE, s. m., فــــن اشتقاقک ماہر *fenni ichtiqâqta mâhir, a.-t.*

EUBÉE, île de l'archipel, aujourd'hui Négrepont, اغری بوز *agriboz, t.*

EUCARISTIE, s. f., قربان *qourbân,* عشا *'achâ, a.;* قداس *qoudâs,* مقدس قربان *qourbâni mouqaddes.*

EUCARISTIQUE, adj. com., قربان متعلق *qourbâni mouqaddècè mutè'allyq, a.-t.*

EUCLYDE, n. pr., اکلیدس *euklides.*

EUCOLOGE, s. m., دعا کتابی *dou'â kitâbi, a.;* صلوات کتابی *salâvât kitâbi.*

EUCRASIE, s. f., مزاج خوشلغی *mizâdj khochlyghy, a.-t.*

EUFRAISE, s. f., کوزاوتی *gueuz oty, t.;* فراسیون *firâcioun, a.*

EUMÉNIDES, s. f. pl., عوانیة *'avâniëti djehennem, a.*

EUNUQUE, s. m., خادم *khâdim,* طشقسز *thachaqsyz, a.* — de naissance, انسادن *anâden dhoghma khâdim.* — Chef des eunuques noirs, l'un des premiers dignitaires de l'empire ottoman, قزلقر اغا *qyzlar aghâ,* قزلقر اغاسی *qyzlar aghâci.* — Eunuques noirs du sérail, قره اغالار *qara aghâlar.* — Eunuques blancs du sérail, اقا اغالار *aq aghâlar.*

EUPATOIRE, s. f., غافت *ghâfit,* غافت *ghâfis, a.*

EUPHÉMISME, s. m., استعاره *is-ti'ârè,* تعریض *ta'rîz, کلام تلئین tel'îni kelâm, a.*

EUPHONIE, s. f., prononciation facile, *khiffeti telassuz*, ا.؛ لطافت التلفظ *lethāfet ut-telefuz*. — Son agréable d'une voix, d'un instrument, *سسك كوزلكي* *seṣuñ guzelligui*, لطافة الصوت *lethāfet us-savt*.

EUPHONIQUE, adj. com., قولاهه *qoulāgha khoch guelen*, t.; محسن الصوت *mouhassin us-savt*, a.

EUPHORBE ou EUPHORBIE, s. m., *furbioun*, فرفريون *ferefioun*, نبلوت اوتني *neblout oty*, t.

EUPHRATE, n. de fleuve, فرات *furāt*, نهر فرات *nehri furāt*, a.

EURIPE, s. f., اغرپوز بوغازي *eghripouz boghāzi*, t.

EUROPE, s. f., اوروپا *evropā*. — La Turquie d' — روم ايلي *roum ili*, ممالڪ عثمانیه اوروپا قطعه سي *memāliki 'osmāniīē evropā qyṭh'aci*, a.

EUROPÉEN, NE, adj., اوروپالو *evropālu*, فرنك *firenk*. — Les nations européennes, اوروپا ملتري *evropā milleleri*.

EURHYTHMIE, s. f., ياقتلق *īā-qyṭhyqlyq*, حسن تناسب - انتظام *husni tenāṣub, intizām*, a.

EUX, ELLES, pr. pers., انلر *anlar*.

EUXIN ou PONT-EUXIN, s. m., la mer Noire, قره دكر *qara deñyz*, t.

ÉVACUANT, ÉVACUATIF, IVE, adj., يورك سوريجي *īurek surīdji*, t.; منقيسي *munaqqyi*. — Remède — دواي منقيسي *devāi munaqqy*, a.

ÉVACUATION, s. f., d'excréments, etc., تنقيه *tenqiē*, اسهال *ishāl*, استمشا *istimchā*. — Vomissement, استفراغ *istifrāgh*. — Action d'évacuer, de sortir, de vider, بوشاتمه *bochātma*, بوشالتمه *bochāltma*, t.; تخليه *takhlīē*. — d'humeurs, قولاهه *qoulāgha khoch guelen*, t.; كم اخلاطي تخليه سي *kem akhlāti takhlīēci*. — d'une place, قلعه *qal'a takhlīēci*, ا. - t.

ÉVACUER, v. a., vider, faire sortir, بوشاتمق *bochātmaq*, بوشالتمق *bochāltmaq*, بوشامق *bochāmaq*, t.; تخليه *takhlīē it*. — les humeurs, aller par bas, يورك سورمك *īurek surmek*, تنقيه *tenqiē it*, t. — L'estomac, استفراغ *istifrāgh it*. — les mauvaises humeurs, اخلاط *akhlāthy rediīē def'u tefrigh it*, a. - t. — une place, بوشاتمق - تخليه *bir qal'ai bochātmaq, takhlīē it*, a. - t. — un pays, تخليه *bir memleketi takhlīē it*.

ÉVADER (S'), v. pr., s'échapper, se soustraire, قورتلمق *qourtoulmaq*, سوشمك *sivichmek*. — Fuir, قاچمق *qatchmaq*, قاچمق *qatchmaq*, t.; فرار *firār it*, a. - t. — Évadé, e, قاچقون *qatchqun*, قاچمش *qatchmich*, مهاجر *muhādjir*, a.

ÉVAGATION, s. f., ذهن طاغتلغي *zihn dhāghynyqlyghy*, t.; تشتت *techettut ezzihn*, a.

ÉVALUATION, s. f., تقدير قيمت *taqtiri qymet*, اعتبار *yṭibār*. — approximative, تخمين *takhmīn*, a.

ÉVALUER, v. a., - تقدير قيمت

بها *taqtiri qymet, behā it*, بها - قیمت *behā kesmek*, بها قومق *behā, qymet qomaq, a.-t.* — approximativement, تخمین *takhmīn it*, تقویم *taqvīm it*.

ÉVANGÉLIQUE, adj. com., انجیلی *indjīli, a.*

ÉVANGÉLIQUEMENT, adverbe, احکام انجیل *indjildjè*, انجیاجه *indjil moudjèbindjè*, موجبچه *ahkiāmi indjil moudjèbindjè*.

ÉVANGÉLISER, v. a., انجیلی *indjili vasf it*, وعظ *va'z it*, تبشیر *tebchūr it, a.-t.*; تبشیر احکام انجیل *tebchūri ahkiāmi indjil it*.

ÉVANGÉLISTE, s. m., انجیاجی *indjildji*, انجیل یازنجیسی *indjil tāzidjici*, مولف انجیلی *indjīli*, مولف انجیل *mu'ellif ul-indjil*.

ÉVANGILE, s. m., انجیل *indjil*, انجیل شریف *indjil cherif*. — Le livre des —, انجیل کتابی *indjil kitābi*.

ÉVANOUÏ, e, adj., بایلمش *bāilmich*, بایغین *bāighyn, t.*; مغشئی *maghchaï 'aleih, a.* — Ravi, disparu, مضمحل اولمش *mouzmahyll olmuch, a.-t.*

ÉVANOUÏR (S'), v. pr., tomber en défaillance, بایلمق *bāilmaq, t.*; بایلمق غشیان *ghachīān it, a.-t.* — Disparaître, مضمحل او *mouzmahill ol, a.-t.*; محو او *mahv ol*. — Faire —, بایغینق کتورمک *bāighynlyq gue-turmek*.

ÉVANOUÏSSEMENT, s. m., بایلمق *bāilmaqliq*, بایغینق *bāilich*,

جان بایلمهسی *bāighynlyq, t.*; غشیان *ghachīān, ghychīān, sebt*, غشیة *ghachīet, a.*

ÉVAPORATION, s. f., de l'humidité, des vapeurs, یللممکک *iellenmeklik*, بوغلمق *boughlanmaqliq*, هوايه اوچوب طاغلمه *havāie outchup dhāghylma*, بخاره استحاله *boukhārè istihālè, a.-t.*; تصعيد *tas'yd, a.* — Légèreté d'esprit, عیقل *aqil iēniligui*, خفت عقل *khyffeti 'aql*.

ÉVAPORÉ, e, adj., réduit en vapeur, هوايه هوالنمش *havālanmich*, هوايه اوچومش *havāie outchmich, dhāghylmich*. — Léger de caractère, باشلو *iēini bāchlu, t.*; طیاش *thaiiūch, a.*

ÉVAPORER (S'), v. a., هوالنمشق *havālanmaq*, یللممک *iellenmek*, هوايه بوغلمق *boughlanmaq*, هوايه اوچوب طاغلمق *havāie outchoup dhāghylmaq*, هوايه اوچمق *havāie outchmaq*. — Faire évaporer, سوزمک *seuzmek*, هوايه طاغتمق *havāie dhāghytmaq*. — Évaporer son chagrin, sa bile, تخفیف الم و غصب *takhfifi elem u ghazab it*.

ÉVASEMENT, s. m., بوللق *bollyq*, ککشلک *gueñlik*, ککشلک *gueñichlik, t.*; فسحت *fushat, a.*

ÉVASER, v. a., اچمق *atchmaq*, بوللاتمق *bol-lâtmaq*, بوللماق *bollamaq*, بول - کیک - ککش *bol, gueñ, gueñich it, t.*; توسیع *tevsî it, a.-t.*; | نفسیه *tefsîh it*. — S'Évaser, v. réll., اچلمق *atchil-*

maq, ا فسحت *kesbi fus-hat it.* — ÉVASÉ, e, بول *bol*, ككش *gueñich.* — Nez évasé, دليكو *deliklu bouroun.*

ÉVASIF, IVE, adj., قچمقو *qatch-maqlu*, صاومه *bächden säv-ma*, t.; مجتنب *mudjtenib*, متجنب *mutedjennib.* — Une réponse évasive, بر جواب *qatchmaqlu bir djevāb*, جواب *djevābi mutedjennib.*

ÉVASION, s. f., قچمقلىق *qatch-maqlıq*, قاچمه *qāchma*, t.; فرار *firār*, كيزلو فرار *guizlu firār*, a.

ÈVE, n. pr., هوا *hevā.*

ÉVÊCHÉ, s. m., diocèse, پسقپوسلق *piscoposliq.* — Maison d'évêque, پسقپوس قوناغی *piscopos qonāghy*, t.

ÉVEIL, s. m., خبر *khaber*, اگاهی *aguiāhi*, ايقاظ *iqāz*, اخطار موجب *ikhtār moudjib ul-ikāz.* — Donner l'—, اگاه *aguiāh it.*

ÉVEILLÉ, e, adj., gai, vif, شن *chen*, اچق كوزلو *atçhyq kueuzlu*, t.

ÉVEILLER, v. a., faire cesser le sommeil, اوياندرمق *oāndurmaq*, اويارمق *oāрмаq*, t.; ايقاظ *iqāz it*, اويقودن *ouïouqoudan qāldurmaq*, a.-t. — Tirer de l'assoupissement, دپرشرمك *teprechturmek.* — Exciter, اوياندرمق *oāndurmaq.* — Susciter, produire, ressusciter, احياء *ihūā it.* — S'Éveiller, v. pr., اويانمق *oānmaq*, اويانو كلمك *oānu guelmek.*

ÉVÈNEMENT, s. m., fait, incident remarquable, واقعة *vāqy'at*, *vāqy'a*,

pl. a. وقايع *veqā'i*; حادثه *hādīcet.*

— Succès bon ou mauvais d'une chose, اوتدسى *eutēci*, صوكت *soñ*, ايشك صوكى *soñi*, ايشك صوكى *soñi*, نتيجة الحال *netidjet ul-hāl*, عاقبت كار *'āqybeti kiār.* — A tout événement, حال نه كونه اولور بسه *hāl nē guïounē olourissa olsoun.*

ÉVENT, s. m., corruption, بوزلمه *bozoulma*, چوركلك *tchuruklik*, بوزوقلق قوقوسى *bozouqlouq gou-gouçou*, t.; نسيم *necem*, a. — Air agité, روزكار *rouziguiār.* — Mettre à l'évent, چيقارمق *rouziguiārē tchiqārmaq.* — Dans l'artillerie, différence du diamètre de la pièce et du diamètre du boulet, كله ايله طوب چايي بيندك اولان فرق *kulle ilē thop tchāpi beïnindē olān farq.* — Petite ouverture, كدك *gueduk.* — Tête à l'évent, voyez ÉTOURDI. — Au pl., trou de l'ouïe des poissons, et conduits pour l'air, هوا *solouq deligui*, دكلى *havā aladjaq borou*, مجراء الربح *medjraī errih.*

ÉVENTAIL, s. m., يلبازه *ïelpāzē*, vulg. يلپزه *ïelpèzē.* — Jouer de l'—, چالمق *ïelpāzē tchālmaq*, t.

ÉVENTAILLISTE, s. m., يلبازه جى *ïelpāzēdji*, t.

ÉVENTAIRE, s. m., طبله *thabla*, t.

ÉVÉNTÉ, e, adj., كسب نسيم *kesbi necem itmich*, t. Voy.

ÉVAPORÉ.

ÉVENTER, v. a., donner du vent,

يَلْمَكُ *ielpāzèlemek*, يَلْمَعُ *zellemek*, مِرْوَالَهْ لَمَكُ *mirvahalèmek*. — Exposer à l'air, هَوَالْتَمَقُ *havālatmaq*, يَلْمَعُ *zellèmek*, رَوَزْكَارَهْ چِيَقَارْمَقُ *atchmaq*, اچْمَقُ *rouzguiārè tchiqārmaq*. — le grain, سَاوُورْمَقُ *sāvourmaq*. — un secret, سِرِّي اچْمَقُ *sirri atchmaq*. — Éventer la mèche, divulguer en général, اَخْرَاجُ *khāridjè ikhrūdjt*, اَخْرَاجُ چِيَقَارْمَقُ *khāridjè tchiqārmaq*. — les mines, لَعْمُ *laghoum* اچْمَقُ - بُوَزْمَقُ - بُوَشْتَمَقُ *atchmaq, bozmaq, bochatmaq*. — S'Éventer, v. réfl., بُوَزْلَمَقُ *bozoulmaq*, هَوَادَهْ طُورْمَغْلَهْ بُوَزْلَمَقُ *havāda dhourmaghlè bozoulmaq*, يَلْمَعُ *zellèmek*, ت.; كَسْبُ نَسْمُ *kesbi necem it*, a.-t.

اَنْشُ يَلْمَازَهْ سِي *ÉVENTOIR, s. m.*, اْتِخْ *atech ièlpāzèci*, t.

قَرْنُ يَارْمَدْسِي *ÉVENTRATION, s. f.*, قَرْنُ *qarn iārmaci*, t.

قَرْنِي يَارْمَقُ *ÉVENTRER, v. a.*, قَرْنِي دَشْمَكُ *qarni dechmek*, t.

'أَرَاظِيَّةُ عَارِضِيَّةُ *ÉVENTUALITÉ, s. f.*, اَرَاظِيَّةُ *ārazīte*, a.

اَعْدَتَلُ *ÉVENTUEL, LE, adj.*, accidentel, عَارِظِي *ārazi ittifāqy*, غَيْبِي *ghāibi*, a. — En parlant d'un traité fondé sur un événement incertain, وَقْتِنْدَهْ اَيْشَلْنَهْ جَمَكُ *vaqtindè ichlènedjek*, حَكْمِي وَقْتِنْدَهْ جَارِي *hukmi vaqtindè djāri oladjaq*.

اَعْدَتَلَمَنْتَلُ *ÉVENTUELLEMENT, adv.*, accidentellement, ظَهْرَاتُ قَبِيلَنْدَنْ اَوْلَهْرَقُ

عَارِظًا *zouhourāt qabilinden olaraq*, 'أَرَاظِيَّةُ عَارِظًا *'arizān, 'arazen*, a. Voy. FORTUITEMENT.

بِسْقُوسُ *ÉVÊQUE, s. m.*, بِسْقُوسُ *pispos*, g.

اَقْتَرِيَجِي *ÉVERSIF, adj.*, اَقْتَرِيَجِي *aqtaridji*, يَيْتِيَجِي *iyydji*, ت.; هَادِمُ *hādīm*, a.

يَيْقِيَقَاتِي *ÉVERSION, s. f.*, يَيْقِيَقَاتِي *iyyq-lyq*, هَدْمُ *hedm*, اِنْهَادِمُ *inhidām*, a.

دُورْشَمَكُ *ÉVERTUER (S'), v. réfl.*, دُورْشَمَكُ *duruchmek*, چَالْشَمَقُ *tchālichmaq*, اَقْدَامُ *sa'it u iqtām it*, a.-t.; غَيْرَتُ *ghāiret it*.

شَرْعًا مَالَنْدَنْ *ÉVICTION, s. f.*, - شَرْعًا مَالَنْدَنْ *cher'en mālinden*, تَعَارُفُ *teçarrufinden tchyqarma*, t.

ظَاهِرُ *ÉVIDEMENT, adv.*, ظَاهِرُ *zāhir*, اَشْكَارَهْ *achikiārè*, اَشْكَارَهْ *zāhiren*, صِرَاحَهْ *sarāhaten*.

اَشْكَارَهْ لَمَكُ *ÉVIDENCE, s. f.*, اَشْكَارَهْ لَمَكُ *achikiārèlik*, اچْقَلْمَقُ *atchyqlyq*, وَضُوحُ *zāhirlit*, a.-t.; اِيضَاحُ *vuzouh*, اِيضَاحُ *izāh*, a. — Mettre en aَشْكَارَهْ يَهْ چِيَقَارْمَقُ *'achikiārè è tchiqārmaq*.

بَلْلُو *ÉVIDENT, E, adj.*, بَلْلُو *bellu*, اَشْكَارُ *zāhir*, مَبْتِينُ *mubeïen*, اَشْكَارُ *achikiār*, اَشْكَارَهْ *achikiārè*, a.; اچْمَقُ *atchyq*, وَاضِحُ *vāzyh*. — C'est une chose évidente, اَمْرِي مَبْتِينْدَرُ *emri mubeïendur*.

اَعْدَسُ *ÉVIDER, v. a.*, creuser, faire une espèce de cannelure à un ouvrage, قُورُوقُ يَاقْمَقُ *qovouq iāpmaq*. — Faire sortir l'empois, چِيَقَارْمَقُ *nichāstāi tchyqārmaq*, يَيْقِيَقَاتِي *iyyq-lyq* اچْمَقُ *atchyq*.

ÉVIER, s. m., مطبخدن اقان mathbakh-
ten aqân boulâchyq souler olou-
ghy, t.

ÉVINCER, v. a., حکم شرع ایله محروم قلمق - تصرفدن چیقارمق hukmi cher' ilè mahroun qylmaq, teçarruften tchyqârmaq, a.-t.

ÉVITABLE, adj., صاولمه سی ممکن قاچنبیله sāvoulmaci mumkin, t.-a.; قاچنبیلور qâtchinila bîlineur.

ÉVITER, v. a., صاولمق sāvoul-
maq, قاچنمق sâqinmaq, قاچنماق qâtchinmaq, t.; اجتناب ا idjti-
nâb it, احتراز ا ihtirâz it. — Fuir,
فرار ا firâr it. — Repousser, éloi-
gner, دفع ا def' it. — le combat,
جنگدن مجانبت ا djenkten mu-
djânebet it.

ÉVOCATION, s. f., action d'évo-
quer, چاغرمه tchâghyrma, t.; دعوت
d'âvet. — d'une cause, دعوا بی
d'avâii محکمه آخره حواله ایتمیسی
mehkemeî akharè havâlè itmeci.

ÉVOCATOIRE, adj., رفع دعوا بی
ref'i d'avâii mutedzamin,
a.-t.

ÉVOLUTION, s. f., عسکرک تدبیر
'askerun tedbîr u hare-
keti, عسکرکی طولاشدرمه
dholâchturma, au pl. a. مجاولات
mudjâvelâti 'askerüè.

ÉVOQUER, v. a., appeler, faire
apparaître, چاغرمق thach-
raïa tchaghyrmaq, چاغرمق tchâ-
ghyrmaq, t.; دعوت ا d'âvet it,
a.-t. — une cause, دعوا بی قالدرمق
d'avâii qâldurmaq. — à d'autres

juges, دعوا بی محکمه آخره حواله ا
d'avâii mehkemeî akharè havâlè it.

Ex, prép., ci-devant, سابقا sâ-
biqâ. — L'ex-grand-vizir Khosrev-
pacha, سابقا صدر اعظم اولان
sâbiqâ sadri a'zem olân
khosrev pâchâ.

EXACT, e, adj., ponctuel, atten-
tif, دقت صاحبی dyqqat sâhibi,
دقت اهل اهل ehlî dyqqat. — Qui tient
parole, سوزنک طورر seuzundè dhou-
rour. — Trop exact, minutieux,
مدقق moudaqyq, مقید mouqâied,
a. — Fait avec soin, یاپلمش
diqqatlè iâpilmich, a.-t. — Vrai,
طوغرو dhoghrou. —
Relation exacte, روایت صحیحه
revâieti sahiha.

EXACTEMENT, adv., دقتله diq-
qatlè, تقید dyqqatludjè, دقتلوجه
teqâiud uzrè. — Sans contra-
diction, بلا تخلق bilâ tekhalluf,
a.-t. — A point nommé, تمام وقتنک
tamâm vaqtindè.

EXACTEUR, s. m., ظالم zâlim,
غدار ghaddâr, ظالم محصل zâlimi
mouhassil. — Exacteur est pris quel-
quefois dans le sens de Percepteur,
voyez ce mot.

EXACTION, s. f., ظلم zoulm,
تعدی te'addi, ظلم و تعدی zoulm
u te'addi, a.

EXACTITUDE, s. f., attention,
ponctualité, دقت diqqat, تقید te-
qâiud, a.; انظار دقت inzâri dyq-
qat. — Mettre, apporter de l'exac-

titude, ا دقت صرف *sarfi dyqqat*
it. — Précision, justesse, طوغر بلق
dhoghroulyq, صحته *syhhat*.

EXAGÉRATEUR, s. m., ارتزبجی
arturidji, مبالغه ایله سویلیجی
mubālagha ilē seuileidji, مبالغه جی
mubālaghadji, t.; مغرط *mufriṭh*, a.

EXAGÉRATIF, IVE, adj., مبالغه لو
mubālaghalu.

EXAGÉRATION, s. f., مبالغه *mou-*
bālagha, قبارتمش سوز *qabārtmich*
seuz, t. — En fait de louanges,
مبالغه متضمن *mutezammini mu-*
bālagha, تغلیظ *taghlyz*, اطرا *ythrā*,
lyz, a.

EXAGÉRÉ, e, s., مبالغه جی
mubālaghadji. Voy. ENTHOUSIASTE.

EXAGÉRER, v. a., une chose,
قبارتمق ایشی *ichi qabārtmaq*,
اعظام ا *büütmeḳ*, t.; بیوتکم
y'zām it, a.-t.; کوسترمک
büük gueustermek, - تغلیظ -
taghlız, تفریط - اطرا - مبالغه ا
tefrıṭh, *ythrā*, *mubālagha it*, a.-t.
— en parlant, سوزی قبارتمق
seuzu qabārtmaq.

EXALTATION, s. f., élévation,
ارتفاع *üdjèlik*, t.; ارتفاع
irtifā', a. — Action de s'élever, چیمه
tchyqma, صعود *sou'oud*. — du
pape, کرسی حکومته ریم پاپانک
kurci hukoumetè rım pāpānuñ irtifā'i,
djulouci. — de la croix, عید ارتفاع صلیب
'ydi irtifā'i selibi mubārek.
— dans les idées, عبیت *ubbüet*,
غورور *ghourour*, حماسه *hamācet*. —
d'une planète, رفعت *rif'at*. —

Telle planète est dans son exaltation,
فلان کوکب رفعتک - ارتفاعک در
felān kevkēb rif'attē, irtifā'dē dur.

EXALTÉ, e, adj., مبالغه یه
mubālaghaie tchyqmich. V.
ENTHUSIASTE.

EXALTER, v. a., élever, exagérer,
یوجه لتمک *üdjèlemek*, یوجه لتمک
üdjèletmek, اولولمق *oloulamaq*,
بیوتکم *büütmeḳ*. — Louer avec
excès, مبالغه ایله مدح ا
mubālegha ilē medh it, توصیفک اطرا ا
tavsıfē it. Voy. VANTER. — Exalter
les bienfaits reçus, نعمت مقابلنک
nımet mouqābilindē
chukr u hamd it. — le saint nom de
الله تعالینک اسم مبارکنی
allah te'ālanuñ ismi mubārekini zikr u taqdıs it. —
Porter à l'enthousiasme, باشی
bāchi qyrdırmaq, قیزدرمق
iqādi zihn it. — Augmenter
la vertu d'un minéral, معدنی
ma'deni niçabi kemälē iblāgh it. — S'Exalter, v. pr.,
اولولنمق *üdjèlenmek*, یوجه لتمک
oloulanmaq, کندویی مبالغه ایله
guenduüi mubālagha ilē medh it. — son mérite,
کندومهارتنه *guendumehāretinē inānmaq*.
EXAMEN, s. m., qu'on fait subir
à quelqu'un, امتحان *imtihān*, a.
— Recherche exacte, تفتیش *tef-*
tıch, یوقلمه *ıoqlama*, تفحص *tefahhous*,
اراشدرمه *arāschturma*. — Su-
bir l'examen, امتحان او *imtihān ol*.
— Mettre, présenter à l'examen,
امتحانانه عرض ا *imtihānē 'arz it*.

EXAMINATEUR, s. m., امتحان *imtihān*, امتحانه *imtihān idīdji*, امتحان آیدییچی *imtihān idīdji*, مأمور اولان *imtihānè me'emour olān*, t.; متفحص *mufettich*, مفتحص *mufettich*, ا. *mutesfahhys*, a.

EXAMINER, v. a., considérer attentivement, دقتله ملاحظه ا - دقتلوه کورمک *dıqqatlè mulāhaza it*, گوءر-*mek*. — Regarder, دقتلوجه باقمق *dyqqatludjè bāqmaq*, امعان نظر ا *im'āni nazar it*. — Rechercher, تفتیش *teftīch*, تفحص ا *tefah-hous it*. — Faire subir l'examen, سوبلتمک *imtihān it*, a.-t.; شاگردی *seuiletmek*. — un étudiant, شاکردی *chaguirdi imtihān it*. — Passer en revue, یوقلمق *ıoqlamaq*. — Visiter, inspecter, ارشدرمق *arāchturmaq*. — S'examiner soi-même, امتحان نفس ا *imtihāninesf it*.

EXANTHÈME, s. m. Voy. ÉRUPTION à la peau, ÉBULLITION.

EXASPÉRATION, s. f., اوکدلمه *eugüenmè*, t.; غضب شدید *ghazabi chedīd*, الغیظ *fevrān ul-ghaüz*, a.

EXASPÉRER, v. a., زیاده اضطراب *ziādè izthirāb vīrmek*, a.-t.; پک طارلتمق *dhāriltmaq*, پک طارلتمق *pek dhāriltmaq*, قاقتمق *qāqymaq*, محارشت ا *indjītmek*, *mouhārechet it*. — S'Exaspérer, v. pr., یاوزلتمق *iāvouzlanmaq*, پک *eugüenlemek*, پک طارلمق *pek dhārylmaq*.

EXAUCER, v. a., قبول - اجابت ا *qaboul*, *idjābet it*, a.-t.; استمک *ıchtmek*, t. — une prière, دعایی

اجابت ا *dou'āni idjābet it*, a.-t. — Exaucé, c, قبول اولنمش *qaboul olounmich*, مستجاب *mustedjāb*.

EXCAVATION, s. f., action d'excaver, قازمه *qāzma*, قازمقلق *qāzmaqliq*, t.; حفر *hafr*, احتسار *ıhtıfār*, a. — Creux fait, چور *tchiouqour*, حفره *houfrè*.

EXCAVER, v. a., قازمق *qāzmaq*, چور ا *tchiouqour it*, t.; حفر ا *hafr it*, a.-t.

EXCÉDANT, s. m., قالان *qālān*, باقی *bāqy*, باقی قالان *bāqy qālān*, قصور *qouçour*, ارتان *artān*, t.; قصور اولان *qouçour olān*, فضلہ *fazla*, a. — La somme excédante, زیاده قالان مبلغ *ziādè qālān meblagh*.

EXCÉDER, v. a., outrepasser, اشق *achmaq*, کچمک *guetchmek*, اوته کچمک *eutè guetchmek*, تجاوز ا *tedjāvouz it*. — Passer les bornes, حددن کچمک *hadden guetchmek*, تجاوز ا *tedjāvuz it*. — Être en plus, زیاده او *ziādè ol*. — Outrager, انجتمک *indjītmek*, t.;

تعددی ا *tea'ddī it*, a.-t. — Fatiguer, یورلتمق *iouroultmaq*. — Importuner, تصدیع ا *tasdī it*, a.-t. — S'Excéder, v. pr., se fatiguer, یورغنلقدن قالمق *iorghounliqten qālmaq*, یورلمق *pek iouroultmaq*. — Faire avec excès, افراطه *ıfrāthè vārmaq*.

EXCELLEMENT, adv., کمال مرتبه *kemal mertèbè*, درجه اعلاده *dere-djèi ā'ladè*, وجه افضل اوزره *vedj-hi efzal uzrè*, a.-t.

EXCELLENCE, s. f., degré éminent de perfection, mérite, vertu, فضل *fazl*, فضيلة *fazilet*, براعت *berā'at*, a.; برتری *berteri*. — Prééminence, امتیاز *imtiāz*. — Par excellence, سائرلره اوست اوله رق *sāirlerè ust olaraq*, بالامتياز *bil-imtiāz*. — Excellence, titre d'honneur, جناب *djenāb*. — Votre excellence, جناب *djenābi cherifînyz*, ou plus simpl. جنابكز *djenābūnuz*. — Son excellence l'ambassadeur, جنابلری ایلچی *iltchi djenābleri*. Voy. le *Dictionnaire Turc-Français* au mot جناب.

EXCELLENT, e, adj., très-bon, پک ایو *pek eü*, پک اعلا *pek a'alā*. — au goût, لذتلو *lezzetlu*, طاتلو *thātlu*, نفیس *nefis*. — Des mets excellents, اطعمه نفیسه *eth'imē nefise*. — Supérieur, meilleur, افضل *efzāl*. — C'est un remède excellent, افضل بر دوا در *a'lā vè efzāl bir devādur*. — C'est une personne excellente, ذات بر کز بک *zāt ber kzbek*, صفاتندر *zātiber guzidè syfātur*. — Dans le style épistolaire turc, on se sert des mots : très-excellent, très-magnifique, etc., en s'adressant aux personnes élevées en dignité, فضیلتلو *fazyletlu*, مکرمتلو *mekremetlu*.

EXCELLENTISSIME, adj., ایولر *euüler eücy*, فوق الاعلا *fuq ul'alā*.

EXCELLER, v. n., avoir un degré éminent de perfection sur, فضیلتی *fazileti ol*, باهر و ماهر او *bāhir u māhir ol*, a.-t. — sur les autres,

سائرلری کچمک *sāirleri guetchmek*, سائرلره اوست او *sāirlerè ust ol*, سائرینه تفوق و مسابقت او *sāirine tefavvūq vè muçabaqat it*.

— en peinture et en musique, فن تصویرده و علم مسیقیک ممتاز الاقران او *fenni tasvirdè vè 'ylmi mucyqyrdè mumtāz ul-aqrān ol*. — Exceller dans son art, هنرده سائرلری کچمک *hunerde sāirleri guetchmek*, صنعتک *sana'atindè kesbi tefevvūq it*.

EXCENTRICITÉ, s. f., مرکزندن *merkezden aïrilmā*, تباعد *t.;* تبرک *teb'ud 'an elmerkez*, a.

EXCENTRIQUE, adject. commun, متخالف المركز *mutekhālif ul-merkez*. — Deux cercles excentriques engagés l'un dans l'autre, دائرتیین *dāiretēini mutedākhyletēin*.

EXCEPTÉ, prép. غیری *ghair*, غیری *ghāiri*, ماعدا *mā'adā*, سوی *sāva*, a.; اوزکه *uzgüè*, t. — Excepté cela, boundan *ghāiri*. — Excepté, exempté, ایبری چیقارلمش *aïri tchyqārylmich*, استشنا اولنمش *istisnā olounmich*, مستثنی اوله رق *mustesna olaraq*.

EXCEPTER, v. a., استشنا *istisnā it*, a.-t.; ایبری چیقارمق *aïry tchyqārmaq*, ایبری *aïry it*, t.

EXCEPTION, s. f., استشنا *istisnā*, چقرمقلاق *tehāchi*, a.; چیقارمه *tchiqarmaqliq*, ایبری چیقارمه *aïry tchyqārma*, ایتمه *aïry itmè*, t. — Sans exception, بلا استشنا *bilā istisnā*.

Moyens de défense dans une cause, بهانه 'euzr, pl. a. اعدار a'zār; بهانه behānē. — Fournir son exception, ا عذرتی در میان ا 'euzrini der meīān it.

EXCÈS, s. m., surabondance, کثرت زیادہ لک zīādēlik, t.; استفاضة is-tifāza, افراط افرات ifrāth, کثرت kesret. — Louer avec excès, افراط ایله مدح افرات ایله مدح ifrāth ilē medh it, a. — Ce qui passe les bornes, اشور بلیق achuru-lyq, تجاوز tedjāvuz. — Violence, درجہ تعذری te'addi, تعذریات te'addiāt. — Débauche, voyez ce mot. — A l'Excès, adv., افراط ایله ifrāth ilē, مبالغه ایله mubālagha ilē. — Avare à l'excès, درجہ افراط لک ممسک deredjēi ifrāthtē mumsik.

EXCESSIF, IVE, adj., حدتدن حدتدن زیاده haddten zīādē, بیرون نهایتسز bi hadd, بی حد nihāietsiz, a.-t.; فوق الحد fevq ul-hadd, مفرط mufryth. — Froid —; برد مفرط berdi mufryth. — Chaleur —, حرارت مفرطه harāreti mufrytha.

EXCESSIVEMENT, adv., حدتدن زیاده hadden zīādē, افراط لک ifrāthlē. — Démesurément, اورانسزلقله orānsizliqlē, a.-t.

EXCIPER de, v. n., عذری در ا عذرتی در میان ا 'euzri der meīān it, a.-t.

EXCITATEUR, TRICE, s., ماده نارتیبی جذب ایدن الت mād-deti nārīēi djezb iden ālet, a.-t.

EXCITATIF, IVE, adj., قندریجی qyndurādji, t.; محرک mouharrik,

مهیج mouhāidj, a. — Remède —, دوائی محرک devāi mouharrik.

EXCITER, v. a., provoquer, émouvoir, قندرمق qyndurmaq, قسقمق qysqyrmaq, t.; تحریک ا tahrik it, a.-t. — Instiguer, یلتتمک teltemek, اغوا tahris, ighvā it, a.-t. — la pitié, la compassion, تحریک عرق مرحمت ا tahriki 'yrqy merhamet it. — la colère, طارلمق dhāryltmaq. — Causer, باعث - سبب قوپارمق qopārmaq, باء ba'is, sebeb ol. — des troubles, فتنه قوپارمق fitnē qopārmaq. — Animer, encourager, ترغیب - ترغیب غیرت terghyb, techvyq it, غیرت ghairet vermek. — S'Exciter, v. réfl., یورکلنمک üreklenmek, کندویی تحریک ا guenduüi tahrik it, غیرتکلنمک ghairetlenmek.

EXCLAMATION, s. f., چاغرش tchāguirich, چاغروب باغرمه tchāghyrup bāghyrma, t.; صیحه saiha, a.; غریب ghyriv, p. — de surprise, استغراب istighrāb. — Faire des exclamations, پک چاغرمق pek tchāghyrmaq. — d'étonnement, تعجب و استغراب te'addjub u istighrāb it. — de plainte, ناله nālē vu ghyriv it. — Point d'exclamation figuré ainsi (!), اشارت التعجب ichāret utte'ad-jub.

EXCLURE, v. a., empêcher d'être admis, طشره سورمک thachra surmek, ایرمق tchiqarmaq, ایرماق airmaq, t.; اخراج ikhrādji it, a.-t.

— Ne pas admettre, قبول ایتمامک *qaboul itmemek*. — Priver, محروم *mahroum it*. — Écarter, رد ا *def'*, redd *it*. — Exclure, چقارلمش *tchiqārilmich*, اخراج اولنمیش *ikhrādj olounmich*, خارج *khāridj*, محروم *mahroum*.

EXCLUSIF, IVE, adj., رد ا, محروم *mahroum*, redd *idtdji*, ا. - t.

EXCLUSION, s. f., محروملىق *mahroumliq*, رد ا, طرد *thard*, اخراج *ykhrādj*, عدم قبول *'ademi qaboul*. — A l'exclusion d'un tel, فلانك *felānuñ redd u ykhrādji ilè*.

EXCLUSIVEMENT, adv., en excluant, چقرمغله *tchiqarmaghle*, خارج قالهرق *khāridj qālaraq*, مشتمل اولمیهرق *muchtemil ol-māīaraq*, a. - t.

EXCOMMUNICATION, s. f., افروس *aforos*, g.; لعنت *la'net*, a.

EXCOMMUNIÉ, E, adj., افروس *aforos*, افروسلو *aforoslu*.

EXCOMMUNIER, v. a., retrancher de la communion, افروس *aforos it*, افروسلامق *aforoslamaq*, g. - t.; محروم - احرام *mahroum, ihrām it*, دیندن ایروب چیقارمق *dīnden ārup tchiqārmaq*. — Anathématiser, لعن و نفرین *la'n u nefrīn it*.

EXCORIATION, s. f. Voy. ÉCORCHURE.

EXCORIER, v. a., درى چقرمق *deri tchiqarmaq*, سیرمق *syрмаq*, t. Voy. ÉCORCHER.

EXCRÉMENT, s. m., بوق *boq*, t.;

نجاست *nedjācet*, فضول *fuzoul*, pl. a. فضلات *fazlāt*.

EXCRÉMENTEUX, SE, OU EXCRÉMENTIEL, LE, adj., نجاستلو *nedjā-cetlu*, فضولى *fuzoulii*, a. - t.

EXCRÉTION, s. f., sortie naturelle des humeurs, اخلاط ردیه نك طشره *akhlāthy rediēnuñ thachra surmēci*, a. - t.; خروج اخلاط *khouroudji akhlāthy rediē*, دفع *def'*, a.

EXCRÉTOIRE, adj. com., رشاح *rechehāh*, دافع اخلاط *dāfi akhlāth*. — Vaisseaux excrétoires, اوعیه دافع *av'ieī dāf'ia*.

EXCROISSANCE, s. f., قبارق *qabāraq*, یمرو *chīch*, شیش *īounrou*, t.; لحم زاید *lahmi zāid*, a.

EXCURSION, s. f., چته *tchète*, اقین *aqyn*, سکردم *seguirum*, هجوم *hudjoun*, a. — Faire une —, چتهیه وارمق *tchetiē vārmaq*, اقین ا *aqyn it*. — Au fig., digression, voyez ce mot.

EXCUSABLE, adj. com., معذور *ma'zour oladjaq*, a. - t.; شایان معذرت *ma'zour*, a.; معذور *chāīāni ma'ziret*.

EXCUSE, s. f., عذار *euzr*, عذر *i'tizār*, a. — Prétexte, بهانه *behāne*, p.; تعلق *te'allul*, a. — Excuse légale, légitime, عذر شرعی *'euzri cher'y*. — Trouver une —, بهانه *behāne boulmaq*. — Chercher une —, عذر ارامق *'euzr arāmaq*. — Accepter une —, عذرى *'euzri qaboul it*. — Excuse,

pardon, عفو 'afv. — Demande d'excuse, عفو ديلمه 'afv dilemè.

EXCUSER, v. a., disculper, pardonner, معذور طوتمق 'afv it, ma'zour thoutmaq. — Recevoir une excuse, عذري قبول ا 'euzri qaboul it. — Demander excuse ou s'excuser, اعتذار ا 'euzr dilemek, i'tizār it, a.-t. — Daigner excuser, معذور بيورمق m'azour bouïourmaq. — Excusez-moi, بني عفو ايله beni 'afv eïlè. — Excusez, معذور ma'zour bouïourouñ. — Excusé, e, معذور ma'zour, عذرلو 'euzurlu.

EXEAT, s. m., چتمق اذني tchiqmaq izni.

EXÉCRABLE, adj. com., مكره mekrouh, a.; شايان نفرت chāiāni nefret, واجب استكراه vādji bi istikrāh, a.; گوكل ايركديجي guevñul irkedidji.

EXÉCRABLEMENT, adv., مكرهها mekrouhān, بادئي اكراه اوله جق bādii ikrāh oladjaq vedjhilè, جهله bādii ikrāh oladjaq vedjhilè, گوكل ايركنه جك guevñul irkenedjek vedjhilè.

EXÉCRATION, s. f., استكراه istikrāh, كراهت kerāhat, a.; نفرت nefret, گوكل ايركنمسي guevñul irkenmeci. — Malédiction, لعنت la'net.

EXÉCRER, v. a., اكرنمك igrenmek, t.; مكره istikrāh it, استكراه ا 'istikrāh it, طوتمق mekrouh thoutmaq, اكره ا 'ikrāh it, a.-t.

EXÉCUTABLE, adj. com., فعله اجرأ fi'lè gucuturilur, ككتورلور

اولنه بيلور idjrā olounour, olouna bilur.

EXÉCUTER, v. a., mettre à exécution, عمله ككتورمك fi'lè, 'amèlè gueturmek, اجرا ا idjrā it, بيرينه ككتورمك ierine gueturmek. — un criminel, حكم شرعي ايله hukmi cher'i ilè euldurmek, اولدرمك euldurmek, ترتيب ترتيب, معرفت شرع ايله ضبط ا ma'rifeti cher'y ilè zabth it. — S'Exécuter, v. réfl., انصافه كلمك insāfè guelmek, راض ا اghrāzi makh-soucècini fidā it.

EXÉCUTEUR, s. m., qui exécute, عمله ككتوريجي fi'lè, 'amèlè gueturidji, a.-t.; بيرينه ككتوريجي ierine gueturidji, اجرا ايديجي idjrā ididji. — testamentaire, متغذ الوصية mumeffiz ul-veçiiet, وصي vassi. — de la haute justice, جلال djellād.

EXÉCUTIF, IVE, adj. (pouvoir), قوت قوت انفاذيه qouveti infāziie, قوت انفاذ قوانين qouveti infāzi qavānīn.

EXÉCUTION, s. f., ايشلتمه ichletmè, عمله ككتورمكلك 'amèlè gueturmeklik, بكتورمكلك biturmeklik, عمله ككتورمه fi'lè gueturmè, a.-t.; عمل اجرأ amel, اجرا idjrā, a. — d'une entreprise, d'un dessein, بر ماده نك بر ترتيبك فعله ككتورلمه سي - bir tertibun bir māddeun, bir tertibun fi'lè gueturilmeci, idjrāci. — d'un condamné, سياست siacet. —

Mise à mort, قتل *qatl*. — militaire, قواعد حربیه اوزره ترتیب جزا *qavādi harbūè uzrè tertībī djezā*. — Homme d'exécution, بجرکلو *bedjereklū*, العمل قوتی *qavii ul-'amel*.

EXÉCUTOIRE, adj., ایشلتمکه کرکلو, ایشنلتمکه کرکلو, *ichletmeguè guèreklū iden*, t.; موجب الانفاذ *moudjib ul-infāz*, انفاذه صلاحیتی اولان *infāzè salāhūeti olān*. — Valable, معمول به *me'moulūn bih*. — En parlant d'un firman, واجب الامثال *vādjib ut-imitiçāl*, a.

EXEMPLAIRE, s. m., d'un livre, نسخه *nouskhet*, vulg. *nouskha*, pl. a. نسخ *nuçoukh*.

EXEMPLAIRE, adj. com., qui peut servir d'exemple, شایان عبرت *chāiāni 'ybret oladjaq*, اوله جق *chāiāni 'ybret oladjaq*, موجب عبرت *'ybret numā*, عبرت نما *moudjibi 'ybret*, a. — Châtiment —, سائرلره موجب عبرت اوله جق *sāirlerè moudjibi 'ybret oladjaq teedib*.

EXEMPLAIREMENT, adv., سائرلره *sāirlerè 'ybret* — اون *itçoun*, a.-t.; سائرلره موجب عبرت *sāirlerè moudjibi 'ybret oladjaq vedjhilè*, عبره *lil-sāirin*, a.

EXEMPLE, s. m., action qu'on peut imiter, عبرت *'ybret*. — Modèle d'une chose, اورنک *eurnek*. — d'écriture, مشق *meçq*. — Prendre exemple, عبرت الموق *'ybret almaq*. — Servir d'exemple,

موجب عبرت او *moudjibi 'ybrèt ol*. — Chose pareille à celle dont il s'agit, مثل *mecel*, مثال *miçāl*, pl. امثال *emsāl*. — Il n'y a pas d'exemple, بوقی امثالی *emsāli ioq*. — Par Exemple, adv., مثلاً *mecelen*, مثلاً *mecelā*, a.

EXEMPT, E, adj., معاف *mu'āf*, مسلم *mucellem*, a.; بری *beri*. — Être exempt des charges publiques, تکالیفی عرفیه دن بری او *tekiālifi 'eurfièden beri ol*. — Préservé, garanti, مأمون و سالم *maçoun*, مأمون و سالم *meemoun u sālīm*, آزاده *azüdè*.

EXEMPT, s. m., sorte d'officier de police, چاوش *tchāvouch*, t.

EXEMPTER, v. a., rendre exempt, قلمق *mou'āf it*, *qyl-maq*. — Affranchir, مسلم *mucellem it*. — du service, خدمت دن *khydmetten mou'āf it*.

EXEMPTION, s. f., معافق *mu'āfliq*, مسلمک *mucellemlik*, a.-t.; معافیت *mou'āfiyet*, a.

EXERCER, v. a., dresser, former, instruire, ایشلتمک *ichletmek*, الشترمق *eugretmek*, اوکرتمک *alichturmaq*, t.; تدرب *tedrib it*. — des troupes, تعلیم *ta'līm it*, نفرات *neferāti* عسکر به تعلیم *'askerūè ta'līm it*. — Pratiquer, ایشلمک *ichlèmek*, چالشمق *tchālichmaq*. — Faire usage, قولنمق *qoullanmaq*, استعمال *isti'māl it*. — Exercer un art, ایشلمک *sana'at ichlèmek*. — la puissance, بکلمک *beilik*, سورمک

surmek, حکم و حکومت *hukm u hukioumet it.* — la médecine, طبابتی *thebābeti ichlemek.* — son droit, en user, حقنی اج-را *haqqyni idjrā it, a.-t.* — S'Exercer, v. pr., s'accoutumer, apprendre, اؤگرنمک *eugrenmek, te'alum it.* — Acquérir de la pratique, صبر و تحملہ تدریب *idmān, itmān it.* — à la patience, صبر و تحملہ تدریب *sabru tehammulē tedrībi nefsi it.*

EXERCICE, s. m., pratique, ایشلمه *ichlemè, عمل 'amel, idmān, itmān.* — Long usage, عمل مدید *'ameli medid.* — militaire, تعليم *ta'līm.* — Mouvement, حرکت *hareket, a.* — Peine, یورمه *iourma, zahmet.* — Fonction, service, خدمت *khydmet.*

EXÉRÈSE, s. f., قلع الزاید *qal' uzzāid, a.*

EXFOLIATIF, IVE, adj., کمکی *guemigui qabouq qabouq söüdjī, t.;* مسق *muciff ul-'azm, a.*

EXFOLIATION, s. f., کمکک قبوق *guemigun qabouq qabouq söüioulmaci, انساف العظم insāf ul-'azm, a.*

EXFOLIER (S'), v. pr., کمک *guemik qabouq qabouq söioulmaq, t.;* کمک انساف *guemik insāfē iuz thoutmaq, a.-t.*

EXHALAISON, s. f., بوغ *bough, t.;* بخار *boukhār, pl. a.* ابخرة *ab-khāret.* — de la terre, چیقان *ierden tchyqān boukhār.*

EXHALATION, s. f., بوغک *boghuñ tchyqmāci, t.;* بخار *fevrāni boukhār, a.*

EXHALER, v. a., des vapeurs, بخار صالمق - چیقارمق *boukhār sālmaq, tchiqārmaq, boukhār it.* — de l'odeur, رائحه و بزمک *rāiha virmek, qoqou tchiqārmaq.* — S'Exhaler, v. réfl., چیقماق *tchyqmaq.* — La vapeur, بخار چیقماق *boukhār tchyqmaq.* — Une odeur, قوقوسی *qoqmaq, qoqou tchiqārmaq.* — S'évaporer, قوقوی یا بلمق *qoqou iāilmaq.* — Havāie outchoup طاغلمق *dhāghylmaq.* — Exhaler sa colère, دفع غضب *def' y ghazab it.*

EXHAUSSEMENT, s. m., یوکسکک *iükseklik, t.;* رفعت *irtifā', rif'at, a.*

EXHAUSSER, v. a., یوکسکتمک *iükseltmek, qāldurmaq, t.;* ترفیع *iudjelèmek, t.;* تر فیع *terfi' it, a.-t.* — Exhaussé, c. مرتفع *iükselmich, t.;* مرتفع *murtefi', a.*

EXHÉRÉDATION, s. f., میراثدن *mirāsten tchy-qarma, mahroum qylma, t.*

EXHÉRÉDER, v. a., میراثدن *mirāsten kesmek, t.;* میراثدن *mirāsten tchyqarmaq, mahroum qylmaq, a.-t.*

EXHIBER, v. a., کوسترمک *gucus-termek, t.;* اظهار *ibrāz it, a.-t.* عرض *arza it, a.-t.*

EXHIBITION, s. f., کوسترمه *gucus-termè, t.;* اظهار *arza, izhār, a.* عرض *arza, ibrāz, a.*

EXHORTATION, s. f., action d'exhorter, قندورمه *qyndurma*, t.; تبرغيب *terghyb*, والحاح و ابرام *ilhāh u ibrām*. — Conseil, اوكت *eugut*, t.; وعظ *nacihat*, نصيحت *va'z*.

EXHORTER, v. a., conseiller, اوكت نصيحت و پرمك *eugut, nacihat vürmek*. — Exciter, inviter à, تبرغيب ا *qyndurmaq*, قندورمق *terghyb it*, والحاح و ابرام ا *ilhāh u ibrām it*.

EXHUMATION, s. f., ميتك *meituk*, مزاردن چقرمسي *meitun mezarden tchiqarma*, ا. - t.; مزاردن چيقرمه *mezarden tchiqarma*.

EXHUMER, v. a., - ميبتي مزاردن - ميبتي مزاردن چقرمق *meiti mezarden, thoprākten tchiqarmaq*, ا. - t.; مزاردن چيقرمق *mezarden tchyqarmaq*, t.

EXIGEANT, e, adj., استيجي *istēidji*, چوق استين *tchoq isteien*, t.; دقت *mouteqāzi*, ا. ; اراشدر ييجي *dyqqat arāchturidji*.

EXIGENCE, s. f., besoin, nécessité, اقتضا *iqtizā*, مقتضي *mouqteza*. — Suivant l'exigence du cas, حسب الاقتضا *hasp el-iqtizā*. — des temps et des circonstances, وقت و حالک *vaqt u hālū* اقتضاسنه کوره *iqtyzācinē gueurē*. Voy. PRÉSENTION.

EXIGER, v. a., demander avec autorité, مطلق استمک *istemek*, mouthlaq *istemek*, t.; طالب ا *thālīb ol*, طلب ا *thaleb it*, مطلوب ا *mathloub it*. — Prétendre, ادعا ا *iddi'ā it*, ا. - t. — Obliger à, اجبار ا *idjbar it*. — Être

nécessaire, convenable, ايجاب *idjāb it*. — Cela exige beaucoup de temps, مدت مديديه محتاجدر *muddeti medidēie muhtādjtur*.

EXIGIBLE, adj. com., qu'on peut exiger, استنده *isteneur*, استنده بيله جک *istenē biledjek*, t.; ممکن طلب *mumkin ut-tēqāzā*, اولنجق *thaleb olounadjaq*. — Payable, ادا اولنجق *edā olounadjaq*, a. - t.

EXIGU, e, adj., کوچک *az*, کutchuk *kutchuk*, اوفاق *oufāq*, t.; قليل *qallil*, a.

EXIGUITÉ, s. f., ازلق *azlyq*, t.; قلت *qyllet*, a.

EXIL, s. m., سورکونلک *surgunlik*, t.; جلا *djelā*, a. — Lieu d'exil, سورکونلک يري *surgunluk ieri*, و اجلا *mahalli nefi u idjlā*, منفا *menfā*.

EXILÉ, e, adj., سورکون *surgun*, t.; منفي *menfi*, a.

EXILER, v. a., سورکون ا *surgun it*, سورمک *surmek*, نفسي ا *nefi it*, نفسي بلد ا *nefi beled it*, a. - t. — S'Exiler, v. réfl., se retirer, بر يره *bir ierē tchekilmek*. — de sa patrie, وطن ترک *terki vathan it*, اختيار ديار غربت ا *ikhtiari diari ghourbet it*.

EXILITÉ, s. f., اوفاقلق *oufāqliq*, کيوچکلک *indjèlik*, صغر *saghr*, قلت *qyllet*.

EXISTANT, e, adj., اولان *olān*, وار *vār*, وار اولان *vār olān*, t.; کابن *kiāin*, درکار *mevdjoud*, ا. ; موجود

derkiār, p.; بولغان *bolghān*, tart. — Les choses existantes, les choses créées, موجودات *mevdjoudāt*.

EXISTENCE, s. f., وار *vār*, وارلق *vārlyq*, t.; كون *vudjoud*, كون *kevn*, موجودیت *mevdjoudiēt*, a.; وجود *hesti*. — Donner l'—, وجود *vudjoud virmek*.

EXISTER, v. n., وار اولمق *vār olmaq*, موجود او *mevdjoud ol*, طورمق *dhourmaq*. — Faire exister, produire, ا *tekvīn it*.

EXODE, s. m., هجرة *hidjret*, سفر *sefer el-khouroudj*, كتاب الهجرة *kitāb ul-hidjret*, a.

EXOINE, s. f., تحقق عذر شرعی بی *tehaquqy' cuzri cher'ū mouçaddiq sened*, a.-t.

EXOPHTALMIE, s. f., کوزک *gucuzūn ouïouminden oīnāmaci*, t.; جحوظ العین *djehouz ul-'ain*, a.

EXORABLE, adj. com., - رجایی *ridjāi*, doāi *qaboul iden*, a.-t.; اسپر کیبیجی *ecirgucüidji*, رافتلو *reefettu*.

EXORBITAMENT, adv., اورانسزلغله *orānsizlighlè*, افراط ایله *ifrāth ilè*, بی غایه *bi-ghāiè*.

EXORBITANT, e, adj., حددن *haddten mutedjāviz*, a.; متجاوز *orānsiz*, t.

EXORCISER, v. a., افسون اوقومغله *efsoun oqoumaghlè* *djinleri def' it*, استعاذه دعاسنی *isti'āzè dou'ācini oqoumaq*, a.-t.

EXORCISME, s. m., دعای استعاذه

dou'āi isti'āzè, مریبوره *meriret*, a.

EXORCISTE, s. m., استعاذه *isti'āzè dou'ācini oqouān*.

EXORDE, s. m., ابتداي كلام *ibtidāi kelām*, مقدمه *mouçaddemè*, a.

EXORTOSE, s. m., کمیکک *gucemiguñ dhoumlamaci*, t.; عجرة العظم *'adjeret ul-'azm*, a.

EXOTÉRIQUE, adj. com., طشرده *thachrada ki*, t.; خارجی *khāridjū*, a.

EXOTIQUE, adj. com., بیانی *īābāni*, p.-t.; غریب *edjnebi*, غراب *gharīb*, a.

EXPANSIBILITÉ, s. f., یایلمه قوتی *īāilma gouvveti*, t.; قوت انبساطیه *gouvveti imbiçāthiè*.

EXPANSIBLE, adj. com., - یایلمسی *īāilmaci*, atchilmaci *mumkin*, a.-t.; یایله بیلور *īāila bīlur*, ممکن انبساط *mumkin ul-imbiçāth*, a.

EXPANSIF, IVE, adj., یایلور *īāilur*, t.; موجب انبساط *moudjib ul-imbiçāth*. — Ame expansive, اچق *atchiq gucūnullu*.

EXPANSION, s. f., état d'un corps qui se dilate, یایلمه *īāilma*, t.; انبساط *imbiçāth*, a. — En t. d'anatomie, prolongement, allongement, اوزانمه *ouzānma*, t.; امتداد *imtidād*.

EXPATRIATION, s. f., یورددن *īordden aīrytma*, t.; جلا *djilāi vathan*, a.

EXPATRIER, v. a., یورددن *īordden aīрмаq*. V. EXILER.

— S'Expatrier, v. pr., بیوردن *ijordden aîrilmâq*, جلا وطن *djilâi vathan it*, a.-t.; ترک دیار *terki diâr*, *vathan it*, a.-t. وطن ا

EXPECTANT, E, adj., اومعه کرکلو *oummagha guereklu*, t.; توقعه *tevaqqou'a mustehaqq olân*, مترقب بالاستحقاق *müteraqqib bil-istyhqâq*, a.

EXPECTATIF, IVE, adj., وقتنی *vaqtini beklemegüie bâghlu*, انتظار وقت مرهونه موقوف *intizâri vaqti merhounè mevqouf*, a.-t.

EXPECTATIVE, S. F., بر وعليه *bir va'idèie mel-ni intizâr*, امید *umîd*, a.-p.-t.; انتظار *intizâr*, a.; امید *umîd*. — Vivre dans l'expectative de, مأمول ايله كچنمك *mecmoul ilè guetchinmek*. — Être dans l'expectative, مأمولك او *mecmouldè ol*, قاتلانمق *qatlânmaq*.

EXPECTORANT, E, adj., بلغم *balghâm seukîdji*, t.; سوکيجی *dâfi' ul-balgham*. — Remèdes expectorants, بلغم سوکيجی *balgham seukîdji 'ylâdjîlâr*. علاجلر

EXPECTORATION, S. F., توکورمه *tukurme*, بلغم سوکلمه سی *balgham seukulmèci*, t.; اندفاع البلغم *indîfâ' ul-balgham*, a.

EXPECTORER, V. A., توکورمك *tukurmek*, بلغم توکورمك *balgham tukurmek*, بلغم چيقارتمق *balgham tchiqârtmaq*, t.

EXPÉDIENT, S. M., moyen de terminer une affaire, چاره *tchârè*, قولايلىق *qolâiliq*, t.; تدبير *tedbîr*, pl.

ر — تدابیر *tedâbîr*. — Il est expédient de, لايىق اولان *lâiçq olân*, اولدرکه *olâoldurki*; کرک *lâiçq olân* لازم-لايقدر *guerek, lâzim, lâiçtur*. — Il est expédient de faire cela, بونى *bounou it-mek husni tedbîr dur*.

EXPÉDIER, V. A., terminer promptement, تيز بتورمك *tîz biturmek*. — une affaire, برایش چاپک *bir ich tchâpouk biturmek*, تکميل ا *tekmil it*, ايشی چاپکجه *ichi tchâpoukdjè biturmek*. — Envoyer, کوندرمك *gueundermek*, ارسال *irsâl it*. — des marchandises, اموال تجارتي بوللامق *emvâli tidjâreti tollâmaq*, *tesûir it*. — quelqu'un, le faire mourir, چاپکچاق اخرته کوندرمك *tchâpoudjâq akhyrètè gueundermek*, ايشنى تمام ا *ichini tamâm it*. — Dépenser, consommer, دوکتتمك *teuketmek*, صرف و استهلاك *sarf u istihlâk it*.

EXPÉDITIF, IVE, adj., چاپک *tchâpouk*, p.; سریع العمل *seri' ul-'amel*, a.

EXPÉDITION, S. F.; achèvement, اتمام *itmâm*, *biturmeklik*, a. — Envoi, کوندرمه *gueundermè*, ارسال *irçâl*, a. — Expédition militaire, عسکر چيقارمه *'asker tchyqârma*, ارسال عساکر *irsâli 'açâkir*, سفر *sefer*. — Copie d'un acte, چاپکک *bir sènèduñ sourètè*, a.-t. — Diligence, چاپکک *tchâpouklik*, سرعت *sur'at*. — Entreprise, عزم *'azm*, عزيمت *'azîmet*.

— Expéditions, dépêches, تحریرات *tahrîrât*, أوراق *evraq*.

EXPÉDITIONNAIRE, s. m., كاتب *kâtib*, a.

EXPÉRIENCE, s. f., épreuve, تجربه *tedjrubè*, pl. تجارب *tedjârub*. — Essai, امتحان *imtihân*, صنامة *synâma*. — acquise, habileté, وقوف *vouqouf*, رسوم *rusoukh*, a. — Faire une

— J'en ai fait l'expérience, تجربه *tedjrubè it*, a.-t.

— Connaitre le monde par expérience, التجربة احوال عالمه *bittedjrubè ahvâli 'alemè vâqyf u achinâ ol*, صنامق *synâmaq*, دکمک *deñèmek*, t.

EXPÉRIMENTAL, v., تجربه *tedjrubè*, مبنی *tedjrubèie mebnî*, a.-t. — La physique expérimentale, مبنی علی التجارب اولان علم حکمت *mebnî âlet-tedjârîb olân 'ylmi hykmet*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

EXPÉRIMENTÉ, e, adj., éprouvé, تجربه اولنمش *tedjrubè olounmich*, مجرب *mudjerreb*, اهل - صاحب وقوف *ehli, sâhib vouqouf*, تجربه صاحبی *tedjrubè sâhibî*. — dans les affaires, کار *ich gueurmuch*, امور دیک *kiâr âzmoudè*, amour *dîdè*, a.-p. — dans la guerre, جنک *djenk âzmoudè*, p.; دنیا *djihan*, احوال *ahvâlin*, بیلور *bîlur*. — Qui connaît le monde, جهان دیک *duniâ gueurmuch*, دیک *djihândidè*.

دکمک *deñèmek*, صنامق *synâmaq*, t.

EXPERT, e, adj., versé dans un art par la pratique, استاد *ustâd*, ماهر *mâhir*, حاذق *hâziq*. — Il est expert en chirurgie, فن جراحی *fennî djerâhattè sâhib hazâqattur*. — Celui qu'on nomme pour faire une expertise, اهل خبره *ehli khybrè*. — S'en rapporter à l'avis des experts, ماده بی اهل *mâddèi ehli khybrènuñ reïinë havâlè it*.

EXPERTISE, s. f., opération des experts, کشف *kechf*. — Faire une —, بر کشف *bir kechf it*. — Rapport ou procès-verbal des experts, کشف اعلامی *kechf 'ilâmi*.

EXPIATION, s. f., action par laquelle on expie, کفارت *kefâret*. — Prix du sang pour un meurtre, معقله *m'qalet*, دیت *dîiet*, a. — des péchés, کفارت ذنوب *kefâreti zunoub*, a.

EXPIATOIRE, adj. com., کفارتلو *kefâretlu*, a.-t. — Jeûne —, صوم *savm ul-kefâret*.

EXPIER, v. a., کفارت ویرمک *kefâret vîrmek*, تکفیر *tekfîr it*, a.-t. — ses péchés, کفارت ذنوب *kefâreti zunoub it*, a.-t. — Donner le prix du sang en expiation d'un meurtre, دیت *dîiet it*.

EXPIRATION, s. f., action de repousser l'air aspiré, —, صولق ویرمه *solouq vîrmè, tchiqârma*, t.; دفع نفس *def'i nefes*, a. — Échéance d'un terme, وقتک حلولی

vaqtuñ houlouli, انقضا *ingzā*,
ختم *khytām*, a.; دوکنمه *teukenmè*,
بتمه *bitmè*. — A l'expiration du
jeûne, صيامك ختامندك *siāmũñ*
khytāmindè.

EXPIRER, v. n., rendre l'air qu'on
avait aspiré, - صولق سالمق -
چيقارمق *solouq sālmaq, tchyqār-*
maq. — Rendre l'âme, جان ویرمک
— *djān vîrmek, teslîm it*. —
Rendre le dernier soupir, سوک
— *soñ nefeci vîrmek*,
جان تسليم *teslîmi djān*,
روح *rouh it*, اولمک *eulmek*. — Finir,
بتمک *dukenmek*, دوکنمک
bitmek, t.; ختام بولمق
khytām
boulmaq. — Le délai est expiré,
مهلتيك وقتي تمام اولمشدر
letuñ vaqty tamām olmuchtür.

EXPLÉTIF, IVE, adj. (mot), لفظ
لفظ منضم لتأكيد, زاید
lafzi zāid, المعنا
lafzi munzam liteekid ul-
ma'na.

EXPLICABLE, adj. com., تعبیری
ممکن *ta'bîri açān*, a.-p.;
اچله *mumkin uttefsîr*, a.;
تفسیر *atçhîla biledjek, t.*

EXPLICATIF, IVE, adj., بیان ایدن -
ایدیجی *beïān iden, idîdji*, a.-t.;
معنا اچیی *ma'na atçhîdji*, a.-t.;
مفسر *mufessîr*, مبیین *mubeïin*, a.

EXPLICATION, s. f., بیان *beïān*,
معنا *ta'bîr*, تعبیر *tefsîr*,
تفسیر *ma'na vîrmè*. — Information
sur une chose, حال استکشاف *is-*
tikchâfi hâl. — des songes, تعبیر
ta'bîri rouïā, a.

EXPLICITE, adj. com., اچق

atçyq, t.; واضح اشکار *achikiār*,
râzih, a.

EXPLICITEMENT, adv., اچقندن
ایضاحا *achikiārè*, اشکاره
atçyqtan, ا.
izâhen, a.

EXPLIQUER, v. a., interpréter, معنا
اکلاتمق *ma'nā vîrmek*, ویرمک
añlâtmaq, t.; معناسنی ویرمک
ma'nâcini vîrmek. — Éclaircir, ex-
poser clairement, بیان - ایضاح ا
beïān, izâh it. — Décirer, interpré-
ter, تعبیرا *ta'bîr it*. — Faire savoir,
افاده ا *ifâ-*
dè it. — Enseigner, اوکرتمک
eug-
retmek, a.-t. — S'Expliquer, v.
réfl., dire ce qu'on pense, افاده
ifâdèi merâm it. — En par-
lant des choses, تعبیر اولنمق
ta'bîr
olounmaq. — Expliqué, e, بیان
معناسنی *beïān olounmich*,
مفسر *ma'nâci vîrilmich*,
ویرلمش
mufessîr, مبیین *mubeïien*.

EXPLOIT, s. m., action de guerre
mémorable, غزوات *ghazā*, pl.
غزوات *ghazevât*; فتوحات
futouh, pl. فتوحات
futouhât. — Actions remarquables,
ماثر جلیله *meâcîri djelîlè*. — Cita-
tion envoyée par le juge, مراسله
murâcelè. — Exploit d'assignation,
احضار مراسلهسی *yhzâr murâcelèci*.
— de saisie, اخذ مراسلهسی
akhyz
murâcelèci.

EXPLOITABLE, adj. com., qui peut
être exploité, ایشتمهسی ممکن
ich-
letmèci mumkin, ایشلنور
ichlenur.
— Cultivable, en parlant d'une terre,
زراعتی ممکن *zirâ'ati mumkin*,
سویلوب سوريله بيله جک یر
seu-

kilup surilê biledjek ier. — Qui peut être saisi par justice, حکم شرعی ایله hukmi cher'i ilê zabih olounmaçi mumkin.

EXPLOITATION, s. f., d'une terre, d'une mine, بر یزرک یاخود بر, bir ierun iâ-khod bir ma'denuñ ichletmeci.

EXPLOITER, v. a., des terres, des mines, اراضی یسی - معادنسی erâzii, me'âdeni ichletmek. — la terre seule, بری سوکوب, bir ieri ierî seukup surmek. — une mine, en tirer le métal, زمینسی, zemini seukup ma'den tchyqârmaq. — une terre, بر یزرک زراعت معمورا, bir ieri zirâ'at, ma'mour it. — une forêt, بر اورمانک اغاچلرینی کسوب, bir ormânuñ aghâdjlerini keçup sâtmaq. — Donner des exploits, des assignations, مراسم, murâcelê vîrmek.

EXPLOITEUR, s. m., de terres, بری, ieri seukup suren. — de mines, زمینی سوکوب معدن, zemini seukup ma'den tchiqârân, t.

EXPLORATEUR, s. m., qui va à la découverte, یوقلاچی, ioqlâdji, t.; کوزجی, mustakhbir, a.; aramagha meemour, ارامغه مأمور, aramagha meemour, dîdebân. — Espion d'une cour étrangère, دولت, devleti edjnebiie djâçouci.

EXPLORATION, s. f., action de sonder, یوقلاش, ioqlâch, t. — Re-

cherche et espionnage, دیدبانلق, débânliq, p.-t.; tedjessus. — Information, استخبار, istikhbâr. — Découverte, استکشاف, istik-châf, کشف, kechf.

EXPLORER, v. a., examiner, rechercher, یوقلامق, ioqlamaq, یچسس ا, gueuzlemek, t.; تفحص - استخبارا, tedjessus it, tefahous, istikhbâr it, a.-t. — Espionner, جاسوسلق, djâçousliq it. EXPLOSION, s. f., پاتلامه, pâtlama, gueurulty. — de la poudre, باروت پاتلامه سی, bârout pâtlama-ci, t.

EXPORTATION, s. f., اخراج, ikhrâdj, mulkden tchyqârma. — des marchandises, اخراج, ikhrâdji emvâli tijâret, a.

EXPORTER, v. a., emporter hors d'un pays, کتورمک, gueuturmek, ملکدن, ykhrâdj it, mulkten thachra gueundermek, ديار اخره, mulkten tchiqârmaq, نقل ا, diâri akherê naql it.

EXPOSANT, e, adj., qui expose un fait, عرضحال, arz iden, صاحب, arzouhâl iden, sâhib 'arzouhâl, a.-t.

EXPOSÉ, s. m., d'un fait, انها, inhâ, a.; عرض, taqrîr, arz.

EXPOSER, v. a., mettre en vue, میدانه کتورمک - قومق, meidâne gueuturmek, qomâq, درمیان, der miân it, gueustermek. — aux yeux, کوز اوکنه قومق, gueuz

euñunè qomaq. — Mettre dehors, طشره قومق *tehiqarmaq*; *thachra qomaq.* — au soleil, کنشه قومق *gunèchè qomaq*, t.; تشیپس ا *techmis it.* — Mettre en danger, مخاطره دوشورمک *khatharè duchurmek*, دوشورمک - مخاطره به قومق *moukhâtharâie qomaq, duchurmek*, صاتیلق *tehlukèie oghrâtmaq*, a.-t. — en vente, بازاره ا *bâzârè gueturmek*, بر واقعیدی *sâtilyq it.* — un fait, بیان ا *bir vâqa'î basth u beïân it.* — Manifester, dire, اظهار, ابراز - تقریر ا *izhâr, ibrâz, taqrîr it*, a.-t. — Déduire, expliquer, کوسترمک *gueustermek*, بیان ا *beïân it.* — Offrir, présenter, rapporter, déclarer, ا *inhâ it*, عرض ا *'arz it*, تقریر - تلخیص ا *taqrîr, telkhis it.* — Nous vous exposons amicalement ce qui suit: انهای دوستانه مز بودرکه *inhâi dostânêmuz boudurki*, a.-t. — Exposer un enfant, l'abandonner, چوجوق بر اقمق *tchodjouq brâqmaq.* — S'Exposer, v. pr., à perdre la vie, جان اوینمق - اتمق *djan' oïnamaq, atmaq*, a.-p.-t. — Se mettre en danger, مخاطره به *moukhâtharâie guïrmek*, نفسنی مخاطره به القا *nefsini moukhâtharâie ilqâ it.* — Exposé, gueusterilmich, کوسترلمش, تهلكه به قونمش *ma'rouz, tehlukeie qoninuch.*

EXPOSITION, s. f., action d'exposer, میدانه قونمده سی - کتورلمسی *mêidânè qonmaci, guêturulmeci*, بیان ا *'arz*, t. — Explication,

beïân, عرض 'arz. — Représentation, انها *inhâ.* — Narration, تقریر *taqrîr*, نقل *naql*, حکایت *hikâïet*, طرف *revâïet*, a. — Côté, روایت *thara'f.* — Situation, موقع *mevqy'*, سمت توجه *semti teveddjuh.*

EXPRES, s. m., messenger à cheval, منزل مخصوصی *menzili makhçouci.* — à pied, ساعی *sâ'î.* — Courrier, مخصوص بر اولاق *makhsous bir oulâq, bir qourier.*

EXPRES, SE, adj., formel, clair, اشکار *achikiâr*, اچق *atchyq*, t.; صریح *saryh*, مصرح *mouçarrâh.* — Absolu, مطلق *mouthlaq.* — Un ordre absolu, بر قطعه امر مطلق *bir qyth'a emri mouthlaq, mouçarrâh.*

EXPRES, adv., à dessein, مخصوص *makhçous*, مخصوصاً *makhçoucen*, قصد ایله *qast ilè.*

EXPRESSÉMENT, adv., d'une manière expresse, اچقندن *atchiqtan atchigha*, اشکاره *achikiârè*, مصرحاً *mouçarrâhan.* Voy. NOMMÉMENT.

EXPRESSIF, IVE, adj., énergique, معنا بللوردیجی *ma'na bellurdîdji*, مبین مرام *mubeïieni merâm*, t.; مصرح الحال *muçarrâh ul-hâl*, کثیر المعنی *kecîr ul-ma'na*, a.

EXPRESSION, s. f., action d'exprimer le suc des fruits, صقمه *syqma*, عصر *syqmaqlyq*, t.; تعصیر *ta'cîr*, a.; — Manière de s'exprimer, سوبلیش *seuileich*, ادا *kelâmuñ edâci*, اداسی

edā, تغییر *ta'bir*. — Locution, لفظ *lafz*, کلام *kelām*, نطق *nouthq*, a.
— Description, وصف *vasf*, توصیف *tevciḡ*. — Manifestation, اظهار *izhār*, a.; گسترش *guesterich*. — En peinture et en sculpture, représentation naturelle des passions, تصویر امراض نفسانیه *tasviri em-rāzi nefsanīe*.

EXPRIMABLE, adj. com., وصفه و تعبیری ممکن *vasfē guēlen*, کن *ta'biri mumkin*, a.-t.; تعبیره کلور *ta'bīre guelur*.

EXPRIMER, v. a., tirer le suc en pressant, تصصیرا *syqmaq*, t.; ا *ta'cir it*. — Proférer, énoncer, تلفظ *teleffuz* *it*; ا *vasf it*. — Décrire, توصیف ا *ta'bir*, *tevciḡ it*, وصفه کتورمک *vasfē gueturmek*. — Manifester, اکتتمق *añlatmaq*, t.; اظهار *izhār it*, a.-t. — S'Exprimer, v. réfl., سوپلمک *seuilemek*, نطقه کلیمک *kelām it*, افاده مرام ا *nouthqa guelmek*, ا *ifādē merām it*.

EX-PROFESSO, phrase adverbiale, کمال دقت ایله *kemāli diqqat ilē*, کببی *gueregūi guibi*, کهاهو *makhçoucen*, a.; حقّه *kemū huē haqqouhou*.

EXPROPRIATION, s. f., ملک *mulku emlakten tchyqārma*, a.-t.; ا *akhzi emlak*, a.

EXPROPRIER, v. a., ملک *mulku emlakten tchyqārmaq*, محروم ا *mahroum it*, a.-t.

EXPULSER, v. a., قومق *qovmaq*, طرد و اخراج ا *thachra it*, سورمک *surmek*, t.; دفع ا *def'it*, ا *thard u ikhrādji it*, a.-t.

EXPULSIF, IVE, adj., سوربجی *suridji*, t.; دفع ایدبجی *def' ididji*, a.-t.; دافع *daf'y*. — Remède — دواى دفع *devāi dāfi*. — Force expulsive, قوت دافعه *qouvveti dāfi'a*.

EXPULSION, s. f., سورش *suruch*, قومق *qovmaqliq*, قوغمه *qoghma*, t.; دفع *def'*, طرد *thard*, اخراج *ikhrādji*, a.

EXQUIS, SE, adj., excellent, پک *pek eū*, اعلا *a'lā*, بدیع *bedi'*, لذیذ *nefis*, a. — Savoureux, نغیس *leziz*. — Mets — طاتلوبمک *thātlu iemek*, t.; pl. اطعمه نغیسه *eth'imcī neficē*, بیته نغایس *nefāici behiē*, a. — D'une manière exquise, پک *pek guzel*, نغیس *nefis*, انفس *enfes*, صورت ایله *ilē*, لطف اوزره *vedjhi ahsen*, لطف *lathif uzrē*.

EXSICCATION, s. f., قورتهقق *qouroutmaqliq*, قورته *qouroutma*, t.; تیبیس *teibis*, a.

EXSUCCION, s. f., امه *emmē*, t.; امتصاج *imtiçās*, مص *mass*, انجذاب *indjizābi rutoubet*.

EXSUDATION, s. f., سزلس *sizlich*, t.; ترش *terechchuh*, نر *nezz*.

EXSUDER, v. n., سزماق *syzmaq*, نتوح *neth*, نتوح *nutouh*, a. — ترش *terechchuh it*, a.-t.

EXTANT, E, adj., عینله بولنان *einile bounān*, عینا *'äinilè boulounān*, a.-t.; عینا موجود *'äinen mevdjoud*, a.

EXTASE, s. f., vive admiration, حیرت *häret*, a.; دنک قاله *denk qalma*. — État particulier aux hommes voués à la vie spirituelle, وجد *vedjd*, pl. وجد *vidjād*, حال مبهوتیت *hāli meb-houtüet*.

EXTASIÉ, E, adj., متحیر *mute-haür*, شاشوب قالهش *chāchup qālmich*, دنک اولهش - قالهش *denk olmich, qālmich*, مبهوت *meh-hout*.

EXTASIER (S'), v. pr., متحیر او *mutehaür ol*, حیرته کلک *häretè guelmek*, a.-t.; شاشوب قالهش *chāchup qālmach*, مدهوش - مبهوت *medhousch ol*, غایتله او *ghäetilè mesrou ol*.

EXTATIQUE, adj. com., حیرتدن *häretten häcyl olān*, حاصل اولان *chāch-maqtan iqtyzā itmich*, a.-t.

EXTENSEUR, adj., اوزادییجی *ouzdıdji*, سکرلوات *ouzdıdji sıkluat*, عضلت مبسط *azalati mubessit*, a.; au plur., عضلات مهته *azalati mumedde*, کریجی بالق اتلری *guerıdji balyq etlery*.

EXTENSIBILITÉ, s. f., امتداد قابلیت *imtidād qabilüeti*, امتداد قابلیت *qabilüet ul-imtidād*.

EXTENSIBLE, adj. com., اوزانور *ouzanur*, اوزادلہسی - چکلہسی *ouzdılmacı*, مہکن اوزادلہسی *ouzdılmacı*, tche-kilmeci, *täılmacı numkin*, a.-t.;

مہکن اوزانہ بیلور *ouzāna bilur*, امتداد *mumkin ul-imtidād*, a.

EXTENSION, s. f., dimension, مسافه *meçāha*. — Distance, مسافه *meçāfè*, a. — Action d'étendre, اوزاتہلق *ouzātma*, اوزاتہلق *ouzāt-maqlıq*, t. — Action de s'étendre, گرنه *guerınmè*, اوزانہ *ouzānma*, امتداد *imtidād*, a. — en surface et en attribution, توسیع *tevsı*. — du pouvoir, de l'autorité, توسیع دائره *tevsıi dāürèi hukioumet*. — Propagation, یاہله *täılmä*. — Augmentation, accroissement, تزیاید *tezäüd*.

EXTÉNUATION, s. f., diminution de forces, قوتسزلک *qouvetsızlık*, ضعف *dermānsızlık*, t.; درمانسزلق *dermānsızlık*, t.; ارقلمه *aryq-lanma*. — Exténuation d'un fait, d'un crime, خفیفلهته *khafıfletmè*, تقلیل *taqlıl*, تخفیف *takhfıf*, استخفاف *istikhsāf*, a.

EXTÉNUER, v. a., affaiblir, rendre maigre, ارقلاماق *aryqlamaq*, t.; درمانسزا *dermānsız it*, اضعاف *dermānsız it*, زبون *zaboun*, *iz'āf it*. — En terme de pratique, diminuer, atténuer, خفیفلهته *khafıfletmek*, تقلیل *taqlıl*, تخفیف *takhfıf*, *taqlıl it*.

EXTÉRIEUR, E, adj., ce qui est au-dehors, طشردهنی *dıch*, طشردهنی *thachradaghi*, *dıchardaghi*, t.; خارج *khāridj*. — Les parties extérieures du corps, اعضا *bedenuñ 'azüi khūridjıci*. — Rapports ou relations ex-

térieures, مناسبات خارجیه *muna-
cebāti kharidjîe*. — Ce qui parait
au dehors, apparent, دیش یوزی
dich iuzu, ظاهر *zâhir*.

EXTÉRIEUR (L'), s., d'une chose,
طشری *tachra*, *dichari*, طشریسی
dicharici. — L'extérieur d'une
chose, بر شیک دیشاروسی *bir
cheiun dicharucy*. — d'une per-
sonne, یوز *iuz*, وجه *vedjh*, ظاهری
zâhiri, a. — Il a un bel extérieur,
اعلادر ظاهری *zahiri a'ladur*. —
L'intérieur ne répond pas à l'exté-
rieur, باطنی ظاهرینه مطابق دکدر,
bâthyni zâhirîne muthabyq deildur.
— A l'Extérieur, adv., دیشارده *di-
chârda*. — Hors du pays, خارج
مهکته *khâridji memlekette*.

EXTÉRIEUREMENT, adv., طشرده
thachrada, ظاهرده *zâhirda*, t.;
صورتا *zahiren*, صورتا *soureta*,
soureten, a.; کورنشده *gueuru-
nuchte*.

EXTERMINATEUR, s. m., یوق
برباد *ioq ididji*, t.; برباد
berbâd ididji, p.-t.; خراب
ایدیجی *kharâb ididji*,
ایدیجی و اعدام *izalê vu
'idâm ididji*.

EXTERMINATION, s. f., یوق
نصلندن *ioq itmeklik*, ایتمکلک
neslinden kecilmeklik,
a.-t.; اعدام *in'idâm*, قتل و افنا
qatlu ifnâ, استیصال *istiçâl*, a.

EXTERMINER, v. a., یوق *ioq it*,
اصلنی کسمک - یوغ *ioğ it*,
قطع *aslini kesmek*, *qath' it*,
برباد - استیصال *berbâd*,
istiçâl it, a.-t.

EXTERNE, adj. com. et s. des
deux genres, خارجی *khâridjî*,
طشردن اولان - کلن
tachradan, *dichardan olân*,
غریب *gharîb*, a. — Les causes externes des
maladies, امراضک علل خارجیه سی
emrazun 'yleli khâridjîeci. — Éco-
lier externe, طشردن مکتبه کلان
thachraden mektebê guelen
châghyrd.

EXTINCTION, s. f., action d'étein-
dre, سوندرش *seuinich*, سوندرش
seundurich, t.; اطفا *ithfâ*, a. — de
la voix, سس بوغلمسی *ses boghoul-
maci*. — Épuisement, دوکنمه
tukenme, — Anéantis-
sment d'une race, d'une dynastie,
انقراض *inqyrâz*, a.

EXTIRPATEUR, s. m., - کوکدن
keukten, دیندن قوپارنجی
qopâridji, استیصال ایدیجی
istisâl ididji, a.-t.; قالع *qaly*. —
L'extirpateur des hérésies, قالع
qâlîi açâci اساس رفض و بدعت
refz u beda'at.

EXTIRPATION, s. f., action d'ex-
tirper, قوپارش *qopârîch*, کوکدن
قوپارمق *keukten qopârma*,
qopârmaqlîq, t.; استیصال
istisâl, قلع *qal'*, a. — Anéantissement,
محو *ioq itmeklik*, یوق ایتمکلک
malwi açâr, اندراس *indirâs*, a.

EXTIRPER, v. a., کوکده - کوکدن
keukten, *keuklê qopârmaq*,
قوپارمق *qopârmaq*,
ou simpl. قوپارمق *qopârmaq*,
قلع *qal' it*, استیصال
ایدیجی *istisâl it*, a.-t.

EXTORQUER, v. a., زور ایله المق

zor ilè almaq, ا تعسّف te'assuf it, a.-t.; ا تحصيل ا djebren almaq, tahsil it. — de l'argent de quelqu'un, جبراً كمنه دن جبراً bir kimesneden djebren aqtchè almaq.

EXTORSION, s. f., concussion, ظلم zoulm, غدارلق تعسّف te'assuf, ghaddārlyq. — Contributions forcées, عريفه تكاليف tekiālīfi 'ourfiè, a.

EXTRACTION, s. f., action d'extraire, چقرمق چبقارمه tchiqārma, چقرمقلىق tchiqarmaqliq, t.; اخراج ikhrādj, a. — En arithmétique et en algèbre, opération par laquelle on tire les racines des nombres, استحصال الجذر istiḥcāl ul-djezr, حساب البرجان hyçāb el-berdjān. — Origine, اصل asl, acyl, a.; نسل سوی soī, t.; نسل nest, a.

EXTRADITION, s. f., برقاچقونك اصل پادشاهنه يا دولتنه كييرو bir qātechquuñ asl pādichāhinè iā devletinè guiru virilmèci, t.

EXTRADOS, s. m., قبه نك ارقدى qoubbenuñ arqacy, t.

EXTRAIRE, v. a., tirer d'un mixte, ايجندن چقرمق tchiqārmaq, ايجندن چقرمق itchinden tchiqārmaq, استخراج it. — Tirer d'un livre, d'un acte, اخراج ikhrādj it, ا اخذ akhz it. — Faire un extrait, un abrégé, مختصر ا moukhtaçar it, ا جمال ا khoulāça, idjmāl it.

EXTRAIT, part., چقارلمش tchiqārylmich, اخراج اولنمش ikhrādj

olounmich. — Extrait, s. m., corps tiré d'un mixte, چقارلمش نسنه tchiqārylmich nesnè. — d'un livre, كتابك استخراجى - مختصرى kitābuñ istikhrādji, moukhtaçari. — d'un écrit, ou d'une substance par distillation, خلاصه khoulāça. — de rhubarbe, راوند خلاصهسى rävend khoulāçaci.

EXTRAJUDICIAIRE, adj. com., حكم خارج hukmi mehkemèden khāridj, a.-t.; دعوا دان - د'آوآدن مادده دن خارج d'avāden, mādde den khāridj.

EXTRAJUDICIAIREMENT, adv., عرفى خلاف اصول eurfi olaraq, اوله رق khylāfi ouçouli mehkemè.

EXTRAORDINAIRE, adj. com., qui n'est pas selon l'usage, اولى كلممش اولى فوق العاده oly, ola guelmèmich, t.; خارق عاده fevq ul-'adè, غير معتاد ghaïri mu'tād, عادتدن طشره - خارج 'adetten thachra, khāridj, a.-t. — Dépense عادتدن خارج اولان مصرف - 'adetten khāridj olān masraf. — L'Extraordinaire, s., غير عادى غير العاده ghaïri 'adi olān. — Ridicule, bizarre, عجائب 'adjāib.

EXTRAORDINAIREMENT, adv., d'une façon extraordinaire, عادتدن طشره عادتدن خارج اوله رق 'adetten thachra olaraq, خارجاً عن المعتاد khāridjen 'an el-mu'tād. — Bizarrement, ridicule-ment, عجائب صورت ايله 'adjāib souret ilè.

EXTRAVAGAMMENT, adv., دلى كيبى بيهوده لك ايله deli guibi, bihou-

dèlik ilè, صاروقلق ايله sārrouqlyq ilè.

EXTRAVAGANCE, s. f., دليلك delilik, بيهوده لك bihoudèlik, p.-t.; بيمعنى - بيهوده turrèhāt, a.; ايشلر و سوزلر bi-m'ana, bihoudè ichler vè seuzler, a.-t.; جنون djunoun, صاروقلق sārrouqlyq.

EXTRAVAGANT, e, adj., صايقليجى saïqlaidji, ترهات سويابيجى tur-rehāt seuileidji, a.-t.; دلى deli, p.-t.; صاروق خوباسو sārrouq khouïlu.

EXTRAVAGUER, v. n., صايقلماق saïqlamaq, چلدرمق tchildurmaq, t.; ترهات سويلمك turrehāt, iāvè seuilèmek, a.-t.; دلى كى deli guibi seuilèmek, صاروقلقلارا sārrouqlyqler it.

EXTRAVASATION OU EXTRAVASION, s. f., طاشوب قابندن طشره اقمه thāchup qābinden thachra aqma, t.

EXTRAVASER (S'), v. pr., اقوپ طاشمق aqoup guetchmek, طاشوب قابندن طشره thāchmaq, طمردن طمردن thāchup qābinden thachra aqmaq. — En parlant du sang, چقمق dhamardan tchiqmaq, t.

EXTRÊME, adj. com., qui est au dernier point, حددن طشره hadd-ten thachra, نهايت ghāïet, اقصى nihāïet dèredjèdè, اوتدسى aqsa ul-ghāïāt, افراط euteci ioq. — Excessif, افرات ifrāth uzrè, مفرط mufrith. — Amour extrême, عشق بيبغايات 'ychqy bighāïāt. — Froid extrême, غايت برودت ghāïet buroudet. —

Un homme extrême en tout, كافه kiāffèi احوالك افراطه مائل برادم ahvāldè ifrāthè māl bir adem.

EXTRÊME, s. m., opposé, متقابل muteqābil, ضد zidd. — Les extrêmes, برى بربده مخالف اولان biri birinè moukhālif olān cheïler, غايت متقابلة ghāïeti muteqābelet. — Le froid et le chaud sont les deux extrêmes, برد و حرر berd u harr ghāïetèini muteqābileteïndur.

EXTRÊMEMENT, adv., پك چوق pek tchoq, غايتلك ghāïetlè, غايتتè ghāïetè, a.-t.; بعايت beghāïet, الغاية ghāïet ul-ghāïet, a.

EXTRÉMITÉ, s. f., اوج oudj. — Fin, صوك son, صوكى soni, غايت اخير akhîr. — Dernier terme, غايت ghāïet. — Fin-fond, نهايت nihāïet. — A l'extrémité de la rue, صوقاقك soqāquñ oudjoundè. — Nécessité, مضايقه mouzāïaqa, a. — Être réduit à la dernière extrémité, n'avoir pas de quoi vivre, اقصاى غايات ضرورت و احتياجه واصل او aqsāt ghāïati zarouret u ihtiyādje vācylol. — Le dernier moment, صوك son sā'at, vaqyt, آخر الوقت akhyr ul-vaqt. — Les derniers moments de la vie, صوك son nefes. — Il est à l'extrémité, در نفسندك son nefes-cindè dur. — Excès, افراط ifrāth. — Passer d'une extrémité à l'autre, افراطدن تفریطه كچمك ifrāthten tefritha guetchmek. — Emportement, violence, تهور tehevur.

EXTRINSÈQUE, adj. com., خارجی *khāridjī*, a.; خارجدن - طشهدن *khāridjden, thachradan guelen*, a.-t. — Valeur extrinsèque de la monnaie, اعتباریه *qymèti 'yribāriè*.

EXUBÉRANCE, s. f., طشملق *thuchamaqliq*, طاشقنلق *thāchqounlyq*, ارتوقلق *artuqlyq*, t.; فضلة *fuzlet*, فضالة *fuzālet*, a.

EXUBÉRANT, adj., طاشان *thūchan*, t.; مستغنى *fā'iz*, لبربز *lebriz*, p.

EXUBÈRE, adj. com. (enfant), ممددن كسلمش چوجوق *memèden kecilmich tchodjouq*, t.

EXULCÉRATIF, IVE, adj., یاره *iāra*, یاره بی پیدا *iāra idedjek*, یاره بی *iāra i ididji*, t.

EXULCÉRATION, s. f., یاره لمقلق *iāralamaqliq*, یاره لنمه *iāralanma*,

t.; تولد القرحة *tevellud el-qarhat*, a.

EXULCÉRER, v. a., درئی طرملق *derii thyrmalamaq*, یرتمق *īrtmaq*, یاره پیدا *iāralamaq*, یاره لمق *iāra peidū itturmek*, t.; ایتدرمک *tevlēdi qarha it*, a.-t.

EX-VOTO, s. m., نذر موجبنجه *nezr moudjibindjè vtrilen nesnè*, نذر اوله رق ویرلان هدیه *nezr olaraq vtrilen hedüè*, t.; نذیره *nezret*, وذیمه *vezimet*, pl. a. وذایم *vezāim*.

ÉZAN, s. m., appel canonique des Musulmans à la prière, اذان *ezān*, a. — Faire cet appel, اذان او قومق *ezān oqoumaq*.

ÉZÉCHIEL, II. PR., حزقیل *hizqyl*.

ÉZOTÉRIQUE, adj. com., caché, مخفی *makhfi*, t.; گزلو *guizlu*, a. Voy. OBSCUR.

F

F, s. m., sixième lettre de l'alphabet français, حروف هجائک *houroufi hedjènuū altindji harfi*.

FABAGELLE, s. f., کرمان *kermān kimiouni*, t.; کمنون *kemmouni berrü*, اسود *açued*, a.

FABAGO, s. f., بر نوع *bir nev'y nebāt*, t.

FABLE, s. f., رسیل *dillerde dācitān*, اوشال *maçāl*, pl. a. امثال *emsāl*; خرافة *khourūfet*. — faite à plaisir, افسانه *efçānè*, امثال *maçāl*, حکایت کاذبه *hikiāyeti kiāzibè*, اصلی یوقدن حکایه *asly iōqtān hikiāyè*. — Romance populaire, داستان *dācitān*. — La Fable, les fables de l'antiquité, اساطیر *açāthyri djāhiliet*. — Devenir la fable, la risée, دللرده داستان او *dillerde dācitān*

ol. — Raconter des fables, مثل سوبلمک - *maçal oqoumaq, seuilemek.*

FABLIER, s. m. Voy. FABULISTE.

FABRICANT, s. m., کارخانه صاحبی, فابریقه صاحبی, *kiārkhānē sāhibi, fabriqa sāhibi, t.*

FABRICATEUR, s. m., qui fabrique, یاپیدجی *iapidji*, یاپتربجی *iāpturīdji*. — de fausse-monnaie, قلبزان *qalbazān*, قلب اچقه ایشایجی *qalb aqtchē ichleīdji*. — de faux actes, ساخته سند دوزبجی *sākhtē sened dūzīdji*.

FABRICATION, s. f., action par laquelle on fabrique, یاپلمه *iāpilma*, یاپمقلق *iāpmaqliq*, ایشلمه *ichlēmē, t.*; عمل *amel*. — des étoffes, طوقومه *dhoqouma, nesdj.* — d'un faux acte, بر ساخته سندک *bir sākhtē seneduñ dūzmēci.*

FABRIQUE, s. f., manufacture, کارخانه *kiārkhānē, vulg. kerkhānē*, فابریقه *fābriqa*. — Où l'on fabrique les étoffes, قماش *qomāsh*, کارخانهسی *qoumāch kiārkhānēci, p.-t.* — Confection des ouvrages de fabrique, ایشلیش *ichleīsh*, ایش *ich*, عمل *amel*, کار *kiār*. — de fabrique allemande, نمچه کاری *nemtchē kiāri*. — Construction, édifice, یاپی *iāpy*, یاپو *iāpou, t.*; بنا *binā*, عمارت *imāret.*

FABRIQUER, v. a., یاپمق *iāpmaq*, اعمال *iehmek*, ایشلمک *iehmek*, اعمال *imāl it.* — de la monnaie, عمل ضرب سکه *imāli sikkē it.* — un faux acte,

sākhtē sened tāpmaq, dūzmek. — Au fig., inventer, ایجاد *idjād it.* — un mensonge, یلان دوزمک *iālān dūzmek.* — Fabriqué, e, یاپلمش *iāpilmich*, دوزمه *ichlenmich*, مصنوع *ma'moul, dūzmē, masnou'.*

FABULEUSEMENT, adv., یلانلعله *iālānlyghylē*, بر وجه مثل *ber vedjhi maçal, p.-a.*; مثال واری *maçal vāri.*

FABULEUX, SE, adj., feint, controuvé, یلان ساخته *iālān sākhtē*, اصلی یوق *asli iōq*, اصلسز *acylsiz, bi ast.* — Présupposé, موهوم *mevhōum.* — Histoire fabuleuse, یلان قصه *iālān qyssa.* — D'une manière fabuleuse, مثللو *maçallu, a.-t.*; مثل کبسی *maçal gubi.*

FABULISTE, s. m., مثالنامه یازان *maçālnāmē iāzān*, افسانه نویس *ef-sānē nuvīs*, خرافات مصتفی *khourāfāt mouçannifi.*

FAÇADE, s. f., قپو اوکی *qapou euñi*, بنانک اوکی *evuñ, binānuñ euñu, t.*; عنوان *ouñvān, a.* — de palais, سراپک یوزی *sarāiūñ iuzu.*

FACE, s. f., طرف *iuz*, یوز *iuz*, چهره *tharaf.* — Visage, یوز *iuz*, بکنز *beñz, t.*; وجه *vedjh, tchehre,* صورت *souret, a.* — Regarder en face, بوزه باقمق *iuzē bāqmaq.* — Superficie des corps, سطح *sath,* یوز *iuz.* — La face de la terre, بر یوزی *ier iuzu.*

rouï zemîn. — Face, situation des affaires, احوالك صورتی, *ahvâlũ sourèti*, کیفیت - صورت, *ahvâl. — Je lui ai dit en face*, یوزینه سو بیلدم, *üzünè seuiledum*. — En t. de géométrie, face d'un corps, جهة *djehet*, pl. a. جهات *djehât*. — Page et devant d'un édifice, صفحه *safhat*. — Faire face, یوز باقمق, *bāqmaq*, رو برو, *gueustermek*. — Face à face, کوسترمک, *rou berou*. — En face, adv., یوزه, *üzè qārchou*, مواجبه سنك, *mu-vādjuhècindè*, اوکنك, *euñundè*. — Vis-à-vis, مقابله سنك, *qārchou*, *mouqābelècindè*. — En face de la justice, حضور شرعك, *houzouri cher'idè*.

FACÉTIE, s. f., bouffonnerie, لطيفه *lathîfè*, a.; بذله خورانه, *khoraîta*, t.; بذله, *bezlè*, بازلق, *bezlèbāzlyq*, a.-t.; هزل, *hezl*, pl. a. هزليات *hez-liiât*.

FACÉTIEUSEMENT, adv., لطيفه *lathîfè üzinden*, a.-t.; بروجه, *khoraîta ilè*, هزلا, *ber vedjhi lathîfè*, a.-t.; *hezlen*, a.

FACÉTIEUX, SE, adj., لطيفه جى *lathîfedji*, a.-t.; خورانه جى, *khoraî-tadji*, t.; بذله كو, *bezlèguïou*, a.-p.; گولدرنجى, *guldurudju*.

FACETTE, s. f., فاجته *fâcheta*. — Diamant à facettes, فاجته اولورق الماس طاشى *fâcheta olarâq elmâs thâchi*.

FACETTER, v. a., فاجته ايشلمك, *fâcheta ichlèmek*, t.

FACHÉ, E, adj., كوجنهش, *chagrïn*.

gudjenmich, دلگيسر *dilguir*, منيفعل *munfa'il*. — En colère, کوسمش, *kusmuch*, اوکه نهش, *euguèlenmich*, طارلمش, *dhârylmich*, t.

FACHER, v. a., causer du déplaisir, الم انجتمك, *indjîtmek*, t.; الم تكدير, *elem vîrmek*, *tek-dir it*, خاطر نه طوقنيق, *khâthirine dhoqounmaq*. — Mettre en colère, اوکه لتتمك, *dhâryltmaq*, *euguèletmek*. — Se fâcher, se chagriner, کوسمك, *indjinmek*, *kusmek*, t.; كوجنمك, *gudjenmek*, الم قساوت چكهك, *elem, qaçâvet tchekmek*. — J'en suis très-fâché, كوجه كلدى, *pek gudjumè gueldi*. — Il me fâche, كوجه كلور, *gudjumè guèleur*, موجب كدرمدر, *moudjibi kederumdur*. — Se mettre en colère, طارلق, *dhârylmaq*. — Contre quelqu'un, برينه كوسمك, *birine kusmek*, بر كشيدين انفعال, *bir kichiden infîâl it*. — Ne vous fâchez pas, كوجنه, *gudjenmè*. — Ne vous mettez pas en colère, طارله, *dhârylma*.

FACHERIE, s. f., déplaisir, (ce mot vieillit), قيعو ناسه, *qâighou*, *tâça*, كدر, *syqlet*, *keder*, a.

FACHEUX, SE, adj., qui cause du déplaisir, كدرلو, *kederlu*, a.-t.; نفسه مولم, *moulim*. — Désagréable, كوج كور, *nefsè gutch guetur*. — Pénible, difficile, كوج, *gudj*, مشتقلو, *mechaqqatlu*. — De mauvaise humeur, bizarre, يگاز, *iañaz*, طارلغان, *dhârlighân*, چتين خويلو, *tchitîn khouïlu*. —

Fâcheux, s. m., importun, نقلت ویر بیجی *siqlet vîridji*, a.-t.; اوڤاندور بیجی *ouçandurîdji*, t.; ثقیل جان *djân syqydji* صقیجی *saqyl*, ثقیل النفس اولان کهنه *saqyl unnefs olân kimesnê*.

FACILE, adj. com., aisé à faire, سهل *guënez*, ککز *qolâi* قولای *sehel*, سهیل *eshel*, یسیر *tecîr*, آسان *açân*, p. — C'est très-facile, پک قولایدور *pek qolâidur*. — Il est d'un accès facile, یاننه *ianne* یاننه وارلمسی قولایدور *ianina vârylmaci qolâidur*, t. — Accommodant, ملایم *mulâm*, a.; یواش *ïavâch*, t. — Caractère facile, طاتلو خوبلو *thâtlu khouïlu*. — Esprit, génie facile, هر شیک قولایینی بولور بر عقل *her cheïuñ qolâïni boulour bir 'aql*. — Style facile, naturel, سبک سلپس *sebki selis*. — Facile, mou, sans fermeté, یواش *guevchek*, کوشک *ïavâch khouïlu*.

FACILEMENT, adv., قولاییلغه *qolâilighlê*, قولایبجه *qolâidjê*, t.; سهولتله *açânlighilê*, p.-t.; سهولتله *bissouhoulê*.

FACILITÉ, s. f., manière facile de faire, de dire, قولایلیق *qolâiliq*, t.; آسانلق *açânliq*, p.; سهولت *souhoulet*, a. — Action de fermer les yeux par indulgence, اغراض عین *ighmâzi 'ain*, مسامحه *muçâmeha*. — Indulgence excessive, یواشلق *ïavâchlyq*, یواش خوبولوق *ïavâch khouïlulyq*, دهاسیت *douhâcet*, دماثت طبع *demâceti thab'*, a. — Disposition, استعداد *isti'dâd*, اهلیت *ehlîet*, a. — Facilité dans

les relations avec quelqu'un, مساهله *muçâhelet*.

FACILITER, v. a., قولای *qolâi* قولایلتیق *qolâilamaq*, قولایلمق *qolâilatmaq*, t.; تسهیل *teshîl it*, میسر ایلمک *muïesser cilemek*, a.-t.

FAÇON, s. f., manière, forme, طرز *guïounê*, t.; وجه *ïuz*, بوز *tharz*, شکل *chekl*, منوال *minvâl*, هېچ بر وجهله *hitch bir vedjhilê*, طور *thavr*, ادا *edâ*.

— Il a mauvaise façon, طورو اداسی *thavru edâci fenâdur*.

— C'est la façon d'agir de cet homme, بوادمک عمل وحرکتدک طرزیدر *bou ademuñ 'amel u hareketinuñ tharzi dur*.

— Manière dont une chose est faite, ایش *ich*, ایشلیش *ïäpilich*, چشید *ichechîd*, عهله *'ymlet*.

— Travail de l'ouvrier, de l'artisan, ایشلمه *ichlemê*, ایشلیش *ïäpilich*, اعمالیته *imâlîïet*.

— Prix de la façon, اقسى *aqty*, ایشلمه *ichlemê behâci*. — Procédés de quelqu'un, اوضاع *evzâ' vu athvâri*.

— Composition, travail particulier à un auteur, قلمک *qalemuñ eceri*.

— Invention, ايجاد *idjâd*, ايجاد طبع *idjâdi thab'*. — Manière contrainte et embarrassée et soins excessifs, تکلف *tekelluf*, pl. a. تکلفات *tekellufât*, رسمیته *tekellufâti resmîe*.

— Cérémonie, تکلیف *teklîf*. — Sans façon, تکلیفسز *teklîfsiz*. — De

façon que, de sorte que, شویله کسه *shoyle kesh*,
cheuilè ki, شو وجهیله که *chou vedj-
hilè ki*.

FAÇONNÉ, E, adj., ایشلنمیش *ich-
lenmich*, صورتلنمیش *souretlen-
mich*, نکلغلو *muchekkel*, مشکل *te-
kelluflu*. — Étouffe, لاجه *alādja*,
نقشلو قماش *alādja, naqach-
lu qoumach*.

FAÇONNER, v. a., donner la façon,
دوزمک *duzmek*, ایشلهک *ichle-
mek*. — Donner la forme à une
chose, ایشه صورت ویرمک *ichè
souret vîrmek*, تشکیل *techkîl it*. —
Instruire quelqu'un, le former,
الشدردمق *eugretmek*, اوکرتمک
alichturmaq, تربیه *terbiè it*,
تادیب *teedib it*. — Labourer,
نطس *nadhas it*. — un champ,
تارلائی نطس *tarlâi nadhas it*. —
Orner, زینتلمک *zînetlemek*. —
Polir, جلا ویرمک *djilâ vîrmek*.

FAÇONNIER, ÈRE, adj., تکلیف
مکرم *teklîf idîdji*, ایدجی *a.-t.*;
مکریم *mukrim*, ا.؛ تکلفه مبتلا *tekellufe
mubtelâ*.

FAC-SIMILÉ, s. m., بر یازونک
تقلیدی *bir iâzounuñ*, خطک
khatthuñ taqlîdi, ا.؛ خط
taqlîdi khatih, a.

FACTEUR, s. m., faiseur d'orgues,
ارغنون - پیانو *orghanoun, piâno ich-
leidjici*, سازلر یپان *sâzlar iâpân*.
— Qui distribue des lettres, شهرده
مکتوبلری کتورن *chehirdè mektoub-
leri guèturen*, ا.؛ پوشته *pochta*,
hongr. — Commis chargé de né-
goce, یازیدجی *iâzidji*,

عامل *ich vekîli*, ت.؛ ایش وکیلی
'amil, a.؛ سپارشه مامور *sipârîchè
meemour*. — Quantité dont un pro-
duit est formé, اصل الحاصل *asl
ul-hâcyl*.

FACTICE, adj. com., یاپمه *iâpma*,
دوزمه *duzmè*, ت.؛ عاریتی *'ârîeti*,
vulg. ایرتی *eîrèti*, a.؛ ساخته *sâkhtë*,
طبیعی دکل *thabi'î dèil*,
عملی *'ameli*.

FACTIEUX, SE, adj., زوربا *zorbâ*,
مفسد *muftsid*, ا.؛ فتنه لو
fitnèlu, ا.؛ صاحب اغراض *sahib aghrâz*, a.؛
فتنه قشقردیجی *fitnè qychqyr-
dîdji*.

FACTION, s. f., parti dans un état,
اتحاد *firqa*, فرقه *beuluk*, بلوک
ittihâd, فتنه *fitnè*, ا.؛ زوربالق
zorbâliq. — Il y a deux factions
dans cet état, فلان ملک ایچنده
felân mulkuñ itchindè
ایکی فرقه وار *iki fyrqa vâr*. — Fonction d'un
soldat en sentinelle, بکچیلک
qarâvoullouq, فراولق *bektchilik*,
قوللق نوبتی *qoullouq nevbeti*. —
Être en —, قوللق نوبتنده او,
qoullouq nevbetindè ol. — Entrer en —,
نوبته کیرمک *nevbetè guirmek*. —
Sortir de —, نوبتدن چیقق *nev-
betten tchyqmaq*.

FACTIONNAIRE, s. m., بکچی
قوللق *gueuzdji*, کوزجی *bektchi*,
نوبتجیسی *qoullouq nevbetdjici*, t.

FACTORERIE, s. f., هندستانده
فرنک تجارت اولرینک قلمی
*hindistândè frenk tidjâret evleri-
nuñ qalemi*, وکیللری خانسی
bâzyrguian vekilleri khâni.

FACTOTON OU FACTOTUM, s. m.,
qui se mêle de tout dans une mai-

son, *جمله ايشلری کورن djumle ichleri gueuren*, *جملة الملك djumlet ulmulk*. — Sorte d'intendant, *او كحياسي ev kihia'ci*, t.

FACTUM, s. m., *دعواچه متعلق d'avadjiè mute'alliq kiaghid*, *کاغذ d'avādjiè mute'alliq kiaghid*, *دعواچی قایمه سی d'avādji qatmèci*, a.-t.

FACTURE, s. f., — *بها دفتری بها دفتری behā defteri, tezkerèci*, *جوله قائه سی hamoulè qāimèci*, *ارسالیه تذکره سی irsalīiè tezkerèci*; *فاقتورا factoura*, ital.

FACULTATIE, IVE, adj., — *قوت قوت و بربر qouvvèt, vus'at vîrur*, *اقتداری iqtidārii*, a.

FACULTÉ, s. f., puissance, vertu naturelle, *قوت قوت qouvvèt*, pl. *قوا qava*. — naturelle, *قوت طبیعیة qouvveti thabi'iet*, au pl. *قواي qavāi thabi'ie*. — Propriété naturelle des plantes, *خاصية khāci'iet*, *خاصة khāssèt*. — Faculté astringente, *خاصة قابضة khāssai qābiza*. — Moyen de faire, *قدرت qoudret*, *اقتدار iqtidār*, *قابلیت qābili'iet*, *مقدرة imkiān*, *رخصت maqderet*. — Droit de faire, *صلاحیت salāhūiet*. —

Corps de savants, *جماعت معلمین djemā'ati mou'allemin*. — Facultés, pl., biens, talents, moyens, *وارلق vārlıq*, *مال māl*, pl. *اموال emvāl*, a.

FADAISE, s. f., bagatelle, maïserie, *بيهوده لک bihoudelik*, p.-t.; *ترةهات turrehāt*, a. — Chose à la-

quelle on n'attache aucune valeur, *ايشه يراماز شي ichè iarāmaz chei*. Voy. INEPTIE.

FADE, adj. com., *دانسز dādsyz*, *لذتسز thātsyz*, a.-t.; *لذتسز lezzet-siz*, a.-t.; *بیمزه bimezè*. — En parlant d'un homme, *کودن guden*, *طانسز thatsyz*, t.; *تفه tefeh*. — Sans sel, *بی نمک bi nemek*.

FADEUR, s. f., qualité de ce qui est fade, *طانسز لک thātsyzlik*, *تفاهة tefāhet*, a. — Fadeur, manque de grâces, *لطفانسز لک lethāfetsizlik*.

FAGARIER, s. m., arbrisseau, *بر bir nev'y oufāq*, *نوع اوراق اغاج aghādıj*, *اغز اچق aghyz atchyq*, t.

FAGOT, s. m., de bois, — *بر دمت bir demet*, *قوجاق اودن qoudjāq odoun*, *چالی دمتی tchāly demeti*. — Sec, *قوری چالی دمتی qourou tchāly demeti*. — Vert, *چالی تازه tazè tchāli demeti*. — Fagot, au fig. fam., *سورنètes iāvè*, *بيهوده سوزلر bihoudè seuzler*. — Dire des fagots, *سورنètes iāvè seülemek*.

FAGOTAGE, s. m., *دمتله demet-lèmè*, *دمت باغلنمه demet bāghlanma*, t.

FAGOTER, v. a., mettre en fagots, *دمتله demetlemèk*, *دمت demet bāghlamaq*. — Arranger mal, *کیدی دمک maskhara guibi gueïdurmek*, t.

FAGOTEUR, s. m., *دمتلیچی demetteïdji*, *چالی دمتی باغلیچی tchāli demeti bāghlaidji*, t.

FAGOTIN, s. m., *کینمش میمون*

gueïnmiş meïmoun, مسخره *mas-khara*, t.; شقه جی *chaqadji*, t.

FAGUË, s. f., بیز *biz*, دامغول *dāmghoul*, t.

FAGUENAS, s. m., فرامز - فنا *farāmz - fanā*, مردار *qoqou*, قوقو *qoqou*, قوخو *mourdār qokhou*, t.

FAIBLE, adj., qui manque de force, en parlant des personnes et des choses, قوتسز *qouvetsiz*, a.-t.; ضعیف *za'if*, a.; زبون *zeboun*, p.; درمانسز *dermānsyz*. — Sans fermeté, طبانسز *thabānsyz*, کوشک *guevchek*, بی ثبات *bi sebāt*. — Timide, زهره سز *zehrēsiz*. — Faible de mémoire, اونوتغون *onoutghoun*.

— En parlant des choses seulement, ضعیف *za'if*, واهی *vāhi*. — Faible argument, علت واهی *'ylleti vāhiie*. — Une faible défense, مدافعه ضعیفه *mudāfu'āi za'ifē*. — Faible d'effet,

قوت و تأثیری بوق *qouvvet uteec'ri iōq*. — Qui n'en peut plus, impuisant, عاجز *'adjiz*. — Le faible, le côté faible d'une chose, ضعیفی *saqath tharafi*. — La partie défectueuse, سقیم طرفی *saqym tharafi*. — Faible, mince, délié, آنچه *indjè*, رقیق *raqyq*.

FAIBLEMENT, adv., avec faiblesse, ضعیفانه *za'ifānē*, عاجزانه *'adjizānē*, a.-p.; کوشکلک ایله *guevcheklik ilē*, زبونجه *za'ufuzrē*, ضعف اوزره *zaboundjē*. — Frapper faiblement, ضعیفانه اورمق *za'ifānē ourmaq*.

FAIBLESSE, s. f., débilité, manque de force, ضعیفلق *za'iflyq*, a.-t.;

زبونلق *zabounlyq*, p.-t.; ضعف *za'f*, قوتسز لک *qouvetsizlik*, درمانسز لک *dermānsizlik*. — d'estomac, ضعف معده *za'fi mi dē*. — de vue, بصر *za'fi baçar*. — Manque de moyens, de puissance, عدم اقتدار *'adjz*, عجز *'ademi iqtidār*. — Défaillance, اوغونمق *bāilma*, بايلمه *bāilmaq*, بايلمق *oghounmaq*. — Langueur, abattement, ennui, فتور *futour*.

FAIBLIR, v. n., perdre de sa force, ضعیفلمق *zabounlanmaq*, زبونلنمق *za'iflanmaq*, قوت کسلیک *qouvvet kecilmek*, طاقتسز قالمق *thāqatsyz qālmaq*, قوتور پذیر او *futour pez'ir ol*.

FAÏENCE, s. f., فرنگ *frenk faghfourī*, فرنگی *frenk faghfourī taqlidi*, قباچینی *q abā tchini*, t.

FAÏENCERIE, s. f., فرنگک *frenk faghfourī kiārkhāneci*, کارخانه سی *frenk faghfourī kiārkhāneci*, t.

FAÏENCIER, ÈRE, s., فرنگک *frenk faghfourī sātidji*, صاتیجی *tchinidji*, t.

FAILLI, s. m., qui a fait faillite, مفلس *muflus*, a.; زکرت *zugurt*, صنغون *synghoun*. — Qui a fait une faute, خطا ایتیش *khathā it-mich*. — Disparu, اولمش *ghāib olmuch*.

FAILLIBILITÉ, s. f., یا کلمق *iānylmaq qabilüieti*, t.; قابلیتی *qabilüiet ul-khathā*, a.

FAILLIBLE, adj. com., یا کور *iā-nileur*, قابل الخطا *qabil ul-khathā*.

dans un état convenable, دوزمک *duzmek*,
 تنظيم ا *tanzîm it.* — la chambre,
 اوپديسي دوزمک - *odhaïi duzmek, tanzîm it.*
 - Faire la barbe, صقالي تراش ا *saqâli trâch it.* — Donner une cer-
 taine forme, ياپمق *iâpmaq*,
 گوزل صورتہ قومق *guzel souretê qomaq.* — Les affaires et les occu-
 pations font les hommes, اور - *oumour u me-
 châghyl ademi iâpâr.* — Faire sa
 cour aux grands, رجاللره ملازمت ا *ridjâllerê mulâzemet it.* — Faire
 sentinelle, نوبته کيرمک *nevbetê kîrmek,*
 قوللق نوبتنه ملازمت ا *qoullouq nevbetinê mulâzemet it.* —
 Faire, s'efforcer de paraître, de pas-
 ser pour, ظاهرده کوسترمک *zâhîr-
 dê gueustermek,* اظهار صورت ا *izhâri souret it.* — Il fait l'homme
 de bien, اهل خير صورتني اظهار *ehlî khâir souretini izhâr ider.*
 — Faire semblant de rien, طنمامق *thynmâmaq.* — de ne pas savoir,
 بيلمزلنمک *bîlmezlenmek.* — Faire
 résulter en compte, حاصل او *hâcyl ol.* — Deux et deux font quatre,
 ايکي ايله ايکيدن درت حاصل *iki ilê ikiden dort hâcyl olour.*
 — Faire peur, قورقتمق *qorqoutmaq.*
 — Faire honte, اوتاندرمق *outândur-
 maq.* — Faire bâtir, بنا ايندirmek *binâ
 itturmek.* — Faire dire, سويلتمک *seuiletmek.* — L'opium fait dormir,
 صوايتهمک - افیون اويقوگورر *astoun ouïougou
 gueturur.* — Faire eau, صوايتهمک *sou itmek, almaq.* — Faire
 défense, يساق ا *iâcaq it.* — Faire

achat, اشترا ا *ichtirâ it.* — Faire
 cas, اعتبار ا *yrtibâr it.* — Faire des
 provisions, ذخيره جمع ا *zakhyrê
 djem' it.* — Faire de bonnes affaires,
 ايو ايش کورمک *euu ich gueurmek.*
 — Faire, au n., être convenable,
 ييراشمق *iârâchmaq,* يا قشماق *iâqychmaq.* — Ces deux choses font très-
 bien ensemble, بوايکي شيلر برى *bou iki
 cheïler biri biri ilê beghâiet iâqy-
 chyr.* — Se faire, arriver, être pro-
 duit, حصوله - وقوعه اولمق *olmaq,*
 کلمک *houçoulê, vouçou'a guel-
 mek.* — Si c'est une chose qui puisse
 se faire, اولمسي مهن برشي ايسه *olmaci mumkin bir cheï içâ.* — Se
 faire médecin, او طبيب *thabîb ol.* —
 Se faire, s'accoutumer, الشيق *alich-
 maq.* — Se faire à tout, هر شيه الشيق *her
 cheïê alichmaq.* — Cela ne fait
 rien, ضرر يوق *zarar iog.* — Fait,
 e, adj., ايشلنميش *ichlenmich,*
 اولميش *olmich,* ياپلمش *iâpilmich,*
 معمول *ma'moul.* — Fait, propre à,
 اهلی *ehli.* — Il n'est pas fait pour
 cette place, بو منصبك اهلی دكل *bou mançoubuñ ehli deil.* — Faire
 jour, کون - صباح او *gun, sabah
 ol.* — nuit, اخشام او *gui-
 djê, akhchâm ol.*

ايدجک *FAISABLE, adj. com., idedjek,*
 ياپلاچق *iâpilâdjaq,* الدن *elden guelen, t.;*
 اولور *olour,* اوله بيلور *ola bîlur.*

سکلون *FAISAN, s. m., suglun, suïtun, t.;*
 تدرج *tedrudj, a.*

FAISANDEAU, s. m., سوکلنجق *soکلنجق*,
seuglundjyq, سوکلون یاوروسی *seuglun iävrouçou*, t.

FAISANDER, v. a., آوی بر قاچ *avi bir qatch*
 گون صاقلغله قوتمق *gun saqlamaghlè goqoutmaq*, t.

FAISANDERIE, s. f., سوکلون خانه *seuglun khànè*, ieri, t.

FAISANDIER, s. m., سوکلونجی *seuglundji*, t.

FAISANE, s. f., دیشی سوکلن *dichi seuglun*, t.

FAISCEAU, s. m., دمت باغ *bāgh*, دمت *demet*,
 طوتام *thoutām*. — de flèches, دسته *testè*, p.;
 اوق دمتی *oq demeti*. — Mettre les armes en —,
 دمت باغلمق *silāhlari demet bāghlamaq*.

FAISEUR, SE, s., ایشلیجی *ichleï-dji*,
 مصنوع *iāpoudji*, t.; یاپوجی *mouçanny'*, a.

FAIT, s. m., action, chose faite,
 ایش *ich*, t.; عمل *'amel*, فعل *fi'l*, a.;
 کار *kiār*, p. — Il entend bien son
 fait, ایشنی بیلور *ichini bîlur*. — Ce
 qui est particulier à quelqu'un, ایشی
ichi. — C'est son fait, ایشیدر *ichidur*.
 — Être sûr de son fait, ایشنی
ichini bîlmek. — Être au
 fait, آگاه *vāqyf*, *aguiāh ol*. — Je ne connais pas le fait,

قصددن خبرم یوق *qyssaden khaberum iōq*. — Hauts-Faits, s. m. pl.,
 اعمال جلیله جریته *'amāli djelîlèi harbüè*,
 اعمال جریته *'amāli djebrüè*. — Voies de fait, violences,
 زور ایشی *zor ichi*. — Fait à..., ac-
 coutumé, الشمس *alichmich*. —

Fait, eas, événement, واقعه *vāqa'a*,
 pl. وقایع *veqāi'*; ماجرا *mādjerā*.

— Conter le fait, ماجرای نقل ا *mādjerāi naql it*. — Aller droit au
 fait, ایشک اوزربنه طوغرو وارمق *ichuñ uzerinè dhoghrou vārmāq*. —

Revenons au fait, واقعنک کیفیتنه *vāqa'nun kefiyētine guelèlum*.

— C'est un fait à part, بشقه ماده در *bachqa māddeður*. — Le fait, ce qui
 est convenable à quelqu'un, یراشق *iārāchyq*, سزا *sezā*. —

Cette maison est bien mon fait, بو *bou khānè*
 باناه لایق و سزادر *bañā lāiq usezā dur*. — Prendre
 fait et cause pour quelqu'un, صاحب *istishāb it*, صاحب

چیقماق *sāhyb tchyqmāq*. — De
 Fait, adv., فی الواقع *fil-vāqy'*. —

En fait de ..., خصوصنک *khouçou-
cindè*. — En fait de médecine, علم
 طب خصوصنک *'ylmi thybb khouçoucindè*. — Tout à fait, بسبتون
busbutun, بالکییه *bil-kullîè*.

FAÏTAGE, s. m., او اوستی *ev ustu*,
 چانی طبانی *tchāty thabāni*, t.

FAÏTE, s. m., comble d'un édi-
 fice, دام *dhām*, t. — Som-
 met, دپه *tèpè*, اوست *ust*. — Au
 fig., le plus haut degré, اک *en iüksek mertebè*,
 مرتبه *evdj*, ذروه *zivrè*. — Élever au
 faite de la grandeur, ذروه علیاید رفع ا *zivrèi 'ouliātè ref' it*.

FAÏTIÈRE, s. f., دام دپه سنک کی *dām tèpèsindeki*
 کوچک کر میت *kutchuk kèrèmit*, طوغله *thoughla*, t.

FAÏX, s. m., یوک *iük*, t.; بار

bār, p.; *haml*, pl. *ahmal*.

FAKIR OU FAQUIR, s. m., religieux mahoméтан, *faqyr*, a.

FALACA, s. f., bastonnade en Turquie, *salāqa*, t.

FALAISE, s. f., *دکزک یوکسک* *denizuñ iüksek kenāri, iālycy*, *یالی قیسینک دیک* *iāly qaicinuñ dik ierleri*, t.

FALBALA, s. m., *صارقق زنجف* *sārqqq zindjef*, t.

FALLACIEUSEMENT, adv., *حيله ايله* *hylè ilè*, a.-t.; *غدرأ* *ghadren*, a.

FALLACIEUX, SE, adj., *الداديجي* *aldādīdji*, *الدايجي* *aldāūdji*, t.; *غدار* *ghaddār*, a.; *حيله كار* *hilèkiār*, a.-p.

FALLOIR, v. imp., être de nécessité, *لازم* *lāzem*, *guerek ol*, *لازم كلمك* *yqtizā it*, *لازم guelmek*. — Il faut, il le faut, *كركدر* *guerektur*. — Il est nécessaire, *لازمدر* *lāzymdur*. — Il manque, *استر* *ister*. — Être indispensable de, besoin, *احتياج او* *mouhtādji ol*. — Il me faut un habit, *بر لباسه احتياجم واردر* *bir libācè yhtiādji vārdur*. — Il convient, *لايقدر* *lāyqtur*. — Autant qu'il en faut, *لازم اولديغي قدر* *lāzim ol-doughy qadar*. — Peu s'en est fallu que ..., *از قالدي كه* *az qaldi ki*. — Comme il faut, comme il convient, *كركي كبي* *gueregui guibi*. — Il faut faire, *ايتملو* *itmèlu*. — Il faut écrire, *يازملو* *iāzmèlu*. — Il faut venir, *كلملو* *guèlmèlu*.

FALOT, s. m., grande lanterne,

فانوس *büük fener*, *فانوس* *fānos*, t. — Vase rempli de suif ou d'autre matière, *يل* *iel moumi*, *مشعله* *mech'alè*. — Ridicule, plaisant, *مسخره* *mas-kharā*, *خوراته جي* *khorātadji*, t. — Conte, *بوش لاقردی* *boch lā-qyrdy*.

FALOURDE, s. f., *درت بش اودن* *dort bech odoun pārtchacinuñ godjāghy*, *اودون* *odoun kutuguy bāghy*, t.

FALSIFICATEUR, s. m., *ساخته جي* *sākh-tèdji*, *ساخته كارلق ايدن* *sākh-tèkiārlyqiden*, *تلبيسلك ايديجي* *telbīslyk ididji*, a.-t. — de monnaie, *قلبن* *qalbezè*, vulg. *qalpazan*, p.-t.

FALSIFICATION, s. f., *ساخته كارلق* *sākh-tèkiārlyq*, *ساخته جيلك* *sākh-tèdjilik*, *ساخته لك* *sākh-tèlik*, t.; *قلبنلك* *qalpazanlik*, p.-t.

FALSIFIER, v. a., *ساخته ا* *sākh-tè it*, p.-a.-t.; *دوزمك* *duzmek*, *تقليد* *taqlīd it*, *ساخته جيلك ا* *sākh-tèdjilik it*, *ساخته جيلك ايله* *sākh-tèdjilik ilè*, *اويدرمق* *duzmek*, *اويدرمق* *ouïdurmaq*. — de la monnaie, *قلب* *qalpazanliq it*, *قلب* *qalb aqtchè iāpmaq*. — des écritures, *يازو* *iāzou*, *دوزمك* *duzmek*, *اويدرمق* *ouïdurmaq*, *دوزمك* *duzmek*, *خطی تقليد ا* *khathy taqlīd it*.

FAMÉ, adj., *بللو اولو* *bellu adlu*, t.; *مشهور نامدار* *mech-hour*, a. — Bien, *نيکناملو* *nik-nāmlu*, a.-p.-t.; *عرضلو* *irzlu*, a.-t. — Mal, *بدناملو* *bednāmlu*, p.-t.

FAMÉLIQUE, adj. com., قرنی اج *qarni adjolān*, طوبیاز, اج *adj*, اولان *dhoimāz*, طوبیاتی بیلمز *dhoimāz* *bilmez*, t.

FAMEUX, SE, adj., ادلو صانلو, *adlu sānlu*, t.; ناملو, *nāmlu*, p.-t.; نامدار *nāmdār*, p.; شهرتلو, *cheuhretlu*, مشهور *mechhour*. — Ville fameuse, بلدة مشهوره, *beldēi mech-hourē*.

FAMILIARISER, v. a., الشترمق *alichturmaq*, t.; تانیس ا, *teenīs it*. — Se Familiariser, v. pr., s'habituer, se faire à ..., الشوق *alichmaq*, t.; امتزاج ا, *imtizād j it*, a.-t. — avec quelqu'un, اشالقی ا, *ashālīq it*, باغلامق *baghlamaq*, t.; انسیت ا, *unsiēt it*, الفت *ulfet*, *unsiēt it*, استیناس ا, *istinās it*. — Prendre des manières trop familières; تکلیفسز, *teklīfsiz ol*. — Se voir sans façon, *teklīfsiz qonouchmaq*.

FAMILIARITÉ, s. f., manière familière, تکلیفسزلیک *teklīfsyzlik*, a.-t.; عدم تکلف *'ademi tekelluf*. — Habitude, استیناس *istinās*, a. — Amitié, intimité, مصاحبق *muçāhyblyq*, الفت *ulfet*, انسیت *unsiēt*, یارانلق *iārānlyq*.

FAMILIER, ÈRE, adj., qui vit librement avec, تکلیفسز, *teklīfsiz*, a.-t.; بی تکلف *bi tekelluf*, a. — Être familier avec quelqu'un, بر, *bir kimesnē ilē teklīfsiz ol*. — Terme familier, peu respectueux, تعییرلا ابالی, *ta'biri lā oubālī*, قبا تعییر *qabā ta'bīr*.

— Familier, devenu facile par l'habitude, ایشق *alichyq*, قولای *qolāi*, سهل *sehil*. — Cela m'est familier, کندومه مالوف و معتاد اولان *guendumē mēlouf u mu'tād olān cheilerdendur*. — Familier, s. m., intime, courtisan, انیس *enīs*, آشنا *musāhyb*, مصاحب *achinā*. — Qui est de la maison, اولو *evlu*, اهل بیت *ehli beit*. — Les familiers, صاحب-لر *muçāhybler*. — Animal familier, ایشق حیوان *alichmich*, *alichyq haivān*. — Esprit familier, جن موکل *meleki hāris*, ملك حارس *djinni muekkel*.

FAMILIÈREMENT, adv., تکلیفسزلیکه *teklīfsizliguilē*, تکلیفسزجه *teklīfsizdjē*, بی تکلفانه *bi tekellufānē*, *teklīfsiz olaraq*.

FAMILLE, s. f., tous ceux d'une même maison soumis au père de famille, عیال *ev barq*, t.; اولاد *'aīāl*, اهل بیت *ehli beit*, a.; اتباع *evlād u etbā'*. — Les enfants seulement, چولوق چوجوق *tchoulouq tchodjouq*. — Maison, race, نسل *nesl*, اوجاق *odjāq*, سوی *soi*, خان-دان *khānēdān*, p.; عرق *'yrq*, ال *āl*. — Les femmes en Turquie, حرم *harem*. — Qui est d'une grande famille, بیوک سویدن *būiuk soīdan*, اوچاقلو *odjāqlu*, کشی زاده *kichi zādē*. — Père de famille, او *ev barq sāhybi*, او *ev sāhybi*, عیال *evlād u 'aīāl sāhybi*.

FAMINE, s. f., قتلق *qytlyq*, t.;

قحط *qakth*, a.; غلا *ghalā*, — Grande — قحط عظیم *qakthi 'azīm*.

FANAGE, s. m., action de faner, اوتلارن چايرده قورتمسى *otlarun tchāirdè qouroutmaci*, اوتلغى *otloughy* چوبروب دوندرمه-صاورمه *tchevîrup deundurmè, sāvourma*. — Salaire du faneur, اوتلق صاورمهسى *otlouq sāvourmaci eudj-reti*, t.

FANAISON, s. f., اوتلغى *otloughy* دوندريلوب چوبره جك وقتى *otloughouñ deundurilub tchevîriledjek vaqty*, اوتلق صاوره جق موسم *otlouq sāvouradjaq mevsim*, t.

FANAL, s. m., فنر *fener*, t.; فانوس *fānous*, vulg. *fānos*, a.-p.-t.

FANATIQUE, adj. com., par excès de zèle religieux, متعصب *mute'assib*, حددن زباده صوفى *hadden zīādè sofou*, a.-p.-t. — Inspiré, مجذوب *medjzoub*. — Pour une opinion, un auteur, دلي *deli*, ديوانه *divānè*, p.; مجنون *medjnoun*, a.

FANATISER, v. a., افراطله غيرت *ifrāthilè ghai-reti dini'èi tahrík it*, a.-t.

FANATISME, s. m., zèle religieux outré, غيرت *te'assoub*, تعصب *te'assoub*, حميت *ghāireti djāhili'è*, جاهليته *ghāireti djāhili'è*. — Attachement opiniâtre et violent à une opinion, à un parti, جنون *djunoun*, دلولك *delulik*, تعصب *te'assoub*.

FANE, s. f., نباتات يپراقلىرى *nebatāt iāprāqlari*, t.

FANER, v. a., faire sécher l'herbe d'un pré, چايرده كسلمش اوتلغى *otloughy*

قورتمق *tchāirdè kecilmich otloughy qouroutmaq*, چوبروب *otloughy tchevîrup deundurmek*. — Flétrir, صولدرمق *sol-durmaq*. — Se Faner, v. réfl., كسب ذبول ا *solmaq*, *kesbi zuboul it*. — Fané, e, flétri, سولمى *solmich*, پئرمده *pejmurdè*.

FANEUR, s. m., اوتلغى دوندروب چوبرين *otloughy deundurup tchevîren*, t.

FANFARE, s. f., بورو چالمسى *bourou tchālmaci*, t.

FANFARON, s. m., faux brave, بهادراق ساتان *iguitlik, behādirlik sātān*. — Bavard, فورتده جى *fortadji*, لافزن *lāfazan*, فارفاره *fārfara*, — Qui se vante, فارفاره *fārfara*, گندويى اوكدىجى *guenduüi eugudîdji*.

FANFARONNADE, s. f., فورتده *forta*, فارفاره لىق *fārfaraliq*, لاف *lāf*, لاف *lāf u guzāf*, p.-t.

FANFARONNERIE, s. f., فورتده جىلىق *fortadjiliq*, لافزانلىق *lāfazānlyq*, p.-t.

FANFRELUCHE, s. f., اوفساق *oufāq tusek*, تفسك *tusek*, t.

FANGE, s. f., چامور *tchāmour*, وحل *vahl*, بالچق *bāltchyq*. — Basse extraction, بد اصل *bed asl*, فرومايه لك *furou mā'èlik*. — Gens de basse naissance, خلقك *khalquñ kutuçü*. — Vie honteuse, وحلزار عيوب وقبايح *vahlzāri 'ouïoub u qabāih*.

FANGEUX, SE, adj., چامورلو *tchāmourlu*, t. — Rue fangeuse, چامورلو سواقى *tchāmourlu soqāq*.

FANON, s. m., peau qui pend sous la gorge du bœuf, صنغر بوغازينك *syghyr boghāzinūn altindēki deri*. — Barbe de la baleine, قادرغه بالتعي تلي *qādirgha bālyghy teli*, t. — Fanons, appareil chirurgical, اياق قيربغعي باغي *aiāq qyryghy bāghy*. Voy. ÉCLISES.

FANTAISIE, s. f., esprit, idée, خيال *khaiāl*, خاطر *khāthyr*, a. — Pensée, فکر *fikr*, pl. افکار *efkiār*. — Faculté imaginative, قوت مخيله *qouvveti moukhaiïlè*, a. — Envie, désir, goût, استک *istek*, هوس *gueuñul dilègui*, کوکل دلکی *haves*, کیف *keïf*. — Vivre à sa fantaisie, کندو کيفنجه کچنمک *guendu keïfindjè guetchinmek*. — Il lui a pris une fantaisie, درونده بر *derouninè bir istek gueldi*. — Fantaisie, invention faite à plaisir, caprice, کندو باشندن *guendu bāchinden iāpma*, ياپمه *idjādi indü*.

FANTASQUE, adj. com., capricieux, تيتيز *titiz*, يکاز *iānāz*. — Original, extraordinaire dans son genre, عجایب *adjāib*, اغرب *aghreb*, a.

FANTASSIN, s. m., يایا *iāiā*, t.; پياده *piādè*, p.

FANTASTIQUE, adj. com., خیالی *khaiāli*, a.; خيال مقولهسی *khaiāl maqoulecı*. — Projets fantastiques, meqācidi *khaiālūè*. — Qui est sans réalité, اصلسز *acyl-siz*. — Corps fantastique, جسم *djismi* وهمی.

FANTÔME, s. m., spectre, خیال *khaiāl*, صورت وهمیه *soureti veh-miè*, قرالتی *theif*, a.; وهم باطل *qarālty*, t. — Chimère, وهمی باطل *vehmi bāthyl*.

FAON, s. m., کیک یاورسی *gueïk iāvrycy*, t.

FAONNER, v. a., کیک یاوریلیق *gueïk iāvrylamaq*, t.

FAQUIN, s. m., الحقیق *altchaq*, الحقیق کیمسنه *altchaq kimesnè*, ناکس *sösisz adem*, t.; مرد خاشر *nākes*, p.; *merdi khāchir*.

FARCE, s. f., hachis, دوله *dolma*, بالقی اتندن *dholma*, طولمه *qyīma*. — Bouffonnerie, chose ridicule, شقا *bālyq etinden dholma*, مسخرهلق *maskharaliq*, a.-t.; خوراته *chaqa*, *khōrāta*. — Comédie bouffonne, مقلدک *mouqal-lidlik*.

FARCE, adj. com., کوله جک *guledjek*, مضحک *mouzhyk*, a.

FARCER, v. a. (on dit mieux badiner), مسخرهلق *maskharaliq it*, خوراته *khōrāta it*, a.-t.

FARCEUR, s. m., plaisant, bouffon, مسخره جی *maskhara*, مقلد *maskharadji*, a.-t.; خوراته جی *khōrātdaji*. — Comédien, مقلد *mouqallid*, a.

FARCIN, s. m., اتلرک او یوزی *atlaruñ ouïouzi*, سراجه *sirādjè*, t.

FARCINEUX, EUSE, adj., سراجهلو *sirādjelu*. — Cheval, سراجهلو *sirādjelu at*, t.

FARCIR, remplir de farce, v. a., دولدرمق *doldurmaq*, طولمه *dhol-*

ma it. — Au fig., remplir, voyez ce mot. — Se Farcir, v. réfl., چوقق *tchoq iemek*, t.

FARD, s. m., rouge employé par les femmes, قرلجه *qzyldjè*, *sulumen*, *silmen*. — Le blanc et le rouge, اقلق قرللق *aqlqy qzyillyq*. — Parure, دوزگون *duzgun*. — dans le discours, يالدىزلامه *ïaldyzlama*, t.; زخارف *zoukhraf*, pl. a. زخارف *zekhârif*, تھویبہ *temvîh*, pl. a. تھویبہات *temvîhât*. — Dissimulation, تصنع *teçannu'*.

FARDÉ, e, adj., qui a mis du rouge, قرلجه سورلمش *qzyldjè surulmuch*, دوزگونلو *duzgunlu*, سلھنلو *sulumenlu*. — Orné, travaillé, مصنع *mouçanna'*. — Abaisé, چوکمش *tcheukmuch*.

FARDEAU, s. m., يوك *ïuk*, يوكلك *ïuklik*, t.; حمل *haml*, pl. a. اجمال *ahmâl*; بار *bâr*, p. — Lourd fardeau, حمل ثقیل *hamli saqyl*. — Porter un —, يوك *ïuk*, طاشمق *tchekmek*, *thâchimaq*.

FARDER, v. a., mettre du fard, قرلجه سورمک *qzyldjè surmek*, اقلق قرللق سورمک *aqlqy qzyillyq surmek*. — Parer, دوزگونلکمک *duzgunlemek*. — Donner un faux lustre, يالدىزلامق *ïaldyzlamaq*. — Se farder, چهره سنه اقلق قرللق *tchêrêcinè aqlqy qzyillyq surmek*, دوزگونلنکمک *duzgunlenmek*. — un discours, کلامه تعبیرات *alichmamich*, مېوهه علاوه سېله حسن وزینت

وېرمک *kelâmè ta'bîrâti mumevviha 'ylâvêcîlè husnu zînet vîrmek*.

FARDER, v. n., s'abaisser sous son propre poids, چوکمک *tcheukmek*, t.

FARFADET, s. m., lutin, esprit follet, قره قونجولوس *qara qondjolos*, t.; جن *djinn*, a. — Homme frivole, فورته جی *fortadji*, بیپوده کار *bihoudèkiâr adem*, t.

FARFOUILLER, v. a., الت اوست *alt ust it*, قارش دروب ارامق *qârîchturup arâmaq*, ایچنه ارامق *itchinè arâmaq* t.

FARIBOLE, s. f. fam., بوش *boch lâqyrdi*, t.; یاوه *ïāvè*, هرزه *herzè*, بیپوده سوز *bihoudè seuz*, عبث *'abes*, pl. a. عبثیات *'abecîiât*. — Dire des fariboles, - هرزه *herzè*, بیپوده سوز سوبلمک *bihoudè seuz seuilemek*.

FARINE, s. f., اون *oun*, t.; طحن *thyhn*, a. — Fleur de —, سمید اونسی *simid oui*. — d'orge, ارپه اونسی *arpa ouny*. — de seigle, چاودار اونسی *tchâvdâr oui*.

FARINER, v. a., اونلامق *ounlâmaq*, t.

FARINEUX, se, adj., de la nature de la farine, اونلو *ounlu*, طحنیتلو *thyhnüetlu*. — Qui est blanc de farine, اونده بولاشمیش *ouna boulâchmich*.

FARINIER, s. m., اونجی *oundji*, t.; دقاق *daqqâq*, a.

FAROUCHE, adj. com., qui n'est pas apprivoisé, یبانی *ïabân*, الشیمه *alichmamich*, *ïabâni*, ش

وحشی *vahchi*. — Rude, peu traitable, قبا *qabā*. — Peu sociable, خوبلو *eurkuk khouïlu*. — Mine, air farouche, چهره طارغون *dhārghoun tchehrè*.

FASCICULE, s. m., بر طوتام *bir thoutām tchitchek*, t.; دستة نباتات *destei nebātāt*, p.-a.

FASCINATION, s. f., بايچيليك *bāidjilik*, کوز بغلهسى *gueuz baghlamaci*, کوز دکمهسى *gueuz degmeci*, t.; ضرب العين *zarb ul'aïn*, سحر *syhyr*, a.; سيميا *simiā*, سيمياكارلاق *simiākiarlyq*.

FASCINE, s. f., چالی دمتى *tchālī demeti*, t.

FASCINER, v. a., ensorceler, کوز کوز *gueuz baghlamaq*, کوز دکدرمک *gueuz bāïmaq*, کوز بايلىق *gueuz degturmek*. — Au fig., charmer, سحرلمک *syhyrlemek*. — Tromper, الداتيق *aldātmaq*. — Être fasciné, کوز بايلىق *gueuz bāïmaq*. — Fasciné, e, adj., کوز کوز *gueuz degmich*, بغلنمش *baghlanmich*, مسحور *meshour*, مفتون *mestoun*.

FASÉOLE, s. f., بوکولجه *beugrudjè*, t.; لوبيه - لوبيا *lou-biā*, p.

FASTE, s. m., طفره *thafra*, نفره *tefrè*, t.; تکبرلىک *tekebburlik*, a.-t.; عنوان کاذب *unvāni kiāzib*, تعاطم *te'āzum*. — Étaler du faste, طفره کوسترمک - صاتيک *thafra gueustermek, sātmaq*. — Au plur., registres historiques, تقويم *taqvim*, pl. a. تقاويم *teqāvīm*; تاريخ *tārikh*,

pl. a. تاريخ *tavārikh*. — Les fastes de l'Église, دفاتر وقايع دينيه *defātiri veqā'ii diniie*.

FASTIDIEUSEMENT, adv., اوشنمکه *uchenmèguilè*, t.; اوصولکه *ouçouñlè*, بزدره جک وجهله *bezduredjek vedjhilè*, t.; جان صقنديسى ايله *djān syqyntyci ilè*.

FASTIDIEUX, SE, adj., بزدرىجى *bezdurıdji*, اوصاندرىجى *oçāndurıdji*, t.; موجب ملال *saqyl*, ثقيل *moudjibi melāl*.

FASTUEUSEMENT, adv., طفره ايله *thafra ilè*, t.; عظمت ايله *'azamet ilè*, دبدبه ايله *debdebè ilè*.

FASTUEUX, SE, adj., طفره لو *thafralu*, دبدبه لو *debdebèlu*, t.; محتشم *unvānlu*, عنوانلو *mouhtchim*.

FAT, adj. et subst., complaisant pour lui-même, گندو بکنمنش *guendu beïñmich*, t.; خود پسند *khod pecend*. — Impertinent, sot, کستانخ *kustākh*, p.; ادبسىز *edebsiz*, a.-t. — Sot, stupide, مایق مدمغ *māiqy mudemmagh*, a.

FATAL, E, adj., réglé par le destin, مقدر *qazāti*, a.; قضايبى *mouqadder*, قدر حالى *qader hālī*. — Mort fatale, موت مقدر *mevti mouqadder*. — Funeste, malheureux, مصيبتلو *moucibetlu*, ماتملو *mātemlu*, p.-t. — Qui porte malheur, اوغرسىز *oghoursyz*, مشوم *mechoum*.

FATALEMENT, adv., قصاده *qazādè*, قضا ايله *qazā ilè*, a.-t.; حکمت خدا ايله *hikmeti khoudā ilè*, a.-p.-t.; حکم قضا و قدر ايله

hukmi qazā vu qader ilè, قضا و قدر, قضا و قدره *qazā vu qader moudjebindjè*.

FATALISME, s. m., doctrine, قضايه انانمقلي *qazāie inānmaqliq*, a.-t.; مذهب القدرية *mezheb ul-qaderiè*, مذهب الجبرية *mezheb ul-djebriè*.

FATALISTE, s. m., قسمته - قضايه *qysmètè, qazāie inānīdji*, a.-t.; قدرى *qaderi*, pl. قدرية *qaderiè*, a.

FATALITÉ, s. f., destinée inévitable, قضا و قدر حكمي *qazā vu qader hukmi*, قضا قسمته *qysmet*, قضا تقادير *qazā taqtīr*, pl. a. تقادير *teqādīr*. — Malheur opiniâtre, باشه *bāche*, قضا كلن بلا - قضا *bācha guelen belā, qazā*, a.-t.

FATĒMITES, s. m., princes descendant d'Aly, الخلفاء الفاطميين *el-kholefā el-fāthimīn*, a.

FATIDIQUE, adj. com., احكام قدرى كشفى ايدن - كوستر بجي *ahkiāmi qaderi kechf iden, gueusterīdji*, كاشف الاحكام القدر *kiāchif ul-ahkiām ul-qader*.

FATIGANT, e, adj., qui fatigue, يورغونلق *īorouldīdji*, يورغونلق *īorghounlouq gueturīdji*, t. — Pénible, زحمت و بر بجي *zahmet vīrīdji*, متعب زحمتلو *zahmetlu*, متعب *mut'yb*. — Ennuyeux, importun, ثقيل اوضاندر بجي *oçāndurīdji*, saqyl. — C'est un homme bien fatigant, غايت ثقيل بر ادمدر *ghāiet saqyl bir ademdur*.

FATIGUE, s. f., lassitude, يورغونلق *īorghounlyq*. — Peine, travail fati-

gant, زحمت *zahmet*, عنا *'anā*, تعيب *ta'b*, pl. متاعب *metā'yb*, مشقة *mechaqqat*, pl. مشاق *mechāqq*, a. — Les fatigues de la guerre, مشاق سفرية *mechaqqi seferiè*.

FATIGUÉ, e, adj., - يورغون *īorghoun*, يورولمش *īoroulmych*, t.; متعب *met'oub*, a.

FATIGUER, v. a., donner de la fatigue, يورولتمق *īoroultmaq*, t.; يورمق *īorma*, a.-t.; باش اغرتيق *bāch aghyrtmaq*, بزدرمك *bezdurmek*, تصديع - تعجيز *tasty'*, يورلمق *ta'djīz it*. — Se Fatiguer, يورولماق *īouroultmaq*.

FATRAS, s. m., amas de choses inutiles, قرش مرش *qarich mourich*, t.; خرد مرد *khourd mourd*. — Un fatras de paroles, ترهات *turrehāt*, خلطيات *khalthyāt*.

FATUAIRE, s. m., مجذوب *medjzoub*, pl. مجذوبين *medjzoubīn*.

FATUITÉ, s. f., vice du fat, خود خود *khod pecendlik*, اوغورلق ايله *khod bīnlik*, كندويي بكنمه *oghourlyq ilè guendūi beieñmè*. — Sottise, اجقلىق *ahmaqlıq*, وه *vereh*, سفاهت *scjāhet*.

FAUBOURG, s. m., واروش *vārouch*, t.

FAUCHAGE, s. m., بچمكك *bitchmeklik*, اوت بچمه *bitchmè*, بچمي *ot bitchumu*, t.

FAUCHAISON, s. f., - بچمكك *bitchmck*, اوراق زمانى *ouraq ze-*

māni, اوت بچمی وقتی *ot bitchi-mi vaqty*, t.; موسم جواز *mevsimi djezāz*, a.

FAUCHÉE, s. f., بر کونده بچلمش *bir gundè bitchilmich ot myqtāry*, t.

FAUCHER, v. a., بچمک *bitchmek*, طریانلماق *thyrpānlamaq*, اورمق *thyrpān ourmaq*. — L'herbe, اوت بچمک *ot bitchmek*.

FAUCHET, s. m., espèce de ratteau, طرمق *thyrmyq*. — Sorte de petite faux. Voy. FAUCILLE.

FAUCHEUR, s. m., celui qui fauche, اوراقتچی *ourāqtchi*, بچیچی *bitchidji*, t.; حصاد *hassād*, a. — Faucheur ou Fauchteux, s. m., sorte d'araignée, بر نوع اورومچک *bir nev'y eurumdjek*.

FAUCILLE, s. f., طریانلماق *thyrpāndjiq*, اوراقتچی *ourāqdjiq*, t.

FAUCILLON, s. m., بچیچی *bitchyq*, t.; دهره *dehrè*, p.

FAUCON, s. m., oiseau de proie, شاهین *dhoghān*, طغان *chāhin*, p.-t. — dressé, اوکرنمش *eugrenmich*, ta'līmlu *dhoghān*. — sauvage, وحشی *vahchi*, 'adjemi *dhoghān*.

FAUCONNEAU, s. m., ضربزن *zarbzen*, شاهى ضربوزن *zarbouzen*, طوب *chāhi thop*, t.

FAUCONNERIE, s. f., art de dresser les oiseaux de proie, طغانچیلک *dhoghāndjilik*, اوجی قوشی تربیه سی *avdji qouchi terbiēci sana'ti*. — Lieu où sont les oiseaux de

proie, طوغان و چاقریری *dhoghān vè tchāqyr ieri*.

FAUCONNIER, s. m., طغانچى *dhoghāndji*. — Grand fauconnier, charge dans l'empire ottoman, طوغانچى باشى *dhoghāndji bāchi*.

FAUCONNIÈRE, s. f., sac ou gibecière à l'usage des fauconniers, اوجی چانطه سی *avdji tchānthaci*, t.

FAUFILER, v. a., الشترمک *ilichturmek*, ایلمه اوله رق چانمق *eilemè olaraq tchātmaq*, ایلمک *eilemek*, t. — Se Faufiler, v. réfl., هر بره صوقلمق *soqoulmaq*, کرشمک *guirichmek*. — partout, هر بره صوقلمق *her ierè soqoulmaq*, t.

FAUSSAIRE, s. m., یلان کاغدلری *ialān kiāghidleri iāzān*, ساخته سند *sākhte kiār*, سازان *sākhte sened duzidji*, p.-t.

FAUSSE-ALARME, s. f., اورکندولک *eurkundulik*, t.

FAUSSE-ATTAQUE, s. f., یلان *ialān basqyn*, t.

FAUSSE-BRAIE, s. f., اوک *euñ divāri*, حصار بچه *hiçār betchè*, سور چفته *tchiftè sour*, t.

FAUSSEMENT, adv., یلان ايله *ialān ilè*, خلافجه *ialān ierè*, بره *khylāfdjè*, اصلی *ialānden*, یلانندن *asly iōqtan*, t.; کاذباً *kiāziben*, a.

FAUSSE-COUCHE, s. f., جوجوق *tchoudjouq duchurmè*, دوشرمة *duchuch*, t.; سقط جنین *syqty djenin*, a.

FAUSSE-MONNAIE, s. f., قلب *qalb aqtchè*, t.

FAUSSE-PORTE, s. f., اكرتى قپو, *äireti qapou*, t.

FAUSSER, v. a., faire plier, بوکمک *beukmek*, اگلتیمک *eguiltmek*. — une serrure, بر کليد *bir kilid bozmaq*. — Enfreindre, violer, بوزمق *bozmaq*. — sa parole, سوزنده طورماق *seuzundè dhourmamaq*. — sa foi, نقض عهدى بوزمق *ahdi bozmaq*, عهدہ وفا ايتهامک *ahdè vefā itemek*.

FAUSSET, s. m., voix aiguë, عورتلو سس-اواز *avretlu ses, avāz*. — de tonneau, وارل چوبسى *vāroul tchivici*, چوى *tchivi*, t.

FAUSSETÉ, s. f., mensonge, يلان *ialān*, t.; بلانجيليق *ialāndjilyq*. — C'est une — بو يلاندر *bou ialāndur*, کذب *kezb*. — Qualité d'une chose fausse, عدم خلاف *khylāf*, صحت *ademi syhhat*. — Contre-
façon, ساختيلک *sākhTELİK*. — de la monnaie, قېلىق *qalblyq*. — Fraude, fourberie, تلبیس *telbīs*, تلبیسلیک *telbīslik*. Voy. HYPOCRISIE. — Dire des — يلان سويلهک *ialān seuilemek*.

FAUTE, s. f., manquement contre le devoir, صوچ *soutch*, t.; قباحت *qabāhat*, pl. a. قبايح *qabāih*; تقصيرات *taq-sīrāt*. — Péché, گناه *gunāh*, خطا *khathā*. — Ce n'est pas ma faute, قباحت بنم دکل *qabāhat benum dēil*. — Méprise, erreur, بگش *iañlich*, t.; غلط *ghalath*, سهو *sehv*. — d'écriture, سهو قلم *sehvi qalem*. — Grande قباحت کبیره *qabāhati*

kebirè. — Manquement contre les règles, قصور *qouçour*. — Sans faute, immanquablement, شهبه سز *chubhèsiz*, a.-t.; التسه *elbettè*. — Dans tous les cas, باي حال *bi-āi hālin*, بهر حال *beher hāl*. — Faute, manque, disette, قيتلىق *qytlyq*, بوقلق *ioqlyq*, قىلت *qyllet*. — Manque d'argent, بوقلغى *aq-tchè qyllèti*, *ioqlyghy*.

FAUTEUIL, s. m., قولتقلو صنداليه *qoultouqlu sandālīè*, قوللو صنداليه *qollu sandālīè*, صنداليه *sandālīè*, t.

FAUTEUR, s. m., ياردمجى *ār-dumdji*, t.; طرفدار *tharafdār*, p.-a.; عاون *havādār*, معين *mou'īn*, عونته *a'vān*, اعوان *avenet*.

FAUTIF, IVE, adj., sujet à faillir, ياكلور *iañileur*, ياكلجق *iañiladjaq*, گناه *gunāh*, کناه خطا ايده جک *khathā idedjek*, p.-a.-t.; خاطى *khāthy*. — En faute, قباحتلو *qabāhatlu*, اکسکلو *eksiklu*. — Plein de fautes, يکلشى چوق *iañlichy tchoq*.

FAUVE, adj. com., tirant sur le roux, قزل چوق رنکنک *qyzyl tchioubouq renguindè*, التون رنکلو *altoun renklu*, مزعفر *muz'aser*, a. — Bête — کيک و جبران رنکنک *guèik vè dje'rān renguindè olān hāivān*.

FAUVETTE, s. f., کدى *guidi*, اوتلکن *qalthabān*, صغى *eutluguen qouchy*, t.; صغى *sa'f*, a.

FAUX, s. f., instrument pour fau-

cher, ادراق *orāq*, طریان *thyrpān*,
t.; داس *dās*, p.

FAUX, SSE, adj., contraire à la vé-
rité, یلان *ialān*, t.; کاذب *kiāzib*.

— Dénaturé, altéré, contrefait, یاپمه
iāpma, دوزمه *duzme*, t.; ساخته

sākhṭe, عملی *'amelii*. — D'emprunt,
emprunté, عاریتی *'ariieti*. — Sans

fondement, اصلی یوق *asly iōq*.

— C'est faux, یلاندر *ialāndur*,

کذبدر *kezbdur*. — Fausse nouvelle,
کاذب خبر *khāberi kiāzib*. — obli-

gation, ساخته تمسک *sākhṭe temes-*
suk. — cheveux, عاریتی صاج *'ariieti*

sāṭch. — Fausse dent, پیش
iāpma dīch. — monnaie, قلب

قلب *qalb aqtchē*. — Faux, hypo-
crite, قلب آدم *iki tuzlu*, یکی یوزلو

qalb ādem. — A faux, یکلش اولدرق
ianlich olaraq. Voy. FAUSSEMENT,
INJUSTEMENT.

FAUX-ACCORD, s. m., اهنکسرلک
ahensizlik, p.-t.

FAUX-BOND, s. m., صاپه رقی
sāparaq segmē, t.

FAUX-BRILLANT, s. m., دوزکن
duzgun, t.; عنوان کاذب *unvāni kiā-*

zib, a. — En parlant des pensées,
مزرخرف *iāldyzlama*, یالدرلمه

mu-zakhref.

FAUX-EMPLOI, s. m., d'une
somme, مصرف کاذب *masrafi kiā-*

zib, a.

FAUX-FRAIS, s. pl. m., اوافق تفک
oufāq tufek masrastar, t.

FAUX-FRÈRE, s. m., ظاهرده
قرنداشلق کوسترن *zākhirdē qarīn-*

dāchlyq gueusteren, t.; اخ ظاهری

کوز دوستی *ami*,
akhy zāhiri. — *gueuz dosti*.

FAUX-FUYANT, s. m., endroit dé-
tourné, قچامق *qatchāmaq*, قچامق

qatchāmaq iol, صپا یر *sapā ier*,

صیچق یول *sapadjaq iol*, t.;

اوغرین یول *oghrin iol*. — Au fig.,
اصلی یوقدن *asly iōqtan bir 'euzr*, عذر

عذر *asly iōqtan bir 'euzr*, باطل - کاذب
'euzri bāthil, *kiāzib*.

FAUX-JOUR, s. m., باجه ایدنلغی
bādja aīdynlyghy, t.

FAUX-MONNAYEUR, s. m., قلبزن
qalbzen, vulg. *qalpazan*, t.

FAUX-PAS, s. m., ایساق
aiāq surtchmēci, t. —

Au fig., faute, گناه *gunāh*, خطا
khathā, a.

FAUX-PROPHÈTE, s. m., نبی کاذب
nebiū kiāzib, a.

FAUX-SEMBLANT, s. m., اصلی
asly iōqtan gueus-

کوسترش *terich*, t.; ظاهر کاذب *zāhiri kiāzib*,

صورت معامله *soureti mu'amèlè*, a.

FAUX-TÉMOIN, s. m., یلان
شاهد زور *ialān chāhidi*,

یلان *chāhidi zor*, a.-t. — témoignage,
یلان شاهد لگی *ialān chāhidligui*,

شهادت کاذبه *chēhādeti kiāzibē*.

FAVEUR, s. f., ایولک *eūlik*,

ایلیک *eūlik*, t. — Grâce, bienfait,
الطف *elthāf*, pl. a. لطف *louthf*;

عنايت *n'ymet*, pl. نعم *n'am*;

مکرممت *mekremet*, pl. *'ināiet*,
مکرم *mekiārim*; کرم *kerem*. —
لطف عظیم *louthfi*, Grande —
'azim. — Faites-moi la faveur,
لطف و کرم ایله *louthf u kerem*

eilè. — Don, انعام *in'ām*, عطا *a'thā*. — Protection, ارقا *arqā*, t.; حمايت *himāiet*, a. — Concession, aide, مساعد *muçā'adè*. — Bienveillance, bonnes grâces, نظر *nazar*, حسنه *husni teveddjuh*. — Être en faveur, او نظرده *nazardè ol*. — Il est en — حسن نظرده در, *husni nazardè dur*. — Briguer la faveur publique, حسن ظن ناسك, *husni zanni nāçun tahsilinè sa'ī it*. — Crédit auprès d'un prince, ou près de l'autorité, اعتبار *y'tibār*, حسن اعتبار *husni y'tibār*, مكانت *mekianet*. — Sa faveur et son crédit augmentent tous les jours, نظر حسين *husni nazar u y'tibār kulli ievm teraqy*, بولماقتا *boulmaqta dur*. — Au temps de ma faveur, منظوریتم وقتندک *menzourüetum vaqtindè*. — Prendre faveur, en parlant d'une opinion, d'un livre, اعتبار *y'tibār*, کسب بولماق *kesbi y'tibār*. — d'une marchandise, رواج بولماق *revādj boulmaq*. — En faveur, en considération de ..., اعتبارا *y'tibāren*, حقی ایچون *hasbeten*, a.; *haqqy itchoun*, a.-t. — En faveur de moi, بنم حقمک *benum haqqumde*, ایچون خاطریم *khātirum itchoun*. — A la faveur de, au moyen de, ایله *ilè*, تقرب ایله *taqrīb ilè*. — A la faveur de sa parenté, اقربالغی *aqrabālighi taqrīb ilè*.

— A la faveur de la nuit, کيجه ایله *guidjè ilè*.

FAVORABLE, adj. com., موافق *muvāfiq*, یاردم *muçā'yd*, a.; یاردمچی *iārdum vīridji*, *iārdumdji*, او یغون *ouïghoun*, t. — Avantageux, خیرلو *khairlu*, فایده لو *fāidèlu*.

FAVORABLEMENT, adv., مساعداً *muçā'adè*, لطف ایله *louthfilè*, a.-t.; خوشلق *muvāfiqānè*, a.-p.; ایله *khochlyq ilè*.

FAVORI, TE, s., qui plaît le plus, زیاده سوکولی *sevgulu*, اعز و احب اولان *ziādè sevgulu*, t.; حسن نظرنیک *a'az u ahab olān*, *husni nazārinde olān*, a.-t.; مرغوب *merghoub*, a. — d'un prince, ندیم *nedīm*, pl. a. ندما *nudemā*. — Le favori du roi, مقرب پادشاهک *pādichāhuñ mouqarribi khāssi*.

FAVORISER, v. a., aider, یاردمچی *iārdumdji ol*, او *iārdum it*, t.; اعانت ا *i'ānet it*. — Appuyer de son crédit, همت مساعداً *muçā'adè*, *himmet it*, اسعاد *is'ād it*, صاحب چقمق *sāhib tchyqmaq*, a.-t. — Être favorable, مساعداً *muçā'yd*, *muvāfiq ol*, التفتاتلو *iltifātlu*, ملتفت *multefit*, مظهر التفتات اولمش *mazheri iltifāt olmuch*.

FAYENCE, s. f. Voy. FAÏENCE.

FÉAL, pl. FÉAUX, s. m., t. de chancellerie, طوغ—رو *dhoghrou*, معتمد *inānilmich*, t.; صادق *emīn*, صادق *sādyq*, a.

FÉBRICITANT, E, adj., استمالو *icit-mālu*, t.; محمود *mahmoum*, a.

FÉBRIFUGE, s. m., استمه‌بی *isitmāi guiderīdji*, t.; استمای *dāsi hoummā*, دافع حما *isitmāi def' iden 'ilādj*, دوا دافع الحما *devāi dāfi' ul-hoummā*, a.

FÉBRILE, adj. com., استمایدیه *icitmāiē mute'allyq*, a.-t.; متعلق *houmevii*, a. — Chaleur fébrile, حرارت حمویه *harāreti houmeviē*, a.

FÉCALE, adj. fém., نجاستلو *nedjācetlu*, a. — Matière — نجاست *nedjācet*, a.; بوق *boq*, t.

FÉCES, s. f. pl., lie, dépôt, دردی *durdi*, dorty, پوصه *pouçu*, t.

FÉCOND, E, adj., qui produit beaucoup, چوق و برر *tchoq vîrur*. — par la génération, طوغور بجی *dhoghhourīdji*, چوق طوغور *tchoq dhoghrar*, کثیر النتاج *kecîr unne-tādj*. — En parlant de l'année, de la terre, des arbres, برکتلو *bereketlu*, محصولو *mahçoullu*, حاصلی بول *hācili bol*, a.-t. — Fertile, محصولدار *mumbit*, مہسولدار *mahsouldār*. — Terre — بولوق یرر *bolloq ier*. — Source féconde, qui donne beaucoup d'eau, صویبی بول *souïi bol biñār*. — Année — بیکار *sāl firākh*, p.-a.

FÉCONDANT, E, adj., برکتلندر بجی *bereketlendurīdji*, t.; نامی *nāmi*, مرث النما *moukhassib*, مختص *mouris ul-nemā*, a.

FÉCONDATION, s. f., طوغورمه

مایدسی *dhoghourma māiēci*, t.; بذارت *bezāret*, a.

FÉCONDER, v. a., برکتلو محصولو *bereketlu mahçoullu it*, طوغوشی *dhoghouchi bereketlendurmek*. — un champ, تارلایه *tārlāiē irā'ai bezāret it*.

FÉCONDITÉ, s. f., برکت *bereket*, طوغوش بوللوق *bollyq*, - بوللوق *dhoghych bollyghy*, برکتی *bereketi*, کثرت بذارت *kesreti bezāret*. — de la terre, ارضک خصب *arzuñ khysb u bereketi*.

FÉCULE, s. f., partie farineuse, sédiment, چوکنتی *tcheukuntu*, t. — de pomme de terre, بیرالماسنک *ier elmācinuñ khāsouni*, t.

FÉCULENCE, s. f., سدک *sidik durducy*, چوکنتیسی *tcheukuntuçu*, t.

FÉCULENT, E, adj., بولانق *boulānyq*, t.; طاحل *thāhyl*, a.

FÉDÉRALISER, v. a., اصول اتحاد *ouçouli ittihad u mukiafelet devletini qaboul itturmek*. — Se Fédéraliser, v. réfl., اتفاق *ittihad*, اتفاق بغلق *ittifāq baghlamaq*, عهد *'ahilachmaq*, عهد و میثاق *aht u miçāq baghlamaq*, برلک *birlik*, اتفاق ا *ittifāq it*, a.-t.

FÉDÉRATIF, IVE, adj., بری برلریله *biri birlerilē ahd-lachmaie dāir*, اصول مکافلت *ouçouli mukia-*

felet u mouhâlefeti muezammin, اتحادی *itihâdi*.

FÉDÉRATION, s. f., برلک *birlik*, اتحاد *ittifâq*, مخالفة *mouhâlefet*, a.

FÉDÉRÉ, e, adj., هم عهد اولان *hem aht olân*, متفق *muttefiq*, a.

FÉE, s. f., جادو عورت *djâdou'avret*, t.; سخاره *sahhârè*, a.; جنية *djenniet*.

FÉERIE, s. f., جادولق *djâdou-liq*, سحر بازلق *syhyrbâzlyq*, a.-t.

FEINDRE, v. a., simuler, کوسترمک *guëustermek*, صورتاً کوسترمک *soureten gueustermek*, صورتاً کوسترمک *souret guëustermek*. — Dissimuler, طنمامق *thynnâmaq*. — Cacher son dessein, کتم مرام *ketmi merâm it*, دکیلمک *tilkilenmek*, صورتاً کوسترمک *soureti mou'âmelè it*. — Feindre, faire semblant de ne pas savoir, de ne pas apercevoir, de négliger, بلمزلمک *bilmezlenmek*, کلمک *bilmezliqtèn guelmek*, تجاهل *tedjâhul it*, تغافل *teghâful it*. — de ne pas entendre, اشتمزلمک *ichütmezlenmek*. — de ne pas voir, کورمزلمک *gueurmezliqtèn guelmek*. — Feindre la joie, صورتاً کورمزلمک *soureten izhâri surour u nichâth it*. — Feindre la fuite, قچمقلق کوسترمک *qatchmaqlyq gueustermek*. — une maladie, تمارض *temâruz it*. — Feindre, inventer, controuver, یلانندن

دوزمک *ialânden duzmek*. — Hésiter à faire quelque chose, شهبه لنوب *chubhêlenup dhourmaq*, تجویز تردد *tedjvîzi tereddud it*.

FEINT, e, adj., دوزمه *duzmè*, کوسترلمش *ioqtan gueustermich*, t.; مصنوع *masnou'*. — Histoire feinte, حکایه مصنوعه *hikiâ'icî masnou'a*.

FEINTE, s. f., یاپمه *ïâpma*, صورتاً معامله *gueusterich*, کوسترلش *soureti mu'âmelè*, تصنع *teçannu'*, pl. a. تصنعات *teçannu'ât*, مرایلیک *murâilîk*, a.

FÊLER, v. a., چاتلمق *tchâtlatmaq*, یارمق *ïârmaq*. — Se Fêler, v. réfl., چاتلماق *tchâtlamaq*, یارلمق *ïârylmaq*. — Fêlé, c, چاتلامش *tchâtlâmich*, چاتلامق *tchâtlâq*, یاریق *ïâryq*.

FÉLICITATION, s. f., تبریک *tebrîk*, pl. تبریکات *tebrîkiât*; تهنية *tehniet*, تهنيه *tehnîè*, pl. تهنيات *tehnîât*, a. — Lettre de félicitation, تبریکنامه *tebrîknâmè*.

FÉLICITÉ, s. f., bonheur, béatitude, دولت *qoutloulyq*, t.; دولت *devlet*, سعادت *se'âdet*, a.; اوغور *oghour*, بخت *bakht*. — Prospérité, اقبال *yqbâl*.

FÉLICITER, v. a., تهنيه *tehnîè it*, مبارکلهک *tebrîk it*, a.-t.; مبارکلهک *mubâreklèmek*, کوز ایدین دیمک *gueuz âidin dîmek*, اوله *oghourlu ola dîmek*, t. — Se Féliciter, v. pr., سونمک *sevinmek*, t.; حظ *hazz it*, a.-t.

FÉLON, ONNE, s., traître à son sei-

gneur, افنديسنه خاين اولان *efin-dicinè khāin olān*. Voy. CRUEL, INHUMAIN.

FÉLONIE, s. f., خيانتلك *khyā-netlik*, a.-t.; خيانت *khyānet*, a.

FÉLOUQUE, s. f., فلوقة *fulouqa*, t.

FÉLURE, s. f., ياروق *iāryq*, چاتلاق *tchātlāq*, ياروق ير *iāryq ier*, t.

FEMELLE, s. f., ديشي *dīchi*. — La femelle du lion, la lionne, ديشي ارسلان *dīchi arslān*. — Le mâle et la femelle, ارکک و ديشي *erkek vè dīchi*.

FÉMININ, e, adj., qui tient de la femme ou qui lui appartient, قارى يد. — *qāryid*. — زنده مخصوص *qāryidè, zennèie mahksous*. — Le sexe féminin, قارى طايفه نسوان *qāry qysmy, thāifèi nīsvān*. — Le genre féminin, en t. de grammaire, مؤنث *muen-nes*.

FÉMINISER, v. a., مؤنث قيليق *muen-nes qylmaq*, a.-t.

FEMME, s. f., femelle de l'homme, قارى قارى *qary, t.*; عورت *'avret*, a. — mariée, اولو عورت *evlu 'avret*, خاتون *khātoun*, vulg. *qādyn*, t. — Les femmes, pour dire le sexe, طايفه نسوان *thāifèi nīsvān*. — Les femmes et les filles, قارىلر و قزىلر *qāryler vè qyzler*. — Épouse, اهل *ehl*, منكوحة *halilè*, حليله *zavdjè*, زوجة *menkiouha*. — Jolie femme, كوزل *guzel 'avret*. — Sage-femme, ابه *èbè*, قادن *èbè qādyn*. — Femme veuve, دول قارى *doul qāry*. — Femme grosse, كبه قارى

guebè qāry. — Femme de chambre, بسلمه *bestemè*. — Prendre femme, اولنمك *qary ālmaq*, قارى المق *evlenmek*. — Homme adonné aux femmes, زنباره *zempārè*.

FEMMELETTE, s. f., عورتچك *'avretdjik*, قارىچق *qarydjiq*. — Femme d'un esprit borné, عقلسىز *'aqylsiz qary*. — Homme faible, كوشك بر ادم *guevchek bir ādem*.

FÉMUR, s. m., اوبلق كيميكي *ou-louq guemigui*, t.; عظم فخذ *'az-mi fakhyz*, a.

FENAIION, s. m., اوتلق بچك *otlouq bitchedjek zēmān*, t.

FENDANT, s. m., coup du tranchant d'une épée, قلع يالمنك *qylydj iālyminuñ ourouchou*. Voy. FANFARON.

FENDEUR, s. m., de bois, اودن *odoun kecūdji*, يارىچي *iāridji*, t.

FENDILLER (SE), verbe pron., چاتلمق *tchātlamaq*, يارلمق *iārylmaq*, t.

FENDOIR, s. m., اودن يارجق *odoun iāradjaq alet*.

FENDRE, v. a., يارمق *iārmaq*, اونهق *chaqq it*, a.-t.; باش يارمق *bāch iārmaq*. — Se Fendre, v. refl., چاتلامق *iārilmaq*. — avec bruit, éclater, چاتلامق *tchatlāmaq*. — Fendu, c, يارىق *iārylmich*, يارىق *iāryq*.

FENÊTRAGE, s. m., بر اوک جمله *bir evuñ djumlè pendjè-rèleri*, پنجره لر *pendjerèler*, t.

FENÊTRE, s. f., پنجره *pendjêrê*.

FENIL, s., - اوتلق انبـاری *otlouq ambâri, makhzeni*, a.-t.

FENOUIL, s. m., رازیانه *râziânê*, vulg. رزنه *rezênê*, رازیانج *raziân-nedj*, a.-p.

FENOUILLETTE, s. f., sorte de pomme, البر نوع اليا *bir nev'y elmâ*.

— Eau-de-vie de fenouil, بر نوع اليا راقی *bir nev'y elmâ râqy*, t.

FENTE, s. f., یـارق *îaryq*, چتلق *tchatlaq*, یارق *îaryq îer*, یارمیه *îârma*, یاریش *îârîch*, t.; شق *chyqq*, pl. a. شقوق *chouqouq*, a. — de rocher, قیا یارغی *qaîâ îaryghy*.

FENUGREC, s. m., بووی *boï*, بووی تخمی *boï tokhoumou*, t.

FÉODAL, e, adj., تیماروزعامتسه *timâr vè zî'âmètê mûte'allyq*, مالکانیه متعلق *mâlîkiânèîê mûte'allyq*, a.-t. — Le droit — قانون, مالکانه *qânouni malikiânê*.

FÉODALEMENT, adv., تیمارو *timâr vè zî'âmet haqqilê*, a.-t.

FÉODALITÉ, s. f., مالکانه لک *malikiânèlik*, a.-p.-t.; تیمارو *timâr vè zî'âmet teçarrufi*, a.

FER, s. m., métal fort dur, دمور *demur*, usit. دمر *demir*, t.; حداید *hadâid*, pl. a. حداید *hadâid*; آهن *âhen*, p. — De fer, en fer, دمردن *demirden*, مصنوع دمردن *demirden masnou'*. — Garni en fer, دمردن دوزمه *demir-lu*, دمرلو

den duzmê. — Mine de fer, دمر *demir ma'deni*. — Tête de fer, homme opiniâtre, دمر باشلو *demir bâchlu*, پک باشلو *pek bâchlu*. — d'une pique, d'une flèche, مزراق — اوق اوجی *demren myzraq, oq oudjou*, نصل *nasl*. — Fer, pris pour épée, poignard, خنجر *qylydj, khândjar*. —

Fer à repasser, اوتی *euty, eutu*, اوتو *eutu*. — Passer le fer, ou repasser, اوتیلیمک *eutulèmek*. — à cheval, نعل *n'al*, pl. a. نعال *n'aâl*. — Mettre un fer à un cheval, نعل اورمق *n'al ourmaq*. — Fer de char-rue, دمیری *sapân demiri*. — Fers, au pl., ceps, fers aux pieds, بوقاغی *bouqâghy*. — Mettre aux fers, à la chaîne, زنجیره اورمق *zindjirê ourmaq*. — Les fers, au fig., la servitude, قوللق زنجیری *qoullouq zindjîri*. — La captivité, اسپرلک *ecîrlik*.

FER-BLANC, s. m., تنکه *tene-kê*, t.

FERBLANTIER, s. m., تنکه جی *tènekêdjî*, t.

FER-CHAUD, s. m., chaleur violente de l'estomac à la gorge, ایچ *itch qyzghynlyghy*, t.

FÉRIE, s. f., jours de la semaine, بورتی *hafta gunleri*. — Jours où l'on ne travaille pas, یورتی *ïortou gunu*, t.; استراحت *istirâhat gunu*, a.-t.

FÉRIR, verbe a., (vieux mot, hors d'usage,) sans coup férir, دوکشیمکسزین *deüguchmeksizîn*, زچتسز *môuhârbèsiz*

zahmetsiz, بر درلو مانعه —
bir turlu māny'a ogh-
rāmaqsızın.

FERLER, v. a., يلکنلری بغلیق
ielkenleri baghlamaq, يلک-
عن icelken divchurmek, t.

FERMAGE, s. m., چفتلک
tchiftlik idjārēci; اجاره
idjārē, a.; کرا اقچهسی kirā aq-
tchēci, بدل الالتزام bedel ul-ilti-
zām.

FERMANT, e, adj., qui ferme,
قپایان qapāīān. — A portes fer-
mantes, قپولر قپاندقده qapouler
qapānduqta. — A jour ferment,
گونک صوکنده gunuñ soñynda.

FERME, s. f., métairie, چفتلک
tchiftlik. — Chose donnée à ferme,
اجاره idjārē. — des revenus pu-
blics, التزام iltizām, pl. التزامات
iltizāmāt. — Régie, امانت emā-
net. — Ferme annuelle, مقاطعه
mouqāthē'a. — Ferme viagère,
مالکانه mālikānē. — Ferme ou ré-
gie des tabacs, دوتن وانفیه
emūlignūi, emānēti, a.-t. — La
ferme des donanes, کمرک
gumruk mouqāthē'aci.
— Donner à ferme, بر وجه التزام
ber vedjhi iltizām tevdihi it.
— Prendre à —, التزام ا, ilti-
zām it.

FERME, adj. com., qui tient bien,
برک berk, پک pek, t.; قوی qavi,
قوتلو qouvvetlu, a.-t.; محکم muh-
kem. — Fort, solide, قوی qavi,
قوتلو ustuwār, استوار metin,

qouvvetlu. — Avoir la main ferme
الی قوتلو eli qouvvetlu ol. —
Compacte, صق seug, کثیف kecif.
— Constant, stable, قرارلو qarārlu,
a.-t.; بر قرار ber qarār, محکم muh-
kem, a.; پایدار pāidār, p. — Per-
sévérant et constant, ثابت قدم
sābit qadem, ثابتلو sebātlu. — Se
montrer ferme et constant, ثابت
ثابت سābit qadem, راسخ دم او
sikh dem ol. — Tenir ferme, ré-
sister, داورانمق dāvranmaq. —
Ferme! tenez ferme, داوراک dā-
vrān. — Terre ferme, بر barr, قره
qara.

FERME, adv., fortement, قوتلوچه
qouvvetludjē, قویاً qavūien.

FERMÉ, e, adj., قپانمش qapān-
mich, بغلو qapālu, قپالو baghlu, t.;
مسدود mesdoud, a.

FERMENT, adv., avec force,
قوتلوچه pektchē, t.; قوتلوچه
qavūdjē, a.-t.; پک pek, پکک
pekkik ilē, محکم muhkem,
ایله peklik ilē, قویاً qavūien,
اکیدا ekiden. — Avec opiniâtreté,
مذانتله metānetē, ثبات ایله
sebāt ilē.

FERMENT, s. m., levain, مایه
māiē, خمیر khamir. — de haine et
de discorde, باعث فتنه bā'ici
fitnē.

FERMENTATIF, ive, adjectif,
مایه لندریجی māiēlenduridji, t.;
مخمر moukhammir, a.

FERMENTATION, s. f., d'un li-
quide, مایه لندمه māiēlenmē, t.;
تخمیر takhmir, اختمار jkhtimār, a.
— des liqueurs spiritueuses, اختمار

روحي *ykhtimāri rouhi*. — de la bile, اختمارى *safrānuū ykhtimāri*. — Au fig., agitation des esprits, هيجان *heidjān*, هيجان *heidjān izzamātr vel-eskiār*, افكار ناسك قاينايشى *esktāri nācuū qāināichi*.

FERMENTER, v. n., se décomposer, مایه لندمک *maïēlenmek*, اختمارا *ekchimek*, a.-t.; *ykhtimār it*, تخمرا *tekhammur it*.

— Les humeurs fermentent, اخلاط *akhlāth ykhtimār ider*.

— En parlant des esprits, خروشه *khourouchè, harchetè guelmek*, a.-p.-t.; جوش و خروش *djouch u khourouch it*, p.-t.;

اذهان ناس *heidjān it*. — Les têtes, les esprits fermentent, هيجان ايدر *ezhāni nās heidjān ider*. — Fermenté, e, مایه لندمش *māïēlenmich*, مخمر مایه لو *māïēlu*, مخمر *moukhammer*.

FERMER, v. a., قپامق *qapāmaq*, بغلمق *baghlamaq*, t.; سدا *sedd it*, a.-t. — à la clef, کیدلک *ki-lilèmek*. — les yeux, au propre,

گوز قپامق - یومق *gucuz qapāmaq, ioummaq*. — la porte, قپویی *qapouū qapāmaq*. — les rideaux, les tirer, صارتیق *perdèi sārqtmaq*. — Fermer les yeux, au fig., sur les fautes d'autrui,

اغماض عین *ghmāzi 'aïn it*. — Faire fermer, قپاتمق *qapātmaq*. — un chemin, یولی قپاتمق - سدا *ïoly qapātmaq, sedd it*. — Lier, بغلمق *baghlamaq*. — Bou-

طبقامق *qapāmaq*, قپامق *thyqāmaq*. — Fermer la bouche à quelqu'un, le réduire au silence, اسکات ا *sousturmaq, iskiāt it*. — Se Fermer, v. pro., انسداد بولوق *qapānmaq*, قپانمق *insidād boulmaq*. — En parlant d'une plaie, یاره بی قپانمق *tāraï qapānmaq*. — Fermé, e, قپانمیش *qapānmich*, قپالو *qapālu*, قپانمق *qapānyq*, t.; مسدود *mesdoud*.

FERMETÉ, s. f., état de ce qui est ferme, طیانقلق *metñlik*, طیانقلق *dhaiānyqlyq*, t.; متانت *metānet*. — Assurance, یورک قویلکی *ïurek qaviligui*. — Courage, غیرت *ghairret*. — Résolution invariable, ثبات *sebāt*. — Fermeté de cœur, d'âme, ثبات قلب *sebāti qalb*. — Vigueur, سطوت *sathvet*. — Qualité d'un corps compact, پککک *peklik*, صلابت *salābet*.

FERMETURE, s. f., ce qui sert à fermer, قپو بغی *qapou baghi*, قپاده جق الت *qapūdadjaq alet*, t. — Action ou moment de fermer les portes dans une place forte, la fermeture des portes, قپول-رک *qapoularūn qapānmaci ve qapoularūn qapāndighy vaqty*.

FERMIER, ÈRE, s., métayer, چفتلکچی *tchiftlikchi*, چفتلک *tchiftlik*, کتخداسی - کھیاسی *ketkhoudāci, kihāci*, t. — Qui tient les fermes de l'État, امین *emīn*, التزامچی *multezim*, مقاطعه جی *iltizāmdji*, *mouqāthe-'adjī*, a.

FERMOIR, s. m., قوپچه qoptchia.
— de livre, - کتاب قوپچه سی kitāb qoptchaci, tekmeçi, t.

FÉROCE, adj. com., farouche,
cruel, ياوز iāvouz, ييبانی iebāni,
t.; سرت sert, وحشی vahchi, a.

— Animal —, بريتيجي حيوان irtidji haivān. — Au plur., les bêtes
féroces, وحوش و سباع vouhouch u
siba'. — Homme —, سبعتي الهزاج, سبعتي الهزاج
seb'ii ul-mizādji miçāli
bir adem.

FÉROCITÉ, s. f., ياوزلق iāvouz-
liq, سرتليق sertliq, بريتيجيلىك
irtidjilik, t.; وحشت vahchet,
سبعيت seb'yiet, a.

FERRAILE, s. f., اسكى دمرلر
eski demirler, اسكى دمر پارچهلر
eski demir pärtchaleri, t.

FERRAILLER, v. n., مطر قچيلىك
mathraqtchilik it, سلاح قغشده مق
sylāh qyghychdamaq. — Au fig.
fam., Disputer; voyez ce mot.

FERRAILLEUR, s. m., مطر قچي
mathraqtchi, t.; دوکشهكي پيشه
deuüchmèi pichè idènen, t.

FERRANT (Maréchal-), s. m.,
نعلبند na'lbend, a.-p.

FERREMENT, s. m., دمر لاتى
demir alāti, طاقلر - دمر اوادانلق
demir avādānlyq, thāqymler, au
plur., آلات حديدية alāti hadi-
diè.

FERRER, v. a., - دمر ايله قپلامق
demir ilè qaplāmaq, دوناتمق
donātmaq, دمرلنمک demirlèmek. —
un cheval; نعللماق na'allāmaq,
نعل اورمق na'l ourmaq. — des
chevaux à glace, اتد قيار نعللى

اورمق ata qaiār na'li ourmaq. —
دمر ايله قپلانميش Ferré, e, -
demir ilè qaplānmich, دوناتميش
donānmich, دمر قاپلو demir qāplu,
نعلنميش na'llanmich. — Eau fer-
rée, چيليكو صو tcheliklu sou.

FERRET, s. m., باغ دمرى bāgh
demiri, t.

FERRIÈRE, s. f., نعلبند توبره سی
na'lbend tobracy, t.

FERRONNERIE, s. f., دمر صا تاجق
demir sātiladjaq ier, t.; قالک
qālyñ demir odjāghy, دمر اوچاى
demirdji kiār- کارخانه سی
khānèci, t.

FERRONNIER, s. m., دمرجى
demirdji, t.; حداد haddād, a.

FERRUGINEUX, se, adj., دمرلو
demirlu, t.; حديدى hadidi, a.

FERRURE, s. f., garniture de fer,
دمرلر demirler, دمر ايشى
ichi. — Action, maniere de ferrer
les chevaux, نعللماق na'llama. —

Ferrure à la française, فرانسز كارى
frānciz kiāri na'llama.

FERTILE, adj. com., چوق و برر
tchoq vīrur, بول حاصلى häcyli bol,
ييمشلو mahçoullu, a.-t.;
ييمشلىك iemichlu, t.; بركتلى
bereketlu, a.-t.; ميمشلىك
membit, a.; ميمشلىك
mambit, a.-p. — Terre —, ميمشلىك
membit ier. — Année fertile ou
d'abondance, بوللىق - بركت
bollouq, bereket senèci. —

Esprit fertile, voyez FÉCOND.

FERTILEMENT, adv., بركتلى
bereketli, a.-t.; بوللىق ايله
bollouq ilè, بول بول bol bol, t.

FERTILISER, v. a., محصوللار

mahsoullu it, a.-t.; محصولدار ا
mahsouldār it, ایراث خصب
ا *irāci khasb u bereket it*.

FERTILITÉ, s. f., برکتلك *bereketlik*, a.-t.; برکت *bereket*, a.; بوللق *bollyq*, t.

FÉRULE, s. f., خواجه قامچيسى
khodja qāmtchici, t. — Être sous la
fêrule, بر کمسنه نک زیر تازیانه
ا *bir kimesnènuñ zîri taziânèi hukminè tâby' ol*.

FÉRULE, subst. f., plante, ات
سکبینهج *at qāsnîci*, t.; قاصنيسى
sikbînedj, a.

FERVEMENT, adv., غیرتله *ghaïretlè*,
کرمیتله *harāretlè*, حرارتله
guermüetlè, a.-t.; حرارت قلب
harāreti qalb ilè.

FERVENT, e, adjectif, ardent,
غیرتلو *guermüetlu*. — Zélé,
ghaïretlu, غیور *ghaïour*, a.-t. —
Une fervente prière, کرمیتلو دعا
guermüetlu dou'ā.

FERVEUR, s. f., کرمیت *guermüet*,
حیت *ghaïret*, غیرت *hamüet*,
یانلق *harāret*, a.; کرمیت بال
guermüeti bāl.

FESSE, s. f., قیناق *qaināq*,
کوت قینغی *guieut qainaghi*. —
Les — اوتراق اتلری *otourāq et-
lèri*, قیچ *qytch*, اوتراق.

En parlant des animaux, la croupe,
صغری *saghry*. — La fesse d'un che-
val, اتک صغریسی *ātuñ saghryci*.

FESSE-MATHIEU, s. m. fam.,
usurier, voyez ce mot.

FESSER, v. a., کوتنه اورمق

guëeutunè ourmaq, - کومک
qytchy deuïmek, ourmaq, t.

FESSEUR, s. m., کوتنه اورجی
gueeutunè ouroudjou, t.

FESSIER, s. m., les fesses, کوت
guieut qaināqleri. — Mus-
cle, عضله سافلہ *'azaleti sāflè*, a.

FESSU, e, adj. fam., ایری قیناقلو
*qabā gueut-
lu*, ایری کوتلو *iry gueutlu*, t.

FESTIN, s. m., repas, قونقلق
qonouqliq, وليمه *ziāfet*, صیافت
velimet, velimè, pl. a. ولایم
velāim. —

Grand — ولیمه عظیمه
*velimèi 'azî-
mè*. — Donner ou faire un festin,
قونقلماق *qonouqlamaq*, t.;

صیافتلك *ziāfetlèmek*. — Faire
festin, صیافت ا *ziāfet it*, a.-t. —

à quelqu'un, - بر کمسنه به
bir kimesnèiè ziāfet, قونقلق ا
qonouqlouq it, a.-t. — Préparer,

dresser un festin, ترتیب صیافت ا
tertîbi ziāfet it. — de noce, دوکون
dugun ziāfeti, a.-t. —

Convier, inviter à un —, صیافته
ziāfetè d'âvet it.

FESTINER, v. a. Voy. Faire fes-
tin.

FESTON, s. m., faisceau de fleurs
et de fruits, میوه و چچک دمته
mèivè vè tchitchek demèti. — Sorte
d'ornement de femme, نخل *nakhl*, a.

FESTONNER, v. a., نخل شکنک
nakhl cheklindè kesmek,
a.-t.

FESTOYER, v. a., بر کمسنه یسه
*bir kimesnèiè ik-
rām vè ziāfet it*, t.

FÊTE, s. f., jour consacré au

culte, یورتنی *iorty, iortou*, یورتنی *iorty guny*, اغر کون *aghyr gun*, بیرام *bairām, t.*; عید *'yd*, عید *ievni 'yd*. — Fête religieuse annuelle du musulmanisme, le premier de la lune de *Cheval*, à la suite du jeûne du *Ramazan*, بیرام *bairām*, کوچک بیرام *kutchuk bairām*, عید فطر *'ydi fythr, a.* — Seconde fête, dite des *Sacrifices*, soixante-dix jours après la première, قربان بیرام *qoubān bairām*, عید بیوک بیرام *büük bairām, t.*; عید *'ydi 'azhā, a.* — Réjouissances, شینلیک *chenlik*. — Jour de — شینلیک کونی *chenlik guni*. — publiques, دوننما *donanmā*. — Faire fête à quelqu'un, اکرام *ikrām it.* — Se faire fête, حظا *hazz it.*

FÊTER, v. a., garder les jours de fêtes, یورنو طومتق *iortou thoutmaq*. — Bien accueillir, حسن استمالت *husni iltifāt it*, استمالت *istimālet it, virmek*.

FETFA, ou mieux FETVA, s. m., sentence du mufti, فتوا *fetvā, pl. a.* فتاوی *fetāvi*.

FÉTIDE, adj. com., قوقمش *qoqmych*, مردار قوقولو *mourdār qoqoulu*, فنا قوقون *fenā qoqan, t.*; منتن *bed rāiha, a.-p.*; بد رایحه *muntin, a.* — Viande — قوقمش *qoqmich et.*

FÉTIDITÉ, s. f., فنا قوقو *fenā qoqou*, مردار قوقو *mourdār qoqou, t.*; منتن *rāihāi qabīha*, قبیحه *netn, a.*

FÊTU, s. m., چوپ *tcheup,*

صمان چوپوی *samān tcheupi*, صمان چوپجغز *tcheupdjighyz*, صمان اوفانتیسی - خورده سی *samān oufāntici, khourdèci, t.*

FEU, s. m., élément chaud, آتش *âtech, p.*; اود *od, ot, t.* (peu usité); کومر *nār, a.* — de charbon, آتشی *keumur âtechi*. — ardent, قزغن آتش *qyzghyn âtech*. — Allumer du feu, آتش یاقمق *âtech iāqmaq*. — Jeter au feu, آتسه اورمق *âtechè ourmaq*. — Souffler le feu, آتشی اوفرمک *âtechi eufürmek*. — Faire prendre le — آتشی *âtechi thoutouchturmaq*. — Éteindre le — آتشی *âtechi seuündürmek*, سو بندرمک *âtechi basturmaq*. — Crier au — یانغن واردر دیو *iānghyn vârdur deü tchāghyrmaq*. — Mettre le feu aux étoupes, aux poudres, animer, aigrir les esprits, بارونه آتش *bāroutè âtech dhoqundurmaq*. — Feu de joie, آتش باز *âtech bāz ichi, p.* — d'artifice, فشک آتشی *fichek âtechi*, فشک *fichek*. — de joie, شلیک *chenlik âtechi*. — Feux follets, آتشلو *outchān âtech*, آتشلو بخارلر *âtechlu boukhārlar*. — Torches, fanaux, مشعله *mech'alè, fener*. — Feu grégeois, یانن صوده *souda iānan âtech*. — de l'enfer, جهنم آتشی *djennem âtechi*. — Feu, famille, maison, اوجاق *odjāq, ev*, قوناق *qonāq*, دوتنلیک *tutunlik*. — Lueur des flambeaux,

des feux, ایدنلغی *âtech aï-dinlyghy*, شعله *cheu'lè*. — Les feux de la nuit, du firmament, کوک *gueuk qandilleri*. — Armes à feu, ناریه *eslihai nārīè*. — Incendie, یانغن *iānghyn*. — volage, تطلواوبوز *thatlu ouïouz*, اتششی پارسى *âtechi pārsi*. Voyez DARTRE. — Remède brûlant appliqué sur le corps, یاقی *iāqy*. — Feu du ciel, la foudre, les météores, les éclairs, کوک اتشی *gueuk âtechi*, نائرة سماویه *nāirèi semāvīè*. — Au fig., éclat de certaines choses, پارلاق *pārlaqlyq*, لمعه *lem'a*. — Le feu d'un rubis, یاقوتک پارلدیسی, یاقوتک پارلدیسی *iāqoutūn pārladici, lem'āni*. — Couleur de feu, رنک *âtechi renk*. — Le feu de l'amour, la passion même de l'amour, عشق *y'chq âtechi*. — Le feu de la discorde, des dissensions, نائرة فتنه *nāirèi fitnè*, زوربالق اتشی *zorbālyq âtechi*. — Feu, inflammation, ardeur, voyez ces mots.

FEU, E, adj. sans pl., مرحوم *merhoum*, متوفی *muteveffa*. — mon père, مرحوم پدرم *merhoum pèderum*.

FEUDATAIRE, s. m., تیمار-زعامت *timār, ziāmet sāhibi*, a.-t.; متصرف مالکانه *muteçarrifi mālikānè*. Voy. VASSAL.

FEUILLAGE, s. m., اغاجک *aghādjuñ iāprāqleri, evrāqy*, a.-t.; اوزاق *evrāq*, a.

FEUILLAISSON, s. f., یپراقلمه *iā-*

prāqlanma; یپراق زمانى *iāprāq zemāni*, t.-p.; موسم اوراق *mevsimi evrāq*, a.

FEUILLE, s. f., d'arbre ou de plante, یپراق *iāprāq*, t.; ورق *varaq*, pl. a. اوراق *evrāq*. — verte, یپراق *iechil iāprāq*. — de choux, لحنه یپراغی *lahara iāprāghy*. — de rose, یپراغی *gul iāprāghy*; گلبرک *gulberk*, p. — Une feuille de papier, کاغذ *bir iāprāq kiāghyd*, طبق کاغذ *thabāq kiāghyd*. — Feuille de métal, التون ورق *tenèkè*. — d'or, التون ورق *altoun varaq*. — Feuille, petite lame qu'on met sous les pierres précieuses pour leur donner de l'éclat, فویه *foïa*. — Cahier volant, agenda, ال دفترى *el defteri*. — Partie très-mince détachée de l'ardoise, du talc, etc., یپراق قات *iāprāq qāt*. — Partie qui se détache d'un os lorsqu'il est entamé, کیمیک قبونى *guenik qaboughy*. — Feuille, terme d'imprimerie, بصلمش کتابک بر *bacylmich kitābuñ bir qātch sahifeleri*. — Feuillè, en parlant du vin, سنه لک *sènèlik*. — Vin de deux feuilles, ایکی سنه لک شراب *iki sènèlik charāb*.

FEUILLÉ, E, adj., یپراقلو *iāprāq-lu*, t.

FEUILLÉE, s. f., اغاج داللرک *aghād j dālalerun; gueul-guèligui*.

FEUILLE-MORTE, s. m. et adj., couleur, صمانى رنک *samāni renk*. — Satin feuille-morte, صمانى

رنگی اطلس *samāni rengui athlas*.

FEULLER, v. n., t. de peinture, représenter les feuilles d'un arbre, اگاج بپراقلری تصویرا *aghadj ā-prāqlari tasvīr it*. — Se couvrir de feuilles, بپراقلمق *īaprāqlanmaq*.

— Feuiller, s. m., فن تصویر اشکال *fēn tasvīr āshkal*, فن اوراق *fēnni tasvīri echkiāli evrāq*.

FEUILLET, s. m., ایکی صحیفه بی *iki sahīfēi*, مشتمل بپرق - ورق *muchtemil īaprāq, varaq, a.-t.*

FEUILLETAGE, s. m., قاتمر - قاتمر *qatmer*, vulg. *qatimer*, قاتمر بورکی *qātīmer beuregui, t.*

FEUILLETER, v. a., parcourir un livre, le consulter, ورقلمق *varaq-lamaq, t.*; ا تتبع *tetebbu' it, a.-t.*; کتاب اراشدرمق *kitāb arāchturmaq*. — En tourner les feuillets, دوندرمک *īaprāq deundurmek*, کاغدلری دوندرمک *kiāghydləri deundurmek, t.*

FEUILLETON, s. m., petite feuille, بپراجق *īaprādjyq*. — Partie d'un journal relative à la littérature et aux sciences, علوم و ادبیاتہ دائرہ بر *ou-loum u edebīātē dāīr bir havādis kiāghydinuñ qytha'ci*.

FEUILLETTE, s. f., tonneau, اورته *ortā*, جسماتی اولان شراب فوجپسی *dječāmeti olān charāb souchou-fou, t.*

FEULLU, e, adj., چوق بپراقلو *tchoq īaprāqlu, t.*; کثیر الاوراق *ke-cīr ul-evrāq, a.*

FEURRE, s. m., هر درلو بغدادیک *her durlu boğhdāiūn samāni, t.*

FEURS, s. m. pl., زراعت *zyrā'at u harā-cet meçārisi, a.-t.*

FEUTRE, s. m., کچه *ketchē, t.*; عبا *'abū, lebed, a.*

FEUTRER, v. a., garnir de feutre, کچه ایله *ketchēlēmek*, کچه لیمک *ketchē ilē duzmek*. — Garnir de bouffe, قتیق طولدرمق *qy-tyq dholdourmaq, t.*

FEUTRIER, s. m., کچه جی *ketchē-dji, t.*

FÈVE, s. f., sorte de légume, بقله *baqla*. — Écosser la —, بقله باقلا *baqla soīmaq*. — Plusieurs choses qui peuvent en avoir la forme, حببة *habbet, pl.*; دانہ *dānē, t.*; حبوب *houboub*.

FÉVEROLE, s. f., بقله جق *baqla-djiq, t.*

FÉVRIER, s. m., فلوارس *filuvā-ris, t.*; شباط *chubāth, a.*; شباط ایی *chubāth aīi*.

FEZ, ville d'Afrique, فاس *fes*, فاس شهری *fes chehri*. — Royaume considérable d'Afrique, فاس مملکتی *fes memleketi*. — Bonnet ou calotte de drap rouge pour les hommes, et blanc pour les femmes en Turquie, فس *fes*.

FI, interj., اوف *ouf, t.*

FIACRE, s. m., کرا عربسی *kirā'arabāci, t.*

FIAMETTE, s. f., آتش رنگی *ātech rengui, t.*

FIANÇAILLES, s. f. pl., نشان *nichān, p.*; نامزدلیک *nāmzedlik, p.-t.*; نشان رسمی *nichān resmi, p.-t.*; رسم خطبه *resmi khotba*. — Jour

des — نشان کونى *nichān gunu*.

FIANCÉ, É, adj., نشانلو *nichānlu*,
گويگو *gueūgu*, vulg. *guewci*. — نشانلو قز — نشانلو عورت *nichānlu qyz, 'avret*.

FIANCER, v. a., نشان قومق *nichān qomaq*, نشانلق *nichānla-
maq*, t.

FIAT, interject., mot lat., soit,
اولسون *olsoun*, t.

FIBRE, s. f., filament délié dans
les chairs, انجه سكر *indjē syñyr*,
انجه طمر *indjē dhamar*, ديدك *di-
dik*, t.; ليف *lif*, pl. a. *eliāf*. Ces derniers mots désignent
aussi les fibres des plantes, du bois.

FIBREUX, SE, adj., انجه سكرلو *indjē syñyrlu*, انجه طمرلو *indjē
dhamartu*, ديدكلو *didiklu*, t.; ذو
لايف *zou el-eliāf*, a.

FIBRILLE, s. f., اينجه ديدك *in-
djē didik*, t.; ليف رقيق *lifi ra-
qq*, a.

FIC, s. m., لحم زايد *lahmi zāid*,
مياسل *miācil*, a.

FICELER, v. a., سجم ايله بعلامق *sidjim ilē baghlamaq*, t.

FICELLE, s. f., سجم *sidjim*, t.

FICELLIER, s. m., سجم چرخى *sidjim tcharkhy*, t.

FICHE, s. f., morceau de métal
qui sert aux pentures des portes, etc.,
رزهنك زبواندىسى — ميبلى *rezēnuñ
zivānci, mīli*. — Marque qu'on
donne au jeu, اويون نشانى *oïoun
nichāni*, t.-p.

FICHER, v. a., دكمك *dikmek*,
كوپرمك — كورمك *soqmaq*, صوقمق
guivîrmek, guivurmek, t. — en

terre, ييره ديكمك *ierē dikmek*.

FICHU, s. m., مقرمه *maqrma*, t.;
بيون دستمالى *boïoun destmāli*, t.

FICTIF, IVE, adj., وجودى يوق
vudjoudi ioq, t.; اعتبارى *r'tibāri*,
a. — Êtres fictifs, choses fictives,
وجودى يوق شيلر *vudjoudi ioq
cheïler*.

FICTION, s. f., invention fabu-
leuse, صورت معاملة *souret*, صورت
دوزكن *duz-
gun*, t.; خيال *khāïāl*, اصلسز
acylsyz khāïāllama, تصور
teçavvuri khāïāli. — Men-
songe, يالان *ialān*, كذب *kezb*. —
Fiction de droit, مواضعة شرعيه *mu-
vāze'ati cher'üē*.

FIDÉICOMMIS, s. m., وديعه *vedi'a*,
وصيت مشروط *vecüeti mechrout-
tha*, a.

FIDÉICOMMISSAIRE, s. m., مشروطا
mechrouthen nuteçarrif,
مستودع *mustevda'*, a.

FIDÉJUSSEUR, s. m., كفيل *kefil*,
كفيل ماله *mālē kefil*, a.

FIDÉJUSSION, s. f., كفالت *kefā-
let*, a.; كفيلك *kéfillik*, ماله
mālē kéfillik, a.-t.

FIDÈLE, adj. com., qui a de la
fidélité, طوغرو *inānytmich*,
معمد *emîn*, صادق *sādyq*. — Sincère,
صادق *sādāqatlu*. — Ami
sincère, محب صادق *mouhibbi
sādyq*. — Fidèle à son maître,
افنديسنه صادق *efendicinē
sādyq*. — Exact, véritable, صحيح
sahik, a.; طوغرى *dhoghrou*. —

Traduction — ترجمه صحیحہ, *ter-djemèi sahîha*. — Attaché à la foi, دیندار *ehli imân*, a.; دیندار *dîndâr*, *dîndâr*, حق دینلو *haqq dînlu*, a.-p. — Musulman, اهل اسلام *ehli islâm*, مومنین *moumîn*, pl. مومنین *moumînîn*; مسلمان *musulmân*, a.

FIDÈLEMENT, ady., d'une manière fidèle, صداقت ایله *sadâqat ilê*, ایله *istiqâmet uzrê*, ایلہ *ilê*, a.-t. — Conformément à la vérité, طوغرولغله *dhoghroulyghylê*, حقیقت اوزره *haqqat uzrê*, الحقیقت و الصحت *bis-syhat vel-haqqat*.

FIDÉLITÉ, s. f., régularité à remplir ses engagements, صداقتلق *sadâqatlyq*, وفا *sadâqat*, وفا *vesâ*, a.; وفادارلق *vesâdârlıq*, a.-p.-t. — Droiture, loyauté, طوغرولوق *dhoghroulouq*, t.; صدق *sydq*, استقامت *istiqâmet*, ا. — Vérité, exactitude, طوغرولوق *dhoghroulyq*, صحت *syhat*.

FIDUCIAIRE, s. m., تسليم تركه يه *teslîmi terekêie* مامور وصی مختار *mèemour vacü moukhtâr*, a.-t.

FIEF, s. m., domaine noble, بيلك *beilik*, t.; مالکانه *mâlikianê*. — militaire, تیمار *tîmâr*, زعامت *ziâmet*, a.

FIEFFÉ, E, adj., محض *mahz*, صرف *syrf*, a.; كتهبلو *ketebelü*. — menteur — عارسز يلانجی *'ârsyz iäländji*. — Fripon *fieffé*, كتهبلو *ketebelu*, صرف خورسز *syrf khorsz*, عيار محض *'aiâri mahz*.

FIEFFER, v. a., بر بلكك - توجیه ا *bir beilik, bir tîmâr vîrnek, tevdiht it, mâlikianêi iltizâmê vîrnek*.

FIEL, s. m., des animaux, اود *eud*, t.; مرارة *mirret*, مرارة *merâret*, a.; زهره *zehrê*, p. — Aigreur, موارت *adjilik*, t.; موارت *merâret*. — Ressentiment, کین *kin*, t.; عداوت *adâvet*, بغض *boghz*, حقد *hyqd*.

FIENTE, s. f., ترس *gubrê*, کوبره *gubrê*, ترس *ters*, حیوان ترسی *hâivân tersi*. — d'oiseau, قوش ترسی *qouch tersi*. — de moutons, قیغ *qygh*.

FIENTER, v. n., سچيق *silchmaq*, ترسلمک *terslemek*. — En parlant des moutons, des cerfs, etc., قیغلمق *qyghlamaq*, t.

FIER, v. a., commettre à la fidélité de quelqu'un, امانت ا *emânet it*, يد امانته تفویض ا *tedi emânetinê tefvîz it*. — Croire, انانمق *inânmaq*, t.; اعتقاد ا *'ytiqâd it*. — Se Fier, v. pr., avoir de la confiance en..., بر کسنديه انانمق *bir kimesnêie inânmaq*, t.; اعتقاد - اعتماد *'ytiqâd, 'ytimâd, ittikiâ it*, امنيت *emnîet it*.

FIER, ÈRE, adj., altier, hautain, مغرور *maghrour*, فضول *sozoul*, vulg. *sodoul*, متکبر *ghourourlu*, t.; متکبرين *mutekebbir*, pl. متکبرين *mutekebbirin*; اهل کبر و غرور *ehli kibr u ghourour*. — Faire le —, تکبurlنمک *tekëburlenmek*, a.-t.

— Fier, intrépide, جسور *djeçour*.
 — Noble, grand, redoutable, ياوز.
ïāvouz, سرت *sert*, t.; جلالتلو *dje-*
lâletlu, عظيم *djelîl*, جليل *djelîl*,
 'azîm, a.

FIÈR-A-BRAS, s. m. Voy. FAN-
 FARON.

FIÈREMENT, adv. غرور ايله *ghourour*
ilè, مغرور لعله *maghrour-*
lighlè, تكبر لکه *tekebburliklè*, a.-t.;
 ايله *fodoullouqilè*. — Par-
 ler — متکبرانہ سويلمک *mutekeb-*
birânè seülèmek.

FIERTÉ, s. f., hauteur, orgueil,
 غرور *ghourour*, غرورلق *ghourour-*
liq, فضوللق *fodoullouq*, تكبر *tekeb-*
bur, کبر *kibr*, t.; ياوزلق *ïāvouzliq*,
 a.; طفره *thafra*. — Élévation
 d'âme, اولولوق *oloulouq*, t.; عظمت
 'azamet, جلال *djelâl*, جلال *dje-*
lâlet, تابة النفس - الطبع *tecbuh un-*
nefs, ul-thab'. — Courage, bravoure,
 دلایلرلق *dilâverlyq*, a. — Sévérité,
 pudeur, en parlant d'une femme,
 سرتلیک *sertlik*, t.; عنف *'unf*,
 عنمت *'ysmet*, a.

FIÈVRE, s. f., استما - استمه *isytmā*,
 vulg. ستمه *sytmā*, t.; - حمى
 حما *hemma*, *hoummā*, pl. a. حیات
houmneîât. — ardente, chaude,
 حرارت *harâret*, کوينک *gueuînik*,
 a. — d'accès avec frisson, ستمه
sytmā, صارسدان استما *sârsadân*
isytmā, تیردن استما *tîrèden isyt-*
ma, t.; راجف *râdjif*, a. — d'ac-
 cès sans frisson, کزلی استمه *guizly*
isytmā. — Fièvre quarte, اوچ کون
 استمه *utç gun* اشوری طونان استمه

achoury thoutân isytma, t.; ستمای
 ربع - مربع *sytmā rib'*, *murbi'*. —
 quotidienne, هر کونکى - هر کونک
her gunki, her gunkük isytma.
 — tierce, اشوری کلن استما
bir gun achoury guèlen isytma,
 حماى مثلثه *isytmā*,
hoummā mucellècè. — continue,
 حماى دایم - مطبقة
hoummā dāim, مطبقة
mouhabbiqa. — maligne, حماى
 قره ستمه *hoummā mouhriqa*,
 محرقه *qara sytmā*. — putride, عفنیه
hoummā 'afnūè, a. — dé consomp-
 tion, حماى ديق *hoummā diq*,
 a. — scarlatine, حماى اسکرلت
hoummā iskerlet, قزل خسته لک
qyzyl khastalik. — catarrhale,
 حماى نوازل *hoummā nèvâzil*. —
 périodique, حماى دایره *hoummā*
dâirè, a.-t. — Avoir la —
 استمالو, او *isytmālu ol*. — Prendre, attra-
 per la — استما طوتمق *isytmā*
thoutmaq, vulg. *sytmā thoutmaq*,
 محموم او *mahmoum ol*. — J'ai la
 fièvre, littéralem. la fièvre me prend,
 استما بنى طوتر *isytmā bēni thou-*
tar.

FIÈVREUX, SE, adj., qui cause la
 fièvre, حمالو استمالو *isytmālu*,
 حمالو استمه کتور بچی *icytma*
hoummālu, موجب الحمى *mou-*
gucturîdji, t.; Fruit —
ul-hoummā. — Fruit —
 استمه لوميوه *icytmalu mēvè*. — En-
 droit — استمه لويير *icytmalu ier*. —
 s. m., celui ou celle qui a la fièvre,
 حمايه مبتلا استمه لوميوه *houm-*
māè multelā, محموم *mahmoum*.

FIFRE, s. m., instrument, دودك duduk. — Celui qui joue du fifre, duduk çhalıci. — دودك duduk tchālidi, دودكچي duduktchi, t.

FIGEMENT, s. m., دوکش doñich, طوكمه dhoñma, t.; انعقاد in'iqād, جمود djumoud, a.

FIGER, v. a., طوكدمق dhoñdurmaq, t.; تقریبس - تجمید ا taqrıs, tedjmid it, a.-t. — Se Figer, v. pr., قوبولنمق qououlanmaq, طوتشمق thoutouchmaq, توبغرلنمق toghurlanmaq, t.; انعقاد بولمق in'iqād boulmaq, tedjemmud it, a.-t.

FIGUE, s. f., انجیر indjir, t.; قوری انجیر qourou indjir, tñ, a. — sèches, انجیر باغچه سی indjir bāgh-tcheci, t.

FIGURIE, s. f., انجیرلک indjirlık, انجیر باغچه سی indjir bāgh-tcheci, t.

FIGUIER, s. m., انجیر اغاجی indjir aghādji, t.

FIGURATIF, IVE, adj., رمزى rem-zii, تمثیلی temsilii, a. — Plan figuratif, رسم مشكلى resmi muchek-keli.

FIGURATIVEMENT, adv., مرموزا mermouzen, على بالرمز bir-remz, على طريق التمثيل ala tharyq uttem-sil, a.

FIGURE, s. f., forme extérieure des corps, صورت souret, pl a. صور siver; شكل chekl, chekil, pl. اشكال echkiäl; هيكل heikel, pl. هيكل heikhil, a. — Visage, بکز beñz, بکز üz, چهره tchehrè, t.; وجه vedjh. —

Représentation en peinture ou sculpture, تصوير tasvir, صورت souret.

— de mathématique, هندسه شكلى hendecè chekèti. — شكل مرتع, شكل

chekli murebba'. — circulaire, شكل chekli muredir. — de rhétorique, عبارت, عبارت, ybāret, ybārè, كناية kināie. — Allégorie, تمثيل temsil, مجاز medjāz. — Métaphore, استعاره isti'ārè. — Symbole, علامة alāmet. — État, position dans le monde, صورت حال sourèti hāl. — Faire figure, نام و شان المق nām uchāu almaq.

FIGURÉ, E, adj., représenté, تصوير اولنميش tasvir olounmich, مرسوم merçoun, مصور muçavvar. — Métaphorique, مجازى medjāzi. — Discours — تعبیر استعاره, کلام — تعبیر استعاره, kelāmi, ta'bir ist'i'ārè amiz.

FIGURÉMENT, adv., كناية ايله kināie ilè, a.-t.; مجازا medjāzen, a. — Parler — مجازا سويامک medjāzen seülemek.

FIGURER, v. a., former, donner une forme, شكلlemek chekillemek, شكل - صورت و بريمک chekil, souret virmek, t.; تشكيل ا techkil it. — Représenter par la peinture, la sculpture, etc., رسم تصوير ا tasvir it, رسم رسمى resmi, tersim it, a.-t. — Comparer, assimiler, بکزنمک beñzetmek. — Se Figurer, s'imaginer, v. pr., تصور ا tesavvur it, احتمال و بريمک ihtimāl virmek, a.-t.; خيال للمق kha'āllamaq, انانق inānmaq. — Figurer, avoir de la convenance, de la symétrie

avec une autre chose, *یا قشقمق* *ü-*
qychmaq, *موافق کلمک* *muwāfyq*
guelmek, *متوافق او* *mutenācyb*,
mutewāfyq ol.

FIL, s. m., brin long et délié de
chanvre, de lin, de soie, *اپلک*
iplik, t.; *خیوط* *khaüt*, pl. a.
khöüüouth. — Gros —, *قبا ایپلک*
qabā iplik. — délié, fin, *اینجه*
indjè iplik. — de coton,
صوف ایپلکی *pambouq ipligui*. —
de poil de chèvre, *صوف ایپلکی*
sof ipligui, *کچھی قلی* *ketchi qyli*.
— Fil plat d'argent, trait doré, *تل*
tel. — rond d'argent, trait doré,
سرما *syрма*. — Fil de soie
garni d'or et d'argent, trait, *قلابدان*
qylābdān, *qylāboudān*. — de soie
simple, *اپک* *ipek*. — Fil de soie
tordu, *ابرشیم* *ibrichim*. — d'archal,
دیر *pirindj teli*. — de fer,
تلی *demir teli*, *تل* *tel*, *تیل* *tıl*. —
Fil simple, *ساده اپلک* *sādè iplik*.
— double, en deux, *مبهم* *mubrem*,
a.; *دوتا* *dou tā*, p. — Cordeau d'a-
lignement, *چزی* *tchizi*, *دزی* *dizi*.
— Courant de l'eau, *صواقندیسی*
sou aqyntcy, *اقمقلق* *aqmaqliq*. —
Fil d'un discours, *کلامک صراسی* —
kelāmuñ syrācy, *arācy*,
کلام *silki kelām*. — Le fil,
le tranchant, *قلاغو* *qylāghou*,
اغز *aghyz*, *کسکین یری* *keskîn ieri*,
یالم *ıālum*. — Passer au fil de l'é-
pée, *قاجدن کچرمک* *qylydjen*
guetchurmek. — Donner le fil,
قلاغوسنی ویرمک *bilēmek*,
قلاغoucini vırmek. — De fil en

بر شیدن دیگر بر شیه
bir cheiden diguer bir cheïc.

FILAGE, s. m., *اکرش* — *اکرش*
eguirich, t.; *غزل* *ghazl*, a. — Le
prix du —, *عجرت غزل* *eudjreti*
ghazl.

FILAMENT, s, m., *تار* *tār*, *تل* *tel*,
فتل *fetelet*, pl. a. *فتل*
fetel.

FILAMENTEUX, SE, adj., *لیفلو*
lıflu, *فتله لو* *fetelèlu*,
تفتیکلو *teftiklu*, *زولیف* *zou lıf*, a.

FILANDIÈRE, s. f., *اکرجی* *eguir-*
dji, *اکرجی قاری* *eguir dji qāry*, t.

FILANDRES, s. f., fibres dans la
viande, *انجه سکرلر* *indjè syñryler*,
t.; *لیفلر* *lıfler*, a.-t., — Filets longs
et déliés qui voltigent dans l'air,
شیطان اورمجکی *cheüthān curum-*
djèi, t.; *لعاب شمس* *lou'ābi chems*.

FILANDREUX, SE, adj., plein de
filandres, *لیفلو* *lıflu*,
سکرلو *syñrylu*. —
— Veiné, *طمرلو* *dhamarlu*, t.

FILASSE, s. f., *کنان اوستبی* *ke-*
tān ustubi, *کندر اوستبی* *ustubi*,
کندر تلی *kendir teli*, t.

FILASSIER, IÈRE, s., *کنان اوستبی*
ketān ustubi ichleidji,
کندر تلی بوکیچی *kendir teli beu-*
kidji, t.

FILATURE, s. f., *ایپلک*
iplik kiārkhānèci.

FILE, s. f., suite, rang, *صره* *sy-*
ra, *دیزی* *dizi*, *صق* *saff*, pl. a.
soufouf. — Série de cha-
meaux ou de mules, *قطار* *qathār*. —
A la File, adv., *صره ایله* *syra ilè*.
— Se mettre à la —, *کیرمک*
syraïc guirmek.

FILÉ, s. m., or on argent passé à la filière, يا كوش تلي *al-toun iā gumuch teli*. — Or —, سرمد *syрма*, t.

FILER, v. a., faire du fil, اكرمك *eguirmek*, ايلك اكرمك *iplik eguirmek*, اوركه اكرمك - ايشليك *eurekè eguirmek, ichlemek*. — au fuseau, ايله اكرمك *igue ilè eguirmek*. — au rouet, چيقر قده *tehyqyqtè eguirmek*. — le câble, - پالاماري اندرمك *palāmāri indürmek*, سارقتهمق - ازز ازز اش-ساغي *sarqytmaq, azer azer achāghy sāly-vermek*. — En parlant du vin, قويلنمق *qouïoulanmaq*. — Aller à la file, برى برينك اردنصره كنهك *biri birinūñ ardynsyra guïmek*, بىرى بىرى اردنصره ايله كنهك *syra ilè guïmek*, بىرى بىرى اردنجه يوربيك *ardindjè ürümek*. — Faire filer, passer, برى بىرى اردنجه كچورمك *biri biri ardindjè gueïchürmek*. — Filé, e, اكرلمش *eguirilmich*, t.; مغزول *maghzoul*. — Coton —, رشته پنبه *richtèi pembè*.

FILERIE, s. f., كندر تلى *kendir teli egüiredjek ier*, t.

FILET, s. m., fil délié, پميت fil, انجه ايلك *iplikdjik*, تل *indjè iplik, tel*, خيط *khāïth*, رقيق *khāïthi raqyq*. — de la langue, دىل التى *dil alti*, سكرى *dil alty syñiri*. — Filet pour prendre des poissons, بالق *agh*, اغي *bālyq aghy*. — Jeter le —, اغي اتبق *aghy atmaq*. — Sorte de

petite bride, اسنلك *esnèlik*. — Embûche, piége, طوزاق *dhouzāq*. — Fibre, ليف *lif*. — Un filet de vinaigre, بر ايكى دامله سرکه *bir iki dāmle sirkè*.

FILEUR, SE, s., اكرجى *egüirdji*, t.

FILIAL, e, adj., اوغالعه كرگلو *oghoullygha guereklu*, t.; بنوى *bè-nèvi*, a.; ولىدى *veledü*, a.; فرزندى *ferzendi*, p. — Respect —, ادب *edebi veledü*.

FILIALEMENT, adv., اوغل - اولاد *oghoul, evlād guibi*, اوغلق *oghoulouq mouqte-zācindjè*.

FILIATION, s. f., descendance, اولادلق سلسلهسى *evlādliq silsilèci*, سلسله *fer' syraci*, نسل *silsilèi nesl*, a.-t.; نسل *zurüet*, a. — Dépendance, تعلق *te'allouq*, pl. *te'allouqāt*. — Au fig., suite des idées, متابعت افكار *mutābe'ati eskiār*.

FILIERE, s. f., instrument pour filer les métaux, حده *haddè, heddè*, t. — Pièce de bois qui soutient les chevrons d'un bâtiment, اوق ديركى *oq diregui*. — Au fig., intervention, واسطه *vācytha*.

FILIGRANE, s. m., بر نوع *bir nev'y qoïoumdjilyq ichi*, t.

FILIPENDULE, s. f., plante, القندول *el-qandoul*, a.

FILLE, s. f., enfant du sexe féminin, قر *qyz*, t.; ابنة *ibnet*, usit., دختر *bent*, pl. a. بنات *benāt*;

dokhter, p. — Petite fille en bas âge, قزجغیز *qyzdjighiz*. — nubile, بالغه *evlenedjek qyz*, اولنجك قز *balygha*. — En parlant de la fille d'une personne de distinction, كرىمه *kerimè*. — Petite fille, par rapport au grand-père et à la grand-mère, قزى اوغلونك قزى *oghlonuñ qyzi*, يا قزك قزى *oghoul qyzi*, *iä qyzuñ qyzi*, طورون *thouroun*, حقيده *hafidè*. — Simplement enfant non marié du sexe féminin, قوج-وق *dïchi tchodjouq*, روسپى *qyz*. — Fille, prostituée, قحچه *qahpè*, *rouspsy*, t.; قحچه *qahpè*, a.

FILLETTE, s. f. fam., قزجغیز *qyzdjighyz*, t.

FILLEUL, s., وافتزكمن *vāf-tyzguen*, وافتز اوغلو *vāfityz oghlou*. — Filleule, وافتز قز *vāfityz qyz*, وافتز گن *vāfityz guen*, t.

FILON, s. m., - معدن طهرى *ma'den dhamari*, *écèri*, سام اثرى *seem*, سامة *seemet*, a.

FILLOSELLE, s. f., - قبا ايپك *qabā ipek*, *ibrichim*, پروزلو *ipuruzlu ipek*, خردهسى *ipek khourdèci*, t.

FILÔU, s. m., qui vole avec adresse; خرسز *khyrsyz*, t.; اغرى *oghrou*, يان كسيجي *iän kecïdji*, طرار *tharrār*, a. — Qui vole au jeu, اويندك خرسزلك ايدن *oïounda khyrsyzlik iden*, t.

FILOUTER, v. a., اوغريلين *oghryläien qāpmaq*, چالمق *tchälmaq*, حقه بازلق *hoqqabāzliq*, p.-t.; طر-اختلاس *tharr, ykhtilās* it.

FILOUTERIE, s. f., اغريليق *ogh-rylyq*, حقه بازلق *hoqqabāzliq*, p.-t.; يان كسيجيلك *iän kecïdjilik*, طر *tharr*, اختلاس *ykhtilās*.

FILS, s. m., enfant mâle, par rapport au père et à la mère, اوغل *oghoul*, t.; ابن *ibn*, بن *bin*, pl. *ebnā*; ولد *veled*, pl. *ev-lād*, a.; فرزند *ferzend*, زاده *zādè*. — Fils légitime, حلالدن اوغل *haläl den oghoul*, حلال زاده *haläl zādè*. — illégitime, ولد زنا *velèdi zinā*, پيچ *pïtch*. — Garçon, اوغلان *oghlan*. — Mon fils, اوغلو *ogh-loum*. — Petit-fils, اوغلو *oghoul oghlou*, طورون *thouroun*. — aîné, اوغل بيوك *buük oghoul*, ولد كبير *veledi kebîr*. — unique, ولد وحيد *tek oghoul*, *veledi vahîd*. — de famille, gentilhomme, بکزاده *beïzādè*. — Beau-fils, fils du mari ou de la femme d'un autre lit, اوكى اوغل *eugue*, *eughèi oghoul*, ربيب *rebib*. — Gendre, كوبكو *gueuïgu*, *gueuwei*. — Fils adoptif, اخرت اوغلو *akhhyret oghlou*, a.-t.; اوغلق *oghoul-louq*. — Les fils ou les enfants d'Adam, بنى ادم *beni adem*. — d'Israël, بنى اسرائيل *beni isrâil*.

FILTRATION, s. f., action de filtrer, سوزمكلك *seuzmeklik*, سوزلمه *seuzulmè*. — Suintement, سزندی *syzynty*, سزلمه *syzylmè*, t.

FILTRE, s. m., ce qui sert à filtrer, سوزكج *seuzgudj*, سوزكى *seuzgui*, كچه *ketchè*, مصفا *mysfā*,

صفات *mysfāt*. — En t. d'anat., les organes qui filtrent et séparent les humeurs de la masse du sang, حوالب حوقية *havālibi djevfiū*.

FILTRER, v. a., passer une liqueur, کچهدن سوزمک *sezumek*, کچورمک *ketchèden sezumek*, گوتچورمک *guetchurmek*. — Faire filtrer et filtrer, سوزدورمک *sezurdurmek*. — v. n., couler, تاثیرا *guetchmek*, کچیک *teeçir it*, a.-t.; داملمق *damlamaq*. — Se Filtrer, v. réfl., suinter, سوزولمک *sezulmek*, سوزمق *syzmaq*.

FILURE, s. f., اکرش *eguirich*, t.; غزل *ghazl*, a.

FIN, s. f., terme, ce qui termine, اوآخر *soñ*, t.; آخر *akhyr*, pl. عاقبت *evākhyr*; نهایت *nihāiet*, 'aqybet, غایت *ghāiet*, a.; انجام *endjām*, فرجام *ferdjām*, p. — des temps, du monde, آخر زمان *akhyri zemān*. — A la fin, آخر الامر *akhyr ul-emr*. — Mettre fin à une chose, عاقبت بتورمک *biturmek*. — Mort, عاقبت *'aqybet*, خاتمه عمر *vesfāt*, وفات *khātemèi 'eumr*. — Bout, extrémité, آخر اوج *oudj*, آخر *akhyr*. — Sur la fin, آخرنده *akhirindè*. — But, مقصود *maqsoud*, غرض *gharaz*, نیت *nūiet*, مراد *merām*. — Résultat, نتیجه *netidjè*. — Accomplissement, اتمام *itmām*, a. — A la Fin, adv., عاقبت الامر *'aqybet ul-emr*, صوکند *soñ soñinda*.

FIN, e, adj., délié, آنچه *indjè*, يوفقه *iousfa*, اواق *ouvāq*, vulg. *oufaq*. — Papier —, آنچه کاغذ *indjè*

kiāghyd. — Délicat, نازک *nāzyk*. — Rusé, حيلهکار *hilekiār*, تلکو *tilku mizādju*, قلاش *qal-lāch*, t.; رند *rind*, p.-t.; عارفي *'ārif*, a. — Faire le fin, تجاهل *te-djāhul it*. — Spirituel, ذكي *zeki*, عقلو *'aqyllu*, a.; نکتهدان *nuk-tèdān*, t.-p. — Vrai, naturel, pur, صافي *khālis*, صاف *sāf*, صافی *sāfi*, a.; پاک *pāk*, p. — Or fin, آنچه *khālis altoun*. — Beau, recherché, de première qualité, انچه *indjè*, t.; اعلا *a'la*, a.; كوزل *guzel*, پیک ابو *pek eiu*. — La fin d'une affaire, le dessous de carte, ايچ يوزی *ichuñ itch iuzu*. — L'essence, لامر *nefs ul-emr*.

FINAL, e, adj., qui finit, qui termine, آخری *akhèri*, آخر *akher*, a.; صوکلکسی *soñdeki*, *sondagui*, حساب *qathy'i*. — Compte —, قطعی *hyçabi qath'y*. — Qui dure jusqu'à la fin de la vie, صوک نفسه *soñ nefecè qadar bāqy*. — Cause finale, علّة غائيّة *'ylletèi ghāūiet*.

FINALE, s. f., dernière lettre, حرف *soñ harf*, حرف *harfi akhyr*.

FINALEMENT, adv., صکره *eñ soñra*, t.; عاقبت *akhyren*, آخراً *'aqybet*, آخر الامر *akhyr ul-emr*, الحاصل *el-hācyl*.

FINANCE, s. f., argent comptant, آنچه *naqd aqtchè*. — Argent destiné aux dépenses à faire, خرجلاق *khardjliq*. — Les finances, les de-

او *tamām ol*, دوکنمک *teu-kenmek*, ختم *dinmek*, بولمق *khytām boulmaq*. — Mourir, اولمک *eulmek*. — Il finit, mourut ainsi, عمری بو وجبیلله *eumri bou vedjhilê 'aqybet bouldou*.

FINITO, s. m., فذکة الحساب *fzleket ul-hyçāb*, a.

FIOLE, s. f., شیشده جک *chichê-djik*, بوقالجبق *bouqāldjyq*, t.

FIRMAMENT, s. m., کوک *gueuk*, t.; فلک ثوابت *felêki sevābit*, a.

FIRMAN, s. m., ordre écrit du grand-seigneur, فرمان *fermān*.

FISC, s. m., revenu de l'état, میری بکک مال *bēilik māli*, میری بیت المال *beit ul-māl*, a. — Les droits du fisc, حقوق میریه *houqouqy mīriê*.

FISCAL, e, adj., qui concerne le fisc, متعلق میریه *miriê mutê allyq*. — Qui a soin du fisc, receveur, بیت المالچی *beit ul-māldji*, a.-t.

FISSIPÈDE, adj., چتال طرنقلو *tchatāl thyrnaqlu*, a.-t.

FISSURE, s. f. fente, یارق *iāryq*, یاربقلق *iāryqlyq*, یاریش *iārych*. — Fêlure d'un os, چانلغی *guemik tchātlaghy*, t.

FISTULE, s. f., چوقدنکی یاره *tchoqtanki iāra*, اسکی جراحی *eski djerāhat*, ماده ماتیه *mātiê*, ماده *māddê*, t.; ناسور-ناصور *nācour*, pl. a. نواسیر *nevācīr*. — lacrymale, کوز بیکارنده چیقان ماتیه چیبانی *gueuz bīnārindê tchyqān mātiā tchībāni*, ناسور *nācour*.

FISTULEUX, adj., ماتیهلو *mātiêlu*, t.; ناسوری *nācourü*, a. — Ulcère fistuleux, قرحه ناصوریه *qarhāi nācourüê*.

FIXATION, s. f., détermination du prix, قیمت *taqtīri* بها کسلهسی *bēha, qymet*, a.-t.; نرخ *behā kecilmeci*, نرخ *narkh*, a. — تعيين وقت - زمان *ta'üini vaqt, zemān*. — Opération qui fixe un corps volatil, طورغوناق *dhourghounlouq*, ثبوت *subout*, رسو *ruçuvv*. — du mercure, جیوه نك حال رسو وثبوتی *djivā-nuñ hāli ruçuvvu subonti*.

FIXE; adj. com.; qui ne se meut point, قرارلو *qarārlu*, طورغون *dhourghoun*, قلمدانمز *qymildānmaz*, a.-t.; بر قرار *ber qarār*, p.-a.; ثابت *sābit*, پایدار *pāidār*, p.; ثوابت *sābitet*, pl. ثوابت *sevābit*. — Planté, fiché, دکلش *dikil'mich*, صوقلش *soqoulmich*. — Arrêté, déterminé, مقرر *mouqarrer*, معین *mou'aïen*. — Jour fixe, معین کونی *mou'aïen gunu*. — Résolu, قرار داده *qarārdādê*. — A demeure fixe, مقیم *muqīm*. — Avoir le regard fixe, voyez FIXER.

FIXEMENT, adv., d'une manière fixe, کوزبني دکوب باقمغله *gueuzunu dikup baqmaghytê*. — Attentivement, تقید ایله *teqaiud ilê*, کوز دقت ایله *dıqqat ilê*, a.-t. — Regarder fixement, کوز دکهرک *gueuz dikerek baqmaq*, نگاه ایله *niguiāh ilê*.

FIXER, v. a., rendre fixe, برکتیک *berkitmek*, ساکنلندرمک *sākinlendermek*, صوقمق *soqmaq*, t.; بر قرار *ber qarār it*, a.-t. — la demeure, faire résider, établir, يرلشترمک *ierlechturmek*, تثبيت *temkîn, nasb it*. — Consolider, تثبيت *tesbit it*. — ses regards, نظر دكمك *guez, nazar dikmek*. — Arrêter, déterminer, تعيين *ta'ün it*. — un jour, كون تعيين *gun ta'ün it*. — Se fixer à une chose, s'y arrêter fortement, ياپشمق *iāpichmaq*, ثبوت *thoutounmaq*, ثبوت *techebbus it*. — Se résoudre, قرار *qarār vîrmek*. — Se fixer dans un lieu, بر يرده اوتورمق *bir ierdè otourmaq*, مکان *mekiān thoutmaq*, يرلشمک *ierlechmek*, اقامت *iqāmet it*. — sur un point, قرار *qarār it*. — Le vent s'est fixé au nord, روزگار جانب *rouzguiār djānibi chimalè qarār ciledi*.

FIXITÉ, s. f., des idées, des principes, ثبات *qarār, sebāt*. — Propriété de n'être point dissipé par le feu, ثبوت *hāli sebāt*, ثبوت *subout*. — La fixité de l'or, ذهبك *zehebuñ hāli sebāti*.

FLACON, s. m., bouteille, شیشه *chîchè*. — Petit — شیشه جك *chîchèdjik*. — Gros — بيوك *buïuk chîchè*. — pour les drogues, les odeurs, اجزا شيشهسى *edjzā chîchèci*. — d'argent, سبم *sim bulbulè*, p.

FLAGELLATION, s. f., قمچيلق

qamchilamaqliq, قامچيله *qām-tchilama*, ايله دوکيه *qām-tchi ilè deuimè*, t.; شلاق *chelâq*, p.

FLAGELLE, v. a., قمچيلمق *qamchilamaq*, — قمچي اورمق *qam-tchi ourmaq*, چاليق *tchâlmaq*, قمچي ايله اورمق *qam-tchi ilè ourmaq*, t.; لت *lett it*, a.-t.

FLAGEOLET, s. m., دودك *du-duk*, چيغرتيه *tchighyrta*, t. — Jouer du — دودك چالمق *du-duk tchâlmaq*.

FLAGORNER, v. a., يلتقلنق *ialtaqlanmaq*, مداهنه جيلك *mudāhènèdjilik it*, تبصص *tebas-bous it*.

FLAGORNERIE, s. f., يلتقلنمه *ialtaqlanma*, t.; مداهنه *mudāhènè*, a.; مداهنه جيلك *mudāhènèdjilik*.

FLAGORNEUR, se, adj., familier, يلتقلنجي *ialtaqlanđji*, t.; مداهنه جی *mudāhènèdji*, a.-t.

FLAGRANT, e, adj., حاضر *hāzyr*. — En flagrant délit, كيناھي *gunāhi ichleriken*.

FLAIRE, s. m., odorat, كوپكك *keupeguñ qokhoulamaci*, شمي *kel-buñ chemmi, ichtimāmi*, t.-a.

FLAIRER, v. a., قوقلمق *qoqlamaq*, قوقولمق *qoqoulamaq*, vulg. قوخولمق *qokhoulamaq*, t.; شم *chemni it*, a.-t. — Donner à flairer, قوقولتمق *qoqoulatmaq*. — Au fig., pressentir, voyez ce mot.

FLAIREUR, s. m., de table. Voy. PARASITE.

FLAMAND, E, adj., de Flandre, بلجيقيقالو *beldjîqâlu*, t.

FLAMANT, s. m., oiseau, بر ببيوك *bir buïuk qouch*, t.

FLAMBANT, E, adj., يانان *iânân*, علولو *thoutouchmich*, t.; 'alevlu, a.-t. — Tison flambrant, 'alevlu keusky.

FLAMBART, s. m., ياري يانمش *iäry iänmich keusky*, t.

FLAMBE, s. f., سوسن *sousen*, vulg. *sousam*, t.; هوبر *hevber*, a.; قلعج اوتني *qylidj oty*.

FLAMBÉ, adj., ruiné, perdu, برباد اولمش *kharâb*, *ber bäd olmuch*, a.-p.-t.

FLAMBEAU, s. m., sorte de torche, مشعله *ïel moumi*, t.; *mech'alè*, a. — Chandelle ou bougie, موم *moum*, بال مومي *bâl moumi*, t.; شمع *chem'*, چراغ *tche-râgh*, p.-t. — Chandelier, شمعدان *chem'dân*, vulg. *chamdân*, a.-p. — Au fig., celui qui éclaire, نور *nour gueturîdji*, كتور بيجي *ziâpâch*. — Le flambeau du jour, صباح الصباح *misbâh ussabâh*.

FLAMBER, v. n., jeter de la flamme, علونمك *'atevlenmek*, طوتشمق *thoutouchmaq*. — Flambrer, v. a., passer par dessus la flamme, انش اوستندن كچورمك *atech ustunden guetchurmek*, p.-t.; انشه كوسترمك *atechê gueustermek*. — Faire flamber le feu, اتشي *atechi* طوتشدرمق - علوندرمك *thoutouchturmaq*, 'alevlendurmek.

FLAMBERGE, s. f., شيش *chîch*, معج *metch*, t. — Dans le style plaisant seulement, on dit *mettre flambrerge au vent*, سيفل *selli seïf it*, a.-t.

FLAMBOYANT, E, adj., يلدرايجي *ïaldyrâidji*, يلدراغن *yldyraghan*, علوي *'alevi*, a.; يالكلو *iälyñlu*, t.; شعله ويريجي *cheu'lè vîrîdji*, a.-t.; براق *berrâq*. — Glaive flamboyant, تيسغ اتشبار *tyghy atechbâr*.

FLAMBOYER, v. n., يلدرامق *yldyrâmaq*, پارلمق *pârlamaq*, شعله - يالك *iälyñlu ol*, يالكلو او *cheu'lè, iälyñ vîrmek*, a.-t.

FLAMME, s. f., partie lumineuse du feu, اود يالك *iälyñ*, يالك *iälyñ*, t.; شعله *'alev*, علو *cheu'lè*, لهيب *lehib*. — Jeter une —, القاي لهيب ا *ilqâi lehib it*. — Au fig., la passion de l'amour, عشق اتشي *'yçh q'âtechi*. — Être en flamme, طوتشمق *thoutouchmaq*. — Jeter feu et flamme, اغردن *aghyzden atechler puchkurmek*. — Les flammes de l'enfer, جهنم اتشي *djehennem atechi*. — d'un navire, banderolle, اينجه باندره *flandra*, فلاندره *indjè bândera*, علو *'alev*. — Lancette de maréchal, بيطار نشري *baïthar nichteri*.

FLAMMÈCHE, s. f., يالكجك *ïälyñdjik*, قعالجم *qyghyldjim*, t.; شرارة *cherâret*, a.

FLAN, s. m., بر نوع قيمقلو بورك *bir nev'y qaïmaqlu beurck*, t.

FLANC, s. m., partie de l'animal, depuis le défaut des côtes jusqu'aux hanches, بوکر بل *iān*, بل *bel*, بوگر *beugr*, t.; جنب *djenb*, pl. a. *djenoub*; ضلع *zyl'*, pl. *zoulou'*, اضلاع *azlā'* — Le flanc droit, جنب يمين *djembi iēmīn*. — d'un vaisseau, كمينك *guëminuñ iān tharafi*. — Se battre les flancs, چالانمق *tchabālanmaq*, جهدا *djehd* it.

FLANDRE, s. f., ندرلان—ده *ne-dirlanda memleketinuñ qadīmi eīā-leti*.

FLANDRIN, s. m., اوزون و انجه *ouzoun vè indjè boīlu kimesnè*, t.

FLANELLE, s. f., فلانله *flānelā*, بر نوع اينجه يوک *fānelā*, فانلا *bir nev'y indjè iuñ qoumā-chi*, t.

FLANER, v. a., بوش كزمتك - *boch guezmek*, يلـمـك *ielmek*, خوارده لقله كزمتك *khovārdalyqta guezmek*, t.

FLANEUR, EUSE, s. et adj., بوش خوارده لقله كزن *boch guezen*, *khovārdaliqta guezen*, t.

FLANQUANT, E, adj., angle, bastion, آخر زاويه به ناظر زاويه و آخر *akhar zāviè* پلنقه ناظر بر پلنقه *nāzīr zāviè vè akhar palanqaie nāzīr palanqa*, t.

FLANQUER, v. a., en parlant d'une fortification, avoir vue sur une autre, باقمق *bāqmaq*. — Appliquer un coup, اورمق *ourmaq*. — Se Flanquer, y. réfl.,

se placer mal à propos, سوقلمق *so-goulmaq*, t.

FLAQUE, s. f., طورغون صوچقوری *dhourghoun sou tchouqoury*, بطاق *bathāq*, t.

FLASQUE, adj., گوشك *guevchek*, ككشك *gueñchek*, t.; رخو *rakhv*, *rykhv*, ضعيف *za'if*, ذابل *zābil*, a. — Homme d'un caractère flasque, گوشك خويلو *guevchek khouīlu*.

FLATTER, v. a., louer pour séduire, يلتقلنمق *ialtaqlanmaq*, مداهنه *ilkilenmek*, t.; ا *mudāhenè* it. — Aduler, تملق *temellouq* it, تبصص *tebasbous* it. — Caresser, اوخشمق *okhchamaq*.

— Excuser par complaisance, خاطر *khāthyr* معذور طومتـمق *itchounma'zour thoutmaq*. — Tromper en dissimulant, مدارا *mudārā* it. — Traiter avec trop de douceur,

ملاطفت - ملايمت كوسترمك *mulātheset*, *mulāimet gueustermek*, طاتلوق ايله قوللنمق *thātlulyq ilè goullanmaq*. — Amuser par l'espoir d'un bien, اوپالندرمق *ouāālandurmaq*, اميدلندرمك *umīdlendurmek*, امید و پرمك *umīd vīrmek*. — Se

Flatter, v. pr., espérer, اوممق *oummaq*, اوميدك *umīdè duchmek*, مامل *me'emoul* it. — Flatter sa douleur, يومشتمق *ke-deri ioumchatmaq*.

FLATTERIE, s. f., louange exagérée, يلكوجيلك *ilkudjilik*, يلتقلنمه *ialtaqlanma*, t.; مداهنه *mudāhenè*. — Adulation, تبصص *tebasbous*. — Caresse, تمـلق *temelluq*.

اوخشایش *okhchäich*. — Cajolerie, جابلوسی *djāblouci*. — Flatterie grossière, قبا مداهنه *gabā mudāhenē*, مداهنه غلیظه *mudāhenēi ghālīza*. — délicate, مداهنه لطیفه *mudāhenēi lathyfē*.

FLATTEUR, EUSE, s., qui flatte, adulateur, یلتقانیچی *ialtaqlanıdji*, t.; مداهنه جسی *mudāhenēdji*, a.-t.; جابلوس *mudāhin*, a.; جابلوس *djāblous*. — Agréable, ک—وکل *gueñul khochlandurıdji*, خوشلندریچی *merghoub*. — Des manières flatteuses, اطوار—اوضاع *athvār*, مرغوبه *evzā'i merghoubē*.

FLATTEUSEMENT, adv., ملاطفت *mulāthefet ilē*, اطوار مرغوبه ایله *athvāri merghoubē ilē*, a.-t.

FLATUEUX, EUSE, adj., ی—ل *iel gueturıdji*, کتوریچی *ıellu*, t.; مولد الريح *muvelid uryrh*, a.

FLATUOSITÉ, s. f., ریح *ıel*, t.; ریح *ryh*, pl. a. ریح *riāh*.

FLÉAU, s. m., instrument à battre le blé, دوکن *deuguien*. — Batre le grain avec le fléau, خرمنی دوکن *khyrmeni deuïen ilē deuïmek*. — Maux, grande calamité, بلا *belā*, بلایت *belüiet*, pl. a. بلا *belāā*. — du ciel, افت سماویه *afeti semāvüie*, بلای آسمانی *belāi açumāni*. — de Dieu, کلان بر *allahdan guelān bir belā*. — Verge d'une balance, — ترازو قولى *terāzou qolou*, دمیری *demiri*. — Barre de porte, طرقاتز *thyrqāz*, مترس *mitrēs*.

FLÈCHE, s. f., trait qui se décoche,

اوق *oq*, t.; سهم *sehm*, pl. a. سهم *schām*; تیر *tir*, p. — pointue, اوجی *oudjou sıvri oq*. — Un trait de flèche, اوق اتمی *oq atumu*. — d'une voiture, عربہ اوقی *'araba oqr*. — Aiguille d'un clocher, چاقلق *tchāñlyq kulāhi*, دپدسی *tepēci*. — Constellation, سهم الرامی *sehm urrāmi*.

FLÉCHIR, v. a., ployer, courber, بوکمک *eiltmek*, بوکمک *beukmek*, اکمک *egmek*, t. — le genou ou les genoux, — اکمک *diz beukmek*, چوکمک *tcheukmek*. — Au fig., attendre, émouvoir, یوزکی یومشتمق *ıeuregui*, قلبه رقت کئورمک *ıoumchatmaq*, تهییج *galbē ryqqat gueturmek*, رقت ا *tehüdji ryqqat it*. — Apaiser la colère, تسکین غضب ا *teskīni ghazab it*. — Fléchir, v. n., se courber, se ployer, اکمک *eguilmek*, بوکلمک *beukulmek*. — Se soumettre, s'abaisser, باش اکمک *bāch egmek*, اطاعت ا *ıthā'at it*. — S'adoucir, یومشتمق *ıoumchamaq*, رقت ا *ryqqat it*. — Fléchi, e, منحنی *munhani*, اکمش *eguilnich*, رفته کلش *ıoumchāmich*, رقت ا *ryqqatē guelmich*.

FLÉCHISSEMENT, s. m., اکش *eguilich*, بوکلش *beukuluch*, اکمه *eguilme*, بوکلمه *beukulme*, t.; انعطاف *mumāilet*, مایلت *in'y-thāf*, a. — Le fléchissement des genoux, دیزلرک اکمه سی *dizlerun eilmēci*.

FLÉCHISSEUR, s. et adj., muscle,

عضلهٔ معطفه *'azalēi mu'atthyfē*,
a.-t.

FLEGMAGOGUE, s. et adj., بلغم
قالع *balgham seukīdji*, t.; سوکیچی
بلغم *qāly'i balgham*, a.

FLEGMATIQUE, s. et adj., pituiteux,
بلغمی المزاج *balghamlu*, t.; بلغمی المزاج
balghami ul-mizādji. — Qui est de
sang-froid, صوغوق طبیعتلو *soghouq*
thaby'atlu, بارد صوغوق *soghouq*,
bārid; قانی صوغوق *qāny soghouq*,
مثلوج المزاج *mesloudj ul-mizādji*.

FLEGME, s. m., humeur du sang,
پتuite, بلغم *balgham*, t.-a. — Sang-
froid, قان صوغوقلغی *qān soghouq-
lyghy*. — Tranquillité d'esprit, ac-
tion de se posséder, اطمینان قلب
ythmināni qalb, بذامت طبع *be-
zāmeti thab'*, لنگرولک *lenguer-
lulik*.

FLEGMON, s. m., قانلو قبارجیق
qānlu qabārdjyq, t.; ورم دموی
veremi demēvi, خیرجل *khyrdjil*, a.

FLEGMONEUX, se, adj., خیرجلی
khyrdjilii, a.; ورم دموی نوعدن
veremi demēvi nev'ynden, a.-t.

FLET, s. m., بر نوع دکز بالغی
bir nev'y deñyz bālyghy.

FLÉTRIR, v. a., faner, ternir,
بوزمق *soldurmaq*, بوزمق *boz-
maq*, t.; ا تذبیل *tezbil it*. — Oter
la vigueur, فتور کتورمک *futour
gueturmek*. — Se Flétrir, v. réfl., se
faner, بوزلمق *solmaq*, بوزلمق *bo-
zoulmaq*, t.; کسب ذبول *kesbi
zuboul it*, a.-t. — Flétrir, désho-
norer, diffamer, رسوای *rousvāi it*,
لگدلندرمک *lekkēlendurmek*. —

Flétrir, e, fané, صولمش *solmuch*,
رسوای پژمرده *pejmurde*. — Diffamé,
رسوای اولمش *rousvāi olmuch*.

FLÉTRISSURE, s. f., état d'une
chose flétrie, صولمه *solma*, صولوقلق
solouqlyq, بوزلش *bozoulouch*, t.;
ذبول *zuboul*. — La flétrissure des
fleurs, شکوفه لرت ذبولی *chukiou-
fēleruñ zubouli*. — Tache à la répu-
tation, لکه *lekkē*, t.; شین *chīn*, a.
— Ignominie, رسوایلیک *rousvāi-
lik*. — Marque d'un fer chaud,
رسوایلیک دامغهسی *rousvāilik
dāmghacy*.

FLEUR, s. f., production végétale
qui précède et contient le fruit,
زهر *tchitchek*, t.; چچک - چچک
zehir, pl. a. ازهار *ezhār*; شکوفه
chukioufē, p. — printanière, بهار
behār tchitchegui. — Jar-
din, parterre de fleurs, چچکلیک
tchitcheklik. — Un bouquet de fleurs,
بر طوتام چچک *bir thoutām tchi-
tchek*. — Le temps où certaines
choses sont dans leur plus grande
beauté, تازه لک وقتی *guzellik, tāzēlik vaqty*. — La fleur
de l'âge, عنفوان *'unfuwān*. — de la
jeunesse, عنفوان شباب *'unfuwāni
chebāb*. — La fleur, le teint, la fraî-
cheur que donne la jeunesse, تازه لک
tāzēlik, طراوت *tharāvet*. — Ex-
trait, la partie la plus pure d'une
chose, خلاصه *khoulāça*. — Fleur
de soufre, کوکرد خلاصهسی *kukurd
khoulāçaci*. — L'élite, ce qu'il y a de
meilleur dans une classe de person-
nes, گزید *setchmē*, t.; گزید *guzidē*,

نقاوة *neqāvet*. — La fleur de l'armée, des troupes, عسکرک کزبک سی *'askerūn guzīdēci*. — Lustre, éclat de peu de durée, جلاى نابقا *djilāi nābeqā*, رونق ناپايدار *revnaqy nāpāidār*. — Premier usage, étrenne d'une chose, سفته *seftē*. — Virginité, قزلق *qzlyq*, بکاره *bekiāret*.

FLEUR (A), adv., au niveau, برابرکک *berāberlikte*, دوزکک *duzlikte*. — A fleur de terre, بره برابر *berē berāber*, سطح زمین برابرکنه *sathhi zemīn berāberliguinē*. — A fleur de corde, ایب اوجی برابرکنه *ip oudjou berāberliguinē*.

FLEURS-BLANCHES, s. f. pl., maladie des femmes, اق حیض *aq haiz*, طول یناغی اقمه سی *dhoul iātāghy aqmaci*, t.; رطوبت النساء *routhoubet unniçā*, رحم سیلان *silāni rahm*, a.

FLEURAIISON, s. f., formation des fleurs, چچکنمه *tchitcheklenmē*, t.; تزهر *tezehhur*, a. — Temps où les plantes fleurissent, — چچک موسی *tchitchek mevsimi*, vaqy.

FLEURER, v. n., قوقو یا بقم *qo-qou iāīmaq*, t.; نشر رایحه *nechri rāiha* it. — Cela fleurit bon, بر کوزل *bir guzel qokhou iāīleur*.

FLEURET, s. m., fil de soie grossière, قالک ایپک *qālyñ ipek*, بان فرمده ده ده ایپک *buruzlu ipek*. — Ruban formé de ce fil, قالک ایپک *qālyñ ipek çlūrīti*. — Épée sans tranchant et sans pointe, کسمز قلیج *outchsiz kesmez qylidj*, t.

FLEURETTE, s. f., petite fleur,

اوقاق چچک *oufāq tchitchek*, شکوفه چچک *chukioufedjik*, چچک *tchitchedjik*, t. — Au fig. fam., cajolerie amoureuse, galanteries qu'on dit à une femme, مغازلة *moughāzelet*, pl. a. مغازلات *moughāzelāt*. — Conter fleurettes, dire des douceurs aux femmes, سوان طائفه سیله مغازله *nisvān thāīfecilē moughāzelē it*.

FLEURI, e, adj., qui est en fleur, چچکنمش *tchitcheklenmich*, t.; مزهر *muzehher*. — Garni de fleurs, چچکلو *tchitcheklu*. — Épanoui, اچلمش *atchilmich*. — Frais, orné, مزین *muzēien*. — Pâques fleuries, عيد الزیتون *'āiduz-zeītoun*.

FLEURIR, v. n., pousser des fleurs, چچکنمک *tchitcheklenmek*. — S'épanouir, چچک اچمق *tchitchek atchmaq*, اچلمق *atchilmac*, چچقارمق *tchitchek virmek*, تھیقارمق *tchiqārmaq*. — Être en vogue, en crédit, معتبر او *mu'teber ol*, کسب نفوذلو او *nufouzlu ol*, کسب رواج *kesbi revādj it*. — Être en réputation, اشتها رده او *ichtihārdē ol*.

FLEURISSANT, e, adj., چچکنن *tchitcheklenen*, چچک ویرن *tchitchek vīren*, t.; زاهر *zāhir*, a.

FLEURISTE, s. m., qui cultive des fleurs, چچکچی *tchitchekdji*, t. — Peintre de fleurs, چچک *tchitchek muçavviri*.

FLEURON, s. m., ornement qui imite les fleurs, گل *gul*, چچکدن *tchitchekden*, زینت *tchitchekten zinet*. — Les

fleurs d'une couronne, تاجک
گلری *tādjūn gulleri*.

FLEURS, s. f. pl. Voyez MENS-
TRUÉS. — Fleurs blanches. Voyez
FLEUR.

FLEUVE, s. m., چای *tchāi*,
ارماق - ارمق - ایرمق *irmaq*,
نهر, نهر *nehri*, بیوک نهر *baïuk nehri*,
pl. a. انهار *anhār*. — Grand —
نهر کبیر *nehri kebîr*.

FLEXIBILITÉ, s. f., قولای بوکمه
qolāi beuklme, ت. ; سهولت
سہولت *souhoulet ul-in'ythāf*,
ففتح *fatakh*, لیانت *liānet*, a. —
de l'esprit, du caractère, ملایت
ملایت *mulāieneti thab*.

FLEXIBLE, adj., اکلور *éguilur*, عی-
لور *eilür*, بوکمه سی اسنان
بوکمه سی اسنان *cilmeci, beukilmeci asan*,
قولای *qolāi beukulur*. — de ca-
ractère, المزاج *leïn ul-mizādj*,
او بصال *uwicāl*.

FLEXION, s. f., état de ce qui est
fléchi, اکلش *ailich*, بوکشل
بوکشل *beukuluch*, ت. ; میلوت
میلوت *meïloulet*, انحنای
انحنای *inhinā*, a.

FLIBOT, s. m., بر نوع کوچک
بر نوع کوچک *bir nev'y kutchuk guemi*, t.

FLIBUSTIER, s. m., قورصان
قورصان *qorsan qysmy*, t.

FLOCON, s. m., petite touffe de
soie, پوسکل *puskul*. — de laine,
یوئی *ieuñ iou-*
vālāghy, thopy; یوئی *ieuñ*
touzāghy. — de neige, قار
قار *qār pārtchaci*. — Il neige
à gros flocons, قار یا غیور
قار یا غیور *gouch bāchi qār iāghaieur*.

FLORAISON, s. f. V. FLEURAI-
SON.

FLORENCE, ville d'Italie, فیورنچه
فیورنچه *fiorentcha*. — Florence, s. m., sorte
de taffetas, جانفس *djānses*, t.

FLORES (Faire), اظهار دیدبده
اظہار دیدبده *izhāri deb-*
debè zimmindè meçārifi keçrè it.

FLORISSANT, e, adj., n'est d'u-
sage qu'au fig., prospère, peuplé,
cultivé, معهور *ma'mour*, a. ; آبادان
آبادان *abādān*, p. ; شین *chîn*, usit. شن
شن *chen*. — Endroit florissant, معهور
معهور *m'amour ier*.

FLOT, s. m., vague, طالعه
طالعه *dālgha*, موج *thalās*, ت. ; امواج
امواج *mevdj*, pl. a. امواج *emvādji*. — Les
flots de la mer, دکزک دالغدری
دکزک دالغدری *deñyzuñ dālghaleri*,
امواج دریا *emvādji deriā*. — Être à
صو, — اوزرنده طورمق - او
اوزرنده طورمق *sou uzerindè*
dhourmaq, ol. — Mettre un navire à
flot, گمی بی دکره ایندرمک
گمی بی دکره ایندرمک *guemi*
deñizè indurmek. — Le battement
des flots, تلاطم امواج
تلاطم امواج *telāthumi*
emvādji. — Le bruit des vagues,
دالغدری کورلتسی
دالغدری کورلتسی *dālghaleruñ*
gurultuy. — S'agiter à la manière
des flots, موجلنمک
موجلنمک *mevdjlenmek*,

نموج ا *dālghalanmaq*,
نموج ا *temevvudj it*. — Le flot, ou le flux et
le reflux de la marée. Voyez FLUX
et REFLUX. — Flots de peuple, foule,
ازدحام *qalabalyq*, قلبلق
قلبلق *izdihām*,
فوج *fevdj*, pl. افواج *esvādji*. — Flot,
assemblage de bois qui flotte sur une
rivière, کراسته صالی
کراسته صالی *herāstè*
sāly.

FLOTTABLE, adj., صال اشلین
صال اشلین *sāl ichlèien*, کراسته صالی
کراسته صالی

kerāstē sāli, ūz-durmecine sālih.

FLOTTANT, E, adj., qui flotte sur l'eau, یوزبجی *üzudju*. — Agité de côté et d'autre, صارصلور *sārsylur*, t.; متحرک *mutcharrik*, a. — Au fig., irrésolu, incertain, ایده جکنسی *idejeguini bilmēz*, متردد *mutereddid*.

FLOTTAGE, s. m., صویولندن *sou iolyndan kerāstē naqly*, t.

FLOTTAISON, s. f., کینک *gueminūn souē degdigui ier*, t.

FLOTTE, s. f., دونانمه *donānma*, t.; گمی لایی *guemi alāū*. — La flotte française, فرانسز دونانمسی *frāncyz donānmacy*.

FLOTTÉ, adj. m., بو — صواوزرنده یولندن کتورلمش اودون *sou iolyndan guētürilmich odoun*, t.

FLOTTEMENT, s. m., عسکرک *'askeruñ sālyntycy*, t. Voyez IRRÉSOLUTION.

FLOTTER, v. n., être soutenu ou soulevé par l'eau, صواوزرنده یلمک *sou uzerindē ielmek*, صویک یوزبند *sou iuzinē iuzmek*. — Être agité, صاللیق *sāllynmaq*. — Être irrésolu, douter, شبه لئمک *chubhēlenmek*, متردد او *mutereddid ol*, تذبذب *tezezbub it*. — Flotter du bois, le faire descendre sur la rivière, اودونی صویه *odouny souē iuzdurerek iurutmek*, t.

FLOTTILLE, s. f., کوچک دونانمه *kutchuk donānma*, t.

FLOUETTE, s. f., یل قوان *iel govān*, t.

FLUANT, adj., papier — یاقی طوتقلسز *iāqy kiāghydi*, کاغد *thoutqalsyz kiāghyd*, t.

FLUCTUATION, s. f., mouvement d'un liquide, چالقندی *tchālqnty*, t.; رجرجة *redjredjet*, a. — des opinions, تذبذب افکار *tezezbubi eskiār*, ذذبته افکار وارا *zezbēi eskiār uārā*. Voy. VARIATION.

FLUCTUEUX, SE, adj., چالقیجی *tchālqnydji*, t.; موجلو *mevdjlu*, a.-t.; ذو لارتجاج *zevi ul-irtidjädj*, a.

FLUER, v. n., couler; se dit de la mer: la mer flue et reflue, دریا *deriā meddu djezr ider*. — En parlant des humeurs, دوکلیمک *deukulmek*, اقمق *aqmaq*, جریان سیلان *djeriān, seilān it*.

FLUET, ETE, adj., ضعیف *za'if*, ضعیف الزاج *nahif*, یوسفه *iousfqa*, t. *ul-mizädj*, a.

FLUIDE, adj., qui coule aisément, صویق *souly*, t.; صویق *syvyq*, اقیجی *aqydji*, t.; جاری *djāry*. — Fluide, s. m., corps fluide, مایع *māū*, pl. a. مویع *mevāū*. — L'air et l'eau sont deux substances fluides, وهوا عناصر مایع دندر *āb uhavā 'anācyri māū aden dur*.

FLUIDITÉ, s. f., صوقلق *syvyqlyq*, اقیجیلیق *aqydjlyq*, t.; مایعیت *mā'ūiet*, مایعیت *me'at*. — La fluidité de l'eau, مانک طبیعت *mānuñ thabi'ati mā'ūci*.

FLUTE, s. f., instrument de mu-

sique, دودك - دودك *duduk*, t. — de berger, چوبان دودكى *tchobān dudugui*, چوبان قوالى *qavāl*, چوبان قوالى *tchobān qavāli*. — des derviches, دودك نای *nei*. — Jouer de la flûte, دودك چاليق *duduk tchālmaq*. — Flûte, sorte de navire, بر نوع كمى *bir nev'y guemi*.

FLUTES, s. f. pl., انجھ بجاقي *indjê badjâq*, t.

FLUTEAU, s. m., بر نوع حصير *bir nev'y haçyr oty*, t.

FLUTER, v. a., jouer de la flute, دودك چاليق *duduk tchālmaq*. — Popul., boire, بکر بلك ا *bek-rilik it*, t.

FLUTEUR, EUSE, adj., دودك چاليجى *duduk tchālîdji*, t.

FLUVIAL, e, adj., - انبهاره متعلق - *enhârê mute'allyq, dâir*, a.-t. — Au plur. masc. Fluviaux.

FLUVIATILE, adj., اقار صودن *aqâr soudan*, t.; نهبرى *nehri*, a.

FLUX, s. m., mouvement réglé de la mer vers le rivage, دريانك *deriānuū artup eksilmêci*, دكز ارتمهسى *deñyz artmaci*, t.; مد البحر *medd*, مد دريا *medd ul-bahr*, مد دريا *meddi deriā*.

— Le flux et le reflux, جزر و مد *meddu djezr*, جزر و مد *djezru medd*.

— Flux, débordement de sang, de bile, يورک سورمهسى - سورمكى *ïurek surmêci, surmêgui*, قان اسهال *qân surmêci*, سورمهسى *ishâl*, انديال بطن *indiâli bathn*.

— Éprouver un flux de ventre, يورک سورمک *ïurek surmek*. —

Flux hépatique, قره جگر اسهالى *qara djiguer ishâli*. — d'urine, سلس البول *seles*, سلس البول *seleçul-buvel*. — de bouche, ساليار اقمشى *saliâr aqychi*, ساليار دوكلهسى *saliâr deukulmêci*. — Hémorrhoidal, باسور قانى اقمهسى *bâçour qâni aqmaci*, سيلان البواسير *sîlân ul-bavâçîr*. — de paroles, چوقلغى *sezuz tchoqlyghy*. — menstruel, رگلس, عورتلرک *âilyq*, عورتلرک *avretleruñ ailyghy*.

FLUXION, s. f., écoulement d'humeurs sur quelques parties du corps, نازل *nâzilê, nezlê*, vulg. *nouzla*, pl. a. نازل *nevâzil*. — Être sujet aux fluxions, نوازله مبتلا او *nevâzilê mubtelâ ol*. — Fluxion de poitrine, سانجو *sândjou*, يان اغربسى *ïân aghrycy*, t.; بلسام *bilsam*. Voy. PLEURÉSIE.

FLUXIONNAIRE, adj., نوازله مبتلا *nevâzilê mubtelâ*, ذات الجنبلو *zâtul-djemblu*, a.-t.

FOENE, s. f., زبقن *zebqen*, زبغون *zebguen*, t.

FOETUS, s. m., جنين *djenîn*, pl. a. اجنة *edjinnet*, علوق *alouq*, تخليق *tekhallouqi djenîn*.

FOI, s. f., vertu théologique, ايمان *imân*. — pure, ايمان خالص *imâni khâlys*. — douteuse, ايمان مشكوك *imâni meçkiouk*. — Religion, دين *dîn*. — Croyance, ايمان *inân*, اعتقاد *y'tiqâd*. — Article fondamental de la foi, عقيدة *aqydet*, pl. a. عقايد *aqâid*. — Probité, régularité à tenir

sa promesse, وفاء *vesfā*, وفادارلق *ve-fādārlyq*. — Promesse, وعد *v'ad*.

— Bonne foi, droiture, طوغرولق *dhoghroulouq*, صداقة *sadāqat*.

Qui est de bonne foi, fidèle, وفادار *vesfādār*.

— De mauvaise foi, وفاسز *vesfāsyz*.

— Avec bonne foi, sincérité, طریتله *sydyq thavüiet ilè*.

— Foi de négociant, بازرگان *bāzrguian vā'di*.

— Engager sa foi, promettre, وعد *vād it*.

— Confiance, اعتماد *y'timād*.

— Bonne foi conjugale, حقوق زوجیت *houqouqy zēdjüet*.

— Digne de foi, دigne de foi, شایان اعتماد *chāiāni y'timād*,

معتبر موثوق *mevsouqūn bihi*.

— C'est un homme digne de foi, معتمد *mu'temedūn*,

بالصدق *alēih bir ādemdur*.

— En bonne foi, بالصدق *bis y'diq vel-khoulous*.

— Défenseur de la foi, حامی دین *hāmii dīn*.

— Ma foi, par ma foi, ایمانم حق *īmānum haqqy ilchoun*.

— FOIBLE, adj. Voy. FAIBLE et ses dérivés.

FOIE, s. m., viscère, جگر *djiguer*,

جگر *dāra djiguer*, t.; کبد *kebd*, کبد *kibd*, *kebed*, pl. a. اکباد *ekbād*.

— Maladie du — جگر مرضی *djiguer marazi*.

FOIN, s. m., قورواوت *qourou ot*, قورواوتلق *qourou otlyq*, قورواوتلق *otlouq*, t. — Tas de — قورواوتلق *qourou otlouq üghyni*.

FOIRE, s. f., grand marché public à époque fixe, پناير *pānāir*, t. — La foire de Leipsick, لیپسیگ

پنايری *libsiqa pānāiri*. — Cours de ventre, یورک سورمه سی *iurek surmeci*, اسهال *ishāl*.

FOIREH, v. n., یورک سورمک *iurek surmek*, t.; اسهالی *ishāli ol*, a.-t.

FOIREUX, EUSE, adj., یورک سورمک *iurek suridji*, t.; اسهالی *ishāli olān*, a.-t.

FOIS, s. f., دفعه *kerrè*, t.; دفعه *def'at*, pl. a. دفعات *def'āt*,

مره *merret*, pl. مرات *merrāt*; بار *bār*, p.

— Cette — بو کره *bou kerrè*.

— Cette fois-ci, بو دفعه ده *bou def'ada*.

— Plusieurs fois, maintes fois, چوق *tchoq kerrè*,

بر ایکی *bid-def'āt*.

— Une ou deux fois, بر ایکی *bir iki kerrè*.

— Encore une fois, بر ده *bir dakhy*, *bir dahā*,

بر کره ده *bir kerrè dakhy*.

— Quelquefois, بعض کره *ba'zi kerrè*,

بعضاً *ba'zen*.

— A la fois, tout à la fois, بر او شوردن *bir oghourden*,

بردن *bir den*, دفعه *def'aten*.

— De fois à autre, بر *guiāhdè* *bir*, کاهیدجه *guiāhidje*.

— Autrefois, au temps passé, سابقاً *sābiqā*.

— Une autre fois, سقه کره *bachqa kerrè*.

— Une fois autant, بر او قدر *bir oqadar*.

FOISON, s. f., چوقلق *tchoqlouq*, بوللق *bollouq*, t.; برکت *bereket*, کثرت *kesret*, a. — A foison, abondamment, بوللق ایله *tchoqlouq, bollouq ilè*, وفرتله *vesfret ilè*, برکتله *bereket ilè*.

FOISONNER, v. n., abonder, چوق

او *tchoq ol*, چوغلمق *tchoghalmag*,
 بول بول *bol bol*, کثیر او *kecir ol*.
 — Ce pays foisonne en blés, بو
 مملکتک حنطه نیک کثرت و برکتی
boi memlekette hynthanuñ kes-
retu bereketi vârdur. Voy. MULTI-
 PLIER.

FOL ou FOU, FOLLE, adj. et s.,
 qui a perdu l'esprit, دلی *deli*, دلو
delu, عقلی کتمش *'aqly guitmich*,
 t.; دیوانه *dîvânè*, مجنون *medjnoun*.
 — Devenir —, دلی *deli ol*.
 دلونمک *delulenmek*, تجنس *tè-*
djennun it. — Être fou de quel-
 qu'un, l'aimer éperdument, بر
 کمسنه نیک مجنونى — دیوانه سى او
bir kimesnènuñ medjnouni, dîvânèci
ol. — d'une chose, دلوسی *delucy*
ol. — Il est fou de la pipe, il en est
 grand amateur, چپوق دلوسیدر
tchoubouq delucydur. — Fou, gai,
 enjoué, شن *chen*, شطارتلو *chethâ-*
retlu. — Crédule, simple, بوداله
boudâla, احمق *ahmaq*. — Plai-
 sant, bouffon, مسخره *maskhara*. —
 Déraisonnable, ناسزا *îolsyz*,
 ناسزا *nâcezâ*, غیر معقول *ghâiri m'aqoul*.
 — Folle entreprise, عزیمت غیر
'azîmeti ghâiri m'aqoulè. —
 Faire le fou, مسخره لقی *maskhara-*
lyq it. — Le fou, pièce du jeu des
 échecs, فیل *fil*.

FOLATRÉ, adj., شقه جی *chen*, شن
chaqadjî, خوراته جی *khoraťadjî*, t.;
 لطیفه جی *lathyfédjî*, a.-t.

FOLATRER, v. n., خوراته — شقه ا
khoraťa, chaqa it, t.; لطیفه ا
lathyfè it, a.-t.

FOLATRIERIE, s. f., خوراته *kho-*
râta, لطیفه *lathyfè*.

FOLICHON, NE, adj. Voy. BADIN,
 FOLATRE.

FOLIE, s. f., دلیک *dilik*,
 دیوانه لک *delulik*, t.; دیوانه لک
dîvânèlik, p.-t.; جنون *djunoun*, a.
 — Imprudence, faute de jugement,
 بولسزلق *'aqlyszlyk*, عقلسزلق
îolszlyq. — Sottise, stupidité,
 حماقة *hamâqat*, بوداللق *boudâ-*
lalyq. — Propos gai, خوراته *kho-*
râta, لطیفه *lathyfè*. — Paroles in-
 cohérentes, ساچمه سوز *satchma*
seuz.

FOLIFORME, adj., بپراغه بکزر
îa-prâgha beñzer, t.

FOLIO, s. m., numéro d'une page,
 صحیفه رقمی *sahîfè raqamî*. —
 Folio recto, وجد الصحیفه *vedj-ussa-*
hîfè. — Folio verso, ظهر الصحیفه
zahr ussahîfè. — In-folio, بیوک
 بتون طبقه *buïuk qyth'a*,
 قطع سندده بر کتاب *butun thabaqa*
qyth'acindè bir kitâb.

FOLLEMENT, adv., دلی — دیوانه
 دلیکیله *deli, dîvânè guibi*, کبی
delîliguîlè, t.; سفاهه *sefâheten*, a.

FOLLET, ETTE, adj., un peu fou,
 خورته جی *delîdjè*. — Badin, جي
khortadjî. — Poil follet, le premier
 poil qui vient au menton, تویجکز
tuïdjiguiz, خط *khatth*. Voy. DUVET.

— Esprit follet, قونجولوز *qondjoloz*,
 کوکده, — *yfrît*. — Feu —
 گورنن آتش — *gueukè gueu-*
runen âtech, 'alev.

FOLLICULAIRE, s. et adj. Voyez
 JOURNALISTE.

FOLLICULE, s. f., enveloppe des graines, قَبُوق *qabouq*, t.; قَشْر *qychr*, pl. a. قَشُور *qouchour*; نَخْم *tokhoum qaboughy*. — Cocons de vers à soie, قَوْزَه *qoza*. Voyez MEMBRANE.

FOMENTATION, s. f., علاجلو *ylādjlū patchāvra*, اَسِي بَز *issi bez*, t.; كِمَاد *kimād*, كِمَادَة *kimādet*, pl. كِمَادَات *kimādāt*.

FOMENTER, v. a., appliquer une fomentation, اَسِي بَز اِيلَه زَجْتِي *issi bez ilè zahmeti olān ieri sārmaq*, علاجلو بَز *ilādjlū bez, patchāvra ourmaq*, كَمَد *kemd*, تَكْمِيد *tekmīd* it. — Entretenir, faire durer (le mal), طَيَانْدُرْمَق *dhaiāndurmaq*, اَوْزَاتْمَق *ouzātmaq*. — Au fig., le bien et le mal, تَاكِيد *təkīd*, تَايِيد *tēyīd*, اِدَامَه *idāmè* it. — Fomenter la division, تَاكِيد رَوَابِط *təkīdi revābīthi itihād* it.

FONCÉ, e, adj. fam., riche, زَنْكِين *zenguin*, t.; مَالْدَار *māldār*, a.-p. — Habile dans une science, dans une matière, مَاهِر *māhir*, اَسْتَاد *ustād*. — Couleur foncée, قَوِيُو رَنَك *qouiou renk*.

FONCER, v. a., mettre un fond à un tonneau, بَر فَوْجِي نَك دِيْبِنِي *bir foutchounuñ dibini qomāq*, t. — Attaquer avec impétuosité, صَوْلْتَلَه هَجُوم *sāлмаq*, صَوْلْتَلَه *savlētīlè hudjourn* it. — Faire les fonds, fournir aux dépenses, خَرْجَنِي

مَصْرَفَنِي كُورْمَك *khardjini, masrafini gueurmek*. — Charger une couleur, قَوِيُو *qouiou* it.

FONCIER, ÈRE, adj., qui concerne le fonds d'une terre, اَرْضَه مَتَعَلَق *arzè mutè allyq*, a.-t.; اَرْضِي *arzi*. — Propriétaire foncier, طَوْرِبْرَاق *thoprāq, ier sāhibi*. — Rente foncière, اَرْضَه مَرْبُوط اِيْرَاد *arzè merbouth irād*.

FONCIÈREMENT, adv., تَمَلْدَن *temelden*, تَيْل اِيْلَه *temel ilè*, بِالْتَعْمَق *bil-istīknāh*, عَلِي وَجَه التَعْمِيْق *bil-te'ammūq*, اَلَا وَدَج اُتْطَا مِيْق *'ala vedj utta'miq*, a.

FONCTION, s. f., action de celui qui remplit le devoir de sa charge, خَدْمَت مَامُورَه *khydmet*, خَدْمَتِي مَمُورَه *khydmēti mēmourè*, وَظِيْفَه *vazīfè*, a.; اِيْش *ich*, t. — S'acquitter de ses fonctions, اِيْفَا اِمَامُورَه سِنِي *khademāti me'mourecini ifā* it. — Action, manière d'agir des organes, اِيْشْلَمَه *ichlemè*, عَمَل *'amel*, pl. a. اَعْمَال *'amāl*. — Fonctions des viscères, حَرَكَات اِحْشَاي بَدَنِيَه *harekiāti ahchāi bedenūè*.

FONCTIONNAIRE, s. m., اِيْش اَرِي *ich eri*, t.; مَمُور *mēmour*, مَنَصَب *mançoub sāhybi*, a.-t.

FOND, s. m., l'endroit le plus bas, دِيْبَلِك *dīblik*, ت. دِيْب *dīb*, قَعُور *qou'our*, pl. a. قَعُور *qa'r*. — Le fond de l'eau, دِيْبِي *souūñ dībi*. — de la mer, دَكْز *deñyz dībi*. — de tonneau, فَوْجِي دِيْبِي *foutchou dībi*. — Couler à fond, بَاتْدُرْمَق *bāttur-*

maq. — Aller au —، ديبه چوكيك *dîbè tcheukmek*, باتيق *bâtmaq.* — De fond en comble, d'un bout à l'autre, باشه باشدن *bāchden bācha.* — Tout-à-fait, بالكلية *bil-kullîè*, ديبيدوز *dibidouz.* — En t. de marine, donner fond, jeter l'ancre, دمر براقمق *demir brāqmaq.* — Être ruiné de fond en comble, بوسبتون خراب او, *busbutun kharāb ol.* — Couler une affaire à fond, بر ماده يي تکميل ا- بتورمک *bir mādēyi tekml̄ it, biturmek.* — Faire fond, compter sur, کونمک *guvenmek*, اعتماد ا *i'timād it*, طيانق *dha'ānmaq*, استناد ا *istinād it.* — Fond de cale, ديب *dîb*, انباري *dîb ambāri.* — Profondeur, درينلك *derinlik.* — Base essentielle d'une chose, ماده نك اصلي *mādēnuñ asly.* — Examiner à fond, approfondir, کنهه وارمق *kunhinē vārmāq*, استکناه ا *istiknāh it.* — Si l'on examine le fond de la chose, نفس الامر ه باقلسه *nefs ul-emrē bāqylsa.* — Fond, vallée, دره *derē.* — Endroit creux, چقور يير *tchouqour ier.* — Le fond, l'intérieur d'une chose, ايجي *itchi*, دروني *derouni.* — Le derrière d'une chose, بر نسنه نك ارد طرفي *bir nesnēnuñ ard tharafi.* — Capital, somme d'argent, سرمايه *sermāiè*, مال *māl.* Voyez FONDS. — Fond en matière d'étoffe, زمين *zemîn.* — Velours à fond d'or, زمينسي *zemîni syrmatu qadhyfē.* — L'étoffe même, قماش *qoumāch.*

FONDAMENTAL, E, adj., تمسله *temelè makhsous*, تمللو *temellu*, t.; اصلي *eçācii*, اساسي *aslii.* — Pierre fondamentale, تمسله *temel thāchi.* — Les points fondamentaux du traité conclu, عقد اولدان معاهدك نك مواد اصليه سي *'aqd olounān mou'āhedēnuñ mevādî asliièci.*

FONDAMENTALEMENT, adv., تمللو *temellu olaraq*, نمل اوزره *temel uzrē*, t.; مؤتسسا *muescecen*, a.

FONDANT, E, adj., qui se fond, اربيلور *irilur*, t.; ذايب *zāib*, a. — dans la bouche, اغزده اربيلور *aghyzdē irilur.* — Qui fait fondre, اريديجي *erididji*, t.; مذوب *mouhallil*, محلل *muzevvib.* — Remèdes fondants, ادويه مذوبه *edvīèi muzevvibē.* — Substances qui servent à accélérer la fusion des métaux, محلات *mouhallilāt.*

FONDATEUR, TRICE, s., qui a fondé un établissement, بنياد اوريجي *bu-niād ouridji*, a.-t.; مؤسس *muessis*, واضح *vāzi'*, اساس *vāzi' ul-eçās.* — Celui qui a fondé une église, un monastère, بنا خيرات *khairāt binā ididji*, ايديجي *khairāt sāhibi.* — Fondateur d'un legs pieux en faveur d'une mosquée, واقف *vāqyf.*

FONDATION, s. f., travaux pour asseoir les fondements d'un édifice, بناء *temel iāpoucy*, وضع اساس *binā ul-eçās*, اساس *vaz'y eçās*, تاسيس *teecis.* — Fondation de la mosquée, وضع بناء جامع

vaz'y binā djāmy'. — Legs pour des œuvres de piété, وقف *vāqf*, pl. a. اوقاف *evqāf*, خیرات *khai-rāt*, حسنات *hacenāt*. — Faire de telles fondations, وضع حسنات *vaz'y hacenāt it.* — Fondation, au fig., commencement, ابتدا *ibtidā*.

FONDÉ, E, adj., chargé d'une ...

موکل *muvekkel*, وکیل *vekīl*, a.; *nasb olounmich vekīl*. — Bien fondé, vrai, اصلی *asly olān*, صحیح *sahyh*. — Mal fondé, اصلسز *acylsyz*.

FONDEMENT, s. m., fossé pour bâtir, تمل چقوری - خندخی *temel tchouqoury, khandaghy*. — La fondation, ou la maçonnerie même qui se fait dans le fossé, تمل *temel*, اساس *eçās*. — Creuser les fondements d'un édifice, تمل بر بنانک *temel brānānk*, چقورنی قازمق *bir binānuñ temel tchouqourini qāzmaq*. — Jeter les fondements d'un édifice, تمل براقمق *temel brāqmaq*. — d'un empire, *vaz'y eçāc*; اساس سلطنت *asly salthanet it.* — Fondement, au fig., principal appui des choses, تمل *temel*, مبنا *mebāni*, pl. de مبنای *mebnā*; ارکان *erkiān*, pl. de رکن *rukn*. — Cause, motif, سبب *sebeb*, اصل *asl*. — Sans fondement, سببسز.

FONDER, v. a., poser les fondements d'un édifice, d'une cité, etc., قومتق *temel brāqmaq, qomaq*, تمللمک *temellmek*,

t.; وضع اساس *vaz'y eçās it*, temel *it.* — Au fig., s'établir d'une manière permanente, قومق - قومتق *binā ourmaq, qomaq*, بنا *binā it*, تأسيس *teecēs it.* — Fonder une ville, بر شهر *bir chehir binā it.* — Établir, instituer, نصب - پيدا *nasb, peidā it.* — Appuyer de raisons, établir sur un principe, - تمکين *temkīn, temhīd it.* — son opinion, رأي *temkīni rei it.* — Se Fonder, [v. pr.], faire fonds sur ..., تمللمک *temellenmek*, بنا *binā qomaq, it.* — Il se fonde sur cela, اوزرینه *bou māddeñuñ uzerine binā ider.* — Assigner un fonds à une œuvre pieuse, وقف مال *vāqfi māl it.* — Fonder quelqu'un, lui donner sa procuration, نصب وکیل *nasbi vekīl it.* — Fondé, e, basé, تمللمش *temellenmich*, بنا اولنمش *binā olounmich*, مبنی *mebni*, مؤسس *muesses*, نصب اولنمش *nasb olounmich.*

FONDERIE, s. f., lieu où l'on fond les métaux, دوکمه جی کارخانه سی *deukmēdji kiārkhāñēci*. — L'art de les fondre, دوکمه جیلک *deukmēdji-lik*, t.; فن اصاعه *fenni içāgha*. — Fonderie de canons (à Constantino-ple), طوپخانه *thophkhāñē*.

FONDEUR, s. m., دوکمه جی *deukmēdji*, t. — Maître دوکمه جی استادی *deukmēdji oustādi*.

FONDRE, v. a., liquéfier un corps solide par l'action du feu, ارتمک

eritmek, t.; ذوبان - *zevbān* *zevebān*, *zevb it*, اذابه *izābè it*. — la cire, مومى ارتمك *bāl mouni eritmek*. — En parlant des métaux, *eritmek*. — دوكمك *deukmek*, افراغ *ifrāgh it*. — de l'or, ارتمك - التون دوكمك *altoun deukmek, eritmek*. — Couler, jeter au moule, - قابله دوكمك *qālyba deukmek, ifrāgh it*. — Fondre un ouvrage dans un autre, ايچنه المق *itchinè almaq*. — En t: de méd., fondre les humeurs, les rendre fluides, ارتمك *eritmek*, حلل *hallil, hall it*. — Fondre une obstruction, حلل سده *halli sedde it*, طيقانقلعى طاغتمق *thyqānyqlyghy dhāghyhmaq*. — la pierre, طاشى طاغتمق - ارتمك *thāchy dhāghyhmaq, eritmek*. — Fondre, v. n., ارىمك *erimek*, وجود اربىمك *vu-djoud erimek*. — Fondre en pleurs, گوز ياشى دوكمك *gueuz iāchi deukmek*. — S'écrouler, يوره *yerè guetchmek*, باتمق *bātmaq*. — Fondre les couleurs, les teintes, بوپالارى بربرلريله قارشدرمق *boiālari bir birlerilè qārichturmaq*. — Se lancer, tomber impétueusement sur ..., - اوزرينه اتلمق *uzerinè atilmaq, duchmek*, صالمق *hujoum it, sālmaq*. — Fondu, e, ارىمىش *erimich*, دوكلمش *mesbouq*, مسبوک *deukulmuch*, افراغ اولنمش *ifrāgh olounmuch*.

FONDRIÈRE, s. f., ouverture dans

la superficie de la terre, چقور *tchou-gour*, t.; جرفه *djerfè*. — Précipice, يار *iār*. — Terrain marécageux, باتاق يار *batāq ier*, باتاقلىق *batāqlyq*.

FONDRILLES, s. f. pl., دردى *dur-di*, vulg. *torty*, t. Voy. SÉDIMENT.

FONDS, s. m., sol d'une terre, d'un champ, يار *ier*, t.; زمين *zemīn*, p.; ارض *arz*, pl. a. اراضى *erāzi*.

— Biens-fonds, immeubles, عقارات *'aqārāt*, املاك *emlak*, املاك *emlak*.

— Capital d'un bien, سرمايه *sermāiè*, عقارات *emlak u 'aqārāt*.

— Somme d'argent, پاره *pāra*, اقچه *aqtchè*.

Il n'a pas de fonds, يوق *aqcheci ioq*. — Fonds de boutique, بر دكانك اولان بازركان مالينك *bir dukkiāndè olān bāzir-guiān mālinuñ djumlèci*.

— Fonds, au fig., se dit de l'esprit, des mœurs, du savoir et de la capacité, مایه *māiè*, بضاعه *bezā'at*.

— Fonds iné-

puisable de science, بی نفاذ *māiè bi nafādi 'ylm u dānich*.

FONGIBLE, adj., ابله *thārti ilè alynup vtrileur*, طارتلور *thārtyleur*, t.;

میزانتي *mizāni, a*.

FONGUEUX, EUSE, adj., منترکبي *mantar guibi delik delik olān*. — Chairs fon-

gueuses, منترلوات *mantarlu et*.

FONGUS, s. m., اور *mantarlu or*, t.; زایدت لحمیه *zāidèti lahmüè*, a.

FONTAINE, s. f., source d'eau

vive, بیکار *būnār, buṅār, pouṅār*, t.; عین *'ain*, pl. a. عیون *'ouïoun*.

— Corps d'architecture formant la fontaine, چشمه *tchechmè*, p.

Fontaine jaillissante, qui lance l'eau en l'air, شادروان *chādirvān*.

Vaisseau de cuivre, de grès, etc., où l'on garde l'eau dans les maisons, صو

کوبی - قابی *sou keupy, qābi*.

Robinet par où coule la liqueur contenue dans certains vaisseaux, لوله

چشمه لوله سی *tchechmè lulèci*.

— Fontaine miraculeuse, d'une eau particulièrement salubre, ایازمه *aiāzma*.

— Fontaine de la tête, voy. FONTANELLE.

FONTAINIER, s. m., چشمه جی *tchechmèdji*, صو یولجی *sou ioldji*.

FONTANELLE, s. f., espace quadrangulaire et membraneux au haut de la tête, یافوخ *imèk*, t.; ایمک *iā-foukh*, pl. a. یوافیخ *iouwāfykh*.

— En t. de chirurgie, Fonticule, voy. ce mot.

Fonte, s. f., action de fondre, de se liquéfier, ارتمه *eritmè*, اریمه *erimè*, t.; ذوبان *zevbān*, a.; دوکمه *deukmè*.

— des métaux, معدنلرک *ma'denleruñ deukulmèci*.

— Fer fondu, دوکمه دمر *deukmè demir*.

— Canon de fonte, دوکمه دمر *deukmè demir thop*.

— Ouvrages de fer fondu, دوکمه دمر *deukmè demir ichi*.

— Composition qui se fond avec du cuivre et de l'étain, دوکمه پرنج *deukmè pirindj*.

FONTICULE, s. m., یاقی *iāqy*, t.

FONTS OU FONTS-BAPTISMAUX,

s. m., وافتز حوضی *vāftiz havouzi*, t.; حوض الهمودیة *havouz el-ma'moudiè*, a.

FOR, s. m., juridiction, tribunal de justice, محکمه *mehkemet*, pl. a.

محاکم *mehākim*.

— For intérieur, conscience, ضمیر *zamīr*, محکمت *mehkemet ul-bāthyn*.

FORAGE, s. m., بورغولمه *bourghoulama*, بورغو ایله دلمه *bourghou ilè delmè*, t.

— des canons, طوب *thop delmèci*.

FORAIN, e, adj., خارجی *khāridji*, یباندن *iābāndji*, اجنبی *edj-nebi*.

— Marchand, اجنبی *iābāndan guelmè*, کلمه *edj-nebi*.

— Marchand, اجنبی *edj-nebi bāzyrguiān*.

FORBAN, s. m., قورصان *qourcān*, ازباندید *izbāndīd*, t.

FORÇAGE, s. m., سکه نک عیاری *sikkenuñ 'aīari artyqlyghy*, t.

FORÇAT, s. m., کورک اسپری *keurek eciri*, پایزن *pāizen*, t.

FORCE, s. f., vigueur du corps, قوت *qouvet*, pl. a. قوا *qavā*;

قوت *qoudret*.

— naturelle, قوت *qouveti thaby'iie*, فطریه *fithrūiè*.

— du corps, قوت بدنیه *qouveti bedenūiè*.

— mouvante, قوت محرکه *qouveti mouharriket*.

— Frapper de toute sa force, وار *vār qouvet ilè ourmaq*.

— Force, moyen, pouvoir, celle qui consiste à supporter quelque chose, تاب *thāqat*, کوج قوت *tab u thāqat*, و طاقت

gudj qouvvēt. — Avoir la — طاقت *thāqat gueturmek*. — Contrainte, violence, كوج زور *zor*, *gutch*, *gudj*, t.; قهر جبر *djebr*, قهر *qahr*, قوت قاهره *qouvvēti qāhirē*. — Par force, قهر ايله *zor*, *qahr ilē*, قهر ايله *djebren*, قهر ايله *qahren*. — Employer la force, faire violence, قوت قاهره *zorlamaq*, قوت زورلماق *qouvvēti qāhirē y'māl it*. — Repousser la force par la force, قوت جبر ايله دفع ايله *def' it*. — Force majeure, قوت قوت *qouvvēti ghālebē*. — Solidité, pouvoir de résister, قويلك *qavzlik*, برکلك *dhāiānyqlyq*, طيانقلق *berklik*, قوت متانت *metānet*, قوت *qouvvēt*. — La force d'un mur, بر قوت و متانتی *bir divāruñ qouvvēt u metāneti*. — Fermeté, courage, valeur, يگيئلك *üguütlük*, بهادرلك *behādirlik*. — Sévérité, vigueur, énergie, ثبات *keskīnlük*, سظوت *sathvet*. — Fermeté, résignation, ثبات *sebāti qalb*, قوتی *djān qouvvēti*. — Impétuosité, intensité, شدت *chiddet*. — La force du courant, اقندينك شدتى *aqyntinuñ chiddēti*. — Pouvoir, puissance, اقتدار *yqtidār*, مكنت *miknet*, قوت *qouvvēt*. — La force d'un état, بر مملكتك مكنت و قوتى *bir memleketuñ miknet u qouvvēti*. — Les forces, les troupes, les armées d'un état, عسکر *'asker*, pl. a. عساكر

'aākir, قوت عسكریه *qouvvēti 'askerüē*. — A force de bras, قوت قوت *qouvvēti bāzou ilē*. — Les forces de terre et de mer, قوت بریه *qouvvēti berrüē vè bahrüē*. — A toute force, à tout prendre, بهر بهر *beher hāl*. — Par toutes sortes de moyens, نه طریق ايله اولور ايسه *nè tharyq ilē olour iça ol-soun*, على كل حال *'ala koulli hālin*. — A force d'argent, پاره قوتيله *pāra qouvvētilē*. — de soins, كثرت *kesreti ythimām ilē*. — d'importunités, كثرت تعجيزات ايله *kesreti ta'djizāt ilē*. — A force d'être assis l'on s'ennuie, اوتوره اوتوره *otoura otoura ādem oçāneur*.

FORCÉMENT, adv., زور ايله *zor ilē*, كرهأ *ister istemez*, t.; قهرأ *kerhen vè qahren*.

FORCENÉ, E, adj., جن چارپمش *djinn tchärpmich*, قدورمش *qoudourmich*, t.; متهور *mutehavvir*, مجنون *medjnoun*, a.

FORCEPS, s. m., جراح کلبتانی *djerrāh kelbetāni*, جراحك *djerrāhuñ djembistrāiē mutē'allyq avādānlyghy*, t.

FORCER, v. a., contraindre à ..., قوت زور ايله *zor it*, كوج ايله *gudjlemek*, كوج ايله *gudj it*, t.; جبر - اجبار ايله *djebr*, *idjbār it*, a.-t. — Faire faire par force, كوج ايله ايندرمك *gudj ilē ittur-*

mek. — Prendre par force, زور ايله *zor ilè almaq*, جبراً المق *djebren almaq.* — une place forte, بر *bir gal' aii djebren zabth it.* — une porte, بر قپويى *bir qapouii zor ilè atchmaq.* — un passage, un détroit, جبراً وقهراً بوغازدن كچمك *djebren vè qahren boghâzden guetchmek.* — une clef, - بورمق *anâkhtari bourmaq, beukmek.* — une fille, la prendre de force, بر قزه زور *bir qyzè zor it,* بر قزى بوزمق *bir qyzi bozmaq,* بر قزه جبراً وقهراً تعرض ا *bir qyzè djebren vè qahren té' arruz it.* — de voiles, يلكن طولدرمق *ielken dholdurmaq.* — son goût, son inclination, جبر نفس ا *djebri nefsi it.* — Rompre, قيرمق *qyrmaq.* — Se Forcer, v. pr., كندويى زورلمق *guenduüi zorlamaq.* — Forcé, e, مجبور *zorlanmich, t.;* بي اختيار *bi ykhtiâr, medjbour,* مضطر *mouztharr.* — Être forcé, contraint, violenté, زور كورمك *zor gueurmek, gudjlenmek,* ناچار او *mouztharr, nâ-tchâr ol.* — Devenir nécessaire, indispensable, لازم كلمك *lâzym guelmek, yqtizâ it.*

FORCES, s. f. pl., sortes de grands ciseaux, سندي - سندي *syndy,* سندو *sindou, t.*

FORCLORE, v. a., t. de palais, وعده شرعيهسى كچمشدر ديو مقبول *va'dèi cher'yîeci guetchmichtur deüu maqboul thoutmâmaq, t.*

FORCLUSION, s. f., وعده شرعيهسى *va'dèi cher'yîeci guetchdiguinè mebni maqboul thoutoulmâma,* عدم قبول *'ademi qaboul, a.-t.*

FORER, v. a., بورغولمق *borghoulamaq,* دلـمك *delmek, t.;* ثقب - تشقيب ا *saqb, tesqyb it, a.-t.* — une clef, اناختار دلـمك *anâkhtâr delmek.* — un canon, *thopy delmek.* — Foré, c, مشقوب *delinmich, mesqoub.*

FORESTIER, ÈRE, adj., qui tient aux forêts, اورمانلره متعلق *ormânlarè mutè' allyq.* — Employé dans les forêts, garde-forestier, قوروجى *qouroudji, qourou zâbythy.*

FORET, s. m., instrument pour percer, بورغو - بورغو *bourghou, t.;* مشقب *misqab, a.*

FORÊT, s. f., grande étendue de terrain couvert de bois, اورمان *ormân.* — Grande — اورمانلىق *ormânlyq, t.;* غابة *ghâbat, a.*

FORFAIRE, v. n., خيانتلك ا *khyânetlik it,* ارتكاب جرم - خيانت ا *irtikiâbi djurm, khyânet it, a.-t.*

FORFAIT, s. m., crime énorme, بيوكت كناه *buïuk gunâh, t.-p.;* قباح *qabâhati 'azimè, a.*

FORFAITURE, s. f., خيانت *khyânet, a.*

FORFANTE, s. m. Voy. CHARLANTAN, HABLEUR.

FORFANTERIE, s. f., لاف *lāf*, كذاف *lāf u guzāf*, p.; فورتة *forta*.

FORGE, s. f., lieu où l'on fond, où l'on forge le fer, دمرجى اوجاڭى *demirdji odjāghy*. — Fourneau de serrurier, چلنكر اوجاڭى *tchilenguir odjāghy*. — Boutique de maréchal, نعلبند دكانى *na'albend dukkiāni*.

FORGEABLE, adj., ايشلنور *ichlenur*, دوكلور *deuīgulur*, t.

FORGER, v. a., donner la forme au métal par le moyen du feu et du marteau, معدن ايشلمك *ma'aden ichlemek*. — Battre le fer, دمرى *demiri*, دوكمك *demiri deuïmek*. — Au fig., inventer, supposer, دوزمك *duz-mek*, t.; اختراع - ايجاد *idjād*, بريلان *yrkhtirā'* it. — un mensonge, بيريلان *bir iālān duzmek*. — Se forger des chimères, تصور خيالات *teçavvuri khaiālat* it.

FORGERON, s. m., دمرجى *demirdji*, t.; حداد *haddād*, a.

FORGEUR, s. m., celui qui forge, دوكن دمرى *demiri duguen*. — Au fig., celui qui invente quelque fausseté, چيقاربجى - يلان دوزبجى *yalān duzidji, tchyqāridji*. — de nouvelles, خلاق اراجيف *khal-lāqy erādijif*.

FORGETER, v. n., صفتدن چيقمق *saften tchyqmaq*, t.

FORJURER, v. a., ناق حق يره *nā haqq ierē iemin it*, a.-t.

FORLANCER, v. a., اوى اوركيدوب *āvi eurkidup ierinden tchyqārmaq*, t.

FORLIGNER, v. a., اصلندن ازمق *aslyndan azmaq*, t.

FORMALISER (SE), v. pr., كوچنمك *gudjenmek*, t.; خاطرى قالمق *khāthyri qālmaq*, او منسفل *munse'fil ol*, a.-t.; خاطرمانك او *khāthyrmāndē ol*.

FORMALISTE, s. et adj., انجهدن *indjēden*, رسم تشرىفات اراجى *indjēden indjēē rouçoumi techrifāt arāüdji*, t. — Vétilleux, مدقق *moudaqqyq*, a.; عبث تكلفره مائل *'abes tekellufterē māl*.

FORMALITÉ, s. f., رسم *resm*, pl. رسوم *rouçoum*; رسم معتاد *resmi mu'tād*, pl. رسوم معتاده *rouçoumi mu'tādē*, اسلوب *usloub*, a. — Observer les formalités, رسم معتاده يه *rouçoumi mu'tādēē riāiet* it.

FORMAT, s. m., كتابك جسامتى *kitābuñ dječāmeti*, كسىم *kecīm*, كتابك قطعسى *kitābuñ qythāci*, a.-t.

FORMATION, s. f., action de se former, صورت صورتلنمه *souretlenmē*, تشكيل *souret boulma*, a.-t.; خلقة *techkīl*, تشكىل *techekkul*, khylqat, a. — de l'enfant dans le sein de la mère, بطن والىده *bathni jinnik* صورت بولمدسى *vālidēdē djenīnuñ souret boulmacy*. — du monde, la création, تىكوپن *tekvīn*. — En t. de gramm., manière dont un mot se forme d'un autre, تىفزع *teferru'*, تصوغ *teçavvugh*.

FORMATRICE, adj. f., t. de physique, مصورة *muçavviret*. — Force

— قوت مصورة *qouvveti muçavviret*.

FORME, s. f., ce qui détermine la matière à être telle chose plutôt que telle autre, صورت *souret*, pl. a. صور *syver*; قىلق *qyllyq*, قىلق *qylyq*, t. — La matière et la forme, صورت *maddè vu souret*. — Figure extérieure des corps, شكل *shekil*, pl. a. اشكال *echkiäl*; هيت *heiet*, pl. a. هيات *heiat*; انسان *insän chikeli*. — Sous la forme, شكلند *sheklindè*. — Manière, façon, اسلوب *ustloub*, pl. اساليب *eçälüb*; طرز *tharz*, منوال *minväl*. — En forme de lune, اى اسلوبنجه *äi usloubindjè*. — Règle, manière d'agir, de se conduire, رسم *resm*, pl. رسوم *rouçoum*. — Dans les formes usitées, رسم معتادهده *rouçoumi mu'tadedè*. — Dans la forme légale, وجه شرعى اوزره *vedjhi cher'y uzrè*. — Par forme de plainte, شكاييت *chikiäiet souretilè*. — Pour la forme, comme simple formalité, مجرد رسومه رعايه *mudjerred ruçoumè ri'äieten*. — Forme, modèle, moule, قالب *qaleb*, vulg. *qäloub*, pl. a. قوالب *qavälüb*. — Mettre des bottes à la forme, چرزه ايچنه *tchizmè itchinè qälüb soqmaq*. — Une forme de fromage, بر پينير قابلى *bir peinir qäleb*.

FORMEL, LE, adj., exprès, précis, مخصص *makhsous*, صريح *saryh*, معين *mançous*, موعين *mou'äien*, a. — Paroles formelles,

كلمات صريحه *kelimäti sarîha*.

FORMELLEMENT, adv., مخصوصاً *makhsouçän*, صريحاً *sarihän*, صريحاً *mouçarrähän*, صراحة *sarähaten*, a. — Nier formellement, انكاراً *sarähaten inkiär it*.

FORMER, v. a., donner l'être et la forme, produire, ياپمق *yäpmaq*, طوغورمق *duzmeq*, توليد - تكيوين *tevlid, tekvin it*; ايدا *peidä it*. — Figurer, donner la forme seulement, شكللمك *shekillemek*, بر شكله - اسلوبه قومق *chekillemek, bir chekilè, usloubè qomaq*. — تشكيل *teçavvur it*. — رسم *resm it*. — Façonner, fabriquer, ايشلمك *duzmeq*, ترتيب *tertib it*. — Instruire, اوكرتمك *eugretmek*, تعليم *ta'lim it*. — Elever, تربيه *terbiè it*. — Produire, concevoir dans son esprit, خياللمق *khaiällamaq*, تصور *teçavvur it*. — Mettre en avant, درميان *der meian it*. — Former une société, une association, اورناقلق باغلامق *ortäqlyq bāghlamaq*. — Former des vœux, دعا *dou'ä it*. — Former les temps d'un verbe, conjuguer, تصرف *tasrif*, تصرف *tasrif*, ou simpl. تصرف *tasrif it*. — Former, mettre à la forme et donner une forme, قالبلمق *qälyblamaq*. — Jeter au moule, قالبه افراغ *qälouba ifrāgh it*, افراغ قالب *ifrāghy qaleb it*. — Se Former,

v. pr., prendre forme, être produit, صورت *souretlenmek*, صورت *souret boulmaq*, صورت *souretè guïrmek*, صورت *souret pezîr ol*, شکل *baghlamaq*, متشکل *muttechekkil ol*, کسب صورت *kesbi souret it*, تکون *tekevun it*. — Se former une idée, عقلند تصور *'aq-lindè teçavvur it*, فکر - ظن *fikr, zann it*. — S'habituer à quelque chose, بر نسنديه الشفق *bir nesnèti alychmaq*.

FORMI, s. m., قوش بورنده چيقان *qouch bourouninè tchyqân 'yllet, t*.

FORMICANT, adj. m. (pouls), نبض *nabzi nemelii, a.-t.*

FORMICATION, s. f., کجک *guidjik, t*. Voy. PICOTEMENT.

FORMIDABLE, adj., قورقنسج *qor-qoïundj*, قورقوله جق *qorqoulu*, قورقوله جق *qorqouladjaq, t.*; مخوف *makhouf, a.*; هولناک *heïbetlu, a.-t.*; مهيب *hevîlnâk, mehîb*.

FORMIER, s. m., قالبجي *qâloub-dji, t*.

FORMULAIRE, s. m., اسلوب *usloubi mektoub kitâbi*, انشا کتابي *inchâ kitâbi*, et simpl. تخريرات اورنگلری *inchâ*, انشا *tahrîrât eurnekleri medj-mou'aci, a.-t.*

FORMULE, s. f., modèle d'un acte, رسم تخريرات *usloub*, رسم تخريرات اورنگلي *resmi tahrîrât eurnegui*. — d'un serment, يمين سوزلری *iemin seuzleri*.

FORNICATEUR, s. m., زانی *zâni, a.*; زناکار *zempârè, p.*; زانیه *zânikiâr*. — Fornicatrice, s. f., زانیه *zânîè, fâhichè*.

FORNICATION, s. f., زنا *zinâ, a.*; فجور *fudjour, zânîlik*. — Commettre la —, voyez FORNIQUER.

FORNIQUER, v. a., جماع *zinâ - djimâ it*, زانیلیک *zânîlik it*, ارتکاب زنا *irtikiâbi zinâ it*.

FORT, s. m., lieu fortifié, یر متین *metîn ier*, پلنقه *palanqa, t.*; حصن *hysni hacîn*. — Forteresse, قلعه *qal'a*, حصار *hyçâr*. — L'endroit le plus fort d'une chose, بر قبه نک *bir cheïuñ metîn ieri*, قوی یر *eñ qavi ier, ak*, زورلو یر *eñ zorlu ier*. — Le fort d'une voûte, جانب *bir qoubbènuñ djâni bi aqvâci*. — Au fig., l'endroit, ou la chose par où une personne excelle le plus, الجانب طرفي *ghâlib tharafi, djâni b*, جهت اقواسي *djehèti aqvâci*. — Le milieu, le centre, اورتہ یري *orta ieri*. — Au fort de l'hiver, قیشک اورتہ سنل *qychuñ ortacindè, chiddè-tindè*.

FORT, e, adj., robuste, vigoureux, قوتلو *qouvvetlu, a.-t.*; دنج *dindj*, قوی *gudjlu et gutchlu, t.*; قوی *qavi, a.*; توانا *tuvânâ, p.* — Grand et épais, یري *iri*. — Fort, ferme, qui résiste, en parlant des étoffes, etc., طیانقلو *qound, dhaïányqlu*. — En parlant des villes, des places qui peuvent résister, مستحکم *mus-*

tahkem, متین *metîn*. — Une place forte et bien défendue, مستحکم بر قلعه *metîn vè mustahkem bir qal'a*. — Rude, difficile, pénible, چتین *tchetîn*, کوچ *gudj*, صعب *sa'b*, دشوار *duchwâr*. — Un ressort très-fort, پک چتین بر *pek tchetîn bir zemberek*. — Une montagne forte à monter, جبل الصعود بر جبل *sa'bus-sa'oud bir djebel*. — Terre forte, difficile à labourer, پک یر *pek ier*. — Colle forte, سرت طونقال *qouïi, sert thoutqâl*. — Impétueux, violent, کسکین *keskîn*, سرت *sert*. — Vent fort, سرت روزگار *keskîn, sert rouzguiâr*. — Du beurre fort, désagréable au goût, دادی *dady sert sâdè ü-ghy*. — Puissant, considérable, اقوا *aghleb*, غالب *ghâlib*, اqvâ. — Son parti est le plus fort, طرفی سائرلردن اقوادر *tharafi sâirlerden aqvâdur*. — Fort, grand, extrême, بغایت *ghâiet*, غایت *be-ghâiet*, کلتی *kullü*. — Avoir un fort penchant, une forte inclination, میل *meïli kulli it*. — Fort, beaucoup, چوق *tchoq*, پک *pek*. — Fort bien, پک ابو *pek eü*. — Depuis fort longtemps, چوقدن *tchoqtan*. — Crier fort, چاغرمق *pek tehāghyrmaq*. — Il pleut fort, چوق *tchoq rouzguiâr ecer*. — Se faire fort, اوزرینه المق *uzerine almaq*, درهک *tekefful*,

der'ouhtè it. — A plus forte raison, بطریق *bir qât ziâdè*, بر قات زیاده *betharyq ul-evla*. — Fort, d'une manière forte, شدنلوجه *chid-dettludjè*, زورلوجه *zorludjè*. — Frappez fort, صرب ایله *chiddettludjè zarb eilè*.

FORTEMENT, adv., avec force, avec vigueur, قویدجه *qavîdjè*, قونله *sertliguilè*, سرتلیک ایله *qouvvetilè*, قویا *qāvüien*. — Solidement, محکم *mouhkem*. — Tenir — محکم *mouhkem thoutmaq*. — Attacher — محکم بغللق *mouhkem baghlamaq*.

FORTÉ-PIANO, s. m. Voy. PIANO.

FORTERESSE, s. f., قلعه *qal'a*, pl. قلاع *qylâ*, حصار *hyçâr*, a.; diz *diz*, p.

FORTIFIANT, e, adj., قوت قوتلندر یجی *qouvvetvirîdji*, قوتلندر یجی *qouvvetlendurîdji*, a.-t.; مقوی *mouqavvii*, a. — Remède fortifiant, دواى مقوی *devâi mouqavvi*, au pl. ادویه مقویه *edvüièi mouqavvüè*.

FORTIFICATION, s. f., action de fortifier, اشتداد *istihkiâm*, تحصن *tehassun*. — Ouvrages qui rendent une place forte, استحکامات *istihkiâmât*, a.

FORTIFIER, v. a., donner de la force, قوت ویرمک *qouvvetvir-mek*, قوتلندر مکه *qouvvetlendur-mek*, t.; تقویه *taqvîè it*. — l'estomac, تقویه معک *taqvîèi m'ydè it*. — une ville, بر شهره استحکام *bir chehirè istihkiâm vir-*

mek. — une place, ou un point militaire quelconque, *تحصين tahsîn it.* — Élever des fortifications, *ايداحات استحکامات ihdâci istihkiâmât it.* — Rendre plus solide, *برکتمک berkitmek.* — Donner du courage, *غیرت ویرمک ghâiret vîr-mek.* — la résolution à quelqu'un, *بر کمسنه نک عزم و نیتنی تقوید bir kimesnènuñ 'azm u nîetini taq-viè it.* — Se Fortifier, v. réfl., *استحکام قوتلنمک qouvvetlenmek,* — *استحکام قوتلنمک istihkiâm, taqvîet boulmaq,* *ايداد بولمق ichtidâd boulmaq,* *کسب قوت keski qouvvet it.* — dans sa résolution, *نیتنک nîetnèk* *نیتنک nîetnèk tahsîli qouvvet it.* — S'entourer de fortifications, *تحصن tahassoun it.* — Fortifié, e, *قوبلنمیش qavilenmiş,* *قوتلنمیش qouvvetlenmiş,* *قوتلنمیش qouvvet boulmiş,* *مقوی istihkiâm vîrilmich,* *محصون mouqavva.* — Défendu, e, *محصون mahsoun.* — Endroit — موضع mevza'î hacyn.

FORTIN, s. m., *کوچک قلعه kutchuk qal'a,* *حصار جق hyçâr-djyq, t.*

FORTRAIT, adj., fatigué (cheval), *پک یورغون pek iorghoun, t.*

FORTRAITURE, s. f., *یورغونلق iorghounlyq, t.*

FORTUIT, e, adj., *اتفاقى ittifâqy,* *عارضى 'aryzy.* — Par cas fortuit, *اتفاقاً ittifâqan.* — C'est un

cas fortuit, *بر کیفیت اتفاقیه در bir keîfîeti ittifâqyè dur.*

FORTUITEMENT, adv., *عرضاً 'arazen,* *اتفاقاً 'aryzen,* *عارضاً 'aryzânè,* *قضاراً qazârâ, p.*

FORTUNE, s. f., cas fortuit, hasard, destin, sort, *قسمت qysmet, بخت bakht, p.* — Sort favorable, *اوغورلوق oghourlyq, t.*; *اوغور oghour, بخت مساعد bakhti muçâ'yd,* *نیکی بختلیق nîkibakhtlyq, thâly' talic.* — Fortune contraire, *طالع العسزلیک thâly'sizlik, بد بختلیق bed bakhtlyq, اوغورسزلیق oghoursyzlyq;* *بخت thâly' indiqvent aussi la fortune incertaine, ce qui peut arriver de bien ou de mal à un homme; ex. : nous sommes compagnons de fortune, طالعده thâly'dè muchterik iz.* — Bonheur, prospérité, *اقبال iqbâl, دولت devlet.* — La grandeur, *اولولوق oloulyq.* — État, condition, position dans le monde, *حال hâl.* — Biens et richesses, *مال mâl, pl. اموال emvâl; مال و منال mâl u menâl, قوت مالیه qouvveti mâliè, زنگینلیک zenguinlik.* — Divinité qui fait le malheur ou le bonheur à son caprice, *فلک felek.* — La fortune est aveugle, *فلک کورزی feleguñ gueuzi amidur.*

FORTUNÉ, e, adj., favorisé du sort, *اوغورلوق oghourlyq, t.*; *طالعو thâly'lu, نصیبلیو nacyblu, a.-t.*; *بختلی نیک nîkibakht, p.*; *بختلی bakhti atchik.* — Heureux,

دولتو *devlettu*, مسعود *mes'oud*. —
Les îles Fortunées, les Canaries,
جزایر خالداات *djezāiri khalidāt*.

FORUM, s. m., قدیم رومه شهر بیدک *qadīmi roma cheh-rinuñ buiuk meidāni*.

FORURE, s. f., بورغو دلکی *borghou deligui*, t.

FOSSE, s. f., creux en terre,
چقور *tchouqour*, t.; حفره *houfrè*, a.
— pour enterrer, مزار *mezār*, t.;

قبر *qabr*, pl. a. قبور *qoubour*. —
Basse-fosse, قانلی قویبی *qānly qouiū*.

FOSSEÉ, s. m., خندق *khandaq*,
t. — Les fossés d'une place forte,
قلعه نك خندقلری *qal'anuñ khandaqleri*.

FOSSETTE, s. f., چکاه *çkah*,
يکاق *iañaq*, *tcheñè tchouqourj*.
— du menton, اکک چقوری *eñek tchouqouri*, t.

FOSILE, s. m. et adj., یر ایچنده
طوغان ویر ایچندن چیقارلمش
ier itchindè dhoghān vè ier itchin-
den tchiqārimich. — Du sel fos-
sile, یر ایچنده طوغان توز,
ier itchindè dhoghān touz, t.

FOSSOYAGE, s. m., قازمقلق *qāz-*
maqlıq, قازمه *qazma*, t.

FOSSOYER, v. a., fouir, creuser
en terre, چقور *qāzmaq*,
چقور *tchouqour atchmaq*. — Fer-
mer avec des fossés, خندق
khandaq tchevtrmek, t.

FOSSOYEUR, s. m., مزار قاز بیجی
mezār qāztdji, a.-t.; حفار *haffār*, a.

FOU, adj. m. Voy. FOL.

FOUACE, s. f., بر نوع بورک *bir*
nev'y beurek, پییده *pīdè*, *pītè*.

FOUAGE, s. m., اوجاق *odjaq tutunligui*
توتونلکی رسمی *resmi*, t.

FOUAILLER, v. a., قمچیلیمق *qam-*
tchilamaq, t.

FOUDRE, s. f., exhalaison inflam-
mée et bruyante, یلدرم *ildyrym*,
صاعقه *ildyrym oqr*, t.;
sā'yqa, pl. a. صواعق *savā'yq*. —

L'éclair, برق شمشک *chimchek*,
برق *barq*, pl. بروق *burouq*. — Frappé
de la foudre, یلدرم ایله اورلمش

ildyrym ilè ouroulmuch,
tchālinmich. — Coup de foudre,
ضربه صاعقه *zarbèi sā'yqa*. — La
foudre est tombée, نازل صاعقه

sā'yqa nāzil
oldou, nouzoul eiledi. — Au fig., la
colère, طارغئلیق *dhārghynlyq*. —
Le feu de la colère qui ressemble à

la foudre, صاعقه غضب *sā'yqaï*
ghazab. — Foudre de guerre, s. m.,
یلدرم *ildyrym*. — Sultan Bajazed,

surnommé le foudre de guerre, یلدرم
سلطان بایزید خان *ildyrym soul-*
thān bātezid khān. — Un foudre
d'éloquence, سوزی یلدرم کبی سویلر,
seuzu ildyrym giubi seuiler.

FOUDROIEMENT, s. m., یلدرمدن
یلدرمدن اورلمسی *ildyrymden ouroulmaci*,
یلدرم ایله چالمنه *ildyrym ilè tch-*
lynma, t.

FOUDROYANT, TE, adj., یلدرم
یاغدر بیجی *ildyrym iūghdurıdjı*,
ناشر الصواعق *nāchiris-savā'yq*,
اتشبار *âtechbūr*, p.

FOUDROYER, v. a., frapper de la
foudre, یلدرم اورمق - شاقمق *il-*

FOUINE, s. f., سڪسار *sañsār*, t.

FOUR, v. a., قازمق *qāzmaq*, t.;
حفر *hafr it*, a.-t.

FOULE, s. f., multitude de gens qui se pressent, غلبه لک *ghalebèlik*, vulg. خلق قبله لق *qalabalyq*, خلق *khalq ghalabalyghy*, t.; زحام *izdihāmi nās*, از دحام ناس *zihāmi nās*. — Le commun des hommes, عوام ناس *'avānuni nās*. — Une foule d'affaires, بر کثرت *bir thāqym ichler*, کثرت ایشلر *kesreti meçālih u oumour*. — Une foule de brigands, بر جم غفیر *djem'i'üiet ilè*, جم غفیر *ghalabalyq*, جم غفیر *djemmi ghafir olaraq*. — Par troupes, بولک بولک *beuluk beuluk*, فوج فوج *sevdj sevdj*. — Alléguer des raisons en foule, کثرت ایله بسط علل و اسباب *kesret ilè basthi 'yrel u esbāb it*.

FOULER, v. a., aux pieds, باصمق *bāsmāq*, ایاغله باصمق *aiāghylè bāsmāq*, چینمک *tcheñnèmek*, ایاقلمق *aiāqlamaq*, دپنمک *tepinmek*, t.; پایمال *pāimāl it*. — Écraser, از مک *ezmek*. — Presser, صمق *syqmaq*. — Opprimer, چینمک *tcheñnèmek*, بصمق *basmaq*, ظلم و تعدی *zoulm u te'addi it*, پایمال *pāimāl it*. — Fouler des draps, چوقه بی بصدرمق *tchoqa'i*

basturmaq. — la vendange, اوزمی *uzumu tcheñnèup syqmaq*, بصدرمق *uzum basturmaq*. — Se fouler un nerf, سگری *siñyri ezilmek*, کوشتمک *guevchetmek*. — le pied, ایاغسی *aiāghy ezilmek*, برتلیمک *bertilmek*. — En parlant des chevaux, بره لیمک *berèlemek*. — Les selles neuves foulent d'ordinaire les chevaux, یکی ایر اتلری بره لر *iēny eier atleri berèler*. — Foulé, c, چینمیش *bacylmich*, بصلمش *czilmich*.

FOULERIE, s. f., pour les draps, چوقه بصدره جق *tchoqa basturadjaq ier*. — pour la vendange, اوزم *uzum bacyladjaq ier*, t.

FOULEUR, s. m., - اوزمی باصان *uzumu bāçān*, چینین *tcheñnèien*, t.

FOULOIR, s. m., چوقه بصدره جق *tchoqa basturadjaq alet*, الت *menguenè*, t.

FOULON, s. m., چریبجی *tchirpèdji*, t.; قصار *qassār*, a.

FOULQUE, s. f., انکت *anguit*, t.

FOULURE, s. f., contusion, ازنتی *ezinty*. — d'un nerf, سگر ازنتیسی *syñyr ezintyey*, t.

FOULURES, s. f. pl., کیک ایزی *gueik izi*, t.

FOUR, s. m., فرن - فرون *souroun*. — à chaux, کرج اوجاعسی *kiredj odjāghj*. — à briques, کرمتچینک کوره سی افرونی *kere-mittchinuñ keurèci fourouni*. — de potier, چوملکجی اوجاگی *tcheumlekdji odjāghy*, t.

FOURBE, adj., يالانچى *ialändji*, الدايچى *aldäidji*, دوباره جى *doubärädji*, اويناق *oinäq*, t.; مكار *mekkiär*, a.; حيله كار *hilebäz*, حيله باز; *hilekiär*, a.-p. — Fourbe, s. f., voy. FOURBÉRIE.

FOURBERIE, s. f., حيله *hylè*, a.; حيله بازلق *hylèbäzlyq*, a.-p.-t.; دوباره *al*, تلبيسليك *telbislik*, *doubära*, دك *dekk*, مكر *mekr*. — Faire une —, اعمال مختالده ا *'ymali moukhätelè it*.

FOURBIR, v. a., سلمك *silmek*, صيقللق *djilä vürmek*, جلا ويرمك *saiqallamaq*, t.; صيقل ويرمك *saiqal vürmek*. — des armes, سلاحه *siläha djilä vürmek*.

FOURBISEUR, s. m., artisan qui fourbit les armes, جلاچى *djilädji*. — Qui monte et vend des armes, سيئاف *qylydjidi*, t.; *seiiäf*, a.

FOURBISSURE, s. f., جلا *djilä*, صيقل *saiqal*, a.

FOURBU, E, adj., اياقلىرلى طوتقون, *aiäqlari thoutqoun*, t.

FOURBURE, s. f., اياقلىرلى طوتقونلغى, *aiäq thoutqounlyghy*, t.; خبىل *khabl*, a.

FOURCHE, s. f., بيوك چتال *büük tchatäl*, چتال *tchatäl*. — en fer, دمر چتال *demir tchatäl*. — à faner, اونلق دوندره جك چتال *otlouq deunduredjek tchatäl*. — Fourches patibulaires, داراغاچ *där aghädj*.

FOURCHER, SE FOURCHER, v. n., چتاللانماق *tchatällanmaq*, t. — Che-

min qui fourche, چتاللانور يول *tchatällaneur iol*. — Fourché, c, چتال *tchatäl*.

FOURCHETTE, s. f., ustensile de table, چتال *tchatäl*. — du pied du cheval, ات اياغندككى يومرى *ät ätäghyndèki iounrou*. — de l'estomac, جان اوى *djän evi*. — Petite fourche, دكرن *digren*, t.

FOURCHON, s. m., چتالك ديشى *tchatälün dichi*, ديش *dich*. — Fourche à trois fourchons, اوچ ديشلو *utçh dichlu tchatäl*.

FOURGON, s. m., sorte de charrette, عربه جق *arabacy*, قالكو *qāñlu*, *djyq*. — pour l'armée, عسكر *'asker muhimmät arabacy*. — Instrument pour remuer le bois et la braise dans le four, كوسكى *keusku*, كوسكى *keuski*.

FOURGONNER, v. a., remuer avec le fourgon, كوسكى ايله انشى *keuski ilè atèchi qarychturmaq*. — Remuer le feu sans nécessité, le déranger, انشى قارش *atechi qarych mourich it*. — Fouiller en brouillant, الت *alt ust it*.

FOURMI, s. f., قرنجه *qaryndjè*, vulg. *qarindja*, t.; نمل *nemel*, pl. a. *nimäl*; مور *mour*, p.

FOURMILIÈRE, s. f., قرنجه لىق *qaryndjalyq*, قرنجه يوهسى *qaryndja iouvacy*, t.

FOURMILLEMENT, s. m., كجك *güdjik*, t.

FOURMILLER, v. n., abonder, چوغلمق *tchoq ol*, چوق او

ghalmaq, قرنجہ کبی چوقلق او, qarindja guibi tchoqlouq ol. — Pico-
ter, بدنگ, guidjichmek, كجشمك
قرنجہ کزر کبی اجششق
qarindja guezer guibi adjichmaq, t.

FOURNAISE, s. f., بیوک فرون, bûiuk fouroun, t.; ساعور, sa'our, a.

FOURNEAU, s. m., اوجاق, odjâq, مطبخ, soba. — de cuisine, صوبه

FOURNEAU, s. m., اوجاق, odjâq, t.; mathbakh odjâghy, t.; کلخن, kulkhan. — Creux en terre rempli de poudre, لغم, laghoum.

FOURNÉE, s. f., فرونلق, fourounlouq, t. — Une fournée complète, تمام پر فرونلق, tamâm bir fourounlouq.

FOURNI, e, adj., garni, دونانمش, donânmiş, t.; مکمل, mukemmel. — Donné, وپرلمش, vîrilmich, t. Voy. ÉPAIS, TOUFFU.

FOURNIER, ÈRE, s., فرونجی, fouroundji, t.

FOURNIL, s. m., فرون یری, fouroun ieri, t.

FOURNIMENT, s. m., باروت, bārout pālâsqaci, t.

FOURNIR, v. a., donner, procurer, الیویرمک, vîrmek, ویرمک, alyvîrmek, t.; اعطا ایلمک, thâ eîlemek. — Fournir à la dépense de quelqu'un, بر کمسنه ننگ خرچنی, bir kimesnênûn khardjini gueurmek. — Pourvoir à ..., تدارک, tedâruk gueurmek, it, ا تدارک, medâr ol. — Livrer, تسلیم, teslîm it. — Produire, représenter, تقدیم, arz, taq-dîm it. — Préparer, disposer,

حاضرلمق, hâzyrlamaq. — Suffire, کفایت, kefâyet it. — Je ne saurais fournir à tout, هر

شئیه کفایت ایلمم, her cheîe ke-fâyet idemem. — Achever, parfaire, تمام, tamâmlamaq, it-

mâm it. — Garnir de ce qui est nécessaire, دونانمق, donâtmaq, تچیهیز,

کافه لوازماتیلہ دونانمق, tedjhîz it, kiâffêi levâzimâtîlê donâtmaq.

FOURNISSEUR, s. m., des vivres, ذخیره جی, zakhyrêdji, t.

FOURNITURE, s. f., provision, ذخیره, zakhyrê, pl. a. ذخایر, zakhâir, اودون, tedâruk. — de bois, تدارک

odoun tedârugui. — Ce que les artisans fournissent en outre

du travail, لازم اولان, khardj, لوازمات, lâzym olân thâqym, طاقم

levâzimât. — Le prix de la fourniture, لوازمات بهاسی, levâzimât behâcy. — de salade, صلانه تریه سی, salâta terbûiêci, صلانه قونان

salâtaîe qonân otlouq.

FOURRAGE, s. m., herbe que l'on donne aux bestiaux, اوتلق, iem, نیم, otlouq iemi. — vert, تازہ نیم, tâzê iem. — sec, قوری نیم, qourou iem. — Action de couper le fourrage,

اوتلق بچمی, otlouq bitchumy.

FOURRAGER, v. a., couper le fourrage, اوت - اوتلق بچمک, ot, otlouq bitchmek, اوتلق, otlamaq. — Amasser du fourrage, اوتلق تدارک, otlouq tedâruk it, اوتلق

اوتلق, otlouq tedâruk it, اوتلق, otlouq div-churmek, qopârmaq. — Fourrager

au vert, تازہ اوتلق بچمک, tâzê

otlouq bitchmek, t. — Ravager le pays, - تالان ا - و لايت اورمق - تالان ا
vilāiet ourmaq, tālān it, ghāret it, ا غارت ا
 يقيق *kharāb it*, ا خراب ا
iyqmaq, t.; ا تخریب *takhrīb it*.

FOURRAGEUR, EUSE, s., اونلايجي
otlāidji, اونلاقچي *otlāqtchi, t.*

FOURRÉ, E, adj., rempli de bois,
 اورمانلو *ormānlu*. — Garni de pel-
 lisse, كورك قاپلو *kurk qāplu*.
 — S. m., endroit rempli de bois,
 اورمانلق ير *ormānlyq yer*. — Une
 paix fourrée, feinte, peu solide, بوز
 اوزرنك اولان مصالحه *bouz uzerindē*
olān muḥāleha, صلح ظاهري *soulhi*
zāhiri.

FOURREAU, s. m., gaine, enve-
 loppe, غلاف *qyn, t.*; قين - قن
ghylāf. — Tirer l'épée du fourreau,
 قاجي قينندن سيرمق - اخراج ا
qylydji qyninden syrmaq, ykhrādj
it. — Étui, قبور *qoubour*. — Robe
 d'enfant, چوجوق روباسي *tcho-*
djouq roubācy.

FOURRER, v. a., introduire, met-
 tre parmi, ايجرو *soqmaq*, صومق
 قويمق *qoï-* ايجرو *qomaq*, قومق
maq, كيدرمدك *guïrdurmek, t.* —
 dans sa bouche, اغزنه قويمق *agh-*
zinē qoïmaq. — la main dans sa po-
 che, العيني جيبينه صومق *elini dje-*
bînē soqmaq. — Celui qui fourre son
 nez partout, صوقلغن *soqoulghan*,
 هر ايشه بورننى صوقار *her ichē bour-*
nounou soqār. — Donner en cachette,
 سوشدرمك *sivichturmek*,
 قابدرمق *qāïdurmaq*. — Insérer
 mal à propos, صومق *soqmaq*,
 ادخال ا *idkhāl it*. — Fourrer dans

l'esprit, dans la tête, ذهنه - عقلمه
 ولاقنه *'aqlynē, zihninē soqmaq*.

— Fourrer, garnir de fourrure,
 كورك قاپلماق *kurk qāplamaq*,
 كوركلمك *kurklemek*. — Se Fourrer,
 v. réfl., ş'introduire, صومق *so-*
qoulmaq, كيرشمك *guïrichmek*. —
 Se mêler d'une chose, ا مداخله ا
mu- داخله ا *dākhelē it*, قرشمق *qarychmaq*. —
 Se fourrer, se garnir contre le froid,
 كوركلنمك *kurklenmek*, كورك
 كويمك *kurk gueïmek*.

FOURREUR, s. m., كوركچي *kurk-*
tchi, t.

FOURRIER, s. m., قوناقچي *qo-*
nāqtchi, قوناقچي *qonāq-*
tchi iamāghy, t.

FOURRIÈRE, s. f., lieu où l'on met
 le bois, اودونلق *odounlyq, t.*

FOURRURE, s. f., كورك *kurk, t.*

FOURVOYEMENT, s. m., ازمقلق
 يولدن چيقارمقلق *ïol-* ازمقلق
dan tchyqārmaqlq, t.; اضلال *iz-*
lāl, ضلالة *zalālet, a.*

FOURVOYER, v. a., détourner du
 chemin, يولدن چيقارمق *ïoldan*
tchyqārmaq, يول ازدرمق *ïol az-*
durmaq, يولي شاشرمق *ïoly chā-*
churtmaq. — Au fig., induire en er-
 reur, اضلال ا *izlāl it*. — Se Four-
 voyer, v. réfl., يولدن چيقمق *ïol-*
dan tchyqmaq, - يولي شاشمق
 يولي شاشمق *ïoly chāchmaq, ghāib it*,
 طوغرى يولدن ساپمق - عدول ا
dhoghrou ïoldan sāpmaq, 'oudoul
it. — Fourvoyé, e, يولي ازمش *ïoly*
 ازمش *azmich*, - طوغرى يولدن چيقمق
 يولي شاشمق *dhoghrou ïoldan tchyq-*
mich, sāpmich.

FOUTEAU, s. m. Voy. HÊTRE.

FOUTELAIE, s. f., قاین اغاجلق, *qāin aghādilyq*, t.

FOYER, s. m., âtre, lieu où l'on fait le feu, اوجاق *odjāq*, t.; تشلك *atechlik*. — Centre d'action, siège principal, یوا *ïouvā*. — de la rebellion, زوربالغک یواسی *zorbālyghuñ ïouvācy*.

FOYERS, s. m. pl., maison, domicile, او *ev*, t.; مسکن *mesken*, pl. a. مکان *meçākin*. — La patrie, وطن *vathan*.

FRACAS, s. m., bruit, کورلتسی *gueurulty*, دی کورلا *gueuruldy*, پتلادی *patlādy*, کوتردی *keuturdy*, t.; شمانه *chamāta*, p.; ولوله *velvelè*, a. — Rupture avec violence et bruit, چاتردیلی قرلش *tchātirdili qrrylich*, هدته *heddet*, a.

FRACASSER, v. a., قرمق *qyrmaq*, پارچه پارچه *pārtecha pārtecha it*, خرد و خش *khourdu khych it*, t.

FRACTION, s. f., action de rompre, قرلش *qrrylich*, t.; کسر *kesr*, a. — Parties d'unité, قرن تیلر *qrryntyler*, کسور *kuçour*, pl. کسورات *kuçourāt*. — Calcul des fractions, حساب کسور *hyçābi kuçour*. — Partie d'une chose quelconque, حصه *hyssè*.

FRACTIONNAIRE, adj., کسورلو *kuçourlu*. — Nombre — کسورلو عدد *kuçourlu 'aded*, a.-t.

FRACTURE, s. f., قرش *qrrich*, قرلمه *qrrylma*, قرقلق *qrryqlyq*, t.; کسر *kesr*, a.; شکست *chikest*, p. — de porte, قپونک قرلمه سی *qapounuñ qrrylmacy*. — Division su-

bite dans les os, کیمیک قرقلقى *guemik qrryqlyghy*.

FRACTURÉ, E, adj., t. de chirur., os, قرق کیمیک *qrryq guemik*, t.

FRACTURER, v. a., un os, کیمی *guemigui qrry- maq*, *chikest it*. — Se fracturer, کیمک قرقلمق *guemik qrrylmaq*.

FRAGILE, adj. com., aisé à rompre, قرلور *qrrilur*, قرلیجی *qrrilidji*, قرلمه سی قولای *qrrilmaci qolāi*, کورک *guevrek*, t. — De peu de durée, دوامسز *devāmsyz*, t.; بی بقا *bi beqā*, بی دوام *bi devām*, ناپایداری *nā pāidār*, a.-p. — Faible, sujet à tomber en faute, قوتسز *qouvveysyz*, عاجز *'adjiz*, ضعیف *z'aif*.

FRAGILITÉ, s. f., disposition à se briser, قرلیجیلک *qrrilidjilik*, t.; قابلیت انکسار *qābiliyeti inkiçār*. — Instabilité, قرارسزلق *qarārsizlyq*, بی بقایی *bi beqāi*. — Faiblesse, facilité à tomber en faute, قوتسزلق *qouvveysyzlyq*, ضعف *zaf*. — humaine, بشریه *thabi'ati becheriie*, مزلقه بشریه *mezlaqa becheriie*.

FRAGMENT, s. m., morceau d'une chose brisée, قرندی *qrryndy*, قرنتی *qrrinty*, قیرق پارچه سی *qrryq pārtechaci*, t.; کسره *kisret*. — de vases, ساقسی پاره لری *sāqsi pāreleri*. — d'or, التون اوفاهی *altoun oufāghy*. — Partie d'un ouvrage, d'un écrit, جز *djuz*, pl. اجزا *edjzā*; قطعه *qyth'at*, pl. قطعات *qyth'āt*.

FRAI, s. m., action de frayer, en parlant des poissons, بالکسرت

چفتلشدهسى *bālyqleruñ ichiftlech-mèci*, t.; سفاد سمک *sifādi samak*.

— Le temps du frai, بالق چفتلشدهسى وقتى - موسمی *bālyq ichiftlechmèci vaqty, mevsimī*, موسم *mevsimī sifādi semāk*.

— OEufs de poissons mêlés avec ce qui les féconde, یمورطه لو بالق یمورطه *ioumourthalu bālyq baghyrsaghy*. — Le petit poisson, بالق اوفاق *oufāq bālyq*. — Altération de la monnaie par l'usage, سکه نك سانهسى - اشنهسى *sikkènuñ silenmèci, achinmaci*.

FRAICHEMENT, adv., au frais, سرینلکک *serin havāda*, سرینلکک *serinlīktè*, سرین یرده *serin irdè*, t. — Récemment, یکنیدن *ieñiden*, دمین *demīn*, یکنی اولدرق *ieñi olaraq*. — arrivé, تازه کلمش *tāzè guetmich*.

FRAICHEUR, s. f., frais agréable, سرینلکک *serinlik*. — de l'air, هوانکک *havānuñ serinliguī*. — Éclat, coloris, تازه لک *tāzèlik*, t.; نهارت طراوت *tharāvet*, نازریت *nazāret*, a. — en peinture, پارلاق *pārlāqlyq*, زهارت رونق *ravnaq*, زهارت *zehāret*. — Froidure, صوغوقلق *soghoullyq*, برودت *buroudet*. — Rhumatisme, voyez ce mot.

FRAÏCHIR, v. n., devenir fort, en parlant du vent, روزگار سردلنمک *rouzguār sertlenmek*, t. — Le vent fraichit, روزگار سردلنور *rouzguār sertlenur*.

FRAIS, AÏCHE, adj., d'un froid modéré, سرین *serin*, t. — Temps —, سرین هوا *serin havā*. — Froid,

سوغوق *soghoullyq*, بارد *bārid*. — Récent, تازه یکنی *ieñi*, تازه *tāzè*. — OEufs frais, تازه یمورطه *tāzè ioumourtha*. — Troupes fraîches, تازه عسکر *tāzè 'asker*. — La plaie en est encore fraîche, یاره هنوز تازه در *iāra henouz tāzèdur*. — Délassé, dispos, تازه لشمش *qouvveti tāzèlenmich*. — Visage, teint frais, پارلاق *pārlāq beñz*. — Qui a bon visage, یوزی ایشیق *iuzu ichyq*. — Le frais, la fraîcheur, سرینلکک *serinlik*. — Frais, récemment, یکنی *ieñi*, جدیداً *djediden*. — Bâtiment tout frais fait, بنا یکنی یاپلمش *ieñi tāpylmich bir binā*.

FRAIS, s. pl., dépense, dépens, خرج *khardj*, t.; مصرف *masraf*, pl. مصارف *meçārif*. — Grands frais, کلیتلو مصرف *kullüetlu masraf*. — Menus مصرفلر *khourdè masraflar*. — de justice, محکمه مصرفی *mehkemè masrafi*. — de route, راه خرج *khardji rah*. — A ses frais et dépens, خرج و مصرف کندو بدندن *khardj u masraf guendu bedeninden*, کئیندن *kicècinden olmaq uzrè*. — A frais communs, مشترکه ایله *meçārif muchterikè ilè*. — A peu de frais, مصارف جزئیه ایله *meçārif djuzitè ilè*.

FRAÏSE, s. f., fruit du fraisier, چیلک *chilek*. — Mésentère et boyaux de veau ou d'agneau, بوزاغو و قوزی بغرسقلری *bouzāghou vè qouzou baghyrsaqleri*.

— Fortification formée avec des pieux, قازقدن مترس *qāzyqten meteris*. — Collet plissé, بوکلمش یقه *beukulmush iaqa*, t.

FRAISIER, s. m., چیلک فدانی *chilek fidāni*, کوکی *keuki*, t.

FRAMBOISE, s. f., اناج چیلکی *aghādj tchilegui*, بوکر تیلن یمشی *beugurtilen iemichi*, t.

FRAMBOISIER, s. m., بوکر تیلن *beugurtilen aghādji*, t.

FRANC, s. m., nom primitif des Français sous Clovis, et nom sous lequel on désigne les Européens en Turquie, فرنک *firenk*, *frenk*.

FRANC, ANCHE, adj., آزاد *azād*, p.; حر *azādlu*; آزادلو *hourr*, pl. a. احرار *ahrār*. — Exempt d'impositions, de charges, بری *beri*, معاف *mou'āf*, a.; سربست *serbest*. — Être franc de toutes charges ou impositions, کافه تکالیفدن *kiāffēi tekiālisten mou'āf ol*. — Franc d'ambition, حرص نام *hircy nām u chānden beri*. — Sincère, loyal, دوغرو *doghrou*, صداقتلو *iuregui pāk*, پاک *sadāqatlu*, مخلص *moukhlis*. — Un homme franc, آدم مخلص *moukhlis adem*. — Pur, non mêlé, خالص *khālis*. — Un franc mécréant, infidèle, کافر بر خالص *bir khālis kiāfir*. — C'est une franche défaite, بهانه *behānē mahzdur*. — Un franc menteur, بر کاذب *bir kiāzibi mahz*, صرف یلانجی *syrfi ialāndji*. — Entier, complet, تمام *temām*, کامل *kiāmil*. — Deux jours

francs, تمام ایکی کون *temām iki gun*. — Franc, adv., ouvertement, sans déguisement, پاکچه *pāktchē*, تمیزجه *temīzjdjē*. — Parler franc, تمیزجه سویلمک *temīzjdjē seuilemek*.

FRANÇAIS, e, s., فرانسز *frāncyz*. — Un —, بر فرانسز آدم *bir frāncyz adem*. — Une française, بر فرانسز قاری *bir frāncyz qāry*.

FRANÇAIS, adj. m., au fém. FRANÇAISE, فرانسهلو *frāncyz*, فرانسالی *frāncalu*, فرانسوی *frāncēvi*. — La langue française, فرانسز لسانی *frāncyz liçāni*. — En français, فرانسزجه *frāncyzjdjē*. — Parler français, فرانسزجه سویلمک *frāncyzjdjē seuilemek*.

FRANCE, s. f., فرانسه *frānça*. — Le royaume de —, فرانسه مملکتی *frānça memleketi*. — Le roi ou l'empereur de France, فرانسه پادشاهی *frānça pādichāhi*.

FRANCHEMENT, adv., sincèrement, حقیقت *doghroulyguilē*, صدقله *haqyqat uzrē*, ایله *sydqylē*, کوکل پاککیله *gueuñul pākliguilē*, خلوص بال ایله *khoulouci bāl ilē*, اخلاص ایله *ykhilās ilē*, مخلصانه *moukhliçānē*. — Clairement, آشکاره *achikiārē*. — Parler franchement, آشکاره سویلمک *achi-kiārē seuilemek*. — Sans crainte, بی پروا *bi pervā*. — Avec exemption de charges et de dettes, هر درلو قیود و ذمماندن بری اوله رق *her turlu qioūd u zimmāten beri ola-raq*.

zèdè, p. — de la foudre, یلدرم *ildiryım tchālinmich*. — de la peste, یومورجقلو *ïoumourdjaqlu*. — d'étonnement, شاشمهش *chāchmich*, متعجبیر *mutehāïr*. — Pé- nétré, affecté, متأثر *muteescîr*.

FRAPPEMENT, s. m., des mains, سیال قاقمهسی *el qāqmaci*. — Action de Moïse frappant le rocher, موسی پیغمبرک عصا ایله قیا اورمهسی *mouça peïghambèruñ 'aça ilè qaïā ourmaci, t.*

FRAPPER, v. a., donner un ou plusieurs coups, اورمق *ourmaq*, دوکمک *deugmek*, vulg. *deuomek*, t.; زده لکمک *zarb it, a.-t.*; زدله کمک *zedèlemek*. — avec un bâton, عصا ایله اورمق *'aça ilè ourmaq*. — Frapper à la porte, قپویی *qapouï tchālmaq*. — Faire une vive impression, تئیرا *teecîr it*. — Frapper d'étonnement, حیرته *haïretè brāqmaq, gueturmek*. — monnaie, سکه *zarbi sikkè it*. — des mains, applaudir, ال قاقمق *el qāqmaq*. — sur l'encolure, اورس اوزرنک دوکمک *eurs uzerindè deugmek*. — Frapper avec bruit, چارپمق *tchārpmaq*.

FRAPPEUR, EUSE, adj., اوربجی *ourïdji, t.*; ضارب *zārib, a.*

FRAQUE, s. m., لباس قصیر *li-bāci qacyr, a.-t.*

FRASIL, s. m., کومر نوزی *keumur tozou, t.*

FRASQUE, s. f., action extravagante, عمل غریب *'ameli gharîb*.

— Ruse, tour malin, حيله *hîle, a.*; رنک *renk, p.-t.*

FRATERNEL, LE, adj., قرنده شلغه *qarindachlygha makhsous, t.*; اخوی برادرانه *burāderānè, p.*; حب *akhavi, a.* — Amour — علاقه اخوت *hubbi akhavi, 'alāqā oukhuvvet.*

FRATERNELLEMENT, adv., قرداش *qardāch guibi*, قرنده اشجه *qaryndāchdjè, t.*; برادرانه *burāderānè, p.*; اوخوه *oukhouvveten, bittevākhy, a.*

FRATERNISER, v. n., قرداشلشمق *qardāchlachmaq*, قرداش کبی او *qardāch guibi ol, guetchinmek*, قرنده اشجه کچنمک *qaryndāchdjè guetchinmek, t.*; قرداشلق *qardāchlyq it*. — S'unir par la ..., قرداشلق بغلهق *qardāchlyq bağhlamaq.*

FRATERNITÉ, s. f., قرداشلق *qaryndāchlyq, qardāchlyq*, اخوة *ykhvānlyq, t.*; اوخوات *oukhouvvet, muvākhāt*. — Les liens de la fraternité, du sang, اوخوت قرابتی *oukhuvvet qarābeti*. — Liens d'amitié intime sans parenté, قرنده اشلق حقوقی *qarindāchlyq houqougy.*

FRATRICIDE, s. m., meurtrier de son frère ou de sa sœur, قرنده اشنی *qarindāchini eulduren, t.*; قاتل الاخ *qātil ul-ākh, a.* — Crime de tuer son frère ou sa sœur, قرنده اشنی اولدرمه *qaryndāchini euldürmè, qatıl ul-ākh.*

FRAUDE, s. f., حيله *hilè*, a.; آل *âl*, دوباره *doubāra*, p.; مکر *mekr*, خدعه *khoud'a*, غبن *ghabn*, a. — En fraude, حيله ايله *hilè ilè*. — Contrebande, voy. ce mot.

FRAUDER, v. a., tromper, الداتيق *aldätmaq*, t.; حيله ا *hilè it*. — ses créanciers, ses cohéritiers, ميراث *mîrās churekiā-cini aldätmaq*. — Faire de la contrebande, كومرك رسمنى اوغرلىق *gumruk resmini oghourlamaq*, مال مال *māl qātchurmaq*.

FRAUDEUR, EUSE, s., الدايجى *aldädjî*, t.; غابن *ghābin*, a.; حيله باز *hilè bāz*, a.-p.

FRAUDULEUSEMENT, adv., - حيله خدعه ايله *hilè, 'khoud'a ilè*, a.-t.; غدرا *ghadren*, a.

FRAUDULEUX, EUSE, adj., enclin à la fraude, الدايجى *aldädjî*, مكار دوباره جى *doubāradjî*, t.; مكار *mekkiār*, a.; تلبيسلو *telbîslu*. — Fait avec fraude, يلان *ialān*, كاذب *kiāzib*, مزور *muzevvir*. — Banque-route frauduleuse, يلان مفلسلك *ialān mustuslik*, افلاس مزور *iflāci muzevvir*.

FRAYER, v. a., marquer un chemin, يول اچيق *ïol atchmaq*. — Aplanir les difficultés, يول — اراءت *ïol gueustermek*, كوسترمك *iræti tharyq it*. — Frotter contre quelque chose, ازاجق *azādjiq dhoqounmaq*, طوقنوق *surtmek*. — En parlant des poissons, بالقى اشلىك *bālyq echlenmek*, چقتلىك *tchift-*

lechmek, iounourthalamaq. — S'usser par le frottement, اشنمق *achinmaq*. — Se convenir, s'accorder, اويمق *ouïmaq*. — Se fréquenter, قونشمق *qonouchmaq*. Voyez FRÉQUENTER. — Frayé, e, adj., (chemin). Voyez FRÉQUENTÉ.

FRAYEUR, s. f., قورقو *qorqou*, اوچونمه *eurkuklik*, اورككلك *outchounma*, t.; وحشت *ra'b*, رعب *vahchet*, هراس *hirās*, a. — Grande — رعب عظيم *ra'bi 'azîm*.

FREDAINE, s. f., pétulance, écart de jeunesse, شوخلىق *chokhlyq*, كنجلك جاهللكى *guendjlik djāhilligui*, بلاسى *belāci*. — Divertissement, جنبش *djumbuch*. — Faire ses fredaines, جنبش ا *djumbuch it*.

FREDON, s. m., ترنم *terennum*, pl. a. ترنمات *terennumāt*; نغمة *naghmet*, pl. a. نغمات *naghāmāt*; ترديد صوت *terdīdi savt*.

FREDONNER, v. a., ترنات ايله *terennumāt ilè irlamaq*, ايرلوق *terennum it*, a.-t.

FRÉGATE, s. f., فرقتين *firqatin*, t.

FREIN, s. m., qui se met dans la bouche du cheval, كـم *guiem*, كـم *ouïān guiemi*, اوبان كمى *guiem thomāghy*, t. — Un cheval qui prend le mors aux dents, كـمى *guiemi* ازويه چالان ات *azouïè tchalān āt*. — Ce qui retient dans le devoir, اليقوبچق ديزكن *alyqoïadjaq dyzguin*, ضبط *zabth*,

عنان تکفف *bāgh*, باغ *men'*, منع
 ināni tekeffuf u istim-
 sāk. — Ronger son frein, دیشی
 صیقوب او بکدی صاقلیق *dīchi*
syqap euīguieīi sāqlamaq, کظم
kezmi ghāiz it. — Mettre un
 frein à sa langue, دیلنی طوتوق
dilini thoutmaq.

FRELATER, v. a., شرابه حیلہ
charābè hīlè qātmaq, t. —
 Vin frelaté, حیلہ قانلمش شراب
hīlè qāilmich charāb.

FRELATERIE, s. f., - حیلہ قاتمه
hīlè qātma, qātyghy, t.

FRÊLE, adj., fragile, کورک
guevrek, گوشک *guevchek*, t. —
 Faible, ضعیف *z'aīf*, a.; زبون
zaboun, p.

FRELON, s. m., اشک اروسى
echek aroucy, t.; زبور *zembour*,
 a.-p.

FRELUCHE, s. f., پسکاجک
puskuldjik, t.

FRELUQUET, s. m., یینی باشلو
ieīni bāchlū, زرزوب *zirzob*, t.

FRÉMIR, v. n., être ému, avec
 tremblement, اضطراب دروندن
isthyrābi derounden titremek,
 یورک قالقنهق *turek qālqynmaq*. —
 d'horreur, اورکمهک *eurkmek*,
 اورپوب سلکنمهک *eurpup silkinmek*,
 خوفدن دترمهک *khavften titremek*. —
 de colère, فرط غضبدن دترمهک
ferthy ghazabden titremek. —
 Murmurer, gronder, سومردانهق
soumourdānmaq, قاقوق *qaqymaq*. —
 Commencer à bouillir, قاینامغه
 باشلق *qāināmagha bāchlamaq*.

FRÉMISSEMENT, s. m., agitation,
 tremblement, اورکمه *titremè*,
 یورک قالقنهسى *eurkmè*,
 یرتجاج قلب *irtiqalqynmaci*, t.;
 یرتجاج قلب *irtiqalqynmaci*, t.;
 دژدژ *djādji' qalb*. — Crainte, terreur,
 توی اورپرمهسى *tuū qorqou*,
 کورلدى *eurpermèci*. — Bruit,
 روزکارک *guevurldy*. — de l'air,
 روزهسى *rouzguiāruñ qālqmaci*.
 — de la mer, چالقهسى *deñizūñ tchālqanmaci*,
 دکزک *deñizūñ tchālqanmaci*,
 دیره نوب او بنهسى *deñizūñ teprenup oīnamaci*,
 لجب *ledjeb*.

FRÊNE, s. m., دیش بوداق
dīch boudāq aghādji, t.

FRÉNÉSIE, s. f., fureur violente,
 سرسام علتی *sersām*, سرسام
sersām 'yllety, a.-t.; فرنیطس
franēthos. — Éprouver un accès de fré-
 nésie, حال سرسامده او *hāli ser-
 sāmde ol*. — Au fig., folie, دلیلک
delīlik, جنون *djunoun*.

FRÉNÉTIQUE, adj. com. et s.,
 سرساملو *sersāmlu*, t. — Un homme
 frénétique, علت سرسامه او غرامش
'ylleti sersāmè oghrāmich adem.

FRÉQUEMMENT, adv., صقچه *syq-
 tchè*, چوق *seuq seuq*, صیق صیق
ichoq kerrè, ایکیده برده *ikidè*
birdè, t.; دفعات ایله *def'āt ilè*.

FRÉQUENCE, s. f., چوقلق *tchoq-
 louq*, t.; تکرر *kesret*, کثرت
tevātur, تواتر *telāhuq*,
 مواترت *muvāteret*. — La fré-
 quence des visites, زیارتلرک
ziāretlerūñ telāhuq,
 تواتری *utevāturi*. — La fréquence du pouls,

نیزلکی nabzuñ tîzligui, نبرعت النض sur'at unnabz.

FRÉQUENT, e, adj., صق seuq, صق کولان seuq seuq guelen, t.; کثیر الوقوع kecîr, کثیر کثیر ul-vouqou', واقوع kesret uzrè vaqy' olân. — Les tremblements de terre sont fréquents dans ce pays, بو مهلکتده زلزله لر bou memlekette zel-zelêler kecîr ul-vouqou'dur.

FRÉQUENTATIF, ive, adj., (verbe), معنای تکثیرى متصين فعل ma-nâi teksiri mitezaminin f'yl.

FRÉQUENTATION, s. f., واروب vârup guelmè, صق کورشمه seuq guruchmè, t.; اختلاط ykhtilâth, معاشرت mou'âcheret, a.

FRÉQUENTER, v. a., aller souvent, وارمق صقچه vârmac seuqçehè vârmac, واروب کلپک vârup guelmek. — Se fréquenter, se voir souvent, کورشمک gueuruchmek, صق قونشپق qonouchmaq, صق کورشمک seuq seuq gueuruchmek, t.; معاشرت ا mou'âcheret it, ملازمت ا mulâzemet it, a.-t. — Fréquenté, e, en parlant d'un lieu où il y a beaucoup de monde, خلق کجیتی اولان ير khalq djem'üeti olân ter, ايشلک ichlek. — Habité, peuplé, معهور m'amour, آبادان abādân. — Chemin — ايشلک ichlek îol.

FRÈRE, s. m., قزنداش qaryndäch, vulg. قرداش qardäch, t.; برادر ykhwân; اولو قزنداش burâder, p. — aîné,

برادر كبير burâderi kebîr. — cadet, كوچك برادر kutchuk burâder. — germain, اوز اناسى euz qaryndäch, قزنداش باباسى بر قزنداش anâci, bâbâci bir qaryndäch. — utérin, اوکسى eugueî qaryndäch, والده قزنداش طرفندن vâlidè tharafindan qaryndäch. — consanguin, بابا طرفندن bâbâ tharafindan qaryndäch. — jumeau, ايکيز igiz, iguiz, eguiz. — de lait, سود قزنداش sud qaryndäch. — Frères, les hommes en général, comme provenant d'un même père, thoprâq qaryndächlari. — Frère adoptif, اخرت akhyret qaryndäch.

FRÉSAIE, s. f., کيجه قوشى guîdjè qouchi, t.

FRESQUE, s. f., ديوار اوزرنده divâr uzerindè naqç, نقش - تصوير tasvîr.

FRESSURE, s. f., بورك جگر بورک جگر و دلاق کبى بر حيوانک iurek djiguer aq djiguer vè dalâq guibi bir haivânûñ itch nesnèleri, حيوانک ايچ haivânûñ itch 'azouleri, t.

FRET, s. m., نول سفينه nevl, نول سفينه nevli sefinè, نولين nevlîn, كسى guèmi kirâci, t. — Payer le — ادا نول سفينديى nevlî sefinèü edâ it.

FRÉTER, v. a., donner un vaisseau à louage, كسى يى كرايه guèmi kirâci vîrmek. — Le prendre à louage, l'affréter,

کمی بی نول ایله طوتمق - استیجار
 | *guemü nevl ilè thoutmaq, istîdjâr*
it. — Équiper, charger un navire,
 یوکتتمک کمی بی دوناتمق - یوکتتمک
guemü donâtmaq, ükletmek, t.

کمی کراجیسی *FRÉTEUR, s. m.,*
guemi kirâdjici, کراجی kirâ-
dji, t.

دپرینجی *FRÉTILLANT, e, adj.,*
teprenîdji, جنبشلو djumbuchlu, t.;
 دپرنمک *te-*
prenmè, اوینامه oinâma, جنبش
djumbuch, t.; اهتزاز ihtizâz, a.

دپرنمک *FRÉTILLEMENT, s. m.,*
te-
prenmè, اوینامه oinâma, جنبش
djumbuch, t.; اهتزاز ihtizâz, a.

دپرنمک *FRÉTILLER, v. n.,*
te-
prenmek, اوینامق oinâmaq, اهتزاز
ihtizâz it, a.-t.

مینی *FRETIN, s. m., menu poisson,*
 بالقی *oufâq bâlyq, اوفاقی*
 بالقی *oufâqy, خردهسی - اوفاقی*
bâlyq khour-
déci, oufâghy. — Chose de peu de
 valeur, اوفاقی توفک شیلری
ou-
fâq tufek cheileri.

اوفانمق *FRIABILITÉ, s. f., -*
 اوفانمق *oufânmaq, ezilmek*
 قابلیتی *qâbiliyeti, t.-a.;*
 قابلیت الرفت *qâbiliyet urrest, a.*

کورک *FRIABLE, adj.,*
 گورک *guevrek, اوفانور - ازور*
parmaq ilè
oufâneur, exileur.

اعلاسنی سون *FRIAND, e, adj., qui aime la chère*
 delicate, طعامک اعلاسنی سون
tha'amuñ 'alâcini seven, t.;
 متنوق *mutenevvyq fil-ekl, a.;*
 گفته خور *lezîz khor, لذیذ خور*
kustè khor, p.;
 طبیعت صاحبی *tha-*
bi'at sāhybi. — Délicat au goût,
 طتلو *thatlu, لذیذ lezîz.* — Un
 morceau friand, طتلو لقمه *thatlu loq-*

ma, دادی خوش لقمه - طعام, ma,
khoch loqma, tha'âm.

FRIANDISE, s. f., goût pour la
 chère délicate, - طتلو لقمه اشتهاسی
 طتلو لقمه اشتهاسی *thatlu loqma ichtihâci, me-*
zâqy, لذیذ خوری lezîz khori. —
 Friandises, morceaux friands, دادی
 خوش *dâdi khoch iemekler,*
 طتلو لقمه *thatlu iemek, اطعمه*
eth'yemè neficè. — Sucreries,
 شکر ایشی *cheker ichi, حلوا halvâ,*
 حلویات *hâlvüât, pl. a.*

قاورمه *FRICASSÉE, s. f.,*
 قاورمه *qâvour-*
ma, t. — Fricassée de poulets, پلیج
 قاورمه *pilîdj qâvourmaci.*

قاورمق *FRICASSER, v. a.,*
 قاورمق *qâvour-*
maq, t. — Fricassé, e, قاورلمش *qâ-*
vouroulmich.

چولیا اشجی *FRICASSEUR, s. m.,*
 چولیا اشجی *echolpa achedji.*

معتل بر *FRICHE, s. f.,*
 معتل بر *mou'at-*
thal ier, پور بر pour ier. — En fri-
 che, نطس اولنماش - اولنمقسزین
nathas olounmâmich, olounmaqsî-
zîn.

اووش *FRICTION, s. f.,*
 اووش *ovouch, اوومه*
 اوومه *ovma, اوومق*
 اوومق *ovmaqlıq, سورشدرمه*
 سورشدرمه *delek, oghma,*
 اووشترمه لر *ovouch-*
turmalar.

اومق *FRICTIONNER, v. a.,*
 اومق *ov-*
maq, اووشترمق
 اووشترمق *ovouchturmaq,*
 سورمک *surmek.* — Garçon qui
 frictionne dans les bains publics en
 Turquie, دلاک *dellâk.*

ایداملق *FRIGIDITÉ, s. f., état d'un homme*
 impuissant, سست ایداملق *sust*
 عینة *endâmlyq, p.-t.;*
 عینة *'ynnînet, a.*

— Frigidité d'estomac, ضعف معلى *z'af'i m'y'dé.*

FRIGORIFIQUE, adj., صـوق سودبجى *sowouq idídji*, سودبجى *sowoudídji*, صوغودبجى *soghoudí-dji*, t.; مبرد *muberrid.*

FRILEUX, EUSE, adj., تيز اوشور *tíz uchur*, صوغه طيانمز *sovougha dháiānmaz*, t.

FRIMAS, s. m., قراغى *qyrāghy*, قراغو *qyrāghou*, t.

FRINGANT, e, adj., دلى طولو *dili dholou*, كىفلو *keiflu*, t.; طياش *thaiiāch*, a. — Cheval — اوبناق *oīnāq āt*, شرمتلوات *šurmetluwat*, اوت *āt*, يوركلو *jureklu*, cheremetlu *āt.*

FRIPER, v. a., chiffonner, بوزمك *buzmek.* — Gâter, بوزمق *bozmaq*, اورسلمك *urselemek.* — User, اسكتمك *eskitemek.* — Manger avec avidité, حرصله يمك *hyrsilē temek.*

FRIPERIE, s. f., commerce de vieux habits, de vieux effets, etc., اسكيدجىلك *eskídjilik.* — Boutique ou endroit où se fait le commerce de friperie, بدت بازارى *bit pazāri*, اسكيدجىلر چارشوسى *eskídjiler tehārchoucy*, t. — Vieux habits, vieux effets, etc., اسكى بسكى *eski buski*, اوروبدلر *ouroubalar.*

FRIPIER, ÈRE, s., revendeur de vieux habits, اسكيدجى *eskídji.* — Qui rajuste de vieux habits, بوزمه جى *bozmadji*, t.

FRIPON, NE, s., voleur adroit, خرسز *khyrsyz*, عيار *aiār.* — Trompeur, fourbe, دولاندر *dolāndurídji*, دوباره جى *doubāradji*,

مكار *mekkiār*, حيله باز *hīlēbāz.* — C'est un fripon, حيله باز بر ادمدر *hīlēbāz bir ādemdur.* — Vaurien et voleur, حرامزاده *īarāmaz*, قلاش *rāmzādē.* — Adj., fin, rusé, قلاش *qallāch*, حيله كار *hīlēkiār.*

FRIPONNER, v. a. et n., escroquer, حيله ايله *tchālmaq*, چالمق *hīlē ilē tchālmaq*, اوغرلامق *oghoulāmaq*, بر تقرب *bir taqrīb*, اوغرلامق *oghoulāmaq.* — Circonvenir, tromper, دولاندرمق *dolāndurmaq*, دوباره *doubāra*, ا *it*, t.

FRIPONNERIE, s. f., escroquerie, خرسزلق *khyrsizlik*, دوباره *doubāra*, حيله بازلىق *hīlēbāzlyq*, ا. - p.; مكر *mekr*, مخاتله *moukhātelē*, a.

FRIQUET, s. m., يوند *iond qouchi*, قوشى *qouchi*, t.

FRIRE, v. a., تاوده پشورمك *tāvada pichurmek*, t. — Frit, e, تاوده پشمش *tāvada pichmich.*

FRISE, s. f., partie d'architecture entre l'architrave et la corniche, افريز *afritz*, صچاق *satchāq*, t.; افريز *afritz*, pl. a. افاريز *afāritz.* — Sorte d'étoffe, بر نوع قياش *bir nev'y qoumāch.* — Cheval de frise, چرخ فلک *tcherkhy felek.*

FRISER, v. a., boucler les cheveux, قورجقلتمق *qyvrídjyqlatmaq*, قورتمق *qyvrytmaq*, قورتمق *qyvrytmaq*, قورمق *qyvrymaq*, تعجيد *tedj'yd* ا *it.* — Se Friser, v. n., قورلمق *qyvrylmaq*, بوكلمك *beukulmek.* — en boucles, صاچاربنى حلقه كى *sačarبنى حلقه كى*

ا بوکلم بوکلم *sätchlarini halqa guibi*
beukulum beukulum it. — Frisé, e,
 قوری *qvry*, قورم *qvrym.* — Che-
 veux frisés, crépus, قور بچق صاچ
qvrydjyq sätch. — Celui qui a les
 cheveux frisés, قور جق صاچلو, *qv-*
vrydjyq sätchlu. — Friser, effleurer,
 toucher superficiellement, جزئیجه
 طوقنه—ق *djuzidjè dhoqounmaq,*
 خفیجه صیرمق *khasifdjè syrmaq,*
 تخدیش *takhdich it.*

FRISSON, s. m., tremblement causé
 par le froid, دترمه *titremè, t.;* رعك
ra'det, a. — par la fièvre, ستمه
sitma titremèci. — Le
 frisson m'a pris, بنی دترمه طوندی
beni titremè thouty. — Sentiment
 de terreur ou d'horreur qui donne la
 chair de poule, توی اورپرمه سی
tū eurpermèci, ارتعاد قلب
irti'adi qalb.

FRISSONNEMENT, s. m., خفیو
 حمانك *hafif bir titremè,* بر دترمه
 تقربنه دلالت ایدن دترمه
houm-mānuñ teqarrubinè delālet iden ti-
tremè.

FRISSONNER, v. n., avoir le fris-
 son, صوغوقدن *titremek,* دترمك
soghouqtan titremek. — de
 la fièvre, استمه دن دترمك
icitma-
den titremek. — de peur, خوفدن
 اوركمك *khavstan titremek,* دترمك
eurkmek. — d'horreur, توی
 اورپرمك *tū eurpermek.*

FRISURE, s. f., façon de friser,
 قورش *qvryrich, t.;* جعودت *dju'ou-*
det, a.; قوریلش *qvrylich.* — État
 de ce qui est frisé, قورمه *qvryma,*

بوکلم *beukulum,* جعد *dj'ad.* — Bou-
 cle de cheveux, کيسو زلف *zulf,*
 کيسو *keïcou.*

FRITILLAIRE, s. f., plante, بر نوع
 لاله *bir nev'y lalè, t.*

FITURE, s. f., action et manière
 de frire, ناره ده پشورمه *tāvada pi-*
churmè, قاوروش *qāvourouch.* —
 Beurre ou huile qui a servi à frire,
 et qui sert au même usage, ناره ده
 پشوره جك ياغ *tāvada pichuredjek*
īagh. — Poisson frit, ناره ده
 پشورلمش بالق *tāvada pichuril-*
mich bālyq.

FRIVOLE, adj., تملسز *temelsiz, t.;*
 باطل *bāthyl, p.;* بيهوده
bihoudè, باهوش *vāhi,* بوش *boch,*
 ياوه *tāvè,* بی معنا
bi ma'na. — Discours fri-
 vole, بوش لاقردی *boch lāqrrdy.*
 — Excuse, عذر باطل *'euzri bā-*
thyl. — Homme — يینی باشلو
īēni bāchlū, بيهوده کار ادم
bihoudè kiār ādem. — Diseur de riens, ياوه
 سويليدجي *tāvè seuileidji.* — Dire
 des choses frivoles, ياوه سويلمك
tāvè seuilemek.

FRIVOLITÉ, s. f., caractère de ce
 qui est frivole, تملسزلك *temelsiz-*
lik, باطللق *bāthillyq,* بيهوده لق
bihoudèlyq, عبثيت *'abeciïet, pl. a.*
 عبثيات *'abeciïāt.* — Caractère de
 l'homme frivole, futilité, يینی
 هرزه *īēni bāchlulyq,* کويلق
herzè guouilyq.

FROC, s. m., خرقة *hhyrqa.* — de
 derviche, دروبش خرقة *khhyrqaï*
dervich, a.-t.

FROID, s. m., qualité opposée au

selémek. — Blessé au moral, *انجهك indjimek, t.*

FROLEMENT, s. m., *صيرليه syrilmā, t.*; *مشن mechn, a.*

FROLER, v. a., *جزئجه طوقنق djuz'idje dhoqounmaq, صيرمق syrmaq, چالوب صيرمق tchālup syrmaq, t.*; *تشمين ايلمك techmīn eilèmek, a.-t.*

FROMAGE, s. m., *پنير penir, vulg. پينير peinir.* — frais, à la crème, *لور پينيري lor peiniri.* — dur, *قاشقوال پينير qāschqavāl peinir,* *قاني پينير qāty peinir.* — mou, *يوشق پينير ioumouchaq peinir, t.*

FROMAGER, s. m., *پنيرجي penirdji, t.*

FROMAGERIE, s. f., *پنيرجي دكاني penirdji dukkiāni, پينير خانه penir khānè, t.*

FROMAGEUX, EUSE, adj., *پنيرلو penirlu.*

FROMENT, s. m., *بغداي boghdāi, t.*; *حنطة hynthat, hyntha, قمح qamh, a.*

FROMENTACÉ, ÉE, adj., *بغداي boghdāi nev-ynden, اقسامندن aqsāminden, t.*

FROMENTÉE, s. f., *بلغور boulghour, بغداي اونى چوربهسى boghdāi oui tchorbacy, t.*

FRONCEMENT, s. m., *بورشمه bourouchma, بوکمه beukulmè, t.* — des sourcils, *يوز و الن بورشمهسى iuz vè alin bourouchmaci, t.*

FRONCÉ, E, adj., *بورشمش bourouchmich, بورشقلو bourouchyqlu.*

— Plissé, *بوکلمش beukulmich, t.*

FRONCER, v. a., *بورشدورمق*

بورشترمق - bourouchturmaq, t. — le sourcil, *تقطيب وجه ا taqthybi vedjh it.* — une étoffe, du linge, *قيزوب بوکمه beukmek, qyvirup beukmek.*

FRONCIS, s. m., *بوکلم beukulum, قورقلسر beukuntiler, qyvirqler, t.*

FRONDE, s. f., *صپان sapān, t.*; *مقلع mouqlā', a.*; *فلاخن felākhoun, p.*

FRONDER, v. a., *جتر مع صپان ايله اتمق sapān ilè atmaq, t.*; *صپان ايله طاش اتمق sapān ilè thāch atmaq.* — Blâmer, critiquer hautement, *سوز اتمق seuz atmaq, طعن و تشنييع th'an u techni' it.* — Parler contre le gouvernement, *دولتي فصل ا devleti fast it.*

FRONDEUR, s. m., *qui se sert de la fronde, صپان صپانجي sapāndji, ke-loukh, p.* — Qui aime à blâmer, à critiquer, *سوز اتمقجي seuz atidji, فصل Fassāl.* — C'est un frondeur, *طعان برادمدر tha'an bir ādemdur.* — Celui qui parle contre le gouvernement, *دولتي فصل ايدن devleti fast iden.*

FRONT, s. m., *partie du visage depuis la racine des cheveux jusqu'aux sourcils, الن aln, alyn, t.*; *جبهه djebhè, ناصية djebīn, ناصية nācièt, nācièt, pl. a. نواصي nevācy.*

— Marqué au front, *النسي alyni dāmgħalannich.*

— Front découvert, *اجق الن atchyq alyn.* — La face, le visage,

يوز *iuz*, چهره *tchiehrè*. — Au fig., tout le visage, حال *nacièi hāl*. — d'une armée, بر *bir* عسکرک *askerūn* یوزی *euñy*, *iuzu*, قدام عسکر *quoddāmi* 'asker. — d'un bâtiment, بر *bir* بنانک *binānuñ iuzu*. — Audace, impudence, جسارت *dje-çāret*, یوز *iuz*, کسناخلق *kustākhtyq*. — De quel front êtes-vous venu? نه یوز ایله کلدک *nè iuz ilè guelduñ*. — A son front, à sa barbe, قرشوسنک *qarchoucindè*. — De front, côte à côte, یان یان *iān iāna*.

FRONTAL, E, adj., الله متعلق *alynè mute'allyq*, t.; جهتی *djebhi*, a. — La veine frontale, الن طمری *alyn dhamari* عرق الجبهه *'yrq uldjebhè*. Voy. CORONAL.

FRONTAL, S. M., الحاج - الن باغی *sāch*, *alyn bāghy*, قاش بصدی *qāch basty*, t.; پیشانی بند *pichāni bend*, p.; عصابه *'yçābè*, a.

FRONTEAU OU FRONTAIL, S. M., partie de la tête qui passe au-dessus des yeux du cheval, باشلق *bāchlyq pertchemligui*, t.

FRONTIÈRE, S. F., سنور *sinor*, t.; حدود *hou-doud*, a.; سرزمین *ser zemīn*. — Adj., limitrophe, سنورداش *sinordāch*, همحدود *hemhoudoud*.

FRONTISPICE, S. M., face d'un édifice, یوز *iuz*, اوک *euñ*, قپو اوکی *qapou euñy*, - بر بنانک اوکی *bir binānuñ euñy*, *iuzu*. — عنوان *unvān*, عنوان *unvāni kitāb*, a.; سرنوشت *ser nuvicht*, p.

FRONTON, S. M., ornement d'architecture, بنا قپوسنک یوقاروسنک کی *binā qapoucīnuñ ioqārucīndèki zīnet*, صچاق *satchāq*, قپو *qapou* صچاغی *satchāghy*, اوستی *ustu*, t. — d'un vaisseau, کمی *guemi nichāni*, کمینک *guemīnuñ kitābèci*, t.

FROTTAGE, S. M., دوشمه سلمهسی *duchemè silmèci*, دوشمه بی سورتمه *duchemèi surtmè*, t.

FROTTEMENT, S. M., سورتمه *surtunmè*, سورنمه *surunmè*, t.; نحاك *tehākk*, t.

FROTTER, V. A., toucher en passant et repassant dessus avec la main ou autre chose, اوغمق *ovmaq*, اوغتمق *oghmaq*, اوشتورمق *ovouchturmaq*, سورتمک *surtmek*. — les yeux, کوزلری اوغمق *gueuzleri ovmaq*. — Essuyer, سلمک *silmek*. — légèrement, خفیفجه *khafīdjè ovmaq*. — fort, - ایله اوغمق *chiddet ilè ovmaq*, *surtmek*. — Frictionner, دلک *delek* اوشتورمق *ovouchturmaq*. — Enduire, سورمک *surmek*. — Au fig., battre, maltraiter, اورمق *ourmaq*, طیاق ویرمک *dhaiāq vīrmek*. — On dit dans le même sens, froter les oreilles, بورمق *qoulāq bourmaq*.

FROTTEUR, S. M., - دوشمه *duchemè*, تخته سورتیجی *takhta surtidji*, t.

FROTTOIR, S. M., tout ce qui sert à froter, سیله جک - ساجک *sile-djek*, مقومه *maqrama*, vulg. mahra-

ma. — Linge à barbe, بربر بزى berber bezi, t.

FRUCTIFÈRE, adj., یش کتورن *iemich gueturen*, یشلو *iemichlu*, t.; مضمير *musmir*, a.

FRUCTIFICATION, s. f., یش — یش *iemich virmeklik*, t.; ویرمک *ismār*, ثمر *sumour*, a.

FRUCTIFIER, v. n., rapporter du fruit, یش ویرمک *iemich virmek*, — Produire un effet avantageux, — فايك منفعت *menfa'at*, فايك كتورمک *fäidè gueturmek*. — Faire fructifier, tirer avantage, فايك چيقارمق *fäidè tchiqârmaq*, فايك لنمک *fäidèlenmek*, استفاده *istifädè it*.

FRUCTUEUSEMENT, adv., فايك ايله *fäidè ilè*, a.-t.

FRUCTUEUX, EUSE, adj., qui produit du fruit, یشلو *iemichlu*, ميوه لو *meivèlu*, محصولو *mahsoullu*. — Au fig., utile, profitable, فايك لو *fäidèlu*, كثير الفوائد *menfa'atlu*, منفعتلو *kecîr ul-fevâid*, a.

FRUGAL, E, adj., qui vit de peu, یش از ايله کچنور *az ilè guetchinur*, مقتدر *az iemek ier*, از يمک ير *mouqtyr*, متقشف *mouteqachchif*, a. — Repas — بايغی يمک *baïāghy iemek*.

FRUGALEMENT, adv., يمک از لغيله *iemek azliguilè*. — Vivre — شى *chêi qalil ilè guetchinmek*, تقيش *te'âiuch it*, قليل ايله کچنمک *iemek azligui ilè guetchinmek*.

FRUGALITÉ, s. f., از يمه *az iemè*, اعتدال *qyllet ul-ekl*, قلت لاکل *y'tidâl*, قتانة *qatânet*.

FRUGIVORE, adj., نبات ايله ميوه *nebât ilè beslenur*, ميوه خور *meivè ièidji*, t.; ميوه خور *meivè khor*, p. — Animaux frugivores, نبات ايله بسلن حيوانلر *nebât ilè beslenen haivânlar*.

FRUIT, s. m., production végétale, یش ميوه *iemich*, t.; ميوه *mivè*, *meivè*, p.; ثمر *semer*, pl. a. اثمار *esmâr*; فايكه *fâkihè*, pl. فواكه *fevâkih*, a. — encore vert, qui n'est pas mûr, اولممش *olmamuch*, یش ميوه خام *ietichmemich meivè*, اولمش-يشممش *vèi khâm*. — mûrs, یش ميوه *olmuch*, یش ميوه *ietichmich meivè*. — fraîchement cueillis, یش تازه *tâzè iemich*. — Primeurs, — ترفندك *tourfanda*. — tardifs, كچ *guetch irichen meivè*.

— confits, conserves, ميوه مرتى *murrebba*. — Cueillir du — ميوه *meivè divchurmek*. — Les fruits de la saison, موسم ميوه لرى *mevsim meivèleri*. — Les fruits de la terre, tout ce qu'elle produit pour la nourriture des hommes et des animaux, ير محصولى *ier mahsouly*, محصول *mahsoul*. — Fruit, l'enfant qu'une femme porte dans son sein, قرنك اولان يوكت *qaryndè olân iuk*, قارن ثمره سى *qâryn semerècy*, حمل *haml*. — Fruits, produits des revenus d'une terre, d'une charge, حاصلات *hâcylât*. — Les fruits ou les profits et émoluments d'une charge, بر منصبك *bir mancybuñ kiâffèi 'avâid u hâ-*

cylāty. — Profit, avantage quelconque, فايك *fāidè*, pl. فوايد *sevāid*; نفع *nef'*. — Retirer du fruit, de l'avantage d'une affaire, برمصاحتدن *bir maslahatten tah-sili fāidè it*. — C'est le fruit de vos peines, ثمره تعب و زحمتكزدر *semerèi ta'b u zahmetuñuzdur*. — Effet, résultat, ثمره *semerè*, اثر *ecer*. — Cela n'a produit aucun fruit, ثمرهسي ظهور ایتمدی *semerèci zou-hour itmedi*.

FRUITAGE, s. m., یمش قسمی *iemich qysmi*, t.; اجناس فواكه *edjnāci sevākik*, a.

FRUITERIE, s. f., lieu où l'on garde le fruit, میوه لك *iemichlik*, میوه لك *meivèlik*, t. — Commerce de fruitier, میوه یمشچیلک *iemichdjilik*, میوه تجارتی *meivè tidjaret*.

FRUITIER, adj. m., qui rapporte du fruit, یمش ویرن *iemich viren*, t.; میوه دار *meivè-dār*. — Arbre fruitier, یمش کتورن *iemich gueturen aghādji*; on dit mieux : یمش اغاجی *iemich aghādji*, یمشلو اغاج *iemichlu aghādji*, شجر میوه *chedjeri musmir*. — Jardin fruitier, اشجار میوه دایی *echdjāri musmirèi muchtemil bāghtchè*.

FRUITIER, ÈRE, s., یمشچی *iemichdji*, t.

FRUSQUIN, s. m. pop., وارلق *vārlyq*, t.; ماملک *māmek*, a.

FRUSTRATOIRE, adject. commun, خادع *aldādīdji*, t.; خادع *khādy'*, a. — Exceptions frustra-

toires, اعذار مپاطلة *a'zāri mumā-thelet*.

FRUSTRER, v. a., محروم ا - قلمق *mahroum it, qylmaq*, - تخیب *takhiib*, mahroum *it, qylmaq*, - تخیب *takhiib*, takhsir *it*. — Il m'a frustré de mes droits, حقوقمدن *houqouqumden beni takhiib eilèdi*. — Être frustré, محروم قالمق - او *mahroum qālmaq, ol*, بی نصیب - بی بهره *bi nacyb, bi'behrè ol*.

FUCA, s. m., برنوع دکز بالعی *bir nev'y deñyz bālyghy*, t.

FUGACE, adj. com., طورماز *dhour-māz*, سورمز *surmez*, t.

FUGITIF, IVE, adj., قاچقون *qatchqoun*, قاچقون *qatchghoun*, قاچقون *qatchmtek*, t.; هارب *hārib*, مهاجر *muhādjir*, a. — Criminel, مجرم هارب *mudjrimi hārib*.

Esclave -, ابق *abyq*, pl. ابق *abbāq*. — Transfuge, دونک *deunuk*. — L'onde fugitive, ماه جاری *māi djāri*, موج دائمی الجریبان *mevdj dāimi ul-djeriān*. — Fugitif est aussi un substantif : un fugitif, قاچمش آدم - عورت *qatchmich adem, 'avret*. — Fugitif, en poésie (ouvrage d'esprit), شارد *chārid*, pl. a. شرد *chered*.

FUIE, s. f., کوچک کوکرجنلک *kutchuk gueuguierdjinlik*, t.

FUIR, v. a., prendre la fuite *qatchmaq*, t.; قاچمق - فرار *qatchmaq, t.*; فرار *firār it*, p.-t. — Tergiverser, دولاشمق *dolāchmaq*. — Fuir quelqu'un, بر کمسنه دن قاچمق *bir ki-mesnèden, qatchmaq*. — une per-

sonne ou une chose, l'éviter, قچمنق *qatchinmaq*, قچمنق *qatchinmaq*, ساوولمق *sāvoulmaq*, t.; اجتناب - احتراز *idjtināb, ihtirāz it*, ابا *ibā it*. — le péché, - کوناهدن قچمنق *gunāhten qatchinmaq*, اجتناب *idjtināb it*. — Fuir en désordre, طاغلوب *dhāghilmaq*, طاغلوب *dhāghilup qatchmaq*. — Fuir le travail, la peine, - زحمتدن قچمنق *zahmetten, ichten qatchmaq, qatchinmaq*. — Faire fuir, mettre en fuite, قاچورمق *qatchurmaq*. — En parlant d'un vase dont la liqueur coule, اقمق *aqmaq*. — Ce tonneau fuit, bou foutchou aqār. — Se Fuir l'un l'autre, v. récip., بری *biri birinden qatchinmaq*.

FUITE, s. f., action de fuir, d'éviter, قچمقلق *qatchmaqliq*, قچمه *qatchma*, t.; کربز فرار *firār, guirtz*. — Déroute, هزیمت *hezimet*. — Prendre la — فراره یوز, فراره یوز *firārē iuz thoutmaq*, p.-t. — Fuite hontense, موجب عار *moudjibi'ār u kkydjālet oladjaq firār*. — Mettre en — قاچورمق *qatchurmaq*.

FULIGINEUX, EUSE, adj., قوروملو *qouroumlu*, t.

FULMINANT, s. m., qui fulmine, éclate avec bruit, یلدرملایجی *yldirymylāidji*, کورلتی ایله پاتلایان *gurultu ilē pātāiān*. — Courroucé, menaçant, اوکسدندن اتش پوشکورر *eugucindenden ātech puchkurur*.

FULMINATION, s. f., publication

d'un monitoire, اصدار حکم *isdāri hukm*. — Explosion causée par le feu, پاتلادی *pātādī*, t.

FULMINER, v. a., publier avec certaines formalités, بعض رسوم *ba'zi rouçoumi mu'tadē ilē isdār it*. — une sentence d'excommunication, بر قطعہ لعنتنامه *bir qyth'a la'net nāmē isdār it*. — S'emporter avec menaces et invectives, سوکمسک *seuimek*, دارلوب ایشلمک *dārylup atechlenmek*. — Éclater avec bruit, پاتلامق *pātllamaq*.

FUMAGE, s. m., دوتنلمک *tutunlemeklik*, دوتنلمه *tutunlemē*, t.; تدخين *tedkhīn*, a.

FUMANT, E, adj., دوتر - توتر *tuter, t.*; داخن *dākhyn*, a. — Tison — دوتر کوسکی *tuter kusky*.

FUMÉ, E, adj., qui a été exposé à la fumée, دوتنلنمش *tutunlenmich*, دوتسینلنمش *tutsulenmich*. — Engraissé de fumier, کوبره لنمش *gubrēlenmich*, t.

FUMÉ, s. f., vapeur épaisse qui s'exhale d'un corps qui brûle, - دوتون *doutun*, t.; دوتون *doutun*, t.; دخان *doukhān*, pl. a. ادخنه *edkhynē*. — épaisse, قوبودوتون *qoujou tutun*, کثیف *doukhāni kecif*. — puante, قوقوسی فنا دوتون *qoqouçou fenā tutun*. — Noirci de —, ou par la fumée, سیاهلنمش *doukhānden siāhlanmich*. — du vin, بخاری *charāb boughi*, بخاری *boukhāri*, au pl. ابخیره خمر *abkherei: khamr*. — S'en aller en fumée, هبای منشور او *hebāi mençhour*

ol. — Fumées, en t. de chasse, fiente de cerf ou d'autres bêtes fauves, *gucik boqy*.

FUMER, v. n., jeter de la fumée, *tutmek*, *tutunlèmek*, - *tutun* ا دوتون *tutunlèmek*, -

دوتون ا *tutun it, tchyqmaq, t.*; دخن *tutun it, tchyqmaq, t.*; دخن ا *dakhn it*, ا *iddikhān it*,

دوتون چيقارماق *tutun tchyqāрмаq*. — Il fume, *tuter*. — Fumer, v. a., aspirer du tabac, *tuton*

چبووق *tutun itchmek*, ا *itchemek*, *tchibouq itchmek*. — Ex-

poser à la fumée, *qobob*, *tutunè qoïoup qouroutmaq*, *qourutmaq*, ا *pasturma it*. — Passer à

la fumée, *fumiger*, *tutsulemek*. — un terrain, un champ, *gubrèlèmek*, *gubrèlèmek*, *gubrèlèmek*, *fichkylè-*

mek, *terslèmek*. — Fumé, e, *tutsulenmich*, *tutsulenmich*, *mudakkhan*, *gabrèlenmich*.

FUMERON, s. m., *tuton* ویرن *tutun vïren keumür* کومر پارچهدسی *pärtckaci, t.*

FUMET, s. m., *ya tabıx* شراب - یا طبخ *olunmich* اولنمیش *imkik* کوزل قوقوسی -

charāb, iā tabkh olounmich iēmèguñ guzel qoqouci, rāihaci, t.; *nechvet, nechvè*, فوج *feh, fevhat, a.*

FUMETERRE, s. f., *shahtere* شاهتره *chāhtèredj, p.*

FUMEUR, s. m., *tuton* چکن *tutun tcheken*, *tchibouq* چبووق ایچن *itchen*, *tutun* دوتون ایچمه *itchen*, *tutun*

itchemiè mubtelā. — déterminé, avec passion, *tutun delysi* دوتون دلیسی *delici, t.*

FUMEUX, SE, adj., - *ourān* باشه اوران *bācha ourān, ourour*, *moubakhhyr, a.*

FUMIER, s. m., *gubrè* کومره *gubrè*, *ters* کمره *fichky* فشکی *tèzek, t.*; *zebl*, ا *zebl, a.* — de cheval, *gubrèci*.

FUMIGATION, s. f., *tutsu* دوتوسی *boukhoulama, t.*; *tebkhyrāt*, *tebkhyr, pl. a.*

FUMIGER, v. a., *tutsu* دوتوسی ا *tutsulemek*, *tutun it*, *tutsuic qomac, tutunlèmek, t.*; *boukhoulamaq, a.-t.*

FUMISTE, s. m., *fououn* - اوجاق *fououn, odjāq iāpīdji, t.*

FUNAMBULE, s., *djāmbāzi* ایپ جانبازی *ip, djāmbāzi, t.-p.*; *djāmbāz, p.*

FUNÈBRE, adj. com., qui concerne les funérailles, *meitè* میته - میته متعلق *meitè, meitè mutè allyq, meitè-*

lu, *djenāzèc mutè allyq*. — Ornaments funèbres, *tezeüünati djenāzèc* تزینات جنازه *djenāzèc alail*. —

Oraison — *meit khotbaci*. — Lugubre, *iāslu* یاسلو *mātemlu*. — Triste, *tāssalu*, *hazīn, a.-t.* —

Repas — *tha'ām ul-meit, a.*

FUNÉRAILLES, s. f. pl., میت میت meit, a.; جماعتی میت meitūn
meit, a.; جماعتی میت meitūn
meit, a.; جنازه *djenāzè,*
djemā'ati, a.-t.; جنازه نک رسوم و تشریفاتی
dje-
nāzenuñ rouçoum u techrifāti. —
 Faire les funérailles de quelqu'un,
 بر کمسنه نک جنازه سی رسمونی
 بر کمسنه نک *bir kimesnènuñ djenāzèci*
rouçoumini tertib it. — Assister à
 des — رسم جنازه ده بولنمق,
des djenāzèdè boulounmaq. — Le jour
 des — رسم جنازه کونی,
djenāzè gunu. — La pompe des —
 جنازه *djenāzè alāii.*

FUNÉRAIRE, adj., میتلو *meitlu,*
 اولوبه متعلق *evluè mute'allyq,*
a.-t. — Dépenses funéraires, جنازه
 مصارفی *djenāzè meçarifi.*

FUNESTE, adj. com., اوغورسز
oghoursyz, فنا صوکی soñy fenā, t.;
 مانملو *moucibetlu, a.-t.;*
mātemlu, p.-t. — Événement —
 حادثه منجوسه *hādiçai menhoucè.*

FUNESTEMENT, adv., اوغورسلغله
oghoursyzlighilè, t.; اوغورسزجه
oghoursyzdjè, بد بختلغله bedbakht-
lighilè, p.-t.; صورت وخیمه ایله
soureti vekhymè ilè, a.-t.

FUNICULAIRE, adj., ایپدن *ip-*
ten, t.

FUNIN, s. m., پلامار *palāmār,*
 گمی اورغانی *guèmi orghāni, t.*

FUR ET A MESURE (AU), adv.,
 کیدرک *evvel be evvel,* اول باؤل
guiderek, t.; قدر و اندازه ایله
u endāzè ilè.

FURET, s. m., petit animal pour
 la chasse au lapin, اوده اطه طوشانی

طوتان حیوانجق *āvda adha thav-*
chāni thoutān haivāndjyq, کلنجک
 نوعدن حیوانجق *guelindjyq nev-*
'ynden haivāndjyq. — Homme qui
 هر برده بورنی, s'enquiert de tout,
 هر صوقان کمسنه *her ierdè bournounou*
 حوادت اراشدریجی *soqān kimesnè,*
 حوادت اراشدریجی *havādis arāchturidji, t.*

FURETER, v. n., chasser avec le
 کلنجک نوعدن بر حیوانجق
 ایله طوشانی بیتاغدن قاچورمق
guelindjyq nev'ynden bir haivān-
djyq ilè thavchāni iatāghynden qā-
techurmaq. — Fouiller partout,
 هر درلو اراشدرمق
arāchturmaq, هر ایشه بورنی صوقمق
her turlu ichè bournounou soqmaq. — Au fig.,
 حوادت, s'informer de tout,
 حوادت اراشدرمق *havādis arāchturmaq,*
 طرف طرف *tharaf*
 طرف *tharaf tedjessus it.*

FURETEUR, SE, S., هر برده ارایجی
 اراشدریجی *her ierdè arādji,*
 حوقلیجی *arāchturidji, soqoutidji.*
 حوادت ارایجی —
 حوادت ارایجی *havādis arādji, arāch-*
turidji, t.; متجسس لاخبار
mute-
djessis ul-akhbār, a.

FUREUR, s. f., manie, frénésie,
 قودوزلیق *qoudouzliq, t.;* جنون
 سبعی *djunouni seb'ii. —* Grand
 transport de colère, دارغلیق
 قزغلیق *dārgħynlyq chid-*
deti, qyzghynlyghy, فروت غضب
 تحور *furouti ghazab, tehavvur. —*
 Entrer en —, پک دارلمق *pek dā-*
rylmaq, قودوزلمق qoudouzlanmaq.
 قودوزلمق — *Mettre en —, qou-*

douzlatmaq, پڪ دارلتيق *pek dāryltmaq*. — La colère de Dieu, دارغنى اللهك *allahuñ dārghynlyghy*, غضب الله *ghazab oullah*. — Lion en fureur, دارغون ارسلان *dārghoun arslān*. — Agitation violente, شدت *chiddet*. — La fureur de la tempête, فورتنه نك شدتي *fortounanuñ chiddeti*. — Passion effrénée, ديوانه لك *divānèlik*, جنون *djunoun*. — Éprouver cette passion, تجنن ا *tedjennun it*. — Fureur divine, état d'extase, وجد *vedjd*, وجد الهى *vedjdi ilahi*. — prophétique, وجد انبيا *vedjdi embiā*. — poétique, شعرانك حالت وجدى *cho'arānuñ hāleti vedjdi*.

FURIBOND, E, adj., دارغون *dārghoun*, غضب ياوز *īāvouz*, t.; ضرب *ghazoup*, a.; غضبانك *ghazabnāk*, a.-p.; قودرمان *qoudourān*, قودرمش *qoudourmich*, مجنون *medjnoun*.

FURIE, subst. f., emportement, دارغنىق *dārghynlyq*, t.; تهور *tehevur*, حدت *hyddet*, a. — Méchante femme, ياوز عورت *īāvouz 'avret*, قودرمش قارى *qoudourmich qāry*, t. — L'état le plus violent d'une chose, شدت *chiddet*. — Dans la furie du combat, محاربه نك *mouhārebènuñ hāli chiddetindè*. — Combattre avec furie, كمال بطش و سطوت ايله *kemāli batch u sathvet ilè djenk it*.

FURIEUSEMENT, adv., avec furie, تهور ايله *tehevur ilè*, حدتله *hid-*

dettè, a.-t. (en ce sens il est inusité.) — Prodigieusement, extrêmement, پڪ *pek*, t.; خيلى *khāili*, t.-p.; بغايت *beghāiet*, غايتله *ghāietlè*, مبالغه ايله *mubālagha ilè*, a.-t.; افراط فوق الغايه *fevq ul-ghāiè*, بغايت ايله *ifrāth ilè*. — grand, بيوك *beghāiet buiuk*. — Il est furieusement riche, فوق الغايه *fevq ul-ghāiè maldār-dur*.

FURIEUX, SE, adj., en furie, قودرمش *qoudourmich*, t.; مجنون *medjnoun*, متحور *mutehavvir*. — En colère, دارغون *dārghoun*, a. — Excessif, بيوك *buiuk*, شديد *chedid*, مفرط فوق الحد *fevq ul-hadd*, مفرط *mufryth*. — Une furieuse chaleur, حرارت مفرطه *harāreti mufrythā*. — Vent furieux, روزكار *keskin rouziguiār*, ربح شديد *rihi chedid*. — C'est un furieux menteur, كاذب عظيمدر *kiāzibi 'azımdur*. — Un furieux travail, بر عمل جسيم *bir 'ameli djecim*. — Un furieux, قودرمش بر آدم *qoudourmich bir ādem*, t.; مجنون *medjnoun*, ديوانه *divānè*, p.-t.

FUROLLES, s. f. pl., دكردن *deñizden vè thoprāqten tchiqān ātech*, و طهراقدن چقان اتش - علو *ātechlu dhoumānlar*.

FURONCLE, s. m., چبان *tchibān*, قبهلو چبان *qoubbèlu tchibān*, t.; دمالم *dumāl*, دمالم *dummāl*, a.; دنباله *dumbālè*, *dumbelè*. Voyez GLOU.

FURTIF, IVE, adj., كزولو *guizlu*,
 اوغورلاين *oghourlaïen*, خفي *khafîi*.

FURTIVEMENT, adv., كزولوجه *guiz-
 ludjè*, اوغورلاين *oghourlaïen*,
 اوغورلاينده *oghourlaïndjè*, اوغورلاين
 مخفيجه *oghryn oghryn*,
makhfidjè, a.-t.; خفيه *khafie-
 ten*, a.

FUSAIN, s. m., arbrisseau, ايک
 عرقية *igue aghādji*, t.;
 اگاهي *iguet urrahîb*, a.

FUSEAU, s. m., ايک-اک
igue, t.; مغزل *myghzel*, pl.
 مغازل *meghâzil*. — Tourner, remplir le
 fuseau, ايرمک *iguin eguir-
 mek*, اورکه ايشلمک *eurekè ichle-
 mek*, چويرمک *igui tche-
 vîrmek*.

FUSÉE, s. f., fil autour du fuseau,
 ايک طولوسي *igue dholoucou*, t.
 — d'artifice, فشک *fichek*,
fichenk, t. — volante, هوا
 فشنگي *havâ fichengui*. — Lancer des fu-
 sées, فشنگ اتمق *fichenk atmaq*.
 — Baguette de fusée, فشنگ
 صريغي *fichenk syryghy*.

FUSER, v. n., s'échapper avec
 bruit, پاتلايوب صزmq - اتمق -
 پاتلايوب *pâtlâiup syzmaq, aqmaq,*
ichyqmaq. — S'étendre, se répand-
 dre, يايلىق *iaïlmaq*, دوکلمک *deu-
 kulmek*, طاغلىق *dhâghylmaq*, t.

FUSEROLLE, s. f., چوله ايکسي
tchoulâh igui, t.

FUSIBILITÉ, s. f., ايرمکه کرکلیک
crimeguîè guereklik, t.; قابليت
 ذوبان *qâbilîet uzzevb*,
zevbân, a.

FUSIBLE, adj., ايرلور *erilur*,

erir, ايرمسي ممکن *erimèci mun-
 kin*, اريدلمهسي ممکن *deu-
 kulmekci, iridilmèci munkin,*
 ممکن الذوب *deukulur*, t.;
 ممکن الذوب *mumkin uzzevb*.

FUSIL, s. m., arme à feu, تفنگ
tusenk, vulg. تفک *tufek*. — de
 chasse, او تفنگي *av tufengui*,
 ششخانه *filintha*. — Carabine,
 تفنگ *chechkhâne tusenk*, ات

تفنگي *at tufengui*. — à deux
 چفته قورشونلي *ichiftè*,
 تفنگ *ichiftè qourchounly tusenk*.

— à capsule, اوزره اجزالو
 تفنگ *tharzi djedîd uzre edjzâlu*
tusenk, قاپسوللو تفنگ *qâpsollu*
tusenk. — Fusil qu'on bat pour tirer

du feu, چاقماق - چاقماق
ichiaqmaq. — Pierre à fusil,
 آتش زنه *atchuqmaq thâchi*,
 آتش *atch zenè*. — Battre le fusil,
 چاقماق *atch tchaqmaq*.

FUSILIER, s. m., تفنگجي
tusenktchi, تفنگکلو *tusenklû*. — Les
 fusiliers, تفنگکونفرات *tusenklû ne-
 ferât*. — Une compagnie de fusi-
 liers, بربلوك تفنگجي نفراتي
bir beuluk tusenk dji neferâti.

FUSILLADE, s. f., تفنگ
 اتمق *tusenkatilmaci*, t.

FUSILLER, v. a., تفنگ ايله
 اوردرمک *tusenk ile cul-
 durmek, ourmaq*, - قورشونه
 طومق *qourchounè thoutmaq, almaq, t.*

FUSION, s. f., ايرمه *erimè*, دوکوش
deukuch, دوکوشش *doukushch*,
 ارمکک *deukulmeklik*,
 اذابة ذوبان *crimeklik, t.; zevbân*,
izâbet, a.

FUSTE, s. f., يلکن و کورک ايله *ielken vè kurek ilè iuruïen kutchuk guëmi*, يوروبن کوچک گمی
چرنیق *ichernîq*, t.

FUSTET, s. m., بر - arbrisseau, نوع اوفاق *bir nev'y oufâq aghâdj*, t.

FUSTIGATION, s. f., کوتک *keutek*, قهچي قامچيلمه *qamitchilama*, لت اورشي *qamtchi ourouchi*, t.; لت *lett*, a.

FUSTIGER, v. a., - کوتک دکنک بصوق - اورمق - چالمق *keutek, deïnek basmaq, ourmaq, tchâlmaq*, قهچي ايله اورمق *qamtchi ilè ourmaq*, t.; لت - ضرب ا *le, zarb it*, a.-t.

FUT, s. m., bois d'une pique; ميزراق ساپي - سري *mizraq, sâpy, siryghy*. — d'une arme à feu, پيشتو - تفنک قونداغي *pichtov, tufenk qoundâghy*. — d'une colonne, درکک کوندي *direguñ keutugui, thomroughy*, درکک *direguñ guevdëci*. — Fut à mettre le vin, futaille, voyez ce mot.

FUTAIE, s. f., يوكسک اغاجلري *ïuksek aghâdjleri* مشتمل اورمان *muchtemil ormân*, يوكسک اغاجلو *ïuksek aghâdjlu ormân*, t.; غابة *ghâbet*, a.

FUTAILLE, s. f., فوجي *foutchou*, t.

FUTAINE, s. f., دمي *dimi*, دمي بزي *dimi bizi*, t.

FUTÉ, e, adj., حيله کار *hîlè kiâr*, a.-p.

FUTILE, adj. com., ياره *iävè*, بوش *boch*, ايشه يرامز *ichè iarâmaz*, t.; باطل *bâthyl*, بيپهوده *bi-houdè*, بي معنى *bi ma'na*, a. —

Discours, paroles futiles, لغويات *laghvüât*. — Un être futile, فور تاجي *fortâdji*, باشلو *ieïni bâchlu*, فر فرسه *iânchâq*, ياك شاق *farfara*.

FUTILITÉ, s. f., caractère de ce qui est futile, ايشه يرامزلق *ichè iarâmazlyq*, باطللق *bâthyllyq*. — Caractère de l'homme futile, ييني باشلولک *ieïni bâchlulik*, t. — Choses futiles, ياره *iävè*, t.; هرزه *herzè*, p.; بوش لاقردى *boch lâqyrdy*, t.; بيپهوده سوزلر *bihoudè seuzler*, p.-t.; لغويات *laghvüât*.

FUTUR, e, adj., qui est à venir, کله جک *guèlèdjek*, t.; اتي *ati*, a.; ايندە *aiëndè*, p.; اوله جق *oladjaq*, کلهسى *guèlèci*, مستقبل *moustaqbil*. — Les choses futures, à venir, مستقبلات *moustaqbilât*. — Le temps futur, کله جک زمان *guèlèdjek zemân*, زمان مستقبل *zemâni moustaqbil*, t.-a. — Le futur, époux, اولنجک ادم *evlènèdjek adem*, مخطوب *makhthoub*. — L'épouse, نشانلو قز *ni-chânlu qyz*, مخطوبه *makhtoubè*. — Les futurs conjoints, مخطوبيين *makhthoubëïn*. — Temps du verbe, le futur, استقبال *istiqbâl*. — Qui appartient au —, استقبالي *istiqbâli*. — En t. de logique, le futur contingent, ce qui peut arriver ou

ne pas arriver, احتمال مستقبل *yhtimāli moustaqbil*, pl. a. احتمالات *yhtimālāti moustaqbilè*, مستقبله *yhtimālāti moustaqbilè*, مستقبله *moustaqbilāti muhtemil uzzouhour*.

FUTURITION, s. f., حالة مستقبله *hāleti mustaqbilè*, a.

FUYANT, e, adj., قاچان - قاچان *qāčhan*, t.

FUYARD, e, adj., قاچقون *qāčqoun*, قاچقون *qatchghān*, قاچقون *qāčhīdji*, هارب *hārib*, فراری *firārī*, a. — Animaux fuyards, بهایم *behāimi fārè*.

FUYASSER, v. a., agir frauduleusement, vulg., تلبيسلك *telbislik* *it*, حيله ايله ايشلمك - معامله ا *hīlè ilè ichlemek*, mou'amelè *it*.

FIN DU TOME PREMIER.

APPENDICE

OU

ADDITIONS ET CORRECTIONS

AU TOME PREMIER

(Consultez l'ordre alphabétique de cet Appendice pour les articles ou variantes de mots qui manqueraient au Dictionnaire.)

A, emploi de cette lettre pour le datif, les prépositions et les ad-
verbes. A trois mois de là, پوندن
boundan utch'āi soñra. —
Aller pas à pas, ایاق ایاق
aīāq aīāq guimék. — Tra-
vailler à l'aiguille, اكنه ايله ايشلەك
ignè ilè ichlemék. — On juge d'une
personne à la mine, ou par la mine,
بركسندنك حالى چهره سندن
bir kimesnènuñ hāli tchek-
rècinden aīlāchileur. — A la mode,
ou suivant la mode nouvelle, طرز
tharzy djedid uzrè. —
Monter à cheval, اته بنمك
āta binmék. — Venez à moi, ou vers moi,
كل بائى گول bañā guel, طرفه كل
thara-fumā guel.

ABAISSEMENT, s. m., diminution de
hauteur, اينمه, الچتلاق
altchaqlyq, تنزل tenezzul. — Abaissement
des eaux, سولرک اينمه سى
soula-rūñ inmèci. — Abaissement volon-
taire, humilité, تذلل نفس
istyhqāri, tezelluli nefş,
خشوع khouchou'; — forcé, مزلة
mezletlet, حقارت
haqāret, الچتلاق altchaqlyq.

ABAISSEUR, v. a., faire aller en bas,
اشاغى ايندرمك
achāghy indur-
mek, t.

ABAISSEUR, s. et adj. m., nom de
divers muscles dont l'action consiste
à abaisser. Muscle abaisseur, عضله
azalèi hādilè, pl. a. عضلات
azalāti hādilè.

ABANDONNER, v. a., renoncer à...,
كق يد ا
el tchekmek, t.; كق
keff'ied it. — Laisser aller, exposer,
صاليو يرمك
sālyv'irmék. — S'aban-
donner, se livrer, se laisser aller à...,
دوشمك
duchmek, مبتلا او
mubtelā ol. — S'abandonner à ses passions,
هوای نفسه مبتلا او
hevāi nefşè mub-
telā ol. — Je m'abandonne à vous,
سزه تسليم اولورم
sizè testim olou-
roum.

ABATARDI, e, adj., اصلی دکشمش
asly deichmich, t. — Un cœur abâ-
tardi, متغير الاصل اولمش فواد
mutteghāir ul-asl olmich fuvād.

ABATTAGE, s. m., les frais pour
abattre le bois, اجاج كسمسى
aghādj kesmeci behāci, t.

ABATTIS, s. m., choses abattues,
قيرنتى
qyrynti, يقيندى
üqynty, —

Faire un grand abattis de gibier, شکار قیرغنی ا *azim chikiār qyrghyni it.*

ABATTOIR, s. m., lieu où l'on tue les bestiaux pour les boucheries, خارج شهرده *sālkhānè*, صالخانه *khāridji cheherdè olān sālkhānè*, t.

ABATTRE, v. a., renverser par terre, یره بیتمق *terè iūmaq.*

ABC, s. m., petit livret contenant l'alphabet, الف با سپارهسی *elifbè sipāreci*, t.

ABCÈS, s. m., ورم *verem*, a.

ABDOMEN, s. masc., بطن اسفل *bathni esfel*, a.; کوبک التی *guebek alti*, t.

ABDOMINAL, E, adj., pl. ABDOMINAUX, بطن اسفله متعلق *bathni esfelè mut'allyq*, a.-t.

ABDUCTEUR, s. m., muscle abducteur, celui qui fait mouvoir en dehors les parties auxquelles il est attaché, عضله راده *'azatèi rādy'a*, a.

ABÉCÉDAIRE, s. m., l'ordre des lettres suivant l'alphabet, حروفی *houroufi hedjè tertibi.*

ABEILLE, s. f., بال اروسى *bāl ārouci*, t.

ABERRATION, s. f., changement qui apparaît dans les étoiles, حرکت *hareketi nutemevvidjè*, a. — L'aberration des étoiles fixes, ثوابتک *sevābituñ hareketi nutemevvidjèci.*

ABÊTIR, v. a., بودالندرمق *boudālalandurmaq*, t.; تبلید *teblid it*, a.-t. — V. n., بودالندمق *boudālalanmaq*, تبلد *tebellud it*, کسب *kesbi belādet it.* — Abêti, e,

بوداله *boudālalanmich*, بوداله لشمش *boudāla olmich.*

رابطه سز *Ab HOB ET AB HAC*, adv., قارش مورش *rābouthacyz*, *qārich mourich*, t.

ABÎME, s. m. Voy. ABYME.

ABJECT, E, adj., کوتی *kuty, kutu*, t.; و ذیل *rezil*, a.

ABJECTION, s. f., رذالت *rezālet*, a.

ABJURATION, s. f., acte par lequel on renie une chose ou on renonce solennellement, انکار *inkiār.* — Renoncement à une religion que l'on croit mauvaise, دونمه *kufrden deunmè.* — Abjuration publique, علنا انکار کفر *'alenen inkiāri kufr.*

ABJURER, v. a., renoncer à une religion que l'on croit fausse, کفردن *kufrden deunmek*; — une erreur, خطادان *khathāden deunmek.* — Abjurer, renoncer, استنکافی - نکول ا *istinkiāf, nukioul it.*

ABLUER, v. a., یومق *ioumaq*, t.; غسل *ghousl it.*

ABNÉGATION, s. fém., کندودن *guenduden vè duñāden vāz guelè*, t.; ترک ما سوا *terki mā sivā*, تجرد *tedjerrud*, a.

ABOLIR, v. a., بوزمق *bozmaq*, t.; الغا - نسخ *ilghā, neskhit*, a.-t.

— Aboli, e, بطالندمش *bathāllanmich*, بوزلمش *bozoulmich*, معطل *mou'aththal*, ملغا *mensoukh*, نسخ *mulghā.*

ABOLITION, s. f., بوزله *bozoulma*, t.; منسوخیت *mensoukhyiet*, a.

ABOMINABLEMENT, adv., مکروهها *mekrouhen*, a.

ABOMINATION, s. f., horreur, کراهة *kerāhet*, مکروهیت *mekrouhiyet*. — Qui est l'objet de l'abomination, مکروه *mekrouh*. — Il est l'abomination de tout le monde, مکروه العالمدر *mehrouhi'ālemdur*. — Abomination, chose abominable, کریمه *kerīha*, مکاره *mekiārih*.

ABONNÉ, E, adj. et s., کراجی *kirādji*, t.

ABONNEMENT, s. m., کرامه *kirā-lama*, t.; عقد ايجار *'aqdi idjār*, a.

ABONNER (S'), v. pron., کرا ايله *kira ilè thoutmaq*, استيجارا *istidjār it*, a.-t.

ABONNIR, v. a., ايولتمک *äületmek*, t. — V. n. et réfl., ايولنمک *äülenmek*, t.

ABORD, s. m., approche, accès, entrée, يناشله *ianāchilra*, t. — Accès auprès de quelqu'un, وصلت *voustlet*, مواصلت *muwācelet*, a. — Au premier abord, وصلت اوليده *voustleti oulada*, نظره اوليده *nazarèi oulada*.

ABORDABLE, adj. com., qu'on peut aborder, يناشله بيله جک *ianāchila bilédjek*, t.; ممکن المساحلة *mumkin ul-muçahelet*. — Auprès duquel on ne peut avoir accès, ياننه وارلز *ianina vārylmaz*, ممنوع المواصلة *mumteni' ul-muwācelet*.

ABORIGÈNES, s. m. pl., اصلنك كى *aslindèki iertuler*, t.; سكان *sukkiān aslūè*, a.

ABOUCHEMENT, s. m., t. d'anat.; rencontre des orifices de deux vaisseaux, اغزه بتشمده *aghyz aghyze bitichmè*, t.; تلاقى الافواه *telāqy ul-efwāh*, a.

ABOUCHER, v. a., سويل شمک *suilichmek* - ايچون بر يره قاوشدرمق *äiçoun bir yere qawouchturmaq*, بولشدرمق *boulouchturmaq*. — S'aboucher, بر يره كلمک *bir yere guelmek*.

ABOUTIR, v. n., crever, en parlant d'un abcès, دشمک *dechmek*, t.

ABOUTISSEMENT, s. m., se dit d'un abcès qui aboutit, دشمه *dechmè*, ورعمک دشمدسى *veremuñ dechmèci*, t.

ABREUVOIR, s. m., مشرع *mechra'*, pl. a. مشارع *mechāri'*.

ABROGATION, s. f., منسوخيت *mensoukhyiet*, a.; بوزلمه *bozoulma*, t.

ABROUTI, E, adj., bois abrouiti, celui qui a été ébourgeonné par les bêtes, بوداقلرى ينمش اجاج *boudāqlari ienmich aghādj*, t.

ABRUTISSEMENT, s. masc., حال *hāl*, بهيميه *behimie*, a.

ABSENTER (S'), v. pr., غيبوبت ا *ghāiboubet it*, a.-t.

ABSORBANT, E, adject., چكوب *çekub*, ناشف *tchekup itchūlji*, t.; ناشف *nāchif*, a. — Remèdes absorbants, ادويه ناشفه *edvèi nāchifè*.

ABUSEUR, s. m., الداديجى *aldādīji*, t.; خادع *khādi'*, a.

ACAGNARDER, v. a., آدسرلتمک *ādsrlytmaq* و تنبللكده الشترمق *ādsrlyqta vē tembelliktè alichturmaq*. — S'acagnarder, آدسرلتمک و تنبللكده *ādsrlyktè vē tembelliktè alichmaq*, t.

ACANTHACÉ, E, adject., épineux, دکنلو *dikenlu*, t.

ACCÉLÉRER, v. a., نيز يورتمک *tiz iurutmek*.

ACCENSER, v. a., برلشدن مرک *birlechturmek*, t.; ا *ilhāq it*, جمع ا *djen' it*, a.-t.

ACCEPTÉ, E, adj., قبول لاسمش *qa-boullanmich*, t. مقبول *maqboull*, a.

ACCEPTEUR, s. m., قبول ايديجي *qaboul ididji*, قبول تمسكني قبول ايدن *politcha temessuguini qaboul iden*, t.

ACCESSION, s. fém., consentement d'un puissance qui entre dans un engagement déjà contracté par une autre puissance, لاهوق *luhouq*, التحاق *iltihāq*, موافقت *muvāfaqat*, a. — Acte d'accession, التهاقي *iltihāqy mutezammin sened*: — Accession, ce qui survient de plus, ارتوقلق *artuqluq*, t.; فضله *fazlè*, a.

ACCESSIT, s. m., récompense qui approche le plus du prix remporté, قريب الاعلا اولان مكافات *qarīb ul-a' lā olān mukiāfāt*, a.-t.

ACCIPITRES, s. m. pl., ييرتيجي *ürtidji qouchlar*, t.; جوارح *djevāryh*, a.

ACCISE, s. f., رسم شراب *resmi charāb*, رسم مسكورات *resmi muskirāt*, a.

ACCOMMODABLE, adjectif commun, اوزلاشدر يلسور *ouzlāchturilur*, t.; ممكن الاصلاح *mumkin ul-yslāh*, a.

ACCOMMODAGE, s. m., apprêt des viandes, پشورمه *pichurmè*, t.; طبخ *thabkh*, a.

ACCOMPAGNATEUR, s. m., پيرولك *peïrevlik iden*, p.-t.

ACCORDANT, E, adj., t. de musique, بر بيرينه اويغون *bir birinè ouïghoun*, t.; متوافق *mutevāfyq*, a.

ACCORDEUR, s. m., چالغولر *tchālghoular duze-didji*, t.

ACCORTISE, s. f., چليلك *tchelebilik*, t.; مساهلت طبع *muçāheleti thab'*, a.

ACCOUCHEUR, s. m., ابيه جيلق *ebédjilik oustaci*, t.

ACCOUDOIR, s. m., قولتق يصدىغى *qoltouq iastughy*, t.

ACCOUPLE, s. f., زغرارى چفت *zagharlari tchift bâghlaidjaq ip*, t.

ACCOUTUMANCE, s. fém., عادت *'ādet*, pl. a. عادات *'ādāt*; توره *teurè*, t.

ACCOUTUMÉE (A L'), loc. adv., حسب *'ādetdjè*, a.-t.; عادات *hasb ul-'ādet*, a.

ACCREDITER, v. act., autoriser, ا تصديق *tastyq it*.

ACCUEIL, s. m., رعتقى *telaqy*, a. — Bon accueil, حسن *husni telaqy*. — Mauvais —

تلقى *souï telaqy*.

ACCUEILLIR, v. a., ا *telaqy it*, a.-t.

ACÉRER, v. a., دميره چلك قانتق *tchelik qātmaq*, t.

ACÉRIDE, s. m., مومسز مرهم *moumsyz merhem*, t.

ACÉTATE, s. m., سرکه نوزى *sirkè touzou*, t.; ملح النخل *milh ul-khall*,

a. — Acétate de plomb, ou sel de saturne, ملح زحل *milhy zouhal*, a.

ACHALANDER, v. a., مشتري يي *muchterü tchoghaltmaq*, t.; تكشير بايعين ا *teksiri bā'ïn it*,

a.-t. — S'achalander, مشتري يلسور *muchteriler tchoghaltmaq*, t.

ACHILLÉE, s. f., plante, قسدیل *qandil tchítchegui*, t.

ACHURES, s. m. pl., sorte d'ulcère, *souludjè*, t.; سعنة *sa'fet*, a.

ACONIT, s. m., plante, قپیلان *qaplān oty*, بوغان *qap-lān boghān*.

ACORE, s. m., plante, اکراوتی *eyir otou*, اکیر *eïr*, t.

ACOUSTIQUE, s. f., théorie des sons, علم الانعکاس الاصوات *'yilm ul-in-'ykiās ul-esvāt*, a. — Adj., qui sert à augmenter le son, سسی قباردبجی *seci qabārdīdji*, مصوت *muçavvit*. —

Le nerf acoustique, قولاق سکری *goulāq syñiri*, عصب السمع *'aceb us-sem'*.

ACQUÊTER, v. a., تحصیل *tah-syl it*, ملك استملاك *istimlāk it*, ابدنمک *mulk idinmek*, a.-t.

ACTUEL, LE, adj., effectif, réel, گورچکدن اولان *guertchekten olān*, t.; حقیقی *haqqyqi*, a.

ADDITIONNEL, LE, adj., صکره دن *soñradan arturilmich*, t.; منضم *zamm olounmich*, اولنمش *munzemm*, a.

ADDITIONNER, v. a., جمله ا *djumlè it*, a.-t.

ADEPTE, s. m., محرم ستر *mahremi sirr*, دخیل *dakhyl*.

ADÉQUAT, E, adj., t. de philos., entier, total, بتون *butun*, t.; تام *tāmm*, — Idée adéquate, معنای تام *ma'nāi tāmm*.

ADHÉSION, s. f., acte par lequel on adhère, التحاق *iltikāq*, a. — Acte d'adhésion à un traité, etc., التحاقی حاوی بر قطعه سند *ilti-hāqy hāvi bir qyth'a sened*.

ADIRER, v. a., t. de jurisprud., perdre, égarer, یاوقلمق *tāvouqla-maq*, t.; غایب ا *ghāib it*, a.-t.

ADJONCTION, s. f., برابریک *berā-berlik*, t.; معیت *me'ïet*, مرافقت *murāfaqat*, a.

ADJUDICATAIRE, s. m., حکم شرعیله *hukmi cher'île mālīk olmich*, a.-t.; مدفوع له *medfou'leh*, a.

ADJUDICATIF, IVE, adj., موجب التسليم *moudjib ut-taqbyz*, *ut-testlīm*, a.

ADMETTRE, v. a., quelqu'un à se justifier, etc., ویرمک *roukhsat vïrmek*, جایز کورمک *djāüz gueurmek*, a.-t.

ADMINICULE, s. m., t. de jurisprud., نشان *nichān*, قرینه *qarīne*, pl. a. قراین *qarāin*.

ADMISSION, s. f., مقبولیت *maq-boulïet*, a.

— ADMONESTER, v. a., réprimander, از اراق *azārlamaq*, t.; تعزیرا *ta'zïr it*, a.-t.

ADOLESCENCE, s. f., دلی قانلولق *deli qānlulyq*, t.; شباب *chebāb*, مرهقة *sinni murāhaqat*, a.

ADOLESCENT, E, s., دلی قانلو *deli qānlu*, t.; مرهک *merāhyq*, a.

ADONNER (S'), v. pron., کوکل مبتلا او *gueñul vïrmek*, t.; مبتلا او *mubtelā ol*, اعتلاق قلب ا *'itilāqy qalb it*, a.-t.

ADORABLE, adject. com., سزوار *sizāvāri peristich u'ybādet*, p.-t.-a.

ADOSSER, v. a., طیاندرمىق *dhaïändurmaq*, اسناد ظہرا *isnādi zahr it*, a.-t.

ADOUICIR, v. a., rendre doux, tempérer l'âcreté, يواشلتماق *iavāch-latmaq*, تعديل *telthyf*, *ta'dīl it*; — la voix, تعديل *telīn*, *ta'dīli savt it*; — le chagrin, الم و غصه يبي تعديل *elem u ghousseū ta'dīl it*; — l'air du visage, چه-ره ييه ايراث طلاوت, *tehehrē irāci thylāvet u halāvet it*.

ADOUICISSANT, E, adj., يومشديجي *ioumehadūjī*, t.; ملطف *mulath-thyf*, a.

ADOUICISSEMENT, s. m., soulagement, *khyffet*, a.

ADOUÉ, E, adj., t. de chasse, accouplé, ايکيشر ايکيشر *ikīcher ikīcher*.

ADRESSE, s. f., de lettre, suscription, مكتوب اوزرى *mektoub uzeri*, Enveloppe, ظرف *zarf*, ظروف *zourouf*, مكتوب ظرفي *mektoub zarfi*, a.-t.

ADRESSER, v. a., تسدير - ارسال *teciir, irsāl it*, بعث *ba's it*; — des vœux, des prières, ايصال *içāl it*; — ses pas, توجيه خطوات *tevdjīthi khathvāti 'azīmet it*. — S'adresser, aller trouver directement quelqu'un, بر کمسندک *bir kimesnēnūn tharafina murādja'at it*, a.-t. —

Adresser au but, محله وارمق *mahal-tinē vārmaq*, اصابت *içābet it*.

ADULTÉRATION, s. f., حيله قائمه *hylē qātma*, t.; اغتشاش *yghti-chāch*, a.

ADUSTE, adj. com., محترق *mouh-*

teryq, mouhteraq, a. — Sang aduste, دم محترق *demi mouhteryq*.

ADVERSAIRE, s. m., celui qui est d'un parti ou d'une opinion contraire, *zydd tharafi thoutān*, t.; خلافکير *khylāfguir*, a.-p. — Il est mon adversaire, بنم خلافکير مدر *benum khylāfguirumdur*.

AÉROGRAPHIE, s. fém., وصف *vasf ul-ahvāl ul-havā*, a.

AÉROLOGIE, s. f., بحث في علم *bāhs fi 'ylm ul-havā*, a.

AFFABILITÉ, s. f., کولر يوزليلک *guler iuzlulik*, t.; شر و بشاشت *bechr u bechāchet*, a.

AFFABULATION, s. fém., قصه دن *qyssadan hyssē*.

AFFADISSEMENT, s. m., ک-وکل *gucēnūl boulānmaci*, t.; غثيان *ghaciān*, a.

AFFAIRE, s. f., soin, peine, souci, ظ-رويف *ghāilē*, pl. a. غوايل *ghavāil*. — Affaires, au pl., toutes les choses qui concernent les intérêts publics et particuliers, احوال امور *oumour*, احوال *ahvāl*. — Les affaires publiques, امور و احوال عامه *oumour u ahvāli 'āmmē*.

AFFAISSEMENT, s. m., état de ce qui est affaïssé, چوکککک *tcheukuklik*, هب-وط *bācyqlıyq*, t.; *hou-bouth*, a.

AFFAMÉ, E, adj., au fig., qui a de l'avidité pour quelque chose, استکلو *isteklu*, استگی چوق *istegui tchoq*, t.; حريص *harys*.

AFFECTATION, s. f., ياپمه *iāpma*, t.

AFFECTER, v. a., marquer une sorte de prédilection, هوسکار او *haveskiār*

ol, خواهش *haves it*, a.-t.; خواهش *khāich gueustermek*. — Porter atteinte, faire une impression fâcheuse, طوقنمق *dhoqounmaq*, ايقاع ضرر *iqā'y zarār it*. — Toucher, تأثير *téécir it*. — S'affecter, s'affliger, متاثير او *mutéessir ol*.

AFFECTIF, IVE, adj., مشوق عشق *muchevvyqy 'ychq*, مهيج عشق *mouhāidji 'ychq*, a.

AFFECTION, s. f., ardeur avec laquelle on se porte à dire ou à faire quelque chose, اشتياق بال *ichtiāqy bāl*, اشتياق درون *ichtiāqy deroun*, هوس *haves*.

AFFÉRENT, e, adj. Portion, part afférente, حصه شايعة *hyssèi chāi'a*, a.

AFFERMISSEMENT, s. m., استقرار *istyqrār*, بقا *beqā*, a.

AFFILIATION, s. f., علاقه عزيزت *'alāqāi 'yziet*, a.

AFFILIER (S'), v. pron., نسبتلنمک *nisbetlenmek*, t.; اعتزا *'tizā it*.

AFFINER, v. a., purifier, particul. les métaux, قال *qāl it*; — le lin, le chanvre, اينجه لتنمک *indjèletmek*. — S'affiner, قال *qāl ol*, اينجه لمک *indjèlemek*.

AFFINERIE, s. f., قال کارخانه سى *qāl kiārkhānèci*, t.

AFFINEUR, s. m., قالجى *qāldji*, مصفى *mouçassi*, a.

AFFINITÉ, s. f., conformité entre deux choses, تواخى *tevākhy*, مقاربت *mouqārebet*. — Disposition des substances à s'unir ensemble, جهت الوحدة *djehet ul-vahdet*.

AFFIQUET, s. m., petit bâton creux qui sert à tenir les aiguilles, اکنه *akneh*

صاب طونه جقق *igné thoutadjaq sāp*, t.

AFFIRMATIF, IVE, adj., موكد *moukked ul-vudjoubüet*, الوجوبية *mulzem ul-esbāt*, a. — Proposition affirmative, قضيه *qazüet ul-idjābüet*, a.; كرجکلندر بجى سوز *guetcheklenduridji seuz*.

AFFLEURER, v. a., بر حذايه *bir hazāie gueturmek*, t.

AFFLICTIVE, adj. f. Peine afflictive, وجوده اذيت و بربجى عقوبت *vudjoudè ezüet vürdji 'ouqoubet*, a.-t.

AFFLUENT, adj. m., se dit des rivières qui se jettent dans un autre, دوکيلن *deukulen*, t.; منصب *munsabb*. — Affluent, s. m., منصبت *munsabb olān nehr*.

AFFORAGE, s. m., شراب و پيركوسى *charāb vîrgucy*, t.

AFFOURCHER, v. a., دهر لرى *demirleri tchatällama ātmaq*, t.

AFFRANCHI, e, adj. et s., exempt, معاف اولمش *mou'āf olmich*, a.-t.; معاف *mou'āf*, مسلم *mucellem*, a. — Esclave à qui on a donné la liberté, آزادلو *azādlu*, عتيق *'atyq*, pl. a. عتقا *'outeqā*.

AFFRANCHISSEMENT, s. m., exemption, معافلىق *mou'āflyq*, a.-t.; معافيت *mou'āfiyet*, a.

AFFREUSEMENT, adv., بلکهيه چک *belinleiedjek vedjhile*, t.; مهولا *hāilen*, مهولا *mehvelen*, a.

AFFRONT, s. m., déshonneur, flé-

trissure, honte, رذالت *rezâlet*, عار *ar*,
'âr, شين *cheïn*, a.

AFFRONTER, verbe act., tromper,
الداتمق *aldâtmaq*, دوباره *don-*
bâra it.

AFFRONTÉUR, EUSE, s., الداديجي
aldādīdji, t.; خالب *khālīb*, a.

AFFUBLER, v. a., بور يسيوب
bourūyup eurtmek. — S'af-
fubler, بور ينيوب *burunup*
eurtunmek, t.

AFFUTAGE, s. m., action d'aiguiser,
بيله مه *bilēmē*. — Outils nécessaires
à un ouvrier, اهل صنعت او ادانلغي
ehli san'at avādānlyghy, t.

AGAÇANT, e, adj., كوكل اولايجي
gueuñul avlāidji, t.; مهيهج
muheïdj ul-hevā, a.

AGACER, v. a., causer de l'agace-
ment aux dents, ديشي قماشدرمق
dichi qamāchturmaq. — Chercher à
plaire par des agaceries, كوكل
gueuñul avlāmaq, t.; تبهيج
tehiïdji 'yehq u hevā
it, a.-t.

AGACERIE, s. f., شنج *ghoundj*,
دلال *delāl*, a.

AGASILLIS, s. m., اربريسو, نشادر
nichādīr aghādji, t.; شجر
chedjer ul-achaq, a.

AGE, s. m., la durée ordinaire de
la vie, ديرلك وقتي *dīrlīk vaqtī*, t.;
مده عمر *muddeti 'eumr*, a. — L'âge
viril, ييك تليك ياشي *īttlik iāchi*,
سن رجوليته *sinni rudjoulīet*. —
Age, vieillesse, قودلق *qodjalıq*,
شيخوخت *cheïkhoukhat*. — Age,
temps où les choses dont on parle ont
eu lieu, وقت *vaqt*, عهد *'ahd*,
gun. — Les merveilles de notre âge,

بو وقتتمزك معجزاتي *bou vaqtu-*
muzuñ mu'djizāti. — Age, certain
nombre de siècles, دهر *dehr*, pl. a.
دهور *douhour*. — Époque, عصر *'asr*,
pl. a. اء-صار *a'çār*.

AGENCE, s. fém., قپو كتخدالق
qapou ketkhoudālyq, t.

AGENCEMENT, s. m., دوزمه -
duzmē, t.; حسن انتظام
husni intizām, a.

AGENCER, v. a., دوزمك -
duzmek, يرينه قومق *ierīne qomaq*, t.

AGENDA, s. masc., مذكرة دفترى
muzekkerē desteri, a.-t.

AGENOUILLER (S'), v. pr., جثوا
djeçou it.

AGENOUILLOIR, subst. masc., ديز
diz iastughy, t.

AGENT, s. m., tout ce qui agit,
ايشليجي *ichleïdji*, t.; عامل
'āmil, pl. عوامل *'avāmil*. — Agent naturel,
عامل طبيعي *'āmili thabī'y*; — sur-
naturel, عامل فوق الطبيعه *'āmili*
sevq ul-thabī'a. — Agent, par op-
position à Patient, كار ايديجي
kiār idīdji, فاعل *fā'y'l*. — L'agent et le
patient, فاعل ومنفعل *fā'y'l u mun-*
fā'y'l. — Agent, celui qui fait les
affaires d'un personnage auprès d'une
cour, et plus particulièrement celui
qui est accrédité par les pachas au-
près de la Porte ottomane, قپو

كتخداسي *qapou ketkhoudāci*, vulg.
قپو كحياسي *qapou kihāīci*.

AGGLOMÉRER, v. a., طويلتمق
thoplatmaq. — S'agglomérer,
طويلتمق *thoplanmaq*, نكشب
tekessub it, a.-t.

AGGLUTINANT, e, adj., بتشدرنجي
bitichturīdji, t.; مدتمل *mudemmil*, a.

AGGLUTINATION, s. f., يتشدرمه اندمال *bitichturmè, t.*; اندمال *iltiām, a.* اندمال *indimāl, a.*

AGGLUTINER, v. a., بتشدرمک *bitichturmek, t.*; تليتم *telüm it,* انداب *indāb it, a.-t.* — Agglutiné, e, بتشمش *bitichmich,* مندمل *mundemel.*

AGGRAVANT, e, adj., اغرلشدریجی *aghyrlachturđji, t.*; موجب الوزانة *moudjib ul-vezānet,* مورث الثقاله *mevris us-saqālet, a.* — Circonstance aggravante, حال شديد الوزانة *hāli chedīd ul-vezānet.*

AGGRAVER, v. a., اغرا *aghyr it,* اغرلشدرمق *aghyrlachturmaq, t.*; ایراث وزانت *irāci vezānet it,* تشدید *techdīd it, a.-t.* — Aggraver le crime, تشدید جنایت *techdīdī djināet it.*

AGILE, adj. com., دپرنشی خفیف *teprenichī khafif, t.*; سریع الحركة *serī' ul-hareket,* خفیف الحركة *kha-fif ul-hareket, a.*; جست و چالاک *djust u tchālāk, p.*

AGILEMENT, adv., بخفة الحركة *bekhyffet ul-hareket, a.*

AGILITÉ, s. f., خفیف دپرنش *khafif teprenich, t.*; خفة الحركة *khyffet ul-hareket, a.*

AGIOTAGE, s. m., اوراق میرته *evrāqy mtrüè ālīch vīrīchi,* مطربازلغی *mathrabāzlyghy, t.*

AGIOTER, v. n., مطربازلق ایله *mathrabāzlyq ilē evrāqy mtrüè ālīch vīrīchini it, t.*

AGIOTEUR, s. m., اوراق میرته *evrāqy mtrüè mathrabāzy, t.*

AGIR, v. n., produire un effet, کثیر حرکت *kiār it, t.* — Poursuivre en justice, دعوا *da'vā it.* — Se conduire, عمل و حرکت *amel u hareket it,* ایشلمک *ichlemek.*

AGISSANT, e, adj., qui se donne beaucoup de mouvement, کثیر الحركة *kecīr ul-hareket.* — Qui opère avec force, قوی العمل *qavi ul-'amel,* قوی التأثير *qavi ut-téécīr.*

AGITATION, s. f., ébranlement prolongé, صارصلش *sārsylich,* چالغینش *tchalqynich,* اوینایش *oīnāich, t.*; زعزه *za'za'a, a.*

AGITER, v. a., ébranler, secouer, اویناتمق *oīnātmaq, t.* — Agiter le peuple, exciter ses passions, تحریک ناس *tahrīki nās it, a.-t.*

AGNATION, s. f., ارک طرفندن *erkek tharafindan khyrcymlyq, t.*; قرابت عن الکلاله *qarābet 'an el-kelālè, a.*

AGNATS, s. m. pl., ارک طرفندن *erkek tharafindan agrabālar, t.*; ابناء عن الکلاله *ebnāi 'an el-kelālè, a.*

AGNELER, v. n., se dit de la brebis qui met bas, قوزیلمق *qouzoula-maq, t.*

AGNELET, s. m., قوزبجق *qouzoudjyq,* قوزی کورپه *keurpè qouzou, t.*

AGNUS-CASTUS, s. m., آید اغاجی *āid aghādji, t.*; فقد *fyqd, a.*

AGRANDIR, v. a., rendre plus grand en puissance, en biens, en dignité,

قدري آرتورماق *qadri ârturmaq*, t.;
 اعظام قدر ا *y'zâmi qadr it*. — Faire
 paraître plus grand, ایری - بیوک
iri, buük gucustermek.
 — Exagérer, قبارتمق *qabârtmaq*,
 اعظام ا *mubâlagha it*, اعظام ا
y'zâm it. — S'agrandir, s'étendre,
 ککشلنمک *guënichlenmek*, کسب
 وسعت ا *kesbi vus'at it*.

AGRANDISSEMENT, s. m., action
 d'agrandir ou de s'agrandir, ارتمه
artma, t.; توسع *tevessu'*, a. — Au
 fig., accroissement en bien ou en for-
 tune, مزاید مال و منال *tezâudi māl*
u menāl, اعتلاء شان *y'tilâi chân*.

AGRÉABLE, adj. com., مرغوب
merghoub, a.; دلارا *dilârâ*, p. —
 Conversation agréable, مذاکره مرغوبه
muzâkerëi merghoubë. — Des ma-
 nières agréables, اطوار مرغوبه
athvâri merghoubë. — Agréable, satisfaisant,
 موجب حظ درون *moudjibi hazzy*
deroun, دلپسند *dilpecend*. — Avoir
 pour agréable. Voy. AGRÉER.

AGRÉABLEMENT, adv., خوشلق ایله
khochlyq ilë, t.; حسن و لطافت ایله
husn u lethâfet ilë, a.-t.; مرغوباً
merghouben, طیباً *thâïben*, a.

AGRÉER, v. a., approuver, trou-
 ver bon, مناسب کورمک *munâcib*
gueurmek, تصویب ا *tasvîb it*. —
 Plaire, بکنمک *bëinmek*. — Agréé, e,
 مقبول *maqbul*, بکنلمش *bëenilmich*,
 مستحسن *mustahsen*.

AGRÉGAT, s. m., اجتماع *idjti-*
mâ', a.

AGRÉGATION, s. f., association, ad-
 mission dans un corps, جناتته دخول
djemâ'atë dukhoul, a.-t.; بلوکده

کیرمه *beulugüë guïrmë*, t. — Corps
 formé de plusieurs choses, مجسم
 بتلاحق الاجزا *mudjessem bitalâ-*
huq ul-edjzâ, a.

AGRÈMENTS, s. m. pl., certains
 ornements qu'on met sur les vête-
 ments, بزکیر *bezekler*, t.; تزینات
tezeïünât, a.

AGRÈS, s. m. pl., کمی طاقمی
guemi thâqymî, t.; آلات و ادوات
âlât u adevâti sefinë, a.

AGRESSEUR, s. m., جنکه یا خصومته
 الک باشلابجی *djengüë iâ khouçou-*
metë ilk bâchlâidji, t.; صائل متقدم
sâïli muteqaddim, a.

AGRESSION, s. f., جنکه الک باشلمه
djengüë ilk bâchlama, t.; مبادات
mubâdâti khouçoumet, a.

AGRESTE, adj. com., قیرده کی
qyrdëki, یبان *iabân*, t. — Lieu
 agreste, موقع بری *mevaqy' berry*. —

Au fig., humeur agreste, مزاج برانی
mizâdji berrâni. — Mœurs agrestes,
 یبانی خویبار *iabâni khouïler*,
 اخلاق و اداب بدویه *akhlâq u*
adâbi bedevüie.

AGRICOLE, adj. com., qui s'adonne
 à l'agriculture, اهل فلاحه *ehli felâ-*
hat, a. — Peuple, nation agricole,
 فلاحته مالوف قوم - ملت
felâhatë mëlouf qavm, millet.

AGRICULTEUR, s. m., cultivateur,
 فلاح *fellâh*. — Un bon agriculteur,
 فن حراثته ماهر بر کمسنه
fenni harâ-
çetë mâhir bir kimesnë.

AGRIFFER (S'), v. pron., طرنق
 ایلشدرمک *thyrnaq ilichturmek*, t.;

AGRONOME, s. masc., ارباب علم
erbâbi 'ylmi felâhat, a.

AGUERRI, E, adj., جنكه الشق *djenguè âlichyq*, t.

AGUETS, s. m. pl. Mettre aux aguets, پوصوده قومق *pouçouda qomaq*. — Se mettre aux aguets, پوصويه كيرمك *pouçouïè guïrmek*.

AH! interject., آيا *akh*, t.; آيا *cîā*, a. Interject. explétive, يا *iā*.

AIDE, s. f. — Donner aide, امداد *indād vïrmek*, امداد *indād it*. — Demander, implorer de l'aide, استمداد *istimdād it*, a.-t. — Aide, s. m., celui qui aide, معاون *mou'āvin*, a.

AIDER, v. a.; quelqu'un de sa bourse, بر كوسنه به كندو كيسه سندن *bir kimesnèè guendu kîcécinden y'ānet it*. — Aider à une personne trop chargée, ال ياردمي *el iārdumi it*. — S'employer à faire réussir quelque chose, بذل همت *bezli himmet it*, بذل نقدینه همت *bezli naqdînèè himmet it*. — Contribuer à une fin, وسیله او *vecîlè ol*, مدار او *medār ol*. — Cela a aidé au succès de cette affaire, مصلحتك *maslahatuñ husni netîdjècinè vecîlè ol-dou*. — Aidé, e, ياردم النمش *iārdum olounmich*, معاون *mou'āven*, مستعان *musté'ān*.

AÏEUX, s. m. pl. de AÏEUL, اجداد *edjdād*. — Ceux qui ont vécu dans les siècles passés, كچمشلر *guetchmichler*, t.; اسلاف *eslāf*.

AIGLE, s. m., au fig., se dit d'un homme qui est d'un génie supérieur, انيق الفكر بر آدم *enyq ul-fikr bir*

âdem. — Aigle, constellation, نسر طاير *nesri thāïr*.

AIGRE, adj. com., acide, حموضتلو *hamouzetlu*, حامض الطعم *hāmyz uth-itha'am*, حامض *hāmyz*, a. — Du lait aigre, لبن حامض *lebni hāmyz*, سود اكشيمش *ekchîmich sud*. — Aigre, en parlant de quelques odeurs qui sortent des substances altérées, شورك شىء قوقوسى *tchuruk cheï qoqouçou*, زفرت *zîfret*. — Aigre, aigu, rude, en parlant des sons, سرت *sert*, خشين *khychîn*. — Une voix aigre, désagréable, صدای *sadāi khychîn*. — Un fer extrêmement aigre, سرت بغايت *sert beghāiet sert demir*, حديد *hadîdi ahrech*. — Humeur aigre, طبع حدت آميز *thal'y hyddet âmîz*. — Des paroles aigres, كلمات *kelimâti hyddet âmîz*. — Une personne d'un caractère aigre, سرت طبيعتلو بر كوسنه *sert thabî'atlu bir kimesnè*.

AIGRE-DE-CÈDRE, s. masc., ترنج *turundj cherbeti*, t.

AIGRELET, ÈTE, adj., اكشيرك *ekchîrek*, a.

AIGRET, ÈTE, adj. Voy. AIGRELET.

AIGREUR, s. f., disposition d'esprit qui porte à offenser les autres par des paroles inconvenantes, حدت *hyddet*, a. — Répondre avec aigreur, حدت ايله جواب *hyddet ilè djevāb vïrmek*.

AIGRIR, v. a., irriter un mal, une douleur, سرتلك كتورمك *sertlik gueturmek*, t.; ايراث حدت *irāci hyddet it*, a.-t.

AIGU, E, adj., qui se termine en pointe ou en tranchant, اوجى *oudjou keskîn sivri*. — Maladie aiguë, كسكين خسته لك *keskîn khastalik*.

AIGUADE, s. f., lieu où l'on prend l'eau pour les navires, صواله جق ير *sou âladjaq ier*, t.

AIGUAIL, s. m., t. de chasse, rosée, چه *tchik*.

AIGUAYER, v. a., laver dans l'eau, ايتاقم *iaiqāmaq*, t.; غسل *ghoust* it, a.-t. — Aiguayer un cheval, اتي ايتاقم *âty iaîqāmaq*.

AIGUIÈRE, s. f., آفتابه *âfitâbê*, p.

AIGUILLE, s. f., à tricoter des bas, اوره جك اكنه *tchorâb euradjek ighnê*; — de balance, ترازو *terâzou dîli*, لسان ميزان *li-gāni mîzân*. — L'aiguille de la boussole, كمي پوصله سي اكنه سي *guemi pouçolaci ignèci*. — L'aiguille aimantée, مقناطيسلو بوصله اكنه سي *myqnâthyslu pouçola ignèci*.

AIGUILLÉE, s. fém., اكنه يه ساپلو *ignèè sâplu iplik*.

AIGUILLETTE, s. fém. — Lâcher l'aiguillette, se décharger le ventre, ايتحي سورمك *itchi surmek*, t.; استطلاق بطن *istythlâqy bathn it*, a.-t. — Nouer l'aiguillette, faire un maléfice pour empêcher la consommation du mariage, اري سحر ايله *eri sihyr ilê bâghlamaq*. — Aiguillette, morceau de la peau ou de la chair coupée en-long, ديلم *dîlim*.

AIGUILLIER, s. m., اكنه دان *ignê-dân*, p.

AIGUISER, v. a., l'appétit, تسنين

اشتها *tesnîni ichtihâ it*; — l'esprit, عقلى *tesnîni 'aql it*, عقل *'aqly keskînletmek*.

AILERON, s. m., en parlant des nageoires des poissons, بالق قنادى *bâlyq qanâdi*, t.

AILLEURS, adv., بشقه طرفه *bachqa tharasta*, محل اخره *mahalli akharê*, محل اخرده *mahalli akhardê*. — D'ailleurs, بشقه يوزدن *bachqa iuzden*, جهت اخردن *djeheti akherden*.

AIMABLE, adj. com., qui mérite d'être aimé, سزاوار محبت *sizâvâri mouhabbet*. — Qui plaît par ses agréments, محبوب سويلور *sevilleur mahboub ul-qouloub*.

AIMANT, E, adj., porté à aimer, سهل المحبة *sehl ul-mouhabbet*. — Il est d'un caractère aimant, بالطبع *bith-thab' sehl ul-mouhabbettur*.

AIMER, v. a., avoir de l'affection pour un être, une chose, محبت *mouhabbet it*, a.-t. — Aimer la patrie, كندو وطننه محبت *guendu vathanina mouhabbet it*; — l'étude, مطالعه كتبدن حظا - خوشلنمق *mouthâla'âi kioutoubden hazz it*, *khochlanmaq*. — Aimer mieux, préférer, اولى عدا *evla 'add it*.

AINE, s. f., قالچه باشى *qâltcha bâchi*, اويلق ديبى *ouïlouq dîbi*, اويلق فيصيغى *ouïlouq qycyghy*, t.; رفغ *refgh*, a.

AÎNÉ, E, adj., كبير *kebîr*, a. — Frère aîné, اخ كبير *akhy kebîr*. — En parlant des différentes branches

d'une maison, d'une famille, on dit :

La branche aînée, شجرهٔ نسبهٔ شجرهٔ کبراسی *chedjerēi necebuñ chou'bēi kuberāci*. — La branche cadette, شجرهٔ نسبهٔ صغراسی *chou'bēi syghrāci*. — Aîné, en parlant de toute personne plus âgée qu'une autre, دخی یاشلو *dakhy iāchlu*, اسن *ecenn*.

AÎNESSE, s. fém., یاشد ایلکک *kibr us-sinn*, ت. ; اسن کبر السن *teqaddum us-sinn*.

— Droit d'aînesse, حق تقدم سن *haqqy teqaddumi sinn u sāl*.

AIR, s. m., certaine ressemblance qui résulte des traits du visage, physiologie, هیئت *hīet*, سیما *sīmā*, شکل *chekl*, a. — Air, suite de tons qui composent un chant, هوا *hevā*, لحن *lahn*, pl. a. الحان *elhān*; نوای دلکشا *nevā*, p. — Air gai, نوای دلکشا *nevāi dil-kuchā*; — triste, لحن حزین *lahni hazīn*.

AIRE, s. f., place unie et préparée pour y battre les grains, خرمن *khy-men iēri*. — Aire d'un bâtiment, ساحة البنا *sāhat ul-binā*. — Aire de vent, روزگار کرتده سی *rouz-guiār kertēci*. — Aire, nid des oiseaux de proie, اوجی قوشی یوه سی *āvdi qouchi iōwaci*. — Aire, en t. de géomét., l'espace qu'une figure renferme, محاط *mouhāth*. — L'aire d'un cercle, شکل مستدیرک محاطی *chekli moustedīruñ mouhāthy*.

AISE (A L'), loc. adv., commodément, راحت حضور ایله *houzour ilē*, راحت ایله *rāhat ilē*.

AISÉ, E, adj., facile, سهیل *sehil*, آسهیل *eshel*, a. — C'est une chose aisée, امر سهیلدر *emri sehildur*. — Aisé, commode, راحتلو *rāhatlu*. — Une voiture aisée, راحتلو بر عربده *rāhatlu bir'araba*. — Qui a des manières aisées, سربست طورلو *serbest thavrlu*.

AJONC, s. m., بر نوع حصیر اوئی *bir nev'y hacyr oty*, t.

AJOURNEMENT, s. m., assignation en justice, احضار *yhzār*. — Ajournement personnel, بالنفس احضاری *bin-nefs yhzāri* مراسله *much'yr vīrilān murācelē*.

AJOURNER, v. a., ajourner quelqu'un à certain jour en justice, اختصاص وعده ایله احضار *takhsīci vā'dē ilē yhzār it*.

AJOUTAGE, s. m., اوسته قونلان *ustē qonoulān chei*, t.; علاوه *'ylāvē*, pl. a. علاوات *'ylāvāt*; ضمیمه *zamīmē*, pl. ضمایم *zamāim*.

AJOUTER, v. a., joindre, الحاق *ihhāq*, علاوه *'ylāvē it*. — Ajouter foi, croire, اعتماد *'ytmād it*.

AJUSTEMENT, s. m., action d'ajuster un poids, une mesure à l'étalon, عیارله *'āīrlama*. — Accommodement. Voy. ce mot — Faire des ajustements à une maison, بر خانده *bir khānē* علاوهٔ تجملات ایله تزیین *bir khānē'ē 'ylāvēi tedjēmmulāt ilē tezūin it*.

AJUSTER, v. a., rendre un poids ou une mesure conforme à l'étalon, عیارلق *'āīrlamaq*. — S'ajuster, s'entendre, être de concert pour..., اتفاق *ittifaq* ایتفاق *ittifaq it*. — Ajuster des personnes, les concilier, بر برلریله اوزلاشدرمق *br br leriyle ozlashdurmāq*.

bir birlerilè ouzlächturnaq. — Ajuster l'habillement, دوزن ویرمک *duzn vîrmek*.

AJUSTOIR, s. m., اقچه وزندسی *aqtchè veznèci*, t.

ALAMBIQUER, v. a., ou s'ALAMBIQUER, عقلی یورمق *'aqlı̄ yormağ*, t.; انعباب ذهن ا *it'ābi zyhn it*, a.-t.

ALARGUER, v. n., انکینه - آچینه *enguînè, ātchygha tchyğmaq*, t.

ALARME, s. f., émotion causée dans un camp par l'approche de l'ennemi, نغار اورکونتى *eurkuntu*, نغار هول *hevl nefār*. — Toute frayeur subite, بلکنمه *beliñlemè*, دهشت *dehchet*. — Inquiétude, souci, chagrin, قلق *qalağ*, دغدغه درون *daghdaghāi deroun*, اضطراب *yzthyrāb*.

ALARMER, v. a., اورکنتى ویرمک *eurkuntu vîrmek*, ولوله براقمق *velvelè brāğmaq*, t.; احداث هول و نغار ا *yhdāci hevl u niñār it*. — Causer de l'inquiétude, بورکه قورقو ویرمک *üregüè qorqou vîrmek*, ایسرات *irāci qalağ it*. — S'alarmer, s'inquiéter, s'effrayer, بلکنمک *beliñlenmek*.

ALBERGE, s. f., بر نوع شفتالو *bir nev' y cheñtālou*, زردالی *zerdāly*, t.

ALBERGIER, s. m., زردالی اغاجى *zerdāly aghādji*, t.

ALBUGINÉ, e, adj., t. d'anat., se dit de certaines membranes blanches, اق زار *aq zār*, t.; غشاء ابيض *ghychāi abīaz*. — Membranes albuginées des testicules, طشاغك اق زارى *thachāghuñ aq zāri*.

ALBUGO, s. f., اق بنک *aq be-nek*, t.

ALCADE, s. m., القاضى *al-qāzy*, a.

ALCALI, s. m., قلیه توزى *qalīa touzou*, t.; ملح القلی *milh ul-qalī*, a.

ALCALIN, e, adj., قلیه لو *qalīalu*, a.-t.; قلوئى *qalouvi*, a. — Terre alcaline, قلیه لو طپراق *qalīalu thop-rāğ*.

ALENTOUR, adv., دائرا ما دار *dāren mā dār*, a.

ALENTOURS, s. m. pl., lieux circonvoisins, یانلر *yānlar*, t.; اطراف *ethrāf*, حوالی *djevānib*, جوانب *havāli*. — Ceux qui vivent familièrement avec une personne, یاننده کیلر *yānindakīler*, اطرافندک کیلر *ethrāfindakīler*, مصاحبین *mouçāhybīn*, مقربین *mouqarribīn*.

ALERTE, s. f. Voy. ALARME.

ALERTE, adj. com., qui est vigilant, او یانق *oānyq*, t.; متیقظ *muteiağyz*, a.

ALEVIN, s. m., اوفاق بالقی *oufāğ bālyq*, t.;

ALEVINAGE, s. m., ایشه برامز *ichè iārāmaz* وانهجق اوفاق بالقلر *vè ātadjağ oufāğ bālyqler*, t.

ALEVINER, v. a., بالقی کولی *bālyq gueulu itchīnè oufāğ bālyqler sālyvîrmek*, t.

ALEXIPHARMAQUE, ou ALEXITÈRE, adj. com. et s. m., t. de méd., se dit des remèdes propres à expulser les principes morbifiques et à détruire l'effet des poisons, تریاق *teriāğ*, t. قاطع السم *devāy qāthı̄' us-semm*, a.

ALGANON, s. m., sorte de carcan, دمروطه *demir thoğa*, t.; غل *ghoull*, pl. a. اغلال *aghlāl*.

ALGÉRIE, s. f., nom de l'ancienne régence d'Alger depuis qu'elle est sous la domination française, جزایر مملکتی *djezāir memleketi*.

ALGUAZIL, s. m., mot tiré de l'arabe الغازی *al-ghāzy*, qui veut dire soldat, ou, selon Jean de Sousa, de الوزیر *al-ouazir*, le ministre, l'aide. Voy. le lexique intitulé : *Vestigios da lingua arabica em Portugal*. — Alguazil se dit en français, par mépris, d'un agent de police, d'un sbire. Voy. ce mot.

ALIBI, s. m., بر کمسنه نك محلّ *bir kimesnènuñ mahalli akherdè mevdjoudièti*, a.-t.; موجودیتى موجودیتى *mevdjoudièti fi mahall ul-akher*, a.

ALIDADE, s. f., règle mobile, كزر مسطره *guezer mistharè*, t.; مسطره جائله *mistharè djāilè*, a.

ALIÉNABLE, *adject. com.*, اخره *akherè furoukht olouna bitur*, t.; ممکن الفراغ *mumkin ul-firāgh*.

ALIÉNATION, s. f., transport de la propriété d'un fonds, اخره كچورمه *akharè guetchurmè*, t.; — d'un immeuble, بر ملكك فراغ و انتقالی *bir mulkuñ firāgh u intiqālī*; — d'esprit, عقل غائبلكى *'aql ghābligui*, زوال العقل *zavāl ul-'aql*.

ALIÉNER, v. a., transférer à un autre, اخره كچورمك - فراغت ا *akharè guetchurmek, ferāghat it*. — Aliéner les cœurs, les affections, les faire perdre, كوكلى اور كتمك *gueuñulleri eurkutmek*, تنفير قلوب ا *tenfiri qouloub it*; — l'esprit, عقلی

كيدرمك *'aqly guidermek*. — Aliéné, e, اخره فروخت اولنمش *akharè furoukht olounmich*, عقلی *'aqly guitmich*.

ALIGNEMENT, s. m., ligne qu'on tire, afin qu'une muraille, une rue, etc., soient dirigées en ligne droite, طوغريلق چزكيسى *dhoghroulouq tchyzguici*, سطر مستقيم *sathri moustaqym*, a.

ALIGNER, v. a., ranger, dresser sur une même ligne, سطر مستقيم اوزره *sathri moustaqym uzrè tanzimi it*, چرپى يه چكمك *tchirpüè tchekmek*.

ALIMENTER, v. a., nourrir, نغديه ا *taghdie it*, a.-t. — Fournir des aliments, كچندرمك *guetchindurmek*, t.; نفقه و برمك *nafaqa virmek*, ا *infāq it*. — Servir d'aliment à..., انما ا *inmā it*. — Alimenter les guerres civiles, حروب داخلية يى نوبنو انما ا *houroubi dākhylièi nevbenev inmā it*.

ALIMENTEUX, *se, adj.*, t. de méd., بسلييجى *besleiidji*, t.; مغدى *moughaddi*, a. — Remèdes alimentaires, ادويه معديه *edvièi moughaddiè*.

ALIMENTS, s. m. pl., tout ce qu'il faut pour entretenir une personne, كچنه جك شى *guetchinèdjek chei*, مدار ارزاق *erzāq*, نفقه *nafaqa*, t.; معاش *medāri me'āch*.

ALIQUEANTE, *adj. com.*, se dit des parties qui ne sont pas exactement contenues dans un tout, اكسك پارچه *eksik pārtcha*, t.; جزء ناقص *djuz'yr nāqys*, a.

ALIQUEOTE, *adj. f.* Partie —, nombre

ALLONGEMENT, s. m., او زمانه *ou-zānma*, t.; استطاله امتداد *imtidād*, استطاله *istihālè*, a.

ALLOUABLE, adj. com., qui peut être passé en compte, محسوب اوله *mahsoub ola bilèdjek*, a.-t.; المحسوبية ممكن *mumkin ul-mahsoubüet*, a.

ALLOUER, v. a., passer en compte, محسوب ا *mahsoub it*, a.-t.

ALLUCHON, s. m., t. de mécanicien, pointe ou dent d'une machine, ديش *dîch*, t.; سن *sinn*.

ALLUMER, v. a., اشعال - ايقاد *ich'āli*, *iqād it*, a.-t.; — le feu, اشعال نار ا *ich'āli nār it*. — Au fig., la guerre, ou le feu de la guerre, اشعال نايه حرب و قتال ا *ich'āli nāirèi harb u qytāl it*.

ALLURE, s. f., façon de marcher, مشيت *michïet*, a.; رفتار *refstār*, p. — Allure, au fig., pris en mauvaise part, conduite d'une personne dans une affaire, يول طريق *ïol tharyq*. — Cette affaire prend une méchante allure, بوماده چيركين يوله وارمقل *bou mādde tchîrkîn ïola vārmaqlè dur*.

ALLUSION, s. f., ايها *imā*, ايها *eihām*, a. — Faire allusion, ايها *imā it*.

ALLUVION, s. f., لحق *lahaq*, pl. a. الحاق *elhāq*.

ALOÈS, s. m., plante, صبر *sabr*, a. — Aloès d'Arabie, صبر عربي *sabri 'arabi*.

ALTÉRABLE, adj. com., بشقه حاله *bachqa hālè deuner*, t.; ممكن *mumkin ul-istihālè*, a.

ALTÉRATION, s. fém., changement

dans l'état d'une chose, بشقه حاله *bachqa hālè deunmè*, t.; استحال *istihālè*, a. — Changement de bien en mal dans l'état d'une chose, بوزمه *bozma*, کوتولنمه *kutulenmè*, بوزلش *bozoulîch*, خلل *khal-el*, سوء حال *souï hāl*, a. — Grande soif, عطش شديد *athchi chedîd*.

ALTÉRER, v. a., changer l'état d'une chose, بشقه حاله دوندرمك *bachqa hālè deundurmek*. — Chan-ger de bien en mal, کوتولتمك *kutul-etmek*, t.; افساد ا *ykh-lāl*, *ifsād it*. — Altérer les couleurs, تغيير لون ا *taghîiri levn it*.

ALTERNATIF, IVE, adj., se dit des choses qui agissent continuellement et tour à tour, نوبتو *nevbetlu*, نوبت *nevbet ilè guelur*, t.; متعاقب *mutenāvib*, متناوب *mutenāvib*, *'aqyb*.

ALTERNATIVE, s. f., option entre deux propositions, entre deux choses, ايكيسندن بربسنى سچمه *ikîcinden birîcini setchmè*, t.; شقينك *ahadi chyqqeînuñ ykhtîari*, اختياري *ahadi*, a.-t.

ALTERNATIVEMENT, adverbe, نوبتلاشهرک *nevbetleçhèrek*, t.; بالناوبه *bil-menāvebè*, a.

ALTERNE, adj. com., t. de géométrie, متبادل *mutebādîl*, a. — Angles alternes, زواياى متبادل *zevāîi mutebādîlè*.

ALTERNER, v. n., نوبتلاشمک *nevbetleçhmek*, t.; تناوب ا *tenāvub it*, a.-t. — Alternner pour le service, بالناوبه خدمت ا *bil-munāvebè khydmet it*.

ALTESSE, s. f., titre d'honneur,

حضرت رفيع المنقبت *hazreti refi'*
ul-manqybet. — Altesse royale,
 حضرت رفيع المنقبت ملوكانه
hazreti refi' ul-manqybeti muloukiânè;
 — sérénissime, حضرت رفيع المنقبت
hazreti refi' ul-manqybeti
khydîvi.

ALUDE, s. fém., basane colorée,
 بويالو مشين *boïālu mechîn*, t.

ALUN de plume, s. masc., پنبوق
 حجر-ر *pambouq thāchi*, t.; طاشي
hadjer el-qouthn, a.

ALVÉOLE, s. f., petite cellule où
 les abeilles déposent leur miel, كومج
gumedj delîgui, t.

AMABILITÉ, s. f., محبوبيت *mah-*
boubüiet, طلاوة *thylāvet*, a.

AMADOUER, v. a., يالتقلندق *ïāl-*
taqlanmaq, t.; تهدين ا *tehdîn it*,
 a.-t.

AMAIGRIR, v. a., أرق - نحيف ا
âryq, nahy' it, a.-t.; لاغرا *lāghar*
it, p.-t.

AMAIGRISSEMENT, s. masc., هزال
huzāl, حال نتحل *hāli tenahhul*, a.

AMALGAME, s. m., de métaux,
 معدنلر قارشيني *ma'denler qāry-*
chyghy, t.

AMALGAMER, v. a., des métaux,
 معدنلري بر برلريله قارشدرمق
ma'denleri bir birlerilè qārichur-
maq, t.

AMANDE, s. f., toute graine conte-
 nue dans un noyau, ايسج *itch*, t.;

مغز لب *lubb*, pl. a. الباب *elbāb*;
maghz, p.

AMANTS, s. m. pl., deux personnes
 de sexe différent, qui s'aiment, عاشق
āchyq u ma'chouq, a.

AMARINER, v. a., t. de mar.,

envoyer des gens pour remplacer
 l'équipage d'un bâtiment pris sur
 l'ennemi, اسيرطوتلمش كميل طايفه
ecir thoutoulmich guemîdè
thāifè duzmek, t. — Accoutumer,
 habituer à la mer, دكزه الشترمق
deñyzè alichturmaq, t.

AMARRAGE, s. m., action d'amar-
 rer, حالات ايله بغلمه *halāt ilè bagh-*
lama. — L'ancrage du vaisseau, ou
 l'attache de ses agrès avec des cor-
 dages, كمي دمري غومنه لر ينك باغ
guemi demiri ghomenalerînuñ
bāgh ieri.

AMARRE, s. f., حلاط - حالات *ha-*
lāt, t.; قلوس *qals*, pl. a. قلوس
qoulous.

AMAS, s. m., assemblage de plu-
 sieurs personnes, جمعيت *djem'üiet*,
 a.; — de choses, اجتماع *idjtimā'*.

AMASSER, v. a., assembler beau-
 coup de personnes, بركدرمك *birik-*
tirmek. — S'amasser, v. pr., بر كملك
birikmek, طولپلنمق *thoplanmaq*, t.;

تجمع ا *tedjemma' it*, a.-t. — Amas-
 ser, relever de terre ce qui est tombé,
 قالدروب آلق *qāldurup ālmaq*,
 التقاط ا *iltiqāth it*.

AMATEUR, s. m., استكلو *isteklu*, t.;

عاشق *āchyq*, راغب *rāghyb*, a.;

عاشقلو *āchyqlu*.

AMATIR, v. a., t. d'orfèvre, rendre
 mat, جلايي چيقارمق *djilāi tchy-*
qārmaq, سوندرمك *seundurmek*, t.

AMBASSADE, s. f., fam., certains
 messages entre particuliers, مأموريت
méémourüiet, رسالت *reçālet*, a. —
 S'acquitter d'une ambassade auprès
 de quelqu'un, بر كمندنك ياننه

ament, etc., تعمیر ا *r'mār it*, تعمیر
ta'mr it.

AMBIANT, E, adj., طولانیجی *dho-lānīdji*, t.; محیط *mouhyth*, a. — Air
 ambiant, هوای محیط الانجا *havāi mouhyth ul-enhā*.

AMBIGU, E, adj., qui peut être pris
 en deux sens, یکی معنالو *iki ma'nālu*,
 t.; ذو المعنیں *zoul-mā'ncīn*, a.

AMBIGUITÉ, s. f., یکی معنالیک *iki ma'nālylik*,
 التباس *iltibās*, توریٹ *tourīet*, a.

AMBIGUMENT, adv., یکی معنالو
 اوله رق *ihī ma'nālu olaraq*, t.

AMBRER, v. a., عنبر ایله بخورلاق
 'amber ilè boukhoulamaq, تبخیر
tebkhyr bil-'amber it. —
 Ambré, e, عنبرلو *'amberlu*, معبر
mou'amber.

AMBRETTE, s. fém., fleur, عنبر
 'amber *tehūtegui*. —
 Poire d'ambrette, مسکت ارمودی
misket armoudi, t.

AMBROISIE, s. f., plante, یایلا
 'āilā *tehūtegui*, t.

AMBULANT, E, adj. — Commis
 ambulat, کزیجی مأمور *guezīdji*
méémour, مأمور غیر متمکن
méémouri ghāiri mutemekkin. — Hôpital am-
 bulant, کوجیلور اوسپیتالیه
gueutchī-leur ospītālīa.

AMBULATOIRE, adj. com., کوچر
gueutcher, t.; ناقل *nāqyl*, a.

AMÉLIORATION, s. f., progrès vers
 le bien, اصلاحیت *eūlenmē*, ایولنمه
islāhiyet, اصلاح *islāh*, pl. a.
 اصلاحات *islāhāt*.

AMÉLIORER, v. a., en parlant des
 réparations qu'on fait à un bâti-

ment, etc., تعمیر ا *r'mār it*, تعمیر
ta'mr it.

AMENDE, s. f., peine pécuniaire
 imposée par la justice, غرامة *gharā-*
met, pl. a. غرامات *gharāmāt*. —
 Amende honorable, sorte de peine
 infamante, علناً اقرار جرم و طلب
 عفو *'alenen yqrāri djurm vè thalebi*
'afv.

AMENDEMENT, s. m., changement
 en mieux, رجوع الى الصلاح *rudjou'*
ilas-salāh, a.; ایولنمه *eūlenmē*, t.
 — Amendement, ce qui contribue à
 rendre un terrain meilleur et plus
 fertile, سمد *semād*, a.; فشقی
fichqy, t.

AMENDER, v. a., rendre meilleur,
 اوصولتmaq. — S'a-
 mender, اوصولنمق *oussloulanmaq*,
 t.; اصلاح نفس ا *islāhy nefs it*. —
 Amender des terres, les améliorer,
 تارلاری فشقی ایله اصلاح ا
tārlāri fichqy ilē yslāh it. — S'amender,
 v. pr., baisser de prix, اوچوزلنمق
oudjouzlanmaq, بها اشاغیلنمق
behā achāghylanmaq, تنزل قیمت ا
tenezzuli qymet it.

AMENER, v. a., tirer à soi, کندو
 طرفنه چکمک *guendu tharāfina*
tchekmek, برویه چکمک *beruīe*
tchekmek, جر- استجرار ا *djerr*,
istīdjrār it. — Amener les voiles, les
 baisser, یلکن ایندرمک *ielken in-*
durmek. — Amener, mettre en usage,
 introduire, چیقارمق *tchyqārmaq*,
 ا *idjād it*. — Amener à...,
 faire condescendre, convaincre,
 الزام ا *iltzām it*.

AMÉNITÉ, s. fém., agrément d'un

lieu, d'une situation, كوزلك *guzelik*, t.; لطافت *lethāfet*, a. — de l'air, هوا لطافت *lethāfeti havā*. — Au fig., ظرافت *khochlyq*, خوشلق *zarāfet*.

AMER, s. m., le fiel chez quelques animaux, اود *eud*, t.; زهره *zehre*. — Prendre des amers, مسرتيات *murrīāt isti'māl it*.

AMÈREMENT, adv., douloureusement, جان اجسيله *djān adjicilē*, t.; فاجعا *fādji'en*, a.

AMEUBLIR, v. a., une terre, la rendre plus meuble, طپراغى *thoprāghy indjēletmek*, ئوقسالتماق *t.*

AMEUTER, v. a., mettre des chiens en état de chasser ensemble, زغرلری *zaghārleri suru ilē āvdjilygha ālich-turmaq*.

AMI, E, adj., propice, favorable, مساعد *muçā'yd*, معين *mou'in*, a.; ياور *iāver*, p. — Les destins amis, فلک دمساز *feleki demsāz*. — La fortune amie, بخت مساعد *bakhti muçā'yd*.

AMIALE COMPOSITEUR, s. m., celui qui accommode un différend, مصلح *mouslihy bil-louthf ul-muçāhelet*, a.

AMIANTE, s. m., پنبوق طاشى *pambouq thāchi*, t.; حجر الفتيلاه *hadjer ul-fitlē*, a.

AMICAL, E, adj., دوستلقدن ناشى *dostlyqten nāchi*, t.; محببى *mouhybbū*, a.

AMIDONNIER, s. m., نشاسته جى *nechāstadjī*, t.

AMINCIR, v. a., ترقیق *terqyq it*, a.-t.

AMIRAL, ou L'AMIRAL, s. m., le principal vaisseau d'une flotte, celui que monte l'amiral, پاشا کميسى *pāchā guemīci*, اميرال کميسى *amīrāl guemīci*, باشبوغ کميسى *bāchbogh guemīci*.

AMIRAUTÉ, s. f. Le conseil de l'amirauté, ترسانه ديوانى *tersānē dīvāni*, t.; ديوان ترسانه *dīvāni tersānē*.

AMMI, subst. masc., plante, مصر انيسون *mysr anīçouni*, t.; انيسونى *anīçouni mysrii*.

AMNIOS, s. m., une des enveloppes du fœtus, صوك *soñ*, آش *āch*, t.; سلا *selā*, a.

AMNISTIE, s. f., عفو *'afv*, a.; جرایمی حاوی عفو ملوکانه *djerāimi hāvi 'afvi muloukiānē*, a.-t. — Accorder une amnistie, نسیا منسیا عفو *neçien munsūien 'afv it*.

AMNISTIER, v. a., عفو *'afv it*, a.-t. — Amnistié, عفو اولنمش *'afv olounmich*, مظهر عفو اولمش *mazheri 'afv olmuck*.

AMODIATEUR, s. m., التزامجى *iltizāmdji*, a.-t.; ملتمزم *multezim*, a.

AMODIATION, s. fém., التزام *iltizām*, a.

AMOLLIR, v. a., rendre mou et maniable, تلین *telūn it*, a.-t. — Rendre mou, efféminer, کوشتمک *guevchetmek*, ارث رخاوت *irāci rekhāvet it*. — S'amollir, devenir mou, efféminé, کوشتمک *guevchemek*, کسب رخاوت *kesbi rekhāvet it*.

AMONT, adv., qui indique le côté d'où vient la rivière, l'opposé d'aval,

چایک انافور طرفی *tchāūn anāfor*
tharafi, نهر مصب خلاف *khylāfi*
moucybbi nehr, a. — Le pays d'a-
 mont, خلاف مصب نهر طرفنا کاشن,
khylāfi moucybbi nehr tha-
rafinda kiān memleket. — Vent d'a-
 mont ou de l'est, کون طوغیسی یلی
gun dhoghouçou yeli, ریح شرقی
ryhy charqy.

AMORCE, s. f., au fig., tout ce qui
 attire la volonté en flattant les sens
 ou l'esprit, الداده جق شیء *aldā-*
dadjaq cheï, t.; مطعمه نفس *math-*
ma'āi nefs, تسویل *tesvīl*, pl. a.
 تسویلات *tesvilāt*. — Une douce
 amorce, مطعمه شیرن مذاق *math-*
ma'āi chīrin mezāq.

AMORCER, v. a., garnir d'amorce,
 یم باغلمق *iem* یملتمک *iemletmek*,
bāghlamaq. — Attirer par des cho-
 ses qui flattent l'esprit ou les sens,
 داداندورمق *dādāndurmaq*, کوکلی
gueuñulu havestendur-
mek, اطماع *ythmā'*
it. — Se laisser amorcer,
 دادانق *dādānmaq*, اطماع اولنمق
olounmaq.

AMORTIR, v. a., rendre moins ar-
 dent, moins violent, بصدرمق *bas-*
turmaq, t.; اخماد *teskīn*,
ykhmād it, a.-t. — Faire perdre de
 la force, قوتنی کسمک *qouvetini*
kesmek, قوتنی قیرمق *qouveti qyr-*
maq, کسر قوت *kesri qouvet it*,
 تعديل شدت *ta'dīli chiddet it*. —
 S'amortir, s'affaiblir, کسر *kesri*
 کسب *kesbi* کسر *kesr u futour it*. —
 Amortir, éteindre une dette, بورجی
 دوگتمک *bordjou teuketmek*.

AMORTISSEMENT, s. m., action d'a-
 mortir une dette, بورجی دوگتمه
bordjou teuketmè, t.; استهلاک دین
istihlāki deïn, a. — Caisse d'amor-
 tissement, استهلاک دیونه مخصوص
istihlāki duïouñè
makhsous emvāl khazīneci. — Amor-
 tissement, en t. d'archit., ce qui
 termine le comble d'un bâtiment,
 تاقیه *tāqyè*, تاج *tādj*.

AMOUR-PROPRE, s. m., dans le sens
 philosophique, le sentiment d'amour
 que chacun a pour soi, کندویبی
guenduïi 'azīz thoutma,
 عزب ز طومه *z'izāzi nefs*. —
 Amour-propre, pris en mauvaise
 part, کندویبی بکنبه *guenduïi beïn-*
mè, عجب نفس *'oudjb*,
 عجب نفس *'oudjbi nefs*.

AMOVIBILITÉ, s. f., قابلیت عزل
qābilūieti 'azl, a. — L'amovibilité
 d'une charge, بر منصب قابلیت عزلی
bir mansybuñ qābilūieti 'azli.

AMOVIBLE, adj. com., عزل قبول
 قابل العزل *'azl qaboul ider*, t.;
 قابل العزل *qābil ul-'azl*, a.

AMPHIBOLOGIE, s. f., شبهلوسوز
chubhèlu seuz, t.; ابهام کلام
ibhāmi kelām, اشتباه کلام
ichtibāhi kelām.

AMPHIBOLOGIQUE, adj. com.,
 شبهلوسوز *chubhèlu*, a.-t.; مشتبه
much-
tebih, a.

AMPHIBOLOGIQUEMENT, adverbe,
 شبهلوسوز اوله رق *chubhèlu olaraq*, a.-
 علی وجه الابهام *mubhemen*, t.;
 والاشتباه *'ala vedjh ul-ibhām vel-*
ichtibāh, a.

AMPHIGOURI, s. m., قارشق سوز
 رابطه سوز کلام *rā-*
qārychyq seuz, t.

bythacyz kelām, a.-t.; کلام عدیم
الارتباط *kelāmi'adīm ul-irtibāth*, a.

AMPLE, adj., au fig., en parlant
des choses par rapport à leur étendue,
اوزون *ouzoun*, t.; مفصل *muf-
fassal*, a. — Ample récit, حکایه
مفصله *hikiā'ei mufassalē*.

AMPLIATION, s. f., نسخهٔ ثانیه
nuskhēi sānīē, a. — Registre des ampli-
fications, نسخ ثانیه دفتری
*nuçou-
khy sānīē defteri*. — Lettres d'am-
pliation, تفصیلی حاوی اوزاق
tafsīli hāvi evrāq.

AMPUTATION, s. f., عضوی کسمه
'*yzvi kesmē*, t.; انقطاع عضو
*inqy-
thā'y' yzv*, a.

AMPUTÉ, E, adj. et s., عضوی
مقطوع *'yzvi kecilmich*, t.; کسالمش
العضو *maqthou' ul-'yzv*, a.

AMULETTE, s. f., تعویذ *ta'vīz*,
pl. a. تعاویذ *te'āvīz*.

AMURE, s. f., t. de mar., یلکنک
الت یانندک کی اورغان
*ielkenun' alt
iānindēki orghān*, t.

AMURER, v. a., t. de méd., یلکن
اورغانلری کرمک
*ielken orghānləri
guermek*, t.

AMUSANT, E, adject., اکلندر بجی
الهای ذهن ایدر
eglendirūdji, t.; ایدر
ilhāi zyhn ider, a.-t. — Un livre
amusant, کوکل اکلندر بجی کتاب
gucūn'ul eglendurūdji kitāb.

AMUSEMENT, subst. masc., کوکل
اکلندجسی
gucūn'ul eglendjēci, t.;
صفای درون
safāi deroun.

AMUSER, v. a., détourner, dis-
traire l'attention, اویالندرمق *oīā-*

landurmaq, t.; اغفال *yghfāl it*,
a.-t.

AMYGDALÉ, s. f., لوزتان
levzetān,
a. — Avoir les amygdales enflées,
لوزتانه شیش پیدا او
*levzetānē ch'ich
peidū ol*.

AMYGDALOÏDE, s. f., بادمی طاشی
حجر لوزتی الشكل
bādemi thāchi, t.;
hadjeri levzii uch-chekil, a.

AMYRIS, s. m., بلسنک اغاجی
belsenk aghādji, t. Voy. BALSAMIER.

ANACHRONISME, s. masc., بییل
سهور
īl tānlichlyghy, t.;
التاریخ *sehūr ut-tārykh*, a.

ANAGALLIS, s. m. Voy. MOURON.

ANAGYRIS, s. m., ou Bois puant,
espèce d'arbre طوکزدکنی
*dhoñouz
dikenī*, قاطر قویرونی
*qāthyr qou-
roughy*, t.; خرنوب الخنازیر
*khar-
noub ul-khynāzīr*, a.

ANALECTES, s. m. pl., سچلمش
قطعه‌دلر
setchilmich qyth'aler, t.;
منتخابات *muntakhabāt*.

ANALECTIQUE, s. f., partie de l'hy-
giène, علم حفظ صحته
*'ylmi hyfzy
syhhat*, a.

ANALOGIE, s. f., rapport plus ou
moins éloigné, نسبت
nisbet, a. —
En fait d'histoire ou de morale,
مناسبت
ouïghounlyq, t.;
موافقت *munācebet*.

ANALOGIQUEMENT, adv., بالمنااسبة
على طریق النسبه
'ala tharyq un-nisbē.

ANALOGUE, adj. com., اویغون
متناسب
ouïghoun, t.;
mutenācyb, a.

ANALYSÉ, E, adj., منحل
*mun-
hall*, a.

ANALYSTE, s. m., حلّال المسائل

الرياضية *hallâl ul-meçâil ur-rîâ-*
zûc, a.

ANALYTIQUEMENT, adv., الى —
طريق التحليل *'ala tharyq ut-*
tahlîl, a.

ANARCHIE, s. fém., فترت *fitret*
معدومييت الرياسة *ma'doumîiet ur-*
rîâcet, a.; ضابط و باش يوقلغى *zâ-*
byth u bâch ioqlyghy, t.

ANARCHIQUE, adj. com., باشسز
ضابطسز *bâchsyz zâbythsyz, t.*;
معدوم الحكومت *ma'doum ul-hu-*
kioumet, شاعر châghyr, a.

ANARCHISTE, s. m., ضابطسزلق
طرفدارى *zabythsyzlyq tharafdâri,*
t.; اهل فترة *ehli fitret, a.*

ANASARQUE, s. f., t. de méd.,
استقساء لحمى *istyqsâi lahmî, a.*

ANASTOMOSE, s. fém., t. d'anat.,
ايكى طمر اغزلىرينك بر برينه
قاتشمهسى *iki dhamar aghyzlerz-*
nuñ bir birîne qâtichmâci, t.; تلاقى
الافواه العرقين *telâqy ul-efvâh ul-*
'arqâin, a.

ANASTOMOSER (S'), v. pron., ايكى
طمر اغزى بر برينه قاتشمق
iki dhamar aghzy bir birîne qâtichmaq.

ANATOMIE, s. fém., dissection du
corps d'un animal ou d'un végétal,
تشرية *techrîh.* — L'art de disséquer,
فن تشرية *fenni techrîh, a.*

ANATOMISTE, s. m., اهل تشرية
ehli techrîh, a.

ANCHE, s. f., petit tuyau par le-
quel on souffle dans les hautbois,
زورنا بوريسى *zournâ bourouçou.* —
Conduit par lequel la farine coule
dans la huche du moulin, دكرمن
لولهسى *deïrmen lulèci, t.*

ANCHILOPS, s. m., قرحة *qarha, a.*

ANCIEN, NE, adj., celui qui a été
reçu avant un autre dans une charge,
اسكى *eski, t.*; اقدم *aqdem, a.* —
Il est votre ancien, سزك اقدمكزدر
sizûñ aqdemînyzdur. — Ancien,
terme de dignité, شيخ *cheïkh, pl. a.*

مشايخ *mechâïkh,*
شيون *chuioukh;* قوجه باشى
qodja bâchi, t.

ANCIENNETÉ, s. f., قدم *qydm,*
وقت *qydmî zemân, a.*; قدم زمان
اسكيلكى *vaqyt eskîligui, t.*

ANCRAGE, s. m., كمي يتاغى
مرسا *guemi îatâghy, t.*; مرسا
mersâ, pl. a. مراسى *merâci.*

ANDROGYNE, adj. et s. com., خنثا
خنات *khounâs;*
هم ديشى هم اركك *hem dîchi hem*
erkek, t.

ANDROPOGON, s. m., مکه
صمانى *mekke dûryghy,*
اذخر *ezkhar, a.* مکه صمانى
mekke samâni, t.

ANE, s. m., fig. et fam., se dit
d'un esprit lourd et grossier, بوداله
بوداله *boudâla;* — d'un homme très-igno-
rant, حمار محض *ehek, t.*; حمار
hymâri mahz, a.

ANÉANTI, E, adj., يوق اولمش
محو اولمش *mahv ol-*
مى *mîch, t.*; و جودى قالمامش
vudjoudi qâlmâmich, a.-t., معدوم
ma'doum, a.

ANÉANTISSEMENT, s. m., réduction
au néant, معدومييت *ma'doumîiet,*
محو *mahv.* — Destruction d'un em-
pire, abaissement d'une fortune,
اندراس زوال *ûqylma, zavâl,*
اندراس *indirâs.*

ANECDOTE, s. f., *خبيیه khabüè*,
pl. a. *خبايا khabāiā*.

ANÉMOMÈTRE, s. m., *يل ترازوسى*
iel terāzouci, t.; *ميزان الرياح mē-*
zān ur-rīāh.

ANÉVRISME, s. m., *طمر قبارمسی*
dhamar qabārmaci, t.; *نتو الشريان*
nutuvvich-cheriān, a.

ANFRACTUEUX, SE, *اکرى*
egri beugri, t.; *كثير*
منعرج kecir ul-in'yrādij,
mun'aredj, a.

ANFRACTUOSITÉ, s. f., *دétours et*
inégalité, *اکرى بوکربلک egri beu-*
grīlik, t.; *انعرج in'yrādij*, pl. a.
انعرجات in'yrādijāt. — Éminences
ou cavités inégales dans la surface
des os, *بوکربلک beugrīlik*, t.; *حنو*
hinu, pl. *احنا ehnā*.

ANGES, s. m., au pl. *ملايک me-*
lāik, *ملايکه melāikè*, a.

ANGÉLIQUE, s. f., *plante*, *ملك*
melek oty, *انكليقا engueliqā*, t.

ANGIOLOGIE, s. fém., t. d'anat.,
بحث في احوال جوايف النفس
bahs fi ahvāli djevāif un-nefs, a.

ANGIOTOMIE, s. fém., t. d'anat.,
تشریح جوايف نفس
techrīhy djevāifi nefsi, a.

ANGLES, s. m. pl., *زوايا zevāiā*,
a. — Figure de plusieurs angles, *شکل*
chekli kecir uz-zevāiā.

ANGLEUX, SE, *adj.*, ne se dit guère
qu'en parlant des noix, *چتين قوز*
tchetin qoz.

ANGOISSE, s. fém., *صجرت بال*
zoudjreti bāl, *كربة kurbet*, pl. a.
کرب kurub.

ANGULAIRES (dents), *adj. com.*,
آزو ديشلری āzou dīchleri, t. —

Veine angulaire, *کوز طمری gueuz*
dhamari.

ANIMADVERSION, s. f., *لوم leom*,
مواخذة lāimè, *كتاب 'ytāb*,
mou'akhezè, a.

ANIMAL, s. masc., *fig.*, *personne*
grossière, *اوکوز eukuz*, t.;
جانور بی djānveri bi idrāk,
پهيمه behimè, a. — Ce n'est qu'un animal,
محض پهيمه در mahzy behimè dur.
— Le règne animal, la classe des
animaux, *جنس حيوانات djinsi*
haivānāt. — Animal, *adj.*, *charnel*,
جسمانی djesmāni, a.

ANIMALCULE, s. m., *ذرة الهامه*
zerret ul-hāmè, pl. a. *ذرات الهوام*
zerrāt ul-havāmm.

ANIMATION, s. f., *جانلیمه djān-*
lanma, t.; *اتخاذ روح*
ūtikhāzy rouh, a.

ANIMER, v. a., *donner de l'action*,
جانلندرمق djānlandurmaq, t.;
تحريك tahrīk it. — Donner de
la force à un ouvrage d'esprit, *روح*
قوت ويرمک rouh virmek,
qouvet virmek. — Animer, irriter,
اغصاب ا, *طارلتمق*
dhārilmaq, *yghzāb it*.

ANKYLOGLOSSE, s. m., t. de méd.,
vice du filet de la langue, *دیل سکری*
وتره لسانک dil siūyri 'ylleti,
صقامتی vètrèi liçānuū saqāmeti.

ANKYLOSE, s. f., t. de méd.,
privation du mouvement dans les arti-
culationes ou les jointures, *اک*
واویناقی یرلربنک اوینامامسی
aū vè oīnāq ierlerinuū oīnāmamāci,
t.; *عطله الاوصال والفاصل*
athlet ul-avsāl vel-mefācyt, a.

ANNAL, E, adj., بر يلقى *bir iylyq*, t.

ANNALES, s. f. pl., histoire qui rapporte les événements année par année, وقايع سنه و به سى مشتمل اولان, *vaqāi' senēvüüeci muchtemil olān kitāb*, a.-t.; تاريخ الوقايع *tārykh ul-vaqāi'*, a. — Dans le style soutenu, l'histoire, تاريخ *tārykh*, pl. a. تواريخ *tavārykh*.

ANNALISTE, s. m., وقايع نويس *vaqāi' nuvis*, a.-p.; محرر الوقايع *mouharrir ul-vaqāi'*, a.; واقعه لرى *vāqa'aleri iāzān*.

ANNEAU, s. m., بوزك *üzük*, t.; خاتم *khātem*, pl. a. خواتيم *khavātīm*. — Frisure des cheveux, قيورم *qyvrīm*, t.

ANNELEURE, s. f., قورقلىق *qyveryqlyq*, t.; جعودت *djou'det*, a.

ANNEXE, s. f., مضاف *muzāf*, ملحق *mulhaq*, pl. ملحقات *mulhaqāt*.

ANNEXER, v. a., الحاق *ilhāq* it, اضافة *izāfē it*, a.-t.

ANNIVERSAIRE, s. masc.; — de la naissance d'une personne, بر كيمسهنك سنه سى كونى *bir kimesnēnuñ senēci gunu*; — d'un événement, بر حادثه ك سنه سى كونى *bir hādīcēnuñ senēci gunu*.

ANNONCIATION, s. f., le message de l'ange Gabriel à la Vierge, تبشير *tebchiri hazreti djebrāiil ul-ēmin*. — Le jour où l'Église célèbre ce mystère, يوم *ievīm ul-'yūd ul-bechāreti meriēm*.

ANNOTATEUR, s. m., حاشيه يازان *hāchiē iāzān*, a.-t.; محرر حواشى *mouharriri havāchi*, a.

ANNOTATION, s. f., notes sur le texte d'un auteur, حاشيه *hāchiē*, pl. a. حواشى *havāchi*. — En t. de prat., inventaire des biens saisis sur un criminel ou un accusé, صوچلونك *soutchlunuñ māli defteri*.

ANNOTER, v. a., faire des notes, حاشيه يازماق *hāchiē iāzmaq*. — Dresser l'état des biens saisis sur un criminel ou un accusé, صوچلونك *soutchlunuñ mālini defter it*.

ANNUELLEMENT, adv., هر ييلىك *her iildē*, t.; سنه بسنه *senē besenē*, سنويًا *senevüien*, a.

ANNULAIRE, adj. com., qui ressemble à un anneau, حلقه شكلو *halqa chekillu*, حلقه لو *halqalu*.

ANNULLATION, s. fém., بظالمه *bathāllama*, t.; نسخ لغو *neskh laghv*, a.-t.

ANNULER, v. a., بظالمق *bathāllamaq*, t.; الغا *neskh ilghā* it, a.-t. — Annulé, e, منسوخ *men-soukh*, ملغا *mulghā*.

ANNOBLIR, v. a., شرافتلىق *cherāfetlu qylmaq*, احسان شرافت *cherāfeti yhsāni cherāfet it*, a.-t.

ANNOBLISSEMENT, subst. masc., اصلزاده لك عنواننى تحصيل ايتمه *acylzādēlik 'unvānini tahsyl itmē*, a.-t.; اكتساب عنوان شرافت *iktisābi 'unvāni cherāfet*.

ANODIN, E, adj., سزيسز *sizicyz*. — Remède —, سزيسز علاج *sizicyz*

'ylādġ, t.; دواء بلا وجع *devāi bilā vedġa*, a.

ANOMALIE, s. fém., عدم موافقت *'ademi muwāfaqat lil-qavānīn vè lil-qyās*, a.

ANONER, v. n., دغدغيلك *dagh-daghylik it*, تَغْتَعِدُ *taghtagha it*, t.

ANONYME, adj. com., آدمى يوق, *ādi ioq*, t.; بلا اسم *bilā ism*. — Un anonyme, une personne anonyme, مهزكوير بير كيمسنة *mezkiour bir kimesnè*. — Garder l'anonyme, - اسمنى ذكر ايتمامك *ismni zikritmemek*, مسكوت براقمق *meskiout brāqmaq*.

ANTÉCÉDENT, e, adj., qui est auparavant, مقدمكى *mouqaddemki*, گوتچن *guetchen*, t.; ماضى *māzy*, سابق *sābyq*, متقدم *muteqaddem*, a. — En t. de gram., se dit des pronoms qui précèdent et régissent le relatif qui, مصافى اليه *muzāfun ileh*.

ANTÉRIEUR, e, adj., مقدم *mouqaddem*. — La partie antérieure, طرفى *euñ tharafi*. — La partie antérieure d'un corps, جسمك *djismuñ edjzāi mouqaddemèci*.

ANTÉRIORITÉ, s. f., ايلرولك *ilerulik*, t.; تقدم زمان *teqaddumi zemān*, a.

ANTHOLOGIE, s. f., choix de poésies, منتخبات الاشعار *muntakhabāt ul-ach'ār*, a.

ANTHROPOLOGIE, s. f., figure par laquelle on attribue à Dieu des actions, des affections humaines, اسناد

الصفة المخلوق الى الخالق *isnād es-syfat el-makhlouq ilal-khālyq*, a.

ANTICIPATION, s. fém., action par laquelle on anticipe, استقدام وقت *istyqdāmi vaqt*. — Anticipation d'un paiement, تأديبه نك استقدام وقت *téédiènuñ istyqdāmi vaqti mou'āièni*. — Toucher, recevoir par anticipation, وقتسندن اول على *vaqtinden evvel* الحساب اچه اتمق *'alel-hyçāb aqtchè ālmaq*.

ANTICIPER, v. a., prévenir, devancer, - وقتسندن اول ايشلمك *vaqtinden evvel ichlemek*, عمل ا *'amel it*, a.-t.

ANTILOGIE, s. f., contradiction, سوزلرك بير بريسه اويغونسزلغى *seuzlaruñ bir birilè ouïghounsyzlyghy*, t.; تناقض *tenāqous*, a.

ANTINOMIE, s. fém., ايكي قانون *iki qānoun beī-nindè olān tenāqous*, a.-t.

ANTIPODE, s. m., اهالى سمت قدم *ehālī senti qadem*, a. — Ces peuples sont nos antipodes, بو اقوام و امم بزم سمت قدمز اولان اهاليدندر *bou aqvām u emem bizum senti qademumuz olān ehālīdendur*.

ANTIQUE, adj. com., fort ancien, اسكى *leski*, t. — Monument antique, اثار قديمه *açāri qadīmè*. — Antique, en parlant des personnes avancées en âge, ياشنى آلمش *iāchini ālmich*, كچمش *guetchmich*. — Objet antique, qui vient des anciens, اسكى اثر قديم *eski zemān cheī*, اسكى اثر قديم *eski zemān cheī*. — A l'antique, à la

manière antique, اسكى زمان طرزنىك, *eski zemân tharzindê*.

ANTIQUITÉ, s. fém., ancienneté, اسكىلك *eskîlik*, t.; قدم *qydm*, قدم زمان *qydmî zemân*, a.

ANTISCORBUTIQUE, adj. com., مقاوم استقوربوت *muqāvimi isqorbouth*, a. — Remède antiscorbutique, مقاوم استقوربوت اولان دوا *muqāvimi isqorbouth olân devâ*.

ANTISEPTIQUE, adj. com., دافع عفونة *dāfi' ul'oufounet*, a. — Remède antiseptique, دافع عفونت اولان دوا *dāfi'y'oufounet olân devâ*.

ANTITHÈSE, s. f., صنعة التقابل *san'atit-teqābuli yzdād*, a.

ANTONOMASE, subst. fém., تسمية بالتغليب *tesmîet bit-taghlîb*, a.

ANUS, s. m., متعد يرينك ايچ *maq'ad ierînuñ itch hal-qaci*, a.-t.

APAISER, v. a., دبس ا *debs it*, ايقاع سكونت ا *iqā'y sukounet it*, ايجاد *ykhmād it*, a.-t. — S'apaiser, سكونت بولمق *sukiounet boulmaq*, ا كسب سكونت ا *kesbi sukounet it*, بصلمق *bacylmaq*.

APANAGE, s. m., خاص *khāss*, pl. خواص *khavāss*. — Donner une terre en apanage, بر ارضى خاص اولمق *bir arzy khāss olmaq* اوزره ويرمك *uzrê vîrmek*.

APANAGER, v. a., خاص ويرمك *khāss vîrmek*, a.-t. — Apanagé, e, خاص صاحبى اولمش *khāss sāhybi olmich*.

APATHIE, s. f., قابران خويلوق *qābarān khouïlulyq*, t.;

djumoudi nefis, a.

APATHIQUE, adj. com., قابران خويلو *qābarān khouïlu*, t. — Une personne apathique, جمود نفس ايله *djumoudi nefis ilê medjboul olân kimesnê*.

APERCEVABLE, adj. com., ممكن التشنخيص *munkin ut-techkhy's*.

APERCEVANCE, s. f., كورمك قوت *gueurmek qouvveti*, a.-t.; قوت نظر *qouvveti nazar*, a.

APERCEVOIR, v. a., découvrir, discerner, سزمك *sezmek*, t.; استشعار ا *techkhy's it*, a.-t. — S'apercevoir, ا كلمق *añlamaq*, ا *istich'ār it*. — Aperçu, e; vu,

مشخص *muchakhkhas*; — s. m., exposé sommaire, خلاصه *khoulāça*. — Une première vue non approfondie sur un objet, علم اجمالى *'ylmi idjmāli*. — Estimation au premier coup d'œil, تخمين مختصرى *takhmîni moukhtaçariî*. — Par aperçu, تخمين مختصرى اولورق *takhmîni moukhtaçari olaraq*.

APETISSEMENT, s. m., کوچكلنه *teçāghyr*, a. *kutchuklenmê*, t.; تصاغر

APETISSER, v. a., rendre plus petit, تصغير ا *tasghyr it*, a.-t.; — v. n., devenir plus petit, قسهلمق *qyssalamaq*, تقصرا *teqassur it*.

APHONIE, s. f., سسك كسلهسى *seçun kecilmeci*, t.; انقطاع الصوت *inqythâ' us-savt*, a.

APLANI, e, adj., دوزلنمش *duzlenmich*, t.; مسطح *mouçath-thah*, a.

APLANISSEMENT, s. m., دوزلتمه *duzeltmè*, t.; *tasthyh*, a.

APLATIR, v. a., تصفيح *tasfyh* *it*, a.-t.; *qylmaq*, t. — Aplati, e, يصيلنمش *ïassylanmich*, مصفح *mouçaffah*.

APLATTISSEMENT, s. masc., يصيلنمه *ïassylanma*, t.; *teçaffouh*, a.

APLOMB, s. m., situation verticale, مستوزياً قائم *dîm dîk*, t.; *qâim*, a. — Aplomb, assurance dans la manière d'agir et de se présenter, بر کمسنه نک وضع *bir kimesnènuñ vaz' u hareketindè olân kimesnènuñ vaz' u hareketindè olân gavâm u râbytha*.

APOCYPHE, adj. com., douteux, dont l'autorité est suspecte, مظنون *maznoun bir nuellif*. — Nouvelle apocryphe, خبر مظنون *khaberi maznoun*. — Livre apocryphe, كتاب مردود - غير معتبر *kitâbi merdoud, ghâiri mu'teber*.

APODICTIQUE, adj. com., démonstratif, اثبات ایدیجی *isbât idîdji*, a.-t.; *musbit*, a.

APOGÉE, s. m., اوج *evdj*, a. — L'apogée de la lune, قمرک نقطه *qameruñ noqthai evdji*.

APOGRAPHE, s. m., صورت *souret*, نسخه نایه *nuskhâi sâniïè*, a.

APOLOGIE, s. f. — Faire l'apologie de quelqu'un, بر کمسنه نک حقنه عزو *bir kimesnènuñ haqqyna 'azv olounân teuhmeti nesi u djerh it*.

APOPHYSE, s. f., کمیک طوماله

guemîguñ thoumâlidj ieri, t.; *'air ul-'azm*.

APOSTASIE, s. f., ایماندن دونمکک *imânden deunmeklik*, t.

APOSTASIER, v. n., ایماندن *imânden deunmek*, t.

APOSTILLE, s. f., کنار *kenâr*, p.

— L'apostille d'une lettre, مکتوبک *mektoubuñ kenârin-dêki iâzou*.

APOSTOLIQUEMENT, adv., علی *ala tharyq ur-ruçul*, a.

APOSTROPHE, s. f., fam., sortie vive, trait mortifiant adressé à quelqu'un, آزارمه چیقش *tchyqych, âzârlama*, t.; *ta'zîr*.

APOSTROPHER, v. a.; — quelqu'un pour lui dire quelque chose de désagréable, آزارلماق *azârlamaq*, t.; *ta'zîr it*, a.-t.

APOSTUME, s. m., آرغین شیش *âzghyn chîch*, t.; *veremi hârr*, a.

APOSTUMER, v. n., آرغین شیش او *âzghyn chîch ol*, t.

APOTHÉOSE, s. f., déification des empereurs chez les anciens, اللہلق *allahlyq rutbècinè oloulatma resmi*, t.; رسم *resmi teblyghy châni ulouhüet*, a. — Réception des anciens héros parmi les Dieux, اللہلق رتبه سنه قدر چیقارمه *allahlyq rutbècinè qadar tchyqârma, i'lâi ila rutbet ul-ulouhüet*, a. — Honneur extraordinaire rendu à un homme par l'opi-

nion publique, بر کمنسه یه اولان *bir kimes-nèè olân allah miçâli temdjîd u ta'-zîm*.

APPOZÈME, s. m., اونقلر مطبوخی *otlouqlar mathboukhy*, t.; مطبوخ *mathboukhy nebâtât*, a.

APPARAT, s. m., éclat qui accompagne certains discours ou actions, گوسترش *gueusterich*, t.; دبدبه *deb-debè*, a.; طه-طراق *thamtharâq*, p. — Grand apparat, دبدبه عظیمه *deb-debèi 'azîmè*. — Apparat, ostentation, تفاخر *gueurunuch*, کورنش *tefâkhur*.

APPAREIL, s. m., préparatif de tout ce qui tient à la pompe, دارات *dârât*, طنطنه *thanthana*, t.; کوبه *kev-kebè*, a. — Grand appareil, کوبه عظیمه *kevkebèi 'azîmè*. — Appareil, onguents et emplâtres qu'on applique sur une plaie, مرهملو صارقی *merhemlu sârqy*, t.; ضهاد *zymâd*, ضهادة *zymâdet*, pl. a. ضادات *zymâdât*. — Lever l'appareil, رفع ضهاد *ref'y y zymâd it*.

APPAREILLER, v. a., joindre une chose à une autre qui lui soit pareille, اش *echini boulmaq*, اش *ech ouïdourmaq*. — Appareiller un cheval de carrosse, بر عربده بارکیرک عدیل و همتاسنی *bir 'araba bârguîruñ 'adîl u hemtâcini ouïdourmaq*. — Appareiller, donner des mesures justes pour la taille des pierres, suivant la place qu'elles doivent occuper dans une construction, اولچی اویدر مق *cutchu ouïdourmaq*, چاپاری اوینگون.

کسمک *tchâplari ouïghoun kesmek*. — S'appareiller, se jonindre à un pareil à soi, کندویه اش اویدر مق *guenduïè ech ouïdourmaq*.

APPAREILLEUR, s. m., chef, ouvrier qui trace le trait, la coupe des pierres, چاپ چیزن *tchâp tchîzen*, t.

APPAREILLEUSE, s. f., t. injurieux, femme qui fait le métier de favoriser des amours illicites, پوزونک قاری *puzevenk qâry*, اوستا قادن *oustâ qâdyn*, t.; دلالة *dellâlè*, a.

APPAREMMENT, adv., کورندیکنه *gueurundîguinë gueurè*, t.; کوره *gueurundîguinë gueurè*, t.; ظاهر حاله نظرًا *zâhiri hâlè nazaren*.

APPARENCE, s. f., ce qui paraît en dehors, ظاهر *zâhir*, pl. a. ظواهر *zavâhir*. — Se fier à l'apparence, ظاهر *zâhiri hâlè y'timâd it*. — De belles apparences, ظواهر *zavâhiri merghoubè, mustahsenè*.

APPARENT, e, adj., qui est visible, manifeste, کور بنور *gueurîneur*, t.; بدیدار *bedîdâr*, اشکار *âchikiâr*. — Apparent, spécieux, ظاهرده خوش *zâhirdè khoch gueuruneur*, کور بنور *zâhirîi*, صورتی *sourîi*. — Cause apparente, علت صورتیه *y'letti sourîiè*. — Prétexte apparent, عذر *ouzri zâhirîi*.

APPARENTER, v. a., خصم ليق *khycymlyq bâghlatmaq*, t.; اصهارا *ishâr it*, a.-t. — S'apparenter, عقد رابطه مصاهرة *aqdi râby-thâi maçâheret it*.

APPARIER, v. a., چفتلشدر مک

tchiftlechtermuk, چفت چفت
tchift tchift duzmek. —
 Apparier des pigeons, کوجینلری
guïerdjñ-ler چفت چفت سورمک
 Appariier der gants, الدونه اش اویدر-
eldivenè ech ouïdourmaq.

APPARITION, s. f., کورنمه *gueu-*
runmè, t.; تجلی *tedjelli, a.* — L'ap-
 parition des esprits, ارواحک
ervāhuñ tedjellici. — Ma-
 nifestation subite d'un objet qui n'a-
 vait point encore paru, آنسزین
ānsizīn gueurunmè, بداهه
bedāhaten zouhour.

APPAROIR, v. n., t. de palais, mon-
 trer, کوستر-*gueustermek, t.*;
 تبرین *tebūn it*, ابراز *ibrāz it*;
 — v. impers., کورنمک *gueurun-*
mek, تبین *tebeūn it*.

APPARTEMENT, s. m., cercle chez
 le roi, پادشاه سراینک اولان جمعیت
pādichāh sarāīndè olān djem'yet.

APPARTENANCES, s. f. pl., مضافات
mouzāfāt.

APPARTENANT, e, adj., qui appar-
 tient de droit, عائد *'āīd*, ملک
mulki makhsous, pl. a.
 مخصوصه *emlāki makhsoucè*.

APPARTENIR, v. n.; — à quel-
 qu'un, être son parent, برکمسنه ایله
bir kimesnè ilè qarābeti ol.
 — Être attaché à quelqu'un, être à
 son service, برکمسنه نك خدمتک
bir kimesnènuñ khydmetindè
boulounmaq. — Il appartient, il con-
 vient, لايق *laïq* او, یا قشور
ol. — Il ne vous appartient pas de me
 reprendre, بنی تعزیر ایتمک سزه

لايق *beni ta' zīr itmek syzè lāïq*
deïldur. — En t. de formule, on dit :
 Ainsi qu'il appartiendra, pour dire :
 selon qu'il sera convenable, موجب
moudjib u mouq-
tezāci uzrè. — A tous ceux qu'il ap-
 partiendra, ايجاب و اقتضا ایذنلره
idjāb u yqtizā idenlerè.

APPAS, s. m. pl., charmes, جاذبه
djāzibè, pl. a. خذبات *djāzibāt*. —
 Les appas de la volupté, لذایذ
lezāzy nefsā-
nüènuñ djezbāti.

APPAT, s. m., aliment mis dans
 un piège à un hameçon, et appât, au
 fig., chose qui attire, طعمه *theu mè*,
 a.; يم *ïem, t.*

APPATER, v. a., attirer avec un
 appât, يم ایله ايارتمق *ïem ilè*
dārtmaq, t.; طعمه ایله جلب *a*
theu mè ilè djelb it. — Mettre le
 manger dans le bec des petits oiseaux,
 قوش آغزینه يم ویرمک
qouch āgh-
zīnè ïem vïrmek.

APPAUVRIR, v. a., rendre pauvre,
 افقارا *irāci faqr it*, یوخسوللق
ifqār it, a.-t.; کتورمک *ïoukhsoulyq*
gueturmek, t. — En
 parlant d'une langue, قیتلق کتورمک
qytlyq gueturmek, ايراث قحظ *a*
irāci qahth it. — S'appauvrir,
 یوخسوللغه اوغرامق *ol*, کسب
ïokhsoulygha oghrāmaq, فقیر
kesbi faqr u meskenet
it. — Appauvri, e, فقرلنمش
faqr-
lanmich, یوخسوللنمش *ïokhsoullan-*
mich, فقیر اولمش *faqr olmich*.

APPAUVRISSEMENT, s. m., فقرلنمه
faqrlanma, یوخسوللنمه *ïokhsoullan-*
ma, a.-t.; افتقار حال *iftiqāri hāl*.

APPEAU, s. m., sorte de sifflet avec lequel on contrefait la voix des oiseaux, قوش سسی دودکی *qouch seci dudugui*. — Oiseau dont on se sert pour appeler les autres. Voy. APPELANT.

APPEL, s. m., recours à un autre tribunal, بشقه محکمه یه مراجعت *bachqa mehkemèie murādja'at eilèmè*, دعوی بی اخر محکمه یه نقل *da'vāi akharmehkemèie naql*. — Appellation à haute voix des personnes qui doivent se trouver à une assemblée, ندای دعوت سسی *da'vet seci*, ندای دعوت *nidāi da'vet*. — Être présent à l'appel, حین ندای دعوتك حاضر, - دعوت *hāni nidāi da'vette hāzyr, mevdjoud boulounmaq*. — Signal qui se fait avec le tambour, ندای دعوت طاولنی چالمه *da'vet dhāvoulini tchālma*, طبیل دعوتی *thabl da'veti*.

APPELANT, e, adject., qui appelle d'un jugement à un autre, دعوی بی ناقل *da'vāi qāldurān*, t.; ناقل *nāqyli da'vā*. — Oiseau qui sert à appeler les autres, قوش چاغرخان *tchāghyrghān qouch*.

APPELER, v. a., dire le nom d'une personne, d'une chose, آدی دیمک *ādi dīmek*, t.; آ تسمیه *tesmiè it*. — Comment appelez-vous cette personne? بوکسنه نک آدینه نه دیرلر *bou kimesnènuñ ādīnè nè dīrler*. — S'appeler, دینمک *dīnmek*. — Comment vous appelez-vous? ادکز ندر *adyñyz nedur*. — Appeler les noms à haute voix, آد او قویوب چاغرمقی *ād oqouīup tchāghyrmaq*. — Appeler,

faire venir, چاغرمق *tchāghyrmaq*. — Appeler le médecin, حکیمه سی *hekīmi tchāghyrmaq*. — Appeler, ou en appeler à un autre tribunal, دعوی بی بشقه محکمه یه, نقل ایتدرمک *da'vāi bachqa mehkemèie qāldurmaq, naql iturmek*. — Appelé, e, دعوت *da'vet olounmich*, مدعو, *med'ouuv*.

APPENDICE, s. m., لاحقته *lāhyqa*, a.

APPENDRE, v. a., اصمق *āsmaq*, t.; ا تعلیق *ta'lyq it*, a.-t. — Appendu, e, اصیلو *acylu*, t.; معلق *mou'allaq*, a.

APPERT (IL), v. impers., بللو, - *bellu, mustebān olour*, مستبان اولور, *mutebēiūn olour*, a.-t.

APPESANTIR, v. a., اغرا *aghyr it*, بصتلق کتورمک *bacyqlyq gueturmek*, t.; ایراث تشقیل *tasqyl it*; ا ایراث *irāci bahz u saqālet it*, a.-t. — Appesantir, au fig., en parlant des fonctions de l'esprit, ایراث فتور *irāci futour it*. — En parlant de la colère de Dieu, on dit : Il a appesanti sa main sur ce peuple, سخط غضبنی اول خلقك اوزرینه *sakhti ghazabini ol khalquñ uzerinè havālè eiledi*. — S'appesantir, اغرلشمق *aghyrlachmaq*, کسب ثقات *kesbi seqālet it*. — On dit : Mes yeux s'appesantissent, j'ai sommeil, اوبقو, کوزلریمه *gueuzlerumè oiou-gou aghyrlyghy basty*. — S'appesantir trop sur une matière, ده مبالغه ایله اظناب کلام *bir maddè-*

dè mubālagha ilè ythnābi kelām it.
Appesanti, e, أغرلنمیش āghyrlan-
mich, أغرلشمش āghyrlachmich,
ممثل mouçaqqal.

APPESANTISSEMENT, subst. masc.,
اغرلشمه āghyrlachma, t.; ثقات
saqalet, a.

APPÉTER, v. a., ارزولق arzoula-
maq, اوزلمك euzlemek, t.; تهنشی
techehhi it, a.-t.

APPÉTISSANT, e, adjct., استنك
مهنشی istek gueturtdji, t.; كتورنجی
muchehhi, a.

APPÉTIT, s. m., inclination, fa-
culté par laquelle l'âme se porte à
désirer quelque chose, استنك istek,
شهوت chehvet. — Appétit charnel,
شهوت جسمانی chehveti djesmā-
nūiè; — animal, شهوت بهیمیة cheh-
vet behīmūiè. — Appétit, désir de
manger, اشتها ichtihā, a.; یمکه
istemè istek. — Exciter l'ap-
pétit, تهیج اشتها tehūdji ich-
tihā it.

APPLAUDIR (S'), v. réfl., se félici-
ter, ایتسعاد istis'ād it. — Se glo-
rifier, تفاعرا eugunmek, اؤکنمک
tefākhur it, اتمدح temedduh it, a.-t.

APPLAUDISSEMENT, s. m., تحبیز
tahbīz, pl. a. تحبیزات tahbīzāt, a.
— Donner des applaudissements,
اؤزربنه ارانده تحبیز و آفرین ا
u āferin it.

APPLICABLE, adj. com., مخصص
moukhassas, مصروف masrouf; a.

APPLICATION, s. f., action d'appli-
quer une chose sur une autre, اوزربنه
اورمه uzerinè tāpichturma, اؤرمد

ourma, t.; لصوق luçouq; — d'une
maxime, d'un discours, en général
d'une chose à une autre, صرف sarf,
مصروفیت masrouf iiet. — L'appli-
cation d'un passage, بر عباره نك فلان
bir 'ybārenū felān cheiè
sarfi. — Application, attention sui-
vie, مواظبت mudāvet, مداومت
muvāzet. — Avoir de l'application
à l'étude, مطالعہ یہ ملازمت
mouthāla'atè mulāze-
met u muvāzet it.

APPLIQUER, v. a.; — son attention,
son esprit, ou s'appliquer à une
chose, عقلى و یرمک aqly virmek,
صرف اعمال فکرا y'māli fyqr it,
سارفي زهن ا sarfi zihn it. — S'appliquer,
s'attribuer, s'approprier, نفسنه
nefsinè sarf it. — Appli-
qué, e, اورولمىش ouroulmich,
مخصص moukhassas, معینين mou'āien,
صرف اولنمیش sarf olounmich,
مصروف masrouf. — Appliqué, en
parlant d'une personne dont le caractè-
re est de se livrer tout entier à ses
occupations, چالشقان tchālichqān.
مجدد moudjidd.

APPOINTEMENT, s. m., وظیفه va-
zīfè, pl. a. وظایف vezāif.

APPORTER, v. a., alléguer, citer,
ايراد serd, irād it. — Ap-
porter des soins, صرف همت ا
sarfi himmet it.

APPPOSITION, s. fém., t. de gram.,
union de deux substantifs sujets d'une
phrase, تبعیت الاسم الى الاسم
teb'ūiet ul-ism ilal-ism. — En phys.,
jonction de certains corps à d'autres

de même espèce, اتصال الاجزاً *ittiḥāl ul-edjzā ul-mu-
tedjānecet*, a.

APPRÉHENDER, v. a., t. de prat.,
prendre, saisir, يتدلىق *iaqalamaq*,
t.; أخذ - ضبط *akhz, zabth it*, a.-t.

APPRÉHENSIF, IVE, adj., قورقق
qorqaq, t.; خايق *khāif*, a.

APPRENDRE, v. act., faire savoir,
بيلدirmek *bıldurmek*, اخبار *ykh-
bār it*.

APPRÊT, s. m., manière d'apprêter
les cuirs, سپيلش *sepilich*, t.; دباغت
dibāghat, a. — Apprêt, au fig.,
affectation, تصنع *tekelluf*, تڪلف
teçannou', a.

APPRÊTÉ, E, adj., حاضرلشمش
hāzyrlanmich, a.-t.; حاضر *hāzyr*,
مهيا *muheïā*.

APPRÊTER, v. a., à rire, donner à
rire, گولدرمك *guldurmek*, t.;
ايراث ضحك *irāth zzhāk it*, ايراث
irāci zahk u khandè it.

APPRÊTEUR, s. m., دوزبجي *du-
zīdji*, t.; مرتب *murettib*, a.

APPRIVOISER, v. a., تانيس *té-
nēs it*, تاهيل *tééhil it*, a.-t. —
S'appriivoiser, الفت *ulfet it*,
ا كسب انس و الفت *kesbi uns u
ulfet it*. — Appriivoisé, e, متانس
mut'ennis, مالوف *méelouf*.

APPROBATEUR, TRICE, s., مستحسن
moustahsin, مستصوب *moustasvib*.

APPROBATIF, IVE, adj., تصويبي
tasvibi much'yr, a.-t.

APPROBATION, s. fém., agrément,
consentement, رضا *rizā*. — Jugement
favorable, استحسان *istyhāsān*.

APPROCHE, s. f., mouvement par
lequel on avance vers, ياقلشمه *iaq-
lachma*, t.; تقرب *teqarroub*,
مقاربت *mouqārabet*. — Le temps
qui est près de nous, وقت تقرب
teqarroubi vaqt, تقرب *teqarroub*.
— L'approche de la nuit, ظلمت
زولمتي *zoulmeti leilūn teqar-
roubi*. — Approches, travaux que l'on
conduit jusqu'au corps de la place
qu'on assiège, ايلرويه سوريلن مترسلر
*gal' aīē iaq-
lachmaq itchoun ilerūē surylen me-
terisler*. — Lunette d'approche,
دوربين *dourbin*.

APPROCHER, v. a., avancer auprès,
mettre proche, يقين كتورمك *ia-
qyn gueturmek*, تقريب *taqrīb it*.
— Approcher le souverain, être dans
son intimité, پادشاهك ياننه تقرب *pa-
dichāhuñ iānina teqarroub it*. —
Approcher, devenir proche, يتلشمق
iaqlachmaq, او يقين *iaqyn ol*,
تقارب *teqārub it*.

APPROFONDIR, v. a., rendre plus
profond, درينلتمك *derinletmek*, t.;
تعميق *ta'myq it*.

APPROPRIATION, s. fém., كندويه
guenduē idinmē, t.; ضبط
zabth, a.

APPROPRIER, v. a., rendre propre
à sa destination, ياقشدرمق *iaqych-
turmaq*, t.; توفيق *tevfıq it*, a.-t.
— Ajuster, agencer, حسن حاله
husni hālē qomaq, تنظيم *tan-
zīm it*. — S'approprier, v. pron., usur-
per la propriété de..., حقسز ايدنمك

haqqsyz idinmek. ا فضولى ضبط *fi-zouli zabth it*, ا بغير حق ضبط *bi-ghāiri haqqyn zabth it.* — Se rendre propre une pensée, un ouvrage, en s'en disant l'auteur, كندونك

اولديغنى ادا *guendunuñ oldou-ghounou iddi'ā it.*

APPROVISIONNEMENT, s. m., action d'approvisionner, ذخيره لندرمه *zakhyrèlendurmè*, t.; تزود *tezcvud*, a.

APPROVISIONNER, verbe actif, ذخيره لندرمك *zakhyrèlendurmek.*

APPROUVER, v. a., consentir, رضا *rizā vîrmek.* — Juger convenable, مناسب كورمك *munācib gueurmek*, تصويب *tasvîb it.* — Approuvé, e, بكنلمش *beînilmich*, رضا قبول اولمش *rizā vu qaboul olmuch*, مناسب كورلمش *munācib gueurulmich*, مستحسن *mustahsen.*

APPROXIMATIF, IVE, adj., تقريبى *taqrîbîi*, يقين *taqyn*, a.

APPROXIMATIVEMENT, adverbe, بر تقريب ايله *taqrîb ilè*, a.-t.; بر وجه تقريب *ber vedjhi taqrîb*, p.-a.; تخميناً *takhmînen*, a.

APPUI, s. m., support, soutien, دعامة *di'âmè*, pl. a. دعائم *di'âim.* — Point d'appui d'un levier, مركز الاستناد *merkez ul-istinād.*

APPUYER, v. a., soutenir au moyen d'un appui, طياندرمق *dhaïāndurmaq*, t.; ا اعماد *ā'ēmād it.* — Appuyer une opinion sur de bonnes raisons, بر رابى دلايل معقوله ايله *bir rēti delāili ma'qoulè ilè tēciid it.* — Appuyer, poser, اوستنه *ostunè*, اوتورنمق *ustunè qomaq*, قومتق

otourtmaq, ا اعداد *yq'ād it.* — Peser sur quelque chose, زورلى بصمق *zorly basmaq*, تايد قوت ايله بصمق *tēciid qouvct ilè basmaq.* — Insister, اصرارا *ysrār it.*

APRE, adj. com., rude au goût, عفضتى الطعم *'oufoucetlu*, عفضتى *'afzîi uth-tha'am.* — Rude au toucher, سرت *sert.* — En parlant des chemins, difficile, raboteux, صعب *sa'ab*; — violent, كسكين *keskîn*, شديد *chedid.* — Porté avec trop d'ardeur à quelque chose, حريض *haryz.*

APRETÉ, s. f.; d'humeur, شدت *chiddeti mizād*, خشونت *chiddeti mizād*, مزاج *khouchouneti mizād*; — de mœurs, اخلاق وادابك شدتى *akhlāq u adābuñ chiddeti.* — L'âpreté du froid, برودتك شدتى *buroudetuñ chiddeti.*

APURER, v. a.; un compte, نتيج *tenqyhy hyçāb it*, a.-t.

AQUATIQUE, adj. com., marécageux. Voy. ce mot. — Terres aquatiques, يرلر *soulāq ierler*, كثير النسامه *erāzii kecîr unneçāmè.* — Oiseaux aquatiques, صو قوشلرى *sou qouchlari.* — Animaux — حيوانات مائية *haivānāti māiè.*

ARABESQUES, s. f. pl., t. d'arch., طولاشلو نقشلر *dholāchyqlu naqchlar.*

ARACK, s. m., eau-de-vie tirée du riz fermenté, پرنج عرقى *pirindj 'araqy.*

ARASEMENT, s. m., t. de maçon., برابرلشدرمه *berāberlechturmè*, t., اوتورنمق *teçāvi*, a.

ARASER, v. a., t. de maçon, بويي boïi beräberlehturmek, t.; برابر لشدرمک tesvê it, a.-t.

ARATOIRE, adj. com., (l'art), فن fenni felâhat, a.

ARBALÈTE, s. f., زنبرك zemberrek, t.

ARBITRAGE, s. m., دعوانك حكم da'vānuñ hukm ma'rifetilê rouïet olounma, a.-t. — Mettre en arbitrage, بر مآده يي حكم معرفتيله روئت اولنمغه bir māddeüi hukm ma'rifetilê rouïet olounmagha havâlê it.

ARBITRAIRE, adj. com., qui dépend de la volonté des juges, حكم قاضي يد hukmi qāzûiê menouth, — منوط hukmi qāzûiê menouth, باغلو قاضي نك رأيته باغلو qazînuñ rēine bāghlu.

ARBITRATION, s. f., وجه تخمين vedjhi takh-mîn ilê olân taqtîri qymet, a.-t.

ARBITRE, s. m., juge choisi par les parties, طرفيندن بالتراضي اختيار, حاكم مطلق اولنان حكم ykhtiâr olounân hakem, حكم hakem, a. — Maître absolu, حاكم مطلق hākimi mouthlaq.

ARBITRER, v. a., juger, décider en qualité de juge, بيورمق bouïourmaq, t.; ا حكم hukm it.

ARBORER, verbe act.; l'impiété, دينسزلق بيراغني آچمق dînsyzlyq bairāghyni âtchmaq, رفع لواي كفر ref'y livâi kufr u ilhād it.

ARBORISÉ, e, adj. Pierre arborisée, حجر مشجر hadjeri muchedjdjer, a.

ARBRE, s. masc., grosse et longue pièce de bois, ديرك dîrek, t. — Arbre de moulin, - دكرمنك ديركي dekrmenk dîregui, 'amoudi. — En t. de l'Écriture, l'arbre de vie, شجرة الحيات chedjeret ul-haiât. — Arbre de la croix, عود oud us-salîb. — Arbre généalogique, شجرة نسب chedjerêi neceb.

ARBRISSEAU, s. m., افاق اغاج oufâq aghâdj, t.

ARBUSTE, s. m., بودور اغاج boudour aghâdj, t.

ARC, s. m.; de carrosse, عربنه نك arabanuñ demîr iâi. — Arc, en t. d'architect., cintre, كمر kemer. — L'arc d'une voûte, قبة نك qoubbênuñ kemerî, طاق thâq. — Arc de triomphe, طاق غزا thâq ghazâ.

ARCADE, s. f., كمرلو اچيئلق kemerlu atchyqlyq, t. — Les arcades d'un bâtiment, فواصل بنانك binānuñ sevâcyli ma'-qoudêci.

ARC-BOUTANT, s. m., pilier qui finit en demi-arc, باشي اكرى ديرك bâchi egri dîrek, t.; دعامة محترده di'âmêi mouharredê, a. — Au fig., se dit des chefs d'un parti, فرقه نك qv. — دعامة قوم firqanuñ dhaiāghy, di'âmêi qavm.

ARC-BOUTER, v. a., دستك اورمق destek ourmaq, t.; دعامة ايله استحكام di'âmê ilê istyhkiâm vîrmek.

ARCEAU, s. m., قبة كمرى qoubbê kemerî, t.; طاق القبة thâq ul-qoubbet, a.

ARCHE, s. f.; de pont, كوپرى *keupru kemeri*.

ARCHÉTYPE, s. m., t. didact.; — du monde, دنياڭك يلك قالبي *dun-ianuñ ilk qālebi*, t.; اصل العالم *asl ul-'ālem*, a. — Archétype, étalon primitif et général des poids et mesures, اصل المعيار *asl ul-my'ār*.

ARCHEVÊCHÉ, s. m., diocèse d'un archevêque, متره پوليتيه تابع مملكت *mitrèpolîtè tâby' memleket*.

ARCHIDUCHÉ, s. m., باش دوقهلق *bāch douqalyq*, t.

ARCHIÉPISCOPAL, e, adjectif, متره پوليتلك *mitrèpolîtliguñ*. — Dignité archiepiscopale, متره پوليتلك *mitrèpolîtliguñ rutbèci*.

ARCHITECTONIQUE, adj. com., qui a rapport à l'architecture, معمارلغه *mi'mārlygha mutè'allyq*, a.-t. — L'art de la construction, معمارلق صناعتى *mi'mārlyq sanā'ati*, a.-t.; فن معمارتى *fenni mi'mārîi*.

ARCHITECTONOGAPHE, s. masc., وصال احوال الابنيه *vassāf ul-ahvāl ul-ebnîè*.

ARCHITECTONOGRAPHIE, s. fém., وصف احوال الابنيه *vasful-ahvāl ul-ebnîè*, a.

ARCHITECTURE, s. f., l'art de construire, disposer et orner les édifices, علم *īāpou sanā'ati*, t.; علم بنا *'ylmi binā*. — Ancienne et moderne architecture, فن قديم و جديد *fenni qadīm u djedīdi binā*. — Architecture militaire, فن بناى استحكامات *fenni bināi istyhkāt*

fenni māt, فن معمارتى الحربى *fenni mi'mārîi ul-harbîi*. — Architecture

navale, كىمى ياپمه نك فتى *guemi iāpmanuñ fenni*. — Architecture, disposition et ordonnance d'un bâtiment, بناڭك كىمى *binānuñ kecimi*, هيئة البناء *hūet ul-binā*, a. —

Une belle architecture, بر هيئة بنا *bir hīeti mathbou'āi binā*.

ARCHITRAVE, s. f., باشلق دپهسى *bāchlyq tepèci*, t.; تاج *tādj*, a.-t.-p.

ARCHIVES, s. f. pl.; anciens titres, chartres et autres papiers importants, دفاتر وسندات قديمه *defātir u senedāti qadīmè*. — Le trésor des archives, دفاتر وسندات قديمه خرينهسى *defātir u senedāti qadīmè khazīnèci*.

ARCHIVISTE, s. masc., دفترخانه *defterkhāne emīni*, t.

ARDENT, s. m., exhalaison enflammée qui paraît dans les marais, آتشلو بوغوم *ātechlu boghoum*, t.; بخارى نارى *boukhāri nārîi*, pl. ابخره ناريه *ebkhyrèi nārîè*.

ARDENT, e, adjectif., enflammé, لهتاب *lehhāb*, a. — Fer ardent, حديد قزغن دمر *qyzghyn demir*, مستخن *hadīdi mouçakhkhan*. —

Allumé, مشتعل *īānmich*, يانمش *muchtè'al*. — Qui brûle, qui enflamme, محرق *īāqydji*, ياقبجى *mouharryq*. — Au fig., violent, véhément, شديد *keskīn*, كسكين *chedīd*, اكيد *ekīd*. — Désir ardent, يانق *ichtiāqy chedīd*, اشتياق شديد *īānyq istek*. — Soif ardente, كسكين صوسزلق *keskīn souçouz-*

louq. — Fièvre — حمای محترق, *hoummāi mouharryq.* — Qui a une grande activité, غیرتلو *ghāiretlu,* گورمیتلو *guermiēttlu.* — Un homme extrêmement ardent, ایشند کرمیتت *aišindē kermiēt* ایله طاورانور بر آدم *ichindē guermiēt ilē dhāvranēur bir ādem.*

ARDEUR, s. f., chaleur véhémente, قزغناق *qyzghynlyq, t.*; حمو *humuvv,* حرارت شدت *chiddeti harāret, a.* — L'ardeur du feu, آتش *āteš* حمو قزغناغی *āteč qyzghynlyghy,* حمو نار *humuvvi nār.* — Ardeur, chaleur âcre et piquante qu'on éprouve dans certaines maladies, حرقت *hourqat, a.*; یانقلق *ānyqlyq.* — Ardeur d'entrailles, حرقت احشا *hourqāti ahhā;* — d'urine, حرقت بول *hourqāti buvel.*

ARDOISIÈRE, s. f., قباغن طاشی *qaiāghan thāchi odjāghy, t.*

AREC, s. m., فلنک *felfelek, t.*

ARÉNÉ, s. f., cirque pour les combats de gladiateurs, پهلوانلره *pehlwānlara* مخصوص قوم میدانى *meħsous qoum meidāni, t.*; عرصه *arsa* گاه *guiāhi* پهلوانان *pehlwānān, p.*

ARÉNEUX, SE, adj., sablonneux, قوملى *qounly, t.*; رملتى *remlii, a.*

ARÉOLE, s. f., ممد دوکدهسى *memē deuimēci tchev-rēci, t.*

ARÉOSTYLE, s. m., édifice dont les colonnes sont éloignées les unes des autres, درکلری بر برندن فاصله لو *direkleri bir birinden fācy-lēlu olān binā, t.*

ARÊTE, s. f., angle saillant que forment deux faces d'une pierre, بالق صرتى *bālyq syrti* د'une pièce de bois, شکلنک سوری طرفی *sheklinuñ sivri tharafi, t.*

ARGANEAU, s. m. Voy. ORGANEAU.

ARGEMONE, s. f., plante, دکنلو *dikenlu khachkhāch, t.*

ARGENT, s. m., métal, فضة *fyzzat, fyzza, a.*

ARGENTÉ, E, adj., plaqué d'argent, كوش قاپلو *gumuch qāplu,* كوش ایله *gumuchlu, t.*; كوش ایله *gumuch ilē mounhallā, t.-a.* — D'un blanc qui a l'éclat de l'argent, كوش كبی پارلدا ایجی *gumuch guibi pārladāidji.*

ARGENTIN, E, adj., qui a un son clair et retentissant, پارلاق سسلو *pārlāq seslu, t.*; مطنطن *mouthan-than, a.* — Voix argentine, صوت *savti mouthanthan.* — Argentin, qui approche de l'éclat de l'argent, پارلاق *pārlāq.*

ARGENTURE, s. f., argent en feuilles fort minces, appliqué sur la superficie de quelque ouvrage, كوش ورق *gumuch varaq.* — Ouvrage de dorure et d'argenture, اوراق ذهبیه *evrāqy zeh-biie vu fyzziiēden masnou' cheiler.*

ARGILE, s. f., گل *guil, p.*; اوزلو *euzlu thoprāq, t.*

ARGILEUX, SE, adj., گللو *guillu, p.-t.*; غصیر *ghazyr, a.*; غصیره *arzy ghazyrē.*

ARGO, s. m., constellation de l'hémisphère austral, السفینة *es-sefinet, a.*

ARMER (S'), v. pron., se munir, se précautionner, contre les choses qui peuvent nuire, قورنمق *qourounmaq*, t.; تحفظ *tehaffuz* it. — S'armer contre la pluie, باراندن تحفظ *bārānden tehaffuz* it. — Armé, e, سلاحو *silāhlu*, يراقلو *īrāqlu*, مسلح *mucellah*. — A main armée, الدة سلاح اولدوق *eldè silāh olaraq*.

ARMOISE, s. f., plante, برنجاسه *berendjâcè*, وراتيقده *verâtîqâ*, t.; الرأى *habaq ur-râ'y*, a.

ARMORIAL, s. m., خاندانلرك *khānedānlerk*, نشانلرينى مشتمل دفتر *niçhānlarını muçtemil defter*, t.

ARMURIER, s. m., سلاجى *silāhdjî*, t.

AROMATIQUE, adj. com., خوش عطرى *khoch qokhoulu*, t.; عطرى *'ythrî*, a. — Plantes aromatiques, نباتات عطريه *nabātātî 'ythrîè*.

AROMATISER, v. a., عطريتلو شيلر *qokhoulu cheïler qâtmaq*, t. — Aromatisé, e, خوش قوخولو *khoch qokhoulu cheïler qâtılmich*, t.; معطر *mou'aththar*, مزوج بالعطريات *mumzevedj bil-'ythrîât*, a.

ARPENTAGE, s. m., mesure de terre par arpent, دونم اولچمهسى *devnum eultchmèci*. — Art de mesurer les terres par arpent, دونم اولچمه نك فتى *deunum eultchmènuñ fennî*.

ARPEUTEUR, subst. masc., دونم اولچمچى *deunum eultchîdji*, t.

ARQUER, v. a., بوكريلنمك *beug-*

rîltmek, t.; تقويس *taqvîs* it, a.-t. — S'arquer, بوكريلنمك *beugrîlenmek*, تقويس *teqavvus* it. — Arqué, e, بوكريلنمش *beugrîlenmich*, مقوس *eïlmich*, مقوس *mouqavves*.

ARRACHEMENT, s. m., قوپارمه *qopârma*, t.; قلع *qal'*.

ARRACHER, v. a., قلع *qal'* it, a.-t. — Retirer, enlever, چكوب *çekub*, قوپارمق *tchekup qopârmaq*, ألمق *âlmâq*, نزع *nez'* it. — Arracher les yeux, كوز چيقارمق *gucuz tchyqârmaq*. — Au fig., arracher de l'argent à quelqu'un, كمسنه نك الندن *bir kimesnènuñ elinden aqtchè qopârmaq*. — Arracher, détacher, چكوب آيرمق *tchekup âïarmaq*. — Arracher la vie, كمسنه نك بدنندن جاننى نزع *bir kimesnènuñ bedeninden djānini nez'* it. — Arraché, e, قوپارمىش *qopârılmich*, چكوب آيرلمىش *tchekîlup âïrilmich*, مقلوع *maqlou'*.

ARRANGEMENT, s. m., louable économie, حسن رابطه *husni rābytha*, حسن اداره *husni idārè*. — Mesures pour terminer une affaire, تدابير لازمه *tedābîri lâzemè*.

ARRANGER, v. a., mettre dans l'ordre convenable, دوزمك *duz-mek*, t.; حسن نظامه وضع *husni nizāmè vaz'* it, تنظيم *tanzîm* it, a.-t.

ARRÉRAGER, v. n., ويرله جكى *vîrîlèdjîgui sōnraïa brāqmaq*, t.; تاخير ادا *téckhyrî edâ* it, a.-t.

ARRÉRAGES, s. m. pl., بقايا مالی *beqāā māli*, a.-t.; اموال بقايا *em-vāli beqāā*, a.

ARRESTATION, s. f., action d'arrêter, آليقومه *ālīqoma*, t.; توقيف *tevqyf*, a. — Prise de corps, محبوسيت *mahbouciyet*. — Être en état d'arrestation, - حال محبوسيتك *hāli mahbouciyette*, *hāli tevqyftē ol*.

ARRÊT, s. m., saisie, طوئمه *thoutma*, t.; ضبط *zabth*. — Action du cheval qui s'arrête, وقفه *vaqfē*.

ARRÊTER (S'), v. pron., cesser, discontinuer de faire quelque chose, ال چکمک *vāz guelmek*, *el tehkmek*, t.; كفى يدا *keffi ied it*, a.-t. — Se fixer, se déterminer, قرار *qyār*, *vīrmek*. — Avoir égard, يا قمعق *dyqqat it*, *bāqmaq*. — Arrêté, e, اليقونمش *ālīqonmich*.

ARRIER, v. a., پىسى ويرمك *peī vīrmek*, t.

ARRHES, s. f. pl., عربون *'are-boun*, a.

ARRIÈRE, adv. — Arrière-moi, Satan! loin de moi, Satan! الله تعالى *allah te'āla cheithān chirrīni benden irāq eileiē*. — Avoir vent arrière ou en poupe, روزگار اكسدن او *rouz-guiār eñsēden ol*. — En arrière, en reculant, كيرويه وارهرق *guīruīē vārarāq*. — Rester en arrière, كيرويه *guīrudē qālmaq*. — Faire un pas en arrière, بر آدم ير كيروولنمك *bīr ādum ier guīrulenmek*. — Arrière-boutique, ايچ دگان *itch duk-*

kiān. — Arrière-cour, ايچ حولى *itch havly*. — Arrière-garant, كفيك *kefīlik kefīli*.

— Arrière-goût, صوكك قالان داد *soñda qālān dād*.

— Arrière-neveu, يکن اوغلى *īeguen oghlou*. — Nos arrière-neveux, pour

dire la postérité la plus reculée, بزدنصكره كله جگكر *bizdensoñra guelēdjekter*, اخلاف واعقاب *akhlāfu a'qāb*.

— Arrière-pensée, كيزلو مرام *guīzlu merām*, مرام خفتى *merāmi khafī*.

— Arrière-petit-fils, طورنزاده *thourounzādē*, ابن الحفيد *ibn ul-hafīd*.

— Arrière-petite-fille, طورن بنت الحفيد *thouroun qyzy*, بنت الحفيد *bent el-hafīd*.

— Arrière-saison, fin de l'automne, كوزك صوكك وقتى *guzuñ soñ vaqty*.

— Au fig., commencement de la vieillesse, ع-ر *eumri insānuñ vaqti hyzāni*.

— Les derniers mois qui précèdent les récoltes, اوراق *orāq vaqti mevsiminden ilerudjē*.

— Arrière-saison, se dit aussi des mois qui précèdent les vendanges, باغ بوزمى *bāgh bozoumou vaqtinden evvel*.

— Arrière-saison, se dit aussi des mois qui précèdent les vendanges, باغ بوزمى *bāgh bozoumou vaqtinden evvel*.

— Arrière-saison, se dit aussi des mois qui précèdent les vendanges, باغ بوزمى *bāgh bozoumou vaqtinden evvel*.

— Arrière-saison, se dit aussi des mois qui précèdent les vendanges, باغ بوزمى *bāgh bozoumou vaqtinden evvel*.

ARRIMEUR, s. m., كمى يوكى *guemi iuku istifdjici*, t.

ARRISER, v. a., t. de mar., et par abréviation, RISER, détendre la surface des voiles en les amenant un peu, يلکنسى اشاغى آلق - ايندرمك *īelkeni achāghy ālmaq*, *indurmek*, *tenzīl it*.

ARRIVAGE, s. m., abord des navi-

res dans un port, لیمانده یناشمه *līmānē iānāchma*, لیمانله *līmānlama*, لیمانله کلمه *līmānē guelmè*. — Se dit aussi de l'arrivée des marchandises, گلمه *guelmè*, توارد *tevārud*.

ARRIVÉE, s. f., action d'arriver, گلمه *guelmè*, t.; قدوم *qoudoum*. —

Le temps de l'arrivée d'une personne, بر کمنه نک کلدیکی وقت *bir kimesnènuñ gueldigui vaqyt*, حسین *hāini vuroud*. — Arriver, en t. de mar., se dit d'un vaisseau qui

vient sur un autre, بر سفینه دیکر بر, بر سفینه اوزرینه وارمق *bir sefinè dīguer bir sefinè uzerinè vāрмаq*. —

Arriver à ses fins, - مرامه واصل - مرāmè *merāmè vācyl, nāil ol*. —

Arrivé, e, ایرشمش *guelmich*, کلمش *irichmich*, وارد *vārid*, واصل *vācyl*, واقع *vāqy'*, وقوع بولاش *vouqou' boulmich*.

ARROCHE, s. f., plante, قویون قره *qoïoun sarmachyghy*, صرمشغی *qara pāzy*, t. بازی *qara pāzy*, t.

ARROGER (S'), v. pron., کندو *guendu guendu'è idinmek*, t.; ادعای استحقاق *iddi' āi istyhqāq it*, غصباً اتخاذ *ghasben ittikhāz it*.

ARRONDI, e, adj., دکرمی *deïermi*, t.; مستدیر *mustedîr*, a.

ARRONDISSEMENT, s. masc., état d'une chose arrondie, دکرمیلک *deïermîlik*, t.; استداره *istidārè*, a.

ARROSAGE, s. m., action de conduire l'eau d'une rivière ou d'un ruisseau sur des terres trop sèches, آرق *āryq*, t.; ساقیه *sāqyè*, a.

ARROSER, v. a., humecter, mouiller, صولاتمق *soulātmaq*, t. — Arroser le jardin, باغچه یی صوارمق *bāghchtèiï souvāрмаq*. — Arroser en versant, en répandant dessus, اوزرینه سرپمک *uzerinè serpmek*.

ARRUMAGE, s. m. Voy. ARRIMAGE, ARRIMER.

ARS, s. m. pl., t. de vétérin., ne se dit guère que dans cette phrase : Saigner un cheval des quatre ars, aux quatre ars, aux quatre membres, بر آتک درت ایاغندن قان المق *bir ātuñ dort āūghynden qān āl-maq*, t.

ARTS, s. m. pl., صنایع *sanāi'*. — Arts libéraux, ceux dont les productions sont plus l'ouvrage de l'esprit que de la main, - فنون عقلیه *funouni 'aqli'è, 'ālī'è*. — Arts en général, tant libéraux que mécaniques, فنون و صنایع *funoun u sanāi'*. — Les beaux-arts, فنون شریفه *funouni cherifè*, صنایع شریفه *sanāi' cherifè*. — Se conduire, agir avec art, حداقت ایله عمل *hazāqat ilè 'amel u hareket it*. — L'art métrique et de la rime, علم العروض والقوافی *'ilm el-'arouz vel-qavāfi*.

ARTÉRIEL, LE, adj., شریانی *cheriāni*, a.

ARTÉRIOLE, s. f., شریان صغیر *cheriāni saghyr*, a.

ARTÉRIOLOGIE, s. fém., بحث *bah sul-ahvāl uch-cheriān*, a.

ARTÉRIOTOMIE, s. f., شریانی یارمه *cheriāni iārma*, t.; تبزیل *tēzīl*

الشريان *bathth, tebzil uch-che-rīān*, a.

ARTHANITA, s. m., plante, عرطنيا *'arthenīcā*, a. Voy. CYCLAMEN.

ARTHRITE, s. f., وجع المفاصل *vadja' ul-mefācyl*, ریح طيار *ryhy thāūār*, مفاصل التهاب *iltihābi mēfācyl*, a.; اویناق یرلرنک کزریل *oīnāq ierlerindē guezer iel*, t.

ARTICLE, s. m., une des parties d'un écrit composé de divers chefs, بحث *bahs*, pl. ابحت *ebhās*; مقامة *meqāmet*, pl. مقامات *meqāmāt*. — C'est un autre article, pour dire qu'une chose est différente de celle dont il est question, بحث *bahsi akherdur*, بشقه ماده در *bāchqa mādde dur*. — A l'article de la mort, آخر نفسده *akheri nefestē*.

ARTICULER, v. a., un fait, le circonstancier, علی التفصیل تقریر *'alet-tafsyl taqrīri kelām it*. — Articuler, prononcer distinctement, نouthqa *nouthqa guelmek*, تلفظ *nouthqy kelām it*, تلفظ *teleffuzy kelāmē chou-rou' it*. — S'articuler, se joindre, en parlant des os, تعاقدا *te'āqud it*.

— Articulé, e, prononcé, تلفظ *teleffuz olounmich*. — Exprimé nettement, بالصراحة *menthouq bis-sarāhat*.

ARTIFICE, s. m., ruse, déguisement, دکک *dekk*, t.; تصنع *teçannu'*, مکر *mekr*, a.

ARTIFICIEUSEMENT, adv., دکک *dekk ilē*, t.; بالحيله *bil-hylē*, a.; حيله کارانه *hylē kiārānē*, p.

ARTIFICIEUX, EUSE, *adj.*, مکار *mekkiār*, محتال *mouhtāl*, a.

ARTILLÉ, e, t. de mar., garni de son artillerie, دونانمش *donānmich*, t.; مجهز *mudjehhez*, a.

ARTILLERIE, s. f., canons et tout ce qui y a rapport, انواع طوپ *envā'ythop thāqymy*, اجناس *edjnāci thop*, t. — La grosse artillerie, اغر طوپلر *aghyr thoplar*. — Parc d'artillerie, طوپخانه *thop-khānē*. — L'artillerie, le corps des officiers qui servent dans l'artillerie, طوپچی صابطانی *thoptchi zāby-thāni*. — Le corps, la carrière de l'artillerie, طوپچی اوجانی *thoptchi odjāghy*.

ARTIMON, s. m., mât de poupe, قیچ دیرکی *qytch dīregui*, t.

ARTISAN, s. m., ouvrier dans un art mécanique, ایشجی *ichdji*, t. Un simple artisan, بیانی ایشجی *baīāghy ichdji*. — Celui qui est l'auteur de quelque chose, صانع *sāny'*, خالق *khālyq*, خلاق *khallāq*.

ARTISONNÉ, e, *adj.*, قورد ینکلو *qourd ieniklu*, قوردلنمش *qourdlanmich*, t.

ARTISTE, s. m., اهل فن *ehli fenn*, فن ارباب *erbābi fenn*. — Artiste vétérinaire. Voy. VÉTÉRINAIRE.

ARTÉNOÏDE, *adj.* et s. m., l'un des cartilages du larynx, طرجهالی *thyrdjehāli*.

ASCARIDE, s. m., petit ver rond qui ne se trouve que dans les gros intestins, بغرسق صوغلجانی *baghyr-saq soghouldjāni*, t.

ASCENDANT, E, adj. — La ligne ascendante, نسب بالطول جهتيه, اولان ابا و اجدادك سلسلسى *necēb bith-thouli djeheüü olān abā vu edjdāduñ silsilēci*. — Ascendants, les personnes dont on descend, اهل عن النسب بالطول عن الابا *ehl un-neseb bith-thoul 'an el-abā*. — Ascendant, pouvoir d'une personne sur l'esprit d'une autre, عقله غالبك *'aqlē ghāliblik*, غلبه *ghalebē*, استيلا *istilā*. — Prendre un grand ascendant sur quelqu'un, بر كمنندك عقلندك كسب *bir kimesnēnūñ 'aqlinē kesbi istilāi tām̄m it*. — Ascendant, en parlant des divers vaisseaux du corps, صاعد *sā'y'd*. — Les vaisseaux ascendants et descendants, مجارى *medjārūi sā'y'dē vu nāzylēi beden*.

ASCENSION, s. f. — Fête de l'Ascension, عيد المعراج المبارك *'y'd el-mī'rādjel-mubārek*, يوم السلاق *īcvm us-sellāq*. — Ascension, action par laquelle un fluide s'élève dans des tuyaux, يوقارو چيتمه *ioqārou tchyqma*, صعود *sou'oud*, تصاعد *teçā'y'd*, خروج *'ouroudj*. — L'ascension de l'eau dans les pompes, طروليه ده *thouloumbada souiūñ teçā'y'di*. — L'ascension du mercure dans le baromètre, ميزان *mī-zāni havāda djīvanūñ 'ouroudj u sou'oudi*. — Ascension aérostatique, ايله هوايه چيتمه سى *ilē havāiē tchyqmāci*.

ASCÉTIQUE, s. f., la vie contemplative, mysticité, تصوف *teçavvuf*, a.

ASCLÉPIADE, s. f., ou ASCLÉPIAS, s. m., plante, appelée aussi domptevenin, پاد زاهر اوتى *pād zehir oty*.

ASIATIQUE, adj. com., مشرقى *machriqyī*, a. — Mœurs asiatiques, اهل شرقك اخلاق و ادابى *ehli charquñ akhlāq u adābi*, اخلاق مشرقيه *akhlāqy machriqyīē*.

ASILE, s. m., au fig., retraite dans l'infortune, قورينه جق بير *qorouna-djaq ier*, t.; ملجأ *meldjē*, ملاذ *melāz*.

ASPALATH, s. m., sorte de bois qui vient des Indes Orientales, قرمزي *qyrmizy sandal*, t.; قرنوه *qarnouh*, a.

ASPECT, s. masc., perspective que présente un lieu, منظره *manzarē*, a., كوسترش *gueusterich*, t. — Un bel aspect, حسن منظره *husni manzarē*. — Aspect, en astrologie, situation des planètes les unes à l'égard des autres, نظارت *nazāret*. — Aspect bénin, نظارت ميمونه *nazāreti meï-mounē*. — Mauvais aspect, نظارت ميمونه سييه *nazāreti süiē*. — Malin aspect, نظارت منحوسه *nazāreti menhoucē*. — Aspect, au fig., en parlant d'un projet, d'une affaire, صورت *souret*, نمايش كورنش *gueurunuch*, *numāich*.

ASPERGER, v. a., رش ا *rechch it*, a.-t.

ASPÉRITÉ, s. f., سرنلك *sertlik*, t.; حرشت *harechet*.

ASPERSION, s. f., رش *rechch*, رش ما *rechchi mā*, a.

ASPHODÈLE, s. f., plante, چرش
tchirich oty, t.; خنثی
khansa, a.

ASPHYXIE, s. f., اوغنه *oghounma*,
 t.; تعطل الحواس *yghmā*,
te'aththul ul-havāss. — Tomber en
 asphyxie, عارضه اغمايه كرفتار او,
 'āryzāyghmāiē *gueriftār ol*,
 بوغلمق *boghoulmaq*.

ASPIRANT, e, adj., استكلو *isteklu*,
 t.; خواهشكار *rāghyb*, a.;
khāhichkiār, p.; طلبكار *thalekkiār*.

ASPIRATION, s. f., صولق آله *so-*
louq ālma, t.; نفس آله *neses ālma*,
 نفسی ایچرو چكمه *nefeci itcheru*
tchekmè, صولوغي ایچرويه چكمه *so-*
loughy itcheruie tchekmè, a.-t.;
 انجذاب نفس *teneffus*, تنفس
indjizābi nefes. — Terme de gram.;

بوغازدن تَلَقْظ *boghāzden teleffuz*.
 — En t. d'hydraulique, action par
 laquelle une pompe élève l'eau en
 faisant le vide, هوايي ایچرو چكمه
havāi itcheru tchekmè, انجذاب
indjizābi havā. — Pompe qui agit
 par aspiration, هوا انجذاب
indjizābi havā taqrībīlè ichtlēān thouloumba.

ASPIRER, v. a., اشتياق ا *ashtiyāq*
ichtiāq it, ارزوكش او *arzoukech ol*,
 وقف انظار اشتياق ا *vaqfi enzārè*
ichtiāq it.

ASPRE, s. m., اوفاق اچقه *oufāq*
aqtchè, t.

ASSAILLIR, v. a., اوزرينه سالمق
uzerīnè sālmaq, حمله - صولت ا
hamlè, savlet it.

ASSAINIR, v. a., صاغلتمق *sā-*
ghaltmaq, t.; صحيح هوا ا
tashyhy havā it.

ASSAISONNER, v. a., au fig., ac-
 compagner ce qu'on dit de manières
 douces et agréables, طاتلوندرمىق
thātlandurmaq, t.; تَلَطِيف ا
telthyf it, a.-t.; خوش كوسترىك
khoch gucustermek.

ASSASSINER, v. a., tuer de guet-
 apens, اولدرىك *oghrou-*
laien euldurmek, t.; غيلة قتل ا
ghy-leten qatl it. — Outrager, excéder
 de coups en trahison, دپهلىك
tepelemek. — Importuner avec excès,
 تعجيزا *djān saqmaq*, جان صقمق
tā'djiz it.

ASSAUT, s. m., attaque de vive
 force, حمله *hamlè*, صولت *savlet*.
 — Au fig., faire assaut d'esprit, de
 savoir, etc., اوستلك دعواسنى ا
ustlik da'vācini it, دعواى تفضل ا
da'vāi tefazzul it.

ASSEMBLAGE, s. m., برىكمه *birikmè*,
 t.; اجتماع *idjtimā'*.

ASSEMBLER, v. a., mettre ensem-
 ble, برىكدرىك *birikturmek*,
thoplamaq. — Joindre, بر برينيه
bir birinè tchätturmaq.
 — S'assembler, برىكدرىك
thoplan-
maq, تجمیع ا *tedjemmū' it*. — As-
 semblé, e, réuni, برىكدرىك
thoplan-
mich, مجتمیع
birikmich, برىكش
mudjtemi'.

ASSÉNER, v. a., - چارىمق
pek, *tchärpmaq*, *ourmaq*, t.;
 شديدًا ضرب ا
chediden zarb it.

ASSENTIMENT, s. m., approbation
 intérieure et forcée qu'on donne à.

une chose évidemment vraie, قبول *qaboul*, تسليمیت *teslîmîet*. — Assentiment de conviction, علم يقينه مبنی *el em yeqîne mebnî* اولان تسليمیت *olân teslîmîet*.

ASSENTIR, v. n., donner son assentiment, قبوللماق *qaboullamaq*, t.; تسليم *teslîm it*, a.-t. — Assentir à un acte, سندی قبول ا *senedi qaboul it*.

ASSEOIR, v. a., mettre sur, dans un siège, اقعاد ا *aq'ād it*, اجلاس ا *idjlās it*, a.-t. — En parlant des oiseaux, داله قونمق *dālê qonmaq*. — Asseoir une rente, ایراد يرلشدرمک *irād ierlechturmek*, ترتيب ایراد ا *tertîbi irād it*. — Asseoir son jugement, ذهني تثبيت ا *tesbîti zyhn it*.

ASSERMENTER, v. act., يمين يمين، تحليف *iēmîn vîrdurmek*, ويردرمک *tahlîf iturmek*, a.-t. — Assermenter une personne, برر، کمسنديد يمين ويردرمک *bir kimesnêti iēmîn vîrdurmek*. — Assermenté, e, يميناو *iēmînlu*, محلف *mouhallaf*.

ASSERVIR, v. a., assujettir, قوللغه *qoullougha gueturmek*, t.; تحت حکمه - تحت تبعيته ادخال *tahî hukmê, tahî teb'îatê idkhâl iturmek*. — Asservi, e, محكوم *mahkioum*, اطاعته كتورلمش *ithâ'atê gueturilmich*. — S'asservir à...., محكوم او، تبعيته *tah'iat it, mahkioum ol*.

ASSESEUR, s. m., adjoint à un juge, معين فاضی *mou'îni qāzy*. — Conseiller assesseur, مجالس *mejjals*

و مستشار قاضی *medjalis vè mustechâri qāzy*.

ASSEZ, adverbe, suffisamment, قدر يتشد جك *ietichêdjek qadar*, ال ويره جك *el verêdjek qadar*, لزومی مقدارى *luzoumi myqtâri*, t. — Assez grand, قدر وافی *qadri vâfi kebîr*. — Assez peu, ازه جق *azêdjyq*, قليل *qalîl*, از بجوق *az boutchouq*.

ASSIDU, e, adj., qui a une application continuelle à quelque chose, چالشگر *tchâlichguer*. — Qui est toujours auprès de quelqu'un, آيرلمز *âiriimaz*, غير منفك *ghâiri munfik*. — Assidu, se dit de certaines choses pour en marquer la continuation, بر برى اردنجده *bir biri ardinjê*, غير منقطع *seuq seuq*, صيق صيق *ghâiri mounqathy*, دايمي *dâimi*.

ASSIDUMENT, adv., دوروشدرک *duruchêrek*, t.; بالمداوومت *bil-mudâvemet*, بالمواظبة *bil-muvâzebet*, بالملازمة *bil-mulâzemet*, a. — Travailler assidûment, بالمداومه ايشلمک *bil-mudâvemê ichlemek*.

ASSIÉGER, v. a., faire le siège d'une place, محاصره - حصرا *mouhacerê, hasr it*, a.-t.; قوشاتمق *qouchâtmaq*, t. — Au fig., entourer, environner, اطرافى المق *ethrâfi âlmaq*, احاطه ا *qouchâtmaq*, قوشاتمق *ghâtha it*. — Importuner. Voy. ce mot. — Assiégé, e, قوشادلمش *qouchâdilmich*, محاصره اولنمش *mouhacerê olounmich*, محصور *mahsour*.

ASSIETTE, s. fém., manière d'être assis, اوئورش *otourich*, قعدة *qa'det*.

— Situation d'un solide posé sur un autre, *یرلشمه* *ierlechmè*, *ثبوت* *subouth*, *استقرار* *istyqrār*. — Disposition de l'esprit, *قرار ذهن* *qarāri zihn*, *اوتورشقلغی* *otourouchouqlyghy*. — Assiette d'une rente; une rente en bonne et sûre assiette, *صاغ مال اوزره مربوط اولان* *sāgh māl uzrè merbouth olān irād*.

ASSIGNATION, s. f., destination de fonds pour tel paiement; mandat, *حواله* *havālè*, pl. a. *حوالات* *havā-lāt*. — Exploit par lequel on est assigné à comparaître, - *احضار امری* *ahzār emri*, *مراسله سی* *murāselèci*. — Assignation, dans le langage ordinaire, rendez-vous, *کورشلمک* *gœuru-chilmek itchoun tā'in olounmich ier*, *ایچون تعیین اولنمش بیر* *mahalli mev'oudi mulāqāt*.

ASSIGNER, v. a., affecter un fonds au paiement d'une dette, d'une rente, etc., *حواله* *havālè it*. — Indiquer, désigner, - *تعیین* *tā'in*, *تخصیص* *takhsīs it*, *مخصوص قلمق* *makhsous qylmaq*. — Indiquer, faire connaître, *بیلدرمک* *bıldurmek*, *بیان* - *اعلام* *be'ān*, *y'lām it*. — Donner un exploit pour comparaître devant le juge, *احضار* *ahzār*, *مراسله سنی ویرمک* *murāselècini virmek*.

ASSIMILER (S'), verbe pronom., *نوازن* *berāberlechmek*, - *برابرلشمک* *berāberlechmek*, *معادله* *tevāzen*, *mou'ādelè it*. — Assimilé, e, *بکزدلمش* *be'zedilmich*, *متشابه* *mumācył*, *مماثل* *mutechābih*.

ASSISTANCE, s. f., compagnie, assemblée, les personnes présentes, *حاضر بالمجلس اولانلر* *hāzyr bil-medjlis olānlar*, a.-t.; *حضر مجلس* *houzzāri medjlis*, a. — Le corps des assistants qui compose le conseil d'un ordre religieux, *طریقتهک سوز* *tharyqatūñ seuz sāhybleri*, *انجمن شورای طریقه* *endjumeni chourāi tharyqat*.

ASSISTER (Se faire), v. pronom., *یانه المیق* *iānina ālmaq*; — par quelqu'un, *برکمسندی معیتنه* *bir kimesnèti me'ütinè istyshāb it*.

ASSOCIER A, v. a., prendre quelqu'un pour compagnon dans...., *اورتاقلغه المیق* *ortāqlygha ālmaq*, *تفریق* - *تشریک* *ortāq it*, *اورتاق* *terfiq*, *techrık it*. — Avoir part, *حصه کیر او* *pāi ālmaq*, *پای المیق* *hyssèguir ol*. — Recevoir dans sa compagnie, *اورتاقلغه قبول* *ortāqlygha qaboul it*, *شرکتته قبول* *chirketinè qaboul it*. — S'associer, *اورتاقلشمق* *ortāqlachmaq*, t.; *اشترک* *ichtirāk it*. — Fréquenter quelqu'un, avoir commerce avec lui, *مصاحبت* - *قونوشمق* *qonouchmaq*, *مجاورت* *mouçāhebet*, *mudjāveret it*. — Associé, e, adj., *اورتاقلشمس* *ortāqlachmich*, *مشرک* *muchterik*; — subst., *شریک* *cherik*, pl. a. *شرکا* *churekiā*.

ASSOMMER, v. a., tuer, *اولدرمک* *euldurmek*, t.; *قتل* *qatl it*, a.-t. — Battre avec excès, *شدیدا ضرب* *che-pck dewmek*, a.

diden zarb it. — Incommoder, بزدرمک *bezdurmek*, بیققدمق *byq-turmaq*, ایراث سامت *irāci se'met it.* — Assommé, e, دیپلنمش *tepe-lenmich*, اولدرلش *euldurulmich*.

ASSOMMOIR, s. masc., bâton garni d'une languette pour tuer les bêtes, چوماق *tehomāq*, t.; میتقه *mīqa'at.* — Bâton garni dans le haut d'une balle de plomb, صوبمانتی *soïmanty*, مقرة *myqra'at.*

ASSOMPTION, s. f., enlèvement miraculeux de la sainte Vierge au ciel, عید الارتحال *irtihāli hazreti meriem.* — Jour qu'on célèbre cette fête, عید الارتحال حضرت مریم *'ydi ul-irtihāli hazreti meriem*, a. — Assomption, seconde partie d'un syllogisme, autrement appelée la mineure, صغرا *syghrā.*

ASSONANCE, s. f., ressemblance imparfaite de sons dans la terminaison des noms, یاری قافیہ *iāry qāfiè*, t.-a.; قافیہ ناقصه *qāfiè nāqçā.*

ASSONATH, ou ASSONAH, s. f. Voy. SONNA.

ASSORTIR, v. a., réunir des choses qui se conviennent, بری برینه *biribirinè* یا قشدرمق *byqchdurmaq*, احدهما آخره توفیق *ahadèhoumā ākharè tevfiq it*, a.-t. — Fournir de toutes les choses convenables, طاقم دوزمک *donātmaq*, دوناتمق *thāqym duzmek*, t.; تجمیزا *tedjhîz it.* — Convenir, بر برینه او یغون *bir birinè ouïghoun guelmek*, یا قشماق *iāqychmaq.* — S'assortir, یاراشمق *iārāchmaq*, ایراشمق *iārāchmaq*, توافق *tevāfuq it.* — Ces deux pièces ne s'assortissent pas,

بو ایکی پارچه بری برینه یا قشمز *bou iki pārtcha biri biri ilè iāqychmaz.* — S'assortir, en parlant des caractères, امتزاج *imtizādj it.* — Assorti, e, او یغون *ouïghoun*, موافق *muwāfyq*, یا قشماق *iāqychmaq*.

ASSORTISSANT, e, adjct., یراشق *iārāchyq*, t.; موافق *muwāfyq*, خلیق *khalyq*, a.

ASSOUIR, v. a., endormir à demi, او یقو *imizghandurmaq*, امزغندرمق *ouïouqou bacyq-lyghy gueturmek*, t.; تنعيس *ten'is it*, ایراث سبات *irāci sabāt it*, a.-t. — Apaiser les douleurs aiguës, او یشدرمق *ouïouchturmaq.* — Assoupi, e, او یقو بصقلغنه او غرامش *ouïouqou bacyqlyghyna oghrāmich*, سکونت بولش *bacylmich*, بصلمش *sukiounet boulmich.*

ASSOUISSANT, e, adjct., او یقو *ouïouqou bacyq-lyghy gueturidji*, t.; مورث سبات *mourici subāt*, a.

ASSOUISSMENT, s. m., qui conduit à un sommeil profond, او یقو *ouïouqou bacyqlyghy*, t.; سبات *subāt*, a. — Sommeil léger, کسل نعاس *ouïouqlama*, نوئاس *noïās.* — Nonchalance, تنبلك *tembellik*, کسل فتور *rakhāvet*, فتور *futour*, رخاوت *kesl.*

ASSOUIR, v. a., le caractère, یواشلاتمق *khouïi iāvāchlatmaq*, t.; تلین مزاج *telīni mizādj it.* — Assoupli, e, یواشلنمش *iāvāchlanmich*, ملایم *mulāim*, لیتن *leīn*.

ASSOURDIR, v. a., صاغرلتمق *sā-*

ghyrlatmaq, t.; ایراث صم ا *irāci samem it*, a.-t. — Assourdi, e, متصم *saghyrlanmich*, صاعرلنمش *muteçammem*.

ASSOUVIR, v. a., rassasier pleinement, اشباع ا *ichbā' it*, a.-t. — Au fig., en parlant des passions, غنا *ghynā gueturmek*, كتورمك *techeffi it*. — Assouvi, e, شبييع *thoq*, شعبان *cheb'ān*, طوق *cheb'ī*, متشفي *mutecheffi*.

ASSOUVISSEMENT, s. m., آچلغي *atchlyghy doürma*, t.; — de la faim, دفع جوع *def'y djou*; — des désirs, استفاى حظ *istifāi hazz*; — des passions, استفاى حظوظات *istifāi houzouzāti nefsāniè*.

ASSUJETTIR, v. a., soumettre à sa domination, اطاعته كتورمك *ythā'atè gueturmek*, قيد محكوميته ادخال ا *qaïdi mahkioumïetè idkhāl it*; — ses passions, امراض نفسانيه يى *emrāzy nefsānïèü maghloub u maqhour qylmaq*. — Astreindre, زورلق *zorlamaq*, مضطرا *tāby' qylmaq*, تابع قلمق *mouzthyr it*. — S'assujettir, تابع او *tāby' ol*, تثبيت ا *tebüet it*. — Fixer, rendre stable, يرلشدرمك *ierlech-turmek*. — Assujetti, e, اطاعته *ythā'atè gueturilmich*, كتورلشم *mahkioun*, زورلنمش *zorlanmich*, مضطر *mouzthyr*.

ASSUJETTISANT, e, adj., زورليجي *zorläüdji*, t.; موجب مجبوريت *moudjibi medjbou'ïet*, a. — Un

خيلي مرتبه *métier assujettissant*, مجبوريتي موجب بر صنعت *khaïli mertebè medjbou'ïeti moudjib bir san'at*.

ASSUJETTISSEMENT, subst. masc., اضطرار *medjbou'ïet*, مجبوريت *yzthyrār*.

ASSURANCE, s. f., certitude, وثوق *vuçouq*, تحقق *tehaqquq*. — Forte probabilité, توثيق *tevşyq*, pl. a. توثيقات *tevşyqāt*; تأمين *téémîn*, pl. تأمينات *téémînāt*. — État où l'on est hors de péril, امينك *emînlik*, حال امنيت *hāli emnüet*. — Nantissement qu'on donne pour sûreté, سبب امنيت *sebebi emnüet*; pl. a. اسباب امنيت *esbābi emnüet*. — Assurances maritimes, دكز ضررلرينه كفيلك *deñyz zararlerinë kefillik*. — Assurance, hardiesse, يورك قويلكسى *ürek qaviligui*, ثبات *metāneti qalb*, ثبات قلب *sebāti qalb*.

ASSURER, v. a., affirmer une chose, كرچكلندرمك *guertcheklendurmek*, t.; تايدا ا *téüid it*, a.-t. — Rendre témoignage de quelque chose, تايدا افهام *bıldurmek*, بيلدرمك *tékiden ifhām u beān it*. — S'assurer d'un fait, تحقيق ا *tah-qyq it*, تحصيل يقين ا *tahsyli iaqyn it*, كرچكلكنى بيلمك *guertchekli-guini bilmek*. — Assurer, faire qu'une chose ne périclite pas, قويلشدرمك *qavilechturmek*, رابطه قويه يه بند ا *rābythai qavüèè bend it*, روابط قويه ايله تحكيم

ا وثيق *revābythy qavüè ilè tahkím*
u tevsyq it. — S'assurer, avoir con-

fiance, اعتماد اينانمق *inānmaq*, ا
 y' *timād it.* — S'assurer de quelqu'un,
 de ses bonnes dispositions, تحصيل

ا امنيت *tahsyli emnüet it.* — S'as-

surer d'une personne, l'arrêter,
 اليقومق *alyqomaq*, ا محبوس *mah-*
bous it. — Assurer, étayer, appuyer

une muraille, etc., طياندرمق *thāiān-*
durmaq, ت. ا اورمق *dhaīāq our-*
maq, t.; ا اعمادا *y'mād it.* — Assurer

un vase, le poser de manière qu'il ne
 puisse tomber, محكم قومق *muhkem*
qomaq, يرلشدرمك *ierlechturmek.*

— Assurer, faire qu'on n'ait point
 de peur, يوركلندرمك *üreklen-*
durmek, ثبات و جسارت و بيرمك *se-*
bāt u djecāret virmek. — Assuré, e,

كـرچكلنميش *guertcheklenmich*,

تصديق اولنميش *tastyq olounmich*,

كـرچكدن *mouçaddaq*, مصدق

كـرچكتهن بيلنميش *guertchekten bīlīnmich*,

محكم قـويـلشمش *qavīlechmich*, محكم

muhkem, مستحکم *mustahkem.* —

Hardi يوركلو *djēcour*, جـسـور *Hardi*
üreklü.

ASSUREUR, s. m., qui assure un
 navire, دكز ضررلری كڤیلی *deñyz*
zararleri kefili, t.

ASTER, s. m., fleur, بر چچكك *bir*
tchitcheguñ ismi, t.

ASTÉRIE, s. f., ou étoile de mer,
 genre d'animaux marins, بر جنس
 دكز جانوری *bir djins deñyz djān-*
veri.

ASTÉRISME, s. m., t. d'astron.,
 assemblage de plusieurs étoiles,

صورت كوكبية *soureti kevkebüet*, pl.
 ا. سور كوكبية *siveri kevkebüet.*

ASTÉRISQUE, s. masc., علامت
 الارسال *'alāmet ul-irsāl*, a.

ASTHMATIQUE, adj. com., صولغان
 علتنه اوغرامش *soloughān 'yilletinè*
oghramich.

ASTHME, s. m., صولغان علتی
 صيق نفس علتی *soloughān 'yileti*,
 ضيق نفس علتی *zyq nefes 'yileti*, a.-t.

ASTRAGALE, s. m., moulure qui
 embrassel'extrémité supérieure d'une
 colonne, هیته دیركك بر زینتی *heēti*
dīreguñ bir zīneti. — Terme d'anat.,

l'un des os du tarse, آشق *āchyq*,

آشوق *āchouq*, كعب *k'ab*, pl. a.

كعب *ki'oub.* — Plantelégumineuse,

یلانجی میان اوتی *ialāndji mīān*
 اوتی *oty*, سوس كاذب *souci kiāzib.*

ASTRAL, e, adject., پلدزه متعلق
 تجموتی *tyldyzè mutè allyq*, a.-t.;

تجموتی *nudjournü*, a. — Lampe astrale,
 suspendue, اصیلوقندیل *acylu*
qandil.

ASTRE, s. m., نجم *nedjm*, pl. a.

نجوم *nudjourn*; كوكب *kevkeb*, pl.

كواكب *kevākib.* — Le mouvement
 كواكبك سیرو حرکتی *kevākibuñ seir u hareketi.* — L'as-

pect des astres, طلعت كواكب *thal'ati kevākib.* — En poésie, l'as-

tre du jour, le soleil, شمس *chems*,

نیر اعظم *neüiri a'zem.* — L'astre de
 la nuit, la lune, قمر *qamer*, نیر کثیر
 نیر کثیر *neüiri kecir uz-zīāi leil.*

— Influence des astres, كواكبك
 كواكبك *kevākibuñ tééciri.*

تأثیری *kevākibuñ tééciri.*

ASTREINDRE, v. a., *قسر- اجبارا* *qasr*, *idjbār it*, a.-t.; — à faire quelque chose, *زور ايله ايتدرمك* *zor ilè itturmek*. — Astreint, c, *زورلنمش* *zorlanmich*, *مضطر* *mouzthyrr*.

ASTRINGENT, e, adj.; remède —, *دواى قابض* *devāi qābyz*.

ASTROLOGIQUE, adj. com., *منجملهك* *munedjdjimliquè mutè allyq*, a.-t.; *نجومى* *nudjourni*, a. — Prédiction astrologique, *استخراج* *istykhrādji nudjourni*. — Figure astrologique, *شكل الزيج* *shekl uz-zūdj*.

ASTUCE, s. f., *مكر* *mekr*, *كيد* *keïd*, *مكيدة* *mekîdet*, a.

ASTUCIEUX, se, adj., *دوباره جى* *doubāradji*, t.; *مكار* *mekkiār*, a.

ATARAXIE, s. f., t. de philos., *quiétude*, tranquillité de l'âme, *كوكل* *gucūnūl rāhatlyghy*, t.; *طمانينة بال* *thoumānīneti bāl*, *سلوت قلب* *sulveti qalb*, a.

ATELIER, s. m., réunion d'ouvriers travaillant sous un maître, *عمله طائفسى* *amelè thāïfēci*.

ATÉMADOULET, s. m., titre du premier ministre de Perse, *اعتماد* *y'timād ud-devlet*, a.

ATERMOIEMENT, s. m., *وعده يى* *va'dēi ouzātma*, *تقسيمه* *taqsythè bāghlama*, a.-t.; *ربط بالتقسيم* *rabth bit-taqsyth*, a.

ATERMOYER, v. a., *وعده يى* *va'dēi ouzātmaq*, *تمديد* *temdīdi va'dè it*. — S'atermoyer, s'accommoder avec ses créanciers pour les paiements à certains termes, *تقسيمه باغلق* *taqsythè*

bāghlamaq. — Il s'est atermoyé pour ses dettes, *ديونى اداسنى* *duïouni edācini taqsythè rabth eiledi*. — Atermoyé, e, *مربوط* *taqsythè bāghlu*, *على التقاسيط* *merbouth 'alet-teqācyth*.

ATHÉISME, s. m., *انكار الالهيت* *inkiār ul-oulouhūiet*, a.

ATHÉRINE, s. f., poisson, *آترينه* *āterīna bālyghy*, t.

ATHÉROME, s. m., de méd., tumeur remplie d'un pus qui ressemble à de la bouillie, *دبيلة كيسيّة* *debīlet keliciūiet*, a.

ATHLÈTE, s. m., lutteur, *مصارع* *muçārî*, pl. a. *مصارعين* *muçārî in*. — Au fig., homme fort et robuste, *مبارز قوى* *iguït*, t.; *البدن* *mubārīzy qavi ul-beden*. — Les athlètes de la foi, *مجاهدين دين* *mudjāhidīni dīn*.

ATHLÉTIQUE, s. f., partie de la gymnastique, l'art des athlètes, *فن كور شجيك* *gurechdjīlik*, t.; *مصارعة* *fenni muçāre'at*. — Adj., qui appartient à l'athlète, *يد كور شجى* *gurechdjūè mahsous*, *صراعى* *sarrā'yi*. — Force athlétique, *قوت صراعية* *qouvveti syrrā'yīè*. — Les formes athlétiques d'un homme, *بر آدمك هيت* *bir ddemuñ heïeti pehluvānēci*.

ATOME, s. m., corps regardé comme indivisible à cause de sa petitesse, *جزء لا يتجزى* *djuz' lā ïetedjezza*. — Petite poussière que l'on voit voler en l'air à travers les rayons du soleil,

ذرة *zerret*, ذره *zerrè*, pl. ذرات *zerrât*.

ATONIE, s. f., درمانسزلق *der-mânsyzlyq*, p.-t.; درماندگی *der-mândègu*, p.

ATOURS, s. m. pl. — Dame d'atours, سونده قوتوجی *qoutoudji ous-ta*, t.; ماشطه *mâchatha*, a.

ATOURNER, v. a. (vieux mot) orner, parer, زینتلمک *zînetlemek*, a.-t. — Atourner l'épousée, عروسی *'arouci tezûn it*.

ATOUT, s. m., couleur qui au jeu de cartes emporte les autres, قوز *qoz*, t. — Jouer de l'atout, قوز اوینامق *qoz oïnâmaq*.

ATRE, s. masc., اوجاشک آتش *odjâghuñ âtech thoutouchturadjaq ieri*, t.; آتشگاه *âtechguiâhi kiânoun*, p.

ATROCE, adj. com., énorme, excessif, اغر *aghyr*, پیک بیوک *pek buiuk*, t.; اشد *echedd*, جسیم *djecîm*, اضخم *azkham*, a. — Crime atroce, جرم جسیم *djurni djecîm u azkham*. — Atroce, caractère noir et cruel, پکشمش وقرارمش یورک *pekichmich veqarârmich iurek*.

ATROCITÉ, s. f., énormité, پک *pek buiuklik*, اغرلق *aghyrlyq*, t.; جسامت *chiddet*, شدت *djeçâmet*, a. — L'atrocité des crimes, جسامت جنایت *djeçâmeti djinnâiet*. — Atrocité des tourments, اشکنجه واذیتک کمال شدتی *ichkendjè vè ezûietuñ kemâli chiddeti*. — Atrocité, caractère noir et cruel, یورک قره لغی *iurek qarayghy*.

ATTABLER, v. a., faire asséoir à table, سفرده او تورتمق *sofrada otourtmaq*.

ATTACHE, s. f. — Mettre à l'attache, باغ اورمق *bâgh ourmaq*, باغلق *bâghlâmaq*. — Attache, au fig., علاقه *'alâqa*, الفت *ulfet*, میل *meil*. — Lettre d'attache, commission expédiée pour l'exécution de quelque arrêt, حکم موجبنجه انفاذه *hukm moudjebindjè infâzè dâir vîrilân emr nâmè*.

ATTACHEMENT, s. m., علاقه درون *'alâqâi deroun*, ارتباط قلب *irtibâthy qalb*.

ATTACHER, v. a., lier, ربطا *rabth it*, وصل *chedd it*. — Joindre, وصل *vasl it*, a.-t.; بتشدرمک *bitichturmek*. — Attacher avec un cordon, un clou, اکسر ایله یاپشدرمق *ekser ilè iâpichturmaq*; — avec de la colle, طوتقال ایله یاپشدرمق *thoutqâl ilè iâpichturmaq*, بتشدرمک *bitichturmek*. — S'attacher, se joindre, چاتشمق *tchâtichmaq*; — à quelqu'un, auprès de quelqu'un, کباردن *kesbi te'allouq it*; — au service d'un grand, کباردن *kibârden birîcinè intiçâb it*. — Attaché, e; lié, مربوط *merbouth*, یاپشدمش *iâpichmich*, متعلق *multecyq*, ملتصق *mutè'allyq*. — Dépendant, انتسابلو *intiçâblu*.

ATTAQUABLE, adj. com., دوکلمسی *deuulmeci mumkin*, دوکله *deuulè bîlur*, t.; قابل تعرض *qâbili te'arruz*.

ATTAQUANT, s. masc., assaillant,

دوکشن *deuwuchen*, t.; مهاجم *mouhādjin*, pl. a. مهاجمین *mouhādjinmîn*; صایل *sāil*, pl. a. صایلیں *sāilîn*.

ATTAQUE, s. f., action d'attaquer, مقارعة *mouqāra'at*, ضربه *zarbè*. — Assaut donné à une place, یوریش *iurich*, صولة *savlet*. — Travaux faits pour s'approcher d'une place, یاقشلمه مترسلی *iāqychlama meteresleri*. — Paroles qu'on lâche pour sonder les intentions de quelqu'un, القای کلام *seuz átma*, سوز آتمه *ilqāi kelām*. — Donner attaque à quelqu'un, lui faire des reproches indirects, طوقندرمق *dhoqondurmaq*, اندازلق *harf endāzlyq it*. — Attaque, en parlant des maladies, حملة *hamlè*, pl. حملات *hamlāt*.

ATTAQUER, v. a., assaillir, اوزرینه *uzerîne*, صالمق *uzerîne sālmaq*, اوزرینه *uzerîne ourmaq*, اقتحام *yqtihām u savlet it*, ا ایصال تعرض *içāli te'arruz it*. — Attaquer, offenser par des paroles, ايله انجتمک *dil ilè indjtmek*, طعن لسان ايله طوقنمق *tha'ni liçān ilè dhoqounmaq*. — S'attaquer à quelqu'un, طوقشمق *dhoqouchmaq*, چکشمک *tchekichmek*; — à plus fort que soi, کندوسندن اقوا کسنه *guenducinden aqvā kimesnè ilè tchekichmek*.

ATEINDRE, v. a., toucher, دکمه *deimek*, *deïgmek*, ایرشمک *irichmek*, واصل *vācyl ol*. — Atteindre, arriver à un certain âge, بالغ *bālygh ol*, وارمق *vārmaq*.

ATTELAGE, s. m., animaux attelés, چفت حیوانی *tchift haivāni*. — Bœufs d'attelage, چفت اوکوزلری *tchift eukuzleri*. — Attelage, chevaux qui traînent la voiture, قوشوم *qochoun bārguirleri*, بارکیملری *'araba bārguirleri*.

ATTENDRE, v. a., ترقب *te-raqub it*, مترقب *muteraqqyb ol*, — Attendre, espérer, مامل *mémoul it*. — Attendu, e, participe, منتظر *beklenmich*, *moun-tazyr*. — Attendu, adv., vu, eu égard, حسبیله *hacebilè*. — Vu la faiblesse de sa santé, ضعف مزاجنه *zā'fi mizādjinè mebnî*.

ATTENDRIER, v. a., rendre tendre, ایراث ملایمت *irāci mulāïemet it*. — Rendre sensible à la compassion, رقت کتورمک *ryqqat gueturmek*, ایراث رقت *irāci ryqqat it*. — S'attendrir, devenir tendre, کسب *kesbi mulāïenet it*. — S'émouvoir, رفته کلمک *ryqqatè guelmek*. — Attendri, e, یوموشامش *ioumouchāmich*, ملین *muleïien*, رقتانمش *ryqqatlanmich*.

ATTENDRISSANT, e, adj., مرحمته *merhametè gueturîdji*, کتوربیجی *ryqqat gueturîdji*.

ATTENTAT, s. masc., طوقنمه *dhoqounma*, t.; تعرض *te'addi*, اسانت *eçā'et*, a.

ATTENTATOIRE, adjectif com., کملک *dhoqounîdji*, کتوربیجی *kemlik gueturîdji*, t.;

ورن خليل كـ khalel gueturen,
موجب تعدى moudjibi te'addi.

ATTENTE, s. f., بکلمه beklemè, t.;
ترب حال انتظار- hāli intizār, te-
raqqyb. — Être dans l'attente d'une
chose, بر شيك انتظارنك او, bir cheüñ
intizārindè ol. — Attentè, opinion
qu'on a conçue d'un homme, d'une
chose, مأمولات مأمول, pl. a. méémoul,
méémoulāt; ظنون ظن zann, pl.
zounoun.

ATTENTER, v. n., طوقندق dho-
gounmaq, كملك kemlik it, t. —
Attenter à la vie de quelqu'un, بر,
كمسندك جاننه سو قصد ا- تعدى ا
bir kimesnènuñ djānina soui qasd it,
te'addi it; — à la pudeur d'une
femme, بر خاتونك عرضنه ارتكاب
bir khātounuñ 'yrzyninè
irtikiābi eçā'et it.

ATTENTIF, IVE, adjct., تقييد
teqaiiud idīdji, a.-t.;
صاحب دقت sahyb dyqqat, a. —
Être attentif à sa besogne, ايشده
صاحب دقت او- صرف دقت ا
ichdè sāhyb dyqqat ol, sarf dy-
qqat it.

ATTENTION, s. f., application d'es-
prit à quelque chose, اعتنا y'tinā,
صرف ذهن sarfi zyhn. — Prêter
attention, بذل دقت ا, bezli dyqqat
it, صرف ذهن ا. —
Travailler avec attention, دقت ايله
دقت ايله dyqqat ilè ichlemek. —
Attention, soin officieux, مراعات
murā'āti khāthyr.

ATTENTIVEMENT, adv., دقتلوجه
dyqqatludjè, a.-t.; بالدقة bid-

dyqqat, a. — Écouter attentivement,
دقت ايله استماع ا
dyqqat ilè isti-
mā' it.

ATTÉNUANT, e, adj., se dit des re-
mèdes qui procurent de la fluidité
aux humeurs, خيلطلى يوفقه لىجى
khyllthleri ioufçaladīdji, a.-t.; مرقق
muraqqyq ul-akhlāth. —
Circonstances atténuantes, celles qui
diminuent la gravité d'un délit,
وسايل تفتير تهمت
veçāili testīri
teuhmet.

ATTÉNUER, verbe act., affaiblir,
زبونلتمق zebounlatmaq, t.;
توهين ا, tevhin it,
a.-turc. — Atténuer les humeurs,
اخرطلى يوفقه لىجى
akhlāthy iouf-
qalatmaq, ترقيق اخلاط ا
terqqyq
akhlāth it. — Atténué, e, تاب
tāb u thāqati ke-
cilmich, بيتاب bītāb,
ضعيف za'if ul-hāl.

ATTERRAGE, subst. masc., endroit
où un vaisseau peut prendre terre,
كمى يناشه جق ير
ianāchadjaq ier, t.;
يتاجق ير
gueni iatādjaq ier, t.;
مكان مساحلة
mekiāni muçāhelet.

ATTERRER, v. a., fig., ruiner en-
tièrement, ييتمق iyqmaq, t.;
خراب ا
kharāb it. — Affaiblir ex-
cessivement, بصوب ييتمق
buçup
iyqmaq, توسيم
tevsīm it. — Atterré,
يره ييتمق
ierè iyqymich,
مندرس خراب
munderris.
— Atterrer, prendre terre. Voy.

ATTERRIR.
صكره دن
soñraden gue-

lup biriknich thoprāq, t.; الحاق *al-hāq*
الارض *elhāq ul-arz*.

ATTESTER, verbe act., certifier,
ا شاهدلكه *chāhidlik*, a.-t. — Pren-
dre à témoin, شاهدلكه *chāhidlik*, a.-t. —
chāhidliguē gucturmek, ا شهداد *ich-
hād it*.

ATTIÉDIR, v. a., ا ايلي *ilī it*,
ييليمك *ilīletmek*, t.; تفتير *teftīr it*,
a.-t. — S'attiédir, ا ايلينمك *ilīlen-
mek*, ا كسب فتارا *kesbi fitār it*.

ATTIÉDISSEMENT, s. m., état de ce
qui passe de la chaleur à la tiédeur,
ا ايلينمه *ilīlenmè*, t.; فتار *fitār*,
حرارة سكونة *sukiouneti harāret*.

ATTIFÉ, e, adj., بزئمش *bezen-
mich*, t.; مزئين *muzeūen*, a.

ATTIRAIL, s. m. — Attirail de
chasse, شكار *levāzi-
māti saīd u chikiār*. — L'attirail, le
matériel d'une imprimerie, بصمهخانه
basmakhānè thāqymi,
طبعخانه لوازماتي *thab'khānè levā-
zymāti*; — d'un voyage, يول
īol levāzymāti; — de cui-
sine, مطبخ طاقمي *mathbakh thā-
qymi*. — Attirail, grande quantité
de bagage, ا ائقال *ahmal u
esqāl*.

ATTIRANT, e, adject., qui attire,
كوكل چكيچي *gueuñul tchekīdji*, t.;
جاذب قلوب *djāzibi qouloub*.

ATTIRER, v. a., au propre et au
fig., ا جلب *djelb it*, ا استجلاب
istidjlāb it, ا جيرا *djīr it*, a.-t.;
چكمك *tchekmek*, t. — Attiré, e,
منجذب *tchekilmich*, مجلوب *mun-
djezib*, مستجّر *medjloub*,
مستجّر *mustedjīr*.

ATTISER, v. a., au fig., le feu, ai-
grir les esprits, ائش شقاق و نفاقي
ātechi chyqāq u nifāqy
طوتشمش *it*. — Attisé, e, طوتشمش
thoutouchmich, ماصوب *mahsoub*.

ATTISOIR, ou ATTISONNOIR, s. m.,
ا ائشي طوتشدره جق آلت
ātechi thoutouchturadjaq ālet,
كوسكي *kusku*, t.; مسعار *mis'ār*,
محرآك *mīhrāk*, a.

ATTITUDE, s. f., طورش *dhou-
rouch*, t.; وضع *vaz'*, سحنت
sahanet, a. — Belle attitude, وضع
vaz'y ahsen. — L'attitude
du respect, وضع تأدب *vaz'y tēed-
dub*. — Prendre une attitude impo-
sante, بر نوع وضع مهابت اتخاذ ا
bir nev'y vaz'y mehābet ittikhāz it.

ATTOUCHEMENT, s. m., ال ايله
el ilè ioqlama, t.; ملامسة
mulāmecet.

ATTRACTIF, ve, adj., چكيچي
tchekīdji, t.

ATTRACTIONNAIRE, adj. et s. com.,
اهل المذهب الانجذاب *chl ul-
mezheb ul-indjizāb*, pl. a. ارباب
erbāb ul-mezheb الانجذاب
ul-indjizāb.

ATTRAIRE, v. a., attirer par un ap-
pât, ا جلب *djelb it*, a.-t. — Le sel
est bon pour attirer les pigeons,
توز كوكرجينلرك خلبنه وسيله در
*touz guverdjinleruñ djelbinè vecilè
dur*.

ATTRAIT, s. m., جذبة *djezbet*,
جذبات *djezbāt*, pl. a. — La beauté
est un puissant attrait, حسن و جمال

جاذب قويدر *husn u djemāl djāzibi qavīdur.*

ATTRAPE, s. f., دوباره *doubāra*, t.; فند *send*, p.; خدعة *khoud'at*, a.

ATTRAPER, v. a., prendre au piège, دوزاغه طونمق *douzāgha thoutmaq*, t.; احتبال *yhtibāl it.* — Obtenir

par industrie, قزانمق *qazānmaq*, t.; ا *tahsyl it.* — Saisir, prendre à la volée, قايمق *qāpmaq.* —

Empoigner, قاورامق *qāvrāmaq.* — Attraper, en parlant des incommodités,

des maladies, ا كسب *kesb it.* — J'ai attrapé, j'ai gagné la fièvre,

مؤلفك مراد ايلديكي كسب ايتدم *houmāi kesb ittum.* — Surprendre artificieusement,

دوباره ايله الداتمق *doubāra ilè oldātmaq.* — Attraper, pénétrer le sens, la pensée d'un auteur,

مؤلفك مراد ايلديكي معنایی *muellifūn murād ciledīgui ma'nāi vu merāmi akhz it.*

— Attrapé, e, دوزاقل طونلمش *douzāqta thoutoulmich*, محتبل *mouhtebil.*

ATTRAYANT, e, adject., كوكل *gueuñul tchektdji*, t.; چكيچي *chekichy*

نازع *djālib ul-qalb*, جالب القلب *nāzy' ul-qalb.*

ATTRIBUER, v. a., attacher, annexer, باغلامق *bāghlamaq*, ربط *rabth it*, a.-t. — Référer une chose à celui qu'on prétend en être cause,

عزو و اسناد *yzv u isnād it.* — Attribué, e, حمل *musned*, اولنمش *haml olounmich.*

ATTRIBUT, s. m., ce qui est propre et particulier à chaque sujet,

خصايص *khacycet*, pl. a. خصيصة *khaçāis.*

ATTRIBUTIF, IVE, adject., مخصص *moukhassys*, a. — Attributif de juridiction, مختص الى القضا *moukhassys ilal-qazā.*

ATTRIBUTION, s. f., partie d'administration assignée à une fonction publique, مخصوص ايش *makhssous ich* امر متخصص *emri mutekhassas*, pl. a. امور مخصوصه *oumouri makhçoucè.*

ATTRISTANT, e, adj., كدرلو *kederlu*, a.-t.; مكدتر *mukedder*, محزن *mouhzin*, a. — Nouvelles attristantes, كدرلو حوادثلر *kederlu havādister*, اخبار مكدتره *akhbāri mukedderè.*

ATTRISTER, v. a., كدرلندرمك *kederlendurmek*, t.; احزان *yhzān it*, ايراث حزن *tekdīr it*, تكديرا *irāci huzn u keder it.*

ATROUPEMENT, s. m., خلقتك *khalquñ* طوپولنمهسي - برکمهسي *thoplanmaci, birikmèci*, t.; محازبت *mouhāzebeti nās*, جمعيت ناس *djen'yieti nās.*

ATROUPER, v. a., برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

برکدروب *birikturup thoplatmaq*, طويلتمق *birikturmek*, t.; تحزيب *tahzīb, yhchād it*, a.-t. — S'attrouper, طويلتمق *thoplanmaq*, اجتماع *birikmek*, ا *idjtimā' it*, فوجاً فوجاً تجمع *tedjennu' it*, احتشادا *tehazzub yhtichād it.* — Attroupe, e, برکوب طوپولنمش *birikup thoplan-*

mich, مجتموع *birikmich*, برکمش *mudjtemi'*, متحزب *mutehazzyb*.

AUBÉPINE, s. f., اق ياوشان *aq iāvchān*, اوتى يانديق *iāndyqoty*, t.

AUBERGE, s. f., مسافرخانه *musāfirkhānè*, a.-p.; مهمانسرا *mihmān-serā*, p.

AUBERGISTE, s. m., مسافرخانه صاحبى *muḩāfirkhānè sāhybi*, t.

AUBIN, s. m., allure d'un cheval entre l'amble et le galop, چاپتون *tchāpoun echkini*, t.

AUCUN, E, adj., هيج بر *hītch bir*.

AUCUNEMENT, adv., en style de chancellerie ou de jurisprud., s'emploie pour dire en quelque sorte, اولقادر *olqadar*, t.; من جهة *min djehetin*, نوعمأ *nev'ymen*, a.

AUDACE, s. f., پرواسزلق *pervācyzlyq*, t.; عدم محاببات *'ademi mehābāt*.

AUDACIEUSEMENT, adv., پرواسزلق *pervācyzlyq ilè*, t.; بيمحاببا *bīmehāban*, a.; جسورانè *djeḩourānè*.

AUDACIEUX, SE, adj., qui a de l'audace, effronté, كستāk *kustāk*, ادبىز *edebisyz*. — Audacieux, pris en bonne part, يوركلو *iureklu*, جسور *djeḩour*.

AUDIENCE, s. f., attention donnée à celui qui parle, اصغا *ysghā*, a. — Prêter audience à quelqu'un, بر كمنسندك كلامنه حواله سمع واصغا *bir kimesnènuñ kelāminè havālèi sem' u ysghā it*. — Entrevue accordée par une autorité, رخصت ملاقات *roukhsati mulāqāt*, كورشمه *gueuruchmè*. — Demander une audience,

استدعاى ملاقات *istid' ai mulāqāt it*. — Audience, séance dans laquelle les juges écoutent les causes, حاكم مجلس شرع *hākim dīvāni*, ديوانى *medjlīci cher'*. — Assemblée de ceux à qui on donne audience, جضار مجلس *houzzāri medjlis*.

AUDIENCIER, subst. masc., ديوان *dīvān tchāvouchi*, t.

AUDITEURS, s. m. pl., سامعين *sāmi'in*, a.; دكليانلر *dyñleienler*. — Auditeur des comptes, officier de la chambre des comptes, محاسبه ميميزى *mouhācebè mumeūzy*, محاسبات *mumēūzy mouhācebāt*.

AUDITIF, IVE, adj., قولاعه متعلق *goulāgha mutè' allyq*, سمعى *sem'yi*, a. — Nerf auditif, قولاق سكرى *goulāq syñiri*, عصب الاذن *'açab ul-uzn*.

AUDITION, s. f., دكلمه *dyñlemè*, t.; استماع *istimā'*, حال استماع *hāli istimā'*, a. — Audition des témoins, شاهدلرک *chāhidleruñ*, دكلمهسى *dyñlemèci*, استماع الشهود *istimā'yçh-chouhoud*.

AUDITOIRE, s. m., le lieu, l'enceinte où l'on plaide dans les tribunaux, مرافعه برى *murāfè'a ièri*. — L'assemblée de ceux qui écoutent une personne qui parle en public, جماعة السامعين *djemā'at us-sāmi'in*.

AUGE, s. f., pour donner à manger aux animaux, يم تكدسى *iem tek-nèci*, t.; ناوه *nāvē*, p. — Vaisseau en bois dans lequel les maçons délaient le plâtre, ديوارجى تكدسى *dīvārdji tek-nèci*, t.

AUGET, s. m., petite auge où l'on met la mangeaille des oiseaux, قوش يملكى *qouch ïemligui*, t.

AUGMENT, s. m., portion des biens du mari que la loi donnait à la femme survivante, اولن قوجه نك مالندن زوجديه جهازى ناميله عايد اولان *eulen godjanuñ mālindén zev-djèè djihāzy nāmīlē 'āīd olān hyssè*.

AUGMENTATIF, VE, adj., t. de gram., إادات التفصيل *adāt ut-tafzyl*, a.

AUGMENTATION, s. fém., زياده لك *ziādèlik*, t. — Réparations et augmentations, تعمیرات و تزايدات *ta'mīrāt u tezāūdāt*.

AUGMENTER, v. act., accroître, زياده لندرمك *ziādèlendurmek*, a.-t.; تزويد - توسيع *tezūid, tevsī' it*. — Augmenter les employés, accroître leur traitement, مأمور لرك علوفه سنى *méémourleruñ 'ouloufècini tezūid it*. — Augmenter, v. n. ou pron., زياده لنمك *ziādèlenmek*, كسب ترقى *kesbi teraqy it*, تزويد *tezāūd it*. — Augmenté, e, ارتمش *artmich*, زياده لنمش *ziādèlenmich*, متزايد *muteraqy*, مزداد *mutezāid, muzdād*.

AUGURAL, e, adj., عيافى *'aīāfīi*, a. — Bâton augural, عصاى عيافى *'açāi 'aīāfi*. — Robe augurale, خلع عيافيه *khy'l'ati 'aīāfiè*.

AUGURE, s. m., celui qui lisait l'avenir, etc., dans le vol des oiseaux, عرافى *'aīāf*, عراف *'arrāf*.

AUGURER, v. a., اوغور طومتق *oghour thoutmaq*, استخراج فال *is-*

tykhrādji fāl it. — Je n'en augure rien de bon, بر كونه فال خير استدلال *bir guionè fāl khair istid-lāl idèmen*.

AUGUSTE, adj. com., اولو *olou*, t.; واجب التفخيم *mufakkkham*, مشتمم *vādjb ut-tesfkhy*, a. — Auguste empereur, ايمپراطور مشتمم *imperāthori mufakkkham*.

AUJOURD'HUI, adv., au temps où nous sommes, زمانه مزده *zemānimuzdè*, قتلك *chindiki vaqytte*, فى زماننا هذا *fi zemāninā hazā*, فى يومنا هذا *fi ïevminā hazā*.

AUMAILLES, adj. f. pl., se disait des bêtes à cornes, بوينوزلو حيوانلر *boīnouzlu haivānlar*, t.; مواشى *mevāchi*, ذات القرون *mezāt el-qouroun*, a.

AUMONER, v. a., t. de prat. anc., payer une somme au profit des pauvres, en vertu d'une condamnation judiciaire, جريمه صورتنك و حكم شرعى موجبجه صدقه ويرمك *djèremè souretindè ve hukmi cher'y moudjebindjè sadaqa vīrmek*.

AUMONIER, ÈRE, adj., qui fait souvent l'aumône aux pauvres, صدقه سى چوق بر آدم *sadaqaci tchoq bir ādem*, فقرا باباسى *fouqarā bābāci*, a.-t.; متصدق *mouteçaddyq*, pl. a. متصدقين *mouteçaddyqyn*.

AUNAGE, s. m., ارشينلمه *archīn-lama*, ارشين ايله اولچمه *archīn ilè eultchmè*, t.

AUNER, v. a., ارشونلماق *archoun-lamaq*, ارشون ايله اولچمك *ar-*

choun ilè eultchmek, اندازیه اورمق
endāzēè ourmaq. — Auné, e, ارشون
 ایله اولچلمش *archoun ilè eultchul-*
mich; ارشونلنمش *archounlanmich.*

AUNEUR, s. m., ارشونلمه ناظری
archounlama nāzyri, t.

AUPARAVANT, adv., مقدم *mou-*
qaddem.

AUPRÈS, prép.; — Auprès de...,
 قربند *qourbindè*; — adv., de près,
 قاربندن *qaribten*, یقیندن *iaqynden.*
 — Auprès de..., en comparaison,
 ایله نسبت *nisbet ilè*, نسبت *nisbe-*
ten, نظراً *nazaren*, ایله قیاس *qyās*
ilè.

AURICULAIRE, *adject. com.*, qui a
 entendu de ses propres oreilles, کندو
 قولاغیله ایشتمش *guendu qoulāghylè*
ichitmich. — Témoin auriculaire,
 سمع اذن ایله مستمع اولان شاهد
seni'y uzn ilè mustemi' olān chāhid.

AURONE, s. fém., plante, قیسوم
qaiçoum, a.

AURORE, s. f., تباشیر صبح *tebā-*
chīri soubh, حیط ابيض *hāthy ebīaz.*
 — Le lever de l'aurore, طلوع حیط
 ابيض *thoulou'y hāthy ebīāz.* —
 Aurore, au fig., en parlant d'une
 chose qui commence, باشلنغ *hāch-*
langhydj, تباشیر حال *tebāchīri hāl*,
 اوائل *evāil.* — Cela n'est encore qu'à
 son aurore, بو کیفیت هنوز اوائل
 حالدر *bou keifīiet henouz evāili*
hāldur. — Aurore, se dit aussi pour
 le Levant, کون طوغیسی *gun dho-*
ghouçou, مشرق *mechryq.* — Les
 climats de l'aurore, اقالیم مشرقیه

eqālīmi mechriqyè. — Couleur au-
 rore, espèce de jaune doré, اخشام
 کونشی رنگی *akhchām ginechi*
rengui.

AUSPICE, s. m., manière de con-
 sulter et de connaître l'avenir, تفال
tesfa'ul, pl. a. تفالات *tesfa'ulāt*; فال
 طونمه *fāl thoutma.* — Sous d'heu-
 reux auspices, قوت بخت میمون
 ایله *qouveti bakhti meimoun ilè.* —
 Sous les auspices de quelqu'un, بر
 کمسنه نک یمن مساعده سنیه سیله
bir kimesnènuñ iumni muçā'edèi se-
nüècilè.

AUSSI, conj., autant, également,
 قدرنجبه *qadrindjè.* — Il est aussi
 sage que brave, عاقل اولدیغی
 قدرنجبه شجیعدر *aqyl oldoughy qa-*
rindjè chedji'dur. — Aussi magni-
 fiquement que possible, ممکن مرتبه
 داراتیله *mumkini mertebè dārātīlè.*
 — Aussi bien que..., قدر *qadar*,
 کبی *guibi.* — Je sais cela aussi bien
 que vous, بو ماده یی بن دخی سنک
 کبی بیلورم *bou māddeü ben dakhy*
senüñ guibi bīlurum.

AUSTÈRE, *adj. com.*, سخت *sakht*,
 موجب المشادة *chedid*, شديد
moudjib ul-muchāddet. — Une règle
 austère, قانون شديد *qānouni che-*
dīd. — Mener une vie austère,
 مشادات اوزره امرار عمرا
muchād-
det uzrè imrāri'eumr it.

AUSTÈREMENT, adv., قاتلیق ایله
qātylyq ilè, t.; بالمشادة *bil-muchād-*
det, ریاضت *bit-techeddud*,
 ایله *rīāzet ilè*, a.-t.

AUSTÉRITÉ, s. f., rigueur qu'on

exerce sur son corps, mortification des sens, مشادة qātylyq, قاتيلق qātylyq, *muchāddet*. — Sévérité, قسوة *qasvet*, صلابت *salābet*. — Austérité de mœurs, صلابت اخلاق *salābeti akhlāq*.

AUTANT (D') PLUS, adv., برقات *bir qāt* زيادة اولهرق *bir qāt zīādē olaraq*. — D'autant mieux, برقات دخى *bir qāt dakhy a'lāki*. — D'autant que, اجدن *edjilden*, اندن *anden euturu*, لأن *li-ann*.

AUTEL, s. m., espèce de table à l'usage des sacrifices, قربان يبرى *qourbān ĩeri*, t.; مذبحه *mazbaha*, a.; منحر; قربانگاه *qourbānguiāh*, p.; شريف *munharri cherif*. — Les autels, pour dire la religion, دين *dīn*, pl. ديان *ediān*. — Respecter les autels, اديان حقنه رعاييت شرط *adiān haqqyna ri'ācti charth u yhtirām it*. — Autel, constellation de l'hémisphère austral, مجرة *midjmiret*. Voy. ENCENSOIR.

AUTEUR, s. m., celui qui est la cause première de quelque chose, مبدأ *mebdèè*, مبدأ اول *mebdèèi cv-vel*, ايلك *bādi*, صانع *sāni'*, a.; سبب *ilk sebeb*, t. — L'auteur de tous les êtres créés, l'auteur de la nature, سانع كافة موجودات *sāni' y kiāffèi mevdjoudāt*. — Auteur, inventeur, مخترع *ichyqārān*, چيقاران *moukhteri'*. — Celui de qui on a appris quelque nouvelle, خبر ويريجى *khaber vīrīdji*, خبرك ناقلى *khaberuñ nāqyli*, ماخذ *méékhas*. —

Je vous nomme mon auteur, اشته *Maẓdm olān kēsneh zik asmni biān* ماخذم اولان كهنه نك اسمنى بيان *ichtè méékhasum olān kimes-nēnuñ ismini beīān iderum*.

AUTHENTIQUE, adj. com., revêtu des formes requises, معمول به *méemouluñ bih*, دستور العمل *destour ul'-amel*, اعتبار شايان *chāīāni y' tibār*, a. — Pièce authentique, ورقة *varaqaī mu'teberè*. — Écrit authentique, نيمقه معتبره *nemīqaī mu'teberè*. — Témoignage authentique, شهادت واجبة الاعتبار *chehādeti vādjibet ul-y'tibār*. — Authentique, en parlant d'une copie certifiée, اصليله تنطبيق اولنمش *aslilè tathbyq olounmich nuskhèi sāniè*. — En parlant de l'original, نسخه اصليه *nuskhèi asliè*. — J'ai vu l'authentique et la copie, اصل نسخه يي و صورتنى *asl nuskhèi vè souretini gueurdum*.

AUTHENTIQUEMENT, adv., رسوم *rouçoumi mer'yiè uzrè mou' anven u masdour*.

AUTHENTIFIER, v. a., تصديق ا *tastyq it*.

AUTOCRATE, TRICE, s., باشلو *bāchlu bāchinda pādichāh*, t.

AUTOCRATIE, s. f., باشلو باشنك *bāchlu bāchindè pādichāhlyq*, t.; سلطنت مستقله - متفردة *salthaneti moustaqrè, muferridè*.

AUTOCTHONE, s. m. Voy. ABORIGÈNES.

AUTOGRAPHE, adj. com., qui est

écrit de la main même de l'auteur, *guendu khaththylè t̄azilmich*, محرر بخط یده *mouharrer bikhaththy iēdihī*; — s. m., un autographe, محرر خط یديله *khaththy iēdilè mouharrer olān tahrīr*.

AUTOMATE, s. m., machine qui a en soi les principes de son mouvement, *guendu guenduliguinden iurur*, t.; متحرک *muteharrīk bira'cihi*.

AUTOMNAL, e, adj., کوز وقتنده کی *guiuz vaqtindēki*, a.-t.; خریفی *kharīfī*.

AUTOMNE, s. m. et f., کوز وقتی *guiuz vaqti*, t.; فصل موسم خریف *fasl mevsimi kharīf*.

AUTOPSIE, s. f., t. de méd., l'action de voir de ses propres yeux, *guendu gueuzu ilè gueurmè*, t. — Autopsie cada-
vérique, بدن میتک رأی العین *bedeni meitūñ rēi ul-'aīn kechf u mou'āienēci*.

AUTORISER (S'), v. pron., acquérir de l'autorité, کسب جواز *kesbi djevāz it*, مساع *kesbi me-çāgh it*, a.-t. — Autorisé, e, اذلولو *mezvou'anūñ qouvveti kukioumeti*; مرخص *mourakkkhas*.

AUTORITÉ, s. f. — Autorité absolue, حکومت مطلقه *hukioumeti mouthlaqa*; — des lois, قوانین *qavānīni mevzou'anūñ qouvveti kukioumeti*; — spirituelle, حکومت روحانیه *hukioumeti rouhāniē*; — temporelle, حکومت دنیویه *hukioumeti dunīe-*

vūē. — Autorité, crédit, considération, نفوذ کلام *y'tibār, nu-fouzy kelām*. — Il a de l'autorité, قدر و اعتباری واردر *qadr u y'tibārī vārdur*.

AUTOUR, prép., ce qui environne, *tchevrécindè*, t. — Autour de soi, نفسی اطرافنک *nefsi ethrā-sindè*. — Autour, auprès, یاننک *iānè, iāni bāchindè*, یانی باشنک *iāni bāchindè*, عند *ynd*. — Il est toujours autour de moi, علی الدوام یاننده در *'aled-devām iānumdè dur*.

AUTOUSERIE, s. f., چاقرجیلق *tchāqyr djilyq san'ati*, t. صنعتی *tchāqyr djilyq san'ati*, t.

AUTOUSERIE, s. m., چاقرجی *tchāqyr djī*, چاقر الشدریجی *tchāqyr alychturēdjī*, t.

AUTRE, adj. com., distinction entre deux choses, اول بر *ol bir*, vulg. او بر *obir*. — L'autre, اول بری *ol biri*. — L'autre jour, کچن کون *guetchen guñ*. — Autre, marquant l'égalité, ثانی *sāni*. — C'est un autre Alexandre, اسکندر ثانیدر *is-kenderi sānī dur*.

AUTREFOIS, adv., کچن وقتلرده *guetchen vaqytlerdè*, اوقیات *evqāti māziēdè*.

AUTREMENT, adv., بشقه کونه *bachqa guionè*, t. — Je le veux autrement, آخر کونه استرم *akher guionè isterum*. — Autrement, précédé de pas, signifie guère, اولقدر *olqadar deil*. — C'est un homme qui n'est pas autrement riche, اولقدر مالدار ادم دکلدر *olqadar maldār ādem deildur*.

AUTRE PART (D'), loc. adv., d'ailleurs, de plus, بر طرفدن *bir tha-rastan*.

AUTRUI, s. masc., les autres personnes, آخر بشتقهسى *bachqaci*, t.; آخر سائر *sāir*.

AUVENT, s. m., صچاق *satchāq*, t. AUXILIAIRE, adj. com., امدادجى *imdādji*, t.; معين *mu'yn*. — Armée auxiliaire, امداد عسكرى *imdād askeri*.

AVAL, s. m., souscription qu'on met au bas d'un effet de commerce et par lequel on s'oblige d'en payer le montant, كفيلك امضاسى *kefīlik imzāci*, كفالة امضای *imzāi ke-fālet*. — Aval, opposé d'amont, qui descend la rivière, افستیدن آشانى *aqyntiden āchāghy*, مصب النهر *moucybb un-nehr*. — Le vent d'aval, ریح غربتى *bāthy ieli*, ریحى *ryhy gharbū*.

A-VAU-L'EAU, loc. adv., suivant le courant de l'eau, صوبك آقنديسيه *souūn āqyndicilē*, مجرای مايه *medjraī māiē teb'yiet iderek*.

AVALAISON, ou AVALASSE, s. f., chute d'eau impétueuse qui vient des grosses pluies, هارل هارل صو *hāril hāril sou deukul-mēci*, t.; تشلشل الماء *techelchul el-mā*, a.

AVALANCHE, ou AVALANGE, s. f., قار قیاسى *qār qaīāci*, t.

AVALER, v. a.; — le calice, le morceau, se soumettre à quelque chose de fâcheux, حبتى يوتمق *habbi ioutmaq*; — des mortifications qu'il

faut dissimuler, زهرلر يوتمق *zeher-ler ioutmaq*. — Le bateau avale, il suit le courant de la rivière, قايق *qāiq nehrūn* آقنديسيه يورر *aqyndicilē iurur*. — S'avalier, descendre trop bas, صارقمق *sārmaq*, سلپوکلمک *sulpuklenmek*.

AVALEUR, s. m., يودان *ioudān*, t.; بالع *bāly'*.

AVANCE, s. f., espace de chemin qu'on a devant quelqu'un, ييلرولمه *ilerulemē*, t.; مسابقت *muçābaqat*. — Ce qui se trouve de fait ou de préparé dans une affaire, ايلرولنمديه *ilerulenmēiē medār*, مدار *medār ul-istryqdām*. — En avance, ou d'avance, اولجه *evveldjē*, همان *vaqtinden evvel*, وقتندن اول *hemān chindīden*. — Faire des avances, faire les premières démarches, عرض مقدمات رغبت ا *'arzy mouqaddemāti raghbet it*, استكك اوكت اياق او *istektē euñ aīāq ol*.

AVANCEMENT, s. m., progrès en quelque matière que ce soit, ايلرولنمه *ilerulenmē*, ميدان اله *meidān ālma*, t.; اقبال *yqbāl*. — Établissement de fortune, اولولنمه *oloulanma*, رفعت *rif'at u yqbāl*. — Procurer de l'avancement, بر كمنه نك *bir kimesnēnuñ yqbālīnē vecilē ol*.

AVANCER, v. a., pousser, porter en avant, ايلروكتورمك *ileru gue-turmek*, ايلرو سورمك - يورتمك *ileru surmek*, يورتمك *ürutmek*, ايلرويه *ileruē* اوزاتمهق - سوق ا

ouzâtmaq, sevq it. — Avancer, accélérer, *ا تعجيل ta'djîl it.* — Avancer une montre, *ساعتی ایلرولتمک sā'ati ileruletmek.* — Faire faire du progrès, *ا ایلرولتمک ileruletmek, سوق sevq it.* — Avancer la besogne, *ایش سوق مصلحت ا, ich surmek, سوق مصلحت ا savqy maslahat it.* — Payer par avance, *ایلرو ویرمک ileru vîrmek, سوق مصلحت ا ادا ا mou'adjdjelen edâ it.* — Mettre en avant, proposer, *اورته یه در میان ا, ortaia brâqmaq, dermîân it, سوق کلام ا, sevqy kelâm it.* — Faire avancer, *ایلرویه, ileruîe sevq it.* — Avancer, aller en avant et faire des progrès, *تقدم ایلرولتمک ilerulenmek, - تقدم ا استقدام ا teqaddum, istyqdâm it.* Anticiper, dépasser, *ایلرو کچمک ileru guetchmek, تجاوز ا tedjâvuz it.* — Avancé, e, *متقدم muteqaddem, متقدم متسابق muteqâbyq.* — Avancé en âge, *یاشنی المش, یاشلو, iâchlu, iâchini âlmich, کبیر السن kebîr ussinn.* — Esprit avancé, *قبل الوقت قبل الیسیک اولمش عقل kemâle recîdè olmich 'aql.* — En t. de guerre, ouvrage avancé, fortifications en avant des autres, *اوک مترس, اوک مترس euñ meteris.*

AVANIE, s. f., *جور djevr, نعدی te'addi, pl. a. نعدیات te'addîât.*

AVANT, prép. marquant priorité de temps ou d'ordre, *مقدم mouqaddem, قبل qabl, a.* — Avant la fin de l'année, *مقدم سنه دن ختام khy-*

tâmi seneden mouqaddem. — Avant le lever du soleil, *کونش طوغمزدن اول گونه dhoghmazden evvel, قبل طلوع الشمس qabl thoulou'uch-chems.* — Avant, adv. de lieu marquant mouvement et progrès, *بعیداً ba'iden, عمیقاً 'amîqen.* — Pénétrer fort avant dans une chose, *بر شیک ایچنه بغایت درین یه بیر bir cheîun itchinè beghâiet derin îerè vâрмаq.* — L'avant, en t. de marine, la proue, *کمینک باشی guemînuñ bâchi.* — En avant, au-delà du lieu où l'on est, *ایلرویه ileruîe, مستقداً muteqaddimen.* — Pousser en avant, *ایلرویه سوق ا, ileruîe sevq it.*

AVANT-BRAS, s. m., *آرش ârich, t.:* *ذراع zirâ, a.*

AVANT-COUR, s. f., *دیش حولی dîch havli.*

AVANT-COUREUR, s. m., *برید berîd, a.;* *پیش آهنگ pîch âhenk.* — En parlant des prophètes qui ont annoncé la venue de Jésus-Christ, *مبشیر mubechchir, pl. a. مبشیرین mubechchirîn.* — Avant-coureur, au fig., tout ce qui annonce ou présage l'arrivée prochaine d'une chose, *مقدمات mouqaddemè, pl. a. مقدمات mouqaddemât.*

AVANT-GARDE, s. f., *مقدمة الجیش mouqaddemet ul-djeîch.*

AVANT-GOUT, s. m., *ایلک داد ilk dâd, t.;* *لذت عاجله lezzeti 'âdjelè.*

AVANT-HIER, adv., *اونزه کون eutè gun, دونکی کونک اولیسی dunki gunuñ evvelîci, t.;* *قبل الایس qabl ul-ems, a.*

AVANTAGE, s. m., ce qui est utile, profitable, favorable à quelqu'un, فايده *fāidè*, pl. a. فوايد *fevāid*; منفعة *menfa'at*, pl. منافع *mienāfi*; نفع *nef*. — Avantage considérable, نفع جسم *nef'y djectm.* — Tirer

avantage de quelque chose, بر شييدن *bir sheiden* استفاده *istifādè it.* —

Avantage, supériorité, اوست کلمه *ust guelmè*, تفوق *mezüet*, مزيت *mezüet*, تفضول *tefevrouq*, فضل *fazl*. — Ce qu'un père donne à quelqu'un de ses enfants de plus qu'à un autre dans le partage de sa succession, سهم مفروضدن *sehmi mefrouzden* زايد اولان *zāid olān muçā'adè*. — Avantage, en général tout traitement avantageux fait à quelqu'un, مساعدده *muçā'adè*, pl. a. مساعدات *muçā'adāt*.

AVANTAGER, v. a., فايك لندرمك *fāidèlendurmek*, اتمتيع *temtī' it*, a.-t. — Avantage, e, فايك لندميش *fāidèlenmich*, مظهر مساعدك اولمش *mazheri muçā'adè olmuch*, منتفع *muntefi'*.

AVANTAGEUSEMENT, adv., فايك لو *fāidèlu*, على وجه *fāidèlu vedjhilè*, بطور *'ala vedjh ul-ènfa'*, الانفع *al-ahsen*, a. — Vêtu avantageusement, طور احسن *thavri ahsen ilè mulebbes*.

AVANTAGEUX, SE, adj., qui apporte, qui produit de l'avantage, خيبرلو *khairlu*, a.-t.; نافع *nāfi'*, منتفع *muntefi'*. — Taille avantageuse, قدد رشيق *qaddi rachyq*. — Couleur avantageuse, يراشق بر رذك *irā-*

chyq bir renk. — Avantageux, pré-somptueux, تفضل ادعاسنك اولان *tefazzul iddi ācindè olān*.

AVARE, adj. com., au fig., celui qui épargne des choses utiles, صنين *ecirguüidji*, t.; زانين *zanin*, a.; دريغكار *dirighkiār*.

AVARICIEUX, SE, adj. (mot vieilli). Voy. AVARE.

AVARIE, s. f., dommage arrivé à un navire ou à son chargement, خسارت *khaçāret*, خسار *khaçār*, pl. a. خسارات *khaçārāt*; آفت *āfet*, pl. a. آفات *āfāt*; قزازده لك *qazāzedèlik*. — Droit d'ancrage, دمر *demir haqqy*. — Avarié, e, آفتزده اولمش *āfetzedè olmuch*. — Marchandises avariées, آفتزده اولمش *āfetzedè olmuch emvāl u echā*.

AVEINDRE, v. a.; اخراج *ykhkrādji* *it*, a.-t.

AVELANÈDE, s. f., cosse du gland, پلامود قبوغي *palāmoud qaboughy*, t.

AVELINE, s. f., هند فندغي *hind findoughy*, t.

AVELINIER, s. masc., هند *hind findoughy* اغاجي *aghādji*, t.

AVENAGE, s. masc., عيناً بولاق *'āinen ioulāf olaraq vīrlān djāzè*, t.

AVENANT, E, adject., خوش ادالو *khoch edālu*, اداسي خوش *edāci khoch*, t.; مليح النظر *melyh un-nāzar*, a.; دلبر *dilber*.

AVENANT (A L'), adv., اكا كوره *añā gueurè*, t.; على هذا القياس *ala hazal-qyās*, a.

AVÈNEMENT, s. m., en parlant du Messie, le temps où il s'est manifesté aux hommes, مسیحک کورندیکی *mecyhuñ gueurundugui zemān*, t.; وقت ظهور مسیح *vaqti zouhouri mecyh*. — Celui où il doit paraître pour juger les hommes, مسیحک کلهجکی زمان *mecyhuñ guelèdjegui zemān*, مجبئ مسیح *medjii mecyh*.

AVENIR, v. n., arriver par accident, وقوعه کلمک *vouqou'a guelmek*, ظهوره کلمک *zouhourè guelmek*. — Avenant, part. actif du verbe Avenir; s'il avient que..., s'il arrive que..., اوله جق اولور ایسه *oladjaq olour iça*, ظهوره ایله جک اولور ایسه *zouhour idèdjek olour iça*, اولدیغی *oldoughy haldè*, تقدیرنک *taqdîrindè*. — Avenu, e, participe du verbe précédent, واقع اولمش *vāqy' olmich*, وقوعه کلمش *vouqou'a guelmich*. — Les choses qui sont venues, وقوعه کلان احوال *vouqou'a guelen ahvāl u kefiūt*. — Regarder une chose comme non avenue, بر شئی کأن *bir cheü ke-an lam iekun 'add-it*.

AVENIR, s. m., le temps futur, مستقبل زمان *zemāni moustaqbil*, زمان اتی *zemān āty*, a. — Prédire l'avenir, مستقبلات امور دن خبر *moustaqbilāti ounourden khaber vîrmek*. — A l'avenir, بوندن *boundan beuilè*, فيما بعد *fimā bâ'd*.

AVENTURE, s. f., ce qui arrive

inopinément à quelqu'un, باشه کلان *bācha guelen ich*, t.; ماجرا *mādjerā*, حادثه *hādîcè*, pl. a. عارضه اتفاقیه *hādîcāt*; عارضه اتفاقیه *'arizāi ittifāqyîè*. — Aventure heureuse, حادثه میمونه *hādîcèi mēimounè*; — surprenante, غریبه *hādîcèi gharîbè*. — Dire la bonne aventure, فالجیلق *fāldjilyq it*, تكهن *tekîehhun it*. — Faire profession de dire la bonne aventure, فالجیلغی حرفت ایدنمک *fāldjilyghy hyrfet idinmek*, كهانتسی *kihāneti hyrfet itti-khāz it*. — Aventure, événement extraordinaire ou surprenant, عجایب *'adjāib hāl*. — Aventure périlleuse, حادثه خطرناک *hādîcèi khatarnāk*. — Aventure, hasard, اتفاق *ittifāq*, pl. اتفاقات *ittifāqāt*. — A l'aventure, au hasard, sans dessein, كيف ما اتفاق *keif mā bocha*, اتفاق *ittifāq*. — Marcher à l'aventure, كيف ما اتفاق روانه او *keif mā ittifāq revānè ol*. — Par aventure, اتفاقا *ittifāqan*. — Si par aventure il arrive, اتفاقا واصل *ittifāqan vācyl oladjaq olour iça*.

AVENTURER, v. a., مخاطره يه *moukhātharāiè brāqmaq*, a.-t. — Aventurer tout son bien, مجموع مالنی معرض خطره القا *medj-mou' mālini mā'razy khatharè ilqā it*. — S'aventurer, تهلکيه اتلمق *tehlukèi atilmaq*, اخطار نفس *ahṭarān nafs*.

ykhthāri nefs it. — Aventuré, e, *تهلکدیه بر اقلمش tehlukeēē brāqyt-mich*, موقع خطرده اولمش *mevqa'y khatharda olmuch*.

AVEUTURIER, ÈRE, s., qui est sans nom, sans fortune et vit d'intrigue, *وبش vebch*, pl. a. (employé quelquefois pour le sing.) *اوباش evbāch*.

— C'est un aventurier, *اوباش او بایش evbāch maqoulēci bir ādemdur*.

AVENUE, s. f., passage, *معبر ma'ber*, pl. a. *معابر me'ābir*.

AVÉRER, v. a., اثبات *isbāt it*, a.-t. — Avéré, e, اثبات اولنمش *isbāt olounmich*, متحقق *mutehaqqaq*. — C'est une chose avérée, ثابت *sābit u mutehaqqaq bir maddēdur*.

AVERSE, s. f., سيل يغموري *seil iāghmouri*, t.; مطر هطال *mathari hāththāl*, a.

AVERSION, s. fém., *بغض boughz*, a. — Répugnance, *اکرنش igrenich*, t.; ابائت طبع *ibā'eti thab'*, a.

AVERTIR, v. a., اخبار *ykhbār it*, a.-t.; بیلدرمک *bildürmek*, t. — Averti, e, *خبر االمش khaber ālmich*, خبردار *khaberdār*, آگاه *aguiāh*, *خبر khabir*.

AVERTISSEMENT, s. m., بیلدرمه *bildürmē*, t.; اخبار *ykhbār*, pl. a. *اخبارات ykhbārāt*; اخطار *ykhthār*, pl. *اخطارات ykhthārāt*.

AVEU, s. m., *شاهدک chāhidlik*, t.; شهادت *chēhādet*. — Homme sans aveu, *ادی شانی*

مجهول ādi chāni bīlursyz, مجهول الاحوال *medjhoul ul-ahvāl*.

AVEUGLE, adj. com. — Aveugle né ou aveugle de naissance, *انادن ضریر anāden dhoghma keur*, t.; *ضریر zarir*, pl. a. *اضرا azrā*. — Aveugle, au fig., une personne chez qui la passion offusque l'entendement, *عقلی*

عمتی 'aqly gueuzu keur, *عقلی 'amil-qalb*. — Aveugle, en parlant de la passion même, *عديم 'adim ul bacryret*. — Désir aveugle, *اشتیاق بی بصیرت ich-tiāqy bi bācryret*. — Obéissance aveugle, *على العميا اطاعت وانقياد 'alel'-oumīā ythā'at u inqyād*. — La fortune est aveugle, *فلکک کوزی feleguñ gueuzu keurdur*. — A l'aveugle, aveuglement, *کور کبی keur guibi*, *کورجه keurdjē*.

AVEUGLEMENT, s. m., *عما 'amā*, *عما البصر 'amā ul-baçar*. — Aveuglement, au fig., trouble, obscurcissement de la raison, *عقل کوزینک 'aql gueuzunuñ keurligui*, *عمای بصیرتسزلیک bacryetsyzlik*, *عما قلب 'amā qalb*.

AVEUGLÉMENT, adv., *کور کورینه keur gueurunē*, *کورلمدن gueurulmēden*, t.; *على العميا 'alel'oumīā*, a. — Obéir aveuglement, *کورلمدن gueurulmēden ythā'at it*.

AVEUGLER, v. a., rendre aveugle, *ازالē بصر ا izālē baçar it*, a.-t. — Éblouir, *کورزی قماشدرمق gueuzu qamāchturmaq*, *تکلیل بصر ا teklili baçar it*. — Au fig., priver de l'usage de la raison, *عقل کوزینی کورلتمک*

'aql gueuzunu keurllemek, بصيرتتى
ازالە bacyretil bāghlamaq, باغلامق
بصيرت ا izālēi bacyretil it. — Aveu-
glé, e, كورلنمىش keurlenmich,
متعمتى mutē'amma.

AVEUGLETTE (A L'), adverbe,
كوزى قپالو, imekleiërek, ايملكيدرك
gueuzu qapālu, t. — Aller à l'aveu-
glette, خبط عشوا ايله يوريمك
khyb-
thy 'achvā ilē ūrumek.

AVIDE, adj. com., qui a un désir
immodéré de manger, de boire,
صوغومسوز soghoumsouz, t., نهپيم
nehīm, شرهان cherhān. — Au fig.,
être avide du bien d'autrui, اخرك
akheruñ mālinē مالنه كوز ديمك
gueuz dīmek, اخرك مالنه حريص
akheruñ mālinē harys u
maghrem ol.

AVIDITÉ, s. f., نهامت nahāmet,
شره chereh, a. — Manger avec une
grande avidité, فرط نهامت ايله اكل
farthy nehāmet ilē ekli tha'ām
it. — L'avidité des biens, حرص مال
hyrsy māl; — des honneurs, حرص
hyrsy chān u rif'at.

AVILIR, v. a., rendre vil, تذييل ا
tezlil it. a.-t.; الجقتلمق
altchaqlatmaq, t. — S'avilir, نفسنى
اذلال nefsini yzlāl u tahqyr it.
— Avilir, déprécier, قدرى الجقتلمق
qadri altchaqlatmaq, تنزىل قيمت ا
tenzili qymet it, تهوين ا
tehvīn it.
— Avilir la marchandise, مالک
mālūñ y'tibārīni اعتبارىنى اسقاط ا
isqāth it. — Avili, e, الجقتلنمىش
altchaqlanmich, محقر mouhaqqar,
مذلل muzellel.

AVILISSANT, E, adj., الجقتلد. بجى
altchaqladīdji, t.; موجب التحقير
moudjib ut-tahqyr, مستلزم التذليل
mustelzem ut-tezlil, مورث التهوين
mouris ut-tehvīn.

AVILISSEMENT, s. m., الجقتلق
altchaqlıyq hāli, t.; حال
حال مهانت hāli mezellel, مذلت
hāli mehānet, a.

AVIRON, s. m., كمى كوركى
guemi keuregui, t.

AVIS, s. m., opinion, sentiment,
رأى rēi, pl, a. ارا arā. — C'est mon
avis, بنم رأيم بودر benum rēium
bou dur. — Changer d'avis, تبديل
tebdili rēi it. — Avis, aver-
tissement, خبر khaber, pl. اخبار
akhbār. — Conseil او كوت eugut,
نصيحت nacyhat, نصح noush, pl.
ا. نصايح neçāyh; اخطار ykthār,
pl. اخطارات ykthārāt. — Avis
amical, نصيحت دوستانه nacyhati
dostānē. — Avis en tête d'un livre,
تنبیه tembīh. — Moyen, disposition,
تدبير tedbīr.

AVISÉ, E, adj., عاقل 'aql, عقل
'aql u dirāiet درايت صاحبى
sāhybi, متبصر mutebassyr.

AVISER, v. act., اگاه ا
āgiūāh it, p.-t.; اخطارا ykthār it.
— Faire réflexion, faire attention,
دوشنمك duchunmek, v. n.,
مطالعه ا moulāhaza it, ملاحظه ا
mouthāla'a it. — S'aviser, درخطارا
der khāthyr it, عقله قومق 'aqlē qo-
maq, فکرا fikr it.

AVITAILLEMENT, s. m. Voy. AP-
PROVISIONNEMENT.

AVOUEUR, v. a., confesser, مقرأو *mouqyrr ol.* — AVOUER un crime, اعتراف جرم ا *z'tirāfi djurni it.* — AVOUER, autoriser une chose, يوللو *ïollu thoutmaq,* تجویز ا *tedjoiz it.* — AVOUER un homme, déclarer qu'on l'approuve en tout ce qu'il fait ou fera, مقبول و معتبر, *maqboul u mu'teber thoutmaq,* تحسين ا *beienmek,* — تحسين ا *tahsîn it, qaboul it.* — AVONÉ, e, اقرار لشمش *yqrārlanmich,* رهين الاعتراف *rehîn ul-y'tirāf,* قرين الاقرار *qarîn ul-yqrār.*

AXILLAIRE, adj. com., قولتغك *qoltoughuñ, t.;* ابطي *abthyi, a.* — Nerf axillaire, قولتق سكري *qoltouq syñryri.* — Veine axillaire; قولتق *qoltouq dhamari.*

AXIOME, s. m., قاعلاً مسلم الثبوت *qā'ydeî mucellem us-subout, a.*

AXONGE, s. f., بوبرك ياغي *beubrek iāghy, t.*

AZADERAC, s. m., تسبيح *tesbih aghādji, t.;* قيقب *qyqab, a.;* ازاد درخت *āzūd dirakht, p.*

AZAMOGLAN, s. m., mot foriné de deux mots turcs, enfant étranger employé aux fonctions les plus basses et les plus pénibles, عجم اوغلانى *'adjem oghlāni, t.*

AZEROLE, s. m., fruit, زعرور *zou'rur, a.*

AZIME, adj. Voy. AZYME.

BABA, s. m., sorte de pâtisserie, بير نوع بورك *bir nev'y beurek, t.*

BABEL, s. fém., grande confusion

d'opinions et de discours, سوز درلو, قارشقلغى *seuz qārychyqlyghy, t.* درلو ديملر قارشقلغى *turlu turlu diller qārychyqlyghy, t.;* بلبلة الافكار *belbalet ul-eskiār vel-aqvāt,* تببل السنة والاصوات *tebelbul el-sinet vel-asvāt.*

BABEURRE, s. m., liqueur séreuse, پنير صويي *penir souïi, t.*

BABILLARD, e, adj., فافره *fārfara.* — Homme qui ne saurait garder un secret, ديلي طونمز *dili thoutmaz,* اغزي كوشك *aghzy guevchek, t.*

BABILLER, v. n., يكشقم *iānchamaq,* چك چالمق *tchené tchālmaq,* يكشاقلق ا *iānchāqlryq it.*

BABIOLE, s. f., چوجق او يونجغى *tchodjouq oïoundjaghy, t.;* ملعبه *mel'abet us-sybān, a.*

BABORD, s. m., كمينك صول *guemînuñ sol divāreci, t.;* ميسرة السئينه *meïceret us-sefiyè, a.*

BABOUIN, e, s. et adj., enfant badin et étourdi, جيوه لك چوجق *djevalik tchodjouq, t.;* طفل طباش *thysli-thāiāch, a.* — Sorte de gros singe, ميمون آزمسي *meïmoun āzmaci.*

BABYLONE, ancienne et célèbre ville d'Asie, مدينه بابل *medîneî bābil.*

BAC, s. m., كچيد صندالى *guetchid sandāli, t.*

BACCALURÉAT, s. m., premier degré qu'on prend dans une faculté pour parvenir au doctorat, ابتدا داخل *ibtidā dākhyt, a.*

BACCANALE, s. f., débauche faite avec grand bruit, كورلتيلو عشرت *gurultulu 'yehret, t.*

BACCHANTE, s. f., femme adonnée aux plaisirs de la table, عيش و نوشه

يچ u nouchè mätl bir qäry. — Femme colère, طارغون قارى dhärghoun qäry. — Femme sans modestie, sans retenue, عصمتسىز عورت 'ysmetsyz 'avret.

BACCIFÈRE, adj. com., چىكر دكلو tchekerdeklu, t.; ذو الحبة zoul-hab-bet, a.

BACHA, s. m. Voy. PACHA.

BACHELIER, s. m., ابتدا داخل ibtidä däkhyt rutbècini yhräz itmich thä-lib, a.-t.

BACHOT, s. m., قايىق qäidjyq, صندل sandäl, t.; زورق zevraq, زورقچه zevraqtchè, p.; لوندره lon-dra, t.

BACLER, v. a., fermer une porte par derrière avec une barre, قپويى قپوئى qapouï thyraqz ilè qapätmaq, قپويى طر قازلق qapouï thyraqz lamaq. — Expédier un travail à la hâte, تيزالدىن يورتىك tüz elden ürutmek, على الفور اتمشيت alet-fevr temchiet it. — Bâcler un bateau, le mettre dans un lieu commode du port, ليمان ايچىك limän itchindè یرلشدرمک turmek. — C'est une affaire bâlée, conclue, تمشيت بولاش بر مصلحتدر temchiet boulmich bir maslahattur.

BADAUD, e, s., بوداله boudäla, t.

BADAUDER, v. a., بوداللق boudälalyq it, t.

BADAUDERIE, s. f., بوداللق boudälalyq, t.

BADIANE, s. fémi., plante, يېمان

انيسون iabän anıçoun, t.; انيسون بېرى anıçouni berri, a.

BADINAGE, s. m., plaisanterie, هزل hezl, a. — Certaine manière particulière d'agir, طرز, ادا edä, t.; طور thavr.

BADINER, v. n., لطيفه ا لathyfè it, هزل ا hezl it, تداعب ا ted'ub it, a.-t.

BADINERIE, s. f., bagatelle, chose frivole, مسخره لىق maskharalyq, t.; لغو laghv, pl. لغويات laghvüät; هزلة hezlet, pl. ا هزليات hezliät.

BAFOUER, v. a., مسخره لغه الىق maskharalygha älmag, t.; ذوقلنىمك zevqlenmek.

BAFREUR, se, s., اكلول ekioul, a.

BAGAGE, s. m., يوك ük, t.; ائقال ahmäl u esqäl, a. — Cheval de bagage, يوك باركيسى iük bärqutri. — Gros bagage, اغر aghyr iükler. — Menu bagage, خفيف oufäq iükler, يوكلر اولان يوكلر olän iükler.

BAGARRE, s. f., غوغا كورلتيسى ghavghä gurultuçu, t.

BAGATELLE, s. f., chose frivole et de peu d'importance, هيچ مقولدىسى lä cheï, t.; لا شىء lä cheï, a. — S'amuser à des bagatelles, لا شىء مقولدىسى امور ايله اوينا شىق lä cheï maqoulèci cumour ilè oïnäch-maq. — Conter des bagatelles, لغويات نقل ا laghvüät naql it.

BAGNE, s. m., نرسانه زندانى tersänè zindäni, t.

BAGUES ET JOYAUX. cu t. de ju-

بایلی *esnēidji*, t. — Celui qui baille à ferme, *iltizāndji*.

— Bailleur de fonds, *aqteçhè wîren*.

BAILLI, s. m., قاضی *qāzy*, pl. a. قضات *qouzāt*.

BAILLIAGE, s. m., محکمه *mehkie-mè*, pl. a. محاکم *mehākim*.

BAIN, s. m., immersion du corps dans l'eau pour la propreté ou la santé, صویه کیرمه *souïè guïrmè*, حیاض *haiāz*, a. — Bain entier, *busbutun souïè guïrmè*, حیاض کلی *hyāzy kullî*.

Demi-bain, یاری صویه کیرمه *iāry souïè guïrmè*, نصف حیاض *nysfi haiāz*. — Bain de pieds, ایاقلری *aiyaqlari*, صویه قویمه *aiāqlari souïè qoïma*, حیاض الاقدام *haiāz ul-aqdām*.

Bain de mer, دکنزه کیرمه *deñyzè guïrmè*, فی البحر *haiūz fil-bahr*; — de rivière, کیرمه *nehr itehinè guïrmè*. — Prendre un bain, بر دفعه احتیاض *bir def'a yhtiāz it*.

Bain, cuve où l'on prend le bain, صویه کیرله جک قاب *souïè guïrilédjek qāb*. — L'endroit où l'on prend le bain, حمام *hammām*, pl. a. حمامات *hammāmāt*.

Bains d'eaux chaudes naturelles, et les endroits où ils se prennent, قاپلوجه *qāploudja*, بانه *bāna*. — Les bains de Brousse, بروسه قاپلوجه لری *brouça qāploudjalerî*. — Bain, chez les teinturiers, cuve où il y a de l'eau et des drogues pour la teinture, بویاجی تکنه سی *boiādji teknèci*.

BAÏONNETTE, s. f., تنک حر به سی *tenk harbaci*, t.

BAISE-MAIN, s. masc., cérémonie usitée dans quelques cours et qui consiste à baiser la main du prince, *el eupmè*, t.; *taqbîli ied resmî*. — Baise-mains, au pl. Voy. CIVILITÉ, COMPLIMENT. — Baiser la main, porter la main par respect près de sa bouche quand on veut saluer, *temennā it*.

BAISER, s. m., *eupmè*, t.; *lesmè*, a.; *boucè*, p. — Baiser de paix, بارش-ق اوپمه سی *bārichmaq eupmèci*. — Donner un baiser à quelqu'un, بر کسنه یی *bir kimesnèi taqbîl it*.

BAISSE, s. f.; — des fonds, des effets publics commerçables, اسهام *eshām qāmèlerînuñ tenez-zuli qymeti, behāci enmèci*; — du prix en général, بها اشاغلینمه سی *behā achāghylanmaci, tenez-zuli qymet*.

BAISSER, v. a., mettre plus bas, اشاغلینمق *achāghylatmaq*. — Rendre plus bas, قسه لتمق *qyssaltmaq*. — Baisser, ou abaisser le pavillon, *baïrāq endurmek*. — Se baisser bien bas, خیاچیجه *khāilédjè achāghylanmaq, tenzul it*. — Baisser la tête, باش اکمک *bāch eïgmek*; — la voix, اندرمک *seci endurmek*. — Aller en diminuant, کسب *kesbi noqsān it*. — Le jour baisse, نههار کسب نقصان ایدر *nehār kesbi noqsān ider*. — La rivière a baissé, نههرک صولری اندی *neh-ruñ souleri endi*. — Baisser, perdre

mek. — Compenser une chose par une autre, قارشوماق *qārchoulamaq*, *mouqābil*, *mouqābil*, *bedel qylmaq*, ol, بدل قلمق - او *ta'vîz it.*
— Ses vertus balancent tous ses vices, مجبول اولدیغی فضایل و مناقب کافه *medjboul oldoughy fezâil u menâqyb kiâffîi me'aîbinè bedel olour.*

BALANCIER, s. m., artisan qui fait et vend des balances, ترازوجی *terâ-zoudji*, t.

BALAUSTIER, s. m., grenadier sauvage, یانار اغاجی *iabâni nâr aghâdji*, t.; شجر الرمان البتری *chedjer ur-roummân ul-berrîi*, a.

BALAYAGE, s. m., سپرمد *supurmè*, t.

BALAYER, v. a., traîner, en parlant d'une robe, d'un manteau qui traîne, سورکلنمک *surunmek*, سورکلنمک *suruklenmek.* — En t. de guerre, balayer l'ennemi, le mettre en fuite, دشمنی بر محالدن مکنسه طرد ایله *duchmeni bir mahallden mik-necèi thard ilè def' it.* — En t. de mar., balayer les corsaires, en purger la mer, روی دریایی قورسانلردن تطهیر *rouî deriâi qoursânlerden tathhîr it.* — Au fig. : le vent du nord balaye le ciel, ریح شمالی *rîhy chimâli tasfièi semâti mueddûdur.* — Balayé, e, سپورلمش *supurulmich.*

BALBUTIEMENT, s. m., پلنکلمه *pel-tekleme*, t.; تغتغه *taghtagha*, a.

BALBUTIER, v. n., au fig., parler sur quelque chose confusément, قارشق سوزلو صحبت *qârîchyq*

seuzlu sohbet it, t.; تخلیط کلام *takhlythy kelâm it.*

BALDAQUIN, s. m., اوست اورتو *ust eurtu*, t.; سما *semâ*, a.

BALAINÉAU, s. m., قادرغه بالغی *qâdergha bâlyghy iâvrou-çou*, t.

BALISE, s. f., لیمانلرده نشان اولمق اوزره عادتاً وضع اولنان *lîmânlerdè nichân olmaq uzrè 'âdeten vaz' olounân foutchou.*

BALIVEAU, s. m., اورمان کسلدکک *ormân kecildikè*, یرنک ترک اولنان یتشماش اغاج *ierindè terk olounân îetichmemich aghâdj*, t.

BALIVERNE, s. f., خلطیات *khal-thîât*, a. — Comter des balivernes, اباطیل و ترهات نقل *ebâthyl u turrehât naql it.*

BALIVERNER, v. a., کوزه-لمک *guevezèlemek*, t.; خلط کلام *khal-thy kelâm it.*

BALLE, s. fém., au fig. : à vous la balle, c.-à-d., à vous à dire ou à faire quelque chose, نوبت سزه کلدی *nevbet sizè gueldi.* — Renvoyer la balle, se décharger sur quelqu'un d'un soin, d'un travail, بر مصلحتی *bir mastahati akhèruñ uzerîne tahmîl it.* — Faire retomber la balle sur quelqu'un, lui renvoyer le trait qu'il a lancé, طوقنقلی سوزی سویلیانه اعاده *dho-qounyqly seuzy seuilèienè y'âdè it.* — Balles ramées, deux balles de mousquet attachées ensemble, چفته *tchiftè qourchoun.* — Balle, boulet dont on charge le canon, طوپ *thop guîullèci.* — Canon chargé à balle, کله لو طوب *guîullèlu*

thop. — Balle d'avoine, petite enveloppe qui couvre le grain de l'avoine, یولاف صویندیسی *ioulāf soüntyey*.

BALLOT, s. masc., gros paquet de meubles et de marchandises, یوک *ïuk dengui*, t.

BALLOTTADE, s. f., آتک درت *ātuñ dort* ایله پرتاوا یلمسی *aiāqylè pertāv eilemeci*.

BALLOTTAGE, s. m., قرعه آتمه *qour'a átma*, t.; مقارعة *mouqāra'at*, a.

BALLOTTE, s. f., petite balle dont on se sert pour donner des suffrages ou pour tirer au sort. Cemot a vieilli : on dit maintenant Boule, قرعه یوالغی *qour'a iouvālaghy*. — Ballotte, plante, marrube noir, فراسیون اسود *ferāciouni esved*.

BALLOTTEMENT, s. m., صارصلمه *sārsalma*, سلکمه *silmè*, t.

BALLOTTER, v. a., agiter en divers sens, قلمدانق *silkmek*, قلمدانق *qymildātmaq*, اویناتق *oïnātmaq*, دپرتتمک *tepretmek*; — v. n., remuer, éprouver des secousses, ییرندن *qymildānmaq*, قلمدانق *ierinden teprenmek*, دپرنتمک *oïnāmaq*. — Ballotter, se servir des ballottes pour donner les suffrages ou pour tirer au sort, قرعه *qour'a ātmaq*.

BALLOTTIN, s. m., اوفاق یوک *oufāq ïuk dengui*, t.

BALOURD, e, s., قبا بر *qabā*, کمنسه *qabā bir kimesnè*, t.; جانی *djāfi ul-khoulq*, a.

BALOURDISE, s. f., chose faite ou

dite mal à propos, یولسز ایس *ïolsyż ich*, یولسز لاقردی *ïolsyż lāqyrdy*, t.; فعل غیر معقول *fy'li ghaïri ma'qoul*, کلام غیر معقول *kelāmi ghaïri ma'qoul*. — Balourdise, caractère d'un balourd, قبالق *qabālyq*, ناتراشلق *naturāchlyq*.

BALSAMIER, s. m. Voy. BAUMIER.

BALSAMINE, s. fém., قنده *qyna tchîtchegui*.

BALSAMIQUE, adj. com., qui tient du baume, بلسانیتلو *beleçāniïetlu*, a.-t.; بلسانی *beleçāniï*, a. — Une odeur balsamique, رایحه بلسانییه *rāihāi beleçāniïè*. — Un air balsamique, عطریتلو هوا *athrüïetlu havā*.

BALUSTRADE, s. f., suite et rangée de plusieurs balustres servant d'ornement de clôture, طرابزان *thrābuzān*, t. — Toute sorte de clôture à jour, پرده *perde*, p.; قورقولق *qorqoulyq*, t.

BALUSTRE, s. m., پرمقلق قولى *parmaqlyq qolou*, طرابزان قولى *thrābuzān qolou*.

BALUSTRER, v. a., پرمقلق ايله *parmaqlyq ilè donātmaq*, دوناتق *parmaqlyq ilè donānmich*.

BALZAN, adj. m., محجل *mouhadj-djil*, a. — Cheval — اسب محجل *esbi mouhadjdjil*.

BAMBIN, s. masc., چوجوقجغز *tchodjouqdjaghaz*, t.; معصوم *ma'çoum*, a.

BAMBOU, s. m., حیزران *hyzourān*, a. — Canne de bambou, حیزرانندن مصنوع عصا *hyzourānden masnou' açā*.

BAN, s. m., cri public pour ordonner ou défendre quelque chose, اعلان بالمنادات *r' lān bil-munādāt*.

BANAL, E, adject., t. de féod., se disait des choses à l'usage desquelles le seigneur avait droit d'assujettir ses vassaux, احوال واستعماله مجبوریت, شرطيله موضوع اولان بلكك نسنه *y'māl u isty'mālinè medjbourièet charhilè mevzou' olān beilik nesnè*.

— Au fig., témoin banal, اورنالق شاهدي *ortālyq chāhidi*, شاهد زور, شاهدي *ortālyq chāhidi zor ul-'āmmè*. — Caution banale, اورنالق كفيلى *ortālyq keftli*. — Trivial, قوللنلمش *qoullanilmich*, موبتتذل *mubtezyl*, مطرد *mouththarid*.

BANC, s. m., fait en pierre ou en planche devant les maisons ou les boutiques, مصطبه سكى *seki*, t.; masthaba. — Banc, place destinée à certain ordre de personnes, ير *ier*, مقام *maqām*. — Le banc de la noble, زمرة اصحاب نسبك مقامى *zunrèi ashābi necebuñ maqāmi*.

BANDAGE, s. m., lien qui sert à bander, لفافة *lifāfet*, pl. a. لفافى *lifāfi*; طولاق *dholāq*, t. — Faire un bandage, صارغى ياپمق *sārghy iāpmaq*, ترتيب لفافه *tertibī lifāfè it*. — Défaire, délier un bandage, صارغى يى چوزمك *sārghouūi tcheuzmek*, فسخ لفافه *feskhy lifāfè it*.

— Bandage, manière de bander quelque chose, صارغو باغليشى *sārghou bāghlaichi*, تلفيف لفافه *telfifi lisāfè*. — Les bandes de métal qui maintiennent les roues, etc., تصناق *tahnāq*.

qysnāq, چمبر *tchember*. — Bandage, instrument dont on se sert pour retenir les hernies, قاسق صارغوسى *qācyq sārghouçou*.

BANDAGISTE, s. masc., قاسق *qācyq sārghouçou* *iāpān*.

BANDE, s. f., sorte de lien plat et large pour serrer quelque chose, باغلمه *bāghlama*, قولان *qolān*, t.; mouhazemè. — Bande de fer, دمير قولان *demir qolān*; — de cuivre, نحاسيه محزمه *mahzemèi nouhāciè*. — La bande d'une saignée, قان النمش طبره صاريلان باغلمه *qān ālinmich dhamarè sārylān bāghlama*. — Bande, armement plus long que large qu'on applique sur des meubles ou des vêtements, شريت *chirīt*. — Bande de velours, قطيندون *qadhyfeden chirīt*. — Bande, troupe, compagnie, سوري *suru*, حزب *kyzb*, pl. a. احزاب *ahzāb*. — Les oiseaux vont par bandes, قوشلار سوري سوري كزرلر *qouchlar suru suru guezzerler*. — Bande, parti, ليه *fyrqa*, pl. فرق *fyraq*. — Faire bande à part, se séparer de ceux avec lesquels on est, ايرلىق *aīrilmāq*. — En t. de mar., bande du nord, le côté du nord, يلدز طرفى *yldyz tharafi*.

BANDEAU, s. m., bande qui sert à ceindre le front et la tête, قشاش *qāch basty*, باش باغلمه سى *bāch bāghlamaci*. — Bandeau de linge, بزدن عصابه *bezden 'yçabè*. — Bandeau de religieuse, راهب لركت *rāhibèteruñ*, باشه باغلدقلىرى *rāhibèteruñ*.

bācha bāghladyqleri 'yçābè. — Banneau, bande qu'on met sur les yeux de quelqu'un, *گوز اورتوسی gueuz curtuçu.*

BANDELETTE, s. f., petite bande, *انجه صارغی indjè sārghy.*

BANDER, v. a.; — les yeux, *گوزی gueuzu bāghlamaq.* —

Bander, tendre avec effort, *کرمک guermek,* *طولدرمق dholdourmaq,*

bander, se raidir, *قاتیلشمق qātī-lachmaq.* — Bander, être tendu,

کریک guerilmek. — Bandé, e,

گورلمش guerilmich, *طولدرلمش dholdourilmich,* *موتتر muvetter,* *منتتتر muntatir.*

BANDEROLE, s. f., *شنک بیراغی chenlik bairāghy,* t.

BANDIÈRE, s. f. Voy. BANNIÈRE.

BANDOULIÈRE, s. f., *تقنک قولانی tufenk qolāni,* *پلاستقه قولانی palāsqa qolāni.*

BANLIEUE, s. f., *قلمرو qalemrev,* a.-p.; *قازا qazā,* *سواد sevād,* *ناحیه nāhiè,* a. — La banlieue de Paris, *پاریس ناحیهسی pāris nāhièci.*

BANNE, s. f., *تنته tenta,* t., *غاشیة ghāchūiet,* a.

BANNER, v. a., couvrir avec une banne, *تنته ایله اورتمک tenta ilè curtmek,* t.

BANNIR, v. a., *سورمک surmek,* t.; *اجلا idjlā it,* a.-t. — Bannir

du royaume, *داخل ملکن نفی dākhyti mulkten nefi it.* — Bannir à

son de trompe, *صدای نفیر ایله sadāi nefir ilè y' lāni nefi it;* — à perpétuité,

بروجه ber vedjhi técbūd nefi it.

it. — Bannir, chasser, éloigner, exclure, *قوغماق qoghmaq,* *طرد thard,* *تبید it.* — Bannir,

dans le sens d'éloigner de soi,

دفع - ازاله ا گیدرمک guidermek,

def, *izālè it.* — Se bannir d'une

réunion, s'abstenir d'y aller, *بر جمعیه وارمقدن اختیار مبادت ا*

bir djem'üietè vārmaqtan ykhtūari mubāadet it. — Banni, e, adj. et s.,

سورگون surgun, *سورلمش surul-much,* *مردود merdoud.*

BANNISSABLE, adjectif com., *سوريله جک آدم surulèdjek âdem,*

t.; *شایان نفی chāāni nefi,* p.-a.

BANQUE, s. f., ou maison de banque, *دکانی صراف sarrāf dukkiāni.*

— Caisse publique dans lequel l'argent des particuliers est mis en dépôt, *بکک سندوغی beilik sandoughy,* t.

BANQUET, s. m., *ولیمه ve-lîmè,* a.; — somptueux, *طمطراقلو thamtharāglu zīāfet.* —

Banquet royal, repas de cérémonie où le roi mange en public avec sa famille, *پادشاه سفرهسی pādichāh sofraci.*

sofraci.

BANQUETTE, s. f., sorte de banc, *اوتوراق تختهسی otourāq takhtaci.*

— Banquette, en t. de fort., petite élévation de terre ou de gazon sur laquelle on monte pour tirer par-

dessus le parapet d'un bastion, *پایا*

سکریمی āāū seguierdumi.

BAPTÊME, s. m., *معمودیت ma-moudièct,* a. — Nom de baptême,

لدى التعميد وضع اولنان اسم ledi ul-ta'mūd vaz' olounān ism.

BAPTISMAL, E, adj., معمودی *ma'moudi*, a. — L'eau baptismale, ماء معمودی *māi ma'moudi*.

BAPTISTAIRE, adj. m. — Registre baptistaire, تعمید اولنمش صیيانك *ta'mīd olounmich sybiānuñ defteri*. — Baptistaire, extrait de ce registre, بر چو جوغوشك معمودیبتی *bir tchodjoughuñ ma'moudiēti senedi*.

BARAGOUIN, s. m., langage corrompu, بوزوق دیل *bozouq dīl*, t.; لثله كلام *leslecēi kelām*, a. — Langue qu'on n'entend pas, ou étrangère à sa propre langue, اجنبی دیلی *edjnebi dīli*, مرأطنه *murāthenē*.

BARAGOUINER, v. a., parler eu termes impropres, barbarez, قبا سوز *qabā seuz ilē seuilemek*. — Prononcer confusément, parler inintelligiblement, قارشق *qarichyq dīl seuilemek*, تثلثت كلام *telesluci kelām it*. — En parlant d'une langue étrangère, qu'on n'entend pas, اجنبی *edjnebi bir dīl seuilemek*.

BARAGOUINEUR, SE, adj., بوزوق *bozouq dīl ilē seuileūdji*, t.

BARAQUE, s. f., hutte que font les soldats en campagne pour se mettre à couvert, عسکر قلبه سی *asker qalibaci*, زمینیک *zīmīk*.

BARAQUER, v. a., ou SE BARAQUER, قلبه قورماق *qaliba qourmaq*, زمینیک *zīmīk it*, t.

BARATTERIE, s. f., حیلده کارلق *hylēkiārlik*, t.; خیانت *khyānet*, a.

BARBARE, adject. com., grossier, sauvage, وحشی *vahchii*, جاهل *djāhil*, pl. جهلا *djuhela*; امی *ummi*. — Un peuple barbare, جاهل جهالت *djāhil bir khalq*. اخلاق واداب ایله مألوف برملت *djehāleti akhlāq u adāb ilē mēélouf bir millet*. — L'irruption des barbares, اقوام جهلانك استیلاسی *aqvāmi djuhelañuñ istīlāci*. — Langue barbare, لسان غلیظ *liçāni ghalyz*.

BARBAREMENT, adv., cruellement, بالقسوة *qātilyq ilē*, t.; قبالت ایله *bil-qasvet*, بالشدة *bich-chiddet*, a. — Au fig., sans politesse, قبالت ایله *qabālyq ilē*, قباچه *qabādje*, غلظتله *ghalzatilē*, بالغلظة *bil-ghoulzat*.

BARBARIE, s. f., manque de politesse, grossièreté de mœurs, غلظت جهالت *ghoulzati akhlāq*, djehālet.

BARBARISME, s. m., سوز بوزوقلغی *seuz bozouqlyghy*, t.; لحن *lahn*, pl. a. لحنون *louhoun*.

BARBE-DE-BOUC, s. fém., plante, تکه صقالی *tekiē saqāli*.

BARBE-DE-RENARD, s. f., plante, باغ صرمشغی *bāgh sarmachyghy*.

BARBE (SAINTE-), s. f., l'endroit du vaisseau où l'on tient la poudre, کمینک سانه باربدسی *guemīnuñ sānta bārbaci*.

BARBES, s. f. pl., bandes de toile ou de dentelle qui pendent aux cornettes des femmes, صحپاق *satchāq*. — Pointe des épis, قلیجی *bachāq qyldjyghy oudjou*.

BARBIFIER, v. a., تراش *trāch it*,

t. — Barbifié, e, تراش اولمش *trāch olmuch*.

BARBON, s. m., قوجامش *godjā-mich*, t.; هرم *herm*, a.

BARBOTER, v. n., marcher dans la boue, آياغي چاموره بانرملق *āiāghy tchāmoura bāturmaq*, t.

BARBOTEUSE, subst. fém., سوقاق *soqāq supurguיעi*, t.

BARBOUILLER, v. a., salir, کيرلتمک *kirletmek*, t.; تلطيخ *telthykh it*,

a.-t. — Prononcer mal, parler sans ordre, ميش ياش سوبلمک *mich iāch seuilemek*, تلغغه *saghsagha it*, تئغغ *teçaghsagh it*. — Peindre grossièrement, بوييا ايله بولاشرملق *boiā ilē boulāchturmaq*. — Gâter sa réputation, نام و شاننه ايراث شين ا,

nām u chāninē irāci chein it. — Barbouillé, e, بولاشرمش *boulāchmich*, کيرلو *kirlu*, ملطخ *mulaththykh*, ملوت *mulevves*.

BARBOUILLEUR, se, s., artisan qui peint grossièrement, قبا بوييا جي *qabā boiādji*. — Méchant écrivain, کاغد بولاشرمجي *kiāghyd boulāchturidji*, t. — Bavard inintelligible, ميش ياش سويلر *mich iāch seuiler*.

BARDE, s. f., sorte d'ancienne armure, چوقال *tchoqāl*, گجيم *guedjīm*, چندره تخته سي *tchenderē takhtaci*, t.

BARDEUR, s. m., تکنه جي *teknēdji*, t.

BARDIS, s. m., séparation de planches dans un navire, ک-می *guemi cmbār-lerinū beulmēleri*, t.

BARDOT, s. m., قاطر سوريسنک *qāthyr surucynūn bāchi*, t.

BARÈGE, s. m., étoffe légère de laine, بر نوع انجه يپاق ماشي *bir nev'y indjē iōpāq qoumāchi*, t.

BARET, s. m. (vieux mot), cri de l'éléphant, فيلك سسي - باغرمه سي *filūn seci, bāghyrmaci*, t.

BARGUIGNAGE, s. masc., عقل قرار سزلي *'aql qarārsyzlyghy*, t.; ترداد عدال *tereddud*, a. — Pas tant de barguignage, بوقدر *hou qadar* و ترداد اقتضا ايتمز *ydāl u tereddud yqtizā itmez*.

BARGUIGNER, v. n., حال ترداد او *hāli tereddud uzrē ol*, ترداد ا *tereddud it*, a.-t.

BARGUIGNEUR, EUSE, s., رأينک *rèindē qarārsyz*, قرار *rèindē qarār virmēien*, قرار و برميان *mutereddid ur-rēi*, a. ت.;

BARILLET, s. masc., petit baril, وارولجغز *vāroldjyghaz*, t.

BARLONG, GUE, adject., ياقشقسز *tāqychyqsyz ouzoun*, t.; طويل *thavīli qabyh ul-hiet*, a.

BAROMÉTRIQUE, adj. com., ميزان *mīzāni havāiē mebni, dāir*, a.-t. — Observations barométriques, ميزان هوايه مبنی *mīzāni havāiē mebni olān mouthāla'āt*.

BAROQUE, adj. com., en t. de joaillerie, perles baroques, celles qui ne sont pas bien rondes et sont moins estimées, اندام سز انجو *endāmsyz indjou*, پورت-قال انجو *portouqāl indjou*, t.

BARQUE, s. f., تكنه *teknè*, t.; زورق *zevraq*, pl. a. زوارق *zevāryq*. — Barque de pêcheur, بالچى *balyqtchi teknèci*; — de passage, كچيد تكنهسى *guetchîd teknèci*. — Conduire une barque, زورقى سوق *zevraqy sevq it*. — Au fig., conduire bien sa barque, كشتى *kichtîi* ou ماهرانه اداره *māhirānè idārè it*.

BARQUEROLLE, s. f., چرنیق *tchernîq*, t.; بستوق *boustouq*, t.

BARRAGE, s. m., barrière qui ferme un chemin, une rivière, بر يولى *bir iolou*, سد *sedd*. — Droit que l'on paye au barrage pour passer avec des bêtes de somme, des voitures, etc., باج *bādj*, t.

BARRAGER, s. m., باججى *bādj-dji*, t.; باجدار *bājdār*, t.-p.

BARRE, s. f., banc de sable qui barre une rivière, قوم ييغنديسى *qoum iighyntîcy*. — La barre du Nil, نهر نيلك بوغازلكى قوم ييغنديلىرى *nehri niluñ boghāzindèki qoum iighyntîleri*. — Barres, s. fém. pl., دابه نك چكه لرى *dābbènuñ tche-nèleri*.

BARREAU, s. m., barres qui grillent les portes, les fenêtres, etc., پرمقلىق *parmaqlyq* t.; شباکة *chebbāket*, pl. شباك *chebbāk*. — Barreau de fenêtre, پنجره پارمقلىغى *pendjèrè pārmqlyghy*. — Lieu où se mettent les avocats pour plaider, مكافلين مخاصماته مخصوص اولان

مقام *mukiāfilîni moukhācymātè makhsous olān maqām*. — Tout le corps des avocats, مكافلين *mukiāfilîn moukhācymāt zumrèci*.

BARRER, v. a., fermer avec une barre derrière, طرقال ايله قپانمق *thyrqāz ilè qapātmaq*; — une porte, قپويى طرقال ايله قپانمق *qapouîi thyrqāz ilè qapātmaq*. — Barrer, raturer, چيزمك *tchîzmeq*, نسخ *neskh it*. — Il faut barrer ces deux lignes, بوايكي سطرى چيزملودر *bou iki satheri tchyzmèludur*. — Barrer quelqu'un, lui faire rencontrer des obstacles, آليقومق *ālyqomaq*, t.; احداث مانع ا *yh-dāci mevāni' it*, اعتراض *y'tirāz it*.

— Barrer le chemin à quelqu'un, l'empêcher d'avancer sa fortune, اقبالى يولنك اوكنى كسمك *yq-bāli iolynuñ cuñunu kesmek*. — Barrer les veines d'un cheval, بر طمرلرينى ياقمق *bir ātuñ dhamarlarini iāqmaq*.

BARRICADE, s. f., retranchement, برکينتى شيلر ايله قورلش مترس *birikînti cheïler ilè qouroulmich meteris*, a.-t. — Faire une barricade, برکينتى شيلر ايله برسد حاجز *birikînti cheïler ilè bir seddi hādijyz yhdās it*.

BARRICADER, v. a., برکينتى شيلر ييغندروب قپانمق *birikînti cheïler iyghturup qapātmaq*, سد و بند ا *zedd u bend it*. — Barricader les rues, شيلر ييغندروب يول

اغز لرینى قپانمق *birikinti cheiler iyghiturup iol aghyzlerini qapātmaq.*

— Se barricader, قپانمق *qapānmaq.* — Barricadé, e, برکیتتى شيلر, *birikinti cheiler iyghitirilup qapānmich.*

BARRIÈRE, s. f., pièce de bois servant à fermer un passage, کچيدى *guetchîdi qapādajaq nesnè, a.-t.; سدّ معبر, seddi ma'ber, عرضة 'ourzet.* — Fermer la barrière, کچيدى سدّ ا *guetchîdi seddi it;* — l'ouvrir, رفع معبرى *seddi ma'beri ref' u kuchād it.* — Barrière, au fig., empêchement, obstacle, سدّ ممانعت *seddi mumāne'at.* — Ce qui sert de borne et de défense, آره حدودى *āra houdoudi, حدّ فاصل, haddi fācyl, pl. a. حدود فاصل, houdoudi fācyl;* سدّ فاصل *suddi fācyl, pl. اسداد فاصله, esdādi fācylè.*

BARRIQUE, s. f., ايرى فوچى *iri foutchou, t.*

BAS, SE, *adject.,* qui a peu de hauteur, قصمه *qyssa, t.; قصير, qacyr, پست, kutāh, کوتاه, a.; دون, pest, p.* — Un siège bas, الحيق بر *alchicq bir iskemlè.* — Homme de basse stature, بويى قصه *boïi qyssa, قصير القامه, qacyr ul-qāmè.* — La rivière est basse, نهرک صولرى *nahrūn soulari altehaqta dur, āchāghylandi.* — Au fig., en parlant d'une personne à qui l'argent commence à manquer, on dit que chez elle les eaux sont

مال جهتيله صولرى صيغدر *māl djehetilè soulari syghitur.* — Le temps est bas, il est chargé de nuages, گوك يوزى بولوتلودر *gueuk iuzu bouloutludur.* — Avoir la vue basse, قاصر البصر او *qācyr ul-baḡar ol.* — Qui a la voix basse, انجه سسلو *indjè seslu, خفى الصوت, khafi us-savt.* — Parler bas, d'un ton peu élevé, احفاض صوت ايله نكلم ا *yhfāzy savt ilè tekellum it.* — Bas, situé dans un lieu peu élevé, اسفل *esfel, تحتاتى, tahtānūi.* — Bas étage, هواڭك طبقه *thabaqāi sufelā.* — La basse région de l'air, هواڭك طبقه *havānuū thabaqāi sufelāci.* — Bas, vil, méprisable, الحيق *at-tchaq, ذليل, sefīl, دنى, denūi, rezīl.* — D'une basse extraction, دنى النسب *denūi un-neceb.* — Bas pris, اشاغى بها *achāghy behā, ادنا بها, ednā behā.* — Le bas, la partie inférieure, الت طرفى *alt tharafi, طرف اسفلى, esfeli, tharafi esfeli.* — Mettre pavillon bas, بايراغى ايندرمك *bairāghy indurmek.* — A bas, express. pour dire descendez, اشاغى اين *achāghy ĩn.* — Cri d'improbation, يىقلسون *iyqylsoun guitsoun.* — Là-bas, اول طرفك *ol tharafia.* — Ici-bas, بو طرفك *bou tharafia.* — Venez ici-bas, برويه كل *berüè guel, بو طرفه كل, bou tharafa guel.*

BASANE, s. f., مشين *mechīn, t.*

BASER, v. a., fonder, établir sur une base solide, ييرلشدرمك *ierlech-*

turmek, t.; تأسيس *téécīs it*, a.-t.
 — Se baser, se fonder, تامل ايدنمك
temel idinmek, ا اتخاذ اساس *itti-*
khāzy eçās it. — Basé, c, تاملنمش
temellenmich, مؤسس *muesses*.
 BAS-FONDS, s. m. pl., باصق ير
bācyq ier, t., منخفضه *arā-*
zy munkhafaza.
 BAS-RELIEF, s. m. Voy. RELIEF.
 BASILAIRE, adj. com.; artère basi-
 laire, ارقه طمرى *arqa dhamari*, t.;
 نياط *nīāth*, a.
 BASILIQUE, s. f., église principale,
 كليساى سلطانى *kelīcāi soulhāni*.
 — Une veine du bras, قول طمرى
qol dhamari, عرق الباسيليق *'yrq*
ul-bacylyq, a.
 BASSÈSE, s. f.; — d'extraction,
 de naissance, صوى الجقلغى *soī*
altchaqlyghy, t.; دنائت نسب
denāeti necēb, a.
 BASSET, subst. masc., chien, قصه
 بجاقلو كوپك *qyssa badjāqlu keu-*
pek. — En parlant d'une personne
 dont les jambes sont trop courtes,
 بجاقسز *badjāqsyz*.
 BASSIN, s. m., lieu d'un port où
 les navires jettent l'ancre, دمزر
 براقله جق ير *demir brāqyladjaq*
ier. — Grande plaine entourée de
 montagnes, طاغلو اورته سنك اولان
 دهاغلار *dhāghlar ortacinda olān*
būiuk ova, فجاج *fedjdj*, pl. a. فجاج
fedjādj. — Bassin de garde-robe,
 د-وروز *havroz*. — La partie infé-
 rieure du tronc, كوده نك ديب
 گوه دنوئ *guedēnuñ dib kiācēci*,

قحجق *qouhqouh*. — Bassin dont se
 servent les pharmaciens, اجزاجى
 تکنهسى *edjzādji teknēci*; — les
 chimistes, کیمیا جى تکنهسى
kī-miādji teknēci.

BASSINE, s. f., بيوك *teknē*, بيوك
 لکن *būiuk leguen*, t.

BASSINER, v. a., chauffer avec une
 bassinoire, مسخنه ايله تسخين ا
muskhana ilē teskhyn it. — Fo-
 menter en mouillant un liquide
 استيجق و اصلانمش بز,
 چايفه البول *issīdjaq vè istān-*
mich bez pārtchaci ilē yssitmaq.

BASSINET, s. m., en t. d'anat.,
 cavité dans laquelle aboutissent les
 entonnoirs du rein, جايفه البول
djāi-
fet ul-buvel, a. — Sorte de renon-
 cule, بر نوع دوکن چيچكى
bir nev'y
dugun tchītchegui.

BASSINOIRE, subst. fém., يتافى
 قزدره جق منغال
iātāghy qyzdu-
radjaq manghāl, t.

BASSON, s. m., زورنا *zournā*, t.

BASTANT, e, adj., يتر
ieter, t.; كافي *kiāfi*, a.

BASTILLE, s. f., حصار
 قلعه *gal'a*, a.

BASTION, s. m., چيتمه طابيه
tchyqma thābīa, t.

BASTIONNÉ, e, adj., طابيه لو
thā-
bīalu, t.

BASTONNADE, s. f., coups de bâton,
 کوتک *keutek*, طياق *dhaīāq*, t.
 — Donner la bastonnade, طياق
 اورمق *dhaīāq ourmaq*; — la rece-
 voir, کوتک يمک *keutek iemēk*.

BATAILLER, verbe n., contester,
 جنگلشمک *djenklechmek*, t.

BATARD, *e*, adj. et *s.*, né hors de légitime mariage, *harām-zādē*, a.-p. — Une fille bâtarde ou une bâtarde, ولدزنا برقرز *veledi zinā bir qyż*. — Ligne bâtarde, ولد زنادن اولان سلسله نسب *veledi zināden olān silsilēi neceb*. — Bâtard, en t. de jardinage, fruit qui n'est pas de la véritable espèce dont il porte le nom, خلاف پیچ *pitch*, جنس *khylāfi djins*.

BATARDISE, *s. f.*, پیچک *pitchlik*, t.; حال زیت *hālī zenūt*, زیت *zenūt*, a.

BATEAU, *s. m.* — Pont de bateaux, طونباز کوپرسی *thoumbāz keup-ruçū*, t.

BATELÉE, *s. f.*, بر قایق طولوسی *bir qāiq dholouçou*.

BÂTEME, BATISER. Voy. BAPTÊME, BAPTISER.

BATER, *v. a.*, سمر اورمق *semer ourmaq*, t. — Bâté, *e*, سمرلو *semerlu*.

BATIER, *s. m.*, سمرچی *semerdji*, t, چوجق اوینی *çojçiq oïni*, شقا *chaqā*, t. *tchodjouq oïouni*.

BATIMENT, *s. m.*, عمارة *'ymārel*, pl. a. عمارات *'ymārāt*; ابنیه *ebniē*.

BATIR, *v. a.*, construire, élever, انشا *inchā it*; a.-t. — Bâtir en pierre, کارگیر بنا انشا *kārgir binā inchā it*, طاش بنا یا پمق *thāch binā iāpmaq*. — Bâtir un pont, بر *bir qytha' djesr* انشا *inchā it*. — Bâtir, en t. de tailleur, ایلمه ایله قورمق - چاتمق *ilmē ilē qourmaq*, اویوقلدمق *tchātmaq*, اویوقلاماق *ouïouqlamaq*. — Bâtir, au fig., éta-

blir, قورمق *qourmaq*, تمکین ا *temkīn it*, اقامت - تاسیس *yqāmet*, *téécīs it*. — Bâti, *e*, یا پلمش *iāpil-mich*, بنا اولنمش *binā olounmich*, مبنی *mebni*. — Bien bâti, bien fait, مطبوع الشكل *iāqyçhyqlu*, خوش اندام *mathbou' uch-chekel*, اندامسز *khoch endām*. — Mal bâti, قیبح الشكل *qabth uch-chekel*.

BATISSEUR, *s. m.*, بنا دلوسی *binā delucy*, t.; هوسکار بنا *haveskiāri binā*, p.-a.

BATISTE, *s. f.*, باتسته بزى *bātista bezy*, t.

BATON, *s. m.*, en parlant de diverses choses, bâton de cire d'Espagne, مهر مومی چبونی *muhur moumi tchyboughy*; — de cannelle, دارچین چبونی *tärtchtn tchyboughy*, t.

BATONNIER, *s. m.*, دکنکلو *deïneklu*, t.; صاحب العصا *sāhyb ul'açā*, a.

BATRACHIVE, *s. f.*, pierre représentant un œil au milieu, کوز *gueuz boundjoughy*, t.; جزع *djez'*, a.

BATTAGE, *s. m.*, action de battre le blé, غله دوکمه *ghallē deuïgmē*. — Temps où on le bat, غله نک *ghallēnuñ deuïgmēci vaqti*, t.

BATTANT, *e*, adj., en parlant d'un métier actuellement employé, ایوم دردست استعمال اولان دستگاه *ievm derdesti isti' māl olān destiguīāh*. — Porte battante, qui se ferme

d'elle-même, كندودن قپانور قپو *guenduden qapâneur qapou*.

BATTE, s. f., pour battre la terre, باٲٲه طوقماڭي *kecek thoqmāghy*, t. — Petit banc sur lequel les blanchisseuses battent et savonnent le linge, چرپٲٲڭي طومروغڭي *tchirpēdji thoumroughy*.

BATTELEMENT, s. m., double rang de tuiles par où le toit s'égoutte, كرميد اولوڭي *keremūt oloughy*, t.

BATTEMENT, s. m.; — de cœur, اوينامسي يورک *ürek oïnāmaci*, t.; — خفقان قلب *khafaqāni qalb*; — د'arteres, نبضان الشرايين *nab-zān uch-cherāün*.

BATTERIE, s. f., rangée de canons, طوب صرهسي *thop syraci*, t. — Mettre les canons en batterie, طوپلاري صرهلق *thoplari syralamaq*. — Compagnie d'artillerie et son matériel, طوب طاقمي ايله بر *thop thāqymi ilē bir thopdji beulugui*. — Au fig., dresser ses batteries, prendre ses mesures, آلات و ادوات لازمه سني *ālāt u adevāti lazemēcini tedāruk it*. — Changer de batterie, se servir d'autres moyens, تبديل *tebdili ouçoul it*. — Batterie de fusil, تفنگ چقماني *tufenk tchaqmāghy*; — de cuisine, مطبخ *mathbakh thāqymi*. — Batterie, diverses manières de battre le tambour, طاوولجيلق *dhāvouldjilyq*.

BATTEUR, s. m., celui qui aime à à battre, à frapper, كوتكجسي *keutekdji*, t.; — ضرب *zarrāb*, a. — Batteur de pavé, fainéant, سورنوك *surnok*

surtuk. — Batteur, en t. de chasse, homme employé à battre les bois pour en faire sortir le gibier, شكار سور *chikiār surudjuçu*.

BATTOLOGIE, s. f., répétition inutile, تڪرر بي فايده *tekerruri bi fāidē*, a.

BATTRE, v. a.; — monnaie, ضرب *zarbi sikkē it*; — l'ennemi, دشمني بوزمق - قيرمق - كسر *duchmeni bozmaq, qyrmaq, kesr u ckikest it*; — une personne, la réduire à l'extrémité, la ruiner, ييتمق *tyqmaq*. — Battre du plâtre, آلچي دوكمك *āltchi devūmek*. — On dit qu'une rivière bat les murs d'une ville, qu'elle passe auprès, سور شهري ضرب ايدر *souri chehri zarb ider*. — Battre la retraite, ضرب طبل رجعت ا *zarbi thabli ridj'at it*. — Battre le pavé, زوقاقلاري *zoqāqlari dholāchmaq*, errer sans occupation, زوقاقلاره سورتمك *zoqāqlarē surtmek*. — Battre, v. n., éprouver un mouvement d'agitation, اوينامق *oïnāmaq*. — Le cœur lui bat, يوركي *üregui oïnār*. — Battre de l'aile, قناد قاقمق *qanād qāqmaq*. — Qui ne bat plus que d'une aile, se dit d'une personne ou d'une chose dont l'activité a diminué, قولي *qolou qanādi keciñmich*. — Battre, en parlant du fer d'un cheval qui loche, نعل اوينامق *na'l oïnāmaq*. — Se battre, combattre, جنكشمك *djenklechmek*, محاربه - *dhoqouchmaq*.

مقاتله *mouhārebè, mouqātelè it.* — On dit d'un oiseau qu'il se bat à la perche, qu'il se tourmente sur sa perche, qu'il se tourmente sur sa perche, قوش اوتورانی اوزرنک *qouch otourāghy uzerindè tchabālaneur.* — Battu, e, دوکلمش *deuūlmuch,* اورالمش *ouroulmich,* مضرروب *mazroub,* زده *zedè.* — Yeux battus, خسته کوز *khasta gueuz.* — Chemin battu, fréquenté, یول ایشلک *ichlek iol.*

BATTUE, s. f., action de plusieurs personnes qui battent les bois pour en faire sortir le gibier et les bêtes fauves, آوی اورکیدوب سورجک *āvi eurkudup surèdjek ādemler,* محاشین *kurouhi mouhāvuchîn.*

BAUDET, s. m., au fig. et par injure, homme stupide, بوداله *boudāla,* اشک *echek,* t.

BAUDIR, v. a., t. de chasse, کوپکی *keupegui qychqyrmaq,* t.

BAUGE, s. f., lieu fangeux où se retire le sanglier, طوکوز یتاغی اولان *dhoñouz iatāghy olān tcheplek ier.* — Mortier de terre grasse mêlée de paille, صمانلو چامور *samāntu tchāmour,* t.

BAVE, s. f., salive qui découle de la bouche, اغزدن اقان سالیار *aghyzdan aqān sāliār,* سالیار *sāliār,* اغزی یاری *aghyz iāry,* t.; داتنهک *lou'āb,* a. — Espèce d'écume que jettent certains animaux, روال *dābbēnuñ sāliāri,* t.; راول *rouāl,* راول *rāvoul,* a.

BAVER, v. n., اغزی یاری دوکمهک *aghyz iāry deukmek,* t.

BAVEUX, SE, adj., سالیاری اقان *sāliāri aqān,* سالیاری اغزدن *sāliāri aghyzzan deukulur,* دوکیلور *t.;* ممرغ *mumerrygh,* a.

BAYER, v. n., ouvrir la bouche, اغز اچدیق *aghyz ātchmaq.* — Au fig., désirer avec avidité, حرص تام *hyrsy tām ilè arzoulamaq.*

BAYEUR, SE, s., اغزینی آچیجی *aghzīni ātchīdji,* t.; دهنکشا *dehenkuchā,* p.

BDELLIUM, s. m., gomme, کورن *guren samghy,* t. — La plante qui la produit et qui se nomme BDELLA, کورن اغاجی *guren aghā-dji;* شجر الدوم *chedjer ed-doum.*

BÉANT, E, adj., اغزی اچق *aghyz ātchyq,* t.; مکشوف الفم *mekchouf ul-fem,* a. — Lion à la gueule béante,

اغزی اچق اولان ارسلان *aghyz ātchyq olān arslān.* — Gouffre béant, اغزی اچق چتور *aghyz ātchyq tchouqour.*

BÉAT, E, adj., صوفلیق صانیجی *sofoulyq sāi'dji,* gueuser *terī'dji,* متعابد *mutē ābid,* a.

BÉATIFICATION, s. f., تسلیک فی *teslik fi silk es-sou'edā.*

BÉATIFIER, v. a., اولمشلرک جانی *culmυχleruñ djānini moultu mertebècinè qomaq,* سلك سعدا ومفاحینه تسلیک ا *silki sou'edā vè moustihīnè teslik it.*

BÉATIFIQUE, adj. com., موتلاو *moultu idī'dji,* t.; مستلزم

السعادة الابدية *mustelzim us-se'adet ul-ebediè*, a.

BEAU, BEL, fém. BELLE, adj., en parlant de l'agrément et de l'éclat des couleurs, پارلق *pārlaq*, لطيف *lathyf*, نفيس *nefsi*. — Beau vert, كوزل يشيل *kozul yeshil*. — Belles fleurs, ازهار لطيفه *ezhāri lathyfè*. — Belle voix, صدای دلکشا *sadāi dilkuchā*. — Une belle vue, منظره لطيفه *manzarèi lathyfè*. — Belle âme, نفيس طيب *nefsi thaïib*. — Belle pensée, معنای مطبوع *ma'nāi mathbou'*. — Beaux sentiments, افکار حسنه *efkiāri hacenè*. — Le beau monde, ظرفا طاقمی *zourefū thāqymi*, کرما *kuremā*. — Voir le beau monde, کرمای ناس ایله کورشمک *kuremāi nās ilè gueuruchmek*. — Qui est du bel air, کوزل ادا-و *guzel edālu*, کریم الاطوار *kerim ul-athvār*. — Beau, pour grand, fort dans son genre, بيوک *buïuk*, عظيم *'azim*. — Beau mangeur, اکال عظيم *ekkiāli 'azim*. — Honnête, bienséant, ياقشوق *ïaqychyq*, لايق *lāïq*, جدیر *djedîr*, خلیق *khalıyq*. — Cela n'est pas beau à un jeune homme, بو کیفیت بر *bou keïfiïet bir guendj ādemè ïaqychmaz*. — Beau, inutile, فايك سز *fāidècyz*, عبث *'abes*, بيهوده *bïhoudè*. — Vous avez beau prier, در يبرده *dur nāzñyz 'abes ierdè dur*. — Donner beau, donner à quelqu'un une belle occasion de dire, de faire, سبب ويرمک *sebeb vîrmek*.

BEAUCOUP, adv., وافر *vāfir*, كثير *kecîr*, a. — Beaucoup de fois, چوق *tchoq kerrè*, بالدفعات *bid-def'āt*.

BEAUTÉS, pl. f., réunion de plusieurs belles choses, محاسن *mehācin*, حسنیات *mouhassenāt*, كوزللكر *housniïat*, a.; كوزللكر *guzellikler*, t. — Les beautés d'un ouvrage d'esprit, بر تالیفک محسناتی *bir téélîfsun mouhassenāti*. — Beauté, belle personne, صاحب جمال *dilber*, دلبر *sāhyb djemāl*. — Au fém., حسنا *housnā*. — Une beauté incomparable, بر حسنای بی نظیر *bir housnāi bi nazîr*.

BECQUETER, ou BÉQUETER, v. a., نقرا *naqr it*.

BÉDÉGAR, s. m. Voy. ÉGLANTIER.

BÉGALEMENT, s. m., لکنکنت *luknet*, leuknet, رتة *ruttet*, a.

BÈGUE, adj. et s., الکن *elken*, a.

BELLE-SŒUR, s. f., nom donné par le mari à la sœur de sa femme, اخت الزوجة *oukht uz-zevdjët*, a.

BÉNÉDICTION, s. f., vœux en faveur de quelqu'un pour sa prospérité, تحیيات *tahïïet*, pl. تحیيات *tahïïat*.

BÉNÉFICE, s. m., privilège, avantage accordé par la loi ou par le prince, پادشاه کرمی *pādichāh keremi*, انعام پادشاهی *in'āmi pādichāhi*, t.; انعام *in'ām*, pl. a. انعامات *in'āmāt*. — En t. de méd., bénéfice de nature, les évacuations extraordinaires, مساعده طبیعت *muçā'edèi thabî'at*. — Bénéfice, le lieu même où est le bien du bénéfice, زعامت *zi'ā-*

ghoun bir haïvāndur. — Une sottie bête, *احمق بر حیوان ahmaq bir haïvān.* — Bête, pris adjectivement, *کلام بوداله boudāla.* — Propos bête, *کلام بوداله kelāmi belādet āmīz.* — Conduite bête, *بليدانه حرکت belīdānè hareket.*

BÊTEMENT, adv., *بوداله جه boudū-ladjè, t.*; *کالبهيمه kel-behīmè, a.* — Parler bêtement, *بليدانه تکلم belīdānè tekellum it.*

BEURRÉE, s. f., *اوزرينه ياغ ozurīnè yāgh* *سورالمش اتمک ديلمی uzurīnè iāgh surulmich etmek dīlimi.*

BÉVUE, s. f., *هفوة hefvèt, pl. a.* *هفوات hefvāt.*

BEYLERBEY, s. m., gouverneur général en Turquie, lequel a plusieurs gouverneurs inférieurs sous lui, *ميرميران بکلبکری mīrmīrān, a.-p.* Voy. le mot *بکلبکری* dans le Dict. turc-français.

BIAIS, s. m., obliquité, ligne oblique, *صاپق sāpaq, قاچق qātchaq, زيغوغت sāpaqlıq, t.*; *زيغوغت zyghoughet, a.* — Couper une étoffe en biais, de biais, *قماشى قاچقلىجه qomāchi qātchqlidjè kesmek, munharifen qath' it.* — Aller en biais, *صاپدريق sāparaq iurumek.* — Couper une étoffe du bon biais, du mauvais biais, *خوش بچمک و باخود qomāchi khoch bīchimdè vè iākhod qabā bīchimdè kesmek.* — Biais, au fig., les diverses faces d'une affaire, *سمت iol, جهات djehet, pl. a.* *جهات djehāt, طريق tharyq, pl.*

thourouq. — Il y a plusieurs biais dans toutes les affaires, *هر مصاحبتك her maslahattè kōna kōn yollur vārdur.* — Le tout est de prendre le bon biais, *الزم امور طريق صوابى اخذ ايتمکدر elzemī ounour tharyqy savābi akhz itmektur.* — Prendre une personne de biais, la gagner avec habileté, *حسن husni tedbīr ilè djelb it.*

BIAISEMENT, s. m., manière d'aller en biaisant, — *طوغر بليقدن قاچقلىق dhoghroulyqtan qātchaqlıq, ساپمه sāpma, مهاييلت mumāilet, زيغوغت zīghoughat.* — Détour pour tromper, *حيله بازلق hylèbāzlyq.*

BIAISER, v. n., aller de biais, *صاپلغه وارمق sāplygha vārmaq, t.*; *تدایيل - تزايع temāil, tezāygh it, a.-t.* — Ce chemin biaise, *بو يول bou iol sāplyq ilè vārur, بو طريق تزايع ايدر bou tharyq tezāygh ider.* — Employer la finesse, *حيله بازلق hylèbāzlyq it.* — Prendre quelque tempérament dans une affaire, *میل اکلک eilnek, ميل اکلک meil it.* — Il est des circonstances où, bon gré, mal gré, il faut biaiser, *بعض احوالک طوعاً و کرهاً تهاييل ba'zy ahvāldè thav'en vu kerhen temāil u in'ythāf yqtizā ider.*

BIBERON, s. m., petit vase qui a un bec, *امزکلو برداق emzeklu bardāq, t.*

BIBLIOGRAPHE, s. masc., *عارف 'arīf ul-ahvāl ul-kioutoub.*

iça dakhy, هر نقتدر *her neqadar*,
چه *eiertché*, مع هذا *ma' hazā*.

BIEN-DISANT, E, adj., qui parle
bien, كوزل سويليشلو *guzel seui-*
leichlu, t.; فصيح اللسان *facyh ul-*
liçān, a. — Paropposition à Médisant,
عذب اللسان *thātlu dīllu*, طاتلو ديللو
'azeb ul-liçān.

BIEN-ÊTRE, s. m., existence aisée,
commode, خوشحاللق *khochhāllyq*,

سعه *khoch dīrlīk*, خوش دیرلك
sa' ēt hāl, a. — Situation agréa-
ble du corps et de l'esprit, خوشلق
khochlyq. — Sentir du bien-être,
طيب حال حس *thybi hāl hyss it*.

BIENFAISANCE, s. f., كرم *kerem*,
خيربیت *khairiēt*, a.

BIENFAITEUR, TRICE, subst., ولي
اولياء *velii ni' met*, pl. a. اولياء
evliāi un-ni' am.

BIENHEUREUX, SE, adj., fort heu-
reux, موتلو *bakhtlu*, بختلو
t.; فرخندك *mes'oud*, a.; مسعود
ferkhoundē bakht, p. — Qui
jouit de la béatitude éternelle, اهل
الجنة *ehl ul-djennet*, pl. ارباب
erbāb ul-djennet. — Béatifié,
عزیزلر رتبه سنه قونمش
'azizler rut-
bēcine qonmich, منسلک فی سلك
munselik fi silk ul mubā-
rekīn.

BIENNAL, E, adject., ايکي يللق
iki üllyq, t.; جاری سنتين
djāri senetēin, a.; دو ساله
dou sālē, p.

BIENSÉANCE, s. f., convenance de
ce qui se dit, de ce qui se fait,
حسن ادبه ياقشلق *husni edebē*
īaqychyqlyq, t.; قاعدة حسن ادب

qā'y dēi husni edeb. — Observer les
bienséances, رسوم حسن ادبه
rouçoumi husni edebē
ri' äiet it. — Bienséance, ce qu'il
convient d'avoir, ياقشلق *īaqychyq*,
موافق *munācibi hāl*, مناسب حال
muwāfyqy hāl. — Cette chose
est à votre bienséance, بوشی سنک
bou chei senuū mu-
vāfyqy hālūndur.

BIEN-TENANT, E, s., qui possède
les biens d'une succession, ال قومش
el qomuch, t.; واضع الید *vāzy' ul-*
īed, a. — Les héritiers bien-tenants,
واضع الید اولان ورثه
vāzy' ul-
īed olān verecē.

BIENVEILLANCE, s. fém., حسن
husni tevedjdjuh, a.

BIENVENU, E, adj., que l'on ac-
cueille avec plaisir, خوش کلمش
khoch guelmich, t.; مقبول التقدوم
maqbol ul-qoudoum, a.

BIEZ, s. m., دکرمن اولوغی *deir-*
men oloughy, t.

BIFTECK, s. m., tranche de bœuf
grillée, استورهده پشورلمش صغر اتي
usqarada pichurilmich sy-
ghyr eti dilimi, t.

BIFURCATION, s. f., انفتاق *infi-*
tāq, a. — La bifurcation de la ra-
cine d'une dent, ديش کوکنک
dich keukunuū tchatāl-
lyghy.

BIFURQUER (SE), v. pronom.,
چتاللمنق *tchatāllanmaq*. — Bifur-
qué, c, چتاللمنش *tchatāllanmich*, t.

BIGAME, adj. et s., qui est marié
à deux personnes en même temps,
ايکي قاریسی اولان
iki qāryci olān,

t.; zozوجتین *zouï zevdjeteïn*. — Celui qui a été marié deux fois, ايکي *iki* دفعه اولنمش *iki def'a evlenmich*, مرتين متزوج *mutezevidji marrateïn*.

BIGAMIE, s. f., mariage avec deux personnes en même temps, ايکي *iki* قارى يه اولنه *iki qaryîe evlenmê*, t.; نكاح بزوجتین *nikiahî bezevdjeteïn*, a. — État de ceux qui ont passé à un second mariage, ايکنجی نكاح *ikindji nikiâh*, مزاجه ثانيه *muzâvedjeti sâniyet*.

BIGARRER, v. a., الاجه بولاجه ا *alâdja boulâdja it*, تنمىغ *tenmygh it*.

BIGARRURE, s. f., variété de couleurs, رنگر قارشقلغى *renkler qârîchyqlyghy*, t.; اختلاف الالوان *ykhtilâf ul-elvân*, اختلاط الوان *ykhtilâthy elvân*, a. — En parlant des choses ou des personnes, اجناس مختلفه *edjnâci moukhtelifê*.

BIGLE, s. et adj., louche, qui a un œil ou les deux yeux tournés en dedans, چتال کورن شاشى *tchatâl gueuren châchi*, t.

BIGLER, v. n., چتال کورمک *tchatâl gueurmek*, t.

BIJOU, s. m., تحفه *teuhfê*, pl. a. تحف *touhaf*.

BIJOUTERIE, s. f., تحفجیلق *tohaf-djilyq*, t.

BIJOUTIER, s. m., تحفجی *tohaf-dji*, تفاریقجی *tesfaryqdji*, t.

BILAN, s. m., آله جق ویره جک *âladjaq vîredjek defteri*, t.

BILIAIRE, adj. com., صفرانک *safrânûn*, a.-t. — Conduits biliaires, صفرانک یولی *safrânûn ioly*, مجراء الصفرا *medjrâi us-safrâ*, a.

BILIEUX, se, adj., صفراسی چوق *safrâci tchoq*, a.-t. — Complexion bilieuse, مزاج صفروی *mizâdj safrêvi*. — Bilieux, colère, طارغون *dhârghoun*, سربع الغضب *seri' ul-ghazab*.

BILL, s. m., projet d'acte du parlement d'Angleterre, انکلتیره پارلامنتوسنک لایحهسى *inguiltera pârlâmentocinuñ lâihaci*, t.

BILLEBARRER, v. a., قارش مورس *qârîch mourich renkler ourmaq*, t.

BILLEBAUDE, s. f., confusion, désordre, قارشقلق *qârîchyqlyq*, پریشانلق *perîchânlyq*, t. — A la billebaude, sans ordre, en confusion, قارش مورس *qârîch mourich*.

BILLET, s. m., écrit par lequel on informe le public de quelque chose, خبر تذکرهسى *khaber tezkerêci*. —

Billet d'invitation, دعوت تذکرهسى *da'vet tezkerêci*. — Billets, papiers de crédit qui ont cours dans le public, میرى کاغدلری *mîri hiâghyderi*, میریه *evrâq mîriê*. —

Billet de banque, بین الناس نقد *bêin un-nâs naqd maqâmîndê mutedâvil olân mîri kiâghydi*. — Billet, écrit ou promesse par laquelle on

s'oblige à payer une somme, تحویل *tahvîl*, pl. a. تحویلات *tahvîlât*. —

Billet payable au porteur, حاملنه *hâmilînê edâ olounmaq uzrê vîrilân tahvîl*. —

Escompter un billet, ادا اولنمق اوزره ویرلان تحویل *tahvîli tenzîl ilê edâ it*; — l'acquitter,

تحويلی ادا ا tahvili edā it. — Billet d'entrée, d'admission, اذن izni doukhoul tezkerèci, اذن تذکره سی izn tezkerèci.

BILLETTER, v. a., attacher des étiquettes, des numéros, نشانلق ni-chānlamaq, یافتنه یاپشدرمق iāftā iāpichturmaq, t. — Billeté, e, نشانلو nichānlū.

BILLON, s. m., monnaie de cuivre pur ou de cuivre mêlé avec un peu d'argent, اوزری کومش سوزلمش uzeri gumuch surulmich manghyr. — Monnaies défectueuses, قلب آقچه qalb āqtché.

BILLONNAGE, s. m., قلب آقچه qalb āqtché guetchurmè, t.; کچورمه qalb āqtché guetchurmè, t.; ترویج زیوف tervīdji zuïouf, a.

BILLONNER, v. n., قلب آقچه qalb āqtché guetchurmek, t.

BILLONNEUR, s. m., قلب آقچه qalb āqtché guetchuren, t.

BIMBELOT, subst. masc., چوچوق Tchodjouq oïoundjahaz, t.

BINAGE, s. masc., ایکنجی نطس ikindji nathas, t.

BINAIRE, adj. com., چفت tchift, t.; شفع zevdj, شفع chef, a. — Nombre binaire, عدد شفع 'adedi chef.

BINARD, s. m., درت تکرکللو dort tekerleklu bir nev'y iük 'arabaci, t.

BINER, v. act., ایکنجی دفع ikindji def'a nathas it.

BINOCLE, s. m., چفته دوربین tchiftè dourbin, t.

BIOGRAPHE, s. m., محرر الترجمة

mouharrir ut-terdjemet ul-ahvāl, a.

BIOGRAPHIE, s. f., ترجمة الاحوال terdjemet ul-ahvāl, ترجمه terdjemè, t.

BIPÈDE, adj. ets. com., ذوالرجلین zour-ridjleïn, a. — L'homme est un bipède, انسان ذو الرجلین insān zour-ridjleïn dur.

BIQUE, s. f., دیشی اوغلاق dīchi oghlāq, t.

BIQUET, s. m., petit de la bique, دیشی اوغلاق یاورسی dīchi oghlāq iāvroucou, t. — Espèce de trébuchet qui sert à peser l'or et l'argent, التون وزنه سی veznè, التون وزنه سی altoun veznèci.

BIS, E, adj., بوزرنکی bouz ren-gui, خرجی khardji, t. — Pain bis, خرجی اتمک khardji etmek.

BISAÏEUL, s. m., جد اکبر djeddi ekber, جد اعلا djeddi a'lā, a. — Bisaïeul paternel, پدر طرفندن دده peder tharafinden dedè bābāci. — Bisaïeule maternelle, بیوک buiuk vālidènuñ vālidèci.

BISBILLE, s. f., کشمکش جدال kechmekchi djidāl, p.-a.

BISCAÏEN, s. m., grosse balle de fonte, ایری دمر گلدسی iri demir gullèci, t.

BISCORNU, E, adj., اکری بوکری egri beugri, t.; گچ guedj, p. —

Esprit biscornu, ترس عقل ters 'aql, a.

BISCOTIN, s. m., اوفاق کورک oufāq guevrek, t.

BISEAU, s. m., شیو کسالمش طرف chw' kecilmich oudj, t.;

منحدر القطع *thurafi munhadir ul-gath'*, a.

BISER, v. n., devenir bis, بوزلنمق *bouzlanmaq*.

BISON, s. masc., bœuf sauvage, بيان اوکوزی *tabân eikuzu*, t.

BISSEXE, s. m., فضل السنه *fazl us-senè*, a.

BITUME, s. m., قره ساقز *qara sā-qyz*, t.

BITUMINEUX, se, adj., قره ساقزلو *qara sāqyzlu*, t.

BIVAC, ou BIVOUC, s. m., استی مکان *ustu atchyq ier*, t.; چاقق *ustu atchyq ierdè iātmaq*, اچقک *atchyqta iātmaq*.

BIVALVE, adj. et s. com., چفته *tchistè sadestlu*, t.; ذو الصدفين *zou us-sadeseïn*, a.

BIVAQUER, ou BIVOUAQUER, v. n., کيجه ايله آچق يرده ياتمق *guñdjè ilè atchyq ierdè iātmaq*, t.; اچقک *atchyqta imrari evqāt leïāl it*.

BIZARRE, adj. com., fantasque, extravagant, عقلي صاورق *'aqlı sāvraq*, t.; فکیر العقل *nekir ul-'aql*. — Extraordinaire, نکره *nekrè*, غير مالوف *ghairi meclonf*.

BIZARREMENT, adv., عجایب *'adjàb souret ilè*, صورت ايله *'adjàb olaraq*, a.-t.; عجایب اوله رق *gharībānè*. — Agir bizarrement, وجه غریب اوزره عمل *vedjhi gharīb uzrè 'amel u haveket it*.

BIZARRERIE, s. f., qualité, caractère de celui qui est bizarre, عقل

صاورق لغی *'aql sāvraqlyghy*, t.; غرابت الطور *gharābet ut-thavr*, نكرة العقل *nekiāret ul-'aql*. — Singularité, عجایب *'adjāiblyq*, غرابت *gharābet*.

BLAFARD, e, adj., صوتق *sonouq*, t.; اکمد *ekmed*, a. — Couleur blafarde, لون صوتق رنگ *sonouq renk*, لون اکمد *levni ekmed*.

BLAMABLE, adject. com., تعيب *ta'ib olounadjaq*, a.-t.; اولنه جق *mustehaqy melāmet*, واجب مذمت *vādjibi muzemet*, ذمیم *zemim*, سزاور لوم *sizāvare levni*, p.-a. — Action blâmable, فعل ذمیم *fy'li zemim*. — Une personne blâmable, بر شخص مستحق *bir chakhs mustehaqy ul-levni*.

BLAMER, v. a., reprendre, condamner, طعن و تقييح *tha'n u taqbyh it*. — Réprimander, عتاب *rtāb, ta'zir it*. — Blâmé, e, مذموم *'aïblanmich*, *mez-moum*.

BLANC, CHE, adj., ابيض *ebiaz*, a. — Cheveux blancs, شعر ابيض *cha'ri ebiaz*, اغارمش صاچ *aghārmich sātch*. — Pain blanc, بياض *beïāz etmek*, خبز ابيض *khoubzy ebiaz*. — Armes blanches, کسيجي سلاح *kecidji sylāh*. — Argent blanc, آق آقچه *āq āqtchè*. — Blanc-manger, espèce de gelée qui se fait ordinairement avec des amandes et du sucre, بر نوع محلی *bir nev'y mouhallebi*. — Gelée blanche, قراغو *qyrāghou*. — Drapeau blanc, celui

qu'on arbore pour capituler, ویره *vîrê bairāghy*. — Donner carte blanche ou plein pouvoir, رخست کامله ویرمک *roukhsatiki kāmîlê vîrmek*. — Blanc, matière que les peintres emploient pour rendre blanc, بویا بیاض *beîāz boîā*. — Sorte de fard, آق اقلق *āqlyq, āq*. — Blanc, s. m., se dit des peuples qui ont le teint blanc, آق چهره لو *āq tchehrêlu, beîāz ul-levn*. — Blanc ou blanc-scing, papier signé que l'on donne dans quelques occasions, امضا ایله ممضی *imzâ ilê moumzy bir qyth'a t̄āzilmāmich kiāghyd*. — Procuration en blanc, وکیلک اسمی آچق بر قطعه وکالة *vekîlûn ismi âtchyq bir qyth'a vekîâlet nāmê*.

BLANCHAILLE, s. f., frétin, menu poisson, اوفاق بالقتلر *oufâq bālyqler, t*.

BLANCHÂTRE, *adject. com.*, آچقل *âqtchel, t*; اطحل *athhal, a*. — Couleur blanchâtre, آچقل رنگ *âqtchel renk, levni athhal*.

BLANCHÈMENT, *adv.*, تمیز اوله رق *temîz olaraq, t*; بالطهارة *bith-thehâret, a*.

BLANCHERIE, s. fém., چرپیچی *tchîrpîdjî t̄eri*, بز اغاردجق یر *bez oghârdadjq t̄er*.

BLANCHEUR, s. f., بیاض *beîāz, a*. — La blancheur du teint, لون *levni vedjhuñ beîāzy*.

BLANCHIMENT, s. masc., چرپییه *tchîrpiñê, t*; قصارة *qaçâret, a*.

BLANCHIR, v. a., rendre blanc, تبيض *tebūz it, a-t*. — Faire blanchir, اغارتیق *aghârtmaq*. — Blanchir, laver, یایتمق *t̄āyqamaq, ghoust, taghsyl it*. — Blanchir, en parlant des cheveux, صاچ اغارمق *sâtech aghârmaq*. — Commencer à blanchir, صاچ اغارمغه *sâtech aghârmağa bāch-lāmaq*. — Cet homme commence à blanchir, بو آدمک شعری نشیب *bou âdemuñ ch'ari techeiub u tevachchi t̄ê t̄uz thoutty*. — Blanchir, au fig., faire paraître innocent, پاکه چیتارمق *pākê tchyqârmaq*. — Blanchir dans le service, خدمت ایچینک صاچ *khydmet itchindê sâtech aghârmaq*. — Blanchi, e, اغارمش *aghârmich, beîāzlan-mich, yaiqnemsh mubaîāz, t̄āyqanmich, maghsoul, sâtechî oghârmaçhi*.

BLANCHISSAGE, s. m., action de blanchir du linge, یایتمه *t̄āyqama, t*; غسل *ghoust, a*. — Payer le blanchissage, اجرت غسلی ادا *eudjreti ghoustli edâ it*.

BLANCHISSANT, e, *adj.*, qui blanchit, qui paraît blanc, آچقل *âqtchyl, t*; قریب البیاض *qarîb ul-beîāz, a*.

BLANCHISSEUR, se, s., celui qui blanchit du linge, چپاشیر یایتمچی *tchamâchîr t̄āyqâdjî*. — Blanchisseuse, چپاشیر یایتمچی قاری *tchamâchîr t̄āyqâdjî qâry*.

BLASER, v. a., affaiblir le goût, دادک قوتننی کیدرمک *dâduñ*

qouvetini guidermek, تفتیر ذایقه ا
teftiri zāīqa it. — Affaiblir les sens,
 اضعف حواس ا *z'afi havās it*,
 a.-t. — Blasé, e, دادینک قوتی کنمش,
dādīnuñ qouveti guitmich, متحتر
nutehattir.

BLASON, s. m., armoiries, نسب
neceb 'alāmetleri, a.-t. —
 Connaissance de ce qui est relatif aux
 armoiries, علم علامترینک
neceb 'alāmetlerīnuñ 'y'lm
u ma'rifeti.

BLASONNER, v. a., peindre les ar-
 moiries, نسب علامترینی تصویر ا
neceb 'alāmetlerīni tasvīr it, a.-t.

BLASPHEMATEUR, s. m., کنود *ke-
 nouđ*, a. — Grand blasphémateur,
 کنود عظیم *kenouđi 'azīm.*

BLASPHEMATOIRE, adj. com., کفرلو
kufrlu, a.-t.; متصنم الکنود *nute-
 zammīn ul-kunouđ*, a.

BLASPHEME, s. m., کفرلو سوز *kuf-
 rflu seuz*, t. — Proférer un blas-
 phème, کفر سوبلمک *kufr seuilemek.*

BLATIER, s. m., se dit de ceux qui
 transportent le blé d'un marché à
 l'autre sur des chevaux, حبوبات
*houboubāt djelebi gue-
 turen.*

BLATTE, s. fém., genre d'insecte,
 حمام بوجکی *hammām beudjegui*, t.

BLÉ, s. m., dans le sens général de
 grain, اکین *ekīn*, t.; حبوبات *hou-
 boubāt*, a. — Blé en épi, بشاقلمش
bachāqlanmich ekīn. — Terre
 à blé, اکین اکه جک یر *ekīn ekē-
 djek ier.*

BLÉCHE, adj. com., t. d'injure, se

dit d'un homme sans fermeté, دنکسز
denksyz, t.; همج *hemedj*, pl. a.
 همج *hemoudj.* — C'est un grand blé-
 che, بر همج هامجدر *bir hemedji*
hāmıdjtur.

BLÉCHIR, v. n., دنکسز او *denk-
 syz ol.*

BLÊME, adj. com., بکزی صاررمش
beñzy sārarmich, t.; خاسف اللون
khācif ul-levn, اشحب اللون *ach-
 hab ul-levn*, a.

BLÉMIR, v. n., pâlır. V. ce mot.

BLESSER, v. a., donner un coup
 qui fait plaie, تجریح ا *tedjrih it*,
 a.-t. — Blessé dangereusement, جرح
 خطرناک ایله تجریح ا *djerhy*
khatharnāk ilē tedjrih it. — Blessé,
 causer quelque incommodité, زجت
 تعذیب ا *zahmet vırmek*, کوزه
ta'zīb it. — Cela blesse la vue,
 ناخوش کلور *gueuzē nākhouch gue-
 lur.* — On dit qu'un son blesse l'o-
 reille, تخدیش سمع آیدر *takhdīch*
sen' ider. — Blessé l'amitié, قاعده
 حب ومودته ایراث کسر وخلل ا
qā'ydeī hubb u meveddetē irāci kesr
u khalel it; — les convenances,
 آداب مرعیه یه خلل ویرمک
mer'yīcīē khalel vırmek. — Blessé,
 offenser, خاطر قیرمق *gueu-
 ñul, khāthyr qyrmaq.* — Se blesser de
 tout, هر شییدن خاطرمانک او *her*
cheīden khāthyrmandē ol. — Se bles-
 ser, se faire du mal, زده لنمک *ze-
 delelemek*, ضرره انجهنمک *ındjinmek*,
 اوغرامق *zararē oghrāmaq.* — Qui
 a le cœur blessé, مجروح الفواد

medjrouh ul-fuvād. — Blessé, faire tort, ضرر کنورمک *zarar gueturmek*, او مضر *mouzyrr ol.*

BLESSURE, s. f., جراحت *djirāhat*, pl. a. جروح *djirāhāt*, جروح *djuroh*.

BLETTE, s. f., plante, اشتر اوتی *uchtur oty*, t.

BLEU, e, adj., couleur d'azur, مائی *māi*, کبودی *keboudi*, p. — Satin bleu, کوک رنگلو اطلس *gueuk renklu athlas*. — Des yeux bleus, الا کوز *alā gueuz*. — Qui a des yeux bleus, الا کوزلو *alā gueuzlu*. — La couleur bleue, کوک رنگی *gueuk rengui*, لون ازرق *levni azraq*. — Bleu foncé, قویو ماوی *qouïou māvi*; — clair, اچق ماوی *atchyq māvi*.

BLEUIR, v. a., faire devenir bleu, ماویلندورمک *māvilendurmek*. — Bleu, e, ماویلنمش *māvilennich*.

BLINDER, v. a., garnir de blindes un ouvrage de fortification, استحکاماته پرده چوبرمک *istyhkiāmātē perde tchevîrmek*, t.

BLINDES, s. fém. pl., pièces de bois soutenant des fascines, etc., استحکامات و مترس پرده سی *istyhkiāmāt u meteris perdecî*, t.

BLOC, s. m., assemblage de diverses choses, کومه *kumè*, t. — Un bloc de marchandises, بر کومه امتعه *bir kumè emt'ā*, t. — En bloc, en gros, طوپدن *thoptan*.

BLOCAGE, s. masc., ou BLOCAILLE, s. f., مولوز *moloz*, t.

BLOCUS, s. m., وارله جق یوللرک *vāriladjaq iollaruñ bāgh-*

lamaci, بلوقو *bloqo*, ابلوقه *ablouqa*, t.; سدّ السوارد والمسالك *sedd ul-mevārid vel-meçālik*, a. — Faire le blocus d'une place, دائر قلعہ نیک *qal'annuñ dāir mādār mevārid u meçālikini sedd it*.

BLOND, e, adj., أصفر *asfar*, a.; صارو صاچلو *sārou sātchlu*. — Cheveux blonds, صاری صاچ *sāry sātch*. — Un blond, صاری چهره لو *sāry tchahrèlu*, أصفر الوجه *asfar ul-vedjh*. — Blond doré, التون صاریسی *altoun sārycy*; — ardent, کسکین *keskîn sāry*.

BLONDIR, v. n., اصفرارا *isfirār it*, a.-t.

BLONDISSANT, e, adj., qui blondit, صاررمش *sārarmich*, t.; مصفر *moçaffir*, a.

BLOQUER, v. a., وارله جق یوللری *vāriladjaq iollari bāghlamaq*, اطراف قوشاتیق *ethrāfi qouchātmaq*, سدّ السوارد والمسالك *sedd ul-mevārid vel meçālik it*. — Bloqué, e, اطراف قوشادلمش *ethrāfi qouchādilmich*, وارله جق یوللری *vāriladjaq iollari bāghlanmich*, t.; مسدود المسالك والموارد *mesdoud ul-meçālik vel-mevārid*.

BLOTTIR (SE), v. pron., در طوب *der thop beuzulmek*, t.

BLUTERIE, s. f., اونی الهجک یر *ouni elèdjek ier*, t.

BOBINE, s. fém., ماسور *māçour*, ماسوره *māçourè*, p.-t.

BOBINER, v. a., ماسوره یه صارمق *māçourèè sārmaq*, t.

BOCAL, s. m., بوقال *boqāl*, t.; مشربه *machrapa*, a.

BOEUF, s. m., بقرة *baqar*, pl. a. بقرة *bouqour*. — Bœuf salé et fumé, صغر *syghyr pāsturmaci*. — Bœuf sauvage, یبان اوکوزی *īabān eukuzu*. — Bœuf, homme stupide, ام اوکوز کبی *eukuz guibi ādem*, ou simpl. اوکوز *eukuz*. — En t. d'arch., œil-de-bœuf, sorte de fenêtre ronde, باجه *bādja*.

BOGUE, s. m., sorte de poisson, البرجنس بالق *bir djins bālyq*. — S. f., enveloppe piquante de la châtaigne, کستانه نک طش قوبغی *kestānēnū dhich qaboughy*.

BOIRE, v. a., نوشا *nouch it*, p. t.; — à la glace, بوزلی صو ایچمک *bouzlu sou itchmek*. — Boire d'un trait, بر نفسک ایچمک *bir nefestē itchmek*; — à longs traits, ازجه ازجه ایچمک *āzjē āzjē itchmek*. — Boire un affront, souffrir une injure sans en témoigner de ressentiment, رذالتي يوتوق *rezāleti ioutmaq*. — Buvant, شارب ایچمکی *itčhdji*, شارب *chārib*, نوشند *nouchindē*. — Bu, e, ایچلمش *itčilmich*, مشروب *mechroub*.

BOIRE, s. m., ce qu'on boit, ایچمکی *itčgy*, t.

Bois, s. m., substance dure des arbres, خشب *khacheb*, pl. a. اخشاب *akhehāb*, خطب *khathab*, عود *oud*, pl. عیدان *īdān*. — Bois vermoulu, قورد بنگلو اغاج *qourd ieniklu aghādji*. — Bois de chêne, میشه اغاجی *mīchē aghādji*. — à brûler et autre, اوطون *odhoun*. —

de sciage, تخته بچله جک اغاج *takhta bitchilēdjek aghādji*. — d'équarrissage, اغاج دیرکلک *dīreklik aghādji*; — de charronnage, عربيه *'araba kerāstēci*. — Bois, lieu planté d'arbres et moins grand qu'une forêt, قوری *qory*, *qorou*. — Garde de bois, قوری بکچیسى *qorou bektchīci*. — Bois de lit, يتاق *īatāq serīri*. — Bois de cerf. Voy. CORNE. — Bois puant. Voy. ANAGYRIS.

BOISER, v. a., garnir de menuiserie, تخته لر ایله قایلماق — دوناتماق *takhtalar ilē qāplamaq, donātmaq*. — Boisé, e, garni de menuiserie, تخته لر ایله قاپلو *takhtalar ilē qāplu*.

BOISERIE, s. f., ouvrage de menuiserie, ایشی سلیجی *silīdji ichi*, t.

BOISEUX, SE, adj., اغاجلو *aghādji-lu*, t.; خشبی *khachabū*, a.

BOISSELÉE, s. f., برکیله لک *bir-kilēlik*, اولچک طلوسی *cultchek dholouçou*.

BOISSELIER, s. m., اغاج قابلری *aghādji qābleri*, ایشایچیسى *ichleī-djīcy*, t.

BOISSELLERIE, s. f., اغاج قابلری *aghādji qābleri*, ایشایچیلکی *ichleī-djīligui*, t.

BOÎTE, s. f., le contenu d'une boîte, une boîte d'abricots, بر قوطی قایسی *bir qouthou qāicy*, t.

BOÎTIER, s. m., boîte de chirurgien, جزاح قوطیسى *djerrāh qouthouçou*, t.

BOLET, s. m., plante, طوملان *thoumlān*, بر نوع منتار *bir nev'y mantār*, t.

BOMBEMENT, s. m., اور کجلاک *eurkudjlik*, t.; شکل مستقیم *chekl mousannam*, a.

BOMBER, v. a., rendre convexe, بالق اور کجلاک *eurkudjletmek*, تنسیم ا *bālyq syrti it*, t.; تنسیم ا *tesnīm it*, a.

BON, NE, adj., qui a de la bonté, خیر *khāir*. — Bon, appliqué aux productions de l'art ou de l'esprit, جید *lathyf*, طیب *thātib*, نشید لطیفه *djūd*. — Bon poëme, هوای *nechīdēi lathyfē*. — Bon air, هوائی *havāi lathyf*. — Un bon homme de guerre, اوز جنگجی *euz djenkdji*, اعلا بر اهل حرب *a'lā bir ehli harb*. — Bon médecin, طبیب *thabībi māhir*, اعلا طبیب *a'lā thabīb*. — Bon poëte, اعلا شاعر *a'lā chā'yr*. — Bon à..., propre à..., صالح *sālyh*. — C'est un homme bon à employer, بر استخدامہ صالح *istykhdāmē sālyh bir ādemdur*. — Bon à manger, اکلہ صالح *eklē sālyh*. — Bon, avantageux, favorable, en parlant des choses, خیر *khāir*, موافق *muwāfyq*, موافق *khāir*, مناسب *munācyb*. — C'est un bon temps pour les voyageurs, ابنای سبیل ایچون بر موافق هوادر *ibnāi sebīl itchoun bir muwāfyq havādur*. — Prendre une chose en bonne part, بر شیک معناسنی خیره صرف ا *bir cheiūn ma'nācini khāirē sarf it*. — A quelque chose malheur est bon, بعضا کدرک صوکی ایواولور *ba'zen kederūn soñy eiu olour*. — Bon,

adv. d'approbation, sans doute, بوکا *bouñā seuz ioq*. — Acquiescement à une proposition, پک *pek eiu*, نه کوزل *nē guzel*. — Trouver bon, approuver, مناسب *munācyb gueurmek*, تجویز-کورمک *tedjvīz tasvīb it*. — Trouver tout bon, هر شیئه قائل او *her cheiē qāil ol*. — Tenir bon, مقام *maqāmi*, مقاومتک اظهار متانت ا *muqāvemette izhāri metānet it*. — Bon génie, جن خیر *djinni khāir*. — Bon ange, ange gardien, کوزدیحی *gueuzedīdji melek*. — Bon compagnon, ایواورتاق *eiu ortāq*, نعم الرفیق *ne'am ur-refyq*. — On dit qu'un homme est de bonne maison, خانندان آدمدر *khānēdān ādemdur*, کریم النسب بر کمسنه در *kerīm un-neceb bir kimesnē dur*. — Bonne année, بوللق سنهسی *bollouq senēci*, برکت سنهسی *bereket senēci*. — Bon jour, jour de fête, مبارک کون *mubārek gun*. — De bonne heure, تیز *tīz*. — Venir de bonne heure, مستعجلا کلمک *erken, mustā'djelen guelmek*. — A la bonne heure, soit, نه اعلا *nē a'lā*, فیهبا *febiha*. — Mettre quelqu'un sur le bon pied, بر کمسته بی *bir kimesnēi iolyna qomaq, insāfē gue-turmek*. — Être sur un bon pied dans le monde, بین الناس مظهر *bein un-nās mazheri husni y'tibār ol*. — Bon, s. m.,

APPENDICE.

bonne qualité, ايولك *eūlik*, حسن *husn*, pl. محاسن *mehācin*. — Cette personne a du bon et du mauvais, بو كشيک حسن و قسبح طرفی واردر *bou kichîdè husn u qonbh tharafi vârdur*. — Le revenant-bon, ce qui revient de profit, d'une affaire, d'une entreprise, ربح صحيح *ribhy sahyh*.

BONASSE, adj. com., simple, sans malice, يورکی حيله سز *iuregui hy-lëcyz*, صافی القلب *sāfi ul-qalb*, a.

RONBON, s. m., شکرله *chekerlemè*, t.

BONBONNIÈRE, subst. fém., شکرله *chekerlemè* qouthouçou, t.

BOND, s. masc., سکه *seïmè*, t.; قفزات *qafeza*, pl. a. قفزی - قفزه *qafezât*. — Le boulet a fait un bond,

دوشن گله سکه ایتدی *duchen guiullè seïmè itti*. — Prendre la

balle au bond (au propre), گله یی *gullèii seïer iken qāpmaq*. — Au fig., faire une chose

en temps convenable, بر ایشی تمام *bir ichi tamām*

وقتینک ایشلمک *vaqtindè ichlemek*. — Faire un faux

bond, en parlant d'un boulet ou d'une balle qui s'écarte du lieu où

elle devait tomber, صپارق سکه *sapāraq seïmek*. — Aller par sauts

et par bonds, صچرامق *sytchrāmaq*, و ثبات و قفزات ايله روانه او *vesbāt u qafezât ilè revānè ol*.

BONDE, s. f., pièce de bois qui retient les eaux d'un étang, صاوه جق *sāvadjaq*, t.; صناعة *synnā'at*, a. — Trou rond fait dans un tonneau,

فوجی دکلی *fouchou deligui*.

BONDIR, v. n., faire un ou plusieurs bonds, سکه *seïmek*, t. — Sauter, en parlant des animaux, صچرامق قفزان ا *qafuzān it*, *sytchrāmaq*.

BONDISSANT, e, adj., صچرايجی *sytchrāidji*, t.; قافز *qāfyz*.

BONDON, s. m., - فوجی طاپه سی *fouchou thāpaci*, *ty-qādji*, t.

BONDONNER, v. a., فوجی دلیکنه *fouchou deliguinè*

طاپه اورمق *thāpa ourmaq*, t. — Bondonné, e, طبقانمش *thāpalamich*,

طبقانمش *thyqānmich*, فوجی اورلش *thāpaci ouroulmich*.

BONDUC, s. masc., بر نوع *bir nev'y dikenlu*

دکنلو اغاج *aghādj*, t.

BON-HENRI, s. m., plante. Voy. PATTE-D'OIE.

BONHEUR, s. masc., félicité, état heureux, موتلولوق *moululyq*, t.;

خوشحالی *ne'ym*, تنعم *tena'um*, pl. a. خوشحالی *tena'umāt*;

تنعمات *khochhāli*, p.-a. — Grand bonheur, سعادت عظیمه *se'ādeti 'azimè*. —

Parfait — سعادت کامله *se'ādeti kiāmilè*. — Bonheur, prospérité,

bonne fortune, اقبال *iqbal*, بخت *bakht*, کامرانی *bakhtīari*, *kiāmranī*.

BONHOMIE, s. fém., صفوت قلب *safveti qalb*, a.; ساده دلی *sādè dili*.

BONIFICATION, s. f., ايولنه *eūlenmè*, t.; اصلحیت حال *yslahiēti hāl*, a.

BONIFIER, v. a., mettre en meilleur état, ايولتمک *eūletmek*, t.;

أصلح *yslāh it*, a.-t. — Faire bon, suppléer, طولد رموق *eksigui dholdourmaq*, ا تکمیل نقصان *tek-mīli noqsān it*.

BONNE-DAME, s. f., plante. Voy. ARROCHE.

BONNEMENT, adv., naïvement, avec simplicité, صفوت و اخلاص *بالصفوة* *safvet u akhlās ilè*, a.-t.; بالخلوص *bis-safvet vel-khoulous*, a.; سادہ دلانہ *sādè dilānè*, p. — Précisément, حقیقتیله *haqqat ilè*, صحیحاً *sahyhen*.

BONNET, s. m., vêtement de tête, باش اورتوسی *bāch eurtuçu*, t.; قلانس *qalansavet*, pl. a. اطلس *qalānis*. — Bonnet de satin, اطلس athlas *qalansavè*.

BONNETERIE, s. f., طاقیه جیلق *thāqyadjilyq*, t.

BONNETIER, s. masc., طاقیه جی *thāqyadji*, t.

BONTÉ, s. f., qualité de ce qui est bon, جودت *djevdet*, a. — La bonté de l'air, جودت هوا *djevdeti havā*; — du vin, جودت خمر *djevdeti khamr*. — Bonté, qualité morale qui porte à faire le bien, خیر لیلک *khaïr-lulik*, خوش خوبلق *khoch khoulilyq*, جودت طبع *djevdeti thab'*. — Bonté naturelle, جودت فطریه *djevdeti fythrüè*. — La bonté de Dieu, کرم الهی *keremi ilahi*. — Bonté, égard, témoignage de politesse, bons offices, الطاف *louthf*, pl. a. الطاف *elthāf*, حسن همت *husni himmet*, pl. a. هم حسنه *himemi hacenè*; احسانات *yhsān*, pl. احسان

nāt. — Vous avez trop de bonté, لطف و کرمکز مرتبه غایتکدر *louthf u keremuñyz mertebè ghāüttè dur*. — Bonté, trop grande facilité, مساهلت طبع *guevcheklik muçāheleti thab'*.

BONZE, s. m., چینلو قسیس *tchînlu qacys*, t.-a.

BOOTÈS, s. m., constellation. Voy. BOUVIER.

BORBORISME, s. m., بورونتى *borrounty*, t.; قراقر *qarqar*, pl. a. قراقر *qarāqyr*.

BORD, s. m.; — d'un verre, d'un gobelet, برداغک دوداغی *bārdāghuñ doudāghy*. — Bord de la mer, دکز *deñyz qyici*. — Bords, poétiquement et au pl., les régions environnées d'eau, عراق *'yrāq*. — Les bords africains, عراق افریقیه *'yrāqy afrīqyè*. — Avoir l'âme sur le bord des lèvres, جانی دوداغنه کلمک *djāni doudāghyna guelmek*. — Rouge bord, verre plein jusqu'au bord, طاشقین قدح *thāchqyn qadeh*. — Être au bord d'un précipice, کناره مغاک تباہ و فزاده او *kenārè megħāki tebāh u fenādè ol*. — Vaisseau de haut bord, بیوک کهمی *būiuk guemi*; — de bas bord, اوفاق *oufāq tekne*. — Bord à bord, en parlant des liqueurs qui remplissent toute la capacité de ce qui les contient, آغز برابرکنه *āghyz berāberliguinè*. — Changer le bord, revirer le navire, بولندن *guemii iolyndan sāpatmaq*, — Courir bord à bord, louvoyer,

يولك كئارنك صره لنمق - ديزلك
iöluñ kenärindè syralanmaq, dîzle-
 mek, زوقاق كئارنك صقى بسته او,
zoqâq kenärindè saffbestè ol. — Lieu
 bordé de précipices, چپ چوره,
tchop tchevrè
 یر چورلش یر
outchouroum ilè tchevirilmich ier.
 — Bordé, e, adj., كئارلو,
kenârlu,
 منظرز,
sindjeflenmich,
moutharraz, a.

BORDAGE, s. masc., كمينك
guemînuñ qâplamaci, t.

BORDAILLER, ou BORDAYER, v. n.,
 اولته ايله چورلش یر
olta ilè iuru-
mek, t.

BORDÉ, s. m., galon d'or ou d'ar-
 gent. Voy. GALON.

BORDÉE, s. f., décharge de tous
 les canons d'un des côtés du vais-
 seau, الابانده
alâbânda. — Lâcher
 une bordée contre l'ennemi, دشمن

اوزرينه بر آلابانده طوب آتمق
duchmen uzerîné bir âlâbânda thop
âtmaq. — Essuyer une bordée,

يکپاره بر الابانك طوب ضربنه
iekpârè bir alâbânda thop
zarbinè doutchâr ol, — Au fig., une

bordée d'injures, ou simpl. une bor-
 dée. Il lui a lâché une bordée,

اوزرینه بر آلابانك وبردی
felânè bir
âlâbânda vîrdi. — Bordée, chemin
 que fait un vaisseau en bordayant,

اولته
olta. — Le navire fit une bor-
 dée, كمی بر اولته ایتدی
guemi bir
olta itti.

BORDEL, s. masc., اورسپی خانه
orouspou khânè, t.; قهقهه خانه
qahpè khânè, p.

BORDER, v. a., garnir d'une bor-
 dure, پرواز قومق
pervâz qomaq,
 سنجفی چورلش
sindjef tchevr-
mek, t.; نظریز ا
tathryz it, a.-t. —

Border, v. n., s'étendre le long de
 certaines choses, lui servir de bord,

برنسنه كئاری اوزونلغنه اوزانمق
bir nesnènuñ kenâri ouzounlyghyna
ouzânmaq, اطرار ا
ythrâr it. —

Border la haie, en parlant des troupes,

يولك كئارنك صره لنمق - ديزلك
iöluñ kenärindè syralanmaq, dîzle-
 mek, زوقاق كئارنك صقى بسته او,
zoqâq kenärindè saffbestè ol. — Lieu
 bordé de précipices, چپ چوره,
tchop tchevrè
 یر چورلش یر
outchouroum ilè tchevirilmich ier.
 — Bordé, e, adj., كئارلو,
kenârlu,
 منظرز,
sindjeflenmich,
moutharraz, a.

BORDEREAU, s. masc., اجناس
edjnâci sikkèle-
ruñ hyçâbi.

BORDIQUE, s. f., enceinte formée
 de claies pour prendre le poisson,
 بالقي دالياني
dâliân,
 بالقي دالياني
bâlyq
dâliâni, t.

BORDURE, s. fém., ce qui borde,
 حاشيه
hâchîè, pl. a. حواشي
havâ-
chi. — Bordure de miroir, اينه
âinè,
 پروازی
âina pervâzy; — de tapis,
 قاليجه كئاری
qâlîdjanuñkenâri;
 — d'un parterre, ou plate-bande,
 چيچكلك پروازی
tchîtcheklik pervâ-
zy; — d'une forêt, اورمان كئارنك كی
ormân kenârindeki aghâdj-
lar. — En t. d'armoiries, brisure
 qui entoure l'écu, زينجیر
zindjîr.

BORGNE, adj. et s. com., بر كوزی
bir gueuz kieur, t.; اءور
a'ver,
 pl. عوزان
'ourân. — Une femme
 borgne, بر كوزی كور عورت
bir
gueuzu keur 'avret.

BORNAGE, s. m., سنور نشانلری
sinor nichânleri dîkmè, t.;
 ديكمه
nasbi a'lâmi
 نصب اعلام حدود
houdoud.

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

BORNE, s. f., pierre qui marque

les limites, سنور نشانی - علامتی *sinor nichāni, 'alāmeti*, t. — Planter des bornes, علايم فاصله نصب ا *'alāmi fācylè nasb it.* — Bornes, pierres qu'on met à côté des portes, ou devant les maisons, pour les préserver des atteintes des voitures, قورقولق طاش *qorqoulyq thāch.* — Au fig., tout ce qui sert à limiter, حدود *houdoud.* — Les bornes de l'empire, حدود ملك ودولت *houdoudi mulk u devlet.* — Passer les bornes, حدودى تجاوزا *houdoudi tedjāvuz it.* — Passer les bornes d'un sujet, l'outrer, حدودندن *houdoudinden khouroudj it.* — Mettre des bornes à son ambition, حرص نام و اقبالنه *hysry nām u yq-bālinè vaz'y haddi 'ytidāl it.*

BORNER, v. a., mettre des bornes, سنور نشانلری دیکمک *sinor nichānleri dīkmek.* — Limiter, resserrer dans un certain espace, قوشاتق *qouchātmaq*, حصر ا *hasr it.* — Être borné, او محصور *mahsour ol.* — Borner, au fig., modérer, وضع *vaz'y houdoud it.* — Borner ses espérances, مامولاتنه تعیین *méémoulātinè ta'īni houdoud it.* — Borné, e, وضع *houdoudi vaz' olounmich,* محدود *mahdoud,* محصور *mouhacyr.* — Au fig., avoir des vues bornées, دائره افکار و مطالباتى محدود *dāirèi efkiār u mouthā-la'āti mahdoud u qācyr ol.* — Une fortune bornée, قوت مالیته غیر

واسعه *qouvveti mālīiē ghāiri vācy'a.*

BORNOYER, v. a., بر کوزى قيهرق *bir gueuzu qyparaq bāq-maq*, t.

BOSEL, s. m., t. d'archit., کرسى *kursi thāchi*, t.

BOSQUET, s. m., اغاجلق *aghādj-lyq*, قورولق *qouroulyq*, t.

BOSSAGE, s. m., اور کچلك *eur-kudjlik*, t.; سنم *senem*, a. — Mur à bossage, اور کچلو دیوار *eurkudjlu dīvār.*

BOSSE, s. f., grosseur au dos, ارقه قنبورى *ārqa qanbouri*, t.; حدب *haddeb*, a. — Grosseur à l'estomac, کوکس قنبورى *gueusku qanbouri.* — Enflure qui provient de contusion, قبارق *qabāraq*, طوماله *dhoumālama.* — Aspérité, محذب *dhoumāledj*, طومالچ *haddeb.* — Un terrain plein de bosses, طومالچى چوق برير *dhoumāledji tchoq bir یر.* — Bosse, en t. de sculpture, relief d'une figure, قبارمه *qabārma*, تسنیم *tesnīm*, a. — Ouvrage de ronde bosse, كامل تسنیم *tesnīmi* اوزره ايشلنمش بر ايش *kiāmil uzrè ichlenmich bir ich.* — Dessiner d'après la bosse, copier une figure en relief, صورت *bir tasvīruñ souretī mouçannemini ālmaq.*

BOSSELAGE, s. m., قبارمه ايشى *qabārma ichi*, t.

BOSSELER, v. a., قبارمه ايشى *qabārma ichi ichlemek*, t.

BOSSU, e, adj. et s., qui a une bosse au dos, احدب *ahdeb*, a. —

Une femme bossue, قنبور قاری *qanbour qāry*. — Qui a une bosse à l'estomac, قنبور کوکسی *gueukuçu qanbour*. — Bossu, en parlant d'un terrain inégal et montueux, اکری *akrı*.
 ير چوق بوکریسی *egri beugrici tchoq bir ier*.

BOSSUER, v. a., از مک *ezmek*,
 از در مک *ezdurmek*, t. — Bossué, e,
 از مک *ezymich*, از کلو *ezyklu*, t.

BOTANISTE, s. m., اهل علم نباتات,
 ارباب علم *ehli 'ylmi nebātāt*, pl.
 ارباب نباتات *erbābi 'ylmi nebātāt*.

BOTRYS, s. m., plante, قریغه اوتی
qourbagha oty, t.

BOTTE, s. f., assemblage de choses
 liées ensemble, دمت *demet*, t.;
 حزمه *houzmè*, pl. حزم *houzm*. —
 Botte d'asperges, قوش قونمز دمتی
qouch qonmaz demeti. — Mettre en
 bottes, دمت باغلق *demet bāgh-*
lamaq. — Botte de soie, ایپک
ipek keltèci. — Grosses
 bottes, grosses chaussures, یوغون
 چرمه *ioughoun tchyzmè*. — Botte
 cirée, موم سورلش چرمه *moum su-*
rulnich tchyzmè. — A propos de
 bottes, sans motif, سببسیز *sebebsyz*,
 مناسبسیز *munācebetsyz*. — Bottes,
 au fig., terre qui s'attache aux pieds,
 à la chaussure, en marchant dans un
 terrain gras et humide, چامور
 بولاشغی *tchāmour boulāchyghy*.

BOTTELAGE, subst. masc., دمت
 باغلامه سی *demet bāghlamaci*.

BOTTELER, v. a., lier en bottes,
 دمت باغلق *demet bāghlamaq*, t.

BOTTELEUR, subst. masc., دمت
 باغلاچی *demet bāghlāidji*, t.

BOTTER, v. a., pouvoir de bottes,
 چرمه ویرمک *tchyzmè vîrmek*. —
 Faire des bottes, چرمه یاپمق *tchyz-*
mè yāpmaq, t.; خفافه ایت *khafāfet*
 ایت, a.-t. — Chaussé des bottes,
 چرمه کیدرمک *tchyzmè gueïdurmek*.
 — Se botter, چرمه کیمک *tchyzmè*
gueïmek.

BOUC, s. m., le mâle de la chèvre,
 تیس *teïs*, pl. ا. تیس *tuïous*. —
 Peau de bouc où l'on met du vin ou
 de l'huile, طولوم *thouloum*.

BOUCASSIN, s. m., étoffe de coton,
 بوغاصی *boughācy*.

BOUCHE, s. f., partie du visage,
 دهن *dehen*, p.; فوه *fouh*, pl. a.
 افواه *efvāh*. — Fermer la bouche,
 faire taire, صوسدرمق *sousturmaq*.
 — Dire quelque chose de bouche à
 quelqu'un, بر ماده یی بر کمسنده یه
 شفاها افاده *bir māddeyi bir kimes-*
nèè chifāhen ifādè it. — Bouche
 close, pour dire qu'il convient de
 garder le secret sur une affaire, اغزی
 کلیدلیمک *aghzy kelïdlemek*
guerektur. — Passer de bouche en
 bouche, اغزدن اغزه دورا *aghzyden*
aghzè devr it. — Prendre sur sa bou-
 che, épargner sur la dépense de sa
 nourriture, اغزدن کسمک *aghzy-*
den kesmek. — La bouche d'un che-
 val, لجه *lajeh*, آتک اغزی *ātuñ aghzy*,
 لجه فرس *ledjmèi feres*. — Cheval qui a
 la bouche dure, فرس شدید اللجام
fereci chedïd ul-lidjām. — Fort en
 bouche, se dit d'un homme qui parle
 avec véhémence, اغزی کسکین *aghzy*
keskîn, حدید اللسان *hadïd ul-li-*

çân. — Bouche d'une pièce à feu, *ثوب اغزی thop aghzy*.

BOUCHER, v. a., le passage, - *یولی یولی* *ioły, guetchûlleri qapâmaq*. — Boucher la vue d'une chose, *نظارتی کسرا nezâreti kesra it*, *نظارته حایل او nezâretè hâil ol*. — Se boucher les yeux, *کوزی قیامق کوزی قیامق gueuzy qapâmaq*; — les oreilles, *قولاقی قیامق qoulâq qapâmaq*. — Bouché, fermé, clos, *قپانمش qapân-mich*, *باغلو bâghlu*, *طیقانمش thyqân-mich*, *مسدود mesdoud*. — Qui a l'esprit bouché, *عقلی طیقانمش 'aqly thy-qân-mich*.

BOUCHERIE, s. f., lieu où l'on tue le bétail, *قناره qynnârè*. — Tuerie, massacre, au fig., *مقاتله mouqâtelè*, *مذابحه mezâbehat*, a.; *قیرغین qyrghyn*, t. — Une grande boucherie, *مذابحه عظیمه mezâbahâi 'azîmè*.

BOUCHOIR, s. m., plaque de fer qui sert à fermer la bouche d'un four, *فرون قپاخی fouroun qapâghy*.

BOUCHON, s. m., ce qui sert à boucher une bouteille, *طیقاج thyqâdj*, t. — Bouchon de liège, *منتار طیقاجی mantâr thyqâdji*; — de papier, *کاغذ کاغذ kiâghyd thyqâdji*; — de foin, *اوتلق یوالغی otlouq iouvâlaghy*. — Bouchon de cabaret, branche ou rameau de verdure qui lui sert d'enseigne, *میخانه نشانی meïkhânè nichâni*; et par extension, le cabaret même, *میخانه meïkhânè*.

BOUCHONNER, v. a., chiffonner, *بوروشدرمق bourouchturmaq*, *بوزمک*

beuzmek, t. — Bouchonner du linge, *بزی بوروشدرمق bezy bourouchturmaq*; — un cheval, *آتی بر صہان آتی بر صہان aty bir samân toutâmi ilè ovmaq*.

BOUCLE, s. f., de cheveux, *صاچ صاچ sâtch halqaci*, t.; *جمعہ دسی dja'd*, a.

BOUCLER, v. a., attacher avec une boucle, *طوقه ایله باغلمق thoqa ilè bâghlamaq*. — des cheveux, *صاچی صاچی sâtchi halqa halqa qyvyрмаq*. — Boucler un port, en fermer l'entrée, cettè locution a vieilli, *لیمانی سدد و بند ا limâni sedd u bend it*.

BOUCLIER, s. m., arme défensive, *تروس turs*, pl. a. *مچنن مچنن turus*; *مجان midjenn*, *مجنته midjennet*, pl. *مجان medjân*. — Au fig., le bouclier de la foi, *سپردین و شریعت siperi dîn u cheri'at*. — Faire son bouclier d'un argument, *کندو حقنه سپر بر دلیلی کندو حقنه سپر bir delîli guendu haqqyna siperi qavi ittikhâz it*.

BOUDER, v. n., faire la mine, *یوز یوز اظہار üz ekclîtmek*, t.; *معارت یزہاری me'âret it*. — Rompre tout d'un coup avec quelqu'un, *دوستلق ایینی کسمک dustlyq ipini kesmek*, *کوسکون او کوسکون ol*, *کوسکونلک کوسکونلک kuskunlik gueustermek*, *قطع الفت ا qath'y ulfet it*.

BOUDERIE, s. f., *کوسکونلک kuskunlik*, t.

BOUDIN, s. m., boyau rempli de sang et de graisse de porc, *طوکوز طوکوز dhoñouz qâni ilè*

verge cirée que les chirurgiens introduisent dans l'urètre, میل مشوع *mīli muchemma'*.

BOUGIER, v. a., بال موميله ياغلق *bāl mouni ilè tāghlamaq, t.*—Bougier du taffetas, سندالی تشيع *sandāli techmī' it.*—Bougié, c, بال مومی سورلش *bāl mouni surulnich,* مشوع *muchemma'*.

BOUILLANT, e, adj., au fig. et en parlant des personnes, prompt, vif, ardent, آتش يوركلو *âtech iureklu,* آتشپاره *âtech mechreb,* آتش مشرب *âtechpārè bir âdem.*

BOUILLI, s. m., viande cuite dans l'eau, صوده قينامش ات *souda qaināmich et, t.*

BOUILLIE, s. f., سود بولاجی *sud boulamādji, t.*

BOUILLIR, v. n., au fig., en parlant d'un homme ardent et fougueux, on dit que le sang lui boût dans les veines, قانی طمرلری ایچنك قینار *qāni dhamarlari itchindè qainār.*—On dit : La cervelle me boût, pour dire qu'on sent une excessive chaleur

دماغلك حمو شديد واردر *dimāghlundè humuvvi chedīd vârdur.*—Bouillir, faire cuire dans l'eau ou dans quelque autre liquide, پشورمك *pichurmek,* طبخ *thabkh*

it.—Faire bouillir de la viande, طبخ لحم *thabkhy lahm it.*—Faire bouillir le pot, تنجره یی قینانتهق *tendjerèi qainātmaq.*—Bouilli, e, قینامش *qaināmich,* مطبوخ *mathbouxh.*

BOUILLOIRE, s. f., صوقیزدره حق *voqizdurè haq,* قاب *sou qyzduradjaq qāb, t.*

BOUILLON, s. m., rondeur, bulle d'une liqueur agitée par le feu, فشقردیسی *qaināich, fichqyrdici, t.*; فواره *fuvārè, pl. a.* فوارات *fuvārāt.*—Un ou deux bouillons suffisent, بر ایکی قینایش *bir iki qaināich kesāiet ider,* بر ایکی غلیان کافیدر *bir iki ghaliān kāfīdur.*—Bouillon, décoction, مطبوخ *mathbouxh, pl. a.* مطبوخات *mathbouxhāt.*

BOUILLONNEMENT, s. m., فشقرش *fichqyrich,* فشقـرمـه *fichqyrma,* جوشقون اتلده *djouchqoun ātilma, t.*; فوران *severān, a.*

BOUILLONNER, v. n., جوشقون *djouchqoun ātilmaq,* فشقمرق *fichqyrmaq, t.*, فوران *severān it, a.-t.*

BOULANGER, v. a., -تعمین خبز- *ta' djīni khoubz, nān it, a.-t.-p.*

BOULANGERIE, s. f., آتکچیلک *etmekdjilik sana'aty.*—Lieu où l'on fait le pain, یاپیلان یر *etmek iāpylān ier, t.*

BOULE, s. f., کرات *kurè, pl. kurāt.*—Jouer à la boule, طوب *thop oināmaq.*

BOULET, s. m., de canon, طوب *thop gueulèci.*—Boulet, jointure qui est au-dessus du paturon de la jambe d'un cheval, بو قاعیلق *bouqāghoulyq, t.*

BOULEVART, s. m., rempart, حصار *hyçār dīvāri, t.*; سور *sour.*—On dit au fig.: Cette place est le boulevard du royaume, بو قلعه *bo qleçè,* مهلكتك ست سیدی مثابه سنك در

bou gal'a memleketuñ seddi sedidi meçâbécindê dur.

BOULEVERSEMENT, s. m., renversement, باش اشاغی ییقله *bâch achâghy iyqylma*, t.; انهدام *inhidâm*, انتکاس *intikiâs*. — Au fig., désordre qui arrive dans les affaires, اولتق *alt ust olmaqlyq*, التنى اوستنه چوبرمه *altini ustunê tchêvîrmê*, هرج و مرج *herdj u merdj*, انتکاس الاحول *intikiâs ul-ahvâl*.

BOULEVERSER, v. a., mettre sens dessus dessous, الاق بولاق *alâq boulâq it*, انهدام *inhidâm it*. — Bouleverser les affaires, امور *oumour u ahvâlîni târ u mâr it*. — Bouleverser le royaume, l'État, و دولتی *oumour u ahvâlîni târ u mâr it*. — Bouleverser le royaume, l'État, زیر و زبر *nizâmi mulk u devleti zîr u ziber it*, الت اوست *alt ust it*. — Bouleverser l'esprit de quelqu'un, le troubler, شاشرمق *châchurmaq*, پریشانی دهنه بادی او *perîchânî zyhnîne bâdi ol*. — Bouleverser, e, الت اوست اولمش *alt ust olmich*, باش اشاغی ییقلهش *bâch achâghy iyqylmich*, منه دم *munhedim*.

BOULEVUE (A LA), adv., صایه پهرق *sâimaïaraq*, t.; من غیر تأمل *min ghâirite'ammul*, a. — Faire une chose à la boulevue, برایشی من غیر تأمل *bir ichi min ghâiri te'ammul ichlemek*.

BOULICHE, s. f., کوب *keup*, t.

BOULIMIE, s. f., جوع بقرتی *djou'v baqarîi*, بولیموس *boulîmous*, a.

BOULIN, s. m., کورجین خانسه *gœuïerdjîn khânê boudjâghy*, کورجین یواسی *gœuïerdjîn iouvâci*, t.

BOULINE, s. f., بورینه ایپی *bou-rînu ipi*, t.

BOULINER, v. n., naviguer avec un vent de biais, بورینه هواسیله *bou-rîna havâcilê guïmek*. — Il va boulinant, se dit d'un homme qui va d'un pas pesant, penchant du côté où il appuie, یان یان یور بیک *iân iân iurumek*.

BOULINGRIN, s. m., چیم اولک *tchûm evlek*, t.

BOULINIER, s. m., بورینه یه چیقان *bou-rînaîe tchyqân guemi*, t.

BOULOIR, s. m., instrument pour remuer la chaux, چالقدان *kiredj tchâlqadân*, t.

BOLON, s. masc., پرچینلو چاوته *perchînlu tchâvta*, t.

BOLONNER, v. a., پرچینلو چاوته *per-tchînlu tchâvta ilê qavîlechturmek*, bitichturmek, t.

BOUQUET, s. m., assemblage de fleurs, چیچک باغی *tchûtchek bâghy*, حزمه ازهار *houzmêi ezhâr*. — Un bouquet de violettes, دستة بنفشه *destêi benefschê*. — Bouquet, assemblage de certaines choses liées ensemble, باغ *bâgh*, عدد *'aded*, عقد *'aqd*, pl. a. عقود *'ouqoud*. — Un bouquet de plumes, قوش یلکی باغی *bir 'aded qouch îelegui bâghy*; — de perles, اینجو باغی *indjou bâghy*.

BOUQUETIER, s. m., vase propre à mettre des fleurs, چیچکلیک قاب *tchûtcheklik qâb*, t.

BOUQUIN, s. masc., vieux bouc, *chehr chālīci*, اهالیء بلک *ehālīi beldè*. — Lièvre mâle, قوجه مش تکه *godjamich tekiè*. — Lièvre mâle, ارکک طاوشان *erkek thāouchān*, t.

BOUQUINER, v. n., en parlant des lièvres qui couvrent leurs femelles, ارکک طاوشان دیشی یه اشق *erkek thāouchān dīchīiè āchamaq*.

BOURACAN, s. m., قبا فرنک *qabā frenk chālīci*, t.

BOURBEUX, se, adj., بالچقلو *bāl-tchyqlu*, t.; كثير الوحل *kecīr ul-vahal*, a.

BOURBIER, s. m., بتاقلق *batāq-lyq*, t. — Au fig., affaire d'où il est difficile de se retirer, خروجی مشکل *khouroudji muchkil oladjaq vertha*.

BOURDER, v. n., ذوکلنمک *zevkl-nemek*, سويلمک *īalān scūl-nemek*, t.

BOURDEUR, s. m. Voy. MENTEUR.

BOURDILLON, s. masc., فـوچى *foutchou takhtaci aghādji*, t.

BOURDON, s. m., grosse cloche, زاكوس *iri tchān*, t.; كبير *nāqouci kebīr*, a.

BOURDONNEMENT, s. m., bruit des bourdons, des abeilles, وزردى *vīzrydi*, t.; طنين *thanīn*, a. — Au fig., bruit sourd de voix non articulées et qui ordinairement expriment un murmure, مرلدمه *mirildama*, فسلدی *ficildy*.

BOURDONNER, v. n., وزردامق *vīzrydāmaq*, t.; اغنان ا *γghnān it*, a.-t.

BOURGOIS (LE), s. m., le corps des citoyens d'une ville, شهرا هالیسى *shērahālīsi*,

lequel des ouvriers travaillent, اوسته *ousta*, معلم *mou'allim*. — Bourgeois, t. de dénigrement, pour reprocher à un homme qu'il n'est pas noble ou qu'il manque d'usage, قبا *qabā*, فظ *fyzz*.

BOURGEOSIE, s. fém., qualité de bourgeois, شهرلولک *chehirlulik*, t.; بلدیة *beledīet*, a. — Droit de bourgeoisie, شهرلولک حقى *chehirlulik haqqy*. — Collectivement, les bourgeois mêmes d'une ville, جمیع بلدک *djemī' ehālīi beldè*.

BOURGEON, s. m., de vigne, اصمه *asma filīzy*. — Bourgeon, hube qui vient au visage, قهولة *qoum'oulet*, pl. a. قواعیل *qamā'yl*.

BOURGEONNER, v. n., pousser des bourgeons, طومروچقلنمق *thoumrou-djyqlanmaq*. — Bourgeonné, e, en parlant du visage, قبارجقلو *qabār-djyqlu*.

BOURRASQUE, s. f., tourbillon de vent impétueux et de peu de durée, ریح ثائب *qāi*, t.; قای *ryhy sāib*, a.

BOURRE, s. f., amas de poils d'animaux quadrupèdes, يوك اوفانتیسی *īeuñ oufāntīcy*. — Bourre d'une arme à feu, خرتوج طاپهسى *khartoudj thāpaci*. — Bourre de laine ou bourre lanice, يوك و ییپاغی طلاشى *īeuñ vè īapāghy thylāchi*. — Bourre de soie, ایپک خردهسى *ipek khour-dēci*. — Bourre, remplissage dans un écrit, یونغه *īongha*.

BOURREAU, s. m. et adj., au fig., cruel, inhumain, *merhamet-syz.* — C'est un vrai bourreau, *syrf bir djel-lädtur.*

BOURRÉE, s. f., چالی دمتی *tchāli demeti*, اشاج بودانتسی دمتی *aghādĵ boudāntici demeti*, t.

BOURRELER, v. a., احكاك قلب ا *yhkiāki qalb it*, a.-t.; يورکسی *üregüi thyrmäläüp qāzımaq*, t. — Bourrelé, e, شدید *thyrmāntılı*, طرمانتیلو *chedid ul-yhtikiäk*, پر الاحتکاک *pur khyrāch.* — Conscience bourrelée, *qalbi yhtikiäk āloud.*

BOURRELIER, s. m., سراج *sarrādĵ*, pl. a. سراجین *sarrādĵin.*

BOURRER, v. a.; — une arme à feu, خرتوج اوزرینه طاپه اورمق *khartoudĵ uzerine thāpa ourmaq*; — un fusil, un canon, *تفنکه و طوپه*, تفنکه اورمق *tufenguē vè thopè thāpa ourmaq.*

BOURRICHE, s. f., اوزون زنبیل *ouzoun zembıl*, a.

BOURRIQUET, s. m., civière qui sert à enlever des moellons et du mortier; مولوز طاشی وبالچق *moloz thāchi vè bālčhyq qālduradĵaq tedjkerè*, قالدره جق *tcherkhlu tedjkerè*, تجکره *t.*

BOURRU, e, adj., چتین خویلو *tchetin khouïlu*, t.; شریس *cheris*, a.; شریس الطبع بر آدم *cheris uth-thab' bir ādem.*

BOURSE, s. fém., کيس *kīs*, pl. a.

اکیاس *ekiās.* — Bourse à ressort, زمبرکلو کیسه *zembereklu kice.* —

Faire bourse commune entre soi, دخل و خرج بینلرنک مشترک او *dakht u khardĵ beinlerindè muchterek ol.* — Faire une affaire sans

کیسه طوقنمتسزین *bourse délier*, کیسه طوقنمتسزین *kicètè dhoqoun-maqsyztin maslahati biturmek.* —

Bourse, pension fondée dans un collège pour entretenir un écolier, مکتبک کی طالبه مدار معاش اولدرق *mektebdèki thālebè medāri mo'āch olaraq v'irilān mev-*

qouf, موقوف *mevqouf.* — Bourse, lieu où s'assemblent les négociants et autres pour traiter d'affaires,

بازرگانلرو سایر کمسنه لرك ایش یری *bāzırguñānlar vè sār kimesneleruñ ich ieri.* — Bourses, sacs de cuir qui

se mettent aux deux côtés de la selle du cheval, *هکبه* *heigbè.* — Bourse, la peau qui enveloppe les testicules, *خایه طوبره سی* *khāiè thobraci.*

BOURSIER, s. m., celui qui jouit d'une bourse dans un collège, مکتبک موقوف صاحبی اولان طالب *mektebdè mevqouf sāhybi olān thālib.*

BOURSILLER, v. a., قورامه ایله *qavrāma ilè eudèmek*, علی طریق الغرما ویرمک - ادا *'ala tharyq ul-ghouremā virmek*, *edā it.*

BOURSOFLER, v. a., تنفیخ ا *tenfykh it*, a.-t. — Boursofflé, e, شیشمش *qabārmich*, شیشمش *chich-mich*, شیشکن *chichkin.*

BOURSOFLURE, s. f., شیشکیناک *chichkinak*

chíchkinlik, t.; فحخة *nafakhat*, a.
— Il a de la boursofflure dans le
visage, يوزنك شيشكينك واردر *üz-
zundè chíchkinlik vârdur*.

BOUSCULER, v. a., التي اوستنه
التي اوستنه *alty ustunè tchevîrmek*,
t.; زيرو زبرا *zîr u zîber it*, p.-t.—
Bousculé, e, الت اوست *alt ust*,
ش چويرلش التي اوستنه چويرلش
alty ustunè tchevîrilmich.

BOUSE, s. fém., اوکوز فشقیسی
اوکوز فشقیسی *eukuz fyçhyçi*, *tersy*. —
Bouse de vache, اینک ترسی *inek
tersi*.

BOUSILLAGE, s. masc., chaume et
terre détrempée, صمانلو بالچق
samânu bältchyq.

BOUSILLER, v. a., بالچق صوامق
بالچق صوامق *bältchyq syvâmaq*. — Bousillé, e,
بالچق صوالو *bältchyq syvâlu*.

BOUSILLEUR, s. masc., بالچق
بالچق *bältchyq* ياپوجیسی - یوغور بجی
îapoudjîci îoughourîdji, t.

BOUT, s. m., غایت
غایت *ghâiet*, pl. a. غایات *ghâiât*. — Le
bout du jardin, باغچه نك غایتی
bâghchtênuñ ghâieti. — Le bout de
l'oreille, قولاق یومشغی *qoulâq
îoumouchaghy*. — Rire du bout des
dents, گوكلسز كلنك *gueuñulsyz
gulmek*. — Savoir sur le bout du
doigt, ال نك طوتار كبی مضبوط
elindè thoutâr guibi
mazbouth u ma'loumi ol. — Tou-
cher du bout du doigt, ne pas trop
appuyer, برایشی پرمغك اوجی
برایشی پرمغك اوجی *bir ichi parmaghuñ
oudjou îlè thoutmaq*. — Le bout du
sein, ممه امزگی *memè emzegui*. —

Bout à bout, اوج اوچنه اولاشمش
اوج اوچنه اولاشمش *oudj oudjinè oulâchmich*,
کناری *kenâri kenârîne bi-
tichik*. — Avoir peine à joindre les
deux bouts, کوچ ایله
کوچ ایله *iki oudjou gutch
îlè bir îerè gueturmek*. — Au bout
du compte, après tout, صوك صوكنك
صوك صوكنك *soñ soñinda*, اخر الامر
اخر الامر *akher ul-emr*,
نهایت کار *nihâieti kiâr*. — De bout
en bout, d'une extrémité à l'autre,
بر باشندن بر باشندن *bir bâchdan
bir bâcha qadar*, قدر
قدر *bâchindan soñina qadar*, من اوله
من اوله *min ewvelihi îla akherihi*.

BOUTADE, s. f., جلال *djelâl*, t.;
فلتة *feltet*, pl. a. فلتات *feltât*. —
C'est un homme qui a des boutades,
كثیر الفلتات بر آدمدر
كثیر الفلتات بر آدمدر *kecîr ul-feltât
bir âdemdur*.

BOUTANT, adj. m. Voy. BUTANT.

BOUTE-FEU, s. masc., incendiaire,
قونداقچی *qondâqtchi*, t. — Bâton
dont le bois est garni d'une mèche
pour mettre le feu au canon, فتیل
فتیل *fitîl qondâghy*, t.

BOUTEILLE, s. f., vase propre à
contenir les liqueurs, بوقال *boqâl*.
— en bois, pour mettre de l'eau en
voyage; sorte de calebasse, چوتره
چوتره *tchotra*, t. — Bouteille de vinaigre,
بوقالک اغزینی *sirkè boqâli*. — Coiffer
une bouteille, باغلامق
باغلامق *boqâlun aghzîni bâgh-
lamaq*.

BOUTEROLLE, s. fém., garniture
qu'on met au bout du fourreau d'une
épée, قین دیبلگی *qyn dibligui*, t.

BOUTIQUES, au pl. a. دکاکین *dekiâkin*. — Avoir boutique, صاحب *sâhyb dukkiân ol*.

Garçon de boutique, دکان اوشاخى *dukkiân ouchâghy*. — Ouvrir une boutique,

دکان اچمق *dukkiân âtchmaq*. — Fonds de boutique, marchandise passée de mode, qui ne se vend plus, دکانک قالمش یانغین مال *dukkiândê qâlmich zâtghyn mâl*.

BOUTOIR, s. m., instrument des maréchaux, سونتراج *sontrâdj*.

BOUTON, s. m., bourgeon des arbres et des plantes, طومروجق *thoumroudjyq*. — Bouton de feu, bouton de fer rougi au feu, dont les chirurgiens et les maréchaux font usage, داغلى دوکمهسى *dhâghlyghy deuimèci*.

BOUTONNER, v. n., pousser des boutons, غچمه سورمک *ghontchè surmek*.

BOUTURE, s. f., اناسندن آيرلش *anâsinden âirilnich dâl fidâni*, t.

BOUVREUIL, s. m., مونه قوشى *mouta qouchou*, t.

BOVINE, adj. f. — Les bêtes bovines, صغر قسمندن اولان حیوانات *syghyr qysminden olân haivânât*.

BOYAU, s. m., intestin, معا *mi'â*, pl. a. امعا *em'â*. — Descente de boyaux, rupture du péritoine, بغرسق *baghrysaq inmèci*. — Cheval qui a du boyau, qui a beaucoup de flanc, قوبرغدهسى قوند ات *qabourghaci qond ât*. — Boyau, conduit de cuir adapté à nne machine pour transporter l'eau, خرطوم *kharthoum*.

BOZAN, s. m., breuvage fait avec du millet, بوزة *bouza*, t.

BRACHIAL, E, adject., قوله متعلق *qola mutè allyq*, t.; ذراعى *zirâ'yi*, a.

— Muscle brachial, عضله ذراعیه *'azalèi zirâ'yiè*. — Artère brachiale, قول طمرى *qol dhamari*. — Nerfs brachiaux, قول سکرلری *qol sinyrleri*.

BRACHYGRAPHE, s. masc., کاتب *kiâtib ul-arqâm el-murakkhymet*, a.

BRACHYGRAPHIE, s. f., فن الكتابة *fenn ul-kitâbet bit-terkhyât*, a.

BRAHMANE, s. m., برهمن *berhemmen*, berehmen, pl. برهمنه *berâhemet*.

BRAI, s. m., قال اولش وپکشمش *qâl olmich vè pekichmich qathrân*. — Brai gras, ياغلو قطران *îaghlu qathrân*, t.

BRAILLARD, E, adj. et s., باغرض *bâghyrghan*, ياغيره جى *yâigharadjî*, t.

BRAILLER, v. n., ياغيره ا *îâighara it*.

BRAIRE, v. n., نهيق ا *nehîq it*, a.-t.

BRAISE, s. f., جمرة *djumret*, pl. ا. جمرات *djumrât*.

BRAISIER, s. m., قور قوبه جق *qor qoâdjaq tekne*, t.

BRAISIÈRE, s. f., صحن *sahn*, a.

BRAMER, v. n., كيك مللمک *gueik mellemek*, t.; نزاب ا *nizâb it*, a.-t.

BRANCHE, s. f., le bois que pousse le tronc d'un arbre, غصن *ghousn*, pl. a. اغصان *aghôsân*, غصون *ghousn*.

çoun; شاخ *châkh*, p. — Grosse branche, *دال ايرى iri dâl*, *غصن كبير ghouzni kebîr*. — Branche, au fig., les différentes parties d'une affaire, d'une entreprise, d'une science, فرع *fer*, فروع *ferou'ât*, فروع *surou'*, شعب *cha'b*, pl. شعاب *châ'âb*. — Les différentes branches des mathématiques, علوم رياضيه نك فروعات *'ouloumi riâzû'î-nuñ furou'âti 'adîdèi moukhtelifèci*. — Sauter de branche en branche, ق *dâlden dâlè qonmaq*. — Branches, en t. d'anat., فروع الشراين *furou' uch-cherâin*. — Branche, en t. de généalogie, شعبه *cha'bè*. — Il est l'aîné de sa branche, شجن شجرة نسبتك ولد كبير پدر *chedjni chedjerèi necèbînuñ vèledi kebîrîdur*. — Une branche de commerce, تيجارتك بر شعبه سى *tidjâretuñ bir cha'bèci*. — Branches, les deux pièces de fer qui tiennent au mors du cheval, كم قولى *guem qoly*. — Un chandelier à plusieurs branches, قوللرى چوق بر شمعدان *qol-leri tchoq bir cham'dân*, شمعدان *cham'dâni kecîr ul-aghsân*.

BRANCHER, v. n., en parlant des oiseaux qui perchent sur des branches, *دال اوزرنك قونمق dâl uzerindè qonmaq*, t.; استظام ا *istythmâm it*, a.-t. — Branché, e, *دال اوزرنك قونمش dâl uzerindè qonmich*.

BRANCHIES, s. f. pl., les ouïes des poissons, بالعك قولقلىرى *bâlyghuñ qoulâqleri*, t.

BRANDE, s. f., *دال اينجه indjè dâl*, اوفاق *oufâq dâl*, t.

BRANDILLER, v. a., les bras, اللرى *elleri ouïnâtmaq*, t.; ارفال *irfâli eïâdi it*, a.-t.

BRANDIR, v. a., اويناتمق *ouïnâtmaq*, t.

BRANDON, s. m., sorte de flambeau de paille tortillée, مشعله *mech'alè*, pl. a. مشاعل *mechâ'yl*. — Corps enflammé qui s'élève d'un incendie, آتشلو كوسكو *âtechlu keusku*, t.; جذوة *djîzvet*, pl. a. جذوات *djezvât*, جذاء *djezâ*. — Au fig., les brandons de la discorde, جذوات عدوان *djezvâti 'oudvân u chiqâq*.

BRANLANT, e, adj., qui branle, صرصايجه سى *sâlynîdji*, مرجف *sarsalydji*, t.; *murdjif*, a. — Tête branlante, *شاللى نور باش sâllyneur bâch*. — Au fig., branlant, mal assuré, متزلزل *mutezelzel*, ناپايدار *nâpâidâr*.

BRANLE, s. m., agitation de ce qui est remué tantôt d'un côté, tantôt de l'autre, اوينايش *oïnâich*, صرصلش *sarsylich*, t.; رجفان *redjfan*, a. — Première impulsion donnée à une chose, دپرنش *teprenich*, هزهزه *hezhezè*. — Donner le branle à une affaire, la mettre en mouvement, بر *bir maslahati iurutmek*. — Branle, espèce de hamac, اصمه يتاق *asmâ îatâq*.

BRANLE-BAS, s. m., t. de mar., كيهك چنكه تداركى *guemîdè djen-guè tedâruki*, t.

BRANLEMENT, s. masc., صرصلش *sarsylich*, t.; رجفان *redjfan*, a. —

Le branlement d'une charrette, *یوک* *ük 'arabanuñ sarsylichî*; — de la tête, *باش* *bâch sarsylichî*.

BRANLER, v. a., agiter, remuer, *تحریریک* *tahrîk it.* — Être agité, pencher de côté et d'autre, *اینامق* *oînâmaq, sarsalmaq, tezêl- zül it, sällanmaq.* — Ne branlez pas, ne bougez pas, *اول* *ol ierden qymyldänma.*

BRAQUEMENT, s. masc., *دوندومه* *deundurmè, چوپیرمه* *chevîrilmè, t.* — Le braquement du canon, *توپوک دوندورلمسی* *thopuñ deundurilmèci.*

BRAQUER, v. a., *دوندورمک* *deundurmek, چوپیرمک* *tchevîrmek, t.* — Braquer le canon contre l'ennemi, *توپوی دشمن اوزرینه دوندورمک* *thopy duchmen uzerîne deundurmek.* — Braquer la vue, les yeux, *کوز* *guez dikmek.*

BRAS, s. m., *ال* *el.* Ce mot, qui en turc signifie main, s'emploie par extension pour bras. — Le bras droit, *صاغ قول* *sâgh el, قول* *sâgh qol.* — Un bras fort, *قوتلو قول* *qouvvetlu qol, ساعد قوی* *sâ'ydî qavî;* — nerveux, *سکرلو قول* *siñyrlu qol.* — Lever, hausser le bras, *الی قالدورمق* *eli qâldurmaq.* — Étendre le bras, *ال اوزاتمق* *el ouzâtmaq.* — Moulin à bras, *ال دکرمینی* *el deïrmenî.* — Au propre, couper bras et jambes à quelqu'un, *بر کمنه نک النی* *bir kimes- قیرمق* *bir kimes-*

nènuñ elini aïaghynî kesmek, qyr- maq; au fig., *قولنی قنادینی کسمک* *qolyny qanâdîni kesmek.* — Cette nouvelle nous coupe bras et jambes, *بو خبر قولیزی قنادیزی کسر* *bou khaber qolumizy qanâdimizy kecer.* — Porter un enfant sur ses bras, *قوجاغنده بر چوجوق کوتورمک* *godjâghynda bir ichodjouq gutur- mek;* — un paquet sous le bras, *قولتقدده بر بوغچه کوتورمک* *qol- touqta bir- boghtcha guturmek.* — Avoir les bras retroussés, *قوللری* *qollari syghamaq.* — Vivre de ses bras, *عمل پدیلنه تعیش* *'ameli iedilè te' aïüch it.* — Avoir les bras croisés, rester à rien faire, *الی* *eli bâghlu dhourmaq.* — Bras, au fig., puissance, *قول قوتی* *qol qouvveti, یدی قدرت* *iedi qoudret.* — Qui a les bras longs, qui a de la puissance, *الی اوزون* *eli ouzoun.* — Bras, vaillancé, exploits militaires, *الک زوری* *eluñ zori.* — On dit qu'une personne est le bras droit d'une autre, ou le principal instru- ment dont il se sert, *صاغ الی مقامنک* *sağh eli maqâmindè dur, ید* *iedi ümnâci meçâbècindè dur.* — Chaise à bras, *قوللی صندالیه* *qolly sandâlîè.* — A el ال قوتیلله *eli qouvvetilè, کدی ایادی ایلله* *keddi eüñdi ilè.*

BRASIER, s. m., feu de charbons ardents, *آتیش قوری* *âtech qory, t.*

BRASILLER, v. a., *آتیش قوری* *اوزرنک* *âtech qory uze- rindè pichurmek, t.*

BRASSARD, s. m., sorte d'ancienne armure, قولچاق *qoltchâq*, t.

BRASSÉE, s. f., قوجاقلق *qodjâqlyq*, t. — Une brassée de bois, بر اوطون *bir qodjâqlyq odhoun*. — Emporter à brassées, قوجاقلق قوجاقلق آلوب کتورمک *qodjâqlyq qodjâqlyq âlup guturmek*.

BRASSER, v. a., remuer les liquides à force de bras, چالتمق *tchâlqamaq*, t.; ترجیح *terdjîdj it*, a.-t.

Brasser de la bière, ارپه صویی *arpa souïi iâpmaq*. — Brasser, au fig., tramer, négocier secrètement, ne se dit qu'en mauvaise part : brasser une trahison, خیانت قورمق *khyânet qourmaq*.

BRASSEUR, s. m., ارپه صویی *arpa souïi iâpân*, t.

BRASSIAGE, s. m., قولاج ایله اولچمه *qoulâdj ilè eultchmè*, قولاجله *qoulâdjilama*, t.

BRAVADE, s. f., صایمقسزلق *sâïmaqsyzlyq*, t.; عدم محابات *'ademi mehâbât*, a.; بی پروالقی *bi pervâlyq*.

BRAVE, adj. com., valeureux, شجاع *chedjî'*, pl. a. شجاع *chudjâ'*, شجاعان *chedj'ân*; بهادر *behâdir*, p. — Brave, honnête, اهل عرض *ehli yrz*.

BRAVEMENT, adv., vaillamment, یکتچه سنه *iiguittchècinè*, t.; بالشجاعة *bil-chedjâ'at*, a. — Habilement, adroitement, استادجه سنه *ustâddjècinè*, ایله مهارت *mehâret ilè*, a.-t.; بالمهارة *bil-mehâret*.

BRAVER, v. a., affronter, قورقوب *qorqoup sâqynmâmaq*, t.

— Braver le danger, استحقار خطر *istyhqâri khathar it*. — Braver, mourir, آورد کوسترمک *âvoudr gueustermek*, طفره کوسترمک *thafra gueustermek*, اظهار جبروت *izhâri djebrouit it*.

BRAYOURE, s. f., حاست *hamâcèt*, بسالة *beçâlet*, جلادت *djelâdet*, ا.; دلآوری *dilâveri*, p.

BRAYER, v. a., enduire de brai liquide, کمی بی یاغلو قطران ایله *guemüi tâghlu qathrân ilè iâghlamaq*.

BREBIS, s. f. En parlant d'une personne dont on craint l'exemple corrompé, on dit que c'est une brebis galeuse qu'il faut séparer du troupeau, سوری ایچندن چیقارله جق *suru itchinden tchyqâryladjaq oïouzlu bir qoïoundur*. — Brebis, en langage de l'Écriture, un chrétien, en tant qu'il est sous la conduite de son pasteur, سورى ربیض *rabyz*, pl. a. ربیض *rubazâ*.

BRECHE, s. f., ouverture faite à ce qui sert de clôture, فرجه ثلمه *sulmè*, فرده *ferdjè*. — Faire une brèche à un cou-teau, بچانی کدمک *bitchâghy gue-demek*. — Brèche, au fig., tort fait à une chose, رخنه *rakhnè*.

— Faire brèche à la fortune de quelqu'un, برکمسنه نیک قوت مالیه سنه *bir kimesnènuñ qouvveti mâlîècinè irâci kesr u rakhnè it*.

BRECHE-DENT, s. com., اوک *euñ dîchi duchuk*, دیشی دوشوک *esrem*, a. t.;

BRECHET, s. m. fam., os de la partie inférieure de la poitrine,

قعر *gueugus alty*, t.; كوكس التى *qar'i sadr*.

BREDOUILLE, v. n., سوزى *seuzu guevelièrek seuilemek*, t.; ثغغ ا *tecagh-sagh it*, a.-t.

BREDOUILLEUR, SE, S., سوزى *seuzu guevèler*, t.; ثغغ *sagh sāgh*, a.; كته زبان *keltè zebān*.

BREF, adv., en peu de mots, سوزى *seuzuū qyssaci*, t.; قصدى *hācyli*, a. — Parler bref, چاپك سويلمك *tchāpouk seuilemek*.

BREF, s. m., du pape, ريم پاپا *rīm pāpā* طرفندن ويريلان *tharāfindan vīrlān rou'ous*.

BREF, ÈVE, adj., court, de peu de durée, قاصر *qācyr*, قصير *qacīr*, مختصر *moukhtaçar*, a. — Le délai ou temps accordé est trop bref, ويريلان *vīrlān muhlet beghāiet qyssadur*. — La première voyelle de ce mot est brève, بو *bou lafzuū 'djuz'y evveli maqsourdur*.

BREHAIGNE, s. f., se dit des femelles des animaux qui sont stériles, قاصر *qacīr*, عاقر *'āqyr*, a.

BRELANDER, v. a., قمار بازغه *qoumār būzlygha duch-kūn ol*, t.

BRELANDIER, ÈRE, S., قمار دليسى *qoumārdelīci*, t.

BRESILLER, v. a., اوفاتمق *oufātmaq*, t. — Voilà qui est tout brésillé, اوفانمشدر *husbutun oufānmichtur*.

BRETELLE, s. f., قولاك *qolāū*, t.

BRETELLER, v. act., tailler une

Pierre, طاش يونمق *thāch iōnmaq*, t. — Gratter un mur avec un instrument à dents, رندلمك *rendèlemek*, رند ايله قازمق *rendè ilè qāzmaq*, t.

BREU, s. m., buisson, lieu planté d'arbres, قورى *qourou*, اغاجلق *aghādjllyq*, t.

BREUILLER, v. a. Voy. CARGUER.

BREUILS, s. m. pl. Voy. CARGUE.

BREUVAGE, s. m., شربت *cherbet*, مشروب *mechroub*, pl. a. مشروبات *mechroubāt*.

BRÉVIAIRE, s. m., نماز كتابى *namāz kitābi*, t.

BRIBE, s. f., gros morceau de pain, ايرى اتمك پارچهسى *iri etmek pārtchaci*, t.

BIBES, s. f. pl., restes d'un repas, يمكدن باقى قالانى *īmekten bāqy qālāni*, t., بقیه طعام *baqyēi thā'ām*, a.

BRICK ou BRIG, s. m., navire à deux mâts, ايكي ديركلوكمى *iki dīreklū guemi*, بريق كميسى *brīq guemīci*. — Brick de guerre, بيكل *beīlik brīq guemīci*; — marchand, بازاركان بريق كميسى *bāzryguīān brīq guemīci*.

BRICOLE, s. f., partie du harnais d'un cheval, كوكسيلك *gueugucīlik*, t. — Au fig., jouer de bricole, user de voies trompeuses et détournées, حقه بازلق ا *hoqqabāzlyq it*. — De bricole, par bricole, indirectement, صاپه يولدن *sāpa iōldan*. — Bricoles, sorte de filet pour prendre des cerfs, كيك اغى *gucik āghy*.

BRIDE, s. f., les rênes seules du cheval, ديزگين *dīzguīn*, t. — Mener un cheval par la bride,

دیزکیننی الکو طوتدوق آتی کوتورمک
dizguîni eldê thoutaraq dty gueturmek. — Au fig., tenir la bride haute à quelqu'un, le traiter avec une sorte de sévérité, بر کومسنه نک
 بر کومسنه نک *bir kimes-nènuñ ditzguîni syq thoutmaq*; — lui lâcher la bride, ارخای عنان
 ارخای عنان *irkhâi 'ynâni roukhsât it*. — Bride, petit cordon d'un béguin d'enfant, معصومک اسکوفه سی یانی
 معصومک اسکوفه سی یانی *ma'coumuñ uskufeci bâghy*, قیچال
 قیچال *qaptchâl*.

BRIDER, v. act., ceindre, serrer étroitement, قصدرمق *qysturmaq*,
 قصدرمق *syqychturmaq*, t.; محکم
 محکم *muhkem bâghlamaq*, t.; باغلمق
 باغلمق *tazyq it*, a.-t.

BRIÈVEMENT, adv., قصاجه *qys-sâdjè*, a.-t.; مختصراً
 مختصراً *moukhtaçaren*, على طريق الاختصار
 على طريق الاختصار *'ala tharyq ul-ykhtiçâr*.

BRIÈVETÉ, s. f., قاصارت *qaçâret*,
 ا. — La brièveté de la vie, مدت
 مدت *muddeti* عمرک قاصارت و اختصاری
 عمرک قاصارت و اختصاری *cunruñ qaçâret u ykhtiçâri*.

BRIGAND, s. m., voleur de grand chemin, قاطع الطريق *qâthy' uth-tharyq*, pl. a. قطع الطريق
 قطع الطريق *qouth-thâ' uth-tharyq*. — Concussionnaire, قاپیچی
 قاپیچی *qâpîdji*, نهباب *nehbâb*, یغماگر
 یغماگر *iaghmâ-guer*, p.

BRIGANDAGE, s. m., vol de grands chemins, قطع الطريق *qath' uth-tharyq*, a.; رهزنلیک
 رهزنلیک *rehzenlik*. — Concussion, exaction, injustice, نهباب
 نهباب *iaghmâdjilik*, t.; یغماچیلک
 یغماچیلک *nehb*, pl. a. نهباب *nehbâb*; ظلم

zoulm, pl. مظالم *mezâlim*. — Toute espèce de volerie, خرسزلق
 خرسزلق *khysryz-lyq*, سرقت *seriqat*.

BRIGANTIN, s. m., براغانتین تعبير
 براغانتین تعبير *brâghântin* اولنور بر نوع چکتیری
 اولنور بر نوع چکتیری *ta'bir olounour bir nev' y tchektiri*.

BRIGUE, s. fém., poursuite vive, محاوله
 محاوله *mouhâvelè*, pl. a. محاولات
 محاولات *mouhâvelât*. — Faire une brigue, محاوله یه تصدی ا
 محاوله یه تصدی ا *mouhâvelèie teçaddi it*. — Brigue, faction, parti, فرقه
 فرقه *firqaî mou'âgydin*.

BRIGUER, v. a., poursuivre par اطراف پیدا ایملرک
 اطراف پیدا ایملرک *ethrâf peidâ iderek tchâlichmaq*. — Rechercher avec empressement, مجیداً طلب ا
 مجیداً طلب ا *mudjidden thaleb it*.

BRIGUEUR, s. m., celui qui brigue, طلبکار
 طلبکار *thalebiâr*, استکلو
 استکلو *isteklu*, t.;

BRILLAMENT, adv., پارلاق ایله
 پارلاق ایله *pârlâqlyq ilè*, t.; رونق و پرتو ایله
 رونق و پرتو ایله *revnaq u pertev ilè*.

BRILLANT, e, adj., qui a un grand éclat, براق
 براق *berrâq*, لامع *lâmy'*, a.; درخشان
 درخشان *dirakhchân*, p. — Vertus brillantes, فصایل جلیله
 فصایل جلیله *sezâili dje-lîlè*. — Brillant, s. m., éclat, lustre, پارلاق
 پارلاق *pârlâqlyq*, فروغ *furough*, لمعه
 لمعه *lem'a*. — Diamant taillé à facettes, پرلانتہ طاشی
 پرلانتہ طاشی *pirlânta thâchi*.

BRILLANTER, v. a., tailler des diamants à facettes, پرلانتہ
 پرلانتہ *elmâci pirlânta* تراشيله ایشلمک
 تراشيله ایشلمک *terâchilè ichlemek*. — Au fig., style brillanté, مهوه و مهزوق سبک و عبارہ
 مهوه و مهزوق سبک و عبارہ *mumevveh u memzouq sebku' ybârè*.

BRILLER, v. n., reluire, یلابیلمق

ialābīmaq, t.; نشر ضیا *nechri zīā*
 it, نشر نور *nechri nour it*, تلالو *ā*
tilālou it, او متلالی *mutelāli ol.* —
 Brillier, au fig., رونق افشان او, *rev-*
naq esfchān ol, پرتو تام ایله فایق
pertevi tām ilè fāyq ul-
aqrān ol.

BRIN, s. m., ce que le grain pousse
 d'abord hors de terre, یـردن یـکی
 چیتان نبات اوجی *ierden iēni*
tchyqān nebāt oudjou. — Scion, کورپه
 کورپه *keurpè filyz.* — Brin, en parlant
 du poil et du crin, تلی نوی *tui teli.*
 — Arracher le crin brin à brin, ات
 یلیسنی تل تل قوپارمق *āt ielīcini*
tel tel qopārmaq. — Brin, paille,
 parcelle de bois, etc., چوپ *tcheup*,
 برر *djivīl.* — Brin à brin, برر
birer birer. — Oter brin à brin,
 برر برر قوپاروب چیتارمق
birer birer qopārup tchyqārmaq.

BRINDILLE, s. f., اینجه دال *indjè*
dāl, t.

BRION, s. m., mousse des arbres,
 توزاق *touzāq, t.*

BRIQUE, s. fém., آجر *adjour, a.*;
 خشت *khycht, p.* — Maison en bri-
 ques, خشت پخته دن مصنوع منزل
khycti poukhtèden masnou' menzyl.

BRIQUET, s. m., sabre court, قصه
 بر قلج *qyssa bir qylidj, t.*

BRIS, s. m., fracture, کسر *kesr,*
 a.; شکست *chikest, p.* — Bris de
 scellé, کسر مهر *kesri muhur.* —
 Bris de prison, évacion de prison,
 hapys-
tan qāchmaci, firāri. — Bris, les
 pièces d'un navire qui s'est brisé

contre les rochers, قضایه اوغرامش
 قزازیه کھی قرینیلری *qazāiè oghrāmich*
guemi qyrinyleri.

BRISANTS, s. m. pl., vagues de la
 mer poussées impétueusement à la
 côte, چاقیشوب چاتلیان طالغدر
tchāqychup tchātlaian dhālghalar,
 t.; امواج متاظمه *emvādji mutèath-*
themè.

BRISÉES, s. f. pl., branches que le
 veneur coupe aux arbres pour re-
 connaître l'endroit où est la bête,
 آوک برینی بولق ایچون اورماند
 آوون یئرینی *āvun ierini*
boulmaq ichoun ormānda kecilen
aghādj dāllari. — Suivre les bri-
 sées de quelqu'un, بر کسنده نک
 بیر کیمسنه نو *bir kimesnènu izīnè*
oīmaq. — Revenir sur ses brisées,
 math-
labi sābiqa iēniden bāchlamaq.

BRISEMENT, s. m., au fig., dou-
 leur véhémente de ses péchés, con-
 trition de cœur, کنه کارک یورک
 گوناهی کورن *gunāhkiāruñ iurek thyr-*
mānticy, t.

BRISER, v. a., mettre en pièces,
 کسر *oufātmaq, t.*; کسر
kesr u chikest it, —
 Briser en mille pièces, بیک پارچه
bīn pārtcha it. — Briser, incommo-
 der par une agitation forte, قیرقلق
 گوتورمک *qyryqlyq gueturmek,*
 ایراث کسرا *irāci kesr it.* — Se
 briser, se plier, بوکلمک *beukulmek.*
 — Brisé, e, قیرلمش *qyrlmich,*
 اوفانمش *oufānmich, mun-*
kecir.

BRISE-RAISON, s. masc., celui qui
 parle sans suite et hors de propos,

خَلط کلام ایدن *khalthy kelâm iden*, t.

BRISEUR, s. m., قیر یجی *qyrîdji*, t.; کاسر *kiâcir*, a.

BRISE-VENT, s. m., clôture ou abri pour garantir du vent, روزکاری کسر *rouzguiâri kecer perdê*.

BRISOIR, s. m., طوقماق *thoqmâq*, t.; مدق *madaqq*, a.

BRISURE, s. f., کسر *kesr*, pl. a. کسور *kuçour*.

BROCANTEUR, s. masc., تحفجی *tohafdji*, t.

BROCARD, s. f., raillerie piquante, طوقانقلی سوز *dhoqânyqlu seuz*, t.; نواقر *nâqyr*, pl. a. نواقر *nevâqyr*. — Donner un brocard, طوقانقلو بر سوز *dhoqânyqlu bir seuz seuilemek*.

BROCARDER, v. a., طوقانقلو سوز *doqânyqlu seuz seuilemek*, t.

BROCARDEUR, SE, s., طوقانقلی سوزلر سو بلیجی *dhoqânyqly seuzler seuileîdjî*, t.

BROCATELLE, s. f., étoffe fabriquée à la manière du brocard, دیبسا *dibâ taqlîdi*, t. — Sorte de marbre, بر نوع مرمر طاشی *bir nev' y mermer thâchi*, t.

BROCHAGE, s. m., action de brocher, de tisser, اورمه *eurmê*; — de brocher des livres, کتابک جزولرینی باغلمه *kitâbuî djuzlerîni destêleiup bâghlama*.

BROCHE, s. f., ustensile de cuisine, مفاده *mefâdê*, pl. a. مفائد *mefâüd*. — Mettre la viande à la broche, اتی کباب شیشند کچورمک *eti kebâb chîchinê guetchurmek*, تسفید

لحم ا *tesfîdi lahm it*. — Broche, petite verge pour tricoter, اور یجی *eurîdji ignêci*. — Cheville dont on se sert pour boucher le trou d'un tonneau qu'on a percé, دلیک *delîk thygadjaq tchivi*. — Pointe de fer qui est dans la serrure et qui entre dans la clef, کلید دلی *kelîd dili*. — Baguette de bois dont on se sert pour enfiler diverses choses, صریق *sryrq*.

BROCHER, v. a., tisser, تسرید ا *tesrîd it*, a.-t. — Brocher des livres, جزولری دستدلیوب باغلمه *djuz'leri destêleiup bâghlamaq*, t.; جزولری تبصیر ا *djuz'leri tazbîr it*. — Brocher, exécuter à la hâte, سوکوب بتورمک *seukup biturmek*.

BROCHOIR, s. m., نعلبند چکجی *na'lbend tchekîdjî*, t.

BROCHURE, s. f., action de brocher des livres. Voy. BROCHAGE. — Livre non relié, جلدسنز کتاب *djildsyz kitâb*, کتاب غیر مجلد *kitâbi ghâiri mudjelled*.

BRODER, v. a.; — à l'aiguille, سوزنی ایشلمک *souzeni ichlemek*. — Au fig., broder un conte, l'orner, حکایه بی کوزل نقش وتزیین ا *hi-kiâtêi guzel naqç u tezîin it*. — Broder une nouvelle, l'amplifier, بر *bir khâberi bâllandurmaq*.

BRODERIE, s. f., ouvrage de celui qui brode, سوزنی ایشی *souzeni ichi*, t.

BROIE, s. f., instrument pour briser le chanvre, کندر دوکنی *kendir deugueni*, t.

BROIEMENT, s. m., سحق *sahq*,

a. — Broiement des couleurs, سحق
بـويالرك *sahqy asbāgh*,
بـويالرك *boiālaruñ ezilichi*, t.

BRONCHER, v. n., faire un faux
pas, chopper, اياق سورچمك *aiāq
surtchmek*, t. — Faillir, زلت ا *zel-
let it*, a.-t. — Il n'y a si bon cheval
qui ne bronche, prov.; il n'y a point
d'homme, quelque habile qu'il soit,
qui ne se trompe quelquefois, ات
كچيلان اولسه بيله اياغي سورچر
at keuhlān olsa bilē āiāghy surtcher.

BRONCHES, s. fém. pl., صولوق
خرتلاق *solouq borouleri*,
بوريلري *khyrtlāq borouleri*, t.;
بوريلري *medjāri un-neses*,
مجارى النفس
qasbāt ur-rīat, a.

BRONCHIAL, e, adject., صولوق
بوريلرينه متعلق *solouq borouleriñe
mutē allyq*. — La veine bronchiale,
صولوق دھامري *solouq dhamari*.

BRONCHIES, s. f. pl. Voy. BRAN-
CHIES.

BRONCHIQUE, adj. com. V. BRON-
CHIAL.

BRONCHOCÈLE, s. f., بوغاز شيشى
ورم الحلق *boghāz chīchi*, t.;
verem ul-halq, a.

BRONZE, s. m. — Cœur de bronze,
se dit d'une personne qui a le cœur
dur, سرت يوركلو *sert iureklu*,
دمر *demir iureklu*, t.;
حديدي *hadīdī ul-fuād*, a.

BRONZER, v. a., پرنج رنگينك
بويامق *pirindj renginē boiāmaq*,
t. — Bronzé, e, رنگلو پرنج
pirindj renklu.

BROQUETTE, s. f., شيشه اكسرى

chīchē ekseri, t.; مسمار صغير
mis-māri saghyr, a.

BROSSE, s. f., — à dents, ديش
اوشره جق فورچه *dīch ovouchtu-
radjaq fourtcha*, t. — Brosse, sorte
de gros pinceau qui sert à étendre les
couleurs, اري توي قلم
iri tuī qa-lem, t.

BROUÉE, s. f., bruine, brouillard.
Voy. ces mots.

BROUET, s. m., espèce de bouillon
au lait et au sucre, سود بولماجى
sud boulamādji, t.

BROUETTER, v. a., ال عربيه سيلاه
el 'arabacilē naql it.

BROUHAHA, s. m., هاى هوى
houī chamātha, t.

BROUILLARD, s. m., vapeur épaisse
qui obscurcit l'air, صباب
zabāb, a.

BROUILLER, v. a., mettre péle-
mêle, قارش مورش ا
qārīch mourīch it,
تار *herdj u merdj it*,

تار طارطغان *dhār-
daghān it*, t.; تخليط ا
takhlyt it, a.-t. — Brouiller des affaires,
امورى *oumourī techvīch it*. —

Mettre en mauvaise intelligence,

افساد ذات البين ا
*ifsādi zāt ub-
bein it*. — Brouiller du papier,
écrire des choses inutiles ou ridicules,

تلويث صحيفه ا
telvīci sahīfē it. —

Se brouiller, se troubler, شاشمق
chāchmaq, سوزى شاشرمق
seuzu chāchurmaq, مبتلاى حصر او
mub-telāi hasr ol. — Se brouiller, en par-
lant du temps, se couvrir de nuages,
هوا بولتلمق *havā bouloulanmaq*.

BROUILLÉRIE, s. f., بوزشق
bo-zouchouq, t.; اختلاف
ykhhtilāf, pl. a. اختلافات
ykhhtilāfāt, منازع
munāzy, pl. منازعات
munāzy'āt.

BROUILLON, e, adj., qui brouille, قارشدر بيجی *ichleri qārych-turıdji*, t.; مشوش الاحوال *muchev-vieh ul-ahvāl*, a. — **Brouillon**, s., qui sème la dissension, غوغا *ghavghā qychqyrıdji*, قشقر بيجی *qshqqrıdji*, فتنه اتکيز *fitne engıüz*.

BROUIR, v. a., griller, en parlant du soleil qui dessèche et brûle les productions végétales, کونش چالوب *gunech tchälup gueüin-durmek*, t.; لفتح و تسفيح *lefsh u tesfi' it*, a. — **Broui**, e, کونش چالونمش *gunech tchälınmich*, مسفوح *mesfou'*, مفلوح *meflouh*. — Des fruits brouis, کونش چالونمش *gunech tchälınmich* یمش *ıemich*.

BROUISSURE, s. f., صوغوق چالمه *soghouq tchälma*, t.

BROUSSAILLES, s. f. pl., دکنلک *dikenlik*, چور چوب *tchor tchop*, دکنلی چالی *dikenli tchäli*, t.

BROUTANT, e, adject., اونلاييجی *otlāıdji*, t.; متورق *mutevarraq*.

BROUTER, v. a., manger les feuilles des arbres, يپراق اونلامق *ıapraq otlāmaq*, t.; تورق ا *tevarruq it*, a. — Manger l'herbe qui tient à la terre, ا *otlāmaq*, ا *ıem it*.

BROYER, v. a., دوکمهک *deümek*, اؤکتمک *eugutmek*, t. — Broyer menu, اينجه دوکمهک *ındjè deü-mek*.

BROYEUR, s. m., دوکيجی *deü-dji*, t.

BROYON, s. m., سداقي طاشی *samāqy thāchi*, t.

BRUGNON, s. m., ائلو شفته الو *etlu cheştälou*, t.

BRUINE, s. fém., پوص *pous*, t.; سديم *sedım*, a.

BRUINER, v. imp., پوص ياغمق *pous ıāghmaq*. — **Bruiné**, e, پوص چالونمش *pous tchälınmich*.

BRUIRE, v. n., کورلده مک *guc-ruldèmek*, t.

BRUYANT, e, adj., کورلده بيجی *gueuruldèıdji*, ساطع الدوتی *sāthy' ud-devıi*, a. — Voix bruyante, کورلدیلوس *gueurulılu ses*, صدای هزیز انداز *sadāı hezız endāz*.

BRUISSEMENT, s. m., کورلده مه *gueuruldèmè*, کورلدى *gueurultu*, دوتی *de-ıvıi*, هاد *hādd*, هزیز *hezız*, t.; Le bruissement des vagues, هاد امواج بحر *hāddı emvādji bahr*; — des vents, هفیف ریاچ *hafıfı rıāh*.

BRUIT, s. m., son ou assemblage de sons, abstraction faite de toute articulation distincte et de toute harmonie, سس *ses*, t.; صدا *sadā*, p.; صتییت *sytıt*. — Bruit confus, شمانه *chamāta*, قارشق *qārıchyq ses*, طراقه *tharāqu*. — Grand bruit, صتییت شدید *sytıti chedıl*. — Petit — اينجه سس *ındjè ses*, صدای خفیف *sadāı khafıf*; — éclatant, کورلده بيجی سس *guc-ruldèıdji ses*, صدای رعد اشوب *sadāı ra'd āchoub*; — agréable, دلكشا *sadāı mathbou', dılkuchā*. — Le bruit de l'eau, صو چاغلدیسی *sou tchāghyldıci*. — Loin du bruit, du tumulte du

monde, دنیا شماندسندن ایراق *dunîā chamâtacindan irâq*. — Sans bruit, doucement, صداسزجه *sadâ-cyzdjê*, گورلدیسزجه *gueurlucyzyzdjê*, بی صیت و صدا *bi syt u sadâ*. — Bruit, nouvelle, حوادث *havâdis*, تواتر *tevâtur*, شایعه *chû'at*, pl. a. چاو شایعات *châ'ât*; چاو *tchāv*, p. — Il court un bruit, بر حوادث کزر *bir havâdis guezêr*. — Semer, répandre un bruit, چاو براقمق *tchāv brâqmaq*. — Semer des bruits, نشر اخبارا *nechri havâdis u akhbâr it*. — Faux bruit, خبر کاذب *khaberi kiâzib*, pl. a. اخبار بوش تواترلر; کاذبه *akhbârî kiâzibê*; بوش تواترلر *bôch tevâturler*. — Bruit, éclat que font les choses dans le monde, گورلٹی *gueurulü*. — Bruit, ostentation, دبدبه *debdebê*. — Démêlé, querelle, چکشمه *tchekichmê*, منازعه *munâza'at*. — Il y a eu du bruit entre eux, واقع منازعه واقع بینلرنک *beinlerindê munâza'a vâq' olmuchtur*. — Bruit, murmure, sédition, قیل و قال *qyl u qâl*.

BRULANT, E, adj., یاقیجی *iâqy-dji*, محسرق *qy'zghyn*, t.; قیزغین *qy'zghyn*, t.; محسرق *mouhryq*, a.

BRULEMENT, s. m., یانه *iânma*, t.; حرقه *hourqât*, a. *yhtirâq* احتراق

BRULER, v. a., consumer par le feu, بالنارا احراق *yhrâq bin-nâr it*, حرق *harq it*. — Brûler du bois, اودون یاقمق *odoun iâqmaq*. — Brûler à petit feu, آتش خفیف *âtechi khafif* ایچنک احراق *âtechi khafif itchindê yhrâq it*. — Brûler, échauf-

fer excessivement, قیزدرمق *qy'zdur-maq*. — Brûler le sang, احمای دم *çhmâi dem it*. — Brûler, en parlant de l'effet du soleil sur le teint, تسفیغ *guündurmek*, گویندر مک *tesfî it*. — Effet du froid excessif, صوغوق چالمق *iâqmaq*, سوغوق *soghouq tchâlmâq*. — La gelée a brûlé la racine des arbres, یاغان قیراغواغاجلرک کولکرنی یاقدی *iâghân qyrâghou aghâdjlerüi keuklerîni iâqty*. — Brûler, au n., être consumé par le feu, اوزره او *yhtirâq uzrê ol*. — Voilà une maison qui brûle, اشته احتراق اوزره *ichtê yhtirâq uzrê olân khânê*. — Brûler, au fig., être possédé d'une violente passion, یانوب *iânup iâqylmaq*. — Il brûle d'amour, یانوب ایله *derdi ychqylê iânup iâqylur*. — Brûlé, e, یانمش *iânmiş*, محسرق *mouhteryq*, *mouhteraq*.

BRULEUR, s. m.; — de maisons,

او یاقیجی *ev iâqydji*, t.

BRUME, s. f. Voy. BROUILLARD.

BRUMEUX, SE, adj., ذو الصباب *zu uz-zabâb*, a. — Temps brumeux, ایام کثیر الصباب *eüâmi kecîr uz-zabâb*.

BRUN, E, adj., یغز *iâghyz*, قره *qaramtraq bouz*, t. — Teint brun, لون *levni esmer*. — Habit brun, اسمر *sevbi esmer*. — La couleur brune, بوز رنگی *qaramtraq bouz rengüi*. — Sur la brune, vers le soir, اخشام قرالتیسنک *akhchâm qarälticindê*.

BRUNI, s. m., partie polie et brillante, مصيقل *pārlāq*, t.; *mouçaïqal*, a.

BRUNIR, v. a., rendre de couleur brune, قرمترق بوزرنكنك بويامق *qaramtraq bouz renguindè boiāmaq*. — Brunir, v. n., devenir brun, قرمترق بوز او *qaramtraq bouz ol*, اسميراره بوز طوتمق *ismîrârè iuz thoutmaq*.

BRUNISSURE, s. fém., بوزرنك *bouz renk*, t.; لون كدر *levni keder*, a.

BRUSQUE, adj. com., تفتيز *titîz*, t.; عنيف *'anîf*. — Homme d'un caractère brusque, تفتيز طبيعت *titîz thabî'at*, مزاج حدت آلود *mizādji hyddet āloud*. — Air brusque, وضع عنيف *vaz'y' 'anîf*. — Réponse brusque, جواب عنف *djevābi 'unf āmtz*.

BRUSQUEMENT, adv., تنيزلك ايله *titîzlik ilè*, t.; عنف و شدت ايله *'unf u chiddet ilè*, a.-t. — Répondre brusquement, بالعنف والحدته *bil-'unf vel-hyddè djevāb vîrmek*.

BRUSQUER, v. a., سرت معامله ا *sert mou'āmelè it*, تنيزلك ا *tetîzlik it*, طوقنقلو سوز ايله تكديرا *dhoqanyqlu seuz ilè tekdîr it*. — Brusquer l'aventure, prendre brusquement son parti, هرچه بادا باد *hertchè bādā bād deïèrek sālmaq*.

BRUSQUERIE, s. f., تنيزلك *titîzlik*, t.

BRUT, E, adj., qui n'est pas mis

en œuvre, ايشلنممش *ichlënmemich*, t.; غير معمول *ghairi mé'moul*, a.

BRUTAL, E, adj., tenant de la bête, grossier, féroce, حيوان كبي *hāivān guibi*, t.; بهيمتي *behîmîi*. — Esprit brutal, عقل بهيمتي *'aqli behîmi*. — Homme brutal, المزاج اولان *behîmî ul-mizādji olān ādem*. — C'est un brutal, محضدر *behîmî mahzdur*.

BRUTALITÉ, s. f., بهيمتيت *behîmîi'et*, a. — Faire une brutalité, بر *biq fy'li behîmi it*. — Dire des brutalités, كلام بهيمتيت *kelāmi behîmîi'et āmtz seuilemek*.

BRUYÈRE, s. f., lieu où croissent les bruyères, سپرکه اوتی یری *supurguîe oty îeri*, t.

BUBE, s. f., سيولجده *sivildjè*, t.; بشور *baçar*, pl. a. *buçour*.

BUBON, s. masc., حبن *hybn*, pl. a. *houboun*. — Bubon pestilentiel, حبن وبایي *hybu vebāi*.

BUBONOCELE, s. m., hernie inguinale, دبه طشاق *debbè thachāq*, t.; ادرة *edret*, a.

BUCCAL, E, adj., t. d'anat., اغزه *aghyzè mutè allyq*, t.; فوهتي *fouhîi*, a. — Glandes buccales, غدد *ghadedi fouhîiè*. — Artère buccale, شريان الفوه *cherîān ul-fouh*.

BUCCINATEUR, adj. et s., muscle buccinateur, غضرف الفينيك *ghazrouf elfeînik*, a.

BUCHE, s. f., pièce de gros bois de

chauffage, طومرق *thomrouq*, t. —
Grosse bûche, ایری طومرق *iri*
thomrouq. — Bûche de chêne, میشه
طومرغی *mîchè thomroughy*.

BUCHETTE, subst. fém., اودون
اوقانئیسسی *odoun oufântici*, t.

BUFFET, s. m., par extension, la
vaisselle de table, سفره طاقمی *soufra*
thâqymi.

BUISSON, s. m., touffe d'arbris-
seaux, مشوکه *muchviket*. — Bois de
peu d'étendue, قوری بوک *qory*,
beuk, t.

BUISSONNEUX, se, adj. چالیغی
چوق *ichâlyghy tchoq*, t.

BULBEUX, se, adj., بصلی
baçali, t.

BULBONAC, s. m., plante. Voy.
LUNAIRE.

BULLE, s. f., نقاچه *neffâkhat*, pl.
a. نقاخات *neffâkhât*.

BULLETIN, s. masc., اخبار یومیته
ورقه‌سی *akhbâri ievmîè va-*
raqaci, t.

BUREAU, s. m.; — d'administra-
tion, d'un ministère, قلم *qalem*. —
Bureau de la marine, امور بحریه
قلمی *ounouri bahriè qalemi*; —
de la guerre, امور حربیه قلمی
oumouri harbîè qalemi. — Employé
de bureau, بر قلمک خلفاسی *bir qa-*
lemuñ khalfâci. — Bureau, les per-
sonnes qui y travaillent, ارباب قلم
erbâbi qalem, کتاب *kuttâb*.

BURINER, v. a., - قلم ایله قازیمق
قلمی *qalem ilè qâzımaq, oımaq*,
t. — Buriné, e, قلم ایله قازلمش
qalem ilè qâzılmich, منقور *men-*
qour.

BURLESQUE, adj. com., مضحک
mouzhyk, a. — Paroles burlesques,
کلمات مضحکه *kelimâti mouzhyka*.
— Vers burlesques, ابیات مضحکه
ebiâti mouzhyka.

BURLESQUEMENT, adv., علی وجه
المضحک *'ala vedjh ul-mazhak*, a.

BUSTE, s. masc., یاری کوده
نصفی *târy guevdè tasvîri*, تصویر
nysfi be-
den olaraq resm u tasvîr.

BUT, s. m., point où l'on vise,
نشان یری *nichân ieri*, t. — Viser
au but, نشان آلق *nichân âlmaq*.
— Atteindre le but, اصابت ا
نشانه طوقنبق *uçâ-*
bet it; — le toucher, نشانه
nichânè dhoqounmaq.

BUTE, s. f., instrument de maré-
chal qui sert à couper la corne des
chevaux, سونتراج *sontrâdj*.

BUTER (SE), v. pron., se fixer, se
déterminer avec obstination, نصب
nasbi nefsi it. — Se buter,
être contraire l'un à l'autre, بیلرلنک
کشمکش اختلاف او
beinlerindè
kechmekchi ykhtilâf ol. — Buter, au
fig., tendre à quelque fin, کوز
اطماح نظرا *gueux dikmek*,
ythmâhy nazar it. — Buter, bron-
cher : ce cheval bute à chaque pas,
بو آتک ایاغی هر خطوده سورچر
bou âtuñ aîaghı her khathvedè surtcher.
— Buter, en t. de maçonnerie, sou-
tenir un mur, etc., avec pilier bou-
tant, دستک اورماق *destek ourmaq*,
دستکلمک *desteklemek*. — Buter un
mur, دیواره دستک اورماق
dîvârè destek ourmaq; — une voûte,
قبه‌یی دستک ایله طیاندرمىق

goubbèi destek ilè dhaïändurmaq.
— En t. de jardinage, garnir tout
autour le pied d'un arbre, اغاجك
ديبني طپراق ايله اورتمك
aghâ-djuñ dîbini thoprâq ilè eurtmek.

BUTIN, s. masc., طويملق مال
doïoumlyq māl, t.; غنيمت
ghanîmet, pl. a. غنايم
ghanāim. — Faire butin, ا
تحصيل غنايم *tahsyli*
ghanāim it. — Partager le butin,
غانيمي تقسيم ا
taqsîm it. — Avoir part au butin,
غنایمدن حصه دار او
emvâli ghanāimden hyssédâr ol.

BUTINER, v. n., اخذ غنايم ا
akhzy ghanāim it, a.-t.; طويملق
مالى المق
dhoïoumlyq mâli âlmaq,
غنيمت المق
ghanîmet âlmaq.

BUTIREUX, se, adj., سمنى
semni, a.; روغنى
roughani, p.

BUTOR, s. m., oiseau de proie,
بغرتلق قوشى
baghyrtlaq qou-
chou, t.

BUTTE, s. fém., tertre, طپراق
تلى
thoprâq iyghyni, t.; تلى
تلال
tell, pl. a. telâl. — Élévation où l'on
place le but auquel on tire, نشان
ديكىلان ير
nichân dîkilân ier.

BUVABLE, adj. com., ايچيله بيلور
itçilè bîlur, t. — C'est un vin qui
n'est pas buvable, ايچيلور باده
itçîlur bādè deïldur.

BYSSUS, s. m., sorte d'étoffe de
soie très-précieuse, ذى قيمت
قماشى
zy qymet ipek gou-
mâchi, t. — Sorte de lichen, بر
نوع صغر منتارى
bir nev'y syghyr
mantâri.

CACHOU, s. m., substance qu'on
tire d'un arbre des Indes et dont on
fait des pastilles, قاد هندى
qâdi hindi, t.-a.

CAPRICIEUX, se, adj., fantasque,
قىلەسىز
qyblèsyz, t.

CHALOUPE, s. f.; — canonnière,
ثوب سندالى
thop sandâli, t.

CHEVAUCHER, v. n., aller à che-
val, آتە بىنمك
âta binmek, بىنمك
binmek, t.

CHIFFRE, s. m., arrangement des
lettres capitales d'un nom. — Mono-
gramme du sultan, طغرا
thoughrâ, t.

CONCORDANCE, s. f.; — de l'anjée
سنة شمسية, معرفة سنة شمسية
ma'rebeti
senèi chemsiè.

CONFIDENT, e, adject. et subst.
مصاحب
mouçâhyb, a.

CONFISEUR, s. m., حلواجى
hal-
vâdji, t. — Boutique de confiseur,
حلواجى دكانى
halvâdji dukkiâni.

CONGRÈS, s. masc., assemblée de
plénipotentiaires, قونغرەسو
qon-
ghrèço, t.

CONSONNANCE, s. fém., accord de
sons, اماله
imâlè, a.

CURIOSITÉ, s. f., désir d'appren-
dre des choses nouvelles, intéres-
santes, etc., هر شى بيلمك استمه
her chei bilmek isteniè, t.; هوس
تحدس
haves, haveslik,

تطلب
tethalloub, a. — Grande curiosité,
تحدس عظيم
tehadduci 'azîm. — Louable —

تحدس ممدوح
tehadduci memdouh.
— Sotte — تطلب حماقت آلود
tethalloubi hamâqat âloud. — Cu-

riosity, grande envie, grand empres-

sement de savoir les secrets, les affaires d'autrui, استقصا *istryqsā*, تجسس *djāçouslyq*, جاسوسلق *tedjessus*. — Chose rare et curieuse, گورلماش شی *gueurulmamich cheï*, غریبات *gharībè*, pl. a. غریبات *gharībāt*, نوادر *gharāīb*; غرایب *gharāīb*; تفارق *tefāryq*, تفارق *tefāryq*, تحاف *tohaf*.

DÉCLINAISON, s. f., manière de faire passer les noms par les cas, تصريف الاسماء *tasrif*, تصريف *tasrif ul-esmā'*, a.

DÉVIDOIR, s. m., المیه *elemiè*, t.; جهره *djehré*, p.-t.

DIAPHRAGME, s. m., جان اوی *djān evi*, t.

DROGMANAT, s. m., t. diplom., qualité, fonction de drogman, ترجمانلق *terdjumānlyq*. — La carrière du drogmanat, ترجمانلق طریقتی *terdjumānlyq tharyqati*, a.-t.

ÉMÉRILLON, s. masc., oiseau de proie, چاقر *tchāqyr*, t.

ENRAYURE, s. fém., کوستک *keustek*, t.

ENTÊTÉ, e, adj, et s., خود رای *khod rei*; p.-t.

ÉPICÉA, ou ÉPICIA, s. m., sorte de pin ordinaire, بیانی چام اغاجی *baïāghy tchām aghādji*, t.

ÉPOUVANTAIL, s. m.; — de jardin, pour éloigner les oiseaux, بوستان *bostān oioughy*, t.

FABRICANT, s. m., قابریقاجی *fābrīqādji*, t.

FAISCEAU, s. m., تیردسته *tīrdestè*, p.-t.

FANFARON, adjet. et s. m., faux brave, خود فروش *khod furouch*, p. — Qui se vante, بادمجبی *bādemdji*, t.

FANFARONNÂDE, s. f., بادم *bādem*, t.

FERMAGE, s. m., possession en forme de propriété, مالکانه *mālikiānè*, p.-t.

FOURCHU, e, adj., qui se fourche, چتال *tchatāl*, چتالانور *tchatāllaneur*, t.

FRANCHIR, v. n., passer au delà, آشماق *āchmaq*, t.

Page 4, colonne 1, ligne 13, après ابیداسی *ibtidāci*, ajoutez : ابجدی ; et à la suite de la l. 16, *abdjedi*.

— 9. col. 1, l. 11, ajoutez : حکومت *hukoumcti* mouthlaqa.

— 14, col. 1, l. 35, صلح *selh*, lisez : صلح.

Page 25, col. 1, l. 12, *maïietinè*, lisez : *meïietinè*.

— 26, col. 2, l. 20, تعذیر *tezdīr*, lisez : تعزیر.

— 26. col. 2, l. 29, شاب *chāb*, lisez : شاب *chābb*.

— 30, col. 2, l. 1, après *maslahat*, ajoutez : pl. a. معالی *meçālyh*.

- Page 35, col. 1, l. 28, Agathe, lisez :
Agate.
- 41, col. 1, l. 1, *sarghoudj*, lisez : *sorghoudj* ou *serghoudj*.
- 45, col. 1, l. 22, après Alcohol, lisez : ou Alcool.
- 46, col. 1, l. 1, après Alègre, lisez : ou Allègre.
- 46, col. 1, l. 4, après Alègrement, lisez : ou Allègrement.
- 52, col. 1, l. 27, Althea, lisez : Althæa.
- 62, col. 2, l. 1, طمار, lisez : طمر *dhamar*.
- 64, col. 2, l. 26, après عام 'ām, ajoutez : pl. عوام *a'vām*.
- 65, col. 2, l. 4, يلتكمك *ieltek-lemek*, lisez : پلتكمك *peltek-lemek*.
- 68, col. 2, l. 3, شاه طمار *chāh-dhamār*, lisez : شاه طمر *chāh-dhamar*.
- 74, col. 1, l. 20, après Application, s. f., lisez : Attention suivie.
- 74, col. 2, l. 11, après 'ulufêlu, a.-t.; ajoutez : موظف *muwazzaf*, a.
- Page 75, col. 2, l. 5, après Apprêt, s. m., ajoutez : Préparatif.
- 77, col. 2, l. 5, سرتلق *sertlyq*, lisez : سرتلك *sertlik*.
- 79, col. 1, l. 8, après Arborer, v. a., ajoutez : planter.
- 81, col. 1, l. 14, *qāighan*, lisez : *qāiaghan*.
- 81, col. 1, l. 25, après Arête, s. f., ajoutez : de poisson.
- 90, col. 2, l. 33, *tenefes*, lisez : *nefes*.
- 95, col. 2, l. 21, adj., lisez : subst.
- 95, col. 2, l. 22, سلوغان, lisez : صولغان.
- 96, col. 1, l. 11, منجملق, lisez : منجملك *munedjdjïmlik*.
- 106, col. 2, l. 14, ريم پاپانك, lisez : روم پطريقنك.
- 106, col. 2, l. 15 et 16, *rîni pā-pānuñ*, lisez : *roum patriqynūñ*.
- 131, col. 2, l. 26, ترکه, lisez : ترکه یی *terekëü*.
- 164, col. 2, l. 17, مما, lisez : ممة *memè*.
- 176, col. 2, l. 12, منصوب, lisez : منسوب.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines across the page.

INSTITUTE OF ISLAMIC STUDIES

PL
193
F8B6
1843
t.1

Bianchi, Thomas Xavier
Dictionnaire français-turc

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

For use in
the Library
ONLY

